

كتاب الفقه

IV 2

114

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

باسم من اوجد الاشياء من عدم وعدم بمعنى الكاف والنون * فجعلها منويا صوريا كان او معنويا ما كان وما يكون
كما اخبر سبحانه وتعالى في كتابه الممكنون * ومن كل شيء خلقنا زوجين لعلكم تذكرون * سبحانه الذي خلق الزوج
كلها مما تنبت الارض ومن انفسهم ومما لا يعلمون * واصلى على نبيه محمد سيد الكونين ومفخر الثقلين وامام القبلتين
ما اختلف الملوان وما كررا لجديدان وما ذكر الله الذاكرون * وغفل عن ذكره الغافلون * وعلى اله واصحابه الطاهرين
واولياؤه الوارثين الذين هم في سماء شريفة كالنجوم مضيئون * وعلى العالمين العاملين والصالحين السالكنين الذين هم
من اوارهم يتقيون وعلى آثارهم مقتدون * اما بعد * جد الله العلي الكبير * والصلوة على نبيه البشر النذير * بوقته
وحقير كثر القصير * اول وقتده كه حضرت پيرك كلام منيرين ابتداء دن نقل وتقريرا تخمكه شروع ايلد كده بعض ياران
افاض الله عليهم مجال العرفان اول تحقيق وبيان استحسن ايدوب استدعا ايلد بلكه * اول درر معاني ومعارف *
وغرر اسرار و لطايف * سلك تحريره درزيه * واندن بر كتاب مستطاب دوزيه * اكرجه حله آيانه شرح يارلر سسه
باري ابتداءه واقع اولان اون سكر آيانه بازيله * الكرم اذا وعد وفا مضبوط ادا ايلد بلكه * وما مضى ده اولان وعده نك
ظهورين استدعا ايلد بلكه بوقته دخی * فاما السائل فلا تنهر * فواسخه انلري بوبره دن نهر اتموب ابتداء منويده
واقع اولان هر ده آيانه دخی بعض مشكل اولان كتابك * شرحه شروع ايلدم وبوكابه فاتح الايات ديونام
سويلدم بعدده بياجه عربيه عبارات تركيه اوزره شرح ايليوب ومقدم اولان عربي شرحه يارلرمان وسط
تحريره درر معاني وغرر لطايفي بونده ابراد قيلدم تانقي كثير * واخذى طالبينه يسيراوله * وما بعدينه
يارلرمان شرحه دخی مناسب بوله * اميد در كه حضرت حق مقبول قيله * وناس بوندن فائده بوله بالنبي واله * هذا
كتاب المنوي * هـ احرار تبييه دروفي الحقيقة اسم اشارتدن دكادر بلكه مشار اليه اوزره تبينه دن اولوري ايراد
اولمشدر وذا اسم اشارتدر * وضع اصليسي محسوسه اشارت اولمق ايجوندر * پس اكردي بياجه كتاب مشنويدن اول
ايسه دهنده باقوة حاضر اولان امور معلومه اولور * وعند العقل وقوى متحقق اولديغي اعتباريه محسوس
منزله سنه تنزيل الوحي اولور * وكيرود بياجه كتاب مشنويدن مؤخر ايسه مشار اليه اوراق اوزره مكتوبه اولان آيات
مرفومه اولور * كتاب مصدر درر معاني مكتوب درر مفعولك مصدر له تسميه اولمقي مبالغه ايجوندر * ته كم خلق بمعنى
مخالق ولفظ بمعنى ملفوظ اولديغي كبي * وياخود فعال مفعول ايجون بنا والتمس برصيغه اوله لباس ملبوس كبي *
وامعني راجد زيرا كه دائما موصوف اولور صفت اولور * مثلا كتاب مرفوم ديونري كتاب ديونري معناني حروفك
بعضي بعضينه جمع وضع اولمشدر ديكدر عسكه كتيبه ديد كاريده جمعيت معنانه متضمن اولديغي

اعتباريه در كتاب مشنوي به اضافتي بيان به در خاتم فضة قبيلندندر * مشنوي بني ثنيادن * مخوري برمي رميا
مصدر ميمدر * بانسبت ايجوندر ثبت الشئ در سنن برشيئي ايكي قات ايلسك * واصطلاح شعرا ده شعردن
برجنددر كه ايكي مصرع بر قافيه اوزره اوله وبواسم جنسك بوكاب مستطابه علم اولمقي اولان نهايت شان مسماي
مشعر اولور * ته كم شاعرك بوقولي بومعنايه دلالات قبلور * بيت * وان اتفق الانام وانت منهم * فان المسك بعض
دم الغزال * ونايا جمع موجودات ومخلوقاتك اسرارني جامع بر كتاب اولديغي بيان قبلور زير اجمع اشياي الله تبارك
وتعالى زوجين خلق ايلمشدر * كما قال الله تبارك وتعالى خطا بالانسان * وخلقناكم ازواجكم اي ذكر وانا ناول ايضا
ومن كل شيء خلقنا زوجين لعلكم تذكرون * اي ومن كل شيء خلقنا صنفين مثل الثقلين والسكونين والدارين والبرين *
والوالدين والاشياء المتضادين كالنور والظلمة والارض والسماء والبر والبحر لعلكم تذكرون اي لكي تعلمون الازواج
من خواص الممكنات والواجب بالذات لا يقبل الانيفية والزوجية وكما قال الله تعالى * سبحانه الذي خلق الزوج كلها
مما تنبت الارض ومن انفسهم ومما لا يعلمون * پس بوايت كريمه جمع اشيايك مشنوي اولديغنه دلالت ايلد بلكه بوكاب
شريفه كتاب مشنوي ديونسميه ايلمري جميع اسماء متقابل الهيمه نك واصناف اشياء كونه نك حقايقك كتابي ديمك
اولور (ولا رطب ولا يابس الا في كتاب مبين) كلامك مفهومي بوكاب حقايق نصابك دخی شانده صادق اولور پس معني
اگاه اولك اي طالبان اسرار الهي شومشار اليه كتاب مشنويدر وهو اصول اصول الدين ضمير مرفوع
كتاب مشنوي به واجد در معني بوكاب مشنوي دينك اصلر ينك اصلر يدرد ديمك اولور دين بوضع الهيدر كه اصحاب
عقولي اختيار محمود ليله بالذات خيراته سوق ايلد كتاب الهمدن وسنت رسولدن مستفاد اولان فقه بويدي بيان ايدر
سروري مرفوع ديكدر كه پس علم دين سه علمست * بيت * علم دين فقهست وتفسير وحديث * هر كه خواند غير ازين
كرد خبيث * ومرا از اصول دين الله اعلم مجموع اين سه علمست وبواج علمك اصولندن بر اصول دخی علم كلامدر
يعني اعتقاديات وعلم اخلاق يعني وجدانيات وبوايكي علمك اصولندن علم اسرار كشفيه درو وبواسر اركشفيه كتاب *
مشنوي ايله معلوم اولور پس كتاب مشنوي بوقته درجه اصول اصول دين اولور بوكلام محله مناسب اولمقدن
خالي دكادر وبعضيلر دخی دير كه اصول ثلثه دن مراد تصديق جناني واقرار لسانی وعمل وار كائيدركه بونلر دين اسلامك
اصلر يدرد * وصيغه جمعي ايشاره داعي اصول ثلثه دن هر برينك كثر مباحث ومسايلكه تلميح ايدر تصديق جناني
برسر خفيدر كه عند الله صحيح ايمان بودر اما علم مخلوقا كاصابت امكندن متعذر اولمغن مدار حكم شرعي اولمز وبوتصديق
جناني صاحبي بحسب الظاهر تكاليف كفر به دن خلاص بولمز الا اقرار لسانی ايله بواجلر اقرار دخی بر ركن
اعتباري ايلمشدر وركن عمل بوايكي ركنك اثيريدر * وركن تصديق جناني بودر كراولسان ركنينك اصليدر كه عمل قلبي
اصل جميع اعمال واشرف كل افعالدر ولهذا قال عم * ان في الجسد لمضغة اذا صلت صلح الجسد واذا فسدت فسد
الجسد الا وهي القلب * بومقدمه معلومك اولد بلكه حضرت مشنوي نك دخی موضوعي اصل احوال قلبيه اولديسه
دينك اصولك اصولي اولور بوسوزمن وجه عدم مناسبتدن عاري دكل فليتاامل اما بوقته كقنده دخی بومحله مناسب
وجوه ثلثه وار اولاصول ثلثه دن مراد اعمال شرعيه واحوال طريقيه واسرار حقيقيه اوله كه بونلر دين اسلامك
اصليدر پس علوم احوال طريقيه زنده وعنده اولديغي جهتن علوم واعمال شرعيه نك اصولي كيبدر كذاك علوم
واسرار الهيمه احوال طريقيه به نسبتله انك اصولي كيبدر پس حضرت مشنوي ايسه (مصرع) مشنوي مادكان
وحدتست * مصرعك فواسخه علوم وحدت وكان اسرار حقيقيته بوجهتن اصول اصول دين اولمق
صحيح اولور ثانيا الف لام عهد ايجون اولوب * ان الدين عند الله الاسلام * فواسخه معهود دين اسلام اولور * وبني
الاسلام على خمس شهادة ان لا اله الا الله وان محمدا رسول الله واقام الصلوة وايتاء الزكوة وصوم رمضان وحج البيت
من استطاع اليه سبيلا * حديثك مقتضا سخيه دينك اصولي بشدر وبوبش اصول دخی اصوله مبتني در كه اول اوج
اصول بوبش اصلك اصوليدر اول اوج اصلاط بري ايمان ايكنجيسي اخلاص واچنجيسي نيتدر زير بواجي اولمسه
اعمال صحيح اولمز وبواجك دخی اصول علم حكمت ومعرفتدر بونلر علم حكمت ومعرفتدر صحيح اولمز پس منبع علم
حكمت ومعرفت ايسه كتاب مشنويدر بوجهتن اصول اصول دين اولمق جا زردر ثالثا دين اسلامك
ايكي اصولي وارد بري اصول فقه ويري دخی علم كلامكه اعتقاديانه متعلقدر واعتقاديانه متعلق اولان اصول اصول
فقهك اصولي منزله سنده در اول جهتن كه تحت اعمال ظاهره تحت اعتقاد باطنه اوزره مبتني در مادامكه اعتقاد
صحيح اولميه عبادت صحيح اولمز و حضرت مشنوي بواصولين دينك اصولي منزله سنده در اول جهتن كه علم كلام باسره
استدلالاياتدر ايكچون بوعلمك اصحابي بري برينه مجادله ومدافعه دن خالي دكادر پس بوعلمك استدلالايات اصولي

مستلزم حق یقین اولان علم کشفی و وحی قلبی در که اول منوی در ولید اقال * بیت * این نه نجست و نه رملست
 و نه خواب * وحی حق و الله اعلم بالصواب * فی کشف اسرار الوصول والیقین * کشف لغتده رفع حجاب آنکه دیر لمطلقا
 نه کم کشف المرأة وجهها در بر رفت حجاب معناس و بر رلر و اما اصطلاح مشایخده و رای حجابدن معانی غیبیه نک
 طلوع و ظهور و نه واکام مطلع اولغده دیر لاسر اسر لک جمع در سر ادر الی ناددن باطن اولان معنایه دیر لر وصول هجرانک
 ضدیدر اما عند المشایخ امور موهومه کایسندن ترقی ایدوب مرتبه حقیقته علمک بالغ اولسنه دیر لریقین اطمینان
 فهمه واستقرار علمه دیر لریقین الماء فی الحوض دیر لریقین حوضه مستقر اولسه و یقین اوج نوع اوزره در علم الیقین
 عین الیقین حق الیقین در بودی بیاچه نک عربی شرحده و اوج اقسامک مفصلی بیان اولندی اما الجالیسی العلم
 الیقین ما کان من طریق النظر والاستدلال و عین الیقین ما کان من طریق الکشف والنوال و حق الیقین ما کان
 یتحقق فصال عن لون الصلصال کذا قال السهروردی فی العوارف * پس معنی بومشوی اسرار انوار یقینی و اسرار
 وصول الالهی کشف و ابضاح ایلکده دینک اصولینک اصولینک ایدردینک اولور و جار مع المجر و اصول اوله متعلق
 اولور (و هو فقه الله الاکبر) فقه اصلده فهمه دیر لسته کم کسر قافله فقه الرجل دیر لرم و فقه معناسی و بر رلر و ضم قافله
 فقه الرجل دیر لرجل فقیه اولدی معناس و بر رلر بعد زمان عرف الناس بواسمی علم فروعه اطلاق ایلد بلر یقین برکسه
 بو علمه حفظ مقالات ایلسه و نکاح و طلاق و بیع و شرا و عتاقه متعلق سوز و سوبلسه * اکاعلاء دنیا فقیه دیر لر
 حال بو که عند الاولیاء فقیه علم آخرته عالم و آفات نفسانیه به فاهم اولاندر کما قال الغزالی فی الاحیاء و لقد کان اسم الفقه
 فی العصر الاول مطفا علی طریق الاخره و معرفته دقایق آفات النفوس و مفسدات الاعمال و استیلاء الخوف علی
 القلب و بدلت علی ذلک قوله تعالی (لیتقهوا فی الدین و لیتدروا قومهم اذ رجعوا الیه) الایه و ما به الانذار و التخویف هو
 هذا العلم و هذا الفقه دون تعرف اللعان و الطلاق و السلم و الاجاره و العتاق و لهذا مشایخ بوفقه فقه اصغر و طریقت
 و حقیقت الیچون موضوع اولانه علم فقه اکبر دیر لرحی امام ابو حنیفه حضرت تری بر صغیر الحکم کانه فقه اکبر
 دیر تسعیه ایلد بلر پس بوحضرت مشنوی الله اکبر فقهیدر یعنی حقایق و اسرار و متعلق علمینک اعظمیدر الله اضافه
 اولغسی علم کشفینک الهام خدا ایلد اولوب تعلیم و تفکر و اجتهاد ایلد اولد بغندن اوقویدر (و شرع الله الازهر) و برهان
 الله الاظهر) شرع لغتده بوله دیر لاصطلاحده انبیانک وضع ایلد یکی طریق مستقیم و صراط قومی اطلاق اولندی
 برهان دلیل و حجت دیر لرم * الله اسم ذات مستجمع جمیع صفات عقل ذات الهیه ده تحیر اولد قری کی بواسم شریقه
 دخی متحیر اولمشدر * انکچون بعض علما اصله من اله اذا تحیر اذا العقول متحیره فی معرفته * دیمشدر دیر پس متحیر
 اولد قری نه بناء اختلاف ایدوب دیدر که بوسر بایدر و بعضی دیدر که عربیدر و بعضی دخی دیدر که غیر مستقدر
 و بعضی مستقدر دیدر و اصلنده دخی اختلاف اتمشدر در صاحب کشف اصلنده اسم جنسدر بعد معبود بالحق
 الیچون علم قیلندی دیمشدر و الحاصل کیمی تحیر معناسنه اولان الله دن و کیمی سکن معناسنه اولان الله دن و کیمی التجا
 معناسنه اولان الله دن مشتق طووب مناسبت بولدر مشدر در معنی خواص لفظیه و آثار معنویه سندن در دخی جلدده
 شاعر لدر که بادشاهه التجا ایلد یکی محله * معنی الله کفت آن سنیویه * بینه شرح ایلد لک اکثر خواص اسرارین
 بو محله شرح و برهانک لفظه الله اضافه اولسنده معناسندر که بومشوی بواسم جلال الله مسمی اولان ذات
 الهیه نک طریق روشنی بودر که سالکی جمیع صفاته متصفه اولان ذات احدیته موصول اولور و دخی الله اکبر ایلد دلیل
 و غالبتر اولان حجتی در که جمیع اسماء صفاتی جامع اولان مرتبه الوهیت دلالت قیامور * وضلالته فالنره حجت و برهان
 اولور مثل نوره کشف و فیه امصباح * مثل اصلنده کلمه تسویه در شبه و نظیر معناسنه نه کم هذا امثله او مثله او مثله
 دیر لره هذا الشبه و شبهه و شبهه * دیدگاری کیمی معنی واحد کدره صفت و قصه معنای نه استعاره اولندی و ضرب
 مثل اتمک ابراز خفیات معانی قیلغده و وجود حقایق و معقولانندن رافع استار اولغده تأثیر عظیمه سی واردر ولید
 کتب الهیه ده ضرب امثال جوق واقع اولمشدر حتی انجلیده بر سوره مستقلا ضرب امثال واقع اولمشدر * و کلام
 انبیاء و اولیا و حکما و بلغا ککبیا ضرب امثالی اتمل اوزره در زیر غایبک شاهده تمثیل اولسنده خفی بجلی
 مرتبه سن بولور * و معقول محسوس منزله سنه کاور واقع فی القلب اولور نور اصلنده شول کیفیتدر که باصره ای
 اولاد ادر الی ادوب انک واسطه سبیل سائر مصلاتی نایما ادر الی ادر الی ملائکس و قد رن اجرام کشفه اوزره قابضه اولان
 کیفیات کیمی اما نور الهی و نور منوی بولید کدر جناب حقه نور اطلاق نفیسه ظاهر اشیا بی مظهر اولدی فی اعتبار ایلدر
 کابینه فی مصباح الاسرار * کذلک مشنوی نک دخی نوری بنفسه بصر بصر نه ظاهر حقایق و معانی بی مظهر در
 مشکو و ادب و اولن شول درجه به دیر لرم غیر نافذه اوله وقتا کم حضرت مقدسه مولانا نورنا الله بکلامه الاسبی

حقیقت صفت مشنویه بی بیان بورد بلر سه * زیاده فی الکشف و الايضاح کاضرب مثلی تعقیب ایدوب و علی طریق
 الاستعاره التخیلیه بیلرین مشکاته و معنایین مشکاتده اولان مصباح * تشبیه ایدوب بورد که بکتاب مشنوی نک
 نورینک صفت عجیب الشانی یعنی علمینک و معناسنک حالی شول مصباحک حالی کبیدر که مشکاتده اوله * و خانه لری
 منور و روشن قیله * برکسه نک که خانه قلبنده مشکات آیات مشنوی اوله * مصباح معانی سندن انک خانه قلبی برضا
 اولتی مقرر در باخود مشکاتدن مراد جسد شریف حضرت مولانا و یا خود مشنویان و مشنوی خوان اولد لک ابدانی
 اوله نه کم مشکاتک نوری کوکب دری کیمی صافی اولان زجاجه و قوت زیت شجره مبارکه واسطه سبیل اولور * کذلک
 مشنویان اولد لک مشکات ابدانی دخی بونک قنادیل الفاظنده اولان مصابیح علوم معانی سبیل منور اولوب آندن سایر
 قلوبک خانه لری نه دخی بوجهری مقداری نور حاصل اولور * اگر مشکاتدن مراد جسد شریف حضرت مقدسه
 مولانا اولور سه معنی بولید دیمک اولور مشنوی نک صفتی بنم جسد مشکاتنده و قلم زجاجه سنده اول مشکاته بکر که آنده
 مصباح ابقاد اولنه * و اشتعال قلبنه * لا شرقیه ولا غربیه اولان شجره مبارکه روح محمدیدن و زینندن مراد علمری
 اوله * پس نفسده زیت علم محمدی نار کسب و مجاهده کاس ایتمکسز اضاعه و اناره اید بیدر چونکم نور زیت
 علم محمدی نور معنای مشنوی به منظم اولد یسه و امداد و ایقاد قیلد یسه * نور علی نور اولوب بیوت قلوب طالینه کالیه
 نور باش و ضیاء کستر اولور دیمک اولور * نه کم بورد * یشرق اشراقا نور من الاصباح * یشرق اشراقا جله سی
 صفتیدر مصباحک اصباح فتح همزه ایلد جمع صباح و کسر ایلد مصدر در بوجمله ایکی معنایه بیلد حلی جائز اولور یعنی اوله
 مصباحک اشراقا یتکلمه اشراق ایلد اوله اشراق که صبا حله نورندن انوردر مشنوی اصباح نورندن انور و اقوی اولسی
 اول جهتندر که نور صباح انحق ظلمات محسوسه لیلی بی ازاله ایلر اما نور مشنوی انواع ظلمات معقوله بی ازاله ایلر مثلاً
 کفر و معصیت و غفلت و جهالت کیمی و امثالها پس بونک اشراقی نور اصباحدن انور اولور * و هو جنان الجنان
 ذوالعیون و الاغصان * مشهور اولان قرأت اولده کسر حمله و نایده فتح حمله اوقو فقه و لیکن برعکس دخی جائزدر
 جناتک اوسطی یعنی اعلاسی مراد اولتی اوزره عیون عینک جمعیدر چشمه معناسنه اغصان غصنک جمعیدر دال
 بوداق معناسنه تقدیر معنادخی بکتاب عالیشان قلوب عارفینک انهار جاریه و اغصان منمره صاحبی اولان جناتر
 و روضه لیردر * عند العرفا جنات ایکی نوعدر برینه جنات آجله دیر لکه اول آخرتده نتیجه اعمال صالحه اولان جناتدر
 و بر نوعنه دخی جنات عاجله دیر لاول بودنیاده اولان اذواق روحانی و علوم و معارف ربانی جناتدر * نه کم بواحدیت
 شریقه بومعنایه دلالت ایلر * کما قال عم ارثعوا فی ریاض الجنة قالوا و ما ریاض الجنة یارسول الله قال ع م محاسن
 العلم و قال ایضا اکثر و اغراس الجنة قالوا و ما غراس الجنة یارسول الله قال التهلل و التسبیح ایضا اذ القیم شجره من
 اشجار الجنة فاقعدوا فی ظلها و کلوا من ثمارها قالوا و کیف یکن هذا فی دار دنیا یارسول الله قال ع م اذ القیم
 صاحب العلم فکأنما القیم شجره من اشجار الجنة * پس محاسن علم ریاض جنت علم شجره جنتدن عبارت اولد یسه
 بکتاب مشنوی دخی جنان عاجله عارفین و بوستان معقوله عالمیندر الفاظ در بر لری اشجار منمره کیمی اثمار
 دقایق و ازهار حقایق بارور اولمشدر و آیات حدائق سماعتدن ینابع علم و حکم ظهوره کلمشدر حق بودر که بر حقیقه
 رعنا در که فواکه طیبه سی اطیب کل ثمار در اجتنای قیلنره و عیون جاریه سی الد انهار در شارب اولنره محصل ماد حله
 مد حنده قاصر و وافر و صفده حایر در علم معانی بو که استعاره تخیلیه دیر لرم معقولی محسوس منزله سنه تنزیل ایدوب
 محسوس اولان مستعار منک اوصاف لوازمی معقول اولان مستعار لیه اطلاق ایلدر * منها عین تسمی عند انباء
 هذا السبیل سلسبیل اول جنان جناتک عیونندن بر عین واردر که شوسبیل مولویه نک ابناء اولادی قنده کاسلسبیل
 تسمیه اولور حلقوم موحده نه انحدار و سهولت مسارعندن اوتری نه کم شراب سلسل و سلسال و سلسبیل دیر لر
 بر شراب بوغازه سهولتله کیدجی اولسه یا خود سلسبیل اصلنده سلسبیل ایدی تا بظ شراب قیلندن پس بوجشبه
 سلسبیل تسمیه اولندی اول اجلدن که بوجشبه دن ایچمز الاشول کسه که اول چشمه بی یلن کسه دن اکا سبیل سوال
 اید خدمت صالحه ایلد بوجشبه دن مراد حضرت مولانا نک کند لری شارب اولدیغی و انباء سبیل الیچون بنا
 قیلدیغی عین وحدتدر که (من شرب منها لم یظم أبدا) حدیثک ما صدقیدر * و عند اصحاب المقامات و الکرامات خیر
 مقام و احسن مقیلا معطوف در مقدم جنان الجنان جله سنک اوزر نه مبتدا مقدر اولتی اوزره خیر خبریدر مقام و مقیلا
 تمیزیت اوزره منصوبدر در مقیل قال یقیل قیلا و قیلوله دن محل قیلوله به دیر لری قیلوله نصف نه ارده استراحت دیر لر اگر
 نومله اولمزه سه ده قیلوله استراحت صلحادر که شیاطین آندن بی بهره در کما قال ع م (قیلوا فان الشیاطین لا تقیل) پس معنا
 بو عیون مذکور به منبع اولان جنان جناتک مراد آندن مشنویدر عند اصحاب المقامات و ارباب کرامات مقام یونندن

خبر بمقام در و مقبل جهنم در حق سالكه تعب سلو كدن فتور كاسه واحسن مراتب اولان كتاب
بر حلقه نظر قيسه و با سامي اولسه استراحت بولور و كليله آسوده اولور اصحاب مقامات كامل ومكمل اولان اصحاب
تكميله در بر و ارباب كرامات اهل كمال اولان اصحاب خوارق عاده در بر در خي مقام تكميله واصل اولم شلدر بر
بتماده عموم و خصوص اولور كل اصحاب مقام اهل كرامات اولور بغير عكس (الابرار فيه يا كالون و بشريون) ابرار بر
جميع در ارباب ربك و اصحاب صبيح جعي اولديغي كبي وهم المطيعون الذين لا يؤدون الذر ولا يفعلون الشر و يمكنه تعريف
اولم شلدر تقدیر معنی ابرار نيكو كار اولان كسلر بوجنان جنان و بوستان روح روان اولان مشنويه اغصان كلمات دن
ثمرات علوم و معارفی بپرو عيون عبارات لطيفه سندن شراب اذواق و اشواق ايجر لر والا حرازمه بفرحون و بطربون
احرار حرك جمع در شول كسلر ده دير كه ببقه رقبه كونه دن نجات بوله لر و قود اغلال نفسانيه دن خلاص اولر
و آزاد كان طريقت دخی بوجنان جنان دن فرحانه اولور و طرب و جذب شغب قبولور و هو كنيل مصر شراب للصابرين
و خسر على آل فرعون و الكافرين و بونكاب مشنوی مصرده جاری اولان نيل كبي شراب در و بغایت لذیذ بذر موسای
وقت اتباع قیلان طاعت حقه و ترك هوايه صابر اولنلرا بچون حسرت و حرمان در اهل فرعون نفسه و متبع هوايه و سائر
ایمان عیان و متكر اسرار نهان اولنلره و ارسلنا عليهم الطوفان و الجراد آتینده اهل تفسیر بویه باز مشلدر كه سال عليهم
النيل دماحتی ان القبطی و الاسرائیلی قيص دما فی فم القبطی پس كتاب مشنوی آب نيل كبتدر بچون توابع موسای
زمان اولان اهل عرفانه اتباع فرعون نفس اولان اصحاب خذلان مشنوی شرابی نوش اتمده بربره جمع اولسه لر و اوندن
نوش قيسه ترك هوا قیلان اهل عرفانك دهاننده نوش جان و ذوق جنان اولور و اهل نفسك در و نده خون ضلالت
و غوايته رهغون اولور نه كم بر حلقه بومعنايه مناسب بيورر لر (بيت) آب نیست این كه بقبطی خود نمود * آل مؤمن را
نه خون بود آب بود * آب نیست این كه حديث جانفزا * ببارش در چشم قبطی خون نما * همچو قرآن مشنوی ما زدل
هادی بعضی بعضی راضل * نه كم بوايت كرمه ايله استشهدايد و بيورر لر * كمال الله تعالى يضل به كثير و يهدي
به كثير و اما يضل به الالفاسقين * بوايت كرمه جوابدرد ماذا اراد الله بهذا قوله تقدير كلام ای ذال الله به اضلال كثير
و هدايه كثير و بكمدر و فعل مصدر موضعنه وضع اولمشدر و تجد و حدوث افاده ايلكدن اوتري و الله تعالى اضلال ايلز
بوقرآنده وضع اولشان مثل سبيل الادين و طاعتدن خارج اولنلري بوقره و ديساحه مشنويه باز مشلدر اعتماد الفهم
القاري اما و قومي احتشدر زيراجله بيورر قلمی كلام صحيح و فاصله اوزره در اكر بوقره بيله يازلسه و قرأت اولنسه رعایت
سجع و فاصله اولمش اولور * و انه شفاء الصدور و جلاء الاحزان * و دخی تحقيقا بومشوی صدورك امر اضنه شفا و احزانك
انواعنه جلادر يعني بومشوی بردواي معنويده كه اسقام روحه و امر اض قلبيه عين شفا و احزان دنويه و احزويه به
محض جلادر كمال الله تعالى في حق القران (يا ايها الناس قد جاءكم موعظه من ربكم و شفاء لما في الصدور و هدى و رحمة
للمؤمنين) و كشاف القران و دخی اسرار حقايق قرآنيه بي مبالغه ايله كشف ايد بچيدر كه رموز و اشارات بيان و كاهي
تاويلات نكاتن تحقيق و عيان اتمكده حقايق در كه اسرار قرآنيه نك تفسیرنده بويه بر ككاب شريف اولمز و سنان اثار نبويه نك
تعبير و تقریرنده بوكه مماثل بر تاليف و تصنيف ظهوره ككز كمال الحسناني * بيت * اني ابصرت في النوم الرسول *
في يديه المشوي و هو يقول * صنف كتب لا مزار النبي * لم يصنف مثل هذا فاجعي * وسعة الارزاق * و دخی بومشوی
سعت ارزاقدر سعت مصدر در بمعنی موسع رزق حظ و مستفيع به اولان شيله در بر لزوريه و معنويه به شاملدر ارزاق
صوري اموال ظاهره و اقوات بدنيه كبي و ارزاق معنوي علوم و معارف بدنيه و اذواق روحانيه كبي بومشوی سعت
ارزاق صوري و معنوي اولسي اول جهته ندر كه مطهر نفوس و قلوب و مطيب اخلاق در كمال * و تطيب الاخلاق
اي مطيب الاخلاق عن رذائل البشريه و اوصاف النفسانيه ديكدرد بر طهارت و سعت رزقه سببدر نه كم اصحاب
رسولدن بريسي حضرت رسول عليه السلامه فقر و قلندن شكيات ايلدي اول حضرت اكابر ايدوب بيورر ديلر كه دم
على الطهارة و توسع عليك الرزق (بايدي سفره كرام برره سفره سفره) سافرك جمع در سافر كاتبه دير لر نه كم سفرت الكتاب
سفر ادير لر اي كتيبه كبا معناسن و بر در اصلنده تركيب كشف ايجوندر نه كم سفرت المده و دير لر بوزني آخدر قده برره بارك
جمعدر محسن و نيكو كردار اولان كسلر ده دير لر بايدي ده بانك متعالي مقدر در كه اول با مكنوب و يا خود محفوظ ديكدرد
و جارع المجرور متعلق محذوفيله مبتدای محذوفك خبري اولور تقدير كلام بومشوی مكنوب و مرقومدر ملائكه دن
كاتب اولنلرك اللزله كه انلر لوح محفوظدن استنساخ ايدر لر اوليله كتيبه كرمه و نيكو ككننده لر در و بونلر قرآن
عظيم الشان لوح محفوظدن استنساخ و كاتب ايلين ملائكه در پس حضرت مشنوی قرآن عظيمك معنا سببدر
و ابوحنيفه قنده اصل قرآن صرف معنادر نه كم شرح عربيده بيان ايلدك پس مشنوی نك معنا سي انلرك اللزله

بازمیش معنی اولور بعده حضرت خداوند كار الهام اولوب اول معانی شريفه في كلمات منظومه ايله ادا بيورر قلنده
حضور شريف قلنده اولان كتيبه انساني كتاب ايله دير سفره و برره دن مراد ظاهرا بونكلمات منظومه في بحر رايد نلر دخی
اولسه اولور زير انلر دخی برره انسايدر كه كرام اولياء الله در جله دن بری حضرت حسام الدين چلي كه اكثر كاتب مشنوی
اين انلر ايد يلد و اولياي كرامدن و برره انسايدن اولد قلمی مشهور آقاقدور (يعنون ان عيسه الا مطهر و ن) اول سفره
و برره فسقه و مجرهي منع ايدر لر در و بره ايله كه بومشوی نك معانی و اسرارينه و اذواق انوارينه مس ايله به الاوصاف البشريه
و اخلاق رديه و عقايد رذيله دن مطهر و بلك اولنلر زير معانی قرآنه مس ايلز الاطهارت ظاهره و باطنه قيلنلرهايمان
هامون غفلت بوكا مطلع اولنلر و خامان هوام طبيعت بوندن لذت المزلا كچه الفاظن اكر نور و روكبان كتر ورر رسده
كامل الجار يحمل اسفارا قيلند ندر لر (تنزيل من رب العالمين) مبتدای محذوفك خبريدر و تنزيل بمعنی منزلدر يعني
بومشوی عالمك سيدندن و يا مريدسندن تدر بجهله قلبه انزال اولمش و طريق الهام الالهيه القايلمشدر (لا ياتيه
الباطل من بين يديه و لا من خلفه) بومشوی نك اركندن و اردندن باطل ككز كه بومظهر حقدور و قل جاء الحق و زهق
الباطل ان الباطل كان زهوقا آيتنك مصداقجه اضداد و تقضيات بربره جمع اولمز * و الله يرصده و رقبه * و الله تعالى
كمال فضلندن بوكابي كوزه در و حجاب ايدر (فان الله خير حافظا و هو ارحم الراحمين) پس الله تبارك و تعالى خير لودر جمع
مخلوقدن حافظ اولق بوندن زير مخلوق صيانت و محافظت ايله بدمدير كن اضاعت ايدر و اول توصيف و القاب
فرقانيه ايله تلقيب ايلك صحيح ايلدي پس حضرت خداوند ككز بوكاب مستطابي القاب قرآنيه ايله ملقب
قيلد قلندر نكده بوكاب شريفك بولقالبندن ما عدا بعض القاب اخرا سي اولديغنه اشارت بيورر لر (وله القاب آخر لقبه
الله تعالى و دخی بومشوی ايجون ذكر اولنلن القابدن ما عدا آخر اسمله لقبدر و اردر كه حق تعالى حضرت نلري اكالق
ويردي مثلا سامي نامه كبي كه بونلر دخی مشنوی نك لقبدر رقب برشي اسم عاله تسميه اولنلر قدنصكره بر آخر اسمله دخی
تسميه اولنلر مدح و ذمه شامل اولور علمله لقبك فرق بودر كه علم ذات شخصه دلالت ايدر دلالت وضعيه ايله لقب دخی
ذات شخصه دلالت ايدر مدح و ذمندن بر صفتي متضمنه اولق اعتبار ايله بخلاف اعلام كنيت ابوت و اموت و نبوت و بونلر
اشناني بر معنای اضافي به دلالت ايدر مثلا ابوبكر و ام بن عباس كبي (واقصيرنا على هذا القليل) و براقتصار
و اختصار ايلدك شول ذكر اولنلن القاب قليله اوزره (والفيل يدل على الكثير) و حال بوكه قليل كثيره دليلدر (والجرعة
تدل على الغدير) قد حلك دنده اولان برايجم صور جمع ما اولان بر ككوله دلالت ايدر و الحفنة تدل على البيدر السكبر
و براوج شي دلالت ايدر خرمن كبره پس ازدن جو غه استدلال ايله و قس على هذا ساير الاوصاف (يقول العبد الضعيف
المحتاج الى رحمة الله تعالى) اصحاب كمال و خداوندان ذوق و حال مع جلالتهم و عظم شانهم عبوديتدن دم اورمقدن
و عجز و قصور لر نه اعتراف قيلمقدن خالي دكدر عبوديت و بنده لكه معني و معنون اولق قتلنده بوبيت و مالكيت ايله
عنوان بولمقدن اولي در نه كم حضرت سلطان انبيا صلوات الله عليه و عليهم بيورر لر دي لا نظروني كما اطرى عيسى
ابن مريم و قولوا عبد الله و رسوله و قال ايضا انا عبد و قولوا هو عبد الله و رسوله و حضرت عيسى عم حقنده دخی جناب
عزت بيورر لر (لن يستكف المسيح ان يكون عبد الله ولا الملائكة) اصحاب كمالك قتلنده انا الحق ديندن انا العبددين اكملدر
ولهذا حضرت خدوند كار بر ربا عيلنده بيورر لر رباي (من بنده شدم بنده شدم بنده شدم) (من بنده بخدمت سراقكده
شدم * هر بنده كه آزاد شود شاد شود * من شاد از آنكه تر بنده شدم * و هر بنجي و ولي هر نه قدر عزت و شرف بولسه لر
و كماله واصل اولسه لر نه اللهك رحمتنه محتاجدر و لهذا قال عم لن يدخل احدكمكم عمله الجنة قالوا لا انت يا رسول
الله قال و لا انا الا ان تغمدني الله برحمته و فضل محمد بن محمد بن الحسين البلخي عطف بياندر عبد ضعيفك حضرت
مولانا نك اسم شريف قلمی محمد و لقب قلمی جلال الدين بونلر ايلك اسلملري دخی محمد و لقب قلمی بهاء الدين بونلر حضرت
پيغمبر ع م واقعه لر نده سلطان العلماء ديولقب و بر ديلر و حضرت مولانا نك دده لري حسين در بونلر كسب قلمی بلخي
وسيله شريف قلمی حضرت ابوبكره متهمدر رضی الله عنه سلسله لري بونلر محمد جلال الدين بن محمد بها الدين بن حسين
ابن احمد بن محمود بن مودود بن ثابت بن مسيب مطهر بن حماد بن عبد الرحمن بن ابي بكر رضی الله عنه بر سلسله لري دخی
ابراهيم ادهم حضرت نلر نه منتهی اولور جدی حسين مذكور بلخ شاهنك قزني تروج ايلدك سلطان العلماءك والده لري
اولدر و سلطان العلماءك جدده سي كه احمد خطيبينك ماذريدر ابراهيم ادهم حضرت نلر نك قزير و ولادت شريف قلمی
بلخ شهرنده اولدي هجرت نبويه نك التيزوز در دخی سنه سنده ربيع الاول آيتك النبي كوني واقع اولمشدر و بونلر
مناقبده مسطوره اولان قصه مشهوره اوزره رحلت ايدوب قونه ده قرارا بلشدر و فاتلري هجرتك التيزوز التمش ايكنجي
سنه سنده جادى الاخره نك بشني كوني واقع اولمشدر جله التمش سكريل عمر سنور مشلدر رقصه لري متابعده مفضلا

مذکور در تقبل الله منه بین القول والقول جمله معترضه دعائیه در معنی الله تعالی بعد ضعیفدن قبول ایلسون
 کتاب مشنوی بی تقبل نک مقعولی محذوف در تقدیری تقبل الله من العبد الضعیف عمل المشنوی دیکدر (اجتهدت
 فی تطویل المنظوم المشنوی) مقول قول را اجتهد بر کسه بر مطلوبی تحصیل ایلکده طاقت وقوت بذل و صرف ایلکده
 دیر پس بوراده بر سوال لازم کاور که اول سوال بود مقدم ما بیور مشر در که بوکاب مشنوی سفره و پرره الار یله مکتوب در
 ورب العالمین دن منزل در بو عبارت حضرت مشنوی نک واردات الهی و اطعام معناسنه اولان وحی ربانی اولدیغنه دلالت
 ایدر نه کم بو محله بیور در و مشنوی خوانلر دخی بعد النقل بو بیاتی اوقور لر * بیت * این نه نجست و نه رملست
 و نه خواب * وحی حق و الله اعلم بالصواب * پس بوراده بن اجتهد ایلدم بیور دیر کسب اجتهد له حاصل اولان معانی
 سائر علما و شعرا نک تفکر له تحصیل ایلدی کی معانی قیلندن اولور فوجهله الهام الهی وحی ربانی اولور جواب
 اولدر که عندا هل التحقیق حضرت پیغمبره اولان وحی مع السفیرة یله اجتهد احیانا واقع اولور دی و احیانا بلا
 اجتهد و لا صعوبة ظهوره کوردی نه کم حضرت عائشه دن مروی اولان بو حدیث شریف بو معنایه دلالت قیلور
 (ان الحارث بن حشام سئل رسول الله عم فقال یارسول الله کیف یأتیک الوحی قال رسول الله عم
 احیانا یأتینی مثل صلصلة الجرس وهو الشدة علی قیقصم عنی وقد وعیت عنه ما قال و احیانا یتمثل لی الملك رجلا
 معنای شریف احیانا بکاو حی کوردی چاک صداسی کی و صفوان اوزره سلسله صوتی کی بوصفت اوزره کلان
 وحی صفت اخری اوزره کلان وحیدن بکا شد و اصعب در پس اول ملک بدن وحی قطع ایلر حال بو که بن اندن وحی حفظ
 ایلر و احیانا اول ملک رجل صورتده بکا مثل ایلر و بکا صراحة سویر پس بن انک دیدی کی لفظا و معنی حفظ ایلر
 بو صورتده شدت صعوبت یوقدر بو تقدیر چه اجتهد دخی لازم کلز اما صورت اولی اوزره اجتهد ایلک لازمدر که
 اول صلصلة جرس و سلسله علی الصفوان کی کلان معانی مجبه و واردات مجمله و مهمدر حضرت شیخ اکبر
 خلع النعلین شرحنده دیر که و هذا النوع کثرة الجوز مثالا الی اوجدها الحق خلف ثلثه حجب لا یوصل الیه
 الا بعد رفع تلك الحجب ابن قشیری بوقسمی معنی وحل رموزا تمکین بکرمشدر یعنی کاه اولور حضرت حق جانبندن انبیا
 و اولیا به معنای مجرده و علوم غیبیه القا و لنور انک استخر اجنده و مر تبه الفاظ و کلماته اظهار و انرا جنده خیلی
 تعب و مشقت چکر لر و حل رموز معنی ایتکده اجتهد ایلر پس وحی بلا سفیر اولان حضرت مشنوی دخی ابکی نوع
 اوزره اولور شول الهام ربانی اولور که بلا صعوبة و لا اجتهد تنزل رب العالمین اولور و شول معانی مجرده و فیوضات
 مهمه و واردات مجمه اولور که انک کشف و حلنده و نظم و کلمات مر تبه سنه انرا جنده اجتهد ایلک لازم کاور انک چون
 اجتهدت بیور مش اولور یعنی بن کوشش و اجتهد ایلدم منظوم اولان مشنوی تطویلنده فی تطویل نظم المشنوی
 دعیوب المنظوم المشنوی بیور ملزندن نکته بودر که کویا که بوکاب نکته منظومه کند و لر اراده بشیر یله لر اولمشدر بیلکه
 رب العالمیندن بویه منظوم قلب شریف یله مرسلهم و منزل اولمشدی المشتمل علی الغرایب و التواردیه منظومه مشتملدر
 غرایب حکایاتی و نوادر تعبیلاتی و غرر المقالات و درر الدلالات غرر غره نک جمیع در انک الننده در هم مقداری و زیاده
 اولان بیاضه دیر بر بعد هر شریف و همایون شیر اطلاق اولندی در درده نک جمیع در انک و به دیر لر دخی اولیه منظوم
 مشنوی که مقالات شریفه و و اخذ فی و دلالات متلاویه و زاهره و باهره بی مشتملدر * و طریقه الزهاد و حقیقه العباد
 و دخی اول منظوم اولان مشنوی تارک ما سوی الله اولنلر طریقی اوزره و کثرت عبادت قیلنلر حدیقه معنوی به سی
 اوزره مشتملدر عابد ادا فرایضه مداومت قیلنلر زاهد قسمت الهیه به راضی اولنلر دیر لر کما قال عم لرجل اعمل
 القریاض تکن عابدا و ارض نفسك بما قسم الله لک تکن زاهدا قصیره المبانی کثیره المعانی مبانی مبینک جمیع در مبانی
 مصدر جمیع در معانی معنیکن جمیع در اسم مکان اوله عنی یعنی دن و یا خود اسم مفعول اوله و قصیره المبانی لفظا
 مر فوع مبتدای محذوف ک خبری اولی در اگر چه منظوم مشنوی به صفت اولی الی بحر و اولسه ده جا نر در تقدیر
 کلام اول مشنوی خیر الکلام ماقول و دل حدیثنک مصداقچه بناری قصیره و معنای کثیره جوامع الکلم و هر بیاتی
 بر اقلیم و هر بر مصرعی عین جد و تعلیم بر کتاب حکیم و در قرائن ارعظیدر (لا استدعا سیدی و معتدی) لام اجتهدت به
 متعلقدر یعنی تطویل منظوم مشنوی به سنی و اجتهد ایلدم بن سیدمک و سندمک و معتدک استدعا و اقتضا
 ایلدیکندن او توری مناقبده مسطور و السنة فقراده بویه مذکور در که حضرت حسام الدین چلبی فقر انک الهی
 نامه حکیم سنائی به و منطق الطیر شیخ عطاره میل و محبتن کور و رب خاطر شریف یله خطور ایدر دیکه نوایدی بزم
 دخی خداوند کارمنز بونلر کی بر یاد کار فقر استه نظم و تألیف ایدر دی تا کم فقر انی تلاوت ایدوب آنک معناسی اوزره
 طریقت حقه کیده لر دی بر کون بو خاطر بی لسانه کتور و رب التماس و استدعا ایلدیکندن حضرت خداوند کار دستار

مبارک کارندن اون سکر بیاتی پس سخن کوتاه باید و السلام مصرعنه کاتجه به ذک انراچ ایدوب چلبی حضرت تری نک
 الارینه و یروب بیور دیر که دخی سزک ضمیر منیر که بو خاطره لایح اولنلر دن مقدم عالم غیبدن قلبه الهام الهی اولدی که
 بو اسلوب مرغوب اوزره بر کتاب خوب و محبوب القلوب انشا و انشاد اولنلر پس اول حضرت الهام اولندیغی اوزره
 نظمه کتور و رب چلبی حضرت تری آنی املا و تحریر بیور لر دی و مکان الروح من جسدی من بمعنی فی در کما (اذ اودی
 للصلوة من یوم الجمعة) ای فی یوم الجمعة یعنی دخی جسد مدده روح مدبرم مکانده اولان سید و سندمک استدعا سی ایچون
 اجتهد ایلدم (و ذخیره یومی و غدی) دخی بو کو نمک و یاربیک ذخیره سنک استدعا سی ایچون اجتهد ایلدم یعنی دنیا
 و آخرتده ذخیره روح و باعث فتوح اولان چلبی حضرت تری ایچون نظمه کتور و رب سوبلدم (وهو الشيخ قدوة
 العارفین) و بو نظم مشنوی بی استدعا ایلن سید و سندمک اول شیخ کاملدر که عارف لک مقتدا سیدر (و امام الهدی والیقین
 اهل هدی و اهل یقینک امام و پیشوا سید مرغیت الوری) خلق عالمک ممد و مغیثدر مرغیت شول غوثه دیر لر که مخلوقات
 ظاهرا و باطنا در مانرسان و حین استدعا و استغاثه ده فریاد لرینه بتشوب بلادن انلره امان اوله بومر تبه ده اولنلر قطب
 زمان دیر لر امین القلوب و النبی نبی نهمه نک جمیع در نهمه عقلده دیر لر صاحبی مخاطره و ضرر دن نهمی ایلدی کی
 ملا بسه ایله و امور و لوازمده کامنتی اولدیغی اعتبار له یعنی اول قدوة العارفین خزائن قلوبه امین و جواهر عقوله خازن
 مبیندر و دیعه الله بین خلقه اول حضرت اللهک اما تیدر مخلوقات مابینده امتحان العباد هم بنده لر ی ایچره آنی
 و دیعه قومشدر اول کسه که امانت خدایه خیانت ایلر یعنی آنک حقنده لازم کلان رعایت و خدمتی ضایع ایلر خائن
 و عاصی اولور و اول کسه که انک قدر عالینی بیلوب رعایت و خدمتی حقنده لازم اولان ادابه مواظبت و محافظت ایلر
 امنان اولور و سعادت و دولت بولور (وصفونه فی بریه بریه بالهمزة و بغير الهمزة تشدید الباء) خلقت معناسنه در
 و دخی حق تعالینک کزیده و مقبولیدر مخلوقات ایچنده (و وصایاه لنبيه) وصایا و وصیه نک جمیع در اصغر لشمدر و سبارش
 قیلنلدر معناسنه بوراده بر سوال وارد اولور که اول سوال بودر و بوجه کاتجه به ذک حسام الدین حضرت تری نک اوصاف
 علیه سنی مفر د اولدیغی اوزره ایراد ایلدیلر بو فقرده جعله کتور دیر پس توفیق فوجهله اولور (جواب) بونلر ده ابکی وجه
 وارد بر وجه وصایاه بریه اوزره معطوف اولتی و بوجه دخی من مقدرا و لقدر تقدیر معنی اول شیخ کامل اللهک
 صفوت و بر کزیده سیدر بریه سی ایچره و دخی وصایا سی ایچره دیمک اولور و یا خود اول شیخ کامل اللهک نبی سنه اولان
 وصایا سی جمله سنندندر دیمک اولور و من ذکر اولنلر سننده نکته بودر که حضرت حسام الدین واحد کلف جمیع
 وصایا و خبایا اولان اولیا اللهک قائمقامی و حله نک مراتب اسرار فی جامع بر خلیفه ربانی و وارث رسول سبحاندر
 دیمک اولور (لیس علی الله مستنکر ان یجمع العالم فی واحد) بو عبارت بعینه کتاب تعرفک اوائلنده واقع اولمشدر و شارح
 تعرفک اولنلر بویه دیمک در که اللهک نبی سنه اولان وصایان مر اد فقرای اصحابدر که الله تبارک و تعالی انلری حضرت
 حبیبنه (وا صبر نفسك مع الذین یدعون ربهم بالغداة والعشی یردون وجهه) آیت کریمه سبله وصیت قیلدی زیر ابواب
 کریمه نک سبب نزولی علی الاتفاق بودر که صنادید کفار فقرای اصحاب بکاردن عار طو قوب مجلس رسول اللهدن طرد
 اولنلرین مر اد ایلدیلر و بوی سو بیلدیلر که انهم قوم اردلون و نحن رؤساء مکرمون نستنکف ان یجالس معهم
 فان طردنهم لا منابک فهم النبی ع م ان یفعل ذلک لحرصه علی ایمانهم فترکت (ولا تطرد الذین یدعون ربهم بالغداة
 والعشی یردون وجهه) پس بونلر حضرت رسول بیور دیکه بن بونلری طردا بلزم بونلر دیر لکه (فاجعل لنا یوما ولهم
 یوما) پس حضرت پیغمبرینه خبر ویردیکه (لا اجعل آخر الامر) بونلر دیر دیکه امیدی باری مجلس واحدده بوزک
 بزه دون و ظهیر لک انلر دون تا انلر له برابر اولیه لم پس حضرت رسول ع م بوسوزه بر مقدار میل کوسترد کده (وا صبر نفسك
 مع الذین یدعون ربهم) آیتی نازل اولدی حضرت نبی به ع م انلر ایلد حسی نفس ایدوب و انلر رعایت قیلنلر سبارش
 و وصیت ایلدی پس بونلر اللهک و صایا سی اولدی پس حضرت حسام الدین بونلر اسرار علومنه وارث و مقادیر نه
 قائم اولدیسه جمله وصایان اولور (و خبایاه عند صغیه) خبایا خبیسه نک جمیع در خفایا خفیه نک جمعی اولدیغی کی و زنا
 و معنا و صایاه اوزره نه معطوفدر یعنی اول شیخ کامل اللهک اصفیا سندن در عذر سوله و اخفیا اولیا اللهدن بر طائفة
 علیه در که الله احب عباد انلر در و شانلر نده حدیث شریفه جوق واقع اولمشدر جمله دن بری قال ع م (ان احب
 العباد لی الله الاخفیا الاصفیا الارباء ان حضرت و لم یعرفوا وان غابوا لم یذکروا و هم من الناس بظواهرهم و مع الحق
 بیواظنهم) پس حضرت چلبینک عند النبی خبایا ای الهمیدن اولسی علوشانسه و کمال عزتسه دلالت ایلر زرر اعند
 الناس اخفیان اولان اولیا نک شانی بویه عظیم اولیجی عند النبی خبی اولنلر شانی فوجهله اعظم اولتی کرک قیاس
 اولنلر (مفتاح خزائن العرش) اول قدوة العارفین اولان شیخ عرش اعلانک و خزینلر نک مفتاح حیدر امین کتور و الفرش

ارضك كنز كنك حافظ وامينيد و يعني شيخ حسام الدين چلي شول انسان كامله كه عالم علوي وسفلي وروحي ونفسي نك حقايق اسرار كنك آلت فني وباعث كشفيد وكنوز فرشيته نك رموز نهامين وكنوز نك كه غوث الاكبر وقطب الاقطاب اولان كامله شائيدر عرشه و فرشته باذن الله متصرف در وجهه سي امر لربنه منقاد ورامد رتبه كم مرتبه لربنه حكيمي بويتلردن معلوم اولور كه يومر تبه به وارنلردر * بيت * ولا فلان الاومن نور باطني * به ملك پدي الهدي بمشيتي * ومن شرعي بحر المحيط كقطرة * ومن مطلعي نور البسيط كقطرة * ابوالفضائل شيخ مذكور كنيته در لسان عربيده بر كسيه كنيته ذكرا بلك تعظيمي اشعار ايلرودن ايكيدن خالي دكلدر يانفس الامر دن اخبار ايلدر مثلا ابوالقاسم وابوطالب كبي بري دخی نفال طريقي اوزره اولور مثلا ابوالغنائم وابوالفضل كبي اكر مسمايك ذاتده علام وفضائل يوق ايسه اندن غنائم وفضائل ظهوري رجا ايتكله تسكنيه وتسميه ايلدر لور اكر مسمايك ذاتده غنائم وفضائل وارايسه نفس الامر اخبار ايتكله تعظيم مر ادا اولور يعني اول قدوة العارفين اولان شيخ كامل فضيلتير باباسيدرك فضائل پرور اولديني جهتن فضائل اكا اولاد اول فضائل پير پروداد كيدر واجب اولان علمدن ماعدايه فضيلت دينور ولازم كلان اخلاق واحوالك زياده سنه فضيلت اطلاق اولور (حسام الحق والدين) شيخ مذكور لقيددر بولقه ملقب اوللر نه باعث اولدر كه اول حضرت دين اسلامده شكول وشهائي قطع ايلكده ويدعت وضلاقي رفع قيلقده سيف قاطع وبرهان ساطع ايدى ته كم بوصفيلر حضرت رسوله بولنديني ايجون كعب بن زهير رضه اول حضرت سيف تعبير ايلر يوب ديدى * بيت * ان الرسول لسيف يستضاه به * مهند من سيف الله مسلول) يعني اول حضرت حق تعالينك ودين مصطفائك شمشير بران وشير غرايدر حسن بن محمد عطف يماندر شيخ حسام الدين چليينك نام شر يقيدرو بابا لربنك اسمي محمد در ابن الحسن المعروف بابن اخي ترك دده لربنك نامي دخی حسن در ككه معروفدر اخي ترك اوغلي ديمكله اخي ترك دده لربنك باباسيدر ابو زيد الوقت وجنيد الزمان وقتده زمانده اولان تعريه لرمضاف الهمدن عوضدر وجهه له مبتدای محمدوف خيريدر اي هو ابو زيد وقتده وجنيد زمانه ديمك اولور يعني اول حسام الدين ولايت وكرامته وقتنك يابريدي ايدى وتصوف وعلم ومعرفته زمانك جنيدى ايدى ديمك اولور صديق بن صديق بن صديق رضى الله عنه وعنه صديق صبيغه مبالغه سيدر صدقك صدق راست وكر كچه ديرلر كه آنك فعلنده وقولنده كذب شائيه سي اوليه پس اول كامل كه مفتاح خزائن عرش وامين كنوز فرش اوله اول مبالغه ايله صادق اولقي مقرر در كذللك پير لري دخی بر شيخ كامل وولي فاضل ايدى دخی صديق اولمي كرامت عليه سندن معلومدر كذللك دده لري دخی صديق كه اخي ترك اوغلي ديمكله بين المشايخ السلف معروف ومشهور اولمشدى پس حسام الدين چلي صديق اوغلي صديق اولور (الارموى الاصل) حسام الدين حضرت تليز نك صفت نسيه سيدر يعني چلي حسام الدين وبابا لري و دده لري ارموديد كاري موضعه منسوبدر كه اصلاري اكراد ندر المنتسب الي الشيخ المكرم بما قال امسيت كديا واصبحت عربا اول حسام الدين چلي منتسبدر امسيت كديا واصبحت عربا ديمكله بين المشايخ مكرم اولان شيخه كه اندن مر ادشيخ ابوالوفاء بغداديدرك حسام الدين چليينك جد اعلالير و سلسله شريفدر ايلر منتهيدر اول وولي كامله جله مناقبندن بري اولدر كه اول حضرت ابي ايدى وسواد خوان دكل ايدى زمانه سي خلق آيك ظاهرا قيل وقال اولديغندن آي ارشاد تر به به سزا كور ميوب على طريق الاستزاه آدن وعظ طلب ايلدر بر بس طالب وعظ اولنره ديديكه فوله يارين انشاء الله حاضر اولانك پس آنك ابي لكن ياران نجب ايلدر كچه حضرت حقه متوجه اولوب منامنده حضرت رسولي كوروب انلره يور ديلر كه يارين خلقى جمع الله وانلره نصيحت ايدوب حقايق اسرار قرآني سويله كه حق تعالى سكا اسم علم وحكيم ايله تجلي ايلدى پس صباح اولدى علما وصلحا آنك وعظ ايله جكندن خبرا كوب امتحانا جامعه كد بلر بعد الصلوة اول حضرت منبره جيقوب ابتدا كلامي بواولد كه امسيت كديا واصبحت عربا يعني بن كچه كردى اولدم وصباح عربي اولام پس بويه ديمكله بوقولك سبيله بين العلماء والعرفا مكرم ومفخرمدر كه كرامت عظيمدر قدس الله روحه وارواح اخلافه الله تعالى تقدس وتطهر ايلسون اول شيخ ابوالوفانك روحني وآيك خلفلر نك دخی ارواحني صفات بشريه واوساخ طبعيه دن (فتم السلف فتم الخلف) نعم افعال مدح ندر السلف والخلف فاعلدر مخصوص بالمدح مخذوقدر اي نعم السلف الشيخ ابوالوفانم الخلف الشيخ حسام الدين له نسب القت الشمس عليه رداءه اول حسام الدين ايجون برنسب عظيم واردر كه شمس اول نسبك اوزر نه ردا سي القا ايلدى بو نسبندن مر ادمد كورا اولان نسب صوري اولسه ده قابليد بو تقدیر برجه شمسندن مر ادشمس فلان نبوت حضرت تليزدر كه اول نسب عالينك اوزر نه انوار باطني القا ايلدى وهر بري انوار جوتليد منور اولوب ردا سي ديمك اولور ونسب نك توخي نوع ايجون اولوب مر ادنسب

معنوی اولسه دخی اعلالير بو تقدیر برجه معنی آنك نسب مذکور ودرن ماعدا برنسب معنوی سی دخی واردر كه شمس معهود حضرت تليز كه مر ادشمس الدين تبريزيدر اول نسب معنوی لربنك اوزر نه ردا سي القا ايلدى يعني ارشاد هدا سي القا ايلدى ديمك اولور در كه طشهره قفنه در لربنك ارشاد وهدا سندن استعاره اوله وحسب ارخت النجوم ايله اضواءها وانكچون بر حسب واردر كه كواكب اول حسبك قفنه ضيالي رجا ايلدى وسست اولدى يعني (ان الله عباد اولهم انور من الشمس) حد يثينك فوا سيجه انك حسب ضيا كستري برمرتبه نور ايدركه بونجوم ظاهره وظاهره انك نور حقيقي وقوي قفنه ضيالي رست قلوب ارسال انوار ايلمشلردر يعني في الحقيقة بويه در كه اكر شمس ظاهر كبي بونلر نوري باهر اولسيدى نجوم اضوا سي ارخا بلك محقق ايدى ابن فارضك * بيت * فبدرى لم يافل وشمسي لم تغيب * وبى تهدي كل الدراري المنيرة * ديديكى بومعنايه اشارتدر * لم يزل فشا وشم قبله الاقبال لم يزل افعال ناقصه دن بر فعلدر اسمي فنا وشم خبري قبله در فنا ساحت داره در لر معنی زائله اولسون هميشه دائم اولسون بوذ كراولسان عز برزل ساحت خانه لري قبله اقبال اهل اقبال اولمقدن يتوجه اليه بانوالولة اوليه قبله اقبال كه اكبائيه ولايه يعني اولاد ملوك وقضاة ويا خود فرزند ان واليان ولاياتدر توجه ايلدر بومعنايه يتوجه قبله اقباله صفت اولديني اوزره در اندن بدل اولمقدن جائزدر معنا انك فناسي ابناي ولايه متوجه اليه اولمقدن زائل اولسون ديمك اولوب حال اولقي ضعيفدر زير ادعائيد اولقي لازم كور دعاده قيد مستحسن دكلدر ولايه بروزن قضاة والينك جمعيديركه كعبه الامال بطوف بها وفود الجهد والعقا وفود وفدك جمعيدير ايلجي به ديرلر ته كم وفد فلان على الامير ديرلري ورد عليه رسول معناسن ويرلر مجد شرفه ديرلر عقاة بروزن قضاة عافينك جمعيدير عافي طالب معروف واحسانه ديرلر معنی ودخی انلر ساحت سعادت بناهي كعبه آمال اولمقدن خالي اولسون كه آني طواف ايلدر رسولان شرف وطالبان احسان وشرف ولازال كذللك ما طلع نجم وذر شارق ما مصدر به در طاع فعل ماضيدر ذريذر ذرادن بمعنی طلع شارق كونشك اسميدر بولا زال جله سنده بر فاج وجهه واردر بوجه لربنك جله سي اوزره معطوفدر بولا زال انك اسمي ضمير مستتر در كه خلفه عائدركه مر اد حسام الدين چليدير ويا خود شمسك القا يذرايلديكي نسنه به عائد اوله فنا وشم ضميري سلفه عائد اولقي اوزره پس تقدیر كلام بويه ديمك اولور كه ودخی زائل اولسون اول خلف اولان حسام الدينك فناسي اول سلفنك فناسي كبي قبله اقبال وكعبه آمال اولمقدن ويا خود اول نسب معنوی به نك فناسي زائل اولسون اونسب صوريه نك فناسي قبله اقبال وكعبه آمال اولمقدن زائل اولديني كبي يلدزلر طلوع قيلدقچه وكونش طوغدقچه يعني الى يوم القيمة ليكون معتصما لاولي البصائر يكون نك اسمي ضمير در كه خلف اولان حسام الدين به عائددر نسب معنوی به عائد اولسه ده جائزدر معتصم محل اعتصامه ديرلر يعني محل تمسك والتجايه ديرلر لام جاره لازال به متعلقدر يعني زائل اولسون اول حسام الدينك ساحت خانه وفناي آستانه لري ويا خود اول نسب معنوی لربنك آستانه لري بصيرت صاحبينه محل تمسك والتجايه اولقي لام اجتهدت به متعلق اولوب ضميري منظوم مشنوي به عائد اولسه ده جائزدر تقدیر كلام بن اجتهاد ايلدم سيد وسندمك استدعاسي ايجون تطويل منظوم مشنويده اول مشنوي اولي البصائر معتصم اولقي ايجون ديمك اولور البصائر الروحانيين والروحانيين السماويين والعرضيين اوليه اولي البصائر كه ربانيه وروحانيه در سماويلر عرشيلر نور ايلدر مطلق بين الناس مشهور اولان اصحاب بصائر دكل السكوت النظائر الغيب الحضائر بوجه نك اعرا بنده وجوه ثلاثه جائزدر يعني وصفيت اوزره مجرور ومدحيت اوزره منصوب وخبريت اوزره مرفوع اولقي بوصيغه لربنك مبالغه ايجون اولسه ده جائزدر كه على سبيل البدل بونلر هر بري مبالغه ايله ساكتلر وبغايات ناظر لروزياده غايلر وكايله حاضر لردر ديمك اولور اما جمع ايجون اولقي اولي در سكوت ساكتك جمعيدير قعود قاعدك جمعي اولديني كبي نظار و حضار ناظر و حاضر لربنك جمعيدير كاك كاتيك جمعي اولديني كبي غيب غائبك جمعيدير ركع راكعك وسجد ساجدك جمعي اولديني كبي تقدیر كلام اوليه اولي البصائر كه بعد اتصاف صفات المذكورة اسرار حقايقه ناظر لروزياده سويله دن صامت وساكتلدر ويا خود ضما تر ناسه ناظر لروفاشاي رازدن ساكتلدر بونلر قابليده خلقدن غايلر وغايلر ايله عند الحق حاضر لدر ويا خود نفسلرندن غايلر ريلر ليه حاضر لردمك اولور الملوك تحت الاطمار كسر طا ايله طمر لربنك جمعيدير اسكي لباسه ديرلر يعني بونلر اسكي لباسلر اتنده مختفي اولان شاهان بي كر وخسروان بي كلاهدر لربنك الله تحت حجاب الدل طائفة * اخفاهم الله برد الفقر اجلالا * هم السلاطين في اطمار مسكنة * جرواعلي فلان الحضراء اذبالا * اشرف القبائل اصحاب الفضائل انوار الدلائل آيين يارب العالمين بونك اعرا بنده دخی اوج وجهه جائزدر بوطائفة عليه جله قبيله لربنك شريفلير فضيلتيرك صاحبيلير فضائل علميه وعمله نك هر بري منبغير دلائلك نور ليردرا كچه حقه ارشاد وهدايت ايلين دلائل عارفدن غيري به ازاله حجاب

ظلمات باطن ابله که نور کبیر را معارف دلیلی نوریدر مطلوبه حقیقتله واصل ابله که در وقت و بر مکه دین
 عارف دلائل مستغنی دلائل عارفدن دکل (کاصباح مستغنی عن المصباح والعیان عن البیان (آمین) اسم فاعل در
 معنای استجب دیکدر ابن عباس حضرت تری یوردر که رسول حضرت نزلدن آمینک معناسنی سوال ابله دم
 یوردر که افعول دیکدر رب مالک و سید و می معناسنه در یعنی بود عافی مستجاب الیه ای عالم ملک ربیسی دیکدر
 (و هذا دعاء لا یرد فانه دعاء لاصناف البریه شامل) وشو حسام الدین جلینک مع نسبه العالمیسی حقنده
 ایلدیکم دعا برد عادر که الله قننده رد اولغزیرا اول دعا در که منافعی وفوائدی اصناف خلائقه و انواع بریه به
 شاملدر و بود عانک بو خصوصه صده اصناف بریه به شامل اولسی بو وجهله در که اول ولایت آشیانه نلک فزای
 آستانه لری معتصم اولیحقی ناس اندن تبرک و تین ایدر لر حیاتده اولدقه اندن استفاضه واسترشاد ایدر لر و وفات
 ایدر که مرقد منیر نندن استعانت واستمداد ایدر لر پس (حیاتی خیر لکم و مماتی خیر لکم) حدیثک فحوا سنجه بو وارثان
 محمد بنک دخی حیاتلری و معاتلری اصناف برایه خیر در و نفع لری جمله به شاملدر و بود عانک رد اولغزیرا و قبول اولسنه
 دلیل اولان بود که حال فزای آستانه لری قبله اقبالدر که انبای ولایه اکامتو جهلدر و حیاتده اولوب سر لری نه واصل
 اولنر که ساخت خانه لری کعبه اما لدر که وفود عفا و طالبان فیوضات و کشفات آتی طاف لدر (والحمد لله رب
 العالمین والصلوة علی سیدنا محمد وآله وصحبه اجمعین) و حامد بنده جیعا محامدی جیج صفاتی مستجب اولان ذات الهیه
 ایچوندر که عالم ملک می بسیدر و رحمت الهیه بزم سید من حضرت محمد ل و اصحابک و زری نه اولسون الی یوم الدین
 آمین ایها الاخوان نور الله قلوبکم بانوار العلوم والعرفان و ایدکم بهدایته المشاهده والعیان) یقن عاشقان خدا و سالکان
 طریق هدی بر کاره ابتدا ایلسه ل نام سعادت انجم خالق انامله ابتدا ایدر لر و بر ستمه کتسه لرانک اسماء حسنا سنی ذکر
 ایتمکه کیدر لر بر امر ذی بالده که اول حضرت نلک نام با کمالی ذکر اولغزیرا اول کار آخر الامر ایترو بی نفع و بدتر اولقی مقرر در
 (کما ورد فی الحدیث الصحیح) کل امر ذی بال لم یبدأ فیه بسم الله فهو ایترو دخی جامع خطیده و سنن ابی داوده
 بو حدیث بولفظ اوزر دخی بولفظ ابله می ویدر که یوردر لر کل کلام لا یبدأ فیه بالحمد لله فهو اقطع و مسند امام احمدده
 دخی روایت اولنور که (کل امر ذی بال لا یبدأ بذكر الله فهو اجدع) یعنی هر امر ذی بال که الله اسمیه ابتدا
 واشتغال اولغزیرا اول ایترو و اول کار و حال می غنی پروبال کبی دأتمدر ضرر و بر خطر در بیت چوم غ امر ذی بالی
 ز آغاز نه از نیروی حمد آید پرواز بمقصد نرسیده بر بریزد فتدز انسانکه دیکر بر بخیزد پس بوراده بر سوال
 وارد اولور که حضرت منوی بر امر ذی بالدر و بر کتاب بی مثال و بر کالدر نیچون حضرت مولانا کر حمله و بسمله الیه
 ابتدا ایلدی جواب با صواب بودر که بشنول با می بسمله و جمله مقامنه قائم و نیجه اسرار و نکلای جامع بر حرفدر بلکه جیج
 اسرار کتب منزله بی و علوم صحف الهیه بی حاوی بر ظرفدر که (کما قال اسد الله الغالب علی ابن ابی طالب کل مافی التوریه
 والانجیل والزبور موجود فی القرآن فی الباء و حضرت شیخ اکبر رضه فتوحاته بو خصوصه کتاب باده حرف بانک
 اول قدر اسرار بی از مشلدر که انک بو مختصر ده ایرادی ممکن دکادر ولیکن دریادن بر قطره و خورشیددن بر ذره قلیل
 کثیره دلیل اولد نیچون بر مقدار اندن تحریر اولندی (قال فی کتاب الباء اعلم ان الباء اول موجود و هو فی المرتبه الثانیة
 من الوجود و هو حرف شریف و من شرفه و عکته افتخ الحق به کابه العزیز بقال بسم الله و هكذا ابتدا بهانی کل سورة
 ولما اراد الله ان یزل سورة التوبه بغير سمله ابتدا فیه بالباء فقال (براء من الله) دون غیرها من الحروف و کان شیخنا
 ابو مدین بقول ما رأیت شیئا الا و رأیت الباء علیه یعنی الباء المصاحبه للموجودات من حضرة الحق فی مقام الجمع
 ای بی قام کل شی و ظهر وقیل للعارف الشبلی انت الشبلی قال انا النقطة التي تحت الباء یشر الی انه کما تدل النقطة علی
 الباء و تعبر عن التاء و الثاء و غیرهما کذلک ادل انا علی الذی منه وجدت و به ظهرت و به بظنت فهذان شیخان کبیران
 شاهدان عدلان قد شهدا انک بشرف هذا الحرف و جلالتة علی غیره من الحروف الی هنا کلامه و حرف الیه ابتدا
 اولسنده و جمله اسرار بی جامع اولد بغندن ما عدا بر نیجه نکلانه دخی اشارت وارد اولان نکلنه بودر که بنی آدمک ابتدا
 تکلم ایلدی بی حرف بادر اول وقتده که جناب حق یونله (الست بریکم) دیو خطاب ایلدی یونلری دیو جواب و بریدر
 پس اوراده دخی ابتدا بالیه اولدی انکچون که بر کسه بوکابه ابتدا ایلد که لفظ بی بی مذکر اوله اولان و حرفدن
 الست عالمنده اولان عهد و میثاقی یاد قیلد پس بوکاب شریفه حضرت مولانا انکچون مجدد عهد الالفة و میسر
 اصحاب الکلفة دیو جلد رابعک دیباچه سنده تلقیب ایلدی که یونک ابتدا حرفی مذکر عهد قدیم و مشعر وصال محبوب
 کریم در بر حرف با اتصال و التصاقه دلائل ایدر پس بوراده ارباب الباء به اشارت اولور که من اوله الی اخره حرف بخرف
 سالک التصادق و اتصاله اشارت قیلور و بارگاه و صلته رهنا اولور نایابو کتابک حرف بالیه ابتدا ایلسنده منوی اولسنه

اشارت وارد و قلم اعلی مرتبه دخی دلائل وارد بانک منوی اولسنده اشارت حسابده ابکی اولدی بی جهت در و قلم
 اعلایه دلائل ایتمی اولدر که بو حرف مبدأ سلسله کل موجوددر انکچون حضرت شیخ اکبر فتوحاته بالباء ظاهر
 از وجود یوردری مثلا الف وجود مطلقه مشاهدر حرکاتی و سکاتی قبول ایلدی بی و جهدن وقائم بالذات اولوب
 ونقطه سی اولوب و سائر حروفه تعلق قیلوب و مبدأ کل حروف اولدی بی جهت پس الفه اقرب اولان حرف بادر که
 بدایت کل حروف در و مرتبه ثانیه ده در کذلک مرتبه احدی تدن ابتدا ظهوره کلان قلم اعلی در که حرف بابه بر نیجه و جهله
 مشاهدر جیج موجوداتدن مرتبه احدیته قریب اولدی بی جهتدن و بدایت جیج حقایق کونیه اولدی بی جهتدن
 و مرتبه ثانیه ده واقع اولدی بی حیثیتدن و بو حرف بانک شاندر در که طرفینی معانقه قیلشدر کذلک اول حضرتک
 خصایص کونیه سندن در که احدی بی و بشری معانی اولشدر نه کم (لا یسعی فیه ملک مقرب) و ندای (انما انا مثلکم)
 هر عالمک کوش هوشنه وصول بولشدر کما قال ابن الفارض مترجمان مرتبه الحقیقه المحمدیه بیت معانقت
 الاطراف عندی و انطوی بساط السوی عدلا بحکم السویه پس بو حقیقت مبدأ جیج موجوداتده واقع اولوب
 همین حقایق معنوی اولدیسه حرف باده دخی بو معنی موجود اولوب مبدأ جیج حروف و کلماته ایراد اولنور همین
 لطائف و دقایق منوی قیلندی تا بود قایق مذکور بی مذکر اوله و سامع یونکلای یونده بوله (فقال سلطان العارفين
 و برهان الواصلین منوی) بشنوا بی چون حکایت میکند از جدایه شاکایت میکند ای کوش کننده
 اسرار حقیقت حضرت مولانا اولابشند و استماعه امر ایدوب غیر عبارتله ابتدا ایلد کلمزنده نکته عظیمه
 وارد بر (فی که آغاز حکایت میکند) دینسه لر قابل ایدی و یا خود (فی که هر دم نغمه آرای کند) دینسه لر و یونک امثالی
 نیجه کونه عبارتله تعبیر قیلسه لر قادر ایدر ولیکن بشنود و استماعه امر له ابتدا ایلدیر انکچون دین و طریقه بقتده
 ابتدا واجب و لازم اولان استماعدر انکچون بصردن و سائر اعضادن و جوار حدن دین و طریقه بقتده سمع اولی در (کما قال
 الامام غفر الله لہ الرازی فی تفسیر الکبیر اعلم ان السمع افضل من البصر لان السمع شرط النبوة لان الله تعالى حيث
 ذکرهما فی القرآن قدم السمع علی البصر والتقدم دلیل الفضل لان السمع شرط النبوة بخلاف البصر ولذلك ما بعث
 الله رسولا صم وقد کان فیه من کان مبتلیا بالعمی ولانه تصل بالسمع تنایج عقول البعض والسمع سبب استكمال
 العقل بالمعارف والبصر لا یوفی الا علی المحسوسات ولان السمع متصرف فی الجهات الست بخلاف البصر ولان
 السمع متى تبطل فقد بطل النطق والبصر اذا بطل لم یبطل النطق) و بیسلکل ای اخ که عند الله ذی روح اولنک زیاده
 شریوسی حق کلامندن صاغر اولندر و آتی سو بیلکدن دیلسز قالدندر (کما قال الله تعالى فی کلامه المجید) ان شر
 الدواب عند الله الصم البکم الذین لا یعقلون) یعنی وجهه ارضه حرکت ایلن ذی روحک عند الله زیاده شریوسی
 استماعدن صاغر اولندر و آتی نطق ایلکدن دیلسز قالدندر که کلام حق عقل و ادراک ایلز لر محقق لر بآیت کریمه ده
 یوردر لر ابکمک اصم اولمقدن اولور زری رانطقه البتة سمع لا یزدر پس اول کسه که کلام حق ایشتمیه و انکله عمل ایدوب
 ایش ایشتمیه ابکم اولقی مقرر در پس عند الله دوابک شریوسی اولقی مقرر و محققدر انکچون حضرت مولانا بشنود و امر
 ایدر لر که استماع ایلن آخر نقطه کاور و ابکمک زخندن خلاص اولور و ناسک شریوسی اولمقدن قورتلور (و خیر الناس
 من ته سن بولور منوی) دان که اول سمع باید نطق را سمع اولمقدن از ره سمع اندرا نطق کو موقوف راه
 سمع نیست جز که نطق خالق بی طمع نیست پس نه کله لم فی بر نیجه و جهدن عبارت اولقی قابلدر اول صوفی صافی
 و عاشق وافی درونی ماسوادن خالی و نفیحه حقله مالی اولان مرشد عالیدن استعاره اوله زریانک انسان کامله صورتا
 و لفظا و ذاتا مناسب تامه و مشابیه عامه سی وارد صورتا اولان مشابیه صفت سیم و شرح سینه در که عشاق
 الهیه نکلر بیرونلری و حال درونلری بو کونه در و بر قاج بردن دخی میان بسته اولسیدر کذلک اولیای خدادخی
 عبادت حق نیجه و جهله کر بسته اولشدر و لفظا مناسب اولدر که اهل فرس فی کلمه سنی اکبر مواضعه نفی
 معناسنه استعمال ایدر لر نه کم بویتده شاعر لمن نیم دیدی کی بیت کسب فی انکس که کویدمدم من
 نیم جز موج دریای قدم پس یونلر بو وجود دعا صیلرین نفی ایشملر و عدم اصلیرینه کتمشدر (منوی) از وجود
 خویشتن کستم تیی نیست از غیر خدایم آکهی دیوب بوقلق مقامنده قرار طو قشدر و ذاتا اولان مماثلت
 اولدر که نه کم نایک درونی غل و غشدن خالی و انده اولان نغمات و الحانه باعث وادی اولان نای در کذلک بو طائفه
 علیه نکل درونلری ماسوادن خالی و نغمات الهی و نفیحات ربانی الیه مالیدر هر الحان و نغمات که نایه نسبت اولنور
 نای نکدر پس تقدیر کالات و کلمات و آثار و امیر احوالات که یونله نسبت اولنور فی الحقیقه خدای متعالینکدر یونلر
 اوراده برات ملاحظه و مظهر معامله در (کما قال الله تعالى فی حق نبیه صلی الله علیه وسلم) و ما رمیت اذ رمیت

ولكن الله ربي (وقال في حق نطقه (وما ينطق عن الهوى ان هو الا وحى يوحى) وثاني ما يدن مراد قامش اولديني اعتبار به بلا استعاره قلم ظاهر مراد اوله اكرجه حضرتك ناي حقه ايدك كرى بعض اوصافى بومعنا اوزره نفير ونايه قلمك تحريراتى استعاره وياخود لسان حاله نفير ونايه سندن عبارت اولور مثلا نفير ونايه كى بوقدر بوجه ملايم اولور اما حسن معنياه ولطافت خوايه خلل كلز زير بوقدر علوم دينى وامور دينيه نيك انطماحى انك وجوده مر بوطر و بوجه معارف ولطائف كونه نيك ظهورى كه منوطدر * كما قال رسول الله صلى الله عليه وسلم لولا القلم لما قام الدين ولما صلح العيش وقال قتادة رضى الله عنه القلم من الله نعمة عظيمة لولا لم يقم دين ولم يصلح شئ كذا في مجمع البيان والله تعالى حبيبى على وجه الامتنان بالقلم قرأته امر ايدى بيوررلكه (اقرأ وربك الاكرم الذى علم بالقلم قال صاحب المدارك في تفسير هذه الاية مادونت العلوم وما ضبطت الاخبار ولا كتب الله المنزل الا بالقلم والكتابة لولا لما استقامت امور الدين والدنيا) پس بوقدر بوجه معنى حضرت مولانا طالب اولنره خطا بيوررلكه اى طالب حق اولان قلمك تحرير و تسطير قيلدني كفتارى ايشت وآنك لسائندن جارى اولان اسرارى ايش ايت كورك سكا زبان حاله نه سويلر ولسان معنى ايله نه تقر برايلر انك چون قلمك حكا انسانك برلسائنده بودر ديمشله نه كم (القلم احد لسانى الانسان يؤدى به ما فى الجنان وبلغ البعيد كما يبلغ القريب باللسان) ديوتعبير ايتمشله پس زبان قلم بومعناى مذ كوره يي حاله سويلر و فالا تقر برايلر اكر حاله سويلسى مر ادا اولور سه كوش هوشه استماع ايله كه اول قلم سكالسان حاله نه سويلر ديمك اولور و اكر قالا سويلسى مر ادا اولور سه كوش حسله اصغاليه كه قلم سكا نه تقر بر و نه تحرير برايلر ديمك اولور نالسا قلمدن مر ادعلى طريق الاستعاره ولى كامل و مر شد فاضلك وجودى اوله بوقدر بوجه ينهماده مشابيه حر كات وسكا قلم بالكلية كاتيك اولديني كى اوليانك دى حر كات وسكا قلم بوقدر بوجه كاتيك اولديني بالكلية واجب بالذات اولان مبدع كاتيك ديمك اولور نه كم بوايات بومعناى اثبات ايلر * مثنوى اوليا اصحاب كهفندى عنود * در قيام و در تقابل هم رقود * خفته از احوال دنيا و روشب * چون قلم در پنجه تقليب رب * انكه او پنجه نه بندد در رقم * فعل ندارد بجنبش از قلم * و رابعاعلى وجه الاستعاره قلم اعلى اعنى حقيقت محمد مصطفى صلى الله عليه وسلم مر ادا اوله كه جناب حق اول حقيقته (ن والقلم وما يسطرون) ديوقسم بيوردى و اول حضرت بو حقيقته شائنده (اول ما خلق الله القلم) ديوتعبير قيلدى پس اول حضرتك حقيقته نقوش كاتيك و ارقام موجودانه سبب اولديني اعتبار ايله روح محمدى تعبيرا و لنور (اول ما خلق الله روحى و اول ما خلق الله عقلى) هب بومعنايه اشارت قيلنور و بغير طر بقتله دى في دن حضرت مصطفى و قلم اعلى آنور زيرا لفظى ايجاد حسابى اوزره التشديد لفظ س دى التشديد پس سين حضرت محمد كاتيك سبب * كما قال الله تعالى في كلامه (يس) قال ابن الحنفية يا محمد وفي الحديث ان الله سماني في القرآن بسبعة اسماء المزمع المذبح عبد الله محمد احمد طه و يس بوقدر بوجه بشنوا نيك معناسى حضرت محمد دى ايشت ديمك اولور وليكن بوراده مصرع ناينه بر سوال لازم كوركه چونكه دى دن مر ادا اولياى خدا و ياخود حضرت محمد مصطفى اوله پس بونلر خود عين و صله تده درايله اوليحق فرقه تده نه كونه شكاي ايدر لرونه وجهله جد القلردن اشتكا سكا سخته كيدر بر سواله بر قاج وجهله جواب و بر يلوب اوليا و اوليانك شكاي تلى قبل الوصول اولان احوال ماضيه به نسبتله در و احوال ماضيه به نقل ايلك كرنندن مراد ارباب غفلته تنبيه و احباب عطلة ارشاد در ثانيا بونشئ دنيويده كمال وصول ممكن اولور اكرجه عين و حده مستغرق ايسه لرونه يقين حكمتى قورم بر اهن وجود مادام كه موجود اوله كمال وصول مقفود اولور پس بوكال و صاله مانع اولان تعين صورتى جدا قلرى عدا بيلوب اندن شكاي ايدر لرونه نالسا عند الاوليا مر تبه جعده مستغرق اولمقندن لرونه بر حال دى بوقدر زير ابو مر تبه مغايرت و انيغيدن عارى وكافت ومشقت كترندن برى اولور لرونه و قنده كد بونلرى مر تبه جعده ارشاد ناس ايجون مر تبه فرق و غيظه كوندره لرونه ممكن ديواى و نهى قيلورلر و نيك و بددن الم و زجت كورر لرونه مغايرت و اختلافاته متصف اولور اكرجه وحدتى كترنده كورر لرونه سده بومر تبه يي جدا قلر عدا بيلوب اندن شكاي ايدر لرونه نه كم حضرت نبي عليه السلام ايتنى لم اخلق وليت اى لم تلدنى (ديوبو جد القلردن شكاي قيلورلردى حاله بوكه اول حضرتك مر تبه لرى مقام جمع الجمع ايدى و مقام جعه معراج ايدوب محبوب حقيقته و جميع ارواح انبيا و اوليانك و ملائكة مقربين و اهالى عليينك التفاتيه خورك اولمش ايكن مر تبه كترنه تنزيل قيلدنده اوجهل و اوباهيك طعن و تحقير نه مبتلا اولمشلردى انك چون (ما اودى النبي مثل ما اوديت) ديوبو فرقت و اذيه اشارت قيلمشلردى زير امر تبه دعوت مر تبه فرقتدرا كركه و صله تده ايسه لرونه فافهم احوال سا و اوليا المرشدين و قس عليه و الله اعلم باليقين فقال سلطان العارفين * مثنوى * كز نيستان نامر

ببريده اند * از نعيم مر دوزن نالنده اند * بويت شريفده * نيستاندن مراد مر تبه احدث اولسده قابل و مر تبه اعيان اولمغه ده شاملدر مر تبه احدث اول ذات بى جهته دبرلكه حقايق شئونات الهيه حضرت ذات مقدسه دن و دى بعضى بعضى سندن ممتاز اولميه و اصلا لا علم ولا عينا وجود كايه بومر تبه كان الله ولم يكن معه شئ غنى عن العالمين و كنت كز انخفيما مر تبه سيد رغب هو بت و غيب اول دى دبرلر و بونك امثالى عبارتله تعريف ايدر لرونه بومر تبه به مبدأ ظهورات حقايق و شئونات اولديني ايجون نيستان تعبيرا بلك صحيح اولور بومر تبه نصكره اولان مر تبه به غيب ثاني و تعين ثاني و مر تبه اعيان ثابته دى دبرلر اعيان ثابته شول صور عليه الهيه در كه هنوز دى رايحه وجودى استشمام ايتمشلردى وليكن وجود علمى ايله موجود اولوب برى برندن تميز اولمشلردى حقايق موجودانه اوليكى مر تبه ده شئونات ثابته ديور بومر تبه ده ماهيت اشيا و اعيان ثابته و حروف عاليات تعبيري لوب كما قال الشيخ الاكبر رضى * بيت * كحروف عاليات لم نقل * متعلقات فى ذرى اعلى القل * انا انت فيه و نحن انت وانت هو * فالكل فى هو هو و سل عن وصل * بويتك موزمفيد معناسى بودر ككه بومر تبه علمه جله اعيان ثابته دن شول حقايق غيبه و حروف عاليه ايدك كه نقل اولمقندى يعنى ايجاد تعلق ايله مخلوق وجود قلمدق و بر تعلق ايدى بيلر ايدك قله لرونه ذروه اعلا سنده قله لرونه مر ادا سندن مراد امهات سبعة و ذرى سندن مراد اسماء ذاتيه و مفاتيح غيبه اوله كه لا يعلمها الا الله انك شائنده بيورمشلردى پس بومر تبه ذاتيه ده جميع افراد انساني يعنى بن سن سز و بر سنسن و سن اوسن كليسى اونده اودر پس واصل اولنره قد نصكره سوال قيل كه بومر تبه ده متكلم و مخاطب و غائب واحد و متعدد عين واحد و بوايعان ثابته يي شيخ محمد شيرين دى حروف عاليات ايله تعبيرا ايدوب بيوررلكه * بيت * لقد كحروف عاليات * نزلنا فى سطور سافات * ظهرنا بعد ما كنا خفيا * و صرنا الان كل الكائنات * وما الا كوان الا نحن حقا * فانا كائنات ممكنات * الى اخره اما حضرت مولانا بومر تبه به نيستان تعبيرا ايدر لرونه اعيان و ارواحى نه تشبيه ايدر لرونه بومعنايك توضيحى بوكونه اولوركه بوعالمدن منقطع اولوب تا كم عالم انسانيته كنجبه به دلهر بر عالمه ايديك نفير ونايه يي تقرير ايدر لرونه پس ابتدا حر كات حبيبه و ميل ذاتى كمال جلا و اسجلا اقتضا ايدوب مر تبه احدث بدن بوشئونات ذاتيه يي بواسطه الفيض الاقدس مر تبه علمه كتوروب هر برى على ما هو عليه علم ازليه يي اوزره ميز اولد قده پس اسم مبدى و باعثك تجليسى ايله مر تبه نيستان اعيانندن دى بونلرى قطع ايدوب عالم ارواحه كتورديلر اسماء و صفاته فاعله و مؤثره اولد قلرى جهتندن مر دانه مشابه و اعيان ممكنات قابله و منفعه اولد قلرى حبيبه دن زانه مماثلدر آنك نفيرندن انلر دى لسان علمه ناله و افغان ايلد برونه كم كمال بومعناى نظمه كتوروب سويلد بومر تبه مثنوى * فى كذا حكايت ميكند * زين جدايه اشكايت ميكند * تا بئذ فرقت ببريده اند * از نعيم مر دوزن نالنده اند * كيست مراد اسماء خلاق و دود * كان بود فاعل در احوال وجود * چيست زن اعيان جله ممكنات * منفعل كشته ز اسماء و صفات * چون همه اسماء و اعيان بى قصور دارد اندر رتبه انسان ظهور * جله در ضمن انسان نالهاس * كه چرا ريك زاصل خود خداست * شد كز يانه كيرشان حب الوطن * اين بود سر نعيم مر دوزن * پس هر بر روح بوعالمه الست خطابن * كوش ايدوب بر بونلر بيلوب هر برى استعدادى مقدارى بلى ديوب و جنود مجنده اولوب هر روح كندى نوعيله تعارف قيلوب ريلردن نيجه فتوح بولوب بوعالم ايله دى كمال انسيه حاصل اولد قده حر كات حبيبه و ميل ذاتيك كمال ظهور و اظهاره توجهى بونلرى بوعالمدن دى اسم باعثك حكيميله قطع ايلر و عالم مثالدن دى اجرام سماويه به كتورر پس رجال مر تبه سنده اولان عقول و نسا منزه سنده اولان نفوس انك نفيرندن لسان روحايتله ناله به كورلر و معنوى آه و فغان قيلورلر و عالم مثاله و اجرام سماويه ده دى نيجه بمحائب و غرائب كوروب بوعالمه دى انسيه حاصل اولد قده تقدير علم و حكيم انلرى بوعالمدن دى قطع ايدوب عالم عناصره و مواد ثلاثيه به كتور دكده بو عزت و رفعتلردن ايريلوب اسفل السافليه ردا و لنديغنه مر دوزن كى اولان آسمان و زمين نالان و كريان اوله لرونه كمال القى صلى الله عليه وسلم روى ابوهريرة مر فوعا * بكت السموات السبع ومن فيهن ومن عليهن والارضون السبع ومن فيهن ومن عليهن لعز بزل و غنى افتقر بواسمان و زمينك بكماسى آيت كرمه ده دى واقع اولمشلردى وليكن انبيا و اوليا و مؤمنينك فراقه كافر و عاصى اولنره دكل زيرا بودن انلر جنت كيدر * كما قال الله تعالى (فما كنت عليهم السماء والارض وما كانوا منظرين * و بواسمان و زمينى فصحا و مفسرين دى مر دوزنه تشبيه ايتمشلردى * كما قال البيضاوى في تفسيره (وانزلنا من السماء ماء فاخرجنابه من الثمرات رزقا لكم جعل الماء سببا لخروج الثمار بقدره الله و مشيئته و لكن المزج بالتراب سببا لاجراجهها و مادة لها كانه طاقة للحيو ان ايدى في الماء النازل من السماء قدرة فاعله وفي الارض قوة قابله يتولد من اجتماعها

انواع الغاريس بوانسان صلب سماد بطن ارضه كلوب اندن دخی تولد ایدوب عالم نباته اندن دخی حیواناته اندن دخی
 مرتبه انسانه كلوب نه كم حضرت مولانا عالم جاددن مرتبه انسانه كنجبه يدك بوبتله خبر ووروب بوروبلر ككه
 * مننوی * آمده اول باقليم جاد * وزجادی در نباتی اوفتاد * و نباتی چون حیوان اوفتاد * نامدش حال نباتی
 هیچ یاد * بازار حیوان سوی انسانش * می کشدان خالی که دانیش * مثلاً قوت فاعله سماویه واندن نازل اولان
 مایه قوت قابله ارضیه مجتمع اولوب بوايكسنتك اجتماعندن نبات تولد ایدوب اول نباتی باراده الله حیوان ییوب
 شحات و جسامت بغلیوب بعده نباتك لطیفن ویا حیواندن حاصل اولان لقمه نك نفیس انسان ییوب هضم
 رابع فضل سندن نطفه حاصل اولوب حین مجامعتده صلب رجدن و ترائب مرتبه دن چیقوب بطن مادرده مزوج اولور
 نه كم بوحديث شریف طور ابعده طور مرتبه انسانیه كنجبه يدك خبر ووروب عن ابن مسعود انفقا علی الروایة عنه
 * قال رسول الله صلى الله عليه وسلم ان خلق احدكم یجمع فی بطن امه اربعین یوما * یعنی سزدن بریکوز ماده خلقی که
 ماء رجل ومرتبه در رحم مادرده جمع قیلور قرق کونده پس اول نطفتین مزوجتین شی واحد حکمنده اولوب مادر كقوت
 جاذبه سی درون رجه جذب ایدوب وقوت ماسکه سی آتی امسالك ایدوب وفم رچی قبض ایدوب بعده يد قدرت اول ماء
 مزوج قرق کونه دل تدریجه تربیه ایدر (ثم تكون علقه مثل ذلك) اندنصكره قرق کون قدرده چینیخش ات پاره سی کبی
 اولور * ثم يرسل الله الملك فينفخ فيه الروح * اندنصكره الله تعالی اول جنینه بر ملك ارسال ایلر * کانفخ روح ایلر
 نفخ یلی امسالك ایلکه صالح اولان جسمك تجویفنه اوفورمکه دیرلر لیکن بومحمله ماده قابلیه حیات حقیقه بی
 بالفعل افاضه ایلکدن کایه در پس نفخك ملكه اسنادی مجازیدر زرافنخ و احیا افعال الهیدر * كما قال الله تعالی
 فاذا سويت ونفخت فيه من روحي * پس اول جنین حیات تولد قدره صكره مدت تمام اولدقه تولد ایلر بعد التولد ییوب
 وایحیوب وایام طفولیتی كجوب عقل و تمیز صاحبی اولوب كندوبی بر شخص معین بولور اكر هدايت الهی باری قیلور سه
 مبدأ معاددن تذکر قیلور بوعالمی فانی و غیر بتسرایلوب كندوبی بونده غریب کور پس نیستان حقیقیدن ایری
 اولد یغن یلوب بوجر اندن فی کبی نفیر و افغان قیلدقه انك مر دعلی وزن نفسی دخی انك نفیرندن ناله ایدر لر روحك
 قراق انله دخی تاثیر ایدوب انك مر ادی جانبیه کیدر لر بوعقل و نفسك مر دوزنه مشابه اولمسنه حضرت مولانا
 اشارت ایدوب بیورر * مننوی * ماجرای مر دوزن اوفتاد عقل * ان مثال نفس خود میدان و عقل * این زن
 و مر دیکه نفست و خرد * درنت بسته است بهرینك وید * بعده بومر تبه لردن ترقی قیلوب بر ملك ارشاد ایلد مبدأ
 و معاد نه وصول بولوب تکرار ارشاد اللطالین بوعالم فرقه تنزل ایدوب احبا وصدقاسندن مر دوزنه نیستان
 حقیقیدن ایریلوب بوعالم غربته دوشد یکنی بونله ارشاد ایچون حرارت و کرمیت وآه نفیر یله سولسه بونله دخی انك
 تقر بر نفیرندن ناله و افغان قیلور لر بوايكسنتك مضغوبله مترم اولوب دیرلر * مننوی * حیدر روزی که بیش از روز و شب
 فارغ و آزاد بودیم از طلب * متحد بودیم با شاه وجود * حکم غیر بت بکلی محو بود * ناکهان در جنبش آمد بجر جود
 جله رادر خود ز خود با خود نمود * واجب و ممکن ز هم ممتاز شد * رسم و آیین دوی آغاز شد * کر نکردیم باز پاز این سفر
 نیست از ما هیچکس مجبور تر * بوجه معانی مذکور از نیستان تا هر ایبریده انده کی تالفظندن منفهم اولور ز برامعنی
 تانیستاندن بی قطع ایدلنبری بنم نفیرمدن مر دوزن نالیده در نه آنکه شمعی نالان اوله لر دیک اولور * الحمد لله علی
 التوفیق لمثل هذا التحقيق والتدقیق * مننوی * سینه خواهم شرحه شرحه از فراق * تا بگویم شرح درد و اشتیاق
 پس * بعد التنزل من المرتبة الحقيقية الى مقام الدعوة البشرية * فی کبی درونی ماسودن خالی و نفحات حقله مالی اولان
 مر شد عالی رتبت بوعالمه انك کلام من اجتماع قیلان و نیستان حقیقه عرض التیاع ایدوب اسرار فی طالب اولان
 مر دوزنه دیرلر که ای بوعالم فایده محبوس فالنرو نیستان حقیقی مشاهده سندن محروم اولنلر بوسوزلری سولکه
 و بواسرار احوالی شرح ایلکه بر سینه بی کینه و پر سکنه استرمکه بار حقیقینك فراقندن شرحه شرحه اوله تا بولیه
 بر قابل و مستورا اولان کسنه یه اول حضرت به اولان در دو اشتیاقی سولیم و انك اسرار فی بوصفوا اولان کسنه یه
 شرح ایلیم اكر مستمع و مستفید بومر تبه بی مستعدا و لزسه اسرار باری اکسولیلر و درد و اشتیاقی اکاشر ایلر
 * مننوی * این رسولان ضمیر راز کو * مستمع خواهند اسرافیل خو * تا دهاشان بجاک ناووری * از رسالتان
 چه کونه بر خوری * هر ادبشان کی همی آید پسند * کامندایشان زایوان بلند * ایوان بلند نیستان
 حقیقی و مقام اصلیدر بونلرک اصل ادبی یا حقیقی بی طلبده بکدل و یکجهت اولق و جلدی انك عشقنده ترک
 قیلقی وسینه سی بریان و کوزلری کران و دمبدم فی کبی نالان اولق و بکونه صفتله تحصیل استعداد قیلدق تا بونلرک
 سوزینه سوزینه قابل اوله سن فاذا علمت هذا وجب عليك الا تحصيل الاستعداد و قابلية ارشاد الاستاد و ذلك انك سار

الفوائد من الفراق وامتلاء الصدور من الاشتیاق حتى تعرف مقال ارباب الکمال وتفهم بیان اسرار اصحاب الاحوال
 ولذا قيل لا يعرف ذالحال الا ذوالحال و ذالك کمال الا ذوالکمال كما قال شيخنا وسلطاننا لعرفنا من كان
 من جنسنا و سائر الناس وقال ايضا * بيت * پرسید یکی که عاشق چیست * گفت که چون شوی بدانی * فبعض
 الشارحين فی هذا البيت انتقل من لفظ شرحه الى انشراح الصدور و كبر حجم الكتاب بالبسيط والتكرار وزعم
 انه بحر زخار و بعضهم كحاطب الليل لا يميز الرطب واليابس والنافع والضار فلا تعتمد علی اقوالهم ان كنت عارفا بكلام
 الکبار اذ ترجمتهم و تفسیرهم خارج عن الدلالة اللفظ بالمطابقة او بالتضمن او بالانترام فاذا كان التفسیر خارجا عن هذه
 الدلالات لا يقبل عند اهل الديانات فافهم ولا تغفل و لکن بیت مرتبه اعیانندن مرتبه انسانه اولان سیر نزولی بی
 بیاندرو بیت مرتبه انسانیه اولان عالمه مشتاق اولان و تحصیل استعداد قیلان و بونلرک بومر تبه ده ارشاد
 ایدن کسه لرک حالی میندر و بونك عقبنده کلان بیت مرتبه انسانندن بنه نیستان اعیانه اولان سیر عروجی
 بیانددر نه كم بیورر * مننوی * هر کسی کودور ماند از اصل خویش * باز جویدر روز کار و وصل خویش *
 بیت شریف بر تمهید مقدمه یه محتاجدر که اول مقدمه ایچون بر نسبت خاصی وارد که اول نسبتك جمله سینه نسب
 اعتماد لر و صور علمیه اعیان ثابت به دیرلر و اعیان ثابت صور اسماء الهی به اطلاق ایدر لر و اعتماد مراد بواسماء
 ملفوظه دکادر بلکه جناب حقل بر صفتله ظهور نه بر اسم تعبیر ایدر لر انکچون بوطافقه علیه نك قتلنده اسم عین
 مسمی در مثلاً علم ذات مع العلم و قدوس ذات مع القدسه دیرلر پس تعینات کلیه و جزویه دن هر بری اسماء کلیه
 و جزویه دن البتة اسمك مظهریدر بعضی بر اسمك و بعضی بر نفع اسمك مظهریدر اما حقیقت انسان جمیع اسماءك
 مظهریدر مثلاً کروه ملائکه سبعوح و قدوس اسماءك و اسماء علیه نك مظهریدر انکچون (و نحن نسبح بحمدك
 ونقدس لك * دیدیلر و مره شیطان اسم مضل و متکبر و عز بر اسمك مظهریدر انکچون (فبعضك) دیو عز بر
 اسمك قسم قیلدی و حقهده (ابی واستکبر) آبی نازل اولدی اما حقیقت انسان بوجه اسماء مختلفه نك احکامی حقیقت
 جامعده در انکچون کاه مطیع و کاه عاصی و کاه قریب و کاه قاصی اولور اكرچه بواسماء مختلفه نك احکامی حقیقت
 انسانیه ده ظاهر اولور و بحکم اسماء مختلفه هر انده بر شانه کار قیلور لیکن هر بر انسان علی حده مرتبه اعیانده
 حقیقه بر اسمك مظهریدر اول اسم انده حاکم و رب و اول انسان انك محکوم و مر بوسیدر انما کالسان علمله دیر که
 * بیت * چند روزی هر یکا خواهی برو * باز کشت آخر کارت منم * پس انك مبدأ اولی اسمدر آخری دخی او کامنه بی
 اولور * مننوی * صورت از بی صورتی آمد برون * باز شد کانا الیه راجعون * پس بومقدمه یه عالم اولدک ایهه و اصل
 ندیرلد کسه * بحکم البدايه والنهايه وانطباق كل واحد منهم على الآخر (سیر و سولک دوری اولور و نیستان اعیانندن
 نزولی و سید اکبر و جی * کدائرة مغروضة متوهمة علی کرة * دیو تغییر قیلنور پس مرتبه انسان نهایت تنزلات نصف
 قوس وجود بدایت نصف قوس عروجیدر انکچون انسانه بر رخ جامع و مطلع العجرب دخی دیرلر که انسان نهایت
 ظلمت شب کثرت و بدایت نور روز و حدث واقع اولمندر کما قيل * مننوی * هست انسان بر رخ و نور و ظلم * مطلع الفجر
 ازین گفتندهم * پس بوسیر رجوعی و عروجینك مبدأ مرتبه انسان ایدوکن بلد کسه بونی دخی بیلکه مرتبه انسانندن
 نیستان اعیان و حضرت اصل خویش دیدیکی جهانه سیراکی نوع اوزره در بر نوعی اضطرابی و بر نوعی اختیاریدر
 اضطرابی اولان سیر اولدر که بر کسه بونشت دنیویه ده بارادنه اسم هادی مقتضای نفسی اوزره سیر ایدر پس آخرالامر
 موت اضطرابی کلوب آتی فنا قیلوب عالم اصلنه کیدر و لیکن اول حقیقهندن بهره دار اولز بلکه بوعالمه آتی بیلدی ایهه
 انده دخی بیلز و خیر و شر کسب ایلدیکندن ماعد اهر نه ایهه غیر بر بهره بولز اما اختیاری اولان سیر بودر که سالک
 عامل بارشاد شیخ کامل طریق تصفیه یه سالک اولوب و تر کیمه درونه اشتغال قیلوب حتی صفت عنصریه و نباتیه
 و حیوانیه دن قورتلوب و سرفی اغیار و ماسودن خالی بولوب تاب تجلی احدیتله باطنی منور اولدقه ککند و اصل
 حقیقه قتی بونشته ده بولور و بر یستی بولور و آنکله اشتیاق قیلور پس حضرت مولانا نك هر شول کسه که اصلندن دور
 قالدی روز کار و وصلی ککیر و دیرلر دمه سندن مراد اصل بومعنی اولور * مننوی * من هر جمعیتی نالان شدم *
 جفت بد حالان و خوش حالان شدم * بویته کنجبه يدك مبدأ و معادك و سیر عروجی و نزولینك امرار و احوالی بیان
 ایلدیلر بویته مر شد او انلرک نیک و بد ایلد الفت قیللری و انلره اسرار نیستانی قائل اوللری بیان ایدر لر یعنی درونی
 اغیار ماسودن خالی و نفعه الهیه مالی اولان مر شد عالی رتبت و والی ولایت دیر که بن مرتب سلوک کده
 هر بر مرتبه اسرار نیستان حقیقیدن کویان اولدم و عشق احدیتله ناله قیلدم و هر بر مرتبه نك اهل سندن نیک و بد
 ایلد جفت اولدم و صحبت قیلدم نه هر کس بکا کند و ظنندن یار اولدی زیر ما بعدنده اولان بیت بویته خبر در بوده

چنانچه در کتب جمعیت و عظم و تذکیر اوله و خوش حالانیدن می آید و کواران و بد حالانیدن می آید اهل عصیان
اوله پس (فکر فان الذکر فی تفع المؤمنین) فکراً استخبره نیکو کاران اولان مؤمنان و اولیا و مرسته احدیدن تذکیر ایدر
و اسرار حقیقه بدی انله تقریر بر ایند و عصاره بد حاله دخی * فکراً نفع الذکر * مقتضا استخبره مو عظم نصیحتی
ایشان ایدر و جانب مرحت و ملائمه کیدر و تشریف و تذکیر بر اینست که عالم اصله تجریر و ترغیب ایدر و بد حالان
خوش حالان اوزره تقدیمیدن بر نیجه نکتته عظیمه و ارد مرع هذا تا آخر اولسه ده نظمه خلل کلز دی اولان نکتته بود که
استاد ارشاد و تذکیر انله لازم اولد یغنی مذکر اولور و انله مرسته ارشاد و تریبه ده تقدیم اولنسی و اصلاح ایچون مقدم
انله صحبت قلنسوی اشعار قیلور تا کم بوقیر اول اکسیر تاثیر لک صحبت پر بر کاتر لیه * اولنک قوم لایستی جلیسم
سعادته ابره و بونلر ایل جفت اولد قلی ایچون جناب حقندن هدایت و مغفرت کوره و بر نکتته دخی بود که
ارشاد صحبت قریب اولان بد حال بعید اولان نیک حالدن بونله اقرب اولی در زیر بعض عاصی و ظالم لنفسه عجز
و انکساری سببیل رحمت و قریته و اولیا به یقین اولور و بعض خوش حال طاعت و صلاحنه اعتماد قیلد یغنی ایچون
حقندن و اولیادن دور و قلوبون نکتته بی اشعار ایچون (جناب جل شاناه کلام مجیدنده) ظالم لنفسه و مقتصد و سابق
بالخیرات قال ابن عطاء قدیم النظم لثلاثی یأس من فضله لانه لم یکن له شیء یسکله علیه الاربه فاعتمد علی رحته و آخر السابق
لیعلم ان المنه لله علیه حیث وفقه لذلك وان لیؤمنه ذلك من طرده پس بواجلادن مرشدان الهی نیک و بدیدن صحبتی
و نصیحتی در یغ ایتموب هر برینه بحسب استعداداتهم نیستان حقیقتندن سو یلر و اول جانبه بونلری دعوت ایدر
ولیکن هر کس کامل اولد یغی تقدیر جبه بونله انجی کندی ظنندن بار اولور و بونلری کندی فهمی ایل یلور و اکا کوره
قیاس قیلور نه کم یورر * مشنوی * هر کسی از ظن خردش دیار من * از درون من نجست اسرار من * یعنی فی کبی
نجات حقه بر اولان و نعمات الهیه ایل الحسان قیلان مرشد بونی تقریر ایلر و بسوزی سو یلر که اگر چه بن اسرار
حقیقه فی هر بر مرسته سو یلدم و بد حالان و خوش حالان ایل صحبت ایلدم ولیکن بونلر در هر بریسی کندی ظنندن
بیکار اولوب بنم در و نمده اولان اسرار می دیلدی و مقصود بالذات ندر یلدی زیر اظنه بر شینک حقیقتی یلنر و سری ندر
فهم اولنر بلکه بر شینک حقیقتی یلکه و سر نه واصل اولغه علم کر کدر (کما قال الله تعالی) ان یبعون الا الظن وان الظن
لا یغنی من الحق شیاً قال البیضاوی فان الحق هو حقیقه الشئ لا یدرک الا بالعلم والظن لا اعتبار له فی المعارف الحقیقه
و انما العبره فی العمليات حتی شینک حقیقتی دیمک ایل تعبیر ایلدی بر شینک حقیقتی نفس الامر ده اولد یغی ماهیته
دیر بر وایسه ادرک اولنر و الا علم البقین ایل پس ظنک معارف حقیقه ده اعتباری بوقدر ظنک اعتباری عملیات
و شرعیات و عرفیات در و معارف حقیقه ده اعتباری بونلر اصطلاحده اشیا ایچون ثابت اولان ماهیات اشیا به
دیرلر که جاعلک جعلی کانعلق قیلیمه اما معارف غیر حقیقه ده مباحث شرعی و عرفیه کبی بونلر ظنک اعتباری
وارد پس اولیانک در و نمده اولان اسرار ایل معارف حقیقی و لطائف حقایق در ظن و قیاسک بونده مدخلی بوقدر
انکچون بیغمبر * صلی الله علیه و سلم (ایاکم والظن فان الظن کذب الخواطر * یوردی پس اولیانک اسرار در و نمده
و اصل اولم دین کسه به لازمدر که ظنی ترک ایلیمه و بونلر علمندن علم تحصیل ایلیمه حتی بونلر بار و راز دار و محرم اسرار
اوله و در و نمده مخزون اولان انواره و کلاملرنده مدفون اولان رموزه یول بوله زیرا بونلر اسرار کفتار لرندن
دور کادر علمی اولنه ته کم یورر * مشنوی * سر من اناله من دور نیست * لیک چشم و کوش را آن نور نیست *
بویت شریف کان سوال مقدره جوابد و بونده ناله دن مراد کفتار باصو ابدر کان سوال لازم کدی بونلر در و نمده
اولان اسرار بر نیجه جست و جو ایدیم و قلمبنده اولان معارف حقیقه بی بر نیجه فهم ایدیم جواب و برر که در و نمده
کبی ماسودن خالی اولان ولی کامل بو کلامی تالی اولور که بنم سرم بنم کلامدن دور کادر زیرا کلام متکلم صفتدر
پس صفت موصوفه و کلام متکلمه دلالت ایلد یلکچون * مصرع * کلامندن اولور معلوم کشینک کندی مقداری
دیمک در و نمده اسرار حقیقه علامت اولد یلکچون (مصرع) سوزندن اکثورد ام و لیک بونجه اسرار * دیو تعبیر
قیلش و غندر غزل خویش نهان خواهم کشت * دینار بومعنا به مشیر اولمشدر نه کم بومعنا به بر شاهد دخی
حضرت مولانا ناک مناقبده وارد اولمشدر بر کون اول حضرت یارانه خطبا با یور دیر یاران من این جسم نیست که
در حضور شما یم بلکه من آن ذوق و خوشی ام که از کلام من در باطن مریدان من سر می زند الله الله آن ذوق را که بیاید
و آن خوشی را که بچشید غنیمت دارید و شکرها کز اید که من آن ذوقم پس قاری کفتار انبیا و اولیا و تالی کلام سعادت
انجام خدا اولان متکلم انوار ذات و اسرار صفاته مطلع اولی استرسه آینه کلاملرنه نظر قیلست و مناظر
کفتار لرندن اسرار لرنه واقف اولسون انکچون امام جعفر بن محمد باقر رضی الله عنهم یورر * اقد تجلی الله خلقه

فی کلامه و لکنهم لا یبصرون * یعنی مهر تجلی الهی مطلع کلام ربانیده پیدا و هوید ادر ولیکن بویصر بصیرت خلق انک
مشاهده سنده نایند ادر کذلک اولیانک کلامنده دخی جناب حق متجلیدر و انلر کفتارنده اولان اسرار انوار
پرورد کار کدر ولیکن خلقک چشم و کوشنده نور معرفت دار میدر که انلر انوار نه مطلع اوله اما اول عارف لک که
چشم و کوشنده نور معرفت وارد انلر اولیانک کفتارندن اسرار نه مطلع و واقف اولور و وحالت در و نه شعور بولور
و متکلم اولان ولی اگر حیاطه ایلسه انک وجودی یا مانند درخت موسی و یا خود نابرن النده بر نای بر نوا کبی
عدایدلر و انک درخت خلقندن ظهوره کلان انوار اسرار حقندن بولور و نای خلقندن صدور قیلان کفتاری
بر خوی (ان الله یقول علی لسان عبده) وجود مطلقدن استماع قیلور و اگر متکلم حاضر ده کل ایلسه بلکه کلامی
کتب و صحائفده مسطور ایلسه اول مسطور اولان کلامک مناظرندن انک مرسته واقف اولور و حقیقه منته اطلاق
بولور زیرا بر شینک اعیانده وجودی و ازمانده وجودی و ار و عبارتده وجودی و ار کابده وجودی و اربس
ما فی الکتابه ما فی العبارة ما فی الایمانه و ما فی الایمانه دلالت ایدر پس عارف
کتابندن اعیانه و واقف اولور بلکه جمیع اشیا حقه قائم اولد یغی حیثندن کابده و عبارتده و ازمانده و اعیانده
علی الاطلاق جناب حق مشاهده قیلور و نایک بنم سرم بنم نالمدن دور کادر یور دیکی بومعنا اولور اما حتی هر برده
ملاحظه و مشاهده قیلیم قلب بومعنا غافل اولور انکچون جناب حق جل شاناه کلام مجیدنده موجود اولان
ذکر و بشارت و اسرار قلب عظیم مالک لرنه و القای سمع ایلیم مشاهده صاحب لرنه مخصوص قیلوب یور دیکه * ان
فی ذلک لذرکری لمن کان له قلب و الی السمع و هو شهید * یعنی بوقرآن عظیم الشانده قلب عظیم صاحبی ایچون
موعظه و ذکر حق وارد و یا خود ظاهر و باطن حاضر اولد یغی حالده القای سمع ایلیم کسه ایچون پس چشم قلبی
و کوش دلی پر نور اولیم کسه قرآنده اولان اسرار و اولیانک کفتارنده اولان اناری مشاهده قیلر * مشنوی *
تن زجان و جان زن مستور نیست * لیک کس را دید جان دستور نیست * بویت شریف اولی بیته تمثیل طریقه لرن
و جانی دخی تعریفدر یعنی فی کبی الت حق و مظهر فیض مطلق اولان محقه لرنه دیر که برم سرم برم کلاممزدن دور کادر
نه کم تن جانندن و جان تندن مستور کادر لیک بر کسه به جانی کورمکه دستور کادر اگر چه جان بو کوز ایل کورلر
ولیکن تدبیر و تصرفی و خواص و کالاتی جهنندن مستور کل بوحیثندن بدن آینه سندن جمال روح نمایاندر اما
ماهیتندن (قل الروح من امر ربی) دیمکه قرآن عظیم الشانده خبر و لرنه بی کاندر هیچ بر کس حقیقت روح
ندر یلیم مشدر و انک ماهیته واقف اوله مشدر انکچون هر کس عقلی بدو کی قدرانندن کلمات مختلفه سو یلیم مشدر
انکچون متکلمیندن بعضی دیرلر که روح بر جسم لطیفدر بد نده سر یان ایلر ما و رنلر و رنلر و ده نلر سمسمده و نالر
حدیدده سر یان ایلد یکی کبی * و علیه اکثر المتکلمین من اهل السنه و الجماعة دیرلر که روح عبارتدر شول اجسام نورانیه
و سماویه و لطیفندن که تغیر و تبدل و تجزئ قبول ایلر مثل ضوء الشمس یقن بدن مکنون و مستوی اولسه اول اجسام
شریفه الهیه باذن الله نافذ بدن اولور مثل نفوذ النار فی الحدید و ماء الورد فی الورد و الدهن فی السمسم بودخی اولی سوزده
مشابه بر سوزدر (وقال بعضهم الروح جوهر لطیف قائم فی کشف کالبصر فی الحدقه و فی نظره و قال الجنید (الروح شی
استأثر الله بعلمه لایجوز عنه العبارة) یعنی روح الله تعالی نلر علمده مستقل اولد یغی شیلر دندراندن عبارت جانر
دکادر و صدر الدین القنوی حضرت تری (و یستلونک عن الروح قل الروح من امر ربی) ایتلر تفسیرنده یورر لرن کرسوال
اولنور سه که حضرت رسول صلی الله علیه و سلم معادن علوم و شایع فهم ایلکن کشف حقیقت روحندن نیچون
منع اولندی الجواب اول زمانده سائل اولنر قوم یهود ایدر علی طریق الامتحان قریشه دید یلر که بیغمبر یکزدن
اوج نسنه سوال ایلک اصحاب کهنی و ذوالقرنینی و روحی صحیح جواب و برر لرن ایلسه حق بیغمبر در دیر و مسکوت عنه
اولنی روحی مراد ایلد یلر پس حضرت پیغمبر علیه السلام اصحاب کهنی و ذوالقرنینک بونلر قصد لرنی بیان ایلیم
سر روحی ایهام ایلدی (وهو المہم فی التوریه) روح حقه مشایخک و علمانک چوق کلمات مختلفه سی واقع اولمشدر
اما زبده کلمات بونقل اولنادر ولیکن بوقدر روحی بو گونه تعریف ایدر مکه روح اسم حیث بر قوی و تجلیسی بر نور
الهیدر عالم امر دن داخل بدن و خارج بدن دکادر و تهنه متصل و اندن دخی منفصل دکادر و تعریف اولنار روح الهیه
بدنده لطافت اخلاطدن حاصل اولان بر مطیبه سی و ادر که بدنک جمیع اعضا و اعصاب و عروقده مثل سر یان النار
فی الحدید و الدهن فی السمسم سر یان ایلر و حامل قوا و حواس اولور پس بوروب حیوانینک بدنه نسبت کمال لطافتی
اولد یغی اجلدن روح الهینک بو کانه عشق اولوب بونده سیر و تصرف قیلور و حسن و جمال و ریسنندن اخذ ایلد یکی علم
و کمال هر نه قدر ایلسه روح حیوانی واسطه سیله بدنده مظهر اولور پس عالم و عارف اولان اول کسنه ناک احوال

خصال و آداب و نظریات و کورن آتارندن اسرار بنده مطلع اولور و روحن حقه اولان آشنایکی
و معامله سن مادیته بیایوب بود کراولسان جهنم روح تندن مستور دکادر زرا تنده کورین لطافت و صلاح
اولسون و یا خود بیلاغت و فصاحت و علم و معرفت و صنعت اولسون روح دکدر اما حقیقتی جهنم روح بو کوزله
کورین و لیکن دیده حقیقین ایه کور بلسکدن منع اولور زرا مشاهده حق ایلین چشم باطن روح دخی مشاهده ایلر
فاهیم و لا تغفل * مثنوی * آتشت این بانک نای و نیست باد * هر که این آتش ندارد نیست باد * بی کبی درونی
ماسودن خالی و تفحات الهیه ایه مالی اولان هر شد عالی * کندی گفتار برانوار حقیقه علی طریق الاستعارة
بو کلامی تالی اولوب بیورر که بونایک صداسی یعنی اولیای خدا نیک کلامی و اداسی بر آتش سوزنده و حرارت دهنده
و گرمیت کننده در که غل و غش و ماسودن درونی احراق و ازاله ایلر و ظلمات بطونی * کیدر و ب انار قیاس و هوای
نفسدن حاصل اولان قیل و قالی بر و بال کبی دکدر نه کم جناب حق کلام مجید نه رسولنک نطق شریفی حقیقه
* و ماینطق عن الهوی ان هو الا وحی یوحی * بیوردی پس اول حضرت وارث و کامل اولنارک نطق نه دخی بوابت
کریم نک معنای شامل اولور زرا کامل و مکمل اولان اولیایانک دخی بانک و صداسی هوای نفسدن دکدر بلسکه وحی
الهی و القای ربانیدر پس هر که بونلرک سوزنده اولان سوزی طوغمه و بوچاشیدن بر لذت طامعه فنا اولسون و یوقاتی
بولسون که فنا نار تجلی بی اقتباسه و آتش درون اولیای التماسه و سیمیه در بعضی فهملر حضرت مولانا نیک نیست
باد بیورر قیلر بی دعا عزم ایشلر و تاویل ایدوب بیانه کتمه لخر خبری یوق که طریق اولیاده مقصد اقصا و مطلب اعلا
یوق اولمقد * بیت * کارگاه کنج حق در نیستیست * غره هستی چه داند نیست چیست * هر کس بو بولده فنا سی
مقداری بقا بولور یوقنی قدر حقه آشنای اولور فاذا کان کذلک طریق اولیاده و السنة اصغیاده یوق اول دیمکدن خیرلی
دعا اولر * مثنوی * آتش عشقت کاندیری فتاد * جوشش عشقت کاندیری فتاد * بوبیت اولیایانک دروننده
و کلام مننده اولان آتش نه آتش درانی بیان ایلر بیورر که * آتش عشق الهیدر که درونی ماسودن خالی اولان بکارل
قلبلر نه واقع اولدی و انلر بواشله معشوق باقیدن ماعدای احراق قیلدی * بیت * عشق آن شعله ست کوجون
بر فروخت * هر که جز معشوق باقی جلاله سوخت * عشق شول افراط محبته دیرلر که عاشقک چشم و جانته و جلاله
قواسنه و جانته داخل اوله و معشوقدن غیری آنک دیده و دلندن بالکلیه محو قیله نه کم شیخ اکبر حضرت تری فتوحاتده
بو کونه تعریف ایدوب بیورر (قال الشيخ العشق افراط المحبة و کنی عنه فی القرآن بشدة الحب فی قوله تعالی و الذین آمنوا شد حب الله و فی قوله تعالی قد شغفها حبا) ای صار حبا یوسف علی قلبها کالشغاف و هو الخلد الرقیقه التي تحتوی علی القلب فیهی طرف له محیطة فالعشق التفاف الحب علی الحب حتی خالطته جمیع اجزائه و اشتمل علیه اشتمال العنقة و قال فی محل آخر فاذا عم الحب الانسان بجملته و اعماه عن کل شیء سوی محبوبه و سمرت تلك الحقیقة فی جمیع اجزائه بده و قواه و روحه و جرت فیه مجری الدم فی عروقه و لجه و انصلت بجمیع اجزائه جسمه و روحه و لم یبق فیه متسع لغيره و صار لطفه به سماعه و نظره فی کل شیء الیه و لا یرى شیئا الا یقول هو هذا حیث یسمی ذلك الحب عشقا کما حکى عن زلیخا انها اقتصدت فوقع الدم فی الارض یوسف یوسف حیث سقط الدم لخریان ذکر یوسف مجری الدم فی عروقها کما حکى عن الخلاج لما قطع اطرافه انکتب بدمه فی الارض الله حیث وقع و لذلك قال رحمه الله هم الذین استملکوا فی الحب هذا الاستملاک پس درون اولیایه واقع اولان آتش عشق در که محبوب و باقیدن غیری بونلرک دروننده قومز و کذلک جوشش عشق در که بونلرک خم قلمبنده اولان معناییه و دوشوب و اول می معانی بو ذوقله جوشه کلوب بونلرک باشندن آشوب بونلرک اول حینده اول شراب نابی اقداح و القاطنه قویوب شاربان می محبته اناله ایدرلر دخی اول می معانی بی کوزه کوشلری ایلر نوش ایدرلر و مست مدهوش انک میخانه سی بولنه کیدرلر و بر معنای لطیف دخی بودر که میدن هر کسک روحی اوله کاذوق و نشاط و بر دیک و خم وجودنده هر انده بر شانه غلبان قیلدی بی ملاسه ایلر زردر پس هر کسک می روحنه دوشن جوشش محبت ذاتیه و ازلیه نک جوششیدر که بحکم فاجرت ان اعرف هر کسک وجودی کو پنه سریان قیلدی قده انک می جانن بر کونه شانه غلبان قیلشدر و اول محبتک جنبش و خروشدی که نظام عالم و انتظام بی آدم حاصل اولمشدر * مثنوی * بی حرف هر که از یاری برید * پرداهیش پردهای مادرب * بیو بیت شریف درونلری اسرار حقه برانوار اولان بکارم لرله بحسب الحقیقه یاردرلر آتی تذکار ایلر بیورر کبی درونلری ماسودن خالی اولان هر شد اسرار شول عاشق زارله یاردرلر که دکوی یارندن و جمیع کار یارندن منقطع ایلر بلسکه کندی نفسندن و جلاله هوا و هوا سندن کدر قیله تا کم بوجهله انلرک صحبت و ارشادینه بول بول حقی انلر دخی من حیث الحقیقة انلر ایلر اوله زرا بکار برای مصلحت وقت اکثرانه دخی بحسب الصورة یار اولور و لیکن

* مصرع * همنشیت من نیم سایه منست * مفهومی تذکار یلورلر پس بونلرله مناسبت و حریمه کتبیل و انقطاع شریطر (ولهذا امر الله بنیه علیه السلام ارشاد الطالین) واذ کراسم ربک و تبیل الیه تبیلا * ای دم علی ذکر الله لیل و نهار او انقطع بالعبادة و جردنفسک عاسوی الله * مصرع * ثانیسه نیک پردلرندن مراد مقامات اولیادر انکچون که علم موسیقیده و اصطلاح مطربانده سر و دایلد کمری مقاماته پردلر تعبیر ایلر رسته کم مقام راست و مقام عراق پردلر راست و پردلر عراق دیرلر و پردلرهای ماده کی پردلرندن مراد سالکک حجابات نورانی و ظلماتی اولان پردلر بدر پس بو تقدیرجه معنادر که فی مثابه سنده الت حق و مظهر فیض ذات مطلق اولان هر شد اول طالب مستعدله یاریدر که دکوی یارندن منقطع اوله و نفسندن و هوا و هوا سندن نجات بولله اول هر شد کم مقامات علیه و مراتب سمیه و سنییه سی برم حجابات نورانی و ظلماتیه می هتک ایلدی و اسرار حق و انوار ذات مطلق هر می تهن بزه کشف ایدوب سوبلیدی پس سالکله ابتدای حالدیه مراتب الهیه دن هر بر می تهن پردلر قویدر اول و قنده که جمیع مراتب الهیه نک اسرارینه عالم اولان هر شد بر می تهن سوبلیه روحانی و جسمانی هر مقامک حقیقتن کابین کاور که شیخک مقاماتی اکاجاب اولان هر تهن لری هتک ایدوب عین اول حجابات نورانی و ظلماتین روی یاری مشاهده قیلور و غیر کور کندی عین یلور * فقال سلطان العارفين * مثنوی * همیونی زهری و تریاقی که دید * همیونی دمساز و مشتاقی که دید * بوبیت شریفده زهر و قهر دن و تریاقی مهر دن استعاره در تقدیر کلام درونی ماسودن خالی اولان هر شد عالی کبی قهر و لطف صاحبی کم کور مشدر یعنی بونلر کبی زهر و تریاقی معدنی کسه کور مشدر زرا هر شد خلیفه حقد و خلیفه کامل اولدر که مستخلف و جوب ذاتین ماعد ایلر نه قدر صفات متقابل و اسماء متضاده سی و ارایسه انکله متصف اوله (کما قال الشيخ الا کبر فظهر جمیع مافی الصورة الالهیه من الاسماء فی هذه النسبة الانسانیة فحازت رتبة الاحاطة و لهذا کان آدم خليفة و لاجل حصول هذه الجمعية صار خليفة فی العالم ان لم یکن آدم ظاهرا بصورة من استخلفه فایکون خليفة فی العالم * پس جناب حق جل شاننه نیجه قهر و لطفله متصف ایلر بونلر دخی بو صفتلرله متصف اولوب شریعتیه و طریقه بر مقتضای امر الهی محل لطف اولنه لطف و محل قهر اولنه قهر ایدرلر مؤمن موحد اولنلر فواضع و ملائمت و کافر و فاجر اولنلر شدت و غلظت جانبیه کیدرلر (کما قال الله تعالی فی اصحاب رسوله) اشداء علی الکفار و رجاء ینهم * پس اصل فی الحقیقه کمال بو صفتین متقابلین ایلر متصف اولوب مستحق مهر و مهر و مستعد قهر و قهر قیلقد زرا (بیت) و وضع الندی فی موضع السیف بالعی * مضر کوضع السیف فی موضع الندی دیمشدر دخی * بیت * اذا انت اکرمت الکرم ملکته * وان انت اکرمت اللئیم قمراد * دیو تحقیق ایشلدر انکچون جناب حق جل شاننه حبیبینه کفار و اهل نفاق حقدنه غلظت و شدت ایلر که امر ایدوب بیوررلر که یا ایها النبی جاهد الکفار و المنافقین و اغلظ علیهم * یعنی ای نبی کامکار کفار و شقاوت کردار و اهل نفاق ضلالت شعاره ملائمت ایلر که بونلر محل لطف دکدر بلکه اجرای حدودله مجاهده و غلظت و شدتله معامله ایلر که بونلر اولی در حضرت رسولک صلی الله علیه و سلم ذات شریفلری نیک و بد بلکه هر احده بونندن مقدم ملائمت و احسان او زره ایدی جناب حضرت بو خصلتی علی العموم هر کسه اجرا ایلر که روا کورمیدی تا کم هر حق ذی حقه اعطا ایلش اوله و اوصاف مستخلف ایلر اتصاف قیلله و کمال اعتدال ایلر معتدل اوله اول حضرت کمال حلم و ملائمتلرین بوابت کریمه دن قیاس ایلر که جناب حق کا غلظت و شدت ایلر دیو امر بیورر و حضرت موسانک ذات شریفن فهم ایلر که جناب حق انلر (وقولاله قول لیلنا) دیولیت و ملائمته امر بیورر پس معلوم اولدی که کامل و مکمل اولنلر بوزهر و تریاقدن عبارت اولان صفتین متقابلین ایلر متصف اولمق مدوح ایمش بواجلندن حضرت مولانا نک کبی الت حق اولنلری مدح ایدوب بی کبی زهر و تریاقی کم کور مشدر بیوررلر دخی بونلر کبی طالب حقه دمساز و مشتاقی کم کور مشدر دیو ادا قیلورلر نه کم حضرت نبی علیه السلام زمان شریفلرند نصکره کلان امتنه و اشوقا الی لقاء اخوانی دیو عرض اشتیاق ایدرلر کذلک اول حضرت نک وارثلری دخی طالب حق اولنه دمساز و مشتاق اولوب بو خصلمتله طریق حقه کیدرلر و الله اعلم * مثنوی * فی حدیث راه پر خون میکند * قصهای عشق میچون میکند * یعنی ولی کامل و مرشد فاضل اولنلر پر خون اولان طریق عشقک سوزین سوبلرلر و اولزندن اول اوله نک سربن نقل ایلرلر و بوراه عشقه پر خون تعبیری انکچوندر که البته عاشق اولمینه ریسی کورمیز و محبوبنه ابرمیز پس طریق عشقک نتیجه سی موت ارادی و قتل اختیار ایدر * کما قال ابن الفارض * بیت * هو الحب فاسلم بالخشى ما الهوی سهل * فاختاره مضنا به وله عقل * وعش خالیا فالحب راحته عنی * واوله سقم * و آخره قتل * و ان شئت ان تحبی سعیدا فته به * شهیدا و الا فالغرام له اهل * وقل لقتیل الحب وفیت حقه * و للمدی هیات ما الکحل الکحل * و حضرت مولانا بنی

جلده بر حجاب ابرادیدوب بیورر که بر عاشق معشوقه انک بولنده ایلدی و فاسنی و غم و هجرانده اولان صفاسنی و کجیه لر قام و کوندزلر صائم اولمسی عدا ایلدی و بونک کبی عبادات و طاعاتی هر نه ایسه معشوقه مر حتی ایچون احصا ایلدی پس معشوق دخی بوکونه جواب ایلدی بیت * کفت معشوق این همه کردی و لیک * کوش بکشایم و اندر یاب نیک * آنچه اصل اصل عشقت و ولاست * آن نکریدی این چه کردی فرعه هاست * کفتش آن عاشق بکو آن اصل چیست * کفت اصلش مر دنست و نیست بیت * پس وصلت باری موت اختیاریه مر بو طدر و محبت نتیجه سی اولمکه منو طدر انکچون جناب حق جل شاننه حدیث قدسی سنده بیوررلر من اجنبی قتلته و من قتلته فعلی دینه و من علی دینه فانادینه * بواجلدن حضرت مولانا بواره عشقه بر خون تعبیر بیوردی اگر چه بواره عشقه بر خون تعبیر بیوردی اگر چه بر راه بر خون درامام معنای عشاقه بر خواندر (و اما الحیاة فی الموت) طو اسخبه بونلره اولمک آب حیوان و حیات جاوداندر دخی اول کار مجنون عشق پرورد کار اولان زار لر قصه لرینی سویلر و بر خوای (لا یکمل ایمان احدکم حتی یقول الناس انه مجنون * بونلر ناس و پروسواس زملرنده مجنوندر یوخسه عند الله و عند الانبیاء و اولیا بونلر کامل العقل و الايمان برز و فوندر نه کم جناب حق خالق بیچون حضرت رسالتیه حقه کافر لر دن حکایه بیوررلر که * و یقولون انه مجنون * انک امور نده متخیر اولد قلدنر دن و شان شریفی بیلد کلدنر دن اول حضرت نه تحقیقا بو مجنوندر دیر لر دی بو عاشق لرک دخی عقلی و سمعی اهل دیوانه لک بولنه کندی لر کیدر لر * مثنوی * محرم این هوش جز بی هوش نیست * مر زبان رامتری جز کوش نیست * یعنی بود کراولان هوش محرمی دکدر لا عقل معاشدن بی هوش اولنر و اول دنیایه پیغمبر علیه السلام کبی انتم اعلم بامور دنیا کم دیندر زیر احکمت الهیه هر شیئی بر شیشه لایق و هر کسی بر کونه مصلحتیه سابق قیلندر مثلاً زبانه طالب و مشتری اولان کوشدر کذلک بو هوش کله عاشق و محرم اولان بی هوشدر * کمال ابو یزید البسطای علم الله استعداد عباد فقه من لم یصلح للعشق و المحبة فغلغلهم للخدمة و العبادة ففهم العبادون و الزاهدون و منهم من یصلح لمحبة فاختصهم لمحبة ففهم العاشقون و الوالیهون * بیت * هر کسی را هر کاری ساختند * میل انرا در دلش انداختند * پس بو هوشه محرم اولان اهل دینه لایق و لا زمدر که بخود لایق شراب ایچو و مست اولوب کند و دن کجه حتی معشوق حقیقی اکابر قیومی فتح ایدوب آچه پس حضرت مولانا بو هوشه محرم اولان عقل جزویدن بی هوش قلان کسه لر نه ایدو کین بیان ایلد کد نصیره کونلری عقل معاش غمده ضائع اولان کسه لرک حالنی علی قاعده اسلوب الحکیم تقریر ایدوب بیورر * مثنوی * در غم مار و زهاریه کاه شد * روزها با سوزها همراه شد * بویت شریف اسلوب حکیم قاعده سی اوزره در ایلوب حکیم اولد که بر عالم کسه بر نیجه انیمه ارشاد و نصیحت قیلد قده المحاض نصیح ایچون انلرک مابینه کند و بی ادخال ایلوب نصیحتی اولا کندی نفسه سو یلیوب انلره تعرض ایلدی و اول قوم بو اسلوب اوزره کلام حکمت آمیزی سوزلیه * کاورده هذا الاسلوب فی القرآن قال الله تعالی فیہ حاکمان حبيب الخیار و مالی لا عبد الذی فطر فی و الیه ترجعون * اول زمانده که حبیب خیار حضرت نلری قوم انطاکیه به حضرت عیسانک کوندر دیکر رسلدن خبر الدقه مغاره دن چیقوب بونلره کلوب ارشاده کمال تلطف مر ادا یتکله اولان نفسی معرض نصیحتیه ادخال ایدوب انلره علی وجه التعریض و التقریر دیدیکه ایچون نه شی و اردر که بی یوقدن و ارا بیلن الله الهه عبادت ایتمزم حال بوکسزلک جله کراول حضرت نه راجع در امان مقتضای ظاهر بوایدی که * و مالکم لاتعبدون الذی فطرکم و الیه ترجعون * پس بونلره المحاض نصیح و کمال تعرض ایچون بوقاعده اجرا اولنور بو اسلوبه عدول اولندی * بیت * خواهی این معنی شود بر تو عیان * مالی لا عبد از قرآن بخوان * می کند تعرض آن مستکبران * که بر ایشان بندگی آید کرا * ناز راه بندگی آ که شوند * بکذرنند از بی روی اوزره روند * همچنین و اصل نشسته پیش یار می کنند از هجرانلشهای زار * تا شود محبوب و محرم از وصال * واقف از هجران پر رنج و سلال * روی بر تابد ز دل احتجاب * زود پیش تا بدسوی حسن المأب * حضرت مولانا بوقاعده بی حضرت منوبده چوق محله اجرا ایدر لر تا که بورادن معلوم اوله ته کم بر محله دخی بیورر * مثنوی * چون تالم تلخ از دستان او * چون نیم از حلقه مستان او * چون نه بانم همچو شب بی روز او * بی وصال روی روزا فر و او * بود کراولان قاعده اوزره حضرت مولانا بوی دخی ادا بیورر که بزم اول هوشه محرم اولما غمده و نایافته اند کونلره زیبکانه اولدی کونلر من سوز و کد از زده همراه اولدی اما مقتضای ظاهر بوایدی که (در غم تان روزهای بیکانه شد) دیر لر دی پس بو اسلوب عدول بود کراولان نکتی اشعار ایچون طریق حسن بو معنای فیه ایچون روزها مر شد اولنلر دن استعاره در بر و بوکونه تعبیر ایدر که اولیا رفتند و مر شدان کد شدند در ارشاد کردن ما غم خوردند بو سوزک بو کلامه

مناسبی بوقدر بو بیتک شر حنده مر و ریدن غیری خطا ایلش چوقدر لیکن بود کراولان اسلوبدن غیری به مساعده بوقدر * مثنوی * روزها کر رفت کور و بال نیست * تو بمان ای انکه چون بواله نیست * یعنی کونلر کر کتدیه وایا میزی هو او هوس ضایع ایتدیه اول کونلر کتد بکنه بال بوقدر سن قال ای مر شد کاملکه سنک کبی بال بوقدر سنک ترینه و همتک سبیلله بره تدارک مافات و تلاحق ضایعات ممکندر تو بمان خطابی جناب حقه دخی اولسه جا زدر و لکن شول بر حسن تعبیرا تمکله که سنک عنایت و احسانک فالسون ای شول خالق کون و مکان که سنک کبی بال و سبحان بوقدر شول کسه به که عنایت الهی یار اولور مافات تدارک قیلور و مظهر ولایت اولور و انوار هدایتی بولور (کمال المشایخ) العناية تهم الجناية توجه الهداية نور الولاية بویته مقصر اولنره اسرار الهیه دن محروم فالنره تسلیه وارد در کان بیورر که ای مقصر کونلرک ضایع اولدیه و هو او هوس عمر نازینک تلف قیلدیه غم بیه شول و قده که بر مر شدی بوله سن و اکاقتد اقله سن آنک همتی بر کانه و ارشاد با سعادت سبیلله جمیع سیئاتک حسنة و ضایعاتک محسولة مبدل اولمق مقدر * بیت * همنشین مقبلان چون کیمیاست * چون نظر شان کیمیایی خود یکجاست * و یا خود جناب حقه توجه قیله سن و عنایت الهیه بی بوله سن پس محروم و مغبونک دامنن قورتلوب سعادته ابره سن اگر بوا یکی امر دن برسی اولر سه نعوذ بالله خسران و خذلان ورطه سنده فالور سن کما قبل * بیت * بی عنایات حق و خاصان حق * کره لک باشد سیاهستش ورق * مثنوی * هر که جز ما می زایش سپرد * هر که بی روز نیست روزش دیر شد * بویت شریف اهل سلوک اوج نوع اولسنه اشارت وارد ر نوع اول شول ماهیان دریای محبت حق و غواصان بحار انوار مطلقه در دیر که ماهی مثال آب زلال و صاله سیر ایلوب (هل من مزید) نعره سن اورر لر که هزار دریای نوش ایتسه بلکه نیجه بیک مر اقب مقاماتی کجوب کتسه لرینه ریان اولر لر و طلب و اشتیاقی الدن قومز لر نوع ثانی شول فانهان آب وصلت و فاعدان کوی طر بقدر لر که نیم جرعده سن سکران و یک کوزه دن ریان اولور لر و نوع ثالث بوقصه دن بی حصه و پوروزیدن بی بهره و بر غصه فالور لر اولکی طاقفه نک مثالی بایزید کبی ایکنی طاقفه نک مثالی معاذ رازی کبی اوچنی طاقفه نک مثالی سائر اهل لعب و بازی کبیدر نه کم معاذ رازی بایزید حضرت تلرینه یازوب کوندر دیکه * بیت * سکر من شره من کاس حبه پس بایزید دخی اکایازوب کوندر دیکه * بیت * شربت الحب کاسا بعد کاس * ولا نفاذ الشراب ولا ریت مشایخ ریده و عدم ریده ایکی طرف اولملر در بر قسمی دیر لر که سالک مشاهد لوح محفوظه مالک اولد قده و حقایق اشیایی بولد قده ریان اولور و عطشی مندفع اولوب طلبدن فالور بوقدر له کتفا قیلور * کمال الشیخ الاکبری الفقه و حات الری مایحصل به الا کتفاء و بضیق المحل عن الزیاده اعلم انه لا یقول بالری الا من یقول بان ثمة نهایه و غایه و هم المکشف لهم عالم الحیاة الدنیا و نهایات مدتها و هم اهل الکشف فی اللوح المحفوظ المعتکفون علی النظر فیة و من کان کشفه فی نظره الوجود علی ما هو علیه ثم استدل دون الحجاب و رای التناهی اذ کل ما دخل فی الوجود متناه و لیس لصاحب هذا الکشف من الکشف الاخری شی فن رأى الغایة قال بالری و علو الهمة بالغایة * و بر قسمی دخی دیر لر که ظهورات الهیه به نهایت بوقدر و تعلیمات ربانیه قتی چوقدر پس عطشان اولان عاشقک جانی نه وجهله ریان اولور کمال الشیخ فی هذا الباب * بیت * الی قال به قوم و لیس لهم * علم بان وجود الی معدوم * لو کان ری تناهی الامر و انقطعت * امده و زیادات و تعلیم * فالامر لیس له حد یحیط به * لکنه الرزق فی الاشخاص مقسوم * و حضرت مولانا دخی ری بوقدر دن طاقفه علیه دندر نه کم بر غزل رعنا رنده بیورر * بیت * ریک ز آب سیر شد من نشدم زهی زهی * لایق این کمان من نیست زهی زهی زهی (نه کم بر محله دخی) بیت * ای برادر بی نهایت در کجاست * بر هر آنچه میرسی بالله مئیست * بیورر لر پس بو مقدمه معلومک اولدیه معنای بیت دیمک اولور که هر شول کسه لر که ماهی بجر احدیتک غیر یدر یعنی دریای وحدتک ماهیسی دکدر بود کراولان اسرارک صو سندن سیر اولدی بوقدر له قساعت قیلوب ری بولدی و هر شول کسه که پوروزیدن بی لذت بولد تدن بی روزی فالدی انک روزی دیر اولدی دیمک عجم ایچنده ضرب مثلدر نه کم هر که بی سیرست روزش دیرست دیر لر بو بی آج اولنک کوفی غم و اندوه له یکدی بکندن کایه ایدر لر و فی الحقیقه بولد تدن بی نصیب اولان و بو شریدن بی بهره فالان کسه لر دنیا و آخرتده عیشی بوقدر * بیت * فلا عیش فی الدنیا لمن کان صاحبها * و من لم یمت سکرانها فانه الحزم * علی نفسه فلیسک من ضاع عمره * و لیس له منها نصیب و لا هم * مثنوی * در نیاید حال پخته هیچ خام * پس سخن کوتاه باید و السلام * یعنی پخته اولنلر و کماله ایدر لرک حالنی هیچ خام و ناقص فالان ادرال ایدر مر انکچون لا یعرف الکامل غیره حتی ینتهی الیه سیره دیمک لر در ولا یعرف ذا الفضل الا ذوه دینر خوب ادا ایلملر در زیر کمال لرک حال مقالله تعریف اولر و بود و قی طو تین بیلر

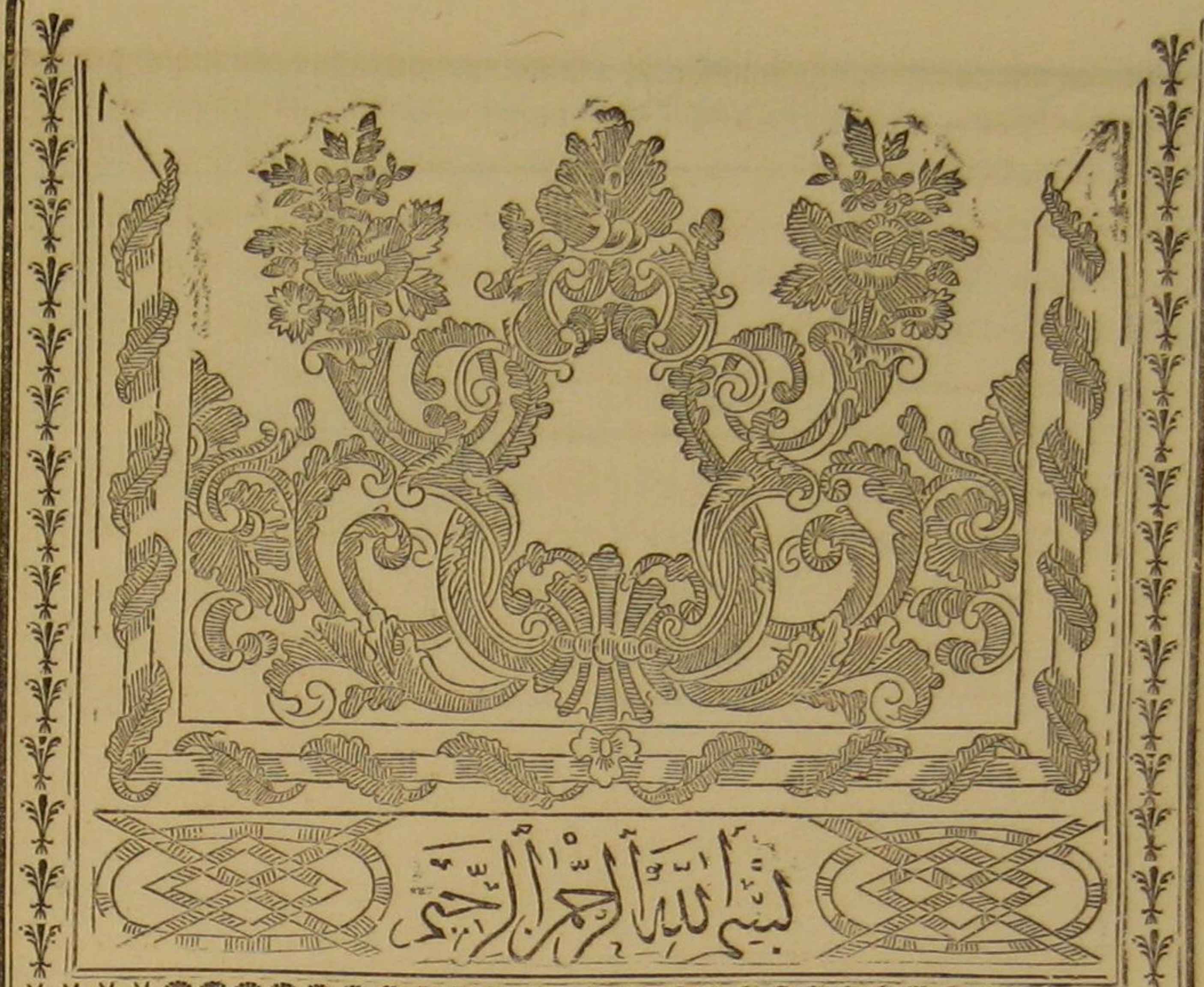
ليكن كامل ويخته كيمردروم تبه لري ندر تحقيق ايده لم تاكم اهل كاله ومي تبه لريته علم حاصل اوله قال ابن العطاء في الحكم
الكامل عبدا اشرب از داد صحوا و اذا غاب از داد حضور افلا جعه يشجبه عن فرقه ولا فرقته يشجبه عن جعه ولا فناؤه
عن بقاءه ولا بقاؤه عن فناءه يعطى كل ذي قسط قسطه ويوفى كل ذي حق حقه وقد قال ابو بكر الصديق رضي الله عنه
لما نزلت براءة عائشة رضي الله عنها من الافك يا عائشة اشكرى رسول الله صلى الله عليه وسلم فقالت
والله لا اشكر الا الله دلها ابو بكر رضي الله عنه على المقام الاحكم المقتضى اثبات الاثار وقد قال الله تعالى (ان اشكر لى
ولو الديك وقال رسول الله صلى الله عليه وسلم من لم يشكر الناس لم يشكر الله بولا مدن فهم اولسان
اولدركه كامل وحدى كثرته وكثرته وحدى كورندروهم بويتك حكمن اجرا يدوب
حق ذمتي حقه ابر كورندرونيجه مرتبه تفرقه ده دغدغه كثرته ايله مرده اولنلري
علم تو حيدله ديرى كورندروسوز كونه كر كدر والسلام تم الكلام

بعون الله العلام وصلى الله

على سيد الانام واصحابه

الفخام واولاده

الكرام

الحمد لله الذي جعل كتاب المشوى مجمع البحرين * من تفاسير القرآن والا حاد يث النبوة وملتقى النهرين * من الفاظ
القاسمي * وكلام العربي * والصلوة على تيننا محمد انبرخ الجامع بين الفرق والجمع الحقيقي * الداعي الى التوحيد
الالهى * وممر تاليع بالبرهان القوى * وعلى آله واصحابه الذين اجتمعوا على الاتحاد الصوري والمعنوي (اما بعد
بوقفي مولوي وقتا كم حضرت مشويك عربي اولان ايساتني وآيات كرمه واحاديث نبويه في متضمنه اولان كلماتي جمع
ايدوب وشرح قلوب جامع الايات ديمكليه بين القراشهرت بولديسه * بعده مستقل برکاب اولديسه * بعده كلمات
مشكله وايسات معضله فارسيه سني * دخي شرح وايضاح ايدوب فاتح الايسات مستقل برکاب اولديسه * بعده
ديلمد که تو ايکيسنک ماينني جمع قيل (تا مارج البحرين يلتقيان) نکتته سن عيان وهر بری برکاب آخر اولديغي جهنندن
(بينهما برزخ لا يبغيان) سرفي بيان قيله * بولونردن استخراج معاني ولطائف ايلين احباب معارف (يخرج
منهما اللؤلؤ والمرجان) قولنک مفهوم رموز سن بوله ووجهله حضرت مشوي به برشرح کامل اوله نعم معنای
با صوابه واقف * ودأب کاب وخواي مستطابه عارف اولنک قنده برشرح کامل وکاب شاملدر زير ابوکاب
شريفک دأب لطيفي بودرکه ايسات مشكله بونده بعينها مسطوره ومشروحه دروايات غير مشكله مخافة
عن التطويل * ورغبة بالاختصار الجليل بعبارتها از لمشدر ليکن معناري بسط اولوب لازم کلان شرح وايضاح
في الجملة ترك اولمشدر * ومثنوي خوان اولنره بلا تأمل معناري واضح * وعند القرآه خوارى اذهان پاکر نه
لايج اولقندن از ترى هر بيتک اولنه سرخ اليه بر حرف ميم ياز لمشدر * تا معلوم اوله که اول ميک ما بعد نده اولان معني بعينه
اول بيتک شرح ومعنا سيدر وپوکاب مستطابه مجموعه اللطائف ومطمورة المعارف تعبير اولنسه صوابدن خالی
دکلدر * شول جهنندن که کتب معتبره دن بونده معارف جليله ولطائف كثيره جمع اولمشدر * طاليينه ترغيب
وراعينه تحريص ايجون اول کتب نفيسه نك اسامي سي تحرير اولندي تفاسيره متعلق اولان کتب ابواللث ومعالم
التنزيل ومدارك وقاضى وابوالسعود تفسير كبير درودخي فاشاني وكشاف وجمع البيان وتيسير دروا حاد يثه متعلق
کتب مسلم وبخاري ومصاييح ومشارق وترغيب وترهيب وجامع الصغير در نصوفه متعلق اولان کتب فتوحات
مکيه وفصوص الحکم وديوان ابن فارض وعوارف المعارف وکتاب تعرف واصطلاحان للشيخ عبد الرزاق القاشاني
واججاز البيان للشيخ الكبير در وکلامه متعلق اولان شرح موافق وشرح عقائد وحکمتيه متعلق اولان هياكل
وشريعياته متعلق اولان شرح شرعه ومشکوة الانوار * وفقهه متعلق اولان هدايه وصدر الشريعة ولغته متعلق
اولان صحاح ونهاية ابن اثير در وپوجعته باعث وداعي اولدر که مثنوي خوان اولنر بوکابي مطالعه قيلنر

آيات كرمه واحاديث نبويه وکلمات طائفة عليه بي * بلا تکلف ولا تنوع محله مناسب حاضر بوله * وبوقفيه خبر دعا
قيله لرو مشاب اوله * بومحله خطبه وديباجه ياز لمسنه باعث وعلت ايکي نکتته به اشارت اولديغي چوندر * نکتته
اول مقدم مشروحه اولان اون سکر يت حضرت مولانا نك قلب شر بفرسته جناب خدا جاننندن دفعه
واحدة الهام والقا اولنوب حضرت حسام الدين چلي لسان حاله بوسكونه برکابک تأليف اول حضرت تدن
استدعا ايدوب خاطر عاظر لري بواند يشه اوزره ثابت وبرقرار ايکن حضرت خداوند کار دستار مبارک نردن
بوايسات شريفه بي اخراج واطهار ايدوب بيوردنر که حسام الدين دخی سن لسان مقال اليه استدعا ايلون اول
جناب متعالدن بوکونه برکاب پرکاک منظوم اولسي قلمه الهام اولندي آل بوايسات شريفه بي که قلیل
کثيره نمونه درکايينافي شرح الديباجه پس حسام الدين چلي لسان مقال الله انک بقية نقيه سن دخی استدعا
بيورد قلننده بند بکسل بيتندن ابتدا ايدوب تأليف وحريرينه شروع قيله بولر نکتته ثانی حضرت مشوي صور تاش
ديباجه واسطه سيله شش مجلد دروشش مجلد اولسنده نکتته بودرکه * بيت * شش جهت راورده از شش صحف *
کی بطوف حوله من لم يطف * بيتک مقتضا سنجه شش جهانه انوار معارف واسراري اعطا ايلسي اشعار ايلرنا کم
ظلمت جهل وغفلته قائلنر بونک انوار ساطعه سن کوروب حوله طولنره واستنداره قيله لرو خلقت اشيا ده دخی ايام
الهی شش روز واقع اولمشدر (کما قال تعالى الله الذي خلق السموات والارض وما بينهما في ستة ايام) پس بومعنا لرشش
عددل فضيلته دلالات ايدر بواجلدن جلد مثنوي دخی شش عدد اعتبار اولندي وبومحله خطبه وديباجه تحرير
اولندي (والله اعلم بالصواب * واليه المرجع والمآب * قال سلطان العارفين وبرهان الواصلين * مصباح درون اهل يقين
مفتاح خزائن اسرار رب العالمين * ارشاد السالكين وتعليل الطالبيين * مثنوي * بند بکسل باش آزادای پسر *
چند باشي بندسيم وبنذر * بويتک ما قبله مناسبتي فصل قاعده سن اقتضا ايدر فصل ذيد کاري علم معانيده
اولدر که کلام متغايير نیک مايننده جهت جامعه اولديغي اجلدن ينهمايه برکلام آخر دخی تقدیر اولنره مناسب
تامه بولنور * وبوقاعده مثنوي نیک اکثر محله اجرا اولنور فافهم پس وقتا کم بيت اولده هيچ خام اولنر بخته لک حالي
فهم ايتنر بولر ديلرسه بر سوال مقدره لازم کاديکه پس بومر ته بخته لکه بالغ اولان رجالک احواله اطفال طريق
نيجه بالغ اولورونه وجهله کمال مر تبه سن بولور پس ارشاد الصبيان الشريعة وتعليل الاطفال الطريقه بويه
مستطابي سوال مقدره به جواب طريقه ادا بيورر که بند دنيای کس و آزاد اول اي اوغلان نيجه برسيم وزره بند ومقيد
اوله سن اي بي اذعان عقل وعرفانک وارايسه حضرت رحمانک رسولنه بيوردني حديث قدسیدن معنی دان اولور سن
وصبيان مر تبه سندن قورتلور سن * قال الله تعالى يا احمد لا تكن كالصبي فانه اذا نظرا الى الابيض والاحمر احببه * بيت
بازيجه ايست طفل فرب اين متاع دهر * بي عقل مردمانکه بدوب تلاشدند (مثنوي) کبر بری بحر رادر کوزه
* چند کنيد قسمت يك روزه * اي صغرا خالنده قلان اکر بحر رازاق کمال حرص کدن کوزه وجود که دو کسل اکانقدر
رزق صغار که اول روز مره اولان نصيب کدر پس هر کسل روز مره قسمتي (نحن قسمنا بينهم معيشتهم في الحياة
الدنيا * آيتک مقتضا سنجه مر زوق ومقسوم در واهل کلامک برکسه نك رزقي بر آخر المزواوده يا غمز وتلف اولنر وورده
قالمزد کاري علمايه معلوم در فرضا طالع رزق موتدن هارب اولديغي کبي رزقندن دخی هارب اولسه رزق
البتة آني بولورنه کم جابر حضرت تری بو حديث شريفي حضرت نبیدن روايت بولور * قال عليه السلام لو ان ابن آدم
يهرب من رزقه كما يهرب من الموت) لادر که رزقه کايدر که الموت * بوني بوله بيلن قانع اولور ودام حرصدن نجات بولور
مثنوي * کوزه چشم حريصان پر نشد * تا صدف قانع نشد بر در نشد * حريص لک چشمي کوزه سي آب
اموال وارزاق اليه پراولدي (کما قال النبي عليه السلام لو كان لابن آدم واديان من ذهب وفضة لا يبغي اليهما ثالثا ولا يملأ
جوف ابن آدم الا التراب) تا صدف که قانع اوليه وقطرات باران دن برقاج قطره الله اکتفا قيليه دروني درله طولدي
کذلک درون صدف دخی اکر قانع اولنره در معرفته طولنر وفقر واحتياج دن نجات بولنر کما قال علي كرم الله وجهه
ورضى الله عنه فقير كل ذي حرص غني كل من يقنع پس هر ذي حرص فقير الحالدر * ولو كان ذامال وهر قانع غني البالدر
ولو كان بلا اعراض ولا اموال * کما قال عليه السلام (ليس الغنى عن كثرة العرض انما الغنى غنى النفس اللهم ارزقنا
غنى النفس وخلصنا عن الخرص والهوس وطهرنا عن العيوب والنجس) مثنوي) هر که راجحه زعشقي چالشد *
اوز حرص وعيب کاي بالشد * يعني هر کک که جامه انانيت ونفساني افراط محبت خدا دن چال اولدي ولباس وجود
موهوميسي عشقه فنا بولدي اول کسه حرصدن وعيبدن بالکليه بال اولدي زير باعث عيوب وجود بر ذنوبر
کما قال عليه السلام (وجود ذنب لا يقاس به ذنب آخر) پس نحن وجود نفساني دست عشقه چال اوله وجود حقاني

بولور وهر عیون وکلی ذنوبدن پال اولور زبر انتقای علت انتقای معلولی اقتضای بولور پس معلوم اولسون که مطهر
 قلوب انسانی و منی کی عیوب نفسانی و طبیب علل جسمانی و روحانی عشق در مشنوی * شاد باش ای عشق خوش
 سودای ما ای طبیب جمله علمهای ما ای بزم سودای حوق اولان عشق من شاد اول ای بزم جمله علمهای من که طبیبی
 ایدی آباد اول عشق جمیع علل طبعی اولقی نیجه ممکن اولور در رسک جواب بر صواب اولدر که امر اض علی ابکی قسمه
 منقسم در بر قسمی جسمانی و بر قسمی روحانی در عشق بوابکی قسمه دخی طبیب رجائی در و توضیح معنی بوجهله
 اولور که حضرت نینک (البرده رأس کل داء) بوردیغی حدیث موجب جمیع امر اض جسمانی اکثر کثرت اکل و شربدن
 حاصل اولور عاشق اولان کسه ایسه اکل و شرب قیدندن قورتلور و برهیز کار اولور اولیه اولیحق (والجمیة رأس کل دواء)
 مقهوری بولنوب عشق امر اض جسمانی به دخی دوا قیلور و عاشق بدقی عشقه زنده اولوب حیات بولور نه کم زلیخا
 هر بار خسته اولسه یوسنی کورسه صحت بولور دی و غمناک اولسه یوسنی اکسه شاد اولور دی * وضعف حالنده کورسه
 ویا اکسه بدته قوت کوردری نعم اگر چه عشق نخافت و فحول و صفرت وجه و ذبول مانند آفتلایرا ایلر ولیکن
 بولور حیات عشقه نسبتله عین صحت و محضانعمت و راحت رکما قال صدر الدین فی شرح الاسماء الحسنی العاشق
 لا یزال فی حیاة طیبیه بشهود المعشوق و هو الذنیم العساق واعظم العیش عند کل مشتاق وان ظهر فی ظواهرهم
 آثار الالام فلا ینافی ذلک طیب حیاتهم فان الالام الجسمانیة لا تقابل نعم الروحانیة فالمحجوب اذا رأى بلاء فی العساق
 یحمل ذلک علی نفسه ونفس العساق علی خلاف ما یتوهم هذا المحجوب * اما قسم ثانی که امر اض روحانی در مثلاً
 اخلاق ردیه و افعال سیئه که عشق بولور دخی طبیب شافیدر و دوا کافیدر * اولاحب الدینا رأس کل خطیئة
 * حدیثک مقتضای سنجه حب دنیا که جمیع معاصی به بادی و جله علل معنوی بهی حایدر عاشق اولنده بولور و فحوت
 و ناموس که اکبر سیئه و بوسدر (لا یجتمع الکبر مع الايمان فی قلب واحد) مقتضای سنجه ایمانله کبر بربرده جمع اولور فکیف
 یجتمع مع العشق فافهم * مشنوی * ای دوا فحوت و ناموس ما * ای نوافلاطون و جالینوس ما * ای عشق بزم
 دوا فحوت و ناموس بزم وای عشق سن بزم افلاطون و جالینوس سز سن جمیع اخلاق ذمیمه دن بوابکی صفی افراد
 بالذکر ایلرندن مقصود بودر که شیطان بوابکی صفت سیدیه ملعون و مطرود اولدی نه کم جناب حق کلام مجیدنده
 بومعنائی بیان قیلدی شول وقتده که جمیع ملائکه به اسجد و خطابی وارد اولد قد کلبی سجده ایدوب ابلیس اباه
 واستیکار ایلدی و جناب حق اکایا ابلیس (ما منعک ان لاتسجد لما خلقت بیدي) دیو سجده ای تمام سندن سوا
 قیلد قد آدمی سفلی و کندوبی عالی عدا ابلیس (خلقتنی من نار و خلقتنه من طین) دیمکه حقه جتن سوبلادی چوق
 کسه لر دخی شیطان مأیوس کی کبر و ناموس صفتلرله مأیوس اولوب مظهر عشق اولان اهل بقیندن اعراض قیلوب
 انایت مر ضلر نه وانا خیر منه غرضلر نه مبتلا اولد بلر اگر بوسحاب دولت لر خدمت و محبتلرین اختیار ایلرله لودی
 بومر ضلردن صحت بولور لودی جمیع امر اضدن عشقه پال اولور لودی * و زمرة حکمان افلاطون و جالینوس ایراد
 ایلرندن نکته بودر که * بری رئیس حکای اشراقیه و بری دخی رئیس حکای مشائیة در حکایه اشراقیه علم و حکمتی
 تصفیه درون و ریاضت بیرونله حاصل قیلنر و بلا قرآة و لا کتابه حکیم اولنر در و حکمتی مشائیة علم و حکمتی ریاضتله
 تحصیل ایدمیبوب کاتب و قرآة ملازم ایدنر و جالینوس لر کابنده کیدنر در پس عشق بوابکی حکیم کی هم صفوت
 و ریاضتله حاصل اولان علم و حکمتک استاد و هم کاتب و قرآة وجوده کلان فهم و معرفتک معلم برر شادی و دخی
 امر اض صوریه و علل معنویه نک طبیب باسد ایدر * مشنوی * جسم خالک از عشق بر افلاک شد * کوه در رقص آمد
 و جالان شد * خاکدن اولان جسم عشقندن افلاک کتدی و آسمانه صعود ایددی حضرت مصطفیان صلی الله علیه
 وسلم جسم شریفی و ادريس وعيسى عليهما السلام بدن لطیفی کی معتزله طائفة سی حضرت پیغمبرک علیه
 السلام بقطعه حالنده حجره امهائیدن خروج و آسمانه عروج ایلد کربنه انکار ایدر لر و حضرت عائشه نک بوقولنی غسک
 ایدر * کافالت والله ما فقد جسد رسول الله ولكن عرج بروحه وعن معاوية مثله * اما جواهر علم و طوائف عرفا
 و فقها بولورک خلا فیدر زیر احلم حالده فضیلت و نوم ناعده مزیت بوقدر و آسمانه واقعه حالنده روحله صعود ایلن
 چوقدر یا خصوص رسولک جسمله آسمانه عروج الیسنه کتاب الله دخی ناطقدر * کافال الله سبحانه وتعالى سخنان
 الذی اسرى بعبد له لیلان المسجد الحرام الی المسجد الاقصی و یو خصوصه جوق آثار صریحه و اخبار صحیحه واردر
 (ومن جملة الاخبار قال علیه السلام ینا انانی المسجد الحرام عند البیت اذا نانی جبرائیل بالبراق فخرجت به
 الی السماء اذ اصبح واولی اولان اولدر که معراج ابکی قسمدر بری جسمانی بقطعه حالنده و بری روحانی نوم حالنده
 پس بوابکی نوع اوزره اولان خبر لر دخی موفقی و ابکی قسم اولان طائفة دخی مصدق اولور و اما ادريس وعيسى

علیهما السلام ملاء اعلا یه جند بیلری اولدیغنه بشاء عشق خدا بولنر دخی جسملرین کثافت بشر بدن پال ایدوب
 و قلب الافلاک جانیته کیدوب (رأیت ادريس وعيسى فی السماء الرابعة) حدیثک مصداقجه انده سا کندر لر و کوه طورک
 جالان اولمسی اولدر که جناب حق کا تجلی قیلد قد پاره پاره اولوب حرکت ورقصه کلوب کی مک وکی مدینه طرفنه
 توجه ایدوب وکی دخی تحت الارضه کیدوب قیامتده دل سیر ایدر کاروی عن انس بن مالک قال قال رسول الله صلی
 الله علیه وسلم لما تجلی ربه للجبل صار بعظمته ستة اجبل فوقعت ثلاثة منها بالمدينة احد و رقان و حجر اس وقعت
 ثلثة منها بمكة و قطعة شاحت فی الارض وهی تسیر تحتها الی یوم القیامة * مشنوی * عشق جان طور آمد عاشقا *
 طور مست و خر موسی صاعقا * بوبیت معرفت اساس سورة اعزاده اولان بوایت کریمه دن اقتباس اولمشر (قال
 رب انی انظر الیک قال ان ترانی ولكن انظر الی الجبل فان استقر مکانه فسوف ترانی فلما تجلی ربه للجبل جعله دکا
 و خر موسی صعقا * وقتا کم جناب عزت جات قدرته و علت تکمیل * و وعد ناموسی ثلاثین لیل * مقتضای سنجه
 اوتوز کون و کبجه وعده ایدوب بعد تکمیل ثلاثین یوم صومدن خلوف فم عارض اولوب مسوا کله دهان مبارک لرین
 تطیب ایدوب لکن (خلوف فم الصائم اطیب عندی من المسک) مقتضای سنجه مذکور رایحه نک حصول یحون و اتمنناها
 بعشر فتم میقات ربه اربعین) نصیله مشرف اولوب اربعین تمام اولد قد اول سلطان طور پر سرور و جبر اولوب
 میقات حقه واصل و نائل اولوب کلام حق کوش ایدمیک مست و مستغرق عشق اولوب دیدیکه (رب) ای بزم ربم ارنی
 بکا کوستر سی (انظر الیک بنظر ایدم سکامذهب اهل سنت و جماعت اولدر که حق من حیث الربوبیة کورمک جائزدر
 زیر انبیا دن مستحلی طلب محالدر نه کم بیضاوی حضرت تلمی بیورر * وفیه دلیل علی ان رویه الله جائز لان
 طلب المستحیل من الانبیاء محال اما ارباب شهود ما بیننده بر مردخی وارد که حق نور حق بوظاهر کوزنه استیلا
 ایدوب بودیده بشر نه اول قابلیتی و بر دکه چشم سر عین چشم سر اولوب ظاهر باطنک و باطن ظاهرک عینی
 اولد قد بکوزله و جمیع اعضا سله حق مشاهده به قادر اولور اما اهل ظاهر بومعنا یه راضی دکلدر نه کم عبدالله
 بلیانی بیورر لر * ربای * تاحق بدو چشم سر نه بینم هر دم * ازبای طلب می نشینم هر دم * کورمک خدا بجشم سر
 نتوان دید * آن ایشانتدومن چنینم هر دم * قال لن ترانی (حضرت حق بیوردر بلر که سن بنی البتة کورمک سن
 معتزله لنی تأیید معنایه المشلدر اما خطای فاحشدر اهل تحقیق بیورر لر که سن سن اولدیغک حیثیتدن بنی
 کورمک سن والا کز ذاتکی ذاتمه و صفات و افعالکی صفات و افعالمده افنا قیلد قد رانی و مر فی حقیقتده بن اولوب
 غیرت و انینیت ما بیندن رفع اولوب ذاتی مشاهده قیلورم دیمکدر بر لر نه کم سید الطائفة جنید بغدادی بیورر لر
 رأیت ربی بری فقال من انت قلت انت تفسیر فاشانه بومعنا یه اشارت بیورر لر که حضرت موسی ایام
 موعوده نک عشر اولنده افنای افعال ایدوب و عشر ثانیده افنای صفات ایدوب و عشر ثالثه افنای ذات
 ایلدی اما ذاتدن بقیه ما قالوب * مع تلك البقیة مشاهدة مر ادا بیلد کده کان جناب عزت (لم یجتمع المشاهدة
 مع تلك البقیة ولكن انظر الی الجبل) ولكن نظر الیه سن جبل طوره تأویلی ای انظر الی جبل وجودک (فان استقر مکانه
 اگر جبل طورمکانه مستقر اولور سه (فسوف ترانی) عن قرب سن بنی کورمک سن تأویلی ای فان استقر وجودک
 فی مکانه امکنک رؤیتک ایای و ذلک من باب التعليق بالمحال زیرا مادام که وجود باقی اوله مشاهدة ذات میسر اولر
 فلما تجلی ربه للجبل * وقتا کم رب موسی جبل طوره ویا جبل وجود موسی بایه تجلی ایلد یسه (جعل دکا) ای مد کوا
 متلاشی الا وجودله اصلا یعنی حضرت حق جبل طوری مد کوا قیلدی تأویلی جناب عزت وجود موهومی
 موسایی مضمحل و متلاشی قیلدی اعلم یا طالب الاسرار تجلی حق عبارتدر ظهور ذات و صفات و افعال الهی دن
 پس بوقبلی اوج نوع اوزر نه اولدی تجلی ذاتدن مر اذ ذاتکی ذات حقه افنا یتمکدر و تجلی صفات و افعال ظهور
 ایلسه صفات و افعالک صفات و افعال حقه و فناء اولور پس جناب عزت تجلی ذات ایلد کده ذات موسی
 متلاشی اولدی (و خر موسی) ای سقط موسی عن درجاة الوجود (صعقا) ای مغشیاعلیه و فانیس بوبیت شریفک
 بوایت کریمه به تطبیق و توفیق بوجهله در که عشق حق جمیع موجودات و تعینات و تمکات و مولونات روح و روانی
 کبیدر و امر اض نفسانی و روحانی نک در مانیدر الحق بر بر نور جانیدر که جمادات مرده یه ابرسه زنده و نباتات
 افسرده و بر مرده یه کدر قیلسه فرخنده ایلر نه کم ابن فارضک بولکامی حجت فارض و برهان لامع و واضر * شعر *
 ولونفخ و انما نثری قبر میت * لعات الیه الروح و انعش الجسم * وان خطر یوما علی خاطرام * اقامت به الافراح
 و ارتحل الهم * پس نور عشق الهی طوری جماد ایکن حرکت کتوروب و وجود موهومی موسایی اسقاط ایدوب
 وجود موهومی حشائی اعطا ایدوب رؤیت رجائی به لایق قیلدی * مشنوی * بالدمساز خود کرجعتی *

مجموعی من گفتنیها گفتنی * بویستک ما قبله مناسبتی سؤال مقدره جواب طریقیه اولور و بوجله دخی قاعده
 فصلی اقتضا قبلور اول سؤال بود که وقتیکم جسم خالص عشقه افلاک عروج و کوه طور رقصه کلوب مقامتند خروج
 اولدیسه و عشق اشیا نیک جانی و کوه طور و روح و روانی اولدیسه بوعشق بزه دخی گفتاری سوبله و حقایق اسرار
 شرح ایله پس بیورر که اگر بن لسان خالده دمساز اولان یار منک لبته مقارن اولیدم بی کبی بن گفتنی اولان سوزلری
 سوزلردم و اسرار و حقایق عشقی شرح ایلردم ولیکن دمساز جفت اولمق و همرازه مقارنت قیلمق سکوت
 ایلکی و یا خود عقل ادرالک ایلدی بکی قدر سوبلیکی مقتضی اولور زیرا حکمت و معرفتی همراز اولینه سوبلیک حکمت
 ظلم ایلکدر * کما قال علیه السلام لا تعطوا الحکمة غیر اهلها فتظلموها ولا تمنعوها عن اهلها فتظلموهم (اسرار العشق
 امانه الله والا ولیا امانه الله در بموجب * ان الله یأمرکم ان تودوا الامانات الی اهلها * اما نئی اهلنه ویرن
 اکاه * ونا اهل ونا حرمه ادا قیلان کما اهدر پس بویستی دخی عدم گفتار علت اولقی طریقیه ادا بیورر * منوی * هر که
 اواز همزانی شد جدا * بی زبان شد که چه دارد صدقوا * یعنی اگر دمساز و همراز منک اغزنه مقارن اولیدم بی کبی
 نغمات عشقی تقریر قیلدم لیکن عدم مقارنت یار عدم گفتار سبب در زیر اهرشول کسه که همزانی بدن جدا اولدی
 اگر چه صدقوا و صدق دخی طور سه بی زبان قالدی پس عالم اسرار دن اگر چه صدق کونه علم و عرفان و یقانه کان
 اولسده مادام که محرم و همزانی بولیمه شرح و بیان قیلز قرضا شرح و بیان قیلسه ده نامحرم اندن حصه المزم
 و مستفید اولان کچون اکثر عارفان طقه کلم * منوی * چونکه کل رفت و کستان در گذشت * نشوی زان پس
 زبلبل سر گذشت * یعنی چونکه کل کندی و کستان یکدی اندن صکره بلبلدن سر گذشت اشتیاز سن معناسی
 چونکم کل کبی اصحاب سبل کسه و طالبان اعرار کل گذشت ایتسه و کستان رغبت و بوستان محبتلری دخی
 کسه بلبلان معرفت و نغمه سرایان باغ حقیقتک باشندن کچن احوال کوش ایتسن نته کم بلبلک ترنم ایلدی
 وقتنه می هون و منوط در کذلک مرشد دخی معارف و حکم سوبلیکی مسترشد و مستعمل طراوت هم و کستان
 دمنه موقوف و می بوطدر (کما قال علیه السلام ان الله یلقی الحکمة علی قلوب المرشدین بقدر هم المستعین
 * منوی * جمله معشوقست و عاشق برده * زنده معشوقست و عاشق مرده * بویست مستطاب دخی سؤال مقدره
 جواب در کان دیک اولور که عشق حقایق و اسرارن صورن و اهلیت و محرمیت مستحق اولان جمله اسرار عشق دن
 برسی بود که عالم عشقه اثبیت اولور و عاشقه معشوق ما بیننه مغایرت صغیر نته کم مرته احدی بنده فاحصیت ان
 اعرف دین و عرض محبت قیلان اول معشوق نهان ایدی پس الان عند شهود اهل العرفان کما کاندرو اول آن توان
 و پوشان او شاندر * بیت * ان کان حسن بود و نبود از جهان نشان * فالان ان عرفت علی ماعلیه کان * اعلم ان
 المعشوق یجلی فی صورة العشق و العشق المتکثرة بحجاب و استار للمعشوق الحقیقی فاذا نظرت الیه الحب بعین الحقیقه
 لم تر له حجابا الا وجوده الموهوم فاذا رفعت حجاب الایه لم تر غیر المعشوق کما قال المنصور * شعر * انت ام انا هذا العین
 فی العین * حاشای حاشای من اثبات اثین * بینی و بینک انی شازعی * فارفع بفضلک ایامن البین * منوی * کرباشد
 عشق را بر پای او * او چو مرغی ماند بی پروای او * اول عاشق که عشقه میل و هو می اولسه و بار عشقه طاقت و پروا
 بولسه اول کسه مرغی پر کبی قالدی وای اکالمه و طیر بجناحی الهمة و المحبة فحوا استخده مرته اصله و کاخ و صله عاشق
 جناح محبتله و احواف و افی کثرتی و بودای بشری پروبال همتله کچر جناح عشق اولزسه بر کسه جناهدن نیجه فقر و دست
 محبت معاونت قیلزسه بر طالب باب شجاعت و فلاحی نه وجهله آخر بلکه مؤمن کامل اولیوب عمری نقصانده کچر
 کما قال رسول الله صلی الله علیه و سلم لا یؤمن احدکم حتی یتکون الله احب الیه من نفسه و اهله و ماله و سائر الناس اجمعین
 * منوی * من چه کونه هوش دارم پیش و پس * چون نباشد نور یارم پیش و پس * بویست مستطاب دخی سؤال
 مقدره جواب اولغله ما قبله مناسبت اولور اول سؤال بیت اولدن لازم کلور زیرایور مشلردی که اول کسه نک که
 عشقه میل و پروای اولز و عشق دن نصیب المزا اول کسه مرغی پر کبی اولدی و مبداء و معاد جانبته پروا ایلکدن
 قالدی پس عقل مقصود بالذات دلیل و هادی در دین طائفه نیک لسانندن بر سؤال لازم کادی که اول سؤال بود را که
 پروبال عشق اولزسه جناح عقله پروا ایده و زو مبداء و معاد جانبته قدم دوشله کیده رز پس بویله دینره اول
 حضرت کندی نفس لربن انحاض فصیح ایچون ما بینه ادخال ایللیوب جواب با صواب و برر که ای عقلی مبداء و معاد
 با بیننه پیشوا و تلو آتی هادی اقتضا ایتکه کنیدیاری و رطبه غفلت و جهالتله اتلرن نه کونه عقل طور تر مبداء
 و معاد جانبته و نه وجهله دوشی رهبر ایده رم مقصود و مرادم طرفنه چونکم یار من نور عشقی و ضیاء هدایتی پیش
 و بتمده اولیه و حضرت معشوق بی کندی به عشقه جذب قیلیمه و نیجه قایلدر که خفاش عقل شمس حقیقی مشاهده

قبله و مور پر فتور هم اول سلیمان احدی بویله اگر جناب و حدنه عقل هادی اولور سه ده نه نور حقه هادی اولور
 و مرته و صلی اول نورله بولور و برسن اول نورله ادرالک قبلور (کما قال صاحب التعرف معرفة العقل و هدیاته الی الله
 ایس من ذات العقل بل شعر یف الله ایاه و هدیاته له و اتفاق مشایخ صوفیه دخی بود که عقل حقه دلیل اولز و اسرار
 ربوبیتی ادرالک قیلز بر محدث شید را ننجی کندی کبی محدثی ادرالک قبلور (کما قال ابن العطاء العقل آلة للعبودية لا للاطلاع
 علی اسرار الربوبیه * پس معلوم اولدیکه بر کسه مبداء و معاده و وحدت و کثرته عقل طوبه من تا نور خدا اکاه هادی
 اولیمجه و عقلله بر معنی ادرالک ایده من تا حق اکاه دایت قیلیمجه * منوی * عشق خواهد این سخن بیرون کند *
 آینه غماز بود چون بود * یعنی ای عقلی مقتضی ظهور کلام و مرید صد ورم معنی و مراد دین عقل تحقیق بونی بویله
 بیلکه عشق اقتضا ایلر عقل دکل کعبه بویله آینه جانده نمایان اولان و جوه کلام بیرون اوله و ظهوره کله و کتابرده قاله
 و ارشاد قیله عشق مقتضای ظهور معانی در کان شانه فی الازل کما اخبر الله عن حبه الازل بان قال کنت کثیرا محفیا
 فاحببت ان اعرف (پس اولو بولکلمات عالمک بطوندن ظهوری حب ازلی اقتضا ایلدوب و نفس رحمانی واسطه سبیل
 ظهوره کلوب صحائف کونده موجود اولدی پس انسان دخی بر کون جامع و نسخه الهی در اول عشق ازلی استر که
 آتک در و تنده مستور اولان و جوه معانی نفس انسانی واسطه سبیل ظهوره کله و حقایق اسرار طابله عیان اوله
 تا طالب و عاشق حقیقت عشق ندر سبیل و معشوق نه یوز دندر بویله پس آینه جان مصفا و لایق و زنگار ماسودن جلا
 بولایق و جوه معانی و رخسار حقایق انده نمایان اولمغه چاره یوز قدر هر نه یوز که عالم غیبیدن کوری نور البتته آینه جان
 آتی غماز اولور زیرا آینه غماز اولمق نیجه اولور * منوی * آینه جانست از ان غمازی * زانکه زنگار از رخسار
 ممتازی * بویست مستطاب دخی سؤال مقدره جواب در کان دیک لازم کادی که بویله آینه جان خود هر انسانده و اورد
 پس نیچون عشق برنم آینه مزده صور معانی اظهار قیلز و جانز آینه می بو کونه اسرار نیچون غماز اولز جواب
 با صواب بود که ای سؤال کننده سنک جمالک آینه می اول جهتدن غماز را ز کادر که آتک رخسار ماسوا
 ممتاز در کادر پس آینه جان و مرآت جنانکه با صلاسه انده صور معانی کور بیلکدن قالدور و مصقله ذکرا الله الیه اکاجلا
 و بر منک لازم اولور (کما قال رسول الله صلی الله علیه و سلم ان القلوب تصدء کما یصدء الحديد قالوا و ما جلا و هدا
 یار رسول الله قال ذکرا الله زنگار دلی بالآیتکه ذکرا لله دن اولی بر مصقله اولز (کما قال علیه السلام ان لكل شیء صقالة
 و صقالة القلوب ذکرا لله) واللهم کادله ذکرا لله بادی بروی مر بی هادی سنک وجودندن اعلا کسه اولز
 (کما قال علیه السلام ان الله عبادا اذ ارؤا ذکرا لله) پس آینه جان بالک اولسی نفسک سقامت معنویه دن
 صحت بولسنه موقوف در و نفسک اصلاح و صحتی لقاسی رؤیت الهی اکدر ان طیب الهینک صحت و تربیه سنه
 مربوط و مره و ندر پس جانک صافی اولسی و نفسک سقامت معنویه دن خلاص اولوب صحت بولسی بروی
 صادق و طیب حاذق کسنک صحت و تربیه ستمه توقف اولدیسه بو حکایت تفهیم لاسالکین و تعلیم لاطالبین
 ابرار ایدر لر تا ککم صورت حکایه دن طالب اولن مراده واصل اوله و نفسک اصلاحی بولنی بیلر (داستان
 عاشق شدن پادشاه کنیز کی را * و خبریدن پادشاه اورا * و برنجور شدن کنیزک و ندید پادشاه در معالجه او) منوی
 بشنوبدای دوستان این داستان * خود حقیقت نقد حال ماست آن * ای دوستان حقیقت بو حکایت کوش ایدک
 خود فی الحقیقه اوداستان برنم حال در زربا و حکایه دن مأل و مقصود بود که (منوی) بودشاهی در زمانی پیش ازین
 * ملات دنیا بودش و هم ملک دین * جسد خلق اولز دن حقیقتده اول بر پادشاه روح واریدی ملک دنیا و هم ملک
 دین یعنی سعادت دارین آنک وجودنده موضوع ایدی (منوی) اتفاقا شاه روزی شد سوار با خواص خویش
 از شهر شکار * اتفاقا پادشاه روح بر کون کندی خواصیله یعنی قوای عاییه و عملیه سبیل اسب همت و عزیمت سوار اولوب
 شکار معرفت ایچون مراتب وجودی سیر ایلدی (منوی) یک کنیزک دیدش بر شاه راه * شد غلام آن کنیزک جان شاه
 پس گذرگاه خواص و عوام اولان شاه راه دنیا به کاد کده روح حیوانی کنیز کن کوروب و انک لطافت و ملاحت
 مشاهده قیلوب در حال جان شاه آنک اسیر و غلامی اولدی (منوی) مرغ جانش در قفس چون می طیبید * دادم مال
 وان کنیزک را خرید * انک جانی مرغی قفس تنده چونکم طبطاب و اضطراب قیلدی پادشاه میل و محبت مالنی
 اکا * بروب آتی تحت تصرفه الیدی (منوی) چون خرید اورا و برنجور دارشد * آن کنیزک از قضا بیمار شد *
 چونکم شاه اول کنیزکی الیدی و برنجور دار اولدی ولیکن کنیزک نفس قضایله بیمار اولدی و غیره محبت واسطه سبیل
 شکوفه بجالی صولدی معلومدر که هر زمان انسانک مرادی حاصل اولز و هر کس کیف مایه * مقصود نه واصل
 اولز (منوی) آن یکی خرداشت و پالانش نبود * یافت بالان کرک خردا در بود * پیش لا اول بر کسه مر کب

جسمانی طوئدی ایلک بالان نعمت دیو به می اولدی چونکه نعمت بالان دیو به یی بولدی کرلک موت و سبع سقامت
هر کب تنی قایدی * مثنوی * کوزه بودش آب می نامد بدست * آب را چون یافت خود کوزه شکست * بر مثال آخر
دخی بو خصوصه بیورر که بر کسه نلک کوزه وجودی و ارایدی ولیکن الله آب مقصودی کلمدی چونکم آب مقصودی
بولدی خود کوزه وجودی شکست اولدی * مثنوی * شه طیبیان جمع کرد از حب و راست * کفت جان هر دو در دست
شماست * والحاصل روح سلطانی روح حیوانینک بو بیمار لغل کورد کده عین و شمالدن علماء مقادین و مشایخ
مزورین جمع ایلدی و بونلری مصلح نفس قیاس ایدوب هر ایکیز لک جانی سزلک الیکزده در دیوب سویلدی * مثنوی *
جان من سهلست و جان جانم اوست * دردمند و خسته ام در مانم اوست * اکا کمال تعشقندن کندی حیاتی سهل
عدا ایلدی و بونلره دیدی بنم جانم سهلدر بنم جانمک جانی اودر بن دردمند و خسته یم در مانم اودر * مثنوی * هر که
درمان کرد مر جان مرا * برد کنج و در و مر جان مرا * هر قنغی حکیم که سز لردن بنم جانم منزله سنده اولان تقسمه درمان
قیلیدی اول الور بنم کنج قلبی و در ارادتمی و مر جان اختیار می دیو سویلدی پس بوطافقه کند یلری مصلح و مر می زعم
ایلد کار کن * مثنوی * جمله گفتندش که جانبازی کنیم * فهم کرد آریم و انبازی کنیم * پادشاه جمله سی دیدلر که
جانبازلی ایده لم لازم کورسه فهم جمع ایدوب انبازلی یولنه کیده لم دیدیلر * مثنوی * هر یکی از ما مسیح عالمیست
* هر الم را در کف ما می همیست * و بر زن هر بر می مسیح عالم و حیای بخش بی آدم در دیو دعا ایلدی بلر هر الم ایچون بزم
المزده بر می هم و اردر سویلدی * مثنوی * کر خدا خواهد که گفتند از بطر * پس خدا نمودشان بجز بشر * و کبر لردن
انشاء الله دیدیلر خدای متعال دخی بونلره بشر بتلرینک عجزنی کوستردی پس انسانه لازم و واجبدر که اولابر کاره
باشلد قد بن بونی اعلم دیمه مکر انشاء الله دیمکه نه کم حضرت حق حبیبنه تنبیه و عبادنه تعلیم ایدوب بیورر لر که
(ولا تقولن لشی فی فاعل ذلک غدا الا انشاء الله) حضرت سلیمان علیه السلام دخی ترک استئنا ایلدی کیچون
جناب حق اکابر بشریتنی یلدر دیک حدیثله ثابتدر نه کم صحیحینه وارد اولدی (عن ابی هریره قال سلیمان
لا طوفن اللیله علی تسعین امرأه کلهن تأتي بفارس یجاهد فی سبیل الله فلم یقل ان شاء الله فطاف علیهن فلم یحمل
منهن الا امرأه واحدة جاءت بشق رجل وایم الذی نفس محمد یدیه لوقال ان شاء الله لجاهد وافی سبیل الله فرسانا اجمعون
پس معلوم اولدی که هر شیده استئنا ایلک لازم و واجبدر ولیکن استئنادن مر ادا نجی قولله اولان استئنا دکلدر بلکه
استئنا نلک معناسی و حقیقیله متصف و لمقدرا کر لفظا استئنا بی تارک اولسه معنی قلبی حاضر قیلقدرنه کم بیورر لر *
* مثنوی * ترک استئنا مر ادم قسوتیست * فی همین گفتن که عارض حالتیست * مر ادم فتح میله ده جائزدر قسوت
محله غفلت دخی نسخه در تقدیر معنی ترک استئنادن مر ادم بر قسوت قلبدر یعنی اللهک معرفتندن و حول و قوتندن
مرده و بزم مرده اولتی و فسرده قالمقدرو خسه همان اول عارض اولان حالت دکلدر ماثمعی فتح میم ایلد مر ادم اوقیوب
ترک استئنا آدم ایچون قسوتدر دیمکه حضرت آدمه بومعنی جائز اولمز دیمش و اولاد آدمه آدم دیمک جائز دکلدر
دیو بعض دلایل ضعیفه ایراد ایلشدر که کلامنک ضعیفی قوت عقلی اولان کسیه قتی روشن و واضحدر فلست امل
مثنوی * ای بسا ناورده استئنا بکفت * جان او با جان استئناست جفت * ای چوق کسیه اگر چه انشاء الله دیمکی
کفت و لسانه کتور عسدر ولیکن اول کسیه لر جانی استئنا بیه جفت و لمشدر جان استئنا تو حید افعالدر و تو حید افعال
بو حدیثک مفهومیست که بیورر لر (اللهم لا مانع لما اعطیت ولا معطى لما سئعت ولا راد لما قضیت ولا مبدل لما حکمت
ولا یخف ذالجد منک الحد) (یعنی مانع و مطیع و ضار و نافع الله ایدوکن بیلک جان استئنادر و تو حید افعالدر و دخی
ما شاء الله کان و ما لم یباش لم یکن شیئا) حدیثک معناسی بولتی جانی جان استئنا بیه جفت قیلقدرنه * مثنوی * هر چه
کردند از علاج و از دوا * کشت رنج افزون و حاجت ناروا * پس اول پر کبر اولنر کبر لر کبی (نسوا الله فانسیهم انفسهم
آینک مصداقجه جان استئنا بی بلکه لفظ استئنا بی اولودوب الله تعالی ده بونلره نفس لره نافع اولان شیئی انسا ایتدروب
کنیز لک نفس * قنده هر نه که علاجن و دوا دن ایلدی لره نافع اولیوب ایلر رنجی زیاده اولوب بونلرک حاجتی ناروا اولدی
مثنوی * آن کنیز لک از مرض چون موی شد * چشم شه از اشک خون چون جوی شد * و اول کنیز لک نفس طیب
حاذقه و مر بی صادقه و برمد بیکندن مر ضدن نزار و تخف موی کبی اولدی پادشاهک کوزی قانلو باشدن ایرتی کبی
اولدی یعنی روح سلطانی نفسک بو حالت کوروب مبالغه ایلد کر به قیلدی * مثنوی * از قضا سر کنکین صفرا فزود
* روغن بادام خشکی می نمود * قضای الهی بدن سر کنکینک خاصه سی دافع صفرا اولتی ایکن زیاده ایلدی بادام باغنک
خاصیت طبیعیه سی رطوبت و بر مک ایکن بیوست کوستردی * مثنوی * از هلیله قبض شد اطلاق رفت * آب آش را
مدد شد همچو نفت) هلیله دیکاری معروف ملین دارودن قبض واقع اولدی اطلاق کندی یعنی بر عکس اولوب

لیفت زائل اولدی آتک خاصیتی دافع حرارت و عطش ایکن آتش درونه معین اولدی نفت باغی آتسه معین اولدی یغی کبی
بویتلرده مذهب طبیعیه ده اولنله و یا خود آنلر مذهبه میل قیلنله تنبیه و تعریض وارد در زیر طبیعیه مذهبه
اولان حکماک اعتقادی بود که هر شیئک تأثیری مستقلا کندی طبیعتند در دربر و مؤثر حقیقیدن غافل اولور
پس بعض زمانده حکیم مطلق بعض شیئک خاصیتی ازاله ایلر مثلاً سر کنجبینک خاصه سی مزیل صفرا ایتمک ایکن
و یا دام باغنک خاصه سی دفع یبوست قیلتی ایکن و هلیجک خاصه سی لیفت و برمک ایکن و آبک خاصه سی دفع حرارت
قیلتی ایکن خاصیتلری زائل اولور و طبیعتلریک مقتضاسنک خلاقی اوزره عمل قیلور پس مذهب طبیعیه باطل اولور
زیر اهرشی طبیعه مؤثر ایشلر ایشه طبعنده بایس اولان مرطب اولمزدی و مرطب اولان دخی یبوستی زیاده قیلزدی
و ملین اولان قبض و برمن و قابض اولان لیفت ایر کورمزدی پس معلوم اولدی که هر شیئه مؤثر حقیقی خدای تعالی در
ایشادکل و الله اعلم (ظاهر شدن عجز حکیمان از معالجه کنیزک بر پادشاه و روی آوردن بدرگاه خدا و خواب دیدن پادشاه
مبشر غیبی را و یافتن طبیب الهی و حاصل شدن مراد او) * منثوی * شه چو عجزان حکیمان را دیدید * یا برهنه جانب
مسجد دیدید * پادشاه چونکم اول حکیمک عجزی کوردی یعنی کنیزک مر ضنه علاج ایلد کده انلرک عدم قدرتی
مشاهده قیلدی یالن آتی مسجد جانبنه یلدی یعنی خلع نعلین ایلدی که عند التحقیق متوجه الی الله اولان سالسکه
یا برهنه اولمقدن مراد خلع نعلین دنیا و آخرت قبلمقدن و یا خود نعلین جسمانیت و روحانیت خالغ اولمقدن و محو فنا
مر تبه سی بولمقدن و یا خود کما اشار المشایخ الی هذا المعنی فی قوله تعالی (فاخلع نعلیک انک بالوادی المقدس طوی
قال فی تفسیر الغرائب ای اخلع همک لاهلک و لغنمک و اخلع حب الدنیا و حب الآخرة عن قلبک و لهذا قال صلی الله علیه
و سلم الدنیا حرام علی اهل الآخرة و الآخرة حرام علی اهل الدنیا و هما حرامان علی اهل الله) * منثوی (رفت در مسجد سوی
محراب شد) * سجده کاه از اشک شه پر آب شد) مسجد ایچره کندی محراب جانبنه متوجه اولدی سجده کاه پادشاهن
کوزینک یاشندن پر آب اولدی یعنی وافر کما یلیوب اغلدی بونده اشارت وارد رشول معنایه که بر کسه مضطر اولسه
و حضرت حقدن بر مرادی رجا قیلسه مسجد جانبنه کیده و قبله به متوجه اوله و حضرت حقه بکا و تضرع الیه سجده
ایده دعا سنک استجابتنه بوصف و وسیله اولور * منثوی * چون بخویش آمد ز غرقاب فنا * خوش زبان بکشاد
در مدح و ثنا * چونکم اول پادشاه غرقاب فنا دن کندی به کلدی یعنی مر تبه محمودن محوه کادی حضرت حقه
مدح و ثنا ایلد کده زبانی خوش اچدی زیرا حضرت حق حمد و مدح اولتغنی سور) کما قال علیه السلام ان الله یحب
ان یحمد و عبادندن کندی به ثناء جمیل قلتمغنی طلب ایلر) کما قال الشیخ الاکبر فی الفصوص ان الحضرة الالهیه تطلب
الثناء الجمیل من عباده و لهذا تقدیم مدح و ثنا استجابت دعا به شرط اولمشدر * منثوی * کای کینه بخششت ملک
جهان * من چه کویم چون تو میدانی نهان * ای وهاب مطلق جهان سنک کینه بخشش کدر بن نه سولهیم
چونکم سن نهانی یلور سن و قلمده اولان اسراره اولو و آخر اعالم اولور سن * منثوی * ای همیشه حاجت مارا پناه *
بارد بکر ما غلط کردیم راه * ای دانا بزم حاجتزه پناه اولان اله و ملجاء و مأوی اولان پادشاه کبر و بزرولی غلط ایلد یعنی
سنک کبی کریم و رحیم و حکیم و هابدن رجا یتدکی قویوب عاجز و محتاج اولان حکیمردن دوا و شفاتی ایلد *
منثوی (لیک کفتی کر چه میدانم سرت * زود هم پیدا کنش بر ظاهر) * الهی اگر چه بیوردن سنک سرکی یلورم
و سنک درونکه و ما فی الضمیر که عالم اولورم) کما قال الله تعالی (وان تجهر بالقول فانه یعلم السر و الخفی) ولیکن سن ای بنده
علی الفور اول سرکی ظاهر لسانک اوزره پیدا الیه و آتی بکا دعا برله الله کاره سوله) کما قال الله تعالی (ادعونی استجب لکم
* منثوی * چون بر آورد از میان جان خروش * اندر آمد بجز بخشایش بجوش * چونکم پادشاه میان جاندن
و درون جاندن خروش کتوردی و نیاز و تضرعی مر تبه کماله یتوردی خدای تعالی نک عطا و بخشایشی دریایی
چوشه کادی و انک دعا سن قبول قیلدی * منثوی * در میان کر به خواش در بود * دید در خواب او که پیری رونمود
اول پادشاهی کر به میانده ایکن نوم قایدی واقعه ده کوردیکه کابر پیر یوز کوستردی * منثوی * کفت ای شه
مژده حاجت رواست * کر غری آیدت فردا ز ماست * اول پیر پادشاهه ابتدای پادشاه بشارت سکاسنک حاجتک
روادرا کر سکایارین بر غریب کاورسه اول بزدند * منثوی * چونکه ایدا و حکیم حاذقست * صادقش دان
کو امین و صادقست * چونکم اول غریب سکاکه بونی بویه بیل که اول حکیم حاذق قدر آتی صادق بیل که اول امین
و صادق قدر که شائبه کذبدن اول مبر اومه دسدر * منثوی * در علاجش سحر مطلق را بین * در مزاجش قدرت حق را
بین * انک علاج و تربیه سنده سن سحر مطلق کور یعنی سبی ادرالک ناسدن خفی اولان صنع مطلق انک علاجنده
کور سحر سبی عیون ناسدن خفی اولان شیشه دیر لرا نک مزاجنده قدرت حق کور که فبی یشمع و بی بصرو بی بیتی

ولی بیطش در دینک مقتضای آنچه اول حق ایل قوی و قدر در * مثنوی (چون رسید آن وعدگاه
 و روز شد * افتاب از چرخ اختر سوز شد * چون که اول وعده نک وقتی بشدی و روز اولی آفتاب چرخ جایت بدین
 اختر سوز اولی یعنی شععه نوریه کواکبی محو قیلدی * مثنوی * بود اندر منظره شه منظر * تا بید آنچه
 بنزد سر * پادشاه منظره ده یعنی قصر بنک بنجره سده بود واقع نک ظهوری ایچون مترقب و منتظر ایدی تا کم کوره
 اول غریب و عجیب اولان پیریکه کاسیرنده کوسترد بلر در سر تقدیرنده اولور * مثنوی (دید شخصی فاضلی بر مایه
 آفتابی در میان سایه * پادشاه کوردی بر فاضل بر مایه بر شخصی مثل سایه مایینده بر آفتاب ایدی یعنی سایه
 جیمکک میانده بر آفتاب معنوی و نور الهی ایدی جسد شریفی مانند فی و روح لطیفی آفتاب عالم طی کی ظهوره
 کادی * مثنوی * می رسید از درز مانند هلال * نیست بود و هست بر شکل خیال * اول فاضل بر مایه اولان شخص
 ابراقدن ایر شدی هلال کبی هلال کبی اولسی نورانینه و کثرت ریاضتدن مخافت جسمه اشارت اولور بحسب الظاهر
 یوق ایدی دیده ناسدن مرتبه می مخفی اولدی اعتباریه اما بحسب الباطن خیال شکلی اوزره وارید بکه خیال اگر چه
 بحسب الظاهر یوق در ولیکن بحسب الباطن و اردر مثنوی (نیست و ش باشد خیال اندر روان * توجهانی بر خیالی بین
 روان * روح روان ایچره قوت خیالی یوق کبی اولور لیکن سن جهانی بر خیال اوزره جاری و روان کور که خیال جمیع
 جهانده متصرف در کابر و واسطین اولیا و مشایخ عرفا عالم مثاله مسمی بر عالم اثبات ایدوب بیورر که عالم اجسام
 ماده و عالم ارواح مجرده مایینده بر عالم و اردر که اجسام کثیفه دن لطیف و ارواح لطیفه دن کثیف قابل تجزی
 و انقسام اولقده اجسامه مشابه و هیولی و صورتدن مجرد اولقده ارواحه مساویدر و هر شئی که بوعالمده موجود در
 البته انک مثالی اول عالمده مشهور در یا صورتی متحد اولقده نه کم صوتک مثالی عالم مثاله سودا و له و اخلاق مر ضیه
 و اعمال صالحه نک مثالی بساتین و ریاحین و غار و انهار لذه للشاربین و اخلاق رذیه و اعمال سئیه نک مثالی
 ظلمات و غیاهب و حیات و عقارب و غساق و غسلین اولور پس ارباب سلوک بوعقایدی یکی قسمه منقسم ایشلردر
 عالم ارواحه تعلقی جهتدن خیال مطلق و عالم مثال دخی در لور و عالم اجسامه تعلقی طرفندن عالم خیال مقید در لور که
 بوناسک وجودنده اولان خیالات و دخی عالم رویاده کور در کوری خیالاتندر * مثنوی * بر خیالی صلحشان
 و حاکشان * و زخیالی نغرشان و تنکشان * بر خیال اوزره در بو خلق صلی و جنکی بر خیال اندر بو خلق نغری
 و عیب و تنکی * مثنوی * آن خیالاتی که دام اولیاست * عکس مهر و بان بستان خداست * بویست مستطابی سؤال
 مقدره جوابدر کان دیک لازم کدی بکه جمیع عالمک صلی و جنکی بر خیال اوزره و جله خلق نغری و تنکی بر مال اوزره
 اولیچق پس اولیا الله دخی زمره عالمیان کبی بو خیال الله مقیدر میدر انلری بوجله دن اخراج ایدوب بیورر که
 اول خیالات که اولیا الله دامی و زما میدر بستان خدا نک مهر و لری نک عکس میدر بستان خدا دن مراد مرتبه
 واحدیت اوله اشجار و انهار و امما و صفاته مقام اولدی بلی ملاسه ایل و بومر تبه واحدیت بستانک مهر و لردن مراد
 انما و صفات اولور و بومر و بان انما و صفاتک عکسی تجلیات صفاتیه اولور و ایل اولیچق معنی بستان خدا اولان
 مرتبه واحدیتک مهر و لری نک تجلیاتی که بوعالم خلقنه نسبتله خیالات کبی در اولیا نک دامیدر دیک اولور و جمیع انبیا
 و اولیا به تجلیات الهیه نک دام و زمام اولسی خود محقق در ویا خود بستان خدا دن مراد مرتبه اعیان ثابته اوله که
 فی الحقیقه نظر که خدادر مهر و لردن مراد انبیا عظام اوله که نفس الامر ده الله نوریه منور در و عکس لردن مراد
 انلردن ظهور ایدن علوم و احکام اوله بوقدر برجه معنی بستان خدا اولان اعیانک مهر و لری بکه انبیا عظام در انلر
 عکس لری بکه انلردن ظهور و صدور ایدن علوم و احکام در اولیا به دام در زراهر ولی البته بر نینک قدمنده و بر رسولک
 شرعنده در اولیه اولیچق مقید دام علوم و احکام انبیا و ملری صحیح اولور و بوعلم و احکامه خیالات اطلاق اعراض
 اولدی بجهتدن اولور و الله اعلم * مثنوی * آن خیالی را که شد در خواب دید * دروخ مهمان همی آمد دید *
 شول بر خیالی که پادشاه واقعه ده کوردی اول مهمان غیبینک رخنده ظاهر کدی و مثل فلق الصبح رویایی
 بعینه واقع اولدی زیر تصویرات خیالی بیک قسمه منقسم در بر قسمی اولدر که صور خارجیه به مطابق اولسیه
 و بوسمه تعبیر واقع اولور و قسم ثانی اولدر که مطابق اوله شول شئی که انک صورتی تصویر انشیدی خارج خیالده
 یعنی اول صور خیالی بیک خارج خیالده اولان صور محسوسه مطابق اولان قسم اندن کشف دیکله
 و امور غیبیه اطلاع دیکله تعبیر اولور و تاویل و تعبیر به محتاج اولمز نه کم حضرت رسولک علیه السلام
 بعض واقعه می کبی (کاذک فی القرآن لقد صدق الله رسوله الرؤیا بالحق لتدخلن المسجد الحرام ان شاء الله
 آمنین محلقین رؤسکم و مقصرین) پس حضرت رسول قبل الخروج الی الحدیبه واقعه ده کند و بی احیایله مسجد

حرامه امن اوزره باشلرین قاندر اولدر قلمی حالده داخل اولور کوردی پس هجرتدن الی یل صکره بعینه ظهوره
 کلوب بومنوال اوزره داخل اولدر پس اول حضرت نک اکثر کوردی بوقیلدن اولور دی نه کم حضرت عایشه دن
 می ویدر که بیورر (اول مابدی به رسول الله من الوحي الرؤیا الصادقة فکان لایری رؤیا الا خرجت مثل فلق الصبح
 کما بینا قصیده فی شرحنا فی نقش القصص فی فص الاسحاقیه * مثنوی * شه بجای حاجبان در پیش رفت *
 پیش آن مهمان غیب خویش رفت * پادشاه زیاده حظ و سرور ندن حاجبلر بر نه قارشو ایلر و کتدی واکاستقبال
 ایدی و اول مهمان غیبینک اوکنه بنفسه کند بی کتدی * مثنوی * هر دو بحری آشنا آموخته * هر دو جان
 بی دوختن بردوخته * هر ایکسی اشنالقی اوگرش بر بحر ایدی یعنی پادشاه ظاهر علمینک بحری و مهمان غیبی باطن
 علمینک بحری ایدی بوجهرین عظیمین از لده بری بریله اشنالقی اوگرش ایدی اول حینه صورت عالمده دخی اشنالقی
 میسر اولدی هر ایکی جان بحسب الظاهر دیک کسز عالم معناده بری برینه کلمش اولدی وری بریله اتحاد و ابتلا ف
 قیلدی که ارواح اتحاد و ابتلا فی بدن عالمده کلمزدن اول عالم ارواحه واقع اولشدر (کما قال صلی الله علیه وسلم
 الارواح جنود مجنده فاعترف منها ائمتلف و ماتا کر منها اختلف * مثنوی * کف معشوقم بوقودستی نه آن *
 لیک کاراز کار خیزد در جهان * پادشاه مهمان غیبی به بگونه ادب اوزره خطاب ایلوب دیدی بنم معشوقم سن
 ایدک اول کینزک دکل ایدیکه المجاز قنطرة الحقیقه قدر ولیکن بوجهانده کار کردن فالقرب یعنی برایشدن بر آرایش
 حاصل اولور * مثنوی * ای مرا تو مصطفی من چون عمر * از برای خدمت بندم کمر * ای بیرو فاسن بکا مصطفی
 کبی سن وین سکا عمر بر صفا کبی ام سنک خدمتکدن اتری بن کر بفلمر یعنی سنک خدمت اراد نک ایچون مراد
 شریفک اوزره سکا خدمت قیلورم نه کم حضرت عمر رضی الله عنه حضرت مصطفایه صلی الله علیه وسلم ایمان
 کتوردی و اول حضرت اکایمان و اسلامی تلقین ایدوب اصحاب کزین مرتبه سینه توردی و حضرت عمر رضی الله عنه
 اول حضرتک شرع شریفه کالیده خدمت ایدوب دین مبینک ظهوره کلمنه سبب اولدی ولی نه سایه خدمت قیلدی
 (از خداوند ولی التوفیق در خواستین توفیق رعایت ادب در همه حالها و بیان کردن و خاست ضررهای بی ادبی)
 * مثنوی * از خدا جویم توفیق ادب * بی ادب محروم کشت از لطف رب * بومخل توفیقک ولی و صاحب
 اولان خداوندن جمیع حالدره ادب رعایتی ایچون توفیق طلب ایلکده در واد بسزک و خاست و شامتک ضرر لری
 بیان ایتک محله در توفیق حق تعالی حضرتی عزاسمه عبدی کندینک رضا و محبتی اولان طرفه سوق ایلکدر
 صلاح و عبادت و عشق و محبت کبی * مصرع * از خدا جویم توفیق ادب * خدادن ادب توفیقنی طلب ایده لم تا کم
 توفیق الهی ایله دایره ایدن خارج بزدن بی ادبانه و کستخانه کار صادر اولیه ادب جمیع اخلاق حیده نک
 حصولدن عبارتدر زیر تحصیل شریعت و تکمیل طریقت ادبیه ممکندر (شعر) ادبوا النفس ایها الاصحاب * طرق
 العشق کلها آداب * ادب سرمایه سعادت دارین ایدیکنی اشعار و تنبیه ایچون سرور کائنات علیه افضل الصلوات
 بیور مشلردر که (ادبی ربی فاحسن ادبی) معنای شریفی ربی تا ادب ایلدی وادیم کوزل ایلدی دیک اولور پس سالک
 لازمدر که اول حضرتک ادبیه مؤدب اوله زرا سلوک و تصوف دید کوری همان محض ادبدر نه کم بوجهض کبیر
 بیورر لرتصوف که ادب و لکل وقت ادب و لکل حال ادب و لکل مقام ادب و ذوالنون مصری حضرت نلری بیورر که
 علمک بالادب ظاهر و باطنا فا اساء الادب احد باطنا الاعواق باطنا الاساء ظاهر الاعواق ظاهر اس سالک
 کر کدر که اهل دل حضورنده باطنی مؤدب و اهل صورت قنده ظاهری مؤدب اوله تا کم طریقت و شریعت مخالف
 ناشایسته وضع ایتکله عقابه مستحق اولیه بی ادب محروم کشت از لطف رب زرا ادب سزایکی عالمده بیله لطف الهیدن
 محروم اولدی و ایمان و حیا لباسندن عریان قالدی کما قیل * بیت * ادبدر کیشینک دائم لباسی * ادب سز کیشیل
 عریانه بکرز (بیت) مایه دولت ابد ادبست * پایه عزتی خود ادبست (مثنوی) بی ادب تنهانه خود را داشت بد * بلکه
 آتش در همه آفاق زد * ادب سز بالکر کندر سنی بد طومدی بلکه جمیع عالمه آتش اوردی یعنی ادب سز بالکر کندر سنی
 مبتلای دلا دارین ایتدی بلکه نیجه کسه بی دخی اضلال ایلدی و انک شامتی و وخامتی خلق عالمه سرایت قیلدی
 کما قال الله تعالی فی سورة الانفال) و اتقوا قسنة لاتصیب الذین ظلموا منکم خاصة) یعنی ای مؤمنلر سز رهیز ایلک شول
 بلیه و عذابدن که خاصه سز دن ظالم اولان کسه ره اصابت ایلز بلکه ظالمه و غیر ظالمه عام اولور پس ظالمک شامتی
 غیر ظالم اولنلره دخی سرایت قیلور (ولهذا قال الله تعالی ولا تزنوا الی الذین ظلموا فتمسکم النار) پس ظالملر میل
 قیلان و ظلم ایچنده اولنلره نزول قیلان عذابیه مبتلا اولور و ظلمه بوجهتدن آفاقه آتش اورور * مثنوی * مائده
 از ایمان در می رسید * بی صداع و بی فروخت و بی خرید * مائده بر مقتضای (وانزلنا علیکم المن والسلوی) اسماندن

قوم حضرت موسایه بشوریدی صد اعسر و بیع و شر اسر بونله واصل اولوردی (کما قال الله تعالى في سورة البقرة وطلبنا عليكم الغمام وانزلنا عليكم المن والسلاوى كلوا من طيبات ما رزقناكم وما ظلمونا ولكن كانوا انفسهم يظلمون) مائده دن مردمن وسلوی درمن بعضیلر قولنده خبرزقیق واکثرک قولنده ترجیحین یعنی قدرت حلوسای دید کاردیر سلوی سمائی دید کلدی قوشدر یعنی بددرجین کبی بر قوشدر که تیه حجر اسنده هر کون طلوع خبردن ظهور شمس ده دل آسمان طرفندن بنی اسرائیله بومن وسلوی کلوردی و بونلر استدیکدی قدراندن بی بیع و شر اسر اولوردی * مثنوی در میان قوم موسی چند کس * بی ادب گفتند کوسیر و عدس * حضرت موسایک قومنک ایچنده بر قاج کسه ادب سز یعنی رعایت ادب ایتمیوب قنی صرمساق و مر جلد دید یلر ته * کم حق تبارک و تعالی سورة بقره ده بونلر قوالی و حضرت موسایه بی ادبانه اولان سوزنی حکایه بیوروب دیرلر (واذ قلتم یا موسی ان نصبر علی طعام واحد فادع لنا ربک ینخرج لنا مما تنبت الارض من بقلها و قشائها و فومها و وعد سها و یصلها قال اتستبدلون الذی هو اذی هو خیرا هبطوا مصر فان لکم ما سألتم و ضربت علیهم الذللة و المسکنة و با و ابغضب من الله * مثنوی * منقطع شد خوان و نان آسمان * ماندن رخ زرع و بیل و داس مان * آسمانک خوان و نان منقطع اولدی بره اوراق زحقی و بیل بل ملک زحقی و زراعت رنجی قالدی داس اوراق مان بزیمکدر * مثنوی * باز چون عیسی شفاعت کرد حق * خوان فرستاد و غنیمت بر طبق * کیر و حضرت عیسی علیه السلام چونک شفاعت ایلدی حق تعالی خوان کوندردی و طبق اوزره غنیمت کوندردی بر برینه پراولسه با فارسینک ضمه سیله نه معنی صحیح اولور یعنی حق تعالی طبق طولوسی خوان و نعمت کوندردی دیک اولور حضرت عیسی انصاری ایتدیلر عیسی سنک بیک سکامطیع اولور می سن اندن استد کده بره زحمتسز آسمانن مائده انزال ایده حضرت عیسی علیه السلام جناب حقه دعا ایلدی نه کم حق تعالی حضرت تلی کلام مجیدنده سورة مائده نک آخرینه قریب بوم عنادن خبر و یوروب حکایه بیورولر * قال عیسی بن مریم اللهم ربنا انزل علینا مائده من السماء تكون لنا عیدا الاولنا و اخرنا و ایه منک و ارزقنا و انت خیر الرازقین * مثنوی * باز کستاخان ادب بکذاشتند * چون کدایان ذلها برداشتند * کیر و کستاخان ادب ترک ایتدیلر حریص و کدال کبی ذله لر قالدیلر یعنی طمعلندن ادخار ایچون ذخیره و حصه لر کتوردیلر * مثنوی * کرد عیسی لایه ایشان را که این * دایمست و کم نکرد از زمین * حضرت عیسی علیه السلام بونلره یلوارمش که بومائده نک آسمانن نزولی دایمدر اکسل اولز عدم نزولنه سوء ظن قیلک و حریص اولوب طمعکار اولمک * مثنوی * بد کانی کردن و حرص اوری * کفر باشد پیش خوان مهتری * بد کانی و حریص ایلک بر اولونک نعمتی قنده کفر اولور حاصل کلام اولدر که منم حقیقی اولان حضرت حقل نعمتی عبده واصل اولور کن و بعد اندن روز و روز نصیبین آلور کن بلکه بونعمت فوت اوله دیوانک ادخار نه حریص اولتی و جعجیون طمع قیلتی حقیقته کفران نعمت اولور * مثنوی * زن کداریان نادیده زار * ان در رحمت برایشان شد فراز * اول کورمش کدایوزلور دن و آزلرندن اوتری اول نعمت منقطع اولدی وزله بند اولمیلرله نعمت و رحمت قبوسی اول قومک اوزرینه فراز اولدی یعنی مسدود اولوب اول نعمت منقطع اولدی و ادخار قیلندر قرده و خناز بر صورت مسخ اولدی (کما روی عن جابر رضی الله عنه قال قال صلی الله علیه و سلم انزلت المائده علی قوم عیسی خیرا و لحما و امر و ان لا یخونوا و لا یتخاوا و ادخروا و اقسطوا علی صورة القردة و الخنازیر * مثنوی * آبر نایدی منع زکات * وزنا افتد و باندر جهات * بوییت شریف هر عصره شرع شریفده بی ادب اولنلرک شامت و وخامتنی مبین اولور معنای شریفی اولدر که محاب یوفار و کز و زمین اوزره امطار قیلنر کاتلر منعندن اوتری یعنی اغیار کاتی منع ایلسه لر یغمور یا غمغه سبب اولور و زنا نک ظهورندن اطراف جهانه طاعون مستولی اولور نه کم بوحیث شریف بومعنایه دلالت قیلور (قال النبی صلی الله علیه و سلم خمس بخمس مانقص العهد قوم الاسلط الله علیهم عدوهم و ما حکمک و ابغیر ما نزل الله الا فساد فیهم الفقر و لا ظهرت فیهم الفاحشة الا فساد فیهم الموت و لا تطفئوا الکلیل و المیزان الا منعوا النبیات و اخذوا بالسنین و لا منعوا الزکوة الا حبس عنهم القطر و روی عن کعب بن مالک قال قال علیه السلام اذا رایتم القطر قد منع فاعلموا ان الناس قد منعوا الزکوة فامنع الله ما عنده و اذا رایتم الوباء قد فساد فاعلموا ان الزنا قد فساد * مثنوی * هر چه بر تو آید از ظلمات و غم * آن زنی با کسی و کستاخیست هم * هر نه که ظلمات غمدن سنک اوزر که کلور اول سنک بی با کستکدن و هم کستاخیست کدن اولور یعنی انسان فر حده ایکن محزون اولمی و نعمته ایکن مغبون اولمی و همتی کیدوب سقامت کلسی کندی معصیت و قباحتنک جزا سیدر (کما قال الله تعالی و ما اصابک من سبته فن نفسك) زیرا حق تعالی عیدک وجودنده اولان نعمتی مغیر اولز حتی عبد کندی عملنی و اخلاقنی تغییر قیامیخه (کما قال الله تعالی فی سورة الرعد ان الله لا یغیر ما بقوم

حتی بغیر و اما بانفسهم * مثنوی * هر که بی باکی کند در راه دوست * رهزن مردان شد و نامر داوست * هر شول کسه کبی با کلک و کستاخیلی ایلیه دوستک بولنده مردان الهینک یوان اوریجی اولدی و نامر داوولدر یعنی هم ضال و هم مضل اولور نیجه کسه لری دخی طریق اولیادن اخراج قیلوب کندی کبی بی ادب و کستاخی ایلر * مثنوی * از ادب بر نور کشتست این فلک * و از ادب معصوم و پاک آمد ملک * بوفلک ادبدن بر نور اولمشدر یعنی تا خلق اولدنبیری ادب اوزره دور قیلوب امر حقه مطیع اولدی بی سبیله حق تعالی آفی مشاعل کوا کب و نیر بن شمس و قرله منور قیلدی و ادبدن یعنی ادب سبیلله ملک معصوم و پاک کلدی یعنی هر بری ادب اوزره مسیح و ساجد و راکع و عابد اولد قلدی جهتدن خطا و زللدن و نقصان و خلادن معصوم و پاک کلدی پس سنک دخی سماء روحک مؤدب اولور سه نجوم علوم و فهوم ایل منور اولور و عقلت ملک کبی ادب اوزره مسیح و مقدس اولور سه و عبادات و طاعات قیلور سه عیوب ذنوبدن مطهر اولور و لون خطا و معاصیدن پاک کلور * مثنوی * بد ز کستاخی کسوف آفتاب * شد عز از یلی زجرات رد باب) بویته ایکی وجه جائز و وجه اول اولدر که افتابه اسناد اولنان کستاخی آفتابک اولوب خلق اوله و خلقن کستاخی خلقن شامتی منیر عالم اولان آفتابه دخی سرایت قیله تا کم خلقن کستاخی خلقن شامتی شامتی شمس نورنه حجاب اولوب بر قاج ساعت منکسف اوله تا خلق اول کستاخی خلقن توبه و انابت قیلسون دیو تنبیه الهی اوله وجه ثانی اولدر که بوکستاخی خلقن افتابه اسناد اولنه کان آفتاب فلک جارم اوزره متفرد اولدیغنه مغرور و معجب اوله پس حق تعالی مغرور و معجب اولنلره و ترفع و تکبر قیللره تعلیم و تنبیهدن اوتری انک نورنی قرصندن بر قاج ساعت زائل قیله تا کم خلقن عاقل اولنلری بی ادبلکدن و کستاخی خلقن توبه قیله و عجب و کبری کیدروب متواضع و متواضع اوله بعض کسه لر حکما و خجمنیدن کسوف آفتاب و خسوف ماهتاب بر یبول کسه نک موده دلالت ایلر انک علامتیدر دیشلور و نه ضی دخی بومذهبه ذاهب اولوب اعتقاد ایلشلر و خصوصه حدیث صحیح وارد اولمشدر که بواعتماد باطلدر (قال صلی الله علیه و سلم ان الشمس والقمر آیتان من آیات الله لا ینکسفان لموت احد و لا حیاته) اول بر عز از یلی یعنی شیطان لعین و جرات و جسارتدن رب العالمینک بایندن مردود اولان ابلیس لعین بر نیجه کره هر بری سبب لعنت اوله حق کستاخی خلقه جرات ایلشدر اول (واذ قلنا للاحلاکة امجد و لا ادم) آیتنده اولان اسجد و امر ایلر جمع ملائکه ایلر یلله مأمور اولمشدی جمیع ملائکه امره امتثال ایدوب سجده قیلدیلر اول ابواسمیکار ایدوب ترک امره جرات قیلدی بعد حضرت حتی جل شانہ (یا ابلیس ما منعک الا تسجد لما خلقت بیدی) دیو امره عدم امتثال دن و ترک سجده دن سوال بیورد قده ابراز جت ایتکه جرات و کبر و انانیت طریقه کتکه جسارت ایدوب بوکونه جواب و یردیکه (انا خیر منه خلقتنی من نار و خلقتنه من طین) و بونلر دن ماعدا (فیما غویتی) دیککه مولاسنه بالمشافه خطاب ایلکه جرات قیلدی پس بوکستاخی خلقلره جرات و جسارتی سبیلله ملعون اولدی و رحمت حقدن محروم و مغبون قالدی پس سالککه بوقصد لردن حصه بواولدی که کستاخی خلقدن حذر ایده و ممکن اولدی بی ادب بولانه کیده و الله اعلم بالرشاد (ملاقات بادشاه با آن طبیب الهی که درخواست داشت داد و بدوند ملاقات او) بویانده ایکی مؤمن بر نیجه زمان مفارقت قیلوب بعد ملاقات اولد قده مصالحه قیللرینک فضیلتنه دلالت وارد شده بوحیث شریف بومعنایه شهادت ایلر (کما قال علیه السلام ما من مسلمین یلتقیان فیتصایحان الا غفر لهما ما قبل ان یتفرقا * مثنوی * دست بکشد و کارانش گرفت * هجوع عشق اندر دل و جانش گرفت * بادشاه طبیب الهی به استقبال ایدوب ملاقات ایتد کده النی آجوب انی کار زنده طوتدی یعنی زیاده اشتیاقندن تکرار بکرار مصالحه و معانقه ایدوب کاهی صاغ و کاهی صول طرفنه طوتدی زیرا ارباب طریقت و اصحاب حقیقت میبایسته الا بوسنت اجرا اولنورنه کم سلطان انبیا صلی الله علیه و سلم حضرت علینک برادر برز کواری جعفر طیارا حضرت تلی ارض حبشه دن حقیقوب مدینه منوره به کلد کده حضرت رسوله ملاقات اولد قده حضرت رسول علیه السلام انکله معانقه ایلدیلر ته * کم مصایحه مسطور در که امام بغوی حضرت تلی بیورولر عن جعفر بن ابی طالب فی قصة رجوعه من ارض الحبشة قال جعفر نخر جناحی ایتدا الی المدینه فلقین رسول الله صلی الله علیه و سلم فاعتقنی ثم قال ما دری انا بفتح خیبر افرح ام بقدرم جعفر و عن ابی هریره اتفقوا علی الروایه عنه قال خرجت مع رسول الله حتی اتی خباء فاطمة فقال علیه السلام اثم الکع یعنی حسنا فلم یلبث حتی جاء یسعی واعتق کل واحد منهم ما صاحبه عشق کبی اول طبیب الهی بی دل و جاننده طوتدی یعنی اکاجان و جناننده برایتدی (مثنوی) دست و پیشانیش بوسیدن گرفت * وز مقام و راه بوسیدن گرفت اول بادشاه اول طبیب پرا تباهاک النی و النبی او یک طوتدی بود دخی بین المشایخ طریقتدر که بر محمد و مکررم کسه سقر دن کسه و بر سالک راه حق اکاملا قات ایلسه النی و یوزنی او یکل سنتد رسته کم روایت اخری اوزره محی السنه

مصباحی به امام جعفره اسنادا بگویند روایت ایدر (قال لما قدم جعفر قبل رسول الله بن عیینه) واول پادشاه اول
حکیم الهینک مقام وراهندن صورمقلطی طوتدی بودخی بین الامثال والاقران سنت وطر بقدر که مشایخند
واهل سلوک کندن ابکی کسه بری بر نه ملاقات ایلد کده دفع وحشت و باعث انسیت والفت اولقی ایچون قادمک
مقامندن وراهندن سوال قیده وسلوک وطر بقدره کوردیکی آیات وعبودن مستفسر اوله * مننوی * پرس پرس
مر کشیدش تابصدر * گفت کنی یافتن آخر بصبر * اکاصورارق ومقام وینزلندن استفسار قیده رقی صذر
حکمدی و تعظیم و تکریم ایه مقام اعلایه اجلاس ایتدی و دیدی بر کینچ بولدم و سنک کی بر خزینه رحمانه واصل اولدم
آخر بصبر ایه * مننوی * گفت ای هدیه حق و دفع حرج * معنی * الصبر مفتاح الفرج * واول پادشاه دیدی کم ای حقن
ارمغانی وای دفع زحمت و حرج وای معنی * کلام الصبر مفتاح الفرج * مننوی * ای لقای تو جواب هر سوال *
مسئل از تو حل شود بی قیل و قال * ای طبیب الهی سنک لقای شریفک هر سوالک جواب ایدر مشکل سندن حل
اولور بی قیل و قال یعنی سنک انوار بالک و اسرار و احوالک واسطه سیده و ملاقات شریفک و مصاحبت لطیفک بر کاتیه
مشکلات علوم و معضلات فهم بی قیل و قال بی جواب و سوال حل اولور و طالع بالک قلبنه ظهوره کاور که احباب
ولایت اولان مر شد کاملک کرامتک بر علامتی دخی انک خدمتده اولان طالع به مشکلات بی قیل و قال حل اولمشدر
مننوی * ترجمانی هر چه مارا در دست * دستگیری هر که پایش در کاست * ای عالم سردان هر نه که علوم و عرفان
برم قلمزه نهاندر کاتر جانسن یعنی مافی الضمیری مبین و معبر اولان بر عارف زبان دانسن هر شول کسه نک که
پای جانی و حل بشریده و آب و گل طبیعتده فالمشدر انک دستگیری * مننوی * (مر جبا یا مجتبی بامر تضا * ان تغب
جاء القضاء فضا * الرحب بالضم السعة والرحب بالفتح الواسع و مر حب مصدر مجتبی فعل محذوفک مفعول
مطلق ایدر آیت مر جبا وسعة یعنی وسعتله کادک و خوش کادک و احباب طریقت مابیننده فادام اولنه مر جبا مر جبا
دیو ترجیب ایلک سنت طریقتدر نه که عکرمه دن مر ویدر که رسول صلی الله علیه وسلم حضرت تلیشک حضور لرینه کادم
سفر دن اول بکامر حبیبک مر حبیبک یا عکرمه دیدی ابکی کتره و قالت امهانی ذهبت الی رسول الله صلی الله علیه
وسلم عام الفتح فقال لی مر جبا یا امهانی یا مر تضا و لغش وای اجتناب و لغش اجتناب من باب الافتعال
یعنی الاصطفا یعنی بر کزیده اکر سن بدن و یا خود بوقومدن غائب اولور سنک قضا و بلا کادی بحجر الرثک اولدی جاء
وضاق فی صیغه ما ضده اراد ایلسی وقوی متحقق اولدیغندن اوتیردیر و ان تغب فعلنک مفعولی مقدر در تدریده
ان تغب عنی او عن هؤلاء القوم جاء القضاء لهم وضاق القضاء عليهم) پس اولیاء اللهک وجودی بر بردنکه غائب اوله
البته اول قوم و اول دیار نهیجه بلا و قضاها مل و نایل اوله اما وجود شریفی و همت لطیفی که بر قومه حاضر اوله
انلر حرمتنه اول دیار دن نیجه بلیات مندفع اوله نه که حدیث قدسی حجت قاطع و برهان سا طعدر کما قال رسول الله
صلی الله علیه وسلم حاکما عن ربه قال الله تعالی اذا کان الاشتغال بی غالب علی عبدی جعلت همه ولذته فی ذکری
عشقی و عشقته رفعت الحجاب فیما بینی وینه لایسهو اذا همی الناس کلامه کلام الانبیاء اولنک الابدال حقا
اواثل الذین ان اردت باهل الارض عقوبة او عذابا ذکرتم فصرفته عنهم (مننوی) انت مولی القوم من لایستهی
قدری کلا لئلا ینتهی) ای سلطان حقیقت سن قوم مشایخک خداوندی و افندیسی سن هر کم سنی اسمیه تحقیقا
هلاک اولدی کلا لئلا ینتهی اگر منتهی اولوب رجوع ایتزسه سنی استمدن و سلطان العارفین کلام لر بی
حرف تحقیق و حرف ردع و لام توطئه ایه اراد ایلسی اولیا و اصفیایه محبت ایتنلرک هلا کنی مشعردر معاذ الله که
انکار ایدر لک هلاک و بلا بی بطریق الاولی پس حدیث ایه تا بتدر که نبات و جمادات و جمیع موجودات عالمه تصلیه
و خیر دعا ایدر لر پس اولیاء اللهه بسبیل الاخری نه که ابوداود ترمذی ابوامامه دن رضی الله عنه بوحیدتی روایت
قیلور (قال علیه السلام ان الله و ملائکته و اهل السموات و اهل الارض حتی النمله فی حجرها و حتی الخوت فی البحار
لیصلون علی معلی الناس الخیر) پس بونلره محبت سعادت دارینه مؤدی و انکار و عداوت قهر خدایه مفضی اولور
* مننوی * چون گذشت آن مجلس و خوان کرم * دست او بکرفت و برداندر حرم * چونکم اول مجلس و اول خوان
و کرم بکدی یعنی چونکه اسرار و معارف روحانی و غذا و ذوق روحانی مصاحبندن فراغت ایلدیر که پادشاه تمام
قناعت کادی پادشاه طبیب الهینک الی طوتدی و بی توقف محرمی کبی حرمی ایچنه ایتدی حضرت مولانا
بونکله اشعار ایلر که مریده لازمدر که جمیع خصوصیه مریده مر اجعت ایدوب حصول مراداته آتی و سیده قیلوب
خاص قلبنه آتی ایچر و ایلته جمیع اسرار نهاییسنه محرم راز ایدر تا کم سعادت ابدیه و قرب وصال الهیه میسر اوله
(بردن پادشاه ان طبیب را بر سر بیمار تا حال او را بیند * مننوی * قصه رنجور و رنجوری بخواند * بعد از آن در پیش

رنجورش نشاند) رنجور اولان کنیزک و رنجور لکنک پادشاه عالمبناه مر شد صاحب انباه قصه سنی او قودی یعنی
کنند یله انک مابیننده واقع اولان ماجرای حکیم الهی به من اوله الی آخره نقل ایتدی بعد تقریر الاحوال اول حکیم الهی
رنجور اولان کنیزک کتنه او قودی بوندن مراد مریدک شاه روحی مر یض اولان کنیزک نفسی طبیب الهی اولان
مر شد کامله بعد تقریر قصتها تسلیم ایتدی دیمک اولور * مننوی * رنگ رو و نبض و قاروره بدید * هم علامت
و هم اسبابش شنید * اول طبیب الهی دخی اول مر یض رنگ رو و نبض و قاروره سنی کوردی هم اول رنجورک
مرضنک علایمی و هم اسبابی لسان شاهدن ایشندی مقتضاسنجه نور قراسنله علایم و آثار ظاهر دن انک باطنده
اولان رنجو مطلع اولوب پادشاهه بگویند جواب و بردی * مننوی * گفت هر دار و که ایشان کرده اند * آن عمارت
نیست ویران کرده اند * دیدی هر دار و بی و دوائی که اول خود بین و خود نما اولان حکما بونک علاجی خصوص صنده
ایشلدر اول عمارت و دوا دکلدر بلکه خراب و ویران ایشلدر * مننوی * بی خبر بوندن احوال درون * استعید الله
مما یفترون * یعنی اول طبیب الهی دیدی که ای پادشاه علماء رسوم و مشایخ مقلدین بی خبر ایدر احوال بولودن یعنی
امراض کنیزک نفسندن بن اللهه صغورم اقترا ایدر لکنک افترا سندن کانه بیلد کوری شیئی بیلورم دیو ادعالی عین افترا در
مننوی * دیدر رنج و کشف شد بروی نهفت * لیک پنهنان کرد با سلطان نکفت * اول طبیب الهی کنیزک رنجی
کوردی اکاپنهان و نهفت اولان اسرار کشف اولدی وانی نور فراستله بیلدی (کما قال علیه السلام ان الله عباد ايعرفون
احوال الناس بالتوسم و لیکن اول سری پنهنان ایلدی سلطانه دیمدیکه قلوب الاحرار قبور الاسرار درامنا الله
اولان اولیای اذن خدا بر کسه نک باطننک سری بر آخره اظهار و افشا ایلر بلکه آنی کندی به یله سولر
* مننوی * رنجش از صفر و از سودا بود * نوبی هر هیزم بدید ایدر دود * اول کنیزک رنجی صفر و سودا دن دکل ایدی
مصرع ثانی سوال مقدره جوابدر کان دیمک لازم کادی که انک رنجی صفر و سودا دن اولمد یعنی ندن معلوم اولدی
جواب بیور و بر در لهر اودونک رایحه سی دختندن ظاهر کور یعنی هر شینک علایم و آناری اول شینک ذاتنه دلیل
اولور و عارف اثر دن مؤثره استدلال قیلور پس سودا و صفر دن اولان رنج بلادن اولان رنجو مشابه اولور و عشق
و محبت مرخی هیچ بر مرضه بکزه مر مرضه عشق دخی تخافت و تحول و صفر و وجه و ذبول ایراث ایلر ولیکن
بوحالت امراض جسمانیه دن اولان حالته مماثل اولور * مننوی * دیدار زاریش کوراز دلست * تن خوشست
واو رفتار دلست * اول طبیب الهی اول کنیزک خسته لغندن کوردی که انک خسته لکی کوکل خسته لکیدر انک
تنی خوشدر ولیکن او کوکل گرفتار ایدر * مننوی * عاشقی بیداست از زاری دل * نیست بیماری چو بیماری دل *
عاشق بیدار کوکل زار یلغندن یعنی الظاهر عنوان الباطن فوا سنجیه دلده مضمر اولان محبت زاری دلدن
و سرشک دیده و سوزش سیننه دن ظاهر و هویدا اولور کما قال صاحب قصیده البرده * بیت * ایحسب الصب ان الحب
منکم * مابین منسجم منه و مضطرم * فکیف تکر حببا بعد ما شهدت * به علیک عدول الدمع و السقم * هیچ بر بیمارلق
یوقدر کوکل خسته لکی کبی زیرا کوکل جسد مملکنه نسبت ملک کیدر و اعضا و جسد قلبه نسبت رعایای ملک کیدر
بر موجب حدیث شریف روی عن ابی هریره رضی الله عنه قال قال علیه السلام القلب ملک وله جنود فاذا صلح الملك
صلحت جنوده و اذا فسد الملك فسدت جنوده فتن قلب صحت و سلامتده اولسه جسدک فساد و سقامتی ضرر و رنج
اما قلب خسته و شکسته اولسه صحت جسد مفید اولور پس هیچ بر بیمارک کوکل بیمار لکنه بکزه مر و مساوی کلز
* مننوی * علت عاشق زعلتها جداست * عشق اسطرلاب اسرار خداست * عاشقن علی جمیع علل و امراض
جسمانیه دن جدا در انکچون حکما مرض عشقه علاج قیده مملر بودرده دوا بوله مملر عارف و لکنر شفاء العاشقین
لقاء المعشوقین در بر فلاسفه مذهبنده فالنلر علل سودا و بیه دن علاج پذیر اولور بر علت در دیو سولر خبری یوق که
عشق کتاب هدی و اسطرلاب اسرار خدا در اسطرلاب شول ربع دائره به در لکنه انکله اوضاع و اطوار رنجوم معلوم اولور
و افتابک ارتفاع و انخفضی ظهوره کور پس عشق دخی افتاب ذاتک و کواکب اسماء و صفاتک اسطرلابی کیدر
منجم افلاک معانی اولان عرفا اسطرلاب عشقه اسرار خدای و اطوار رنجوم علوم اسمایی بیلور و انکله سماوات
حقایقه یول بولور * مننوی * عاشقی کرزین سر و کرزان سرست * عاقبت مارا بدان سور هبرست * بویست سوال
مقدره جوابدر کان دیمک لازم کادی که اسطرلاب اسرار خدا اولان عشق محبت ربانی و هادی مر تبه حقیقت عشق
سبحانیدر عشق مجازیده بگویند خصلت بولنر حضرت مولانا بویه دینلره جواب با صواب بیورر که عاشقن که
افراط محبتدر میل شهوانی و حب جسمانی دکادر پس عشق اولدی یعنی حینندن کرک حقیقت طرفندن اولسون
و کرک مجاز و صورت جانبندن ظهوره کلسون المجاز قنطرة الحقیقه فوا سنجیه عاقبت بری اول مقام حقیقه و مر تبه

وحدته رهبر در فرض حقیقت و اصل اولدن عفته متصف اولوب عشقی کتم قیلان عاشق مجاز حالنده اولسه شهید
اولم مقرر در نه کم امام سیوطی جامع الصغیرده بو حدیثی حضرت عائشه به و ابن عباسه دخی اسنادا تمکله روایت
قیلور (قال علیه السلام من عشق وعف وکتم ثم مات مات شهيدا) حقیقت عشقه و ما هیئت جماله خود تفرقه
و انشیت یوقدر لیکن بعض عاشق جمالی مطلق عشقه استعدادی اولد یغندن محبوب مطلق آتی جمال مقیده مقید
قیلور تا بونده جیل مطلق عشقه مستعد اولور آخر الامر عارف اولوب و کند وی عشقه فنا فیلوب محبوب حقیقی وصالن
بولور * مننوی * هر چه کویم عشق را شرح و بیان * چون بعشق آیم بجل باشم ازان * هر نه که عشق ایچون شرح
و بیان سوبلرم چونک عشقه کلم اندن استخیا ایلرم انکیچون که عشق صفت ذات الهی ظرو و حروفه صغیر بر بجزرنا
متناهی در * شعر * تعالی العشق عن هم الرجال * وعن وصف التفرق والوصال * متى ما جل شئ عن خیال *
یجل عن الاطالة والمسال * رتبه عشق اندن عالیتر در که طیور هم رجال اولک پیرامن سرا برده جلالت یول بوله
واصحاب عقول دست افهام و افکار له انک رخسار برانوارندن نقاب اربابی رفیع قیله و پایه عشق اندن دخی
برتر در که تفرقه و وصاله موصوف و موسوم اوله زراهر بار که بر شئ مر تبه خیال دن بر تراوله احاطه و مثال دن دخی
عالیتر اولور پس عقول و فهمون انک شرح و بیانده عاجز قیلور * مننوی * هر چه نفس بر زبان روشنکرت * لیک
عشق بی زبان روشنکرت * اگر چه لسانه مضایف و منسوب اولان تفسیر و تعبیر روشنکرت لیکن بی زبانک عشق
لسان الحال انطق من لسان المقال فواستجبه اوضح و روشنتر در مثلاً بلا مقال اضطراب و الم و صفره وجه و غم
و عدول دمع و سقم عاشق عشقه شاهد حالدر * شعر * فکیف تکر حبا بعد ما شهدت * به علیک عدول الدمع و السقم
ایحسب الصبان الحب منکم * ما بین منسجم منه و مضطرم * پس بو حالات اولسه و بوصفتر بولسه بجزر عشق
تفسیرا تمکله خود عاشق اولق محالدر * مننوی * چون قلم اندر نوشتن می شتافت * چون بعشق آمد قلم بر خود
شکافت * قلمدن مر ادبیا الان ظاهرده اولان قلم و یا خود اول وجوده کلان قلم اوله اکر قلم صوری مراد اولور سه معنی
بویله دیک اولور که چونک قلم کتاب مر شئ بر منقلده سرعت قیلدی چونک عشقه کادی قلم کند و او زین طغری شق
اولدی قلمک بارلسی منقطع اولوب بارلسندن کایه و استعاره اولور و انقطاع و انشقاق قلم علی طریق المبالغه
عشق جلالت و مهابت اشعار قیلور کان دیک اولور که قلم بر شیتک نحر بر نه سرعت قیلدی چونک عشق نحر بر نه
کادی مهابت و جلالت عشق اکاستولی اولوب شق اولدی و یا خود قلمک شق اولسی عشق کمال لذت و حلاوت
اشعار قیلور که بر کسه زیاده طیلو بر شئ بیسه دودا قلمی یار یلور پس معنی قلم عشقه کاد کده عشق کمال لذت
و حلاوتندن شکافته اولدی دیکدن کایه قیلور و اکسر قلم دن مراد قلم اعلا اولور سه شکافته اولسی بجزرندن و عدم
قدرت دن کایه اولور نه کم معنایه مناسب برده دیر که (اول ما خلق الله القلم فقال له اکتب فکتب ما کان وما یکون
ثم قال له اکتب لاله الا الله فکتبها ثم قال له اکتب محمد رسول الله فلم یقدر ان یکتبها) پس جمیع اشیا بی کاتب ایلوب
حتی توحید حق دخی کاتب ایلوب محمد رسول الله بر نه عاجز اولمسنده نکته بودر که حضرت مظهر عشق احددر
پس معنی قلم جلله فی کاتب ایلدی و مظهر عشق اولان محمد اسرار نه و عشقه کاد کده عاجز قالدی دیک اولور
* مننوی * عقل در شرح جو خرد کل یخفت * شرح عشق و عاشقی هم عشق کفت * عقل عشق شرخنده
خرکی بالحق لقه یادی قالدی یعنی عقل کند وی ورطه شبنمات و شکو کدن خلاص ایده میوب و راه عشق و محبت
کیده میوب عاجز و متحیر اولدی انکیچون الله قوله محبتی و قولک الله اولان محبتی کند و فهمنه مناسب تاویل
قیلدی نه کم اکثر علما و فقه و عقلا دیکد یار که الله قوله محبتی اکانعام و احسان مراد ایلیدر و قولک الله محبتی
الله عبادتی اختیار و رضا و امر فی ایشار ایلیدر بر بر و یونک امشالی تاویل و توجیه ایدر بر بر بوندره دیر که * بیت
دیکله کئی صاحب مسند اولز * حدیث عشق ای جان مسند اولز * بو اصولی استرک ارباب و صولدن استه احتجاب
عقولک کا باریک ابواب فصولده عشق بولمز و عشق وجداندر قیل و قال و جواب و سؤال الله بیان قیلنر عشق
و عاشق لعل شرحی نه عشق سوبلر و عشق قیلان بوییتی تذکار ایلریت (جو عشق آمده لای عقل بکر نه مرد آتشی
آی پنه بر خیز * مننوی * آفتاب آمد دلیل آفتاب * کردلیت باید از وی رومتاب * آفتاب دلیل نه آفتاب
اولدی اگر سکادلیل کر کسه اندن یوزد و ندرمه که کاغیر دلیل اولمز و عقول و افکارا کاپول بولمز) اتفاق المشایخ علی
ان الدلیل علی العشق والمعشوق هو العشق وحده ولا سبیل للعقل الیه سالانه محدث والمحدث لا یلذل الاعلی مشله کا
سئل النوری ما الدلیل علی الله وعلی محبة الله قال الله قیل فیما بال العقل قال عاجز لا یلذل الاعلی عقله عقل سر
کردان انجی کون و مکانه جولان و طیران قیلر آفتاب ذات سبحانه وصف رحمان اولان حب یزدانه نیجه دلیل

اولور بلکه بو خصوصده مضجع و متلاشی اولور کا قال الخنید العقل یجول حول الکون فاذا نظر الی المسکون ذاب
* مننوی * از وی ارسایه نشانی میدهد * شمس هر دم نور جانی میدهد * سایه دن مراد عقل و دخی عقلک استدلال نه
آلت اولان اشیا در شمسدن مراد ذات الهیه در مع صفته المحبة الازلیه پس تقدیر معنی اول آفتاب احدیتدن
وضیاء محبت ذاتیه دن اگر چه عقل سایه سی و کون پیرایه سی نشان و بر شمس حقیقت هر دم اول عقله نور جان و فهم
و عرفان و بر اول جهندن عشقه و معشوقه دلالت قیلور بو خسه اگر نور جان و کل عرفانه بصیر بصیرت عقل منور
و مکمل اولسه عشق ندن یلور دی و معشوقه نیجه دلالت قیلور دی (مننوی) سایه خواب ارد ترا همیچون سمر * چون
براید شمس انشق القمر * شمسدن مراد ذات الهیه در مع صفته المحبة الازلیه و قردن مراد عقلد نور القمر مستفاد
من الشمس فواستجبه عقل نوری حقدن الور و انکله سایه کبی اولان مصنوعی و شمس کبی ضیا بنحش اولان صانعی
ادر ال قیلور مادام که شمس حقیقت تجلی قیلد فیه اولدمکه شمس حقیقت تجلی قیله سایه کبی اولان عقل و اشیا
سکا غفلت کتور حکایات مورث خواب اولد یغی کبی و دخی چونک شمس حقیقت تجلی قیله و محبت ذاتیه ظهوره کاه
قرعقل منشق و مضجع اولور یعنی نوری و وجودی قالمز و عقله مدرک اولان اشیا دخی ظهوره کلمز فرضا ظهوره
کلسه مورث غفلت اولور * مننوی * خود غریبی در جهان چون شمس نیست * شمس جان باقیست اورا امس
نیست * شمس جان باقی کش اورا امس نیست * دخی نسخه در جهانده خود شمس کبی بر عجب و بی نظیر نسبه یوقدر
یعنی باقی اولان شمس کبی که کازوال و غروب یوقدر مصرع نایده اولان شمس مصرع اولده اولان شمسی مفسر اولور
و اندن بدل اولور * مننوی * شمس در خارج اگر چه هست فردی می توان هم مثل اوتصور بر کرد * یعنی بوشمس ظاهر
اگر چه خارج عالمه فردی بی نظیر در ولیکن هم یونک مثلی مصور لر تصور برایتکه قادر اولور * مننوی * شمس جان
کو خارج آمد از این * بودش در ذهن و در خارج نظیر * شمس جانندن مراد جانله حیات و بر دیک حیثیتدن ذات الهی
اولسه ده قابلدر و جانله نور و کو کله جبر و سرور و بر دیک جهندن محبت ربانیه به دخی شاملد پس تقریر معنی ذات
الهیه و محبت ربانیه کونشی که بوفلک کردن خارج اولدی اکاذهنده و خارج عالمه مثل و نظیر یوقدر دیک اولور * مننوی
در تصور ذات اورا کنج * کو * تادرا ایدر تصور مثل او * اول ذات الهیه و محبت ربانیه نک تصورات انسانیه ده
صعقلی قتی یعنی ممکن دکانر تا آنک مثلی تصورده آتی ادر ال قیله زرا عقل و عقلک بیلدی و تصور قیلدی بی هر نه ایسه
محدث و مخلوقدر (کا قال علی کرم الله وجهه کل ما یعلم عقلا فانه خالق) پس عقلک بیلدی و تصور قیلدی بی مخلوق
اولیجی ذات الهی و محبت ربانی تصویره کلمکدن و عقل آتی ادر ال قیلدن منزله در * مننوی * چون حدیث روی
شمس الدین رسید * شمس چارم اسمان سر در کشید * روی ذات معناسنه در نه کم قرآنده وحدیثه وجهک ذات
معناسنه استعمالی جوق کلمشدر و آسمانندن مراد سجادر و سماء کر اولوبده سحاب مراد اولق دخی آیتله وحدیثه
ثابت اولمشدر نه کم (وفی السماء رزقکم) ده ای و فی السحاب رزقکم دیدیلر و اهل تفسیر (وانزل من السماء ماء) آیتنده
ارید بالسماء السحاب فان ما علاک سماء دیو تفسیر ایندی بر پس تقدیر مراد بر خفاوی الکلام بجزر الکلام چونک شمس
حضر تباریک حقیقی یوز بیک سوزی مر تبه تقریر به و پایه شجر بره واصل اولدی چارم فلکک شمسی بر خفاوی (ان الله
عباد اقلوبهم انور من الشمس) کندودن انور اولان شمسک یوز بیک سوزین سامع اولد قده سحابه باش چکوب کمال
استحیاسندن سحابی یوز نه نقاب قیلدی و مخفی و مستر اولدی کویا که سحابه مستر اولسی اندن استخیا قیلدی
اولدی (مننوی) واجب آمد چونکه آمد نام او * شرح کردن رمزی از انعام او * چونک اول حضرتک نام شریفی لسانه
و تقریر و بیان کلدی ذکر المنعم شکر النعمة مقتضا سنجه آتی برای شکر نعمت یاد قیلای و انک انعامندن بر رمزی
شارح اولق واجب اولدی زرا ومن شکر النعمة افشاوها حدیثک فواستجبه اظهار نعمت منع ایدن نعمتک
شکر فی ادا قیلدی و ولی نعمتی خیره یاد ایتک از یاد نعمته باعث اولدی * مننوی * این نفس جان دامن بر تافتست *
بوی پیرامان یوسف یافتست * جانندن مراد حسام الدین چلیبدر کا قیل فی اول المننوی و سندی و مسکن الروح من
جسدی و بویدن مراد نفس رحمانی و نفحات سبحانی و لور و پیراهندن مراد علی طریق الاستعاره حضرت شمسک
وجودش بر یلدر نفحات یوسف حقیقه و نعمات محبوب ازلیه به محل اولد یغی ملایسه ایل و حضرت مولا نابشیر
صادق و حسام الدین چلیب یعقوب عاشق منزله سنده اولور مصرع ثانی مصرع اوله علت اولق معناسن اقتضا قیلور
پس تقدیر معنی بویله دیک اولور که بودم جامع تو آم اولان حسام الدین دامن طومشدر انکیچون که یوسف حقیقینک
ذات وصفاته مظهر اولان وجود لر ایجه و فایجه سی (فی لا جدر یح یوسف لولا ان تفندون) دین یعقوب کبی بوشیر
یوسف حقیقینک بولمشدر انکیچون اول حضرت حالی و اسرار بالی متقاضی اولمشدر * مننوی * کز برای حق صحبت

سالها باز کوحالی از آن خوش حالها بویست قول مضمر اولی طریق اوزره سوال مقدره جواب اولور کان حسام الدین
چلی نه دیدی دیم لازم کادی بیورر که دیدی یا مولانا بیجه بیلر اولان مصاحبتک حقیچون اول حالری خوش
اولان شمسدن برحالی کبر و سوبله و انکله اولان مقالی بر نه نقل ایله * منشی * تازمین و آسمان خندان شود * عقل
و روح و دیده صد چندان شود * تا کم زمین جسد و آسمان روح آنک اذکار بر انواریه و کفتر حقیقت شعاریله
خندان اوله و لطافت و طراوت بوله و نور عقل و روح و دیده دل اضعاغ مضاعف اوله پس حضرت خداوند کار علی طریق
الاعتذار کند بیک فناسی و حسام الدین چلیبک اقتضاسنی و اسرار شمسه عدم اقتدارنی بر قاج ایساتله دخی الی آخر
البیان ادا بیورر * منشی * لا تکلفنی فانی فی الفنا * کات افهامی فلا احصی شمس * حضرت سلطان الواصلین
حسام الدین چلی به خطایا بیورر که لا تکلفنی بکا تکلیف ایته ای حسام الدین حضرت شمسک مدحنی فانی زیر
تحقیقنا فی الفنا فنادیه و فاعبار تدر وجود غیرک اضمحلا ندن یعنی سالک وجودنی و سائر ماسوانک وجودنی
ذات حقده فنا قیله قند عبارت در کات افهامی بنم فهمم تدا اولدی فلا احصی شمس بن احصا و اعداد ایدیه مزه
آنک مدحنی و ثنائی * منشی * کل شیء قاله غیر المفیق * ان تکلف او تصلف لا یلیق * کل منصوبدر مفعولیدر
قاله نک و قاله ده که ضعیف کل شبهه راجعدر و غیر لفظا مرفوع فاعلیدر قاله نک تقدیر کلام هر شیء و هر کلامی که
بیهوشکارک بوقتار لری یعنی اعتذار اظهاری عدم اقتدار مدح و ثنائی شمس دلالت قیلاری مستغرق جمال
و حدت اولیری اشعار در شول دم که اول حضرت انوار ذات حق مطلع وجود شمسدن متحلی و طالع کور و روبر
و ذرات ممکناتی بر تو شمس حقیقتله قائم کور بچک حیران و هائم اولوب علی طریق الاعتذار ممکنات بر تو شمس بیورر که
بن بومی به ده سر مست و بیوشک عالمیده ایکن مدح و ثنائی اینک لایق دکلدر زیر ابومی به نک کلامی مرتبه
بشر شده منقهم اولر * منشی * من چه گویم یکم هشیار نیست * شرح آن یاری که اورا یار نیست * بن نه سوبلیم
بنم بر طهرم هشیار دکلدر اول بر یارک شر خنیکه آنک یار و نظیری یوقدر یعنی عشق یار بنم جمیع عروق و اعضا و اجزاه
بر مرتبه تحلل و سرات ایلندر که من جمیع الوجوه عقله محل قائم شد بر بس مستک سوزنی هشیار اولنر فهم قیلر و محو
طبقه سنده اولنر کلامنی محو و کلمیجه اهل صحوانک کلانندن مستفید اولنر علی الخصوص مست اولان عاشق
بر یاری شیبیدن سوبله که آنک موجودات ایجره یاری و نظیری اولیه یاردن مراد فردایت حقل مظهری اولان شمس
الدین تبریزی قدس سره العزیز حضرت تلیدر که قطب الاقطاب و فردا فردا فردا اولان کسینه هر عصره
بر کسه اولدیغی محقق اولدیغیچون اکایار و نظیری یوقدر دیمک برنده اولور و هذا قال شرح آن یار که اورا یار نیست *
منشی * شرح این هجران و این خون جگر * این زمان بگذارتا وقتی ذکر * بو هجرانک شرحنی و بو خون جگرک شرحنی
ای حسام الدین چلی بوزمان قوتوقت آخره دل تا کم محو مرتبه سنده محو که کده و افاق بولد قدقه عقلک فهم
ایدر یکی قدر اول یاری نظیرک شرحنی سوبلیم و آنک مقامات علیه و مراتب معنویه سندن بر مقدار نقل ایلیم * منشی
قال اطعمنی فانی جائع * و اعجل فالوقت سیف قاطع * قال حسام الدین چلی دیر حضرت خداوند کاره اطعمنی
یا مولانا بکا اطعام ایله فانی جائع زیر این آچم و طعام معانی و حقایقه محتاج و اعتجل بکا طعمه معارفی و اشربه
اسرار و طایفی اطعام ایلکده بحاله ایله فالوقت زیر اوقت سیف قاطع بر سیف قاطع و شمس صرام کبیر در انما اعمار
انسانی بران اولمده و اوقات خدیه نقصان و بر مکده درامدی انسانه لایق اولان هیچ اوقات تضییع ایتمک کرکرتنه کم
این فارض حضرت تری بیورر بیت * و کن صارما کالوقت فی کل ماعسی * و ایاک علی فهی اخطر من عسی * منشی
صوفی ابن الوقت باشد ای رفیق * نیست فردا کفتن از شرط طریق * حسام الدین چلی حضرت خداوند کاره دیدیکه
ای رفیق صوفی ابن الوقت فردا دیکلک شرط طریق دکلدر زیر اهل طریق اولان صوفی ماضی و مستقبله نظر قیلر طفل
صغیر بزرگ حکمنده محکوم اولدیغی کی صوفی دخی و قننک حکمنده محکوم و مقیددر وقتی به اقتضا ایلر سه آنی
کورروانی مراد ایلر کج شده و کججه ملتفت اولنر و اوچنی جلده ده داستان مشغول شدن عاشق بے عشق نامه خواندن
بیانده مسطور اولندر * منشی * تو مکر خود می دصوفی نیستی * هست را از نسبه خیز نیستی * یا مولانا مکر سن
خود مر دصوفی دکلکسن که این زمان بگذارتا وقت دیگر دیر سن استغهام تقریر ایچوندر یعنی سن خود مر دصوفی سن
دیمک اولور و ارغنه نسبه دن بوقل حاصل اولور دیر سن یعنی موجود اولان شیشه و بره سی و کجک زمانده اوله سیدن فنا
کاور و عدم اولور * منشی * کفتمش پوشیده خوشتر سربار * خود نور دین حکایت کوش دار * بن اول جان منزله سنده
اولان حسام الدین چلی به دیدم یارک سرب پوشیده اوق خوشتر در تا کم ناخج ملانندن خبر دار اولیه خود سن
حکایاتک ضمن و عباراتک دروننده قوای طوبت تا کم ضمن حکایاتده اولان معانی شریفه ده یارک اسرار نه مطلع

اوله سن و آنک عظم شأنه شعور بوله سن * منشی * خوشتر آن باشد که سر دلبران * کفته آید در حدیث دیگران *
خوشتر اولدر که دلبر لرک سرب یعنی محبوبان حرم عزت اولان اولیاء اللهک حقیقتنک و باطننک علی سوبلیمش کله
غیر لرک حدیثی مابیننده تا نا محرم و بیگانه آنی غیر نیک علی و سرب قیاس قیله و اغیار و ناخج ملانندن مقصود بالذات
اولان یارک اسرار پوشیده اوله * منشی * کفتمش مکشوف و برهنه بی غلول * باز کد و دفع مده ای بو الفضول *
جسد مده جان منزله سنده اولان حسام الدین چلی دیدیکه مکشوف و عریان و بی خیانت سرباری کبر و سوبله بکا دفع
و برمه ای فضیلت صاحبی کفتمش فانی جان منزله سنده اولان حسام الدین چلی در جان دیدی دیمک حقیقت معنایه
شعور دن خالیدر * منشی * پرده بردار و برهنه کو که من * می شمس با صم بایرهن * وجه سرباردن پرده معنایی
قالدر و جایی رفع ایله و عریان و آشکارا سوبله که بن پیرهن ایله اولان صغله یا غزم یعنی محبوب اولان محبوب ایله و مستور
اولان مطلوب ایله بر مقامده استراحت ایتمزم پس مجاز و کایه پرده لرین و اشارات و حکایه ستر لرین رفع ایله و مطلوب اولان
سرب آشکارا و مبین سوبله تا کم داماد روحم عروس سربار ایله بجله در ونده خلوتخانه بطونده استراحت قیلیمش
و همخوابه اولمش اوله * منشی * کفتم اعریان شود او در عیان * فی تومانی فی کات فی میان * حضرت خداوند کار جان
منزله سنده اولان حسام الدین چلی به و برد کاری جواب با صوبای تقریر ایدوب بیورر لرین اول جان منته سنده اولان
حسام الدین چلی به دیدم اکرایار حقیقتنک سرب عریان اوله مرتبه معنایه ده سن قالور سن نه اطرافک قالور ونه
میانک قالور حقیقت معنی اولدر که حضرت شمس الدین تبریزی نیک سرنندن مراد سر وحدت مطلقه در فی الحقیقه
و حدت مطلقه نک سرب عیان کده آنی مشاهده قیلان سالک و جودی قالمز و کار و معنایی محو و فنا اولور و کل
شیء هالک اولوب وجه باقی ظهوره کاور پس حضرت مولانا حسام الدین افندی نک کمال فنایه نوعا عدم استعداد لرین
کورب آنی محو و فنا مرتبه سندن بلا استعداد منع بیوردر تا تدر بجله کمال فنایه استعداد حاصل ایلد کدنصر که
حضرت شمسک مظهر اولدیغی وحدت مطلقه سرب طالب اوله و لهذا بیورر * منشی * آرزوی خواه لیک اندازه
خواه * بر شاید کوه رایک برک کاه * ای نمده جان منزله سنده اولان حسام الدین چلی آرزومر ادا بسته و لیکن اندازه
ایسته یعنی استعداد مقداری طلب ایله زیر بر کسه استعداد نک و راسنده اولان مرتبه نک سرب طاق کتوره من
نه کم بر صمان چوبی طاغلت تحملنه طاق کتوره من زیر صمان بپراغلت طاعنی تحمل ایلک که استعدادی یوقدر
کذلک هر مرتبه نک اهلی فوقنده اولان مرتبه نک سرب طاق کتوره من * منشی * آفتابی کروی این عالم فروخت
* اندکی کریش اید جله سوخت * مثلاً بر آفتاب که اندن بوعالم شعله لندی و ضیا بولدی اگر بر آفاق درجه سندن
بوعالم جاتینه ایلر و کله جله بی یقه پس آفتاب حقیقی دخی بوجدات و موجودات و سجات و جهندن کشف حجاب
ایدوب قرب اولسه جمیع اشیا ای احراق ایلیدی (کما قال صلی الله علیه وسلم حجاب النار لو کشفها لاحت سجات
وجهه ما انتهى الیه بصره) و بشر بنده و ملک بنده اولنر دخی انور حقیقتیه مرتبه سندن بر درجه زیاده بلا استعداد
تقرب ایلسه محترق اولیدی (کما قال جبرائیل فی المعراج عند الوصول الی سدره المنتهی لودنوت قدر انمله لا حترقت
منشی) فتنه و آشوب و خونریزی مجوی * پیش ازین از شمس تبریزی مکوی * ای جانم منزله سنده اولان حسام الدین
چلی فتنه و غوغا و خونریزی ایلسته که حضرت شمسک حقیقتنک سرب ظاهر اولمق موجب فتنه و غوغا و مستلزم
سفلت و دما و جنگ و وعا اولور امدی بوندن زیاده شمس تبریزدن سوز سوبله و آنک حقیقتنک سرب نک ظهورنی طلب
ایله که آنک ظهوری سبب فتنه و غوغا و خونریزی اولور * منشی * این ندارد آخرا غار کوی * و تمام این حکایت
باز کوی * بوشمس تبریز نک سرب نک بیانی نهایت طوغز حکایه نک استداسندن سوبله بوری بوکنیزک حکایه سنک
تمامنی کبر و سوبله (خلوت طلبیدن ان ولی از پادشاه جهت دریا قنر رش کینیز لرا) منشی * کفت ای شه خلوتی کن
خانه را دور کن هم خویش و هم بیگانه را * طبیب الهی پادشاهه ابتد ای شاه خانه بی تمام خلوت ایله هم محرم
و خویشی و هم بیگانه بی دور ایله یعنی خانه ده بندن و کنیز کدن غیری بر فردا قلمیه بونده اشارت و ادر درمیده خلوت
ظاهره و باطنه اولمیکه و تخلیه خانه دل قیلیمیکه امر اض باطنه نفسانیه ظهوره بکز و طبیب الهی اولان شیخ آنک
نه مرتبه مبتلا اولدیغنه حقیقتله کاه اولنر و لهذا کمالیه عزات و خلوت قیلیمه و بیگانه لردن بلکه محرم و آشنا لردن بیه
مجتنب اولمغه اشارت ایدوب بیورر * منشی * کس ندارد کوش در دخیلها * تا برسم زین کنیزک چیزها * اول ولی
کامل و مرشد فاضل کنیزک نفسک مرتضیه واصل اولقدن اوتری روح سلطانی به تخلیه ظاهر و باطن امر ایدوب
ابتدی بر مرتبه خلوت ایله که دهلیز زده یعنی ایکی قبوما بیننده کسه قوای طوغیه تا کم خلوت محقق اولد قدقه بوکنیز کدن
لسان حاله و یا مقالله شیلر صورم * منشی * خانه خالی ماند و یک دیاری * جز طبیب و جز همان بیمارنی * پادشاه

طبيب الهيدن چونكم بولكلامى اشتدى انكله عمل ايدوب خانه بي تخليه ايتدى خانه خالى قالدى برديار قالمدين طبيب
 الهى وهم اول بيماردن غيى قالمدى * مننوى * نرم و نرمك كفت شهر تو كجاست * كه علاج اهل هر شهرى جداست
 اول طبيب الهى اول كنيز كه نرم و نرمين كلام كه دآب المرشدين در ملايجه ديدى سنك شهر لك قنده در بونده تنبيه واردر
 معلم و مرشد اولان كسسه لره كه مريض معنوى اولان كسسه لره رفق و ملايت ايليه (كلام قال عليه السلام ان الله رفيق
 يحب الرفق ويعطى على الرفق ما لا يعطى على العنف وما لا يعطى على ما سواه وقال صلى الله عليه وسلم المحروم من محرم
 الرفق وقال لعائشة رضى الله عنها عليك بالرفق واياك والعنف والفحش فان الرفق لا يكون في شئ الا زانه ولا ينزع من شئ
 الا شانه وعن جرير عن النبي صلى الله عليه وسلم قال من محرم الرفق يحرم الخير) وحضرت حق تعالى غليظ القلب اولمغى
 وخلقه خشونت قيلنى ذم ايلوب غير لره ارشاد سورة ال عمرانده بيورر (فبما رحمة من الله لنت لهم ولو كنت
 فظا غليظ القلب لانفضوا من حولك) اول طبيب الهى اول كنيز كه ايتدى اى كنيزك زير اهر بر شهر اهلينك
 معالجه سى جدا رته كم عند الاطباء الجسمانية هر بر شهر لك اهلينك علاجه تفاهوت مقرر در كذا لك عند الاطباء
 الروحانية شهر معنويدين هر بر شهر لك اهلينك تريه و علاج ديكر در (ولهذا قال عليه السلام الناس معادن كعادن
 الذهب والفضة) بو حديث شريفك شرحي جلد ثابته ترك كفتي ان مر دناصح بعد از چند بنده مغرور حرص يابنده
 مذكور اولمدر * مننوى * واندر ان شهر از قربت كيسست * خويشى و پيوستى با چيستست * طبيب الهى
 ايتدى اى كنيزك اول شهر ده قربتدن سكا كيم واردر سنك خصم لك و اتصال نه شئ ايله در بونده تنبيه بودر كه
 مر شد و مريض مريض النفس مر يدك اقربا و تعلقات روحانية و جسمانية سندن استفسار ايلر تا نور فرستله و قوت
 يكاستله انك اقربان و جلسا سندن و ميل و محبت ايلديكي اشيادن درونك اسرار نه مطلع اوله و امراض باطنه سمنه
 شعور تحصيل قيله * مننوى * دست بر نبض نه اديك بيازي پرسيد از جور فلک * اول طبيب الهى دست
 عقل اول كنيزك كنيز مقالى اوزره قودى و بريريك بيازي كك لريك كنيزك معنای مصرع ثانی به مصر و قدر فلک جور
 و ظلمدن كير و اول كنيز كدن صوردي تا كوره كه كنيزك كنيزك نه سوزده و نه سوادله حرکت ايلر بوراده بعض متوهمين
 جابندن برسؤال لازم كلور كه اول سؤال بودر كان ديرلر كه اذن حقله مر شد و قدرت رباني ايله مريض اولان طبيب الهى
 مريض النفس اولان مريضك امراض باطنه سمنه مطلع اولمدر تا مريض ته تجسس و تفحص قيلور مريض امراض معنويه
 صاحب مشاعده اولان طبيب الهى به مستور و پوشيده اولور مريض بويي مثل موقعه ايراد ايتكلكه سؤال مقدره
 جواب بيورر * مننوى * چون كسى را خار در پايش جهدي * پاي خود را بر سر زانو نهدي * يعنى نعم مستور اولور
 و مريض معنويك انلره دخی ادرال ايلسى مشكل كلور مثلا چونكم بر كسكه نك اياغنه خار بانه اول كسكه كندى اياغنى
 دير اوزره قورخارى بولمندن اوترى * مننوى * وزر سر سوزن همى جويد سرش * و ريد ميكند بال ترش * ايكته
 باشندن اول ديكنك باتديغى باشنى اررا كر اول اياغنه بيازي ديكنى بوله مريضه دوداغيله اول ديكنك باتديغى محلى ياش ايلر
 تا كم انك بولمغى و اخراجي آسان اوله * مننوى * خار در پايش چنين دشوارياب * خار در دل چون بوداده جواب
 اياقده اولان ديكن بوليد دشوارياب اولدى كو كده اولان خار نيجه اولور بكا جواب و بر يعنى محسوس اولان و جسمه
 الم و برن بولمغى عسر تل بولمغى اولديغى ثابت اولديسه كو كده اولان خار معنوي بولمغى نه وجهه آسان اولور
 كير و جواب و بر يعنى هر كسكه آنى بولمغى آسان اولمغى مكر شول كسكه به كه عالم رباني اوله و نظر كشف و شهود ايله باطن
 انسانه نظر قيله (مننوى) خار دل را كريدى هر خسى * دست كى بودى غماز ابر كسى * كوكل خارنى اكر هر بر خس
 كوريدى يعنى قلبه اولان مريضه هرا دنى و اخس اولان كسكه نظر ابر كوريدى عملك بر كسكه اوزره چن دستى اولوردي
 يعنى غم و هجوم بر كسكه نك تلبي اوزره چن هجوم قيلوردي يعنى اقدام و هجوم قيلوردي و هر كس خار دل واقف
 اولسيدى قلبه غم و الم قومندى ديمك اولور * مننوى * كس بزيردم خارخارى نهدي * خرناند دفع آن برى جهدي *
 مثلا بر كسكه خرك قورونى التنه بر خار قور خرنك دفعنى بيلز يعنى دفعنه قادر اولمغى اضطرار بندن فالغربويت مشل
 موقعه واقع اولمدر شول نفسلى خركي اولان غافلرك حقه كه امراض معنويه بدن بر خار دل آزاره مبتلا اولسه
 انك دفعنه قادر اولمغى بلكه انك المندن كليله مضطرب و متالم اولوب بربرده قرار قيلر و درونك المندن آسوده اولمغى *
 مننوى * بر جهديان خار خركم ترزند * عافى بايد كه خارى بر كند * خار فالغربويت محكم لك اوزر يعنى فالغديجه
 خره خارك تاثيرى زياده اولور بر عاقل كر كه اول خارى خردن قور و كيدره تا كه خرنك المندن خلاص بوله (مننوى)
 خرز هر دفع خار از سوزدرد) جفته مى انداخت هر جازخم كرد) خار لك دفع و رفتندن اوترى سوزدردندن يعنى
 زياده الم واضطرار بندن جفته آندى بوزرده زخم و مجروح ايتدى از سوزدردنك معنای مصرع ثانی به مصر و قدر يعنى

اول خارى اخراج وقتنده اولان محنت و زحمت صبر ايلوب بلكه الم و دردندن اخراج خاره قصد ايلين عاقل حكمت شعاره
 اذا وجف جفته لرين استر و ارا توب و كنديك حظ نفسى جاني طوب قلب و جاننده بوزره زخراوردى ديمك اولور
 مننوى) ان حكيم خارجي استاد بود * دست ميزد جايجايى از مود * اول حكيم خارجي امراض معنويه بياييكده
 و آنى تشخيص قيلمده استاد ايدى ال اوردي يعنى ايدى كجاست و فراشي بر رانك احوالى اوزره قوروب صنده
 وانك درونك سرنى تجسس و تفحص ايلدى (مننوى) زان كنيزك بر طريقت داستان * بازي پرسيد حال دوستان * اول
 كنيز كدن حكايت طريقتى اوزره كيرود و سترينك حالنى صوردي زير * المرء على دين خليله فلينظر احدكم بما يخال
 حديثك فواسخه انسانك كار و اسرارى اخلا و بارانندن معلوم اولور و جلسا و مصاحبه لرندن احوال درونى ظهوره
 كلور * مننوى * با حكيم اوقصها ميگفت فاش * از مقام و خواجكان و شهر تاش * چونكم كنيزك اول حكيم الهيدن
 بومر ته رفق و ملايتي كوردى اكا اول كنيزك اشكاره قصه لري سوبلدى كنديك مقامندن و خواجكان لرندن
 و شهر نندن و شهر لك اطر افندن تاش جعتاى دلنجه شهر لك اطر افنده در لسان فارسيد ايكى شئ بر شينه منسوب اولسه
 اكادير مثلا خواجه تاش و شهر تاش كبي ايكيسى بر افندي قولى و ايكيسى بر شهر لوديمك اولور بعض نسخده شهر لره
 تاشك مايننده و اواقع اولمدر بو تقدير اوزره معنى شهر نندن و شهر ننده اولمندن قصه لري سوبلدى ديمك اولور (مننوى)
 سوى قصه كفتن شى داشت كوش * سوى نبض و جستش شى داشت هوش * اول حكيم الهى اول جاريه نك
 قصه سوبلدى جانيه قولى طورتدي انك نبضى جانيه و نبضك حركتى جانيه عقل طورتدي تا انك نبض جاني نه كونه
 حرکت ايلر عقله بيله وانك حر كاتندن دروننده اولان سرنه مطلع اوله تنه كم طبيبان طبيعت نبضك حر كاتندن
 دروننده اولان مريضه استدلال قيلور لرو مطلع اولور * مننوى * تا كه نبض از نام كه كرد جهان * او بود مقصود
 جانش در جهان * تا كه كنيزك كنيزك نبضى كيك نامندن فالقيجى و حركت ايديجى اولور جهاند انك جانيك مقصودى
 اول اولور حاصل كلام طبيب الهى كنيزك مريض مريض عشق ايديك بيلدى وليكن معشوقنى بيلمك
 ايجون بو قدر جست و جو قيلدى زير معشوق معلوم اولمغى مريض عشقه علاج اولمغى ممكن دكادر * مننوى *
 دوستان و شهر اورا بر شمر * بعد از ان شهر در كر نام برد * اول كنيزك شهر نك دوستلرى صايدى يعنى اسم
 و رسميله ذكر ايلدى بوندن مقصود مريدك نفسك دوستلرى و آنك مقامنده ساكن اولان يارانى طبيب
 الهى اولان مريدك انك قنده هر برينك نامنى اكا احصا ايلر تا كوره كم قنغى كسكه نك نامنه ميل قيلورونه شيتك
 اسمندن حظ آلور و منبسط اولور چن بر كسكه بر شينه محبت قيلسه انك نامى ذكر اولمدر قنده هر حال سومديكي شيتك
 نامى ذكر اولمغى كبي اولمغى بلكه عندد كر المحبوب يا قولنده يا فعلنده و يا خود بشره سنده اكابر آخر حالت عارض اولور
 پس صاحب فراست بوندن بيلور كه انك اول شينه ميل و واردر و لهذا طبيب الهى آنك شهر نك دوستلرى على حده
 احصا ايلدى تا كوره كم قنغى شيتك نامنه زياده ملتفت اولور و انك نامى ذكر اولمدر قنده شاد اولور و فرح قيلور كورديكه
 اول دوستلرينك برينك نامنده اكاصلا تغيير كلى و اوضاعى متبدله اولمغى اندنصكره بر آخر شهره نام ايلدى يعنى
 بر آخر مريدك تعريف و توصيفك ذكر نه شروع ايتدى (مننوى) كفت چون بيرون شدى از شهر خویش) در كدامين
 شهر بودستى بويش * اول طبيب الهى شه اول جاريه به ايتدى اى كنيزك چونكم كندى شهر كدن طشره كندك يعنى
 مريدك كامل مريدك نفسنه در كه چونكم كندى وطن اصليه كدن هجرت ايتدك قنغى شهرده سن زياده اولمش سن
 يا خود بوندن مقدم قنغى شهرده اولمش سن ارتق بومعنى با موحده ايله ييش اولديغى اوزره در يعنى قنغى مريدك
 ارتق اقامت قيلمش سن دير مننوى * نام شهرى كفت وزان هم در كذشت * رنك رو نبض اوديكرك نكست * بر شهرك
 نامنى ديدى و اندن هم كچدى بوجه مذكور اولان دوستلرك نامنده و شهر لك كنده اول جاريه تغيير اوضاع قيلدى
 كنيزك بوزينك رنكى و نبضى ديكر اولمغى * مننوى * خواجكان و شهر بازيك بيازي * باز كفت از جای و از نان و نمك
 خواججه لري و شهرده اولمغى بر بر رنك مقامنده و انلره اولان نان و نمكندن كيروديدى يعنى التكرار حسن
 موجدنيه تكرار تفصيل ايله خواججه لري و شهر لورنى ذكر ايلدى كه من احب شيئا اكثر ذكره فواسخه اكر بوز كر اولانلره
 محبتى و ارسه تفصيل و تكرار دندن حظ آلور و اكر بونلره محبتى بوغ ايسه تكرار دندن اكسار دندن اكاملات حاصل اولور
 پس بو تفصيل و تكرار دنى بر كسكه نك باطننده مضمر اولان محبوبى بيلمكه وسيله اولور * مننوى * شهر شهر و خانه خانه
 قصه كرد * فى ركش جنيدونى رخ كشت زرد * طبيب الهى كورديكه اجاله مريدك حاصل اولمغى تفصيل
 على حده شهر شهر و خانه خانه قصه ايلدى كنيزك اصلا نه طمرى حر كات ايلدى و نه بوزى صار و اولدى يعنى تغيير
 اوضاع قيلدى و متغير اولمغى * مننوى * نبض اوبر خال خود بدى كزند * تا برسيد از سمر قندى چوقند * انك نبضى

ضرر و کسر کند حالی او زره اولدی تا کم طیب الهی کنیز که قند کبی شیرین سمرقند شهر ندن صورتی یعنی سمرقند طبعی قند کبی اکا سوال قیلد قنده نور فرستله آنک مر تبه سینه انتقال ایلوب بویتک مفعومی آنک ماصدق حالی اولدی نه کم بیوررله مشنوی بنض جست و روی سرخ وزر شد * کز سمرقندی زر کفر شد * سمرقند دن مراد شهر طبعیت و زر کردن مراد هوای بشر سدر که کنیزک نفسک محبوب و هم صحبتید ربیعنی مرشد صادق و طیب حاذق کنیزک نفسک علت خفیه و مرض معنویه سنی بیلک ایچون چوق سوز سولیدی و جوانی خیلی جست و جو ایلدی آخر الامر شهر طبعیت کلوب آنک بعض محاسن یاد ایلد کده کنیزک نفسک عرق محبتی حرکت قیلوب و روی بشریتی متلون اولدی بکه زرا اول نفس سمرقند طبعیت منسوب بر قوم مجیدن فرد و جدا اولمشدی هو آنک زر که مشابیه تامه سی وارد رسول اعمال و مرین و مر و اقوال و افعال اولدی یعنی جهندن نه کم زر کر لر نحاس و مر و زرا سدر * کما قال علیه السلام اکذب الناس الصواغون * زر کر ره پیغمبر علیه السلام اکذب ناس بیوردی قلب زرا ندوله و یا خود مواعید کاذبه ایلد نامی قریب ایلد بکاری ایچون و یا خود کلامین کذب و دروغله مر خرف و عموه سولیدی کاری ایچون پس هو آنک دخی کاری تسویل اعمال ایلک و دعوا و افلا و کذب و کرافله کلامن مر خرف ایدوب سولید کدر پس مادام که کنیزک نفس زر کر هو او هو سه میل قیلد مرض معنویه دن خلاص اولمز و ملاحظ اصلیه سن بوله مر و سلطان روحه مقارنت قیلد مر (مثنوی) چون زرنجور آن حکیم این راز یافت * اصل آن درد و بلا را یافت چونکم رنجور دن اول حکیم بورازی بولدی یعنی چونکم مر شد کامل مرض کنیزک نفسی بیلدی اول درد و بلا نلک اصلی و حقیقتی کیر بولدی * مثنوی * گفت کوی او کد است در کذر * بر سر بل گفت و کوی غاقر * طیب الهی کنیز که ابتدی اول زر کرک محله سی طریق و کذر ده قنغیسیدر اول کنیزک ابتدی کوی بری باشی و غاقر محله سیدر غاقر سمرقندده بر محله نلک اسمیدر زر کر که مراد هو ادرا نلک محله سندن مراد دنیا دار دنیا قنطرة فاعبروها ولا تعمروها حدیثک فوا سنجده دنیا سمرقند شهر طبعیتده بر کوی کبیر * کما قال بعض العلماء * بیت * بر کهنه کوی بریدر بوجهان کم کلان بخر * بالامن والسلمة اجعل عبورنا * کوی پری جای اقامت دکادر دنیا دخی توطن و عکس پری دکادر حضرت مولانا بل و کذر افظاری بورعزی بیان ایچون کتور مشدر * مثنوی * گفت دانستم که رنجت چیست زود * در خلاصت سحرها خواهم نمود * طیب الهی کنیز که ابتدی بیلد مکه سنک مرضک ندر علی الفور سنک خلاصکده یعنی سنی بومر ضدن خلاص ایتمکده سحر لر کوی ستر مک استرم چونکم طیب الهی کنیزک مرضی تشخیص ایلدیه مریضه قوت قلب اولمقدن اوتری تسلیه و یروب آتی تبشیر صحت ایلدیه شاد ایلدی زرا کر طیب روحانی و کر طیب جسمانی اولنلر قانوندندر که بعد تشخیص المرض مریضه صحت و شفا ایلدیه بشارت و بر لر که مررض اولان کسینه به شفا یلده مرده و بر مک نوعا شفا دن خالی دکدر * مثنوی * شاد باش و فارغ و این که من * ان کم باو که باران باچن * شاد و فارغ و این اولکه بن سکا آتی ایلم که باران چنه ایلدیه باران چنه نیجه حیات بخش اولورسه و اول چنی نه مر تبه تازه و تر قیلورسه بندخی سنک چتر قلب و روحک حیات بخش اولم و سنی افسرده و پر مرده لکدن قور و روب صحت و عافیتله تر و تازه قیل بونده نکتده بودر که طیب الهی اولنلر مررض النفس اولان مریدله اکثر صحت معنویه و سلامت روحانیه ایلدیه بشارت و بر لر تا کم اول مررض یأس و قنوط مررضه مبتلا اولیه و اکضعف قلب کلمکله صحت حقیقیه دن امیدن قطع قیلد * مثنوی * من غم تو میخورم تو غم میخور * برومن مشفقترم از صددیدر * کنیز که استیالت و یروب و آتی بشارت صحت و عافیتله دیر کروب ابتدی بن سنک غمک بیرم و لازم اولان کلامی سکا دیرم سن غم بیه و بنم حالیه منجر اولور دیمه بن سکا یوزیدردن مشفقکم مر شد کامل ابون دن خیر لودر (ولهذا قال علیه السلام خیر الایون من علمک * مثنوی * هان هان این راز را کس مگو * کچه از نوشه کند بس جست و جو * اکاه اول اکاه اول بورازی کسه به سولمه که کل سر جا و زلا شین شاع دینلدر اکچه پادشاه سندن زیاده جست و جو ایلر سه ده مثنوی * کورخانه راز تو چون دل شود * ان مرادت زود تر حاصل شود * سنک راز کک کورخانه سی یعنی مقبره سی چون دل اوله سنک مراد اول سری بنهان ایتمکدن تیز لک حاصل اولور مصرع اولده قلبی قبره تشبیه بیوردیلر قلوب الاحرار قبور الاسرار نکتده سنی اشعار دن اوتری نه کم قبره مدفون اولان تکرار اندن خروج ایتک عادت دکادر کذلک قلب ایچره مسطور اولان دخی ظهور قیامتی مقبول دکادر * مثنوی * گفت پیغمبر که هر که سرفعت * زود کرد دیا مراد خوش جفت * حضرت پیغمبر صلی الله علیه و سلم بیوردیلر که هر شول کسه که سرفی کیزلای کندینک مراد نه اول کسه علی الفور جفت اولور مقارنت قیلور کما قال صلی الله علیه و سلم من کتم سره ملک امره بعض حوائجک حصوله و مقاصدک وصوله کتمان سر و سینه اولدیغنه بو حدیث دخی دلالت ایلد که طبری و بیقی و ابونعیم معاذ بن جبلدن

و بعض اصحاب حدیث حضرت عمر دن و بعض دخی حضرت علیدن روایت ایدر لدی کما قال صلی الله علیه و سلم استعینوا علی انجاح الحوایج بالکتمان فان کل ذی نعمة محسود) نه کم کتمان سره مناسب بوایات شریقه بی مثل موقعده ایراد ایدوب بیوررله مشنوی * دانه چون اندر زمین بنهان شود * سر او سر سبزی بستان شود * مثلاً دانه لر چون زمینده بنهان اوله انلرک سری بستانک بیشیلکی اولور یعنی بساتین ده ظهور ایلن سبوات ارض ایچره مدفون اولان دانه لرک اسراریدر که اول دانه لرک ارض ایچره نیجه مدت مستورا و لمسی سبواتک ظهور قیلسنه و بساتینک خضر و اتله مرین اولسنه سبب اولدی * مثنوی * زر و نقره کربودندی نهان * پرورش کی یافتندی زر کان * مثال آخر التون و کوش اکر تحت الارض ده نهان اولیه لر دی معدن التنده بجن پرورش بولور لدی و فوجهله بعد زمان ظهوره کلوب بویه عزیر الوجود اولور لدی بونلرک زر کانه پرورش بولوسی و عاقبه الامر بین الناس عزیر الوجود اولوسی بدایت حلاله استتار و اختفا قیللر نلک محصول ایدر پس کتمان اسرار و وصیت بیورد قنند نصرکه نه طیب الهینک قصه سنه شروع ایدوب بیوررله مشنوی * وعدها و لطفهای ان حکیم * کردان رنجور را این زبیم * اول حکیم الهینک مواعید صادق و الطاف صحیحه سی اول مررضی خوف و حذر دن بری و این ایلدی * مثنوی * وعدها باشد حقیقی دایمیر * وعدها باشد مجازی تاسه کیر * حقیقی وعدله دایمیر و این مواعید صادق بی الصدق طمانینه طروب حدیثک فوا سنجده کوی کل قبول قیلور و قلبه اندن طمانیت حاصل اولور مجازی و دروغ وعدله تاسه طویبجی و غم و بریجی اولور یعنی الکذب ربه فی القلوب قولینک مقتضا سنجده مواعید کاذبه قلوبه قلبی واضطراب و بریجی و کوی کل اندن تاسه و غم طویبجی اولور * مثنوی * وعدة اهل کرم کین روان * وعدة ناهل شدریج روان * اهل کرمک وعدده سی کین رواندر یعنی خلق قنده جاری اولان کنیزک رنا اعلک وعدده سی رنج رواندر یعنی جانه رنجور (در یافتن ان ولی رنج را عرض کردن رنج اورا پیش پادشاه * مثنوی * بعد از ان برخاست عزم شاه کرد * شاه رازان شمه اکاه کرد طیب الهی کنیزک مررضی تشخیص ایتکد نصرکه قالدی و پادشاهه عزم ایلدی پادشاهی اول کنیزکک رنجندن بر شمه اکاه و خبردار ایلدی کان پادشاه اول ولی کامله ابتدی پس بو خصوصده تدبیرندر * مثنوی * گفت تدبیر آن بود کان مر درای * حاضر آریم از این درد را * اول ولی کامله ابتدی تدبیر اولدر که اول مر دزر کوی بودر دلک اصلا حیچون سمرقند دن بونده حاضر کتوره لم * مثنوی * مر دزر کر را بجنوخان زان شهر دور * باز رو خلعت بده اورا غرور اول بعید شهر دن که مراد سمرقند در زر کر مر دی دعوت ایلد زر و خلعتله اکا غرور و بریجی خلع و افره و ذهب متکاثره ایلد اول زر کره غفلت و غرور و برتا اکا غرور و اولوب و کند و شهر ندن خروج قیلوب بورایه کلمکه سبب اوله دیدی * مثنوی * چونکه سلطان از حکیم این راشفید * شد اورا زدل و جان بر کزید * چونکه سلطان حکیم الهیدن بونی ایشندی آنک شدقی دلدن و جانندن قبول و اختیار ایلدی بونده تنبیه بودر که مر شد کاملدن هر نه فرمان ظاهر اولور سه مریده لازمدر که جان و دلدن اکاطاعت ایدوب هیچ بوجهله مخالفت و عناد ایلدیه (فرستادن پادشاه رسولان را سمرقند باوردن مر دزر کر * مثنوی * پس فرستادن طرف یک دور رسول * حاذقان و کافیان و بس عدول * پس پادشاه بلا تا خیر استعجال ایدوب اول طرفه یعنی سمرقند طرفه برایکی رسول کوندر دی اولیه رسولر که حاذق و ادعرا رسالتمده کافیلر و زیاده عادلر * مثنوی * تا سمرقند آمدند آن دو امیر * پیش ان زر کر شاهنشاه بشیر * بویاکی امیر تا سمرقند کدیلر اول زر کرک قننه پادشاهن بشارت و بریجی کدیلر * مثنوی * کای لطیف استاد کامل معرفت * فاش اندر شهرها از تو صفت * کای لطیف اوستاد و معرفتی کامل شهر لر ده صفت سندن فاشدر یعنی زر کرک صفتی شهر را ایچره سندن مشهور اولوب زر کرک صنعتنده سنک شهر تک بین الناس ظاهر اولمشدر (مثنوی نلک فلان از شه برای زر کر * اختیار کرد زرا مهتری * اشته فلان شاه زر کرکدن اوتری سنی اختیار و قبول ایلدی زرا کامل و مهتر سن * مثنوی * اینک این خلعت بکیر و زور سیم * چون بیای خاص باشی و ندیم * شمدی بو خلعتی بوزری و سیمی اخذ و قبض ایلد چونکم پادشاهک حضور نه کله سن خاص مصاحب اولور سن * مثنوی * مر دمال و خلعت بسیار دید * غره شد از شهر و فرزند ان برید * مر دزر کر مال و خلعت فراوانی کوردی اکا غرور اولدی شهر تدن و فرزند لر ندن جدا و منقطع اولدی * مثنوی * اندر آمد شادمان در راه مر د * بخبر کان شاه قصه جاننش کرد * مر دزر کر شادان اولوب بوله کادی یعنی اول ارسال اولن ان یکی امیر ایلد بوله دوشدی پادشاهه ملاقات ایتمکد عزم ایلدی مر دزر کر بی خبر که اول شاه آنک جاتنه قصد ایلدی (مثنوی) اسب تازی بر نشست و شاد تاخت * خونهای خوش را خلعت شناخت * عربی آنه سوار اولدی و شادان آتی سوردی * کندینک فان بهاسن خلعت اکادی بویانک تا و بلی و بومحاک تحقیقی بویه دیمک اولور که چونکم سلطان روح حکیم بر فتر و حدن بونی قبول قیلوب در حال

عقلی و فهمی رسولی زر گر هوا به ارسال ایلوب انلر دخی زر گر هوای مقامندن اخراج ایچون من اجکیرلک ایدوب
 نعمت و خلعت و ریاستدن سولوب شهر طبعه عده می کوز و مستورا اولان هوا مغرور اولوب مر ادا آتیه سوار اولوب
 مر ادا ای جانیه متوجه اولدی قصه دن حصه بودر لیکن صورت قصه ده مر دزر کرک سفره ریاست و منصب و نعمت
 خیالیه عزیت قیلینده بوا یکی بیتی نصیحت یوررلر * مننوی * ای شده اندر سفر با صدر رضا * خود بیای خویش
 تا سوا القضا * در خیالش عز و مال و مهتری * گفت عزرائیل رواری بری * ای سفره یوز اختیار و رضا ایل * کیدن
 کند ای باغیله تا سوا القضا و در دیلا جانیه دل * اگر چه خاطر لک دولت و عزت آرزو قیلور ولیکن نه یلور سنکه عاقبت نه
 منجر اولور پس خواطر من خرفه به مغرور اوله و کند یکی خیالات موهبه به مقید قیله دیمک اولور و بوییتک مفهومی
 بو کونه معانی اقتضا قیلور و معنی * لازمیسی بو کونه و بوشکل نصایحی مستلزم اولور بو صدر ضایله سفره کیدن کسه نلک
 خیالنده ملک و عزت و مهترک و ارام عزرائیل بو کونه لسان حاله علی طریق الاستهزاء و الاستحقاق دیدیکه پوری
 ای مدغم و غافل حرص و هوال طرفه بلی ایلر و سن بولی اکیعنی مر اده بولی ایلر و سن قبل وصول المراد بن سنک جانک
 الورم و سنی بی مر اده قیلورم دیرو بیتک دخی مفهومی منظوم قیسی بویله دیمکی مقتضی اولور و طول املدن تحذیر قیلور
 * مننوی * چون رسید از راه ان مر دغر یب * اندر آوردش به پیش شه طیب * سوی شاهنشاه بردنش بنار *
 تا بسوزد بر سر جمع طرار * چونکه یولدن اول عجیب و غریب اولان مر دشا هک شهر نه پیشدی ایچر و شاهلک او کسه
 کتوردی آتی طیب شاهنشاه جانیه ایلر آتی نازله تا اول مر داول شمع زیباتک باشی طرفنده پروانه واریانه پس
 اولدخی حکایه دن مال و نتیجه مقال اولدر که اول حکیم الهی کنیزک نفسک اصلا حیچون انک زر گر هوا به جفت
 اولسنی سلطان روحه امر ایدوب پس اولدخی آتی بر قاج زمان هوا سنه تابع قیلوب بعد زمان اول مر شد کامل
 انکچون شربت معرفه الهی مهیا قیلوب اکاشرا بایلدر که لطافت و ملاحی زر گر هوا زائل اولوب دختر نفسک
 حضورنده مضمحل و باطل اولدی و دختر نفسک انک قباحت و خبائثت کوردیکه اندن اوصنوب و سلطان روح
 جانیه اصنوب هوا به محبت ایتک مر ضندن صحت بولدی * مننوی * شاه دید اورا بسی تعظیم کرد * محزن زر را
 بدو تسلیم کرد * پادشاه آتی کوردی زیاده تعظیم ایلدی زر گر هوا سنی اکانسلیم ایلدی * مننوی * پس حکیمش گفت
 ای سلطان مه * ان کنیزک را بدین خواجه بده * صکره حکیم الهی پادشاهه ایتدیکه ای بزرگ و عالی سلطان اول
 کنیزکی بو خواجه به ویر * مننوی * تا کنیزک در وصالش خوش شود * اب و صلش دفع آن آتش شود * تا کنیزک انک
 وصالنده تدرست و خوش اوله زر کرک وصالی آتی بوانشی و بو حراری دفع ایدیمی اوله یعنی کنیزک مر ضی دفع اوله
 مننوی * شه بد و بخشیدان مهر وی را * جفت کرد آن هر دو و محبت جوی را * پادشاه طیب الهینک سوزله اول مهر وی
 اولان کنیزکی زر کره باغشادی اول هر یکی محبت طلب ایدیمی بی بری بر نه جفت ایلدی * مننوی * مدت شش
 ماهی راندند کام * تا بصحت آمدن دختر تمام * آتی ای مقداری اول ایکسی بری بریله مر ادر سور دیر تا اول دختر
 تمام صحت کلدی * مننوی * بعد از آن از بهر او شربت بساخت * تا بخورد و پیش دخترکی گذاخت * اندن صکره یعنی
 آتی آیدن صکره اول زر کردن او قوری طیب الهی شربت دوزدی تا زر کر اول شربت ایچدی و دخترک او کونده ایددی
 * مننوی * چون زر بخوری جمال او نماند * جان دختر در دیلا او نماند * چونکه مر یض لکندن زر کرک لطافت
 و جالی قالدی دخترک جانی انک و بالنده قالدی یعنی انک نقلینده و غمخنده قالدی * مننوی * چونکه زشت و ناخوش
 و رخ زرد شد * اندلک اندلک در دل او سر دشد * چونکه زر کر زشت و ناخوش و بوزی صاری اولدی آرازانک قلبنده باور
 اولدی یعنی ککولی صوروب اندن اوصاندی قصه دن حصه یوررلر و عشاق مجازی اولدره تعریض ایدرلر
 مننوی * عشقهایی کزی رنکی بود * عشق نبود عاقبت نسکی بود * شول بر عشق که محض بر ننگدن او تری اوله رنکدن
 مر اده بوندن حسن ظاهر یدر انک کی عشق حقیقتده عشق اولر بلکه عاقبت عار و عیب اولور * مننوی * کاش کان
 هم تنک بودی یکسری * تا ترقی بروی ان بد داوری * کاشکی اول زر کر هم باشند باشه تنک و عیب اولیدی ذره قدر حسنی
 اولیدی تا اول زر کر او زره بوقیع و نامعقول حکم و حالت کتیبیدی یعنی واقع اولیدی * مننوی * خون دوید
 از چشم همچون جوی او * دشمن جان وی امد روی او * او زر کرک جوی کبی چشمندن فان یلیدی یعنی فان اغلدی
 انک بوزی انک جانینک دشمنی کلدی یعنی زر کرک حسن و جالی کندی تنک هلا کسه سبب اولدی حضرت مولانا
 بو مضمونی اثبات ایچون بویات شریفی ایراد یوررلر * مننوی * دشمن طاروس آمد براو * ای بسا شه را بکشته
 فراو * طاروس دشمنی طاروس قنادی کلدی ای چوق شاهی انک فری یعنی شوکت و سلطنتی آتی تبه لشدر * گفت
 من آن آهویم کز نایم * ریخت این صیاد خون صاف من * زر کر موی زمانده ایتدی بن اول آهویم کسه بنم

ناخن او تری اول صیاد بنم صافی خونمی دو کدی یعنی ظاهرده بنم مثال همان اول آهوی کیدر که صیاد آتی ناخن
 او تری صید ایدوب هلاک ایتدی * مننوی * ای من آن روباه صحران کز کین * سر بریدندش برای پوستین * ای بن اول
 صحراروباهییم که بو صودن پوستی ایچون انک باشی کسدیلر یعنی بنم حال همان اول روباهلک خالنه بکر که پوستین دن
 او تری باشن کسدیلر * مننوی * ای من آن پیل که زخم یلیدن * ریخت خونم از برای استخوان * ای بن شول یلم که
 فیالجینک زخمی استخواندن او تری قانمی دو کدی مننوی * انکه کشتنم بی مادون من * می ندانده کسه بد خون من
 اول کسه که بنی بدن ادبی اولان ایچون دپلشدر بیلز که بنم قانم او بو ماز یعنی البته انک اثری قاتله ایرشور بوهیم و جهمدر
 بیلز می که بنم قانم او بو ماز بوجه اوزره می ندانده استقام انکاری معناسی وارد و زر کرک دون اولان شمشه و وحنه
 و عقلنه نسبت حسن صورتی اولور که آنک قتلنه سبب حسن صورتی اولدی و شاه آتی دون اولان صورتدن او تری
 قتل قیلدی مننوی * بر منست امر و زور فر دابروست * خون چون من کس چنین ضایع کیدست * بو کون بنم اوزره در
 و یارین انک اوزر نه در که قیامنده انک عقوبتی چکر بنجیلن کسه نلک قانی بقن ضایعدر یعنی ضایع دکدر بلکه هر کس
 نه ایلر سه کندی نفسنه عائد اولسی مقرر در نه کم بوییتلری مثل موقعنده ایراد یوررلر * مننوی * کرچه دیوار افکنده
 سایه دراز * باز کرد دسوی او آن سایه باز * مثلا کرچه اول نه سارده دیوار اوزون سایه براغور یا خود سایه سنی اوزون
 براغور اول سایه تکرار دیوار جانیه رجوع ایلر بر اهر کسدن خیر و شر نه صادر اولور سه نده اکا عائد اولور * کمال الله
 تعالی من عمل صالحا فلفسه و من اساء فعلها * مننوی * این جهان گوشت و فعل ماندا * سوی ما ایدند اهارا
 صدا * بوجهان فی المثل طاعن در و برنم فعلان نداندرند الرک صد او عکسی برنم طرفه کاورز بر طاعنه حقیقه لر صدایی
 برویه منعکس اولور حاصل معنی بو عالم فایده هر کس نه عمل اوزره ایسه البته انک جزاسنی کورر دیمکدر * کمال الله
 تعالی الیوم تجزی کل نفس بما کسبت لا ظلم الیوم * ولا یظلمون قتیلا * مننوی * این بکفت و رفت دردم زرخاک *
 ان کنیزک شد عشق و ریچ پالک * زر کر بوسوزلری دیدی و فوری خالک الله کتدی یعنی اولوب خا که دفن ایدرلر اول
 کنیزک زر کره اولان عشقندن و کسوده اولان مر ضدن پالک اولدی * مننوی * زانکه عشق مر دکان پاینده نیست *
 زانکه مرده سوی ما آینه نیست * زیرا که مرده لرک عشقی پاینده و باقی دکدر زیرا که مرده برنم جانیه کلجی دکدر یعنی
 هر محبوب مجازی و عشق مجازی باعتبار مایول الیه مرده وفاتی حکمنده در و محبوب حقیقی و انک عاشقی دائمی
 و باقیدر پس بر که عاشقان محبوب حقیقت مرده حکمنده اولان محبوب مجازی و عشق مجازی برنم جانیه کلجی دکدر
 پس مرده نلک و زنده نلک عشقنک مابیننی فرق و تمیز شروع ایدوب یوررلر * مننوی * عشق زنده در روان و در بر سر
 هر دی باشد ز غنجه تازه تر * زنده نلک عشقی جانده و کوکاده و کوزده هر بر دم غنجه کبی تازه لرک اولور بومعنی دخی
 جائز اولور که دینله دیرینک عشقی روانده و بصرده در یعنی عشق حقیقه ایلدی حی اولان عاشقک عشقی جانده
 و بصرده در زیر امشاده آبات و آثار محبوب حقیقتدن بصر عشاق لذت آکورو جانک وصالنه ابروب دائم ذوق
 و خلوت بولور هر بر نفس غنجه دن تازه تر و خوشتر اولور اما عشق مرده بونک عکسیدر که انک عشقی تنده اولور
 و معشوقنک حسنی باقی اولد یعنی اجلدن عشقی دخی قانی اولور بعد زوال حسن المعشوق عاشقی مجازی بر مرده
 و افسرده قالور * مننوی * عشق ان زنده کزین کو باقیست * کز شراب جانقزایت ساقیست * اول حی و لا یعوت
 اولان اللهک عشقی قبول ایله که اودام و باقیدر که سکا اول الله حیات زیاده ایدیمی شرابدن * مننوی * عشق
 آن بکزی که جمله انبیا * یافتند از عشق او کار و یکا * اول اللهک عشقی اختیار ایلر بر اجمع انبیا اول اللهک عشقنده
 کار و یکا بولر یعنی تصرف و قدرته و شرف رسالته و عزت نبوته واصل اولدیلر * مننوی * تو مگو ما را اید ان شه بار نیست
 با کریمان کارهاد شوار نیست * سن دیمه بره اول شاهه اجازت و راه یوقدر زیرا کریمله ایشلر و با خود کریمله ایشلر مشکل
 و دشوار دکدر یعنی اول شاه حقیقتنک کریم اولان و بیلرینه هیچ کار مشکل و دشوار دکدر همان انلر بط
 قلب ایلوب تسلیم اولدقدن صکره انلر سنی اول شاه اعظمه اوله اشنا ایدرلر * بیان انکه کشتن و زهر دادن مر دزر کر را
 باشارت الهی بود * مننوی * کشتن آن مر دبر دست حکیم * بی بی امید بودونی ز بیم * اول مر دلک حکیم الهینک
 النده قتل و هلاکی نه پادشاهدن امید ایچون ایدی و نه خوف و بیم دن او تری ایدی * مننوی * آونکشتش از برای
 طبع شاه * تا نایم ادمر و الهام اله * طیب الهی زر کرکی پادشاهک طبع و خاطر ایچون اولدرمدی مادام که
 طیب الهی به اللهک امر و الهامی کلدی * مننوی * ان پسر را کش خضر بید خلق * سر از در نیابد عام خلق
 اول پسرک که خضر علیه السلام انک بوغازنی کسدی خلقک عامی انک سری و حقیقتنی ادراک ایلر اما خلقک خاصی
 فهم ایلر دیمک اولور بونک قصه سی جلد نایینک آخر نه قریب عذر کفتن فقیر با آن شیخ بیاتنده کراولشدر * مننوی *

آنکه از حق باید اوچی و جواب * هر چه فرماید بود عین صواب * اول کسه که او حق سبحانه و تعالی حضرت نزلدن
وچی و جواب بولور او می شده هر نه بیور رسه عین صواب اولور خلاصه کلام وچی سبحانی و الهام ربانی موجب خجسته عمل ایدن
هر نه ایلر سه خوب و می غوب اید و کن اشعار در انبیا و اولیا کبی * مثنوی * آنکه جان بخشدا کر بکشد و راست *
ناقصت و دست اودست خداست * اول کسه که جان بخشدا کر بر کسه بی اولدر رسه و ادر زبر استرسه دیری قیلغه
دخی قادر اولور نائب حق در و انک دست خدا در * مثنوی * همچو اسمعیل پیش سر بنه * شاد و خندان پیش
نیش سر بنه * حضرت اسمعیل علیه السلام حضرت ابراهیم علیه السلام او کنده باش قویوب تسلیم اولدیغی کبی
سندخی انک او کنده باش قوالت تیغ امر نک او کنده شاد و خندان جان ویر حضرت اسمعیل قصه سی و بو آیت تفسیری
جلد ثالث آخر نه قریب تمیل کر بختن مؤمن بیانده ذکر اولمشدر مثنوی * تا بماند جانت خندان تا ابد * همچو جان
بالا احمد با احد * تاسنک جانک ایدی خندان قاله احمد بالک جانی احدله ایدی خندان قالدیغی کبی * مثنوی * عاشقان
جام فرح آنکه کشند * که بدست خویش خوبان نشان کشند * عاشق سرور و فرح جامنی اول وقت نوش ایلر که
خوبلر انری کندی اللری یله لیه لر * مثنوی * شاه آن خون از بی شهوت نکدر * نورها کن بد کجانی و نبرد * پادشاه
اول قانی حظ نفسندن اوتری ایلدی سن آنک حقنده سوء ظنی و مجادله و منازعه بی ترک ایل * مثنوی * تو کان بردی که
کرد آلودگی * در صفاغش کی هلد آلودگی * بالودکی فاعلدر غش مقدم مغفولدر پس ولی کامل حقنده سوء ظن ایدن
کسه ایچون جواب با صواب و بیور رای اسیر و هم و کان سن کان ایلند که اول ولی کامل غرض نفسله آلوده لک
ایلدی نفسی اخلاق ریددن و خاشاک بشریه دن سوزمک کلن غل و غش قورصفا حالنده پس اولیا و انبیا کدورات
بشر بدن کرار و می اراسوزلشرو اغراض نفسانیه دن بالک و خالص اولمشدر بونرک افعالی سا اهل نفسک افعالی
کبی دکادر فاقهم * مثنوی * هر آنست این ریاضت وین جفا * تا برارد کوره از نقره جفا * بوندن اوتریدر یعنی تصفیه
قلب و تزکیه نفس ایلکدن اوتریدر ریاضت و جفا و مشقت تا بونه سیدن جفای یعنی خس و خاشاک کی یو فار و کتوره
زبد کلام بونه طریقت ایچره نفسه بور ریاضت و جفا اندن اوتریدر که تاسیم روح کدورات نفسانیه دن و غل و غش
جسمانیه دن بالک اوله و نقره صافی کبی خلوص بوله * مثنوی * هر آنست امتحان نیک وید * تا بچو شد بر سر آرد زربد
اونک و نک امتحانی بوندن اوتریدر که تا فانییه زر کو بکونی یعنی غل و غشی باشی اوزره کتوره و زید کدن قور تلوب
خالص قاله * مثنوی * کز بودی کارش الهام اله * اوسکی بودی در آئنده نه شاه * اکر اول پادشاهل ایشی الهام الهی
اولمیدی اوتریتی بر کلب اولیدی شاه اولمیدی * مثنوی * بالک بود از شهوت و حرص و هوا * نیک کرد اولیک نیک بدغا
بلکه اول پادشاه شهوت و حرص و هوا دن بالک ایدی اول پادشاه خوب و لطیف ایلدی لیکن بد کور یعنی ایوایدی یعنی
باطنامشروع ایدی و صورت نامشروع نه کم حضرت خضر علیه السلام نفس زکیه بی قتل ایدیکی و سفینه صالحی
خرق ایلدیکی کبی * مثنوی * کر خضر در بحر کشتی را شکست * صد درستی در شکست خضر هست * اکر حضرت
خضر علیه السلام دریاده کشتی درستی صدی ایه حضرت خضر که صقل غنده یوز در ستلک وارد بو محله مناسب
اولان آیت کریمه نک تفسیری و حضرت خضر که خرق سفینه ایلدیکی قصه ایلکینی جلدک آخر نه قریب صوفی بسیار
خوار بیانده مفصل و مشروح ذکر اولمشدر * مثنوی * وهم موسی با همه نور و هنر * شادان محبوب ثوبی پر مهر *
حضرت موسی علیه السلام و همی یعنی کنیدی وجود شریفده مدبر اولان عقلی بود و کلی نور نبوت و هنر معجزات ایل
یله حضرت خضر که بوا سرانیدن محبوب اولدی سن قناد سزا و چه یعنی مادام که سکایقین قنادی اولیه سن
بو گونه اسرار لدی جانبیه پرواز ایه و مجرد و هله مشوب اولان عقل جزوی اسبته سوار اولوب بو طرفه کتده اکر الهام
خدا عقل بوسردن خبر دار اولیدی بو قدر نور و هنر صاحبی اولان حضرت موسی علیه السلام عقلی سر خضر دن
خبر دار اولوردی بوندن معلوم اولدیکه بی الهام خدا مجرد عقل بوسرک ادر اکر کنده عاجز و فر مانده اولور ایش * مثنوی
آن کل سرخش بو خوش بخوان * مست عقلست او فوج خوش بخوان * اول زر که خونی معناده قرمزی کلدن سن آتی
خون او قومه یعنی اول زر که ظلم اولدی دیمه زبر الهام الهی ایل اولدی فتنده فائده واردر اول پادشاه طیب الهی عقلک
مستیدن سن آتی مجنون او قومه یعنی حدن زیاده عاقلدر سن اکامجنون او قومه یعنی مجنون در دیمه و حقنده نامعقول
کلمات ایل * مثنوی * کز بدی خون مسلمان کام * کفرم کز بدی من نام * اکر اول پادشاهل مرادی مسلمانک
خونی اولیدی کفرم * کز بک نامی اسام اوزره ایلنور دیمه یعنی هر کز آنک نامی یاد ایلنور دیمه مثنوی * می بلر ز عرش
از مدح شقی * بد کان کرد ز مدح شقی * عرش عظیم شقی و فاسق مدحندن در تر بو حدیث شریفه اشارت بیورر که
قال رسول الله صلی الله علیه وسلم اذ مدح الفاسق غضب الرب و اهتد لذلک العرش رواه ابن ابی الدینا و ابی یحیی عن انس کذا

فی الجامع الصغیر) متقی اولنر اول فاسق و شقیق مدح اولنمشدن بد کان اولور و مادحه سوء ظن قیلور بودخی بر نوع کاه
اولور که متقی اولنرک سوء ظننه سبب اولمش اولور پس موضع تمهت که فاسق مدح ایلکدر اندن اجتناب لازمدر تا کم
متقی و صالح اولنر بد کان اولیه و سوء ظن قیلیمه (ولهذا قال صلی الله علیه وسلم اتقوا مواضع التهم * مثنوی * شاه بود
و شاه بس اگاه بود * خاص بود و خاصه الله بود * شاه ایدی و زیاده اگاه پادشاه ایدی یعنی ظالم و حقندن غافل دکادی
خاص ایدی و در کاه الهینک خاصی ایدی * مثنوی * آن کسی را که چنین شاهی کشد * سوی بخت و بهترین جاهی
کشد * اول بر کسه بی که بونجیلین بر پادشاه بر آتیه اولدوره بخت جانبیه و اعلا و اشرف اولان منصب و می سه طرفه
جکر یعنی آتی عاقلدر و رفیع المنزله ایدر (مثنوی * کز ندیدی سودا و در قهر او * کی شدی آن لطف مطلق قهر جو *
اگر پادشاه آنک قهر و هلا کنده آنک نفعی کور مسیدی اول لطف مطلق یعنی صافی لطف حقن کسه نک قهر و هلا کنی
ایستجی اولوردی یعنی حق تبارک و تعالی محض الطف صاحبیدر و قهر و غضبی بی علت و بی غرض در حق بنده سنه
قهر و غضب ایلسه اول قهرده اول بنده نفع واردر کذلک اول لطف مطلق مظهری اولان ولی کامل و عبد قاضل
حقن بر کسه نک قهرنده کامنعت و فائده کور مسه قهر جو اولمز و کا غضب قیاز بلکه قهر لری اول مقهوره عینی سود
و منفعتدن اوتری اولور ولیکن اطفال سیرت اولان کسه لر بوسردن اگاه اولیوب متالم و مضطرب اولور * مثنوی *
بیجه میلر زار آن نیش حجام * مادر مشفق دران دم شاد کام * مثلا طفل حجامک اول نیشندن در تر و خوف ایلر مشفق
و مهربان مادر اول غده مسرور و شاد کامدر یعنی حق جان بندن بر طفل سیرت کسه یه بر بلا کسه اول نیشدن اول
بی عرفان لرزان اولور ولیکن مادر مشفق کبی اولان آنک سر نه مطلع اولدیغندن شادان و خندان اولور (مثنوی) نیم جان
بیستاند و صد جان دهد * آنکه در و همت نیاید آن دهد * سنک نیم وضعیف جانکی آکورا کابل یوز جان و بر اول نسنه که
سنک فکر و و هم که کلزانی و بر نیم جانندن مراد روح حیوانی و حیات فانیدر حقن حضرت حق و جواد مطلق بر عبده
بلا و قهر تسلط ایتکله اونیم جانی السه و اخذ قیلیمه (مالا عین رأی و لا اذن سمعت ولا خطر علی قلب بشر) حدیثنک
خفا و سخره و همه کلین و قلبه خاطره املین صد حیات طیبیه و نیچه یوز جان پاککی کا عوض و بریر * مثنوی * تو قیاس
از خواش میگردی ولیک * دور دور افتاده بکر تو نیک * سن خدای تعالینک کارنی و انک اولیا سنک اسرارنی کند کدن
قیاس طوتر سن ولیکن زیاده دور و حقیقتدن بغایت مجهور و شمس سن ابو نظر قیل که (قیاس النفس علی النفس جائز
دکدر و حقیقتیه برن اولنرک کار و کردارین بشر بنده قیلان کسه کنیدی حالته قیاس ایلک لایق و مناسب دکدر نه کم
طوطی کنیدی حالی بو حکایه مد کور اولان جواقینک حالته قیاس ایلدی لیکن عاقل اولان یلور که بونک حالیه آنک
حالتک ما بیننده بین السماء و الارض تفاوت عظیمه واردر پس بو مناسبته بو حکایت شروع ایدوب بیورر (حکایت آن
مرد بقال و طوطی و روغن ریختن طوطی درد کان بقال مثنوی) بود بقالی ووی راطوطی) خوش نوای سیر کو با طوطی
زمان سابقده بر بقال و ارایدی و آنک بر طوطیسی و ارایدی خوش آواز و سبز و تکلم ایدیجی بر طوطی ایدی * مثنوی *
برد کان بودی نکجهان دکان * نکتته کفتی با همه سودا کران * صاحب دکان انده دکل ایکن دکانده دکانک نکجهان
و حافظی ایدی جمع بیع و شر اید بخیله آدمی کبی نکتته و لطیفه دیردی (مثنوی) در خطاب آدمی ناطق بدی * در نوای
طوطیان حاذق بدی * آدمی خطابنده ناطق ایدی یعنی بر کسه یه خطاب ایلسه آدمی کبی سوزیلجی ایدی طوطی بلر
ترغنده حاذق و استاد ایدی * مثنوی * خواججه روزی سوی خانه رفته بود * درد کان طوطی نکجهانی نمود *
خواججه بر کون خانه می جانبیه کتمش ایدی دکانده طوطی خواججه بر سه نکجهانلق کوستریدی یعنی دکانی حفظ ایلدی
* مثنوی * کز به برجست ناکه * برد کان * هر موشی طوطینک از بیم جان * ناگاه بر کدی دکان ایچره صخره دی
بر موشدن اوتری طوطی جل جان قور قوسندن * مثنوی * جست از سوی دکان سوی کر بخت * شیشهای روغن
کل را بر بخت * دکانک بر جان بندن صخره دی بر جانبیه فاجدی زبرا کر به کند و سنه قصد ایلدی صاندی کل یاغدنک
شیشه لری دو کدی یعنی خوفندن بچار کن شیشه لره طوقند یغندن شیشه دور بلوب انلردن یاغ دو کدی * مثنوی
از سوی خانه بیامد خواجهاش * برد کان بنشست فارغ خواججه و ش * طوطینک خواججه بی خانه سی جانبندن
دکانه کادی باز رکان * کبی دکانده فارغ و بی بالک او توردی * مثنوی * دید پر روغن دکان و جامه حرب * بر سرش
زد کشت طوطی کل ز ضرب * کوردی دکان یاغله پر و جامه سی یاغله بولا شمش دکان صاحبی بی حضور یغندن غضب
ایدوب طوطینک باشنه اوردی طوطی ضربدن کلیل اللسان اولدی باشی کل اولدی دیمک ایهامندندخی خالی
دکادر * مثنوی * روزی چندین سخن کوتاه کرد * مرد بقال از دامت آه * کرد * طوطی الم واضطرانندن بر قاج
کو خجگر سوزنی قصر ایلدی یعنی هر کز سو بلدی بقال ایلسه ندامتدن آه ایلدی ای حیف یعنی طوطی بی آورد یغنه

پشیمان اولدی * منوی * ریش بر می کند و می گفت ای درخ * کافان نعمت شد زیر میخ * زیاد المندن صفاتی بولدی
 وایندی ای خیف بوم و جهد زیاد المندن صفاتی بولادی وای درخ دیردی که بن نعمت و دولتم آفتابی بلوت
 آتیه کنیدی یعنی طوطی تکلمی واسطه سیله ذی قیمت اولور چونکم انک آزاری و تکلمی کیده بی قیمت قالور و نعمت
 زائل اولور خواهجه نک آفتاب نعمت شد زیر میخ دیمی آنک آزار نک زائل اولمندن کایه اولور * منوی * دست من
 بشکسته بودی ان زمان * چون زدم من بر سران خوش زبان * اول زمان بنم الم صمخش اولیدی اول خوش گفتار
 طوطینک بن باشنه نیچون اولوردم بوم و جهد چونکه بن اول خوش زبان مرغی اولوردم بنم الم اول زمان صمخش اولیدی
 * منوی * هدیه ای داد هر درویش را * تا یابد نطق مرغ خوش را * اول خواهجه هر درویش هدیه لر و صدقه لر
 و بردی تا کم کنیدی مرغ غنک نطق بوله بومعنی بیاید نقطه واحده ایله اولدیغی اوزره در اما بیاید نقطه تین ایله دخی
 نسخه در بوتقد را اوزره معنی تا کم کنیدی مرغ غنک نطق کله دیک اولور بونده اشارت بو اولور که چن برکسه نک طوطی
 روحی ذی کروتسیخ ایلکدن و کلام سو یلکدن ایکم اولسه بودخی بر نوع بلا و اثر غضب مولادر بلای دفع و نار غضبی
 اطفایلر الا صدقه * کافال علیه السلام الصدقة تطی غضب الرب وقال علیه السلام الصدقة ترد البلاء * منوی
 بعد سه روز سه شب حیران وزار * برد کان بنشسته بدو میدوار * اوج کون اوج کیمجه دمنصره حیران وزار ما یوس کی
 دکانده اولور میشدی * منوی * با هزاران غصه و غم گشت جفت * که عجب این مرغ کی آید بگفت * بقال هزاران
 غصه و غم جفت و قمر بن اولمش بوله دیو که ای عجب بومرغ چن گفتاره کلور * منوی * می نمودان مرغ را هر کون
 شکفت * تا که باشد اندر آید بگفت * بقال اول مرغ هر درویش عجیب و غریب بنسبه لر کوستردی تا اوله که اول طوطی
 سوزده که * منوی * جوی سر برهنه میکشد * باسری می جو پشت طاس و طشت * دکان او کندن باشی
 آجتی بر جوی کسی که جوی درویشاندن بر طاقفه در آنک آخرنده اولان همزه وحدت ایچوندر طاس و لکن
 ارقه سی کی نوی سز باشد * منوی * آمد اندر * کفت طوطی نا کههان * بانک بر درویش زنده ای فلان *
 طوطی چونکه جراتی کوردی اول زمان سوزده کادی درویش اوزره حیدردی که ای فلان * منوی * از چه ای کل
 با کلان ایختی * تو سر از شیشه روغن ریختی * ای کل نه سبیدن کلره قارشدل سن کان شیشه دن یاغی دو کدل یعنی
 سنی دخی بنجلین اوروب باشکی کلمی ایلدیلر * منوی * از قیاسش خنده آمد خلق را * کو جو خود پنداشت
 صاحب داور * طوطی درویشی کند و سینه قیاس ایلدیکندن خلقه خنده کادی یعنی خلق عجب ایدوب کولدی لر
 زیرا که طوطی صاحب دلقی کنیدی کبی صاندی * منوی * کار با کاز قیاس از خود میکرد * کر چه ماند در نوشتن
 شیر شیر * قصه دن حصه سیور مغه شروع ایدوب دیرلر که پال اولان اولیانک کار بی کند و نفسکدن قیاس طومعه که
 قیاس النفس علی النفس جائز کادر که بر نفس بر نفس بکزه ملک احتمالی بود در کر چه بکزیاز لقمه شیر شیر بونده
 ایکی وجه اوزره معنی صحیح اولور اول کتابنده لفظ شیر ایکیسی بری برینه مشاهد و لیکن معنای ارسلا و بری
 لن معنای سه دروس صور نامشابه و معنای برینه مغایر اولدی بلایا بر لقمه شیر بکزه مسمی بر اوستاد نقاش
 بر ارسلا نک بشکله نقشی کاغده یازمه سیدرو فی الحقیقه اول کاغده یازیلان شیر ذی روح اولان شیر مشاهد و لیکن
 بنهماده تفاوت عظیمه و مغایرت کلیه وارد کردل اهل صورت ایله اهل معنائک حالی بونک کیدر کر چه ایکیسی
 یله صور انسان را مان من حیث المعنی باطنی یکسان دکادر * منوی * جله عالم زین سبب گراه شد * کم کسی
 زبندال حق اگاه شد * جله عالم بوسیدن کراه اولدی یعنی با کارل کارنی کنیدی نفسلری اوزره قیاس ایلدکاری سبیدن
 کراه اولدی آنکسه ابدال حقندن اگاه اولدی خلاصه کلام اولیا الهی کندیلری کبی زعم ایلد کارندن انلر اسرار نه
 و مرآتیه عالم اولیوب ضلالت و غوایتده قالدیلر دیک اولور * منوی * همسری با انبیا برداشتند * اولیا را همجو خود
 پنداشتند * انبیا عظام علیهم السلام اله همسر لک یعنی برابرلک دعوا سن طو تدیلر * کافال الله تعالی حاکما عنهم
 قالوا انتم الابرار مثلنا * اولیا عظامی کندیلر کبی زعم ایلدیلر * منوی * گفته اینک ما بشر ایشان بشر *
 ما و ایشان بسته خوابیم و خوریم * بونلر دیش که اشته بر بشر زوانلر دخی بشر در بر و انلر خواب و خوره مقیدز * کافال
 الله تعالی فی سورة الفرقان حاکما عنهم و قالوا ما الهذا الرسول یا کل الطعام و عیشی فی الاسواق * منوی * این ندانستند
 ایشان از عی * هست فرقی در میان بی منتها * اول کراهلرا عی اولدیلر جهتدن بومعنائی بیلدی لر بونلر انلر
 میاندنه بی نهایت بر نوع فرق عظیم وارد و مجرد صورت بشر بنده مماثلتلی معنادخی مماثل و مشابه اولغی مقتضی
 اولزانکچون حضرت حبیب اکرم صلی الله علیه و سلم بونلر بشر بنده مشترک اولمسنه اقرار بیوروب (اما انابشر مثلکم
 بیوردی و بوی الی دیکله بونلر دن وجودش رفقی فرق و تمیز بیلدی پس حضرت خداوند کار دخی انبیا و اولیا نک کفار

و فجار ایله بشر بنده و کاده و شربده و نفسا بنده و مشترک اولوب لیکن من حیث المعنی بونلرک بیننده تفاوت عظیمه
 اولدیغی تفهیم ایچون ضرب مثل ابراد ایدوب بیورولر * منوی * هر دو کون زبور خوردند از محل * لیک شد زین
 نیش زان دیکر غسل * مثلاً هر یکی در لو آری یعنی بال آریسی و صاریجه آریدر بر برده بیلر لیکن بوندن نیش اولدی
 و او بر بسندن غسل اولدی (منوی) هر دو کون آهو کا خوردند از آب * زین یکی سر کین شد و زان مشک ناب (مثال آخر
 ایکی دور لو آهو اولوق بیلر و صو ایچد بیلر برندن که مراد شکار آهو سیدر نجس اولدی و اول برندن صافی مشک اولدی
 منوی) هر دو فی خوردند از یک آنچون (این یکی خالی و آن بر از شکر) مثال آخر هر یکی فی که بریسی شکر قامشی و بریسی
 غیر قامشدر بر آنچون دین ایچد بیلر یعنی بر مخلص صو ایچد بیلر بری شکر دن خالی و اول بری شکر دن پر در (منوی) صد
 هزاران اینچنین اشباه بین * فرقان هفتاد ساله راه بین * نیچه یوز سیک بو بخلین اشباه و امثالی کور یعنی بود کر اولان
 تمثیلات کبی حددن زیاده امثال و اشباه وارد و قس علی هذا سائر الامثال انلرک ما بیننده تمش ییل مقداری بول کور
 یعنی اهل صورت له اهل معنائک میاندنه تفاوت عظیمه و مسافه بنده وارد (منوی) این خورد کرد دیلیدی زو جدها *
 وان خورد کرد همه نور خدا * بو کر امداد طعام برانندن بیلدیلر جدا اولور یعنی انک وجودندن انجی نجاست آریلور
 و اول طاقفه که می ادا انبیا و اولیا در طعام و غذا یرید یکی نور خدا اولور (منوی) این خورد کرد همه بخل و حسد (وان
 خورد زیاده نور احد * بو کره بر جمیع اندن بخل و حسد ظاهر و متولد اولور و اول قوم بر شکوه بر جمیع اندن احدک
 عشق طوع * منوی * این زمین پال آن شورت و بد * این فرشته پال آن دیوست و بد * مثلاً بوانبیا و اولیا زمین
 پا کدر و اول کفره و فخره شور و بد بردر نه کم بو آیت کریمه بواکی طاقفه نک حقنده خوب و لطیف مثال اولور) کافال
 الله تعالی فی سورة الاعراف (والبلد الطیب یتخرج نباته باذن ربه والذی خبت لا یخرج الا نکدا) مثلاً بوطاقفه
 علیه فرشته پال و اول طاقفه خبیثه دیو کیدر * منوی * هر دو صورت کریم ماندر و است * آب تلخ و آب شیرین را
 صفاست * هر یکی صورت اکر بری برینه مشابه اولور و اومعقولدر بر صورتده اشتراک و مشابهت مقرر در نه کم
 آج صو یک و طو لوصو یک صفاسی وارد یعنی ایکیسی بله صور تا صافی و صفوتده بری برینه مشترک در و لیکن ذوق
 اولنسه ما بینلرنده تفاوت معلوم اولور * منوی * جز که صاحب ذوق که شناسد سیاب * اوشناسد آب خوش
 از شور آب) که صاحب ذوقدن غیری بوا یکینسنک لذتی کیم اکل ادرالک ایله خوش و لذت آبی تلخ و شور آب دن اول اکلر
 یعنی اول اهل ذوق اولان کسه اکلر * منوی * سحر را با معجزه کرده قیاس * هر دو را بر مکر پندار داساس * اول اهل
 ذوقدن غیریسی کفره کبی سحری معجزه به قیاس ایلش هر ایکینسنک بنیادی مکر اوزره ظن ایلر یعنی بی ذوق و بی عرفان
 اولان کسه معجزه ایله سحرل ما بیننی و صاحب معجزه ایله اهل سحرل میاننی فرق ایتمزلرنه کم جلد ثانیله ساحر ایچدر
 بیاندنه بوا یکینسنک میاننک فرق مسطور اولمشدر فلیطلب فیه کرده نک فاعلی بیت اولده اولان صاحب ذوقدن
 غیر بسیدر * منوی * ساحران موسی از استیزه را * بر گرفته چون عصای او عصا * حضرت موسی علیه السلام
 زمانه سنک ساحر لری عناد و مجادله دن اوتری کندیلر * حضرت موسی علیه السلام کبی زعم ایدوب انک عصای
 کبی اللرنده عصا طو مشلدی * منوی * زین عصا تا ان عصا فرقیست زرف * زین عمل تا آن عمل راه شکر ف
 بو سحره نک عصا سندن تا اول عصایه و ارنجیه دل بر عظیم فرق وارد و بوعلمدن تا اول عمل و ارنجیه دل بر اولوب و وارد
 یعنی بوا یکینسنک ما بیننده مسافه بنده و فراخ * کثیره وارد * منوی * لعنة الله این عمل را در قفا * رحمة الله
 این عمل را در وفا * بوعلمک قفا سنده یعنی بینده و منتها سنده اللهم لغنی وارد و اول عمل ایچون وفا ایلکده
 اللهم رحمتی وارد که معجزات انبیا و کرامات اولیا مقتضی رحمت خدا در * منوی * کافران اندر می اوزر سه طبع *
 افقی امد درون سینه طبع * کافر لعناد وجدالده پوزینه طبعدر یعنی میمون طبع تلودر که میمونک طبیعتی تقلید
 اوزره مجبوله اولمشدر کذلک کفره دخی عناد و استیزه و آبا و اجداد نه طبیعتلرینک مقتضاسی اوزره تقلید ایدر لر زرا
 سینه نک ایچنده طبیعت نفسانیه بر عظیم آفت کلدیکه کنیدی به هر نه ملایم اولور سه کا تقلید و میل و محبت ایلر
 * منوی * هر چه می دم میکنند پوزینه هم * آن کند کر می دیند دمدم * مثلاً هر نه بی که انسان ایلر میمون هم آتی
 ایلر که آدمدن آتی کوره دمدم یعنی اهل طبیعت میمون کبی مردان الهی اولان انبیا و اولیا دن هر نه بی کور سه لار نه
 تقلید اول عملی بلا تحقیق ایلر و لیکن مقلد ایله محقق عملینک مابین میمون ایله انسانک عملی کیدر * منوی * او کان
 برده که من کردم چو او * فرق را کی داند آن استیزه رو * او میمون کمان ایلتمش که بن انسان کبی ایلدم اول استیزه یوزلو
 یعنی اول تقلیدده عناد وجدل ایدچی ایکیسنک ما بیننده اولان فرق چن بیلور یعنی بیلر * منوی * این کند از امر
 و اوهر ستیز * بر سر استیزه رویان خالک ریز * بوا می الهیدن ایلر و او عناد و می آدن ایلر یعنی بو محقق کامل عملی امتثالاً

تعالیٰ

تعالی محو و نسخ ایلرلور حدن دبلد بکی نقشی (ویثبت) اثبات ایدر دبلدی امری (وعنده ام الکتاب) واول اللهک
عند نده در لوح قضاء سابقه مشایخ صوفیه قتنده لوح در تدر اول قضاء سابقه که عقل کل و عقل اول و حقیقت
محمدیه و قلم اعلی و ام الکتاب دخی دیر لر بوجه به حدیث وارد اولمشدر اول ما خلق الله العقل اول ما خلق الله النور اول
ما خلق الله القلم) کبی پس بو لوح عقل کلامه منقش اولان امور ه من بعد تغیرات و تبدلات واقع اولمز ثانیاً لوح قدر که
نفس ناطقه کلیه در لوح اولده بمجل اولان امور بو لوح حده مفصلدر بو کالوح محفوظ دخی دیر لر ثالثاً لوح نفوس جزئیة
سمائیة که بونده منتقش اولور شکله وهیأته و مقداره بو عالمده هر نه وار ایسه اولسکی لوح روح مشابه سنده در وایکنجی
لوح قلب مشابه سنده در و اوچنجی لوح خیال مشابه سنده در و رابعاً لوح هیولیه در که قابل صورتدر بو عالم شهادتده
پس بو لوح ده لوح محو و اثبات دخی دیر لر پس معنای بیت بودر که حروف ظریف کییدر ومعنای اول حرفده آب کییدر آب
معنا نک بحری ایسه اول اللهک عند نده در که اول بحر معنی ام الکتاب ولوح فضا در حرفدن مر اد جمع قوالب
انسانیدر زیر اجمع عالم کلمات و حروف منزله سنده در کن امرینک مظهری اولدیغندن اوتری پس ظروف و قوالب
انسانیده هر کسک روحی واستعدادی وقابلیتی آب کییدر پس هر کسک روحنده موضوع اولان شیرینک وتخلک
یعنی سعادت وشقاوت انسانک قوالب جسد انیسندن حاصل اولتی دکادر بلکه بحر معنا دن حاصل اولمشدر که اول
بحر معنی الله قتنده در و اول بحر معنا دن مر ادام الکتابدر معنی آخر حروف ظروف کییدر هر کلمده موضوع اولان
معنی آب کییدر آجیلی وطلولوق صو یک صفیقدر ظرفک دکل ونیک وبدلک معنا نکدر حرفک دکل کذلک ایمان وثفاق
وخلاف ووفاق انسانک معنا سندندر قلبیدن دکل بحر معنی ایسه عند الله نابدر که اول ام الکتاب ولوح محفوظدر
هر کسک تلخ وشیرینلکی اول بحر معنا دن ولوح بی خطا دندر * مثنوی * بحر تلخ وبحر شیرین در جهان * در میان
شان برزخ لا یغیان * سورۃ رحمانده اولان آیته اشارتدر تفسیری بو جلده تفسیر مرج البحرین سر خنده کلور
معنای بیت آجی دریا و طئودر یا جهانه بوا یکسنک میآنده معنوی پرده واردر که برینه متجاوز اولمز ومعنا
اختلاط قبیلزردیمک اولور بحر تلخدن مر ادا زله کافر ومنافی اولنلدرو بحر شیریندن مر ادا زله مؤمن وموافق
اولنلدرا کرچه بونلر بحسب الظاهر بری برینه مختلط اولور ولیکن من حیث المعنی بری برینه مخالفت قبولر که اول
برزخ معنوی بونلری بری برینه اختلاط ایله که قوموز برزخ معنویدن مر اد بوراده هر برینک خاصیت ذاتیه سی
واستعداد ازلیه سیدر * مثنوی * وانکه این مردوزیک اصلی روان * رکذر زین هر دور و تا اصل آن * بونی بیلکه بوهر
ایکی بحر بر اصلدن رواندر یعنی بوا یکی ضد اولان بحرینک اصلی حقیقت واحده در که بوا یکسی اول حقیقت واحده دن
بو عالمه روان اولمشدر وظهور فیلسفدر بوا یکی دریانک اختلاف صور بسندن گذاراله تابونک اصلی اولان حقیقت
واحده به دلکیت بوجه اختلافات صورینک متحد اولماری اول مرتبه دسرابت * مثنوی * زرقلب وزرینکودرعبار
بی محکم هرگز ندانی را اعتبار * قلب التوفی وخالص التوفی عیار ایلمکده محکمسر مجر دا اعتبار جهنتندن بیله مز سن
بلکه بونلری بیلکه رماینلری فرق قیلغه محل استرزا رایکیسنه بله صور تاالتون اعتبار ایلر اما محکم اور دقدده هر برینک
فی وحسنی عیانه کلور بونده زرقلبدن مر اد میرایی ومنافقدر وزرینکودن مر اد مؤمن وموافق وعاشق وصادقدر
بوا یکسنک ماینی مجر دا اعتبار جهنتندن بیله مز سن بلکه بونلری بیلکه رماینلری فرق قیلغه محل علم ومعرفت
لازمدر که انبیا و اولیایه مخصوص اولان محکم علم الیه بونلرک ماینی فرق والنور وغیر قیلنور * مثنوی * هر کردرجان
خدا نبند محکم * هر بقین را باز داند اوزشک * هر شول کسیه نک که خدای تعالی جانده علم و عرفان محکم قویه هر یقینی
اول کسیه شکدن کیر ویلوروشن الیه یقینک ماینی اول محکم واسطه سیله فرق قیلور * مثنوی * در دهان زنده
خاشاکي جهد * آنکه آرامد که بیروشن نهد * بر دیرینک اغزنه برخاشاک صجر سه یعنی دوش سه اول دیری اول وقت
دکنور وحضور ایلر که اول خاشاکي اغزندن طشره قویه * مثنوی * در هزاران لقمه یک خاشاک خرد * چون
در آمد حس زنده بی برد * نیجه بیک لقمه نک ایچنده چونکه بر کو چک خاشاک کلدی یعنی واقع اولدی زنده نک حسنی ایز
ایلندی یعنی اول کسیه اول خاشاکي وافر لقمه نک ایچنده ادراک ایلدی خلاصه کلام حس ظاهریده بو قدر فهم
وادراک واردر که هزاران لقمه نفسیه نک ایچنده برخاشاک خرد اواسه آتی ادراک ایلر پس حس باطنیده دخی اول قوت
وقدرت واردر که نیجه بیک افعال صالحه اولسه وانک ایچنده نفاق و کفر دن بر فعل اواسه در حال آتی ادراک
یلر و با خود هزاران مؤمن صادق مایننده بر منافق اثره هر حالده تشبه قیلسه بنه اول منافق قوت ذائقه علمییه سی
ولان عارف یلور و ادراک قیلور * مثنوی * حس دیسانزدبان این جهان * جس دینی نزدبان آسمان * دنیا به منسوب
ولان حس بوجهانک نزدباندر یعنی بوجهان صورینک غمار تنک اسمائدر حسن دنویدن مر اد دناسه

متعلق اولان ادر کاتندرا کرطاهری اولسون واکرطاطی اواسون یعنی حواس ظاهره وباطنه دن دیوی اولان
 حلاله هر برسی بوجهان صورتنک نردباندر دیمک اولور اما دینه منسوب اولان حس که بوندن مراد ادر کات
 عرفانه وایقانه درنردبان آسمان معنوی درومر قات درجات عالم آخر ویدر (مننوی) صحت این حس بجوید از طیب
 صحت آن حس بجوید از حبیب * اول حس دنیوی نیک سلامت و صحتی طیب صوریدن ایستیم کز بر طیبیان
 طبیعت خلل کلان حسله معالجه ایله باذن الله صحت ویرمک نمکند بر وحس دینیک یعنی ادر کات یقینک صحت
 و سلامتی جیبیدن طلب ایلیک جیبیدن مراد حضرت خدا و انک خلفاسی اولان هر عصرده اولیا و اصفیاد که
 بونکر طیبیان الهی و حبیبان ربانیدر لر که دینی و روحانی اولان ادر کات خلل کسه باذن الله اکانت ویرور و اول
 حسلی خلل دن قور تروپ سلامت مر ته سته ایر کورر * مننوی * صحت این حس زعموری تن * صحت
 آن حس زخمرب بدن * اول حس صورتنک صحتی تنک معمور لغند ندر بر وحس دینیک و ادر کات یقینک صحتی بدنک
 ویران و خراب لغند ندر * مننوی * راه جان هر جسم را ویران کند * بعد از آن ویرانی آبادان کند * زیرا جانک
 بولی البته جسمی ویران ایلا و اول ویران لغند نکره نه معمور ایلا حاصل معنی اولدر که جان بولنه برکسه سالک اولسه
 اول طریق حکمی جسمک شہوات و مقتضیات از الیه قیلر بعد فناء اوصاف الجسمانیه آتی لذایذ روحانیه و قوای عقلیه
 و عرفانه ایله معمور و آبادان ایلا * مننوی * ای خنک جانی که در عشق مأل * بذل کرد او خاتمان و ملک * مال * ای
 سعادت تلوشول بر جانکه مأل و مألک عشقنده یعنی فی الحقیقه هر جمع و مصیر اولان خدای تعالینک جنتنده خاتمانی
 و ملک و مال و جانی بذل ایلیه تا سعادت ابدیه و حیات طیبیه فی حاصل قیلر ابتدا ای حاله جان و مالنی بذل قیلان و انک
 مقابله سنده اجر جیل و جزاء جزیل بولان کسه ایچون بومشالری ضرب ایدوب بیورر * مننوی * کور ویران
 خانه هر کج * وز هممان کنجش کند معمور * مثلاً برکسه خانه ویران ایلدی زر خزینه سندن اوتری که انده
 مدقون اید و ککن یلدی وینه هممان اول کنجیدن خانه سنی اول کیدن معمور لر و لطیفه لر ایلا و اول کجی بولدرده
 * مننوی * آبرایرید و جور پال * کرد * بعد از آن جور آروان کرد ایچورد * مثال آخر برکسه صوبی باشندن
 کسدی و جوی پال ایلدی یعنی محل آب اولان ایرمعی نجاست و خباثت دن پال ایلدی اندنصره ایرمغه ایچمه که لایق
 اولان صوبی روان ایلدی ایچورد بولنده ایچمه که لایق آب دیکدر * مننوی * بوسه رابشکافت و پیکارا کشید
 * بوسه تازه بعد از آنش بر مید * مثال آخر برکسه دری بی یاردی و درمی انک ایچندن طشره چقدردی اندنصره
 تازه دری انک برینه بدی * مننوی * قلعه ویران کرد واز کافر سده * بعد از آن بر ساختن صد برج و سد * مثال
 آخر پیرادشاه کافر قلاغندن بر قلعه نک حین محاربه ده برج و بار و سنی ویران ایلدی کافردن الدی ویران ایدوب کافر
 النندن الدنصره اول قلعه بی دوزوب آکایچه بوز برج و بار و سده دوزی بوجله امثال بدایت حاله بذل قیلان و نهایت
 کارده انک اجر و عوض بولان کسه لر حقنده اولور * مننوی * کار بیچون را که کیفیت نهد * این که کفتم این ضرورت
 می دهد * صحت این حس بجوید بیدیندن بویته کلنجیه دل بسط ایلا کاری قاعده و طریقه اولان انحصاری نفی
 ایچوندر کان بیورر که اگر چه بر طریقت ایلتد که اول راه جان جسمی ویران ایلا کلکدر و دخی سالک کج توحید
 ایچون خانه وجودین خراب وجود و هوئی اول کنجیدن معمور و مستطاب قیلدر در بنشدی و بونک امثالی ضرور
 امثال ذکر اولنشدی اوله اولیجی کار بیچون هممان بونکونه طریقه منحصر بوندن غیری اکابول بوقدر بنش اولر
 زیرا کار بیچون کیم کیفیت ویرور یا خودنه کسه انک فعلنی بر حالته و بر طریقه مر بوط قیلور بوسوز لر که دیدم بوضرورت
 ویرریرا کاه اولور که اول حق بر قولنی بلاریاضه ولا مجاهده کاله ایرکورر و جمل و غفلتله مرده ایکن در حال علم
 و معرفتله دیری کورر * مننوی * که چنان بنماید و کاهی چنین * جز که حیرانی نباشد کاردین * افعال خدا و تیره واحده
 اوزره دکر در تعقل و قیاسه صغه (فعال لما یبرید و یفعل ما یشاء و یحکم ما یرید) انک شان شربنده ظاهر
 و بیددر پس کاه اولور اکثر اطاعات و عبادات ایدنه و مجاهده و ریاضت بولنه کیدنه کرامت و ولایت و بر و کمال ووصاله
 ایرکورر و کاه اولور که بی مجاهده جوق کسه لر مشاهده مر ته سن بولور و روی مقصودی کورر و مجاهده ایلینر
 و ریاضت بولنه کیدنری محروم قیلور کورر سنکه نیجه کسه جمع عمری کفر و عصیانله کورر آخر عمر نده اکایمان
 وایقان و عرفان شربان ایچورر و در حال کفر و عصیان دن کورر و روی نه حقیقه اوچورر و مثلاً صحره فرعون کبی
 و بعضی دخی طاعت و عبادت قیلور حتی ولایت و کرامت مر ته سن بولور و عند الناس مقبول و مسلم اولور آخر الامر
 کافر اولور مثلاً بلع و برصیصا کبی (لایستل عما یفعل و هم یستلون) در انکچون کل ذوقون کار دینده حیران
 و مجنوندر * کما عاقل عاقل اعیت مذاهبه * و جاهل جاهل تلقاه مر زوقا * هذا الذی ترک الاوهام حائرة * و صیر العالم

الخیر بزندقا * مننوی * فی چنان حیران که پیشش سوی اوست * بل چنین حیران که غرق و مست دوست *
 دینده حیراندن مراد انجیلین حیران دکل که پیشی حق جانبیه و یوزی خلق جانبیه در بلکه مراد اولان بونجیلین حیراندر که
 دوستک مست و مستغرقیدر دینده حیران ایکی قسمدر بر قسمی حیران حق شکنده حیران خلقدر و معروض محبت
 وجود مطلقدر ابیاس دین وری اهل یقین ایله و کلام مشایخ کزینله جلب دنیا و جمع احباب ایلا و خلقه دین و تقوادن
 و راه خدادن سوبلور بر قسمی دخی مست و مستغرق دوست اولمشدر و ترک کائنات و مخلوقات قیلشدر و رضای باری بی
 اختیارا یشدر و داعیامذهب عشق و محبتله کیشدر در نه کم این فاضل یوایکی قسمه اشارت بیورر (شعر * فاخترت
 حتی آخرت جیک مذہباً * فواخترتی ان لم تکن فیک حیرتی) (مننوی) ان یکی را روی اوشد سوی دوست * وین یکی را
 روی اوخود روی اوست * مست و مستغرق دوست اولان حیرانک یوزی (بلی من اسلم وجهه لله وهو محسن
 آیتنک طبقه دوست جانبیه اولدی ویشی حقه و یوزی خلقه اولان حیرانک یوزی خود آنک کندی یوزیدر یعنی قلبی
 خود وجه مخلوقیتی و بشریتی جانبیه در حق جانبیه متوجه دکر و سروری مر حوم از خود فانی کشت و بنجدا
 پیوست تصرف و توجه از آن خدایده دیمی اوحیرانک یوزی اول دوستک یوزیدر دیمک معناسنی مشعر اولور نه کم
 شعی دخی بومعنا به ذهاب اولوب و او برینک خود انک وجهی دوستک وجهیدر که مراد ارباب حقیقتن کزیده سیدر که
 مر ته استغراق و عالم وجددن جدا اولر دیمشدر و لیکن سیاق و سباقه مناسبتی آرکاور بومعنا لر نه چنان
 حیرانکه پیشش سوی اوست یکنه توفیق قتی مشکل اولور فالاولی * مننوی * روی هر یکی نکر می دارپاس *
 بو که کردی تو ز خدمت روشناس * هر برینک یوزینه نظر ایلا و حفظ طوت یعنی حیران خلق و حیران حق اولان
 کسه لر ذاتلر نه نظرایله و بونکر خاصه ذاتلر فی قلبکده حفظ ایت بولایکه خدمتدن سن روشناس اوله سن یعنی
 هر جودر که خدمت الهیه ده و خدمت مشایخ ربانیه ایلا کدن حقیقت شناس اوله سن رو بونده ذات و حقیقت
 معناسنه در * مننوی * چون بسی ابلیس آدم روی هست * پس هر دسی نشاید داد دست * چونکه آدم صورتلو
 شیطان جو قدر یعنی صورتده آدمی و سیرتده شیطاندر که شیطان خلقی نیجه اضلال ایدوب صراط مستقیمدن
 چیقار رسه اول ضلال و مضل همچنان خلق ضلالتنه سبب اولور پس بیعت و ارادت ایچون هر برال ال ویرمک لایق
 دکر و زرا احتمالدر که شیطانی و نفسانی اولوب مر شد لباسیله متلبس اوله و مشایخ محققین زینه داخل اولوب
 ناسی بومکرله صید قیلر * مننوی * زانکه صیاد آورد بانک صغیر * تا فرید مرغ را آن مرغ کیر * زیرا که صیاد صغیر
 صداسنی کنور یعنی قوش کبی صقلق دوروب اوترا اول قوش طویجی مرغی الدایه بوندن مقصود صور تاصالح و معنا
 ابلیس صالح کبی اولان کسه لر در که الفاظ و گفتار مشایخله خلقی صید ایدر لر و اول در دمندرله اولیا و انبیانک
 کلاملرندن دانه دو کوب دام مکر لر نه قید ایدر لر * مننوی * بشنود آن مرغ بانک جنس خویش * از هوا آید سیاه
 دام ویش * اول مرغ کندی جنسنک بانکئی ایشیدر اول بانکه مغرور اولوب هوادن آشفه کار و دام ویش بولور یعنی
 دامه گرفتار اولوب هلاک اولور * مننوی * حرف درویشان بدزد در دوون * تا بخواند بر سلی زان فسون * فقیران
 حقیقی اولان درویشلر حرفی یعنی کلمات و اصطلاحاتی دون همت اولان مر داوغور لر تا کم بر سلیم و ساده دل کسه
 اوزره اندن افسون او قویه یعنی اولیا و فقرانک کلامی بر یون کسه به سوبلیه تا کم اول ساده دلی بوحیلله صید ایلیه
 * مننوی * کارمر دان روشنی و کرمیست * کاردونان حیل و بی شرمیست * مر دان الهینک کاری کرمیت و نورایتدر
 دونکر و مدعی و کذاب اولان متقولر کارلری بی حیالقدر و خدعه و حیلدر * مننوی * شیرشعین از برای که
 کند * بومسيلم والقلب احمد کند * سوال و درووزه دن اوتری بونکر ارسلا ن ایلا یعنی شیران طریقت صورتنی
 اورنوب اهل دنیایه انکر کبی سوز سوبلر و حال بونکه قلبی کلاب و ذیابه مشاهددر (کافال صلی الله علیه وسلم سیخج
 فی آخر الزمان من السکر رجال یختلسون اهل الدین بالین و یلبسون جلود الضان السنهم احلی من السکر و قلوبهم
 قلوب الذیاب الی آخر الحديث کذا فی المصابیح فی باب السمعة والریا) بومسيلم کذابه احمد لقب ایلا بومسيلم کذابدن
 مراد اول مدعی و لا فز نلر کندی نفس خبیثلریدر که اکایغمبر علیه السلام حضرت تلیشک اسمیله و رسمیه زب و زینت
 ویروب کیدیلر بی خی و ولی علامتله معلم ایدوب خلقی صید ایچون انلره صورت صلاحدن کورر نوررمسيلم کذاب
 شول کسه در که حضرت رسول صلی الله علیه وسلم او اخرینه قرب ظهور ایدوب دعوائ نبوت ایلمشدر بعد وفات
 النبی علیه السلام حضرت ابوبکر رضی الله عنه بر مقدار عسکر ایلا اوزرینه واروب انکله محاربه قیلوب آخر الامر قاتل
 حضرت جزه اولان وحشی آتی قتل ایلمشدر نه کم سورة مائده ده اولان (یا ایها الذین آمنوا من برتد منکم عن دینیه
 آیتند اهل تفسیر دین ده مر تد اولنلری اوج قسم ایدوب بومسيلم کذابک دخی قصه سنی بونکونه یازمشدر در مسیلمه تنبأ

گفت گفت تو جوان در سوزنست * از دل تو نادل من روزنست * شاه ابدی سنگ سوزنک نان ایچنده ا بکنه کبیر
یعنی سوزنک زیاده ضرر لودر من القلب الی القلب روزنه طبقه بنم قلمدن تاسنک قلبه که بنجره واردر * مننوی *
من از ان روزن بدیدم حال تو * حال تو دیدم تنوشم قال تو * بن اول روزن سنک حال کی کوردم یعنی سنک حقیقت
حال که ابردم سنک حال کی کوردم یعنی حقیقت نظر ابر کوردم سنک مقالی ایستزم و قبول قیلزم بعض نسخه
نوک واول فتحه سیله نوشتم واقع اویشدر بو تقدیر اوزره معنی بن سنک حال کوردم و قال کوردم دیک اولور * مننوی *
کرنودی دین عیسی چاره ام (اوجه و دانه بگردی باره ام) اگر حضرت عیسا بنک دیندن بکا چاره و مدد اولمیدی بعض
نسخه کرنودی جان واقع اولمش یعنی اگر عیسا بنک جانی بنم چاره و در مانم اولمیدی اول شاه جهودنی جهودانه
پاره لردی یعنی ترجمه ایتموب بنی پاره پاره ایلردی (ی) بهر عیسی جان سپارم سردهم) صد هزاران منتش بر خودنم
عیسادن اوتری جانی تسلیم ایلرم و باشمی و بر یرم عیسادن اوتری جان و یرمکی کندی نفسم اوزره صد هزاران
منت قورم یعنی آتی کالیه جانم منت یلورم * مننوی * جان دریغ نیست از عیسی ولیک * واقع بر علم دینش نیک نیک
* بوییت نصاری قومنک جابندن اولان سوال مقدره جواب اولور کان انلر جابندن دینک لازم کور که چونک عیسی
حضرت تارندن اوتری جان و باش و یرسن و آتی جانم که منت یلورسن پس آنک یولنده جان فدای قیلقدن نیچون دریغ
قیلورسن بونلرک سوال مقدره جواب و یروب دیر عیسادن جانم دریغ دکدر اما آنک دینک علی اوزره تمام واقع
یعنی زیاده خوب یلورم بوسیدن شمدی اولمک استزم * مننوی * حقیقی آیدمرا کان دین پاک * در میان جاهلان
کرده هلاک * بکا حقیق و ظلم کور که اول پاک دین که مراد دین عیسا در جاهلان اوزره سنده هلاک و ضائع اوله (مننوی *
شکر ابردر اوعیسی را که ما * کشته ایم این دین حق را رهنما * الله و عیسیایه شکر اولسون که بر اول حق دینه
و مذهبه رهنما و دلیل اولمش * مننوی * از جهود و از جهودی رسته ایم * نابز ناری میا ترا بسته ایم * جهوددن
یعنی جهود لردن و جهود لقدن قور تلشتر تا که بر نزار ایه میا تمزی بغلشتر * مننوی * دور در عیسیست ای مردمان
بشودید اسرار کیش ای مردمان * ای مردمان دور عیسی دوریدر آنک دینک اسرار فی جانله بدن استماع ایلدیکر تا که سزه
تحقیق و بیان ایدم بونده تنبیه بودر که هر صورت ظاهر ده لباس صلاحه متلبس و دین ایمانه متعلق کماله متکلم
اولان کسه که اعتماد و اعتقاد ایلک جائز دکدر بر صورتده صالح و معناده طالح کسه چوقدر و وظاهر امو من
و موافق و باطن کافر و منافق آمده نهایت یوقدر نه کم بو وزیر بر وزیر کی که صورتادای نصرا نیت ایلدی و معنا
صرف جهود ایدی بوجه نصاری قومه ایلده جکی مکر و تزویر در که نصاری قومنک ما بیننه داخل اولزدن و انلری
بوحیله ایلد اضلال قیلزدن مقدم بو وزیر پادشاه جهوده بو کونه تقریر ایلدی مننوی (چون وزیر آن مکر بر سر
ازدش اندیشه را کلی ببرد * چون وزیر بوحیله بی شاه اوزره صایدی و بیان ابدی و قلبنده مکر کوز اولان حیل
و حقدی بر بر نه ایه عیسان ایلدی جهود شاهنک قلبندن جیعاغم و غصه بی ایلدی پس نصاری قومی قتل عام
ایتمکدن فراغت ایلدی * مننوی * گردبای شاه آن کاری که گفت * خلق اندر کاروی مانده شکفت * شاه وزیر
ایلدی اول برایشی که وزیر دیدی یعنی سیاست و عقوبتدن هر نه سوبلیدی ایه آتی اول وزیر ایلدی خلق
اول وزیرک حالنده عجبه فالمش ایدی که شاهک بوقدر مقبول ایکن نیچون اکسیاست ابدی دیو خلق تعجب
ایلدی بعض نسخه مصرع ثانی خلق حیران ماندان مکر نهفت واقع اولمش یعنی خلق اول مستور مکر کردن
حیران قالدی زیرا حقیقت حالی بیلدیلر * مننوی * راند اورا جانب نصرا نیان * کرد در دعوت شروع او بعد از آن اول
وزیر بر وزیر نصرا نیان جنبه سوردی بویه ایلد کد نصره نصره تمام اعتقاد کسون ایچون اندنصره اول
وزیر دعوت شروع ایلدی و قوم نصاری حضور نه کاوب اکاتباع اولمغه باشلدیلر (قبول کردن نصرا نیان اورا
از پوشش وضع * مننوی * صد هزاران مرد ترسایدش او * اندل اندل جمع شد در کیش او * صد هزاران یعنی
حددن زیاده مرد ترس اول وزیر بر وزیرک جنبه آرا آنک محله سنده جمع اولدی ناندن آیین دین عیسی نه ایه او کونه
* مننوی * او بیان میگردایشان را بر از * سرانگیون و زنا و غماز * و انلر رازله بیان ایلردی انجیل و زنا
و غماز سرنی * مننوی * او بظاهر و اعظا احکام بود * لیک در باطن صغیر و دام بود * اول وزیر ظاهر ده دین عیسانک
احکامی و عطف ایدی ایدی لیکن باطنده دام و صغیری ایدی خلاصه معنی اول وزیر ظاهر احکام الهیه بی نقل ایدیچی
ایدی ولیکن باطن اول احکامی خلقه دام ایدوب کندی اول دامک صغیر و صداسی ایدی خلقی اول صغیر ایلد صید ایدوب
کندی بیعت و ارادتیه قید ایلردی و بوحکایه نک مالی آفاقه و انفسه تاویل اولور آفاقد معتبر اولدینی تقدیر اوزره
شاه جهوددن مراد شیطان چند که دشمن بی آدم در وزیر حیل کردن مراد شیطان انس اولان مرابی و مزور

و لباس مشایخه ملبس و مصور لردن و انفسده اولدینی تقدیر بجه شاه جهوددن مراد نفس و وزیردن مراد قوت
و ایه اولور و عیسادن مراد روح و نصرا دن مراد قوای روحانیه اولور پس شیاطین انس اولان مرابی و مزور لردن
شیاطین جنله کمال آشنا قلدی اولدینیچون (یوحی بعضهم الی بعض زخرف القول غرورا) مغز اسخه اقوال من خرفه بی
انلر القا ایلدر و خلقی اضلال و اغوا جانیه کیدر لردی و وزیر رحین دعوتده اول مر نه دشمن شیطان و محب رحان
کور نور و لباس دیانت و تقوای بر شکله بوی نور که عوام کالهوم دکل بلکه اکثر هم نام انلری تمیز و تشخیصه
قادر اولمز لالا الله نوریه ناظر اولمز کذلک انفسده دشمن قوای روحانی اولان شاه نفس طرفندن قوت و ایه انوار
عقله مشوب و لباس دیانت و تقوای مستور اولوب ظاهر او اعظ احکام اولوب عبادت و طاعتیه امر ایلر اما باطن
صغیر و دام اولدینی جهتدن قوای علمیه و عملیه دن حاصل اولان ادواق و انوار اخلاصی ازاله و هلاک ایلر مشایخ نوکا
خواطر ملبوسه دیر لردی کس نفسک بومکری تمیز ایدم لردی * مننوی * بهر این بعض صحابه از رسول * ملتس بودند
مکر نفس غول * آنکچون بعض اصحاب کرام رسول نیکام علیه السلام دن نفس غولک مکر فی ملتس اولور لردی
و عبادت و اخلاص جانده اغراض نهاندن نه مکر و حیله قیلر آتی سوال قیلور لردی عصمت الله و ایا کم عن خواطر
الملبوسه و مکیاید المتشیخین المطموسه * مننوی * کوجه آمیز در اغراض نهان * در عبادتها و در اخلاص جان *
دی بار رسول الله نهانی غرض لردن نه فارشدر و نه مکر و حیله پیدا ایلر عبادت لردن و جان اخلاصنده نه مکر و حیله ایلر
اگر کو کافری بیلد او قورسه معنی بویه اولور که او نفس عبادت لردن و اخلاص جانده اغراض نهاندن نه مکر و حیله ایلر
مننوی * فضل طاعت را نجستندی از * عیب ظاهر را نجستندی که کو (اول رسول مکر مدن طاعتک فضلنی طلب
ایلز لردی بونده ایکی وجه جائز در وجه اول اولدر که طاعت ایچون اولان فضل و ثوابی دیمز لردی و اندن استفسار
ایلز لردی زیرا خالص اولان طاعتک فضیلت و ثوابی محقق اولدینی بیلور لردی بلکه آندن ظاهر اولان عیبی
استر لردی که قتی یعنی طاعتک ظاهر نه اولان عیبی ایلز لردی زیرا شوائب اغراض دیو طلب ایلر لردی وجه ثانی
اولدر که اول پیغمبر علیه السلام دن طاعتک زیاده لکنی طلب ایلز لردی زیرا شوائب اغراض نفسانیه دن خالصه اولان
طاعات قلیله اغراض نفسانیه ایه مشوبه اولان طاعات کثیره دن خیر و اولدینی بیلور لردی پس آندن عیب ظاهری
قتی دیو جست و جو قیلور لردی کودی معناسنه امر حاضر اولسه دخی جائزدر * مننوی * سو و سو و زهره مکر نفس
می شناسیدن چون کل از کفر * نفسک مکر فی مو و زهره بذر اول اصحاب اکادیلر و فرق ایلدیلر کفر
بیرا غندن کلی فرق ایلد کفری کی * مننوی * موشکافان صحابه هم دران * وعظ ایشان خیره کشتندی بجان *
صحابه نک موشکاف لری یعنی مد قلدی نفسک حیل و مکر بی بونده ایلدیکر و عطفه انلرک جانی هاتم و حیران فالوردی که
نفس مکارک بوقدر حیل و خدعه سی انلری تحقیر قیلور دی نعوذ بالله من شرور انفسنا و من سیئات حسناتنا (متابع
کردن نصرا نیان وزیر را بجملی از ضعف چشم (م) دل بد و دادند ترسایان تمام * خود چه باشد قوت تقلید عام
* ترسایان تمام مر نه اکاکوکل و بر دیار یعنی اکاعتقاد و اعتقاد ایلدیلر عوام کالهوم املک تقلید نک خود نه
قوی اولور بونده عوامک اعتقاد و تقلیدنده قوت و ثبات اولدینغه تنبیه واردر (ولهذا قبل اعتقاد العوام کرب
الجمار تقوم ساعة وتسقط ساعة) که بونلر طبیعتلر نیک مشتهاسنه مناسب بر کسه بولسه را کلمحت و اعتقاد
قیلورلر و اگر نفسلر نیک هواسنه مخالف اندن بر فعل و بر خصات کورسه را اعتقاد لری در حال ساقط اولوب
اندن رجوع ایلر لردی * مننوی * در درون سینه مهرش کاشتند * نائب عیسی می پنداشتند * نصرا نیک عوامی
انک محبتی سینه لری ایچره اککدیلر آتی حضرت عیسانک قائم مقامی صاندیلر * مننوی * او بر دجال یکن
چشم لعین * ای خدا فریاد رس نعم المعین * اول وزیر ظاهر ارجال دین کبی ایدی و سرا بر کوزلی دجال لعین
ایدی یکن چشم اولمی ظاهر بین لکندن عبارتدر نه کم حضرت نبی علیه السلام بو کونه دجال و مکار لردن تقدیر
ایدوب بیور لردن کون فی آخر الزمان دجالون کذابون یا تون لکم من الاحادیث بمالم تسمعوا انتم ولا آباؤکم فایا کم و ایا هم
لا یضلونکم ولا یقتنونکم رواه ابو هریره معنای مصرع ثانی ای خدا فریاده ابرش بونک کبی مکار لردن سن لطیف
و معین سن * مننوی * صد هزاران دام و دانست ای خدا * ما چومرغان حریص بی تو * ای خدا دیننده یوزینک دام
ودانه واردر بر آج حریص مر غلر کی بز که برازاجی نسنه ایلد اسیر دام اولور بعض نسخه ده دام دانست واقع اولمشدر
اضافله که معنی بویه اولور ای خدا جهنده یوزینک دانه طوزانی واردر یعنی اشکاره دانه لروارد لیکن معناده
دام لردر * مننوی * دمیدم ما بسته دام نویم * هر یکی کرباز و سیرغی شوم * الهی هر ردمده بزر یکی دامه بغلش
و مبتلا اولمش فرضی هر بریزا کرباز و کر سیرغ اوله وزیر یعنی مع هذا اگر هر بریزعقل و ادرا کرده سیرغ کبی

و شکار معانی و معارف ایلکده باز کی اولور سده به بر دمه مبتلا اولقدن خالی اولمز * منشی * می رهانی هر دی
 ماراویاز * سوی دای میروم ای سرفراز * الهی کمال لطفکدن هر بر دم اول داملردن سن بری خلاص ایلرسن وکیرو
 ای بی نیاز دلم جانینه کیدرز (منشی) مادرین انبار کندم می کنیم) کندم جمع آمده کم می کنیم) الهی بر تو انبارده کندم
 ایلر یعنی بوانبار وجودده اعمال و طاعات بغداد ایلرین تحصیل ایلر جمع اولمش کندی ضائع ایلر یعنی وسواس
 شیطانیه و حیل و مکر نفسانیه نك قلب ایچره دخولی اولدیغی اجلدن انلر استراقه سی سببیله اعمال و طاعات نك
 ذوق کندی ضائع ایلر جمع هذا صور اعمال و طاعات موجوده در ولیکن انك ذوق و نوری مفقوده در * منشی *
 میبندیشیم آخر ما بوش * کین خلل در کندمست از مکر موش * آخر بر عقل و ادرا کترله اندیشه ایلر که کندمده
 بو خلل موشک مکر ندر یعنی عملک ذوقی بغداد نك نقصان و خللی موش کی اولان شیطانک مکر و فساد ندر که
 انك ذوق و لذاتی انبار در و ندرن هر دم استراقه ایلر (منشی) موش تا انبار ما حفره زدست) از فتنش انبار ما ویران شدست
 موش تا که بزم انبار مزه حفره اورمشدر یعنی موش کی اولان شیطان بزم انبار قلجیزه تا کم دلت دلمش و دخول
 قیلشدر اول موشک فن و ضرر ندرن بزم انبار مزه ویران اولمشدر * منشی * اول ای جان دفع شر موش کن * وانکه می
 در جمع کندم کوش کن * اولای جان موشک شرفی دفع ایلر و اندنصکره کندم جمع و تحصیلنه کوش و سعی ایلر والا اول
 کندم کسکایچ بر فائده اولمز زیر اسن جمع ایلرسن موش ضایع ایلر * منشی * بشنوا اخبار ان صدر صدور * لاصلو
 تم الا بال حضور * اول صدر لر صدر نك خبر ندرن ایشک کدیورمشدر لاصلو الا بحضور القلب یعنی نماز کامل و تمام
 اولمز الا قلبک حضور یله پس کندم کدن می اد بوراده ذوق درون و حضور قلب اولور و شیطان صلوات و طاعاتدن حاصله
 اولان ذوق و لذاتی و حضور قلبی مکر و حیل ایلر ازاله ایلر و صلوات و طاعات نك روحی کیدیوب انجیق رسم و صورتی قالور
 و بلا حضور رسم صلوة عند اهل الذوق صلوة حکمنده اولمز * منشی * کر نه موشی دزد در انبار ماست * کندم اعمال
 چل ساله نجاست * اگر بزم انبار مزه خرمن موش اولمیدی یعنی انبار در و غمزه سارق اولان ابلیس قرار قیلیدی
 پس قرق ییل مقداری اولان عملک بغدادی قنده در یعنی قرق ییلدن بروطهوره کلان اعمالک اذواق و انواری بغدادی
 قلبکده یوقدر پس معلوم اولدی که طاعاتدن حاصله اولان ذوقی نفس و شیطان آخذ اولور و ازاله قیلور ایش
 * منشی * بریزه بریزه صدق هر روزه چرا * جمع می ناید درین انبار ما * آزار و اوفق اوفق هر کونک صدق نیچون بوزم
 انبار مزه جمع اولمز روزه صوم اولسه دخی و جهدن خالی اولمز و معنایه خلل کتر یعنی هر صومک صدق ازان نیچون
 بوزم انبار در و غمزه جمع کتر و کثیر اولمز اگر بر انبار کونده بر قاج دانه داخل اولسه و ضایع اولسه بعد الايام جمع اولمق
 و انبار طوطی مقرر اولوردی پس بزم دخی در و غمزه انبار نده هر کون اولان اعمالک صدق و ذوق دانه لری ضایع
 اولمیدی و شیطان آتی بر جانیدن سرقه قیلیدی انبار قلبی صدق و ذوق ایلر پر اولان صدق بقر کی بزم دخی فلجیز
 پر اولوردی و صدق و صفایه دوردی پس بومعنای تفهیم ایچون بویتری مثل موقعنده ابرادید بوزر لر (منشی)
 پس ستاره آتش از اهن جهید * وان دل سوزیده پذیرفت و کشید * مثلاً آهندن آتشک چوق ستاره سی صیحه دی
 یعنی جقمق دن آتشک و افر شراره لری ظهوره کادی و اویانمش کولک آتی قبول ابتدی و چکدی (منشی) لیک در ظلمت
 یکی دزدی نهان * می نهد انکشت بر استار کان * ولیکن ظلمتده بر دزد اول ستاره راوزه نهانی پرمغنی قور
 * منشی * می کشد استار کانایک سیک * تا که نفروز چراغی از فلک * بر بر اول ستاره لری یعنی شراره لری سوزندر
 تا کم فلکدن بر چراغ شعله نهمیه آهندن می اد طاعاتدر و ستاره لردن می اد انوار طاعاتدر دل سوزیده دن می اد
 عاشق سوخته نك قلبی در ظلمتدن می اد ظلمت نفسانیه و دزددن می اد وسواس شیطانیه در پس تقدیر کلام بویله دیم
 اولور که طاعات و عباداتدن ستاره و شراره لری انوار لامعه صیحه دی و ظهوره کادی و اول یا تمش کولک اول انواری
 سوخته و اقبال ابتدی و در و نه چکدی و لیکن ظلمت نفسانیه ده بر دزد بر تبیس خفیه اول ظاهر اولان نور راوزه
 مکر و اضلال بر مقلری قور و اول وسوسه و تشویش و دغدغه بر مقلریه اول نور لری بر بر سوزندر و ازاله ایلر تا کم آسمان
 معنودن بر چراغ روحانی شعله نهمیه و کندی نك خیانت و خیانتی ظهوره کلیه بر اول دزد لیم یلور که خانه دله چراغ
 روحانی شعله نور و نور الهی ظهوره کلوب منور درون اولور سه کندی نك مکر و فسادی عیان اولور و حیل و خدعه یه
 محالی قالمیوب آخر اول خانه دن فرار قیلور پس ینه مناجاته و حضرت حق جانبیه عرض حاجاته شروع ایدوب
 بوزر لر * منشی * که هزاران دام باشد در قدم * چون تو بامانی نباشد هیچ غم * الهی اگر هزاران دام اولور سه قدمده
 یعنی هر بر آمده چونکم سن بر زله اوله سن یعنی سنک هدایت و عنایتک بر زله اوله هیچ غم بوقدر (م) چون عنایت
 بود بامامقیم * کی بود بی ازان دزدانیم) الهی چونکم سنک عنایت و هدایتک بر زله اوله و بر دمه امدادی و رهنا

اوله اول لیم اولان دزددن بزم جتن خوف و بیم اولور * منشی * هر شبی از دام تن ارواح را می رهانی میبکی الواح را
 الهی سن قادر سن وشول فتاح سنکه هر کجه تن دامنندن ارواحی قور تار رسن والواحی قوبار رسن یعنی ذهینل
 لوحه لردن نقوش و خواتری قلع ایلرسن (منشی) می رهند ارواح هر شب زین نفس * فارغان فی حاکم و محکوم کس
 هر کجه ارواح بوقفس تنن خلاص اولور فارغ و آزاده لردن کسه نك حاکمی ونه کسه نك محکومیدر ارواحدن می اد
 بونده هر کسک روح روانیدر که روح تمیز دخی در بر حالت نومده خروج ایدن و عالم ارواحه کیدن روح بور روح رواندر
 و بونده قالان روح حیوانیدر و فی الحقیقه نوم غلبه قیلوب روح روان بدن دامنندن خلاص اولدقه عالم ارواحده
 کسه نك حاکمی و دخی بر کسه نك محکومی اولدیغی کی بعد انخلاص بواسطه النوم من البدن دخی همان بویله فارغ
 و آزاده اولور پس بومحمله اول سوال لازم کتر که هر کجه ارواح قفس تنن قور تبوب نائم اولدقه منامنده یا حاکم اولقدن
 و یا محکوم اولقدن خالی اولمز اکثر ارواح انسانی خود خوابده بوقیود ایلر مقید لردن بوسواله جواب شافی اولدر که
 منامنده حاکم و محکوم اولان و قیود و زندانده قالان روح روان دکادر بلکه روح حیوانیدر که حس مشترک واسطه سبیله
 کندی و اوصورت خیالیده کور * منشی * شب زندان بخت زندان * شب زدولت بخت سلطان * زندانده
 اولمز کجه ایلر زندان و حبسیدن بخت لردن در سلطانه منسوب اولمز یعنی صاحب دولت کجه ایلر دولتن بخت لردن
 پس بوجهتدن هر بری فارغ و آزاده اولور اگر چه مناملرده هر بری بر قید ایلر مقید اولور سه ده (منشی) فی غم
 و اندیشه سود و زیان * فی خیال این فلان و آن فلان * بودام تنن خلاص ارواحه نه زبان غمی ونه فائده فکری و اردنه
 بوفلانک فکری ونه اوفلانک فکری و اردن بلکه بوجهدن فارغ و آزاده اولور اگر بوراده برسوال اولور سه که رؤیاده خود
 سود و زیان اندیشه سی و بوفلانک فکری مقرر در بوجهلر بوقیود ایلر مقید اولمق محققدر پس آزاده لک نوجهلر مسر
 اولور جواب اولدر که رؤیا عالم ارواحه عالم اجسادک اورنه سنده اولان عالم مثاله کورینور پس اکثر زمانده انسانک
 ارواحی عالم ارواحه و اصل اولوب رؤیا و خیالات دامنندن دخی آزاده اولور و بعض زمانده حکمه و مصلحه اول ارواحی
 حق تعالی عالم خیالده بر حلاله مقید قیلور پس بوعالم دخی قیوددن خالی اولدیغنه بشاء بوعالم اجسامدن عدا و لنور
 و حضرت خداوند کارک می اد شر بقری عالم اجسامدن و عالم اجسامه متعلق اولان عالم خیالدن دخی آزاد اولوب عالم
 ارواحه وصول بولوب مستغرق بوقیود اولد قلمنه کور در زرا ارواح انسانینک حالت نومده اکثر یاشانلری بی قید
 و آزاده اولمقدرو بعض زمانده رؤیاده بر قید ایلر مقید اولمقدرو پس بورد قلمی کلام کتره بشاء اولور و عالم ارواحده
 اولان آزاده لکه نسبت اولور فافهم * منشی * حال عارف این بودی خواب هم * کفایت ایزد هم رفود زین هم *
 سورة کهفده جناب عزت اصحاب کهف حقنه بیور لر که (و تحسبهم ابقاظا) خطاب سلطان انبیاعلیه السلامه و باهر
 خطابه قابل اولان کسه لره در علی الانفراد یعنی اگر سن اول وقتده حاضر اولیدل و کوریدل اصحاب کهفی ای محمد
 و یا ای کسه سن ظن ایلیدل بونلری ابقاظ و بیدار و هم رفود حال بوکونلر نائم و راقدر لر (و نقبهم) ای نصر فهم (ذات
 البین یعنی بزد و ندر و زور و نلری صاغ جانبیه (و ذات الشمال) وصول جانبیه (و کلبهم) بواصحاب کهفک کلبی باسط ذراعیه
 ابقاقری باسطدر (بالوصید) فناء غاره قاشاقی رحه الله تا و بیلانده اصحاب کهفدن می اد عارف بالله اولان اولیادر
 دمشدر در نه کم بیور لر و تحسبهم ابقاظای و تحسب العارفین بالله ابقاظا لا فتاح اعینهم و احسانهم و حرکاتهم
 و الارائه الی اشتغال الدنیا و هم رفود عن ماسوی الله فی الحقیقه و نصر فهم الی جهة الخیر و نقبهم تارة الی جهة مقتضی
 الطبیعة و الشواغل الجسمانیة ظهور الحکمتنا و کلبهم ای نفسهم باسط ذراعیه ای قویما بالوصید ای بقناء البدن
 ملازمة لهم معنای بیت عارف اولنلرک حال منامسز هم بوکونه آزاده لک و بی قیدلک اولور اگر چه بونلر اویانق و بوعالمه
 کوزلری آجق ظن اولنور لیکن بونلر بوعالمدن او بومشدر و قیوددن خلاص اولمشدر در نه کم حق تعالی اصحاب
 کهف حقنه بونلرک کوزلری آجق اولدیغی جهنشدن بونلری کورن ابقاظ ظن ایلد بکیچون بونلر راقدر لر بونلردن
 اور که دیدی پس بر کسه نك هم بیدار شکل متحرک اولسی و هم او بویوب عالمدن قطع علاقه قیلسی بو آیه اثبات اولنور
 پس عارف بیدار شکل ایکن نیجه نائم اولور و ارواحک نوم واسطه سبیله بولدیغی آزاده لکی نیجه بولور دینک لازم کتر نه کم
 بومعنای تبیین ایدوب تفسیر بیور لر * منشی * خفته از احوال دیناروز و شب * چون قلم در پنجه تقلیب رب *
 عارف دنیانک احوالندن کجه و کوندن او بومش و فارغ اولمشدر ربک تقلیب پنجه سنده قلم کبیدر یعنی قلم کاتبک الله
 نه کونه بی اختیار ایه و انک حرکات و سکنات و هر حالای کاتبک اولدیغی مقرر اولدیه عارف دخی دست قدرت
 الهیه ده کاتبک الله قلم کبیدر * منشی * هر که او پنجه نه بیند در رقم * فعل پندار بیخیش از قلم * اول کسه که رقم
 و کاتبده دستی کور من جنبش و حر کتده فعلی قلمدن صانور یعنی فعل و حر کتده تقلیب ربی مشاهده قلمین اول فعل

وحرکتی عارفان وجودند قیاس ایلر * مننوی * شمه زین حال عارف و انمود * خلقی راهم خواب حسنی در بود *

حق تعالی حضرت تری عارفان بوالنده بر شمه کوستری تابو راحت جز شمه دن انلر راحت و فراغت کلیه سته دلالت

و استدلال قیله روانلر کی بونلر دخی بوعالمن کوز بوموب راحت ابدیه بولر (مننوی) رفته در صحرای بیچون جانسان

* روحسان آسوده و ابدانسان * بولایقک جانلری صحرای بیچونه کشدر انلر روحی و بدنلری آسوده اولمش

و راحت بولمشدر * مننوی * وز صفیری باز دام اندر کشی * جله رادر داد و در اور کشی * الهی بر صغیر و صدادن اول

ارواحی دام ایچره کیر و چکر سن جله سنی داد داوره چکر سن یعنی جمیع ارواحی عدل ایلر که و عادل اولمغه جذب ایلر سن

تا کم بونلر دنلر سته کله لرو اعمال و احوالده عدل قیله لرو عادل اولر دیکل اولور * مننوی * چونکه نور صبحدم سر برزند

کرکس زرین کردن برزند * چونکم صبح دمینک نوری باش بوقر واوره یعنی ظهوره کله کردونک زرین کرکسی قناد

اوره یعنی کرکس زرین کی اولان آفتاب فلک عالمه ضیا کستر اوله * مننوی * فالتی الاصبح اسرافیل وار * جله را

در صورت آردان دیار * صباحلری ظهوره کتور یچی اولان خدا اسرافیل * کی جله ارواحی اول دیار دن یعنی

عالم ارواحدن عالم صورته کتور و هر کسی کند ی کارنه مشغول ایلر بویست سوره انعامده اولان آیت کریمه به تلمیح

اولور فالتی الاصبح فلتک الشیء فلقد یرلر ایکنی بایدن یارمق معناسنه در و اصباح بالکسر مصدر و بالفتح جمع

صباحدرای شاق عمود الصبح عن ظلمته اللیل یعنی اول الله مظهر صبا حدر ظلمات لیلدن (و جاعل اللیل سکا

ولیل عبادنه مسکن قلیجیدر) والشمس والقمر حسب انوار شمسی و قری حسابا آت قلیجیدر (ذلک تقدیر العزیز العلیم

بونلری بومنوال اوزره قیلمقلق اول عز و قوی اولان اللهک تقدیر بیدر که جمیع احواله عالمدر * مننوی * روحهای

منبسطراتن کند * هر چی راباز آستن کند) منبسط روحلری یعنی ارواح مجرده ی تن ایلر یعنی ارواح مجرده ی تنه مقید

ایلر هر برنی کیر و بولر یعنی هر بدنی تکلیفاته مکلف قیلر و بار اعمال ایلر آتی بولر و ایلر * مننوی) اسب جانهارا کند

عاری زرین * سر النوم اخ الموتست این * الله تبارک و تعالی وقت نومده جانلر آتی بدن ایرندن عاری ایلر و روح روانی

عالم مثاله طیران ایلر و روح حیوانی روح روانک ایاغنه بند کی اولوب جین بقظه ده اول بند واسطه سیله حق تعالی اول

روح روانی نه بدنه کتور و زرین بدنی کاندایدوب نه در کار اولور بومعنی النوم اخ الموت حدیثک سریدر زیر انوم احد

توفیق در (کا قال الله تعالی وجه لنا نومکم سمانا) ای قطعاعن الاحساس والادراک (ولذا یقال للمیت المسبوت

وقال ایضا الله یوفی الانفس حین موتها والی لم تمق فی منامها فیسک الی قضی علیها الموت ویرسل الی اخری الی اجل

مسمی * مننوی * لیک بهر آنکه روزا بند باز می نهد برایشان بند دراز * و لکن اندن اوتری که کونوز بدنلر سته

کیر و کله لراول ارواحک آقیر سته اوزون بند قور یعنی ارواحه اجسادک مابینه علاقه وضع ایلر تا ارواح بدنلرندن

سالت نومده بالکلیه قطع علاقه ایلر (مننوی) تا که روزش واکشدن از مر غزار * و زجرگاه آردش در زیر بار تا که

اول علاقه واسطه سیله اول ارواحی کونوز مر غزار عالم ارواحدن بدنلر سته کیر و چکه و اوتلاق دن جان آنلری بار آتسینه

کتوره یعنی عالم ارواح جرا کاهندن ارواحی تکالیف و اعمال بولر نک التسه کتوره و هر بر روح اول باری حامل اوله

مننوی * کاش چون اصحاب کهف این روح را * حفظ کردی با چو کشتی نوح را * تا ازین طوفان بیداری وهوش *

و ارمیدی این شمیر و چشم و گوش * ارواح انسان هر کیچه قوا بابدان حبسندن خلاص اولوب و صحرای ارض الله

واسعه سه سیر قیلوب استراحت اولدقلرنده جناب حق بعض قوللر نلر روحنی افکار شیطانه و مکاید نفسانیه

و مقتضای عقل و معاش و طبع خفاشدن مصون و محفوظ ایلر و علی السحر روحلری بدنلر سته کلدکه کند یلری غل

و غشدن پاک بولور لروانلر روحنی که جناب حق حفظ قیلر علی السحر قاقوب کند یلری طوفان حوادثه مستغرق

بولور لر بس حضرت خداوند کار بومعنا به اشارت بولور که کاشکی اصحاب کهف روحی کی اول روحی حفظ ایدیدی

و یا خود کشتی نوحی حفظ ایدیدی کی آتی حفظ ایدیدی تا بویدارق طوفانندن وهوش جزوی کردانندن

بوقلب و چشم و گوش خلاص اولیدی روایت صحیحه ایلر مشیدر که هر کم بودعایی یا تدبیری و قدغه او قوسه الله انک

روحنی بلیات صوری و معنویدن حفظ ایلر و حضرت پیغمبر علیه السلام کند یلری او قورلری (یا مکرری وضعت

جنی و لک ارفعها ان امسکت نفسی فارحها وان ارسلتها فاحفظها بما تحفظ به الصالحین) و اکثر بودعایی دخی

او قورلری (اللهم سلطت نفسی الیک وفوضت امری الیک والجنات ظهیری الیک و وجهی الیک و رغبته الیک

لاملأ ولا منجأ منک الا الیک آمنت بکتابک الذی انزلته و بنیبتک الذی ارسلته * مننوی * ای بسا اصحاب کهف

اندر جهان * پهلوی تویش تو هست آن زمان * ای چوق اصحاب کهف یعنی عارف بالله جهاندنه بوزمان سننک

بانکده و سننک او ککده و اورد حاصل معنی قیامتدکن عالم اولیا اللهدن خالی دکدر (مننوی) غایب ایلر با و در سرود

مهر بر چشمت و بر کوشت چه سود * غار اول اصحاب کهف مثابه سنده اولان عارفله در بارانکله سرورده در بوجه

اوزره دخی معنی ویرمک جائز در غار کایار و معیندر انکله سرورده و تغنیده در غار دن مراد بونده خدای تعالیدن استعاره

در کاه اولیا و عرفانک هر دم ملجأ عزمه و اسیدر سننک چشمتک اوزره و کوشک اوزره مهر و پرده واردر انلر سننک یا نکده

واو ککده اولدیغی نه فائده ایلر زرا انلری کورمکه دینه عشق و محبت ایلر نظر ایلرک لازمدر و عاشق و محب اولمیان کسه لر

انلرک مشاهده سنندن بی بهره بی نصیدر سته کم بومعنا بی توضیح ایچون مجنون وایلانک قبه سنی تقریر ایدوب بیورلر

نظیره آوردن قصه لیلی راز سوال خلیفه (م) کفت لیلی را خلیفه کان بوی (ازو مجنون شد پریشان وغوی) خلیفه

لیلی به ابدی که اول سننک که سننک عشقکدن مجنون پریشان و آغون اولدی (مننوی) ازو کز خوبان تو افزون نیستی

کفت خامش چون تو مجنون نیستی * حسنه سن غیری خوبلر دن زیاده دکاسن ایلر خلیفه به ابدی اپسم اول سن

چونکه مجنون و عاشق دکاسن خلیفه لیلایه حقیقی ایلر مشاهده ایلر که قادر اولدیغی کی عوام دخی اولیا اللهک

سرنی مشاهده ایلر که قادر دکدر در زیر عین رضا و محبتله ناظر اولر بلکه عین سنخط و چشم صورتله ناظر اولور پس

بونلرک کوزندن انلرک حسن معنوی سی مستور اولوب انلرک جمال با کمالی مشاهده سنندن مجرم قالورلر (مننوی) *

هر که بیدارست اودر خواب تر * هست بیدار یش از خوابش بتر * هر شول کسه که بیدار و احوال دنیادن خبر اودر

اوزیاده خواب غفلتده در انک بیدار یی انک خوابندن بدتر و قبیحتر در زیر خوابیده ایلر کاهلر دن و احوال دنیادن

بریدر اما بیدار لقمه کاهلر دن و قیود دنیوی به ایلر مقید اولوب خطا و عصیاندن خالی دکدر * مننوی * چون بحق

بیدار بوجان ما * هست بیداری چودر بند آن ما * چونکم حقله بیدار اولیه بزم جائز بلکه عقل و حسله بیدار اوله

اول بیدارلق بنده اولوق کی بزم لایق اولدی دیکل اولور لفظ در کز طرف معناسنه اولور سه اما وصف ترکیبی اولور سه

اول بیدارلق قیوبانگی کی بزم لایقمز اولدی دیکل اولور حد ذاتده عقل و حسله بیدارلق بند روح و حدت و سدره

حقیقتدر و یا خود بند ایلر طاع اوزره سی و عقبه معناسنه در تقدیر معنی اول بیدارلق بزم ایچون در بند کبیدر دیکل

اولور * مننوی * جان همه روزا لکد کوب خیال * وز زیان و سود و از خوف زوال * جان دوکلی کون خیالک

دیمه اورمسنندن یعنی خیال و فکر جانی اور سه ایوب مشوش قیلمسنندن و زیان و فائده دن و زوال خوفندن

* مننوی * فی صفای ماندش فی لطف و فری بسوی آسمان راه سفر * اول جانک نه صفای و نه لطافت و نه قوی

قالور نه آسمان و نه عالم ملکوت جان بنه روحه سفر بوی قالور بلکه بوعالم سفلیده نفس و شیطان النده بزون اولوب عالم

علوی مشاهده سنندن و تجلیات الهی معاینه سنندن مجرم قالور * مننوی * خفته او باشد که اواز هر خیال *

دارد امید و کند باو مقال * فی الحقیقه خفته اول کسه اولور که او هر خیالان امید و رجاء و ترخیال ایلر

مصاحب مقال ایلر یعنی قلبینه کلان خیالات دنیوی به وجود و بروب انکله مکالمه ایلر و عز و نازنینی بهوده بیره صرف

ایلر * مننوی * دیور چون حور بیدار و خواب * پس ز شہوت بر زدا و بر دیو آب * مثلاً اول کسه دوشنده شیطانی

حوری کی کورر پس اول کسه شیطانه شهوتدن آب دو کر یعنی شیطان سبیلده احتلام اولور * مننوی * چونکه

نختم نسل را در شوره ریخت * او بخود آمد خیال ازوی کریمت * چونکه نسل نختمی شوره پرده و کدی اول کند سینه

کادی یعنی بیدار اولدی خیال اندن قاجدی خیالان مراد شیطاندر که آتی دوشنده کوردی پس عمری

بیدار لقمه هوا و هوسه و خیال و آرزویه صرف ایلر کسینه بولر کز * مننوی * ضعف سر بند از ان و تن بلید * اه

ازان نقش بیدار ناید * اول احتلام اولان کسه اندن باشند ضعف و صداعنی و تنی بلید و ناپاک کورر آه اول خیال

اعتبار لیه ظاهر و حقیقت اعتبار لیه معدوم اولان نقشندن که نیجه کسه نلر ضلالت و هلا کته سبب اولور بونندن مراد

دنیا در که صورت حسبیل ظاهر و حقیقت جهنم بدن معدوم و فایده بومعنی دخی جائزدر که نابیددن مراد باطن

اولدیغی حسبیل حضرت حق و نقش بیدار دن مراد دنیا اولوب اول نابیدلر بیدار و آشکار اولان نقشندن دینه پس دنیا

خصوصنده بر آخر مثالک ضربه شروع ایدوب بیورلر * مننوی * مرغ بر بالا بران و سایه اش * می دود بر خاک پران

مرغ و ش * مرغ فلک جائینه پرواز اید بچی و انک سایه سی یلر طیران اوزره قوش کی او چو جی اولدیغی حلاله بونده

مرغدن مراد اصفا و صفات الهیه در سایه دن مراد نقوش و خیالات دنیوی در * مننوی * ایلر صبیادان

سایه شود * میرود چند آنکلی مایه شود * بر ایلر اول سایه بی صید اید بچی اولور اول قدر لیر که مایه سر و قدر تسر اولور

زیرا عمری کا صرف ایلر * مننوی * بی خبر از مرغ ان عکس هواست * بیخبر که اصل آن سایه کجاست * اول ایلر

بی خبر که او سایه او هواده اولان مرغ عکس سیدر بی خبر در اول ایلر که اول سایه نلر اصلی قنده در یعنی دنیا که خیال

ظل کبیدر و اصفا و صفات الهیه مرغ کبیدر ایلر اولان بی معرفتک خبری یوقدر که بود دنیا نلر نقوش و آرایش اسماء

وصفات الهیه نیک عکس وظایا بدو سبایه و پیرا به صورت نیک اصلی مرتبه حقیقت در پس اصلی قویوب سبایه
 و پیرا به نیک صید و شکار نه سعی قیلان عمری ضایع قیلور و مقصود بالذات ندن محروم فالور نه کم تمیل ادب بیورر
 مثنوی * تیر انداز بسوی سبایه او * ترکشش حالی شود از جست و جوی * اوایل شکار ابلک قصده سبایه جاننه اوقا تر
 طلب و سعیدن آنک ترکشی خالی و تهی اولور یعنی سهام انقاس قواسی سبایه دنیا جاننه رمی ابلر و جست و جوی تیر لاندن
 آنک ترکشی خالی فالور ترکشدن مراد عمر در نه کم بیورر * مثنوی * ترکش عمرش تهی شد عمر رفت * از دویدن
 در شکار سبایه نفت * آنک عمری ترکشی بوش اولدی عمری کندی رفت فعل ماضی مفرد مذکر غائبه در سبایه نیک
 شکار نه نفت بلکه کن اوتری یعنی کریمت ایلر بلکه کن اوتری بودخی وجه در سبایه نیک شکار نه بلکه کن بر حرارت
 اولدی بیابان بیورد قد نصکره آنک مکر نه فر رفته و نقوش ظاهره سینه گرفتار و شیفته اولان ابلهک بوقید و دامن
 خلاص و نجات بولمسه و به یله نه اید بکنک به سانه شروع ایدوب بیورر * مثنوی * سبایه بزدا چو باشد دایه اش
 واره انداز خیال و سبایه اش * اول ابلهک سبایه بزدا یعنی ظل الهی اولان ولی عالیشان چونکه دایه و مر بیسی
 اوله آنی سبایه دن و خیال دن کیر و قور تر * مثنوی * سبایه بزدا بودنده خدا * مر ده این عالم وزنده خدا * بزدا نیک
 سبایه سندن مراد خدا نیک بنده سی اولور اول بنده خدا بوعالمک مرده سی و خدا نیک زنده سیدر یعنی بوعالم دن بر موجب
 موافق ان عوالمش و میت کی فراغت قیلش و خدای تعالی ایلر زنده اولمش در و آنک قرب وصالی بولمش در
 * مثنوی * دامن او کیر و تر بیگان * تارهی درد دامن آخر زمان * ای اسیر سبایه دنیا اولان کسه اول سبایه خدا نیک
 دامننی طوط یعنی آنک تبعیت و انقیادی دینیه علی الفور تثبیت ایت بی کان تا کم آخر زمانک دامننده اولقدن
 قور نه سن یعنی تا کم بی شبهه آخر زمانک نه بایتنده واقع اولان قن و محندن نجات بولمسن * مثنوی * کیف مد
 انظر نقش اولیاست * کودلیل نور خورشید خداست * سورده فر فاند اولان آیت کریمه دن مقتبسدر نه کم بیورر
 الم ترالی ربک نظر ایتمیسن یا محمد ربک صنعنه و قدر ته (کیف مد انظر) نه حاله ظلی بسط ایلدی ظلدن مراد عند
 اهل التحقيق ظلال کائنات و صور مکونات در مد ظلدن مراد اظهار ایدر یعنی ربک بوجود خارجی بی نیجه اضافی
 بسط ایدوب اظهار ایلدی (ولو شاء لجمع له ساکن) اگر ربک دیر سه اول ظل کائناتی خزینه عدمه ساکن قیلوب غیب
 مطلقه منعدم و مکتم قیلور (ثم جعلنا الشمس علیه دلیلا) اندنصر که بز قیلدق شمسی اول ظلال اوزر نه دلیل قیلدق
 زیر اشمس اولیجه ظل معلوم اولنر شمسن مراد عقلدر یعنی بزشمس عقلی قیلدق بوظل کائناتک اوزر نه دلیل قیلدق
 تا حقیقی نور عقله منتهی اوله (ثم قبضناه) ای ذلک الظل یعنی اندنصر که بز اول ظلی اخذ ایلدک (الینا) بز جم جائزه
 (قبضایسیر) ای سها غیر عسیر یعنی آسان غله معنای بیت کیف مد انظر که حق تعالی بیوردی که اندنصر که مراد
 عند اهل التحقيق ظل کائنات و سبایه کائنات نقش اولیاد که اول اولیاء دلیل نور ذات خدادر کوضمیری اولیایان
 نقشه راجع اوله دخی جائز در بوجه اوزر نه معنی که اول نقش اولیا اولان ظلال کائنات دلیل نور ذات خدادر دیمک
 اولور بوجود خارجی نیک نقش اولیا اولی بوجه در که جمله عالم حقیقت محمدیه نیک صورتی و نقشی در زیر برامدیر
 موجودات و مرئی نمکات اولدر و هر کامل و مکمل که مظهر اسرار حقیقت محمدیه اوله بوعالم بالکلیه نیک جسدی
 و صورتی و نقشی کبی اولور حیث مایشاء انده تصرف ایدر نه کم ابن فارض حضرت تری بیورر * شعر * ولا ظلال الا
 ومن نور باطنی * به ملک یددی الهدی به شیتی * مثنوی * اندرین وادی مرئی این دلیل * لاجب الا فلین کو چون
 خلیل حضرت و اهب الاحسان والانعام سورده انعامه حضرت خلیل علی نبینا و علیه السلام مبدء عالمه اولان
 احوالی حکایه بیورر (فلما جن علیه اللیل) وقتا کم حضرت ابراهیم اوزر نی لیل بور و یوب ستر ایلدیه قاشانی لیلی
 طبیعت جسمانیه ایلر تاویل ایدر که فلما اظم علیه اللیل ای عالم الطبیعة الجسمانیة فی صباء و اول (رای کو کا
 یلد زری کوردی تا ویلی یعنی رای کو کب ملکوت الهیکل الانسانی الی هی النفس المسماة روحا حیوانیه از وجد
 فیضه حیوانه و تربیته یعنی هیکل نفس انسانک کو کبی که روح حیواندر آنک حیوت و تربیه سن و فیض بولدیه
 قال هذاری) حضرت ابراهیم علیه السلام دیدیکه بو کو کب بنم بر در و تا ویلدیه بو کو کب روح حیوانی بنم بر در دیدی
 فلما اظم (وقتا کم اول کو کب زایل اولدیه تا ویلدیه یعنی روح حیوانیه صفی اوار قلب و آثار شد و نفعه زائل اولدیه
 قال لاجب الا فلین دیدی که بن زایل اولان شیریه محبت ایزم قال القاشانی ای الغابرین فی الجسم المحسین به حضرت
 خداوند کاردخی تعلیم بیورر که طریق وحدت و راه جناب عزته دلیل و رهتاسر کتمه و نقوش کائنات نه لاجب
 الا فلین دی خلیل و ارجله به دل و برمه زمار * مثنوی * روز سبایه آفتابی رباب * دامن شه شمس تبریزی بتاب *
 پوری سبایه دن بر آفتابی بول یعنی سبایه الهی اولان و اینک وجود ظاهر سندن آفتاب احدیتی بول تبریزه منسوب

شاه شمسک دامننی بول یعنی اگر سبایه وجود و لیدن آفتاب حقیقی بولمق استرسک شاه معنی اولان شمس الدین
 تبریزی قدس الله سره العزیز حضرت تری نیک دامن امر و ارشادنی محکم طوط بتاب لغتده بولدیمک معناسنه در
 و بوجمل ده محکم طوط معناسنه استعمال اولور * مثنوی * ره ندانی جانب این سور و عرس * از ضیاء الحق حسام
 الدین پیرس * بوسور و عرس جانبیه بول بیلز ایلک سور و کون معناسنه عرس کانه و کویکویه اطلاق اولور
 لیکن بونده محبوب معناسنه استعاره قیلنور ندانی ده استفهام معناسی و بریلور نقدیر کلام اگر بوجوبه حقیقه
 و آنک وصالی سور نه بول بیلز سیک حقل ضیائی اولان حسام الدین جلای افندی قدس الله سره العزیز حضرت تری نیک
 سوال ایلر که اول محبوبه حقیقتک و آنک وصالک طریقی بقی اعلا بیلور بوجوبک وصاله عاشق اولان اکا اقتدا قیلور
 یعنی بویکی کامل عصر لر نیک مر شد و مر بیسیدر اگر شمس حضرت تری بوله مر سیک اول معشوق بولانی حسام الدین
 جلای افندی صو بومعنی اول عصر ده اولنره کوره در پس اول عصر ده اولنره نسبت بولکلامدن حصه بودر که
 ای آفتاب حقیقی بولمق استین شاه طریقت اولان شمس حضرت تری نیک مشربنده بولینک دامن امر و ارشادنی طوط
 واکراول محبوبک وصاله بول بولز سیک حسام الدین صفتلور بر مر شد کاملدن آنک طریقتی سوال ایت دیمک اولور
 مثنوی * ورحسد کیر در ترادره کلو * در حسد ابلیس را باشد غلو * اگر حسد بولده سنک بوعازکی طونه حسده
 ابلیس لعین ایچون غلو اولور یعنی طغیان اولور و تجاوز قیلور بونده مشایخ عظامه و اولیای کرامه حسد ایلکدن
 حذر ایلر که تنبیه وادرنه کم شیطان حضرت آدم علیه السلامه حسد ایلوب و سرکش اولوب انده اولان
 نیجه منافع و قوائدن محروم قالدی کذلک ولی اولنره و ارشاد قیلنره شیطان کبی حسد قیلان و اناخیر منه دیوب
 سرکش اولان کسلر انلرک منافع دینیه و فواید بقیه سندن محروم فالور * مثنوی * کوز آدم نیک دارد از حسد *
 با سعادت جنک دارد از حسد * زیرا که او شیطان حسد ندن آدم علیه السلامدن عار طو ترو فی الحقیقه سعادتی ایلر
 جنک طو تر حسد ندن که آدم علیه السلام حضرت تری نه ملائکه کبی محبت و مطاوعت قیلر ابدی سعادت ابدی به
 واصل اولوردی چونکم اکا حسد ایلوب مخالفت قیلدی کندینک سعادت ایلر جنک طو توب دو آنک بولن
 اوردی (مثنوی) عقبه زین صعبتر در راه نیست * ای خنک انکس حسد همراه نیست * راه حقه بو حسد دن اصعب
 و دشوار بر عقبه یوقدرای سعادت تلوشول کسه که حسدا کا همراه دکلد * مثنوی * این جسد خانه حسد آدم بدن
 از حسد الوده باشد خاندان * بوجسد انسانی حسد خانه سی کلدی بیل ای اهل طریق حسد دن خاندان آوده
 اولور یعنی حسد بر صفت قبیحه در که خاندان وجود انسانی بی ملوث قیلور * مثنوی * کر جسد خانه حسد باشد
 ولیک * آن جسد را بالک کرد الله نیک * اگر چه جسد انسانی خانه حسد اولور ولیکن بوجسدی الله تبارک
 و تعالی ایوبالک ایلدی نه کم انیسا و اولیا و اصفیایک جسد لر نی بالک ایلدی کبی مادام که تطهیر الهی بر کسه نیک خانه
 جسدنی ماعلم و معرفتله بالک قیلر نیک جسدی خانه حسد اولقدن خالی اولز دیمک نکته سنی اشعار ایلر * مثنوی
 طهرایبیتی بیان با کست (کنج نورست ارطلمش خاکست) سورده بقره ده بواتدن مقتبسدر (وعهدنا) ای امر ناهما
 الی ابراهیم واسماعیل) یعنی بز امر ایلدک ابراهیم واسماعیل (ان طهرایبیتی) تطهیر ایلک بنم بیتی دیمک کله
 للطائفتین) طواف ایدنلر ایچون (والعا کفین) دخی مقیم اولنلر ایچون (والرکم السجود) دخی را کعلر و ساجد لر ایچون
 قال القاشانی ای امر ناهما بتطهیر القلب من قاذورات احادیث النفس و ارجاس و سواس الشیطان و انجاس دوائی
 الهوی و ادناس صفات القوی للطائفتین ای السالکین المشتاقین الذین بدورون حول القلب فی سیرهم و العاکفین
 الواصلین الی مقام القلب المقیمین فیہ بلا تلویحات النفس و الرکع الخاضعین الذین بلغوا الی مقام تجلی الصفات
 و مرتبه الرضا السجود القانتین فی الوحدة پس حضرت خداوند کاردخی بواتنک معناسنی تطهیر قلبه الوب
 بیورر که حضرت ابراهیم واسماعیل حق جانندن کعبه نیک تطهیر نه امر تطهیر قلبه اشارت اولور ویا کلکی بیان قیلور
 نه کم بیورر طهرایبیتی قولی بالنا ایلدی بیاندر زرا دله اصولیه نیک بری دخی قیاسدر پس تطهیر کعبه واجب اولیجی
 تطهیر قلب بطریق الاولی زرا المؤمن اشرف من الکعبه عند الله حدیثک فخر استجبه مؤمن کعبه دن اشرفدر پس
 تطهیر قلب لازمدر معنای مصرع ثانی اول جسد من حیث الباطن نور الهی کنجیدر اگر چه اول نورک طلسمی جسد
 خاکیدر انسانک ظاهر نه نظر قیلسک خالک و طیندن مرکب اولمش بر جسد در باطنی اوار الهینک و علوم و اسرار
 ربانینک مخزنیدر بوجنن نوره جسد خاک کی طلسم کی واقع اولمش در زرا بوجسد خاک کی در ونده اولان کنج نوری
 کو ستر من و شیطان سیرت اولنره در ونده اولان خزینه نیک فتحنه و مشاهده سینه بول و برمن * مثنوی * کر کنی
 بر بی حسد مکر و حسد * زان حسد در لاسیاهم سارسد * چونکه بی حسد اوزر نه یعنی درونی غل و غشندن صافی اولان

جسد او زره مکر و حسد ایلویه سن اول حسد دن کو که سیاه قلعه را بر پیشور که انک سبیله تیره دل اولوب ظلمت جهل
و غفلت و سیاهی کفر و معصیت و فالورسن * منشی * خال شو می دان حق را زیر پای خال بر سر کن حسد را همچو ما
مردان حقل آتانی التمه خال اول بر جلین حسد باشی او زره طبراق ایلوه هرگز حسد و وجود و برمه (بیان حسد وزیر)
منشی * ان وزیر از حسد بودش نژاد * تا باطل گوش و بینی باد داد * اول وزیر چک که انک اصلی حسد دن ایبی نژاد
اصل معناسند در حسد باطل لاله * کوش و بینی سنی یله و بر دی یعنی عبث بیره کنیدی اختیاری ایلوه قولی و پورنی
کسدردی * منشی * بر امید انکه از نیش حسد * زهر او در جان مسکنان رسد * کوش و بینی سنی یله و بر دی اول
امید او زره و بر دی که حسدی نیشدن انک زهری مسکن و بیچاره لاله جانته ابر شه یعنی نصار انک فقر او مسا کیننک
جانته حسد نیشدن زخم او ره تا انتری صورت او معنا هلاک قیل * منشی * هر کسی کو از حسد بینی کند * خویش
بی کوش و بینی کنی * مصرع اولده کند بفتح الکاف کنیدن لفظندن قو بر متی معناسنه ماضید بر پس تقدیر معنی
هر شول کسه که حسد دن برون قو پره یعنی خلقه ضرر قصد ایلویه کنیدی معنای کوش و بینی ایلوزیر احسد انسانک
سمع جان کر و اتق جانن بی فرایلا کر چه بر قاج و جهله دخی معنی قابلد را اما انکرده تکلف زیاده اولور * منشی * بینی
ان باشد که او بی برد * بوی او را جانب کوی برد * بینی اولدر که او بر رایحه ایلویه یعنی قو قود و بیره رایحه ده اولدر که آتی
بر محله جانته ایلویه بینی دن مراد مشام روحانی اولور که رایحه روحانی اله و رایحه روحانی آتی حقیقت محله سنک جانته
ایلویه دیک اولور * منشی * هر که بویش نیست بی بینی بود * بوی آن بوست کان دینی بود * هر که که اکبوی بود در
بوم و جهل هر که که انک بوی بود یعنی انک بوری قو قو المز حقیقتده اول کسه برونیز در زیر بر و نیدن مراد رایحه
المقدر چونکم رایحه المیه عدم مشابه سنده در بوی دن مراد اول دینه منسوب بود * که انک سبیله کوی یار
حقیقی اولان مر شده وصول بوله حاصل معنی بینی دن مراد معنوی اولان بینی و رایحه دن مراد رایحه دینیدر
بر کسک نیک که دین رایحه سنی استشمام ایلویق قوت شامه باطنیه سی اولسه اول کسه مشام معنوی صاحب رایحه
نسبت برونیز در (منشی * چونکه بوی برد و شکر آن نکرد * کفر نعمت آمد و بیدیش خورد * چونکه بوی ایلیدی
وانک شکر فی ایلیدی یعنی چونکم طالب بر معدن روایح دینی اولان کاملدن بر دینه منسوب رایحه الدی و بقیه
مخصوص اولان بر رایحه فی مشام جانته استشمام قیلدی کر کدر که انک شکر فی ایلویه چونکم اول رایحه دینه نیک شکر فی
ایلویه اول کسه کفران نعمت کلدی و پورنی بیدی یعنی قوت شامه روحانیه سنی محو ایلیدی پس دین رایحه سنی المغه
قابل اولان قوت که در و نیدن زائل اوله اول کسه نعمت دینه ده بی بهره فالور بلکه مصر اولور سه فعول الله عاقبه الامر
کافر اولور و لهذا قیل (یت) مشو کفران نعمت و انکه کفران * چونیکو بیکو شکر فی ایلویه باشد و کفران * منشی * شکر کن
مر شا کراننده باش * پیش ایشان مر ده شو یا بنده باش * شکر ایلوه و تحقیق شکر ایلید بجز بیره بنده اول شا کر کردن مراد
بونده حق تعالی نیک نم صوری و معنوی سینه شکر قیلان کاسلار در انکرده مرده اول باقی اول یعنی شا کر اولان
مر شده بنده و مرید اولیجی کر کدر که کمالیت بینیدی الغسال مرده اوله سن و جمیع مراد کدن کذر قیله سن تا کم
حیات ابدیه و سعادت سرمدیه مر ته سن بوله سن شکر و شا کر که تفصیلی اوچنی جلد کثر خنده بر قاج محله بیان
اولشدر * منشی * چون وزیر از رهنی مایه مساز * خلق را تو بر میا و از نماز * اول وزیر جهل و کبی رهن ناکدن یعنی
بول او بر بی و اضلال قیلجیلدن کند یکسر مایه دوزمه سن مضل اولوب خلقی مأسور اولد قلدی نماز و نیاز دن بوقار و
کتور مده یعنی انکره نماز و نیازی ترک ایتدیرمه * منشی * ناصح دین کشته آن کافر وزیر * کرده او از مکر در لوزنه سیر
* اول باطن کافر اولان وزیر صورت ادینک ناصحی اولمش ایدی مکر و خیله سندن اول وزیر کو بلور زینه ایچره صار مساق
ایلمش ایدی یعنی انک حالی فی المثل صورتده لوزنه در و ننده سیر اولان حلوایه بکزدی نه که زمانه مر ایساری دخی
بوقبیلدن در * فهم کردن حاذقان نصار مکر وزیر را * هر که صاحب ذوق بود از گفت او * لذتی میدید و تلخی جفت او
* نصارادن هر که که صاحب ذوق و اهل تمیز ایدی وزیر کسوزندن یعنی وعظ و نصیحت متعلق اولان کلامندن
بر لذت کوردی و آجیلق انک جفتی یعنی انک کلامنده و الفاظنده ظاهر ابر لذت و حلاوت کوردی که باطن امر ارت
فساد و ضلالت انکه جفت اولمش و از دواج قبیلش ایدی وزیر دن مراد بونده مرادی و مدعی و کذاب اولان و نصیحت
و ارشادی دام ترور ایلوب خلقه بحسب الظاهر نصیحت قیلان و بحسب الباطن انتری مضل اولان طائفه در
منشی * نکته می گفت او * ایچته * در جلاب قند زهری ریخته * اول وزیر نصیحتنده غرض نفسانیه ایلوه قرشمش
نکته لردی ملاقند جلابی ایچته بر زهر و کوش ایدی مراد آفاقد اهل ریاضت جالی بونک کبیر و انفسده صورت
صلاحه متلبس اولان نفس لوامه نیک عبادات و طاعات و خیر و حسناته متعلق اولان خواطر و کلمات بوقبیلدن در

دیک اولور (منشی) ظاهرش می گفت در ره چست شو * و زار می گفت جان راست شو * و وزیر کلا منک ظاهری
سامعه طریق حقه چست و چایک اول دیردی اترده یعنی کلا منک اسلوب و خواسته جانته سست اول دیردی یعنی
بر ذوالوجهین کلام سوبلردی که انک ظاهر نندن طریق حقه ترغیب و تحریض ایلک منفعهم اولوردی ولیکن انک اثری
و معناسی جانته سست اول و ترک طاعت قیل دیک ایهام و اشعار قیلوردی که اثر کسر همزه ایلوه قرائت اولور سه معنی
بویله دیک اولور که انک کلا منک ظاهری سامعه راه حقه چست اول دیر ایدی و انک عقبنده خفیه ایما و اشارتله
جانته سست اول دیردی یعنی انک معنای ظاهرا چست اول دیک اولور پس بر شئی مشعر اولوردی و انک اثر نندن جانته
سست و کامل اول دیک نکته قیلوردی دیک اولور پس بر شینک ظاهری خیره و اثری شره داعی اولد یغنه و صور تا نافع
و معنای رقیل یغنه بویات شریفه بی ضرب اید و بوم معنای تفهیم سوزر * منشی * ظاهره کر اسفیدست
و نو * دست و جامه مر سیه کرد از * مثلا نقره منک ظاهری اگر چه بیاض و یکیدر نوضم نوله قرائت اولورال و جامه
اول نقره نکر اثر نندن سیاه اولور نقره ده بو خاصیت وارد که بر کسه آتی ایلوه صایسه و جیب جامه ده جوق زمان طوئسه
البته انک اثری اول کسینک الی و جامه سنی سیاه ایلرا کر چه اول نقره ظاهر اسپیدر و نودر کذا کلمات مضمره و نصایح
من خرفه ظاهر ادین اسلامه متعلق اولد یعنی جهندن بیاض و نو کبیر و لیکن معنای انک اثری و اثرات باطن
و موجب کدورت درون اولمی مقرر در * منشی * آتش ارچه سرخ روست از شر * نوز فعل اوسیه کاری نکرد *
مثال آخر آتش اگر چه سرخ روی در یعنی نورانی شکل در شر و شعله جهندن سن اول آتشک فعلندن و اثر نندن اولان
سیم کار اغه نظر ایلوه هرنه بی یا قسه و علوی کسه البته اول شی سیاه کوه رکی فالور پس شکلی نورانی و کار و اثری
ظلمانی اولور کذلک مرادی و کذاب و مدعی اولنکره فعلی و قولی بو که کوره قیاس ایلوه (منشی * برق اکروری نماید
در نظر * لیک هست از خاصیت دزد بصر * برق اگر چه نظردر بر نور کو ستر بوم معنای برق اگر چه نظردر صافی بر نور
کور نور لیکن انک خاصیت ندر بصری او غریقی یعنی خطف ابصار و اخذ رؤیت و انوار ایلک زیر اکر و نفاشوب بر سنه
کوره مر اولور کذلک اهل ریا و قبل تصفیه النفس ارشاده نصدی ایلین اصحاب دعوی ظاهر انظرده بر نور کو ستر لر
و یا خود کندی لری نظر ناسده بر نور صافی کبی کور نور لر لیکن نونکره خاصیت ندر مستعد اولان طالع لیک ابصار فی
خطف ایلک و نونکره بصر بصیرتک او کجه ادر کات نورانی ساب ایلک * منشی * هر که جزا کاه و صاحب ذوق
بود * گفت او در کردن او طوق بود * هر که آگاه و صاحب ذوق غیری ایدی یعنی خبر دار و صاحب ذوق دکل ایدی
وزیر کسوزی او کسینک بونده طوق اولدی یعنی کردن جانته قلاده کبی قالدی نه که بوزمانده بی ذوق و بی تمیز اولان
کسه لک کردن جانته وزیر کبی بر تر و اولان مرادی و مدعی لک قولی طوق اولمش و هر بری انکره کلمات من خرفه سنی
بو نلر نه قلاده قیلشدر * منشی * مدت شش سال در هجران شاه * شد وزیر اتباع عیسی را پناه * شاهک
فراق و هجرانندن الی یل مقدار ی اول وزیر بر تر و عیسی علیه السلام حضر تلر سنک توابعنه پناه اولدی یعنی
خواصدن غیری به ملجاء و مأوی اولوب حفظ قیلدی (منشی) دین و دل را کل بد و بد بد خلق * پیش امر حکم او
می مر دخلق * خلق جمیع ادین و دلی ا کاسلیم ایلدی خلق انک امر و حکمی او کنده اولوردی یعنی ا کالیه مطیع
اولوردی * پیغام شاه پنهان با وزیر * منشی * در میان شاه و او پیغامها * شاه را پنهان بد و آرمها * شاهله
او وزیرک او رنه سنده پیغامها و ار ایدی شاهک او وزیره خفیه اراملری و ار ایدی یعنی نهانی وعده لری و قلبه ارام و سکون
و بیره جک سوزلری و ار ایدی * منشی * پیش او بنوشته کای مقبل * وقت آمد زود فارغ کن دلم * اول وزیرک او کنه
شاه مکتوب یازدی بویله دیو که ای بنم مقبول و عده نل وقتی کلدی بنم کو کلی تیز غمدن ازاد و فارغ ایلوه شاهک وزیره
خبر ارسال ایلسندن مراد بونده شیطانک نفس نهانی اخبار من خرفه و خواطر من و ره بی القا ایلسیدر تا قوای
روحانینک محو و ازاله سنه سعی قیل و قوای روحانیه و نورانی بی ازاله اتمکله شیطان غمدن فراغت کاه و آسوده اوله
* منشی * گفت انک اندرین کارم شما * کافکنم در دین عیسی فتها * مکتوب ایچنده وزیر ایدی ای شه شمعی
بو فکرده می که عیسانک دینی ایچته فتنه لر براغم که تا انک سبی ایلوه ظاهر او باطن هلاک اوله و ضلالتده قالوب عقوبته
کرفتار اوله لر (بیان دوازده سبط از قوم نصاری) نصار دن اون ایکی سبطک بیائنده در سبط بلوک و قبیله
معناسنه در * منشی * قوم عیسی را بد اندر دار و کیر * حاکمانشان ده امیر و دو امیر * قوم عیسی ایچون دار و کیرده
یعنی ضبط و حکومتده انکره حاکمی اون ایکی امیر ایدی * منشی * هر فریقی مر امیری رابع * بنده کشته میر خود را
از طمع * هر بر بلوک بر امیره تابع اید یلر اسباب دنیا میدندن کنیدی امیر نه بنده اولمشدی * منشی * این ده و این دو
امیر و قومشان * کشته بنده آن وزیر بدنشان * بواون ایکی امیر و نونکره قوی اول وزیر بدنشان بنده و افکنده

اولمندی بعض نسخده بنده ضمیر سر واقع اولمندی بر او زره معنی انرا اول وزیر بنده نشانک بند و صیدی اولمندی
 دیمک اولور * مننوی * اعتماد جله بر کفتار او * اقتدای جله در کفتار او * جله نك اعتدای اول وزیرك سوزی
 اوزره ایدی که هر نه دیسه مخالفت ایتزادی جله نك اقتدای انک رقتار و روشی اوزره ایدی (مننوی) پیش اود وقت
 وساعت هر امیر جان بدادی کرد و کفتی بمیر * وقت وساعتده یعنی هر دم جمیع امیران کتند ایدی که انک کتندن جدا
 اولمندی بودنی وجه در او وزیرك او کتند وقت وساعتده یعنی هر دمده هر امیر جان و برردی اگر فرضی هر برینه اول
 دیسه ایدی (مخلیط وزیر در احکام انجیل به قوم نصاری) بو محله طوامرک اختلافدن می ادمراتب سلوک مخالفی
 واحکام شرعیتک بری برینه تناقض و مغایرت در الحال لا اختلاف فیها حقیقه بل یلزم الاختلاف بحسب المراتب
 والاعصار والاشخاص وایکن مشایخ مقلده و ارباب تفرقه کالوزیر مع قواعد الجمله اختلافات آیات و اخبار که بحسب
 الاشخاص والاعصار و اورد اولمندی را حق حقیقه متناقض و مخالف زعم ایدر لو مشرب و مذہب برینه موافق اولانی
 الزور و مناسب اولینی یا تاویل ایدر لو و یا ترک قیلور مثل تزوج و عزوبت بری برینه ضد ایکن یکی سنک بله حقه مدح
 وقد حل برینه مناسب و ترک و قبول برینه موافق احادیث شریقه و اورد اولمندی را ما نظر اوانسه مخالفتی بحسب الاشخاص
 و یا بحسب الاعصار لازم کالوزیر مثل کوا تناسلوا حدیثه و بونک کبی احادیث شریقه به امتثال ایلک لازمدر
 تزوج استطاعتی اولان شخصه اما تزوج استطاعتی اولسه و یا قدرتی اولسه و ایکن زمان فاسد اولسه و عالمه اختلاف
 کله تزوج مع قدرته لازم اولز (کما قال علیه السلام خیر امتی بعد المائین خفیف الحاد قالوا من خفیف الحاد
 یارسول الله قال من لا اهل له ولا ولد ودخی افطار مع الطائفة علی الصوم بلا عذر یوعصرک اهلنه جائز ککل
 ایکن صومه معتاد اولادن اول بداء اسلامده اولان طائفه به (وعلی الذین یطیعونه فدیة طعام مسکین) نصبتک
 هر جنبه افطاره رخصت و ایدر بعد الاعتیاد (فن شهد منکم الشهر فلیصمه) نصیله حکم اول مقلد اولنردن
 منسوخ اولوب شیخ و شیخه حقه قالدی (ولما رای الیه و هذا الاختلاف طعنوا و قالوا لا ترون الی محمد یا مراحبه
 یا مریتم بنها هم عنه و یقول الیوم قولوا و یرجع عنه غدا فترت ما ننسخ من آیه او ننسها الی آخر الایه پس بو مقدمه
 معلومک اولدیسه اول وزیر برتر زبردنی دین عیساده دخیل و مقلد ایدی حضرت عیسانک بک رنگلکی صفتی بیلدی
 واحکام انجیل حقیقه واقف اولدی انکی چون انجیل ده واقع اولان اختلافاتی حقیقی صنوب مراتب و اشخاص
 واستعداداته جل قیل میوب و طریق توحیدی بوله میوب ضال و مضل اولدی پس بو اختلافات اقوال شرابع انبیاده
 و تناقض افعال طریقی اولیاده محقق در ولیکن بحسب المراتب والاستعدادات لازم کالوزیر مثل هر برطومارک حکمی
 برمی ته نك و یا بر شخصک حالیدر که اخر می ته اهلنه و آخر شخصه انک حکمی لازم اولز فافهم * مننوی * ساخت
 طوماری بنام هر یکی نقش هر طومار دیگر مسلکی * اول بولوس نام وزیر هر برامیرک نامنه انجیلک حکمنده
 برطومار دوزدی هر طومارک نقشی برغیری مسلک و مذہب ایدی (مننوی * حکمهای هر یکی نوع ذکر * این خلاف
 ان زیان تابیر * طومارک هر برینک حکماری برغیری نوع ایدی یعنی وزیر بر تبلیس نصاریه و بر یکی طومارک
 بر برینه مخالف ایدی و بو طومارک اول طومارک خلافتی ایدی انتها سندن ابتداء سنه و انجیه یعنی اولندن آخر نه دکن
 جمیع بری برینه مخالف ایدی * مننوی * در یکی راه ریاضت را وجوع * رکن توبه کرده و شرط رجوع * برطومارده
 راه ریاضتی و فضیلت جوئی و رکن توبه بی بیان ایلش و شرط رجوع الی اللهی سوله مش (مننوی) در یکی کفته ریاضت
 سود نیست * اندرین ره مخلصی جز جوئی نیست * برطومار آخر ده دخی ریاضت سودمند دکدر دیمش بو یولده جود
 و مخادن غیری محل نجات و خلاص بولا جتی بر بری قدر حد ذاتده اخلاقی مذهب اولنه ریاضت تحصیل حاصل در
 بو یولده اخلاقی حیده صاحبیه مالی و اربابیه جود مالی بو غیبه بذل وجود ایلک مخلص دیمک اولور مخلص اگر کسر
 لام الله افعال بایندن قرأت اولور سه بو معنی بو یولده جوددن غیری بر خلاص ایدی بی یوقدر دیمک اولور (مننوی) در یکی
 کفته که جوع و جود تو * شرک باشد از تو یا معبود تو * برنده دخی دیمش که سنک جوعله جودل سنک کند کدن
 اولدی یعنی تقدیر ججه شرک اولور معبود که زیر الاطاعة علی طاعة الله الاتوفیق الله ولا حول عن معصیه الله الابعصه
 الله در پس برکسه جود و جوئی و توبه و رجوعی کندیدن یلسه کندیوی حقل عملنه شرک قیلش اولور و شرک
 خفی ده فالور اولیه و ایچق شرکله اولان عملدن فراغ یک اولور پس بو مرته صاحبیه اولی اولان عمل هر کارنده اللهی وکیل
 اتخاذ ایلیه و جمیع امورن کا توفیق قیله و بالکایه تسلیم اوله (مننوی) جزو کل جز که تسلیم تمام * در غم و راحت
 همه مکرست و دام * زیر اوقاددن و تسلیم تمامدن غیر بسی غم و راحتده دو کای مکر و دامدرا مامع توکل و التسلیم التمام
 سائر اعمال دخی سعادت فرجام در (مننوی) در یکی کفته که واجب خدمتست * و نه اندیشه توکل تمستست *

برنده دخی دیمش که سالک واجب اولان خدمت و عبادت در بو خسته توکل اندیشه می بلا عبادت ولا خدیه باعث
 تمستدر که بالحاده و ازندی به جل اولور وزیر خدمت و عبادتدن قطع نظر متوکل اولتی و حقه کندیوی تسلیم قیلتی
 دین و طریقت دکدر بلکه توکل و تسلیم دخی مع الخدمه والعباده مقبولدر * مننوی * در یکی کفته که امر و نهی است
 * هر کردن نیست شرح عجز ماست * برنده دخی دیمش که امر و نهی لکه دینه و اورد اولمندی را بلکدن اوتری دکدر
 بلکه بزم عجز میزی و عدم استطاعتی شرح ایچوندر بزم دیغزده مشایخ صوفیه و بعض متکلمینک دخی
 سوزلی بودر که لا استطاعة علی امتثال امر الله واجتناب نهیه الایحالی الاستطاعة علی امتثال امره و توفیقه
 خلافا للمعتزله زیرا انک مقتضای سلیحه و قوت موجوده در پس استطاعة عرضدر و اعراض لاتقی
 زمانین مقتضاسخه بر فعل ایچون اولان قوت بر آخر ایچون دخی باقی فالمر بلکه هر فعل ایچون الله دن عبده استطاعت
 و قوت و بر ملک لازم کالوزیر حتی اول بنده اوکاری اشلیه و اول امری طونه خلافا للکرامیه زیرا انک مقتضای استطاعت مستمره
 در مع الافعال کله باوندر جواب بودر که بوقدر برجه استغناء العباد عن الله لازم کالوزیر و خلق الله جمیع احوالده
 مفتقر و محتاج اولمقی کورینور و ایا انستغین قوی بی معنی اولور و بطالت الرب عن بعض الافعال لازم اولور پس
 حول و قوه و استطاعت اللهک اولور بوقدر برجه بر سوال لازم کالوزیر که کورده کورده فعله استطاعت اولمقی پس بو امر و نهی
 نه ایچوندر جواب بو بیتک معناسیدر که وزیر لساندن بیوررلر او امر و نهی و نواهیکن و رودی قول مستقلا کندی قوتیه
 اشلکدن اوتری دکدر بلکه عجزی و عدم استطاعتی شرح و بیان ایچوندر که لا استطاعة علی طاعة الله الاتوفیق
 الله مقتضاسخه هر طاعته اشتغالی و هر امره امتثالی الله دن یله و اندن دایما انک امر نه امتثال ایلکه و طاعتنه
 اشتغال قیلغه قوت و معاونت طلب ایلیه نه انکه معتزله و قدریه کبی قدرت و قوتده کندیوی مستقلا قادر زعم ایدوب
 حقه شریک قیلیه و اندن مستغنی اولیه (م) تا که عجز خود ببینیم اندران * قدرت اورباندیم ان زمان) تا کم کندی
 عجز منی مرأه امر و نهی ده کوره و زو حقل قدرت و قوتی یله و ز اول زمانده که کال عبودیت بودر بو که عجب و خود
 بینک صغیر بومر ته عجب و خود بینکی نفی ایتک ایچون سالک لازمدر ولیکن جبردن احتراز ایچون بونک عقبنده
 اولان مر ته لازم اولور که وزیر طومار دن نقل بیوررلر (م) در یکی کفته که عجز خود ببین (کفر نعمت کرد نیست آن عجز
 هین * برنده دخی دیمش که کندی عجز کی کورمه زیر امع الاستطاعة علی الطاعة کاه اولکه بو عجز کفران نعمتد ریعی
 حقل انعام و احسانی اولان قدرتک شکر یک عبادتد را دایم البیوب اظهار عجز ایلک کفر نعمت حق ایلکدر (مننوی
 قدرت خود بین که این قدرت ازوست * قدرت تو نعمت اودانکه هوست * کند کده اولان قدرته نظر ایلکه بو قدرت
 اندر تکلیفه مدار اولمقی ایچون (لا یکاف الله نفسا الاوسعها) در سنک قدرت و وسعکی انک نعمتی یلکه اوالله هودر
 هو عبارة عن وجود ازی متفرد بصفه الجلال والجمال (وهذا اول کلمه دخی الله عباده الیها بقول قل هو قهیها
 السلام ثم قال الله غایه مافی الباب) جبره مایل اولان بوراده دیر که نعم برده قوت و وسعت جسمانی وار ولیکن اول قدرتی
 طاعتنه صرف ایتکه عاجز پس جواب اولدر که سنده اولان قدرت سر مایه سنی مکلف اولدیغل امور ایچون صرف
 ایلک مر ادا یلست حق سنی اندن منع ایلز اگر موانع شکند بعض امتحانات دخی کوستر رسده زیر افع و ارادت
 حقه ظلم یوقدر ته کم (وما ظلمهم الله ولكن كانوا انفسهم یظلمون) و دخی (وما ربک بظلام للعبید) بیوردی و بوا یکی
 مر ته بدن اعلام بر می ته دخی واردر که اول مر ته فساد فی الله در کل اولیایه مبسدر را کاشارت ایدوب بیوررلر * مننوی
 در یکی کفته کزین دور کذر) بت بود هر چه بکنجد در نظر برنده دخی دیمش که بوا یکسندن کچ اول کندیوی من کل الوجوه
 عاجز کورمک و یا خود کندیوی الله قدرته قادر کورمک در زربت اولور هر نه غیرت قیاسیله نظر جانه صغه ته کم
 بومر ته به شیخ الاسلام هر وی حضرت نوری اشارت بیوررلر (من وحد الواحد من واحد و کل من وحده جاحد حاصل
 کلام اولدر که برکسه مادامکه کندی ایله اوله اگر کندیوی عاجز کورمسی اولسون و یا خود قدرت و قوتی جمیع الله دن
 یلسون اول کندی دید یکی انندیت اور نه ده بتدرو جابدراول محو اولمخجه و بده ای حق بالکلیه ظهوره کلمینجه کال
 مر ته بی بولنر و اول کسه فساد فی الله ده دینلر (مننوی * در یکی کفته مکش این شع را * کین نظر چون شع آمد جمع را
 برنده دخی اوسط سلو کده اولان و مر ته فساد فی الله دن بی بهره قلان کسه ایچون دیمش که بوموجوداته و دنیا به
 اولان شع نظر کی سویندرمه که زربا و نظر شع کبی کدی جمع باطنه و قوت قلبه انساتک بواشیایله و دنیا و ما فیها یله
 بالطبع الفی مقرر در پس اوسط سلو کده و یا بدایت طریقه اولان کسینه ازهد فی الدنیا یحبک الله حدیثیه عمل قیاسه
 و ترکوا الدنیا لاهلها حدیثک مضمون نجه دنیای دخی کال بولمقدن اول نازل اولسه عجزده و شر و عقلی شش و تفرقه
 خواطر مکسری باشنه اوشر پس بو کونه اولان کسینه امسک علیک بعض مالک فهو خیرک حدیثیه و بونک امشالی

اجاد شده عمل قبلی و مال و کار را بچیده اولی دین نه انفع در مشنوی * از نظر چون بگذری و از خیال * کشته باشی نیم شب شمع وصال * زیرا که در خج کلاه یمه دین جهان نظردن و آنک خیمالنندن بکرسک شمع وصال اولان نظری قبل السکال نصف سلو کده سور سندر مش اولورسن پس سندر بجه کمال تحصیل ایدوب قاب بوجهانک حقیقتن بیابوب کمال فراغه فارغ اولد قده سن دخی شمع نظرنک بودنیادن سور سندر شمع جانک برضیا و زجاجة جنانک باصفا اولور نه کم بومعنایه اشارت قیامورلر * مشنوی * در یکی گفته بکش باکی مدار * تا عوض بینی نظراصد هزار * برنده دخی عاشق حق اولنله و قلبی حق نوریه قوت بولنله دیمش که بوجهان اولان نظرنک شمعنی سور سندر بک طومعه تابو جهانندن دوخته اولسه چشم باطن افر و خته اولور و انوار الهیدن ضیا بولور (مثنوی) که ز کشتن شمع جان افزون شود * لیلی ات از صبر بوجنون شود * زیرا دنیا به اولان نظرنک شمعنی سور سندر سکن شمع جانک افزون اولور سسنگ دنیادولتی اولان لیلانک و محبوبک سسنگ صبر کدن سکا عاشق و مجنون اولور * مشنوی * ترک دنیا هر که کرد از زهد خویش * پیش اید پیش او دنیا و پیش * بوییت ما قبلنه علت اولور آنکچون سکا محبوبه اولان دنیادولتی سسنگ محبوبان اولور که هر شول کسه که دنیایی ترک ایلدی کندی زهدندن ایلر و کور آنک او کسه دنیا و زیاده کور بودنیاسایه کبیدر قو وارسک او کجه بخر و بقر سکا تابع و طالب اولور کما قال الله تعالی فی الحدیث القدسی یادیا اخدی من خدمتی واستخدی من خدمتی * مشنوی * در یکی گفته نه انجت داد حق * بر تو شیرین کرد در ایجاد حق * و برنده دخی دمش که اول نسنه بی که حق تعالی سکا بریدی انجت انچه تراقتد برنده در سسنگ اوزر بیکه آتی شیرین ایلدی سنی وجوده کتور مکنده * مشنوی * بر تو آسان کرد خوش آرا بکیر * خوشیشتن را در میفکن در زخیر * سسنگ اوزر بیکه دخی و دنیوی آتی که آسان ایلدی آتی خوش طوت کنیدی بولر * اگر یسنه و مشقت و ریاضته بر اقه بومر تبه دینک رخصت و سهولتی طرفنه اشارتدر که لا حرج فی الدین در کما قال الله تعالی و ما جعل علیکم فی الدین من حرج پس دین محمد سهولت اوزره قونلشد و حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم حنفیت و مساحت اوزره بعث اولمشدر کما قال علیه السلام بعثت بالحنفیة المحممة و دخی عسرتدن و تعمق و تکلفدن تحذیر قیاملر در کاروی عن عمر رضی الله عنه ایاکم و التعمق فی الدین فان الله قد جعله سهلا فخذوا ما تطیقونه پس جناب حق قوللر نه دینده من بعد عسرت مراد ایلر پس قول دخی عسرتنه دو شیمه (کما قال الله تعالی یرید الله بکم البسر ولا یرید بکم العسر) برنده عزیمتی ادا ایلدی کبی رخصتی دخی محملنده ادا ایلسه اللهک مقبول و محبوب قوی اولور (کاروی عن ابن عمر قال النبی صلی الله علیه وسلم ان الله یحب ان تؤتی رخصه کما یحب ان تؤتی عزایمه اما سالت بودینه اولان رخصت و سیره طرفنه قبل ترکیه النفس مائل اولسه بغایت ضرر چکر و لیکن بعد تصفیه النفس رخصت جای مندوب و مستحسن در چوق کسیر رخص دینیه بی کنیدی لره مذهب اتخاذ ایلد کارندن فوائد دینیه دن خاسر اولد بیلر نقصانده قالد بیلر نه کم برطو مارده عزیمت اشارت ایدوب نقل بیوررلر مشنوی * در یکی گفته که بکذا را آن خود * کان قبول طبع نور دست و بد * برنده دخی دیمش که ترک ایلد کنیدی مقتضا کی زیرا اول سسنگ طبعنک قبولی اولان مر دود و قبحیدر پس طبیعت که سهولت و رخصته مایل در چن طبعیلر رخصتی ارتکاب ایتسه باطل در بلکه ارتکاب رخصت دخی طبعیا اولیه لمرضاة الله اوله * مشنوی * راغهای مختلف آسان شدست * هر یکی را ملتی چون جان شدست * کور من میسن فرق ضاله نک و اصحاب اهو به نک مختلف اولان بوللری طبعیه آسان اولمشدر هر بر طاقفه به بر ملت مشر بلر نه خوش اولد بی ایچون جان کبی کلشدر * مشنوی * کر میسر کردن حق ره بدی * هر جهود و کبر ازوا که بدی * اگر اللهک دینده اولان اموری میسر ایلسی طریق و مذهب اولیدی هر جهود و کبر اول حقدن آگاه اولوردی اما حقت مجر دتیسیر و تسهیل ایلسی جانبی عزایمن قطع نظر بول بولدی (کما قال الله تعالی و اتبعوا احسن ما انزل الیکم من ربکم) ای العزایم دون الرخص و التماسخ دون المنسوخ پس اللهک میسر ایلسی ارتکاب ایلک محملنده لدی الحاجه خوبد را ما مجر دتیسیر اولانی مذهب اتخاذ ایلک مر هویدر (مثنوی) در یکی گفته میسر آن بود * که حیات دل غدای جان بود * برنده دخی دیمش که اللهک میسر ایلسی اولدر که کو کال حیات که ذوق باطن در جان انسانی و روح حیوانی به غدا و له تا طاعت کرا حله اولیه بلکه حضور قلب ولده نفس اوله * مشنوی * هر چه ذوق طبع باشد چون گذشت * برینارده و شمع شورده بکشت * زیرا هر نه که طبع انسانینک ذوقیدر چونکم یکدی اول طبع بوقار و کتور من و تومر من و رکی ربع کشتی یعنی انسانک طبعی کو کال غدا بولسه و طاعت طرفنه اول طبع عتده ذوق ولدت فالسه اول طبع زمین شورده کبی حاصل کتور من و کدی طاعت فحمنی تومر من اگر چه طبع انسانی حیات دلدن قطع نظر ایلسه طاعتدن ذوقی بوقدر و لیکن حیات دل کاغدا اولسه طاعتدن ذوق بولور فرط طبع عتده طاعت ایچون ذوق اولسه بلکه عبادت و طاعتی مع الکراهه قیلسه *

مثنوی) جز پیشانی نباشد ربع او * جز خسارت بیش نارد ربع او * پیشانی نقدن غیری اولر آنک ربع و حاصلی خسارتدن غیری او کسه نسنه کتور من آنک بیعی و یا خود خسارتدن غیری زیاده نسنه کتور من آنک بیعی احب الاعمال الی الله ادمهادر که انسانه اول علمدن پیشانی نلق کلمه * مشنوی * او میسر نبود اندر عاقبت * نام او باشد معسر عاقبت * اول طبع عتده طاعت ذوق اولین و طاعتی صفای خاطر له قیلیمان کسه عاقبتنده طاعت ایچون میسر اولان کسه لردن اولر بلکه آنک نامی عاقبتنده معسر اولنلردن اولور و یا خود معسر عاقبت آنک نامی اولور نعو ذبالله بویته بوحیدت شریفه اشارت وارد که اتفاق اوزره حضرت علی کرم الله وجهه دن مر ویدر (قال علیه السلام مامنه کم من احد الا وقد کتب مقعده من النار و مقعده من الجنة قالوا فلا نکل علی کتابا یارسول الله قال اعمالوا فکل میسر لما خلق له) یعنی هر کس علی موفق و مسهل اولمشدر خیردن و شردن خلق اولد بیعی عمل ایچون یعنی از لده اهل جنت اولنه بودنیاده سبب جنت اولان اعمال میسر و آساندر و اهل جهنم اولنه موصول دوزخ اولان اعمال میسر و آساندر و بالعکس اهل جنته اهل جهنم علی معسر و کذلک اهل جهنمه اهل جنت علی معسر در نسنه کم حضرت نبی علیه السلام بوحیدتی تفسیر بیوردر قافا من کان من اهل السعادة فیسیر لعل السعادة و اما من کان من اهل الشقاوة فیسیر لعل الشقاوة ثم قرأ (فاما من اعطی و اتی و صدق بالحسنى فسنیسره للیسری و اما من بخل و استغنی و کذب بالحسنى فسنیسره للعسری) (مثنوی) تو معسر از میسر یازدان * عاقبت بنکر جمال این و آن * من معسری میسردن کیر و بیل تعسیر اولنان کسه ایله تیسیر اولنان کسه نک ما بینی فرق قیل و عاقبت بونک و آنک جلاله و ما لئه ناظر اول هر کم طاعت حق ذوق طبع و شوق قلبله ایلسه میسر در و لما خلق طبعنه موافق در و هر کم مع الکراهه قیلور سه معسر در بومعنا عاقبتنه نظرنک در زرا چوق کسه اولور که او ائلنده معسر اولور و او اخرنده میسر اولور و بالعکس دخی اولور پس انما الاعمال بالخوا تم در آنکچون عاقبت بنکر بیوردر (مثنوی) در یکی گفته که او ستادی طلب * عاقبت بیسی نیایی در حسب * حسب آبا و اجداد له اولان شرف و معاخرته در بر لر برنده دخی دیمش که بولولده براو ستاد طلب ایلد که الرفیق ثم الطريق دینلش بویولده مر شد سز کیدن یکلمشدر و او ستادی اولمینک حقدنه من لا استاذ له فاستاذ الشیطان قوی صادق اولمشدر (یا ایها الذین آمنوا اتقوا الله وابتغوا الیه الوسیلة آتینده اهل تحقیق وسیله دن مر ادمر شد و رفیقدر دیمشدر و دخی (فاستلوا اهل الذکر انکم لا تعلمون) آتی او ستاد و معلمک طلبی ایچون در دیوادی قیاملر بولنر امشالی آیات و اخباری استادک طلبی حقدنه جوق تالی اولمشدر لاسیما حضرت موسی علیه السلام اولوالعزم ایکن حضرت خضری طلب ایلسنده اولان امر بو خصوصده دلیل قاطع و برهان ساطعدر پس حسب و نسبده عاقبت بینلک و اهل یقینلق بولر من و حسب و نسب ایله عاقبت کاره و نهایت علوم و اسرار و واقف اوله من سن اگر آبا و اجدادده اولان علوم و کمالک انسانه نفی اولیدی حضرت نوح علیه السلام او غلی حقدنه انه ایس من اهلک) دیمزدی و حضرت خضر اول ولد شیخ صالحی قتل قیلزدی و بر خفوی (ان اکرمکم عند الله اتقا کم) اتقای ناس اکرم ناس اولمزدی اگر حسب و نسبله عاقبت بینلک اولیدی (فلا انساب بینهم) درست اولمزدی و سلمان فارسی رضی الله عنه ال رسول دکل ایکن سلمان من الی دیو بیورمزدی * مشنوی * عاقبت دیدن ندر کون ملتی * لاجرم کشتند اسیر زانی بویته بلا استاد لفظی ما قبلنده اولان بیت قرینه سیه مقدمه اولمشدر و اعتماد الفهم العالم قرینه نک قیامی سیه نظمدهن مخدوف اولمشدر زیرا معنی عاقبت کور دیر و بلا استاد نهایت کاره نظر قیلد بلر هر کون ملل سالفه و ام سابقه لاجرم بلا اتباع انبیاسیر زلت و ضلالت اولدیلر اگر کندی بلد کار یله اولان عاقبت بینلکدن کجه لروانیسای عظام علیم السلامه تابع اولسه (روانلری مر شد و استاد اتخاذ قیلسه لردی اسیر ضلالت و غوایت اولمزدی دیمک اولور * مشنوی * عاقبت دیدن نباشد دست باف * ورنه کی بودی بدینها اختلاف * عاقبت بین اولی و نهایت کاره نظر قبلی و حقیقت حالی بولق ال اور کوسی اولر که سن بولنری سهولته لاله کتور سن و کنیدی حقیقت بینلک مر نه سینه بلا استاد توره سن اگر بوعاقبت بینلک دست باف کبی سهل اولیدی چن دینلرده و اصحاب آیینلرده اختلاف اولوردی پس بولنلرده بو اختلاف حقیقت بین اولد قلدن و استاده متابعت و خدمت قیلد قلدن اولور (ولایرون مختلفین الامن رحم ربک) خفوا سی اوزره رحمت رب العالمین انبیاس و اولیای بو اختلافاتدن خلاص قیلشدر و طریق بوحیدتی بولنله مبین اولمشدر بولنلردن غیریسی بولنلر توابعندن ابروسی اختلافده قالمشدر * مشنوی * در یکی گفته که استاهم توی زانکه استاراشناساهم توی * مر دباش و سخره مر دان مشو * و رومر خود کیر و سر کردان مشو * برطو مارده دخی کامل العقل اولنله نسبت دیمش که استاد و مر شدیم سنن زیرا استاد و مر شدی عالم و شناسا اولان هم سنن اولله اولیچو بومر تبه کال کسه سنده اوله و قبلک وحدت مطلقه بی بوله و هر حاله حق سکا هادی و مر شد اوله مستقلا سندن دخی

مر داول وزبون و مغلوب می دان اوله بوری کندی باشکی طوط مر شد طلبنده حیران و سرگردان اوله بومر تبه
اولیاء اللہین ظاهر امر شده خدمت ایتمین اویسیله کوره و خدا پرورله کوره در اویسیلر انلردر که ظاهر اشخ
و می شدی اولیه و صور تا خدمت مشایخ قبلیه لیکن معیار و لیک روحانی آتی تربیه و ارشاد قیلله اما بو کروهک دخی
اکثری بعد السکال لاعن احتیاج بر می شده ارتباط ایشلردر بو کروهده مشهور اولان اولیادن شیخ عطار قدس
الله سره العزیز حضرت تریزدر که ظاهر اشخ لری معلوم اولما مشدر حسین منصور حضرت تریز و روحانی تری
آتی تربیه قیلشدر و نایا حسن حر قانی قدس الله سره العزیز حضرت تریز در ظاهر اشخ لری یوقدر معنایا برید
قدس الله سره العزیز حضرت تریز و روحانی تری تربیه قیلشدر و نایا ایدین نقشبندی قدس الله سره العزیز
حضرت تریز که انلردن دخی ظاهر اشخ لری یوقدر معنایا عابد الخالق عجد و نایک روحانی تری تربیه قیلشدر پس
بومر تبه کاله ایرنله نسبت اوستاده خدمت نفس الامر ده تحصیل حاصل اولور کذلک خدا پرورله دخی مر شد لازم
اولمزیر انلردن دخی جذبیه خدا سبیلله یولده فالمز لیکن شوا یکی طائفه دن ماعداسی اسکر خدمت اوستاد قیلز لرسه
و می شد و معلمه تابع اولمز لرسه ناقص فالور و علوم دین و اسرار یقیندن بی نصیب اولور یولره سخره مر د ان اوله
و کندی تدار ککده اول مر شد طلبنده حیران فالمه دینلر زیر ابوطومارک سوزی یوایی طائفه حقهده در غیر لره الخ
* مثنوی * در یکی گفته که این جمله یکست * هر که اود ویند احوال مر دیکست * برنده دخی دیمش که بوجه اقوال
مختلفه بحسب الحقیقه بر لکدر هر شول کسه ایکی کور و بری برینه ضد بولور شاشی ار جکر در و بر بصر بصیرتی کوردر
بحسب المراتب و الاقوال و الافعال اولان اختلافانند حقیقتک اختلافی و احکام دنیسه نک تساقض و تغایری
لازم کز بلکه هر مر تبه نک حکمی لازم اولان مجمله صرف اولنسه متناقض اولمز نه کم کثرات و اختلافات اشیا
و حدت ذاته خلل و بر من (فنی کل شیء له آیه تدل علی انه واحد م) در یکی گفته که صدیک چون بود * این که اندیشد
مکر مجنون بود * برنده دخی دیمش که یوز بر نیجه اولور بونی که اندیشه ایلر مکر مجنون اوله وزیر بر تروریک اهل تقلید
اولمی بویتن منفهم اولور نه کم اصحاب تقلید کالی بودر که ارباب توحید کلامی واسطه سبیل و وحدت مطلقه به
اقرار ایلر لر نقطه کتور یو آتی سولر لرا اما تحقیقا توحید کندی مقام لری اولدیغی ایچون هر بار که کثرات مختلفه و افعال
متنوعه به نظر ایتسه لر توهم ایدر لر که بو کثرات و تفرقه ضد وحدت و جمعیت اوله پس صدیک چون بودر لر و وحدت نه
یوزدن مر ات کثرانده متجلی و کثر نه جهتدن وحدتله متحیدر ییلز لر و شریعت و طریقت و حقیقتده واقعه اولان
احکام متنوعه و اقوال مختلفه نک اختلافاتی بحسب المراتب ایدوکن فهم قیلز لر نه کم وزیر بر تروریک کونه اولان اقوال
مختلفه نک حقیقتک بیلهمدی و مر اتب و انحصار نه نظر قیلوب موحد اوله مدی (مثنوی) هر یکی قولست ضد همدگر
* چون یکی باشد یکی زهر و شکر * زیرا بواقوالدن هر بری بر قولدر که بری برینک ضدیدر نیجه بر اولور بری زهر و بری
شکر که الضدان لایحتمعان درنم مر اتب حسیله و صورت اعتباری ایلر لکل شیء اثر و لکل بناء مستقر و دخی لکل
مقام مقال و لکل عمل رجال دینور و زهر و شکر مغایر عدا و لنور زیر اوجودده هر مر تبه نک بر آخر حکمی وارد کما
قیل * بیت * هر مر تبه از وجود حکمی دارد * که حفظ مر اتب نکنی زندیق * و لکن بواختلافات استعدادات مختلفه
صاحب لردن حاصله اولور و مر اتب کثیر اعتبارله ظهوره کاور اما معنایه نظر اولنسه اکر بواقوال مختلفه ده و اکر
عالمه اولان اشیا متنوعه و افعال متکثرده اختلاف فالز و مناقضت و مناسفت و مغایرت اولمز * مثنوی *
تاز زهر و از شکر در تذکری (کی توار کز از وحدت بوری) مادام که سن زهر و شکر و نفع و ضرر قیدندن یکجمله سن و جمع
اضداد لک میانی توحید ایلک شرابی ایچمه سن چن سن کز از وحدتدن رایحه آورسن و نه وجهله وحدت مطلقه بی
بولورسن اکر اضداد و انواعه بقارسک حتی بو قیلورسن پس کز از وحدت کیرن آتی اسماء متضاده و اوصاف متقابل
و افعال متنوعه ایلر متجلی کورند دخی و هو الاول فی عین آخریه و الاخر فی عین اولیه و الظاهر فی عین باطنیه و الباطن
فی عین ظاهر تبه دینور بومر تبه الضدان لایحتمعان مر تبه سید زهر و شکر و نفع و ضرر بونده برابر در معین مذلدر
و محیی عین مجتدر و قابض عین باسط در و قس علی هذاسا لرا اضداد * مثنوی * این غلط وین نوع ده طومار و دود *
بر نوشت آن دین عیسی را عود * بواسطه و بونوع اون ایکی طوماری اول عیسی دینسه عدا و اولان وزیر یازدی بو غلط
و بونوع دیکلردن بومعنا منفهم اولور که منویده واقعه و مکتوبه اولان کلمات مختلفه آنک طومارینک
اقوال مختلفه سی اولیه بلکه انجی آنک اختلافی بومنویده مسطوره اولان الفاظ منظومه و مختلفه به تشبیه و تمثیل
اولور بونگونه مختلفه سوز لری دیک اولور پس مثل اولمز مثال اولور دخی آنک طوماری اون ایکیدر و منویده
مکتوبه اولان در یکی گفته اون التیدر نه نادت ایلر که بوانک عینی اولیه بلکه بوندن مر اد اختلافات احکام شرعیه

و مغایرات مر اتب مر عیه اوله توفیق و توجیه اولندیغی اوزره وزیر بر تروریک احکام سی حقیقه متغایر
و متناقض زعم ایدوب اول احکام مختلفه ایلر بر نیجه کروهی تفرقه و اختلافه بر قیدنی کی طائفه مقلده دخی احکام
مختلفه شرعیه بی توفیق ایدم کزندن و جمعیت جانبیه کیده مد کزندن ستفترق امتی الی ثلثه و سبعین فرقه کلهم
فی النار الا واحد قولنک موجب نیجه تمش اوج فرقه اولوب بوجهل دن فرقه ناجیه جامع جمیع مر اتب اولان اهل توحید
اولدی که طریق عدل و اوسطی اختیار قیلدی مثلا یا لکز جبری اولدی و بالکلیه قدری دخی اولدی و معتزله مذهبنده
دخی فالمدی مع هذا ینه بونلرک ادله و مذهبلرله محملده عمل قیلدی و الله اعلم (در بیان آنکه این اختلافات در صورت
روشنست نه در حقیقت راه) اوزیک رنکی عیسی بونداشت * و مزاج خم عیسی خونداشت * جامه صدرنک از ان
خم صفا * ساده ویک رنک کشتی چون صبا) اول مقلد وزیر احوال و وزیر حضرت عیسی علیه السلام بکر نکلی
مر تبه سندن رایحه و ذوق طومندی و حضرت عیسی علیه السلام مزاجی کوبندن خوی طومندی یوزر نکلی
جامه اول صفاخی اولان مزاج عیسا دن ساده ویک رنک اولور دی صبا کی مزاج عیسا یی خه تشبیه ایدب کبر و اکا
مضاف قیللری حضرت عیسا نک ظاهر ده دخی صباغ اولد قیلری ملا سبیلله در وزیر حضرت عیسی علیه السلام
مهمزات علیه سندن بری دخی اول ایدی که بر کوبدن جامه لری انواع الوان یوردی و لازم کسه انواع الوانله منصف اولان
جامه بی بکر نک و ساده ایلدی اکثر اهل توارخ بونی بویله یا ز مشلر و اهل تفسیر دخی (فلما احس عیسی منهم الکفر قال
من انصاری) آیتده بونه اشارت قیلشدر در محشی * یضاوی اولان شیخ زاده مر حوم حاشیه بیضاویده دریکه (قال اهل
التوارخ ان امه سلمته الی صباغ فاراد الصباغ ان یغیب یوما لبعض مهماته فقال له هنا ثیاب مختلفه فقد جعلت علی
ککل واحد منهم علامه فاصبغها بتلک الالوان فادخل الجميع عیسی فی جب واحد فرجع الصباغ و سأل
فاخبره بما فعله فقال قد فسدت الثیاب فاخرج ثوبا اخضر و ثوبا احمر و ثوبا اصفر و ثوبا بیض کایرید الصباغ فتعجب
الحاضرون منه و آمنوا هم الحواریون) و جامه صدرنکدن مر اد جامه وجود انسا یدر که الوان اخلاق بشر بینه ملون
وصفه نفسا یتله منصف و مکتوبه و حضرت عیسی علیه السلام مزاجی کوبندن بکر نک اولمی اول حضرت نک
شرعنه و قبلنه داخل اولنلرک وجودی جامه سی الوان اختلافات بشریه دن خلاص اولوب نور توحید ایلر بونامی
وصبا کی صفا بولسیدر (مثنوی) نیست یلر رنکی کز و خیز دملال) بل مثال ماهی و آب زلال) و بو توحید بکر نکلی
اول بکر نکلک دکدر که اندن سالک ملالت حاصل اوله بلکه اول بی رنکک عالمی آب زلال کی واکمستغرق اولنلر ماهی
کی آنکله زنده اولوب و آنکله راحت و حیات بولوب عیش و نوش قیلورلر (مثنوی) کرچه در خشکی هزاران رنکک است
ماهی ترا بیا بیوست چنکک است) کرچه بوقور و ولقد معنی بوعالم صورته هزاران نقوش و الوان وارد رنکک ماهیان
بحر و وحدت اولان انبیا و اولیا نک بیوستله چنکاری وارد یعنی عالم کثرتدن احتراز و تفریق وارد (مثنوی) کیست
ماهی چیت در یاد رنکک * نایدان ماندم ملک عزوجل * ماهی کدر و دریانه شیدر مثله که تا کابکزه به ملک عزوجل
یعنی بومثل دکل مثال در سن وحدت بیرنکلی کنی دینا بیرنکلی کنه قیاس ایتمه * مثنوی * صد هزاران بحر و ماهی
در وجود * سجده آریدیش آن اکرام وجود * زیرا نیجه یوزیک بحر و ماهی بو وجود عالمده سجده و عبودیت کتور لر
اول اکرام وجود صاحبینک اوکنه یا خود اکرام وجوددن مضاف بخدوف اوله پیش آن ذی اکرام وجود دیک اوله
یا خود رنکک عدل قیللردن اولوب اول عین اکرام و عین جود اولان حقل حضور نه سجده کتور لر دیک اوله
* مثنوی * چند باران عطایا باران شده * نایدان آن بحر در افشان شده * بر نیجه باران عطایا غیبی اولدی اول
حضرت طرفندن تا اول بر قاج باران عطاسبیلله بو بحر لر در افشان اولدی * مثنوی * چند خورشید کرم
افروخته * تا که ابرو بحر جود آموخته * و بر نیجه خورشید کرم اول حضرت جانبندن افر و خته اولدی و طلوع
قیلدی تا که بوا بر و بحر لر اندن جود و سخا و کرم ندی پس قیاس ایلر اول حضرت نک عظم شانی که جمیع بحرارانک
تلمز جودندن بر قطره وجهل نیرات آنک خورشید کرمندن بر ذره و کل نم جهان آنک خزان نعمت لردن بر بهره در پس
نوجهل دریا کامثال اولور * مثنوی * پرودانش زده بر آب وطن * تا که شددانه پذیرنده زمین * اول خورشید
کرم الهیدن پرودانش ولعه شناسش خال و طینک اوزرینه اوردی تا بوزمین اول بر و واسطه سبیلله دانه پذیرنده اولدی
* مثنوی * خال امین و هر که دروی کاشی * بی خیانت جنس آن برداشتی * کورمز میسن خال زمین امیندر هر نه
نخه می که اکا کدک بلا خیانه بلکه مع زیاده آنک جنسی اندن قالدر دیک * مثنوی * این امانت زان امانت یاقنست
کافتاب عدل بروی یاقنست * بوا میلکی زمین اول امانت الهیه دن بولشدر که آفتاب صفت عدل آنک اوزرینه
طالع اولشدر * مثنوی * تا نشان حق نیاردن تو بهار * خال سرهار انکرده آشکار * نشانندن مر اد امر در که

پادشاه را که امر نه نشان دیر و یا خود اسم عدالت را نثارید که اعتدال زمان در تقدیر معنی تا امر الهی و یا خود
صفت عدالت شانی اولان اعتدال ربیع نوهار موسمی کشور مبه و خالک جو فنده اولان اسراری آشکارا بلسدی
ولسان حاله هر بر برک و بار و ازهار و اشجار ما فی الضمیرین سوبلدی هماندم که ایت الله بقدر مقتضای سنج
جناب کرد کار نوهار واسطه سبله اسرار خاکی اظهار ایلدی هر برک و بار برلسان اولوب اهل انظاره حالی
سویلدی بیت استراست اسلک المغه حکمت کتابدن سبق * خامه قدرت نه باز مش صفحه اشجاره بقیت اشجاره بقی که
هر روزی بر کابدر (ادراکی اولمیهانه جهان بر ورق دکل * مثنوی * آن جواد کی که جیادی رابداد * این خبرها
وین امانت وین سداد * اول بر جواد که بر جاده و بر دی بو خبری و بوامانی و بوسداد و استقامتی (مثنوی) جیادی را
کند فضلش خیر * عاقلانرا کرده قهر اوضر بر * هر بر جیادی آنک فضل و احسانی خبردار ایلر که جمیع خصوصه
حق تعالی آنک امر نه مطیع علرد مع هذا بونلر ده عقل و تمیز نو قدر آنک قهری عاقلری کور ایلشدر که عقل قوی الیه آنک
قهرندن خلاص بولمغه قادر اوله مدبر و فکر و فراست و نیجه بیک حکمت و معرفتله آنک قضا سندن نجات بولمه مدبر
(مثنوی) جان و دل و طاقت آن جوش نیست * با که کو بم در جهان یک گوش نیست * مثلاً حکماء کافرین و عقلاء
مشرکین کبی جان و دله اول جوش و طاقت بوقدر یعنی حق تعالی حضرت تباریک اسرار نهانی و حکمت بی پایان
فهم و ادراک ایلر که جان و دل ایچون اول طاقت و کالایق قدرت بوقدر بوجان و دلک ادراک ایلر که عاجز و فرمائنده
قادر بی سری کیمه سوبلیم که جهانده بونک استماعه لایق بر گوش بوقدر یک گوش نیست دیونی کلی ایلر کلرندن
مراد انصار کالعدم قولنک مفهومی اشعار ایلر * مثنوی * هر یکا گوش بوزی چشم کشت * هر یکا سستی
بدا زوی بشم کشت * هر زده که بر گوش و ارایدی اندن چشم اولدی یعنی هر قنده که سمع مر تبه سنده بر کسه وار
ایدی اول خدایک توفیق و هدایتندن رؤیت و مشاهده مر تبه سنی بولدی هر قنده که بر سنک و ارایدی اندن بشم اولدی
یعنی هر برده که بر جگر لا بفهم و جیادی کبی آنک کسه و ارایدی اول خدایک فضل و عنایتندن بشم اولدی و جوهریت
مر تبه سنی بولدی * مثنوی * کیمی سازست چه بود کیمیا * مجزه بخشست چه بود سیمیا * اول خدای تعالی کیمیا
دوز بچیدر کیمیا نه اولور یعنی اول حضرتی کیمیا به تشبیه ایلر که افاده قیلور اکر اول کیمیا کیمیدر دینلسه بوسوز یعنی
اولور کیمیا شول اکر بر در که نحاس و رصاص مقوله سی شیر سی و ذهب خاص ایلر و خدای تعالی بوا کسیرک
صانعیدر کذلک انبیا و اولیا هر بری معنوی کیمیا لدر که کفر و عصیان و جهل و طغیان مسئله لر بی طاعت و ایمانه
و عدل و عرفانه تبدیل ایلر لرحق سبحانه و تعالی بومعنوی اولان کیمیا لدر که دخی خالق و صانعیدر پس اکا کیمیا دینلسه
برنده اولمز اول صانع مجزه بخشدر سیمیا نه اوله مجزه شول خارق عاداتدر که انبیا علیهم السلامدن غیر بی آنک
انبیائنده عاجز لر در زرا اول خارق عاده اولان حاله ه آنکچون مجزه دینلدی که خلایق عاجز ایلر اول خارق عاده اکر
اولیادن ظهوره کسه کرامت دینور و سیمیا محرمه مشابه شول تخیلاتدر که آنک حقیقتی بوقدر لیکن اوستاد آنی
صنعتله عیون فاسه موجودش کلنده کوستر مثلاً اهل شعبده نیک بعض صنعت غریبه کوستر دکاری کبی
* مثنوی * این ثنائی گفتن زمین ترک نشاست * کین دلیل هستی و هستی خطاست * بنندن بوثنائی دیمک و احصا
ایلک عین ترک نشاد در زرا بوثنائی دیمک وجوده دلیل و نشاندرو وجوده عین اهل الکمال بر نوع ذنب و خطا در بلکه
اصحاب کمالک شانی خدای تعالی بی بی شائبه وجود کمال بجزله ثنائیلر کدر وجود ایلر اولان مدح و ثنائی ترک قیلقدرد
نه کم سلطان انبیا صلی الله علیه و سلم احصای ثنائیلر کده وجود و قدرتی ترک ایلدی و لا احصی ثناء علیک انت کما انیت
علی نقیله دیو بروردی * مثنوی * پیش هست او باید نیست بود * چیست هست پیش او کور و کبود * اول خدایک
وجودی قنده نیست و فانی اولتی کرک وجود آنک او کنده نه در کور و کبود در کور و کبود آرده فالش شیده در بر بونده
وجود غیر آنک وجودی قنده بی نفع و بی معنی دیمکدن عبارتدر پس وجود غیرک کور و کبود منزه سنده اولدی یعنی
بو یتله تفسیر بیور و بر (مثنوی) کربودی کور و بکداختی * کرمی خورشید را بشناختی * اکر وجود غیر کور
اولمیدی او ندن اریدی یعنی اکر حقدن غیریک و ما سوا مر تبه سنده اولان اشیا آنک وجودی حضرت حقل
شهو دندن کور اولمیدی بلکه آنی کندیک وجودنده مشاهده قیلدی بوز کبی اریدی وفانی اولیدی و خورشیدک
کرملکنی اکییدی یعنی خورشید حقیقت نور و بر فانی و آنک تأیری فهم قیلدی پس بوجود غیرک وجود حقله
قام اولدی یعنی بلامسی و اندن خبر دار اولماسی کور لکنه دلالت ایلر * مثنوی و نبودی او کبود از تعزیت * کی
فسردی همچو بخاین ناحیت * ترک کبود دبار بجمده رنگ ما قدر دبار رومده سیاه رنگ ماتم اولدی یعنی کبی
معنی اول وجود ما سوا تعزیتدن کبود اولمیدی یعنی حضرت حقدن بعد اولتی ما غندن ازرق پوش شکلنده

اولمیدی بونا حیت بوز کبی بچن طو کردی یعنی بونا حیه ممکنات و وجود کائنات بوز کبی بچن منجمده اولوردی و غیرت
مر تبه سنده موجود فالوردی بلکه اول قدیم مطلقه قریب و قرین اولسیدی و آنک ظهوری کند یلرک وجودنده معاینه
قیل سیدی غیر یتدن اثر لری فالزدی (کما قال الحنید اذا قرن المحدث بالقدیم لم یبق لهما اثر) پس موجود آنک ما سوا و غیر
مر تبه سنده موجوده و منجمده اولسی وصال حقدن و شهود وجود مطلقدن کور و مهجور فالمر تبه شهادت ایلر
(در بیان خسارت و زبردین مکر * مثنوی * همچو شه نادان و غافل بدو زبر * پیچه میز با قدیم نا کر * پادشاه
جهود کبی وزیر دخی نادان و غافل ایدی مفارقتی ممکن اولین و امریک قبولی ضروری و لازم اولان قدیمه پیچ
اوردی یعنی حضرت حقه مقابله قیلدی ز برادرین عیسی علیه السلام حق تعالی آنک مر ادا ایلدی بکی دین ایدی آنک
تغییر نه سعی قیلتی حقله پیچه اورمق کبی اولدی نا کر بر لاد و لازم معنا سنده در (مثنوی) با چنان قادر خدای کز عدم
صد چو عالم هست کرداندم * انجیلین قادر بر خدایه پیچه اوردی که عدمدن بر دمه بو عالم کبی بوز عالم وجوده
کتور * مثنوی * صد چو عالم در نظر پیدا کند * چونکه چشم را بخود بینا کند * سنک نظر کرده بو عالم کبی بوز عالم
پیدا ایلر چونکه سنک چشمکی کند و سیله کور بیجی ایلیمه یعنی کندی نوریه کور بیجی ایلیمه * مثنوی * کرجهان پشت
بزرگ و بی نیست * پیش قدرت ذره می دان که نیست * اکر جهان سنک قنکده عظیم و بی پایان و بی نهایتدر لیکن
قدر و قدیم قدرتی قنده بر ذره بیل بو عالمی که حقیقتده بوقدر * مثنوی * این جهان خود حبس جانهای شماست
هین روید آن سو که حجر ای شماست * بوجهان خود سزک جانلر بکزرک حبسیدر اگاه اولور که اول جانیه کید بکزر اول
جانب سزک حجر اوتقر جکا کز در اول طرفدن مر ادا انبیا و اولیا علیهم السلامک کتد کاری ارض الله واسعة و مر تبه
حقیقتدر * مثنوی * این جهان محدود آن خود بیحدست * نقش و صورت پیش ان معنی سدست (بوجهان صورت
محدود و اول جهان معنی خود بی حد و بی نهایتدر و نقش و صورت اول معنی عالمک او کنده حجاب و سد و بو عالم
معنی دائم بو عالم صورتده متصرف و آنک اهل بو عالم اهلینک اوزر نه غالب و متسلطدر پس بو عالم معنی اهلنک عالم
صورت اهل اوزره غلبه و حکومتنک بیاتنه شروع ایدوب بیوردر * مثنوی * صدهزاران نیرة فرعون را * در شکست
از موسی بایک عصا * فرعونک صدهزاران نیرة سنی یعنی بو عالم صورتک اهل اولان فرعونک و آنک عسکرینک
اکت حرب و قتالنی اول عالمک اهل اولان بر موسادن بر عصا ایلر صدی * مثنوی * صدهزاران طب جالینوس بود *
پیش عیسی و دشمن افسوس بود * بو عالمک اهلندن اولان جالینوسک صدهزاران طبی و ارایدی اول عالمک اهل اولان
حضرت عیسی علیه السلامک او کنده و آنک نفس مبارکنک قنده افسوس و بیپوده اولدی زرا بو اوطای صوری
ایر ای اکه و برص و احیای موی ایلر که قادر اولد ایلر حضرت عیسی علیه السلامدن بوجزه لری کور و عاجز قالد ایلر
مثنوی * صدهزاران دفتر اشعار بود * پیش حرف آمی اش عار بود * نیچه بوزیک شعر لرک دفتری و شاعر لرک افصحی
و ارایدی اول عالمک بر امیسنک او کنده اول اشعار عیب و عار اولدی امی ده که یلرک اولکیسی نسبت ایچوندر و ایکنجیسی
و حدت ایچوندر ضمیر غائب اولان اش مقدما آن معنی دیمکله اشارت بیورد قلمی عالم معنایه را جعدر و یا خود
خدای تعالی به را جعدر و اشعاره دخی راجع اولسه جا زرد و لیکن اولین اولی و امیدن مر اد حضرت محمد صلی الله
علیه و سلمدر و اول حضرت نه ای دینلکده برایکی وجه و ارادر و لا برشی اوقیوب و استاددن بر علم تعلیم ایلدی ایچون ای
دید یلر که اتانن نیچه طوغدی ایسه غیرک تعلیمه محتاج اولمیب اولیه ظهور ایلدی ثانیامدن مر اد عند اهل الحقیق
ام الکتابدر اول حضرت نه ای دیومه نسبت قیلتی آنک علمینک ام الکتابه منسوب اولدی بندن عبارتدر و اول حضرتنک
عصر شربنده افصح فصحا و بانغ بلغاقتی چوق اید یلر و مکرمه مکرمه بونلرک بر نادیه لری و ارایدی کاوب اول موضعده
جمع اولوب بری بریه تحدی ایلر لردی حتی بوجله دن برگزیده و عالیه قدر سبعة معلقه صاحبی یدی شاعر و اراید بکم انلرک
شعری اعجاز مر تبه سنی بواشدی بونلرک هر بری علی سبیل التحدی شعر لرین کتور باب کعبه به تعلیق قیلشیدی
چونک سلطان انبیا صلی الله علیه و سلم بونلرک دعوتیه بعث اولند قده و بونلره حضرت حق جانندن قرآن عظیم ایلر
تحدی قیلند قده اقصا سوردن بر سوریه کتور سک و کا نظیره دیمکه عاجز و فرمائنده اولوب هر بریک اشعار کندی لره
عیب و عار کاوب کیمیه ایلر کعبه قبوسندن شعر لری او غزلد ایلر و اول حضرتنک لسان شریفندن ظهور ایلرین حرف
و کلمات مثالی کلمات و حروفک نظیره سنده قادر اولمیب هر بری اختفا قیلد یلر پس اول عالمک اهلنک بو عالمک اهل اوزره
غالب اولدی بینه انبیا عظام علیهم السلامک بومجزاتی ایلر استشهاد بیورد یلر و هر نیشک مجزه سی کندی عصرنده
اولان قومنه هر نه کار و صنعت غالب اولدیه و اول قومک ایچنده هر نه حالت مقبول و پسندیده کلدیه و انیشک
مجزه سی اکا کوره واقع اولمشدر مثلاً حضرت موسی علیه السلام زمانده محرمه و ساحره رغبت زیاده ایدی که

خلق بعض محبت الله عاجز باشند حق تعالی عالم معنائك اهلی اولان حضرت موسی علیه السلام عصا سنی
از دریا بکشد که بونری عاجز قیلدی و دور عیسی علیه السلام طبع علی من غوب و معظم کلمدی و هر بر طیب
اول زمان قومك ایچنده نبی کی مکرر اولمشدی حق تعالی عالم معنائك اهلی اولان عیسی علیه السلام
حضرت تری برای اکه و ابرص و احیای موی ایتمکله بونله ارسال ایلدی بونله و مجزه بی کوروب عاجز قالدیلر
و حضرت نبی علیه الصلاة والسلام زمانه ناس فصاحت و بلاغته رغبت قیلشدر و رفصیح و بطیغی عظیم القدر
و جلیل المرتبه بیلشدری حق تعالی نبی ای حضرت تری بونله بعث ایلدی بونله انک فصاحت و بلاغته ندر حیران
قالدیلر و آنک مثلی ایسانده عاجز اولدیلر پس هر بری بر آخر نییدن صادر اولان مجزه بی اظهاره قادر در ولیکن
کندی زمانه اولان قوی هر نه رغبت ایلر بونله دخی مجزه سی اکا کوره ظهوره کلمشدر (مثنوی) * باجنین
غالب خداوند کسی * چون نمیزد که باشد او خسی * بونجین غالب و قادر بر خداوند که مقابله سنده بر کسه نیچون
اولیه اکر اول کسه زیاده دخی اولیه با بونده مقابله معنایسته استعمال اولنور * مثنوی * پس دل چون کوه را
انکخت او * می غزیر باد و آریخت او * اول خدا چون طاع کبی قوی و محکم قلبی قویاردی یعنی عقل و فضل الله
کوه کبی راسخ و ثابت قلبی برندن قلع ایلدی اول قلب قوت و ثباتی آنک تضاسنه مقابله قیلدی و اول قوت و ثبات
واسطه سبله انک بجه قهر ندرن خلاص اولدی اول قادر و قوی و عاقل و زبرک اولان مرغی ایکی ایغیه آصدی یعنی ایکی
آاغندن طو ندی و دام قهر نه بند ایدنی مرغ ز بر کدن مقصود هر کارنده زبرک و عاقل اولان و ضرر و مکرر داجتباب
قیلان کسه در (مثنوی) فهم و خاطر تیز کردن نیست راه (جز شکسته می نکیر فصل شاه) فهم و خاطر تیز بیلک بول
دکار یعنی فهم و خاطر و عقل تیز بیلک حضرت حق جاننده طریقی اولن زبر اول بادشاه حقیقینک فضلی انکسار
و شکسته لکدن غیری طو غز یعنی قبول قیلر (ولهذا قال فی الحدیث القدسی) * انا عند منکسر القلوب * مثنوی *
ای بسا کنج اکنان و کنج کاو * کان خیال اندیش را شد ویش کاو * اولکی کاو کاف عریله کاویدن لفظندن بوجق قز بیجی
دیگ اولور و نانی کار کاف فارسیله صغر معنایسته در تقدیر معنی ای چوق خزینه طولدر بیجی و بوجق قز بیجی کسار که
اول خیال اندیش اولان و زبر بر تر و بره صغریه صغالی اولدی یعنی اول دخی و زبره تابع اولدی زیرا استعمال اهل فرسده
ریش کاوشول کسه یه بر لکه بر دخی شیشه تبعیت قیله و کاسخه اوله پس بول کلامدن مراد تعریض اولور شول صوری
خزینه طولدر بول مال جمع ایدن اهل دنیا به و یا خود معنوی کنج قلبین بحث ایدوب جواهر علمه پرایدن علمایه که دنیای
دخی به و نفس خسیسه تابع اولمشدر و ریش کار منزله سن بولمشدر و بونله خطاب ایدوب بر نیجه ایسانده دخی ارشاد
بیورر * مثنوی * کاو که بود تا نوریش اوشوی * خالک چه بود تا حشیش اوشوی * کاو کهیم اوله تاسن انک صقالی
اوله سن یعنی دنیا صغری و یا نفس اماره صغری نه شیء اوله که سن انک تابعی اوله سن خالک نه شیء اوله تاسن انک حشیشی
اوله سن یعنی بوعالم تراب نه دیندر که سن آنک از فی اوله سن حاصل کلام انسان خلاصه موجودات ایکن حیوان سیرت
اولان نفس و دنیای دخی به تابع اولدی و همی نه سفل ده قالمق دین و ایمانه ضرر و بر منی و معنایسته و فسخ اولمشنی
اشعار ایلر * مثنوی * چون زنی از کار بدشدر روی زرد * مسخ کرد او را خدا و زهره کرد * چونکم بر عورت بد فعلدن
روی زرد اولدی یعنی خجل و شرمسار اولدی روی زرد خجالتدن کا بیدر خدای تعالی انک صورتی مسخ ایلدی
و آنی زهره ایلدی بوزشک زهره اولمشدر و علمانک اختلافی وارد (وما انزل علی الملکین یابل هاروت و ماروت) آیتنک
تفسیرنده اهل تفسیر بونک قصه سنی هر بری بونوع اوزره حکایه قیلشدر که اکثری الان سبعة سیاره دن اولان زهره
یادری اولدیغنه قائل و راضی اولمشدر و بعضی الان سبعة سیاره دن اولان زهره در دیشدر و حضرت رسول
صلی الله علیه و سلم حدیث شریفی بومعنا به دلالت ایلر دیشدر که حدیث صحیح در و رسول اکرم صلی الله علیه و سلم
هر بار که زهره بلد زنی کورسه ایدی بیورر زدی که (لن الله الزهره فانه ما هی التي فتنت الملکین هاروت و ماروت) رواه
السیوطی فی الجامع الصغیر عن علی کرم الله وجهه و صاحب التیسیر تیسیرده در که حق تعالی اول وقت کم آسمانی
براندی کواکبی بیله خلق ایلدی و زهره سبعة سیاره دن بریدر که آسمان ایله بیله خلق اولمشدر بلکه خدای تعالی هاروت و
ماروت کلان زهره نام عورتی مسخ ایلدی و آسمانه اسم اعظم قویله جیقا ردی و آسمانه هنوز معذبدر و یا خود سائر
مسخوات کبی ناره ملحقدر و اول حدیثی که اصحاب حدیث حضرت نبیدن روایت ایلشدر که (لن الله الزهره فانه
فتنت ملکین) بیورر شد بولعت اکا اسمنک توافقندن اتریدر دیشدر و معنایسته مسطور در که زهره بر جیله عورت
ایدی ایله خدمت ایلدی اول ملکینک محکمه سنه کادی فی الحال اول ملک بونک اطاعت و ملاحتن کوروب
فریفته اولدی بله قصه بونک مهماتی تا خیره بر اقدیلر بر آخر کونده اول عورت کیر و کادی آنی اول ملک را خلوتخانه لرینه

دعوت ایلدیلر و کندیلرک عشق و محبتن اکا اشکاره سو بیلدیلر اول زن دخی بونله بو کونه جواب و بردی که سزک
مطلوبکن حاصل اولن الا اوج فعلی ارتکابه اولانم معبودم اولان دته پرستش ایتمکله و شوهری قتل قیلغله و دخی
شراب خرا تمکله بونلرت پرستشکی و قتل نفسی اکبر کاردن ایدوکنی بیلوب آنی ایساندن اجتناب قیلوب شرب
خمره راضی اولدیلر لیکن مجمع قبایح و ام الخبائث بوایدیکنی بیلدیلر روایت اولنور که اول زمان بونله دیدی که سز
هر شب بعد اداء حکومت کده آسمانه عروج ایلر سز اول اسمله که آسمانه عروج ایلک که انک بونله قادر اولور سز
بکا تعلیم ایلک بونلر اول اسم اعظمی اول زنه اوکر ندیلر و اول اسمک قویله اول زن آسمانه عروج ایلدی و خدا انک
صورتی مسخ قیلدی آنک صورتی بر کوبک صورتیه مبدل اولدی بومحمله حضرت خداوند کارنک دخی
اکرچه کلام در ربارلندن بالبد ایه عین زهره مشهوره اولدی منفهم اولور لیکن عین زهره مشهوره اولدی
کورینور بونقر بیله که مسخ لغتده بر صورتک بر آخر صورتیه بدل اولمشدر بر لکه صورت اخری صورت اولی دن ادبی
اوله پس مسخ کرد او را خدا و زهره کرد بیورملی خدای تعالی ان زن را مسخ کرد و بر شکل زهره کرد و یاد صورت
زهره کردیمکی اقتضا ایلر پس خدای تعالی اول زنی زهره صورتیه مسخ ایلشندن و اول زنک شکلی زهره مشهوره
شکله کرمشندن انک عین زهره اولسی لازم کلمز بلکه حق تعالی آنی زهره صورتیه قیلدی دیمکی مستلزم اولور پس
صورت زهره به مسخوه اولد قدنصره صاحب تیسیر دیدیکنی کبی با آسمانه قالمش اوله و یا خود سائر مسخوات
کبی ناره کذر قیلش اوله پس عین زهره مشهوره اولدی بونکه من دفع اولور و اسفندکار علما لازم کلمز و بومحمله بوندن
انصب توفیق اولنر قلیتامل * مثنوی * عورتی را زهره کردن مسخ بود * خالک و کل کشتن نه مسخست ای عنود *
بر عورتی زهره ایلک مسخ اولدی یعنی بر عورتک زهره صورتیه اولسی و شکل زهره به کیرمسی مسخ اولدی ای زیاده
عنایدیجی خالک و کل اولدی مسخ کلدیلر یعنی مسخدر * روح می بردن سوی جرح برین * سوی آب و کل
شدی در اسفلین * روح سنی جرح برین جاننده ایلنور یعنی آسمان روحانی جاننده سنک روح سنی جذب ایلر سن
مر تبه اسفلینده آب و کل جاننده کتدل یعنی مقتضای روحی قویوب مشتهای تی اختیار ایتدل * مثنوی * خویشتر را
مسخ کردی زین سفل * زان وجودی که بدان رشک عقول * کندیکنی بوالخلق جهندن مسخ ایلدک شول
بر وجوددن مسخ ایلدک کم اول وجود عقول شکلی ایدی یعنی احسن التقویده اولان وجود حقیقیه انسانیه که
فی الحقیقه عقول و ملائکه نک مغبوطی و مرغو بیدرسن آنی تن پرست و متابعت هوا بیلست اولان کسنه صورت
حیوانیه به مسخ ایلدک بواب و کل مر تبه سنده سفل اولان اکل و شر به مقید اولدیغ جهندن (مثنوی) پس بین کین
مسخ کردن چون بود * پیش آن مسخ این بغایت دون بود * فاذا کان کذلک بومقدمه معلومک اولدیسنه نظر ایله
بومسخ ایلک نیجه اولدی اومسخن اوکنده بومسخ بغایت دون اولور یعنی اول زهره نک مسخنه نسبت بواب و کل
صورتیه مسخ اولدی کمالیه ادبی اولور زبر اول زن صورت زهره به که شکلا نور ایدر مسخوه اولوب سفلدن علوی
جاننده عروج قیلوب آسمانه قرار قیلدی مع هذا احسن التقویده اولان صورت معنویه انسانیه به نسبتله سنه
مسخ اولدی پس آب و کل اولدی و محض احیوا ایتده قالمق نه مر تبه مسخ اولور بو کا کوره قیاس ایله (مثنوی) اسب همت
سوی اختر تاختی * آدم مسخو در انشا خنی * بویوت نجوم علمنه مستغل اولان و علم عینله تفوق و ترقی زعن قیلان
کسه لر جانندن حاصله اولان شہات و هممائی دفع ایچون اولور و ما قبله به بوجهله مناسبت بولور خالک و کل
کشتن نه مسخست ای عنود بیوردر قری کبی دخی پیش آن مسخ این بغایت دون بود کلامن ادا ایلدکری کبی کانه اسیر
اکل و شرب اولان و عالم طبیعه عتده قالان مخمین و اهل هیئت علملرینک موضوعی عالی اولدیغی جهندن کندیلری دخی
مر تبه سفلیه و شکل حیوانیه دن نجات بولش و بوحکمدن کسدیلر بی مستثنائولش زعم ایلر و کویالسان حاله
مسخ معنویدن بونجات بولدی دیوسو بیلر پس انله خطایا بویوت شریفی بیورر و انلر زمینده مسخو دملاکه اولان
آدمک قدر و شانی بیلکی قویوب علم و همتله افلا که صعود و ترقی ایلدکری ذم و قدح قیلوب دیرلای منجم همت
آنی اختر جاننده سوردل و کندیکنی علم نجوم و هیئت واسطه سبله زهره و افلا که ابر کوردل مسخو دملاکه اولان آدمی
اکلدل یعنی حضرت آدم که سنک بیدر کدر آسمان اهل اسمک مسخو دی اولمشدر پس حضرت آدم آسمانه و اهل آسمانه
خدمت و التفات و محبت قیلدی بلکه آسمان و اهل آسمان اکا تعظیم و خدمت قیلدی پس سنکه آدم زاده اوله سن
اکر خیر خلق اولدک اولدیغ مر تبه سی اکر دلک والولد سربایه معنایسته سنده بونوردی و انک صفیله موصوفه
اولوب کندی قدرکی بیلوردک * مثنوی * آخر آدم زاده ای ناخلف * چند پنداری توبستی را شرف *
چند کوی من بکیرم عالمی * این جهان را برکت از خود همی * ای خلف یعنی ای ناصالح آخر آدم زاده سن نیجه

بر الحاق فی سن شرف زعم ایلرسن یعنی علم نجوم ایل زهره کبی آسمانه کتک وافلاک علیه ترفع وترقی ایتمک آدم
مسجوددن موروث اولان و انبیا عظامدن ظهوره کلان علمه نسبت تدنی و تسفلدر پس سن اول پستلکی نیجه
شرف عدایلسن و مقصود بالذاتی قویوب سیانه نه کیدرسن ای ناخلف خطابی اهل نجوم و اهل هیئته اولیوب
اهل هوا و اهل دولته اولسه دخی لطیف اولور بوتقدیر اوزره معنی آخر آدم اوعلیسن ای خیر سزنا صالح ولد بودوات
صوری و رفعت ظاهری معناستلکدر پس سن هوا و هوسله نیچون ترفع و آسمان دولت صوری جانبیه ترقی ایدوب
معنا پست و سفلی اولان مرتبه بی نیجه بر شرف و دولت ظاهره به حریص اولوب بن عالمی طورتم دیو نیجه بر دیرسن
بوجهانی دولت ایلرسن دیمک اولور و هو الانسب للمحل ای رفعت حاضره به و دولت ظاهره به حریص اولان بن عالمی
طورتم بوجهانی کندمدن پرایلم یعنی نیجه دل کندمک دولت و رفعتیه بوعالمی طولدرم دیرسن * مننوی *
گرجهان بر برف کردد سر بر * تاب خور بکد از دش بایک نظر * مثلا اگر بوجهان باشند باشه قارایله پراولسه
آفتاب حرارتی انی بر نظرله ایدر یعنی دولت صوری و غیوت و رفعت رسومی فی المثل برف کیددرا اگر بر کسه دولت
صوری و شوکت رسومی ایله جهمانی باشند باشه طوئسه و عالمی تحت تصرفه آکوب ضبط ایلسه خورشید حقیقینک
تاب قهری بر نظرله انی ایدر و علی الفور و فایاب ایلر کذلک تاب لطنی دخی برف کبی اولان معاصی و اوزاری بر نظرله
ایدوب محو و فنا ایلر محصل کلام اول خورشید حقیقینک تاب قهریه دولت و قدرت اناس نیجه طاقت کتوره مزسه
کذلک تاب لطف و رحمة خطا و معصیت و حرم و ضلالت بر فاری دخی قرشود و دره من بلکه انک تاب لطف و عنایتی
معاصی و اوزار کثیره بی علی الفور افسا ایلر ته کم بعض کار بیورر لر العنایه تدم الخسایه و توجب الهدایه و ثورث الولاية
* مننوی * وزرا و وصدور و زار * نیست کرداند خدا بایک شرار * و جنب خدا اول بادشاه ذوالعطاء در که
اول وزیرک و وزیرانی و انک کبی نیجه یوزیک کسلرک دخی و زور و خطاسنی شعله رحمتدن بر شر ایلر یوق ایلر کرار ادنی تعلق
ایلر * مننوی * عین ان تحمیل را حکمت کنید * عین ان زهراب را شربت کنید * اول تحمیلات فاسده نک عین
حکمت و افیه ایلر اول عین زهراب اولان سیستانی شربت شافیه و حسنات صافیه ایدوب (اولئک یندل الله
سبائهم حسنات) دیوانله اشارت ایلر و انلر حقیقه کلام سولر * مننوی * ان کان انکیزا سازد یقین * مهرها
رویاندا از اسباب کین * اول کان ظهوره کتورک کسه بی اهل یقین دوزوب حقیقه سیور و اسباب کیندن محبت و مهر لر
بتورر لر (مننوی) پرورد در آتش ابراهیم را ایمنی روح سازد بیم را * حضرت ابراهیم علیه السلاهی آتش ایچره بسلر
و بیم و خونی و جله اینک ایلر انک عقلی ادراک ایلر حکمت و صنعتی چوق و اسرار و کارنه قیاس و اندازه یوقدر کاه
اولور که عادت الله بر مقتضای عقل و اسباب و وسایط اوزره جاریه اولور و کاه اولور که خرق عاده ایدوب بر خلاف مقتضای
عقل برشی ایچاد قیلور (مننوی) از سبب سوزش من سودایم * در خیالاتش چو سوسفطایم * سوسفطایه حکما
دهر یه دن بر طاقه در که حقایق اشیا بی انکار ایدر لر و نلر اوج قسمد بر قسمی بواشیا به اوهام و خیالات باطله دیر لر
بونلر عنادیه دیر لر و بر قسمی بونلر دن اشیا انک نبوته منکر دکلر و لیکن زعم ایلر که اشیا تابع دیر لر و بر قسمی بونلر دن
اشیا اعتقادات اوله یعنی بر شینه اگر جواهر اعتقاد ایلر سک جوهر دروا کر عرض اعتقاد ایلر سک عرض دروا کر قدیم
اعتقاد ایلر سک قدیم و محدث اعتقاد ایلر سک محدث دروا کر و بر قسمی عندیه تسمیه اولور و بر قسمی دخی اشیا انک نبوته
و عدم نبوته اولان علی انکار ایدر لر و زعم ایدر لر که بونلر شک ایدر لر و روشن ایلر کاندن دخی شک ایدر لر در علم
جواب و کسه لادریه دیر لر زیر بونلر سوال اولسه که بواشیا ندر جوابلری لادری دیگدر پس حضرت مولانا انک
چو سوسفطایم دیو کند یزیری تشبیه سیور دقلری بولادریه قسمدر معنای بیت بن خدائک سبب سوزلکندن حیران
و سودایم که بو خصوصه مقتضای عقله اعتماد یوقدر و انک ارادت ذاتیه و حکمت خفیه سنک خیالاتدن
سوسفطانی کبی که لادری دینلر دم که جمیع انبیا و هم سلین صلوات الله علیهم ایچین بو خصوصه بولید دینلر کلامی
الله نبیه فی کتابه الکریم قل ما کنت بدعا من الرسل ای بدیع ما منم اقدر علی مال بقدر و اعلیه و ما ادری ما بفعل بی
ولا بکم ای فی الدار ین علی التفصیل اذلا علمی بالغیب والله اعلم (مکر دیکر انک یکن وزیر در اضلال قوم نصاری
مننوی) مکر دیکر آن وزیر از خود بیست (وعظ و ابکداشت و در خلوت نشست) اول وزیر برتر وزیر کند و سندن بر غیری
مکر بغلدی یعنی پیدا ایلدی و عقلی قودی و خلوتده او توردی زیرا کثرت مشاهده قلت حرمتی موجبدر بویته اکثر
اهل خلوتنک اخلاصه خلوت نشین اولیوب بلکه ریا قظیم و خلق ایچون خلوت کزین اولد قله نه اشارت و اردر ته کم
بوزیر برتر وزیرک خلوت اختیار قیلوسی بوقبله ندر * مننوی * درمیدان در فکند از شوق سوز * بود در خلوت
چهل پنجاه روز * میدلر شوق و آرزودن حرارت بر اقدی یعنی مصاحبت و دیدار نه زیاده مشتاق اولد یلر قرق الی

کون خلوتده اولدی که کسه به کورمندی * مننوی * خلق دیوانه شدند از شوق او * از فراق حال و قال و ذوق او *
خلق آنک اشتیاق و آرزو سندن دیوانه و بی صبر اولد یلر آنک حالنک و مقالنک و ذوق بالنک فر اقدن * مننوی * لایه وزاری
همی کردند او * از ریاضت کشته در خلوت دور * خلق تضرع و فغان ایلد یلر و وزیر ریاضتدن خلوتده ایکی قات
اولمش ایدی * مننوی * گفت ایشان نیست ما را بی تو نور * بی عصا کش چون بود احوال کور * انلر دیش که
سنسز بزه نور یوقدر عصا کشسز کورک احوالی نیجه اولور * مننوی * از سرا کرام و از بهر خدا * بیش ازین ما را
مدار از خود جدا * اکرام اجلندن و خدادن اوتری بزی بوندن زیاده کند کدن جداطوئه * مننوی * ما چو طفلانیم
و ما را دایه تو * بر سر ما کستران آن سایه تو * بر طفللر کبی برون بزه دایه کیسن سن اول سایه بی بزم باشمز اوزره
دوشت یعنی بزی تربیت و حمایتک سایه سنده طوت * مننوی * گفت جانم از حجاب دور نیست * لیلک بیرون آمدن
دستور نیست (وزیر ایدی بنم جانم ببردن اوراق دکدر لیکن خلوتدن طشره بلکه اجازه یوقدر مادامکه بر اشارت
اولیه (مننوی) آن امیران در شفاعت آمدند * وان میدان در شفاعت آمدند * اول امیر لر بو خصوصه شفاعت
کاد یلر و اول مریدلر شفاعت کاد یلر یعنی تشنیع و کند یلر حقیقه زبان دراز لغه شروع ایلد یلر بولید دیو که * مننوی *
کین چه بد بختست ما را ای کریم * از دل و دین مانده ما بی تو یتیم * که ای کریم بوزره بد بختلقد بر سنسز دل و دیندن
یتیم قائمشز * مننوی * تو بهانه می کنی و ما زرد * می زیم از سوز دل دمه های سرد * سن تعلل و بهانه ایلر سن خلوتدن
حقیقه ما می ایچون و بزد و غمدن و کک و کل حرارتدن صووق نفسلر اوزر زبانی زیاده اضطرار بزدن مفید و موثر اولین
آه لر قیلور * مننوی * ما بکفتار خوشت خورده ایم * ما ز شیر حکمت تو خورده ایم * بر سنک لطیف سوزیکه خوی
ایلشز و معتاد اولشز بر سنک حکمت و معرفتک سودندن نوش ایلشز سندن مفارقته قادر دکلز * مننوی *
الله الله این جفا با ما ممکن * خیر کن امر و زرا فر ما ممکن * الله حقیقون الله حقیقون بزه جفای ایلر و یا خود اللهدن
قورق اللهدن قورق بزه جفای ایلر بودم خیر ایلر بکونی بارین ایلر زرا تا خیره آفت وارد * مننوی * میدهد دل
مر ترا کین بی دلان (بی تو کردند از بی حاصلان * کوکل سکار رضا و برری که بوی دللر یعنی سنک و کوکل رضا و برر
و معقول کورری که بوی دل بی جان اولان مریدلرک آخر سنسز بی حاصللر دن اوله لر یعنی سندن دور اولوب بطل
قاله لر * مننوی * جمله در خشکی چوما می طپند * آب را بکشا ز جو بردار بند * جمله می خشکیده اولان ماهی
کبی حرکت واضطرار ایلر لر کویا که سنسز حیاتدن امیدلر فی قطع ایلر لر ابرمقدن بندی فالدر آبی آج یعنی صوبی
اولنک کبی اجرائت * مننوی * ای که چون تو در زمانه نیست کس * الله الله خلق را فرادرس * ای کسه که زمانه ده
سنجیلن کسه یوقدر الله الله خلقه فر یاده ابرش و معاونت ایلر یعنی الله ایچون بزی بواسطه ایدن خلاص ایلر (دفع کردن
وزیر مریدانرا * مننوی * گفت هان ای سخن کان گفت و کو * وعظ کفتار زبان و کوش جو * وزیر بو کونه عرض
اشتیاق ایلین مریدلر محقق و صادق اولان مریدلر کبی دیدی کاه اولک ای گفت و کونک مغلوب و اسیری اولان قوم
کوش و زبانک سوزنی و بندی دلیلی قوم یعنی کوشه متعلق و زبانه مضای اولان و وعظ و کفتارک استماعنی طلب قیلیمی
طائفه * مننوی * بنیه اندر کوش حس دن کیند * بنده حس از چشم خود بیرون کیند * دون اولان حس قولغنه
بنیه ایلکیز یعنی ظاهر قولغنی بغلیکیز تا که سمع باطنی مفتوح اولوب کلام الهیه و اسرار ربانی بی استماع ایده سز کندی
چشمکیز دن حس بندی طشره ایلکیز یعنی کندی باطنکیز کوزندن بو حس ظاهری قیدی اخراج ایلکیز نابصر
بصیرتکیز حس ظاهری بجا بندن خلاص اولد و کسه اوله و عالم غیبک غرائب و عجائبی مشاهده ایلر که بول بواه
و جمال محبوب حقیقی بی معاینه قیلر * مننوی * بنیه آن کوش سر کوش سرست * تا نکر دداین کر آن باطن کرست
اول مر قولغنک بنیه سی یعنی طبعی باش قولغیدر مادامکه بو ظاهر قولغنی مفتوح در باطن قولغنی مسدوددر پس
کر دکلر که مالا بعیندن و هزل و دروغ بی معنادن بو ظاهر قولغنی سدایده سن تا سمع باطن کشاده اوله زرا تا بو ظاهر
قولغنی صاغر اولیه اول باطن قولغنی صاغر در سمع باطنک مفتوح اولسی سمع ظاهرک مسدود اولسه نه موقوفدر
فاهم * مننوی * بی حس و بی کوش و بی فکر شوید * تا خطاب ارجعی را بشنوید * حسسز و کوشسز و فکر تسز
اولکیز یعنی انکشاف درون و انشراح صدورک حصولی ایچون حس و کوشن و فکر نک احکام و قیودندن بری و عاری
اولکیز تا نفس مطمئنه مرتبه سن بولوب حضرت حقدن نفس مطمئنه به واقع اولان ارجعی خطابنی استماع قیلکیز که
حضرت حق کندی ذکر بیه مطمئنه اولان و شهوات و مقتضیات نفسانیه دن نجات بولان نفسله کندی جنبه دعوت
ایلمک اوزره خطاب ایدوب (یا ایها النفس المطمئنه ارجعی الی ربک راضیه) سیور بولایک نفسیری عنقریب عرب
بادیه نشین حکایه سنده کور پس ای سنک ذکر بیه مطمئنه اولان و حظوظ جسمانیه دن رجوع قیلان نفسک نوار جی

خطابنی کوش باطنیه کندی جسمانی اولان قیودندن نجات بولوب حضرت حق جانیه متوجه اولدیغی اوقات
کلیسند استماع ایلر نه آنکه همان حین موت طبعیه استماع ایلیه (منشوی) تا بکفت وکوی بیداری دری * تو
ز کفت خواب بوئی کی بری * دریده کی یا خطاب ایچوندر بیداریده که یا مصدریده زکوی بیدار بلغه مضافر یعنی
مادامکه سن بیدار لغت کفت وکوی نده سن یعنی سنکه قیل وقال طاهره مقید اوله سن کفتار خوابدن و اسرار عالم
نایابدن چن رایحه الورسن ونه وجهله باطن ذوقن بولورسن دیک اولور * منشوی * سیر سیر ونست قول وفعل ما *
سیر باطن هست بالای سما * بزم قول وفعل سیر سیر وندر یعنی بواقوال وافعال الله اولان سیر طاهره عالمه منسوب اولان
سیر در که بوعالمدن طشره کتیر فعلک سیری فعلده ترقی و قولک سیری قوله ترقی ایل کدر سیر باطن آسمان اوزره در یعنی
قلبک وعقل وروحک سیری آسمانک فوقنده درم اقلب وروحک سیر مع الله و سیر فی الله ایل سیر در که الله اولان
سیر والهداه اولان سیر وسموات سبعة دن عالیه در * منشوی * حس خشکی دیدن خشکی براد * عیسی جان پای
بر دریا نه (حس ظاهری خشکی و یا خشکه منسوب اولانی کوردی زیرا که خشک کدن طوغدی خشک کدن مراد
بوعالم صورندرجان عیسی علیه السلام که روح الهمدر پای همت وعز عین دریا اوزره قودی در یادن مراد عالم معنی
دریا سیر * منشوی * سیر جسم خشک بر خشکی قناد * سیر جان پادردل دریا نه * خشکه مضاف اولان جسمک
سیری خشک که دوشدی یعنی بوعالم صورته و خا که منسوب اولان جسمک سیری وسلوکی خا وصورت عالمه واقع
اولدی اما جان سیری آیاغنی دریا نک اوزره سنه قودی یعنی روح سیرده قدم همت بجر معنی ایچره وضع ایلدی انسان
فی الحقیقه بر برنخ جامعدر که نصی بری و نصی بجریدر وحق سبحانه وتعالی اول انسانی بر و بجرده سائر اولغله
وتصرف فیلغله مکرم ایلدی نه که بوایت کریمه نک معنای باطنیسی بومضونه اشارت اولمدر (قال الله تعالی ولقد
کرمنابی آدم ورحلناه هم فی البر والبحر * بونک تفسیری وتحقیقی اینکینی جلدک آخرینه قریب قصه بط بچکان
بیانده کور (منشوی) چونکه عمر اندر ره خشکی گذشت * کاه کوه و کاه دریا کاه دشت * آب حیوانرا بجا خواهی
تویافت * موج دریا را بجا خواهی شکافت * چونکم عمر خشک بولنده یکدی یعنی بوعالم صورتک طر یقنده عمرک
ضایع اولدی کاه طاعده کاه دریا ده و کاه صحرا ده یعنی ای طالب سنک عمرک عالم صورتک طر یقنده اگر تجارته
اولسون و اگر سیاحتله اولسون و اگر دنیا به متعلق اولان خدمتله اولسون کاه طاعلرده و کاه دریا لرده و کاه صحرالرده
مر و ر ایلله الجواب سن آب حیاتی قنده بولسک کرل سن دریا نک موجنی قنده یارسک کرکدر یعنی چونکم سنک عمرک
بیابان عالم صورته بولط ضایع اوله آب حیات معانی بی نه بخلده بولسک کرل و امواج دریای عالم ارواحی نیجه یاروب
وقطع قیلوب عالم الوهیه کدر قیلسک ونیجه واصل اولسک کرل یعنی مادام که جان عالم صورت سیرنده مقید در آب حیات
معنادن ایچره مز و دریای عالم ارواحی قطع ایدوب ایلر و کچه مز و هوای عالم حقیقه در پرواز ایدوب اوجه مز دیک اولور پس
کرکدر که سالک هم خا که منسوب اولان موجلردن وهم آبه منسوب اولان موجلردن کدر قیل و خلاص اوله تا کم
مر تبه حقیقی ومقام ولایت بولط پس موج خا کینک و موج آیینک تفسیر نه بویته اشارت ایدوب بیورلر * منشوی
موج خاکی وهم وفهم وفکر ماست * موج آبی محو و سکرست و فناءست * خا که منسوب اولان موج بزم وهم وفهم
وفکر مز در کرکدر که سالک وهم وفهم وفکر مز موجلردن ایلر و کچه که بونلر جسمه و عالم صورته متعلق در آبه منسوب
اولان موج محو و سکر در وفناء یعنی موج آیدن مراد روحانی اولان محو و سکر وفناءدر که بوروحانی اولان
محو و سکر وفنادن سالک کچمک کرل تا محو حقیقی و سکر حقیقی وفناء حقیقی مر تبه سنی بولط محو و سکر وفناء
روحانی ایل محو و سکر وفناء حقیقینک مایندده تفاوت عظیمه واردر محو و روحانی اولدر که سالک کندوبی مع بقیه
الوجود محو کور حال بولکه کندوبی اوله کورسی عین وجود در و سکر روحانی اولدر که روحک لایذ واذواقیه
سالک مع بقیه الوجود سرخوش اولمیدر وفناء روحانی دخی سالک کندوبی فانی کورمیدر و محو و سکر وفناء
حقیقی بقیه وجود ایل اولان حالتلردن برتردر (منشوی) تادیرن سکر ازان سکر قودور * تا زین مستی ازان جای
تو کور * مادام که سن بوسکرده اول سکر دن دور سن یعنی ای سالک مادام که سن بوسکر روحانه ده مقید اوله سن
اوسکر حقانیدن دور و محو و سکر تاسن بوندن مست سن اول جامدن سن کورسن یعنی مادام که سن بولذات
روحانه دن مست سن اول جام حقانیده دن کورسن زیرالذات روحانی دخی نه قدر واریسه حجاب نورانیدر
نه کم انواع لذات جسمانی حجاب ظلماتیدر پس سالک حجاب ظلماتیدن کدر ایلک نیجه لازم ایسه عند
اهل الفنا حجاب نورانیه دن دخی کدر ایلک اوله لازمدر انکچون مری سقطی قدس الله سره العز بر حضرت تلی
کندی مریدلر فی لذات طاعتدن تحذیر ایدوب بیورلر ایام ولذات الطاعات فانها سم قاتل * منشوی *

کفت

کفت وکوی ظاهر آمد چون غبار * مدتی خاموش خوکن هوش دار * بکفت وکوی ظاهری غبار کی کشتدر که
بوقیل وقال صوری آینه قلبک زنگاریدر و لهذا قال النبی صلی الله علیه وسلم لابن مسعود قیل وقال وکثره السؤال
واضاة المال کذا فی الجامع الصغیر بر زمان خاموش اولمغی خوی ایله عقل طوط یعنی قل الخیر والا فاسکت حدیثله
عمل ایدوب هوش دردم لفظنک مصداقجه عقل کی نفسک اوزره طوط یعنی سو یلد بکک کلامی تفکر و تعقل ایت
(مکرر کردن مریدان که خلوت را بشکن (چله گفتند ای حکیم رخنه جو * این فریب و این جفا با ما مگو * مریدلر چله
ایستد برای فرجه و بهانه استیجی حکیم بوفریب و حیلله بی ووجهایی بزه دیمه یعنی بوسوزدن فراغت ایله * منشوی *
چار بار اقدر قدرت بارنه * برضعیفان قدر طاقت کارنه * چار پایه طاقت وقوی قدر بولط قوی یعنی بولک کتورن حیوانه
تحمیل ایلدی کی قدر بولط اوزر زاده قومه ضعیفلا اوزره قوت و قدر فی قدر ایش قوی یعنی (لا یكلف الله نفسا الا وسعها) ایله
عمل ایدوب تکلیف مال ابطاق ایله * منشوی) دانه هر مرغ اندازه و بست * طعمه هر مرغ انجیری کیست * هر مرغ غل
دانه سی آنک مقدار ایدر یعنی جثه سی قدر در هر قوشک طعمه سی بر انجیر چن اولور (منشوی) طفل را کمران
دهی برجای شیر * طفل مسکین را ازان نان مرده کیر * اگر طفله سود بر نه نان ویره سن مسکین طفلی اول ناندن اولش
طوط یعنی اولسنی مقرر بیل زیر اول حالده نانه تحملی بوقدر * منشوی * چونکه دندانه برابر ایدر ازان * هم بخود
کردد دلش جو یای نان * چونکه طفل دندانه بوقار و کتوره یعنی طفلک که دیشلری بتدکد نصره هم اوطفل کندی
اختیار ایله نان طاب ایدبی اولور دایه سنه احتیاج چکمز بومر و جهمدر هم اوطفل کند یسنه نان طلب ایدبی اولور
دایه سنه توقف ایلز * منشوی * مرغ بر نارسته چون بران شود * لقمه هر کرب * دران شود * قنادی بقماش قوش
چونکه پرواز ایدبی اوله هر برتیجی کدینک لقمه سی اولور یعنی مرغ بر نارسته کی کاله ارمین مرید و پروبال معنوی
بولین مستفید اگر مرید شد و مرید یسندن قبل الکمال دور اولسه و زیر جناح تربیه سندن مهجور قالسه آنک حالی شول
قنادی بتمش قوش کی اولور که اول هر کرب درنده نک لقمه سی اوله زیرا بومرید ناقص دخی کرب درنده کی اولان
اهل هوا و اهل ضلالک و شیطان و نفس پروبالک لقمه سی اولور و انلرک نیجه ضلالنده فالور * منشوی * چون برارد
برهم بر تر پردی بی تکلف بی صغیرینک و بد * چونکه مرغ قناد کتوره یعنی قنادی بته او کندی اختیار ایله اوچار زجت
وتکلف سزینک و بد صداسیز یعنی اونک و کتونک معاوتیسز * منشوی * دیور اناطق تو خامش میکند *
کوش مارا کفت توهش میکند ای مرید و مرید سنک نطق و مصاحبتک شیطان نفسی خاموش و دور ایلر سنک سوزک
بزم قولغمزه هوش ایلر یا خود سنک سوزک بزم قولغمزی هوش ایلر یعنی سنک کفتار معنیدارک بزم معمره عقل
وهوش ادخال ایلر و یا خود محمل عقل وهوش قیلز * منشوی * کوش ما هوشست چون کویا قوی * خشک ما بجرست
خود دریا قوی * بزم معمره عین هوشدر و معدن عقلدر چونکم کویا سن اوله سن بزم خشکمز بجردر چون دریا سنسن
یعنی بزم صوری اولان وجود مز عین دریای معانی اولور چونکم بزه دریا سنسن * منشوی) باقوما را خاله بهتر از فلک
* ای سالک از تو منور تاسک * سنکه خا بزه فلکدن بکر کدر زرا انسان کامل مظهر ذات وصفات الهیدر
وفلک انجیق بعض اسماء وصفات الهیه نک مظهریدر پس انسان کامل ایله مصاحبت الله له مصاحبت ایلک کیدر
انکچون زمینده مرید کامل ایله اولمق افلاک اوزره املا کله اولمقدن بهتر در بوخیر شریف دخی بومضونه دلیلدر
(کما قیل من اراد ان یجلس مع الله فلیجلس مع اهل التصوف) ای سن شول کسه سنکه سما کدن سمکه دل سنک
نور کدن عالم منوردر * منشوی * بی تو مارا بر فلک تاریکیست * باقوای مه این فلک باری کیست * صورت رفعت بود
افلاک را * معنی رفعت روان بال را * مریدلر اساتندن مرید کامله خطاب اولور نه کم وزر لر مریدلری کادیلر سنسن
بزه فلککار اوزره تاریک کدر سکانستله ای ماه الهی بوفلک باری کیدر ونه شیدر زیر رفعتک صورتی یعنی صورت رفعت
افلاک ایچون و رفعتک معنایی یعنی معنی رفعت روان پال ایچوندر زیرا بوعالم صور تا عالم کبری و معنای عالم صغیرادر
وانسان کامل صورتا عالم صغری و معنای عالم کبری و مجموعه عظمادر * منشوی * صورت رفعت برای جسمهاست *
جسمها در پیش معنی اسمهاست * رفعتک صورتی جسمها ایچوندر جسمها معنی قنده اسمها در یعنی معنایه نسبت
جسمها ک هیچ اعتباری بوقدر (جواب کفتن وزیر خلوت را نمی شکم * منشوی * کفت چچهای خود کونه کنید *
بند را در جان و در دل ره کنید * وزیر مریدله ایتدی بختلر بکر قصه ایلک ز و ابرام و الحاحدن فارغ اولکز بزم پنجمه
جانک ز ایچنده و کو کلکز ایچنده بول ایلک ز یعنی بندگی جان و کو کادن استماع ایلک ز * منشوی * گرامیم مهم نبود
امین * کربکوم آسمان من زمین * اگر امین ایسه امین مهم اولمق قرضا اگر بن آسمان زمین دیسه م سزنی تصدیق ایلک
و بکا اتباع قیلک لازمدر بوسوزلر جله سی اگر چه وزیر اساتندن دلیکن انظر ما قال ولا تنظر الی من قال حدیثک

موجب جبهه جله سی مقبول و می گوید که می شد ایله می بد لر که ما یبند و واقع اولان مکالمات و معاملات در که صورت ده
 بیان اولندی * مشنوی * که کلام با کمال انکار چیست * در نیم این زجت و از ارجیست * اگر بن اهل کمال ایسه م کماله
 انکار نه در که بنم سوز می قبول ایتمیوب عناد ایدر سوز و اگر اهل کمال دکل ایسه م سوزت و جفانه در یعنی بدن فراغت
 ایلیکز (مثنوی) من نخواهم شد ازین خلوت برون * زانکه مشغول باحوال درون * بن بوخلوتدن طشره اولتی
 استمزم زیرا که درون و قلب احواله مشغولم (اعتراض می یدان بر خلوت وزیر (م ی) جله گفتند ای وزیر انکار نیست
 گفت ما چون گفتن اغیار نیست * وزیر که می بد لر که اکا حسن ادبله دید لر ای وزیر انکار منم بود و بزم سوز من اغیار
 سوزی صکی دکادر * مشنوی * اشک دیدست از فراق تو دران * آه ا هست از میان جان روان * سنک فراق کدن
 کوز من له باشی یلیجیدر یعنی اغلیجیدر جانم از یبند آه آه روان و ظاهر در یعنی جانندن آه لر ایلر ز جانه نسبت روان خوب
 واقع اولمشدر * مشنوی * طفل بادایه نه استیز و لیک * کید او که جبهه بد داند نه نیک * طفل دایه و می بیس نه استیزه
 ایلر ولیکن اغیار او که جبهه ای و کتونی فرق ایلر می بدایه می شد کامل ما یبند و اولان معامله در که بصورت نه تقریر
 بیورر لر اما بمحله بر قاعده وارد در که طالب اسرار مشنوی اولنره انک بیلنسی لازم در که مشنوی شارح لر ای کا واقف
 اوله مشلدر که اول قاعده بود که حضرت مولانا مشنوی شریفک اکثر محله شده تقریر مرقال ایلر کن در حال ظاهر دن
 مظهره و یا خود مظهر دن ظاهره انتقال ایدر لر حقیقتده ظاهر و مظهر عین واحد اولد یغیچون مظهر که خلیفه
 کاملک وجودیدر و انده ظاهر که اسماء و صفات له حقد ریس عارف موحد خلیفه نک تعین ظاهر نه مناسب سوز
 سوزی در کن در حال مستخلف غلبه شهودی سببیه کلامنی خلیفه نک مرآت وجودنده ظاهر اولان مستخلفه مناسب
 سوز بلکه باشلر نه کم بمحله بودله در که می بد و بزم خطاب ایلر کن در حال شهود و وحدت مطلقه غلبه قیلوب کلاملری
 جناب حقه و وجود مطلقه توحیه ایدوب سوز بلکه باشلر و دید لر که * مشنوی * ما چو چنکیم و تو ز جبهه سیزی * زاری
 ازمانی تو زاری میکنی * ای بزم می بزم مظهر نه اسماء و صفات له ظاهر اولان ریز بزم چنک کبی آتزنس کا زجه
 اوررس و ناله و زاری بزدن دکل سن زاری و نالان قیلورسن (مثنوی) ما چونایم و نوالان زانست * ما چو کو هیم و صدا
 درما زانست * و بزنی کبی بزمده اولان نواسند در و بزم کوه کبی بزمده اولان صدا سندندر (مثنوی) ما چو شطر نجیم
 اندر بردومات * بردومات مازتست ای خوش صفات * و کذلک بر شطر شیج کبی بر طالب و مغلوب اولقده بزم غالبیت
 و مغلوبیت سزنددر ای صفاتی خوش ریز (قل کل من عند الله) فخر اسبجه (والله خالق کل شی) مقتضای سبجه و دخی
 (والله خلقکم و ما تعملون) آیتک مقتضای سبجه جمع اقوال و افعال و احوالک حق خالقیدر بنده همان آورته ده
 بر آتدر و بوجله بیوردر قلی بوریاه کلنج به دل توحید افعاله اشارتدر بومی تبه ده اولنه مخلص دیر کسر لامله و جمع
 اعمالی اگر خدا دن کور و ب کندی و سنی معدوم مطلق مشابه سنده قیوب مظهر لق اعتباری دخی اولسه بومی تبه ده
 اولنه فتح لامله مخلص دیر لر بونک قدر و علوشانی اولکیدن زیاده در که بونلر که می تبه سی توحید ذاتدر پس توحید
 ذات می تبه سته اشارت ایدوب بیورر * مشنوی * ما که باشیم ای تو ما را جان جان * تا که باشیم با تو در میان *
 بزم که اوله وزای سن بزم جانم که جانی تا کم بزم سبکله آورته ده اوله و زو وجودده و ایجاد افعاله مشارکت قیله وز
 * مشنوی * ما عدمهایم و هستهای ما * تو وجود مطلق فانی نما * ای پادشاه مطلق بزم اولد یغیز حیثیتدن
 محضاً عدم لر بزم وارقلر من دخی عدمدر محقق و سن فانی کوستر بیجی بروجود مطلق سن ای طالب گفتار
 خدمت مولوی وای راغب اسرار حضرت مشنوی بویت معنوی جوق سوز کو ترا کرتفصیلا مباحث کثیره ایله شرح
 ایلر سنک طالبک عقلی بیورر اما اجالا وجود مطلقک اسرارندن بر مقدار خیر بر ایدله تا کم شبهه می اولنر بوقدرله
 اکفتا ایدله اتفاق مشایخ بونک اوزر نه در که واجب الوجود و وجود مطلقدر کما قال الشیخ الاکبر قدس الله
 سره العزیز فی ابتداء الفتوحات فی العقیده ان الله تعالی اله واحد لا شریک له موجود لذاته من غیر افتقارالی موجود
 بوجده بل کل موجود سوا مفتقر الیه تعالی فی وجوده فالعالم کله موجود به و هو وحده متصف بالوجود لنفسه
 لا افتتاحت لوجوده ولا نهایه لبقائه بل وجوده وجود مطلق غیر مقید قائم بنفسه و قتا کم منکران حضرت شیخ
 بو عبارتی فتوحاتده و بعض مصنفاتده کورد بیلر سوزم ایلد لر که شیخ وجودیه مذهبده اوله پس اول حضرت زعم
 فاسد لر فجه تکفیر ایلد لر و شیخ بعض معتقد لر دخی قیاس ایلد لر که شیخک وجود مطلق در عبارتدن مرادی
 یا وجود عام اوله بیلد لر که بوندن نیجه فساد لازم کور یا خصوص شیخک واجب الوجود و وجود مطلق دیکدن مرادی
 واجب الوجود علت و معلول دکلدر کما قال فی الباب السادس من الفتوحات اعلیوان الحق هو الموصوف بالوجود
 المطلق لانه سبحانه لیس معلول لشی و لا علیه بل هو موجود بذاته و وجوده لیس غیر ذاته مع انه غیر معلول الذات بوراده

بر سوال لازم کور که عدم معلولیت ذات الهی علی الاتفاق ظاهر در اما عدم علت اولسی نیجه قابلدر که فلاسفه ا کا
 علت العمل دیر و عقل کله آتی علت نامه طور و دیر لر که عقل اول حقدن مفارقت قیلر و اول دخی دائما عقل اوله افاضه
 قیامدن خالی اولر بونقدیر بجه انکله مقید و اکملت اولور (و کما ان الفلاسفة صرحوا بان ایجاد الحق تعالی للعالم من لوازم
 ذاته فیتنفع خلوه عنه) پس بونلر اادت و قدرتی انکار ایدوب ایجاب اثبات ایلد لر و موجب بالذات دید لر و معنا ایسه
 حقل وجود فی عالمک وجودیه عین تقیید و عالمک قدمی تأییددر پس شیخ اکبر قدس الله سره العزیز حضرت تلمی
 فتوحاتک ایکنی باینده بومحله مناسب دخی جواب با صواب بیورر لر که (اعلم ان الحق تعالی موجود بذاته مطلق الوجود
 غیر مقید بغیره و لا معلول عن شی و لا علیه لشی و هو خالق المعلولات و العلل پس بومقدمه معلومک اولدیه حضرت
 مولانا و حضرت شیخ اکبرک وجود مطلق دیر لر و وجودیه مذهبده اولنرک وجود دیمسنک ما یبند و فرق عظیم وارد
 زیر ابونلرک وجود مطلق دیمسی علت دکل و موجب بالذات دکل دیمک اولور و وجودیه مذهبده اولنلرک وجود مطلق
 دیمسی مطلق وجود عام اولدر دیمک اولور بونکدر نه کم سعد الدین نقض ازانی مقاصد شرحنده تصریح ایلدی اما بویکی
 حضرت نک بیورر یعنی ایمان محضدر که بونکا ایمان لازمدر کرسوال اولنور سه که شیخ اکبر حضرت تلمی فتوحاتده سبحان
 من اظهر الاشیاء فهو عینم ایددی و دخی بیت (فقی کل شی له آیه * تدل علی انه عینه * بیورر دخی پس بوسوز لر مذهب
 وجودیه بی مؤید اولور جواب اولدر که نه فتوحاتک اول محله بر قیاس سطر آتخی بیورر لر که (فهو عین کل شی فی الظهور
 ما هو عین الاشیاء فی ذواتها سبحانه بل هو هو و الاشیاء اشیاء) پس سوز جوق وقیل و قاله نهایت یوق معنای بیه کله لم
 ما عدمهایم دید کاری اعیان نابته به نسبتله در که الاعیان ما شمت رائحة الوجود فحواستجه وجود خارجی رایحه سنی
 استنجام ایتماشلدر و هستهای مایعنی بزم خارجه اولان و ارغمز دخی اگر چه بحسب الظاهر وارد لر ولیکن اول دخی
 بحسب الحقیقه عدم و هالکدر که (کل شی هالک الا وجهه بیورر دخی یهلاک بیورر دخی سن ای معبود بالحق بلامقید
 بالاشیاء ظاهر اباقی و نفس الامر ده فانی اولان شیر لری کوستر بیجی بروجود مطلق سن امام غزالی مشکوٰۃ الانوارده
 بیورر لر که (ترقی العارفون من حضيض المجازالی ذروة الحقیقه واستکملوا معارجهم فراءا بالمشاهدة العیانیة انه لیس
 فی الوجود الا الله وان کل شی هالک الا وجهه فانه لا یصیر هالک کفی وقت من الاوقات بل هو هالک ازلا و ابدا بونک
 مشرب اهل تحقیق اوزره و هر شی نفس الامر ده هالک اولد یغنه کوره بر اطفیف معنای دخی وارد لر اول معنا
 و هستهای ما ما عدمهایم اوزره معطوف اولیه بلکه و هستهای ما مبتدا و مصرع فانی کا خبر اوله پس معنی بویه
 دیمک اولور که بروجود خارجی حیثیتدن عدم لر و هالک کور که بزم وجود من حقیقه وجود دکلدر و بزم ذوات حقیقی
 و اعیان نابته مز سن وجود مطلق فانی غما سن اگر چه اعیان مز تبه علمده تیزه اولد یغنی اعتبار ایلله بزم
 هستی حقیقی بزم سن وجود مطلق سن دیمک قابل اولور (کان الله ولم یکن معه شی) حدیثی جنید قدس سره العزیز
 حضرت تلمی استماع ایلد کورنده بومی تبه به اشارت ایدوب الان کما کان بیورر دخی (رباعی) هستی که درو
 ظهور ایات حقت * در دیده اهل کشف مرآت حقت * پس ظاهر اومیین که معروض فناست * در باطن اونکر که
 آن ذات حقت پس توحید ذات می تبه سته اشارت بیورر قدن صکره نه می بد لر اسناددن توحید افعاله می تبه سنک
 تحقیقه شیران علی تمیل ایلک طریق اوزره شروع بیورر * مشنوی * ما همه شیران ولی شیر علم * جله شان از باد
 باشد دمدم) بونلر دید لر که مثلاً بزد و کالی شیر لر ولیکن سنجاق شیر یز یعنی سنجاق لر بزننده تصور اولنار و سلا نلر
 کبی بر اول علمده مصورا اولان شیر لرکله جله می دمدم بیلدن اولور کذلک بزم دخی جله من و حرکات و سکنات من کل الوجوه
 حقیقه نظر اباد اادت الهیده ظهوره کور کما قال علیه السلام اشاره الی هذا المعنی القلب کریشه فی فلاة تقلبها الیرباح
 ظهر البطن * مشنوی * جله شان بید اونا بید است باد * انکه ناید است هر کز کم مباد * بوسنجاق لرده منقوش
 اولان شیر لر نقشک جله سی و حرکتی بید اوزر بید ایدر کذلک بزم دخی اجساد و اشخاص من لکله حرکتی ظاهر و زده
 متصرف اولان خدا باطن و ناید ادر اولکله ناید ادر بزدن اکسک وجد اولسون کم کاف فار سینک ضمه سیله قرأت
 اولسه ده معنی صحیح اولور اول خدا که باطن و ناید ادر بزدن غائب اولسون دیمک اولور (مثنوی) باد ما بود ما از داد تست
 هستی * ما جله از ایجاد تست * الهی بزم باد من و بود من یعنی محرکز و وجود من سنک داد و احسان کندنر بادن
 مراد محرک و مدبر اولان عقل و روحدر بزم وجود من جله یعنی علی الاطلاق کایتله سنک ایجاد ندر * مشنوی *
 لذت هستی نمودی نیست را * عاشق خود کرده بودی نیست را * الهی سن شول قادر مطلق سنکه بوقلعه و اراق لذتی
 کوستر دکل یعنی عدمه وجود طعمن اذاقه قیلدک نیست دن مراد بوراده عدم اضافی اولان اعیان نابته در که
 خارج عالمه اضافله رایحه وجودی استنجام ایتماشلدر دخی کندی که عاشق ایلدک ازل ازاله بونده عدمدن مراد

انبیاء و اولیایانک و عشاق الهی اولان اصفیایانک عین ثابتی لیدر که دخی وجود خارجی رایحه سنی استقامت ایلزدن
 اول خدای تعالی بونری ازل آزالده کندی به عاشق ایلشدی * مثنوی * لذت انعام خود را وامگیر * نقل و باده
 و جام خود را وامگیر * الهی کندی ازلی اولان انعام و احسانک لذتی بزدن کیر و طوطه یعنی دریغ ایتمه کندی جامگی
 و باده کی و نقل کی یعنی عشقه متعلق اولان لذات و تجلیاتی بزدن دریغ ایتمه (مثنوی) و بیکیری کیست جست و جو
 کند * نقش بانقش چون نیر و کند * الهی بوفیوضاتی اگر دریغ طونه سن کیم جست و جو ایلر فی المثل نقش نقاش
 نیجه زور و مقابله ایلر یعنی سنکه فیض و امداد کی امسال آیده سن بر کسمه آتی طالب اوله من و مجر و صور و نقوش
 منزله سنده اولان مخلوقات سن نیچون بویه ایشلر سن دیوسنک فعلکه معارضه و مقابله قیله من (می) منکر اندر ما منکر
 در مانظر * اندر اکر ام و سخای خود تکر * خداوند ابره باقیه نظر ایلله کندی اکر ام و سخا که نظر ایلله (مثنوی)
 مانبدیم و تقاضا ما نبود * لطف توانا گفته ما می شود * الهی بزوغ ایدل و بزم تقاضا من دخی یوغدی سنک
 لطف قدیم بزم لسان ظاهر من ایلله سو یلنماش سر منک مقتضاسنی ایشلردی و مناجاتری بیلوردی (می) نقش
 باشد بیش نقاش و قلم * عاجز و بسته چو کودله در شکم * خدا یا نقش نقاش و قلم او کنده عاجز و مقید اولور بطن مادرده
 کودله عاجز اولدیغی کبی * مثنوی * پیش قدرت خلق جمله بار که * عاجزان چون پیش سوزن کار که * مثلاً قدرت
 الهیه ناک او کنده جمله بار که عالمک خلقی سوزن او کنده کار که کبی عاجز لر در کار که ترکیجه کار کف دید کار بیدر * مثنوی
 گاه نقشش دیو که آدم کند * گاه نقشش شادی و که غم کند * اول نقاش حقیقی انسانک وجودی کار کاهنده گاه
 آدم نقشش و گاه شیطان نقشش ایلر یعنی کاهی صفت انسانیه ایلله متصف و کاهی صفت شیطانیه ایلله متصف قیلر
 کاهی انده شاد بیلک نقشش و کاهی غم نقشش پیدا ایلر * مثنوی * دست فی تادست جنبان بدفع * نطق فی تادم زند
 در ضر و نفع * افراد موجوداتندن بر فردی الی یوقدر که تا کندیده خدای تعالی نیک موجود قیلدیغی نقشش دفعنه
 الی تحریر ایلله و کذلک هر بر نیک نطقی یوقدر تاضیر و منفعت جهتندن دم آورده یعنی کندی به ضرر کسه و یا اندن
 منفعت دور اولسه نیچون بوضری کتور دل و اول منفعتی بندن از ایلدوب بتور دل دیوسوز سوبلیه حقیقه ده بر احد
 بویه دیکه قادر و مستحق اولمزنه کم (لا یسئل عما یفعل و هم یسئلون) بوضمونه دلالات ایلر * مثنوی * توز قرآن
 باز خوان تفسیر بیت * کف ایزد ما رمیت اذ رمیت * کر بیر انیم تیران نه زماست * ما کان و تیرانند از ش خداست *
 سورة انفالده اولان آیتدن مقتبسدر ما رمیت اذ رمیت و لکن الله رمی وقتما کم حضرت پیغمبر علیه السلام بقابلله
 حالیه متصف و متخلق اولدیلر سه جناب عزت فعل رمی اذ رمیت دیکله کالائبات ایلدوب و ما رمیت دیکله اندن فی
 ایلدوب و لکن الله رمی قولیه ذات بیچونه اسناد ایتمسی مرتبه جعده مقام تفصیله اشارتدر پس رای حقیقه ده حقدور
 و حضرت نبی علیه السلام اکالتدرو بمقامه مشایخ قرب فرایض تعبیر ایلر پس بویات شریفه فی هر بیلر لسانندن
 جمیع اشیا ناک و سالک اولنر که عند سطور اراده الذاتیه و التصرف الالهیه اضمحال و تلاشی سنه و انقهار و تفانی سنه
 اشارت بیور لر و نه بقای حقله و ارادت وجود مطلقه کار کنده اولدیلر بی اشعار ایلر یعنی مرتبه قرب فرایضده
 جمیع افعال حقله اولدیغنه شاهد قرآن عظیمدن سن بوییک تفصیری اوقو که ایزد تعالی (ما رمیت اذ رمیت)
 بیوردی رسولی حقله پس حضرت رسولک بومر تبه سنه وارث اولان اولیادخی دست حقه آلت اولوب انلردن ظهور
 ایلین کار حضرت پرورد کردن اولور نه کم بیت ثانی بومعنائی تفسیر قیلور اکر بزم انعام اقوال و افعالی قوس وجود مزدن
 رمی ایللک فی الحقیقه اول بزدن دکلدر زیر بزدست تصرف حقه کان کبی بز و بوکانک تیراندازی خدادر که
 مرتبه قرب فرایضده قول حقه آلت اولور پس بو کلمات طیبه دن جبر شائبه سی توهم اولوب آنی دفعه ایچون
 بر قاج بیت بیور لر * مثنوی * این نه جبر این معنی * جبار بیت * ذکر جباری برای زاریست * زین العرب دیر که جبار
 انیمه مبالغه دندر معنائی عبادتی امر دن و نهیدن دبلدیکی شیکل اوزر نه قهر اید بجمیدر و قال بعض الشراح
 هو الذی یحمل الخلق علی ما اراد صدوره عنهم علی سبیل الاجبار نه زین العرب بعض شراحندن ناقلا در که انلر دیدیلر که
 جبار اول الله در که خلقی علی سبیل الاجبار جل ایلر اخلاق و ارزاقندن و اعمال و اجلن و بونلر امالی احوالندن دبلدیکی
 شیکل اوزر نه که انلردن صدورین من ادا ایلدی معنائی بیت یعنی بود کر اولنان امر او کفتار تکالیف شرعیه ناک
 اسقاطندن اتری اولان جبر مذموم دکلدر بلکه بو حقله جبار اسمک معناسیدر که تکالیف شرعیه ناک مبنای
 اولان اختیار جزئی بی بوسلای تمیز بلکه عین اختیارده اول جبارک فاعل مختار و مقلب القلوب و الابصار اولسنی
 اشعار ایلر پس اول الالهک جبار لغتد کر ای کا تضرع و زاریلک ایچوندر که همیشه آنی فاعل مختار بیلور (اللهم
 یا مقلب القلوب و الابصار ثبت قلوبنا علی دینک یا الله دیه سن * مثنوی * زاری ما شد دلیل اضطراب * خجلت ما شد

دلیل اختیار * بزم زار بلغمزه اضطراب من دلیل اولدی که فغان و زاری بلیق البتته اضطرابی اولور و بزم بر کردن خجالت
 اول کاری اختیار منزه از تکاب ایلدیکمه دایل اولدی زیرا جناب حق خلقتن بلا اختیار مع الاضطراب اولان
 کاری تعیب و تعییرا تنزل پس بکن بر کسه دن بر کار معیوب و نامعقول ظهوره کلسه انلردن شرمسار اولسنی
 دلیل اختیار در زیر بلا اختیار اولان کار عند الله و عند الناس معذور در معیوب دکل * مثنوی * کر نبود
 اختیار این شرم چیست * وین دریغ و خجلت و آرم چیست * احکرم بزم اختیار من اولمیدی بر کار نامشروعی
 ایشلده حقدن و یا خود خلقتن بوشرمسار لقی ندر و بوجیف و خجلت و حیاندن بونلر خود اختیاره دایلدر
 زیرا اختیار اولین مثلاً حیوانات کبی بر کارک ظهورنده حیف نیز و شرمسار اولمزلر جبر استادان بشاکردن
 چراست * خاطر از تدریها کردن چراست * حضرت خداوند کارائبات اختیار جزئیده بر شاهد آخره دخی
 شروع ایدوب بیور لر که ای اختیار جزوی یوقدر دین جبری اکر اختیار اولسه اوستاد لر شا کردلر بی بر کار معیوب
 ایچون نیچون ز جرم منع ایدر لدی اختیاری اولمنه خود ز جرم منع یوقدر و خاطری معلم اولنر تدبیر لدن
 دوندنر مک نیچوندر اختیار اولدیغی ایچوندر اکر اختیار اولوب مضطر اولسه مضطرک تدبیری دوندنر مک
 قصد اولور مبدی * مثنوی * کر تو کوی غافلست از جبر او * ماه حق پنهان شدست در ابر او * بوییت معترض طرفندن
 اولان سوال اولور که این نه جبر این معنی جبارست بینندن لازم کلور زربو کلامدن منقهم اولان و جمیع مشایخک
 و اهل سنت و الجماعت کلماتندن ظهوره کلان بودر که جبر ایکی قسمدیری جبر مذمومدر که سلب اختیار
 ایدوب عبد جبار منزله سنده در دیوب خیر و شر اندن نه صدور ایلر سه خدا نکلدر دین طائفه مجبره ناک جبریدر
 و بر قسمی دخی جبر مذمومدر که سلب اختیار ایلر و عبد جبار منزله سنده در دیوسو یاز بلکه معنا جبار بی مشعر
 اولور و اسرار قضا و قدردن خبر و بر و جمیع انبیاء و اولیاء و علمانک مذهبی اولان جبر اوسطدر که بوجبرله متصف اولین
 مجوسی و ثنویه کیدلر (بیت) هر انکس را که مذهب غیر جبرست (بی فرمود کوما نند کبرست) دید کلری بوجبر مذمومه
 اشارتدر که سر جباریت حقدور پس حضرت خداوند کار بویکی جبرک مابیننی فرق ایلین معترض جانبندن
 بر سوال ایراد ایدوب بیور لر که اگر سن ای معترض اولان کسه غافلدر جبر مذموم و حقدن اول ذکر اولنان هر بیلر طائفه سی
 دیر سنک ماه جباریت و سلطنت حق انلر ابر وجودنده پنهان و مستور اولمشدر و بونلرک بو کلماتی اهل جبر مذموم
 اولد قلردن ظهوره کلمشدر دیو اعتقاد ایلر سنک * مثنوی * هست این را خوش جواب ایشنوی * بیکذری از کفر
 و در دین بکروی * بوا اعتراضه بر لطیف و معقول جواب و اردر اکر آنی استماع ایدرسن کفر و انکاردن بکرسن و دینه
 تصدیق ایدرسن اول جواب بودر که بر قاج ایساته تنبیه بیور لر (مثنوی) حسرت وزاری که در بیماریت *
 وقت بیماری همه بیدارست * ای معترض معلومدر که حسرت و فغان خسته و شکسته لک و قتنده در صحت
 و سلامت و قتنده دکلدر و بیمار لقی وقتی دو کلی بیدار قدر غفلت و معصیت زمانی دکلدر بوم معلوم اولدیه
 اول مرید لر دخی بوسوزری بغایت سوزلندن سوبیلدیلر و خسته قراق یارایکن زاریلق ایلدیلر بوا یسه اختیار
 دکل بر امر اضطرابدر مثلاً خسته ناک فغان و زاریسی کبی و خسته لک وقتی ایسه انتباه و حقدن اگاه اولمق و قنیدر
 جرم و گاه وقتی دکادرنه کم (مثنوی) آن زمان که می شوی بیمار تو * می کنی از حرم استغفار تو * اول زمانده که سن بیمار
 اوله سن جرمکدن استغفار ایلر سن (مثنوی) می نماید بر تو زشتی * کنه * می کنی نیت که باز آیم * اول شکسته لک
 حالنده سکا گاه و خطانک زشتلکی کور نور صحت بولورسم بوله کیر و کام دیونیت قیلور سن (مثنوی) عهد و پیمان
 میکنی که بعد ازین * جز که طاعت نمودم کار کزین * عهد و پیمان ایلر سنکه بواجالتد نصرکه اگر سلامت بولورسم بکا
 طاعتدن غیری بر کار مقبول و کزین اولیه (مثنوی) پس یقین شکست این که بیماری ترا * می بخشد هوش
 و بیداری ترا * پس یقین و مقرر اولدی بو که شکسته لک سکا هوش و انتباه بغشلسکا (مثنوی) پس بدان این اصل را
 ای اصل جو * هر کردار دست او بردست بو * فاذا کان کذلک ای اصل معنائی طلب ایلین بوقاعده بی بیل که هر کیمک که
 دردی و انکساری و اردر اول کسه رایحه المشر در جبر حقیقندن و اسرار الهیدن بو خسته مجبور و مکسور اولین اهل
 جبر که تفسیر نیک درستلکی حالنده مجبور زربلر انلر رایحه الهه مشر در * مثنوی * هر که اوید اتر بر در تر * هر که
 اوا کاهتر زرد تر * در بیدار لقی و انتباهی مستلزم اولدیغی کبی حقدن بیدار اولمق دخی با در اولمق مستلزم اولور
 تنه کم بیور لر هر شول کسه که حقله جمال و جلالتدن و تصرف و تقلبندن زیاده بیدار و باخبردر اول کسه زیاده
 در دلودر هر شول کسه که آنک استغنا و قضا سندن کاهتر دیوزی زیاده اصفردر (کافال علیه السلام انا اعلمکم بالله
 وانا اخشیکم من الله) (مثنوی) کر ز جبرش اکهی زاریت کو * بینش زنجیر جباریت کو) اکر اول اللهک جبرندن یعنی

ارادت کلیه سندن و کیف مایشاء تصرف و تقلیدند انگاه ایست نضرع و زاری ابله کلک قتی که جبر و تصرف حق
 مشاهده قیلان کسه نک نضرع و زاری ابله کلک شانسند زنده کس افس حضرت نری حضرت رسالتنا هندن روایت
 ایدر که اول حضرت اکثر زمانده نضرع برله (یا مقلب القلوب و الابصار ثبت قلوبنا علی دینک یا الله) قولی اکثر
 ایدر ردی (فقلت یا بنی الله آمنابک و بما جئت به فهل تخاف علينا قال نعم ان القلوب بین اصبعین من اصابع الرحمن
 یقلبها کیف یشاء) اگر جبار لک زنجیر بیه کند یکی بسته کور رسک جبار لک زنجیر بیه کورشی قتی که حق جباریت
 و قهاریتی کورن و قبضه قدر تده مجبور و مسکورا اولان کسه نک علامتی وارد که بیورر * منوی * بسته در زنجیر
 چون شادی کند * کی اسیر حبس آزادی کند * زنجیر بده بغل اولان نیجه شاد بیک ایلر و حق اسیر حبس آزادلق ایلر
 یعنی بسته زنجیر جبار اولان قوللر هر کز نفسا نیتلری و هوای جبهندن شاد بیک ایلر و اسیر حبس ارادت حق اوللر
 آزاد لک کی آسوده و فارغ البال اوللر بیکه بده لری کبی افکنده و دردمند اولور لر بر مثال آخر دخی بودر که * منوی *
 و رتوی بی که پایت بسته اند * بر تو سر هکنان شه بنشسته اند (مثلا اگر سن کند یکی کور رسک آتیاغ کی بغل ساردر
 و سنک اوزر دیکه پادشاهان چاوشلری اوزر ساردر (منوی) پس تو سر هکنی مکن باعاجزان * زانکه نبود طبع
 و خوی عاجزان) فاذا کان کذلک جفن سنده بو حالت و بواقع محقق اولدیه سن عاجز اولان مخلوقات اوزر سر هکنک
 ایلر زیرا که عاجز لر طبعی و خوی اول سر هکنک ابله و امر و نهی قیلمی دکلد بر و محله مفید و مختصر نتیجه بودر که
 بر کسه کند و بی بسته زنجیر جبار کورسه و آتی هر حالده کسندیده کورن و خلقی دخی بو حالت اوزر بولان عاجز اولان
 خلقه حکومت ایلکدن قالد و ائله طعن و ملامت ایلکدن و مسلط اولمقدن بری اولور انکچون جباریت حق
 مشاهده ایلن عرفاده بو گونه صفتلر بولمکر که امر حقه اوله و یا خود رضای حق ایچون اوله * منوی * چون
 تو جبار و غنی بی می مکر و ره می بی نشان دید کو * چونک سن کند نفی سکرده اول خدانک جبر و اکره می کور من سن
 دیمه که بن مجبور و مکر هم و اکرانک جبری کند کده کورده کسه کور منک نشانی قتی جبر و اکره حق کور منک نشانی
 شاد و خندان اولمق و ناله و افغان قیلقد * منوی * در هر آن کار بیکه میلسنت بدان * قدرت خود راه می بی
 عیان * امور دنیوی و دنیوی هر اول بر ایشده که سنک اول ایشه میل و ارزول و واردر اول ایشده کندی قدر تکی عیان کور رسن
 خدای تعالی دندر دیز سن بلکه بن ایدم دیو تفخا ایلر سن یعنی سنکه حظ نفس و میل قلبه بر کاری ایشیه سن انده
 مختار سن مجبور دکلسن و انده قدرت و ارادت کی عیان کور رسن (منوی) در هر آن کاری که میل نیست خواست
 اندران جبری شدی کین از خداست * و شول کاره که میلک بو قدر و طلبک دخی بو قدر و انده جبری اولور سن که
 بو خدا دندر یعنی کار دینده و آخرته متعلق اولان عمللر میل نفسک اولد یغندن بو کار دنده جبری اولور سن و دیر سنکه
 حق تعالی بو کاری اشلر و بن بو کار دنده جبری اولور دیر سن و دیر سنکه مجبور م حال بو که بو نفسک اول کار دندن
 نفر تدر بو خسه جبر حق دکلد * منوی) انبیا در کار دنیا جبر بند * کافران در کار عبقا جبر بند * انبیا علیهم السلام
 دنیا ایشنده جبر بیلر یعنی دنیا به طالب و راغب دکلد در کافر لآخرت ایشنده جبر بیلر یعنی آخرته طالب و مائل
 دکلد * منوی * انبیا را کار عبقا اختیار * جاهلان را کار دنیا اختیار * انبیا به آخرت ایشی اختیار ایدر زبر ایدان
 فقرت ایشلر در جاهلان را کار دنیا اختیار و مقبولد بر هر کسه که انک قلبنده محبت دنیا محبت عقیدان زیاده اوله اول
 کسه جاهلان زمره سندن (م) زانکه هر مرغی بسوی جنس خویش می پردا و در پس و جان یش یش * زیرا که
 هر مرغ کندی جنسی جاننه او چار اول مرغ تن آرده و روح ایلر و ایلر و او چار یعنی تن و روحه تابع در روح تنه تابع دکلد
 پس هر کسک روحی نه جنسند ایه اول جاننه کیدر دخی اکتبعیت ایدر (م) کافران چون جنس سچین امدند
 سچین دنیا را خوش این امدند * انبیا چون جنس علین بندن * سوی علین جان و دل شندن * کل شیء برجع الی اصله
 خواستجه هر کس اصلی جاننه آخرت را مرغوع ایلر چونک کافر سچین جنسندن کلد بر بولاجلدن دنیا زنده انده
 خوش این کلد بر و انبیا عظام علیهم السلام چونک جنس علین اولدیلر و لهذا جان و دل علین جاننه کتدیلر
 سچین بر وزن فعلیلدی فات برک التمدیه موضع کتاب بخار در دیمش (کما قال الله تعالی کلان کتاب الفجاری سچین
 و ما ادریک ما سچین کتاب مر قوم) ای کتاب مسطور جامع لا اعمال الفجره من الثقلین و علین فعلیل و زنده اولان علی دن
 منقولدر صلوات علیک خیراتک دیواندر و باجماع سابعده برارک دفتر اعمالک مقابله اسیدر (قال الله تعالی
 کلان کتاب الابرار انی علین و ما ادرک ما علین کتاب مر قوم بشهده المقر بون (منوی) این سخن پایان ندارد
 لیک ما * باز گویم آن تمامی قصه را * بوالهی سوز زبان نهایت طوع و اما بر اول قصه نک تمامی کیرودیه * نومیده
 کردن و بر مردان و از رقص خلوت (منوی) آن وزیر از اندرون آواز داد * کای مریدان از من این معلوم باد * اول

وزیر بچرودن آواز و بر دی بویه دیو که ای مرید لر بندن بوسه معلوم اولسون (منوی) که مر اعیسی چنین پیغام کرد *
 که همه یاران و خویشان باش فرد) که حضرت عیسی علیه السلام بکا بویه اعلام و خبر ایلدی یعنی حضرت عیسی بکا
 بیوردی بویه دیو که جمیع یاران و خصم لر کردن فرد و جدا اول (منوی) روی در دیوار کن تنهانشین * و ز وجود خویش
 هم خلوت کزین * یوزی دیوار ایلر تنها اولور یعنی خلعتن اعراض و انقطاع ایدوب بالکز اول و کندی وجود کردن
 هم خلوت و عزت اختیار ایلر بوسوزا کرچه وزیر مکار طر فندن در (اما انظر ما قال ولا تنظر من قال) حدیثک
 حق و اسخیه عند اهل الحق مقبول و مسلمدر (منوی) بعد ازین دستوری گفتار نیست * بعد ازین با کفت و کویم کار
 نیست * شمد نصکره گفتار یعنی وعظ و پنده اجازت بو قدر شمد نصکره کفت و کویمه بنم ایشم بو قدر زبر ایلک اسکوت
 بیورلشدر (منوی) الوداع ای دوستان من مرده ام * رخت بر چارم فلک بر برده ام * الوداع ای دوستلرین اولشم که
 مو تو اقبل ان مو تو امر تبه سینه وصول بولشم اسبابی چارم فلک اوزره ایلشم بوسوز حضرت عیسانک فلک چارمده
 اولدی یعنی اعتبارله در کان هر نینک و ارفی معنا اول نینک مر تبه سینه قرب اولمق اشعار ایلر اما بونده معلوم تبه دن
 عبارت اولور (منوی) تا بزیر رخ ناری چون حطب * من بسوزم در عناد و در عطب * تا ناره منسوب فلک انک شده
 حطب کی عناده و عطیده یا غم زبر اهل دینانک ریخ و عناسی دنیا به ابتلاسی قدر در رخ ناری تعبیری کورده نار
 اعتبار ایلدر (منوی) پیروی عیسی نشینم بعد ازین * بر فراز آسمان چارمین * شمد نصکره حضرت عیسانک
 یانده او نورم در دینی آسمانک اوزر زنده * ولی عهد ساختن وزیر هر یک امیر اجد اجد (منوی) و انکهای ان امیرا
 بخواند * یک بیک تنها بیک حرف راند * اند نصکره دوازده امیر لری خلوت و افقودی بر بر رنهانی هر بر نه سوق کلام
 ایلدی یعنی هر بر امیری علی حده جدا جدا خلوتخانه سنده دعوت ایلوب انلره وصیت ایلدی و هر بر نه سن بنم نائب
 وقائم مقام اول دیو سوبلدی (منوی) کفت هر یک را بیدین عیسی * نائب حق و خلیفه من بونی * هر بر نه ایتدی
 عیسانه منسوب دینده حقل نائبی و بنم خلیفه سن (منوی) و ان امیران در کاتباع تو * کرد عیسی جمل را اشیاع تو
 و اول غیری امیر لر سنک اتباعک در عیسی علیه السلام جله سنی سنک شیعه لرک ایلدی یعنی اعوان و انصار لرک ایلدی
 (منوی) هر امیر کو کشد کردن بیکر * یا بیکش یا خود همی دارش اسیر * هر شول امیر که او بیون چکه طوط باقتل ایلر
 یا خود آتی اسیر و محبوس ایت (منوی) لیک نامن زنده ام این را مکر * تا غمیرم این ریاست را مجو * لیکن مادام که
 بن دردی ام بونی کسه به دیمه مادام که اولیم بو ریاستی بو حکم و حکومتی استمه (منوی) تا غمیرم من تو این پیدا مکن *
 دعوی شاهی و استیلا مکن * مادام که بن اولیم سن بونی پیدا و فاش ایلر شاهان و غالب لک دعواسن ایلر (منوی)
 اینک این طومار و احکام مسیح * یک بیک بر خوان تو بر امت فصیح * اشته بو طومار مسیح احکامی یعنی بو طومار دنده
 مکتوب اولان احکام دین عیسا در ال بونی بر برر عیسا علیه السلام ایتی اوزره فصیح و اشدکاره و تو (منوی)
 هر امیری را چنین کفت او خدا * نیست نائب جز تو در دین خدا * اول وزیر بر هر بر امیر به باشقه و تنه ایلدی خدا
 دینده که مراد دین عیسی علیه السلام مدر سندن غیری نائب و خلیفه بو قدر (منوی) هر یکی را کرد اوبیک عزیز *
 هر چه انرا کفت این را کفت نیز) اول وزیر امیر لر دین هر بر بر عزیز ایلدی اول اون یکی امیر دن اگاه دیدی ایه
 بو کادخی آتی دیدی (منوی) هر یکی را اوبیک طومار داد * هر یکی ضدد کر بود المراد) امر ادن هر بر نه اول وزیر فرادی
 فرادی بر طومار و بر دی هر بر بیک مراد و مضعونی او بر بیک ضدی ایدی یعنی اول اون یکی طومارک مضعونی جیعا
 بری بر نه مخالف ایدی (منوی) متن آن طومار هابده مختلف * همچو شکل سرفهیا تا الف * اول طومار لرک متن
 و ظاهری مختلف ایدی بادن القد کین اولان حرف لرک شکلی کی (منوی) حکم این طومار ضد حکم آن * پیش ازین
 کردیم این ضد را بیان * بو طومارک حکمی اول بر طومارک حکمنک ضدی ایدی بوندن اول اول ضدی بیان ایلدک
 تکرار بیانه احتیاج بو قدر رکشتن وزیر جو بشتن رادر خلوت (منوی) بعد از ان چل روز دیگر در بیست) خویش کشت
 و از وجود خود برست * اند نصکره قرق کون دخی قوی بی بغلدی کند و سنی دبلدی و کندی بیک وجود دندن قورتلدی
 بوندن بر قاج حصه مستفاد اولور اولور که حسود کندی نفسی غیره القای ضرر ایلکدن اوتری هلاک ایلر امیش
 ته کم انوار سهیلده مسطور در که بر کسه به حسد ایلدی هر نوع حیل ایلر اول محسود ضرر مقصود ایلدی ظفر
 بوله مدی کمال حسدندن عاقبت بوسوء خاطر بی فکر ایلدی که کند و بی بر بنده سینه قتل ایدر بوب انک خانه سینه نهانی
 القای ایدره پس بنده لرندن بر نه دیدی که بنم حیاتدن لذت قالمدی اشته سکا بر بچاق بی فلان کسه نک خانه سنده
 قتل ایلد و بنم المادن آزاد اول تا بنم انک خانه سنده میتم بولمغه شرع قبلندن آتی اخذ ایدوب وارثم آتی قصاصه چکه لر
 وفی الحقیقه اول نادان کند و بی اول محسود ضرر القاسی چون انک خانه سنده قتل ایدر دی کذلک بوزیر بر تر وزیر

دخی امت عیسایه تفرقه و ضرر مراد ایستادن اوتری کوش و بینی سنی بر باد اید کد نصرکه کند و سنی دخی هلاک
ایلدی و بر حصه دخی بودر که خلوتک نتیجه سی موت ارادی اولقی لازم در و نفسنی سالک اربعین ده کشته قیلقی واجب
اولدیغنی اشعار ایلر (منشوی) چونکه خلق از مرگ آوا کاشد * بر سر کوروش قیامت کاه شد * چونکه خلق
اول و زبرک موتدن آگاه اولدی انک قبری اوزره خلق زار و فغانی * کثرتدن قیامت بری اولدی (منشوی)
خلق چندان جمع شد بر کور * موکدان جامه دران در شورا * انک قبری اوزره اول قدر خلق جمع اولدی صاجلری
یولجیلر و جامه لری بر یجیلر اولدیغی حالده انک غوغا سنده (منشوی) کان عدد راهم خداداند شمرد * از عرب و زرتک
وزرری و کرد * که اول عدد صابسن هم خدایلو ریغنی قابل شمارد کل ایدی عربدن و ترکدن و روحی و کرددن
یعنی آنده بوقدر طوائف مختلفه جمع اولدی (منشوی) خاله او کردند بر سرهای خویش * در دوا دیدند در مان جان
خویش * اول و زبرک قبری خاکنی باشلری اوزره ایلدیلر انک دردنی و فراق زخنی کندی جانلری نه در مان کوردیلر
(منشوی) آن خلایق بر سر کوروش مهی * کرده خون را از و چشم خود رهی * اول خلایق انک قبری نه باشی
اوزره برای کندیلر بنک ایکی چشمندن خونه بر یول ایلش ایدیلر یعنی قان کوزلندن آب کبی روان اولدی جمله خلایق
انک درد و فراقندن فریاد و فغانده ایدی هم شاهلر و هم کچیلر و هم اولور بوجه احوال انلر اکال شوق
و محبتی اشعار ایلر * طلب کردن است عیسی علیه السلام از امر اکه ولی عهد از شما کدامست * منشوی *
بعد ماهی خلق گفتند ای مهان * از امر اکیست بر جایش نشان * بر آید نصرکه خلق ایدیلر اولور
امیرلر دن انک بر نه نشان و قائم مقام کیمدر (منشوی) تا بجای او شناسیم امیم * دست و دامن را بدست او دهیم *
تا او ز بر نه آتی امام و خلیفه اکیله دست و دام غیزی انک الله ویره لم یعنی اکا کلی تسلیم اولم (منشوی) چونکه
شد خورشید و ما را کرد داغ * چاره نبود بر مقامش جز چراغ * چونکه آفتاب فلک علم و معرفت اولان بوجهانندن
کندی و انک فراقی بزم در و غمزه داغ ایدی انک مقامنه چراغدن غیری چاره اولمز یعنی ظلمتدن نجات بولقی ایچون قائم
مقام خورشید فلک باری بر چراغ لازمدر کذلک بچن بود نیادن خورشید فلک حکمت و معرفت اولان مرشد کامل
انتقال ایله آنک قائم مقامی بر چراغ نورانی لازمدر که ظلمت نفسانیه ده قلات سالک ارادن استناره ایده لروانی پیشوا
و مقتدا ایدوب طریق حق کیده لر (منشوی) چونکه شد از پیش دیده وصل یار * نایب باید از رومان یاد کار * چونکه
یارک وصالی کوزار کندن کندی اول یاردن بزه بر یاد کار نایب کر کدر که اول یارک وصالنی مذکرا و بونی کورمک
آنی کورمکی افاده قیله و بوا کاه حالده مماثل کله (منشوی) چونکه کل بگذشت و کاشن شد خراب * بوی کار از که
بایم از کلاب * چونکه کل کندی و کاشن خراب اولدی کلک رایحه سنی کیمدن بولور کلابدن زرا کلاب کل و کاشنک
نایب منایبدر کل و کاشنک مر ورنده نصرکه انلر رایحه سنی استین کلابده بولور کذلک انبیا علیهم السلام و اولیای
عظام کمر ورنده نصرکه انلر اثر و رایحه سنی طلب ایلین انلر جانندن خلیفه اولان و ظهوره کلان کسه لر که وجودنده
بولور (منشوی) چون خدا اندر نیاید در عیان * نایب حقند این پیغامبران * چونکه خدای تعالی عیسانه کلز یعنی
محسوس اولوب ظاهر اولمز خلایق ایچره بویغمبر لر حق تعالی انک نایب و خلیفه سیدر که انلر واسطه سیله خلق عالمه
حکم ایلر و انلر لسانندن بنی آدمه علوم و اسرارنی سویلر پس انلر تابع اولان همان حقه تابع اولمز اولور نه کم
بومعنا به اشارت ایدوب بیورلر (م) فی غلط کفتم که نایب بامنوب) کرد و بنداری قبیح آیدنه خوب) بویغمبر لر نایب
حقدر دیم من حیث الحقیقه بولم کدر غلط سویلدم که نایب له منشوی) اکر فی الحقیقه ایکی ظن ایلیه سن قبیح کلور
خوب کلز نایب له منشوی) ایکی ظن انک قبیح اولمی اولدر که اولشر که خنی بی مستلزم اولور و نایب انبیا انک وجودندن
ظهور ایلین احکام حقا از ادتسز انبیا انک کندی مقتضای ازندن اولمی اشعار قیلور نالسا انبیا به اطاعت الله
اطاعت اولمقی لازم کلور حال بوکر رسوله اطاعت عین الله اطاعتدر که قال الله تعالی من یطع الرسول فقد اطاع الله
وانک یدنه بیعت عینله الله یدنه بیعتدر که اخبار الله تعالی فی سورة الفتح ان الذین یبایعونک انما یبایعون الله خلیفه
مستخلف عینیدر دید کمری بوجهتد ندر و حضرت نبی علیه السلام من رأی فقد رأی الحق بیور دقلری بومعنا به
شهادت ایدر نظر حقیقت ینله نظر اولنسه نایب الله منوب مایندنه من حیث الحقیقه انبیت بوقدر امامن حیث
الاعتبار مرته فرقه نظر خالق ایلر مخلوق مایندنه فرقی و تمیز جو قدر (منشوی) فی دوا شد تا قوی صورت پرست) نیش
اوین کشت کر صورت پرست * فی کله سی اولکی یتدن مستفاد اولان معنی اتحادی فی ایچو ندر یعنی نایب له منوب
بر اولمز ایکی اولور ناسن صورت پرست یعنی مادام که سن صورت بین و تفرقه کزن سن و اول کسه نک اوکنده نایب
و منوب بر اولدی و بر خلیفه مستخلف عینی اولدی که صورت عالمندن قور تالوب معنی عالمنه نظر قیلدی پس معنا جمع

انبیا و اولیا متحد و صورت امتعین و متعدد اولدیلر بی تفهیم ایچون بویتلری مثل موقعنده ابرادید بیورلر
* منشوی * چون بصورت بنکری چشم نودوست * تو بنورش درنکر کز چشم رست * مثلا چونکه سن
صورتیه بقه سن و یاخود صورت اعتباریه نظر ایدنه سن سنک * کوزلک ایکیدرسن انلرک نورینه نظر ایلر که
اول نور کوزدن بتدی و ظهور ایتدی پس اگر چشم منزله سنده اولان انبیا انک نورینه نظر ایلرک بلا فرق الله
نوری کوررسن و انلرده اولان ظهوری حق ظهوری بولورسن اما صورتلری نه نظر قیلور سن حقندن غافل اولورسن
وبری برندن متفاوت بولورسن * منشوی * نور هر دو چشم تنوان فرق کرد * چونکه در نورش نظر انداخت مرده *
هر ایکی کوزلک نورنی فرق ایلر که قادر اولمز چونکه مرده چشمک نورینه نظر اندی یعنی بر مرده صورت چشمه نظر
ایتمیوب نورینه نظر ایتسه اتحاد انبیا و اولیای کندی * کوزلندن بیلوردی و نایب له منشوی) من حیث المعنی
متحد اولدیغنه واقف اولوردی دیمک اولور (در بیان انکه لا تفرق بین احد من رسله الی اخره) بوایت * کرمه نک
تحقیقنک ینانده در که حق تبارک و تعالی سورة بقره نک آخرنده مؤمنلر استادن حکایه بیوروب دیرلر
(لا تفرق بین احد من رسله) یعنی مؤمن اولنلر دیرلر بر انک رسلنک مایبنی فرق ایلر زورسالتک مایندنه نه جهتدن
فرق اولدیغنه و بولور من حیث المعنی بوجهله اتحاد قلدیغنه اشارت ایدوب بوایت * کرمه بی تفهیم بیورلر
* منشوی * ده چراغ ارحاض ایدر مکان * هر یکی باشد بصورت غیران * فرضا بر مکانده اکراون چراغ حاضر کله
هر بریسی صورتده او بر بنک غیری اولور * منشوی * فرق تنوان کرد نور هر یکی * چون بنورش روی آری بی شکی
اون چراغدن هر بر بنک نورنی فرق ایلر ممکن دکادر شکسن چونکه کم اون چراغ نورینه توجه ایدنه سن
بومعنا بی تفهیم ایچون بر مثال آخره شروع ایدوب بیورلر * منشوی * کر تو صد سبب و صد آبی بشمری *
صدغاندیک شود چون بفسری * اگر سن ظاهرده یوز الما و یوزا یوی صایه سن متعدد اولور چونکه صقه سن
ذکر اولسان یوز قالمز جمیع ابر اولور * منشوی * در معانی قسمت و اعداد نیست * در معانی تجزیه و افراد نیست *
معانی سده قسمت و اعداد بوقدر معانی جز و جزو قیلقی و هر شی فرد افراد اولقی بوقدر بلک عالم معانی و حقایقه
هر شی متحد در معانی من ادمه تبه و وحدانیت و مر تبه الوهیتدر که انده خدادن غیری بوقدر * منشوی *
اتحاد یار با یاران خوشست * پای معنی * کبر صورت سرکشست * یارک یار الله اتحادی خوشدر معنی
ایاغنی طوت صورت سرکشدر یعنی موجب تفرقه اولان صورتی ترک ایت و معنی ایاغک طوت تا اتحاد حقیقی به
واصل اوله سن و وحدت مطلقه سرنی بوله سن اگر صورتیه نظر ایدر سنک مغایرت و اختلافدن قور تالورسن * منشوی
صورت سرکش کدازان کن برنج * تابینی زرا و وحدت چونک * سرکش اولان صورتی رنجله اریبی ایلر
یعنی معنی عالمندن باش چکی و قلبه تفرقه و دغدغه و بر بی صورتی طاعت و ریاضتله اریبی ایلر شول مر تبه به
دککه مقتضیات صورت و لوازم طبیعتدن خلاص اوله سن حتی اول صورتک تحتند و وحدت مطلقه بی کنج کبی
کوره سن چونکه اول وحدت کتجنه ابره سن غنی اوله سن و تشویش و دغدغه اختلاف و کثرتدن قور تالوب
صفا بوله سن * منشوی * ورتو نکدازی عنایتهای او * خود کد از دای دلم مولای او * واکرای اسیر صورت سن
تکی ریاضتله ارتمیه سن اول الله عنایتلری خود ایدر و انک مقتضیات محو و نایب ایلر اولان کسه بنم
کوکلم انک بنده سیدر ای حرف ندادر منادی محذوفدر که اول اسیر صورت اولان کسه لردن بریدر مولانا بنده بنده
معنا سنه درو بویته حضرت مولانا قدس سره العز بر قرب الهی به وصول ایکی وجهه اوزره اولدیغنه اشارت بیورلر که
بریسی کسی و بریسی و هی اوله کسی اولدر که ادای فرایض و نوافل ایلر مقتضای صورتدن سالک خلاص اولوب انک
نتیجه سنده قرب نوافل و یاقرب فرایض ظهوره کله و هی اولدر که سالک طاعت و ریاضتله مقتضیات طبیعتدن
تجاوزه قادر اوله میوب و کنج وحدتی بوله میوب عاجز و فقیر قالد قدغه عنایات الهیه دن بر عنایت و ثقلینک عملنه موازی
اولان جذبات رحمانه دن برجذبه اول سالک ابریشوب آنی صورت قیدندن قور تروپ کند و لکنندن محو و فانی ایلدوب
کنج وحدته ابصال ایلر (منشوی) او نماید هم بد اها خویش را * او بدوزخ خرقه درویش را * اول الله کمال لطفندن هم
کوکل کوزلر نه کوستر کندوبی و تجلی قیلور قلوب و دیده قلوب عشاق آنی مشاهده قیلور) کما قال الشیخ عبدالله
محمد بن العزیز زوایه الله بالقلب الصافی جائزۃ کما قال عمر رضی الله عنه رای قلبی ربی و قال علی کرم الله وجهه لا عبد را
لم اراه) اول خدادیکر خار محبتدن پاره پاره اولان درویشک قلبی خرقه سنی که جابر المکسور اولقی انک صفتیدر خرقه
قلبدن استعاره و دیکمک انک انکساری درست ایتکدن عبارت اولور * منشوی * منبسط بودیم و یک جوهر همه *
بی سربوی بایدیم ان سر همه * دو کیمز بر جوهر منبسط ایدلر جمله من اول طرفه بی سربوی بایدلر یعنی جمیع امله منک

اصلی غیر مرکب بر جوهر بگما و اول طرف حقایقه بر دره بیضا ایدی (که قال صلی الله علیه وسلم اول ما خلق الله
الدره البیضاء دره بیضادن مراد بونده جمیع کائناتک اصلی اولان جوهر بگما در که مشایخ صوفیه ا کا حقیقت
مجموعه دیرلر و روح الارواح و نورالانوار و عقل کل و قلم اعلی دخی تعبیر ایدر لر ابتدا وجوده کلان بوجوهر بگما در بعده
حق تعالی حضرت تلمی سائر ارواحی و عقول و نفوس و اشباحی علی الترتیب بوجوهر بگما در خلق ایلدی پس بوقدر
کثران مختلفه و موجودات متنوعه اندن وجوده کلوب صحرائ عالمه منتشر اولدی دره بیضا عقل کلک شرحی اوجنی
جلد ل دیباجه سنده بر مقدار مذکور اولمشدر منبسط اولان یک جوهر دن مراد فیض اقدس اولقی محله دخی انسبدر
فیض اقدس و فیض مقدسک و اعیان ثابته و عقل کلک و بونلر امثال اولان اصطلاحک مفصلا شرحی تأییه شرحک
دیباجه سنده مذکور اولمشدر فلیطلب فیله اما اجالا بوجوهر محله شرحی اولدر که مشایخ صوفیه حق تعالی
حضرت تلمی سذات بیچو شدن اعیان ثابته به کلان فیضه فیض اقدس دیرلر که منبسط بر نور واحددر مثلا شمسک
در صندن زجاجات مختلفه به کلان نور بسیط کبیدر اول زجاجات کان اعیان ثابته کبیدر و شمسک زجاجات مختلفه دن
ظهور ایلن اشعه متنوعه سی فیض مقدسه مشاهددر که اول اعیان ثابته دن سائر ارواح اوزره کلان فیض الهیدر
پس جمیع ارواحک و کلی اعیانک اصلی که فیض اقدسدر بومر تبده جله منبسط و یک جوهر کبی ایدلر تبته کم
جمیع اعیان ارواحک اصلی اولان فیض اقدسک شرحه شروع ایدب بویستلرله تعریف ایدر لر * منشی * یک کهر بودیم
همچون آفتاب * بی کره بودیم و صافی همچو آب * مر تبه احد تبده بر کوهر ایدلر آفتاب کبی که انده تفرقه و تجزی
متصور اولقی ممکن دکلا در اب کبی کره سر و صافی ایدلر یعنی بوعالم صور تبده اولان تعین و امتیاز کبی اول عالمده بری
بر عین متعین و ممتاز کل ایدلر بلکه آب کبی بی عقده و صافی و آفتاب کبی بی ترکیب و منبسط بر نور ایدلر * منشی *
چون بصورت آمدن نور سره * شد عدد چون سایه ای کنکره * چون کم اول اوو خوب اولان نور صورت کدی
کنکره نک سایه لری کبی عدد اولدی یعنی ذات الهی چونکم جلا و استیلا اقتضایدوب ابتدا نور ذات که فیض اقدس
دید کبیدر اعیان ثابته مر تبه سنه کاد کده و هر شیئک عیننه طلوع قیلد قدده صور علمیه حاصل اولوب سایه ای کنکره
کبی اعیان موجودات متعدده اولوب بری برندن وجود علمیه الهه ممتاز اولدی بعده اول اعیان ثابته دن فیض مقدس
دید کبری انوار متنوعه مر تبه ارواحه کلوب طلوع قیلد قدده هر کسک روحی عین ثابته سنک استعدادنه کوره
وجود روحانیه الهه موجود اولوب سایه ای کنکره بری برندن ممتاز اولدی یعنی کبی هر روح بری برندن ممتاز اولدی
بعده بوعالم صورتی و شهادتی حق تعالی خلق ایدر کدنصکره و آدم و حوا علیهم السلام واسطه سیله اجساد بی
آدم ظهوره کاد کدنصکره هر کسک روحی عین ثابته سنک استعدادنه کوره صورت انسانیه مر تبه سنه کلوب
سایه ای کنکره کبی اجساد الهه متحد و متعدده اولوب صورت بغلدی و وجود عارضی لباسنی کیدی بجن برسالک
مقام حقیقه ابرمک و مر تبه اصلی کورمک استر سه کر کدر کدبو وجود مجازی بی ریاضتله و بران قیده بلکه
تعین نورانی و روحانی بی دخی افنایدوب نامر تبه اصله وصول بوله سالک فناء جسمانی و روحانی بی افنادنصکره
مر تبه حقیقه ابرد کده بوجهلک حقیقی واحد اولدی یعنی مشاهده قیلور و انک چشم شهودندن تعداد و تفرقه
زائل اولور پس مقام حقیقتک وصولی بی فرقلق مر تبه سنک حصولی نه طریق الهه میسر اولدیغنه اشارت ایدوب
یورلر * منشی * کنکره و بران کنیداز مخنیق * نازد فرقی از میان این فریق * ای طالبان اسرار حقیقت
رسالکان طریق وحدت مخنیقندن کنکره وجود یکزی و بران بیک و آنی مخنیق توحید و ریاضتله کنکره کبی اولان
وجود مجاز یکزی افنا ایدلر تا بفریق اور تاسندن فرقی کیده یعنی بوزمه کائناتک ما بیننده اولان فرقی و تمیز و مغایرت
و اختلاف زائل اولوب سر وحدت مطلق ظهوره کله و جانکزمقام وحدت و مر تبه حقیقی بوله * منشی * شرح این را
گفتی من از می * این رسم نانغز خاطر می * عناد وجدال جهنندن بوسر وحدتک شرحی بن سوبلردم
و بوندن زیاده دخی عیان و بیان ایلردم لیکن کالبه شرح الیکه قور قمر تابرخاطر قائمه زیرابومعنی مزالتی اقدامدر
هر ضعیف الذهنک بوسر توحیدی استماعه قدرتی بوقدر کثرینک اعتقادنه بوسر توحیددن خلل کلوب ملحد اولمش
وا کثر دخی ورطه جبرده فالمشدر پس انما الله اولان اولیا بونی کالبه سوبلر لرا الهه و بوسری عیان و بیان الیزلر
الاستعداد اولان محرمه پس نا اهل و نا محرم اولنلر خاطر قائمه سن و اعتقادنه خلل کله سن دیوا کثر کل اولان
اولیا نکانک توحیدی پوشیده سوبلر و سل سیف اتمیوب تیغ کلامر بن غلاف امثال اصطلاح ایچره ستر ایلشدر
* منشی * نکته چون تیغ بولا دست تیز * کندیاری بوسر واپس کرین * وحدت مطلقه به متعلقه اولان نکته لری المثل
کسکین تیغ بولا کبیدر ای سالک اگر سن سربو قمر سناک کبرویه قاچ سپردن مراد بونده نکانک توحیدی بیلک ایچون

اولان استعداد و فهم در ستر یعنی ای سالک ستم که وحدت وجود نکته لر نه استعداد و فهم صائب طوبی سن
کر کرد که انک استماع و تعلیم اقدام ایتمه سن زیر انام استعداد سن پس بعد حصول الاستعداد نو نکته لری او کر که
اقدام قبیلک زیر انام استعداد اولان سالک دین و اعتقاد نه نو نکته لر عین ضرر و عظیم خطر در پس کر کرد که نو نکته لری
استماع ایلمکدن کیر و کیده سن و توحید و طاعت له تحصیل استعداد ایدنه سن و یونی سو بلین عارفه مقارن کلسک سکا
ضرر و بر من نه که تیغ تیزه سپری اولان کسه قارشو کسه ضرر و بر مدیکی کبی (منشوی) بیش این الماس بی اس پر میا
کر بیدن تیغ را بنود حیا * محصل کلام بوالماس تیغ او کنه که مر ادر سو توحید در پس سز کله یعنی استعداد سز بلکه
استاد سز و ارشاد سز نو نکته لری و ادر اکنه اقدام قبیلک زرا که تیغ تیزه کسمکدن حیا اولنر یعنی تیغ کبی اولان نکات توحید
سالک پای اعتقاد فی قطع ایلمکدن استحقاق قیلنر پس کر کرد که احسن چنه می به سنده اولان بر استاد اله
کتوره سن و انک ارشاد و تربیه سیده کند یکی مرتبه استعداد به توره سن بعده اولیا نیک نکاتی و حقیقت آمیز اولان نکاتی
تعلیم سبی و اقدام ایلیه سن (منشوی) زین سبب من تیغ کردم در غلاف) تا که کر خوانی میخواهد بر خلاف * بوسیدن
بن تیغی غلاف ایچره ایلدم بومصرع بیت اولک مصرع نایس سنده عات اولور و بیته حضرت خداوند کار حضرت
منشوده اولان کلام لری پوشیده سو بلرینه وجه و علت نه اید و ککنه اشارت بیورر تقدیر معنی چونکم بویغه
کسمکدن حیا اولدیغی مقرر اولدیه بوسیدن بن تیغ نکاتی غلاف اصطلاحات و امثال ایچره وضع ایلدم
تا که بر کر خوان آتی خلاف مراد اوزره اوقومیه و اعتقاد نه ضرر و بر طاعات و عباداتدن و اداب طریقتدن
بی بهره قالمیه پس بومعارف و اسرارک بیاتندن رجوع ایدوب و اول امر انک قصه سنک بیاننه شروع قیلوب بیورر
منشوی * آمدیم اندر تمامی داستان * و زو فاداری جمیع داستان * بر داستانک بنه تمام لغنه کلدک راستلر جمعینک
وفادار لغندن اولان داستانک کلدک بومصرع اوله قید اولور سه معنی بویه دیلک اولور و جازدر که ما بعد نده اولان بویته
مرهون اوله پس تقدیر کلام بویه دیلک اولور که بن شد داستانک تمام اولسنه کلدک و راستلر جمعی وفادار لغندن (منشوی
کر پس این پیشوایر خاستند * بر مقامش نائی میخواستند * که بو وفات ایدن پیشوایر نصره قالدیلر اول پیشوایر
و مقتدر انک برینه بر نایب استدیلر * منازعت کردن امر ادروی عهدی و تیغ کشیدن بر همه کرم (منشوی) یک امیری
زان امیران پیش رفت * بیش ان قوم و فاندیش رفت * اول امیر لردن بری ایلر و کندی اول وفادار قومک او کنه کندی
منشوی) گفت اینک نایب آن مردمن * نایب عیسی منم اندر زمن * اول امیر دیدی اشته بن اول مردل نایب زمانده
عیسایک نایب بنم هر وارث نبی اولان ولینک نایب و خلیفه سی معنای اول نبینک نایب اولدیغی مقرر دیوا جلدن زمانده
نایب عیسی علیه السلام بنم دیدی * منشوی * اینک این طومار برهان منست * کین نیابت بعد از او ان منست *
اشته بو طومار بنم حجت و برهانمدر که اول وزیرک بکاویرد یکی طوماردر که بونیابت اندر نصره بنم ایچو ندر و بکا
مخصوصدر (منشوی) ان امیر دیگر آمد از کین * دعوی او در خلافت بد همین * اول برغیری امیر دخی بو صودن کادی
انک دخی دعواسی خلافتده هم بوایدی * منشوی * از بغل او نیز طوماری نمود * تا بر آمد هر دورا خشم جهود *
قواتغندن او دخی بر طومار کو ستردی نایب کیسینه بویه جهود خشمی کادی یعنی زیاده غضبناک اولدی (منشوی)
ان امیران دکر یک قطار * بر کشیده تیغهای آبدار * و اول غیری امیر لر بر قطار اولوب یعنی بری برینک
آردنجه آبدار و تیغی چکمشر نیابت و خلافت دعوا سندن اوتری (منشوی) هر یکی رانغ و طوماری بدست
* در هم افتادند چون سیلان منست * هر برینک انده تیغ و بر طومار دست فیلر کبی بری برینه دوشدیلر یعنی جنگ
ایلدیلر (منشوی) صدهزاران مرد رسا کشته شد * تاز سرهای بریده پشته شد * اول جنگ و غوغاده نیچو یوزینک
مر در رسا ده لشم اولدی حتی کسلسش باشلردن پشته اولدی (منشوی) خون رزان شد همچو سیل از چپ و راست *
وهو کرد و در تله طوادی * منشوی * تخمهای قنقا کو کشته بود * افت سرهای ایشان کشته بود *
قنقه لر تخم لری که اول وزیرا کش ایدی انلرک باشلرینک آفتی اولمش ایدی یعنی انک مقدم از راعت ایلدیکی قنقه لر
تخمینک محصولی امر انک و انلرک بوالعینک باشلرینه آفت و بلا اولمش و بونلری عاقبت جنگ و هلاک بر ایش ایدی
* منشوی * جوزها بشکست و ان کان مغز داشت * بعد کشتن روح پالغز داشت * انلرک جسدی فی المثل کویا
جوزر کبی ایدی جوزلر صندی و اول کسه که مغز طوندی یعنی نور ایمان و یا خود قلب پر عرفان طوندی بعد الهالک
لطیف پالک روح طوندی * منشوی * کشتن و مردن بر نقش تنست * چون انار و سیب را بشکستست * اولک
و مقتول اولمک که تن نقشی اوزره واقعدر فی المثل انار و سیبی صحتی کبیدر یعنی نار و سیبک وجودی صقله در و نلرینک

حالی ظهوره کاور و کیفیات و جاشفیاری معلوم اولور کذلک ابدان آدمی صمد قد نصکره احوال بالمنه سی ظهوره کاور
 و درونک اسرارای عیان اولور (منشوی) آنکه شیرینست باشد نارد آنک * و آنکه پوسیدست نبود غیر بانک * اول نسنه که
 شیرین ولدیت در اوندانک اولدی یعنی اول روح که شیرین و لطیفه در نارد آنک * کبی مقبول اولدی و شول کسسه که
 ایچر و سی چوریشدر و لبدن خالی اولمشدر بانه کدن غیر اولدی یعنی آنک الخفی صدامسی اولدی * منشوی * آنجه
 بامعنیست خود پیدا شود * و آنکه پوسیدست اور سوا شود * اول نسنه که معنی ایلده در بعد هلالک البدن خود او پیدا
 و ظاهر اولور و اول نسنه که چوریشدر اول رسوا اولور * منشوی * روح معنی کوش ای صورت پرست * زانکه معنی
 بر سر صورت پرست * ای صورت پرست یوری معنایه چالش زیرا که معنی صورت باشی اوزره قنادر یعنی معنی که ایمان
 و عرفان و ایقاندر صورت باشی اوزره بومعنی پر دولت هماد که موجب سعادت و مستلزم دولت و عنایتدر نه کم
 عوام فاس قنده پر همایر کسه نلک باشی اوزره سایه صالسه موجب دوات و سعادتدرا اما خواص اولیا قنده صورت
 باشی اوزره پر معنی موجب دولت و سعادتدر پس دوات ابدیه و سعادت سرمه دیه استرسلک طالب معنی اولکه معنی
 صورت باشی اوزره پر همایر کیدر دیک اولور پر دین مراد پر همایر اولوب مطلق قنادر معنایه اولوب قوت و قدرت
 معنایه استعاره اولسه و سره طرف معنایه و بر یلوب معنی بویه اولور و سه دخی جائزدر یوری ای صورت پرست
 معنایه سعی ایلد زیرا که معنی صورت طرفی اوزره قوت و قدر تدر یعنی قوش قنادی ایلد نیجه پرواز ایلر سه صورت انسانی
 دخی آشیانه حقیقه پر معنی ایلد پرواز ایلد و اصل اولور پس طالب معنی اولنلر جائز تندن تحصیل معنایه طریق ندر
 و آنک حصولی نیجه میسر اولور دیک لازم کدی انلر جواب طریقه بیه و رررر (منشوی) هم نشین اهل معنی باش تا *
 هم عطا یابی و هم باشی قنادر اهل معنایه هم نشین و مصاحبی اول تانلردن هم عطا یوله سن و هم قتی اوله سن یعنی
 صاحب قنوت ایمان و عرفانله تازه و طری معنی بر جوان عالیشان اوله سن (منشوی) جان بی معنی درین تن بی خلاف
 هست همچون تیغ چوین در غلاف (تا غلاف اندر بود باقیست) چون برون شد سوختن را التست (معنایه جان
 بوتده خلاف و شکست غلاف ایچنده آغا جردن اولان قلی کیدر که باقیستد غیر کاهه یرامز تیغ چوین مادام که غلاف
 ایچره اوله قیتلور تیغ آهنین اولتی قیاسیله چونک غلاف نندن طشره اولدی و آنک حالی ظهوره کادی باقی ایچون آتدر
 * منشوی * تیغ چوین را میسر در کارزار * بنکر اول تان * کورد کارزار * جنک وقتاله تیغ چوین ایلته جنک
 وقتاله کتزدن اول نظر ایلد تا که ایشک فغان و زار اولیه یعنی ای ایلیمان و درونی ذوق عرفان و ایقانندن
 بی بهره قیلان کسه تیغ چوین کبی اولان روح بی معنای قیامت کارزار ایلته اول اوله نیناده اول روح که نظر ایلد کور که
 تیغ چوین کبی بی معنایه و تیغ آهنین کبی بر جوهر و بامعناست مدتر تا حین معرکه ده ایشک زار اولیه کرکدر که
 روحی بود نیناده نیجه که امتحان و اختصار ایلد سن تا آنک بامعنی اولمسی سکاحی القین ظهوره که مجر دظن و کماله
 آتی بامعنی زعم اتمه و آخرت جائزه اول زعمله تمه تا اول محمله ایشک زاری اولیه و باشکه بلا کلمه * منشوی * کربود
 چوین برود بیکر طلب * و برود الماس پیش آب اطرب * بود نیناده روح که نظر ایلد کرچوین مشابه سنده ایه یوری
 غیر بسنی طلب ایلد یعنی چوین و پوسیده کبی اولان روحی ترک ایلد و بماند تیغ الماس بر روح صاحب فتوح طلب ایلد
 و اکرم الماس اوله ذوق و طرب ایلد و کل (منشوی) تیغ در زار خانه اولیاست * دیدن ایشان شمارا کییاست * تیغ معنی
 و شمیر حب و ولا اولیا نلک جبه خانه قبلر ندره در تیغ باطنی اولیمان و شمیر ابقان و عرفانی کردن جائزه قیلان
 کسه ره کرکدر نقد جان و جنانی انلر و یروب تیغ عرفان و ایقانی انلردن اله و انلری بوله و بیلده و کوره زیر انلری کورمک
 ای طالب ایلر سزله کبریت اجروا کسیر اعظم در نعم کلید کج دولت دیدن ارباب ولایت و کییای سعادت خدمت اصحاب
 کرامت در ولیکن هر طالبک بونلری کورمک لیساقی یوقدر با خصوصکه بونلره متشبه مقلد قتی چوقدر پس طلبده
 زیاده صدق کرکدر که بونلر لر ربی میسر اوله * منشوی * جلده انا یان همین گفته همین * هست دانار حجه للعالمین *
 جمیع دانار و عالمینا همین بونی دیشدر همین که وارث نبی اولان دانار و عارفینا عالمینا چون رحمتد راصل دانار و وارث
 انبیا اولان علماء ایلد در که خلیفه مصطفی و خلفاء جمیع انبیا اوله کافال علیه السلام العلماء خلفاء الانبیاء و ورثتی
 اورثه الانبیاء پس (و ما ارسلناک الا رحمة للعالمین) ایی که اول حضرت نلک شان شرفنده نازلدر پس اکوارث اولان کامل
 دخی عالمه رحمت اولور (می) کراناری می خری خندان بخر * ناده خنده زانده و خبر * اکرای طالب برانار و اورسک
 خنده ایلچی یعنی شق اولوب درونده اولان دانه لری ظاهر قلی انارال آخنده انک دانه سندن خبر ویره اناردن
 مراد علی طریق الاستعاره التلمیذیه عارف باللهک وجودیدر خنده دن مراد دهانکشا و معنی نما اولدی فی حالدر
 و دانه سندن مراد اسرار روحی و عقاید و افکار قلیدر پس بوزررر که ای طالب اولیا اگر انار صفت بر بار خدای خریدار

اوله سن دهانکشا و معنی نما اولان مخزن در دانه اسرارای آل که تا آنک تبساط و تکلمی اسرار دانه لرندن و عقیده سی
 خانه لرندن خبر ویره زینهار شول اناری آله که مستور اوله و درون احوالی نامعلوم اوله تا صکره مغبون اولیه سن
 و مخدول قالمیه سن (منشوی) ای مبارک خنده اش کوازه دهان * می نماید دل چور از درج جان * یعنی ای مبارک
 شول نارد خنده سی که یعنی شول عارف بر اسرارک دهانکشا و معنی نما اولمسی که اول عارف دهانندن کوسره درج
 جانندن در کبی سر دلی تا کفتار بیز و تندن اسرار درونی اشکار و قلیه و طالعرا کاشکار اوله (منشوی) نامبارک خنده آن
 لاله بود * کرده دهان اوسیا هی دل نمود * نامبارک خنده اول لاله نلک خنده سی اولدیکه آنک دهاننده خجانتتک
 سیاهلغی کورندی لاله دن مراد شول مدعیدر که آنک کلامندن سواد و قسوت قلبی و جهل و ظلمت درونی منقهم اولور
 و ظهوره کلور (منشوی) نارد خندان باغرا خندان کند * صحبت مر دانت از مر دان کند * نارد خندان یعنی منشق
 اولوب دهانکشا و دانه نما اولان انار باغی خندان و شادان ایلر زینت باغ اولدی یعنی جهتندن کذلک یار خندان باغ جنانی
 خندان ایلر و کذلک صحبت مر دان الهی سنی مر داندن ایلر بر صحبتک مؤثره اولمسی محقق و هر شئی مقارنتک حکمتی
 اخذ ایلد و دید کلمی مصدر در مصاحبت اولیا مصاحبت خدایه موصاف و خدمت اصفیاقربت مولایه وسیله ایلدی بین
 العرفان معهود و موقوفدر (کافال ابوبکر طمستانی احبوا الله فان لم تطیعوا فاحبوا مع من یحب الله انما وصلکم
 بر که صحبتته الی صحبت الله تعالی (یت) از در اهل دلان دور مشوای طالب * هر که دور نیست ازین در بخند از در بکست
 منشوی * کر تو سنک خنجره و مر مر شوی * چون بصاحب دل رسی کور هر شوی * ای نامستعد اولان و عدم قابلیت
 اعتراف قیلان کسه فرضی اگر سن قتی طاش و مر مر اوله سن چونک صاحب دله ایلر سه سن کور هر اولور سن زیرا
 اصحاب دلدن اولان اولیا نلک نظر لری کییادرا نلرک نظر اکسیر تاثیر لری طالبک مس کبی اولان وجود حقیر بی زر خالص
 صکی عالیقدر و عزت و شرفله صاحب صدر ایلر (منشوی) مهر پا کان در میان جان نشان * دل مده الایچهر
 دغوشان * ای طالب با کرلک محبتی جائک ایچنده دیک یعنی جان دلکی انلرک محبتنه مقام ایت کوکل قومسه
 الادلخوشلرک محبتنه قوی (منشوی) کوی نومی دی مر و امید هاست * سوی تاریکی مر و خورشید هاست * نومی دیک
 محله سنده کته ز را امید در و ارد یعنی دایوس و نا امید اوله که حضرت رحمانک طالب اولنلر ایچون الطایف خفیه سی
 واردر قرانلق جائزه کته خورشید در و ارد یعنی ظلمت یأس و سکدر و حیران جائزه توجه اتمه که آسمان ولایتک
 آفتاب لری واردر که انلر نور کمال ایلد طالب لری ظلمت درونی از ایلد ایلر * منشوی * دل ترادر کوی اهل دل کشد * تن
 ترادر حبس آب و کل کشد * کوکل سنی اهل دل محله سنده چکر تن سنی آب و کل حبس سنده چکر اکرده تابع اولور سیک
 اصحاب دله مقارنت ایلد که دولت ابدی و سعادت سرمدی بولور سن واکرتک حکیمه او بار سیک آب و کل زندانده
 ذلیل و حقیر فالور سن (منشوی) همین غدا ی دل بده از هم دلی * و رو بچو اقبال را از عقبی * آگاه اول برهم دلدن کوکل
 غدا سنی و بر یوری دولت و اقبالی بره قبلدن استه یعنی بر صاحب اقبال اولان اهل کمالدن اقبال حقیقی بی طالب اول
 و قلب و روح که آنک معارف و اسرارندن غدا و بر دیک اولور (تعظیم نعت مصطفی علیه السلام که مذکور بود
 در انجیل) حضرت ملاک جلیل انشاء انجیلده حضرت نبی جلیل بعض صفات علیه سنی بیان ایلش ایدی نصرانیانندن
 بر طائفه انجیل قرآنی و قننده حضرت رسولک انجیلده مذکور اولان نعت شریفه تعظیم و تبجیل ایلر لری
 اول حضرت نلک نام شریفی بر کاتیسله و آنک نعتنه تعظیم و تبجیل ایلد کلمی سبیلده هلاله صوری و معنوبدن حق تعالی
 انلر خلاص و نجات میسر ایلدی نه کم بونلرک حالنی و تعظیم ایلد کلمی واسطه ایلد بولدر لری مر تب نلک نتیجه و دالنی
 نظمه کتورب بیوررر * منشوی * بود در انجیل نام مصطفی * ان سر یغمبران بحر صفا * مصطفی علیه السلام
 نام شریفی انجیلده و ارایدی اول یغمبر لرک سروری صفا بجز نلک نامی و ارایدی * منشوی * بود کر حله و شکل او
 بود کر غز و ووصوم واکل او * اول رسولک شکل لر نلک و حلیه لر نلک ذکری و ارایدی حلیه زینت معنایه در اما بوننده
 شکل ظاهر اوزره مشاهده اولنلر صفاتندن عبارت اولور انجیلده انک غز اسنک ووصومک واکل وشر نلک ذکری
 و ارایدی * منشوی * طائفه نصرانیان بهر ثواب * چون رسیدندی بدان نام و خطاب * نصرانیلرک بر طائفه سی
 نوایدن اوتری چونک اول نام شریفه و خطاب لطیفه ایلر شور لری یعنی او قلوب اسم شریفه و اوصاف لطیفه لر نه
 کسه لر (منشوی) بوسه دادندی بران نام شریف * رونهادندی بدان وصف لطیف * اول نام شریفه بوسه و بر لری
 یعنی او بر لری اول لطیف وصف اوزره بوزررر لری و بوسه و بر لری یعنی آتی تعظیم بوزر لر نه سورر لری * منشوی
 اندرین قنسنه که کفتم ان کوه * اعم از قنسنه بدند و از شکوه * بوقنسنه ده که بن دیدم یعنی وزیر قنسنه سنده امر انک
 قنسنه وجه لک مقتول اولسنده که بوقنسنه و قنسنی مقدماذ کرا بدم اول تعظیم نام مصطفی علیه السلام ایلین کرده

فته دن وشکوهدن * مثنوی * این از سر امیران وزیر * در پناه نام احمد مستحیر * امیر لک و وزیر لک شدند
 این وسالم احمد نام شریفی بناهنده مستحیر اولد بیلر یعنی امان بولبی و محفوظ اولیجی اولد بیلر دیناده هلال اولد دن
 و آخرتده جهنم کرمکن نجات بولدی بیلر یهود و نصاری فرقه لرینک ایچنده بر فرقه ناجیه وارد کره اندر دخی فرقه ناجیه
 اسلامیه کبی دیناده قهر الهی ایلر هلال اولر و آخرتده دخی ناره دخول قیلر لر نه کم بو حدیث شریف بومضوی میوید
 اولور و بمعنا به شهادت قیلور (قال علیه السلام اقتربت الیهود و فی رواية اخرى تفرقت الیهود علی احدی و سبعین فرقة
 کاهم فی النار الا واحدة منهم) نصاری قومک تفرقه سنه سبب ابتدا بوذ کراولان بولیس نام وزیر اولمشدر که بولنری
 دوازه طومار سینه اولاون ابکی فرقه قیلشدر بعده بولاون ابکی فرقه یتش بر فرقه اولمشدر بولنرک کابسی اگر
 یهودی واکر نصارادن اهل ضلالت و اصحاب غوایتد دیناده قهرله هلال اولتی و آخرتده ناره دخول قیلتی
 مقرر در الاولون شول بر فرقه لر دکل که توبه و انجیلده حضرت مصطفایک نام شریفی و نعت لطیفک کوروب تعظیم
 ایتدی و انک توتی و شرعی مصدق اولد بیلر نه کم نصارادن بوکروه ناجی اول حضرتک نام شریفه تعظیم
 و نعت لطیفه تکریم ایلد کمری سینه کندی زمانلر نده اولان قن و هلال کدن این اولدی و نیجه دولت صوری
 و معنوی به وصول بولدی لر نه کم بیورلر * مثنوی * نسل ایشان نیز هم بسیار شد * بوجا احمد ناصر آمد یار شد * انلرک
 نسلی دخی بسیار اولدی احمد نوروی بولر ناه ناصر کادی یار اولدی * مثنوی * وان کره دیگر از نصرانیان * نام احمد
 داشتندی مستهان * و نصرانیلر دن او بر غیری طائفه احمد نام شریفی خوار و مستهان طور لر دی * مثنوی *
 مستهان و خوار کشتند از قن * از وزیرشوم رای و شوم قن) اول طائفه قننه لر دن که انلر واقع اولدی خوار و مستهان
 اولدی لر شوم قنلور و شوم رایلور و بولر دن یعنی رای شوم و قن نامبارک اولان وزیرک قننه و فساددن خوار و مستهان
 اولدی لر (مثنوی) هم محبط دیشان و حکمشان * از بی طومارهای کز میان * هم انلرک دخی و انلرک حکمی
 محبط و منشوس اولدی نامشروع و کز میان طومار لر دن اوتری * مثنوی * نام احمد آنچنین یاری کشد * تا که نورش
 چون نکجه داری کند * حضرت احمد نام شریفی بولک کبی معاونت و یار بولک ایلر تا کم اول حضرتک نورش بقی
 نه کونه نه کهدار و حافظلق ایلر بولدن قیاس ایلر * مثنوی * نام احمد چون حصاری شد حصین * تاجه باشد
 ذات ان روح امین * حضرت احمد نام شریفی چونکم محکم و قوی بر حصار اولدی که اکامع التعظیم تحصن ایلنر
 قن و محن صوری و معنوی نجات بولدی اول روح الامینک ذات شریفی تانه مر تبه حصن حصین اوله بولدن
 فهم ایلر * مثنوی * بعد ازین خورنر بزدلر مان نایدیر * اندر اقتصاد از بسای آن وزیر * بودرمان قبول ایلر
 خورنر بزدلر که یعنی چاره و علاج قبول ایتمن فان دو کبی شاه جهود و نصکره که اول وزیر بر وزیرک بلا و مکر نندن
 طریق مستقیمن آشغه دوشدی بو یتیک مستمعه صحیح سکوت افاده ایلن نتیجه سی بعد البیان اولان یتیدر
 (حکایت آن بادشاه جهود دیگر که در هلالک دین عیسی علیه السلام سعی نمود * مثنوی * یک شه دیگر
 ز نسل ان جهود * در هلالک قوم عیسی رفود * اول جهود شاهنک نسلندن بر شاه دخی عیسی یغمبرک
 قومنک هلاک کبوز کوستردی یعنی اولکی شاه کبی پوشاده دخی قوم نصاری هلالک ایتمک توجه ایتدی (مثنوی)
 کز خبر خواهی ازین دیگر خروج * سوره بر خوان و السماء ذات البروج * والسماء ذات البروج اون ابکی برج
 صاحبی اولان سما حقیقون (والبوم الموعود) دخی قیامت کوفی حقیقون (وشاهد و مشهود) اهل تفسیر شاهد
 و مشهوده جوق معنی و بر مشلدر شاهدن مراد حضرت محمد صلی الله علیه وسلم اوله و مشهوددن مراد امتی اوله
 و یا شاهد امت محمد و مشهودام سالفه و یا خود شاهد الله تعالی و مشهود خلافتی و یا شاهد کراما کاتبین و مشهود
 بنی آدم الی غیر النهایه معنی و بر مشلدر اما اهل تحقیق شاهدن مراد وحدت ذاتی عین جعده مشاهده قیلان کسه در
 و مشهود ذات احدیتدر دیشلر و تکلیفی تعظیم ایچون در تقدیر کلام دخی شول مشاهده ذات حقیقی ایدن عارف
 حقیقون که آنک قدر عظیم اللهدن غیری ادراک ایدمز و مشهود اولان ذات واجب الوجود حقیقون آنک
 عظمت کبریا ستمه عقول و افهام طاقات کتوره مر (قتل اصحاب الاخدود) جواب قسمدر لقتدر ایتمکله
 یعنی اشیاء مذکور حقیقون لقتلن قوم قریش کالغن و قتل اصحاب الاخدود یعنی تحقیق ملعون و مقتول اولدی
 اصحاب الاخدود و الخلد الشق العظیم فی الارض اخدود برده اولان شقوقه در لیل النار) بدل اشتعالدر اخدوددن یعنی
 قتل اولندی اصحاب نار (ذات الوقود) صفتدر نارک یعنی اوله نارکلهب و اشتعال صاحبدر (ادهم علیه باقعود
 از طرفیه در قتلک ای قتل حین احر و ابالنار هم بوکفار علیه نارک حوالیسنده قعود جالس اولدی لر کسیر اوزره هم
 بوکفار اخدود (علی ما بقولون بالؤمنین) مؤمنلر عذابلر دن و احرادن اشد کار شیشه نم و حاضران و مشاهده

کان اید بیلر پس حضرت خداوند کار اصحاب اخدودک حالتی بو محمله بیان ایدوب بیورلر کربوغیر خروچدن خبر
 استرایسک یعنی ذنوناس یعنی نام شاه جهودک خروچک خبرنی طلب ایلر ایسک (والسماء ذات البروج) سوره سنی اوقو
 یعنی بوسوره ده بوشاهک قصه سنه اشارت وارد کره قصه سی مشهور و اکثر تفسیرده مسطوردر (مثنوی) سنت بد
 کز شه اول بزدل * این شه دیگر قدم بروی نه یاد * شاه اولدن سنت سینه که طوغدی بوغیری شاه هم آنک اوزر نه قدم
 قودی * مثنوی * هر که او نه یاد ناخوش سنتی * سوی او نفرین رود هر ساعتی * هر شول کسه که اول بر ناخوش
 سنت قودی و بر بدعت و قبیح طریقت احداث ایتدی هر بر ساعتده آنک جائنه نفرین ولعت کیدر نه کم بو حدیث
 شریف بومعنا به دلالت ایدر (قال علیه السلام من سن سنة حسنة فله اجرها و اجرم عمل بها ومن سن سنة سيئة
 فله جزاؤها و جزاء من عمل بها * مثنوی * نیکوان رفتند و سنتها بماند * و زائمان ظلم ولعننها بماند * اولر
 بو عالمدن کتدی لر و انلر دن لطیف خصلت لرقالدی و لثیم و ذمیم اولان ادانن ظلم ولعنن لرقالدی * مثنوی * تاقیامت
 هر که جنس آن بدن * در وجود اید بودریش بدن * قیامتده دکن هر کیم اول بدلرک جنسی وجوده کله آنک میل
 و بوجهی انلر اولرک جنس الی الجنس عیلم دیشدر * مثنوی * رلر کست این آب شیرین و آب شور * در خلافت
 حی رود تا نفع صورت * بو طبلو صورت و آبی صورت * طمطمدر که ابکیسی بری برینه مختلط اولر خلافتی مایینده نفع صورت
 دکن کیدر آب شیریندن مراد اخلاق حمیده و اوصاف سینه و افعال رذیه و ظلم و معصیت و جهل و غفلتدر و بولر امثالی قیامتدر
 و آب شور دن مراد اخلاق ذمیمه و اوصاف سینه و افعال رذیه و ظلم و معصیت و جهل و غفلتدر و بولر امثالی قیامتدر
 * مثنوی * نیکو انرا هست میراث از خوشاب * الحجه میرا نیت اورنشا السکاب * سوره فاطرده بو آیتدن مقتبسدر
 نه کم بیورلر (ثم اورنشا) اندنصکره براعطا ایلدک یا محمد (الکتاب) قرآن عظیمی بعد الوحی (الذین اصطفینا من عبادنا)
 شول قوللر که سنک امتکدن برانلری کزیده و اصطفا ایلدک (فتم ظالم لنفسه) پس بولر دن بعضی ظالم لنفسه در
 (ومنهم مقتصد) و بولر دن بعضی خیرات و سیئات مایینده متوسطدر (ومنهم سابق بالخیرات) و بولر دن
 بعضی سابق بالخیرات در (قال المحققون الظالم المقلد والمقتصد المحقق والسابق الواصل و روی عن النبي کلهم
 فی الجنة) معنای یت نیکولر و خوش خولر میراث خوشابدن اولدی اول نه میراثدر اورنشا الکابدر یعنی نیکولر آب
 خوشدن اولان میراث نه میراثدر بر سگ خدای تعالی عبادندن بر کزیده ایلدکی بنده لر نه کاب کریمی و قرآن عظیمی
 میراث و بر مسیدر که حضرت قرآن اوصاف مرسلین و اخلاق سلف صالحین و بولر دن ماعد انچه عجا ئب
 و عرا ئب جامع و کاتب مبین در که حق تعالی حضرت لری امت محمد درن بواج طائفه به بو خوشاب کبی اولان کتاب
 مستطابی میراث قیلشدر * مثنوی * شد نیاز طالسبان اربکری * شعلها باز کوهر بیغامبری * اگر فکر و نظر
 ایلر سگ طالب حق اولنلرک نیاز و احتیاجی بیغمبرک کوهر نده شعله لر اولدی و حق تعالی بیغمبره منسوب اولان
 شعله لر دن طالبلر نیاز و تضرعی میراث قیلدی * مثنوی * شعلها با کوهران کردان بود * شعلها ان جانب رود هم
 کان بود * شعله لر کوهر لرله دونی اولور و بر کوهراصل و شعله انک فرعیدر و فرع اصله تابعدر کذلک نیاز طالسبانکه
 شعله کوهران کیدر بیغمبره منسوب اولان نور نبوته تابع و انک اطرافنی طاقدر شعله اول جانبه کیدر هم معدن
 اولور که آنک معدنی جوهر در بونده مراد نور نبوتدر که طالسبان شعله نیاز و بر توسوز سازی اصل و معدنی اولان
 نور نبوی به عائد اولور دیکدر بو معنای توضیح ایچون خانه لده عاریتی اولان نور شمسی تمثیل ایدوب بیورلر * مثنوی *
 نوروزن کرد خانه می دود * زانکه خور بر جی بر جی میرود * مثلاروزنک نوری خانه نک اطرافنه یلر یعنی روزنده اولان
 آفتابک نوری خانه نک حوالیسنی دورا یلر بر کاه آفتاب بر جی کیدر چونکم آفتاب بر جی کیدر بر جی کیده
 و بر جی کیده حرکت ایدنه آنک نوری دخی اکابعت ایلر حرکت ایلر بر آفتابک نوری آفتابدن جدا اولر و کذلک شعله لر
 جوهر لر دن جدا اولر پس انوار دل طالسبان دخی انلرک خانه قلبینده دورا یلر آفتاب نبوته تابعدر که اندن جدا اولر
 و بو خانه قلوبده اولان نورلرک حرکت و دوری آفتاب نبوتک و حقیقت محمد بنک مقتضاسنه کوره در که طالسبان الهی
 ایلر حقیقت محمد بنک مایینده من حیث المعنی اتصال وارد کره آنک خاصیتی و حکمی بولنرک باطننده مؤثر اولور و بولنرک
 باطنی دخی آنک خاصیت و حکمیله منصف و متأثر اولور پس آفتاب حقیقت محمد بنک من حیث المعنی قلوب طالسبانده
 متأثر ایلدیکنه انجم ظاهره نک وجود اناسده تأثیر ایلدیکنی مثال ابراد ایدوب بیورلر * مثنوی * هر که با اختران
 یوسته کست * مر و ابا اختر خود هم تگست * مثلاً هر کیم که بر کوب ایلر اتصال و مناسبتی وارد کره کسه به
 کندی اختر لیه یله بولک لک وارد یعنی کوکبک خاصیتی اول کسه ده ظاهر اولور و اول کسه آنک خاصیت و حکمیله متأثر
 و منفعل اولور * مثنوی * طالعش کر زهره باشد در طرب * میل کلی دارد و عشق و طلب * اول کسه نک طالعی اگر

زهره اوله طریقه اول کسه میل کلی و عشق و طلب طو تار یعنی عیش و طرب ایلمکه کایتله میل و محبت و طرب ایلم
 * مثنوی * و بود من یحیی خونریز خو * جنگ و بهتان و خصومت جوید او * و کرم من یحیی منسوب خونریز
 خوبلو بر کسه اوله اول کسه جنگ و بهتان و خصومت است که انک طالعنک مقتضای بود و قس علی هذا خواص
 سائر الکوا کب پس کوا کب صورتک تأثیری بود قاج بیتله تفسیر ایتدکد نصکره کوا کب معنوی نیک تحقیقنه
 شروع ایدوب بیورر * مثنوی * اختر انداز و رای اختران * کاحترق و قس نبود اندران * بو اختران ظاهره نیک
 و راسته فلک ذات الهی ده اختر و وارد که اول اختر زوال و نحوست اولمز بو اختر لدن مر ادا سما و صفات الهی بدر
 و تأثیری مستقلا کاسناد ایلینر کافر اولد یلر اما بو اختر لره اسناد ایلینر مؤمن و عارف اولد یلر نه کم زید بن خالد جهنی
 روایت ایلر که بر کون حضرت رسول علیه السلام صلوة صبحی قیلد قد نصکره اول کیجه یغمور یغمشدی ناسه التفات
 ایدوب بیورر (هل تعلمون ما قال ربکم قالوا الله ورسوله اعلم قال صلی الله علیه و سلم قال الله تعالی اصبح من عبادي
 مؤمن بی کافر بالکوا کب فاما من قال مطر نبالکوا کب فذلك کافر بی مؤمن بالکوا کب و اما من قال مطر نبالکوا کب فذلك کافر
 و رفته فهو مؤمن بی کافر بالکوا کب پس اختران ظاهره کی حقیقه مؤثره یلین کافر دروا اختران سما و صفاتی
 مؤثره یلین مؤمن در که بو تأثیری اللهک صفاته اسناد ایلوب مطر نبال فضل الله و رفته دیلدر * مثنوی * سائران
 در اسمانهای دکر غیر این هفت آسمان ناور * بو کوا کب سما و صفات سائر در فلک الهی ده که اول بو هفت
 آسمانک غیر در یوسمات سمعه نیک حاکم در (کما قال فی دیباجة الجملد الثالث الفلک النورانی الرحانی الدری حاکم
 علی الفلک الدخانی الکری والشهب الزاهرة والدمرج المنيرة * مثنوی * راسخان در تاب انوار خدا * فی بهم یوسسته
 فی ازهم جدا * یعنی اول اختران الهی که اندن مر ادا سما و صفات و یاندر ثابته و راسته در خدای متعالک ذاتک
 انوار نیک تاب و ضیاسنده که من بعد بو کوا کب سما و صفات زلا و ابد از و ال تغییر طاری اولمز مثلاً بر سبیل
 بر صفت کیدوب انک بر صفت دخی کلز رحمتی از لیدر کذلک غصبی دخی از لیدر و مخ لوقک رحمتی و غصبی کبی که
 کلوب که کتیز بر ذات الهی حوادث دکلدر بو صفات الهی نه تجوی نه بری بر نه متصل در نه بری برندن جدا در بری
 بر نه متصل اولماسی اولدر که مثلاً هر راسم من حیث الاثار و الاحکام بری برندن منفصل در نه کم معز ضد مدل
 و ما نع مخالف معطیدر اما موصوف بر اولدیغی اعتبار یل بری برندن جدا و منفصل دکلدر مثلاً معز ذات من له
 الاعزاز در کذلک مدل دخی نه اول ذات من له الاذلال در بو جهت در که صفات الهی عین ذات دکلدر و غیری دخی
 دکلدر لاهی هی و لا غیر هادر * مثنوی * هر که باشد طالع اوزان نجوم * نفس او کفار سوزد در جوم * هر شول
 کسه نیک طالع اول نجوم اسماء الهی ده اوله انک نفسی کفاری احراق ایلر رجم و طرد ایلکده مر ادا انک
 نفسینک نوری کفر و کفرانی سوزان ایلر دیمک اوله علی تقدیر المضاف و یا خود علی طریق الغزا و الجهاد کفار
 پر فساد اهلک ایلر دیمک اوله و یا خود انک نفسی کفار نفسی یعنی نفسک مبالغه ایل اولان کافر کلر فی بقا و بنیاد
 کفری یقردیمک اوله اما بو محله بر سوال کلور که اول سوال بودر عند المحققین جمیع عالم و آدم مظهر اسماء و صفات خدای
 ذی الکرم در پس هر کسک طالعی اندن اولور اوله اولیجی بعضی دین بعضی انک تخصیص ایلک نیجه راست کلور
 جواب بودر که مر ادا اسماء حسنا در بو خسه جمیع اسماء کلید دکلدر * مثنوی * خشم من یحیی نباشد خشم او
 منقلب روغاب و مغلوب خو * منقلب رو و مغلوب خو و صف ترکیبیدر رو و مصرع ثانی مر یحیی قید و صفت اولمده
 قابلد رو و ضمیر نیک مر جعی اولان کسه یه دخی قید و صفت اولمکد علی کلا التقدير بر معنی بویه دیمک اولور که اول
 مظهر اسماء الهی اولان کسه نیک خشم و غصبی مر یحیی منسوب اولان خشم نفوس عوام کبی دکلدر که او مر یحیی منقلب
 بو ریجیدر صور تا غالب و معنا مغلوب خود زبر اغلبه و تأثیر حقیقه نفسندن دکلدر و غلبه و قهر نده دوام بو قدر
 کنیدن ضعیف اولان عوامه غالب اولوب تأثیر ایدر باذن الله کنیدن شریف اولان خواصه غالب دکلدر بلکه
 انلر نسبتله مغلوب خود رو و مصرع ثانی مر جع ضعیف قید اولور سه معنی بودر که مظهر اسماء اولان کسه نیک خشمی
 خشم من یحیی اولمز بلکه خشم الهی و غضب ربانی اولور که اول مظهر اسماء الهی اولان کسه منقلب رو و در حقیقه
 غالب و بحسب الظاهر مغلوب خود که اولیا اللهک صفاتی و احوالی بویه در * مثنوی * نور غالب ائمن از نقص عشق
 * در میان اصعب نور حق * نور غالب که مظهر اسماء اولان اولیا نیک نوریدر نقص و ظلمتدن ائمن و حقیق نور ذاتک
 اصعب یعنی مابینده منقلبدر که اول اصعبین دن مر ادا اولان صفتین متقابلین در اعنی جلال و جمال * مثنوی *
 حق فشان نور را بر جانها * مقولان برداشته داماها * وان نثار نور را یافته * روی از غیر خدا بر یافته * بویست سوال
 مقدره جوابدر کان دیمک لازم کادیکه اول نور غالبه و اصل اولمز نه وجهه واصل اولد یلر بونده سعلیه ی بولد یلر و یا خود

ازل از ازلده می حاصل قیلد یلر جواب بیورر که حق سبحانه و تعالی اول نوری رش ایلدی ارواح اوزره (کما قال علیه
 السلام ان الله خلق الخلق فی ظلمته ثم رش علیهم من نوره فن اصابعه من ذلك النور اهتدی ومن اخطأ ضل عن سواء
 السبیل یعنی تحقیق الله تعالی خلقی ظلمات عدمه خلق ایلدی اندن صکره نونلر رو حلی نیک اوزر نه اسماء
 و صفاتی نور ندن نور صا جدی مقبلان الهی و مقبولان ربانی دامن استعداد لری کویا یو فاروقالد یروب اجدیلر و اول
 نثار اولان نوری هر کس استعدادی مقداری کیر و بولمشد رو یوزنی خدادن غیریدن دوندن مشدر و مهتدی اولمشدر
 یعنی اول نور مر شوشی بولمک واسطه سیله ماسو ادن اعراض قیلش و من کل الوجوه خدای تعالی به متوجه اولمشدر
 * مثنوی * هر کس ادا مان عشق ناید * زان نثار نوری بهره شده * هر شول کسه نیک که عشق و محبت
 منسوب دامن استعدادی اولدی اول نثار اولان نور الهی دن بی نصیب اولدی و بویاده ضلالتده قالدی (مثنوی)
 جزوها را رویه سوسی کست * بلبلانرا عشق بازی با کست * بویستک ما قبلنه مناسبتی سوال مقدره جواب
 اولمده اولور دیمک اولور که دامن عشق اولمین بو عالمده کسب دامن عشق ایلوب اول نوره متوجه اولوب اندن
 با بهره اولسه قابل دکلدر بیورر که قابل دکلدر زبر اجر و نلر یوزلری کلینک جاننه در پس بر کسه نیک جاننده که نور
 هدایتدن بر لعه اوله اول نور کلینک جزوی کبی و ضیاء اصلینک فرعی کبیدر کل شی بر جع الی اصله خواستجه اول جزو
 کندی کبی جاننه متوجه در ین ماده مناسبت نامه اولدیغندن اوتری مثلاً بلبلانک عشق از انی که در زیر اکل ایل
 بلبل مابینده مناسبت وارد در پس اول مر شوش اولان نور الهی ده هر که ازلده با بهره اولد یسه بلبلک که عشق
 کبی جناب حقه عاشق اولان جزو که توجهی کبی توجه قیلوب مهتدی اولدی و بونک خلاقی اولان ضلالتده
 قالدی و اهل جهنم اولدی * مثنوی * کاورانک از برون و مر در * از دورن دان رنگ مرخ و زرد را * رنگهای نیک
 از خم صفاست * رنگ زشتان از سیاهابه جفاست * بویستلر دخی ما قبلنه مناسبتی سوال مقدره جواب اولمده
 اولور اول سوال بودر که اول نثار اولان نوری بولان کسه ایله بولمین کسه نیک بشره لرنده رنگاری و علامتلی ندر
 بیورر که کاولر رنگینی بر و ندن و مر دلر رنگینی و مرخ و زردی در و ندن یل که انسان اله جهسی در و ندن حیوان
 اله جهسی بر و ندن دید کیری مشهور مثلاً در ایلر رنگر که اندن مر ادا اخلاق حمیده و اوصاف بسندیده در خم صفادندر
 یعنی صفت لطیفه و جمالیه کویشدن و زشتلر رنگینی یعنی کافر و فاسق لری ضلال و مکرر سیاه حرکوصو شندندر
 سیاهابه جفا ضلال و مکرر حقندن استعاره اولور نه که خم صفات لطیفه و جمالیه دن استعاره در * مثنوی
 صبغة الله نام ان رنگ لطیف * لعنة الله بوی این رنگ کشف * اول رنگ لطیفک نامی الله بویه سیدر که اول نور مر شوش
 محلی اولنلری جناب حق ایمان و عرفان و هدایت و توحید رنگینه منصف قیلدی و بویست و قبیح اولان رنگ کفر
 و ضلالتک رایحه سی اللهک لعنتی یعنی اول کسه بی رحمت و قریبندن طرد و تبعیدی در * مثنوی * آنچه از دریا بیا
 می رود * از هم اینجا کامد اینجا می رود * جزوها را رویه سوسی کست * یعنی توضیح و تفسیر در تقدیر کلام جزو
 کلری طرفته سفر ایدر اول نسته که در یادندر در یاه کیدر زبر اکل شی بر جع الی اصله مقتضای سه هم اندن کلدی
 هم اکا کیدر که چه نیجه مر اتب و مقاماتی سیر قیلور سه ده و اسامی کثیره ایله مسمی اولور سه ده آخر الامر نه معدن
 و مر کز نه کیدر که نوری واکراری واکریری واکر بخاری هر نه دن کاد بیه اکا رجوی محققدر مثلاً حرارت شمس
 واسطه سیله بخاردن بخار مر تفع و متصاعد اولور و بعد التصاعد انجره ارضیه ایله مر کب اولوب متراکم اولد قده
 سخا ب دیور و برودت هو واسطه سیله متقاطر اولد قده قطرات امطار اطلاق اولور و بر بریه کلد کده و اجتماع
 قیلد قده سیل و جوی تسخیم قیلور پس بو قدر مر اتب سیر قیلد قد نصکره و اسامی کثیره ایله مسمی اولد قد نصکره
 نه مر کز نه جاننه میل و رجوع ایلر کذلک ارواح انسانی با بحر شیرین جمالیه و یا بحر تلخ جلالیه و قهریه دن
 ظهوره کلور و اطوار مر اتب وجودی سیر قیلور آخر الامر نه مر کز و مدار نه راجع اولور * مثنوی * از سر که سیلهای
 تیز رو و زن ما جان عشق آمیز رو بویست ما قبلنده اولان ینته تمثیل ایچوندیر یعنی مثلاً طاع باشند تیز و سیلر نیجه در
 نرم تلر عزدن عشق آمیز و بی و محبتله مختلط کیدر بی جانلر بویه در که دریای وحدت جاننه بر بریده قرار ایلیموب
 مر ته خا کدن و کوه مغاکدن مکان طویتموب جریان و سریان ایدوب واصل اولور (اتش کردن بادشاه جه و دویب
 نهادن یلوی اتش که هر که این بت را * سجده کند از اتش برست * ان جه و دسل بین چه رای کرد * یلوی
 اتش بی برای کرد * اول سگ جهودی کورنه فکر ایلدی اتش یاننده بر بی آباغ اوزره ایلدی (مثنوی) گانکه این بت را
 سجود آرد برست * ورنه آرد در دل آتش نشست * و دیدیکه اول کسه که بویسته سجده کورنه آتشدن قورتلدی واکر
 بویسته سجده کتور میه آتشک ایچنده اوتردی * مثنوی * چون سزای این بت نفس او بداد * اربت نفس بی

دیگر زاده چون که اول کلب جهود بوبت مشابه سنده اولان نفس لا بقی و مرادی و بریدی بعض نسخه ده نوله نداد
واقع اولش در وقت روزی معنی اول کلب جهود بوبت نفس بتک امر الهی اوزره میزانی و بریدی انک نفسی بتدن
بر غیری بت طوغدی * مننوی * مادربتهاب نفس شماس * زانکه این بت ماروان بت اردهاست * النفس هی
ام الاصل نام قولنک مضمون نجه بتلک اناسی سزک نفسکز بتیدر زیارت پرستلک و جمع هوا و ارزو و مستلک معدن
واصلی نفس در زیر اوصوری اولان بت مار مشابه سنده و بومعنوی اولان نفس بتی مانند اژدر هادر و لهدا قیل النفس
هی الصم الا کبر ماری اولدر مک نیجه بوسیر و اژدر های اولدر مک نیجه صعب و عسیر ایسه سار بتلری ازاله ایتک ماری
هلاک ایتک کبی آسان و بوسیر مایت نفسی اولدر مک اژدر های اولدر مک کبی صعب و عسیر در پس خار جده اولان
بتلک نفس بتی اصل و معدنی اولدیغنی تفهیم ایچون حقه اقله طاشی تمیل ایدوب بیوررل * مننوی * آهن و سنکست
نفس و بت شرار * آن شرار از آب میکیدر قرار * مثلاً نفس آهن و سنکدر و بت شرار اول شرار ایدن قرار طور
یعنی ساکن اولور و سوسور * مننوی * سنک و آهن ز آب کی ساکن شود * آدمی بایر دوکی این بود * لیکن سنک
و آهن ایدن ساکن و زائل اولور می فرض نیجه بلر آب ایچنده ایلر لسه لراش نه اندر دن زائل اولور آدمی بوا یکسی ایل
حقن این اولور بوا یکسندن مر اظها سزک و اهندر اما معنا نفس و شهور تدر مادامکه سنک و آهن برنده اوله آدمی
آشندن این اولور کذلک نفس و شهور تدر که برقرار اوله انسان کفر و معاصیدن این اولور که جمع کفر و معاصیدنک اصلی
نفس و شهور تدر نه کم خار جده اولان نار و شعله نک اصلی سنک و آهن در اکثر نسخه لده بودرت بیت واقع اولش در که
معناری بویه دیمک اولور * مننوی * سنک و آهن در درون دارند نار * آب را بر نارشان نبود گذار * سنک و آهن
اتشی در ونده طو تارلر بواجلن انلرک ناری اوزره آتک کذری اولور یعنی ناری محو ایتک که قادر اولور (مننوی) آب جو
نار بر روی را کشد * در درون سنک و آهن کی رود * آب جو چونکه آتش صورتی سوزند رآب سنک و آهنک ایچنه حقن
کیدر * مننوی * سنک و آهن چشمه نارند و در * قطرهاشان کفر تر سا و جهود * سنک و آهن که مر اذ نفس در
آتش و وقت چشمه سیدر یعنی انواع فسق و فساد و کفرک منبعیدر اول چشمه نک قطره لری تر سا و جهودک
وسا کافر لک کفر در زیر ابوجه به سبب نفس اماره بالسوء در * مننوی * آب خم و کوزه کرفانی شود * آب چشمه تازه
و باقی بود * کوب و برد اقل صوتی اگر فانی و نایاب اوله اما چشمه نک صوتی تازه و باقی اولور * مننوی * بت سیاه آبت
در کوزه نهان * نفس را آب سیاه را چشمه دان * بت کوزه ایچنده سیاه آب مشابه سنده در نفسی آب
سیاه چشمه بیل * مننوی * آن بت مخوت چون سیل سیاه * نفس بت کر چشمه بر آب راه * اول مخوت بت یعنی
کافر لک اللری یونش و دوزلش بت فی المثل سیاه و بولانق سیل کبیدر که بر زماندن صکره اول سیل دو کملک و ایتک
بولانقلی کملک نمکندر اما بتکر اولان نفس اماره شاه راه اوزره فی المثل بر چشمه در که لا یقطع جاری اولور یعنی نفس
انسانی طریق ربانیده کفر و عصیانک منبعی و خذلان و خسرانک معدنیدر که طریقی الهی انک آب سیاه هیله کل الود
اولش در که نیجه سالک لک قدیمی انک بالجهیل ملوث اولش و نیجه سی اول ورطه ده باقمش فالشدر * مننوی * صد
سور ایتکند یکبار سنک * و آب چشمه می زهاند بی درنک * بر باره طاش یوزدستی بی صبر و ایچلرنده کی صوتی
دو کوب ضایع ایلر و لیکن آب چشمه تو نفسز تقاطر ایدوب روان اولور * مننوی * بت شکستن سهل باشد نیک سهل *
سهل دیدن نفس را جهلست جهل * صوری اولان بتی صحتی سهل اولور زیاده سهل و آسان اولور اما نفس اماره بی
سهل و آسان کور مک جهلدر یعنی کایله جهلدر تکرارلر تا کید و زیاده افاده ایلر * مننوی * صورت نفس ارجحوی
ای پسر * قصه دوزخ بخوان با هفت در * ای پسر اگر نفسک مثال و صورتی استر سیدی قبولود و زخل قصه سنی
اوقوتنه کم جهلک صفتی حق تعالی حضرت تلی سورة مجرده بوبت کریمه ایلر یان بیوررل (وان جهنم اوعده هم اجمعین
لهاسبعة ابواب لكل باب منهم جزء قسم) بوبت کریمه نک نفسی جلد اولک آخرینه قریب زید حکایه سنده
اولش در که ابواب سبعة دن مر اذ حدیث شریفله ثابت اولان مهلکات سبعة دینشدر * مننوی * هر نفس مکرری و در
هر مکرران * غرقه صد فرعون با فرعونیان * نفس اماره نک ایشی هر نفسده بر مکرر در و اول نفسده اولان
مکرر دن هر مکرده فرعونیلر یوز فرعون غرقه در یعنی نفس اماره نک حیل و مکرری قتی چو قدر آنک حیل و خدعه سی
کویا نیجه بیک فرعون توابعیلر غرق اولش بر دیار که اکا حد و بایان یوقدر * مننوی * در خدای موسی و موسی
کر * آب ایمان از فرعون می ریز * نفس اماره نک شر و ضرر زدن خلاص استر سیدی موسی علیه السلام خدا سینه
و موسایه قاج یعنی موسی مشرب اولان و قلب موسوی ایزره سیر قیلان مر شد کامله و انک ربینسه التجا ایلر تا امان
نوله سن فرعونلقدن یعنی عاصی و طاشی اولمقلدن ایمان صوری دو که * مننوی * دست را اندر احوال و جبرن *

ای برادر واره از بو جهل تن * ایکی احد و اجد و اور یعنی احد تعالی انک امر نه و حضرت اجد علیه السلام
سنتنه تمسک ایلای برادر تن ابو جهلندن کبر و قورتل ابو جهل نفسدن قورتلای حضرت احدک امر نه موافقتسز
و جناب احد علیه السلام شرعنه متابعتسز کسه به میسر اولور ابو جهل تن خلاص اولق استین کر کدر که انک
شرعنه تمسک ایلایه * بسخن آمدن طفل در میان آتش و تحریض کردن خلق را در افتادن بانش الی آخره * مننوی *
یک زنی با طفل آوردان جهود * پیش ان بت و آتش اندر شعله بود * اول جهود شاهی او غلبه بیلر بر عورتی
کتوردی اول بتک او کینه و حال بو که آتش شعله ایدی * مننوی * طفل از بوستدر آتش در فکند * زن بر سید و دل
از ایمان بکند * اول جهود طفلی عورتدن الدی آتش بر قدی عورت آشدن قور قدی و کویانی ایماندن قور قدی
* مننوی * خواست تا او سجده ارد پیش بت * بانک زدن طفل انی لم امت * عورت دیلدیکه اول بتک او کینه سجده
کتوره اول طفل آتش ایچندن انی لم امت دیوانک آوردی یعنی تحقیق این اولدم دیوانی جانبیه چاغردی (مننوی)
اندر آیی ای مادر ایچمن خوشم * کرچه در صورت میان آتش * ای مادر آتش ایچنه کل خوف ایلر زیر این
بونده خوشم اگرچه ظاهر ده آتش ایچنده ماما آشدن ضرر یوقدر * مننوی * چشم شدت آتش از هر جیب
* رجست این سبر اوزده زجیب * صورت آتش جیب ایدن اوتری کوز باغیدر عوام ناسه بو آتش جیب غیب ایدن باش
یوقار و کتورمش رجندر * مننوی * اندر مادر بین برهان حق * نایبینی عشرت خاصان حق * ای مادر
آتش ایچنه کل حق تعالی حضرت تلی سنک برهان و آتقی کور تا حق تعالی حضرت تلی سنک خاصانک عشرت و ذوقی
کوره سن بوقصه دن حصه بودر که اول دم که عقل طفلی مادر طبعیدن جدا اولوب فقر و ریاضت انشده دوشه سنده
لذت روحانی و نعمت معنوی بولوب و خاصان خدانک انده اولان ذوق و عشرتی بولوب کمالیله کایه بین حاصل
اولدره نصکره نقطه * کلوب اوله مادر طبعیتی اول جانبیه دعوت ایلر بعهده اول آتش فقر و ریاضتدن خوف ایلر
و آندن خوف لری سببیلر جهود و نفسه تابع اولمغه میل قیلان کسه لری دخی دعوت ایلر بونله کلک بو آتش فقر ایچره
خاصان خدانک عشرتی کورلک دیوسو بیلر (مننوی) اندر او آب بین آتش مثال * از جهانی انشست ابش مثال *
ای مادر ایچر کل آتش مثالنده آب کور یعنی عقل طفلی مادر طبعینه در که ای مادر طبعیت خوف ایدوب بو آتش فقر
و ریاضتک ایچنه کل آتش مثالنده آب حیات کور شول بر جهاندنکه فی الحقیقه آتشدر و ظاهر اول آب مثالنده در
یعنی بونیا که صورتا آب لطیف مثالنده در لیکن معناده عذاب نار در دین و دیانت و فقر و ریاضت اگرچه ظاهر
آتش کورینور لیکن معنایه خوش و راحت دلکشدر (مننوی) اندر ابرار ابراهیم دین * کوردر آتش یافت
سرو و یابن * ایچر کل حضرت ابراهیم علیه السلام اسرارنی کور که اول ابراهیم آتش ایچره کل و یابن بولدی
(مننوی) مر لکی دیدم که زادن زو * سخت خوف بود افتادن زو * ای مادر سندن طوغدیغنی و قتی و بوعالمه کادیکم
زمانی موت کوردم سندن دشمنک و جدا اولمقلی بکافتی خوف اولدی زیر اعتقادم بوایدیکه سنک رجم کردن اوسع
بر عالم بوله میم یورحم ایچره قیلدیغنی حضوری آنده قیلیم (مننوی) چون بر آدم رستم از زندان تنک * در جهان
خوش هوایی خوب رنگ * چونکم سندن طوغدم تنک اولان زنداندن قور تلام خوب رنگ و خوش هوایی جهان
کادم که رجم مادره نسبت جنتدر (مننوی) این جهان را چون رجم دیدم * کنون * چون درین آتس بدیدم
آن سکون * بن شمدی جهانی رجم کبی کوردم چونکم بو آتش ایچره بوسکون و قراری کوردم * مننوی * اندرین
آتش بدیدم عالمی (ذره ذره اندر عیسی دمی) ای مادر بو آتش ایچره بوعالمی کوردم که اول عالم ایچره ذره ذره بر عیسی دم
واریعی اول عالمک اجزاسندن هر جزءندن مرده را احیا ایدینی بر حیاتبخش عیسی دم بی آدم وارد رسالک
عقل طفلی بوعالم هلنک هر بری عیسی دم کورمن الا آتش فقر و فسا ایچره اول دم که کندی آتش فتنایه ابوب
و وارلغ بقوب محو ایلوب بقای حقله باقی اولدره نصکره آتش ایچره بوسری مشاهده ایلوب و طالب حیات ابدیه
اولدره اول عالمک سرفی بو کونه سولر (مننوی) یلک جهان نیست شکل هست ذات * و ایچمن هست شکل بی ذات *
ای مادر آتش معدوم الشکل و موجود الذات بر جهان که بن انده ساکنم مر اذ عالم حقیقتدر و اول موجود الشکل
اولان جهان بی ثباتر که سن انده ساکنسن بوندن مر اذ عالم صورتدر که شکلا موجود و معنایه معدومدر (مننوی)
اندر امارا بحق مادری * بین که این اذرند اذ آذری * ای مادر مادراک حقیقون آتشک ایچنه کل کور که بوا آتشک
طوقن (مننوی) اندر امارا که اقبال آمدست * اندر امارا درده دولت زدست * ای مادر آتشک ایچنه کل که اقبال
و دولت کلشدر ایچر کل ای مادر دولتی الدن و برمه * مننوی * قدرت آن سک بدیدی اندر * نایبینی قدرت و لطاف
خدا * اول کلبک قدرتی طشرده کورلک ایچر کل تا حق تعالی حضرت تلی سنک قدرت و لطافتی کوره سن بعض نسخه

مصرع ثانی تا یبسی قدرت رب الوری واقع اولشد در بعضی تا خلق ریسند قدرتی کوره سن دیمک اولور (منوی)
 من رزجت می کشام پای تو * کز طرب خود نیستم بر پای تو * بن سسنگ آباغی بوجانبه مر جت جهنم ندن چکر م
 طرب و ذوق دن خود سکا پروام بوقدر یعنی بر مر تبه طرب و نشاطه مستغرقم که سسنگ جانبیه قولایلم و سنی قایم قلم
 بوقدر سنی بوجانبه چکد بکم مجر دسکامر جت ندربونده تنبیه بود که سالسک طفل روحی آتش فقره دوشوب انده عالم
 حقیقی مشاهده اولد کد نصره کندی نفسی و طبعی اول جانبیه دعوت ایلر و سائر خلایق دخی طاعت و ریاضت
 آتشه دعوت ایلکی نفسنه تکلیف ایلر نه کم بومعنا به اشارت ایدوب بیورر * منوی * اندر آودیکر انراهم بخوان *
 کاندرا آتش شاه بنم سادست خوان * آتشک ایچنه کل و غیر یلری هم اوقوتا کلوب آتشک ایچنه کیره لر زیر آتش ایچره
 شاه خوان قوم شد در شاه دن مر ادشاه جهود در و آتش ایچره اولان خواندن مر ادحیات حقیقی و نعمت اخروی
 در پس آتش ایچره بونعمتی وضع ایلین فی الحقیقه الله در و شاه جهوده اسنادی اسناد مجازیدر اول نازی ابقا ایدوب
 مؤمنلری اول ناره القا ایلوب بونلر اول نعمت معنوی به وصولنه سبب اولدیغی ملائسه ایلر مادر نه خطاب ایدوب
 آتی کندی مقامنه دعوت ایلد کد نصره عامه مؤمنینک دخی دعوتنه شروع ایدوب دیدی * منوی * اندر آید
 ای مسلمانان همه * غیر عذب دین عذابست آن همه * ای مسلمانلر جیعا آتش ایچنه کلکز دین و طاعت لذت ندن
 غیر یسی اول دوکلی عذابدر یعنی دین و طاعتک لذتی لذت باقیه در و سبب نعمت ابدیه در و دین و طاعت لذت ندن غیر
 اولان لذت لذت فانیه در و باعث عذاب اخروی در * منوی * اندر آیدای همه پروانه وار * اندر بن بهره که دارد صد بهار
 ای مسلمانلر پروانه وار جیعا کز ایچر و کلک بوبهره و نصیبه کلکز که بوز بهار طو تاریعی عالم حقیقه واصل اولان
 عقل خلقی جانب دین و طاعته بوکونه دعوت ایلر (منوی) بانک می زد در میان آن گروه * برهمی شد جان خلقان
 از شکوه * اول طفل صغیر اول گروهک اوره سنده ندا اوردی خلایقک جانی هیبت و عظمتدن پر اولدی و جانلری
 نوربقتن ایلر طولدی * منوی * خلق خود را بعد از آن بی خویشی * می فکند ندا اندر آتش مر دوزن * اندر نصره خلق
 کند یلری اختیار سر مر دوزن کیم واریسه آتش ایچنه بر اقدیلر * منوی * بی موکل بی کشش از عشق دوست *
 زانکه شیرین کردن هر قلع از دوست * موکل سر کشش سز دوستک عشقندن یعنی انرا اوزره کسه حواله اولدن و انلری آتش
 جانبیه جذب قیلدن محض احقک محبتندن کند یلری آتش بر اقدیلر زیرا که هر آجی طبلو ایلک اندر که استدیکی
 قوللر جفایی عین صفا و محبت و نعمتی محض نعمت و ذلتی لذت و در دینای مطلق دوا و شفا ایلر * منوی *
 تا چنان شد کان عوانان خلقی را * منع می کردند کانش در میا * حتی خلقک آتشه کیر میسی و رغبت ایلسی انجلین
 اولدی که اول عوانلر خلقی آتشه کله دیو منع ایلدیلر * منوی * ان یهودی شد سیه روی و جمل * شد پشیمان زین
 سبب بیاردل * اول یهودی سیه روی و جمل اولدی بوسیدن پشیمان و خسته دل اولدی * منوی * کاندرا ایمان
 خلق عاشقتر شدند * در قنای جسم صادقتر شدند * زیرا که خلق ایمانه اولسکدن عاشقک اولدیلر جسملری فنا
 ایلکده صادق اولدیلر * منوی * مکر شیطان هم درو پیچید شکر * دیو هم خود را سیه روید شکر * خدایه
 شکر اولسون که شیطانک مکر و حیله سی هم ا کاطولشدی یعنی مکر و حیله و فساد ی نه ا کاصارلدی و عائد اولدی
 شیطان سیه رو اولتی و مکر و فساد ی هم کند و سنی سیه رو کوردی خدایه شکر اولسون بوبیت شیطان سیه رو
 اولتی و مکر و فساد ی نه کندی به عودت قبلی معنا بر نعمتدر که آنک مقابله سنده خدای تعالی به مؤمنلرک شکر گزار
 اولسنی اشعار ایلر (منوی) انچه می مالید در روی کسان * جمع شد در چهره آن نا کس * اول نسنه بی که پادشاه
 جهود مؤمنلر دن اولان کسه لرک یوز نه سوردی آندن مراد اول جهودک مؤمنلر ایلدیکی اهانت و حقارتدر اول
 نا کسک چهره سنده اول جمع اولدی بومعنی آن نا کسه متصل اولوب آن ضمیر نا کس مفرد اولدیغی اوزره در اکر آن
 نا کسه متصل اولوب نا کسک جعی اولور سه معنی اول نا کسک لرک یوز نه مؤمنلرک یوز نه سوردی شی جمع اولدی دیمک
 اولور و می مالیدک فاعلی شیطان اولمقدن شاه جهود اولتی محله انسدیلر * منوی * انکدی در بدجامه خلقی چست
 * شد دریده آن اوایشان درست * اول کسه که خلقک جامه عرضی و لباس جسمی بی توقف یرتدی بر تلتی اول
 درنده نل لایق اولدی و انلر درست اولدی یعنی اول شاه جهود و انک اعوان و انصاری که مؤمنلرک عرض و وفارلین
 بر تفعه قصد ایلشردی حق تعالی آنلری آتش ایچره درست ایدوب نعمت بولدیلر من حفر بر الا حیه وقع فیه حدیثک
 مقتضای سنجه انلر حقیقه قازدیغی قیو به توابعله کندی دوشدی و آتش قهر الهی ایچره آخر کار یا نوب پشیدی پس
 غیر یلر ضرر مر ادا ایلوب اول ضرر نه کند یلر عائد اولدیغی مناسبتیه بوسیای ایراد ایدوب بیورر * کز ماندن دهان
 ان مر د که نام محمد علیه السلام را به سحر و استیلا خواندی * منوی * آن دهان کز کرد از سحر و سحر خواند *

مر محمد را دهانش کز بماند * اول بر کسه اغزی ا کری ایلدی مسخره لق جهنم ندن اوقودی یعنی حضرت محمد علیه
 السلام نام شریفی استیلا اغزی ا کز کز کز قیلدی آنک اغزی ا کری قالدی (منوی) باز آمد کای محمد عفو کن *
 ای ترا الطاف و علم من لدن * کبر و کادی بویله دیو که ای محمد عفو ایلر ای رسول حق سنک ایچون الله قتنده اولان علمک
 لطفلری و ادب * منوی * من ترا افسوس می کردم ز جهل * من بدم افسوس را منسوب و اهل * بن جهل دن سنی مسخر
 ایلدم مسخره منسوب و اهل بن اولدم قصه دن حصه بیانه شروع ایدوب بیورر * منوی * چون خدا خواهد که
 پرده کس دردم * میلش اندر طعنه پا کان برد * چونکم خدای تعالی حضرت نلری استیه که کسه نک پرده سنی بر نه افک
 میلش پا کارک طعنه سینه ایلر * منوی * و رخدا خواهد که پوشد عیب کس * کز زنده در عیب معیوبان نفس *
 و اگر خدای تعالی حضرت نلری استیه که کسه نک عیبی اوره معیوبلرک عیبینه نفس اوره من و انلرک عیب و قد حنه متعلق
 سوز سوز * منوی * چون خدا خواهد که مان یاری کند * میل ما را جانب زاری کند * چون خدای تعالی استیه که
 بر نه معاونت و عنایت اید برم میلری نیاز و زاریلق جانبیه ایلر (م ی) ای خنک چشمی که آن کریان اوست * ای همایون
 دل که آن بریان اوست * ای سعادت لوشول چشم که اول چشم آنک کریاندر و ای مبارک کوکل که او کوکل آنک بریاندر
 * منوی * آخر هر کیه آخر خنده است * مر داخرین مبارک بنده است * هر کیه نک آخری آخر الامر خنده در آخر
 و عاقبت کور یچی مر دمبارک بر بنده در پس کیه نک فوائد و منافعی تفهیم ایچون بویتملری مثل موقعنده ایراد ایدوب
 بیورر * منوی * هر یک آب روان سبز بود * هر یک اشک دوان رجت بود * مثلاً هر قنده که آب روان اوله انده سبز
 اولور هر قنده که بر کوزیاشی بلیجی اوله آنک غره سی رجت اولور * ی باش چون دولاب نالان چشم تر * ناز سخن جانت
 بر روی خضر * دولاب ککی نالان و چشم تراول بودی وجه در که دولاب نالان کبی چشم تراول یعنی کوزی
 یا شاول و تاسنک جانک محبتده خضر به یعنی جانک ایچنده ایمان و اسلام سبز لری ظهور اید * منوی * اشک
 خواهی رحم کن بر اشک بار * رحم خواهی بر ضعیفان رحم آری * اشک و کر به استرایسک کوزیاشی یا غدر یچیلر اوزره
 مر جت ایلر کریان اولان بتیلر و مظلوملر و فقیرلر اوزره مر جت و شفقت ایلر که بونلر مر جت رقت قلبی و کر به چشمی
 مستلزم اولور و بونلر مر جت و شفقت ایلکدن حاصل اولان رقت دل و سرشک دیده سبب مغفرت و باعث رجت حق
 اولور خدای تعالی بدن رجت استرایسک ضعیفلر و فقیرلر اوزره مر جت کتور * کما قال علیه السلام ار حوا تر حوا فقال
 علیه السلام ار حوا من فی الارض بر حکم من فی السماء * عتاب کردن آتش را ان پادشاه جهود سه سر سخن (منوی)
 رویش ککر شد کای تدخو * وی جهان سوز طبیعی خوت کو * شاه جهود یوزنی آتشه ایلدی و بویله دیو
 سوبلدی که ای تدخو آتش سسنگ اول طبیعی جهان یا قی خویک قنی که احراق ایلک سسنگ خاصیت ذاتک ایدی
 * منوی * چون نمی سوزی چه شد خاصیت * یا ز بخت مادر کشد نیت * نیچون یا غز سسنگ خاصیتک نه اولدی
 یا خود برم طالع مزدن سنک نیتک غیر می اولدی * منوی * می نخشایی تو بر آتش پرست * انکده نرسد ترا او چون
 پرست * سن آتش پرست اوزره ترحم ایلر سن اول کسه که سکا طاعماز اول کسه نیجه قور تلدی * منوی * هر کزای
 آتش تو صابر نیستی * چون نسوزی چیست قادر نیستی * ای آتش یا خنده سن هر کز صابر کسن نیچون یا غز سن
 سبب ندر قادر کلسن پس نیجه باشلیوب کندی کندی به دیدی * منوی * چشم بندست این عجب یا هوش بند *
 چون نسوزاند چنین شعله بلند * ای عجب بوحالت کوز یا غمیدر با عقل یا غمیدر بویله بلند و قوی شعله نیچون یا غز
 * منوی * جادوی کردت کسی یا سیمیاست * یا خلاف طبع نواز بخت ماست * ای آتش بر کسه سکا جادو لقمی ایلدی
 و یا خود سیمیا میدریاسنک طبعکک خلاقی برم بخت مز تمیدر * منوی * گفت آتش من همان آن آتشم * اندر آتو
 تا یبسی تابش * آتش اسنان حالله و یا خود باذن الله لسان قالله ایتدی بن همان اول آتشم ایچر و کل تاسن بنم
 سوز و حرارتی کوره سن بعض نسخته آتش بر نه ای شمن و تابش بر نه تاب من واقع اولشدر * منوی * طبع من
 دیگر نکشت و عنصرم * تیغ حقم هم بدستوری برم * بنم طبع و عنصرم متغیر و متبدل اولدی حق تعالی حضرت نلرک
 تیغی هم و آنک ید ارادتده هم هم آنک دستور و اذینله کسر مرس کند سنک ارادتی حق که کمال اطاعتی و حضرت حقک
 آشنالر نه رعایتی و دشمن و بیگانه اولنلر عداوتی ترک نلرک کلابنه تمیل ایدوب دیر * منوی * بر در خر که سکان
 ترکان * جابلوسی کرده پیش مهمان * مثلاً خر که قیوسی اوزره ترکانک کابلری مهمانک اوکنده جابلوسلق و ملاعت
 ایلشدر * منوی * و بر بخر که بگذرد بیکانه رو * جمله بیلد از سکان شیرانه او * و اگر خر که جانبیه بیکانه رو و اجنبی شکل
 بر کسه کچه اول بیکانه کابلر دن شیرانه جمله کورر (منوی) من زسک کم نیستم در بندگی * کم ز ترکی نیست حق در زندگی *
 بعد ضرب المثل آتش جهود شاهنه ایتدی بن بنده لکده کابدن اکسک دکام حق تعالی حضرت نلری حیات و قدرنده

برتر کردن آسکند کادر نه کم تر چنانک کابی آشنا اولان مهمانی اینجتمز و بیگانه و نا محرم اولنه محبت و انسیت ایتمز ندخی
حق تعالی آنک آشنا لری احراق ایتمز و بیگانه لره مر جت ایتمز و با قزم دیدی پس حضرت خداوند کار قدس الله سره
الغیر هرگز کسک طبعنده اولان آنک انسانی غمناک ورنجیده قیلیم سنک و با خود معتدل اولوب صحت و صفا و برمه سنک
بیانه شروع ایدوب قصه دن حصه بیورر (منتهی) آتش طبعیت اگر نمکین کند سوزش از امر ملوک دین کند *
ای انسان اگر سنک طبعه کاتشی سنی نمکین ایلیمه سوزشی و احراق اول مالک دینک امر ندن ایلر * منتهی *
آتش طبعیت اگر شادی دهد * اندر و شادی ملوک دین ند * سنک طبعیت آتشی اگر سکا سرور و بره حقیقه بده و ابکی
حالت سنک طبعیت دن دکادر بلکه انده شادی بلغی دین پادشاهی قور و کذلک غم و المی دخی اول قور پس بوغم و شادی باقی
طبعیت کلبیوب حضرت حقدن بیل (منتهی) چونکه غم بینی نواستغفار کن * غم بامر خالق امد کار کن * چونکه
سن قلب کده غم کوره سن استغفار ایلر که استغفار ایلرک غم و هم و مودن خلاصه سبب اولور (کما قال علیه السلام من
لزم الاستغفار جعل الله له من کل هم مخرجاً و من کل ضیق مخلصاً) غم خالق موجوداتک امر بیلر کار کن کادی یعنی
تأثیر ایدوبی و عمل قیلیم اولدی دیک اولور کار کن وصف ترکیبی اولور سه معنی بودر و اگر وصف ترکیبی اولوب کن امر
حاضر اولور سه معنی غم خالق عالمک امر بیلر کادی ای غمناک اولان کسه کار ایلر یعنی مستغفر اول و عمل صالح قیل دیک
اولور (منتهی) چون بخواد عین غم شادی شود * عین بندای آزادی شود * چونکم اول خالق عالم استیه عین غم
شادی اولور عین پای بند یعنی مطلق ایاق باغی اولان شی از ادق اولور (منتهی) باد و خالک و آب و آتش بنده اند * بامن
و تو مرده با حق زنده اند * باد و خالک و آب و آتش بنده لرد بکا و سکا نسبت مرده لرو حقه نسبت زنده لرد یعنی عناصر
اربعه و بونلردن ماعد اجادات و نباتات دن تقد رایشا و ارایسه حقه لرد زنده و قائم و آنک امر فی طوغه مطیع و منقاد لرد
و اکاتب و تقدیس قیلیمه عارف و استاد لرد * منتهی * پیش حق آتش همیشه در قیام * همجو عاشق و روز و شب
بیجان مدام * حق تعالی حضرت تلیک حضورنده آتش دائم اقیامده در هر نه بیورر سه اقامت کویستر مثل عاشق کبی
روز و شب دائم بیجاندر یعنی خدمت مبرصد و حاضر و قبول فرمانه منتهی و ناظر در بیجان نقطه ثلثه ایلر با فارسی
اولسه و طول شیخی معنایی ویرسه بیلر دیو که اول آتش عاشق کبی روز و شب دائم اطو اشجید در دخی خوب اولور
* منتهی * سنک بر آخن زنی بیرون جهد * هم بامر حق قدم بیرون ند * طاشی آهنه اوررسن آتش طشره صحرار
اگر چه ظاهر طاشی چقمغه اورمقدن صادر اولور لیکن معنایم اللهک امر بیلر اول شراره لرد قی طشره قور
و ظهور قیلور و اکسب سنک وجودک اولور (منتهی) آخن و سنک و هوایر هم مرز * کین دودیز بند هم چون مر دوزن
پس ای کسب اعمال و مسبب افعال هوایر طاشی و چاقغنی بری برینه اورمه یعنی نفسکی هوایه تابع و مقارن
قیله زرا و ابکی یعنی سنک و آهن و بونلردن مر ادا اولان نفس و هوادر مر دوزن کبی طوغور لر یعنی نفس آهن و هوا
طاش کیدر چن بوا یکینی بری برینه اورسک یعنی مقارن و منضم قیلیم بوا یکینسنک ازدواج و اجتماعدن نیجه
فوق و معانی تولد ایلر و نیجه فتنه و فساد شراره لری ظاهر اولور که نیران حروب و قتالک استعالتنه سبب اولور
* منتهی * سنک و آهن خود سبب آمد و لیک * قویا لا ترنگرای مر دینک * سنک و آهن خود شراره و نازل وجودنه
سبب کدی و کذلک نفس و هوادر فتنه و فسادک و قتال و جدالک ظهورنه الت اولدی ولیکن ای مر دینک سن بالاتر
اولان مر ته به نظر ایلر که اول بالاتر اولان مر ته خالق جمیع اسباب و افعالدر پس نظری خالق جمیع افعال ایلر و سائط
و اسبابه نظر قیلر که بونلر الات ملاحظه و امور اعتباریه قیلنددر (منتهی) کین سبب رازان سبب آورد پیش (بی سبب
کی شد سبب هرگز خویش) زیرا که بوسبب صوری بی اول سبب معنوی ظهوره کتوردی سبب حقیقی سبب صوری
کنندیندن چن حاصل اولدی یعنی بوسبب صوری اسباب معنوی سنک اقتضایی اولیجه ظهوره کدی هر قدر
اسباب و وسائط و اریسه اسباب حقیقینک مقتضایی اوزر ظهوره کشد پس اول اسباب معنوی دن مر ادنه
ایدیکنی بونلرله اشارت ایدوب بیورر * منتهی * و آن سببها کاتیار اهر برند * آن سببها زین سببها برترند * این
سبب را آن سبب عامل کند * باز کابی بی بر و عاقل کند * این سبب را محرم امد عقلها * و آن سببها راست محرم انبیا
اول سببها که انبیا عظام علیهم السلام رهبر لرد و سببها بوسبب صوری دن برتر و عالیتر لرد و اول انبیا به رهبر اولان
سبب لردن مر ادا صفا و صفات الهیه در که نفس الامر ده اسباب ظهورات کویه در و هدایت بخش جان انبیا و اولاده ارواح
اولیاد بوسبب دنیوی بی اول سببها که اسماء الهیه در عمل کنند و نفع دهند ایلر که اولور که کبر و آنی بی اثر و بی
ثمر و معطل ایلر مثل اوراق و معاشک حصوله دکان و جهد و اکسب اسباب صوری در کرامت رزاق بوسبب
صوری به عمل و بر سه و کار قیلور سه مفید اولور و لامعطل فالور و کذلک امر احض و اسقامه ادویه و انزیه اسباب صوری در

اگر بونلرله هم شافی نفع و شفا و بر سه نافع و مصلح اولور و الا ادویه و اطباء بی معنی اولور پس معلوم اولدی که بوسبب صوری
اول اسباب معنوی اولان اسماء الهیه سنک آتیدر و اول اسباب حقیقی بوسبب مجازیده عاملدر بوسبب علامه علامه محرم
اولدی که بر کار ظهوره کسه عقل آنی سبب ظاهریدن قیاس ایلر و اول حقیقی سببها انبیا عظام علیهم السلام
و اولیای کرام محرم کادی که بونلر مؤثر فی کل الاشیاء الهیه کورر لرو آلات و اسبابی امر اعتباری بیلور مثل آتش
محرق بالطبع دکادر بلکه اذن الله لره احراق ایلر و آب مغرق بنفسه دکادر بلکه ارادت حقه لره اغراق ایلر و کذلک نان
انسانی بالطبع مشبع دکادر بلکه انسانک قرنی نان واسطه سبله حق طوبورر و صودفع عطشه الخج بر سبب دراکا
زبان ایتمکی حق بیورر کما قال الشیخ الاکل فی تهور المصایب و شرط المكتسب ان لا یعتقد ان الرزق من الکسب بل من
الله و نسبة الرزق الی الکسب کنسبه الطعام الی الشیخ کما ان الشیخ انما یحصل من الله لا من الطعام اذ رب اکلة تسبیح
الا کل اذا قدر الله فیها الشیخ و رب عالم تسبیح اذا لم یقدر فیها (دخی باب نو کاده نو کلی عام و خاصه تقسیم ایلدی بیک جمله
دیر که فالتوکل العام ان یعلم الرجل ان لا مؤثر فی کل الاشیاء الا الله فالطعام لا یسبغ الا بالله و الماء لا یروی الا بدیه لا تشفی
و السم لا یقتل و النار لا تحرق الا بامر الله و کذلک الاشیاء (منتهی) این سبب چه بد نیاز کورسن * اندرین چه این
رسن آمدن * لسان عربیده بوسبب ته اوله دیو فارسیجه سوال اولور سه فارسی دلیلده کاسر سن دی لغت عربیده
سبب شول جمله دیر که آنکله صوریه توصل اولنه اندن استعاره اولندی هر شول شی ایچون که آنکله برشی
آخره توصل اولور (کما قال ابن الاثر فی النهایه السبب هو الخلیل الذی یتوصل به الی الماء ثم استعبر لکل ما یتوصل
الی شی کقوله تعالی (و تقطعت بهم السباب) الی الوصل و لمودات پس مصرع نایده علی طریق الاستعاره دنیایی
چاهه تشبیه ایدوب بیورر که بوجاهه دنیایه بوسبب صوری و عقلی هر نه ایلر فن خدا و صنع الهیه کشد * منتهی *
کردش چرخه رسن را علتست * چرخه کردن ترانه دیدن ذاقست * این رسنهای سببها در جهان * جهان و جهان از
چرخ سرگردان مدان * تا نمانی صفر و سرگردان چرخ * تا نوزی قوزی مغزی چومر * باد آتش می شود از امر حق
* هر دو سر مست آمدند از خرق * بوجرخ افلاک کدرش و دورانی رسن ایچون یعنی سبب دنیوی ایچون علت
و حدوث حادثه سببدر و لیکن نه سبب اسباب و مفتح الابواب و المؤثر فی الافلاک و المتصرف فی العناصر و الاملاک
خدای پاکدر پس تأثیری چرخ و انجمه اسناد ایدوب چرخه کردانی مشاهده ایلرک خطا و ذلتدر نه کم عبده نجوم
و دهریه بی فهوم تأثیری چرخ و انجمه دن کوروب کافر اولد بیلر سن ای طالب حق بوجاهنده اولان اسباب ظاهره
رسن لری اگاه اول اگاه اول چرخ سرگردان بیلر تا چرخ کبی خالی و سرگردان قالمیه سن ویدنیز لکدن چرخه و ایاچام اغاچ
کبی با تمیه سن و طبعی مذهبنده اولنلره اعتراض طریقه بیورر که امر حقه باد آتش اولور و بالعکس و هر شی
طبیعتدن و خاصه سندن ایلر بیلر بادن الله زرا و باد و آتش و جمیع اشیا باده اراده الهیه دن سرخوش کاسم لرد
* منتهی * آب حله و آتش خشم ای بمر * هم زحق بینی چوبکشایی بصر * حلم آخی و خشم آتشی یعنی آب کبی
لطیف حلمی و آتش کبی تیز و تند غضبی ای بمر هم حقدن کوررسن چونکه بصری آچه سن یعنی اگر بصر بصر بونلر
کشاده ایتسک نفس کده اولان آب حلم و آتش غضبی دخی هم حقدن امر ندن کورر دیک * منتهی * کربودی واقف
از حق جان باد * فرق کی کردی میان قوم عاد * کربادک جانی حقدن واقف و خبردار اولمیدی عاد قومنک اور تاسنی
چن فرق و ادراک ایلر دی یعنی هود یغمبر علیه السلام امتنی عاد قومندن چن فرق ایلر دی و عاد قومنی قهر و هلاک
ایدوب و مؤنلره باد صبا اولور میدی (سر سخن) قصه بانه که در عهد هود یغمبر علیه السلام قوم عاد را غلامه میگردانی
آخره * منتهی * هود کرد مؤمنان خطی کشید * نرم می شد باد کاتجیامیر سید * حضرت هود علیه السلام کندی به
تابع اولان مؤنلرله اطرافنه بر خط چکدی تا کم صر صر اول مؤنلره ضرر و برمه اول باد ضرر اول بره که تشبیدی
نرم و لطیف اولور دی (و اما عاد فاهلکوا بریح صرصر) آت کریمه سنک مقتضای سببها قوم عاد و بریح عاصف ایلر هلاک
اولوب انلرله ابر شد کده قاهر و عظیم اولور دی (منتهی) هر که بیرون بود زان خط جلد را * پاره پاره می شکست اندر هوا *
هر که اول خطدن طشره ایدی جمیع سنی هوا ده پاره پاره ضرر دی * منتهی * و همچنین شیبان رای می کشید * کرد
بر گردنه خطی بدید * بونلرین یعنی حضرت هود علیه السلام کبی شیبان رای خط چکدی قیون سور سنک
اطرافنه بر خط ایتدی شیبان رای رضی الله عنه امام شافعی رضی الله عنه حضرت تلیک زمان شریفنده کیش
و دنیایی تارک اولمش و فواخی مصرده قرار قیلش بر مرصاحب کرامت و بروی اهل سعادت اید که اصکثر اوقاتده
حضرت امام شافعی آنک زیارتیه وارردی و اول شیبان رای جمعه دن جمعه به شهره کلوب جمعه نمازی ادا ایلر و نه
کوسقند لری جانبد روان اولور دی (منتهی) چون بجمعه می شد آن وقت نماز * نایساید کرکله انجیلرله و نماز *

چونکه اول شیبان را می جمع جانینه که میدیدی نماز وقت شده تا که قورداورده سوری اوزره ترک و تاز کتور میه
 (منشوی) هیچ کس در زرقی اندران که کوفندی هم نکشتی زان نشان * هیچ بر سر کر ل اول خطک ایچنه کتزدی
 هر بر کوفندی اول نشانند دوغزدی یعنی طشره کتزدی پس قصه دن حصه بیاتنه شروع ایدوب بیورلر * منشوی *
 باد حرص کرل و حرص کوفندی * دایره مر دختار ایدوبند * قورلدل حرصی بی و کوفندی حرصی مر دختارک
 دایره سینه بند اولدی یعنی مقید و موبوط اولدی قورلدل حرصی بی دایره دن ایچر و کیده میوب کوفندی لره ضرر
 ایر کورمدی و کوفندی لره دایره دن ایچر اوزاید میوب کندیلر قورلدل و دایره و برمدی کذلک مر دان خدا دایره سینه
 داخل اولنلر حرص و هو واسطه سیله دایره دن ایچر و کیده میوب کوفندی لره دایره دن ایچر و کیده میوب کوفندی لره دایره دن ایچر
 دخی اول دایره کبر و کبر اولدی آتزی آتزی و بریشان قیلر لری ایدوبند * دایره مر دختار ایدوبند * قورلدل حرصی بی و کوفندی حرصی مر دختارک
 یونلرک ما یینه سدر اولمدر (منشوی) همچنان باد اجل با عارفان * نرم و خوش همچون نسیم یوسف آن *
 عارفله اجل و موت بیلی دخی یونلرک کبی نرم و لطیف اولداجل یوسف علیه السلام را یحه طیبه سی کبی بعض
 نسخه ده جمع صیغه سی اوزره یوسفان واقع اولمدر یوسفان دن مراد لطیف و خوب اولان محبوب لردی یعنی
 محبوب لردی نسیمی عاشق لره نیجه خوب کلورسه باد اجل دخی عارفله آنک کبی لطیف و خوب کلور بعض نسخه ده دخی
 بوستان واقع اولمدر معنای واضحدر (منشوی) آتش ابراهیم راندان نزد * چون کزیده حق بود چو نش کرد *
 آتش حضرت ابراهیم علیه السلامه دیش اورمدی چونکه اول حضرت حقل مقبول و کزیده سید را آتش آتی نیجه
 اصرر (منشوی) ز آتش شهورت نسوز داخل دین * باقیانرا برده تا قهر زمین * همچنین اهل دین شهورت آتشدن یا تمز
 اما اهل دین با قیلر قهر زمین ایتلشدن کزیده آتش صوری حضرت ابراهیم علیه السلامی یلوب یا قدی کبی آتش
 شهورت نفسانی دخی اهل دینی یلوب و فرقی قیلوب انلری یاغز (م) موج دریا چون بامر حق بتاخت (اهل موسی را
 ز قبطنی و اشتناخت * دریا نلک موجی چونکه حقل امر یله چایدی و سرعت ایلدی حضرت موسی علیه السلام
 اهل قبطیدن اکلدی یعنی سبطیلره دریای قلم منقلب اولوب اون ایکی بدن یول اولدی و قبطیلری (فغشیم من الیم
 ماغشیم) خواسنجه برویوب غرق و هلاک قیلدی بو محله واقع اولان حکایات بعض مواضع مفصلا بر قاج کره شرح
 اولمدر یغیچون تفصیل و تطویلدن اجتناب اولوب بوقدرله اکتفا قیلندی * منشوی * خال فاروزنر چو فرمان
 در رسید * باز روختش بقعر خود کشید * خال فاروزی چونکه کافرمان الهی ایشدی ز روختی اله آتی کندینک
 قعر نه چکدی (منشوی) آب و کل چون از دم عیسی خرید * بال و پر یکشاد مرغی شد پرید * آب و کل چونکه حضرت
 عیسی علیه السلام نفسندن اولادی یعنی آنک دم مبارک کندن فیض آلدی و حیات بولدی بال و پر آجدی
 و بر مرغ اولوب اوجدی ته که بوی آب کریمه بومعنایه شهادت ایدر (قال الله خایکامنه فی اخلق لکم من الطین کهمیثه
 الطیر فانفخ فیه فیکون طیرا باذن الله) بو خاصیت سنک وجود کدن دخی حاصل اولور و سنک نفس کدن نیجه طیر
 جنت حیات بولوب طهر و کورته که بوی آب کریمه بومعنایه شهادت ایدر * منشوی * هست تسبیح بخار آب و کل * مرغ
 جنت شد ز نفخ صدق دل * سنک تسبیح آب و کل بخاری اولدی آب و کلدن مراد جسد انسانیدر کو کل صدق دل
 نفخندن اول بخار جنت مرغی اولدی مؤمنلرک تسبیح و تهلیلنک صدق دللری بر کاتیل طیر و جنت اولمسی احادیثه
 نایت اولمدر * منشوی * کوه طور از نور موسی شد برقص * صوفی کامل شد و رست اوز نقص * طور طغانی
 حضرت موسی علیه السلام ریسنک نورندن رقصه کادی کامل صوفی اولدی و اوطور طغانی نقصانندن قورتلدی
 بو بیتل شریحی بوجلدلک اولمدر طوره مست و خر موسی صغایا پیونده تفصیل اولمدر او چنی جلدلک اولمدر قریب
 دخی (صار دکنه و انشق الجبل) پیونده تعبیر قیلنلر فلیطلب فیها * منشوی * چه عجب کر کوه صوفی شد عزیز *
 جسم موسی از کلوخی بود نیز * نه عجب اولدی اگر کوه طور عزیز صوفی اولدیه یعنی عجب دکلدر حضرت موسی
 علیه السلام جسم شریحی دخی بر کلوخی ایدی یعنی حضرت موسی علیه السلام جسدی اصلنده بی جان برخاک
 پاره سی ایدی پس حضرت حق جل و علا کاحیات و قدرت و علم و ارادت و ربوبیت و رسالتله تشریف ایدوب کندیلر
 مکالمه مرتبه سینه ایر کور و بر ارفی انظر الیک دیکه قابل و لایق ایلدی پس حق تعالی بر کوهه تجلی قیلسه و اول کوه
 اول تجلی بر کاتیل صوفی عزیز اولوب رقصه کلسه و کامل اولوب نقصانندن نجات بولسه بعد و غریب دکلدر
 (منشوی) این عجایب دیدن شاه جهود * جز که طنز و کز که انکارش نبود * اول جهودشاهی بود کرا انسان بجای
 کوردی که اول آتش طعندن غیری واکانکار دین غیری اولدی (طنز و انکار کردن شاه جهود و قبول ناکردن نصیحت
 ناخمان خویش را) (سرخن) * منشوی * ناخمان گفتند از حد مگذران * مر کب استیزه را چندین مران *

ناخمان کالبدیلر حددن تجاوز قیلله و مقصد و وظایم اولمه عناد مر کبی بوقدر سورمه * منشوی * ناخمان رادست
 بست و بند کرد * نظم را پیوندد پیوندد کرد * ناخمانلرک الی بغلدی و بند ایلدی ظلمی بری بر نه اولشدردی علی التوالی
 ظلم ایلدی * منشوی * بانک آمد کار چون ایچار سید * پای دارای سلک که قهر مار سید * عالم غیبیدن آواز کلدی ایش
 چونکه یوریه ایشدی ابق طوط قرار ایلای کلب که بزم قهر من ایشدی (منشوی) بعد از آن آتش چهل کز بر فروخت *
 حلقه کشت و آن جهود انرا بسوخت * آند نص کره اول آتش قرق ارشون بوقاری شعله لندی حلقه اولدی و احاطه
 قیلدی و اول جهود لری جمیع ایاقدی ته کم سورة بروجه حق تعالی (ولهم عذاب الحریق) یوردی بعض اهل تفسیر
 عذاب حریقدن مراد نباده احراق بالنار اولمدر در (منشوی) اصل ایشان بود آتش زاندا * سوی اصل
 خویش رفتند انتها * ابتدادن انلرک اصلی آتش ایدی یعنی ابتدای خلقتدن بونلر آتشین خلق اولمش و نار بک بونلره
 غالب اولمش ایدی بر موجب کل شی بر جمع الی اصله عاقبت کندیلر نلک اصللری جانبینه کندیلر (منشوی) هم ز آتش زاده
 بودندان فریق * جزوها را سوی کل باشد طریق * بوفریق که مراد اصحاب اخد و در هم آتشدن طوغش ایدیلر
 یوسبیدن آتش خوئی طوطوب مسلمانلری یا قدیلر جزو لک طریق کل جانبینه کادی و هر جزو عاقبه الامر کل جانبینه
 رجوع قیلدی * منشوی * آتشی بودند مؤمن سوزوبس * سوخت خود را آتش ایشان چو خس * اوطالم
 مؤمن یا قبی بر آتش ایدیلر انجی یعنی آتشک اگر چه احراق ایلدی و ایدر لکن احراقدن ماعدانیه خاصیتی وفائده
 و منفعتی وارد را ما بوی دینلر انجی مؤمنلری یا قبی بر آتش ایدی عاقبت انلرک آتشی کندیلر یلر خار و خس کبی یا قدی
 و کندیلرک عمللری کندیلرک عائد اولوب بنیاد وجود لری بقدی * منشوی * آنکه بودست امه اله هاویه * هاویه باشد
 مر اورا زویه * اول کسه نلک اصلی هاویه اوله بر خوی کل شی بر جمع الی اصله هاویه کاراویه و مکان اولور (کما قال الله
 تعالی) و اما من خفت موازینه فامه هاویه و ما ادریک ما هیه نار حامیه) هاویه یا قبی بر جمع انک امیدر (م) مادر فرزند
 جویان و بست * اصلها مر قهرها را در بست * فرزندلک مادری فرزند بی طلب ایدیلر صلا فرعلرک ایزنده یعنی
 طلبنده در * منشوی * آیهادر خوض اگر زندان نیست * بادنشفس میکند کار کانیست * مثلا ایلر کر چه حوضده
 زندانی و محبوب سدر باد اول ابی نشف ایلر زبراکه ارکانه منسوبدر ارکان رکنت جیعدر مراد چار عنصر در بعض نسخه ده کان
 کانیست واقع اولمدر معنی که اول معدن در دیک اولور * منشوی * می رهند می برد تا معدنشد * اندلک اندلک تانه بینی
 بردنش * باد اول آبی حوضدن خلاص ایلر ای معدننه دلک ایلر و اندلک اندلک یعنی تدریجیه که آنک ایلتنی کور مر سن
 (منشوی) وین نفس جانهای مارا همچنان * اندلک اندلک دزد از حبس چهبان * بونفس بزم جانلر می انجیلر یعنی
 بوباد نفس بزم عمر لرمی اول حوض انجندن نشف اولنن ما کبی آرزو زجهانک حبسندن اوغر لرس کر کد بوباد نفس
 باد هوا و هوس و ملیه تا عمر آخی بیان بیره ضایع قیلله بلکه توحید الهی و تسبیح ربانی اله مزین و مطیب اوله تا (الیه
 یصعدکم الطیب) خواسنجه معدن حقیقه رجوع قیلله و آب جانکی اصلنه ایصال قیلله (منشوی) تا الیه یصعد الطیب
 الکلم * صاعد امانالی حبث علم * سورة فاطره بوی آب کریمه به اشارت بیورلر (الیه یصعد الکلم الطیب) اول الله
 صعود و عروج ایدر کلمات پاکیزه کلمه توحید و سائر تسبیح و تهادیسک توبی قاشانی کلمه طیبی تاویل ایدوب دیر که ای
 النفوس الصافیة الطیبه عن خبائث الطبایع الذاکره لیشاق توحید تا نفوس زکیه بی کلمه طیبه به تشبیه بوجهتند در که
 جمیع موجودات کلمه کن دن حاصل اولمدر و بوقدر برجه سبیلک اسمی مسبیه اطلاق قیلندن اولور پس جمله
 موجودات کلمه الله در لیکن انبیاء علیهم السلام و اولیاء عظام کلمات تاما ندر نه که جناب عزت حضرت عیسی علیه
 السلام حقنده (و کلمته القاها الی مریم بیورلر پس بوجهتند نفوس زکیه به کلمات اطلاق) (والعمل الصالح برفعه)
 و دخی اعمال صالحه که صدق له آراسته اوله رفع ایلر آتی یعنی اول کلم طیبه بی محل قبول و رضایه معنای بیت حضرت
 خداوند کار بیورلر که (تا الیه) تا اول اللهک جنابنه یصعد صعود و عروج ایدر طیب الکلم پاکیزه کلام کلمه توحید کبی
 و بعض علوم و معارف حقانینک کلماتی کبی بونلره مشابه اولنلرک آتاری حقه صعود ایدر صاعد امانا اول کلمه طیبه
 بزدن صعود ایلدی بکی حالده و یا خود صاعد صعود معنای اوله پس مفعول مطلق اولور یصعد صعود ایتدیر برنده یعنی اول
 اللهک جانبینه کلمات پاکیزه بزم جاننزدن صعود ایلکله صعود ایلر ای حیث شول محله و مقامه که علم الله تعالی بیلدی
 آتی (منشوی) ترتی انفا سنا بالمنتقی * متخفامانالی دارالبقا * ترتی ارتقا و عروج ایدر انفا سنا بزم نفس لرمز و کلام لرمز
 بالمنتقی تفاوت و طهارتله اولغله حرام لقمه دن و معاصی و آنامدن و منهی اولان کلامدن متخفامانابر دن تحفه
 و هدیه فائده بی حالده الی دارالبقا در بقایه و عالم علایه (منشوی) ثم تا تینا مکافات المقال * ضعف ذلر حقه من ذی
 الجلال * اعراب بیت ثم حرف در حروف عاطفه دن تا تینا جمله سی بیت سابقه ترتی جمله سینه معطوف قدر و مکافات

تأنینا تک فاعلیدر مضاعف در مقاله الف لام مضاف الیه در عوض درای مقال السادیک اولورضعف لفظا مرفوع
مذکر در مکافاتن ذالک اسماء اشارتدن اعرابدن محللاجر ورمضاف الیه درضعفه مشارالیه مقالدر تقدیر کلام
تأنینا مکافات قدرضعف ذلک المقال دیمکدر رجه تمیزیت اوزره منصوبیدرومن حرف جر متعلقله صفتیدر رجه تک
ای رجه کائنه من ذی الجلال معنای بیت ثم تأنینا یعنی بعد الصعود بزه کاور مکافات المقال مکافات و مجازات مقالز
ضعف ذالک اول مقالزلک ضعیفی کاور یعنی اول مقالزلک ایکی مثلی قدر مکافات کاور رجه رحمت یوتندن من ذی
الجلال اول جلال وعظمت صاحبندن یعنی آنک اوزرینه لازم و واجب اولدیغی جهتندن دکل بلسکه قولارینه لطف
ورحمتی یوتندن کاور دیمک اولور مشنوی * ثم بلجینا الی امثالها * کی نیال العبد مما نالها * ثم بلجینا جله سی
تأنینا جله سنه معطوف در فاعل ضمیری تحتندہ مستتر هو ذی الجلاله عائد در امثالها ده ضمیر مکافات عائد در کی
حرف در حرف نواصبندن العبد لفظا مرفوع نیالک فاعلیدر العبد منصوب اولوب نیال تک مفعولی اولسه ده جائزدر
من حرف جر ماموصوفه ویا موصوله در علی کلا التقدیرین مکافات مقالدن عبارت اولور نال فعل ماضی فاعل ضمیری
تحتندہ مستتر هو عائد در عبده هاضمیر بارز محللا منصوب مفعولیدر نال تک عائد در مکافات حکمندہ اولان مایه و مامع
صفتہ ویا صلتہ محللاجر ودر من ایله و من سیانہ در متعلق محذوف در که اول خبر در ویا نغم ویا بونلر امثالی محلله مناسب
اولان کیدر در اکر العبد منصوب اوقنور سه نیال تک مفعولی اولور و حرف جر متعلق محذوف و فیله نیال تک فاعلی اولور و اکر
مرفوع اوقنور سه حرف جر متعلق محذوف و فیله نیال تک مفعولی اولور تقدیر کلام بولید دیمک اولور که بعد جمعی مکافات
مقالنا الینا یوصلنا الله الی امثال تلك المكافات لیمثال العبد نغمیها هو من جنس مکافات الی نال ذلک العبد الیه اقبله یعنی
مقالزلک مکافاتی بزه کد کد نصکره حضرت ذی الجلال والا کرام بری الجا ویاصال ایلاول مکافاتک امثالنه عبده نائل
اولمق ایچون شول نعم وحسنات که اول عبدک نائل اولدیغی مکافات مقال قبیلندندر و مرفوع اولدیغی اوزره معنی
عبدایر شون ایچون اول خیره اول نغمه که اول شیء جنسندندر که عبدا کانا نائل اولدی که مری اداول شیدن مکافات
مقالدر * مشنوی * عکذا تعرج وتنزل دائما * ذافلازلت علیه قائما * هه کذاده ها حرف تنبیه در کاف حرف
تشبیه در فاعل اسم اشارتدر تعرج فعل مضارع فاعل ضمیری تحتندہ مستتر هی راجعدر بیت سابقده اولان انفساسه
و یا خود انفس معناسنه مؤل اولمق اوزره مقاله راجع اوله تنزل فعل مضارع فاعل ضمیری تحتندہ مستتر هی
عائد در مکافات مقاله دائما ظرفیت اوزره ویا تمیزیت اوزره منصوبدرای زمانا دائما و من حیث الدوام دیمکدر
ذالک اسماء اشارتدن مشارالیه مصرع اولک مضمونی و مفهومیصدرا عرابدن محلا مرفوع مبتدا در فاعلیب
ایچوندر لازلت ده لازال افعال ناقصه دن بر فاعلدر تا محلا مرفوع آنک اسمیدر قائما خبریدر علیه ده علی حرف جدر
اکامتصل اولان ضمیر غائب محللاجر ودر علی ایله که ذالیه اشارت اولنان مفهومه راجعدر معنای بیت اکاه اول شود کر
اولنان تعرج بزم انفاصم ویا خود مقالا غمزه مری ادا طیباب کلام در حق جانبسه عروج و صعود ایدر وینزل و مکافات
مقالز نزول ایدر دوام جهندن یا خود هر زمانده شو مفهوم که ذکرا وندی یعنی عروج انفس و نزول مکافات
بولک اوزرینه همیشه قائم اولدی پس سن بوا یکی حالتدن زائل اولمکد هر بار که سندن طیباب کام و انفسا نفسیه حق
جانبسه عروج ایلیه آنک مکافاتی بکا نزول ایدر دیساده نزول ایلین جزاء عاجله سیدر و آخرتده کلجک و نزول ایلیجک جزاء
اجله سیدر (مثنوی) پاریسی گویم یعنی این کشش * زان طرف ایدک امدان جنبش * تا الیه یصعد بیتندن بوا یه
کانبیه دلک بومضمونی عربی سوبلدک شمد نصکره پاریسی سوبلیم یعنی بوجک مک کششدن مری ادا انفسا نفسیه بی
ونفوس طیبیه بی حق تعالی حضرت تلینک عالم اعلا یه جذب ایتمیدر پس بوجک مک آنسانک روحنه اول طرفدن
کاور که اول جنبش کادی یعنی روحه اول لذت و ذوق حاصل اولدی و روح اکاسیل قیلوب مضجذب اولدی (مثنوی)
چشم هر قومی بسوی مانده است * کان طرف یک روز ذوقی مانده است * هر بر قومک کوزی بر جابده فالمشدر و دایم
اول جانبه تکران اولمشدر زیر اول طرفده بر کون بر ذوق سور مشدر * مثنوی * ذوق جنبش از جنبش باشد خود یقین *
ذوق جزو از کل خود باشد بین * یقین بودر که جنبش ذوقی کنندی جنبشندن اولور زیر اخلاف جنبشندن ذوق اولمق
ولذت بولمق عقله ملایم دکادر کذلک جزو ذوقی کنندی کاندن اولور نظر الیه کنندی کاندن غیریدن جزو ذوق الماتی قاعده
علمه مناسب دکادر پس جنبش ایکی قسم اولور بری اوور بری * که تو قسم ثالث بوا یکی قسمه مستعد و قابل اولندر
پس بوقسم ثالثه اشارت ایدوب یوردر (مثنوی) یا مکران قابل جنبشی بود * چون بدو یوست جنبش او شود *
یا خود مکرانطاهرا خلاف جنبشندن اولان کسه اول بر جنبسه قابل و مستعد اوله مثلاً بر عاصی مطیع الیغنه و بر مطیع
عاصی الیغنه قابل اولدیغی کی چونک اول طاهرا خلاف جنبش اولان جنبسه اولدی آنک جنبشی اولور اول جنبسه

قابلیتی حسیه (منوی) همچو آب و نان که جنس مانوس * کشت جنس ما و اندر ما فروید * مثلاً آب و نان کبی که ظاهر ابرم جنس زد کادی بزه اولشقه ابرم جنس از اولدی و برزم وجود منزه زیاده ایلدی و قوت و حساسیت از آن توری (منوی) نقش جنسیت ندارد آب و نان * زاعتبارا خرازا جنس دان * آب و نان شکل و صورت جهتندن جنسیت نقش طوغر که آنک انسانه شکلا مشابهی بود و اما آخراعتباردن آنی جنس بیل (منوی) دروغبر جنس باشد ذوق ما آن مکرمانه باشد جنس را * آنکه مانندست باشد عاریت * عاریت باقی نباشد عاقبت * مرغ را که ذوق آید از صغیر چون که جنس خود نباشد نفیر * بیورر که البته جنس ذوقی جنسندن اولور و خلاف جنسندن ذوق المتی ممکن کادر پس جنس اگر چه اوج قسم اولور اما اصل بالاستمقرا ایکی قسم اولور اول بر قسمی مردود و مطر و در اول سخی معنا و صورتا جندر مثلاً بر عالم کسه بر عالم کسه نلک و بر انسان صالح بر آخر انسان صالح صورتا و معنا جنسیدر و ایکنی قسمی معنا جندر لیکن صورتا انسانه جنس دکلدر اما اعتبارا آخره جنس اولور و بونوع انسانه دخی بونور مثلاً بر کسه هیئت صلحاده و اولیاده دکل بلکه عوام شککنده اما معنوی اولیا و صلحایه قابلیت اعتباریه انله جندر بوندن ذوق حاصل اولور اما مردود اولان قسم ثالث صورتا جنس و معنا نا جنس اولنلدر در مثلاً نالان شککنده زهر و احسان شککنده اولان قهر و انسان شککنده اولان حیوان و اهل عرفان هیئتنده اولان انتخاب طغیان کبی پس معنای یتنه کله لم بوقسم نالنه اشارت ایدوب بیورر که اگر برزم ذوقنا جاس حقیقیدن اوله مکر اول جنسه مشابه اوله صورتا بولماسه ایلاندن دخی حظ النور و ذوق اولنور اما بوزوق معتبر و باقی دکلدر زیرا بوزوق سبی و منشای مشابهدر و اول نسنه که مشابهدر عاریت و عرض اولدی عاریت و عرض ایسه عاقبت باقی فالمز پس بر شبنل سبی زائل اولیجی مسبب دخی موجود اولمز پس بو خصوصه بر قاج مثل ایراد ایدوب بیورر که مثلاً اگر مرغ ذوق کله کندی جنسی آوازی کبی اولان صغیر صیاددن چونکه بو آوازه فریفته اولوب کسه کندی جنسن بولسه نفرت ایدوبی اولور و دام بلاد فالدور * منوی * تشنه را که ذوق آید از سراب * چون رسد دروی که برزد جوید آب و بر مثال آخر دخی بودر که بر تشنه یه اگر چه سرابدن ذوق کاورا به مشابه اولدیغیچون چونکیم اول سرابه یتنه اول آب شکلی آندن قار اول تشنه یتنه طلب آب ایلر پس متشیخ اولان کذاب و مدعی اولان ناصوابلر دخی (کسر اب بقیعه بحسبه الظمان ماء حتی اذا جاءه لم یجد شیئا) حقن طلاب آب حیات حقیقی اولنلر بونلری ماء حقیقت ظن ایللور دفع عطش ایچون بونلره کمال رغبتله توجه ایللر بونلرک تشنه لکی زیاده اولوب آب مراده واصل اولمز لرو کند بیلر سراب جهالتدن و ورطه غفلت و بلا هندن خلاص قیلر بو خصوصه بر مثال آخر دخی بودر که (منوی) مفلسان هم خوش شوند از زر و قلب * لیل آن رسوا شود در دراضرب * مفلس اولان طالبلر اگر چه خوش اولور لر قلب التوندن لیکن اول زر و قلب کبی اولان مزور و رسوای اولور لدر ااضرب حقیقته یعنی حضور عزتده (منوی) نازر اندو دست از ره تفکند) نا خیال کز ترا چه تفکند) از کلیله باز خوانان قصه را * و آندر آن قصه طلب کن حصه را * زینهارای طالب تا زراندوده لک سنی طریق حقدن کیر و بر اقیه و باطل و کری خیال سنی غفلت و جهالت قیوسنه آتمیه کایله و دمنه نام کابدن بو قصه بی کیر و اقو و اول قصه دن حصه طلب ایلله که قصه دن مراد حصه در که اول کلیله و دمنه ده مسطور اولان قصه بودر حکایت توکل و ترک جهد گفتن تخجیران بشیر * منوی * طائفه تخجیر در وادی خوش * بودشان از شیر دایم کش مکش * وادی خوشه تخجیران طائفه سی یعنی حیوانانندن صیده مناسب اولان بر طائفه بر لطیف و ایدیه انله ارسلا ندن منازعه و اضطراب وار ایدی دایم * منوی * بس که ان شیراز کین در میر بود * ان چرا بر حله ناخوش کشته بود * زیاده که اول شیر بوضودن تخجیر لری قیاردی اول او تلاق جمیع عیسلک اوزر نه ناخوش اولمشدی (منوی) حیله کردند آمدند ایشان بشیر * کز وظیفه ما ترادیم سیر * اول تخجیر لرشیره کاد بیلر حیله ایلدیلر دیدیلر که وظیفه دن بزنی طوق طو تارز یعنی سکا لوی تعیین وظیفه ایده لم (م) کز وظیفه در پی صیدی میا) نانک در د تلخ بر ماین یکا * تعیین اولشان وظیفه دن غیری بر صیدلر دینجه کله تابو می عاو یکا برزم اوزر منزه تلخ و ناخوش اولیه (جواب گفتن شیر تخجیرانز او فائده جهد گفتن (م) گفت آری کز فایده نه مکر * مکر هابس دیده ام از زید و بکر * شیرانله اتدی بلی دیدیک کز سوز مقبولدر اگر وفا کورم مکر و حیله کورمیز از زید و بکر دین چوق حیله و مکر لک کوردم احتمالدر که سزدخی بر مکره شروع ایده سز * منوی * من هلاک فعل و مکر مر دم * من کزیده فزخم مار و کز دم * بن خلق فعل و مکر نک هلاکی ام مار و عقر بک اصر ملشی ام یعنی مار و عقر بک طبع عتده اولان کسه لردن چوق ضرر کورمشم (منوی) مر دم نفس از دروغ در کین) از همه مر دم بتر در مکر و کین) دروغ دن بوضود اولان نفس مر دمی دکامکر و کین ایلله کده جمیع خلقدن قبضلر و ضرر لور کدرسته کم بو حدیث شریف بو معنایه دلالت ایدر) (قال علیه

السلام اعدی عدو له نفسك التي بين جنبيك (منشوی) كوش من لا بدع المؤمن شفيده قول يغفر بجان ودل كزید
 شجیرانه دید که ای خوش بنم قولم لا بدع المؤمن حدیث کوش ایندی و بیغمبر که توانی جان و دلته قبول ایندی
 نه کم اجر و بود او دهر بره دن و این ماجه ابن عمر دن بود حدیث شریفی روایت ایدر لقال علیه السلام لا بدع المؤمن
 من جحر واحد من تین یعنی ملدوغ اولمز بر دل کدن ایکی کره یعنی مؤمن عاقل بر محله نکه بر کره ضرر کوره تکرارینه
 کندی به ضرر کلان بره او غره من و اول محله دن بر کره دخی مختنزه اولمز بر کره که من جحر المجرب حلت به اندامه در
 ترجیح نهادن شجیران توکل را بر جهنم و انساب (منشوی) جمله گفتند ای حکیم باخبر * الجذر دع لیس یعنی عن قدر
 جله شجیر را رسلان ایدر برای خبر دار اولان حکیم حذری ترک ایلد زبر احذر قدر دن غنا و فائده و بر من
 (کما قال علیه السلام دع الحذر فان الحذر لا یغنی عن القدر) یعنی حذری ترک ایلد زبر احذر قدر دن مغنی اولمز بر المقتدر
 کائن و جفا قلم بماء و کائن و انا کل شیء خلقناه بقدر و کل شیء فعلوه فی الزبر در یونک امشالی آیات و اخبار چو قدر
 همان عبده لازم اولان تسلیم و رضا در غیره چاره یو قدر (منشوی) در حذر شوریدن شور و شرس * و توکل کن توکل
 به ترست * قدر دن حذر ایلد کده شور و شرس بر شانلغی و ادر شوریدن بونده پریشان معناسنه استعمال اولنور
 یوری جمیع خصوصه خدایه توکل ایلد توکل ایلد زبر اوق کلاه قضا و قدره تسلیم اولمق بولنور اما کسب و مجاهده ده
 نوعا قضا به معارضه ایلد اولور نه کم بیورر * منشوی * با قضا پنجه من ای تد و نیز * تان * کیردهم قضا
 با قضا پنجه قضا ایلد پنجه او ربه ای تد و نیز یعنی متور و غضب و کسه تافضادخی سنکله عناد و خصوصت طوعیه
 * منشوی * مرده باید بود پیش حکم حق * تا باید زخم از رب الفلق * بنده حق تعالینک حکمی او کنده مرده اولمق
 کرک کالمیت بینیدی الغسل تا مبدع کائنات و مظهر مخلوقات اولان رب العزت دن زخم کلیه زبر اجمرد کسبه اعتماد
 قیلتی و تو کالی تارک اولمق حضرت حق قضا سنه معارضه قیلتی کبیرد و آنکله مقابله ایدوب پنجه او ربه کبیرد
 پس حضرت حقه توکل قلمین و آنک قضا سنه رضا و بر من کسه به عاقبه الامر زخم و قهر کلک و بر بلا ایلد هلاک اولمق
 مقرر در ترجیح نهادن شیرجه و انساب را بر توکل و تسلیم (منشوی) گفت آری در توکل رهبرست * این سبب
 هم سنت بیغمبرست * ارسلان شجیرله ایدر نیم اگر چه توکل سالک رهبر و دلیدر که جناب حقه ایشدر
 بوسبب که مراد جهنم و انساب ایدر نیم بیغمبر علیه السلام حضرت تلمنک عادت و سنیدر بوجمله شیردن مراد جهنم
 و انسابی توکل اوزره ترجیح قیلان و اسباب و وسائله متمسک اولان طائفه در که انزلک جحتلری بودر که ذکر بیورر
 * منشوی * گفت بیغمبر با و از بلند * با توکل زانوی اشتربند * بود حدیث شریفه اشارت بیورر که معاذ بن
 جبل رضی الله عنه حضرت تلمی روایت ایدر بر * کون بر کسه حضرت رسول علیه السلامه کلوب ایندی
 یا رسول الله دوه منک زانوسی بغلیوب آنک حفظنده احتیاط قیلد عمی و با خود مطلق العنان قوی و و ربوب
 خدای تعالی به متوکل اوله عمی قال النبی صلی الله علیه وسلم اعقل بعیرک ثم توکل علی الله یعنی بیغمبر علیه
 السلام حضرت تلمی آ و از بلند ایدر دیدی اللهم توکل ایلد کده دوه منک دیرنی بغله توکل ایلد کده جهنم و اهتدای
 جمع ایلد مجرد توکل قیلوب جهنم ترک ایلد دیک اولور * منشوی * رمز الکاسب حبیب الله شنو از توکل
 در شب کادل مشو * ای مجرد توکل کله تشبث قیلان کسه الکاسب حبیب الله حدیثک رمز فی ایش و بود حدیثله
 عمل ایدوب سنندخی برایش ایت توکلدن اوتری سبب خصوصه کاهل و قاصر اوله معنی حدیث شریف کسب
 ایدر بی کسه اللهک محبوب دیر یعنی سود کلو قولیدر دیک اولور (ترجیح نهادن شجیران توکل را بر اجتهاد
 منشوی) قوم گفتندش که کسب از ضعف خلق * لقمه تر و بردان مقدار خلق * بویانده قومدن مراد
 تو کالی جهنم و انساب اوزره ترجیح قیلان و طریق توکل کله ذاهب اولان طائفه در اول قوم کسب و اجتهادی افضل
 کورن شیر ایدر که کسب خلقک ضعفندن و تر و برندن خالی دکلدر کویا بر لقمه تر و بر در که حریص اولنلک بوغازی
 مقداری اولور یعنی حرصی مقدار ایلد کسب و کاره سعی دخی اولور و اولور * منشوی * نیست کسی از توکل خوبتر *
 چیست از تسلیم خود محبوبتر * حق تعالی حضرت به متوکل اولمقدن خوبتر کسب یو قدر که (ومن توکل علی الله
 فهو حبه) بیور مشدر دخی (و علی الله فلیتوکل المؤمنون) دیو مؤمنله امر قیلندر تسلیمدن خود مر غوب
 و محبوب دیر یعنی حضرت حقه امر کی تسلیم و تفویض ایلد کدن محبوبتر بصلت یو قدر آنکه چون حضرت حبیب
 اکرم صلی الله علیه وسلم هر کجه یا تدینی و قنده اللهم است نفسی الیک و فوضت امری الیک و الجأت ظهیری الیک
 بیورر * منشوی * پس گریزند از بلا سوی بلا * پس جهنم از ماسوی ازدها * بو خلقی بلادن بلا جابنه جوق
 جوار چوق که لماردن ادرها جابنه صحرار مله لافو کل زحمتدن جوار ازدها کبی صعب اولان کار و کسب

پنجه سنه گرفتار اولور * منشوی * حیل کرد انسان و حیلش دام بود * آنکه جان بنداشت خون اشام بود * انسان
 دردمند مراد نفسک حصولی ایچون حیل ایلدی و کسب انبیا نیک خصلت و سنیدر دیو تو کالی قبول اسبابه
 تمسک قیلدی آنک حیله سی کندی به دام قید اولدی اول سنیدی که جان قیاس ایندی فان ایچی اولدی * منشوی *
 در یست و دشمن اندر خانه بود * حیلد فرعون زین افسانه بود * غافل انسان عدودن خلاص ایچون بلا و غنا
 قبوسنی کسب غنا ای تمسک به غلدی حال بو که دشمن خانه در و تنده ساکن و آسوده ایدر پس بولر به اعدادن اضر
 ایکن یعنی اعدای عدو اولان نفس و کندی به قرین اولان شیطان خانه در و تنده ایکن انسان بو عدو لری خانه در و تنده
 قویوب فقر و بلا که جک قبوی سدا یلر کر چه غنا و ثروت و یو قبو لری بیار اما خبری یوق که نفس و شیطان انک بنیاد دین
 و آخرت بقار فرعونک حیل و مکر یو افسانه دن اولدی یعنی قبوی بغلیوب دشمن خانه ایچره اولمق قیلندن
 افسانه اولدی * منشوی * صد هزاران طفل کشت آن کینه کش * و آنکه اوی جست اندر خانه اش * اول انقام
 ایدر بی و کینه چکی پیوز به یک طفل دبه لری و اول کسه بی که اول فرعون استردی انک خانه سنده ایدی یعنی فرعون
 لعین انشای بنی اسرائیلی دولتنک دشمنی ظهور ایلد سن دیو قتل ایلدی حال بو که حضرت موسی علیه السلام کندی
 خانه سنده صلب پدرندن مادری رحنه و اصل اولدی و بعد اتولد در بای نیل آنی فرعون سراینه قریب ساحله القا
 ایلد کده * فالتقطه آل فرعون لیکون لهم عدوا و حرا * آنک طیفه آنک اهل اول موسی علیه السلام ای اخذ ایدوب
 قره عین لی و لا دیو اتی خانه لرنده بسلد یلر اوچنی جلد ده بقصه مفصلا شرح اولمشدر (منشوی) دیدم ما چون بسی
 علت دروست * و رونا کن دید خود در دید دوست (بزم کوز من چونکم انده چوقلق علت وارد کر که کورمکده و بر شینک
 حقیقتنی بیلکده خطا و خللدن خالی دکلدر یوری سن کندی کورمکی دوستک کورمسنده محو و فانی ایلد تا کم سنک
 نظرک سندن محو اوله و اکیدل دوستک نظری سنده ظهوره کله تا کم غلط و خطا کورمکدن بری اوله سن * منشوی *
 دیدم مار ایدر انعم العوض * بایی اندر دید اوکل غرض * بزم کورمزه آنک کورمسی نعم العوضد یعنی دوستک نظری
 و بر صری بزم نظر من ل برینه نه کوزل عوضد اول حضرتک نظر نده کالی مقصودی بولور سن و غلط و خطا کورمکدن
 بال و عاری اولور سن پس کندی ارادت و قدرتی و آرزو و مشیتکی و الحاصل بالکلیه بشریتکی اول حضرتک ارادت
 و قدرت و مقتضا و شیتنده محو ایلد و طفل صغیر پدر کبیری غر و جهله وکیل انتخاب ایدوب کالی و تمسک ایلد بیکی
 کبی و حضرت نبی الهی اکلای کلا فی کلا طفل الصغیر دید بیکی کبی سنندخی بویه دیوب اول حضرتکی کندی که وکیل اتخاذ
 و کندی کار و کسبیکه و صنعت و قدرتیکه اعتماد ایتکی ترک ایلد تا جمیع مؤتک بی زحمت و مشقت حاصل اوله (منشوی)
 طفل تا کبر او تا یو ایدر * مر کبش جز کردن بابا بود * مثل طفل مادامکه طویتی و یلی ایلدی یعنی تا قوت و قدرته
 وصول بولدی اول طفلک مر کبی باباسنک بو نندن غیری اولدی زبر اول طفل باباسنی جمیع امور نده وکیل مطلق
 اتخاذ ایدوب کندی و اکتسلیم قیلندر اول دخی اکا وکیل اولمشدر (فالتخذ وکیلا) ایت کریمه سنک حسبجبه سنندخی
 ربکی وکیل مطلق اتخاذ ایلد تاسنی رزق ایچون کبر او بیا اولمقدن خلاص ایدوب کنز لایفی به واصل ایده (منشوی)
 چون فضولی کشت دست و پا نمود * در غنا افتاد در کور و کبود * چونکم طفل بر فضول اولدی یعنی صاحب قوت
 و کستاخ اولوب ال آتی کوستردی زحمت و بلا به و کور و کبود اولمغه دوشدی کور و کبود آرد فاعله دیر بونده
 مقصود دن بعید و غافل اولمغه دوشدی دیک اولور پس کندی مستقل صاحب قوت و قدرت یلارب ارزاق جابنه
 همت و حرکت قیلتی سبب زحمت و مشقت اولور اما بوجله یی ترک ایدوب توکل طریقنه کیدوب حضرت حتی جمیع
 امور نده وکیل اتخاذ ایلد باعث راحت و موصل نعمت و سعادت اولور * منشوی * جانهای خلق پیش از دست
 و پا * می پریدند از وفا اندر صفای خلقک جانلری دست و پادن اول یعنی جوار حله عمل و تصرف قیلزدن مقدم عالم
 ارواحده و فامر به سندن صفامر به سننه اخچه روحانیه ایلد اوچار لری * منشوی * چون با مر اهبطوا بندی
 شدند * حبس خشم و حرص و خرسندی شدند (چونکم اهبطوا امریله مقید و محبوس اولد یلر یعنی مر تبه ارواحدن
 عالم اجسامه نزول ایلد دیو حق تعالینک امریله ارواح مامور اولدی و بو عالم اجسامه کلد یلر خشم و حرصه و قناعت
 و قناعت حبس اولد یلر * منشوی * ما عیال حضرتیم و شیر خواه * گفت الخلق عیال لاله * برحق تعالینک عیالی بر
 و اندن سود طلب ایدر بی بر یعنی برحق تعالینک عیالی کبی بر و اندن غذا و قوت ایدر بی استیجی بر نه کم بر کسه نیک
 اهل و عیالی نفقه و کسوه لرین و قوت و غذا لرین اول کسه دن طلب ایدر لر و اول کسه نیک اوزرینه بولنلک رزق و بر منک
 لازمدر * کذلک جمیع دواب و حیواناتک رزقنی و یرک الله اوزره لازمدر که قال الله تعالی (و ما من دابة فی الارض
 الا علی الله رزقها) بوجه شدن خلق عیال الله کبیرد رسته کم حضرت بیغمبر علیه السلام دن مر ویدر

خلق الله سبحانه و تعالی علیه السلام الخلق عیال الله فاحب خلقه الیه اجمعهم اعیاله عیال کسر عین الیه عیال
 جعید رجیاد جیدل جعی اولدیغی کبی اهل واولاد معناسنه درار ککه ودیشی به شاملدر * مننوی * آنکه او
 آزادمان یاران دهد * هم نو اند کوز رحمت نان دهد * اول الله که آسمان دن اوباران ویرر که سبب ارزاقدر هم قادر در که
 اول الله رحمت واحساندن بنده لر نه بی کسب نان ویره چونکم قضیه بویه اولدیغی مقرر اولیجی تو کل ایملک اولیدر
 پس ذیل تو کله تمسک ایدن طائفه عقلی و نقلی اولان مجتلمین اظهار ایلدیلر سه نوبت کسب واجتهادی افضل واولی
 کورن شیر نهاده کلوب بونلرک مقدمه ماتنی تسلیم ایلد کد نصکر کسب واجتهادک قضیلمنه دلالت ایلین براهین
 دلائلن سوبله که بشدی (ترجمه نهدن شیر جهر درابر تو کل * مننوی * گفت شیر آری ولی رب العباد * نزد بانی
 پیش پای ما نهاده * ارسلان بونلر ایتدی بلی کرچک سویلر من حق تعالی حضر تفری بی کسب ولی سبب بنده لر نه رزق
 ویرر که قادر در ولیکن جمیع عبادک مالک و مرسیسی بزم ایغز اوکنه بر نرد بان قودی که اندن مراد اسباب صوریدر
 نه کم نزد بانسز بر عالی موضع بر کسه چقمز کذلک صوری و معنوی بر عالی مر ته یه وسیله و سبب بر کسه ایره مر
 پس بر یوکسک بره چقمغه نرد بان نیجه لازم اولدیه بر مر ته یه ایرر که بر سببه تشبث ایملک لازم کادی * مننوی *
 پایه پایه رفت باید سوی بام * هست جبری بودن انبساط مع خام * طام جانبنه پایه پایه کتمک کرک بامدن مر ادهر مر اد
 و مر ام اولان شیدر پس سخن بر مقصود و مر امه توجه ایتمک بر سببه تعلق ایدوب تدریججه کتمک لازم اولور بومر ته ده
 جبری اولقی طمع خام و بیهوده مر امدر یعنی بودیهاده سعی و کسبی ترک قیاتی و جبری اولوب بی کسب ولی سبب حق
 تعالی بنی اگر دنیوی و اگر اخروی مقصود و مر امه ایصال ایلر دیک خام طمع و خیال باطلدر نغم دنیا خصوصنده
 ترک اسباب ایتمک و توکل طریقه کتمک جمیع انبیا و اولیا نك سنت و طر یقتلری اوزره مستحب و مودود و آخرت
 خصوصنده توکل ایتمک و ترک اسباب و اکتساب طریقه کتمک جمهورک اتفاق اوزره مذموم و مقود و حد بر لکه دنیا
 خصوصنده توکل قیله سن و آخرت خصوصنده مجتهد و مکاتب اوله سن که سنت و طر یقت بودر * مننوی * پای داری
 چون کنی خود را تو نلک * دست داری چون کنی پنهان تو چنلک * آتاق طو تارسن کنسیدی نیجه لئسک ایلر سن ال
 طو تارسن نیجه کی سن نیچون پنهان ایلر سن بوالدن ایا قدن مر اد کسب ایلد کدر زبر احکیم مطلق بوالی وایانی عبادنه
 انکیچون و بر دیکه عمل ایدر * مننوی * خواجه چون بلی بدست بنده داد * بی زبان معلوم شد اور امر اد * مثلاً
 افندی چونکه بنده سنک الله بریل و یردی زبان و مقال سز اول بنده یه مر اد معلوم اولدیکه لسان الحال انطق من
 لسان المقالدر * مننوی * دست همچون سیل اشارت های اوست * آخر اندیشی عبارت های اوست * کذلک ال
 یل کبی اول اللهک اشارت لری یعنی الله تعالی بنده سنه مقال و کلام سز ال و یردی بوانسانده اولان ال اول خواجه نك
 بنده سنه بی مقال و یردی بلی کیدر اول الله جانبندن اشارتدر که انکله کسب و کار ایلیه عاقبت فکر اید بیجملک اول
 اللهک عبارت لری یعنی آخرت کاری فکر اید بیجی و نتیجه جوارح و اعمالی ادر ال ایلجی عقل اول اللهک عبارات و تکلفی
 کیدر زبر ابو فکر و اندیشه کلام نفسی قیلمندندر چونکم بر بنده یه حق تعالی عاقبت اندیش بر عقل و فکر ت روزی
 قیله کان کا حقیقت حالی و نتیجه مالی لسان معنوی الله تقریر و تعبیر الیش اولور وای بنده سن بوجوارحی بواعمال
 اخروی ایچون صرف الله دیو سولش اولور (مننوی) چون اشارت هاش را بر جان نهی * در وفای آن اشارت جان دهی *
 چونکم اول اللهک اشارت لری جانک اوزره قویه سن یعنی دست و پا و سائر جوارح و اعضا الله اشارت اولنان کاری جان
 ودل الله قبول ایده سن اول اشارتک و فاسنده جانکی و یره سن یعنی اول اشارت ایچون وفا ایملک خصوصنده جان و تسکی
 بذل قیله سن * مننوی * پس اشارت هاش اسرار ت دهد * باز بر داز تو ککارت دهد * پس سکا اول الله اسرار
 اشارت لری و یرروسی کشف و شهود مر ته سنه ایرر کور رسندن بار کلفت و مشقتی قالدرو سکا کار تو صرف و یرر
 * مننوی * حاملی محمول کرد اند ترا * قابل مقبول کرد اند ترا * شمدیکه حاملسن و ثقل طاعات و عباداتی
 مر تکبسن سنی محمول ایلر یعنی بر اق عشق و شوق اوزره سوار ایلوب کلفت و مشقتدن و زجت بشری بدن آزاد ایلر
 و ثقل عبادتی دخیر رفیع ایدجی و آتی سکا عودت ایدجی ابلر الا ن که قابلسن یعنی انک امر و تکلیفی قبول اید بیجسن سنی
 مقبول و یرر کیده ایلر * مننوی * قابل امر و بی فائل شوی * وصل جوی بعد از ان واصل شوی * وانک امر فی شمدی
 قابلسن فائل امر اولور سن یعنی اول اللهک امر فی الا ن قبول ایلجیسن بعد قبول الامر انک عبادنه امری سوبلیجی
 اولور سن و ارشاد ایلوب افعل کذا و لا تفعل کذا دیوامر و نهی قبولور سن شمدی و صلت الهی دیلر سن بعد طلب الوصال
 واصل اولور سن و اول حضر ته اتصال قبولور سن * مننوی * سعی شکر نعمتش قدرت بود * جبر توانه کاران نعمت بود
 سنک سعی و مجاهده ایملک قدرت نعمتک شکری اولور یعنی قدرت و قوت بنده کم نفس الامر ده بر نعمت عظما در

آنکه شکر عبادات و طاعات جانبش سعی ابله کدر سنگ جبر که اول نعمته انکار اولور یعنی مع القوة والقدرة بن مجبور طاعت طاعت بوقدر عیال کل اول قدرت نعمته انکار و کفران اولور پس (ولئن کفرتم ان عذابی لشدید موجب خجسته کفران نعم اوله اول الهلک عذابی شدید اولور و اول نعمت اندن کیدوب آخر الامر اندن محروم قالور * مننوی * شکر قدرت قدرت افزون کند * جبر نعمت از کفت بیرون کند * قدرت نعمت شکر سیک قدرت سیک زیاده ایلر یعنی (ولئن شکرتم لازیدنکم) آیتنک حسبجہ قدرت واستطاعت نفسنده بر نعمتد آنک شکر قدرت سیکه طاعت منعمه سعی و ادای خدمتد چونکم قدرت نعمت شکر بن قیلله سن قدرت سیک افزون ایلر جبر نعمتی لکدن طشره ایلر یعنی بن مجبور و مضطرم دیومع الاستطاعة ترک سعی و خدمت ایللک لکدن اول قدرت واستطاعت نعمتی ازاله ایلر عند العیال جبر دن مراد سلب اختیار و اسقاط تکلیفات ایدوب عبد جاد منزله سنددر دیکدور و عند الاولیاء بر سالت قبل انوصول الی الکمال اوسط سلوکده سعی واجتهادی قویوب مقتضای نفسه ایدوب عبادات و طاعات تکامل ایلکدور نه کم بومعنا به اشارت ایدوب وسط سلوکده ترک سعی واجتهاد ایللن سالک خلیا با برور لرا کر چه بن جبری دکلم بنم جبرم ندر دیرسک * مننوی * جبر تو خفتن بود در ره محسب * نانیبئی آن درودر که محسب * ای سالت سنک جبر که اولده اویومق اولدی اولده اویومه تا کم در حقیقتی و در کاه و حدی حقیقت کور میه سن اویومه یعنی ای سالت سنک جبر که الله تو کل ایدوب سعی و کوششی ترک ایدوب طریق حقه استراحت اختیار ایتمک و حظ نفسک جانبته کتمکدور مادام که باب حقیقت کور میه سن و در کاه الوهیتی کور میه سن استراحت ایلله واجتهاد و اکتسابی ترک قیلله * مننوی * هان محسب ای جبری بی اعتبار * جز بریزان درخت میوه دار * ای اعتبار سز کاهل جبری زینهار اویومه اول میوه بود درختک التمدن غیری برده درخت میوه دار دن مراد عالم ربانی اولان کاملک وجودیدر نه کم بوحديث شریف دخی بومعنا به دلالت ایلر عن ثوبان رضی الله عنه (قال علیه السلام اذالقیتم شجرة من شجر الجنة فاقعدوا فی ظلها و کوا من اثمارها قالوا کیف یکن هذا فی دار دنیا یا رسول الله قال اذالقیتم عالما فکا ثمارها لقیتم شجرة من اشجار الجنة) یعنی ای وسط سلوکده فلان و مجاهده و تحصلده کاهل اولان استراحت قبول ایلله باری اگر یا نورسک واستراحت ایدورسک شول معارف و امراض جانی میوه لورسک درختی اولان عالم ربانینک تحت حمایت و سایه هدایتنده استراحت ایلله * مننوی * تا که شاخ افشان کند هر لحظه باد * بر سر خفته بریزد نقل وزاد * تا کم هر لحظه باد شاخ افشان ایلله یا عیش کسه نک باشی اوزره نقل وزاد و که یعنی یا نورسک اول شجره الهی اولان عالم ربانینک ظل حمایتنده یا تکک تا باد ارادت الهی آنک قلب و روح و عقلی شاخ لری سلک کجی اوله تا آنک ظل سعادتده آسوده اولان واستراحت قیلان کاهلک اوزرینه نقل امراض و زاد معارف و اذواقی نشر ایلله اول کاهل بی اعتبار لک جانی اول صاحب دولتک سایه حمایتنده قرار ایلدیکی واسطه ایلله حق تعالی حضر تکرندن نیجه عنایت و هدایت و رحمت و قربت عمر لره نه واصل اوله * مننوی * جبر خفتن در میان رهزنان * مرغی هنسکام کی یابد امان * جبر ندر دیرسک عند الاولیاء رهزنانلر اور تا سنددر یا تقدیر یعنی ترک سعی و کوشش ایدوب اهل نفس و اهل شیطانک ماینددر استراحت ایتمکدور و قفسز قوش یعنی قناده سز پرواز جرات ایللن مرغ غن امان بولور یعنی اول سالک که قبل الوصول الی الکمال رهزنانلر ماینددر استراحت میل ایلله و قیلله پروایی بتمین قوش کبیدر که درنده لری بچیه سندن امان بولمز و انلر ماینددر هلاله اولور خلاص اولمز * مننوی * و ارشارت هاش را بانی زنی * مر دینداری و چون بینی زنی * واکر اول الهلک اشارت لره برون اوره سن برون اوره مقی متکبر و اقمقن و التفات و تعظیم قیلله قدن کلاه در نه کم بعض متکبر لک دأبنددر که بر کسه انلره برسوزو برسوا که خوشلرینه کلمر سه برونلر بن خیر لک ایدر لر و عدم التفات سمته کیدر لر پس سندخی ای کاهل بی اعتبارا کر اعضا و جوار حکده اولان اول الهلک اشارت لره التفات ایللر بوب متکبر اولوب اول نعمت لک شکر فی ادا ایلکدن سرکش اولورسک کندنی مر د صنورسک و چونکم کندنی حقیقت کوزیله کوره سن بر عورت سن مر د اولدر که حق تعالی نک و بر دیکی نعمت لره شکر فی ادا قیلله و هر عضو فی ما خلقی له نه صرف ایلله اگر بر کسه بولنری تارک اولده و کندوی مر د باغ زعم قیلله نفسنده اول زن کبیدر * مننوی * این قدر عقلی که داری کم شود * سر که عقل ازوی پیردم شود * اگر اول الهلک اشارت لره نه تعظیم و التفات ایللر سیک بوقدر عقلیکه طوئارسن ضایع اولور بر باشند که عقل منقطع اوله و یا خود پرواز قیلله اول باشدم اولور یعنی قویرق کبی دنی و حقیر قالور زیر انسان سائر حیواندن عقله اشرف و افضلدر و عقلی اولان انسان سائر حیواندن عقله اشرف و افضلدر بی هوش اولان انسان ادنی و اضلدر (مننوی) زانکه بی شکری بودشوم و شمنار * می برد بی شکر را تا فخر ناز * اول سیدن مالک اولدیغک عقل کم اولور که شکر سز لک نامبارک و عبیدر اول شکر سز لک

ناشکر اولان کسه بی تاققر ناره ایل تور * مثنوی * کرو کل میکنی در کار کن * کشت کن بس تسکینه
 بر جبار کن * ای کاهل اولان جبری اگر تو کل ایل رسک کار و عملده ایل یعنی کار و عملی ترک ایل کلک حالنده
 تو کل ایل (ان الله لا یحب الباطلین) خواستجه تا کم اللهم شو میدی بطال لر زمره سندن اولمه سن زراعت
 و کار ایل بعدده مسالغه ایل جابران کسار و مصلح کار اولان خدایه اتکال ایل کسب و کار دن قطع نظر آخرت
 خصوصه نده تو کل ایلک جائز کادرا کرسن دیر سک که (و علی الله فلیتوکل المؤمنون) نص شریفی الله اوزره
 تو کل ایلک وجوه دلالت ایل بر سن آخرت خصوصه نده دخی بر کسه ترک اعمال ایدوب بواهره امتثال
 ایتمکله الله متوکل اواسه جائز اولمزی الجواب بو خصوصه نده تو کل جائز کادری بر اعدوبو خصوصه
 اعماله مکلف و مأمور در (کا قال الله تعالی و اقموا الصلوة و آتوا الزکوة و اراکعوا مع الراکعین) پس ترک عمل ایلین
 بونک امشالی و جوب ایچون اولان امر لری ترک ایلک لازم کور بوا یسه جائز کادریلکه او امر الهیه به عبد بحسب
 الطاقه امتثال ایلوب آخرت خصوصه نده کار و کسب ایلیمه مع هذابنه حضرت حقه متوکل اوله زبرا
 بلا تو کل مجر د کسب و عملده دخی اعتماد جائز کادریلکه بایز ترجیح نهادن شیخیران تو کل بر جهم (مثنوی) جله باوی
 بانکه مابر د اشدند * کان حریصان که سیما کاشند * جله و خوش ارسلانه آواز لقالدر دیر بویه دیو که اول حریص لکه
 بود نیل خصوصه نده سبیل فحش اکل دیر نه بر ویدی و بونلری اول اسبابه تمسک قیللری نه می تبه ابر کوردی (مثنوی)
 صد هزار اندر هزار لرم دوزن * پس بر اجر محروم ماندند از زمین * می دوزندن نیچه یوزینک نیچه یوزینک کسه پس
 منافع زماندن نیچون محروم قالدیر حال بو که اسبابه تمسک قیلدیر و مجتهد و مکاتب اولدیر * مثنوی * صد هزاران
 قرن از آغاز جهان * همچو از درها کشاده صد دهان * جهاتک ابتدا سندن بوا که کنجیه دلک نیچه یوزینک قرن
 و قرون ماضیه دن نیچه یوزینک کروه از درها کبی می اود و مقصود لری جائز بویز از غزاشد * مثنوی * مکرها
 کردند آن دانا کروه * که زن بر کنده شد زن مکر کوه * اول دانا قوم وزیر طائفه می ادرینه وصول ایچون مکر لر
 ایلدیر بر می تبه که بدندن طماع مکر دن قویش اولدی یعنی انلرک مکر ی طاعلری برندن قو پردی می ادرلرک مکر
 و حیل سنک قوتی اشعار در (مثنوی) کرد و وصف مکرها شان ذوالجلال * انزل منه اقلال الجبال * ته کم بونلرک
 مکر لر ذوالجلال اولان الله تعالی کلام مجید نده وصف ایلدی که اول کلام مضمونی مصرع ثانی در معنی البته زائل
 اولور ازل مکر دن جبال قله لری دیمک اولور منه دمکی ضمیر مصرع اولده اولان مکره عائد اولور و باقی معنی بوایت کریمه دن
 ظاهر و کور که خدای تعالی سورۃ ابراهیمه امه سابقه نک حقه نده کندی قضاسندن احتراز ایدوب هزار حیل و مکر
 ایلد کربن بیان بیور لر (و قد مکر و امکر هم) تحقیقا کفار مکر ایلدیر غایت مکرله (و عند الله مکرهم) و بونلرک جزاء
 مکر لری عذاب مکتوب در عند الله (وان کان مکرهم) اگر چه بونلرک مکر ی اولدیه ده (انزل منه الجبال) ای مسوی
 لازمه الجبال و معد الذلک یعنی جبال از الله سیچون مسوی و معد اولدیه ده و یا خود ان نافیله اوله و لام آتی مؤ کدا اوله
 و ما کان الله لیعذبهم و ما کان الله لیضیع ایمانکم) آیت کریمه لر نده اولان لام کبی بو تقدیر جهم معنی محال دیر بونلرک مکر ی
 جبال زائل قیله یعنی بونلرک مکر ی جبال زائل قیلر و یا خود ان مثله دن مخفف اوله و لام آتی مؤ کدا اوله تقدیر کلام
 وان کان مکرهم من الشده یجبت نزول منه الجبال و تنقلع عن اما کنها و الحاصل قضا و قدره مکرک و حیله نک فائده سی
 بود * مثنوی * جز که آن قسمت کد رفت اندر ازل * روی نمود از شکار و از عمل * که اول قسمت و نصیدن غیر که
 از لده واقع ایلدی شکار و عملدن یوز کوسر مدی یعنی حاصل اولدی * مثنوی * جله افتادند از تدبیر و کار * ماند کار
 و حکمهای کرد کار * اول قومک جمعی تدبیر و کار دن دوشد بیلر یعنی عاجز قالدیر حق تعالی انلک کاری و حکم لری
 قالدی جد و جهدک هیچ فائده سی اولدی * مثنوی * کسب جز نای نامدار * جهم جز و همی مینداری
 عیار * پس ای نامدار کبی بر نامدن غیر ی بیلر کسب بر آت ملاحظه در حقیقه نده تأثیری بودر جهمدی
 برو همدن غیر ی صافه ای عیار انکچون که جهم دل مقدر اولیان مر ادک و صولنه و حصولنه اصله علاقه و فائده سی
 بودر (نکرستن عزرائیل بر مردی و کریمت ان می در سرای سلیمان علیه السلام و تقر بر ترجیح نهادن تو کل بر جهم
 و قلت فائده جهد الی اخره بویان لطیف بو حدیث شریفه اشارت اولور که اهل تفسیر سورۃ لقمانک آخر نده (و ما تدری
 نفس ماذا تکسب غدا و ما تدری نفس بای ارض تموت) آیت کریمه سنک تفسیر نده تقریر و تفسیر ایلشدر در تفسیر
 بیضا فیده بویه واقع ایلشدر که (روی ان ملک الموت مر علی سلیمان علیه السلام فجعل یظلالی رجل من جلسائه و یدیم
 النظر الیه فقال الرجل من هذا سلیمان فقال ملک الموت فقال کانه یریدنی فخر الیخ ان تحملنی و تلقینی بالهند ففعل
 فقال ملک الموت کان دوام نظری تعجبانه اذ امرت ان اقبض روحه بالهند و هو عندک) پس بو حدیث شریفک معنای

لطیفی نظمه کتور و ب تفسیر بیور لر (مثنوی) راد می دی چاشمکاهی در رسد * در سر اعدل سلیمان در دود *
 بر کریم کسه بر قوشلق و قی ارشدی حضرت سلیمان علیه السلام عدلی سرایه یلدی (مثنوی) رویش از غم زرد
 هر د لب کبود * پس سلیمان گفت ای خواجه چه بودی * آنک یوزی غمدن صاری و هر ایکی دودانی کول * پس سلیمان
 علیه السلام اکادیدی ای خواجه سکا نه اولدیکه بومی تبه متغیر و متبدل اولد * مثنوی * گفت عزرائیل بر من
 اینچنین * بک نظر انداخت بر از خشم و کین * خواجه حضرت سلیمان علیه السلام ابتد عزرائیل علیه السلام
 بکا خشم و کیندن بر یونجیلین بر نظر اندی * مثنوی * گفت هینا کنون چه میخوای بخواه * گفت فرما بادرا
 ای جان پناه * سلیمان علیه السلام اکایدی اکاه اول شدی نه استرایسک استه اول کسه سلیمان علیه السلام ابتد
 ای جان حفظ اید یحیی یله امر ایل (مثنوی) تا مر از پنجام هندستان برد * بو که بنده کان طرف شد جان برد * تا بی یورادن
 هند ستانه ایلته بولا که بنده که اول طرفه کندی جان ایلته یعنی جانی خلاص اید پس بو خلاص اکبر ناسک
 وجود نده موجود اولدینی اجلدن قصه دن حصه بیانه شروع ایدوب بیور لر * مثنوی * نک زرد روی کربانند
 خلق * لقمه حرص وامل زانند خلق * اشته بونک کبی خلق درویشلکدن قنار اول سیدن خلق حرص واملک
 لقمه سیدر (مثنوی) ترس درویشی مثال آن عراس * حرص و کوشش را تو هندستان شناس * درویشلک خونی
 اول کسه نک خونی مشالیدر که قورق دینندن بدتره مبتلا اولدی و موتدن نجات بولمادی سن حرص و جهمدی
 هندستان اکله پس اگر درویشلکدن قورقوب حرص و کوشش جائز نه ذاهب اولور سک نیچه بلا و زجت چکدی بککدن
 ماعد اقدر اولان فقر دن دخی نجات بوله من سن چونکم قصه دن حصه نه ایدیکن بیان ایلدیر تکرار قصه نک تبه سنی
 تقریر شروع ایدوب بیور لر * مثنوی * باد افرومود تا اورا شتاب * برد سوی فقر هندستان براب * حضرت سلیمان
 علیه السلام باده بیوردی تا اول کسه بی فوری هندستانک نهایی جائز نه صوا و زره التدی یعنی اقصای هندستانده
 بر جزیره التدی که آنک اطرافی آب ایدی * مثنوی * روز دیکر وقت دیوان و لقاب * پس سلیمان گفت عزرائیل را *
 ابرسی کون دیوان و قی و خله ملاقات و قی * پس سلیمان علیه السلام حضرت عزرائیله دیدی * مثنوی *
 کان مسلمانرا بختهم از بهر آن * بکریدی تاشد اواره زجان * که اول مسلمان غصبله اندن اوتری نظر ایلدیکه
 تا جاندن آواره اولدی بعضی نسخه خاه معجده ایلخان واقع ایلشدر بو تقدیر اوزره معنی اول مسلمان اندن اوتری خشیله
 نظر ایلدیکه تا خان و مانندن آواره اولدی * مثنوی * گفت من از خشم کی کردم نظر * از تعجب دیدمش دره کبیر *
 حضرت عزرائیل سلیمان علیه السلام ابتد * کافق غضبیدن نظر ایلدم یعنی اکا خشیله نظر ایلدم ره کز دره
 اکا تعجب نظر ایلدم * مثنوی * که می افرمود حق کامر و زهان * جان او را فویند ستیان ستیان * ز برحق تعالی
 بکایوردی بونک اکاه اول سن آنک جانی هندستانده آل (مثنوی) از جیب کفتم کرا و اصد برست * او هندستان
 شدن دور اندرست * تعجبیدن ایندم اکرا نک یوز قنادی واریسه ده اول کسه هندستانه کیکلکده دور در او هندستان
 اندر شدن دورست تقدیر نده اولور * مثنوی * تو همه کار جهانرا همچنین * کن قیاس و چشم بکش و بین * ای
 فقر دن قورقان و تحصیل دنیا به حرص اولان سن جهاتک جمیع کار و بار قی و بخیلین قیاس ایلد و کورک آج و کورک سی
 و حذرله مقدار اولدن خلاص ممکن دکلدر * مثنوی * از کبک بریم از خود ای محال * باز که بر بایم از حق ای وبال
 کیمدن قنارز کندیمزدن ای کسه محالدر یعنی تقدیر الهی و قضاء ربانی بزم عین ذات و نفس صفا تر کبیرد که ذات
 اول قضاتک مقتضای اوزره مجبوله اولشدر پس قضاء الهی و تقدیر ربانی بندن ختم کندی ذاتندن ختم
 کبیرد بوا یسه محالدر کیمدن قنارز حقدن قنارزای صاحب وبال و بالده مضاف مقدر اولورای صاحب وبال
 و یا خودای ذو وبال تقدیر نده اولور یعنی ای ذو وبال حیل و مکرله کیمدن قنارز حقدن قنارزای صاحب وبال
 اولمخجه و بر شیک حصولنه ارادی تعلق قیلیمخجه اول شیئ کسه اندن قبه من والی کسه سعی و حیل ایلد که تور همن
 (باز ترجیح نهادن شرب جهم را بر تو کل و فوائد جهم را بیان کردن) (مثنوی) شرب کفتم آری ولیکن هم بین *
 جهمدهای انبیاء و مؤمنین * ارسلان شیخیر لره ابتد بی تو کل ایلک خوب و لطیف در دنیا خصوصه نده ولیکن هم کور
 انبیاء و مؤمنینک جهمدری آخرت خصوصه نده اگر جهمدوا کتسابک فائده سی اولمیددی انلر بو قدر مجاهد کثیره
 ایلر میدی انلرک مجاهدات کثیره سی جهمدوا کتسابک منافع و فوائدنه شهادت ایلر * مثنوی * حق تعالی
 جهمدها شان راست کرد * آنچه دیدند از جفا و کرم و سر د * حق تعالی انلرک جهمدری راست ایلدی آتی که جفادن
 و کرم و سر ددن کوردیلر یعنی ریاضات شاقه دن هر نه کوردیلر سه و کرم و سر ددن نفس لرینه هر نه
 ابر کوردیلر سه حق تعالی آتی ضایع ایلوب انلرک جهمدوسه عیلمی درست و جزالری ثابت و راست ایلدی

ایلمارنده جهدا بلری عینیه اثبات جهدا ایلمکی مستلزم اولور اسکرحه مقال جهندن جهدی نفی ایدر رسیده
نه کم سوفسطائیه طاقه سی حقایق اشیا نفی ایلد بلر آنلر حقایق اشیا نفیه قابل اولمسی عین اثبات حقیقت
قیله نفی مستلزم اولور ولله ذلک کلام اولور بلر حقایق الاشیاء اثباته اذنی نفیه اثباته (مقررشدن ترجیح جهدا برحق کل
(منشی) زین نظر بسیار برهان گفت شیر * کجواب آن جبریان گفتند سیر * ارسلان بواسطه بدن که بیان اولندی چوق
برهان و دلیل سولیدیکه جوابدن اول جبر بلر طوید بلر وقایع اولد بلر * منشی * روبه واهو وخر کوش و شغال *
جبر را بکذاشتند و قیل وقال * روبه واهو وخر کوش و شغال که شجیر لک کزیده لر بدر جبری وقیل وقالی قودیلر و بحث
وجد الدن فراغت قیلد بلر و فضیلت جهدی معتقد اولد بلر * منشی * عهد ها کردند با شیر و زبان * کاندین بیعت
نیفتد در زبان * شیر زبان ایلد یعنی آنکری ارسلانله عهد ایلد بلر که بویعه عده زیاده دشمنه لر (منشی) قسم
هر روزش بیایدی جکر * حاجتش بود تقاضای دیگر * زجت و مشقت سزا کاهر کونک قسمت و عذابی کاه ارسلانله
غیری طلب و تقاضایه حاجت اولمیه پس مایلمارنده اتفاق ایلد بلر که مقارعه ایدله * منشی * قرعه بر هر کوفتادی
و روز روز * سوی آن شیر اوردیدی همچو نوز * حیوانانندن هر یک که اوزرینه قریعه دوشردی کوندن کونه
اول ارسلان جانبینه او حیوان پارس کی بلردی (انکار کردن شجیران بر خر کوش در تاخیر رفتن بر شیر * منشی * چون
بخر کوش آمد این ساغریدور) بانک زدر خر کوش کاهر چند جور) چونکم دورا بله بوساغر خر کوشه کلدی یعنی نوبت اکا
ایرشدی خر کوش بانک اوردی و ایندی که آخر جور و ستم نیجیه دلک بوجله کلنجیه دلک بوقصه آفاقه جل اولندی اوزره
شجیر لر دن مراد بطالت و عطلت اختیار ایدن کسه لر و شیردن مراد کسب و مجاهده قیلان دلیر لر اولور و انقبیه
اولندی یعنی اوزره شجیر لر دن مراد قوای نفسانی و خواطر شیطانی اولور و شیردن مراد عقل معاد اولور اما بوجمله
شیردن مراد نفس اماره و شجیر لر دن مراد قوای روحانی و حواس ظاهره و باطنه اولور و خر کوشدن مراد عقل معاد
اولور پس عقل معاد شیر نفس صید و غدا اولمیه رضا و میوب و کنندی به تابع اولان قوانک دخی انکجه جنبه کتمسینه
و کنندی لر اکاغدا کتمسینه رضا و میوب انک دفع و ازاله سی خصوصنده تدبیر ایلد که شروع ایلد سی اولور و قوای
روحانیه عقل کاملک علوم و اسرارنه و تدبیر و تدار کتمه واقف اولد قلمری جهندن آنک نفسلک حکمنه و مقتضاسنه
مخالفت ایلدنه انکار ایلدی مراد اولور (منشی) قوم گفتندش که چندین کاه * ما * جان فدا کردیم در عهد و وفا * اول
قوم خر کوشه دید بلر که بوقدر رقت بر وفا عهدده جائزی فدا ایلد (م) بوجوبد ناجی مای عنود * تاخر شجیر و رور
زود * ای عنود سن بزم بد ناملمغزی استمه تا کسیر انجمنه میه پوری پوری تیز تر مراد حواس ظاهره و باطنه
و قوای نفسانیه و روحانیه نفس اماره نک زبونی اولد قلمری جهندن آنی عظیم و قوی عدا بله میوب و عقل کاملک علوم
و اسرارندن غافل اولوب و حد ذاتده آنی ضعیف و حقیر قیاس قیلوب آنک شیر نفسه مخالفتمه و عدم اطاعتنه بوجونه
انکار ایدر لر عقل معاد دخی بونلر لسان حالده بوجونه جواب و یروب بیور لر (جواب گفتن خر کوش ایشارا) (منشی)
گفت ای یاران مراد اسماحت دهید) تا بیکرم از بلا بیرون جهید) خر کوش انله ایتدی ای یاران بکاهلست و بریکر نامکرم
سبیلله بلادن طشره صحرایه سز و شیر لالم واضطر ایدن خلاص اوله سز * منشی * تا امان باید بیکرم جانان
ماند این میراث فرزند اتان * تا بنم مکرم سبیلله سز لک جانکز امان بوله بومکر سز لک فرزند لکزه میراث قاله باشلرینه
بوجونه بلا کلد کده بنم مکرم و حیلیم کی مکرم و حیلله ایدوب دشمنلندن خلاص اوله * منشی * هر سیر امتارا
در جهان * همچین تا مخلصی خواندشان * هر سیر علیه السلام امتلری جهاندده بوجولین تا بر محل خلاص
و نجاته انلری اوقودی * منشی * کز فلک راه برون شودیده بود * در نظر چون مر دمک پیچیده بود * زیرا هر نی فلکدن
طشره اولقی یوانی کورمش ایدی هر بری صورتانظر ناسده مر دمک کی پیچیده ایدی یعنی اسکرحه بونلر خلقک
نظر ندده صغیر و حقیر اولمش ایدی لیکن اقطار سماوات وارشدن خلاص اولقی یوانی کورمش ایدی * منشی *
مر دمش چون مر دمک دیدن نخر * در بر کی مر دمک کس رهنبرد * مردم اونیبلری کوزی بکی کبی صغیر و حقیر
کور دیلر کوزی بکی نک اولوغنه معنا کسه یول ایلندی کذلک اگر چه خلق عالم انبیای عظام علیهم السلامی بحسب
الصورة مر دمک کی خور و حقیر کور دیلر اما انلر من حیث المعنی اولان عظم شائنه کسه یول ایلندی (اعتراض
شجیران بر حقن خر کوش (منشی) قوم گفتندش که ای خر کوش دار * خوبش را انداز خر کوش دار * قوم بر سبیل
اعتراض خر کوشه ایتدیلر ای خر کوش بزم سوز منم قوای طوط کندی بکی خر کوش اندازده سنده طوط یعنی مقدار بکی
یلوب حد و طور کردن تجاوزا (کافال علیه السلام رحم الله امری اعرف قدره ولم تعد طوره * منشی * هین چه
لافت این کاز تو بهتران * در دنیا و دند اندر خاطران * کاه اول بونه لافد بیکر کسندن اولور و اولور آنی خاطره کتور مدبلر

منشی (منشی) محیی با خود قضا ما در نیست * ورنه این دم لایق چون تو کست * ای خر کوش و خود پسند سن
یا خود قضا بزم قفا منده دروا ابونفس و کلام حق سنک کینک لایقید مراد حواس جسمانیه و قوای نفسانیه نک
نفسی قوی و عقلی ضعیف کور ملری و عقلک نفس اماره اوزره غلبه و مقابله سنی محمل بیلر لادن عبارت اولور
باز جواب خر کوش شجیرانرا (م) گفت ای یاران حقم الهام داد * منشی * ضعیفی را قوی رأی فتاد * خر کوش شجیر لره
جواب و یروب ایتدی ای یاران حق تعالی بکا الهام و بردی تحقیق بر ضعیفه بر قوی رأی دوشدی پس صورت بن اولیوب
سیرت بن اولمیه سعی ایلک که صورتنا چوق حقیر شئی وارد که آنک کارنی صورتده عظیم و جسم اولان شیرا شلکه قادر
اولم (منشی) آنچه حق اموخت مر زبور را) ان نباشد شیرا و کور را) مثلاً اول نسنه بی که حق تعالی زبوره او کردی
اول صنعت شیر و بیان اشکنه اولم * منشی * خانه سازد بر از حلوائی تر * حق پر آن علم را بکشد در * اول زبور
حلوائی تر دن طولو خانه لر دوزر حق تعالی حضرت فی انک اوزرینه اول علمک قبوسنی اجدی حق تعالی بک الهامیه
اول زبور مسدس و هموار خانه لر دوزر که مهندس لر آنک صنعتده عاجز و متحیر لر * منشی * آنچه حق اموخت
کرم یله را * هیچ بیلی داندان کون حیلره * مثال آخر اول نسنه بی که حق تعالی ایدل قوردنه او کردی هیچ بر فیل مع
جسماته و عظام شکله انک کی حیلره بی یلور می * منشی * آدم خاک زحق اموخت علم * تا به قلم اسمان
افروخت علم * خاک که منسوب اولان آدم علی حق تعالی حضرتندن او کردی آسمان هفتمه دلک و یا خود تا آسمان
هفتمه آنک علی شعله لندی یعنی سماوات سبعة انک علمک نور یله منور اولدی * منشی * نام و ناموس ملاک را
در شکست * کوری انکس که در حق در شکست * ملکک نامنی و ناموسنی صیدی یعنی ملائکه انک علمکی کوروب
قصور لرینه معترف اولوب سبحانک لاعلم دو کند بلر دن نفی علم قیلد بلر و بجز لرین یلمد بلر اول کس نک کور لکنه که حقدده
رب و شکده در و اول کسه دن مراد کیم اید و کین بویته تعریف ایدوب بیور لر * منشی * زاهد شصده هزار ساله را
بوزندی ساخت ان کوساله را * الی یوزیک بیللق زاهدیکه مراد شیطاندر و الی یوزیک بیل زاهد اولمسندن مراد
کثر زهد و عبادتدن عبارت اولور بر یوزند دوزدی اول کوساله ایچون اول کوساله بی یوزنده منسوب اولان دوزدی
دیگ دخی وجهه در یوزند شول آغز باغنه در لر که بوزاغینک اغزنه بغلر لرا ناسنی امسون ایچون پس بر سبیل استعاره
تخیلیله شیطانی بوزاغویه تشبیه ایدر لر آنک یوزندندن مراد قیاسات عقلیه سی اولور * منشی * تا اند شیر علم دین
کشید * تا نکر دکر آن قصر مشید * تادین علمک سودنی حکمکه یعنی اتمکه قادر اولمیه تا اول محکم و عالی قصر لک
اطرافنی طولنیه قصر مشیددن مراد علم دین و اسرار یقین اولور که حق تعالی آنی حضرت آدمه تعلیم قیلدی و شیطان
استیکاری سبیلله کار و صولدن محروم قالدی (م) علمهای اهل حس شد یوزند * تا نکر د شیران علم بلند * کذلک
اهل حس علملری انلره یوزند اولدی یعنی اهل ظاهر لک علملری کند بلره آغز باغنی اولدی تا اول عالی علمدن سوت طویمیه
یعنی علم دیندن و اسرار یقیندن ذوق المیه زیر الفاظ و عباراته مشغول اولان و قیاسات عقلیه دن لذت بولان کسه لر
انبیا علیهم السلام و اولیای کرام حضرت اتم ذوق الدقلری علوم دینیه و اسرار دینیه دن ذوق اله من لر و منتفع اوله من لر
منشی * قطره دل را بکی کوه رفتاد * کان بدریاها و کرد و نه انداد * کوه کل قطره سینه بر کوه دوشدی کوه کل قطره سندن
مراد شول سوبدای دل در که صنوبری الشکل اولان قلبک ایچنده مر دمک چشم مقداری بر قطره لطیف خوند که محل
حیات و روح در سوبدای دله علم وادرا که موصوف بر روح کوهری واقع اولدیکه حق تعالی حضرت فی آنی در باره
و فلک لره ویرمدی پس اگر چه منبع روح اولان سوبدای دل حد ذاتده بر صغیر شئی در ولکین من حیث المعنی زیاده
عظیم و کبیر در که صورتنا عظیم اولد لر آنک مالک اولدی فی علوم و اسراره مالک اوله من لر (منشی) چند صورت اخرای
صورت پرست * جان بی معذب از صورت ترست * ای صورت پرست آخر نیجیه دلک صورت سنک معنا سز جانک
صورتندن قور تلمدی اگر معنایه واقف اولقی استرسک صورتنه بقه قدن کذر قیل تا هر شیک عالم معناده اولان مرتبه سینه
و قدرنه عالم اوله سن (منشی) کر بصورت ادبی انسان بدی * احمد و بوجهل خود یکسان بدی * اگر آدم و غلی
صورتله انسان اولیدی اجد و بوجهل خود یکسان اولوردی زیرا (انما انا بشر مثکم) حسبجه ایکسی بله بشر بنده
و صورت انسانیه مشترک کارد و لیکن من حیث المعنی ینهم عاده (کین الارض والسماء تفاوت عظیمه واردر) (منشی)
نقش برد یوار مثل آدمست * بکر از صورت چه چیز اوزا کست * مثلاً دیوار اوزره نقش آدم کیدر نظر ایلد کور که
صورتدن آنک نه شئی اکسک در اول آدم شکله مائل اولان صورتک نه شئی اکسک اید و کتی بویته بیان بیور لر (م) ی
جان کست ان صورت با تاب را * روجو آن کوهر کیاب را * اوبابا تاب اولان صورتک یعنی اول دیواره نقش اولان
تابلور و شلو صورتک جانی اکسک در یوری اول نایاب و بی نظیر کوهری طلب ایلد که لازم اولان اودر * منشی * شد سز

ورای با صوابدن محروم اولور شیر دلیر عاجز فالدینی ورای با صوابدن محروم اولدینی کبی * مننوی * راه هم وارست
 وزیرش دامها * خط معنی در میان نامها * بویته ایکی وجه جائز اولور وجه اول اولدر که مصرع اول مقتضای
 مقام دلالت ایلدی کلام محذوفه علت اول اول کلام محذوف چون نه پس بیندنه پیش از احقیقش قولندن لازم
 کاور که دینه پس امیره لازم و واجد که پیش و پس سنی کوره و هر بر قدمه احتیاط ایلد نظر ایر کوره زیر اول
 ظاهر اهورا و لطیفه و آنک التند طوز اقلر واردر ناملا یچنده معنی خطی واردر یعنی اگر کما عالم اولنزه ورای
 و تدبیر له سلوک قیلنزه طریق الهیده اولان داملری کور میوب اکا گرفتار اولور و معنایه طرف و محل اولان
 نام و کلامی بی معنی اولان نام و کلامدن تمیز ایدیه میوب و رطه جهل و غفلته فالور وجه ثانی اولدر که بویته بیت
 اولده حاققتدن اوکن اردن کورمین امیرست اندیشه مثال اوله تقدیر کلام بوجه اوزره بویله دیکن اولور که
 اول حاققتدن اوکن اردن کورمین امیر کویا بحسب الظاهر شول راه هم واردر که آنک التند داملر واردر و شول
 ناملر در که آنک یچنده معنی یوقدر یعنی بی تدبیری اندیشه اولان امیر ظاهر ادوز بول کیسدر که کورن کسدر
 آتی مقصوده موصل بروسيله قیاس ایلر اما آنک باطننده نیجه ضرر و فساد داملری مشاهده ایلر و دخی شول
 الفاظ مهمله کیدر بحسب الظاهر اکانام و کلام اطلاق اولنور ولیکن انده معنادر انرا و لمز پس بومناسبتله
 اکثر الفاظ و تراکیب لذیذ حقیقته نظر اولنور قدده دام مشابه سنده اولد یغنه و معنادر خالی اولد یغنه اشارت
 و تنبیه ایدوب بیورر * مننوی * لفظها و نامها چون دامهاست * لفظ شیرین ریک آب عمر ماست * لفظلر
 و ناملر طوز اقلر کیدر یعنی چوق ناملر واردر که بحسب الظاهر شریف و عابد ایلر اما معنادر دام کولکیر در مثلا
 بر کسبه امیر و یا خود شیر و دلیر و یا خود کما باندیدر برلر و بعض کسدر که دخی صلاح الدین و معین الدین و مصلح
 الدین دیولقب ایدرلر کول و احقره بونام دام اولوب بواسم ایلد معنی اولان کسدر لکذواتنی دخی اسملری کبی
 قیاس ایدرلر حال بوک بونلر کسمالی اسملر نه مطابق دکدر و کذلک لفظلری دخی بویله در چوق الفاظ واردر که
 عبارات فصیحیه و استعارات لطیفه شکنده ظهوره کلمدر و صناعات شعریه و اصطلاحات بدیعیه بی جامعه
 اولمدر اما معنادر بهره می یوقدر اگر چه الفاظده صناعاتی چوقدر پس بوکونه کلام و ادا کسراب بقیعه بحسبه
 الظمان ماء آیت کریمه سنک فخر اسخه سر آب قیعه به مائل اولمدر آنکچون بیورر شیرین و لطیف لفظ بزم عمر من
 آنک ریکیدر حاصل کلام اولدر که قوم صوبی ایچوب و جذب ایدوب نیجه ضایع ایلر سه ظاهر شیرین اولان الفاظ
 و عبارات دخی بزم عمر من صوبی ایلد ضایع ایلر مطلقا الفاظده متعلق اولان علوم انسانک عمرنی ضایع اید یچدر
 دیکن اولور پس بوراده بر سوال لازم کاور که دینه چون کیم الفاظ شیرین جذب آب ایلنر ماله مشابه اولد یسه هر لفظ
 بوجه کده داخلیدر سوال مقدره جواب اولق طریق اوزره منیع آب حیات اولان لفظلری اولکی لفظلردن
 استثنا ایدوب بیورر * مننوی * آن یکی ریکی که جوشد آب از * سخت کما یاست روائیچو * اول بر قوم که
 اندن صوقینار قتی از بولنجیدر بوری آتی استه یعنی شول بر لفظ که آندن آب حیات علم و عرفان جوشان اولور و زلال
 معارف و اسرار ظهوره کاور بوکونه لفظلر الفاظ و کلمات اناس ما بیننده زیاده کما بادر بوری آتی طلب ایلد تا آب عمری
 ضایع قیلقدن نجات بوله سن و خاصه آب حیات معنایی آندن شارب اوله سن پس منیع آب حیات اولان کلماتک
 متکلمی مر د خدا اولدینی اجلدن و کلام متکلم صفتی اولدینی جهتدن اولا منیع آب اولان ریکدن مر دان خدانک
 کلامنی مر ادا ایلوب ثانیاً کندی ذاتلری مر ادا ایدوب بیورر * مننوی * هست آن ریک ای پسر مر د خدا * کو بچق
 پوست از خود شد جدا * ای پسر اول ریکدن مر ادا خدا در که اول مر د خدا حق تعالی حضر تلیسه و اصل اولدی
 و کدیسندن جدا اولدی یعنی صفات نفسانیه دن و اخلاق بشریه دن کدر ایدوب اوصاف الهیه ایلد اتصاف قیلدی
 * مننوی * آب عذب دین همی جوشد از * طالبانرازان حیاتست و غم * اول مر د خدا دن دنک لذیذ شیرین
 صوبی همیشه قینار و ظهور ایلر طابا لبره اندن حیات و نشو و نما واردر و الحاصل مر دان خدانک اگر ذواتی و اگر
 کلماتی منیع آب حیات اولان ریکه بکزر (مننوی) غیر مر دحق چوریک خشک دان * کاب عمرت را خورد و هر زمان
 امام د خدا دن غیر بستی قوری قوم یل زیر او هر زمان سنک عمرک آبی ایچر و الحاصل بونلر ذاتلری و کلماتلری
 محل ضیاعت عمر اولدینی مقرر در پس بونلرله مقارنتدن حذر لازمدر عمر ضائع اولیه * مننوی * طالب حکمت
 شوازم د حکیم * تا زور کردی یونینا و علم * مر د حکیمدن طالب حکمت اول یعنی لازمدر که بی معنی اولان
 کسدر لدن مفارقت قیلن سن و بر منیع حکمت اولان مر د علمدن علم و حکمتی طالب اوله سن تا کس اندن بصیر
 و علم اوله سن حکمتک تعریفی بوکام متعلق اولان کلمات جلد ثالثک دیاجه سنده مذکور اولمدر فلیطلب فی

* مننوی * منیع حکمت شود حکمت طلب * فارغ اید از تحصیل * بب * حکمت طلب اولان کسده یعنی حکمت
 الهیه بی طلب ایدینی کسده بعد تحصیل الحکمة حکمتک منیع اولور منیع حکمت اولد قد نصکره اول کسده تحصیل
 سیددن فارغ اولور * مننوی * لوح حافظ لوح محفوظی شود * عقل اواز روح محفوظی شود * لوح حافظ بر لوح
 محفوظ اولور یعنی ابتدای حالده طالب حکمت اولان کسده حفظ علوم حکم ایدینی لوح ایدی بعد تحصیل السکال
 جهل و غفلتدن و خطا و لذتدن و مقابله علم و حکمتدن مصون و محفوظ بر لوح اولور زیرا بومر تبه ده آینه دل مجلی
 اولوب لوح محفوظه مقابله قیلوب انده اولان علم و اسرار بونده منعکس و منتقش اولور اول طالب حکمتک عقلی روح
 القدسدن محفوظ اولور و فیض الورور و حدن مر ادا کندی روحی و یاروح اعظم و یا خود روح القدس اولمغه امکان واردر
 (مننوی) چون معلم بود عقلش مر در * بعد ازین شد عقل شاکردی و را * چونکه اول کسیه اول عقلی معلم ایدی که
 تحصیل عقلی سبیلله اولوردی اندنصکره عقل اکابرش کرد اولدی زیرا آنک روحی و علمی عقل مر تبه سندن تجاوز
 قیلدی و حضرت حقه واصل اولدی * مننوی * عقل چون جبریل کوید اجد * کربکی کافی نم سوزدمر * عقل
 حضرت جبریل کبی اکابر برای اجد اکبر آدم ایلر و قوم تجلی نوری بی بقار یعنی شب معراجده حضرت جبرائیل
 علیه السلام سدریه واروب مقامنده فالد قدده حضرت نبی اکا ایخی لم تأخرت منی دیوسوال قیلد قدده بویله دیو جواب
 و بر دیکه یا اجد لودنوت اغله لا حترقت پس عقل دخی سالکک حضرت حقه کمال حبشی و قربنی کورد کده کندی
 مر تبه سندن ایلر و به استعدادی اولد یغنه بناء جبرائیل علیه السلام وار اول سالکک روحنه دیر که ای وارث اجد
 وای معدن اسرار محمد بن بومر تبه دن ایلر و به تجا و زاید مزمن و حضرت حقل ذات و صفاتک مشاهده می
 مر تبه سنه کیده مزمن سن سعادتله اول جابه سیر ایلد کربن کندی مر تبه دن ایلر و بر آدم قوم تجلی نوری بی احراق
 و افشا ایلک مقرر در دیر * مننوی * بومر انکذارین پس دیش ران * حدمن این بودای سلطان جان * سن بنی
 قوبوندر نصکره ایلر و سور بنم حدم بوایدی ای جان سلطانی ته که حضرت جبرائیل علیه السلام حضرت سلطان
 انبیایه لیله معراجده بویله دیدی پس وارثله مورث عنک ما بیننده مناسبت تامه اولد یغیچون وارث کاملده دخی
 بوحالت بولنوب عقلی اکابوسوزی سو بیلر و آندن بوکونه تأخر ایلر پس کر کدر که سالک روز شب طالب علم و حکمت
 اوله و طریق علم حکمتده قدرتی بد کجه سعی و کوشش قیلد * مننوی * هر که ماند از کاشلی بی شکر و صبر * او همین
 داند که کیرد پای جبر * هر شول کسده که کمال کندن بی شکر و بی صبر فالدی یعنی اعضا و جوار حیل عبادت و قلیله
 محبت و لسانله محبت حق قیلدی و امر الهی به صابر اولدی اول کسده همان بونی یلور که جبر آغا بن طر و جبر
 بولنه کیدر یعنی دیر که اکرام الله بنم طاعت قیلجه هادی اولور سه بکافوت و مکننت و بر بنم حالا طاعت و عبادته
 قدرت و رغبت یوقدر در مع هذا نفسک مر ادی جانبته قوت بولر اما طاعت کسده کمال کندن عاجز بونی قدرت اولور
 (مننوی) هر که جبر آورد خود رنجور کرد * تا همان رنجوریش در کور کرد * هر شول کسده که جبر کتوردی یعنی
 راه طاعتده عدم قدرت و استطاعت اظهار ایلدی اول کندی و رنجور ایلدی و قوت و قدرتی واریکن تمارض
 قیلدی تا همان اول رنجور اقی مقبره ده ایلدی و هلاک قیلدی و یا خود اول جبر آفی موتا منزله سنده قیلدی تا کور
 کسل و فتوره مدفون و مستورا ولدی دیکن اوله پس مع القدرة و الاستطاعت اظهار عدم قدرت مر ذیل نعمت و مغنی
 قوت و قدرته باعث اولور نه که مع العیة و السلامة لا غله تمارض ایلک استیجاب مرض و سقامت قیلور (کمال علیه
 السلام لا تمارض و افانکم اذا تمارضتم فتمرضوا) پس بو حدیثک معنای نفی نظمه کتوروب بیورر * مننوی * کفت
 یغما بر که رنجوری بلاغ * رنج آرد تا میرد چون چراغ * جبر چه بود بستی اشکسته را * یا بی دوستن ریکد کسسته را *
 حضرت یغما بر علیه السلام دیدیکه لاغ و لطیفه ایلد اولان خسته لک مرض کتور و ترا چراغ کبی اولور یعنی چراغ
 سو بندیک کبی اول کسده دخی سو نور پس جبر لغتده نه اوله شکسته و مکسور و اولی بغا قی و مصلح اولق و یا خود منقطع
 اولان عروق و حیالی بری برینه متصل قیلغه دیرلر آنکچون جناب حقه عرب عربا یا جا برالکسور دیوندا ایدرلر که
 مصلح مکسور اندر * مننوی * چون درین راهی خودنکسسته * بر که می خندی چه پار بسته * چونکم ای اهل
 جبر بوراه طاعتده سن آباغ صیمه دل و کندیک مکسور قیلدک کیمه کولرسن و نه آباغ بغلرسن یعنی کبی استهزا
 و تمسخر ایلرسن و آباغ جبرک کسالت ایدیه بغلرسن و عاجز و بی پام دیوراه طاعتده کنیوب تمارض قیلرسن جبر
 مذهبه و اولد عبادت و طاعت قیللری استهزا ایلک شانلرند ندر نه که دیر لر عجب دیوراه خلق برده اختیار و قدرت
 زعم ایدرلر و روزه عبادت تکلیف ایدرلر بر خود بو خصوصده عاجز بسته پابر پس حضرت خداوند کار بونلر دیر که عباد
 اللهدن کیمه خنده ایلرسن و نیجه بسته پام دیوسو بیلرسن بونلری مستهزی اوله و کندیک طریق حقه شکسته باقیله

زیر اس راه حقه پایکی شکسته قلیله و فنادی نوا اولدک جناب حق سکا پای معنی و ساق بی عنای ابراق رعنا
 ویرردی و سنی منزل مقصوده ابرکورردی (منشوی) وانکه پادش در ره کوشش شکست * در رسید اور ابراق و بر نشست
 حامل دین بود او محمول شد * قابل فرمان بد او مقبول شد * تا کنون فرمان بدی رفیق ز شاه * بعد ازین فرمان رساند در
 سپاه * تا کنون اختر اثر کردی درو * بعد ازین باشد امیر اختر او * کز تراش کمال آید در نظر * پس توشک داری دران شق
 القمر * کور من میسن ای کاهل بی هزار اول پیغمبر علیه افضل الصلوات مبارک آید قلمی ره کوشیده شدی و متورم
 اولدی نه کم صحیحینده وارد اولدیکه اول حضرت تک طول قیامدن و کثرت تجمیدن مبارک آید قلمی متورم اولدی پس
 حضرت عایشه رضی الله عنها اول حضرت نه دیدیکه اتکلف هذا وقد غفر لك ما تقدم من ذنبك وما تأخر قال عليه السلام
 افلا اكون عبدا شكورا پس جناب حق سور طه بی انزال اولدیکه (طه ما انزلنا عليك القرآن لتشتق) یعنی یا محمد بر سکا
 قرآنی عبادتله نفس که تعب و یرمک ایچون انزال اولدک بیوردی فقال له جبرائیل یا محمد رافق علی نفسک فان لها
 علیک حقاً و هو مضمون فی قصیده برده صاحبی نظمه کتوروب دیر * بیت * ظلمت سنه من احی الظلام الی * ان
 اشتکت قدما الضرم من ورم * پس بو کوشش مقابله سنده اول حضرت نه براق یتدی و انک اوزر نه اوردی پس آتی
 مقام اعلا به تیوردی اولدیکه آفاق حامل احوال دین و مر تکب انقال شرع متین ایدی محمول براق اولدی
 و قابل فرمان ایدی مقبول رحمان اولدی * بیت * مهتری در قبول فرمانست * ترک فرمان دلیل خرمانست
 تا شمدی امر و فرمانی قبول ایدی بیجی اولدی پادشاه حقیقتدن بعد قبول امر رحمان فرمان رسان اولدی خلق جهان
 و سپاه اکوان اوزر نه کم ابن فارس اول حضرت تک می تبسندن ترجان اولوب دیر * و لا ذلک الا و من نور باطنی * به ملاک
 هدی الهدی بمشیتی و بدی لم یأفل و شمس لم تغب * و بی تهدی کل الدارای المنیره * پس تا شمدی یعنی عبودیت
 و بشریت حالده نجوم اول منبع علومه اثر ایلدی اما مقتضیات بشریتدن جدا و عبودیت ادا ایلد کد نصر کرمه امیر
 اختران و متصرف زمین و آسمان اولدی اگر سکا بو خصوص ایچون اشکال و شک کور سسه نظر و فکر ترده پس سن
 انشقاق شرده شد و شبهه طور تره یسن متکثر انشقاق قراولان طائفه کی مع هذا بو خصوصه آیت کریمه و احادیث
 شریفه وارده اولدک در جهوردی بونک اوزر نه اجتماع قیلند * قال الله تعالی (اقرب الساعه و انشق القمر
 و ان یروا آیه یعرضوا یقولوا امحرج من ربنا کثیره آیه تا بدرو صحیحینده دخی مکتوبدیر که * غارده که حضرت
 رسولن بر آیت استدیل اول حضرت ماه بدره اشارت ایلدیلر ایکی پاره اولوب اینوب حرطا غنک بری بر جانتندن و بری
 بر جانتندن کدر قیلوب نه مقاصد واردی قصه می مشهور در تفصیل حاجت یوقدر پس حق تعالی بو حاصل اولان
 انشقاقدن خبر و بر قیامت قریب اولدی حال بو که اقتراب ساعت آیتدن بعضی حاصل اولدیکه اول انشقاق
 قمر در وقت انشق القمر قرآنی دخی بو معنای مؤید اولور جماعت مفسرین وجه و محققین بو معنایه ذاهب اولمشدر اما
 مؤلفین سینشی القمر لوم القیمه معناسن و بر مشلدر نه کم عثمان بن عطاء باباسندن روایت ایلر که (انه قال معناه سینشق
 القمر و بونک بیجی بودر که لو وقع انشقاق القمر فی عهد النبی علیه السلام لما کان یحیی علی احد من اهل الاقطار
 یوسوز باطلدیر زیرا قایلدر که جناب حق اکثر ناسه کوستر میه و کیجه اولد یغندن ناسک کی اولرنده و کی نومه اولمش
 اوله پس بو تاویل باطلدر * منشوی * تازه کن ایمان نه از کف زبان * ای هوار تازه کرده در نهان * ایمان کی دل
 و جانندن تازه ایلد زبان سوزندن تازه ایلد زیرا تصدیق جنان اولمشه اقرار باللسان اولمزه منافق ایمانله مشترک
 اولور ای نه ساند و باطلده هوای نفسی تازه ایلش که * منشوی * تا خوا تازه دست ایمان تازه نیست * کین دوا جز
 قتل آن دروازه نیست * مادام که هوانا زه و قوی در ایمان تازه و کسل دکلدر زیر باوها اول دروازه نک قفلندن غیر
 دکلدر یعنی هوا که نفسک ما سوا به محبتندن عبارتدر جناب خدا به واصل اولمغه مانع قویدر زیرا اول دروازه
 حقیقتک هوا قلی کبیر مادامکه هوا زایل اولیه باب حقیقت مفتوح اولمزه و سالک جناب حقه وصول بولمزه (منشوی
 کرده تاویل حرف بکر را * خویش را تاویل کن نه ذکر را * ای هواسنی اله انخا زایدن تاویل باطل * منته کیدن که
 بکر که بی تاویل اینسن یعنی حقیقت معنایه مطلع اولیوب * مقتضای هوای نفسک اوزر معنی و بر مشسن کندی
 قرآنه تاویل ایلد قرآن وحدیتی دکل یعنی لازم و واجب اولان اولدر که کندیکی اصلاح ایدوب حضرت قرآنه
 ایدوره سن و قرآنی مراد نفسک اوزر تاویل ایتیموب حالی اوزر قویه سن پس بو کونه تاویل ایلدله و مقتضای هوای
 اوزر نه توجه قیلند بر سبیل توبیح خطاب ایدوب * منشوی * برهوانا تاویل قرآن میکنی * پست و کز شد از تو
 معنی * ای تاویل باطل صاحبی هوالا اوزر قرآنی تاویل ایدرسن مراد الله و مراد رسول الله صلی الله علیه و سلم
 اوزر نه تاویل اینسن بلند و روشن معنی سندن الحق و کوری اولدی یعنی قرآن و انک معنای نفس الامر ده عالی

وروشند را ما سن هوای نفسک اوزر تاویل ایلدیکه کدن الحق و کوری اولدی پس مکس و بول خری بو کونه
 کسه لره تشبیح و تظبیح ایچون علی طریق التمثیل ابراد ایلر لرتا کم کلام الهی تفسیر ایلد نلر تاویل باطل جاننه کتمه لر
 و کندی رأیه دخی تفسیر ایتیلر که (من فسر القرآن برأیه فلیتبقو معقده من الفار) حدیث شریفی قوت روتله تفسیر
 و تاویل ایلد نلر حقه وارده اولمشدر بعض نسخه ده بواجیت واقع اولمشدر که ترجمه سی بود * منشوی *
 ماندا احوالت بدن طرفه مکس * کوه می بنداشت خود را هست * کس * ای تاویل باطل صاحبی سنک
 احوالک اول عجیب مکسه بکزر که اولمکس کندیسنی بر کسه صاندی * منشوی * از خود او سر مست کشته بر شراب
 ذره خود را بیدیده آفتاب * مزا اول مکس سز کندیسندن سر مست اولمش شراب اوزر کندیسنک ذره سنی آفتاب
 کورمشدر یعنی کندیسنک ذره قدر فهم و ادرا کنی خورشید انور قیاس ایلمشدر * منشوی * وصف بازار اشنیده در بیان
 گفت من عنقای و قتم * بیان و تفصیلده طوغانلرک وصفی اشمس یعنی بازار عالم معناک اوصاف
 و اخلاق بیان اولسان کابلدره استماع اشمس و مجر دزم فاسدی کندی به غلبه ایدوب بن کانسز وقتک عنقاسی ام
 دیمش (زیافت تاویل مکس و رکبک ظن او) (منشوی) ان مکس بر برک کاه بول خر) همچو کشتیان همی افراشت سر
 اول مکس صمان چوبی و اشک بولی اوزر کشتیان کی باشتی بوجلدردی (منشوی) * کفت من دریا و کشتی
 خوانده ام * مدتی در فکر آن می مانده ام) اول مکس دیدی بن دریا و کشتی او قومشم یعنی بول خره دریا و برک کاهه کشتی
 اطلاق قیلشم بر مدت آنک فکر نده قالمشم و نیجه ایام بو کاره مشغول اولمش * منشوی * اینک این دریا و این کشتی و من *
 مر د کشتیان و اهل رأی زن * اشته بود دریا بول خره اشارتدر بو کشتی برک کاهه اشارتدر و بن مر د کشتیان
 و رأی ایدیجی اهل یعنی اول مکس بویه زعم ایلر برک کاهه اشته کشتی بول خره اشته دریا دیوسو بولر و کندی بری برای زن
 کیجی زعم ایلر بو کونه تاویل باطل ایلر * منشوی * بر سر دریا همی راند او عمد * منیخودش آن قدر بیرون زده *
 دریا ناک اوستنده اول مکس صال سوردی بو قدرش که مراد برک کاه بول خر و کندی نک وجودیدر کاحدندن زیاده
 و بیرون کورندی * منشوی * بود بجد آن چین نسبت بدو * ان نظر که بیند انرا است کو * بی حد و فر او ان ایدی اول
 چین اکانست یعنی اول بول خر مکسه نسبتله بی حد ایدی اول نظر که اول بول خری راست کوره قنی یعنی هر شیئی
 حقیقتله کوره اول نظر مکس جنسندن قنده اولور اول نظر اولمزه الا انسانده اولور * منشوی * عالمش چندان بودکش
 بینشست * چشم چندان بجرم چند بینشست * مکسک عالمی اول قدر اولور که آنک بینش و نظردر چشم
 بو قدر بجرم اگا بو قدر در زیر اخر کسک ادرا کی نه مقدار ایه علمی دخی اول مقدار اولور و اشیای دخی اول مقدار
 ادراک قیلور پس مقالک مألنه بو کلا سک نتیجه و مر امته بویتله اشارت ایدوب سورلر * منشوی * صاحب
 تاویل باطل چون مکس * وهم او بول خر و تصور رخس * باطل تاویلک صاحبی مکس کبیر آنک وهم وظنی بول خر
 و تصور و تاویل خسر تصور را و خست تقدیر نده در رخس برک کاه معناسنه اولور تاویل باطل اولور قید ایلر
 تاویل حقدن احترازدر که تاویل حتی بیلز الا الله و علمده راسخ اولنلر یلور * منشوی * کرمکس تاویل بکندارد برای
 * آن مکس را بخت کرد اندامی * اگر مکس رای واسطه سینه اولان تاویل ترک ایلر سه اول مکس طالعی هم ایلر
 یعنی اگر مکس مشرب اولان مؤل رأیه اولان تاویل باطلی ترک ایلر بوب ثابت اولور سه انک طالع همایونی اوج
 معناده ای همایون ایلر پس تاویل رکبکدن قورتلوب بعده هر نه سولر سه تحقیق سولر بوعم وجه در اگر مکس
 تاویل باطلی رأی ملیح و فکر صحیح ایلر ترک ایلر آتی بختی همایونی مرتبت ایلر * منشوی * ان مکس نبودکش
 این عبرت بود * روح اونه در خور صورت بود * کش کاش تقدیر نده در تقدیر کلام اول مکس اولمزه کافکر صحیح ایلر
 تاویل باطلدن عبور ایتک و راه حقیقه کتمک حالی میسر و معقدراوله آنک روحی صورته لایق اولمزه بلکه صورت عالمندن
 برتر و عالیتر اولور و انک ادرا کنده عقول حیران فالور (تولیدن شیر از دیر آمدن خر گوش (می) همچو خر گوش کو
 بر شیرزد * روح اوکی بود اندر خورد قد * مثلاً اول خر گوش کی کاه و کندی و شیعه اوردی یعنی شیر پنجه اوردی و بخانه
 و مقابله قیلدی آنک روحی چن قدنه لایق ایدی یعنی آنک روحی قد و صورتدن عالیتر و برتر ایدیکه کندیندن اقوی
 و اعظم خصه له مقابله ایدوب آتی هلال ایدی * منشوی * شیر می کفت از سرتیزی و خشم * کزده کوشم و در برست
 چشم * شیر حدت و غضبی طرفندن کندیسنه ایتدیکه دشمن کوش بولندن چشمی بغلادی یعنی اول طائفه نک
 سوزلنی استماع ایدوب کوزلم بغلندی * منشوی * مکرهای جبریا بستمه کرد * تیغ چو بنشان تم را خسته کرد *
 جبر برک مکر لری بی بستمه و مقید ایدی انلرک اغا جدن تیغی جی مجروح ایلدی یعنی انلرک صادق و صحیح اولمین
 سوزلری بی خسته و شکسته ایلدی * منشوی * زین سبب من نشوم ان دمدمه * بانک دیوانست و غولان ان همه

شهادت کرده بن اول دمدمه می استمزم و انزل آقاویل من وره سیله اصلا برایش ایتمزم بوجه سی دیولرک وغولرک
صداسیدر یعنی بونلرک بوجه سوزری شیطا نلرک وغولرک حیل و مکرله اولان کلام و اداسیدر غول بیابانده بر نوع
چندر که بعضی کسه لره دوسی کبی صدایدوب انلری اضلال ایدر لایکنی جلدده تحقیقی مذکور اولمشدر * منشی *
بردران ای دل نوایشان راما است * بوستان برکن که شان جز بوست نیست * ای کوکل سن صبر و توقف ایله انلری
یرت انلرک بوستی قویار که انلر بوستدن غیر دی کادر و فی الحقیقه عهدنه وفا ایلین کسه لر محض اقشرو بوست منزله سنده
در که شیر غضب الهی انلره من حیث المعنی بوکونه نیت ایلر و بوی وفاری طورمه هلاک ایله دیولسان حالله سوبلر (م)
بوست چه بود که فتهای رنگ رنگ * چون زره بر آب کش بود درنگ * قشر بوست ندر کونا کونا مقالات و دورلو
دورلو کلمات در آب اوزره اولان ذره کبی یعنی نقوش و ارقام کبی که انل درنگ و قراری اولمیه * منشی * این سخن
چون بوست و معنی مغز دان * این سخن چون نفس و معنی همچو جان * بوسوز سو بیلنور بوست کبی بیل و معنای ایچ
کبی بیل بوسوز نقش کبیدر و معنی اکاجان کبیدر معنای اولمین سوز قالیبی جان کبیدر که کافظ مهمله دیر لروا کر
رضای خداوند و رضای رسوله موافق اولمزه سه * کامالای یعنی تعبیر ایدر لر * منشی * بوست باشد مغز بر اعیب
بوش * مغز نیکو و راز غیرت غیب بوش * بوست بر امن ایچون عینی ستر ایدر بچیدر * کذلک الفاظ و عبارات
کشینک در و تنک عینی اور بچیدر و لهذا قال علیه السلام العلم والمال یستران کل عیب ایلر و مغزی غیرتدن غیب
اور بچیدر غیبیدن مراد بونده غیب هویت الهیه در یعنی حضرت غیب مطلق کمال غیرتدن مغز نفز صاحب اولان
ولیلری دیدنه ناسدن ستر ایدر بچیدر که بونلرک جمال جانلری و کمال عرفانلری خلق عالم کوره من لروا طافت
در و نلرک نظر ایدر کوره من لروا اما انلر که مغز بد صاحب ایدر علم و مال و قیل و قال اگر چه انلرک فساد درونی عیون
عوامدن ستر ایلش در لیکن دیده خواصدن عیوب و قباحتلری مستور و پوشیده اولمشدر * منشی *
چون قلم از باد بد قتر زاب * هر چه بویسی فنا کرد دشتاب * چونکه قلم باد بددن دف تر ایدن ایدی هر نه بازار ایدر
فوری فنا و محو اولور * منشی * نقش آبست اروفا جوی ازان * باز کردی دستهای خود گران * بی معنی اولان سوز
فی المثل نقش ایدر اکراندن و فاقبا استر ایدر کیر و دوزنلر کندی الیریکی ایصر می اولدیغ حالده * منشی *
باد در مردم هوا و ارزوست * چون هوا بکذاشتی بیغام هوست * اکر باددن مراد طو تر ایدر انسانک وجودنده
هوا و ارزور چونکم هوای قویه سن و خدانک امر نه اویه سن هوانک خبر ایدر یعنی چونکم هوای نفسانیه بی ترک
ایلیه سن هویت الهیه نک الهام و کلامی مر تبه سیدر و حضرت حقله مکالمه خوش ایلرک و خبر المتی و آتی مشاهده
قیلای مقام ایدر * منشی * خوش بود بیغامهای کرد کار * کوز سر تابای باشد باید ایدر * حق تعالی نک بیغاملری
خوش و لطیف اولور زیرا که او بیغام باشد آنرا دکن یعنی اولندن آخر نه دکن باید ایدر و برقرار اولور پس کر کردر که
ترک هوا ایدر سن و طریق حق کیده سن تا الهام حق لایق اوله سن و بیغام خدای کوش و هوشله استماع ایلر که
استعداد بوله سن و مقام امنه و بقایه واصل اوله سن * منشی * خطبه شامان بکر ددان کا * جز کایا خطبه های
انبیا * شاهلرک خطبه سی و اول سلطنت و دولته لری بالکلیه متبدل اولور انبیای عظام علیهم
السلام خطبه لردن سلطنت و دولته لردن ماعداسیکه بونلر متبدل و متغیر اولمزه باید ایدر * منشی * زانکه بوش
بادشاهان از هواست * بار نامه انبیا از کبریاست * از در مه نام شاهان برکشند * نام احمد تالید بری زنده * زیرا
بادشاهلرک هیبت و شوکتی هوا دندرا نکچون متبدل و فانی اولور انبیای عظام مک اجازت نامه سی کبریا دندر یعنی
انبیا نک حکومت نامه سی و تصرفی عظمت و کبریا صاحب اولان خدای تعالی دندر حق تعالی نک کبریا لغنه
نیجه فنا و زوال کلمه سه انبیا نک دخی اولو لغنه اوله زوال کلمه لردن شاهلرک نامن قورر لر یعنی سکه لری تغییر
ایدر لروا اما حضرت احمد علیه السلام نام شریفی تا ابدی اورر لر یعنی بعض سیم و ذهبیدن لوحه لروا زره تبر کا و تینا آنک
نام شریفی تا قیامت دکن نقش ایدوب قز لر و یا خود کا غندن صحیفه لروا زره دامن نامه دکن کاتسلر آنک
اسم لطیفی بازار پس نام احمد همیشه مضروب اولمندن خالی اولور پس بوراده بر سوال لازم کا ور که دینه مقدمه ایدر بکر
ایدر که انبیای عظام علیهم السلام دولت و خطبه لردن ماعداسی شاهلرک دولت و خطبه لری بالکلیه متبدل و متغیر
اولور و انلرک ناملری در ملر دن زوال اولور پس سلفه کلان انبیانک شریعتلری دخی منسوخه اولدی و اکثر نک ناملری
دخی نامعلوم قالدی و نابید اولدی پس جز کایا خطبه های انبیا دیو شاهلرک خطبه و سلطنتندن انلرک خطبه سی
و سلطنت و ناملری استثناء ایلرک نیجه صحیح اولور بر سوال مقدره جواب ویروب یورر لر * منشی * نام احمد نام جله
انبیاست * چونکه صدامد بود هم پیش ماست * حضرت احمد نام شریفی جمیع انبیانک نامیدر یعنی انک اسمی

جمیع انبیای علیهم السلام اسمنک جمعی و انک شریفی جمیع انبیانک شریفی و انک خلاصه و اکمل در و انک حقیقی جامع
جمیع حقایق و انک روح شریفی جمیع ارواح و علومه حدایق کبیدر که جله بی محیط در چونکه انک اسمی ذکر اولنه جمیع
انبیا نک و جله اولیانک و اصفیانک اسملری ذکر اولنک کبیدر منلا چونکم بوز کلدی طقسان هم برنم قتر زده در زرا و ز
اعدادک اکملدر ماد و تده اولان عدد لر بونک تحت حکم منده داخلدرو فی الحقیقه بوز دیک طقسان و سکنان و تمش
و تمش تا احده و ارنجیه دلک جله سی بوز لرک ایچنده موجود در و بوز جله بی محیط در پس حضرت احمد علیه السلام
نامی و شریفی و حقیقتی بوکا کوره قیاس ایله که انک ذکر اولنسی جله نک ذکر اولنسی مغنی اولور (هم در بیان مکر
خر کوش * منشی * در شدن خر کوش پس تا خیر کرد * مکر ها با خویشتن تفریر کرد * خر کوش شیر کشته کرده
چوق چوق ناخیر ایلدی شیر ایده جک مکر ایولا کند بینه تفریر ایلدی (م) درره آمد بعد تا خیر دراز * تا بکوش
شیر کویدن دوراز) دراز وافر تا خیر دکنصره خر کوش بوله کلدی تا شیر لک و لاغنه بر ایکی زاز دبه خر کوشدن مراد بونده
عقل معاد در عقل معاد صاحب لرک بر کاره شروع ایلرک و قنده تا فی و تدبیر لری بوکونه اولور هر شینک آخری اول تفریر
و تصور ایدوب اندنصره اکاشروع ایدر لر * منشی * تاجه عالمه است در سودای عقل * تاجه باهیه است این
دریای عقل * عقل سودا سنده تانه عالمه واردر عقل دریا سنده نه عجب و سب و عتلا واردر سودای عقل بونده عقلک
قار لیسنده یعنی وجودنده دیمک اولور * منشی * صورت ما اندرین بحر عذاب * می دود چون کاسه بر روی آب
مثلا برنم صورت و وجود و بوش برین دریاده که مراد دریای عقلدر بیلر و حرکت ایلر آب اوزره اولان کاسه لر کبی * منشی *
تا نشد بر سر دریا چو طشت * چونکه بر شد طشت دروی غرق کشت * تا کم برنم صورت کاسه سی آب عقلدن
بر اولمیه دریا اوزره لکن کبیدر چونکه طشت آبله بر اولدی دریاده غرق اولدی یعنی مادامکه برنم وجود من کاسه لری آب
عقلدن طولمیه و آنک اسرار لطافتندن بر اولمیه عالم صورت سیرندن خالی اولمزه نقوش و الوان کور مکدن فارغ کلز اما
شول دمکه عقله بر اوله و آنک معانی و اسرار ایل طوله عالم صورتدن گذر ایدر و دریای عقلک عمقنه کیدر اسرار عالم جبروتی
مشاهده قیلور و بحر لاهوته مستغرق اولور حتی واروب عقل کل مر تبه سنی بولور * منشی * عقل پنهانست
ظواهر عالمی * صورت ما موج یا زوی نمی * عقل دریای پنهاندر و ظواهر اولان بر عالمدر و یا خود عالمه منسوب اولان
ظواهر در و یا خود بصورت عالمی ظاهر در دیمک اولور برنم صورت قز فی المثل اول دریادن بر موج و ابر غندر (منشی)
هر چه صورت می و سبیل سازدش * زان و سبیل بحر در اندازدش * هر نشه بی که صورت و تن اول دریایه و سیله
و واسطه دوزر بحر عقل اول و سیله جلندن اوتری صورت و تنی کندی ابراق آثار یعنی صورت و تن دریای عقل کاه واصل
و داخل اولمق ایچون هر نه شینیکه وسیله دوزر سه اندن دور اولمغه سبب اولور پس اکاموصل اولان وسیله نه کندی نوری
اولور آتی غیر لک ادر کچون وسیله قیلرک ممکن اولور اما غیر لک و وصول و ادر کچون وسیله قیلرک آنک ادر کندن
محروم قالدور پس کندی ذاتی سیلان و ریبی دخی مشاهده قیلان اول نور الهیدر و اکر کا واصل اولمق مراد ایلرک
عقل کی وسیله ایله که جزو کاه وسیله اولمغه ممکن اولور * منشی * تا نبیند دل دهنده راز را * تا نبیند تیر دور انداز را
تا صورت مر تبه سنده اولان کوکل راز و بریجی کورمیه تا ابراق آتینک اوقتی کورمیه دور اندازد و دهنده رازدن
مراد خدای تعالی دندر برنم مراد واسطه و سبب تقدیر کلام مادامکه کوکل راز و بریجی کورمیه و ابراق آتینک
سبب و تدبیری تیر نه نظر ایدر کورمیه بوندن اولی معنی تیر دور اندازد مضایق اولیوب نبیندک فاعلی اولمقدر بو تقدیر
اوزره تیردن مراد صورت مر تبه سنده اولان دل و یا خود مجر دحقدن دور اولنک وجودی اولور و تقدیر بر معنی بوله دیمک
اولور که مادامکه کوکل راز و بریجی کورمیه و دخی تیر کندی ابراق آتینی کورمیه یعنی مادامکه تیر کبی اولان دل
و یا وجود غافل بعید ایدر بی و ابراق آتینی فاعله نظر ایدر کورمیه جواب بوییت اولور (منشی) اسب خود را باوه داند
و رستیز * می دواند اسب خود در راه تیز * اول وجود غافل کندی نک آتی باوه و ضایع اولمش بیلور و عناد وجدلن
کندی نک آتی بوله تیز بولد بر راسیدن مراد حقدن غافل اولان کسینک عقل و روحیدر که دائما کاسه واردر (منشی)
اسب خود را باوه داند ان جواد * اسب خود اورا کشان کرده چو باد * اول جواد کندی نک اسب بی باوه و کم بیلور و حال
بوکه کندی نک آتی چکی و بلی ایلش * منشی * در فغان و جست و جوان خیره سر * هر طرف برسان و جوان
در بدر * اول سر اسبه و سر گردان غلط ایدوب فغان و طلبده در قیودن قیویه هر طرفه بلیجی و طلب ایدر مجیدر و بویه
دیجیدر (منشی) * کان که دزدید اسب ما را کو کبیت * این چه زبیران تست ای خواجه چیست * که اول کسه که
برنم اسمی او غور لادی قتی و کبیدر یعنی شول کسه که کندی روحندن و عقلندن خبر دار اولمیه و عالم ارواح
و عالم عقولک و جبروت و ملکوت دید کاری عالمک طلبنده اوله اول کسه کندی را کب اولدیغی آتی حالا اکارا کب

ایکن ضایع ایدم دیوطن ایلسی کیدر پس بوکونه کسبیه دیم کرکدر که بواسب که سنک او یلوغلت التمه در
ای خواجه ندر یعنی بو عقل و روح که سن کارا کب سن واول سنی حاملدر بونه در دیم کرک اول کندی حقیقتندن غافل
اولان واسینی باوه زعم قیلان کسبیه دیسک بوسنک سوار اولدیغلت اسب نه در (مثنوی) اری این اسبست لیکن اسب کو
باز خود ای ای شهسوار اسب جو * نغم بواسب بدر لیکن اسب قتی دیرای اسب طلب اید یچی شهسوار کندی که
کل یعنی اگر بر حقیقتندن غافل اولان کسبیه بوسنک را کب اولدیغلت عقل و روح کدر که حالاسنک ملک کده دروسن
آنی طاب سن دیسک دیر که بی بو عقل و روح کدر ولیکن عالم عقل و عالم روح قیده در که بن آنک طابالی یم پس اکادینک
کرکدر که ای شهسوار اسب جو عقلی تر لایله و کندی که کل تا که حقیقتی کورده سن عالم ارواح دید کارنی کندی
روح کدره و عالم عقل و جبروت دید کارنی کندی عقل کده و عالم لاهوت دید کارنی کندی سر کرده مشاهده قیله سن
و هو معکم ایما کنتم (رموزنه عالم اوله سن که بوجه سی سندن دور کدر * مثنوی) جان زیدانی و نزدیکست کم
چون شکم پر آب و لب خشکی جوخم * نفخه الهی اولان جان انسانه کمال ظهورندن و غایت قریندن کم و پنهاندر
انسان بر کوب کیدر درونی آب حیاله بر روی آبدن خشک و خالی در پس حقیقت نظری ایله نظر اولسه جان جان
انسانه جان و جانشندن دخی اقرب و اظهر در بر خوی * و نحن اقرب الیه من حیل الورد * و بر مرقه تضای (واعلموا
ان الله یحول بین المرء وقلبه) و بر مرقه تضای (و فی انفسکم افلا تبصرون) نهاییه مافی الباب شدت ظهوری اکا
نقاید رنه کم تنک حیات و قیامی جانله در پس جانک حیات و قیامی دخی جانانه در معلوم اولدی که هر حاله انسان
جانندن و جاناندن ایرود کدر ولیکن اکثر انسان بومعنائی مشاهده قیلد کدر انکی چون حضرت مولا نایق الله
سره العزیز بوی خصوصه الوانه نوری تمثیل ایدیلر تا معلوم اوله که الوانک ظهوری نورک وجودنده متوقف ایکن و نور
الواندن اظهار ایکن الوان مشهور و نور اکثر ناسه نسبتله مقفوددر (مثنوی) کی بیانی سرخ و سبز و زرد * تانه دینی پیش
آرین سونور * لیک چون در رنگ کم شد و شوش تو * شد ز نور آن رنگه سار و پوش تو * چونکه شب آن رنگه مستور بود *
پس بدیدی دید رنگ از نور بود * وجود الوان مذهب شیخ ابوعلی سینا سده و ظهور الوان بعضی لمذهبنده وجود نور
واسطه سیله در پس الوانک ظهوری اوج نوع نوردن ایکسی اولمجه اولان نور بصر نایان نور شمس و غیره نایان اگر کجه
ایس نور چراغ انور در پس معنای بیت سن سرخ و سبز و زرد رنگی شیلی کور رسن یعنی جمیع الوانی نیجه مشاهده
قیلور سن تا بوالواندن اول اوج نوری سن کور میسه سن یعنی البتته بواج کونه نوردن ایکسینی اول سکا حاصل اولمدر
اندک کمره سن الوان واشکالی کوردک ولیکن چونکم سنک هوشک رنگدره مستغرق و کم اولدی اول رنگار سکا
نور دن حجاب و پوش اولدی و سیران الوان واشکال سنی مشاهده نور دن غافل قیلدی چونکم کجه کادی و اول
رنگر مستور اولدی پس کورد که رنگی کورم کلک نور دن اولدی امدی ظهورات اشیا نور خدا ایله در زیر هر رنگم
ظاهر فی نفسه و مظهر لغیره در کانونر تسخیمه و لنور پس جناب حق جل شأنه نفسنده اسماء و صفایله ظاهر و مظهر
جمیع مظاهر در پس بواجلندن انک اسماء حسناسندن بری نوردر (و فی حدیث ابی ذرقال سألت رسول الله صلی الله
علیه وسلم هل رأیت ربک قال نوری اراه بوحیث اوج وجهه قرأت اولنور فتح همزه و کسر همزه و یاء تسبیله ایکی
وجه اوزره بر نوردر که و یا خود نور منسوبد که بنانی کورورم دیمک اولور پس وارثان انبیا و اوصلا حقیقت هدی
دخی مارایت شیأ الاورایت الله قله خوا سجه هر نه نظریه لایسده اخذای کورر لاندن کمره نور خدا اشیا
مشاهده قیلور و مؤثر دن اثری بولور کاسال الاعرابی انبی صلی الله علیه وسلم قال علیه السلام معرفت الله
قال عرفت الاشیاء بالله ای بنور الله و هدایه لایواسطه الاشیاء پس کوره مستدلین بونلرک عکسیدر که انلر اردن مؤثره
استدلال قیلور و صانعی صنعله بیلور بوطا ثقل اول الوانی کوروب بعده نورک وجودنه انکله استدلال قیلان کیدر
والیکی طاقفه نورک وجودیه الوانی کورن کیدر میزینم ما فاین هم * مثنوی * نیست دید رنگ بی نور برن * همچنین
رنگ خیال اندرون * این برون از آفتاب و از سها * و اندرون از عکس انوار علا * خارجه اولان نور سز رنگ واشکالی
کورمک میسر اولدی که ظلمنده الوان واشکال ظهوره کلدی همچنین درونک خیالک رنگی و احوالک لونی دخی
بی نور درون همز اولدی و نافع اولان مضرا و لنندن فیصل بولدی الوان واشکال بیرونی بصر ایله کوریلور خیال و احوال
درونی بصیرتله بیانور و نور سیرتله فرق اولور بونور بونی آفتاب و سها دن یعنی نیران ظاهر دندر و نور درونی عکس
انوار خدا دن و اوصاف اسماء اندر پس اصل نور نور بصیرتله رو نیجه و جوه شتی ایله نور شمس و قمر دن و نور بصیرت دخی
افضل و اقوا در بر اوقوت با صبره کندی نفسی و ادراستی و هم آلتی که قلب و دماغ در ادراک الیله و کلیات و جزئیات
و موجودات و معدومات دخی ادراک الیله و بواطن اشیا به نافذ اولور پس نور شمس و قمره و نور بصیرتله بوصلت و هنر

بوقدر ایله اولجی اصل نور دیمک بو کاصحیح اولور * مثنوی * نور نور چشم خود نور دلست * نور چشم از نور دلها
حاصلست * نور چشم شول قوت با صبره در که جمیع چشمی اولان حیوانانده بونور چشم موجود و حاصلدر بلا
انضمام نور قلب پس حیوانات انکی چون هر نه بی کورسلر طبیعتله به ملایم اولانی احساس ایله کدن غیری نه اید و کن
حقیقه بیلر پس نور نور چشم بونلرده و نور بصیرتی اولان آدمیله بوقدر زبر انور نور چشم خود نور دلدر نور چشم ایسه
کو کالرک نور ندن حاصلدر یعنی عندالرویه مدر که اولان نور چشم نور قیلدن حاصلدر و یا خود قوت با صبره نک و حواس
ظاهر نک نشو و نما سی رئیس جمیع اعضا اولان قلبدندر که هر حسک اکا اتصالی و آندن استمدادی واردر بونور بیله
نور چشم نور دلدن حاصلدر * مثنوی * باز نور نور دل نور خداست * کور نور عقل و حس بال و جد است * کیر و بونلر
کی کو کلک نورینک نوری نور خدا در یعنی نور دل که قوت عاقله در کافور خدا منضم اولمق سزین هر انسانده واردر دون
المجانین استمداد لری مقداری پس نور خدا که عقل و حس نور ندن بال و جد در حقن نور قلبه منضم اولسه انکله
معرفه الله حاصل اولور و اسماء و صفاتی یلور و مرآت الهیه بی تمیز و ادراک قیلور و بی بسع و بی بصیرت به سنی
بولور حتی هر اعضا سی نور خدا ایله (واشرقت الارض بنور ربها) مقتضای سجه منور اولد قد نصکره کندی و بی عین نور
خدا بولور رنه کم حضرت پیغمبر علیه السلام دعا ایتمکله بومعنائیه اشارت قیلوب یوردر (اللهم اجعل فی قلبی
نورا و فی سمعی نورا و فی بصری نورا و عن عینی نورا و عن شمالی نورا و فوقی نورا و تحتی نورا و امامی نورا و خلفی نورا و اجعل لی
نورا * مثنوی * شب ندر نور ندیدی رنگه * پس بضد نور سید اشد ترا * دیدن نورست و انکه دید رنگ * وین بضد
نور دانی بی درنگ) پس الوان واشکالک کورلسی نورله در چونکم کجه نور اولدی رنگری کورمه مدک پس نورک ضدی
سیبیله سکا نور سید اولدی امدی اول نوری کورمکدر اندن کمره رنگی کورمکدر بومعنائی یعنی اول نوری کورب
صکره رنگی کورمکی نورک ضدیله بیلور سن بلا فکر و توقف که بونی بیلک بدیمیا تندر ملا حظله و نظره محتاج دکلدر
مثنوی * رنج و غم راحتی بی آن آفرید * تا بدین ضد خوش دلی آید بدید * رنج و غمی حق سبحانه و تعالی انکی چون خلق
ایلدیکه تا بویکی ضد سیبیله خوش دلک ظاهره که که هر شیء ضدیله منکشف اولور مثلا اگر کجه اولسه بلنزدی که
نهارنه دروشتا اولسه معلوم اولمزدیکه بهارنه در فقر و غنا اولسه سلامت و عیالی کم بیلور دی سقامت اولسه
صحتی کم بیلور دی و حیات اولسه موتدن کم اگاه اولور دی یا خود ظلمت اولسه نور و قوت اولسه فقور بیلور و میدی
والم اولسه حضور و غم اولسه سرور بولور و میدی البتته نعمتی مظهر اولور و ذات عزتی و زجت راحتی تبیین قیلور
اعلا بستی ایله بیلور و هستی نیستیده کوریلور (بیت) هستی اندر نیستی توان نمود * مال داران بر فقیرانند جود *
وقس علی هذا سائر الاضداد * مثنوی * پس نهانیه باضد سید اشد * چونکه حق را نیست ضد پنهان بود *
فاذا کان كذلك الاشیاء تبین باضدادها فخوا سجه نهانیه ضدیله عیان اولور چونکم حقه ضد بوقدر نهان اولور پس
باء عربیله اوقفقه جائزدر که حق نهانیه ضدیله سید اولور چونکم حق ضد و ندی بوقدر پنهان اولور دیمک
اولور یعنی جناب حق وجودده شریک و ندی و اولو هیتمده مقابل و ضدی بوقدر که بواسطه تضاد و قابل
ظهوره کله بلکه جمیع اوصاف متضاده و اسماء متقابله ایله مرایای کائنات و محالی موجوداتده متجلیه اولان
حضرت در (بیت) وماهی الا ان بدت بظاهر * فظنوا سوا ما وهی فیهم تجلت * و غایت خفاسی کمال ظهور دندر
و نهان اولسی زاده عیان اولمسن دندر انکی چون * بیت * ای تو خفی در ظم و ر خویشتن * وی رخت پنهان
بنور خویشتن دیمشدر * مثنوی * که نظر بر نور بود انکه برنگ * ضد بضد سید بود چون روم و رنگ * پس بضد نور
دانسی نور نور * ضد ضدرای نماید در صدور * نور حق را نیست ضدی در وجود * تا بضد او را توان سید نمود *
زیرا نظر اول نورده اولور اندن کمره رنگه اولور اوله اولجی ضد ضدیله سید اولور و روی و رنگی کبی پس ضد نورله بیلدک
سن نوری زبر ارض ضدی کورمکدر و دره بویه اولجی نور حق بوکونه استدلال قیلدی ممکن دکلدر زبر احق تعالی
حضرت تیر رنگ نورینک وجودده ضدی بوقدر تا که ضدی ایله آتی پیدا و هویدا کورمک ممکن اوله زبر انوری ظلمت
ضدی اولان نور دکلدر که آنک نور فی ظلمتله بیله سن و وحدتی کثرتک مقابلی اولان وحدت دکلدر که وجود مقیددن
وجود مطلق آیزوب اکا بواسطه دلایله عارف و واقف اوله سن ا کر نظر حق بیله بقارسک بروحدت کورر سنکه جمیع
کثراته رونما اولم و بر حقیقت بولور سنکه جله اضداد و اختلافاته ظهور قیلش ومع هذا بکثرات و مظاهر کاحمل
و مکان دکلدر (مثنوی) لاجرم ابصار ما لا تدرک * و هویدرک بین نواز موسی و نه * سور انعامده اولان آیت کریمه به
اشارتدر (لا تدرک الابصار) ای لایحیط به الابصار لانه لطیف جلیل عن ادراکها و کیف تدرکها و هی لا تدرک
انفسها الا هی نور منه (و هویدرک الابصار) لاحتاطه بکل شیء و لطف ادراکها پس بویتنک معنای لاجرم بزم کوزر ز

اول الهی ادرالو احاطه ایده من نفی ادرال نفی رؤیتی مستلزم دکلدر زیر ادرال احاطه به دیرلحق تعالی احاطه اولفقدن
منزهد و اول الله بزم ابصار عین جمیع ادرال ایلر بزم بصیر لر عین ادرال ایلرک خصوصنی سن کور موسی علیه
السلامدن و کوه طور دن که جبل طور رب موسی علیه السلام تجلی قیلده کوه طور مد کوه طور متلاشی اولوب
وحضرت موسی علیه السلام مغشی علیه بقیلوب عقلی کیدوب بعد الا فاقه (سجراتک تب الیک وانا اول المؤمنین)
دو جناب حتی بو بصر له ادرال اولفقدن تزییه قیلدی (منوی) صورت از معنی چوشیر از بیشه دان * یا چوا و از و سخن
زاند بیشه دان * این سخن و او از اذ بیشه خاست * توندانی بجز اندیشه بکاست * لیک چون موج سخن دیدی
لطیف بجز آنکه باشد هم شریف * یعنی لاجرم بزم ابصار عین ازی کور مد یکی من حیث ذاته در لایمن حیث صنعه
و آثاره اگر چه عالم معنی بو کوزا له کور لزم اما معنا صورتده ظهور ایلدی یکی جهتدن صورتدن معنایه عارف اولور سن
و آثار دن مؤثری یلور سن نه کم تمثیل یورر لر مثلاً معنی عالمندن صورت عالمنی بیشه دن شریف کی بیل نه کم شریف
متشابه نشو و نما یولوب و اندن حقیقوب ظهور کابو بینه کا عودن ایدر کذلک بو صورت عالمی دخی منبستان
معنادن نشو و نما یولور و اندن ظهور کور و بینه کار جهت قیلاور یا خود صورت عالمنی اندیشه دن حاصل اولان
سخن و آواز کبی بیل که معنی عالمی فکر و اندیشه کیدر و صورت عالمی صوت و سخن کیدر کور که بوسوز
و بو آواز اندیشه دن قالقدی و حاصل اولدی مع هذا سن بیلر سنکه بجز اندیشه نه مکانده در که آنسانه نه داخل و نه
اندن خارج و نه متصل و نه متصدد و لیکن بجز موج سخن چونکم * کور دکه که لطیف در آنک بجز فی دخی هم
یلور سنکه شریف در زیر الجرحه تدل علی الغدیر و الحفنة تدل علی البیدر الکبیر و اسخه اثر دن مؤثر استدلال
اولور و جز و دن که استشهد و انتقال قیلور فقس علی هذا عالم الصورة و عالم المعنی و الصنع مع الصانع الاعلی
* منوی * چون زدنش موج اندیشه بکاست * از سخن و او از صورت بکاست * از سخن صورت
براد و باز مرد * موج خود را باز اندر بجز برد * صورت از بی صورتی آمد برون * باز شد کانا الیه راجعون *
چونکم عقل و دانش بجز ندن موج اندیشه تصور اولوب حلقوم و مخارج جانبیه چایدی و اول تصورات ذهنیه
مرتبه بخارجده حروف و کلمات لیسان کیوب سخنندن و اول سخنن آوازندن صورت دوزدی و الفاظ و عبارات
شکل بغلدی سوزدن صورت طوغدی و معنی حاصل اولدی و کبر و اولدی و زائل اولدی زیر حروف و کلمات اعراض
سیاله کیدر که ای زمان باقی فالمرس بچکم کل شیء رجع الی اصله موج سخن کبر و بجز نه کندی کذلک جمیع صورت
بی صورتنک عالمندن که عقل کل عالمدر نفس رحمانی کبی معانی اسماء الهیه بی اظهار قیلدی کبر و اکا کندی بز که
موجودات ممکنه بجز جملده تحقیقا کارا جعلاز * منوی * پس ترا در لحظه مرگ و رجعتیست * مصطفی افرو
دنیا ساعیتیست * جله عالم می شود هر دم فنا * باز بیدای نماید در بقا * هست عالم دائم در سیر و جلس * نیست خالی
یک نفس از خلع و لبس * پس ای سالت اگر نظر حقیقت بیند بقیلده هر لحظه سکامرگ و رجعت و او هر آنکه اعدام
و آنک امتحالی ایجاد مقدر در هر کس دخی همچنان آنا فنا نموت و حیاته در لیک کن تجدد امثال و تعاقب
اشکال ایلد بکیچون اکثر محجوب و یلور سدن غافلدر و بومعنی (بل هم فی ابس من خلق جدید) آیتنک معنای
حقیقه یسندن دخی حاصلدر پس افراد ممکنکندن هر بر فردا عالم خلع و لبس و فنا و بقا و در لر بونکتی بی
اشعار ایچون حضرت مصطفی علیه السلام دنیا ساعته یوزدی مدت دنیا بر ساعت اولیچو بر آدمک عمری اول
ساعتدن بردم اولور نه مایه مافی الباب اول بردم سرعت آنکیزی صنع خدا نمند * کوسه ترا ما کلمع بالبحر
او هو اقرب در عندها لله کما قال الله تعالی فی امر الساعة (وما امر الساعة الا کلمع بالبحر او هو اقرب * منوی *
فکر ما تیر یست از هو در هوا * در هوا کی باید اید تا خدا * توندانی بجز اندیشه بکاست * بجز مشلردی و بجز اندیشه به
مناسب بر فاج ایات شریفه دخی ادا یورب و خلع و لبس سرفی دخی مناسبتله ذکر قیلده قد نصکره بجز اندیشه بی
و منبع فکر و هر بیشه بی بیان ایدوب بیورر که ای طالب اسرار الهی بزم فکر و اندیشه من کوبار تیر در هویت
ذات الهیه دن هوای وجود آنسانه ده اول تیر فکر چن کا نور تابه خدای تعالی به کور پس دمبدم سهام افکار
و اقوام هویت الهیه دن هوای قلوب آنسانه به رمی اولور بینه جوانینه عودن ایلر کذلک دنیا و ما فیها بقدر
و ارایه هر آنکه حق جانندن نفس رحمانیه واسطه سیله هر شیعه وجود اعطا اولور و بینه مقتضای احدیت
و قمار تله انلردن سلب و اخذ اولور نه کم بومعنا به اشارت ایدوب بیورر (منوی) هر نفس نومی شود دنیا و ما
بی خبر از فو شدن اندر بقا * هر طر فة العینده کهنه و نو اولور و دنیا و ما ده و حی اولور و اشیای بزره رانده بودنیانک
کهنه و نو اولانندن بی خبر بقیلده صورتده که بوجه بانک صورتا بر نوع او زره اولان بقا سندن و تیره واحده

اوزره اولان قیامندن قیاس ایلر که بوعالم لحظه فلحظه کهنه و جدید اولیه حال بو که هر آنکه نیست و هست اولفقدن در
بومحله توضیح معنی و تحقیق خوی بودر که اسماء الهیه ایکی قسمه منقسمدر که اول لطفیه و قهریه در وجه سی هر آنکه
در کار و بر عملدر که هیچ بر نه تعطیل ممکن دکادر پس حقایق امکانیه دن چن بر شی وجوده کله در حال رحمت رحمانیه
آنی اخذ ایدوب اکافاضه وجود ایلر پس احدیت حقیقه که اقتضای انقهار تعینات و استمدای اضمه لال کثرات
ایلر در حال اول وجودی نفسندن خلع و سلخ ایلر هماندم رحمت رحمانیه اسلوب سابق اوزره اکافاضه وجود
ایلر نه وحدت حقیقه آنی اندن سلب و اخذ ایلر فعلی هذا جمیع اشیای اعدام و ایجاد و افنا و بقا اوزره اولوب
دنیا و ما فیها هر دم کهنه و نو اولفقدن خالی دکادر پس بوجه سان و کون و مکان اعراض سیاله کبی اولدیه بوجه دن
عمر انسانی ما جاری به تشبیه ایدوب بیورر لر * منوی * عمر همچون جوی فونی رسد * مستمری می نماید در جسد
آن زیزی مستمر شکل آمدست * چون شمر کش نیز جنبانی بدست * عمر انسانی آب روان کبی طور مرز فونی
یتشوب جریان ایلر در حال هر دم که گذشته اوله نفس رحمانی افاضه عمر ایلر بوجه جسد آنسانیه عمر مستمر
دائم کوریه و مرتبه دالامثال و متشابه الاشکال اولدیه چون اما کمال سرعت سربانندن و بغایت نیز جریانندن
اول عمر مستمر شکل کلسدر و حس انده غلط ایدوب آنی طول و دراز عمر صامتدر مثلاً شول بر شاخ اوزره بر آتش پاره
کبی که سن آنی الکله نیز نیز تحریر ایدیه سن یاد اثره مدور و یا خود بر خط مستقیم کور نه ورته کم بومعنا بی تفهیم
ایچون تکرار نقطه جواله تاریه بی تمثیل ایدوب بیورر لر * منوی * شاخ آتش را بجنبانی بساز * در نظر آتش نماید
پس دراز * یعنی بر آتش مضاعف شاخ سوخته بی کندی صنعه کله و کار که تحریر ایلرک نظر ده زیاده طول و دراز آتش
کوریه نور که نقطه تاریه جواله نک با کری شکل کور نمسی و یا خود خط مدید مرئی اولسی مقرر و محققدر نه کم
دن بشدر * قطعه * رونق طئه آتشین بکردن * تاد اثره از ان نماید * این دایره غیر نقطه نیست * لیکن بنظر چنان
نماید * مغالطه حواس ظاهره و باطنیه چوقدر و حواس مدرکات حقیقت و نفس الامر * اطلاعی یوقدر لا سیما
قوت و اهمه و قوت خیالیه نک اکثر کوروب بیلدی بر عکس و غلطدر نه کم و حواس ظاهره سراب معدومی موجود
و قطره تاریه بی خط مدود کور و رونق طئه جواله بی دایره زعم قیلور کذلک احوال دویین صورت دایره موجودات ممکنه ده
تجدد تجلیات غیر متشابهه ایلر ظاهره اولان نقطه و حدی ممکنکندن غیر کوروب و کثرات و تعینات نفس الامر ده
امر اعتباری ایکن حقیقه وجودی و از زعم ایلر حال بو که عند اهل الشهود دایره موهومی کیدر * قطعه * این
نقطه ز کردنی که دارد * بر صورت دایره بر آید * بکذا خیال و وهم بشکر * تاد اثره نقطه نماید * منوی * این
درازی مدت از تیزی صنع * می نماید سرعت آنکیزی صنع * طالب این سرا که علامه ایست * نک حسام الدین که
سامی نامه ایست * بویست سوال مقدره جوابدر که اگر عمر انسان بر آن ومدت دنیا بر ساعت نیجه اولور که یوقدر ایام
کثیره و مدت مدیده و ارددر بر سک بودرازی مدت آنسانه نسبتله در که حقیقت کاره واقف دکادر پس حواس آنسانه
سرعت آنکیزی صنع الهی بر نفسی جوق زمان و تیزی صنع ربانی بر آنی نیجه بیک ایام کوسه تر حال بو که ایام الوهیه
نسبتله بودنیابر ساعت و آنکچون (وما امر الساعة الا کلمع البصر او هو اقرب) در و خلقی عالم یوم قیامت کوردر کارنده
حقیقت کاره واقف اولوب ککند بیری دنیا ده یا بر وقت و بر یا ساعت ککندی ظن ایدیه لر * کما قال الله تعالی (کانهم
یوم یرونها لم یلبسوا الا عبیه او فحیها) پس بوسر مجرد قبل و قاله بیلر بلکه بوسر ایلر صاحبی اولان رجاله خدمت
و اراده یلنور آنکچون بیورر لر که بوسر لطای فرضا علامه عصر اولسه * کادیکه اشته کامل و مکمل اولان
حسام الدین چلی قدس الله سره العزیز که اول حضرتنک وجودش بر بی نامه سامی و نسخة الهیه را و یله اولیچو اول عصر ده
بوسر طالب اولان انلردن اخذ ایلسی لازم ایدی و لیکن هر عصر لطای (خذ العلم من افواء الرجال بقلب لا بعقل
ذی عقل فخوا سخیه اول عصرنک کماله متصف اولان رجالدن اخذ ایلسی لازمدر) رسیدن خرکوش بشیر * منوی
شیر اندر آتش و در خشم و شور * دیدگان خرکوش مر آیدز و ور * آجل غندن و خرکوش زیاده تأخیر ایتد بکندن
ارسلا ن حدت و حرارتده و غضب و اضطرابده ایدی کور دیکه اول خرکوش ابراقدن کور (منوی) می دود
بی دهشت و کسبناخ او * خشم کین و قند و تیز و ترش رو * دهشتنیز و کسبناخ قفس اول خرکوش بیلر یعنی کویا
خدمته قصور ایلوب ادا ی خدمت ایلوب بی بال کور خشمناک و شدت تلو و حدت تلو و اکشی یوزلو اولدی بی حالد که
صادق و بی کاه اولنر ل حال بودر * منوی * کز شکسته آمدن تهمت بود * وز دیری دفع هر ریت بود * زیر اشته کسته
وزبون کلسدن جرم و تهمت اولور و جرأت و دلیر لکدن هر شک و شبهه نک دفعی حاصل اولور (منوی) چون رسید او
بیشتر نزدیک صف * بانک بر ز شیرهای ای ناخلف * چونکم اول خرکوش صف قفسه ایلر لرک ابر شدی یعنی شیر

طوری که صفه قریب تر از لای های ای نا خلف دیوار سلان خرگوش اوزره بانک آوردی * منتهوی * من که کاوان از ازم
 بدیده ام * من که گوش شیر نر مالیده ام * وایندی بنکه کاوری برشم و بازه باره ایشم بنکه ارکات ارسلانک قولغی
 بومشم یعنی تأدیب ایدوب مغلوب و مقهور قیامش شیرین مراد بوحملده غضب شیر حقیقت اولور و خرگوش شدن
 مراد حضرت حق ایله عهد قیلان و عهد نه وفا قیلوب مکر و حیله طریقه ذاهب اولان و امر حق و قیله برینه
 کتور میوب تأخیر ایدوب کسه لر اولور پس غضب الهی شیر امره و قیله امتثال ایتمیوب تأخیر ایدوب کسه لر بوکونه
 خطاب و عتاب ایدوب در که * منتهوی * نیم خرگوشی که باشد کوچن * امر ما را افکند او بر زمین * بر نیم خرگوش
 یعنی بر یارم عقل و وضعیف خرگوش کیم اوله که او خرگوش بونک * کبی برن امر مری را وزره براغه یعنی امر مزه
 التفات ایتمیوب تحفه بر ایلیه پس حضرت مولانا قدس الله سره امر حقه امتثال ایله کرده تأخیر ایدوب مکر و حیله
 نفسانی سخته کید نلره نصیحت بیورر و در لر (م) ترک خواب و غفلت خرگوش کن * غره این شیرای خرگوش کن
 ای خرگوش سیرت طوشان اوز قوسنی و انک غفلتی ترک ایله طوشان کوزی آچی او بورانی کورن بیدار صبور حال
 بو که اول او بور و کندی غافل اولور (ک) قال صاحب حیات الحیوان الارنب تمام مفتوحه العین فرما جاءها
 القناص فوجدها كذلك فیظن انها مستیقه (پس جوق انسان وارد که کوزی آچقد و کورن آتی بیدار صبور
 لکن نفس الامر ده غافل و ناعذر بیدار شکل اولان غافل لر غفلت نه خواب خرگوش در لر پس بوکونه کسه لر تنبیه ایدوب
 بیورر لر ای غافل خواب غفلت خرگوشی ترک ایله ای خر بو غضب الهی شیرین غره و خوشی استماع ایله (عذر گفتن
 خرگوش (منتهوی) گفت خرگوش الامان عذریم هست * کرده عذر و خداوندت دست * خرگوش شیر ایدوب
 الامان بر عذریم وارد اگر سنک خداوند لک عفو ال و بره یعنی سنک خداوند لک عفو میسر اولور سه عذری
 بیان ایلم * منتهوی * گفت چه عذرای قصور ایلهان * این زمان آیند در پیش شهان * شیر خرگوشه ایدوب ای
 ایلهان قصور و ناقصی نه عذر یعنی نه بی معنی عذر شاهر که گفته بوزمانی کورر بونده تنبیه بودر که وقت سز اولان
 طاعت سبب عتاب و عقاب اولور * منتهوی * مرغی وقتی سرت باید برید * عذرا حق را نمی شاید شنید * وقت سز
 قوش سن سنک باشی کسک کرک احق عذری استماع و قبول لایق دکادر * منتهوی * عذرا حق بدتر از حرمش بود
 عذر نادان زهر هر دانش بود * احق عذری جرم و خطا سندن بر اضر رکدر جاهل عذری هر علمک زهریدر یعنی
 هر کونه عذر قیله عذر طریقه بیلیوب دخی زیاده خطا ایدوب عاقل و عالمه الم و بربر * منتهوی * عذرت ای
 خرگوش از دانش نهی * من نه خرگوشم که در گوش نهی * ای خرگوش سنک عذرک علم و ادب دن خالیدرین خرگوش
 دکام که عذر کی بنم گوشه قویه سن یعنی بن سنک کبی ضعف العقل اولنلردن دکام که بی محل اولان عذر کی استماع
 ایدوب قبول قیلد بره سن * منتهوی * گفت ای شه نا کسی را کس شمار * عذراستم دیده را گوش دار * خرگوش
 شیر ایدوب ای شاه بر حقیر نا کسی کس عذرا بستم دیده نک عذر نه قولی طوت و آنک سوزنی استماع ایت * منتهوی
 خاص از هر زکات جاه خود * کرمی را تو من ان از راه خود * علی انصوص کنیدی منصب و عزت زکات سندن اوتری
 اولسون بر کرامی کنیدی بولکدن سورمه و آنی طریق لطف کندن دور ایله بوحملده خرگوشدن مراد اعلام غضب الهی
 ظهوره که کده اظهار عذرا بیلن اهل تسویف و احباب خطا اولور و دخی اهل جرم و معصیه تعلیم اولور که حین
 عتابه تأدیب ایدوب و تذلل و تواضع سخته کیدوب بوکونه تضرع و نیاز ایدوب (منتهوی) بحر کو آبی بهر جوی دهد
 هر کسی را بر سر و روی نهی * دریا که اودر یا هر جویه آب و بر در اول جهت دن آب و بر که حرارت شمس و آب طه سینه
 انجیره ماه وایه تصاعد ایدوب آتی حساب کنیدی به نفس و جذب ایند کد نصکره اندن زمینه متقاطر اوتوب جویله آب
 و برمش اولور پس بحر لاجود و عطاده بومر به عظیم شانی و ارایکن خر بر خسی باشی و بوزی اوزره وور * منتهوی *
 کم نخواهد کشت دریا زین کرم * از کرم دریا نکر دیش و کم * دریا بو کرمیدن کم و ناقص اولمیدر در دریا کرمیدن زیاده
 و کسک اولمز * منتهوی * گفت دارم من کرم بر جای ایدوب * جاهه هر کس برم بالای اوی * شیر خرگوشه ایدوب بن کرمی
 و کرمک برنده طو تر معنی کرمی اهلنه و مستحقنه ایدوب زبانا اهل کرم حکمتی مخدوعه الی مبطل اولور هر کسک
 جامه سنی آنک قندی مقداری کسرم که عدالت و حکمت بونی اقتضا ایدوب پس مجرد کرمک کرمه اغترار و اعتماد بغیر
 استعداد جائز دکادر (ک) قال الله تعالی (یا ایها الانسان ما غرلک بربک الکریم الذی خلقک فسیو ک فعد لک) (منتهوی
 گفت بشنو کرناشم جای اطف * سرتیم ادم پیش از در دای عطف * خرگوش شیر ایدوب عذری و سوزی اشت اگر
 محل لطف اواز ایدوب عطف و مهر ایدوب سنک اکر نه باش قوم و هر نه بیورر سنک بعد تعلیم اولدم اصل عذر اولدز که
 * منتهوی * من بوقت چاشت در راه ادم * یار رفیق خود سوی شاه ادم * بن قوشلق و قتمده بوله کادم کنیدی

رفیق شاهک جانبیه کادم پس اول رفیقی نفس ایدوب در * منتهوی * با من از هر تو خرگوش دکر * جفت
 و همزه کرده بودند ان نفر * غله سندن اوتری بر غیری خرگوشی اول قوم جفت و همراه ایلشردی * منتهوی * شیر
 اندر راه قصد بنده کرد * قصد هر دو همزه آینه کرد * بر شیر بولده بنده به قصد ایلدی هر ایکی همراه کلجی به قصد
 ایلدی * منتهوی * گفتش مابنده شاهنشیم * خواجه ناشان که آن در کهیم * خرگوش در اول شیر ایدوب
 بر شاهنشیم بنده سی ایز اول درگاهک حقیر خواجه ناشی ایز * منتهوی * گفت شاهنش که باشد شرم دار *
 پیش من تو یاد هر نا کس میار * اول بولده اولان شیر آخر شدن بوکلامی که اشدی بکادیدی شاهنشاه که اوله شرم طوت
 سن بنم حضور مده هر نا کسک یادنی کنورمه اکر آنک ذکرنی بردخی یاد ایلر سک * منتهوی * هم تراویم شمت را بر درم
 کر تو یاربت بگردید از درم * هم سنی و هم سنک شاهکی بر تارم * کوسن بولده اشکله منم قبوسدن رجوع ایدوب
 کیدر سکز * منتهوی * گفتش بکدار تابارد کر * روی شه بینم برم از تو خبر * اول شیر ایدوب قوی هلاک ایله تابار کره
 دخی کنیدی شاهمک یوزنی کورمه سندن خبر ایلتمیم * منتهوی * گفت همزه را کونه پیش من * ورنه قربانی
 تو اندر کیش من * اول شیر ایدوب بولداشکی بنم قتمده رهن قوی و خسه سن بنم آیین و مذهبه قربانسن * منتهوی *
 لایه کردیش بسی سودی نکرد * یار من بستد مرا بکذاشت فرد * اول شیر جوق تضرع و نیاز ایدوب بر فائده ایلدی
 بنم بولداشکی الی بنی یال کز قودی (منتهوی) یارم از رفیق سه چندان بد که من * هم بلطف و هم بخوبی هم بنم * بنم
 یارم ابر بکدن اوج اولقد ایدوب که بن یعنی اوج بن قدر ایدوب هم لطافت و هم خوبلقده و هم جسته ده و سیزل کده
 (منتهوی) بعد ازین زان شیر این ره بسته شد * حال ما این بود باو گفته شد * شد نصکره اول شیردن بول مسدود اولدی
 بنم حالم بولیدی و سکا و بلغش سوزی درم و حق سوز آجید در قل الحق و لوکان مر ایسان اولمش اولدی * منتهوی
 از وظیفه بعد ازین امید بر * حق همی کوم ترا و الحق مر * شد نصکره وظیفه دن امید کی کس سکا حق سوزی درم
 و حق سوز آجید رالحق مر حد یثک مقتضا سخته حق اولان کلامی سکا سولدم سندن سخته نصکره بر تدارک ایله
 (منتهوی) کر وظیفه بایدت ره بال کن * همین یا و دفع آن بی بال کن * کسکا وظیفه کر که سولای بال ایله کاه اول
 کل اول بی بالی ک دفع ایله بویانده (گفت بشنو کرناشم جای لطف) بنندن بورایه کلجیه دل طاهر اتر گوشک خطاب
 ایدوبی شیردن مر اد نفس اماره اولور و خرگوشدن مر ادینه عقل معاد اولور و اول بولده راست کادم دیو حکایه
 ایلدی شیردن مر اد نفس اماره نک صفت لر سنک عکسی و اثری مراد اولور و کنیدی به همراه دوا سناد ایلدی
 خرگوشدن مر اد عقل معاش اولور و عقل معاد نفس اماره شیرنه بوکونه مکر و خداع ایدوب تا آتی کنیدی مقام سندن
 آبروب حیلله ایدوب کتور و راه حقه نشان ایلدی چاده و ریاضته اتمق استروانک شرو و شورندن تحجیر کی اولان
 قوای روحانیه بی و مد رکات ظاهر و باطنیه بی این اتمق استر پس نفسی ریاضت قیوسنه اتمغه بوکونه علم و حیلله لازمدر
 (جواب گفتن شیر خرگوش را و روان شدن با او) چون * کم اول شیر خرگوش کنیدی ضدندن خبر و بریدی و عذا
 حفظنک انقطاع سندن پیام ایز کوردی در حال مقام سندن ایز بولوب کنیدی به معارض اولنک دفعه شرو ع ایدوب
 * منتهوی * گفت بسم الله یا تا اوبکاست * بیشتر شو کر همی کوی نور است * دیدی بسم الله کل تا او شیر قتمده در
 اوکده اول وایلر و کیت اکر سن طوعری سولر ایشک (منتهوی) تا سزای او و صد چون اودهم * و در دعت این سزای
 بودهم * تا آنک و بوز انجیلنک لایقنی و برم اکر بیدیک سوز دلان اسسه سنک لایقنی و برم مر اد نفس اماره نک
 عقل معاده انکار اسی اولور (منتهوی) اندر آمد چون قلاوزی پیش * تا برد او را بسوی دام خویش * خرگوش
 بر قلاوز کبی شیر لاکنه کادی یعنی عقل معاد نفسیش و اولدی تا آتی کنیدی سوزانی جانبیه ایلتمیم * منتهوی *
 سوی چاهی کونشانش کرده بود * جاه را اودام جانش کرده بود * بر قیو جانبیه که اول آتی نشان و تعیین ایلش ایدی
 قیوی او خرگوش شیر لاکنه دام ایلش ایدی اکثر نسخه ده چادر املنه چاده ع را واقع اولمش در بوتقد برجه معنی عمیق
 و تاریک قیوی آنک جانبیه دام ایلش ایدی دیک اولور * منتهوی * می شدن این هر دو تا نزدیک چاه * بابت خرگوشی چو
 آبی زبرگاه * بویا کبی که مراد خرگوش و شیر در تاجاهل قتمده کد بیلر اشت سکا بر خرگوش صمان التده
 صو کبی دیک آنک مکر و پوشیده سندن کایه اولور نه کم بعض حیلله کر لر بول اوزره بر جوقرده و افر صوا و اسه آنک اوزرینی
 صمان ایلسترایدوب آینه لردن بری آتی صمان ظن ایلوب اوزرینه صد قدح ایچنه دوش * منتهوی * آب کاهی را
 به سامون می برد * آب کوهی را بجب چون می برد * آب بر صمانی صخره ایه ایتور زرا خفیه در آب بر طغانی عجیب نیجه
 ایلتور یعنی برندن قلع و قعه قادر اوله من کوهدن مراد عقل و علمه ثابت و راسخ اولنلر در که آب مکر انتری تحریر که قادر
 اولمز و کاهدن مراد شول ضعیف العقل اولان سفیه هاردر که آب مکر و هو انتری برندن ایزوب صخرای میل و هوسه

ایلتور (مثنوی) مکر او دام کند شیر بود طرفه خر کوشی که شیری می ربود * انک مکری طوزا غی شیره کند اولدی عجب
 بر خر کوشکه بر شیری قادی یعنی طرفه در که صورتا برضعیف و حقیر اولان شی طاهرا بر قوی و دلیر اولان شی مغلوب
 ایدوب هلاک ایددی و برضعیف کسه نک بر قوی و دلیر کسه بی قهر و هلاک ایتمسی چوق واقع اولمشدر * مثنوی *
 موسی فرعون را بار و دینل * می کشد بالشکر و جمع ثقیل * مثلاً بر موسی فرعون نیل ایرمغه چکر لشکر ایلد و جمع
 ثقیل ایلد یعنی جمعیت کثیره ایلد * مثنوی * بنشیند فرود را بانیم بر * می شکافدی محاباد ز سر * مثال آخر بر شیه یارم
 قناده قایر مقسز و تر حسیز فرودلک باشک در زنی برار یعنی شقی ایلر خلاصه کلام اولدر که حضرت موسی
 علیه السلام ضعیف ایکن اکانا ایدد الهی اولوب ذوالاوتاد اولان فرعون نیچه یوزیک عسکر یلرودنله چکوب
 کندی و ایلد اندن کچوب فرعون هلاک ایلدی و فرود دخی حضرت ابراهیم علیه السلام زمانده بر قوی شاه ایدیکم
 دولت دنیا و جاه و عزت صوری آتی مغرور ایدوب دعوی الوهیته شروع ایلدی بر کون غروره کوب اله آسمان ایلد بن
 مقابله ایدرم دیو عسکر یلر بر صحرایه حقیقوب او نور دقه حق سبحانه و تعالی اضعف جمیع مخلوق اولان بشه لری انلره حواله
 ایدوب بر می سه انلر اوزره مسلط اولدر که قراری فراره تبدیل ایدوب کبی انلر واسطه سیده شربت موتی ایچدیرو سالم اولدر
 مقاملری جانبیه نیچه الم واضطراره قاجد یلر اول حینده بر نیم بشه فرودلک یوزنه قونوب آتی دفع ایدرم سیوب یورشدن
 ایچر و کیدوب یعنی سنه داخل اولدی و انک سر نده درت یوزنیل قرار قیلدی نه کم شیخ عطار قدس الله سره العزیز
 حضرت تلمی منطق الطیرده یوزنیلده یوزنیه اشارت یوردر (یت) نیم بشه بر سر دشمن کاشت * در سر او چار صد سالش
 بداشت (می) حال آن کو قول دشمن را شنود * بین جزای آنکه ندیدار حسود * کور آنک حالی که اود دشمنک قولنی اشتدی
 کور اول کسینک جزائی که حسوده یار مصاحب اولدی (می) حال فرعون که هاما ترا شنود (حال فرودی که شیطانرا
 شنود * اول فرعونک حالی کور که هاما نک سوزنی استماع ایلدی هاما فرعونک وزیر ایدی اگر چه کاظا هرا
 دوست ایدی اما من حیث الحقیقه عد و اولدی زیرا هرا بار که ایمانه کلک استمه انکله مشاوره ایلدی پس آتی ایمان
 و اسلام دولتشدن محروم ایلدی اول فرودلک حالی کور که شیطانک سوزنی استماع و قبول ایلدی شیطان فروده
 انسان صورتده قتل ایدوب سن تکر یسن ابراهیم تابع اولمه و ایمان کتورمه دیود دوست شکننده بعض سوزا قضا
 ایلدی اول بی عقل انک سوزنی قبول ایلدی کور که آنک حالی نه مرتبه یتدی خلاصه کلام و نتیجه مرام بوقصده دن
 حصه اولدر که * مثنوی * دشمن ارچه دوستانه کویدت * دام دان کرچه زده کویدت * دشمن اگر چه دوستلر کبی
 سکا سو یلر دام ییل اگر چه سکا دانه دن سوبله * مثنوی * کرزا قندی دهد آن زهر دان * کرین لطفی کندان قهر دان
 اگر سکا دشمن شکر و بره آتی زهر ییل اگر که متعلق بر لطف ایلد آتی قهر ییل بوجه عدولک زیاده دشمنی سکا کندی
 نفسک درو شیطان لعیندر که انسانه عدومین در (کما قال الله تعالی) الم اعهد الیکم بانی آدم ان لا تعبدوا الشیطان
 انه لکم عدومین) و قال علیه السلام اعدی عدولک نفسک الی بین جنینک پس نفس و شیطان سکا دوستلر کبی هر نه
 دیر لسه و تنکه متعلق هر نه لطفی القا ایلدر لسه آتی دام و مکر ییل که انک حقیقی هلاک و عاقبتی ندامت و فضاحت اولمق
 مقرر در یو حذر و احتیاطک فوائد و منافی وارد مادامکه قضای الهی کلیه و مقتضای ربانی ظهور قبلیه (می) خون
 قضا ایدد یعنی غیر پوست) دشمنان را از شناسایی زدوست * چونک قضای الهی که بپوستدن غیر یی کور من من و رسم
 و صورتدن کچوب هر شینک حقیقته و باطننه نظر ابر کور من من دشمنلری دوستدن کیر و کلز سن و یولری کتودن فرق
 قیلز سن و لهدا قال علیه السلام (اذا جاء القضاء عی البصر و اذا حل القدر و بطل الحدیر) (مثنوی) چون چنین شدایت حال
 اغاز کن * ناله و تبیح و ورز سار کن * چونکه بویه اولدی ابتها له اغاز ایلد یعنی قضا که وسنی فرق و غیر یزدن عاری قیلد
 چاره سی بود که با مقاب القلوب و الابصار ثبت قلبی علی دینک دیو ابتها له و تضرعه باشله و ناله و تبیح و ورز یی دوزنل ایلد
 یعنی صوم و تسبیح و تضرعه شروع ایلد (مثنوی) ناله سیکن کای نوعلام الغیوب) ز سرینک مکر بدما را مکوب * ناله ایلد
 بویه دیو که ای سن جمیع غیبه لره زاده عالم بادشاه سن برامن فکر طاشنک تنده بری در که (می) کرسی گردیم ای شیر
 افرین * شیر را مکار برما زین کن * ای ارسلان خلق ایدجی بادشاه کربلاک و کستا خا ایلد کسه شیری بو بوسودن
 بزمن اوزر عزه حواله ایلد شیری دن مراد بونده نفس شیری و یا شیطان شیری و یا قضا شیری و غضب شیری اولمغه قابلیت
 واردر (مثنوی) آب خوش را صورت آتش مده * اندر آتش صورت آبی منه * الهی لطیف آبه آتش صورتنی و برمه
 یعنی آب دینی بزمن سوزنده کوسه ترمه انشده ابلق صورتنی قومه یعنی دنیا و شهوات و هوا که من حیث المعنی آتش
 کیدر انده لطافت و نعمت و راحت صورتلرین قومه نا کافر یفته اولوب نار واره دوشیمه لم (مثنوی) از شراب قهر
 چون مستی دهی * نیتها را صورت هستی دهی * الهی چونک خالق قهر شرابدن مستلک و بره سن یوزله و اراق

صورتنی و بررسن مثلاً بودنیا که فی الحقیقه بوقدر حق تعالی کاوا آنک دولت و عزت و وارلق صورتی و برمشدر
 و آخرت که فی الحقیقه ثابت و موجوده در ا کاوا آنک نعمت و عزت و بوقلق شکان و برمشدر قهر شرابدن مست اولان
 یوغی و وارودخی و اراقنی یوق کور * مثنوی * چیست مستی بند چشم از دید چشم * تا ناید سنک کور بشم بشم *
 مستلک ندر چشمک کور مسندن چشمک با غلغله سید بر می سه کور مکدن کوز بغلغه که حتی طاش کور و یول بشم
 کور سه یعنی دنی و حقیر عالی و ناجیز و قبیح بشم کبی لطیف و ملیح کور نمکدر * مثنوی * چیست مستی حسنها
 مبذل شدن * چوب کز اندر نظر صندل شدن * مستلک ندر حسنها مبذل اولمقدرد یعنی ادراکات صوری و معنوی سنک
 خاصیتلری متغیره اولوب که اشیا کبی حقیقها ادراک و احساس ایتمکه قادر اولمیه مثلاً ایلغین اغاچی نظردده صندل
 اولمقدرد یعنی اول ایلغین اغاچی کبی باطل اولان شدیلر صندل و عود اغاچی کبی لطیف و مقبول کور سه بواجلان سرور
 کائنات علیه افضل الصلوات حضرت تلی اکثرا فائده تعلیم لایمه بودعانی ایدر اللههم ارنا الحق حقاً و ارزقنا اعماعه
 اللهم ارنا الباطل باطلا و ارزقنا اجتنابه اللهم ارنا الاشياء کما هی * قصه هدهد سلیمان علیه السلام در بیان آنکه
 چون قضا اید چشمهای روشن بسته شودالی اخره (مثنوی) چون سلیمان را سر ابرده زدند * جمله مر غاش بخندمت
 آمدند) چونک سلیمان نبی علیه السلام حضرت تلی ایچون سر ابرده اورد یلر و انک چتر هم ایوننی صحر ایزده قوردر یلر جمیع
 طیور اول صاحب حبورلک حضور نه کادیلر (مثنوی) هم زبان و محرم خود یافتند * پیش او یک یان بستان یافتند
 زیرا هر غلر سلیمان علیه السلامی کندیلر سه هم زبان و محرم بولد یلر لاجرم بر بر اول حضرت تلی او کسه جانله ایدیلر (مثنوی)
 جمله مرغان ترک کرده چیچک چیچک * با سلیمان کشته افصح من اخینک * جمله قوشلر انک او کیده چیچک چیچک ترک ایلش
 ایدیلر یعنی قوش کبی او تمکی و بی معنی بره صیدا ایتمکی ترک ایلش لردی سلیمان نبی علیه السلام ایلد قوشلر سنک
 قرداشکدن فصیحتر و مافی الضمیری بیان ایلکه ناطقتر اولمشلردی (مثنوی) همزبانی خویشی و یونددست) مرد
 بانا محرمان چون بند بست * همزبانلی خصمق و یونددست یعنی ابکی کسه بر لسان بیلمک و بر زبان اوزره تکلم ایلک
 سبب اتصال و قرابتدر مر دن محرم لره بنده منسوب اولان محبوس کیدر اکثر زمانده هم زبان اولمق و ابکی کسه
 برزه تکلم قیلتی محرم اولمغه و الوقت قیلغه لسان اوزره سبب اولور اما اصل محرمیت جان و دلک بری برینه از لده
 تعارف و اتحاددن حاصله اولدیغیچون چوق اولور که ابکی همزبان اولمسان کسه لری برینه محرم اولور لر و محبت
 قیلور * مثنوی * ای بسا همد و ورلک همزبان * ای بسا دورلک چون یکانسان * ای چوق همد و ورلک همزباندر
 یعنی ای چوق کسه به ترک و همدلک بر برینه همزبانلی چوقدر ای چوق واقعدر که ابکی ترک همزبان ایکن بری برینه
 سکا نه لر کیدر * مثنوی * پس زبان محرمی خود دیکرست * همدلی از همزبانی به ترست * پس محرمک زبانی خود
 آخر در یعنی برکسه برکسه ایلد محرم اولمق و هر بری آخرینک لسان حالی بیلمک و سر درونه مطلع اولمق همزبانلقدن
 غیر یلر همزبانلک همزبانلقدن اولی و افضلدر پس یونددست برکسه لسان مشایخی او کروب انلره همزبان
 اولسه و سر درونلردن غافل قالسه انلره انجق لسان جهندن اشنا اولمش اولور اما برکسه انلر لسان حالله عارف
 و مافی السالنه واقف اولسه و محرمیت مرتبه سن بولسه اگر چه اصطلاحلرین بیلا سده ده یونددن اولی و افضلدر همدلی
 از همزبانی به ترست یوردر قلی یومعنائی مؤید اولور * مثنوی * غیر لطفی و غیر ایما و سبیل * صد هزاران ترجمان
 خیزد ز دل * نطقسز و اشارت و کتابتسز کو کلدن نیچه یوزیک ترجمان حاصل اولور و هر بری مافی الضمیری اهلله
 ترجمه و بیان قیلور اهل حال قنده لسان الحال انطق من لسان المقال در و اهل بال قنده لسان السال انطق
 من لسان الحال در اهل دل اولمشلر ادر ککنده نادانلر بلکه اهل حال اولمشلر آنک فهمنده عاجز و ناتوانلردر
 فهم من فهم و جهل من جهل پس اسرار محرمیتی و همزبان و همدستی مشایخته بیان ایلد ککدن صکره
 قصه به شروع ایدوب یوردر * مثنوی * جمله مرغان هر یکی اسرار خود * از غرور و دانش و از کار خود * جمیع
 قوشلر هر بری کندی سر لری ککندنک هنرندن و علمندن و کار و کردارندن * مثنوی * با سلیمان یک ییل و ای
 نمود * از برای عرضه خود را می ستود * حضرت سلیمان علیه السلامه بر بر آشکاره کوسنردی عرض و اعلام
 ایچون کندیسنی او کدی * مثنوی * از تکبری و از هستی * خوش بش * بهر آن تاره دهد او را بیدش * یونددست عرض هنر
 ایلاری تکبر لکدن و کندی وجود لردن دکل ایدی بلکه هر قوشلک هنر عرض ایلدی آنکچون ایدیکه تا یول و پرمارل
 مر غلک هر برینه او کسه و قرینه تا آنکه اشنا اولمغه اول هنر وسیله اوله بونده حصه بودر که خلفاء حق اولان اولیا و اصفیایه
 برکسه بونیلده عرض هنر ایلسه کامصاحب اولمقدن و رضاسن اله کتور مکدن اوتری و لازم کلور سه اول هنر لخدمته
 قیلقدن اوتری جائز اولور بر عرض هنر ایلک مذموم و ممنوع اولمسی مجرد خود پسند و خود فروش اولمغی مستلزم

اولاد یغیون و کبر و نخوت و غیر و انانیت صفتی فی اشعار قیلد یغیون اولورا کرانیا علیهم السلام و اولیای عظامک قرینه
 وصولدن اوتری عرض هنراولور سه معقول و مقبول اولورنه کم یوسف علیه السلام حضرت تلیک ملک مصره اولان
 خطابی قرآن عظیم الشانده حکایت اولندی (قال اجعلنی علی خزائن الارض ای حفیظ علیم) و بوابت کریمه ده طلب
 ولایتک جوایزه دلیل واردر اکر طالب اولان کسسه اقامت عدل و احکامه قادر ایسه بونک مثالی ا کابکر کریم * می
 چون بیاید برده راز خواجه * عرضه دارد از شیر دبیاجه * مثلاً چونکه اسیر اولنه برخواجه دن کرک اوله یعنی
 چونکه براسیر برکسیه ای افندی که قبول ایده اول اسیر کندیده اولان شیردن بر دبیاجه عرضه طو تارنا اول خواجه
 آتی قبول قیله و بوابتک خدمتته وصول بوله دبیاجه بونده بر مقدار معناسنه استعمال اولور * مثنوی * چونکه
 دارد از شیرید ایش تنک * خود کند بیمار و گروشل و تنک * چونکه اسیر خواجه تنک مشترک کنیدن عار طوته یعنی اندن
 حظاً بجمیوب نفرت ایده اول اسیر کند یستی خسته و صاعر و چولق و افسق ایلر (مثنوی) نوبت هدهدر سید و پیشه اش
 و آن بیان صنعت و اندیشه اش * هدهدک نوبتی و آنک پیشه و هنریشک نوبتی ایشدی و اول هدهدک اندیشه
 و صنعتک یسای نوبتی ایشدی (مثنوی) گفت ای شهیک هنر کان که ترست * باز گویم گفت گوته بهترست * هدهد
 ایشدی ای شاه نبوت برهنه که اول هنر حقیر تر در اشکاره دیم حال بوکه گوته و محترس سوزا پور کدر که خیر الکلام
 ماقبل و دل موجب سوز و جز و مفید کدر کدر کدر بونده سوز معناسنه در * مثنوی * گفت برکو تا کدماست آن هنر
 گفت من آنکه که باشم اوج بر * سلیمان علیه السلام ا کایتی سوله تا اول قنغی هنر دهر دهر دیدی اول وقت که
 بن اوج هوا وزره اولم و زیاده بوکسک اوجم بر نقطه واحده ایله اولور سه بر اوج تقدیر نه اولور و کر نقطه ثلثه ایله یاه
 فارسی اولور سه وصف ترکیبی اولوب بوکسک اوجی معناسنه اولور (مثنوی) تنکر اوج با چشم یقین * من
 بیستم آب در قعر زمین * چونکه اوج هوا دن نظر ایدم چشم یقین بن آبی قعر زمینده کوریم (مثنوی) تا کجاست
 وجه عمقش چهره تنک * از جیمی جوشد زخا کی یاز سنک * اول آب تا فتنه درو آنک در نیلکی ندر یعنی نه
 مقدار در و اول آنک رنکی ندر اول آب ندن قینار بر خاک کدغی بابرطاشدغی قینار و یا خود طبر اقله دغی
 و یا طاش شلق دغی قینار و ظاهر اولور زمین ایچره آبی کورمک و هر قنغی محله ایسه ا کانظر ایر کورمک هدهدک
 خاصیت ندر کاردی کتاب حیات الحیوان قال بد کر عن الهدهد انه بری الماء فی باطن الارض کما بره الانسان
 فی باطن الزجاج و زعموا انه کان دلیل سلیمان علیه السلام علی الماء و هذا السبب تفقده لما فقهه (مثنوی) ای سلیمان
 بهر لشکر کار * در سفر میدار این آگاه * هدهد سلیمان نبی علیه السلام حضرت تلیسه ایتدی ای سلیمان لشکر کا هدن
 اوتری یعنی لشکر بر محله نزول ایتدکده انلره آتی آشکاره ایلکدن اوتری بومادن آگاهی سفردیهانکده طوبت بواولور که
 برکسه هر تقدیر قدر و شرفده اولسه و دولت و عزتده کمال مرتبه سن بولسه نه کندی به لازم اولان صاحب هنرن
 اعراض ایله اگر چه اول صور تا حقیر ایسه ده زرا انسان مدنی الطبع در ککه بری برینه البته محتاج در (مثنوی)
 پس سلیمان گفت ای نیکو رفیق * در بیابانهای بی آب عمیق * پس سلیمان علیه السلام ا کایدی ای اویولداش
 عمیق و بی پایان آبسی بیاباندره بر مله اول * مثنوی * تا یسای بهر لشکر آب * در سفر سقا شوی اصحاب را * تا کم
 لشکر دن اوتری آبی بولسه سن سفردیهانکده سقا اوله سن یعنی لشکر و صاحب جملر بزدن اوتری سقا اوله سن و صوی
 بولوب آنک وجود نه دلالت قیله سن بونده هر خدمتی اهلنه و بر مکه تنبیه واردر هر امیر و حاکم که لازمدر که بر کاری آنک
 اهلنه تفویض ایلیه و اول کاری نا اهل اولان کسیه تفویضدن حذر قیله تا عاقبت نادم و پشیمان اولیه و اشراط
 ساعتی خلقه اظهار قیله که برامری بر نا امله و بر مک اشراط ساعت ندر کما قال علیه السلام اذا وسد الامر الی غیر اهله
 فانظر الساعة (طعنه زاغ در دعوی هدهد * مثنوی) زاغ چون بشنود آمد از حسد (با سلیمان گفت کو کر گفت و بد)
 زاغ چونکه هدهد دن بوسوزلی اشتدی حسدن ایلر و کلدی سلیمان علیه السلام حضرت تلیسه ایتدی اول هدهد
 ا کر و قیچ سوبلدی (مثنوی) از ادب نبود پیش شه مقال * خاصه خود لاف دروغین و محال * شاهک حضورنده
 سوز سوبلک ادب دن اولمز علی الخصوص خود زیاده دروغ و لاف اوله و اولاف ممکن اولوب محال اوله بومعنی دروغین
 ضم داله و کسر غین ایله اولدیغی وجهه اوزره در فتح دال ایله و فتح غین ایله دخی اوقتی جائز در زراغین لغتده بولوت معناسنه
 کاور بوراده برده معناسنه استعاره اولسه جائز اولور بوقدر بر اوزره معنی علی الخصوص خود بر لاف اوله که انده برده اوله
 و اولاف محال اوله اول هدهد لاف و کزاف اسنادی نه جهتن لازم کاوردینور سه الجواب (مثنوی) کر مر و راین نظر
 بودی مدام) چون ندیدی زیر مشتی خال مدام * ا کر اول هدهد دهم بونظر اولیدی بر اوج خالک التنده اولان طوزاغی
 نیچون کورمز دی * مثنوی * چون گرفتار آمدی در دام او * چون قفس اندر شدی تا کام او * اول هدهد دامده نیچه

گرفتار کوردی نه حاله نا کام و ناجار قفس ایچره مبتلا اولوردی هدهد دن مراد بوراده اسرار ضمایره مطلع اولان
 و مکنونان بواطنی مشاهده قیلان اصحاب مکاشفه در روزاغنن مراد انلرک کشف و شهودنه انکار ایلین طاقمه در
 * مثنوی * پس سلیمان گفت ای هدهد درواست * کز نو در اول قدح این درد خاست * پس سلیمان علیه السلام
 هدهد ایتدی ای هدهد و او معقولیدر که اول قدحده سندن بود در ظاهر اولدی یعنی ابتدای حالده سندن بوکونه
 تیره لاک ظهوره کلدی * مثنوی * چون نمایی مستی ای خورده تودوغ * پیش من لافی زنی و آنکه دروغ * ای دوغ
 ایچمش کسه سن نیچون مستک کو ستر سن بنم اوکده بر لاف اور رسن اندن صکره اولاف دروغ اوله (جواب گفتن
 هدهد طعنه زاغ را * هدهد حضرت سلیمان علیه السلام دن چونکم بوکونه عتاب آمیز خطا بلری کوش ایتدی
 ا کاجواب و بر و ب ایتدی * مثنوی * گفت ای شه برمن عور کدای * قول دشمن مشوا زهر خدای * ای شاه رسالت
 بن عربان کد او زره خدارضا سیچون دشمنک قولی استماع ایله * مثنوی * کربط لانت دعوی کردم * من نهادم
 سر بر این کردم * ا کر بنم دعوا ایلککم کذب و بطلانه ایسه بن باش قودم و راضی و مطیع اولدم بنم بولوب یعنی کس
 (مثنوی) زاغ کو حکم قضا را منکرست * کر هزاران عقل دارد کافرست * زاغ که اوزاغ قضانک حکمنه منکر در
 ا کر هزاران عقل طوتر سه هم کافر دیر بویله هدهد لساندن طعنه زاغه جواب طریقه اولور هدهد دن مراد قضا
 و قدره ایمان کتورن طاقفه علیه اولور و زاغنن مراد قضا و قدره انکار ایلین قدریه اولور و سلیمان علیه السلام دن
 مراد فرق مختلفه نک السئنه و مذهبنه عارف اولان وارث کمال حضرت نبویه اولور بچن ارباب شهود اسرار
 وجوده بر عارفز و مرآت کورنه ده مستور و نا بود اولان آب معنایه و واقف دیر دعوی شککنده سوز سوبلک راعل قدر
 مذهبنه و معتزله مشربنده اولان زاغلر در حال انکار ایلر و اعتراض معنیه کیدر لر در بر که لانسلم که بونلرده
 بونظر اوله بونلر آب معنای هر دم مشاهده قیله زرا ا کر بونلرده بونظر مذام اولیدی نیچون زیر خالک بشر بنده مستر
 اولان دام بلایی کورمز لر دی و گرفتار ذلت و محسوس قفس محنت و عقوبت اولمقدن نوجهله ازاد اولمز لر دی معلوم
 اولدی که بونلر بود عواده لاف و صلا فلر در پس بچن منبع علوم و عرفان اولان سلیمان زمان علی طریق الامتحان
 هدهد دن معرفته و عارفان آب حیات حقیقه دیسه که بوا اعتراضه جواب ندر و بوطعنه به گفتار با صواب نه وجهله در
 بونلر بر لکه ای شاه حقیقت زاغ طبیعت اولان اهل قدر که حکم قضایه منکر لر در ا کر هزاران عقل و علم دخی طوتر سه
 کافر لر در بحکم حدیث شریف (قال علیه السلام القدره یحوس هذه الامه در و شر و معاصی قضای الهیه دن
 دکلر بلکه عبدک نفسی آتی ایجاد ایلر دین قدریه بی بعضی تکفیرا تمش لر بعضی بوقفا تمش لر در تکفیرا تمش لر بونلر
 اهل قبله اولوب قرآنله استنهاد ایلد کاری ایچون بوقفا تمش لر در و تکفیرا اید نلر خالقیت حقه شریک قوشد قدری
 ایچون تکفیرا تمش لر در قضا و قدرک خبر و شر نه ایمان کتورمین مؤمن اولمدیغنه متعدد احادیث شریقه وارده اولمدر
 کما قال علیه السلام والله لا یؤمن احدکم حتی یؤمن بالقدر خیر و شره و قال علیه السلام الایمان بالقدر نظام التوحید
 قضا اشیا ناک از لدن ابده دله اوزر نه جاریه اولان احواله حکم کلی اجمالدر و قدر اولحکمک اوقات معینده آشنا
 اوزره اولان صورت تفصیلیه سیدر (مثنوی) در تو تا کافی بود از کافران * جای کندی شهوتی چون کافران * اکر سنده
 فرضی ثنویه مذهبنده اولان کافر لر دن بر کاف اولسه یعنی قضاء الهیه نل انکار فی مشعر بر حرف اولسه کافران کبی
 یعنی فرج نسوان کبی موضع شهوت و محل راحه بدسن یعنی بر خوی اما المشرکون نجس شرک نجاست معنویه در
 پس ثنویه و قدریه خصالنندن سنده که شرک خفی بی متضمن بر خصلت اولسه جنابت معنویه و جنابت باطنیه ایله
 ملوث و ناپا کسن کر کدر که درونکی آب توحید و معرفتله پاک و طاهر قیله سن تا کم موحدین زمره سنده داخل اوله سن
 (مثنوی) من بیستم دام را اندر هوا * کر نبوشد چشم عظم راقضا) پس هدهد سلیمان علیه السلام ایتدی هوا ده ایکن بن
 خالک التنده نهانی اولان طوزاغی کوریم قضاء الهی ا کر بنم عظم کوزنی اور غتر سه (مثنوی) چون قضا اید شود دانش
 بخواب * مه سیه کر دد بکیرد آفتاب * چونکه قضاء الهی کله علم و عقل خواب غفلته کیدر ماه سیاه اولور آفتاب
 طو تیلور یعنی چونکم قضاء الهیه کله ماهه خسوف و آفتابه کسوف کاور و بونلر نوری زائل اولور (می) از قضا این
 تعبیه کی نادرست * از قضا دان کو قضا را منکرست * قضاء الهیه دن بون تعبیه یعنی بونخلیط و مکر بچن نادر و قیلدر
 یعنی نادر کادر بلکه بوکونه تخلیط و مکر اندن چوق واقع اولور قضاء الهیه دن بیل که اوقضا به منکر در زیر برکسه نک
 انکار و کفر نه قضاء الهی تعلقی اتمسه اول کسه کافر و منکر اولمز دی معلوم اولدی که هر کافرک کفری و هر منکرک
 انکاری قضاء الهیه ندر (قصه آدم علیه السلام و بسن قضا نظر اورا که مرعات صریح نبی و ترکه تاویل) حضرت آدم
 علیه السلام ک قصه سیدر و قضای الهی آنک چشمتی نبی صریح رعایتندن بغلسنک بیاتنده در که اول نبی صریحی

(ولا تقر با هذه الشجرة فتكون من الظالمين) درود خي آنك ترك تاويلدن كوزني بغلسنك سائده در و ترك تاويل
 معطوف در مر اعات اوزره تقدير كلام و بستن قضا چشم اورا ترك تاويل ديكل اولور و ترك تاويلدن كوزني بغلدي
 ديكل ترك تاويل كوره ميوب و تاويلك تركنده اولان فوايدي بيله ميوب و نهى صريحه امتثال ايده ميوب تاويل
 روا كوردى و اخيرا قيلدي ديكي اشعار ايلر * مثنوى * ابوالشكر كوز علم الاسما بكست * صده هزاران علمش اندر
 هر رگست * ابوالشكر كه اول ابوالشكر علم الاسما بكست بكيدي ريعي حق تعالينك تعليم ايلديكي اسمائلك اميريدرك
 هر طمر نده صده هزاران علم وارد روا سعادن مراد عند المحققين نه ايد و كنه بويتمله اشارت ايدوب بيوررلر (مثنوى) اسم
 هر چيزي چنان كان چيز هست * تابا بيان جان اوواد اددست * هر رشيدك اسمي انجيلين كه اول شئ ازلده اويله اولمشدر
 تا نهايتنه دل آنك جانمهال و بردي يعني علم الله ده رشيدك اسمي نه اولديسه و خاتمه و عاقبتنه نه اوله جقي ايسه آنك
 على حضرت آدمك جانمه كشف اولدي و هر رشيدك حقيقتني يلددي ديكل اولور * مثنوى * هر لقب كودادان مبدل
 نشد * آنكه چيستش خواندا و كاهل نشد (هر لقبى كه او و بردي اول لقب مبدل و متغير اولدي يعني هر نه شيشه حقيقتي
 اعتباريله براسم ديدي ايسه اول اسم من بعد متغير اولدي زير اولقب و اسمدن مراد هر رشيدك لوح محفوظه ثابت
 اولان اسميدرا اول كسيه كه چيست او قودى اول كسه كاهل اولدي زير ابواسمى اكا حقيقتنه مطلع اولغله اطلاق
 ايلمشدر پس تبديل ممكن اولمز (مثنوى) هر كه آخر مؤمنست اول بدي * هر كه آخر كافر او راشد بدي * هر شول كسه كه
 آخرنده مؤمن رآنى اول كوردى و خاتمه سنده مؤمن اولديني حبيبه كاهل مؤمن ديدي هر شول كسه كه آخرنده كافر در
 اول حضرت آدم عليه السلامه ظاهر و اشكاره اولدي (مثنوى) اسم هر چيزي نوازدا ناشنو * سر رمز علم الاسما شنو
 هر رشيدك اسمي سن عالم دن است علم الاسما لك رمزك سرفي است يعني حق تعالينك آدمه تعليم ايلديكي اسمائلك
 رمزك سرفي اول اسمايه عالم اولان عارف و دانان استماع ايت ككه حق تبارك و تعالى وارثان انبيا اولان عارف
 قوللر يسه هر رشيدك حقيقتنه اسمي ندر و اول شئ عاقبه الامره نه اوله جقدربوني دانا اولنلر بيلور استرسك انلردن
 برين بولوب انلردن تعلم ايت ديكل اولور * مثنوى * اسم هر چيزي برما ظاهرش * اسم هر چيزي بر خالق سرش *
 هر رشيدك اسمي نرم قتمزده آنك ظاهر دير يعني هر شئ بحسب الظاهر نه حالتله موسوم ايسه برا كاهل و برزما هر رشيدك
 اسمي خالق كويديك قتمزده آنك سر و حقيقتنه در نه كم رشيدك ظاهرده اولان اسمي و حقيقتنه اولان اسمي بويتملردن
 ظاهر اولور * مثنوى * نزد موسى نام چو پيش شد عصا * نزد خالق بود ناس اودها * موسى عليه السلامك
 قتمزده آنك چو پيشك نامي عصا ايدى آنك حقيقتنه ثعبان اولمشدن خبري يوق ايدى اما خالق عالم قتمزده آنك نامي
 اردر هائدي رشيدك اوائلده بحسب الظاهر اسمي عند الناس بر كونه اولوب آخر الامر اول اسم وائل اولوب
 حقيقتنه اولان اسميه مسمي اولديغنه اوله عصا يي شمال ايلدك نصركه مثال آخرك بياشته شروع ايدوب بيوررلر
 مثنوى * بد عمر را نام اول بت پرست * ليك مؤمن بود نامش در است * مثلا حضرت عمر رضى الله عنهم نامي اول
 حاله بت پرست ايدى زير اسلامه داخل اولمزدن اول عند الله كقره نامي اويله ايدى ليكن الست عالم نده آنك
 نامي مؤمن ايدى لاجرم اول ازلده اولان حقيقتنه اسمي اسلامه داخل اولدك نصركه ظاهر اولوب بويتملردن بويتملردن
 اول اسمها انتقال ايلدي (م) آنكه بد نزد يك نامش مني * پيش حق اين نقش بد كه بامني * اول نسته نك كه نرم قتمزده
 اسمي نطفه اولدي حق قتمزده اول مني بونقش صوري ايديكه بلكه موجود و نانايتله مشهور و در بويتملردن نفس الامر ده
 اولان اسمي اشيا ايچون ضرب اولان تمثيلاتك بر يد رشيدك ايكي نوع اسمي وارد بر اسمي حقيقيكه عند الله
 ثابت اولان اسمدرا كامن بعد تبديل و تحويل واقع اولمز و لا و ابد انا بتدريوزلر و بر اسمي دخي مجازي و صوريدر البته بواسم
 زائل اولور و آخر الامر اول اسم حقيقي عند الله هر نه ايسه ظهوره كاوروا نكله مسمي اولور يعني صورتا كافر و عند الله
 مؤمن تسخيه اولديسه عاقبه الامر مؤمن اولور و كصور تا مؤمن و عند الله كافر ايسه نعوذ بالله آخر الامر كافر اولور
 و قس على هذا سائر الاسما پس اسماء اشيا حقايق اشيا دن عبارتدر و الحقايق لا تقلب كلامي بومعنايه
 اشارتدر پس حضرت آدم عليه السلامه جناب حق و علم آدم الاسما كاهل مقتضا سنجه جميع مسمايك حقيقتنه
 و صور تا نامي اكا عيان اولدي حاصل كلام حضرت آدم عليه السلامك علم و دانسته و فضيلت و بيشنه غايت و نهايت
 يوقدر (مثنوى) صورتي بديان مني اندر عدم (پيش حق موجودنه بيش و نه كم) بومني عدمده يعني عالم باطنده و مرتبه
 علم حقه بر صورت ايدى حق تعالينك قتمزده موجود ايدى بوظاهرده اولان صورتدن نه بيش و نه كم * مثنوى *
 حاصل ان آمد حقيقت نام ما * پيش حضرت كان بود انجام ما (حاصل كلام نرم حقيقتنه نامز با خود حقيقت نامز اول
 كادي حضرت حقل حضورنده كاهل نرم انجام و عاقبتنه اوله يعني انجام و عاقبتنه نه اوله جقدربونم حضرت

حقل حضورنده حقيقتنه اسمي اول اولدي ديكلدر * مثنوى) مر در ابر عاقبت نامي نه * في بران كوعا ريت نامي نه
 * حق تعالى حضرت تلي مرده عاقبت امرده نه اوله جقي ايسه آنك اوزر نسه اسم قورآنك اوزر نسه دكل كه خلق اكا
 بر عا ريت نام قوريعني بعض كسه وارد كاهل اولنده مؤمن آخرنده كافر اولور و بعضي بالعكس پس آخرنده و خاتمه كاره
 هر نه كونه صفتله متصف اولور سه و دنيا دن آخر نه هر نه حال ايله انتقال قيلور سه آنك حق و قتمزده اسمي اولدروا كاهل
 نامي حق قومشدر (مثنوى) چشم آدم چون نور پالديد (جان و سر نامها كشتش بديدي) آدم بيمبر عليه السلامك
 چشمي كه اولور يا كاهل كوردى جان و ناملك سر و حقيقتي اكا اشكاره اولدي * م) * چون ملك انوار حق دروي بيافت
 در سجود افتاد و در خدمت شتافت (چونكه ملك حقل انوار في حضرت آدم عليه السلامده بولدي لاجرم ملك مجبوره
 دوشدي و خدمته اولدي * مثنوى * مدح اين آدمكه نامش مي برم * قاصر م كرتاقيامت بشمرم * بولاد ملك
 مدحني كه آنك نامي ايلتورم قاصر م فرضا كرتا آنك فضائلي قياصته دلصايم و بعض نسخه ده مصرع ثاني بويله
 واقع اولمشدر تاقيامت كرتا قاصر م (يعني قياصته دلصايم كرتا قاصر م قاصر م كاهل و حقه آنك ستايشنه
 قادر دكل ديكل اولور * مثنوى * اين همه دانست چون آمد قضا * دانش بك نهى شد بروي خطا * كاي عجب
 نهى از بي تحر م بود * بابتا ويلي بد و توهم بود * بوجه يي بيلدي چون كسم قضا كاد كده بر نهيك دانشي اكا خطا
 اولدي اول نهى بود كه جناب حق آدمه و حوايه خطا بيايورديكه * ولا تقر با هذه الشجرة فتكون من الظالمين *
 و بونهيده اولان خطا بود كه حضرت آدم عليه السلام بونهيده متردد اولدي و ككندى يه ديديكه
 اي عجب بونهي تحر م ايچونمي اولدي و با خود تاويله منسوب اولان تنزيه ايچونمي اولدي و تخويفمي اولدي نهى تحر م
 اولدركه آني فاعل و ممر تكب اولان كسه عتاب و عقابه مستحق اوله نسه كم (ولا تقر با هذه الشجرة * نهى ككي
 و دخی و لا تقر بامال اليتيم نهى ككي و نهى تنزيه اولدركه آنك ممر تكبي عتاب و عقابه مستحق اولمز بلكه انجني
 ترك اولي قيلمش اولور و كندوي اول منهي اولدن انجني تنزيه و نظهير لازم كاوروا كورد في هذا الحديث قال عليه السلام
 من اكل الثوم والبصل والكرث فلا يقربن المساجد * مثنوى * در دلش تاويل چون ترجيح يافت * طبع در حيرت
 سوي كندم شتافت * اول آدمك كوكلنده تاويل ايلك چونكم ترجيح بولدي و ترك تاويل ايلك اوزره اختيار
 قيلدي پس آنك طبعي كندى حيرته ايلك كندم جانينه سرعت ايتدي * مثنوى * باغبان را خراج چون درياف رفت
 دزد فرصت يافت كالا بردتفت * مثلاً باغبانك چونكم آياغه ديكن باندی باغبان كندى حالته مشغول ايلك خرمز
 فرصت بولدي متاعني على القور ايلتدي * مثنوى * چون زحيرت رست باز ايد براه * ديدبرده دزد رخت از كارگاه
 چونكم آدم عليه السلام حيرتن قورتلدي كبر و بوله كادي آدم كوردى دزد اسبابي كار كاهل ايلتش يعني شيطان
 انك اسباب طاعتني و متاع معرفتي سرفه ايتش و حله جنتي وجود لرندن نزع ايدوب آني دنيا سحر اسنه ايتش
 * مثنوى * ريشا ناظلمنا كفت واه * يعني اهد ظلمت و كم كشت راه * ريشا ناظلمنا واه ديدى سورة اعرافده اولان
 ريشا ناظلمنا آيت كرمه سنه اشارتدر كه تفسيرى عنقر بب اضافت كردن آدم ذلت راسرخنده كاوريعني اي نرم ريز
 بز نغمه ظلم ايلدك ديدى واه ايلدي و حرمه معرفت اولوب كنديدن صدور ايلين خطا سنه تا سفا ايلدي يعني ظلمت
 كادي و راه مستقيم كم و ناييد اولدي يعني كله سي كله تفسير در كان حضرت مولانا حضرت آدم عليه السلامك ناظلمنا
 انفسنا ديديكى قولي بومصرع ناييله تفسير ايدرلر كان بيوررلر ككه حضرت آدم عليه السلام ناظلمنا ديدى ظلمك
 حقيقي ظلمتدر پس ظلمت كادي و قضا بصير بصيرتي پوشيده قيلدي و راه روشن نايد اولدي ديكي ديلد ديكل اولور (م)
 اين قضا بري بود خورشيد پوش * شير و از درها شود ز و همچو موش * بوقضاء الهى كوش اورنيي بربلوند رارسلا
 و از درها قضا الهيدن موش كبي اولور پس اي سليمان * مثنوى * من اكر دامي نه بينم كاه حكم * من نه تنها جاهل
 در راه حكم * اكر بن حكم قضا الهينك ظهوري و قتي بر طوزاغي كور مين حكم قضا الهى بولنده همان يالكز
 بن جاهل و غافل دكل بلكه ظهور و قتمزده انبيا و اوليا عليهم السلام بيله عاجز و متعير لر ديدى * مثنوى * اي خنك
 انكوتكو كاري كرفت * زور را بكذاشت اوزاري كرفت * اي سعاد تلواول كسه كه اول نيكو كارق طوتدي اول كسه
 زور و خجلدي قودي و زاري و تضرع بولان طوتدي (مثنوى) كرفضا پوشد سيه همچون شيت * هم قضا دست بكيدي
 عاقبت * اكر قضا الهى سني كيجه كبي بورر سه و پوشيده قيلور سه بر مرم كه ظلمت سخت و غمقنده قلوب خبر و شري
 كور ملك ممكن اوليه هم عاقبت سسنگ دستكي قضا طو تاروسني اول ظلمتدن نه قضا خلاص ايدر * مثنوى *
 كرفضا صد بار قصد جان كند * هم قضا جانت دهد در مان كند * فرضا قضا الهى اكر يوز كره سنگ جانكه قصد ايد
 و سني هلاك مرم ته سسنگه اير كوره هم قضا الهى سكا جان و بروردر ديكه در مان ايلر * مثنوى * اين قضا صد بار اكر

راحت زند * بر فراز رخ خراکت زند بوقضاء الهی فرضا کر بوز کره سنک بولکی اوره سنک خراکی جرخل فوق اوره اوره یعنی سنی عالی مرتبه به ایرکورر * منشی * از کرم دان این که می ترسانند * تا بملک ایمن بنشاندت حقت کرمنند بیل بونی که سنی قور قور در تا خوف سبیل سنی اینک ملکته نصب ایده یعنی (لا خوف علیهم ولا هم یجزون) دیدیکی ولیرل مرتبه سنی اتصال ایده (م ی) این سخن پایان ندارد کشت دیر * کوش کن فو قضا خراکوش و شیر * بوسور که مراد اندن قضا و قدر را اسرار نه متعلق اولان معارف علیه در بیان طوع و نذر صد دینز بعد اولدی ونقل ایله بکمز شیر و خراکوش قصه سی کیر و قالدی شمد نکیر و خراکوش و شیرل قصه و حکایتی استماع ایله که تاشیرل عاقبتی نیجه اولدی سکا معلوم اوله (یا واپس کشیدن خراکوش از شیر چون نزدیک چاه رسید) منشی) چونکه نزدیک چاه آمد شیر دینه گزیه آن خراکوش ماند ویا کشید * چونکه شیر چاهل قتمه کلدی کورد بکه اول خراکوش بولدن قالدی و یاغن جکدی * منشی * کفت یا واپس کشیدی تو چرا * پای را واپس مکش بیش اندرا * شیر چونکه خراکوش اول حالی کوردی اکادیدی ای خراکوش سن یاغکی نیچون کیر و به جکدل آباغنی کیر و وارد که حکمه ایله بیه کل * منشی * کفت کوبایم که دست بپای رفت * جان من لرزید و دل از جای رفت * خراکوش چونکه شیردن اول سوزری اشتدی شیره ابتد قنی بنم آباغم که الم و آباغم خوردن کتدی بنم جانم دتردی کوبکم برندن کتدی * منشی * رنگ رویم رانی بیی چورر * زاندرن خودی دهد رنگم خبر * بنم بوزمک رنگی * کور من میسن التون کبی صار و بنم بوزمک رنگی خود در و غدن خبر و برر * منشی * حق چوسیمار معرف خوانده است * چشم عارف سوی سیمامانده است حق تعالی حضر تری چونکم سیمایی معرف او قوشد * کما قال الله تعالی يعرف المحرمون بسمیاهم وقال خطابا لنبیه علیه السلام تعرفهم بسمیاهم وقال سیماهم فی وجوههم من اثر العیود) چونکم سیماهم احوال درونی بیلکه وسیله اولدی به اول سیدن عارفل چشمی سیمایانده قالدی که احوال درونی آندن استدلال ایدرلر (منشی) رنگ و بوغماز آمد چون جرس (از فرس که کند بانک فرس) رنگ و بوی جرس کبی غماز کلدی یعنی برکسه نک رنگی و بر شینک رایحه سی آنک مافی الضمیر فی غزایدی کلدی که جرس * کور و غن بر منخرل شینک وجودی و غماز اولدی فرسک بانکی فرسند اکاه ایله یعنی فرسی کورم سسک صد اوره آنک صداسی آنک وجود نه دلالت ایدر * منشی * بانک هر چیزی رساند زو خبر * تا بدانی بانک خرا بانک در * هر بر شینک صداسی آنک ضمیر و سرندن خبر تشد بر تایل سن بانک دری بانک خردن زیرا افعال و مقالی احوال درو نه راهنما اولور و عارف رضایه متعلق اولان سوزدن قلبک رضاسنه و غضبه متعلق اولان سوزدن درو نه اولان غضبه استدلال قیلورنه که بوحیدت شریف بومعنا به شهادت ایله عن عائشه رضی الله عنها اتفاقا علی الروایه عنها قال علیه السلام انی لاعلم اذا کنت عنی راضیه و اذا کنت علی غضبی فقلت ومن ین تعرف ذلک فقال علیه السلام اما اذا کنت عنی راضیه فانک تقولین لا ورب محمد و اذا کنت علی غضبی تقولین لا ورب ابراهیم قلت ایبل والله لا اهیجر الا اهلکم معنای شریفی اولدر که حضرت نبی صلی الله علیه وسلم حضرت عائشه صدیقہ رضی الله عنها عن ایهابه دیدی تحقیق بن بیاورم شول وقتده که سن بدن راضیه اوله سن شول وقتده که سن بنم اوزر به غضبناک اوله سن غضبی فعلی وزنده اف مقصوده ایله غضبانک تا نبیدر بر حضرت عائشه رضی الله عنها دیدی بن دیدم که آنی ندن بیلور سن یا رسول الله رسول علیه السلام حضر تری دیدی اما شول وقتده که یا عائشه سن بدن راضیه اوله سن پس تحقیق سن دیر سن محمد زبیبی حقیقون بویه دکدر دیوقسم ایدر سن شول وقتده که سن بکا غضبناک اوله سن پس سن دیر سن ابراهیم زبیبی حقیقون بویه دکدر حضرت عائشه ایدر بن دیدم که نعم صادق سن یا رسول الله حقیقون بنم هجرانم همان سنک اسمکه مقصود در یعنی حین غضبه سنک ذات شر بفکدن قلبا هجرانم بوقدر پس بوحیدت شریفده برکسه نک کلانندن قلبنده اولان حاله و افعالندن درو نه اولان سر نه استدلال قیلغه دلالت وارد در زیر الظاهر عنوان الباطن فخواسخه انسانک ظاهر نه بعض علایم و آثار اولور که آنک باطننده اولان اسرار نه اول علایم و آثار ندن دلالت وارد و آنک حال درو نندن مخبر و معلوم اولورنه که بوحیدت شریف بومعنا به دلالت و شهادت قیلور قال علیه السلام ما اخبر احد شیئا الا ظهر فی فلتات لسانه وصفحات وجهه وقال جار الله العلامة مناسبا لهذا الخلل محایل الغم والمسرۃ تکی وتضحک فی الامرۃ * منشی * کفت پیغمبر تمیز کسان * مر مخنی لدی طی اللسان * حضرت پیغمبر علیه السلام بیورد بکه المره مخنی تحت لسانه پس بوحیدت شریفک مضمونی اوزر بیورر که پیغمبر علیه السلام انسانی قیما یلک حقنه بیورد بیلر انسان لسانی طی ایلمک قتمده و کلماتک تحتند بنه اندر بر ارجان جهان و دلال عالم جاندر بر صراف نقد عرفان اولان اول لسانه نظر قیلور بعد اول

لسان واسطه سیله متکلمک مرتبه سنه واقف اولور (قطعه) زبان در دهان ای خردمند چیست) کلید در کنج صاحب هنر * چو در بسته باشد چه داند کسی) که جوهر فروشت یا بیلور (منشی) رنگ رواز حال دل دارد نشان) رحمت کن مهر من در دل نشان * بوزل رنگی کوکک حالتدن نشان طو تار زیر اسمیاد رونه البتته دلالت ایدر بنم حالمی مشاهده ایدوب نکا هر جت ایله بنم محبتی قلبکده نصب ایله پس رنگ ظاهر انسا نک باطنک حاله نه کونه دلالت ایدر بیه سله اشارت ایدوب بیوررلر * منشی * رنگ روی سرخ دارد بانک شکر * بانک روی زرد دارد صبر و نکر * قرمز روی بوزل رنگی شکر رنگی طو تارز کر مسبب اراده سبب قاعده سی اوزر شکر دن مراد نعمت اولور پس حرت وجه شکر صداسن طو تار و نعمته دلالت ایدر زیر انعمت و راحتسز بوز قرمز اولمز صبر دخی کر مسبب اراده سبب قاعده سی اوزر بلا و محنتدن کایه اولور نکر بونده کفران معنا سنه در تقدیر کلام صاری بوزل رنگی صبر و نکر طو تار یعنی بلا و محنتک و کفران نعمتک صداسنی طو تار و اندن اخبار ایدر زیر صافرت وجه درد و محنتدن و عدم راحت و نعمتدن حاصله اولور و عدم نعمت کفران اولمقدن ظهوره کور بر سن رنگ روی زرد برکسنک حیرته و انکار نه دلالت قیلش اولور خراکوش شیر ایتدی ای شیر دلیر * منشی * بر من آمد بانک دست و پا برد * رنگ رو و قوت و سیمایر * بکا کلدی اول نسنه که دست و پای قطع ایلر رنگ روی و قوت و سیمایی ایلتور بونده تنبیه بودر که عقل سلیم هر بار که شیر موی تفکر ایله و هادم الذات اولان مرل قریب اوله و علایم موت اکا صابت قیله آنک تدبیر ایله بکی جوارحه قوت و قدرت قالمز و رنگ و سیمایی برنده اولمز پس خراکوش لساندن احوال موی بیه سله بیان ایلمکه شروع ایدوب بیوررلر * منشی * آنکه در هر چه در اید بکند * هر درخت از بیخ و بن او برکند * اول نسنه که یعنی اول قهر و هلاک سبب اولان موت شیر بکا قریب کلدی که هر نه شی که کله آنی صر هر آغا جی کوککدن و بدنن اوقو بار * منشی * در من آمد آنکه از وی کشت مات * آدمی و جانور جامدنات * بکا کلدی اول نسنه که اندن مات وفاتی اولدی آدمی و حیوان و جامدنات (منشی) این خود اجزا اند و کلیات از وی زرد کرد رنگ و فاسد کرده بویه کرا و انسان موالید ثلثه خود جز و لرد کلیات هم اندن رنگی زردا بلش و رایحه سنی فاسد ایلشدر کلیاتدن مراد بونده عناصر اربعه و افلاک تسعه اولی و بونلردن ظهوره کلان اشیا اولی محل مناسبدر بر کلیاتک بعضنک فنا و زوالک شر حنه شروع ایدوب بیوررلر (م ی) تاجهسان که صابرست و که شکور * بوستان که حله پوشد کاه عور * تا که جهان و مافیها کاه بلا و محنته صبر ایدبی و کاهی راحت و نعمته زیاده شکر اید بیدر بر سن بدل و تغیردن خالی اولدی بوستان کاه برل و باردن حله کیر و کاهی عاری اولور بر سن بوحی متغیر اولمقدن و رونقنه زوال کلکدن نجات بولدی (منشی) آفتابی کور اید نار کون) ساعتی دیگر شود اوسر نکون * شول بر آفتاب که طلوع وقتده نار کون بوقار و کور و عالمی شعله و شعشه سیله منور قیلور بر غیری ساعتده اول آفتاب سر نکون اولور یعنی برقاج ساعتد نص کره زواله واروب باشی آشانی غروب ایدر منور عالم ایکن کور که بوهوم زوالدن خلاص اولدی (منشی) اخترا فی تافته بر چار طاق * لحظه لحظه مبتلای احتراق شول اخترلر که طوغش و طلوع قیلشدر چار طاق فلک اوزر و وقتا فوقتا و آنا فانا مبتلای احتراق اولمقدن خالی دکدر در اختراقدن مراد اولدر که بجن بر کوکب بر کوکبه مقارن و مقابل اوله اول مغلوب و محترق اولان کوکب حکمی و تأثیری قالمقدن * منشی * ماه کوافر و در اختر در چال * شد زرخ دق او همچون خیال * ماه که اختر دن جالده زیاده اولدی دق رنجندن اول ماه خیال کبی اولدی که کم هلال و محاق وقتده مشاهده اولور دق بر مر ضدر که بجن بر کسه به واقع اوله آنی بغایت شحیف و ضعیف و نزار ایله بویایات و ماقبلنده و مابعدنده اولان ایایات هر شینک فنا و فواته و تبدلات و تغیراته تمثیلات طریقه در نه که بیوررلر * منشی * این زمین با سکون با ادب * اندر آرد زلزلهش در لرزوتب * بوسکونله ادبه اولان زمین که حرکت واضطر ابدن بریدر زلزله آنی ستمه و لرزه که توروب با خصوص که زلزله ساعت آنی بر مرتبه به تورور که کالعهن المنفوش پاره پاره و بر ریزه ایلر * منشی) ای بسا که زین بلای مرده رینک) کشته است اندر جهان او خردورین) ای چوق طاع بواره قالمش بلادن یعنی بوضو که قالمش فوات و فتادن جهان ایچره اول طاع خردورین اولمشدر یعنی بر ریزه و قوم کبی اوفق اولمشدر نه که (و بنف الجبال بشاف کانت هباء منبشأ آیت کریمه سی بومضمونه دلالت ایدر (منشی) این هوا با روح امد مقترن * چون قضا ایدوب کشت و عفن بوهوا لطیف که روحه مقترن کلدی و حیبا بخش وجود انسانی اولدی چونکه قضا الهی کله اول هوا و با و متعفن اولور * منشی * آب خوش کر روح را هم شیر شد * در غدیری زرد و تلخ و تیره شد * آب لطیف و شیرینک اول روحه هم شیر اولدی یعنی برابر کلدی بر غدیرده بر زمان طور مغله صاری و آبی و بولانی اولدی زرد و تلخ و تیره آنکه نسبت موت و فنا صفتلیرد * منشی * آتشی کوباد دارد در بروت * هم یکی بادی بر خواند عوت * شول بر آتش که

اول بقدر میل طو تار باد بروت کبر و سر کشل کدن گایه در که آتش جوهر نورانی و علویدر بواجلدن سر کشلک طو تار مع
 هذا هم بریل آنک اوزر نه عیوت او قور یعنی اولمک و سوبلک حالتی کا اجر الی رتبه کم بر شمع اوف دیسک سو نور پس
 بویه نورانی و سر کشش ایکن بر مقدار بیلدن نوری کیدوب مرده اولور (منشوی) حال دریا را اضطراب و جوش از فهم کن
 تبدیلیهای هوش او دریا ناک حالتی آنک اضطراب و جوش شدن یعنی آنک غلبان و خرو شدن آنک عقلنک تبدیل
 اولمک فهم ایله نه کم بر کسه نك صورت ظاهره می جوش و خرو شده اولسه و حرکات واضطراب قیلسه آنک عقلنک
 تبدیلیهای ظاهره اولان اضطرابنک فهم ایلسن پس دریا ناک دخی و جوش و خرو شدن هوشنک تبدیل اولمک
 فهم ایله عند الحقیقین دریا ناک دخی هوشی وارد مر ادا نده مدبر و متصرف اولان عقلدر عند الحکما کا عقل فعال دیرلر
 * منشوی * برخ سر کرد آنکه اندر جست و جوست * حال او چون حال فرزندان اوست * که حضیض و که میانه کاه
 اوج * اندر و از معد و نحسی فوج فوج * یعنی برخ سر دانه الملاء الاعلی بطلبون الله کما انتم تطلبونه فخوا سنجه طلب
 رضای موجودند حرکات شوقیه ایله دورانده در آنک حالی دخی جو فنده اولان فرزندانک حالی کبیدر یعنی موالید
 نلثه کبی اول دخی دایما متبدل و متغیر اولمده در که حضیض در که مذلت و حقارت صفتیدر و کاهی میانه که
 ذلت و رفعتک اعتدالی می تبه سیدر و کاهی اوچدر که کمال رفعت کالیدر مثلا فلکی برداره فرض ایلسن و آنک
 اوسطه بر خط و همی چکسل آنک نصف سفلیسنه هابط و حضیض و نصف علویسنه صاعد و اوج دینور کوکب که
 حوالی بروج اوزر نده سیر ایده مستقیم آنک خلاقی اولور سه راجعدر کوکب که کاهی یوقار و فلک که قریب و کاهی
 آشفه فلک که قریب اولور یوقار و اوجه وارد یغنه بعد ایدر و دورا بقیه بونی مقتضیدر که اوج می تبه سنده اولان
 میانه می تبه سنده اولان حضیضه نزول ایده و حضیض می تبه سنده اولان و وسط می تبه سنده و وسط می تبه سنده
 اولان اوجه عروج ایده پس حدوث و تغیردن خالی اولم و سبب معد و نحس شدن اول برخنده فوج فوج چوق سعادت
 و نحوست وارد * منشوی * از خود ای جزوی ز کاهها مختلط * فهم می کن حالت هر منبسط * یعنی ای کلردن
 مختلط اولان و عناصر اربعه دن مرکب و عروج اولان جزوی کدن کدن فهم و قیاس ایله هر مرکب اولمین منبسط
 حالتی سن نفسکده نیجه متغیر و منقلب ایلسن جمیع کلیات و جزویات تبدلات و تغیراتدن و فوات و مواتدن خالی
 دکلدن (منشوی) چونکه کلیات رارنجست و در * جزوایشان چون باشد روی زرد * چونکه کلیات جه مانده رخ
 و در و وارد آنک جزوی نیچون زرد روی و میاض اولیه یعنی چونکه کلیات تبه سنده و تغییر و تبدل و فسادن خلاص میسر
 دکلدن پس آنک جزو نه خلاص نیجه میسر اولور * منشوی * خاصه جزوی کوزا ضد است جمع * زاب و خال و آتش
 و بادست جمع * خصوصاً اول جزو که اوضا لردن جمع و می کیدر آب و خال و آتش و باددن جعدر یعنی علی الخصوص
 بر جزو که اضا دار بعددن مرکب اوله و طبایع مختلفه دن اجتماع قیله آنک متغیر اولماسی و فنا بولماسی عجبر
 نه کم اضا دار اربعه نك امتزاجی میش و کرک امتزاجنه تمثیل ایدوب بیورلر * منشوی * این عجب نبود که میش از کرک
 جست * وین عجب کین میش دل در کرک است * یعنی بوجب اولمیکه قیون قورددن صیجادی و فرار ایلدی عجب بوکه
 بوقیون قورده کوکل بغلادی حاصل کلام انسانک سقامت و موتی بوجب دکلدن سقامت و موت چار اضا دارک بری بریله
 امتزاج ایلمسندن حاصل اولور بلکه انسانک صحتی عجبردر که اول کرک و میشک و کور و شیرک اضا دارن لایحه همان ایکن
 بری بر نه کوکل و برمی و مصالحه قیلسی کیدر (قطعه) چار طبع مخالف و سرکش * پنج روزی بدن با هم خوش
 کرکی زین چهار شد غالب * جان شیرین بر آید از قالب * منشوی * زندگانی زاشتی ضدهاست * مرگدان اندر
 میانشان جنگ خاست * انسانک زندگانیکی و صحتی بوجار اضا دارک بار شمع سندن اولوم یل اول زمانکه بودرت
 ضد اورتیه سنده جنگ فالقدی و اعتدال زایل اولوب مزاج فاسد اولدی (منشوی) لطف حق این شیرا و کور را * الف
 دادست این دود و در را * حق تعالی نالطی انسانک وجودنده بوشیر و کوره و ایکی اراق ضده الف و انس و بر مشدر
 شیر و کوردن مر اده ایکسی بری بر نه ضد در عناصر اربعه دن حرارتله برودتد و یا خودیو سته رطوبتدر (منشوی)
 چون جهان رنجور زندانی بود * چه عجب رنجورا کرفانی بود * چونکه جسمان بالکیدر رنجور و زندانی اوله میاض
 ا کرفانی اوله عجب دکلدن (پرسیدن شیراز سبب پای و پس کشیدن خرکوش) (منشوی) خواند بر شیرا و ازین رو بندها
 گفت من پس مانده ام زین بندها) خرکوش شیر بویوزدن بندار اقدی و بدی بن بوندر سببندن آرده فالشم و کتمکده
 آباغی چکشم قصه دن حصه بودر که عقل معاد نفس اماره شیرینه بوکونه بند و ارشادر ایلر متصح اولسون و کین
 و کدورتدن فراغت قیلسون ایچون چونکم بوموت و فانی عالمدن عبرت المیه و عقل معادک نصع و پندی کا کارکر
 اولیه خرکوش عقل آخر الامرانی چاه ریاضت و فقره آروانی اول چاه ایچره مغلوب و مقهور ایدر * منشوی *

شیر گفتش تو از اسباب مرض این سبب کو خاص کا بنسبم غرض شیر خرکوشه ایتدی سن اسباب مرضدن بوسی دی
 خاصه همان بکا غرض بود یعنی تبدلات و تغیرات عالم و فنا و زوال بنی آدمدن معلومدر پس چاهدن تا عدد و تا خر
 ایلکه سبب ندر یعنی بنم مقصودم بود بونی سوبله (منشوی) گفت آن شیر اندرین چه ساکنست * اندرین قاعده را قات
 ایست * خرکوش شیر جواب و یروپ دیدی بوجا هده سا کندر اول شیر بوقلعه ده آفاتدن ایمن و محفوظدر چاه
 و قلعه دن مر اده بونده خلوتخانه شیران طریقت اولور که انلر قلعه خلوت ایچره آفات نفسانیه و مکاید شیطانیه دن
 مصون و محفوظ اولور و خار جده اولان شیردن مر اده نفس اماره و اهل نفس غداره اولور که چاه خلوت ایچره ساکن
 اولان طریقت شیر لری نلک بونلر ضدی و عدو سیدر پس خلوت و عزلتک محل امن و سلامت اولد یغنه و عاقل اولنلر
 آفات عالمدن قاچوب چاه خلوت و عزلتی اختیار قیلد یغنه بوا یکی بینه اشارت ایدوب بعده بینه قصه بیه شروع ایدوب
 بیورلر که (منشوی) قهر چه بکزد هر کو عاقلست * زانکه در خلوت صفاهای دلست * قیونک دخی اختیار
 ایلدی هر که اول عاقلدر زرا که خلوتده کوکل صفای و اردر * منشوی * ظلمت چه به که ظلمت های خلق *
 سر نبرد آنکس که کیدر بای خلق * چاهک ظلمتی بککه خلقک ظلمتلی بد و مضر در بومصر عده خبر شد و فدر * که
 اوبد است بیور دقلریدر که آنکه مضرت دیکدر که قریب کلام بونلر دلالت ایدر و قریب بهست بیور دقلریدر که
 آنک ضدی بد و مضر در و خبر تقدیر اولمغه سبب اولدر اگر خبرمقدر اولمزه بومصرع سامعه صحیح سکوت
 افاده ایلز و ناشی قور ترمدی اول کسه که خلقک آباغی طور تر اذ خلقله محتاط اولان و روز و شب معاشرت
 قیلان کسه فلاح و نجات بوله میوب عاقبت خائب و خاسر اولور و سوء خاتم اوزره اولور دیکر افاده ایدر * منشوی *
 گفت پیش از خیم او را قاهرست * تو بین کان شیر در چه حاضرست * شیر خرکوشدن چونکم بوسوزلری اشدی ایلر
 کل بنم زخم آتی قاهر درای خرکوش سن کور که اول شیر چاهده حاضر میدن (منشوی) گفت من سوزیده ام زان آتشی
 * تو مکر اندر بر خویشم کشی * خرکوش بر مکر پیدا ایدوب شیر ایتدی بن اول آتشدن یاغشم یعنی اول آتش سوزان
 کبی اولان شیردن نیجه زجت و محنت کوروب سوخته اولشم ای شیر مکر سن بنی کندیکه چکه سن * منشوی
 * ناپیشت تو من ای کان کرم * چشم بکشایم بیچه در بیکرم * ای کرم معدنی تابن سنک مظاهرت رعا و تکله چشم
 آچم چاه ایچره نظر ایدم (نظر کردن شیر در چاه و دیدن عکس خود را و ان خرکوش را) (م) چونکه شیر اندر بر خویشش
 کشید در نه شیر تاجه می دود) چونکه شیر خرکوشی کندینک صدر نه چکدی پس خرکوش شیرک حفظ و نگاهنده
 چاه دکن یلدی (منشوی) چونکه در چه بنکری ندر اندر آب * آندر آب از شیر و اودر تافت تاب * چونکه شیر و خرکوش
 معا چاهده اولان آب ایچره نظر ایلد بیلر آب ایچره شیردن و اوخر کوشدن عکس تاب ظاهر اولدی (منشوی) شیر عکس
 خویش دید از آب تفت * شکل شیری در برش خرکوش زفت * شیر کندینک عکسی کوردیکه صودن بیلرادی و ظاهر
 اولدی تفت بونده تافتدن مخفدر فعل ماضیدر بیلرادی و ظاهر اولدی معناسنه بر شیرک شکلی آنک فتنده بر فربه
 خرکوش کوردی * منشوی * چونکه خصم خویش را در آب دید * مرور ایلکد اشد و اندر چه جهید *
 چونکم شیر کندینک خصمی چاهده اولان آب ایچره کوردی شیر خرکوشی چاهک طشره سنده قودی و کندیسی
 چاهک ایچنه صیجادی پس نفس اماره صاحبینک کسب ایلد کاری معاصی و مظالم چاهنه عاقبت دوشد کاری
 و کندی عملارینک سوء جزاسنه نهایت کارده کرفشار اولد بیلر بیسان ایلکه شروع ایدوب بیورلر (منشوی)
 در فتاد اندر چه می گوئد بود) زانکه ظلمش در برش آینه بود) اول شیر بر قیوبه دوشدیکه اول قیوبی حقیقه ده اول
 شیر قازمش ایدی زیرا که آنک ظلمی آنک باشد کایچی اولدی و شجیر لوطا فقه شنه هر نه ایلر یسه عاقبت بولدی بونده
 تنبیه بودر که * من عمل صالحا فلنفسه ومن اساء فعلیها) آیتک فوا سنجه برکسه هر نه عمل ایلسه کندی نفسی
 ایچون ایلر (من بعمل مثقال ذره خیر ابره ومن بعمل مثقال ذره شر ابره) آیت کریمه سنک مو جبه برکسه
 خیر و شر نه عمل ایلر یسه عاقبت جزاسنی * و ورر * منشوی * چاه مظالم کشت ظلم ظالمان * اینچنین گفتند
 جله عالمان * چاه مظالم اولدی ظالم لری ظلمی عالمرک جمیععی بولد دید بیلر (کما قال النبی صلی الله علیه وسلم الظالم ظلمات
 یوم القیمه) منشوی * هر که ظالم تر چشمش با هول تر * عدل فرمودست بدتر را برتر * چونکم حقیقت حال بودر پس هر که
 ظالم کدر آنک قیوسی هوانا کدر یعنی زیاده قورق و قورق و تار بیکتر عدل الهی بدتره بدتر بیور مشدر که و جزا سینه
 سیئه مثلها قولی بومعنا می مؤید اولمشدر * منشوی * ای که تواز چاه ظلمی میکنی * از برای خویش چاهی میکنی *
 ای شول کسه که سن منصیبدن او تری خلقه بر ظلم ایلر سن حقیقه ده کند * کدن او تری بر قیو قازرسن * منشوی *
 کرد خود چون کرم یله بر متن * هم رخو دچه میکنی اندازه کن * ایپک قوردی کبی کندی اطرافک طوله کمد کردن

اوتری قوی قازر ایسک مقدارله قازیرنی برعل قیچی ایلسک انک جزاسندن خلاص اوله جق وعذابه صبر
ایده جک قدرایله والا کرانک عذابنه صبرایده منسک اندن تبعایدله کما قیل (وان تصبر علی الشیران فاعص) والا کن عن
العصیان قاص (منوی) هر ضعیف از اونی شخصی مدان * از نبی اذاج نصر الله بخوان * ای ظالم قوی وای حاکم
غوی سن ضعیف اولنلری خصم سزومعین سز بیلکه ضعیفانک معین وناصری الله در شاهداسترسک قرآندن اذاجاء
نصر الله سوره سن اوقو که حضرت نبی صلی الله علیه وسلم مع اصحابه اوایلده ضعیف وقوم قریش وکفار مکه قوی وغالب
ایدیلر حق تعالی حضرت تباری پیغمبر علیه السلامه ظفر ونصرت ویروب غالب وقهار اولان ظالم لری مغلوب ومظلوم
وضعیف لری غالب وقهار ایدوب شهر رانی اهل اسلامه وردی نه کم رسولنه خطا یا یورر (اذا جاء نصر الله والفتح) شول
وقته که اللهک جنس نصرتی مؤمنلره که ودرخی فتح مکه ویا خود فتح جمیع بلدان حاصل اوله (و رأیت الناس یدخلون
فی دین الله افواجا) وسن ناسی اللهک دینه فوج فوج داخل اولور کوره سن (فسبح بحمده ربک) وسن تتریه ایله ربکی شانه
لایق اولیمان اوصافدن حد و سباسبسته متلبس اولدیغک حالده (واستغفره انه کان توابا) واندن مغفرت طلب ایله تحقیقه اول
ربک دا تمامستغفر اولان عبادنه رحمت ومغفرت ایله تواب اولدی محل استغفر اللهک ظفر ونصرت پیغمبر صلی
الله علیه وسلمه و توابعنه ضعیف ایکن کلمسی و انزلک قوی اولمسیدر (منوی) کتوبی خصم توار نورمید * نک جزاء
طیر ایلیت رسید * ای ظالم فرضا کرسن بیل ایسک و صورتده قوی ونبیل ایسک خصمک سندن اورکدی وقاجدی
ایسه اشته سکا جزاء طیر ایلیت یشدیکه اضعف مرغاندر که اقوای جانورانی واصحاب طغیانی بقوه الله هلاک ایلدی
ته کم حق سبحانه و تعالی کلام مجیدنده رسولنه خبر ویروب یورر که * الم تر کیف فعل ربک باصحاب القیل * روایت
اولندیکه ملک نجاشی قبلندن اولان والی عین ابرهه بن الصباح صنعاده قلیس نام برکنیسانا ایلوب استدی که
حجاجی اکانصریف ایدوبس کانه قیلله سندن برکسه واروب برکیجه اوکنیسیایه افشان ایلدی ویا خود بر آتش
یا قوب یاد آتی اول کنیسیایه اولشد یورب آتی احراق ایلدی پس ملک عین غرضه کلوب عین ایله دیکه کعبه بی یقه وخراب
ایدوبس حبشه عسکرله و محمود نام بر عظیم قیلله ودرخی بعض فیل لره تخریب حرم محترمه قصد ایدوب معس نام
موضع کلدکده عبدالمطلب مع اشراف اکا حقیقوب بو کاردن رجوع ایتمک ایچون ثلث مان اکا عرض ایلوب
قبول ایتمیوب تخریب کعبه به مصر اولوب فیل لری حرم محترمک جائنه سوردر کاردن میلاردن اونه ایچر وکتیوب عین
طرفنه دوندرد کاردنه هر ولة وسرعه برله اول جانبه کیدوب بونلر بو کاره مشغول ایکن حضرت حق ابایل قوشنی
بونلرک اوزرینه ارسال ایدوب هر برینک منقارنده عدسدن یولک برطاشی بونلرک باشنه آتوب باشلردن کیروب
دیرلردن چقوب بونلری هلاک ایلدی قصه سی تفاسیرده مسطور در پس حق تعالی رسولنه یورر که یا محمد عجب سن
کورمدکی یعنی انلرک آتاری مشاهده قیلرک و اخبارنی استماع ایلرک که سنک ربک نه اشدی اصحاب قیلله (الم یجعل
کیدهم فی تضلیل) و بونلرک کعبه خصوصنده اولان مکر فی تضلیع وابطالده قیلدی عی یعنی بونلرک مکر فی ضایع
و باطل قیلدی (وارسل علیهم طیرا ابایل تمیم بحجارة من سجيل) و بونلرک اوزرینه ابایل قوشنی ارسال ایلدی سنک
و کادن اولان حجاره بی بونلرک اوزرینه آندقلری حالده (فجعلهم کعصف اأ کول) پس بونلری حق تعالی همان کبی قیلدی
وهلاک و تاه ایلدی * منوی * کر ضعیفی در زمین خواهد امان * غلغل افتدر سپاه آسمان * اگر بر ضعیف زمینده
امان استیه یعنی بر یوزنده اگر مظلوم بر ظالمین بحضور اولوب حق تعالی حضرت تارندن امان استیه اول مظلومک
تضرع و نیازندن آسمانک عسکر نه غلغله دوشر (منوی) کیدندانش کزی برخون کنی * درددندانک بکیرد چون کنی
اگر بر ضعیفی دیشکه ایصره سن و برخون و مجروح قیلر سن بوستم مقابله سنده کاندین تدان مقتضای سنجه دیش
اگر بیکه سنی طوته نیجه ایلر سن و جزاکی بولدقده نه قیلور سن * منوی * شیر خود را دید در چه وزغلو * خویش را
نشناخت آدم از عدو * شیر اولدم چاهده کند یسنی یعنی کندینک عکسی * کوردی و غلور و هجومندن اولدم
کندیسنی عدودن اکلدی (منوی) عکس خود را اعدوی خویش دید * لاجرم برخویش شمشیری کشید *
کندیکن عکسی اول شیر کندینک دشمنی کوردی لاجرم شیر کندی اوزرینه بر شیر چکدی (منوی) ای بساطلی که
ینی در کسان * خوی تو باشد در ایشان ای فلان * ای چوق ظلم که غیری کسه رده کورر سن ای فلان اول ظلم انلرده
سنک خوبکدر * منوی * اندر ایشان تافته هستی * تو * از نفاق و ظلم و بد مستی * تو * سنک و ارغلت انلرده
یلدرامش و طالع اولشدر سنک نفاق و ظلم و بد مست استکدن یعنی سنک وجود کده اولان نفاقدن و ظلمدن
و بد مستکدن و سارا خلاق سینه دن هر نه ایسه غیر یلرک وجودی آینه سنده روغا اولوب سن اول صفتلری انلرک
زعم ایلوب انلره بغض و عداوت ایلر سن حال بوکه المؤمن مرأه المؤمن حدیثک مقتضای سنجه انلرک سنک مر آنکدر

وانلرده کورینن صفات قبیحه سنک کندی صفا نکدر (منوی) آن تویی وان زخم بر خود می زنی * بر خود آن دم
تاراعنت می تنی * بر موجب المسلمون کنفس واحده اول ظلم ایلدیکک کسه فی الحقیقه سفسن اول زخمی کندیکه
اوزر سن کندک اوزر اول دمده لعنت تارنی طوقور سن یعنی اوزر بیکه لعنت ایلر سن تارنل معناسنه در * منوی *
در خود آن بد را نمی بینی عیان * ورنه دشمن بودی خود را بچیان * کندی وجود کده اول بدفعالی و قبیح خصالی
عیان کورر سن والا کندیکه جائله دشمن اولور سن * منوی * حله بر خود می کنی ای ساده مرد * هیچوان شیر که
بر خود حله کرد * ای ساده و ابله مرد کندک اوزر نه حله ایلر سن اول مذکور اولان شیر کبی که کندی عکسی اوزر نه حله
ایلدی و کند یسنی هلاک قیلدی (منوی) چون بقعر خوی خود اندر رسی * پس بدانی کز بود آن نا کس * چونکه
کندی خویکک قعر و غورنه ابرشه سن پس اول زمان یلور سن که اول نا کسک سندن ایدی (منوی) * شیر برادر قعر
پیدا شد که بود نقش او آنکس ذکر * کس می نمود * ارسالنه قیود بنده ظاهر اولدیکه کورن آنک نقشی ایدی اول
نقشکه اکا غیری کسه کورندی * منوی * هر که دندان ضعیفی میکشد * کاران شیر غلط بین میکشد * هر که
بر ضعیفک دیشنی قو بره حقیقه کده اول غلط کورر بچی شیرک ایشنی ایلر * منوی * ای بدیده خال بد بر روی عم * عکس
خال تست ان از عم مر م * ای برامز بک کورمش عی یوزنده یعنی ای عی و خالی ذاتده قبیح نقش کورن کسه اول
سنک خالکک عکسی و اثریدر عکدن نفرت ایله خال خا معجه ایله در اولکی مصر عده بک معناسنه و مصرع ثانیده
خا معجه ایله بک معناسنه و خا معجه ایله حالت معناسنه اولق دخی جائزدر * منوی * مؤمنان آینه یکن دیکرند
این خبری از پیما اورند * مؤمنلری بر لبیک آینه سیدر بو خبری پیغمبر علیه السلام حضرت تارندن کتورر لرنه کم امام
طبرانی اوسطده بو حدیثی انس حضرت تارندن روایت ایلر قال علیه السلام المؤمن مرأه المؤمن یعنی مؤمن مؤمنک
آینه سیدر هر نه صورتیکه بر کسه بر مؤمن قرداشنک وجودنده کوره اول کندینک صورت حالیدر دیک اولور ای آدم
وای عالمک وجودنده احوال قبیحه و صفات خبیثه کورن کسه (منوی) پیش چشم داشتی شیشه کبود * زان سبب
عالم کبودت می نمود * مثلاً سن کوزک اوکنده شیشه کبود طوئدک اول سیدن عالم سکا کبود کورندی حال بوکه عالم
کبود کادر (منوی) کره کوری این کبودی دان زخویش * خویش را بد کومک و کوس را قویش * اگر کوردر کل
ایسک بو عالمده کوردر بیک کبودایکی کندکدن بیل کندیکه برامز دی ارتق غیری به برامز دیمه یعنی اگر کوردر کل
ایسک بو عالمده کوردر بیک عیب و نقصانی کندی نفسکدن کور کندی نفسکده بددی غیری کسیه ارتق بدسو بیلکه تا کندی
عیبیکه مشغول اولمخه غیری ناسک عیوخی کورمکدن فارغ اوله سن ولسانکی غیبت و مالا عینسیدن امساک ایدوب
طیبت و سعادت بوله سن ته کم حضرت نبی صلی الله علیه وسلم یورر لوطوی لمن شغل عیبه عن عیوب الناس و انتفق
الفضل من ماله و امسک الفضل من قوله و راه الدبلی فی فردوس الاخبار عن انس رضی الله عنه (منوی) مؤمن اری نظر
بنور الله نبود * غیب مؤمن را برهنه چون نمود * مؤمن اگر الله نوریه نظر ایلر اولمیددی احوال غیبیدن مؤمنه نیجه
کور یوردی یعنی مؤمن اگر الله نوریه نظر ایلر سه غیبده اولان امور و احوالی مکشوف و عریان کوره من و باطنده اولان
اسراره نظر ایلر کوره من اسرار خماره نظر ایلر کورنلر و حقیقت حالی کورنلر الله نوریه نظر قیلرک انلردن (ولهذا قال
صلی الله علیه وسلم فی حقهم اتقوا فراسة المؤمن فانه ينظر بنور الله و راه البخاری فی التاریخ و الترمذی عن ابی سعید
و الطبرانی عن ابی امامه * منوی * چونکه قو نظر شار الله بدی * نیکو بی را و اندیدی ایدی * ای عیب بین
چونکم سن الله نار یله نظر ایلر اولدک نار الله دن مراد اللهک بعدد و فرا قیدر یعنی چونکم سن اشیا به اللهک
فراقیلر و اندن بعدد اولدیغک حالده نظر ایلر سنک ایلکی برامز لقدن کیر و کورمدک و نیک و بد حقیقه نه شیدر
تمیز ایلدک بونک سببی حقه نظر ایلرک اولور * منوی * اندک اندک نور را بر نازن * تا شود نار نور نور و الحزن *
ای خلقک عیب و نقصان * کورمکه مشغول اولان کسه اگر بو بد نظر دن خلاص اولق استرسک از جق از جق
نوری ناره اور یعنی تدریحیه نور و وحیدی نار بشریت و لهب طبیعت و نفسانیت اوزر اور تا کم سنک نار نفسک
و لهب طبیعتک نور و وحدنه و ضیاء حقیقه مبدل اوله ای حزن و غم صاحبی اولدیکه نار نفسک منطقی اوله
و نور وحدت سنک وجود کده تجلی قیلر اول نورله اشیا به نظر قیلور سن و حله اشیا بی مظاهر الهی بولور سن پس عیب
بینلکدن بری اولور سن مادامکه نور حقه نظر قیلر سن حقیقت بین اوله من سن و عیب بینلک مر تبه سندن
دخی کدر قیلر من سن پس بومعنی انسانک مجرد کندی کسب و اختیار به حاصل اولیوب بیکه توفیق
الهی و هدایت ربانی ایله اولدیغی مقرر اولدیه تعلیم اللطالین مناجاته توفیق و رغیب الصالحین عرض حاجاته
باشلیوب * منوی * هم وزن یارب از ان آب طهور * تا شود این نار عالم جله نور * یا رب العالمین اول آب طهور دن

هم سن اور تا که عالمک یونانی جیعا نور اوله آب طهوردن مراد توفیق و عنایت و تیسیر و هدایت در که نفسنده
 یونلر ماء طهور کبیر که هم مطهر لر هم مطفیلدر نار عالمدن مراد بعد و غفلت و جهالت و کشف است
 و یونلر امثالی بد خصالت در حد اتمده بوصف تر سبب نار وجه در و باعث نار فرقتدر یواجلدن یونلر نار
 تغییر اولور و یوصف تملری انساندن ازاله ایتر الاعنایت و هدایت آبی (منوی) آب دریا جله در فرمان تست * آب
 و انش ای خداوند آن تست * الهی دریانک آبی بالکلیه سنک فرمانکده درای خداوند آب و آتش سنک لایق و ملککدر
 آب و آتشدن مراد اگر چه ظاهر ده اولان آب و آتش فهم اولور اما آبدن مراد جمیع مطهر و مطنی اولان شیر اولور
 اگر صوری اولسون و اگر معنوی اولسون و آتشدن مراد اگر صوری و اگر معنوی احرار و افنا ایلدن شیر اولور
 پس اگر بوجه سی سنک امر و فرمانکده و قبضه تسخیر کده دیک اشعار اید یی اولور * منوی * کرو خواهی انش
 آب خوش شود * و نرخواهی اب هم آتش شود * ای خدا کرسن استیسه سن آتش لطیف و خوش آب اولور
 و اگر استیسه سن آب هم آتش اولور (منوی) این طلب در ماهم از ایجاد تست * رست از یاد ارب داد تست *
 الهی بزه بطلب وسی هم سنک ایجاد کدر پیدا و طلبدن قور تلی سنک داد و احسان کدر (منوی) بی طلب
 تو این طلب مان داده * کج احسان بر همه بکشداده * طلبدن بزه بطلبی سن و بر دل احسان خزینه لری
 جمیع قولر بیکه آجله بی شمار بی حد عطار و بر مشن چونکم طلبدن بزه طلب احسان ایلدک پس طلب
 قیلد قد نص کره مطلوب عزی دخی عطا ایلد * مرده بردن خرکوش سوی تحجیران که شیر در چاه افتاد * منوی *
 چونکه خرکوش از رهایی شاد گشت * سوی تحجیران دوان شد تا بدشت * چونکه خرکوش خلاص
 اولمده شاد اولدی تحجیران جاننه صحرایه دکن یلدر کتدی (منوی) شیرا چون دید در چه گشته زار *
 چرخ میزد شادمان تا مر غزار * خرکوش چونکه شیری چاه ایچنده زار و مهور اولمش کوردی مر غزار و چراگاه
 دکن شاد اولدی بی حاله چرخ اوردی و رقص قیلدی (منوی) دست میزد چون رهید از دست مر * سبیز
 و رقصان در هوا چون شاخ و برک * خرکوش چونکه موتک اندن قور تملدی اللری بری برینه اوردی و سبیز رقصان
 اولدی هوا ده شاخ و برک کبی یعنی هوا ده شاخ و برک رقصان اولدی بی کبی سبزلک لطافت و طراوتدن گایه در (منوی)
 شاخ و برک از حبس خال آزاد شد * مر بر آورد و حریف باد شد * شاخ و برک خا کل حبسندن آزاد اولدی باشن یوقار و
 کتوردی و بادک حریف و مصاحبی اولدی (منوی) بر کها چون شاخ را بشکافتند * تا بالای درخت اشتافتند *
 یی اقلر چونکه بودا یی یار دیر و حبسندن نجات بولد یلر تا درخت اوزر نه اود یلر و فو قنه عروج ایلوب مر اب عالییه
 بولد یلر (م) بازبان شطاه شکر خدا می سراید مر برورکی جدا که برورد اصل مارا ذوالعطا * که درخت استغلاظ آمد
 فاستوی (بویات شرفه سورة فحمده اولان آیه اشارتدراولی بودر که) ذلک مثلهم فی التوریه یعنی شو و وصف مذکور
 یونلر صفت عجیب الشاندر کتاب موساده (مثلهم فی الانجیل کز عر اخرج شطاه) دخی صفتلر بدر انجیلده و با خود
 مثلهم فی الانجیل مبتدا اوله و خبری کز عر اخرج شطاه اوله یعنی یونلر انجیلده صفتلری شول اکن کبیر که اول
 حالده ابراز و اخرج ایلیه شیاختی و بی راغنی (فا زره) من الموارزه معنی المعاونه اومن الابرار و هی الاعانه پس تقویت
 و برور معاونت ایده اول شطاه (فاستغلاظ) پس رفتدن غلظته تبدیل اوله (فاستوی علی سوجه) اندن نص کره ساقلری
 اوزره قائم اولدی (عجب الزراع) زراعی عجب کتور زراول زرعت قوی و عظمتی و حسن منظری جناب عزت جلت قدرته
 و علت صحابه کرامک مبدأ اسلامده ضعیف و قلیل اولوب بعده کثیر اولوب اندن نص کره یونلر احوالی مستحکم
 اولدی یعنی ضرب مثل یورر لر زراحتی یغیر علیه السلام اول حالده شطاه زرع کبی ایدی بعده چهار
 یار کین رضی الله عنهم ایدی قوی اولوب و احباب سعادت قریله مستحکم و مستغلاظ اولوب یوما فیوما زیاده ایلدده ناس
 یونلر احوال عجیب الشانته عجب ایدر لدی (ایغیظ هم الکفار) تعلیملر یونلر احوالی زرع تشبیه در روز و زرتی
 و زیاده اولد قلمری یعنی یونلر یوما فیوما تر قلمری کفار و یونلر غلیظ و غضب ایتارندن اوتیدر (وعد الله الذین آمنوا) الله
 تعالی و وعده ایلدی شول کسره که ایمان کتورد یلر (وعلوا الصلوات) دخی عمل صالح ایلد یلر (منهم مغفوره) یونلردن
 مغفرت اولد و غفور ذلوب و عیوب و عده ایلدی (واجرا علیها) دخی عظیم اجر و وعده ایلدی معنی آیات لسان شطاه
 ایلد یعنی هنوز جیقن بیر اقله اول زرع خدای تعالی سنک شکر بی هر بریش و هر بری اقل بشقه ایدر لر یعنی ادا ایلر یولیه دیو که
 عطا و احسان صاحب اولان خدای تعالی بزم اصلری بسلدی تا اول بزم اصلر و کوز کرمه مستغلاظ و مستحکم درخت
 کلدی و ساقی اوزره مستوی و قائم اولدی حضرت مولانا حبس تسدن و حین بدندن ازاد اولان عشاقک احوالی
 و حبس خاکدن نوظم و رالان شطاه زرع تشبیه ایدوب و بطون درختدن برور ایدن بر کله تمیل ایدوب دیر لکه

هر شول کسه تن که شطاه روحی حبس خالتدن آزاد بولر و شکوفه قلبی بند بدندن خلاص اولوب مرتبه کمالده
 درخت مستحکم و شجره مستغلاظ مشابه سنه بند کده هر مرتبه ده لسان حاله شکر کز اراق و باد هوای عشق یارده
 رقص بی قرار ایلدوب دائم اذوق و شوقدن خالی دکلددر * منوی * جانهای بسته اندر آب و گل * چون رهند
 از آب و گل شاددل * آب و گلدن بسته و محبوس اولمش جانلر چونکه آب و گلدن یعنی جسمانیت و نفسانیتدن
 قورنلور لر شاددل اولد قلمری حالده یوشاددل کله سی مر هون اولور بویست (منوی) در هوای عشق چون رقصان
 شوند * هم چوقر ص بدربی نقصان شوند * یعنی شاددل اولد قلمری حالده یوشاددل اول جانلر در حق تعالی سنک عشق
 هوا شده سرور قلبلر رقص اید یی اولور لر قرص بدر کبی بی نقصان اولور لر (منوی) جسم شان در رقص و جانها خود
 مبرس * وانکه کیرد جان از انها خود مبرس * انلرک جسمی رقصده در کمال سرور لرندن جانلری خود صورده که انلرک
 جانلر سنک اوصافی تعبیره قابل دکلددر و اول کسه لکه جان اوله و روح محض مرتبه سن بوله انلردن خود صورده زیر
 انلرک شانی توصیف ایلک ممکن دکلددر * منوی * شیرا خرکوش در زندان نشاند * تنک شیری کوزر خرکوشی بماند
 * خرکوش ارسلانی زندانده اوتوردی اول بر شیر زهی عیب و عار که اول بر خرکوشدن کبر و قالدی بویتمده تعریض
 وارد شول شیر و دلیر کین کسلره که خرکوش نفسینک زبونی و آنک خداع و مکر سنک مفتونی اوله (منوی) در چنان
 تنکی و آنکه این عجب * غزین خواهد که کور شدش لقب * انجیلین بر عیب و عارده درو آندن صکره بوجهد راستر که آنک
 لقبی خیر الدین دیلر یعنی اسیر نفس و هوا ایکن و عیوب و ذنوبه مبتلا ایکن یونلر نص کره بوجهدر که سکندوی دین
 و طریقه بقیتمده بر عالی قدر کسه زعم ایلوب استر که خلق آنک لقبی خیر الدین و یا مصلح الدین و یا اکل الدین دیه و بوالقاب
 کبی تعظیم و تکریمی مشعر مدح ایلد یلر یونلر خیر الدین رازی حضرت قلمر نه شائبه تعریض اولدی دخی محتملدر * منوی
 ای چوشیری در تنک این چاه فرد * نفس چون خرکوش خونت ریخت و خورد * ای کسه سن یوتنها چاهک دبنده یعنی
 یوتن قیوستنک ایچنده بر شیر سن خرکوش کبی نفس مکر و حیلله سنک فالت و دوکدی و ایچدی (م) نفس خرکوش
 صحرادر چرا * یوتنقهر این چه چون چرا * سنک خرکوش کبی مکار و نفسک صحرادره جاده در سن اندن غافل اولوب
 بوجون چرا چاهک قهرنده قلمش سن یعنی قیل و قال و بحث و جدال و جواب و سوال بی مال قیوستنه و شوب افکار
 و وسوس صوبی عقلک باشند آشوب زاروزر یون اولمش سن (منوی) سوی تحجیران دویدن شیر کیر) کابشر و با قوم
 اذا جاء البشیر * اول خرکوش شیر کیر با ندیر تحجیر لر جانبته شیرک هلاک اولسنی تبشیرا تنک ایچون مسارعه ایلدی
 و اولره بشارت و برور سویدیکه ای قوم بشارت ایلدک بری بر یکزه زیرا که ستره مرده و بریمی کلدی و ستری
 هلاک دشمنله مسرور و شادان قیلدی حدیثده وارد اولمده که مؤمنلره بشارت و بریمک و قلبلرینه ادخال سرور
 ایلک افضل اعمال دندر نه کم حضرت رسول علیه السلام یور مشلر من افضل الاعمال ادخال السرور علی المؤمنین *
 رواه البیهقی عن ابن المنکدر خرکوش طائفه تحجیرانه بوکونه بشارت و یردیکه * منوی * مرده مرده ای کوره
 عیش ساز * کان سنک دوزخ بدوزخ رفت باز * ای عیش دوزخی و عشرت اید یی کوره سزه مرده و بشارت که اول دوزخ
 کلی کیر و دوزخه کتدی * منوی * مرده مرده کان عدوی جانها * کند قهر خالقش دندانه * بشارت بشارت که
 اول جانلرک دشمنی خدای تعالی سنک قهری آنک دیشلری قویاردی یونلر مراد نفس لمار منک دمه و اولمش و عقل
 معاد آنک شرنندن نجات بولسی و قوی روحانیه و جسمانیه و حواس ظاهره و باطنیه آنک فنا و زوالندن عقلک تبشیر
 قیلسی و انلرک دخی بوخبر مسرت آمیزدن مسرور و شادان اولسی اولور * منوی * انکه ازینچه بسی سرها بکوفت
 هم و خوش جاروب مر کش را بروفت * اول شیرک پنجه سندن چوقلنی باشلری دوکدی مرک جاروبی آتی هم خس
 و خار کبی سپوردی (منوی) جمع کشتند ان زمان جله و خوش * شاد و خندان از طرب در ذوق و خوش * اول زمان
 جله و خوش جمع اولدی شاد و خندان اولد قلمری حالده طرب و سرور و ذوق و خوش شده * جمع شدن تحجیران در کرد
 خرکوش و ثنائت اورا (منوی) حلقه کردند اوچوشمی در میان * سجده آوردند و گفتندش که هان * و خوش آنک
 اطرافنی حلقه و احاطه ایلد یلر اول انلرک میانه بر شمع کبی ایدی اکا سجده تعظیم کتورد یلر و کادید یلر کاه اول (م) ی
 تو فرشته آسمانی یاری * نه تو عزرائیل شیران نری * سن آسمانک فرشته سیدن یا بر یسن فرشته آسمان و پری دکلسن
 بلکه سن ارکات ارسلانلر عزرائلی سن که قهرله آتی هلاک ایدوب بزی آنک شرنندن خلاص ایلدک مراد قوی و حواسک
 عقل معاده بعد انخلاص من افات النفس ایلدکاری مدح و ثنادر و مریدلر مرادی مرتبه سنده اولان مر شد صاحب
 س داده قیلد قلمری جد و سیاسک صورتیدر (م) هر چه هستی جان ما قریبان تست * دست بردی دست و بازویت درست
 هر نه اولد کسه بزم جانن سنک قریبان کدر اندن ال اولدک یعنی جله به سبقت ایدوب غلبه ایلدک الا و قولک درست

اولسون * منتهی * راند حق این آب را در جوی تو * افرین بردست و بر بازوی تو * حق تعالی حضرت تری بو علم آبی
 سنگ جوی وجود که سوردی و اجرا ایلدی سنگ دست و بازو که تحسین و افرین اولسون دید یلر * منتهی *
 باز کو تا چون سکا ایلدی بکر * ان عوانرا چون بمالیدی بکر * بزه اشکاره سوله اول شیری مکرله کندیکه حتی نه
 حمله ایلد ایتاندر دل اول ظالمی مکرله نیجه مقهور و باعمال ایلد * منتهی * باز کو تا قصه در مانها شود * باز کو
 تا مرهم جانها شود * اول شیر خصو صنده ایلد بکر مکر بزه کیر و سوله حتی قصه ایلد بزه در مانرا وله شیر نه وجهه
 فرصت بولد یغی بزه اشکاره دی تا برم خسته جانلریزه مرهم اوله (منتهی) باز کو کر ظلم ان استمما * صدهزاران زخم
 دارد جان ما * اشکاره سوله که اول ستم کو ستر یجتک ظلمدن بزم جانلریزه صدهزاران زخم طور بونده تنبیه
 بود که اصلاح نفسه کوشش قیلان طالب لرفنس وهواسنی اولد بزم و حواس و قواسنی کولدر بزم مرشدن
 نفسنک اصلاح و افناسنی خصوصنده ایلد بکر مکر و تدبیری سوال ایلد لرتا آنک لکات طیمه سی بونلر در و تته
 درمان اوله و بونلر دخی کندی نفسنک اصلاح و افناسنی خصوصنده آنک مکر و تدبیری کبی مکر و تدبیری لرتا
 * منتهی * کفت تأیید خدا بودی مهران * وره خر کوئی که باشد در جهان * خر کوش بونلر دیدی ای اولولر
 بو حالت خدای تعالی تک تأیید و توفیق ایدی بو خسته جهانده بر خر کوش کیم اوله بونده تنبیه بود که بقی عاقل اولان
 کسه یادشمن ظاهر اوزره و یا عدوی باطن اوزره ظفر بولسه و او خصوصده ناسا کا تحسین و افرین قیلسه مغرور
 اولیه و اول قوت و قدرتی کندی علم و عقلنه استاد قیلیمه بلکه آتی تأیید الهی و توفیق ربانی یله و کندوی خر کوش
 کبی بر عاجز و ناتوان عدا ایلیمه و بولیمه * منتهی * قوت بخشید و دل را فوداد * فوداد مر دست و بار از و داد *
 حق تعالی حضرت تری کر مندن بکا قوت بغشلدی و قلعه نوروردی کوکل نوری تحقیق دست و پا یه قوت و زوروردی
 منتهی * از بر حق میرسد تفضیلها * باز هم از حق رسد تفضیلها * تفضیل لرتا جیعیسی یعنی زیاده لکار و قوت و قدرت
 و غلبه و نصرت و ظفر و فرصت و بکو نه تفضیل لرتا جیعیسی اهلنه الله تعالی قشندن ایشور تبیلر هم کیر و حضرت
 حقدن ایشور یعنی قوتی ضعفه و غلبه بی انهمزه و قدرتی عجزه تبیل ایلد بکر و هر حالانی عکسه نحو یل قیلقلقل
 هم نه حقدن یشور که مقلب القلوب و الابصار و محول الاحوال و الافکار و اول پادشاه ذوالاقتدار * منتهی *
 حق بدور و نوبت این تأیید را * می نماید اهل ظن و دید را * بونلر تأیید و توفیق حق تعالی حضرت تری دور و نوبت اهل ظن و مکان
 و بصیرت و عیان اهلنه کوستر یعنی هر زمانده و هر دورده حق سبحانه و تعالی حضرت تری استبد بکی بنده سنی توفیق
 و عنایتله مؤید و منصور و یلیوب ظاهر او باطن اول مؤید اولان کسه اعدای دین اوزره غالب کلوب آنک غلبه و تسلطی
 واکا اولان تأیید و توفیق حق سبحانه و تعالی حضرت تری اول زمانده اولان اهل ظنه و اصحاب بقینه کوستر حتی اهل
 ظن و اهل یقین یلور لرتا که اول کسه اول کاری مجر د کندی قوت بشریه سوله ایشلدی بلکه اول کارک اندن ظهوری اکا
 اللهم توفیق قیلیمه واکا قوت و قدرت و بر مسیله ظهوره کندی پس بونته منسوب اولان ملکه مغرور اولان کسه لرتا
 هر بر نه علی حده خطاب ابد و خر کوش اسانندن بند و نصیحت یور لرتا (بند دادن خر کوش تحجیر اترا که بدین شاد
 مشوید (۴) هین ملک توفیق شادی ممکن) ای بونته نوبت آزادی ممکن) اکاه اول بونته منسوب اولان ملک سبیل شاد لقی
 ایلد ای کسه سن بونته بسته و مقید سن آزاد لک ایلد ملک نوبتیدن مر ادنیادر که هر کس انده قسمت اولان قدر منسوبه
 ایلد تصرف ایدروا کندی نوبت بونلر و بونلر اولان ملک بونته و نوبت سنی اولور بونلر کونه کسه لرتا کندی بلیری
 حر و آزاد زعم ایلد برنده اولر حر و آزاد اولان کسه لرتا اول کس لرتا که لک نوبتیدن واکا اسیر اولمقدن نجات بولر و حضرت
 حقل عشقنه و بنده لکنه اشتغال قیلر * منتهی * آنکه ملکش بر تر از نوبت نهند * بر تر از هفت انجمش نوبت رتد
 * اول کسه که آنک ملک کنی نوبتدن عالیه طور لری یعنی ترتیب ایدر لرتا اول کسه لک هفت انجمدن بر تر نوبت اور لرتا یعنی
 انلر که بونلر بونته منسوب اولان ملکدن آزاد اولد بیلر و احرامی بونته بولد بیلر اول کسه لرتا ملک و هر مرتبه سی افلاک
 تهه دن عالیه اولدی آنک نوبتی سبعة سیاره دن یوقار و اور لرتا و مرتبه سنی عرش اعلا یه ایر کور لرتا * منتهی *
 بر تر از نوبت ملوک باقیند * دور دام روحها باساقیند * نوبتدن بر تر اولد بیلر باقی ملک کدر دور دام یعنی علی الدوام
 انلر که روحلری ساقی حقیقتله در درو ساقی حقیقت انلر که روحلریه دائمی باده و حدی و شراب حقیقتی اشراب
 ایلر بعض نسخه ده دور دام روحها باساقیند واقع اولمقدن بونلر اوزره معنی بونلر باقیه علی الدوام روحله ساقیلر در
 یعنی اسرار الهیه و معارف ربانیه شرابی بونلر طایر لرتا روحلریه اسقا و افاضه اید جییدر دیمک اولور * منتهی *
 تر لک این شرب ایلر که بونلر دور و دور (در کئی اندر شراب خلد بوز) برای کون اکر بوشی تر لک ایلیمه سن یعنی بواکل و شرب
 جسمانیه بی فراج کون تر لک قیلیمه سن و صوم و ریاضته مشغول اوله سن اغزی بکی جنت شرابنده ایلر سن و شراب مخلدی

دهان جان ایلد ساقی حقیقتدن نوش قیلر سن * منتهی * ای شهان کشتیم ما خیم برون * ماند خصمی زو بر
 در اندرون * ای شاهلر بظا هر ده اولان دشمنی قتل و هلاک ایلد لکن اندن بدتر بر خصم بزم دروغزده قالدیکه
 اول نفس اماره در (تفسیر جعنان من الجهاد الا صغر الی الجهاد الا کبر) حضرت رسول علیه السلام هر بار که
 بر غزادن کسه لرتا و اقامته نیت قیلسه لریور لرتا بکه بر جهاد اصغر دن جهادا کبر رجوع ایلد کفار له مجاهده بی
 جهاد اصغر و نفس مکار له مجاهده ایتمکی و انک خلافتنه و عدم مقتضاسنه کتبی جهادا کبر تعبیر ایدر لرتا انکچون
 عدولر زیاده عدوسی نفسدر کما قال علیه السلام اعدی عدولک نفسک الی بین جنید (پس اعدای عدوله مجاهده
 اصغر مجاهده در و افضل مجاهده دخی نفسیله و هواسیله مجاهده قیلاندر) کما قال علیه السلام افضل الجهاد
 ان یجاهد الرجل نفسه و هو اراه ابن النجار عن ابی ذر الغفاری (منتهی) کشتن این کار عقل و هوش نیست * شیر باطن
 سخره خر کوش نیست * بو خصمی اولد مرکک عقل و هوش کاری دکاندر زیر باطن شیری خر کوشن زبونی
 و مغلوبی دکاندر شیر باطندن مر اد نفس اماره در و خر کوشدن مر اد هر هوش جزوی صاحبیدر یعنی نفس اماره هر
 هوش جزو نیست سخره و زبونی اولر و اتی قتل ایلد هر عقله میسر کلز (می) دوزخست این نفس و دوزخ ازدهاست * کو
 بدیاهان سکر دد کم و کاست * بو نفس اماره دوزخ در و دوزخ ازدهاست اولر اول نفس در یار له کم و نقصان اولر اول دوزخ
 در یار له کم اولر دیمک دخی جا تر در نه کم بویت بود یار له نفسک و دوزخک ناقص اولمده سنی نفس ایدر (منتهی) هفت در یار
 در آشامد هنوز کم نکر دد سوزش آن خلق سوز * دوزخ بدی دریای نوش ایلر هنوز اول خلق یقینی لک حراری کم و ناقص
 اولر کذلک نفس بدی دریاه قدر ملک و دولتی بلکه سر تا سر جمع در با یجند اولان نعمت و عزتی نوش ایتسه هنوز انک
 کر میت و حراری ناقص اولر و قناعت کلوب اوله در دوله طوبی (منتهی) سنگها و کافران سنگدل) اندر آید اندرو
 زار و جمل * طاشلر و طاش کو کلو کافر لرتا دوزخک ایلیمه زار و جمل کاور لرتا (منتهی) هم نکر دد ساکن از چندین غذا *
 تا زحق اید مر اورا این ندا * دوزخ بوقدر عدادن هم ساکن اولر واکا قناعت کلز تا که اول دوزخه حق تعالی بدین بوندا
 کله (منتهی) سیر کشتی سیر کوبیدی هنوز * ایت ایت تابش ایت سوز * طوبی کی طوبی کی یعنی ممثلی و سیر
 اولد کئی یوق هنوز زیاده سکا ایت ایت سکا حرارت یعنی دوزخ حق تعالی به بویه جواب ویره * منتهی * عالمی را
 لقمه کرد و در کشید * معده اش نعره زنان هل من مزید * یعنی اول دوزخ عالمی بر لقمه ایلدی و چکدی معده سنی هل
 من مزید نعره سن اور یجیدر (کما قال الله تعالی یوم نقول لجهنم هل امتلات) یعنی قیامت کوفی بزدوزخه دیرز
 طوبی کی و نقول هل من مزید جهنم دیر که دخی زیاده واری (منتهی) حق قدم بروی نه دار لامکان * آنکه اوسا کن
 شود از کن فکان) پس جناب حق قدمی اول جهنم اوزرینه قویه لامکان عالمندن اندنصر که اول دوزخ ساکن اوله
 امر و قبول عالمندن یعنی حقل ارادت کلیمه سندن و در حال بلامهله جهنم اطاعت و امتثال ایلد کلکندن ساکن
 اوله قط قط دیه کپاروی عن انس اتفاقا علی الروایه عنه قال علیه السلام لا تزال جهنم تقول هل من مزید حتی یضع الجبار
 فیها قدمه فتقول قط و عزتک فیزوی بعضه الی بعض قدم متشابهاتند در سلفک مذهبی توقف و تسلیم و خلق
 مذهبی تأویل و تکلم در پس تأویلنده و جوه و قدر اما عند اهل التحقيق مقبول اولان وجهلر بونلر در که قدم بعض
 مخلوق خدانک اسمی اوله و قدمه ده کی ضمیر او مخلوق معلومه راجع اوله و یا خود قدمدن مر اد انیس و اولیا اوله و جبار
 اضافتی مجر د تعظیم و تشریف ایچوندر نه کم حضرت مریمه نافع جبریل امین ایکن جناب حق نفی کندی نفسنه
 اضافت ایدوب (و نفخافیه من روحنا) یور دی و بوجهی ابن ملک دخی والاستعارة الجماعه من الناس غیر بعیده
 دیمکه جائز کور و رمول ناجای بوجدیش شونده بورایه مناسب دیر که اکثر کارک اصطلاحده قدم جبار انسان
 کاسله اطلاق اولور و شوملا بیه ایلد که قدم آخر اعضای انساندر و انسان دخی من حیث نشأتهم العنصریه آخر جمیع
 خلق جهاندر (کما قال علیه السلام خلق الله آدم بعد العصر فی یوم الجمعة آخر الخلق فی آخر ساعة من ساعات الجمعة
 پس مشابعت مابولند بیچون بوجهتدن بونلر قدم جبار دینسه قابلدر پس بر خوی حدیث تقول جهنم
 یوم القیمه جزیا مؤمن فان نورک اطفال ناری نور مؤمنه نار و انتهاب جهنم منطقی و منقطع اولی و ایحی انوار انیس
 و اولیا ایلد منطقی و منجمد اولی بطریق الاولی و مضطرب اولوب بعضی بعضی منجمد و جمع اولی بسبیل الاحرار در
 نه کم نفس انسانی دخی جهنمدن بر جزو در اول و مقدمه کم جناب حق انلر که قدم صدق و ارشادنی نفوس انسانیه دن
 بر نفسک اوزرینه وضع ایلیمه سورت و کر میت نفسانیه سی منطقی اولور و خرص و شیره کیدوب آغذایه قط قط دیوب
 قناعت قیلور * منتهی * چونکه جزو دوزخست این نفس ما * طبع کل دارد همیشه جزوها * چونکه بوزم نفس
 دوزخک جزویدر جزو خود دام کالک طبع و خو بی طور لرتا بس معلوم اولد بکه نفس اماره صفت مذکورده و اصل

اصبعی اذ نلر نده قیلد یلر یعنی سماعی سدا یلد یلر استماع دعوتدن (واستغشوا ثیابهم) غشاوه و غطا قیلوب یورند یلر
 ثیاب یلر بنم دعوت فرط کراهنددن (قال القاشانی قدس تروا بایده انهم والتحقوا به الشدة میلهم الیها وتعلقهم بها
 (واصروا) ای اکبوا علی الکفر والمعاصی (واستکبروا استکبارا) یعنی معاصی به مکب اولوب دعوتدن استکبار ایلد یلر
 معنای بیت حضرت نوحه امی دید یلر فی بزم موعود اولان نواب نوح دخی دید بکه اول طرفدن که استغشای ثیاب
 ایلد بکر انکچون کورمن سکر حضرت خداوند کار دخی یورر که ای هوای هوا جس شهواته محتجب وای غشاوه
 علایق و عوایق بدله مستتر سن ذات وصفات حتی نیجه مشاهده ایدرسن که دیده سر برتک حجاب غفلتدن کشاده
 وبصر بصیرتک عمای شهوتدن آزاده اولیه پس چشم جان کور و کوش جنان مستور اولد یغندن شهود جمال حقندن
 دور اولد بکر (منوی) روم سر در جامه پایچیده اید * لاجرم بادیده و نادیده اید * ای ثم وجه الله سرندن غافل اولنلر
 باشکزی و یوز کزی جامه لریکنه صرامشمنز یعنی وجه باطنکزی و سر جانکزی طبیعت جسمانیست جامه لریکنه پیچیده
 قیلشمنز لاجرم کوز ایلر سکر کورمشمنز یعنی سر نلر دخی چشم باطنکزی و واردر اولد یکن حجابات بدینه ایلر محجوب
 و مستور اولد یغندن وجه باقی کورمشمنز و بواجلندن جمال حقیقی هر شیده مشاهده قیلشمنز * منوی *
 آدمی دیدست و باقی پوستست * دیده آنست آنکه دید دوستست * آدمی فی الحقیقه دیده در و باقی پوست در یعنی انسان
 بصیر منزله سنده در باقی اشیا و اعضا پوست کیدرنه کم مر دمک چشمه انسان العین در بر دخی انسان دید کلری
 باقی اشیا به نسبت انسان العین منزله سنده اولد یغی اعتبارله در اول نسنه که دوستی کورمکدر کورمک اودرس انسان
 دوستی کورمکدر یعنی مستلزم اولور زیر آدم دیده در و دیده دخی دوستی کورمکدر دوستی کورمین دیده دیده اولمز و دیده
 مر تبه سنده ارمین آدم اولمز دخی اشعار قیلور یوننده بر وجه آخر دخی جائز اولور فی الحقیقه آدمی چشمدر و باقیسی
 پوستدر کورمک اودر که دوستی کورمکدر دوستی کورمین کوز فی الحقیقه کوز اولمز پس دوستی کورمین آدم انسان اولمز
 و انسان العین مر تبه سن یولمز دیک اولور * می * چونکه دید دوست نبود کوربه * دوست کوی باقی باشد کوربه * چونکم
 بر دیده به دوستی کورمک اولیه کور اولمز بکدر دوست که اول باقی اولیه دور اولمز بکدر زیر اقلی اولان محبوب دوستلغه
 لایق دکلر مع الاختیار باقی اولیان محبوبدن مفارقت اولمز سه بالضروری مفارقت خود مقرر در بواجلندن باقی اولیان
 دوستلر دن مع الاختیار دور اولوب باقی اولنه کولکل بغلی لازم و واجب اولمشدر (منوی) چون رسول روم این الفاظ تر
 در سماع آورد شد مشتاقتر * چونکه قیصر رومک رسولی بورتوزانه الفاظی اهل مدینه دن سماعه کتوردی یعنی گوشه
 بتوردی حضرت عمر رضی الله عنہ کورمکه مشتاق لزلدی (منوی) دیده را بر جستن عمر کاشت (رخت را واسپار
 ضایع گذاشت * کوزی حضرت عمر رضی الله عنہک جست وجوی اوزره حواله قیلدی اسبابی و آتی ضایع قودی
 یعنی اسباب واسپنی بتوردی و فراغت قیلدی * منوی * هر طرف اندری ان مر دکار * می * شدی پرسیان اود یوانه وار
 اول مر دکار لریکنه و اترنده هر طرف اول رسول روم دیوانه کی پرسیان اولوردی بویته بومعنی دخی جائز که پرسیان
 اوافظنه مضایف اوله و اولفظی حضرت عمره عائد اوله مصرع اولده اولان ان لفظی دخی اکاعا ند اوله و مر دکاردن مراد
 رسول روم اوله بوقدر اوزره معنی بویله دیک اولور که مر دکار اولان رسول اول حضرت عمر بنده هر طرفه انک پرسیانی
 اولوردی مجنون کی * منوی * کین چنین مر دی بود اندر جهان * و از جهان مانند جان باشد نهان * اول
 رسول روم تعبیا کند و سنده بویله دید بکه جهان ایجره بولک کی بر مر داوله و جهان دن اول مر دجان کی نهان اوله یعنی
 بویله مد بر عالم و جان کبی حیات بخش بنی آدم بوجهان ایجره بر مر دصاحب علم اوله مع هذا بوجهان اهلندن
 نه نهان اوله بومر تبه شهرت زیبا هله اختفا عجبدر بوب انک طلبنده اولدی * منوی * جست او را تاش چون
 بند بود * لاجرم جوینده بایده بود * پس اول رسول روم آتی جست و جو ایلدی تا کابنده کبی اوله لاجرم طلب
 اید یچی مطلوبی بولچی اولور (کافال علیه السلام من طلب وجد * منوی * دید اعرابی زنی او را دخیل * گفت
 عرابی بزر آن فخل * بر اعرابی عورت اول رسولی دخیل کوردی اعرابی شهرده سا کن اولمین بادیه و قری عربلر نه
 دبر دخیل مکرمدن کلر بر قومده داخل اولان کیمسه بهد بر لر یعنی بادیه و قرا ده سا کن اولان عربلر دن بر ناتون اول
 رسولی غریب کوروب فرستله انک طالب حضرت عمر اید و کفی یلوب اکادیدی اشته عمر اول خرما غا جنک التذده در
 منوی) زیر خرما بن زخلقان اوجدا * زیر سایه خفته بین سایه خدا * اول حضرت عمر خلافتدن جدا خرما غا جنک
 التذده در خدای تعالی انک طلنی سایه نخل التذده باقی کوردیدی (یا قتی رسول روم امیر المؤمنین عمر رضی الله عنہ
 زیر درخت خفته (منوی) آمد ارجا و از دور ایستاد * مر عمر اید و در لر از وقتاد * رسول روم اول بره کلدی ایراقدن
 آباغ اوزره بتوردی حضرت عمر رضی الله عنہ کوردی و در تمکه دوشدی * منوی * هیبتی زان خفته آمد بر رسول

حالی خوش کرد بر جانش نزول * رسول روم اول خفته اولان حضرت عمر دن بر هیبت کلدی بر خوش حالت انک جانی
 اوزره نزول ایلدی * منوی * مهر و هیبت هست ضد هم * در * این دو ضد را دید جمع اندر جگر * محبت و هیبت بری
 بر تنک ضدیدر اما رسول روم یوایی ضدی جگر نده جمع اولمش کوردی (منوی) گفت با خود من شهنزاده ام *
 یش سلطانان مه و بکزیده ام * رسول روم چونکم بوهیبت و عظمتی کند یسند کوردی کندی به دیدی
 بن پادشاهلر کورمش سلطانلر قنده اولو و مقبول و کزیده اولمش (منوی) از شها تم هیبت و ترسی نبود * هیبت این مر د
 هوشم را بود * پادشاهلر دن بکار خوف و هیبت اولدی اما بومر دلک هیبتی بنم عقل و هوشی قایدی (می) رفته ام
 در یش شیر و پلنگ (رومی من زیشان نکر داندینک * شیر و پلنگ اولان یش به کیمش بنم یوزم انلر دن رنگی دوند رمدی
 (منوی) * بس شدسم در مصاف و کارزار * همچو ش * بر آن دم که باشد کارزار * چونکم مصاف و کارزارده ش * بر کی
 اولدم اولدم که کارزار اوله و اول وقتده که عمل دشوار اوله یعنی کار دشوار اولد یغی دمده شیر کبی بن جوق صقلر ده
 و جنب کلر ده اولدم * منوی * بس که خوردم بس زخم زخم کران * دل قوی تر بوده ام از دیگران * زیاده زخم یشم
 و جوق زخم کران اوردم اول حالده غیر یلر دن دل قوی تراولشم (منوی) بی سلاح این مر د خفته بر زمین * من بهقت
 اندام لرزان چیست این * بومر دسلاح سحر راوزره یا قوب او یومش بنیدی اندامله در تریجیم بونه حالتدر * منوی *
 هیبت حقست این از خلق نیست * هیبت این مر د صاحب دلق نیست * بوهیبت حقست هیبتی در خلقندن دکلر
 زیرا خلق هیبتی کرار مر ارا کورمش دیدی بوساحب دلق مر د هیبتی دکلر زیر اقلی پویش اولان درویشلر
 بومر تبه هیبتی اولمز دیدی (منوی) هر که ترسد از حق و تقوی کزید (ترسد از وی جن و انس و هر که دید) بویبت حضرت
 مولانا قدس الله سره العزیز لسانندن خائف اولنلر و زهد و تقوی اختیار قیلنلر عظم شانی بیان ایچون واقع اولمشدر
 یورر لکه هر شول کسه که الله دن قورقدی و تقوی اختیار ایدی تقوی انک ادنی مر تبه سی شرک خفی و جلیدن برهیز
 و اوسط مر تبه سی جمیع محرمات و مشتهیاتدن برهیز و اعلام مر تبه سی جمیع ماسوی اللهدن برهیز ایلمکدر بر کسه که
 اللهدن قورقسه و بومر تب ثلاثه اوزره متقی و برهیز کار اولسه اندن قورقرجن و انس و هر کیم که آتی کوردی تبه کم
 بوحدیثه واقع اولدی من خاف الله خاف کل شیئ منه و فی روایه آخری من خاف الله یخوف الخلق منه و من خاف الخلق
 یخوفه من الخلق (می) اندرین فکرت بمرت دست بست (بعد یک ساعت عمر از خواب جست) بوفکر کرده رسول روم
 حرمت و ادب لهال بغلدی و حضرت عمر رضی الله عنہ تعظیما خضوع و خضوع ابله قایم طور دی بر ساعتد نصکره
 حضرت عمر رضی الله عنہ خوابدن صیحه دی او بتوردی (سلام کردن رسول روم بامیر المؤمنین عمر رضی الله عنہ * می
 گرد خدمت مر عمر را و سلام) گفت پیغمبر سلام آنکه کلام (رسول روم حضرت عمر رضی الله عنہ خدمت و تعظیم و سلام
 ایلدی پیغمبر علیه السلام اول سلام اند نصکره کلام دیدی کافال علیه السلام السلام قبل الکلام و فی روایه آخری
 السلام ثم الکلام رواه الترمذی عن جابر (منوی) پس علیکش گفت او را پیش خواند * ایمنش کرد و پیش خود نشاند
 السلام تطوع و الردف ریضة حدیثک مقتضا سنجه پس حضرت عمر علیه السلام دیور دسلام ایلوب اول رسول رومی
 اوکنه او قودی حضرت عمر رضی الله عنہ آتی خوفدن این ایلدی و کندی سنک حضورنده او بتوردی * منوی *
 لا تخافوا هت نزل خاتقان * هست در خور از برای خاتقان * خایه لک نزلی لا تخافوا اولدی یعنی اللهدن قورقی
 کسه لر ما حاضر طعمای قورقنک دیوا امین قیلدی اولدی نه کر بویبت حقه اقرار ایدوب استقامت ایلین خایه لریچون
 ملائکه عند الموت و اعند البعث و الحشر نزول ایدوب انلر لا تخافوا ولا تحزنوا دیه لر (کافال الله تعالی ان الذین قالوا ربنا
 الله ثم استقاموا اتنزل علیهم الملائکه ان لا تخافوا ولا تحزنوا و ابشروا بالجنة الی کنتم تعدون) زیرا لایق اولدی خایه لدن
 اوتری اول لا تخافوا نزلی (می) هر که ترسد مر و را این کنند * مر دل ترسند راسا کن کنند * هر کیمکه اللهدن قورقه
 تحقیق آتی این ایلر تحقیق خایه لریچون کوی سا کن و منسلی ایلر * منوی * آنکه خوفش نیست چون
 کوی مترس * درس چه دهی نیست او محتاج درس * اول کسه که انک خوفی بوقدر ابله خایه لریچون نیست یعنی
 دیمز سن اکادرسن نه و بررسن او خود در سه محتاج دکلر یعنی کمت بالغه الهیه بولک اوزر نه جاریه در که
 امین اولنی قورقود و خایف اولنی امین ایدر و هر کس نه محتاج ایسه انک حاجتی اکاسوق ایدر محتاج اولمین
 کسه به برشی و برمک حکمته مناسب دکلر * منوی * آن دل از جارفه راد لشاد کرد * خاطر و برانش را آباد کرد *
 حضرت عمر اول کوی بوندن کیمشی دلش ایلدی انک و بران خاطر فی اباد ایلدی * منوی (بعد از ان کفشف سخنه ای
 دقیق * و زصفیات بالحق حق نعم الرفیق * اند نصکره حضرت عمر رضی الله عنہ رسول روم امیر الهیه دن دقیق
 و خفی سوزلر دیدی و نعم الرفیق اولان حق تعالی نلک بال و بی نظیر صفتلر ندن دیدی رفیق رفیق در رفیق غفلتک ضدیدر

تا اینکه معناسیدر که متردد و متخیر اولان کسه دیر که آنی ایلیم که اول الله دیدی مثلاً (اجیب و ادای الله) و دخی
 استجیب و الله و الرسول اذاعا که کبی دخی و اعلموا صالحا آتیری کی آیتیکه دیدی و بیوردی و یا خود بونک ضدینبی ایلیم که
 اول مخالفت امر الهی و عدم متابعت حضرت رسول علیه السلام و مطاوعت شیطان غول و نفس بر فضولدرهم
 آخر الامر نه مقلب القلوب اولان حقدن ترجیح بولور بر طرفه (بصل من یشاء و یهدی من یشاء الی صراط مستقیم
 بیور مشد و متردد اولان کسه اول ایکی کاندن برنی اختیار ایلر اول کشف حقدن و جانب وجود مطلقه نکه
 (ومن یددی الله فهو المهتدی و من یضلل الله فاهله من هاد) بوضوح و صده دلیل قاطع و بونک امثالی آیات و اخبار
 کثیره بومذ هیه برهان ساطع بر خلاف قدریه و معتزله که انلر بونکونه آیات و اخباری تأویل ایدر لر و جبردن
 احتراز ایدوب شرک خفی جائنه کیدر لر * مننوی * کرخواهی در تردد هوش جان * کم فشار این بنیه اندر کوش جان *
 ای طریق حقدن متردد اولان کسه اگر جانک عقلی تردده اولق استیضایک یعنی متردد اولقدن نجات بولق
 استرایسک بونبیه بی جان قولغنه طقمه بنیه دن مراد بنیه غفلت و یامعصیتدر (مننوی) تا کنی فهم آن معماهاش را
 * تا کنی ادرالرمز و فاش را * تا حق تعالی نیک اول معمار اینی فهم ایلیم سن تارمز و فاشی ادرالک ایلیم سن یعنی
 جانک قولغنه غفلت و معصیت و حب جاه و تمیل دولت بنیه لرین طقمه تا کم حق تبارک و تعالی نیک جانک سولدیکی
 مستور سوزری فهم ایلیم سن تا کم جناب حق فاش و ظاهر بیوردی کلامک معناسی و رمز و اشارتله جانک اقصا
 ایلدیکی الهامک فحواستی ادرالک قیلیم سن و ظاهر و باطن اسرار نه عالم اوله سن چونکم جانک قوایی غفلت و معصیت
 بنیه لرندن پال اوله * مننوی * پس محل وحی گردد کوش جان * وحی چه بود کفتی از حسن نهان * پس سنک جانک
 قولغی محل وحی الهی اولور وحی ندر حسدن نهان و نهان اولان کلامدر بونده و حیدن مراد الهام الهی در لغته و وحی
 اشارت و کلام خفی بیدر لر بومعنی اوزره مونتره و صلح اولایه وحی الهی اولقدن خالی اولز حتی اضعف جانوران که
 نخلدر (واو حی ربک الی النخل) فحواستجه ا کادخی بوطریق اوزره اشارت الهی و الهام ربانی اولقدن خالی اولز
 انبیایه مخصوص اولان وحی ملان واسطه سینه اولان و حیدر * مننوی * کوش جان و چشم جان جز این حسست *
 کوش عقل و کوش حس زین مفلسست * کوش جان و چشم جان بوحس صوریدن غیریدر و انلر ادرالک ایلدیکی
 حواس ظاهره نیک ادرالک ایلدیکندن غیریدر عقل معاشق قولغی و حس صورینک قولغی بوحس استماعندن
 مفلس و بی بهره در پس مقدمای سیور دقلری کلمات سابقه دن جبر معناسی منقسم اولوب سوال لازم کلور که اول
 سیور دقلر کلمات طبعیه جبری متضمنه در پس جبر سنلک قلمزده مقبولیدر بوسوال مقدره جواب طریقه
 سیور لر که * مننوی * لفظ جبرم عشق را بی صبر کرد * هر که عاشق نیست حبس جبر کرد * بوییت مننوی شریفن
 اغض ایستادن بریندرو بونده خیل اختصار و اردر سائله صحیح سکوت افاده ایلین معنی بالتمام بوییتک لفظندن حاصل
 اولز بلکه مفهومندن مستفاد اولور و مفهوم بودر که ای سائل بن جبر دیمه م لفظ جبری بن عشقه اطلاق ایلیم
 بی صبری بی قرار ایلیم سیدر دیکل اولور تقدیریت مثلاً سوله دیکل اولور که لفظ جبر را من بر عشق اطلاق ایلیم
 برای آنکه امرای صبر کرد بوییتد سروری مرحوم اصابت ایتمش و شمع بیانه کشدران اردت فلیطالع و معنای مصرع
 ثانی هر شول کسه که عاشق دکلدر مثلاً قدریه و معتزله طائفه سی کی اول جبری حبس ایلدی یعنی منع ایلدی
 بومصرعک مفهوم مخالفه سی و هر شول کسه که عاشقدر و اهل سنت و الجماعه طریقه صدقده اول کسه
 جبر اوسطی منع ایلز دیکل اولور * مننوی * این معیت با حقت و جبر نیست * این تجلی مهمست این ابر نیست * بوزم
 ذکر ایلد یکمزم معنی حقه هر حالده معیندر یعنی عیده هر حالده حقدن مستغنی و مستقل دکلدر بلکه هر حالده حقت
 ارادته و خلقی ایتمه محتاجدر دیکلدر بوسه جبر دکلدر بود کراولان معنی تجلی عماه حقیقتدر و ظهور نور و حقدن
 بوا بر خطا و ضلالت دکلدر (مننوی) و بود این جبر جبر عامه نیست * جبر آن اماره خود کاهه نیست * فرضا
 بود کراولان معنی جبر اولدیمه ده عوام جبری دکلدر بلکه خواص اولیایک جبریدر که اول توحید افعال
 و توحید صفاتدر و عند اهل السنه جبر اوسط دیکلدر بوجبر اوسط نفس اماره خود کاهه و فرق ضاله دن اولان
 جبر لرک جبر مذمومی دکلدر برابو جبر سلب اختیار ایدر لر و اسقاط تکلیفات شرعیه و خلع اوامر مرعیه طریقه
 کیدر لر و عباد کی مجبور در و علی ای حال من کل الوجوه معذوردر بر بود کراولان جبر بویه دکلدر بلکه
 بوجیع انبیاء و اولیایک مرخصی اولان نفس الامر در (مننوی) جبر را ایشان شناسدای پسر * که خدا بکشد
 شان در دل بصر * پس بونکونه جبری اول کسلفهم ایلر ای پسر که خدای متعال انلر قابنده اولان بصر بصیرترین

کشاده قیلدی (مننوی) غیب و آینه بریشان کشت فاش * ذکر ماضی پیش ایشان کشت لاش * اول
 بصر بصیرت سبیل غیب و آینه انلر اوزره فاش اولدی یعنی امور غیبیه و اسرار لاریبیه و احوال آینه فاش اولدی
 ماضینک ذکر انلر ققنده لاش اولدی یعنی یاد ماضی و گذشته بونلر حض و رنده لاش اولدی (مننوی) اختیار و
 جبر ایشان دیکرست * قطره ها اندر صدقهها کوه رست * و بواهل اللهک جبری و اختیاری اهل جبرک جبری
 و اهل قدرک اختیاری کی دکلدر برابو ایکسی بیله مذمومدر بلکه بونلرک اختیار و جبری غیریدر اختیار لر
 (وما یشاؤن الا ان یشاء الله) مقتضای سنجیه مشیت حقه مختار اولمیرن و مراد قیلیمن اختیار ایلر و جبر لر (قل کل
 من عند الله) فحواستجه توحید افعال و توحید صفاتی اشعار ایلر و حقدن آینه بونکونه جبر تصفیه نفس قیلان و آداب
 شرعیه مؤید اولان اهل الله نه نسبتله مقبول و معدود خدر نفس اماره صاحبیه کوره مذموم و مقدر و حدر مثلاً
 قطره لر صدقده کوه در یعنی قطرات امطار احواف اصدافده لاکی و در بر بالا اعتبار اولور و افواه ماریدر کردارده زهر مار
 اولور نه کم برکسه سری سقطی حضرت تلیسه دیدی یا سری فلان کسه دیر که انما نحن کالباب حرکات و سکنات است منا
 حضرت سری سیور دیکه بوسوزی یا غایت عارف موحد سولور و یا خود بغایت جبری ملحد اکر بونی سولین آداب شرعیه
 مؤید و احکام مرعیه الله مهذب ایسه موحد و کاملدر و اسقاط تکلیفات شرعیه قیلان مباحیه دن اولان
 کسه لر ایسه بی دین ملحد در اعدا الله و یا کم من الجبر و الضلال * مننوی * هست بیرون قطره خرد و برزک * در صدق
 درهای خردست و شرک) صدقندن طشرده قطره لر و اردر صدقده اول قطره لر کوجک و سولک اینجودر یعنی صدق
 خاصیتند که خرد اولان قطره می در صغیر و برزک اولان قطره می در کبیر ایلر پس اولیاء اللهک صدق قلی دخی اول
 خاصیتی طور که خارجده اولان جبری علم توحید قیلیم و طشرده نالایق اولان انلرک قلبنه داخل اولدقدن صکره
 ولسا نلرندن ظهور قیلدقدن صکره لایق و منز اوله (مننوی) طبع ناف آهوست آن قوم را * از برون خون و درونشان
 مشکها * اول ذکر اولشان قوم ایچون مسک آهوستنک نافه سنک طبیعتی و اردر بونلر طشردن خوندر بونلر درونی
 مسکلدر یعنی خارجده اولان عامه ناسک نظر نده بونلرک ظاهری خون کی حقدن درمن حیث البشریه انلر ققنده
 صور تلی و کلامی دم کی نامقبولدر اما بونلرک درونلری نفحات الهیه و تجلیات ربانیه مسکاربیه پردر * مننوی *
 نومکو کین مایه بیرون خون بود * چون رود در ناف مشک کی چون شود * سن ای معترض اولان کسه بر سبیل اعتراض
 دیمه که بومایه طشرده خون ایدی اول مایه چونکم نافک ایچنه کیده نیجه مشک اولور بوجله نیک خود مع لومیدر که
 دم نافه خارجده نجس و مردار ایکن نافه به داخل اولدی کی پال و لطیف مسک اولور که اول نافه نیک خاصیتنددر که
 اول دم می داری تبدیل ایلر پس قلب اولیاهم بونک کیدر خارجده اولان جبره و الحاده متعلق اولان علوم و کلمات انلرک
 نافه قلبنه داخل اولدقدن ولسا نلر طشرندن صدقده مسک اذفر کی اظیف و عود و عنبر کی نظیف اولور
 (مننوی) نومکو کین مس برون بد مختصر * در دل اکسیر چون کشتست زر * سن دیمه که بوباقطر طشرده می قدر و مختصر
 ایدی اکسیرک ایچنده اول مس نیجه زر اولدی بومعلومدر که مس کیبیه داخل اولدقدن و زخالص اولور و قدر و قیمت بولور
 مننوی * اختیار و جبر در توبه خیال * چون در ایشان رفت شد نور جلال * ای اصحاب ولایتک و ارباب هدایتک
 درونلرندن غافل اولان کسه اختیار و جبر سنده خیال ایدی یعنی اختیارم وارو یا خود جبرم وارخیالنده سن
 و جبر و اختیار سنده خیال کی اولدی چونکم انلر کندی اول جبر و اختیار نور جلال اولدی یعنی سنک وجود کده
 خیال مر تبه سنده اولان جبر و اختیار انلرک وجود نده اول جبر و اختیار حق تعالی نیک ذاتک و عظامتک نوری
 و تجلیسی اولدی که اختیار لر ذات حقت ارادیه اولور و جبر لر دخی جبرایت حقه مغلوب و محکوم اولدقلری
 جهتندن اولور پس بونلرک جبر و اختیاری مر تبه عقلمه مقید اولنلرک جبر و اختیاری کی اولز * مننوی *
 نان چودر سفره هست باشد او جاد * در تن می دم شود او روح شاد * مثلاً نان چونکه سفره نیک ایچنده اوله
 اول نان جاد در ولیکن اوان خلقک بدتنده بعد الا کل شاد روح اولور و روح حیوانی اندن قیمت بولور * مننوی *
 در دل سفره نکرد مستحیل * مستحیلش جان کند از سلسبیل * سفره نیک ایچنده نان مستحیل روحه و جسمه
 تبدیل اولز اول نانی جان مستحیل ایلر سلسبیل جهتندن یعنی مادامکه نان سفره در کندی کندی بدن اول روحه
 و جسمه مستحیل و متبدل اولز بلکه اول نانی جان بعد الا کل روحه و جسمه مستحیل و متبدل ایلر آب لطیف
 جهتندن سلسبیل آب لطیف معناسنه در وهاشم طعام ایدر بواجلن جان آنی سلسبیلدن مستحیل ایلر
 بیوردی (مننوی) قوت جانست این ای راست خوان * تا چه باشد قوت آن جان جان * ای راست و درست اوقویجی
 بونک بیان اولندی جانک قوت و تأثیریدر چونکم روح حیوانیده بومر تبه تأثیر و قوت اولدیمه و جاد و بانی روحه

و جسمه تبدیل قیاسه بودند قیاس ایل تا اول جانک جانی و روح و حیات قوی نه مرتبه اوله جانک جانی بدن مراد کامل اولان انسانک جانی یعنی بودند قیاس ایل که روح الارواح منزله سنده اولان و لیلرک جانک قوی نیجه درانلرک روح شریقه اول مرته قوت و قدرت و کماله خارج عالمه و میان بنی آدمده بال و طیب اولمیان و نظافت و لطافت مرتبه سن بولمیان شیرانلره مقارن اولد قده بال و لطیف و خوب و نظیف اولور و معنائک توضیحی ایچون بویتلری دخی مثل موقعنده ایراد ایدوب سیوررلر (منشوی) گوشت پاره آدمی از زور جانک می شکافد کوه را با بجر و کان * مثلا آدمینک برات پاره می جانک قوتدن طانی شق ایلر بجر و ککانه یعنی طانی و بجر و معدنی جان قوتله یار و پاره باره ایلر * منشوی * زور جان کوهکن شق بجر * زور جان جان دران شق القمر * طایغ فاز بچینک قوی طایس یار مقدر کوهکن وصف ترکیب در مطلق طایغ فاز بچی به شامل اولسه ده جائز دراماف هاد می ادا اولقی روشندر جانک جانیکن قوی شق قر ایلکده در جانک جانیکن شق قر ایلک ظهوره کلمه شد در اما انک جاننده اول قوت و قدرت که اگر ادا ت الهیه تعلق ایلر سه انک جانی دخی شق قره قادر اولور * منشوی * کر کشاید دل سرانباران راز * جان بسوی عرش سازد ترکناز اگر ککول راز طغار جفتک باشن آجر سه یعنی قلب بوراز و اسرار دخی زیاده سوبلر سه و حقیقتله بوا سراسری کاشف اولور سه جان عرش جانیکنه جیروسر عتله روان اولور بومصرع روح بدنندن جقمسندن و عالم ارواحه سر عتله کتسندن کتبه اولور و جانندن مر ادا کرچه کنندی روح شریقه بفرینه النسه ده قابلدر بوسری جوق سوبلکله اول جانبیه زیاده شوق و محبت غلبه ایدوب جان اول طرفه روان اولور و بوندن محو و فنا می مرتبه سن بولور دینک قابلدر اما جانندن مر ادا بوسره مستعد اولمیلرک جانی اولقی محله انسیدر کان دیمک اولور که اسرار و اسرار دخی زیاده سوبلر سه و راز طغار جغن فتح ایلر سه بوسره قابل و مستعد اولمیلرک جانی عالم ارواحه کتک و قبل الکمال مرتبه اعلایه ترکناز انک لازم کاور بواجندن کشف راز اقدام اولمیلرک کتمان اسرار لازم کورلدی دیمک لازم اولور الله اعلم * اضافت کردن آدم علیه السلام آن زلت را بجزو یستن که برین ظلمنا و اضافت کردن ایلر سه کاه خود را بخدا که بما اغویتنی (می) فعل حق و فعل ماهر و دوسین * فعل ما را هست دان پیداست این * کرنا شد فعل خلق اندر میان * پس مکوکس را اجرا کردی چنان * خلق حق افعال ما را موجودست * فعل ما را خلق ایردست * صراط مستقیم و طریق قوی اولدر که جبر صرفدن حذر ایدوب و ادب یوانه کیدوب شیطان کبی بما اغویتنی دیمکله اغوا اضلالی خدای متعاله استاد قیلیمه سن بلکه آدم زاده ایلرک زلت و معصیتی حضرت آدم علیه السلام کبی کنندی نفسکه اضافت ایدوب برینا ظلمنا بواجتنارندن خالی اولیمه سن زیر الا افراط و لا تفریط والا می بیند ذلک در پس ادب بودر که جناب عزت عبادنه تعلیم بیوررلر که (وما اصابک من حسنة فمن الله وما اصابک من سيئة فمن نفسك) در مع هذا بویه ایکن قل کل من عند الله) مقتضای سنجه حسنات و سیئاتک خالقنی الله یله سن که (والله خلقکم وما تعملون) بیورم شد و الحاصل کمال اولدر که موحدا و صفی و افعال اوله سن اما ادب رعایت قیلیمه سن تا انما الله مرتبه سن بوله سن نه که شیخ اکبر حضرت تری یا مع الناس اتقوا آیتک تفسیر بنده بوجه مناسب رعایت آداب ایتمی تعلیم بیوررلر قوله اتقوا ربکم ای اجعلوا ما ظهر منکم وقایه بکم واجعلوا ما بطن منکم وهو ربکم وقایه لکم فان الامر ذم وجد فکونوا وقایه فی الذم واجعلوا وقایه لکم فی الخیر * رواد باء عالمین پس بومقدمه معلوم اولدیمه معنائی آیات اولدر که بزم فیلر که بزدن صدور ایلدی بکی حیثیتدن و دخی حقا فاعالی خالق افعال اولدی بکی جهتندن هرا بکی سنی کور بزم فعلی وار بیل که هر کس تعینک مقتضای و افعالی پیدا و آشکاره در محقق دکل جله دلائل عقلیه دن بری بودر که اگر فعل خلق کاسب اولد قلمری جهتندن ورته ده اولدیمه پس بجن طبعکه مخالف برکسه دن بر فعل صدور ایلد کده دیمه کا نیچون شوبله ایدر سن مع هذا بر سن و خطاب و عتاب ایدر سن معلوم اولدیمه که عبد کاسب اولدی بکی حیثیتدن عتاب و خطاب مستحق اولور نهایت مافی الباب بودر که حقا خلق ایلمی بزم افعال مزای وجوده کتور بچی و مرتبه ظهوره بتور بچیدر بزم افعال مزایا خلق ایرد متعالدر که * معر * می بد الخیر و الشر القبیح * و لیکن لیس برضی بالمحال (منشوی) ناطقی با حرف بیند یا عرض * کی شود یکدم محیطد و عرض * زیرا که نطق ایدیمی کسه یا حرفی کورریا خود عرضی کورر ناطق بر نفسده بکی عرضی بجن احاطه ایدیمی اولور یعنی ناطق اولان کسه حالت واحده ده هم حرفی و هم معنایی کورر سه و دفعه واحده دما بکی مقصودی احاطه ایدیمه بلکه حرفی کورر سه معنادن ذاهل اولور و معنایی کورر سه حرفدن غافل اولور پس عیدم موجد افعال و هم کاسب افعال اولمغه قابل دکلر بلکه انک شاتسندندر که انجق بر طرفی یله و کاشف اوله اکثر نسخه مصرع نایده و عرض عین مهمله ایه واقع اولمدر بکی عرضدن مر ادری

حرف و بری اندن حاصل اولان معنی اولور * منشوی * کر به معنی رفت شد غافل ز حرف * پیش و پس یکدم نه بند هیچ طرف * آدیمی تکلم ایلد کده کر معنی جانیکنه کتسه لفظدن غافل اولور هیچ برکوز برده ده او کوفی واردنی کورر سن طرف کوزه دیرلر * منشوی * آن زمان که پیش بینی آن زمان * بوقس خودکی بینی این بدن * مثلا اول زمانده که او کسکی کورر سن اول زمانده سن کنندی آرد بکی بجن کورر سن بونی بیل * منشوی * چون محیط حرف و معنی نیست جان * چون بود جان خالق این هر دو ان * چونکم حرفه معنایی برده ده جان محیط دکلر بوا بکی انک جان نیجه خالق اولور بکی اندن مر ادم فعل و هم خلق فعلدر یعنی جان آدمی هم کاسب فعل و هم خالق فعل اولمغه قادر دکلر کر قادر اولیدی حرف و معنایی یکدمه احاطه ایلدی چونکم ابکی جانی احاطه یه قادر اولدی بکی معلوم اولدیمه بوا بکی عرضدن دخی محیطی و خالق اولدی بکی بوندن معلوم اولور سروری و شعی هر دو اندن مر ادر حرف و معنادر دیمه اما شرح اولدیمه اوزره هر دو ان دن مر ادر کاسب فعل و خلق فعل اولقی اولدیمه (منشوی) حق محیط جله آمدای بر سر * و اندارد کارش از کار ذکر * اما حق تعالی حضرت تری ای بر سر جله اشیای محیط کادی لایب غله شأن عن شأن و اسنجه آنک بر کارنی بر کار آخر دن کبر و طوط و تمز و مشغول ایتمز (منشوی) گفت شیطان که بما اغویتنی * کر دینان فعل خود دودنی * سورة اعرافده اولان آیه اشارتدر (قال فما اغویتنی) شیطان دیدیمه سنک بکی اغوا ایدیمک حقیچون فبما ده باقیم معنای سنه اولور و سبب معنای سنه اولمغه جائزدر ای سبب اغوا انک دیمک اولور (لا تعبدن لهم صراطک المستقیم) ای لا تعبدن لهم فی طریق التوحید الذانی و المنعهم عن سواکها بان اشغلهم بما سواک المعنی عیت دیمک اولور که شیطان حضرت حقه بالمشافهه خطاب ایدوب سن بکی از در دینک سبیله دیدی و کنیدی غوایت و ضلالتنی حضرت حقه اسناد ایلدی کنیدی سنک فعلنی اول دودنی پنهان ایدمی کرچه حضرت حق انک غوایت و ضلالتنی خلق ایدیمیدر اما کنیدیسی اکا کاسبدر چونکم کنیدی سنک کسبنی و فعلنی کیزلدی و بچی حضرت حقه اسناد ایلدی بوجرات و بوکست خلق سبیلله لعن و طرده لایق اولدی * منشوی * گفت آدمکه ظلمنا نفسنا * اوزر فعل حق بد غافل چوما * بوبیت سورة اعرافده اولان آیه اشارتدر (قال انما ظلمنا انفسنا) آدم و حوا علیه السلام بعد العصیان دیدیلر ای بزم پرورد کارمیز بر کنیدی نفسله بر عزمه ظلم ایلدیمه (وان لم تغفر لنا) کر بزم مغفرت ایتمز سنک (و ترجنا) دخی مر حمت ایتمز سنک (قال القاشانی ای وان لم تغفر لنا بالباسنا الانوار الروحانیة مشرفة علينا و ترجنا بافاضة المعارف الحقیقیة) (لنکون من الخاسرین) ای من الذین اثموا الاستعداد الاصلی و هو مادة السعادة والبقاء کرچه حقیقتده جمیع افعالک خالق حقدر و خیر و شر و رفع و ضرر کل من عند الله مقتضای سنجه اندن ظهور ایدر لیکن رعایه للادب (ما اصابک من حسنة فمن الله وما اصابک من سيئة فمن نفسك) مقتضای سنجه حسنة فی حقه و سیئته فی نفسک اسناد ایدیمه سن نه که حضرت آدم علیه السلام الهی بر نفسله ظلم ایلدیمه دیدی اول آدم حق تعالیکن فعلدن بزم کبی غافل اولدی بلکه حق تعالی هر فعلی خالق و هر شیئی موجود ایدیمکی بیلور کن بند ظلمی کنیدی نفسنه اسناد ایلدی (منشوی) در کتبه اواز ادب پنهانش کرد) زان کتبه بر خود دزدن او بر بخورد * اول آدم کتبه ایچنده ادب رعایت ایلدی بکی جهتندن حضرت حقا کتبه خلق ایلمی سنی اخفا ایلدی شیطان کبی بی ادبلیک ایلدیمه اول فعل حقه کنیدی فعلنی ستر ایلوب بما اغویتنی دیدی لاجرم حضرت آدم علیه السلام او کتبه کنیدی سنه اسناد ایلدیمه کنیدی میوه میدی یعنی منفعت بولدی (منشوی) بعد توبه کتفش ای آدم نه من * افریدم در توان جرم و بجن * آدم علیه السلام حضرت تری توبه ایلد کد نصکره حق تعالی اکا دیدیم ای آدم اول جرمی و محنتلری شده بزم بر قدمی یعنی سنده بزم خلق ایتمدمی (منشوی) نه که تقدیر و قضای بدن * چون بوقت عذر کردی آن نهان * سندن صادر اولان جرم و بجن بزم تقدیرم و قضام دکلیدی عذر و قنده آتی نیچون ستر و پنهان ایلدیمه * منشوی * گفت رسیدم ادب نکذاشتم * گفت دم من باس انت داشتم * آدم علیه السلام جناب عزته جواب و پرورد دیدی خوف ایلدم ادبی ترک ایلدم حق تعالی حضرت تری ایدمی بزم سنک اول ادبکی حفظ و تدم یعنی اول ادبکی مقبول ایدوب سنی انکچون مقرب و بر کنیده ایدم * منشوی) هر که آرد حرمت از حرمت برده * هر که آرد قند لوزینه خورد * هر شول کسه که در کاه حقه حرمت و تعظیم کتوره انک مقابله سنده حرمت و تعظیم ایلر تور هر کیکه قند کتور لوزینه بر یعنی (من جاء بالحسنة فله عشر امثالها) آیتک فوا سنجه برکسه هر نه کونه ایلک کتورر سه ادنی مرتبه جزایه اون انک مثلنی الزور و اوسط مرتبه اضعاف مضاعف ایلدیمه بکر بولور (هل جزاء الا احسان الا الا احسان مقتضای سنجه احسانک جزای دکلر الا احساندر (منشوی) طبیبان از بهر که لطیفین * یار را خوش کن برنجان و بین * طبیبان کیک ایچوندر طبیب اولنلر ایچوندر پس یاری خوش ایلد خوشلق کور و ورنجیده ایلد رنجیده لک کور) کما قال الله تعالی الطبیبان للطیبین والطیبون للطیبات والخبیثات للخبیثات والخبیثون للخبیثات) پس در کاه حقه طبیب کلنلر ایچون

طبیعیات وارد و خبیث اولنلر ایچون خبیثات وارد و مضرع ثانی بو معنای مشعر اولور زیر اقله در کلام یارر اخوش کن خوشی بین و برنجان بدی بین دیک اولور (م) یک مثال ای دل پی فرق یارر تا بدانی جبر از اختیار ای کوکل جبر و اختیاری بری برندن فرق و تمیز املک ایچون بر مثال کتور ناجبری اختیار دن بیله سن * منوی * دست کان لرزان بود از آغاش * و آنکه دستی را ولرزانی ز جاش * مثلا دست اول دست که ارتعاش دن در تریجی اوله رعشه بر مر ضد رکه انسانه کلد کده انک الی دتره در پی اختیار الی دتره من کسه به مر تعش دینور و اول بردستی که آتی برندن سن دتره در سن * منوی * هر دو جنبش افریده حق شناس * لیک تئو ان کرد این با آن قیاس * هر ایکی حرکتی حق تعالی نیک برادلمشی و مخلوقی اگله لیکن بونی ا کافیا س املک کرکز بر اواختیاری و اول اضطرار ایدر اگر چه ایکسینک بیله خالق حقدور ولیکن بنهماده فرق عظیم وارد * منوی * زین پشیمانیه که لرزایدیش * مر تعش را کی پشیمان دیدیش (بو حرکتدن پشیمان سنکه آتی سن دتره دل پس معلوم اولدیکه بو خصوصه سنک اختیار و اول درامما مر تعشی اول حرکتدن چن پشیمان کور دل یعنی پشیمان کور مدلزیرا که مجبور در پس اهل الاهک جبری مر تعشک جبرنه بکزر که مقبول و ممد و حدر و اهل نفسک و جبریه نک جبری غیر مر تعش اولنک تحریک ید ایلد کده مجبور دمسنه بکزر که مذموم و ممد و حدر نفسلر سنک خطی جانبیه کاسلر میزد و مختار اولور و طاعت و عبادت کاسلر اختیار من یوقدر دیو کند یلری جبری قیلور (منوی * بحث عقلست این چه عقل آن حیله کر * تا ضعیفی ره برد انجاس مکر * بود کراولنان بحث عقلک بحجه دیو حیله کر نه عقلدر یعنی بو حیله اید یجی عقل جزوی حد ذاته عقل دکادر دیک اولور استفسهام انکار ایچون اولوب حیله کراولان عقلی نفسنده عقل اولمندن نفی قیلور زیر اصلنده عقل کلیدر که انبیاء و اولیانک عقلیدر و عقول جرئیه کانسبت عقل دکادر پس تقدیر معنی بود کراولنان بحث بحث عقل در کده اصلنده عقل دکادر بو بحث عقلی انکچوندر که تا بر ضعیف الذهن کسه مکر که اول جبر و اختیار مر ته سندبول ایلته و جبر و اختیار ندر عقلی بدیکی قدر فهم ایلیه (منوی) بحث عقلی کردرومر جان بود * ان ذکر باشد که بحث جان بود عقله منسوب اولان یعنی بحث فرضا کردرومر جان اولسه اول بحث غیر اولور که جان بحثی اوله یعنی جان بحثی بر مر ته خوب و لطیف اولور که عقله منسوب اولان بحث اکر درومر جان بیله اولسه اکامائل اولز (منوی) بحث جان اندر مقامی دیگرست * باده جانرا قوامی دیگرست * جانته متعلق اولان بحث بر مقام آخرده در که اول مقام عقلدن عالی و برتر در جان باده سنک بر آخر قوامی وارد که اول عقل باده سنک قوامنه بکزه من (منوی) آن زمان که بحث عقلی ساز بود * این عمر باو الحکم موجود بود * اول زمانده که عقله منسوب اولان بحث دوزنی و اعتباری و ارادی بو عمر که مراد حضرت عمر رضی الله عنهدر بو الحکم ایله همراز دمساز ایدی بو الحکم بو جهلک مقدم اولان کتیدر و آنکده اسمی عمر در دیمش لر بو الحکم دیوا کانکچون کنیت و بر مشرکه حکم عقلیه ده غایتله ماهر و ابیات فکریه به زیاده قادی ایدی چونکم حضرت نبی علیه السلام بعث اولنوب انلری دین مبینده دعوت ایلد کده بو قدر عقلله امر انرویه دن غافل و علوم دینه دن جاهل اولدی پس ضدیله کنیت و بر ابوب ابو جهل دیمکله معروف اولدی و بو کنیتله شهرت بولدی اما حضرت عمر ایمانه کلدی و علم دینی و بحث جانی یلادی اول حضرت نک لقب شریفی فاروق اولدی انکچون که حتی باطلار دن زیاده فرق و تمیز قیلدی ته کم یورلر (منوی) چون عمر از عقل آمد سوی جان * بو الحکم بو جهل شد در بحث ان * چونکم حضرت عمر عقلدن جان جانبیه کلدی یعنی عقل جزوی مر ته سشدن بکچوب ایمان و اسلامه کلوب جان مر ته سنی بولدی بو الحکم آنک بحثنده ابو جهل اولدی یعنی کنیتی ابو الحکم ایکن اول جانک بحثنده ابو جهل اولوب جهل و غفلت مر ته سنده قالدی و ایمان و عرفان دن و اسرار و حکم جان دن محروم اولدی * منوی * سوی حس و سوی عقل او کاملست * کرچه خود نسبت بجان او جاهلست * حس جانبنده و عقل جزوی جانبنده اول ابو جهل کاسلدر کرچه جانته نسبت خود او جاهلدر و الحاصل استدلالی و صوری و عقلی اولان اموره نسبت اول ابو الحکم در دینی و بقینی و جانی اولان علومه نسبت اول ابو جهلدر پس بوندن معلوم اولدیکه عقل جزوی سنک بحثی و استدلالی دینه متعلق اولان و جانته اقتساب قیلان علوم و امرا ره واسطه اولمز و نفع و فائده دخی قیلز * منوی * بحث عقل و حس اثر دن یاسب * بحث جانی یا عجب یاو العجب * بحث عقلی و بحث حسی بی اثر یسیل یا سبب یعنی عقل و حسک بحثی یا اثر دن مؤثره استدلال یا خود سیدن مسببه انتقال املک ییل که عقل و حس اثر و سبب مر ته سندن ایلری تجا و زاید مر و جان مر ته سنده من اما بو جانته منسوب اولان بحث یا عجب در و یا خود عجب صاحبیدر یعنی جانته منسوب اولان بحث و علمی بر مر ته عجب ییل و عجب عجب ایدر که عقل جزوی صاحب لری انک ادر اکنده حیران و کلماتک فهمنده دخی عاجز و ناوانلدر * منوی * ضو جان آمد نماد ای مستفی * لازم و ملزوم و ثانی مقتضی

* زانکه بینا که نورش بازگشت * از دلیل و از عصاره کش فارغست * بود کراولان جبر و قدر بجای قیل و قال
و بحث عقل پر عقله که مستکامین و اهل جداله لا بقدر فاما اصحاب کمال بوکونه بحث وجد الدن خلاص لولش لمر در
زیرای طاب رضا و ضیای هدی وای راغب اسرار خدا بونره جانک ضوئی کادی و عین العیان حاصل اولدی پس
دلایل عقلیه دن لازم و ملزوم و نافی و مقتضی قالمدی لازم و ملزوم مه مثال طویل النجاد و کثیر الرماد کبی که بونر ملزوم در
بونره لازم کلان قد طویل و مهمان کثیر در که بونر دن نگایه در اما بومحله مناسب اولان لازم و ملزوم مثلا افعال خلق
ملزوم واک حاکم خلق اتعسی لازم در نافی و مقتضی اسم فاعل در کراما بیند لمرنده و اومقدر اولور سه بری برینک
مقابل و ضدی اولوب نفی اید بجی و اقتضا اید بجی دخی قالمدی دیمک اولور و کراومقدر اولور سه مقتضی نفی اید بجی
قالمدی دیمک اولور مثلا بومحله مناسب عند اهل السنة افعال خلق حتی مقتضیدر و اهل قدر و اصحاب اعتزال بونی
نافیدر پس ضیای جان و مقتضای اعیان اولد قدده بومذکور انک برسیده فالماز اول سبب نکه برینا کسسه نک نوری
باز غدر یعنی طالع و لامعدرا اول بیناد دلیلدن و عصاره کشدن فارغدر بعض نسخه ده از دلیل چون عصاره کش فارغست
واقع اولمشدر بو تقدیر اوزره معنا اول بینا عصاره کش کبی دلیلدن فارغ و مستغنی در دیمک اولور (تفسیر و هو معکم
اینا کنتم) بوابت کریمه سورة جدیدده در بومحله بوابت کریمه نک تفسیر و تحقیق یمک بیانده در معنای شریقی اول
الله سز که یله در هر نه برده و نه حالد اولسکنا اکثر علما اول الله هر نه برده اولسکنا علم و قدر تله سز که یله در عوما
و فضل و رحمت یله در خصوص ایدو تفسیر ایشدر در اما بومعیت فی الحقیقه عقله بیلنر و فهمله ادر الک اولنر محصل
عقل بونک در کنده خبر اندر اما بویان ستر معنی ییلدر بجی و انک معناسنی قابل معرفت اولنه روشن و واضح اید بیدر
تفسیر و هو معکم اینا کنتم * مننوی * بار دیکر ما بقصه آمدیم * ما ازان قصه برون خود کی شدیم * بر کبر و بحسب
الظاهر قصه جانبیه کلاک بز خود فی الحقیقه اول قصه دن چن طشره کتدل یعنی قصه نک حقیقتندن طشره کتدل
و مقصود اصلدن خروج ایدل هر نه قصه به کلاک انکه یله بز و هر نه حاله ابرسک اندن خالی دکنز (مننوی) کرجیم
ایم آن زندان اوست) و ربعلیم ایم آن ایوان اوست) اگر جهل مرتبه سینه کسک و غافل و جاهل اولسق اول انک زنداندر که
للهک عالم و عارف قوللری مرتبه جهلده المنالک اولور و زندان محنتنی بولور و اکر علم مرتبه سینه کاورسک اول علم اول
مقصود حقیقینک ایوانیدر تن انسانی ایوان صوریده نیجه راحت بولور سه جان دخی مرتبه علمده اوله راحت بولور و رفعت
حاصل قیلور بعض نسخه ده قافیه زندان ماست و ایوان ماست واقع اولمشدر بو تقدیر اوزره معنی اگر جهله کاورسک اول
بزم زندانمزدروا کر مرتبه علمه کاورسک اول بزم ایوانمزدروا مقام عالیشانمزدروا الحاصل مرتبه جهلده و مرتبه علمده اندن
خالی و دور دکنز * مننوی) و ربخواب ایم مستان ویم * و ربیداری بدستان ویم * و اکر خوابه کله وزانک مستلری بز
و اکر بیدار لغه کله وزانک قصه و حکایتنده بر محصل کلام ایکی حالد یله آدن بعید و مجرور دکنز (مننوی) و ربکریم
ابر بر رزق ویم * و ربخندیم آن زمان برقی ویم * و اکر اغلیه و زاول خدانک آله برابری بر که قطرات دموعی باران کبی
باغدر بر زمین وجود مزده نباتات حسناتی بتور مکدن اوتری و اکر خنده یلیه و زاول زمان خدای تعالینک برقی بز
مننوی) و ربخشم و جنک عکس قهر و هست * و ربصلح و عذر عکس مهر و اوست * و اکر غضب و جنکه کله و زاول اللهم
قهر سنک عکس و اثریدر یعنی بزم قهر و غضب صفتلری حق تعالینک قهر و غضبنک عکس و اثریدر که وجود انسانی آنک
صفاسنک مرآت و مظهریدروا کر صلح و عذره کله و زاول اللهم مهر و محبتنک عکس و اثریدر که بزه ظاهر اولمشدر
مننوی * ما کیم اندر جهان بیج بیج * چون الف او خود ندارد هیچ هیچ * چه دارد هیچ هیچ دخی نسخه در بوبیت
شریف حاکم خلقه معینی حقیقه قدده مع الاغیار و السوی اولدیغنی مشعر اولور بلکه معیت بحسب المراتب و الاسماء
لازم کاور و الا فی الحقیقه معیت مع الغیر ممکن اولمز کما قال ابن الفارض (ولیس معی فی الملک شیء سواى * و المعیت
لم تحضر علی المعیت * پس حضرت خداوند کار دخی بومر تبه به اشارت ایدوب یورور که ای طالب سر وحدت اگر چه
مرتبه مظهر بته نظر تشبیه ایدوب اغلر سق آنک ابر بر رزق بز کلاک آنک برقی بز و خشم و جنکیز آنک عکس قهری
وصلح و عذر عکس مهریدر بولل لیکن مرتبه احدیته نظر اولنسه بز کیمز بو طولا شق و قر شق جهمانده که
اسماء کثیره و مختلفه نک ظهور ایدو معقد اولمشدر اول حضرت خود نفس الامر ده الف کبی متوحد بالذات در اتصال
و انفسال دن و حرکات و سکات دن و اغیار و سوادن منزه در کما قال علیه السلام) کان الله ولم یکن معه شیء و قال الخنید
الآن کما کان) اما بومعنادن اوجه و انساب و عقل و فهمه اقرب اولان معنا بودر که مصرع ثانی حضرت احدیته تشبیه
اولیوب حقایق ممکنیه به تشبیه اوله بو تقدیر اوزره معنی بز بوجهان معقدده کیمز الف کبی زاول خود نه طور هیچ
برسنه حرکات و نقا طدن طوعنر کذلک بز دخی نفس الامر ده هیچ برشی طوعنر بلکه بزم وجودیمز فی الحقیقه نابود در بزم

مجلسی مرده نظم و رایلین حرکات و سکنات و اختلافات آنکه اشیاء و صفات مکلفه و مقصود برپس التوحید اسقاط الاضافات
 بومی به کوره دینشدر * مثنوی * چون زمران رسول این را شنید * روشنی در دلش آمد بدید * چون که اول
 رسول روم حضرت عمر رضی الله عندهن بولکات طیبه ای شنید بر روشنی که اول کلامدن آنک کوکند ظاهر کادی
 و قلبی منور قیلدی اول رسول روم اول کلام حکمت آمیز و لذوقندن بر مرتبه نورانی اولدی واستغراق مرتبه سن
 بولدی که * مثنوی * بخوشد پیشش سوال وهم جواب * کشت فارغ از خطا و از صواب * آنک او کنده هم سوال
 وهم جواب محو اولدی خطادن و صوابدن فارغ اولدی زیر اقام و حدی بولدی و کمال صفوته ابردی * مثنوی * اصل را
 دریافت و یکدشت از فروغ * بهر حکمت کرد در پریش شروع * اصلی بولدی که مقام حقیقه در وفرو وعدن یکدی که مراد
 صور خلقیه در کچه اصلی بولدی و فرو وعدن تحو و قیلدی و سوال و جواب قیدندن قور تادی و لیکن حکمت
 و منفعتدن اوتری رسول روم سواله شروع ایلدی تا نیجه طالع بر بولمندن مستفید اوله و اسرار حقیقه وصول بولدی
 بودخی کلینک دأبندند که کند بلسوال و جواب قیدندن مستغنی ایکن طالع بر لک نفعندن و فائده بولمندن اوتری
 طالع بر لازم اولان علی سوال ایندروا استفسار سمته * کیدر لرتا طلبه اول علمدن منتفع اوله و رسول روم
 بعد الیکال سوالی دخی بوقیلدن اولور * سوال کردن رسول روم از عمر رضی الله عنه از سبب ابتلای ارواح با این
 آب و کل اجسام * مثنوی * گفت یا عمر چه حکمت بود سر * حبس آن صافی درین جای کدر * سوال ایدوب دیدیکه
 یا عمر نه حکمت ایدی نه سربایدی اول صافی اولان روح حاکم بومند و تیره اولان یرده حبسی یعنی روح صافیکه بولدی
 عالی جوهر ایکن بدن کثیف و سفلیده محبوس اولمسته حکمت ندر دیدی * مثنوی * آب صافی در کالی پنهان شده
 جان صافی بسته ایدان شده * آب صافی کال ایچنده پنهان اولمش صافی جان بد نله مقید اولمش یعنی بونده حکمت
 ندر دیدی * مثنوی * گفت تو بحث شکر می کنی * معنی را بنده حرفی می کنی * حضرت عمر رضی الله عنه کاجواب
 و برب دیدی ای رسول روم سن بر شکر ف یعنی بر عمیق و دقیق بحث ایلرسن بونک حقیقه کشفی شرعاً جزا و نلردن
 دکلر و لملذ از وحل حقیقتندن سوال اولند قد (قل الروح من امر ربی) دیکله جواب و برلدی اما جان صافینک
 بدن کثیفه کلمسده واکان عشق و تعلق قیلسمسده چوق فائده وارد در مثلاً جمله فائده دن بری بودر که بر معنایی بر حرفه
 بند ایلرسن تا اول حرف واسطه سیله درونکده اولان معنی ظهوره کله و خارجده مخاطب اولان کسه را اول حرف
 واسطه سیله اول معنادن منتفع اوله و مرادنه ایدیکه بیله * مثنوی * حبس کردی معنی ازاد را *
 بند حرفی کرده تو باد را در و نده آزاد اولان معنایی حرفه حبس و قید ایلدن بادن نفسی بر کله به مقید ایلسمسن و ناسته
 اول نفس و کله واسطه سیله آتی سوئسمسن * مثنوی * از برای فائده این کرده * تو که خود را فائده در پرده * بونی سن
 معلومدر که فائده ایچون ایلسمسن سبکه خود فائده دن پرده ده سن یعنی روح بدن کثیفه کلمسندن واکان تعلق
 قیلسمسن محبوسن * مثنوی * بانه ازوی فائده زاییده شد * چون نیبند آنچه مارا دیده شد * بعض نسخده
 زاینده واقع اولمشدر تقدیر معنا اول الله که اندن فائده طوعیجی اولدی و یا طوع غلش اولدی یعنی جنس فائده اندن
 وجود بولدی و نظم و کادی اول الله نیچون کور میه آتی که بزه کورلش اولدی یعنی بزه اول قدر علم و حکمت وار که
 البته بر فائده کور میه سبک بر معنایی بر کله به تعلق ایلرز و ضمیرده اولان معنایی حرف و کله واسطه سیله ناسته سو بیلرز
 چونکم مخلوق ایکن بزه بوفائده کورلش اولدی پس حکیم مطلق اولان حضرت حقه عالم معناده اولان ارواحی قوه به
 کتور مکنده و صورت عالیه بتور مکنده نیچون فائده کورلیه و نه وجه له ارواح صافیه نلک اجساد کثیفه به کلمسده
 مشافع کثیره و فوائده عظیمه اولیه (مثنوی) صد هزاران فائده ست و هر یکی * صد هزاران پیش آن یک اندکی * معنی آنک
 کلامه مقید اولمسنده و مخارج و حروف مرتبه سنه کلمسده نیجه یوزیک فائده واردر و صد هزارانک هر بری اول
 بر فائده نلک قننده که مراد اندن جانک جسده تعلق ایلسمیدر اندک در مصرع اولده هر یکی افطی مصرع ثانی به مرون
 اولور و معنی هر بر صد هزاران قدر عدد اول بر فائده قننده اقل قیلدر که اندن مراد روح بدن تعلق ایلسمسده اولان
 فائده در جمله دن بری مشایخ عظام روح صافینک جسده کثیفه تعلق ایلسمسده اولان فائده خصوصسده مر آتی
 تمثیل ایلشدر درود عیشدر که زجاجة صافی بی کشف و روغما اولمز و ناظر اولنک وجهی اول زجاجة صافیده تمثیل
 قیلرز پس صورت انسانی نلک کورلسمندن اوتری استادان جهان زجاجة صافینک ظاهر نه کدر و کما فکته و وروب
 در حال اکاناظر اولنک وجهی عیان و نمایان اولدی کذلک ارواح صافیه ده صفت الهیه به کمالها کور غیب آینه
 ظمیرنده اولان کشف کبی حق تعالی اجساد کثیفه بی ارواح صافیه به ضم ایلد کده ارواح صافیه ده ظمیره کلین
 و نمایان اولسن صفات الهیه اجساد انسانی ده ظمیره کادی و مرآت وجود آدمیده نمایان اولدی * مثنوی *

این دم نطق * جزو جزو هاست * فائده شد کل کل خالی حراست * مثلاً اول سنک نطق نفسی که
 جزو لک جزوید هر بر عضو بر جزو درونفس بوجه جزو لک جزوید و بر مصرع معنایی مرون در تقدیر کلام اول
 سنک نطق دخی که جزو لک جزویدر کالی فائده اولدی کل فائده دن نیچون خالیدر اولکی کل ایکنی کله مضاف دکلر
 ایکنی کادن مراد انسانک روحنک و جسمنک کاسیدر تقدیر معنی کالی سنک نطق نفعه سی که جمله اجزاء بدیه کدن
 بر جزو در انک الفاظ و حروفه تعلق ایلسمی کالی فائده اولدی پس نفعه الهی اولان روح جسمه کلمد کده و جسمه
 ظاهر اولد قد کله اولور پس کل مرتبه سنده اولان فائده دن نیچون خالی اولور جزو لک جزوی کالی فائده اولیجی کل کالی
 فائده بی جامع اولسمی اولویله ثابت اولور (مثنوی) تو که جزوی کار تو با فائده ست * پس جزو در طعن کل اوری نودست
 بویت کل روح بدن کلمسده واکان تعلق قیلسمسده اولان فوائده اثبات ایلر رسول رومک جان صافی بسته ایدان
 شده دیوسوال ایلدی کدن مراد بر جان دکلر بلسکه جانلرک کاسیدر ایدانک جعه له اولسمی دخی بونکه دلالت ایدر
 و هر آدمک روحی بوجه را واحدن بر جزو کبیدر پس رسول رومک روحی بوجه را واحدن بر جزو و منزله سنسده اولدی
 مقرر اولدیه حضرت عمر رضی الله عنه اکابو طریق اوزره خطاب ایدوب * یورر رای رسول روم سنکه جزو سن سنک
 ایشک فائده ایلد در کسن هر دم فائده دن خالی دکلسن پس کل روحن طعنه نیچون دست کتور رسن یعنی کل روحن
 ایدان کثیفه به تعلق ایلسمسده فائده ندر دیو نیچون طعنه شروع ایلرسن ارواح ایدان کلمسده و بدن آینه سنسده
 ظاهر اولمسنده لایعدولا بحسی فوائده کثیره و منافع عظیمه واردر که شجر بر و تعبیری ممکن دکلر اما دلیل کثیره دلیل
 اولدی نیچون بوقیاج فائده ذکری ایلد * کتفا اولندی فائده اول اولدر که روح صافی بدنه کلمکله تحصیل کال
 ایلرز بر انک وجودنده بالقوه اولان خاصیت بوعالم اجسامده فعله کاور و انک علمی عیان مرتبه سن بولور و اول عالمده
 ایدیکه اقراری بوعالمده اثبات قیلور و اول عالمده صالح و فاسد و صابر و مجاهد اکچه حق تعالی نلک معلومدر که
 بوعالمده دخی صالح اولان و فاسد اولان و صابر و مجاهد مرتبه سن بولان همان اول عالمده صابر و مجاهد اولدر
 بغیر تفاوت ولیکن اول عالمده صابر و مجاهد اولمغه اعتبار بقدر زرا اول عالم صلاح و فساد و صبر و جهاد عالمی
 دکلر پس لازم کلدیکه انده بالقوه حاصل اولان اعمال بوعالمده فعله کله و ثبوت مرتبه سن بوله و اهذا (قال الله تعالی
 و لنبلونکم حتی نعلم المجاهدین منکم و الصابرين) مجاهد و صابر عالم ارواحده ایکن دخی حق تعالی نلک معلومی ایدی
 و دخی صبر و جهاد له ابتلا اولمشدر دی پس اول عالمده صابر و مجاهد مرتبه سن بولدی بولر تا بوعالم اجسامه کامیجیه
 و طاعت و مجاهده ایلد اختیار اولمسنجه پس بوعالمه کلدی بولر مجاهده قیلوب مجاهد اولدی بولر بلاره صبر ایدوب صابر
 مرتبه سن بولدی و نفس علی هذا سائر الاوصاف اکر انسانک روحی بوعالم اجسامه کلمسه و بالقوه ذاتسده اولان
 خاصیتی فعله کتور مسه کال بولمزدی و بالقوه ذاتسده اولان خاصیتلر فعله کلز و ثابت اولمزدی و فائده ثانی اولدر که روح
 عالم ارواحده ایکن و صالک ذوقنی و اول عالمک قدرتی بولمزدی و فراق و هجرانک طعمه دخی طویمزدی پس اول عالمک
 قدرتی بولمکدن و نعمت و صاله عالم اولمندن اوتری حق سبحانه و تعالی اول روح آزادی سجن طبیعتده کتور وروب
 محبوس قیلدی و فراق و هجران المبرین کامذیق اولدی تا اول عالمه عبادتله مستعد اوله و بعد اخلاص من اندن اول
 نعمتک قدرتی بولم حضرت آدم علیه السلام قصه سی بومعنایی مؤید اولور و روشن قیلور زرا اولحق تعالی اکاجنت
 ملکن و یرمش و جنت ایچره آتی (یا آدم اسکن انت و زوجک الجنة و کلامنهار غدا حیث شئت) آیتنک مفهومی اوزره
 نعمت و راحتله مستغرق قیلمشدی ولیکن بی تعب و بی زحمت و بی سعی و بی مشقت میسر اولان نعمتک قدرتی و قیمتی
 نوعا بیلنمک مقرر اولدیه حق تعالی حضرت نلری انک شجره خنطه به تقرنی جنتدن خروجه و سعادن زمینه هبوطه
 سبب ایلوب بود نیسایه کتوردی و بوقدر الام و شد ایدی چکیمک مرتبه سنه بتوردی انک وجودی بوقدر انسانک
 وجودینه سبب اولد قد نصکره و تحصیل کال قیلد قد نصکره نه جنت اعلایه واصل ایلدی محقق اولان عرفانک
 معلومدر که صکره کی وصول اولدی کبی دکلر و فائده ثالث اولدر که کنت کنز الخفیه فا حجت ان اعرف تفلت الخلق
 لا عرف حدیثک فوامی اوزره خاصه انسانک مخلوق اولسمی و روحنک بوجسده کلمی حق تعالی نلک بیکله بیلسمی
 ایچوندر و وعبدر بیسنی معرفت شهودیه و تفصیلیه ایلد مشاهده قیلدی ایچوندر اکچه عالم ارواحده دخی هر روح ریسنی
 استعدادی قدر یلوب اقرار قیلشدر لیکن معرفت اجمالیله ایلد معرفت تفصیلیله و شهودیه ایلد دکل زیر معرفت
 شهودیه و تفصیلیله نلک محلی بوعالم ظاهر در صفات الهیه دن نیجه صفات واردر که انک ظهوری بوعالم ظاهر واسطه سیله
 اولور مثلاً اسم شافی کبی که شافی اسمنک ظهوری جسده اولان مرضی ازاله ایدوب شفا بر مکنه اولور و عالم
 ارواحده ایلد بواسطه تجلیسی نوعا ظاهر اولمز و کذلک اسم محیی و ممیت کبی بونلر دخی ظهوری بوعالم ظاهر نسبتله در

اگرچه محی اسمت عالم ارواحده اثر و تجلیسی وارد اما ظهوری اصل بوعالمه در که اولک و دیرلک بوعالمه نسبتله در پس عبد بوعالمه کلمه شافی اسمت و محی و محیت اسمت اثار فی مشاهده قیلدی بوعالمه کلد کدرنصرکه ریسند بوضفله موصوف اولدی یعنی بقیما بیلدی و مشاهده قیلدی و کذلک حق تعالی بکتاب اولدی و ستر عیوب و مغفرت ذنوب قیلدی روح بوعالمه کلمه شافی مشاهده قیلدی زیر عالم ارواحده عیوب و ذنوب بوعالمه حتی ستر و مغفرت ذنوب صفتلری اول واسطه ایله ظاهر اولدی کذا و کذا انچه صفات وارد که انک ظهوری بوعالم ظاهره مر هوند پس عبد ریسنی اول صفتله موصوف بیلک دخی بوعالم اجسامه کلمه موقوفه در سعادت کبری و نعمت عظمی بر کسه ریسنی موصوف اولدی یعنی اوصاف کامله ایله بیلک و مشاهده قیلدی کماله بیلک ایسه بوعالمه میسر اولور پس روح انسان بیلک عالم اجسامه کلمه فائده بود مکو و بود هل اعتراض و شکر جو) روحک جسده معرفت قیلدی ایچوندر * مننوی * کفر آکر فائده بود مکو و بود هل اعتراض و شکر جو) روحک جسده تعلق ایلمنده فائده بود قدرین کسبه جواب بود که سوزلک آکر فائده سی اولنر سه سوزله وی معنی اولان الفاظ و حروفی تکلم ایله و اگر سوزلک سوزلک فائده و معنایی اوله اعتراضی ترله ایله و شکر طالی اول که بوسر سکا و وجهله کشف اولمش اولور که روحک عالم معادن قالبه کلسی ضمیرده اولان معنی حرفک الفاظ و حروفه کلسی و متکلم مافی الضمیر بی انکله بیان و عیان قیلدی کیدر البتته متکلم اولان کسه باطنده اولان بر معنای اظهارات استسه آتی بر حرف و بر کلمه به وضع ایدوب اول واسطه ایله انی اظهار ایلر حرف اول معنایه ظرف اولور معنی اول حرفله ظهوره کلور پس متکلم که بر معنایه دلالت ایلن کلمه بی ادایله البتته انده فائده مقرر اولور پس هر روحک جسده کلسی بویکه کوره قیاس ایله هر روح قالبه کلمه لا نفس رجائی واسطه سیله چونکم بر روح بر قالبه کله اول قالبه انک اثری نمایان اوله کلمه معنایه دلالت ایلدی کبی اول قالب کندی روحک شانه و حقیقه تنه و انده نه ایچون وضع اولن دیغنه دلالت ایلر پس صحائف کونده ای ایت حتی اوقومق استین کسنه هر کلمه بر معنایه دلالت ایلدی کبی هر صورت دخی بر کونه معنایه دلالت ایلر ایدر بوقوالب انسانیه و صور کونییه به نظر ایله که هر بری خاصه کندنه موضوع اولان معنایه دلالت ایدر اعراف ایسک مشایخک عالم معنی دید کارنی بوعالم صورتده کورور سن و متکلم حقیقینک اول صورتدن نه می ایدر ایکنه واقف اولور سن * مننوی * شکر برزدان طوق هر کردن بود * فی جدال و درویش کردن بود * حق تعالی بکلمه شکر هر کردن طوق اولور یعنی هر کسک بویمنه لازم و فرضدر که منع حقیقی به شکر قیله علی الخصوص عالم ارواحدن بوعالم انسانیه کتوردیکی و می ته عقل و فهمه بتوردیکی نعمتک شکر بن قیله شکر جدال ایلک و یوزا کشتن دکدر یعنی منع حقیقی سنی بر بلایه مبتلا ایلمه و افات و محنتله امتحان قیلسه بنده نه نعمت وارد دیو جدال ایلک و اول بلادن یوزل و کوزل ترش ایلیم بونه بلا دردیوشکایت آمیز سوز سوز بیلک شکر اولن شکر اولور که وجودکی محضانعت ییلم سن و اگر بر بلا ایله امتحان اولنور سن جدال و ترش و یلکدن حذر قیله سن و ممکن اولدی یعنی می ته صابر اوله سنک دیمک اولور و الله اعلم * مننوی * کر ترش رزودن آمدشه کوروس * پس چوسر که شکر کونی نیست کس) اگر شکر انحق ترش اولق کادیه پس بوعالمه سر که کبی بر شکر کوی کسه بوقدر زرا سر که بر دم ترش و یلکدن خالی دکدر (مننوی) سر که را گراه باید در جکر * کویوشر که کین اواز شکر * سر که به اگر جکر بول بولق کر که سر که دی اوسر که شکر دن سر کنکین اولسون یعنی اکشی بوزل اولان کسه دوونه بول کر که آکدیکه حلاوت و شکر و طاعتله مخلوط و مزج اولوب تا اول واسطه ایله درونه بول بوله و مقبول اوله (م) معنی اندر شعر بن باخبط نیست * چون فلاستکست و اندر ضبط نیست) معنی شعرده خط و خطادن خالی دکدر معنی شعرده ضبان کیدر که ضبطده دکدر یعنی نه کم بر صبان اتان کسه استدیکه یری نشانه المدی کبی و مرادی اوزره آتی اوزمدی کبی ناظم اولان کسه دخی استدیکه معنایی سوزلیز و کیف مایشاء مافی الضمیر فی تعبیر ایلیمز بیلکه شعرده معنی صبانده اولان طماش کیدر که اولور که بر مرادی نشان ایلیمز انک نظمده قصد اولنسه معنایر آخر جانبه کیدر و شعرده ناظمک مرادی اولن معنی ظهور ایدر بویت کان بعض کلماتک نظمه کلسی و تفر را ولسی اول محله نسب و البقی ایکن اول کلمات نظمه کلیوب اول محله بر آخر کلام و بر آخر معنی سوزلن دیکنه اعتدال ایلک طریق اوزره واقع اولمشدر (معنی) انکه من اراد ان یجلس مع الله فلیجلس مع اهل التصوف) اول قولک معنا سنک یسانده در که بر کسه اللهم الله ایلر اوزرمق دیلمه پس اول کسه اهل تصوف ایله اوزرسون زیر اوزر مظهر اوصاف الهی و مرآت اسرار بایدر لر کند بیلدن ایشلر و حقه باقی اولمشلر نه کم جنبید حضرت تری تصوفی بویه تفسیر ایلیمز دیدیکه التصوف ان عیبتک الحق عنک و یحییک به پس اهل تصوف کندیلر دن فانی و حقه باقی اولمشلر * مننوی * ان رسول

از خود بشد زین یک دو جام * کی رسالت یاد ماندش فی پیام * اول رسول روم بویایکی جامدن که نوش ایلدی کند یسندن کندی جامدن مراد حضرت عمر رضی الله عنک بیوردی کلام سعادت انجیامدر که حقیق تحقیق ایله پرایدی اول رسول روم انی کوش هوشله نوش ایدوب بی خود اولدی و استغراق مرتبه سن بولدی انک یاد و خاطر ندیده رسالت ونه پیام قالدی * مننوی * و الله اندر قدرت الله شد * ان رسول انجیارسید و شاه شد * اول رسول بر حالته ایشد بیکه الله تعالی بک قدر ندیده و الله وحیران اولدی اول رسول بوی مرتبه ایشد و شاه اولدی (مننوی) سیل چون آمد بدریا بحر کشت * دانه چون آمد بزرع کشت * کشت * سیل چونکه دریاه کلدی و فارشدی دریا اولدی دانه چونکه مزرع کلدی کشت و زرع اولدی یعنی رسول روم مقدمه سیل کبی ایدی بحر معنی اولان حضرت عمر رضی الله عنک و اصل اولمغه دریای معنای اولدی و اول بردانه کبی ایدی مزرع اسرار الهی اولان حضرت عمر رضی الله عنک و اصل اولمغه دریای معنای اولدی و اول بردانه کبی ایدی مزرع اسرار الهی اولان حضرت عمر رضی الله عنک و اصل اولمغه دریای معنای اولدی و اول بردانه کبی ایدی مزرع اسرار الهی اولان حضرت عمر رضی الله عنک ملاقات اولسه قطره ایکن دریا و دانه مشابه سنده ایکن محل جمع اولق مقرر در پس بومعنای مؤید اولان سوزله شروع ایدوب بیورلر (مننوی) چون تعلق یافت نان با بوالبشر * نان مرده زنده کشت و باخبر * چونکه نان بوالبشره تعلق بولدی اکاغدا اولق سیلله لاجرم مرده و جانان زنده و خیر اولدی * مننوی * موم و دیمم چون فدا ی نارسد ذات ظلماتی اوانو رشد * موم و دیمم چون آتش فدا اولدی و باندی اول موم و دیمم ذات ظلماتیسی اوانو و سوز اولدی * مننوی * سنک سر مه چونکه شد در دیکان * کشت بینایی شد انجیادیدبان * سر مه طاشی چونکم کوزلرده اولدی یعنی سر مه طاشی سحوق ایلنوب چونکم کوزلره چکلدی اول سنک مسحوق بینا غله سبب اولدی اول چشم کورچی اولدی (مننوی) ای خنک ان مرد کز خود رسته شد * در وجود زنده بویسته شد * ای سعادت لیل اول مرده که کند یسندن قورقش اولدی بر زنده نک وجود نه اولمش اولدی یعنی بر مرشد کاده واصل اولوب انک سایه تربیه سنده پرورش بولدی (م) وای ان زنده که بامرده نشست * مرده کشت و زندکی ازوی بچست * وای اول زنده که مرده ایله اوتردی اول زنده مرده به مقارنتله مرده اولدی و زنده لک اندن صجرا دی مرده دن مراد اغنیا و اهل دنیا در (ک) قال علیه السلام ایما و بحالسه الموتی فالوومن الموتی رسول الله قال علیه السلام الاغنیاء فی روائه اخری قال اهل الدنیا و زنده دن مراد قلبی علم و عرفانله حیات بولان کسه در چونکم بر زنده دل اولان کسه مرده دل اولان کسه ایله مقارنت قیلسه صحبت مؤثره در طبیعت سارقه اولدی یعنی جهتدن مقارنتک حکمی اخذ ایدوب مرده و بر مرده لک کاذبی سرایت ایدر پس ای زنده دل اگر صحبت و مقارنته لایق و حیات قلبی زیاده ایدر بی اهل تصوفدن * کسه بی بولمز سنک مرده دلله یتیمه صاحبندن فرار ایلیمز خیر ایلیمز و روح و روانه انیس اولان حضرت قرأ الله انیت ایله و انک تلاوتی ایله متلذذ اول و احکامیه عمل قیل (مننوی) چون تودر قرآن حق بکر یعنی باروان انبیاء یعنی * ای زنده دل اولان کسه چونکم سن مرده دل اولنر که صحبتی ترله ایدوب حقل قرأته بجه سن یعنی حضرت قرأ نک تلاوته مقید اولوب احکامیه عمل قیلوب اکالتجایده سن انبیای عظامک روانیله مختلط اولور سن و انلرک جائزله آشنالقی قیلوسن (مننوی) هست قرآن حالهای انبیاء * ماهیان بحیرالک کبریا * زیر قرآن انبیای عظامک احوال و اوصافی اولدی انبیای عظام فی المثل باله اولان دریای کبریا نک ماهی لیدر اگر سن دیر سن که بن قرآن عظیمی اوقورم قرآن عظیمی اوقورم قدن مراد اصل انک احکامی قبول ایلکدر (مننوی) و بر بخوانی ونه قرآن پذیر * انبیاء و اویار ایدیه کبر * فرضی اگر سن قرآنی اوقویه سن و قرآن پذیر اولیمه سن انبیاء علیهم السلام و اویای عظامی دخی کورمش طوب قرآن پذیر اولیمه انبیاء علیهم السلام و اویای عظامک صحبت و ملاقاتی فائده مند اولمز و قرآنی قبول قیلن انلرک رویتدن بهره و نصیب المیز (مننوی) و بر پزیرایی چو بر خوانی قصص * مرغ جانت تنک ایدر در قصص * و اگر قرآن عظیمی قبول ایدر بی اوله سن و انده اولان قصص انبیاء علیهم السلامی چونکم اوقویه سن سنک جانت قوشی تن فقسندنه تنک کلور یعنی طارکلور و متالم اولور (مننوی) مرغ * کواندر قصص زندا نیست * می نجویدر سن از نادا نیست * بر قوش که اوقوش فقس ایچره زندا نیدر فقسدن قورتلقی استر سه نادانلغندندر (مننوی) روحهای کره قصصارسته اند * انبیای رهبر شایسته اند * شول بر روحلر که فقسلدن قورتلشدر در رهبر لکه شایسته ولایق اولان انبیاء علیهم السلامدر شایسته حق اولان و رهبر اولان انبیاء علیهم السلامدر دیمک دخی وجهه در * مننوی * از برزن آوزشان ایدزدین * که ره ستن را نیست و این * اول انبیاء علیهم السلامک آوازی طشردن دین جانیلر بر و کاور یعنی کندیلر که عالم معناده مقصد صدقه ساکنلر در انلرک کلامی دین جانیلر دن برو خارج عالمدن طالبلر بویه دیو کاور * که نفس تمدن قورتلقی بولی سکا بودر بوزر این و این کلمه سنک مشار الهی

مرد ده دالر صحبتی ترک ایدوب حضرت قرآنه التجا ایدوب انک احکامیه عمل قیلوب انیدای عظامک حالیه حاله کدر
 * مثنوی * مابین رستم زین تنگین قفس * جز نه این ره نیست چارنای قفس * انیدای عظامک دین جانیدن بویه
 دیر که ای طالب فلاح و نجات اولان کسه بزوتنکین اولان تن قفسندن بوذ کراولان سبیل و قورتلوق بوقفسنک چاره نی
 یعنی بوقفسندن قور تلغه چاره بویولدن غیر دکل در یعنی بوقفسندن قور تلغه چاره همان بوذ کراولان طریقه
 منحصر در می ده صحبتندن خلاصه وسیله و تن قفسندن شجانه در به بود که * مثنوی * خویش را رنجور سازی
 زار زار * تا ترا بیرون کشد از شهر * کند یکی زیاده ضعیف و رنجور دوزخ و اغنیای اهل دنیا به کند یکی معیوب
 کوستره سن تاسی اشتها رن بیرون ایلید و مقبول و مطبوع دکل در دیوسو بیلید * مثنوی * که اشتها خلق
 بند محکمست * در ره این ازینده آن کی گشت * زیرا خلقک اشتها ری محکم بند در یعنی بین الخلاق مشهور اولوق
 و نبات شان بولوق حق بولنده بر محکم قید در طریق الهیده و اشتها قیدی بند آهندن چن کدر یعنی قید اشتها قید
 آهندن کم دکل در بلکه بند اشتها رن آهندن دخی محکم و اوله اقال علیه السلام بحسب امر من الشرائع بشار الیه
 بالاصابع فی الدین اوفی الدنیا الا من عصمه الله نته کم شهرتدن قور تلغه و تن قفسندن خلاص اولغه بوقفسندی تقریر
 ایدر لرا حصه اله سن و سندی اول طوطی * کبی قفسندن نجات بولسن و صحرای معانیده پرواز قیل سن *
 قصه باز رکان که طوطی * محبوس او را بیغام داد بطوطیان هندوستان شکام رقتن بختارت * مثنوی * بود باز رکان
 و اورا طوطی * در قفس محبوس رباطوطی * بر باز رکان و اریدی و انک بر طوطیسی و اریدی قفسده محبوس بر زیبا
 طوطی ایدی * مثنوی * چونکه باز رکان - فرار ساز کرد * سوی هندوستان شدن آغاز کرد * چونکه باز رکان سفری
 دوزمک ایدی و تدارک ایدی هندوستان جانبیه که عزم و آغاز ایدی * مثنوی * در غلام و هرگز نیک راز جود
 گفت هر توجیه آرم کوی زود * هر غلامنه و هر جار به سینه جود و کرمندن اول باز رکان دیدی سندن اوتری نه کتوریم
 تیز دیدی * مثنوی * هر یکی ازوی مرادی خواست کرد * جلد را وعده بداد آن نیک مرد * اندر دهر بر بسی اول
 باز رکاندن بر مراد طلب ایدی اول نیک مرد جلد سینه وعده و یردی * مثنوی * گفت طوطی راجه خواهی ارغان
 گارمت از خطه هندوستان * جمع غلاملردن و جاریه لند نصکره طوطی سینه ایدی نه ارغان استرسن که سکا
 هندوستان سرحدندن آن کتوریم * م * کنش آن طوطی که انجیا طوطیان * چون بینی کن ز حال من بیان * اول
 طوطی باز رکانه دیدی اول برده که طوطی لری چونکه کوره سن بنم حاملدن انلره بیان ایلید بویه دیو که * مثنوی *
 کان فلان طوطیکه مشتاق شماس * از قضای آسمان در حبس ماست که اول فلان طوطیکه سزل مشتاق کدر در قضای
 آسمان دن بزم جسم زده * مثنوی * بر شما کرد او سلام و داد خواست و ز شما چاره و ره ارشاد خواست * اول طوطی
 سزه سلام ایدی و سزدن داد طلب ایدی و سزدن ارشاد و چاره بولنی طلب ایدی * مثنوی * گفت می شایده
 من در اشتیاق * جان دهم انجیا عزم در فراق * طوطی باز رکانه ایدی انلره بویه دیو که لا بقیمید بر سزل اشتیاق کزده
 جان و یرم بونده سزل فراق کزده اولم * مثنوی * این روا باشد که من در بند سخت * که شتاب سبزه کاهی بر درخت *
 بوز اولای قیصر در محکم بندده اولم سز کاه سبزه کاهی درخت اوزره اوله سز بوجه دخی جائز در که دینه که سز
 درخت اوزره سبزه کاهده اوله سز بونده تنبیه بود که بر کسه بویه مبتلا اولد و ده انبیا علیهم السلام و اولیای عظامک
 ارواحندن بگونه استمداد ایلید * مثنوی * اینچنین باشد و فای دوستان * من درین حبس و شمار کستان * دوستلر
 دوستلره وفاسی بویلی اولور بر بویه حبس و محبوس اولم و سز کستانده اوله سز * مثنوی * یاد ایدای مهران زین مرغ زار
 یک صبح در میان مرغزار * ای اولور بوزار و گرفتار مرغدن یاد کتور بکتر بر صبحه مرغزار * اینچینه یعنی صباح
 اینچیلن شربله بومرغ یعنی اول کازار اینچره خاطره کتور بکتر و کز کز * مثنوی * یاد ایدارن بار را میون باد
 * خاصه کان لیلی و اینچون باد * یاد لری بر باری یاد و تدر کز اباسی بار اینچون میون و مبارک اولور علی الخصوص یاد
 ایلین لیلی و من کور اولان میون اوله * مثنوی * ای حریفان بت موزن خود * من قدحهای خورم پر خون
 زخود * از خون خود دخی نسخه در بوییت طوطی * انک ارواح انبیا علیهم السلام و اولیای عظامک استمداد و استرشاد
 قیلندن و قفسندن خلاص و ره اینچون مستعین و مستمد اولسندک ییائنده واقعه اولان ایات شریفه دندر
 طوطی جان سالک ارواح انبیا علیهم السلام و اولیای عظامک عرض نیاز ایلر بگونه کلام سوبلر که ای کندی موزن
 و معتدل اولان محبوس لری و مقرب لری انصافیدر که بن عالم هجران و فراقده کندی قائمندن پر قدر حلایم پر پس
 جمله و عین جمعه خطاب ایلر بکن و عرض حاجات ایدوب حالن سوبلر کن بوجهلدن بر طمع نظری و مصرع بصری
 اولان محبوس معینه انصاف ایدوب سوبلر بوجهلدن نفس واحد حکمنده اوله * مثنوی * وحدتده انصاف قیلینی

اشعار ایلر و یرک * مثنوی * یک قدح می نوش کن بر باد من * که هم بخوانی که بدی داد من * ای محبوب و مر غوم
 بر قدح می وصال و مشاهده دن نوس ایلد بنم یاد من * اگر استرسک که و بره سن بنم نصیب و داد می * بیت * چو با حبیب نشینی
 و یاده بیایی * بیاد دار حریفان باد پیما * مثنوی * بیاد این فتاده خالکین * چونکه خوردی جرعه برخالکین
 یا خود بوخالک الیجی اولان افتاده نک یاد نه یعنی بو عالم سفلی و جسمانیده قلان دل داده نک یاد نه چونکم ساقی حقیقتندن
 شراب طهوری اینچهن وللارض من ککاس الکرام نصیب خواستنه انک فضل و جرعه سنی خاله اوزره دول
 مثنوی * ای عجب آن عهد و ان سو کند کو * و عهد های آن آب چون قند کو * ای عجب اول عهد و اول عین قنی اول
 قند کبی شیرین لبک و عهد لری قنی * م * کز فراق بنده از بند کست * چون تو بایند کبی پس فرق چیست اگر بنده نک
 فراق بنده لکدن یعنی قوللده اولان قبا حنندن ایسه چونکه سن بده بدایلسن پس خداوند بونده اوزره سنده
 فرق ندر حضرت مولانا نک قدس الله سره العزیز آب شر بقری مثنوی نک اکثر محنلده بود که مظهر خدا اولان ولی
 کامله خطاب ایلر کن مظهر و ظاهر که مرتبه احد بنده بر اولد یغنه اشارت ایچون مظهر دن ظاهره و متجلیدن تجلیه
 التفات ایلر لرا کامتناسب و موافق سوز سوبلر نسه کم بوجهلده دخی بویه در فافهم و اول جناب محبوب حقیقی به
 بیورد قری ایات شر یقه دندر که بیور لری * م * آن بدی که تو کنی در خشم و جنک * با طرب ترا سماع و بانک چنک
 * ای محبوب حقیقی اول بد و جفا یکک سن خشم و جنکده ایلرسن سماعدن و جنکک بانک و صداسندن شوق
 و طرب بکله در * مثنوی * ای جفا ی نوزد و لذت خوبتر * و انتقام نوز جان محبوب تر * ای جان سنک جور و جفا
 دولندن خوبتر درو سنک انتقامک جان و حیاتندن محبوبتر و مر غوبتر در * مثنوی * نارفای نیست نورت چون بود *
 ماتم این یا خود که سورت چون بود * ای دلبر حقیقی سنک نارک بود که عشاق ذوق و صفالردن اکایا تلغه جان و بر لری
 سنک نورک نیجه اوله سنک ماتم بود یا خود سنک سورک نیجه اوله * مثنوی * از حلاوتها که دارد جور و نور * و ز لطافت
 کس نیاید غور تو * حلاوت و لطافت لردنکه سنک جورک طو تر که تعمیر ممکن دکل در و لطافت و ملاحتدن کسه سنک
 غور کی بولم یعنی سنک لطافت و ملاحتک بر مرتبه پایاند که کسه انک حد و غایتنه ابرمز * مثنوی * نالم و ترسم که
 او بار کند * و ز کرم آن جور را کتر کند * ناله ایلرم و قور قمر مکده اول محبوب حقیقی بنم ناله می تصدیق ایلید
 و کمال کرم و رحمتندن اول جوری کتر ایلید * مثنوی * عاشقم بر قهر و بر لطفش بجد * بوالجب من عاشق این هر دزد *
 بن اول محبوبک لطفه و قهر نه جلدله عاشقم زیاده بجد که بن بود را یکی ضدک عاشقم * مثنوی * والله اریزین خار
 در بستان شوم * همجو بلبل زین سبب نالان شوم * والله اگر بوخاردن بوستان جانبیه کیدم یعنی بوخار بلادن حقوب
 بستان راحت و کستان نعمت جانبیه سیر ایدم بلبل کبی بوسیدن نالان اولورم و اوخار بلادن حقوب کستان راحته
 کلدیکم ایچون فریاد قیلورم * م * این عجب بلبل که بکشاید دهان * تا خوردا و خار را با کستان * بوعجب بلبلدر که
 دهانی آجر حق اول بلبل خاری کستان ایلید یعنی بلا و جفای صفا کبی قبول ایلید * مثنوی * این چه بلبل این نمک
 آشپست * جلد ناخوشها ز عشق او خوشست * نمک درای محیطده سا کن باغه شکنده بر عظیم جانوردر که اندن
 یولک جانور اولمز مش عجب مخلوق قائده مسطور در که بر عالم کسینه شند کسینه کیروب کیدر کن بر طایفه راست
 کاوب اهل کشتی دید بکره سبحان الله بونده طاغ و قدر بونه حکمتدر دیوب کیدن طشره جقد بیلر اول کوهلک اوستنده
 آتش را قد بیلر عکس پشور بیلر بعد زمان اول کوه عظیم حرکت کابوب دریا ایچره که که با شلم یغنی کور دکاری کبی در حال
 کمی به قاجوب کیدر بیلر و کور بیلر که اول کوه عظیم دریا ایچره غایب اولوب کندی اهل کشتیدن خبر دار اولنلر دید بیلر که
 بحمد الله که اغزی جانبده بولند و اگر اغزی جانبده نیجه بیک کمی اولسه اکانسبت بر پرگاه قدر اولمیددی دید بیلر
 پس حضرت مولانا قدس الله سره العزیز عا شق خدا اولنلری نمک تشبیه ایدوب بیور لری بونه بلبلدر یعنی بلبل دکلدر
 بلبلکه بوعاشق آتیه منسوب نمکدر جمیع ناخوشلر انک عشقندن خوشلقد و ذوق و دلکشلک در عاشقان حق
 و مشتاقان جمال مطلق کل شی من الحبيب حبيب مقتضای سنجه محبوب حقیقیدن لطف و قهر و عداوت و مهر و تریاق
 و زهر هرنه کور سه مقبول کور لرن نعمت و محنت مقابله سنده نیجه شکر لری لور لسه نقی دخی نعمت و محنت عین
 محنت ییلوب اوله شکر لری لور لری و بلا و جفای صفا ییلور لری کما قال ابن الفارض * شعر * وکل اذی فی الحب منک
 اذ ابدی * جماعت له شکری مکان شکری * و ما حل بی من محنة فهو منحة * و قد سلمت من حل عقد عزی * و منک شقای
 بل شقای منة * و فیک لباس البؤس اسع نعمته * و بایزید قدس الله سره العزیز بر حضرت لری بوجهلده مناسب
 بیور لری که بنده قضای خدایه رضا اول مرتبه دده در که اگر بی دوزخده مؤبد قیلید بنم شکر من جندده مخلد اولاندن
 بنده زیاده اولوردی اصل اهل ولا قنده بلامبایدن عاقل اولقدر کما قال الشبلی البلاء هو الغفلة عن المولی * و کما قال

القشیری فی هذه الایة واسیغ علیکم نعمه ظاهرة وباطنة النعم الظاهرة المنحة والولاء والنعم الباطنة المحنة والبلاء لان
البلاء یورث الفناء والقضاء یورث البقاء پس عشاق الهینک یوحله مناسب سوزلری چوقدر همان عاشق
اولدر که بالکلیه کندی ارادت و اقتضاسی ترلقیه و دوستک می اورضاسی هر نه ایسه کندویه می ادیله تا عاشق کل
می تبه سنی بوله * مننوی * عاشق کست خود کاست او * عاشق خویشست و عشق خویش جو * بوبلبل باغ
وحدت و عندلیب کزار حقیقت عاشق کادر کادن می ادمسی الله اولان می تبه الهیه قدر که جمیع اسماء وصفاته
متصفه درو عاشق کل اولدر که جناب حق اسماء لطیفه سی جهنندن نیجه عاشق ایسه اسماء قهریه سی طرفندن دخی اوله
عاشق اوله مثلاً معطی بی نیجه سورسه ما نعی دخی اوله سورسه و معز و باسطه نیجه ایلورسه مذل و قابض جابنه دخی اوله ایلور
جیل و لطیف اولسنی نه کونه آرزو قیلورسه قهار و منتقم اولدیغی و قدردخی اوله آرزو قیلور بولکونه اسماء جلالیه دن
دخی حظ آلور و الحاصل معشوق هر نه صفتله تجلی قیلسه و هر نه حالتی می اید اولسه عاشق دخی می اید اول اولور
بومر تبه به واران عاشق بالکلیه کندیدن قوریلور و من خرج عن السکر وصل الی السکر کلامنک طبقه کنیدن کن کل
اولور و خلیفه مستخلف عینی اولور دید کیری می تبه بی بولور و کنیدی کنیدی به عاشق اولور و کنیدنک عشقن طلب قیلور
زیر ابعدا نحو صحوه کلد کنده تصکره اثینیت اولز و مغایرت باقی قالمز (کمال ابن الفارض * شعر * فنی الخیو بعد الخو
لم لا غیرها * و ذانی بذاتی اذ تجلت تجلت * فوصفی اذ لم تدع بائنین وصفها) و هیئتها اذ واحد نحن هیئتی) و قدر فعت
ناه الخطاب بیتا * و فی رفعها من فرقة الفرق رفعتی * صفت اجنحه طیور عقول الهی) بویان الهیه منسوب اولان
عقول طیور کفنادلر تنک صفتدر عقولک بش می تبه سی و ارد اول می تبه سی روح حساسیدر اول سنه بی که حواس
خسته ظاهره ایراد ایلور و روح آتی تلقی و قبول ایلور و روح حیوانینک اصلیدر و بوروب روح سودامن صیننک دخی
وجودنده و ارد ایلور کنی می تبه سی روح خیالیدر حواس خسته نک ایراد ایلور بیک شیلری حفظ ایلور وقت حاجتده روح
آتی عقله عرض ایلور که انک می تبه سی بالاتر در صیننک وجودنده بدایت نشو و غما سنده بوروب یوقدر زرا کوردیکی
شیئی در حال فراموش ایلور اوچنی می تبه سی روح عقلیدر که حس و خیال دن خارج اولان معانی بی ادراک ایلور که معارف
ضروریه کلیه کبی بو حالت بهایم و صبیانده یوقدر در دخی می تبه سی روح فکریدر که انواع تالیقاتله علوم عقلیه بی
اخذ ایلور و کنیدی معلوماتی مایینه درج ایلور که انکه ابواب معارف و علومک استفتا حنه قادر اولور علمانک عقلی کبی
بومر آت ایلور ده اولان عقوله عقول بشریه دینور بشتی می تبه سی شول روح قدسیدر که انبیا علیهم السلامه مخصوصدر
فبعض اولیای عظامه دخی مخصوص اولور و بوروب قدسیدن انوار غیبی و اسرار لایبی متجلی اولور و عقول الهی
بومر تبه ده اولان روحلردن عبارتدر و بوعقول الهی عالم معانیده و مرآت الهیه پرواز ایلور بیک جهنندن طیلوره
مائلدر و عقولک جناح لری قوت علمیه و عملیه در و شوق و محبت و ولایت و کرامت و بونلر امثالی اولان صفتلر کا اجنحه
کبیدر که بولکونه صفت علیه ایلور اوج معناده پرواز ایلور (صفت اجنحه طیور عقول الهی) (می) قصه طوطی
جان زینان بود * کو کسی کو محرم مرغان بود * جان طوطی سنک قصه سی باسولیدن اولور یعنی طوطی محبوس
اولدیغی کبی و آرزوی پرواز قیلدیغی کبی جان طوطیسی دخی تن قفسنده محبوس اولمش و اندن خلاصه آرزو ایلور
عالم ارواح سیرنی دیر قتی برکسه که او مرغلر محرمی اوله یعنی قتی بر طالب که طیلور الهی اولان انبیا علیهم السلام
و اولیای عظامک محرمی اوله و انلر رازی فهم ایلور که تحصیل استعداد قیلور * مننوی * کو بیک مرغانی ضعیفی بی گاه *
و اندرون او سلیمان با سباه * قتی کاهن زیاده ضعیف بر مرغان و انک در و نده سلیمان علیه السلام عسکر یله اوله یعنی
سلیمان حقیقت که حضرت حقدر جمیع جنود یله انده اوله و انک وسعت باطنی بر مرغان تبه ده اوله که جمیع اشیائی احاطه
قیله محصل صورت اصغر معنای عالم کبر اوله * مننوی * چون بالدر زاری شکر و کاه * اقتدا ندر هفت کردون غلغله *
اول مرغان ضعیف شکر سز و شکایت سز چونکم زار یلکه ناله ایلور که ناله سی سبیلله هفت کردونه غلغله دوشه یعنی
اولیای عظامدن حد ذاتده صورت ضعیف و تحیف بعض کسلر و اردر که شکر و شکایت طریقه دکل بلکه کمال شوق
و محبتلردن آه و ناله ایلور دی آسمان خلقه انک ناله سندن و لوله و زلزله دوشردی دیمک اولور (می) هر دمش صدنامه
صدیک از خدا) یارب زوشت لیلیک از خدا * خدای تعالی حضرت تارندن هر دم اکا یوز نامه یوز بیک ایلور یعنی نیجه
فیوضات الهی و نیجه ارادت ربانی حق جانندن انک جائنه کور اول کسه دن بریاری دیمک حضرت خدادن انک
مقابله شده التماس کره لیلیک دیمک اجبتک اجابه بعدا جابه دیمک معنای متضمن اولور * مننوی * زلت اوبه زطاعت
نزد حق) پیش کفرش جمله ایمانهای خلقی انک خطاسی غیر بارطاعتندن حق تعالی انک قنده یکدر انک کفری قنده جمله
ایمانلر کشته در انک خطاسی خلقک خطاسی کبی دکلدر تبه کم مجتهد فی الدین خطا ایلور

واحداب تقلیدک ایمان و طاعتندن مجتهدک خطاسی اولیدر و انک کفرندن می ادا کفرک لغت معنای
اولدیغی اوزره ستر در یعنی اول عاشق کنیدی ایمان و طاعتنی و حضرت حقله اولان اسرارنی و قریب عیون ناسدن ستر
ایلمسی قنده مقلد اولان خلافتک ایمانلری کهنه و بی اعتبار در دیمک اولور حضرت جنیدک کفرت بدین الله و الکفر
واجب لیدی) دیمسی و حضرت شبلینک طوطی لمن مات فی کفره فن مات فی کفره فاه الفردوس دیمسی ستر اسرار و بویست
معنای می ادا اولور * مننوی * هر دمی او را بیک معراج خاص * بر سر تاجش نه صد تاج خاص * هر برنفسده اول
عاشق صادق ایچون بر خاص معراج وارد که مشاهد الهیمن هیچ خالی اولانک تاجینک باشی اوزره حق تعالی
نیجه تاج خاص قور تاجدن می اید و نده علوشاندر یعنی حق تعالی انک رفعتی اوزره نیجه خاص و مقبول رفعتلر قور
و باخود تاجدن می ادا داب الهی اوله نته کم یوریلشدر * بیت * ادب تاجیست از نور الهی * بنه بر سر بروهر جا که
خواهی) پس بوتقدیر اوزره انک ادبی اوزره حق تعالی کنیدی نورندن نیجه تاج قور دیمک اولور * مننوی * صورتش
بر خاک و جان در لامکان * لامکانی فوق و هم سالکان * اول عاشق کاملک صورت جسدی خالک اوزره در و انک جانی
لامکانده در بر لامکانک سالک لک و هم منک فوقنده در که سالک لک قوت و اهمه سی آتی تصور و توهم ایلور
(می) لامکانی فی که در فهم آید * هر دمی در وی خیالی زایدت * سکا دیکم لامکان اول لامکان دکلدر که سنک
و هم که و فهم که کاه هر بر مده اول مکانده سکا بر خیال طوغه و بر اندیشه حاصل اوله * مننوی * بل مکان لامکان
در حکم او) همچو در حکم بهشتی چارچوبلکه مکان و لامکان اول لامکان حکمنده در جنتک درت ایرمغی بهشتیلر
یعنی بهشته منسوب اولان اهل جنتک حکمنده اولدیغی کبی نته کم حدیثله ثابتدر که اهل جنت جنتک ایرمغی
کیف مایشاء استکری جانه روان ایلور و جنتک انهار اربعه سی انلر حکمی و تصرفنده اوله کذلک مکان
و لامکان لامکان حقیقینک حکم و تصرفنده اولور * مننوی * شرح این کوته کن روح زین بقیاب * دم مزین و الله اعلم
بالصواب * بوطیلور عقول الهینک شرحی قصه ایلور و بوندن یوز چور سولمه و جیعیسندن الله تعالی صوابه عالم کرکدر
* مننوی * باز میگرددیم ما ای دوستان * سوی مرغ و تاجر هندوستان * طیلور عقول الهیه سیانندن و انلر مرآت
و اسرارنی شرح ایلور کدن ای دوستلر بر کبر و رجوع ایدلم مرغ و تاجر هندوستان جابنه یعنی بونلر قصه سی بیان ایلور که
دیدن خواجه طوطیان هندوستان در دشت و بیغام رسانیدن ازان طوطی الی آخره) (مننوی) هر دینار کان
پذیرفت این پیام * کورساند سوی جنس از وی سلام * هر دینار کان طوطی سندن بوخبری قبول ایلور بیک اول
بازرکان طوطی سندن جنسی جابنه یعنی هندوستانده اولان طوطیلر طوطی سندن سلام ایرشدره * مننوی *
چونکه تا اقصای هندستان رسید * در میان طوطی چندی بدید * چونکم بازرکان هندوستانک اقصا و غایتنه
ایرشدی بیابانده بر قاج طوطی کوردی (می) مرکب استانید پس اواز داد) ان سلام و ان امانت باز داد بازرکان اوراده
مر کبی طور دیردی و صکره آواز و بردی اول سلامی و اول امانتی آشکاره و بردی * مننوی * طوطی زان طوطیان
لر زید بس * اوقناد و مرد و بیکسشتش نفس اول طوطیلردن بر طوطی چوق دردی اگر پس با فارسی ایلور و سورسه
معنی اول طوطیلردن بریسی دتردی و صکره دوشدی و اولدی و انک نفسی منقطع اولدی دیمک اولور (می) شد بشتیان
خواجه از کفت خبر * کفت رفتم در هلاله جانور * خواجه خبر کلد دیمسندن پشیمان اولدی و اول طوطینک
پشیمانی انلر سو یلمسندن ندامت قیلدی بازرکان کنیدی کنیدی به دیدی بر جانورک هلا کته کتدم یعنی موته سبب
اولدم (مننوی) این مکر خویشست با ن طوطینک) این مکر دو جسم بود و روح یک بازرکان انی صحیح می ده اولدی
قیاس ایدوب کنیدی به دیدی اول بزم قفسم زده اولان طوطی چکه مکر که خصم در و ارا بیه بوایکیسی مکر صورتا بیک
جسم ایدی و معنا بر روح ایدی * مننوی * این چرا کردم چرا دادم پیام * سو ختم بیچاره رازین کفت خام * بوکاری
نیچون ایدلم و اول طوطیدن بونلر نیچون خبر و بر دم حیفا که بیچاره طوطی فی بوخام سوزدن یا قدم پس بومشاستله
زبانند حاصل اولان ضرر و زیانک بیانه شروع ایدوب بیورلر * مننوی * این زبان چون سنک و هم آهن و شیت *
و آنچه بجهد از زبان چون آتشیت * بوزبان فی المثل سنک کبی و هم آهن کبیدر و اول سنه که زبانندن صحرار و ظاهر
اولور آتش کبیدر * مننوی * سنک و آهن را حزن برهم کزاف * که زروی نقل و که از روی لاف * پس ای قائل سنک و
آهنی کزاف و بیهوده بر برینه اورمه کاهی نقل یوزندن و کاهی لاف یوزندن یعنی بی تفکر و بی تدبر که کسه لاف
یوزندن و کسه نقل جهنندن کلامه دم اورمه و بیهوده بیر سوز سولمه (مننوی) زانکه تاریکست و هر سو پنبه زار
در میان پنبه چون باشد شرار * زیرا که بو عالم طبیعت قرنلدر و هر جانب فی المثل پنبه لکدر پنبه ایچنده شرار آتش
نیجه اولور فکر ایلور یعنی معلومدر که پنبه به آتش دوشد کده نیجه یارسه و انک سبیلله نیجه اشیاسوخته اولورسه کلام

فته انگیزدخی نیران حرب و فسادى اوليه استعمال ايلر * مثنوى * ظالم ان قومی که چشمان دو خند * زان سخنها
عالمی را سوختند * طامد را اول قوم که کوزلری دگدیلر یعنی انماض عین ایدوب اول سوزلردن عالم اهلانی باقدیلر *
مثنوی * عالمی رایان سخن ویران کند * روپان مرده را شیران کند * برکلام قسته انگیز عالمی ویران و خراب ایلر اولمش
دلکولری ارسلانلر ایلر یعنی اصحاب خداع و حیلدن اولان کس لرم ده مشابه سنده مسکننده ایکن اول سوزلر انلری
شیران ترکی غضبناک ایلر * مثنوی * جانها در اصل خود عیسی دمنده یک زمان زخند و کاهی مرهمند * کرجاب
از جانها بر خاستی * کفت هر جانی مسیح اساسی * جانلرک جیعیسی دخی عالم طبیعت کلمزدن اول الواث و ادناس بشر تله
ملوث اولمزدن مقدم کندی اصلنده عیسی دملزدن هر برینک مرده را احیا ایلک شایندند اما بشر ته کلد کد نصکره
بر زمان زخملر و کاهی مرهملر در یعنی هر بار که بشریت و مقتضای طبیعت غلبه ایلده انلرک نفسی بری بر ته زخم
اورر و جرح احت اورر و هر بار که اصلنده اولان خاصیت جان ظهوره کلد اول زمانده مرهم اولور و وحیات و بررلر مصرع
اول عالم ارواحده اولد قلیر ته کوره درو مصرع ثانی عالم بشر ته کلد کوره درپس جمیع جانلرک حیات بخش
اولسنه و دم عیسی کبی مرده را احیا قلیسنه مانع اولان بشریت حیا ایلری و طبیعت پرده لیدر فرضا جانلردن اگر
بشریت حیا ایلری و ادناس طبیعتیه دن روحلرک و مقدس اولیدی هر بر جانلرک سوزی حضرت مسیح
سوزی کبی اولیدی و مرده لری احیا قلدیدی * مثنوی * کر سخن خواهی که کوئی خون شکر صبر کن از حرص
و این خلواخواری متکلم اولان کسه اگر شکر کبی لذت و شیرین سوبلک استرسک و مسیح اسافق جان بخشکله نیجه مرده
دلری احیا ایلک استرسک حرص و طمع دن صبر ایلده و خلوائی بیجه خلوا دن مراد لذات جسمانیه و حظوظ نفسانیه در
یعنی بولدا نیت نفسانیه و مشتهیات جسمانیه دن بیجه و حرص و طمع دن صبر ایلده تا شکر کبی سوز سوبلیه سن و آنکله
نیجه مرده دلری احیا ایلده سن دیمک اولور (می) صبر باشد مشتهیات زیر کان) هست خلوا آرزی کود کان) زیر کارلر
و عاقللر مشتهیات و مبتغای صبر اولور اما کود کلرک آرزو و اشتیاهی خلوا اولور * مثنوی * هر که صبر اورد کردون
بررود * هر که خلوا خورد و افس زرود * ای عاقل هر شول کشی که صبر کتوردی و کندی و بی صابر لرم ته سینه بتودری
کردون اوزره کیدر برمی ته عالی پرواز اولور که انک روحی آسمان برین اوزره سیر ایدر هر شول کسه که صبر و قناعتی
کندی به پیشه ایلده مر ته سنی عالی و قدر و قیمتی سامی اولوب برمی ته به به ارکه معنا آسمان رتبت و کیوان رفعت
اولوب انک روحی افلاک اوزره سیر ایلر اما شول کسه که نفسنک حفظه و ایوار و انجق مشتهیات طبیعتی اختیار ایلر مدبر
اولور و حیوانیتله فالور و روحانیت و ملکیت ذوقدن محروم اولور پس بوندن بر سوال لازم کاور که اول سوال بودر
انبیاء علیهم السلام و اولیای عظام خود بر لرا بچرلر و مقتضای بشریت و مشتهیات طبیعتی و ربوب بودنیاده خوش
بچرلر زدن خنلر اقتدا ایلدوب بیک و ایچسک و نفس منزه مراد و مشتهیاتی و ربوب خوش بچسک جائز اولمزی و مقبول
کلمزی حضرت شیخ عطارک قولله جواب و ربوب انک کلامی تفسیر سیورلر * تقریر قول فرید الدین العطار قدس الله
روحه بیت توصیف نفسی ای غافل میان خالک خون میخور) که صاحب دل اگر زهری خورد آنکین باشد معنای
شریفی اولدر که اهل نفس اولنره خطا بایورلر ای غافل سن صاحب نفس سن خالک اوزره سنده قانی یعنی بد نک ترابه
ملاصق ایدوب خدمت و ریاضت ستمه کیدوب میان خالک ایچره جگر قانی که سکا نافع اولان بودر زیرا که صاحب دل
اگر بر وافر زهریه اگا اول عمل مصفا اولور (مثنوی) صاحب دل را ندان زیان * کر خورد اوزهر قاتل و اعیان
صاحب دله اول زهر زیان طوقرا کر اول صاحب دل آشکاره زهر قاتلی بیه * مثنوی زانکه صحت یافت و زهریزست
* طالب مسکن میان تب درست * زیر صاحب دل امر اض روحانیه دن قورتلوب صحت معنوی بولوب پرهیزدن
خلاص اولدی اما طالب مسکن هنوز تب اوزره سنده در یعنی نفسانی اولان امر اضل ایچنده درپس اکا پرهیز ایلک
لازمدر (مثنوی) کفت پیغامبر که ای طالب جری * هان مکن باهیج مطلوبی مر پیغمبر علیه السلام دیدی ای جری
دلیر اولان طالب زهرا بر مطلوبه جدل و نزاع ایلده یعنی ای طالب مر ته سنده اولان مبتدی مراد و مطلوب مر ته سینه
واصل اولان کامللره عناد و همسرلک ایلده که سنک حالت انلرک حالنه بکزه من (می) در تو غر و دیت آتش در مر و
رفت خواهی اول ابراهیم شو) سنده غر و دلک وارد آتش ایچنه کته آتش ایچنه کتمک استرسک اول ابراهیم اول یعنی ای
غر و دقتله متصف اولان اهل نفس بوا کل و شر و حظ نفس من حیث المعنی آتش کیدر اول جنبه کته و اکاشغال
اتما کر لابد کتمک استرسک اول ابراهیم صفتله متصف اول اند نصکره اول جنبه توجه قبل تا سکا ضرر و ریمیه و سنی
عاقبت هلاک مر ته سینه ابر کوریمیه (می) چون نه سباح و نی دریا بی) در میفکن خوش از خود را بی) ای اهل نفس
چونکیم یوزیجی دکاسن و دریا به منسوب اولان اهل دریا دخی دکاسن سفاقت و خود را ی لغدن کندی دریا به راقه که

زیرا غریبی اولور سن یعنی بو حظوظ نفسانیه و مشتهیات جسمانیه فی المثل دریا کیدر علماء عاملین و اولیای کاملین بوچرده
سباحلر و اهل دریا کبی غواصلر در بونلر حظوظ نفسانیه دریا سنده داخل اولسه لکند بلری اندن خلاص و نجاته
قادرلر در سن مجرد کندی رأیکله و هوای نفسکله انلره متابعت ایلر کسین اول دریا به کندی بر اقه که انده ضرر و زیان
بولور سن * مثنوی * اوز قهر بحر کوهر اورد * اوزیا نها سود بر سر اورد * اول مطلوب مر ته سنده اولان و سباح
و غواصلق علمنی ییلان دریا نلک دبدن کوهر کتور بر بعض نسخه ده مصرع اول اوزا تش ورد اجرا و واقع اولمشدر
معنای اول ابراهیم خواتشدن و دراجر کتور اول زیا نلردن سود و منفعتی فضل کتور سر بونده فضل معنایه در
می) کاملی کر خالک کیدر زرشود) ناقص ارز بر دغا کسترشود بر کامل فرضی اگر طیرانی طوتسه التون اولور اما ناقص
اولان کسه کرالتون ایلتنه خا کستراولور یعنی کامل برحقیر و ناقص شیئی طوتسه کامل العیار و عز برالوجود ایلر
اما ناقص برعز برالوجود و کامل العیار شیئی اخذ ایتسه خا کستر کبی حقیر و بی معنی ایلر دیمک اولور (می) چون قبول
حق بود آن مر دراست) دست اودر کار هادست خداست چونکیم اول مر دراست و صادق حق تعالینک مقبولی اوله
جمیع ایشلرده انک الی خدا نلک الیدر یعنی اندن هر نه صادر اولور سه خدای تعالیدن صادر اولور و اول کامل حضرت
حقه آت مشابه سنده اولور (مثنوی) دست ناقص دست شیطانست و دیو) زانکه اندر دام تکلیفست و دیو) ناقص الی
شیطان و دیولک الیدر زرا اول ناقص شیطانک تکلیف و حیلده بی طوزا غنده در (مثنوی) چهل آید پیش او دانش شود
چهل شد علم که در ناقص رود * اول کامل قسته چهل کاور علم اولور اما چهل اولدی شول بر علم که ناقصه کیدر زرا
مقتضای علم اوزره عمل ایلکه قادر اولان و اول علم قدرنی دخی ییلر * مثنوی * هر چه کیدر علی علت شود * کفر کیدر
کامل ملت شود) علمته منسوب اولان مریض هر نه بی طور سه علت اولور زیرا مناج فاسد اولنجه هر نه بی بیسه فاسد
ایلر اما بر کامل کفر طوتسه ملت اولور زیرا کامل کفری عن علم طور و شرعا و عقلائی طوع و قی و واجب اولدی بی حینده
طوترس انک اول حینده کفری طوتسی ملت اولور * مثنوی * ای مر کرده بیاده با سوار * سر نخواهی بردا کنون
بای دار * ای سوار له مر و عناد ایلش بیاده شمدی باشکی ایلتمی سر سن ایاق طوت بیاده دن مراد مبتدی و ناقص
کسه در سوار دن مراد مبتدی و کامل اولان کسه در یعنی ای مبتدی و کامل اولان کسه لره همسرلک و برابرلک ایلش
ناقص باشکی قورتر مغه قادر دکاسن الان آنکله همسرلک ستمدن آباغ کیر و طوت دیمک اولور * تعظیم ساحران
مر موسی را علیه السلام که چه فرمائی اول تواند ازی عصا با ما * مثنوی * ساحران در عهد فرعون لعین *
چون مر کردند با موسی بکین) ساحر لر فرعون لعینک زمانده چونکیم کیمیله حضرت موسی علیه السلامه
مری و عناد ایلدیلر * مثنوی * لیک موسی را مقدم داشتند * ساحران او را مکرم داشتند * لیکن ساحر لر اول
حینده حضرت موسی علیه السلامی مقدم طوتدیلر ساحر لر حضرت موسی علیه السلامی مکرم و معزز طوتدیلر
مثنوی * زانکه کتندش که فرمان آن تست) کرشمی خواهی عصا تو فکن تخت * زیرا که ساحر لر حضرت
موسی علیه السلامه ایدیلر فرمان سنک ایچوندر کر استرسک عصا کی اول سن براق ته که حق تعالی حضرت لری
بوایت کریمه ایلده بومعنا لری یسان بیورلر و ساحر لر دن حکایه قیلورلر (قالوا یا موسی امان تلقی و امان نکون اول
من التی) ساحر لرک با موسی امان تلقی عصا دیوتقه بر ایلر تعظیم و تکریم معناسی افاده ایلر (وامان نکون اول
من التی) دیملری فرمان سنکدر و اختیار سنکدر کر استرسک اول بر القابیده لم و کر استرسک اول سن القابیده دیمکی
اشعار ایلر * مثنوی * کفت فی اول شمای ساحران * افکنید آن مکر هلا و ادر میان * حضرت موسی علیه السلام
انلره ایددی اول بن برا خرم ای ساحر لر اول سز اول بحر و مکر لری اور تا به برا غکز ته که حق تعالی حضرت موسی علیه
السلامک انلره دیمسندن حکایه بیورلر (قال لهم موسی اللقوا ما انتم ملقون) مثنوی) این قدر تعظیم دین شانرا خرید
* کر می ان دست و پاهاشان برید) بو قدر تعظیم و حضرت موسی علیه السلامی بو گونه تقدیم ایلر انلره دین
صاوتن الی یعنی انلرک ایمانه سبب اولدی که حضرت موسی علیه السلام ایلج و عناد ایلدکاری جهتن انلرک اول
الری و ایلر کسلا دی یعنی کامل اولان حضرت موسی علیه السلامه ساحر لرک تعظیم ایلر دینلر نه سبب اولوب
مقبول حق اولدی و مری و عناد ایلدکاری مقابله سنده تلرینه زخم کلوب اللری و ایلرین کسد و دیرلر ته که بوبیت
بومعنا یی مفسر اولور * مثنوی * ساحران چون حق او بشناختند * دست و پا در جرم ان درباختند) ساحر لر چونکیم
اول موسی علیه السلامک حقن کلدیلر و عظم شانه عارف اولدی لر اول ایلدکاری عناد و خصوصتک جرمنده دست
و پارنی او شاندیلر و قطع اولمقی روا کوردیلر تا که دست و پا برینک محبت موسی علیه السلام اوزره قطع اولمقی مقدم
ایلدکاری کستاخلغه کفارت اوله پس نه حضرت شیخ عطارک قول شریفنک دلالت ایلدی که معانیلک ییلنه

شروع ایدوب یوردر * منتهوی * لقمه ونکته است کامل راحلال * تونه کامل مخوری باش لال * ای ناقص اولان
اهل نفس لقمه بیگ ونکته دیمک کامله حلال در زیر که کامل اولان کسه هر تقدیر لقمه بیسه نور حق اولور و عبادت
وطا عات تفریت قیلور و شره هر سه نکات واسر ارسو بیسه انک عهده سندن کور و آئی شرعه توفیق و تطبیق قیلور سن
کامل دکنسک بیسه ولال و خوش اول زیر اسن لقمه بیسه غفلت و کثافت زیاده اولور و هو او نفسک قوت بولور و اگر
توحید آمیز نکته سو ولسک واسر ارا الهیه دن بیلدیک قدر نقل ایلسک توفیق قادر اوله مر سن و آئی مقتضای شرع
اورزه تعبیر قیلور سن پس نیجه کسه نک ضلالتنه و فساد عقیده سسته سبب اولور سن لازم کور که بیکدن و ایجه مکدن
پرهیز قیلور سن و ساکن و خوش اوله سن و اهل کاله نیجه زمان خدمت قیلور سن تاسندخی کمال هر سه سن بوله سن
اندن کسه لقمه بیگ ونکته دیمک سکادخی حلال اوله * منتهوی * چون تو کوشی اوزبان فی جنس تو * کوشا ارا حق
تقرمود انصوا * چونکم سن قولق اولق هر سه سنده سن و اول کامل لسان هر سه سنده تعبیر و نطق صاحبدر
اول سنک جنسک دکادر زیر که حق تعالی حضر تلی * کوش هر سه سنده اولنره انصوا بود کله که واضعا ایله که
امر یوردری کما قال الله تعالی (فاذا قرئ القرآن فاستمعوا له وانصتوا لعلکم ترحمون) بآیت کریمه نک تقصیری جلد نایندک
اواخره قریب منازعت چهار کس میاننده مذکور اولمشدر * منتهوی * کوله اول چون براید شیر نوش * منتهوی
خامش بود اوجله کوش * مثلاً او غلجی چونکم اول طوغه شیر نوش طوغری عتی سودا جی طوغری بر نیجه مدت اول
کودک خاموش اولور و جله کوش اولدی بی حاله * منتهوی * منتهوی * از سخن تا او سخن آموختن *
اول کودک که بر نیجه مدت سوز سو بیکدن لبی دکن کرک تا اول کودک سوزدن سوز او کرک کله که دل یعنی سوز
او کرک قابل و نکلمه قادر اولنجه دلاغری سوز سو بیکدن بعلقی اگالازم اولور * منتهوی * ورنه در کوش فی تی
می کند و خوشتر را کنک کیتی میکند * واکراول کودک قولق دوتیه فی تی ایله یعنی بی معنی و بیهوده سو نراول طفل
کندستی جهاتک دیلستری ایلس طفل هر سه سنده اولان مبتدی به لازمدر که خیر الایون اولان شیخک نیجه زمان
کلامه قولق طونه و نندن حسن تعبیر ایله کی واسر ارا ریت سو بیکدی استماع ایده تا کندیدخی بعد صاحب نطق
و مالک حسن تعبیر اولنه واکراول کلامه قولق طوغری سه و نندن تعبیر اسر ارا ایله کی تعلیم ایتزه فی تی دینار کبی الفاظ
مهمله سو بیکدن بی معنی و بیهوده کلام نقل ایله کدن خالی اولمز محصل معنی کندوی جهان اهلینک دیلستری ایلس
اولور بو معنایی استماعه اصلنده استعدادی و قابلیت اولوب ولیکن استماع ایتوب قابلیت ضایع ایلس کسلره کوره در
واول کسلره که اصلنده کوش ایتمکه استعداد طوغری بویته انله دخی اشارت ایدوب یوردر (می) کراصلی کش بود
آغاز کوش * لال باشدکی کند در نطق جوش * اصلی اولان صاغر که کایتد اذن قولق اولدی یعنی تا ناندن
صاغر طوغری اول کسه دیلستری اولور نطقه جن جوش ایله یعنی ایدی سوز قادر اولمز کذلک ازله سمع باطنی اولین
کسه لر * کفتار مناجی استماعه میل قیلور و ایدی انلر سوزنی متکلم اولمز * منتهوی * زانکه اول سمع باید نطق را
* سوی منطق ازله سمع اندر * زیرا که نطق و کفتار اول کوش و استماع کر کدر سوز جابنه ای طالب سمع بولندن
کل بویا به مناسب اولان کلمات تفصیلا ابتداده بشو این فی یتمنده هر ورا یلشدر * منتهوی * وادخلوا الایات من
ابوابها * واطلبوا الاغراض فی اسبابها یعنی اولان نطقه و حسن تعبیر استماع لازمدر منطق تعبیر جابنه سمع بولندن
ایچر و کله نطقه قیومی سمعدر که دیلشدر سزایا به ابوابدن داخل اولک و اغراض هر ادائی اسبابدن طلب قیلک
نیکو کار تی سوتیه ابوابدن داخل اولقدروید کردار تی سوتیه ظهورندن بری کله کدر (کما قال الله تعالی و لیس الیهان تا تو
الیموت من ظهورها و لکن الیه من اتی و اتوا الیموت من ابوابها) و اتقوا الله لعلکم تفلحون) یعنی نیکو کار تی کله کدر که
سوتیه اردندن و ظهورندن کله سزولیکن ایله شول کسه نک ایله کیدر که اللهک حرام ایله بیک شیدن پرهیز ایلیه و سزوتیه
قیولاردن بروکل ای مؤمنه و اللهدن اتقا ایلیک سزاهر ایله بیک خصوصه عذاب و عقابدن فلاجی رجا ایله بیک کز
حاله * منتهوی * نطق کان موقوف راه سمع نیست * جز که نطق خالق بی طمع نیست * اول نطقه سمع بولنه موقوف
دکدر یعنی سمع طریقیله حاصل اولمز طمع سز اولان خالق نطقدن غیری دکدر * منتهوی * مبدع است اوتابع
استادی * منتهوی * ورا استادی اول خدا نطقی و هر شیئی مبدعدر یعنی بوقدن ورا یلجیدر استاد و ارشاده تابع دکدر
اول جلدنک مستبددر اتک غیری به استادی بوقدر یعنی جمیع اشیا ناک مستند و معتبدی اولد راما انک هیچ بر شیئه استناد
و اعتقاد بوقدر (می) یا قیاس هم در عرف هم در مقال * تابع استاد و محتاج مثال * اما با قیلر یعنی سائر خلائق و هم
حقنیده و هم مقلده البته استاده تابع و مثله محتاجدر استاد سز و مثالی بر صنعتک اداسنه و بر مقلک معناسنه
قادر اوله من * منتهوی * زین سخن کریمتی بیکانه دلق و اشکی کیدر و رانه * پس طالب مبتدی به اوله سکون

و استماع و تعلم کلام شیخ لازم اولدی یعنی بیان ایلد کند نصکره طریق حقه که کادخی نه لازم اید بیکتی بیان یوردر لای
طالب رضای الهی بوسوزدن کریمانه دکل ایسک یعنی بولکله محرم و اشنا ایسک بر و رانه ده خره و کوزیانی طوت
یعنی اگر بوسوزری اشتدک و قبول ایتد کسه بوند نصکره سکالازم اولان اولدر که دنیایی ترک ایده سن و بر و رانه ده
بر کمنه کسومه قناعت ایدوب کوزیانی اقمیده سن که بدایت سلو کده اولنره شرط بودر بونده بر معنی دخی جائزدر
کر حرف شرطا و لیب صاغر معناسنه اوله بوقدر بر اوزر معنی ای طالب بوسوزدن صغر دکسن اما بیکانه سن کر کدر که
بر و رانه ده دلق و اشک طوته سن تا محرم و اشنا اوله سن و عتاب الهی بدن نجات بوله سن * منتهوی * زانکه ادم زان
عتاب از اشک رست * اشک تر باشد دم توبه پرست * زیرا که حضرت آدم علیه السلام اول عتابدن کوزیاشندن
قورتلدی توبه پرست اولان کسینک نفسی زیاده کوزیاشیله اولور یعنی ذنوبدن توبه به ملازمت قیلان کسه نک اغزند
چقان کلامی زیاده کوزیاشنه مقارن اولق کر کدر یوخسه مجر دی سرشک دیده وی سوزش سینه تبت و رجعت
قولنه اعتبار بوقدر دیمک اولور * منتهوی * هر که به آدم آمد بر زمین * تا بود کریان و نالان و حزن * آدم علیه السلام
بر اوزره کریدن اوتری کلدی تا کم زمینده نالان و کریان و حزن اوله پس آدم زاده اولنه دخی بوحالت لازم اولق کر کدر
* منتهوی * آدم از فردوس و از بالای هفت * پای ماچان از برای عذر رفت * حضرت آدم علیه السلام فردوس
اعلادن و فوق سبعة سمادن عذر دن اوتری پای ماچانه کندی یعنی صف نعاله * کندی ایتدی کی خطایک
عذر فی دیکدن اوتری نزول ایتدی پای ماچان اصلنده ایاق دولا شد رمی و آبول آبول کتمک معناسنه در صکره مشایخ
عجم انی با یوح و پشتمی چبقاره جی بیره اطلاق ایلدیلر اول مناسبتله که اکثر اول برده آفاق دولا شیی و با یوح کین آدم
بر مقدر آبول آبول یورجی اولدیغندن اوتری منتهوی * هر که به آدم آمد بر زمین * تا بود کریان و نالان و حزن * آدم علیه السلام
مراد اولور و طریق مولودنک و مشایخ صوفیه نک الان دآبنددر که جن بر کسه بر حرم ایلسه آتی پای ماچانه کوردر
ناجر منه اعتذار ایلیه و هر شد و مقتدا سندن * کناهنک عقوبت دیلیه و مشایخ عظام بودی حق تعالی حضر تلی
حضرت آدمی عالم اعلادن هر سه اسفله خطایسک عذر فی دیکدن اوتری تنزیل ایلدیکدن اخذای تمشدر در فافهم
(می) کر زینت آدمی و زصلب او) در طلب می باش هم در طلب او) ای طالب حق اولان کسه سندی اگر حضرت آدمک
صمد تن و صابندن ایسک یعنی اکر اولاد آدم ایسک همیشه طلبنده اول و هم انک بلوکنده اول شیطان کبی سرکش
اوله و کریدن زاریدن فراغت قیلور خیر خلف اولنه لازمدر که جد نک اثر نه کیده و انک طریقی و علمانی اختیار ایده طلب
بضم الطاء بولک معنی سنه در * منتهوی * زانکه دل و آب دیده نقل ساز * بوستان از ابرو خورشید ست باز * کوکل
آ تشندن و کوزیاشندن نقل دوزر بر بوستان محاب و آفتابدن * کشاده و تازه در * منتهوی * توجه دانی ذوق آب
دیدکان * عاشق نانی تو چون نادیدکان * سن کوزلک یاشینک ذوقی نه بیلور سن کور بمشاکر کبی عاشق نان سن
(می) کر و این انسان نان خالی کتی) برز کوه رهای اجلائی کتی اگر سن بودر و نک طغاری جغتی ناندن خالی و طعام بیکدن
بری ایلیه سن انسان درونکی اجلاله منسوب اولان کوه لر دن بر ایلسن * منتهوی * طفل جان از شیر شیطان باز کن
بعد از انش با ملک آزار کن * ای سالک راه خدا جاتک طفلی شیطان سودندن منع ایله شیطان سودندن هر ادغدی
جسمانیه در اندن صکره اول جاتی ملائکه به شریک ایله یعنی ملائکه غذا سسته و ذوقه آتی اور تاغ ایدوب انلر ذوق
الدینی بدن سنک دخی جاتک ذق السون (منتهوی) تا تو تاریک و ملول و تیره * دانکه باد یولعین همشیره * ای طالب
مادامکه سن * کشف و تار بکسن و ملو اسن و صفت نفسله بولا نقسن بیک که شیطان لعین ایله همشیره سن یعنی
شیطانک ذوق الدینی ولدت بولدی بدن سندی ذوق الوب لذت بولور سن * منتهوی * لقمه * کونور افز و دو کمال *
آن بود آورده از کسب خلل بر لقمه که اول لقمه نور و کمال زیاده قیلدی و اول لقمه بی اکل اولان کسه نک درونی منور
اولوب هر سه کاله متوجه اولدی خلل کسیدن کتور لاش لقمه اولدی یعنی لقمه خللک البته شاندندر که نور درونی
و کمال جانی افزون ایلر (ی) روغنی کاید چراغ ما کشد * آب خوانش چون چراغی را کشد * شول بر روغنه که کله برن
چراغی سوزد بره اول روغنه آب دی چونکم بر چراغی سوزد بره چونکم بر روغنه و غلغلی خاصیتی اولیه و چراغ
معاونت قیلیه اول آب طبیعت اولوب پس روغن دیمز کذلک بر لقمه که چراغ قلبه ضیا و بر میله بیک نور درونی
اطفا ایلیه اول طعام اگر چه صور تا خلل هر سه سنده ایسه ده کاحرام دی زیر اخایت خلل انده بولنمش
اولور و اندن خاصیت حرام ظهوره ککش اولور پس انک خلل هر سه سنده اولمی نه فاده قیلور * منتهوی * علم و حکمت
زاید از لقمه خلل * عشق و رقت آمد از لقمه خلل) خلل لقمه دن علم و حکمت طوغری عشق و رقت قلب خلل
لقمه دن کور و خلل لقمه نک خاصیت و شانی بولدر (می) چون ز لقمه توحیدینی و دام) جهل و غفلت زاید از ازان

حرام چونکم لقمه و طعامدن سن حسد کوره سن و قید و دام کوره سن یعنی کشیدگی بر شیعه مقید کور و پ و راه حقدن
 مانده بوله سن اندن چهل و غفلت طوغه آنی حرام میل زیر لقمه حرام ک شانی بود و لو کان فی صورة الحلال البتة
 لقمه حلال نور جان و ذوق درون کتور و رواقه حرام ک شافت و غفلت کبی خصلت بر تور (م) هیچ کندم کاری
 وجو بردهد * دیده آسبی که کره خردهد * مثلاً هیچ بغدای ا کرسن و اربه حاصل و بر روی یعنی و بر غزی یعنی بغدای ا کرسن
 البتة بغدای محصولن و بر و اربه ا کرسن اربه محصولن و بر هیچ کور مش میسن بر آسبی که کره خر و بر یعنی اسب کره خر
 و خر دخی کره آسبی و بر مکت محال عقدا رکذک لقمه حلال طاعت و نورایت و علم و حکمت و بونلر امشالی خصلت
 محصولن و بر و رواقه حرام ظلمات و معصیت و جهل و غفلت محصولن و بر و رنه اندن بو خصلت و نه بوندن او خصلت
 ظاهر او لور و نه کم اربه دن بغدای و بغدای دن اربه حاصل و ملز و اتدن اشن و اشکدن ات دخی طوغن (م) لقمه پنجمست
 و برش اندیشهها * لقمه بحر و کوه رش اندیشهها * زاید از لقمه حلال اندر دهان * میل خدمت عزم رفتن انچهان
 فی المثل لقمه پنجم در روانک حاصلی فکر لر در معناده لقمه در یاد روانک کوه رش اندیشه لر در آغزده حلال اولمقدن طوغر
 حق تعالی لکن خدمت میل اول جهانه کتیک طوغر * باز گفتن باز رکان باطوطی انچه دید از طوطیان هندوستان
 (م) کرد باز رکان تجارت تمام * باز آمد سوی منزل دوست کام اول باز رکان تجارت تمام ایلدی دوست لر مادی اوزره
 نیکو حال و مر قه البال منزلی جانبته کادی (مثنوی) هر غلامی را بساورد ار مغان * هر کنیز لر را بخشید او نشان
 اول باز رکان وعده ایلدی اوزره هر بر غلامنه ار مغان کتور دی هر کنیز که او باز رکان نشان بغشلدی یعنی احسان
 ایلدی * مثنوی * گفت طوطی ار مغان بنده کو * انچه دیدی و انچه کفتی باز کو * طوطی ا کایتدی بنده نک
 او مغانی قتی اول نسنه بی که کوردل و اول نسنه بی که اشتدل کیرودی (مثنوی) گفت فی من خود پشیمانم از آن دست
 خود خایان و انکشتان کران باز رکان ایتدی دیمزم بن خود اندن پشیمانم کندی المی چینی و بر مقلری اصری ایلدی
 حاله بوله دیک دخی وجه در کندی المی چینی ام و بر مقلری اصری ام بوله دیو * مثنوی * من چرا پیغام خای
 از کزاف (م) بر دم از بی دانشی و از نشاف که بن بر خام خبری نیچون کزافدن یعنی بیخوده جهمتدن ایلدم دانش سز لکمدن
 و عقل سز لغمدن نشاف سفاخته و عقل سز لغه در لر * مثنوی * گفت ای خواجه پشیمانی ز چیست * چیست
 ان کین خشم و غم را مقتضیت * طوطی باز رکانه ایتدی ای خواجه پشیمانلق نندن اول ندر که بو خشم و غمی
 مقتضید * مثنوی * گفت کفتم ان شکایت های تو * باز کو طوطیان همشای تو * باز رکان طوطی به ایتدی سنک
 یکا سببارش ایتدی لکن اول شکایت لر هندوستانده سکا مشابه و همشای اولان طوطی لر کوهنه دیدیم * مثنوی *
 ان یکی طوطی ز دردت بوی برد * زهره اش بدرید و لر زید و بر * اول بر طوطی سنک در دکن رایحه ایلدی و سنک
 مر ادکی فهم ایتدی انک اودی چال اودی و دتردی و اولدی * مثنوی * من پشیمان کشتم این گفتن چه بود (لیک چون
 کفتم پشیمانی چه سود) بن پشیمان اولدم بو خبری دیک ته ایدی یعنی بوسوزی انلر دا ایلک نیچون اولدی دیو پشیمان
 اولدم لیکن چونکم دیدیم پشیمانلق نه فائده پس بومنا سبتله حفظ لسانه و ضبط دهانه تنبیه ایدوب بیور لر
 * مثنوی * نکته کان جست نا کاز زبان * همچو تیری دانکه جست اواز کان * بر نکته کنا کاه زباندن صجره دی
 آتی بر تیر کبی یل که اوتیر کانندن صجره دی یعنی دهاندن چیقان سوز کانندن چیقان اوق کبیدر (مثنوی) و انکر دد
 از ره ان تیرای پسر * بناید کرد سیلی راز سر * ای پسر اول تیر بولندن کیری و غمز بر سیلی باشند بند و سدا ایتل کرک
 * مثنوی * چون گذشت از سر جهانی را گرفت * کرجهان ویران کندی بود شکفت * چونکم سیل باشند کجی
 یعنی باشند حفظ و ضبط اولدی جهانی طوتدی ا کرجهانی ویران و خراب ایلر سه عجب اولمز سیلدن مراد کلمات
 انسانی سه در انک ضبطی جنان و دهانده اکن ممکن اولور چونکم حفظ دهانه قادر و ایلر سه سن و آتی باشندن ضبط
 قلیله سن باشند نجا و قیلد قدن صکره جهانی طوتسه و اهل جهانی اول کلام قسته انکیز ویران ایتسه عجب اولمز که
 جوق سوز لر جهانه خرابه سبب اولمدر * مثنوی * فعل رادریب اثرها زان نیست (و ان موالدش بحکم خلق
 نیست) انساندن صدور ایدن فعل و قول که خبر و شره نه ایتسه عالم غیبده اثر لر زاده نیدر یعنی طوغ غفلت مقرر در
 و فعل اول موالدیکه عالم غیبده طوغ خلقک حکم مدهد کادر (مثنوی) بی شریک جملله مخلوق خداست * ان
 موالدی ارجه نسبتان بجاست * اول موالدی و ان شریک سز حله خدا نک مخلوقه در یعنی کسه نک انی ایجاد ایتسنده
 اصلا شریک کتی بوقدر بلکه خدای متعال اول آثار و جزای خلق و ایجاد ایلر ا کرجه اول موالدیکه نسبت و اضافتی نه
 بزه در زرا اصل فعل بزدن صدور ایلدی پس فعلدن طوغان دخی بزم اولور کما قال علیه السلام الناس مجزون بآعمالهم
 ان خیرا غیر و ان شر افشیر (م) زید بر اید تیری سوی عمرو) عمرو با کرفت تیرش هیچ و غمر (مدتی سالی همی زاید در د

دردها را آفر بند حق نه مر د * زید را می آن دم ار می داز و جل * در دهامه یزاید انچه انا اجل * زان موالدی و جع چون
 مر د او * زید را زاول سبب قتال کو * اصل فعل بر کسه دن ظهور ایلد کده انک آثاری دخی اکامسوب و مکتوب
 اولدیغنه بو مسئله بی تمیل طریقله ا بر ایدوب بیور لر مثلاً زید بر اوقی بر تاب ایلر سه عمر و جانینه اتفاق اول عمروی
 طوتدی اوق قبلان کبی و بر سنه مقداری زیدل اوقنک یاره سندن عمر و لک وجودنده در دلو طوغدی اول در دلی عمروک
 وجودنده حق برادر زید بر ادمن کور که زید را می اول اوقی ایتدی دم اولسه خوفندن در دلو و جع طوغر عمروک
 وجودنده اول اوقنک زخندن تا عمر و لک اجل و قسته نک اول اوقنک و جع نک موالدی دن چونکم عمر و بر سنه صکره
 اولسه زیده سن اول سبب اولدیغندن اوتی قتال دی که عمر و انک زخی سبیلله اولدی * مثنوی * آن و جعهار ایدو
 منسوب دار * کرچه هست آن جله صنع کرد کار * همچین کشت و دم و دام و جع * آن موالدیست حق را مستطاع
 * اول و جع لک عمر و لک وجودنده حاصل اولدی زید ا کا اول بادی اولدیغی جهمتدن زیده منسوب طوت ا کرچه اول جله
 اوجاع و آلام صنع کرد کار و ایجاد پرور در کار در زیدل انده صنع و مدخلی بوقدر و همچین اکن و نفس و شصت و دام و جع
 و سایر اعمال اول موالدیکه بولردن بولد ایلر حقه مطیع در مثلاً کخی انجیق القای تخم ایلر بتور مکت و دانه شکسته
 کتور مکت و کاله بتور مکت انک صنعیدر ا کخی مکت انده مدخلی بوقدر و لیکن بنه محصول اکامسوب اولور ا کرکندم
 و ا کر شعیر و ا کر بنه و ا کر بر هر نه ایتسه هیچ کندم کاری وجو بردهد * دیده آسبی که کره خردهد * کر بخاری
 خسته خود کشته * و بر حر قرزدی خود رفته * کذلک دم دخی تخم کبیدر جقن سن کلمات هدایت سمائی تلفظ ایلر
 انک محصولاتی نه سکا عائد اولور و قس مقلات الضلالة علی هذا و شصت و دام دخی بوله درسن جع ایلر سن اول نطفه بی
 جناب حق مضغه و علقه ایلر و جنین ایلر بعد التولد هر نه ایتسه سکا منسوب اولور و راده بر سوال مقدر لازم کور که اول
 سوال بود چونکم موالدی و انکار کار صنع پرور در کار له ایدون ا بولکدن کم بولد ایلر کبدر تبدیل عاده الله قابلیدر که
 بر عملدن حسنه مأمول ایکن سینه و سینه توقع اولور و ککن حسنه بولد ایلر و مأمول و متوقع اولان اثر یا منعدم
 و یا متعکس اوله بویا سالت جواب بیور لر (م) اولیا را هست قدرت از اله * تیر جسته باز کرد اندر زره * بسته درهای
 موالدی سبب * چون پشیمان شدوی زان دست رب یعنی نعم خلقای خدا اولان اولای عظام ایچون الله دن اول
 قدرت و قوت وارد که آتش اوقی بولندن کیر و دوندن لر موالدیکه قبولی ولی خدا ایتسه سببیدن بی آثار و اسبابدن
 دفع و قطع ایلر چونکم ولی پشیمان ولی حضور اولدی اول موالدیکه ظهورندن و لیکن بومو ایلدن دست بیدن بغلر کندی
 دست قدر تله دکل بومصر عده ایکی وجه جائز در بر وجه بودر که ولی حرف استدر ا کدن ولیکن معناسنه اوله بوقدر
 اوزره بسته نک و پشیمان شدل ضمیری اولای عظامدن علی سبیل البدل هر بر ولی به عائد اولور و نه کم بوقدر اوزره معنی
 ویرلدی و بر وجه دخی ولی اولای عظام خدادن علی الاطلاق بر کسه مر ادا اوله بسته و پشیمان شدل فاعلی اوله پس
 بوقدر اوزره معنی چونکم ولی خدا موالدی و انکار لظهورندن بی حضور اولدی دست بیدن و قیدوت حق جهمتدن
 موالدیکه قبولی اسباب طرفندن بغلر و اناری اسباب و آلاتدن دفع ایلر دیک اولور مثلاً آب معرق ایکن آتی اغراق
 ایلر کدن منع ایلر و انحرق ایکن ناری اغراق قیلندن دفع ایلر نه کم شیخ کبر حکایه قبولر که طیبی مذهبنده
 بر حکیم ایلر وقت شتاده بر مجلسده مقارنت و انع اولدی (قلنا یا نار کونی برد او سلا ماعلی ابراهیم) آتی تلاوت اولوزوب
 مناسبته قصه ابراهیم علیه السلام ذکر اولمندی و نار ا کبر و سلام قیلندی دیو حکایه اولندی در حال حکیم بوندن
 بولاندی و دید بیکه محرق بالطبع اجسام قابله بی یقین نجه ممکندر پس بولانده ناردن مر ادم و دل نار غضبی بر دوسلام
 ولدی دیک اولور دیو مذهب باطله ذاهب اولیجی غیرت الهی ظهوره کلوب بسکا بر حالت مستولی اولوب اور تاده
 منقل ایلر و افراش و ارایدی جناب حق آتی بکا مسخر قیلوب ا کادیدم که ایمان کتورر میسن ا کرشواتش سنی یا خرابسه
 دیدی بی پس انک الی کتورب اول آتسه قودم و آتشی اسبابنه قودم من بعد احراق ایلدی پس اول حکیم ایمانه کادی
 (م) گفته نا گفته کندی از قیاب) که از ان نه سیخ سوزدنه کاب گفته گفته راتق برنده در و کندل فاعلی ولیدر تقدیر معنی
 اول ولی کامیاب کندی به اولان فتح بایدن دینلمشی دینلمش ایلر اول وجه اوزره که اندن نه شیش بنارونه کاب کور نور
 یعنی کسبه ظلم و ستم ایلر بلکه آلت حقد که قدرت حق بر له کمال عدالت ایلر دیک اولور * مثنوی * از همه دلها که ان
 نکته شنید) ان سخن را کرد محو و نابید * دو کالی قلوبدن که اول ولی نکاتی اشته ایلر سه قلوبدن اول سخن و کلماتی محو
 و نابید ایتدی یعنی بولر مصرف خواطر و جواسیس ضمایر در کما قال ابو یوسف و موسی رضی الله عنه فی حدیث النبی
 علیه السلام اتقوا فراسة المؤمن فانه ينظر بنور الله فانهم جواسيس القلوب يدخلون قلوب الناس ويخرجون الخواطر
 والوسواس فاذا اجاستوهم فجااستوههم بالصدق والاخلاص (مثنوی) کرت برهان باید و حجت مها) باز خوان من ایه

اونسها ای اولوا کرسکار بهان وحت کرکسه قرآن عظیمدن من آیه اونسها بی کیر و او قوسوره بقدره اولان آیه اشارتدر (مانسح من آیه اونسها) بو آیتک سبب نزولی بود که یهود و مشرکین دیدیلر که محمد اصحابه امر ایلدیکی شیئی نمی ایلر و نهی ایلشکن منه امر ایلر پس حقندن دکلر بیکه تلقاء نفسندن دید کمرنده نازل اولدی و نسخ لغتده برشیتک صورتی زائل اولوب برشی آخره تبدیل اولقدرو نسخ آیتندن مراد حکمی نفی اولوب بر غیر آیتک حکمی ثابت اولقدرو مانسحده مباشرطیه جازمه در و انسا من باب الافعال اونقدر متی و قلبندن برشی اذهاب ایتکه دیرلر تقدیر کلام هر قنغی آیتی که آیتلردن بر نسخ اید و زو یا خود اونقدره وزنات بخیر منها اول آیت منسو خه دن دخی خیر لوسن کتور برز او منسها) یا خودا کاما تند فعهده و نو اید بر آیت آخری کتور برز (الم تعلم ان الله علی کل شیء قدیر) بیلر میسن یا محمد یعنی بیلورسن تحقیقا الله تعالی جمیع شئیته قادر یا شاهد بر پس بو آیتک بو محله توفیقی بومنوال اوزره اولور که حقن اولیا الله و انبیای عظامدن برکسه مبه قریب فراضه واصل اولد قده و اوصاف حقه متصف اولد قده باذن الله تعالی و بتصرفه و جمیع اشیا ده متصرف اولوب حکملری نافذ اوله پس قلوب خلقه باذن الله متصرف اولوب شول کس لردن که راضی اوله لرائک قلبندن افکار فاسده و خبیثه بی نسخ ایدوب برینه افکار حسنه و خواتر پسندیده کتوره لروا نلردن که راضی اولیه لرافکار حسنه بی انلره انسا ایدوب افکار خسیسه ابراد اید لر زراحتی سبحانه و تعالی آیت اولده انسانی کندی ذاتیه اسناد ایلدی و بو آیتده انسانی اولیا سنه اسناد ایلدی بیکه باذن الله تعالی انلر دخی تذکیر و انسا یه قادر لردن نه کم بویتله بو معنایی اثبات بیور لری منوی * آیت انسوکم ذکر بیخوان * قدرت نسیان نهادن شان بدان * بو آیت سورته افطحه در ابتدای بود که (انه کان فریق من عبادی) بو آیت حضرت بلال و صهیب و سلمان رضی الله عنهم و فقراء اصحاب رسول الله حقنده نازل اولمشدرانه ده ضمیر شان ایچوندر یعنی تحقیق ایشان بود که بنم عبادندن بر فریق وزم و سعادت رفیق وارد که (بقولون) انلر دیرلر که (ربنا) ای بزم بزم (امنا) بزم سنک و حدایتک تصدیق ایلدک (فاغفر لنا) پس بری انوار ذات و صفاتکله ستر ایل (وارحنا) و بر رحمت ایل (وانت خیر الراحمین) حال بو که مرحت اید یحیی لک ارحمسن (فاتخذنهم) پس سز انلری اتخاذ ایلد بکنز (سخرا) ضم سنله و کسر یله قرا ندر یعنی مسخره اتخاذ ایلد بکنز (حتی انسوکم ذکر) حتی سزه انلر اونقدر دیرلر بنم ذکر می اهل تفسیر بو معنایی اختیار ایلشدر که یعنی انلرک ستر زاسنه اولقدر توغل ایلد بکنز که انلرک طالع ستره تقدیر ایتکه بکنز ذکر می اونقدر دی اما اهل تحقیق همان لفظندن مستفاد اولان معنایی اختیار ایدر لر یعنی سز انلری ستره ایلد بکنز انلر ده ستره بنم ذکر می اونقدر دی بو تقدیر جه انلر ده باذن الله تصرف اولمش اولور (وکنتم منهم تفتکون) حال بو که ای کافر لر سز انلره کول اولد بکنز (الی جزئهم اليوم) جناب عزت یوم قیامتده دیکه تحقیق باین بونلره جزا یردم لوان نعمی بوکون (بما صبروا) سترک اذ استرا کز صبر ایلد کاری سببیل (انهم هم الفائزون) تحقیق ایشان بونلر ده کافر لردن راضی صاف نعمته جائز واصل لردن انواع غنیمته حضرت مولانا قدس الله سره العزیز دخی بیور لری کای اولیا عظام و عرفای تحقیق و فخرای اصغیای استرا ستر ایدنلر احتراز ایلد که انلرک غیرتی فیکر کزده نورایانی نزع ایدر نسه کم شیخا کبر حضرت لری بیور لری من حبس مع الصوفیه و العرفاء و خالفهم فی شیئ مما یحققون به نزع الله الايمان عن قلبه و صحیحینده وارد در که من اهان لی و لیا فقه بارزنی بالمحاربة ویر حدیده دخی اغبر اشعث لواقسم علی الله لایره محصل مقال عرفا و فقرایه علی کل حال سوء ظندن واستهزاء و طعنندن احتراز لازمدر معنی بیت انسوکم ذکر آیت کریمه سنی اوقو بو طاقته ناک قلوبه نسیان قوملر نیک قدرتی بیل * منوی * چون بتد کیر و نسیان قادرند * بر همه دلهای خلقان قاهرند * چونکم ازیلایان کیره و نسیان قاهر لردن خلایقک جمیع سنک کولکری اوزره قاهر لردن یعنی انلرک قلوبی اوزره غالب و نایانده تصرف ایلک باذن الله قادر لردن ستر لسه برشیئی خلایقک قلبه کتور لر و ستر لسه برشیئی انلرک قلبندن ازاله ایدوب آتی اونقدر بر لری * منوی * چون نسیان بست اورا و نظر * کار نتوان کرد و بر اشد هنر * چونکه ولی نسیان سببیل برکسنک فکر و نظری بوای بغلیه اول کسه بر کار و عمل ایلک قادر اولمز و اکر هنری اولور سه ده * منوی * خلتوا خیرة اهل السمواتی خوانید تا انسوکم * بویت مقدم اولان بیی مفسر در خلت افعال قلوبندر مغولینه تعدیه ایدر مغول اولی خیرة و نایسی اهل السمواتی در و معنای معنایه در تقدیر کلام ای اهل دنیا و ارباب نفس و هواسرا هل سموی و اصحاب علوی خیرت ظن ایلد بکنز آمدی قرآندن اوقولک تا انسوکم آیتنه دلک پس قورقک که اللهم ذکر فی سزه اونقدر بر لری پس اللهم ذکر فی نورجان و ضیای جناتدر بر قلبد نکه نزع اولوب زائل اوله نعوذ بالله اول قلب محل کفر و عصیان اولور (منوی صاحب ده بادشاه جسته هاست * صاحب دل شاه دلهای شمس * شهر و کوی صاحبی جسته بادشاهیدر که انلرک تصرف و حکومتی اجسامه در اما صاحب دل

منزل قلوبکز بادشاهیدر که انلرک تصرف و حکومتی قلوبه در * منوی * فرع دید آمد عمل بی هیچ شک * پس نباشد مردم الامر دمک * من تمام این نیارم گفت از ان * منع می آید ز صاحب مرکز ان * جمیع عمل بلا شک و شبهه نظرک فرعی در و بر صر عله اصل علت مستقله در پس فی الحقیقه انسان اولمز الامر دمک چشم و ستری اعضا و صورت و جسم و رسم منزله سنده در کما قال الشیخ الا کبر فسمی هذا الکون الجامع انسانا و خلیفه لانه الحق بمنزله انسان العین من العین الذی به یكون النظر و هو المعبر عنه بالبصر پس بن بونک تمامنی دیکه قادر دکام یعنی بن بوانسان العین منزله سنده اولان اولیا عظامک احوالی سوبیلکده و اسرارنی کماله شرح ایلک قادر دکام زیرا صاحب مرکز اولان انبیای عظام علیهم السلامدن منع وارد اولور که انلر مبه و لا یبدن و مقام حقیقه دن افشای راز ایتکه راضی دکلر که لو ظهرت الحقایق لبطلت الشرایعدر انکچون کلو الناس علی قدر عقولهم لاعلی قدر عقولکم دیو عقول واقفام ناسندن خارج کلام سوبیلکدن نهی اولمشدر * منوی * چون فراموشی خلق و یادشان * باو بست و اورسد فریادشان * چونکم خلقه اونقدر متی و کدیروب معلوم ایتدر دمک اول خلیفه حق اولان ولی خدا ایلد در اول کامل یتشور اول خلق فریادنه انکچون کاغوث اطلاق ایدر لر کاشار ابن الفارض (شعر) وان دعیت کنت المجیب وان اکن * منادی اجابت من دعای ولبت * منوی * صد هزاران نیک و بد را ان بهی * می کنند هر شب زدلهاشان نهی صد هزاران نیک و بد افکار و خواطری اول بهتراولان و بهای حسنله اتصاف قیلان هر کجیه خلق قلوبندن نهی و هر کون نه بر ایلر و خلیفه حقدر که کونده بقوه الله و اراده تصرف ایلر کما قال الشیخ یتجلی الحق لمرأة قلب الولی الکامل قنعه عکس الانوار من قلبه الی العالم فیکون العالم باقیامحفوظا بوصول ذلك القیض الیه فلا یحسر احد من العالم علی فتح الخزان الالهیه و التصرف فیها الا باذن هذا الکامل لانه هو صاحب الاسم الاعظم ولا یتخرج من الباطن الی الظاهر معنای من المعانی الا بحکمه و لا یدخل من الظاهر فی الباطن شیئ من الاشياء الا بامر و ان کان یجبهله احیانا عند غلبه البشریه علیه پس بویان تا آخر نه و ارنجیه دک ولی کاملک تصرفک شر حیدر اما سروری و شعی باو بست ضمیری خدایه ارجاع ایتد کاری بو معنایی عوامه تفهیم ایچوندر الله اعلم و فی الحقیقه بو تصرف نه حضرت حقدر ولینک وجود مجاز سی اعتباریله دکلر خلیفه مستخلفک عمیدر دیکاری بو معنایه اشارتدر پس حضرت مشونک داندندر که اکثر محمله خلیفه کاملی و انک اوصافی ذکر ایلر کن خلیفه فی الحقیقه مستخلفک عینی اولدیغی نکتته بی اشعار ایچوندر حالا خلیفک ذکرندن مستخلفک ذکر نه انتقال ایدر لر و اکناسب اولان کلام سوبیلر و بو محمله دخی بویه در که ولی کاملک ذکرندن و اکناسب اولان کلامدن خدای تعالی تصرفنه انتقال ایلوب بیان بیور لر (می) روز دلها را از ان پرمی کند * ان صدفها را بر از در می کند * کوندز کو کلری خدای تعالی اول افکاردن پر و ملول ایلر اول قلوب صدقنی دردن بر ایلر یعنی افکار و معانی و اسرار در لردن قلوب صدقنی هر کون طولوا بلی * منوی * ان همه اندیشه پیشانها * می شناسد از هدایت جانها * اول پیشین اولان یعنی کوندزین مر و رتقدم قیلان دو کای اندیشه لرا الله تعالی نیک هدایتدن جانلری کارلر یعنی بعد النوم بیدار اولدیغی کبی هر کسن فکری و اندیشه سی نه کا کاور و هدایت الهیه دن کندی جانی فهم قیلور * منوی * پیشه و فرهنگ تو آید بتو * نادرا سباب بکشاید بتو * سنک صنعت و کمالک حین یقظه ده سکا کاور تا اسباب قبوسنی سکا فتح ایلیه یعنی سنی اول صنعت و هنرک نیجه سبیلره مشغول ایلیه * منوی * پیشه زور کراعتکر نشد * خوی این خوش خوب ان متکر نشد نوم حالنده هر کسن صنعتی و هنری لوح خاطرندن کیدر و حضرت حق اتی قوت و قدرت ایلد حفظ ایدر چونکم بیدار اوله سن نظرا ایلر کرک صنعتی آهنکره کتمدی بو خوش و لطیف خوی بونک خوی اول متکر و بد خویه کتمدی یعنی هر کسن خوی و هنری اکر خیر و آهنکره اینه بعد النوم نه کا کلکی و صاحبی بولسی مقرر در محصل برکسه نک خوی و هنری و عمل و صنعتی صباح اولد قده ما کلوب بر آخر کسمه دخی و ارمز پس النوم اخ الموت فواستجبه موت نومه بکنز و بعد الموت اولان حیات بیدار لغه بکنز کرکدر که اول عالمک حالی و موتنی الان اولان نومله بیدار لغه قیاس ایلیه سن نه کم بیور لر * منوی * پیشه و خلقه ها همچون جهیز * سوی خصم آیدر روزر ستخیز * صنعتلر و خویرلر جهیز کبی قیامت کونی خصم صاحبی جانبته کولر و نه حالله اولدیر لسه و دنیاده نه عمل اوزره اولدیر لسه نه ناول حال اوزره بعثت اولور لر کما قال علیه السلام بیعت الناس علی ما ما نوا علیه و قال علیه السلام عوفون کما تعیشون و تحشرون کما تموتون (منوی) پیشه و خلقه ها از بعد خواب) واپس آمده هم بخصم خود شتاب خوا بد نصکره صنعتلر و خویرلر عتله کندی کرو خصم و صاحبیه کاور * منوی * پیشه ها و اندیشه ها در وقت صبح * هم بد افشاید که بود آن حسن و فحش صنعتلر و فکر لر صبح و فتنده هم اول بره کتمدی که اول حسن و فحش ایدی یعنی اکر حسندر و اکر فحشدر و نه

کندی صاحبیه کیدر * مثنوی * چون کبوترهای پیک از شهرها * سوی شهر خویش اردیهر * مثلاً سیک کبوتر
 کبی شهر لردن کندی شهری جانبیه خبر لر و نصیب لر کتور لر نته کم بغداد و عراق جانبیه بر شهر دین بر شهره خبر کوندن
 لازم کاسه اول شهر دن مقدم بر قاج کبوتری مرسل خبر اولان کسه نك شهر نه کتور لر اول دخی مرادن یازوب انک قنادیه
 بغل اول کبوتر آئی کندی شهر نه کتور را اعمال انسانی دخی بوکه بکزر * شنیدن آن طوطی حرکت ان طوطیان
 و مردن ان طوطی در قفص و نوحه خواجه بروی * مثنوی * چون شنید آن مرغ کان طوطی چه کرد * هم بلرزد
 اوقساد و کشت سرد * چونکه بومرغ اشتدیکه هندستانده اولان اول طوطی نه ایتدی هم بو طوطی دتردی دوشدی
 و صوق اولدی و کندی میت کبی قیلدی (مثنوی) خواجه چون دیدش قنادیه همچنین (برجه میدور دکه رابر زمین
 باز رکان چونکه طوطی بی بونک کبی دوشمش کوردی برندن صبحه دی واضطرانیدن تاجنی بره آوردی * مثنوی *
 چون بدین رنگ و بدین خالش بدید * خواجه برجهست و کربانش درید * چونکه باز رکان طوطی بی بونکده و بوجالده
 کوردی خواجه غایت المندن صبحه دی و بقیه سن برندی پس حینه باشلوب * مثنوی * گفت ای طوطی خوب
 و خوش چنین * این چه بودت این چرا کشتی چنین * دیدی ای خوب و خوش چنین اولان طوطی بوسکانه اولدی
 تیچون بویه اولدک این چنین چرا کشتی تقدیر نه اولور * مثنوی * ای دروغا مرغ خوش آواز من * ای دروغا همدم
 و همراز من * ای دروغ اولسون بنم خوش آوازی مرغی ای دروغا بنم مصاحب بنم همراز من * مثنوی * ای دروغا
 مرغ خوش الحان من * راح روح و روضه ریحان من * ای دروغا بنم خوش الحان اولان مرغی بنم روح شک شراب
 و راحتی و بنم ریحانک روضه سی اولان مرغی دیدی و بوجونه نوحه و حنین ایدوب تأسف بدی بوندن مراد حیات
 قلبیه در که بعض مقال و فعال سبیل اول حیات زائل اولور و طوطی قلب اول خیانتن قفسی ایچره مرده
 مثابه سنده اولور چونکه باز رکان آخرت اولان کسه طوطی قلبیک حیاتنی کتمش کوره لازمدر که بوسکونه
 فریاد و حنین قیله و کاه اولور که بوقلبک و حیات قلب زوال و غیبی عشق و فنا یله دخی اولور اول حینه عاشق نه
 نوحه و حنین قیلور نته کم شیخ محمد مغربی حضرت تکریم بو کلامی بومعنا یله دلیل اولور (شعر) لکد کان کی قلب و قدغاب
 عن صدری * ای این لم اعرف ولا رجه ادری * اهل ساری لیل من العشق ساری * الی حضرت المذکور من عالم الذکر
 الالیت شعری هل الاقیه مره * و هل اری فی لقیاه ما ارتضی عمری * الامن رای قلبا فریدا من الوری * الامن رای
 قلبا وحیدا مدی الدهر * الامن رای قلبا مصنی مطهرا * من الشک والانکار والشرک * الکفر * الامن رای
 قلبا عن الوهم خالیا * الامن رای قلبا تحلی الی الفکر * الامن رای قلبا سید و رمع النبی * الامن رای قلبا یفر
 عن القشر * الامن رای و رقا خضره حله * زمان الصفا غایت من الایک والوکر * و قلت له یا ذالک الکون طایع * فحجبت
 عن عینی و قد مت من هجر * فقال انبساط عنک ما کنت نازحا * ولکننی عودا الی البطن من ظهر * (مثنوی) کرسلیان را
 چنین مرغی بدی * کی خود او مشغول ان مرغان شدی * بویته بعض متوهمین توهم ایشلر در که اگر خواجه دن
 مراد حضرت مولانا قدس الله سره العز بر اولور سه و یا خود عشاق دن بر آخر ولی مراد اولور سه علی کلا التقدر برین
 فضیله ولی علی النبی علیه السلام لازم کوروا کوروا خواجه عامه مؤمنیندن برکسه اولور سه ده بوسوال ینه
 وارد اولور پس بویته عقله و شرعه نه و جملله توفیق اولور پس سروری و شعی بوقوهی دفع ایچون اگر چه بعض
 تاویل و توجیه جانیه کتمشدر اما ینه (لایسن ولا یغنی من جوع) قیلاندن اولوب شفای صدر حاصل اولین کلمات
 فقر را کتمشدر بویته مناسب معنی و بوجله موافق ادا اولدر که مطلقا عاشق کندی نك معشوق هر نه اینه سائر
 معاشق و ملا یحیدن اجل و اعلی بیلور مثلاً بخونه لیلادن زیبا و رعنا بر محبوبه دخی یوغیدی و قلبی جمیع محایب
 و دایران جهانندن مستغنی و طوق ایدی مع هذا الی بر سهیجده و خفیف و خوارچه قزایدی پس اگر مجنون ادعا یلسه
 که بنم لیلام کبی احسن و اجل جمیع جهانده و خوبان سلطان زمانده بر محبوب یوقدر اکر اولسیدی چن سلاطین
 جهان عساکر و رعایا به مشغول اولور ردی بوسوزا کانبسته صادقدن مرع هذا نندن افضل و اجل محبوبه اولمسی
 لازم کلز بلکه بوسوز کندی نك لیلایه کمال عشقنی همین اولور و محبوبه سیک کندی نظر نده اولان مرته سنی اشعار
 قیلور کذلک عشاق دن اولیای عظامدن بری کندی معشوقنی مرغنه تشبیه ایدوب علی تقدیر الفرض دیسه فرضا
 اکر سلیمان نبی علیه السلام بنم معشوقم کبی مرغی اولیدی بنم معشوقه الفت و محبت قیلدی بنم کبی اول دخی اکا
 الفت و محبت قیلیدی چن اول طیوره مشغول اولور دی دیسه بوقایک سلیمان علیه السلام اوزره فضیلتی لازم
 کلز بلکه کندی نك معشوقه اولان عشق و محبتنی اندن نی لازم کور پس مرته نبوت عشق و محبت مرته سنی دکلدر
 علم و حکمت و عقل و تصرف مرته سید و فرضا عشق انبیای عظامه دخی غلبه ایلسه خلقه انبیت و ناسله الفت

مانع اولوردی پس عشاقک مرته سیه محبتده لسان محبتله سوز بیلد کوری سوز عند کرام الناس معذور و مقبولدر
 ولو کان خارجا عن الشریعه و متجاوزا عن الادب و الطریق یقیرا کاه اولور که افراط محبت و کرمیت عاشقه ادبه رعایت
 ایلکدن مانع اولور نته کم شیخ اکبر حضرت تلمی بوجله مناسب فتوحاتک یوز تمش سکر نیجی باندیه مقام محبتده دیر که
 حکم ان خطا قار او دخطا فقه کان یحیی قیة سلیمان علیه السلام و کان سلیمان علیه السلام فی تلك القبة فسمع
 وهو یقول له القبله بلع منی حبک انک لو قلت لی اعدم هذه القبة علی سلیمان لفعلت فاستدعاه سلیمان علیه السلام
 وقال له ما هذا الذي سمعته منك فقال یا سلیمان لا تجعل علی فان للمحب اسنانا لا یکنم به الا المحبون وانا احب الانبی
 والعشاق ما علیهم من سبیل فانهم یتکلمون بلسان المحبة لا بلسان العلم والعقل فضیل سلیمان علیه السلام و رجه
 ولم یعاقبه کذلک المحب لله لا یؤاخذ فان الحب من ذیل للعقل ولا یؤاخذ الله الا العقل لا المحبین المعذورین (مثنوی)
 ای دروغا مرغ کارزان یافت * زود روی از روی او بر یافت * ای دروغا شول مرغیکه او جوز بولدم انک یوزندن
 علی الفور یوز جوردم یعنی اندن جدا اولدم پس زبانک زیان اولسندک و اندن صدور ایدن اکثر کلمات ضرر قیلسندک
 بیاتسه شروع ایدوب بیور لر * مثنوی * ای زبان تو بس زیانی مر مرا * چون تویی کویا حکوم مر مرا * خواجه
 کندی نك زیانته لوم ایدوب دیدی ای زبان سن بکا جوق زیانسن چونکه سولبی سنسن بن سکا نه سولیم که بوقدر
 مضرت سبب اولور سن و سکوت ایتوب ینه تکلم قیلور سن * مثنوی * ای زبان هم آتش هم خرمی * چند این آتش
 درین خرم زنی * ای زبان فی المثل هم آتش سن و هم خرمسن زبانک خرم اولسی کلمات طبعیه که سبب خرم
 حسنا در آتی تکلم ایلسندن عبارت در آتش اولسی کلمات فاسده که محرق خرم طاعت در آتی سولسندن کتابدر
 بوا آشی بو خرم نه نیجه بر اور رسن یعنی مفسد طاعات حسنات اولان کلماتی نیجه بر سولرسن * مثنوی * در نهان جان
 از تو افغان میکند * کر چه هر چه گویش ان میکند * ای زبان جان نهانده سندن فغان ایلر کر چه جان هر نه در سیک
 آتی ایلر بو مصرع زبانندن صادر اولان کلام امر الهی و نهی ربانی اولدیغنه کوره در که هر تکلم زبان امر الهی و نهی
 ربانی مفهومی جانیه تکلیف ایلسه جان کاختالفت ایدیه میوب بوجهندن هر نه دیر سه آتی ایلر * مثنوی * ای زبان
 هم کچی بیایان تویی * ای زبان هم رنجی در مان تویی * ای زبان هم بیایان کچی سنسن یعنی بیایان اولان خزان علوم
 و اسرار کشف و فتنه مفتاح سنسن و کچی بیایان ثواب حسنا نه دخی وسیله سنسن ای زبان هم علاج و درمانسن
 رنج سنسن سلامت سنسک سکو تکرده در ولهذ اقال علی کرم الله وجهه ماسلامه الانسان الافی حفظ اللسان و بیلای
 بی درمانک نطق اسانه موکل اولسنه حضرت علی کرم الله وجهه و رضی الله عنک بو کلامی دخی دلالت ایلر که البلاء
 موکل بالمنطق بیور مشدرو فی الحقیقه اللسان صغیر الحرم و کثیر الحرم قولنک خوا سنجه لسان اگر چه برکوست پاره در
 ولیکن آنک پاره می او کلز و درمان پذیر اولمز بر پاره در کما قال الشاعر (شعر) جراحات السنان لها التیام * ولا یلتام
 ما جرح اللسان * مثنوی * هم صغیر و خدعه مرغان تویی * هم انیس و حشت هجران تویی * ای زبان قوشلر له هم
 صغیری و هم خدعه سی سنسن یعنی طیور ارواح انسانی الدایجی و انزل کندی بلین لسانی اوزره سوز و بلی
 و انزل بوسالوبه صید و قید ایلجی سنسن هم هجران و وحشت صاحبک انیس سنسن و حشده مضاف مقدور اولور
 یعنی مطلقا صاحب وحشت و فرقت اولان کسه لر سندن صدور ایلین کلمات سبب انس اولور * مثنوی * چند اما من
 میدهی ای بی امان * ای توزه کرده بکین من کان * ای امانسنز لسان بکا تقدیر امان و بر رسن یعنی بکا جوق زمان
 امان و بر رسن ای سن بنم کینه و قصده یایی کر شمش سن یعنی سهام کلامکله بنی مجروح ایتکه قصه ایلش سن
 مثنوی * نك بپرانیده مرغ مرا * در چرا کاه ستم کم کن چرا * ای زبان شمدی بنم مرغی او چور دش سن ظلم چرا کاغنده
 از او تله یعنی ظلم محندن خطا مله و ظلمه و ستمه متعلق سوز سو بله * مثنوی * یا جواب من بده یا دادده * یا من از اسباب
 شادی بادده * یا بکا جواب سولیه که سکا علاج ندو یا خود داد و بر یعنی انصافه کلوب عدالت ایله که سکا سناج بودر
 یا خود بکا اسباب فر حدن یاد و بر یعنی مسرت و شاد بیلک سبیلر یز کرایله تا کانبست ایدوب شاد و فر خنک اولم
 پس اسانه خطاب ایلد کد نص کره ینه نوحه به شروع ایدوب دیر * مثنوی * ای دروغا صبح ظلمت سوز من *
 ای دروغا نور صبح افروز من * ای دروغ اولسون بنم ظلمت یاقینی و محو ایدجی صبحم ای دروغا بنم روزی منور ایدجی
 صبحم بعض نسخه ده نور صبح افروز من واقع اولشدر بو تقدیر اوزره صبحا شعله در بجی و صبحه ضیا و بر بجی نورم
 دیک اولور و کندی طوطی سنی استعاره تمثیلیه طریقی اوزره صبحه و نوره تمثیل قیلش اولور یعنی ای حیف و دروغ اولسون
 بنم ظلمت غم و المی از اله ایدجی و شاد بیلک صبحنی منور قیلجی مرغ غم سن بکا صبح ظلمت سوز روز دفر روز کبی ایلد
 کتله دیک اولور * مثنوی * ای دروغا مرغ خوش پرواز من * زانته پریده تا غار من * ای دروغ اولسون بنم بلند

و خوش پرواز هر غم زانها پریده تا آغاز من انتهادن تا بنم آغازمه پرواز ایلش هر غم بونده هر غدن مراد تاجر
 طریقت اولنک قوت روحانیه سی اولور وانتهدان آغازه پران اولسی هر تبه بشریتدن مبدأ اولکه هر اداندن هر تبه
 احدیت و یا خود هر تبه اعیان نبایه در اول جاسه عروج و ترقی قیلسی اولور هر تبه بشریت انسانک روحنه مبدأ
 اولدن سیر نزولی ایلکده انتها واقع اولمشدر چونک روح آغازدن سیر نزولی ایدوب بشریت کلوب سیر نزولیسی نهایت
 بولور بوندنصره نه نامیدأ آغاز سیر عروجیه ترقی قیلوب حتی واروب اول ایلدیغی هر تبه بی بولور بیت همه ز آغاز
 سوی آخر اند * من از آخر سیام سوی آغاز * دین فائز قوی دخی بومعنا به اشارت اولور بومعنی دخی جائز اولور که
 انتهدان هر ادو آغازدن هر ادسلو کده اولان نهایت و بدایت اوله اکثر مکملانک روحی نهایت هر تبه به وصولدنصره
 تکمیل طالبین ایچون بدایت مرآت سلوک سیر عن الله ایتمکله نزول ایدر لر پس انتهدان آغازه پرواز ایلک بوجوله
 اولورننه کم جنید حضرت تزلزلدن برکسه من نهایت دیونهایتن سوال ایلدی قال الرجوع الی البدایه بوا کاجواب
 ویردی بولکلام بود کراولسان معنای مؤید اولور * مننوی * عاشق رنجبت نادان تابد * خیر لا اقسیم بخوان تافی کبد
 ارکبد فارغ بدم باروی تو * وزرب صافی شدم درجوی تو * بویتنک ماقبلنه مناسبتی بوجوله ممکن اولور معنی بویه
 دیکدر که عاشق رنجبت بود کراولسان حالدن نادان اولوب کار دنیا و فیه یاه دانا اولان کسه نابده دلک اگر شاهد
 استرسک قالی لا اقسیم بی اوقوتانی کیده دلک (لا اقسیم هذا البلد) بعض مفسر لای زائد طومشدر تقدیر کلام بن قسم
 ایدرم شومکه شهر نه وزاید کل دین بویه معنی ویرررر که بن قسم ایتمزم بومکه شهر نه با محمد (وانت حل هذا البلد) حال
 بومکه سن بومکه شهر نه حلول ایدم سن پس قسم سنک ذاتکه لا بقدر ولا زائد اولیجی معنی بن قسم ایدرم شومکه شهر نه
 سن حلول ایلدیکل حاله زبر اشرف المکان بالمکیندر اول شهره قسم سنک شانکی مشعر در کرسن اولمسک اکا قسم
 ایتمزم دیکل اولور بعض حل حلال معنائه المشر بو تقدیر برجه بن شوبده به قسم ایدرم که سکا نته کم حلالدر کفار له
 قتال ایلک بوشهره وسندن غیری بر احده حلال اولدی نته کم عام فتحده کفار له بر ساعت قتال ایلک حلال
 اولدی یا خود معنی بن قسم ایدرم شوشهره که سن حلال سن کفار به معنی صیده تعضر بی حلال ایلدکاری کبی
 سکا دخی تعرضی حلال هر تبه سنه ایر * ویردیلر (والد وما ولد) والدین مراد حضرت آدم علیه السلام اوله که
 ابوالاشباح درو یا حضرت پیغمبر علیه السلام اوله که ابوالارواح در یعنی آدم علیه السلام حقیچون دخی اولادی
 حقیچون (لقد خلقنا الانسان فی کبد) جواب قسم در حقیقه یا بن خلق ایلدک انسان رنجبت و تبعده پس تعب اول
 مشقت رحم و رنج آخر مضایقه موت در و قس بینهما لاجرم اکثر ناس غم دنیا به مغموم و الم ماسوا به محزونلدر
 خدمت مشایخ قیلر لوقه در عرفای بیلر که مضایقه جهاندن خلاص اوله لر بن ایسم کبدور رنجبتن فارغ اولدم
 سنک روی شریفک مشاهده سیله رنج و کبددن فارغ اولق علی طریق الکایه دانا و عارف اولغی مستلزم اولوروزید
 نمدن و وسخ المدن صافی اولدم ای محبوب سنک جوی عشق و محبتکده پس بر سوال وارد اولور که اول کبددن فارغ
 اولدم وزیددن صافی اولدم دید کدر نصره بودر یغ و تحیف ندر دیکدر پس بوسواله جواب طریقه بویه ادا یوررر که
 مننوی * این در فقاها خیال دیدنت * و زوجود نقد خود بیدر نیست) بوی در یغ دیکر و تحیف بیکر ملاحظه
 محبوب و دیدن روی مقصود ندر بودیدن و مشاهده کردن ایسه سالک کندی نقد اولان وجودندن منقطع اولقدن پس
 طوطی وجود فقا و فرائی ایچون اگر چه ظاهر ادر یغ قیلقله در اما باطن خیال دیدن یاره مسرور و اولقله در اریله
 اولیجی بولکار باز کونه صور تادریغ جسد در طوطی وجود موهومینک فو تنه و باطن مسرور تدر معشوق
 حقیقینک وصلنه فافهم * مننوی * غیرت حق بود و با حق چاره نیست * کودی کز حکم حق صد باره نیست *
 بومرغ خوش اولسی وفوت اولسی حق تعالینک غیری ایدی و حکم حقه چاره بود قدرتی بر کول که حق تعالینک
 حکمنده یوز باره کلدن پس غیرت فی الحقیقه نه ایدیکتی بویتنه بیان ایلکه شروع یوررر (مننوی) غیرت ان باشد که
 او غیر همه ست * انک افزون از بیان و مددست * غیرت اول اولور که اول خداد و کلی اشیا ناک غیریدر پس ماسوا
 حکمنده اولنه غیرت طو تر اول خدا که بیاندن و مددده دن یعنی نطقدن و صوتدن و فزون و توصیفدن
 یوررر (م) ای در فقا انک من دریادی * تانشارد لر بیادی * ای در یغ بنم کوزم باشی دریا اولیدی تازیان اولان
 دلبرک تشاری اولیدی (مننوی) طوطی من مرغ زیرل سارمن * ترجان فکرت و سارمن * بنم طوطم بنم زیرل
 خویلو مرغ سار بونده خوی معنائه در بنم فکرت و سارمنک ترجائی جواب بویتندن حاصل اولور (مننوی)
 هر چه روزی داد و نداد ایدم * او ز اول گفته تا یاد ایدم * اول طوطی بی توصیف و کمال انبیتنی تعریفدر که اندن مراد
 روح انسانی و وجودنهایتدر که اول طوطی بر مرغ ایدیکه هر نسنه بی کار زق و روزی ویر و یا برمه بکا کوردی

وناداد و ادب کامونس ایدی کمال انبیتندن و عدم مفارقتدن نگاه در یعنی روح انسانی کرک نصیب و روزق و برور کرکه
 و برمه تاموت اضطرابی و یا خود موت اختیاری زمانه دلک انسانه کلمکدن و مونس اولقدن خالی اولور و موت کلدکده
 اگر چه روح اضافی اولور و لیکن روح حیوانیه و جسد انسانیه مونس و یا اولور داد و نداد ایدم و نداد ایدم
 تقدیرنده در اول طوطی اول گفته دن تا بنم یادمه کاور که اول گفته دن مراد است بریکم فالو ابلی در یعنی بخله ازلی
 آشنادر (مننوی) طوطی کاید زوخی آواز او * پیش از آغاز وجود آواز او * بر طوطی در که انک آوازی وحیدن کاور و اول
 سوبلر الاوخی الهیه سوبلر انک آغاز و ابتدای وجود خار جینک ابتداسندن مقدمدر که حق تعالی ارواحی اجساددن
 ایکی یوزیک بیل مقدم خلق ایلشدر کما قال علیه السلام ان الله خلق الارواح قبل الاجساد بالنی مائه عام * مننوی *
 اندرون تست آن طوطی نهان * عکس اورادید بوبراین وان) اول طوطی سنک درونکده باطن و نهاندن سنک نفس
 ناطق کدر بونک اوزره سن آنک عکس و اثری کورمشن یعنی بوشینک و اوشینک ظاهر نده کوردیکل اول روحک
 عکس و اثریدرسن انجق انک عکس و اثری کوررسن ذاتدن غافل سن (م) بی بردشادیت را تو شاد از او) بی پذیر
 نظم را چون داد از او * اول روح سنک سرورکی و شادیکسی سندن ایلتور مع هذاسن اندن نه شادسن ظلمی اندن
 عدل و احسان کبی قبول ایلرسن یعنی هر بار که سنک نفسک حظنی و نفس ناطقک جسمک متعلق سروری
 کوندرسه سن اندن نه شاد اولورسن و اوسنک نفسک حظنی از اله ایلکه سکاظم ایلسه سن آنک بوستنی عدل
 کبی قبول ایدرسن (مننوی) ای که جان از بهر تنی سوختی * سوختی جان را تن افر وختی) ای شول اهل نفس که جانک
 تنک ایچون یا قلدک علی خلاف اهل المحبه و روح روانکی ضایع و تلف قیلدک و تنکی افر وخته ایدوب متزین و متجسم اولدک
 (مننوی) سوختم من سوخته خواهد کسی * تازمن آتش زند اندر خسی * سوخته چون قابله آتش بود * سوخته
 بستان که آتش کش بود * بن یاندم علی عکس اهل النفس و الصور سوخته استری برکسه که تا بنم کانون قلدن آتش
 عشق و محبتی اقتباس ایدوب حسن بشریت و هوا و هوس نفسانیه اوره سوخته یعنی قاو چونکم قابل و اخذ آتش
 اولور اویه اولیجی سوخته بی آل که آتش کش اولور و نار محبت و شراره عشقی جذب قیلور یعنی نایخته و خام اولندن
 و کانون درونی بی ناره لاندن حذر ایل و اندر دن کذر ایل که برودت و فسرده ایلکاری سکا سرایت ایتیه دیکل اولور پس
 خواجه شه نوحه و حنینه باشلیوب دیر (مننوی) ای دریغای دریغای دریغ * کالجنان ماهی نهان شدن بر میغ
 ای دریغ اولسون ای دریغ اولسون که انجیلن بر ماه بلوت التنه نهان اولدی بودنی تاجر طریقت اولنک
 حیات قلبنه و قوت روحانیه سنک قوته شمس و تأسف ایلکدن عبارت اولور (مننوی) چون زخم دم کانش دل
 نیشد * شیر هجر آشفته و خون بر شد * بن نیچدم اورم که کوکلم آشی تیز و زیاده اولدی هجران و فراق شیر آشفته
 و خون بر اولدی چونکم هجران شیر برکسه نک اوزرینه غلبه ایدیتی و انک قاننی دو کبی اوله سوز سوبلکه و حال
 درونک نقل ایلکه طاقی قالمز پس بطریق استعاره قیلمیه هجرانی بر شخص تدوسته تقیل بیورب قهیم
 ایچون بویتنی مثل موقعه نده ایراد ایدر * مننوی * آنکه او هشیار خود تدست و مست * چون بود او چون قدح کیدر
 بدست) مثلاً اول کسه که هشیار اولدیغی حینده تدو مستدر چونکم النده قدح طویه و شراب ایدوب کسنه
 نه کونه اولور پس عشق و فراقی بوکه کوره قیاس ایلکه عقل هر تبه سنده ایکن و عقله حکمتی و مقتضای انفاذ
 و اجر ایلدیکی وقتده بیلر بر تدو مست کسنه کیدر چونکم عقلی از اله ایدوب جوش و خروش کلوب عاشقک وجودنه
 غلبه ایدوب اول حینده نیجه اولق کرک فهم ایل * مننوی * شیر مستی کز صفت بیرون بود * از بسط هر غزار افزون بود *
 مثلاً بر مست ارسلانکه صفتدن خارج اوله و دانه عقل و ادرا کدن بیرون اوله هر غزارک بسطندن انک مستلکی
 زیاده اولور زیر اهر غزار مستلکی تحریک و تهبج اید بیجیدر پس مست ارسلان کبی اولان عشق و شوقه دانه توصیف
 و تعریفدن بیرون رنجتن مر غزار قلب عاشقه قدم قوسه و انک قلبینک رونق و زینتی کورسه انک مستلکی دخی زیاده
 اولور پس حضرت خداوند کار شیر مستک بسط هر غزاره کلد کده مستلکی افزون اولسندن کندی بخنایرینک
 هر غزاره حقیقه ایروب حضرت محبوب حقیقه اولان معامله و معالمه مستلک بیاتنه شروع ایدوب یوررر
 * مننوی * قافیه اندیشم و دلدارم * کویدم متدیش جز دیدارم * بن نظم کلام ایچون قافیه وردیف اندیشه
 ایلرم و بنم دلدارم بکا دیر که بنم دیدارم بر قمدن غیر بسنی فکر ایل * مننوی * خوش نشین ای قافیه اندیش من *
 قافیه دولت تویی دریش من * ای بنم قافیه فکر ایدیتی عاشقم خوش و آسوده اولور بنم قفاده دولت قافیه سنی سفسن
 یعنی دولت و سعادتک نظیر و مثلی بنم قفاده سنسن پس قافیه و شعره حاجت بودر بوندن مراد شعرک و قافیه نک تفکری
 حضرت الهیده مذموم اولسنی اشعار ایلر و فی الحقیقه اول هر تبه ده قافیه اندیشک مذمومدر که ادب حضرت

الهی (ما زاغ البصر وما طغی) آیتنک خواسیجه محبوب حقیقه بدین غیری به بصیر بصیرت میل و تجاوز ایله کدر تنه کم
 اوچنی جلده طلب الدلیل عند حضور المدلول قبیح بیاندیه بو معنایه اشارت بیور مشردرو بو معنایه متعلق اولان
 کلمات انده تفصیل اولمشدر اما حضرت الهیه دن قطع نظر سائر می تبه ده اولد قلمی حالده نظم و قافییه و شعر مقبول
 و مندی و بدیر * منتهوی * حرف چه بود تا تواندیشی از آن * حرف چه بود خار دیوار از آن * حرف و صوت نه شیدر که تاسن
 اندن اندیشه قیلده سن حرف فی المثل ندر باغلدیوار بنک خاریدریعی حدابق معانی و ریاض معارفک دیواری اوزره
 خار مشایه سنده در * منتهوی * حرف و صوت و کف را بر هم زخم * تا که بی این هر سه با تو دم زخم * پس حرف و صوت
 و کف بری برینه اورورم یعنی محبوب حقیقی حضرت مولانا قدس الله سره العزیزه در که حرف و صوتی رفع ایلر مکه
 بومر تبه ده بونلرک حکمی بودر تا که بوا جیسر می تبه و حدنده سنکه دم اورورم و سکا سر کوا اولورم اول سر
 بودر که بویترله آتی بیان یورور * منتهوی * آن دی کز آمدش کردم نهان * با تو کویم ای تو اسرار چه نهان * آن دی را
 که زکفتم با خلیل * و آن غمی را که ندانم جبریل * آن دی کزوی مسیحا دم زخم * حق زغیرت نیزی ماهم نزد * اول
 بر دمی که آتی آدم من نهان ایدم و اندن کتم قیلدم سکا سولریم ای سن جهانک اسرار ای سن و مجموعه عالم و کون
 جامع سن اول دمی که خلیل ابراهیم دیدم سکا دیرم و اول بر غمی که جبرائیل علیه السلام بیلز سکا بیلدیرم و اول
 بر دمی که حضرت عیسی علیه السلام اندن دم اورم دی و خبر و برمدی حق تعالی کمال غیرتدن بر سر زخمی هم
 اندن دم اورم دی بو کلمات لطیفه و بویات شریفه نک الفاظدن معنایه واقف و حقیقه عارف اولین کسه بو فی فهم
 ایلر که حضرت مولانا قدس الله سره العزیزه برانیدان افضل اوله مع هذا بویه دکلدر و مراد شریفی دخی فضل علی
 الانبیاء کلدیر بلکه بو محله اوج وجه مراد اولور و اوج کونه معنایه اشارت قیلنور که هر بری برهان قاطع در که
 کسه ا کلا دیوار اول وارث کامل محمدی اول حضرت متابع تامه ایله انک حقیقه منتهی مظهر مرآت اولوب مقابل قیلد قده
 علی طریق الانبیا یعنی کنور القمر استفاد من الشمس انوار شمس حقیقت محمدی بدر کامل وارث نبویه متجلی اولد قده
 اول کامل کندی عصر نده اول کندنده علی طریق الوراثة ظهوره کلا من تبه محمد بنک ترجانی اولور و اکام مناسب
 ادقیلور که بومر تبه قطب اعظم و غوث اکبر اولان کبارک می تبه لیدر و حقیقت محمدیه دن ترجان اولیق طریقه بقیله سوز
 سولش اولیا جو قدر جله دن اکبر مشایخدن شیخ اکبر و ابن فارض در که اکثر کلامی ترجانیت اوزره در لاسیما
 تائیه ابن فارض که اکثر مجتهد مترجم حقیقت محمدی اولش در جله دن بری بویتر که یورور * شعر * وانی وان
 کنت ابن آدم صورة (وانی فیه معنی شاهد بایوه * پس حضرت خدا وند کار دخی بو کفتر بر اسراری ترجان
 می تبه محمدی اولدیغی اعتباریه ادا یور مشردر حضرت محمد بنک نام شر بقی ذکر ایتدکاری دخی بو معنایه دلالت ایدر
 زیر آن دی کزوی محمد دم زخم دیسه لردی و بایو که مانند کلام ایلر لردی توفیقی مشکل اولوردی و ثانیاً معنی بودر که
 دم من مراد نفس رحمانیدر و نفس رحمانی اصطلاحات عرفا برانیده شول ظهورات الهیه به اطلاق ایدر که مثل نفس
 الانسانی عالم بطوندن خروج و ظهوری اقتضا ایدوب تعینات نمکنده صورتند ظهوره کلمش و متجلیه اولمشدر پس اگر
 نظر حقینله بو کلماته نظر قیلک جمع موجوداتی اسما و صفات الهیه دن بر اسم و بر صفت مظهر کوررسن و هر
 بر صفتک مظهر شئی بر آخر مظهره مغایر بولورسن پس هر سرده بر نوع سر و هر سینه ده بر کونه بر واردر قطره به
 و بر دمی تسلی بی بحر زخاره و برمدی و ذره قیلدینی تجلی بی شمس نواره قیلدی پس شان الهی بودر که ایکی اینیه به
 بر صورت تمامان اولمز بر صورت ایکی کره بر اسلوب اوزره تجلی قیلز کما قال ابو طالب المسکی ان الله لا یجلی لصوره مرتین
 ولا لصورته مرتین و احده پس بو مقدمه معلوم اولدیه بو تقدیر اوزره معنی دیک اولور که اول نفس و ظهور و یک آدم من
 نهان ایدم یا مولانا سکا سولدم و سکا ایلدیکم ظهوری خلیل ایلمزم و بو غمکه سن چکر سن آتی جبرائیل علیه السلام
 بیلز و بوی کاسو یازم و بو نفس ظهور و در که مسیحا بو کونه ظهوردن دم اورم دی پس نفس الامر ده نظر اولمشه ظهور
 مولانا قدس الله سره العزیزه ظهور آدم کی دکلدر و اول ظهوره که حضرت مولانا قدس الله سره العزیزه عیان اولدی
 حضرت ابراهیم علیه السلام بعینه ظهور ایدن اول صفت و اول حالت دکلدر و فی الحقیقه جبرائیل علیه السلام
 مولانا به مخصوص اولان غمی بیلز و حضرت عیسی علیه السلام مولانا ده اولان ظهوردن دم اورم دی و دخی اورم
 مع هذا حضرت مولانا به قدس الله سره العزیزه برانیدان افضل اولیق لازم کلز و حق تعالی غیرتدن بر سر زخمی دم
 اورم دی دیمک معنای حق بر سر ظهوره کلدی دیمک در زیر آنک ظهوری بر سر و برزم وجود من انکه در مغربینک
 (یت) ظهور تو بمنست و وجود من از تو * و یست ظهور لوی لیا کن لولاک (دعیسی بو معنای موند و حضرت شیخان
 شعر * فلوله و لولانا * لما کان الذی کانا * قولی بو خوائی مصدق اولور فافهم و ثانیاً بر معنی دخی بودر که جناب

حق جل و علا بعض قولنه بر حالت و بر خصلت و بر رکه انبیاء علیهم السلام و شهدا کاغیبه و رشک ایدر لر (کاروی عن
 ابی مالک الاشعری قال کنت عند النبی علیه السلام اذ قال ان الله عباد الیسوا ابانیه و لا شهداء و لکن یغبطهم النبیون
 و الشهداء یقر بهم و مقعدهم من الله) پس بو غبطه و رشکی مستلزم اولان مر تبه مقعد انبیاء علیهم السلام ده اولمغی
 اقتضا ایدر تا کم رشک انبیاء علیهم السلام و شهدا اصح اوله مع هذا به بونلرک انبیاء علیهم السلام اوزره فاضل اولمی لازم
 کلز و الله اعلم (منتهوی) ما چه باشد در لغت اثبات و نفی * من نه اثبات من فی ذات و نفی * ما لغتده ندر اثبات و نفی
 ما بدنده مشترک بر حرف و ندر اثبات اولدیغنه مثال ما الانسان دیدیکل کبی نفی اولدیغنه مثال ما زیده موجوده که
 ما کبی و زبان فارسیده دخی ما جماعت متکلمیندن عبارتدر یعنی نحن که علی حدقه هر بر بنک انانیتنه اشارتدر
 و الحاصل ما لفظنده اثبات و نفی معنای بولندی کبی ما لفظنی قابل اولان انسانده دخی بلکه جمیع اصک و انده
 اثبات و نفی معنای حاصل و موجود در مثلا وجود مجازی و تعیین صوریسی اعتباریه مثبتدر و وجود حقیقی به نسبت
 اولمشه منفی در پس سالك اثبات مجازیسن و وجود موهومیسن عشق الهی الی نفی قیلوب عدمیت اصلیه سنه و اصل
 اولمشه بن اثبات دکل من ذاتسن نفی مطلقم دیسه صحیح اولور بونی وجود قیلان ولی حق زغیرت نیزی ماهم نزد دیوانا نیت
 موهومه سندن تعبیر و تعیین منفیه سندن تقریر قیلسی حقدن ما عدم استقلا بر وجود آخر اولدیغی اعتباریه دکلدر
 بلکه وجود مجازی و موهومیسی اعتباریه در که بعد ظهور الوحده المطلقه اول وجود موهومی بر امر اعتباریدر
 بومر تبه ده سن من نه اثبات من فی ذات و نفی دیمک صحیحدر پس بو مقدمه اوزره ما قبلنده اولان آیات شریفه نک
 معنای دخی تفکر ایله که متکلم و مخاطب کیدر چونکه عاشق اوست و خاموش باش دیمدی دخی وحدت مطلقه نک
 غلبه سی اعتباریه در پس حضرت مولانا قدس الله سره العزیزه برانیدان افضل اولد بولندیغنه و وجود ترک وجودله حاصل
 قیلندیغنه اشارت ایدوب یورور (منتهوی) من کسی درنا کسی دریا فتم * پس کسی درنا کسی دریا فتم * بن کسلکی
 نا کسلکده بولدم پس کسلکی نا کسلکده مصرف و فدا ایلدم پس با عریله اولیق دخی جائزدر یعنی حوق کسلکی
 نا کسلکده اویتادیم دیک اولور (منتهوی) جله شاهان بنده بنده خود ند * جله خلقان مردن مردن خود ند * مراد بقای
 فناده و وجودی ترک و وجود ایلکده بولدم و اها ذ وجود تعیینی بی وجود اولمقده و ترک تعیین قیلمقده بذل و فدا ایلدم دیک
 اولور جمیع شاهلر کندی بنده سنک یعنی شاهلر دخی کندی بنده لری نه من وجه خدمت قیلدن و ملتفت اولمقدن خالی
 دکلدر بو جهتدن بنده لری بنده لری اولور لری جمیع خلقلر کندی مردن سنک مرده سیدر بوندن مراد جله خلیق کندی
 طریق حینده جان و دل بذل ایلن کسبه جان و دل و بر بیدر و کایله کندی عاشقنه هر کس عاشق اولیجیدر دیک اولور
 پس معشوق حقیقی بی دخی بویه بیل هر شول کسکه کانزاده مشتاقدر اول بادشاه کلا دخی زیاده مشتاقدر (کما قال
 فی الحدیث القدسی الاطال شوق الابرار لی لقاء وانا اشد اهلهم شوقا و هر شول کسکه کانکچون تقدیرنده لک ایلر سه اول
 بادشاه دخی من کان الله کان الله له خواسیجه انکچون اولور و اکا تقرب و انسیت قیلور و انک جمیع حوایج و لوازمی
 ادا قیلور پس بو معنی جانب شاه حقیقه بدین عبدک بنده لکنه مکافی اولور (منتهوی) جله شاهان یست یست خویش را
 * جله خلقان مست مست خویش را * جمیع شاهلر کندی یستنک یستدر جمیع خلقلر کندی مستنک مستیدر یعنی
 جمیع خلیق کندی به طالب و عاشق اولمشه طالب و عاشق اولیق و کنیدنک مستی اولمشه مست اولیق و اندن لذت بولیق
 ظاهر و پیدا اولمشدر حق حضرت خالق بیخون (من تقرب الی شربا تقرب الیه با عا و من تقرب الی با عا تقرب الیه با عا
 حدیقنک خواسی اوزره برنده سی اول حضرت تذل و عبودیتله تقرب ایلر اول حضرت مر تبه عزتدن رحمت و اقله
 منزل ایدوب اول بنده به زیاده تقرب ایلر بو معنای تفهیم ایچون بویقی مثل موقعده ایدوب یورور (م) می شود
 صیاد می غار اشکار * تا کندنا کاه ایشاز اشکار * مثلاً صیاد قوشلره شکار اولور تا کاه انلری شکار ایدر پس
 اول حینده صیاد کندی صیاد ایچون خدمت قیلش اولور و صیادیه صیاد اولمش اولور چونکم اول مرغی صیاد ایلر پس
 انک صیدی دخی اکابنده و خدمتکار اولور * منتهوی * بی دلان نراد لبران خسته بیجان * جله معشوقان شکار عاشقان *
 بی دل اولان عاشق لری دلبر لجان و دل ایلر استیلا و طالب اولمشدر در جمیع معشوقلر عاشقنک شکار ایدر اول جهتدکه
 انک عزتی و شرفی و محبوبیتی عاشقک عشقیله ظهوره کور پس هر معشوقک حقیقی کندی عاشقنه و طایفه صید و شکار
 اولمش اولور اگر چه صورتانندن اعراض ایلر سه ده * منتهوی * هر که عاشق دیدکش معشوق دلی * کو نیست هست
 هم این و هم آن * هر کیکه سن آتی عاشق کوردل معنای آتی معشوق بیل زیر اول عاشق نسبتله هم بودر و هم اودر یعنی
 معشوق محبت قیلدینی جهتدن عاشق در معشوقی اکا محبت قیلدینی جهتدن معشوق در محبتی هم بودر و محبتونه
 آیتدن منقسم اولان بودر که الله تعالی بونلر سور بونلر دخی الهی سور دیمک در پس محب من وجه محب و من وجه

محبوب اولور و عاشقیت و معشوقیت ایکی جابده بیلده موجود اولور (مثنوی) تشنگان کراب جویند از جهان * آب
جوید هم به عالم تشنگان * مثلا تشنه اگر جسم ناندن آب طلب ایلر سه آب هم عالمده تشنه لری استر زیر آبلق قدر و شرفی
تشنه ایلر معلوم اولور اگر تشنه اولسه ایدی آبلق شرفیتی ظهوره کلمزدی بوجمله مناسب اولان تفصیل و تحقیق جلد
ثالث اواخر نه قریب ملاقات ان عاشق با صدر جهان سر خنده مسطور و مژد کور اولمشدر قلیط طلب فیه * مثنوی
چونکه عاشق اوست فو خاموش باش * اوچو گوشت می کشد فو گوش باش * چونکم عاشق طالب فی الحقیقه اودرسن
ابسم اول اوچونکه سنک قولغکی چکه سن قولق اول قولغی چکه مکدن مراد کلامی استماع ایچون تنبیه و ایضا
ایلمکدن نگاه در یعنی ای عاشق چونکم اول معشوق حقیق سکا کندی کلامی استماع ایلمکدن اوتری تنبیه ایلر
سکالایق اولان اولدر که سن گوش اوله سن همان انک کلامی استماع قیله سنکه اول سنک کندی به عاشق اولما کدر
و کندی و حدتک سوزی و مرته احدیتک سری و کلامی برسیل تدوینیه بکزر که ضعیف الذهن اولان طالب لیلر
اودیة قلوبنه اگر کدر ایلر سه انزل قلوبنی وافهامنی ویران ابلق مقرر اولدیه کندی وجود شر بقایر نه
علی طریق التجربه خطاب ایدوب و وحدت آمیز اولان کلماتک بند اولسنه و مستور قلیسنه امر ایدوب بیورر
* مثنوی * بند کن چون سیل سیلانی کند * ورنه رسوائی و ویرانی کند * ای مولانا بند ایلر چونکم سیل سیلانی
و جریانی ایلر یعنی وحدته و حقیقته متعلق اولان سوزلسانکدن جریان ایلر سنک اول سیل رسوائی
و خرابی ایلر اکثر ضعیف الفهم اولان عاقلرک عقلنی وادرا کنی خراب ایلر اما بوجهدی اولانه عاشق اولموب
مرته غفله قلابه کوره در * مثنوی * من چه غم دارم که ویرانی بود * ز بر ویران کنج سلطانی بود * بن نه غم طور تمکه
عشق الهییدن بکاورانلق اوله ز بر ویران و خرابه اتنده سلطانه منسوب کنج اولور * مثنوی * غرق حق خواهده که
باشد غرق تر * همچو موج بحر جان ز بر ویر * حق تعالی سنک عشقنه و مشاهده سنه غرق اولان دخی زیاده مستغرق
استر جان دریا سنک موج کبی ز بر ویر اوله تافرق و تمیز قیدندن نجات بوله (می) ز بر ویرا خوشتر آید یا ز بر * تیراو
دلکش تر آید یا سهر * دریانک آتقی لطیفرک کاور یا خود اوستی لطیفرک کاورانک تیری دلکش رنک کاور یا خود
سهری دلکش رنک کاور یعنی غرق حق اولان کسه بر مرته غرق اولق استر که جان بحر نک موج کبی ز بر ویر اوله حتی
دریانک آتقی خوشتر کاور یا خودانک اوستی دلکش تر کاور فرقی قیلمه پس بوییتی بومعنا به و عدم فرق و تمیز علت
موقعده ابراد بیورر * مثنوی * باره کرده و سوسه باشی دلا * کرطرب ارباز دانی از بلا * زرا و سوسه نک باره لاشی
اولور سنک ای کوکل اگر طری عنای بلادن کیر و یلور سنک و جفایی و فافسادن فرق قیلور سنک مرته استغراقک شرطی
بوجمله احوال متضاده نک فرقی اولمقدر * مثنوی * گرمی ادرت را مذاق شکرست * بی مرادی فی مراد دلبرست *
اگر سنک مرادیکه ذوق شکر و ارایه ده مذاق بونده مصدر مجید ردوق معنایسته یعنی اگر سنک کندی مرادک ایچون
شکر لذتی و ارایه و مرادک شکر کبی لذتی ارایه بی مرادلق دایرک مرادی دکلمیدر چونکم دایرک مرادی
عاشقک بی مراد اولسی اوله اگر عاشق کندی شکر کبی لذتی اولان مرادی اختیار ایلر سه عاشق اولمز بلکه باره کرده
و سوسه اولق مقرر در ایزر عاشقک شانی کندی مرادی دوستک مرادندن اوتری فانی قیلق و دوستک مرادی هر نه
ایسه آتی کندی به مراد بیلکدر (کما قال بعض العشاق) اربد و صالک و ترید هجری (فانرک ما اربد لما ترید * مثنوی *
هر ستارش خونهای صدهلال * خون عالم ریختن اورا حلال * اول محبوبک هر بر ستاره سی صدهلالک خونهای سیدر
یعنی ستاره کبی اولان تجلیسی و لمعه عشق و شوق هلال کبی اولان نیجه یوزیک عقلک دیندر هلالدن مراد بونده عقل
و فکر اولور قلب انسانه نور و بر دیک واسطه الهی عالمک فانی دوکک اکاحلالد یعنی عالمی هلالک ایلر سه کالایقدر که انک
مقابلیه سنده اضعاغ مضاعف مکافاتنی اعطا ایلر * مثنوی * ما به و خون بهار یافتیم * جانب جان تاخت
یشتافتیم) بر که مرته عاشقک اولدیم بیل جان و دل که ایلرک مقابلیه سنده بهامری و خون بهامری بولوق اول
سبیدن جان فدا ایلرک جانبیه اولدیم عاشقک دینی خدای تعالی نک وصلت و قربتیدر رتبه که حدیث قدسی دلالت ایدر
(من احبنی قتلته و من قتلته فانا دینه) چونکم عشاق بودیت عاجله اولان وصلت و مشاهده فی تقدیر لایر انک
مقابلیه سنده بیل جان و دل ایلرک آسان کلوب اول دینلرین الوب اندن صکره جانلرین بیل ایلر اولور (مثنوی) ای حیات
عاشقان در می دکی * دل نیایی بر که در دل بردی * ای دعوی عشق ایلمن کسه عاشقک حیات دوستک طریق
عشقنده اولمک کسکه در کوکل بولمز سن الا کوکل ایلرک کسکه یعنی کوکل صاحب اولمز سنک الا اول حضرت نه کوکل
و بر مکده و حیات طیبیه و بلدی بولمز سنک الا روحی اول حضرتنک بولمده بیل قیلمده (کما قال ابن الفارض شعر)
بذلک حری شریط الهوی بین اهل * فطافه بالعهده ارفت فوفت (مثنوی) من داش جسم بندنار دلال * ایهانه

کرده بامن از ملال * کفتم آخر غرق تست این عقل و جان * کفتم روبرو بر من این افسون مخوان * من ندانم آنچه
اندیشیده ای دودیده دوست را چون دیده * علم ایها الطالب که از باب تو حیدرک نظر شهود زنده لا موجود الا الله در
فاذا کان كذلك جناب حق ایلر بجن معامله ایلر سه لکاه اطلاق و تنزیه مرته سی بوندن معامله و مکالمه ایلر و اول
مرته به مناسب الفاظ سوبلر لکاه تقیید و تشبیه مرته سی جهندن معامله و مکالمه ایلر و اولر و اولر و اولر
عظیم الشان تنزیه و تشبیه اوزره نازل اولمشدر و کذلک اخبارنی مختار تنزیه و تشبیه اوزره و اولر و اولر و اولر
و وارث فاضلک دخی کلامی بواصلوب اوزره اولور پس بومقدمه معلومک اولدیه معنا اولور که بن اول معشوق حقیقینک
کوکلنی استدم و رضاینی طلب ایلدم اول محبوب مطلق صدنا زوشیوه ایلر بهانه ایلدی بکابندن ملال و استغنا سندن
اوتری و محبوب حقیقی به دل اسنادی آتی مقلب و مصرف اولدیغی اعتبار ایلر و اول حضرت نه مرآة و مجلا اولدیغی
ملا بسه ایلدر که بیت الله و عرش الله دید کبری کبیر و ملالت اگر چه صفت نفسانیه در اما غایتنه حل اولق اعتبار ایلر
اول حضرت نه اطلاق صحیح اولور که ملالتک غایتی تیری و اجتنابدر رتبه کم اکثر صفت نفسانیه بی اهل تفسیر بواعتبار
اوزره جناب حقیه اطلاق ایلشدر پس بن اول حضرت نه دیدمکه ای محبوب حقیق آخر بوعقل و جان سنک دریای
عشقک غرقیدر و نار شوکک حرقیدر پس وصالکی نهان قیلمه دیدی بوری بکاو افسونی اوقومه بن یلزمیم اول
نسنه بیکه سن فکر ایلر سن ای ایکی کورشی احوال دوستی سن نیجه کورمش سنکه بیکه دوست طلب ایلر سن و بن
اکادیدم دیوایک لک سوبلر سن بویات شریفه کندی احوال معاملاتی تقریر ایلرک طریقله عاشق و معشوق حقیقته
غیری بیلان کسره تعریفدر (مثنوی) ای کرانجان خوار دیدستی ورا * زانکه پس ارزان خریدستی مرا * ای جان ثقیل
اول دوستی خور کور دلک و کاغایت تعظیمه تعظیم ایلرک زرا که آتی زیاده اوجوز صائقون الدک کرانجان کثافت بدینه ایلر
ثقیل اولان و اللهک عبادت و طاعاتده چابک اولم کسه در و اللهک امر شر یعنی خور طوموقی کندی و خور طوموق
منزله سنده اولدیغندن ای کرانجان خوار دیدستی ورا * وردیلمر ادای جانی طاعت حقه ثقیل اولان کسه اول
دوستک امری و دینی خور کور دلک زرا که آتی زیاده اوجوز صائقون الدک یعنی بابا کدن آتی تقلیده میراث
بولدک اجتهاد ایدوب دین حق کسب قیلدک و قرب حقه سعی ایلر واصل اولدک انکچون بومشاع دین و طاعتک قدرنی
بیلدک (مثنوی) هر که اوارزان خردارزان دهد * کوهی طفلی بقرصی نان دهد * هر شول کسه که برشی اوارزان آله
ارزان و بر مثلر بر کوهی بر طفل بر نان پاره و بر زرا آتک قدرنی بیلر پس ای طفل طریقت اولان کرانجان سندخی
طاعت رحمانک قدرنی بیلر بوب نفس و شیطان سنی نان و خوانله فریفته ایلر سه لاول نان و خوانی الوب طاعت رحمانی
انک مقابلیه سنده ضایع ایدرسن و بیلر سنکه اول فی حد ذاتیه کوهی در پس حضرت مولانا قدس الله سره العزیز حضرت
خدای تعالی به نه مرته عاشق ایدیکن و افراط محبتده نیجه صادق ایدیکن بیاتنه شروع ایدوب بیورر (مثنوی
غرق عشق ام که غرقست اندرین * عشقه های اولین و آخرین * بر عشقه غرقم که بوعشق ایچره غرقدر اولین و آخر سنک
عشقاری یعنی اولین و آخرین بقدر مخلوق و ارایه بوجلدنک عشق اگر بر بره جمع اولسه بنم حضرت حق تعالی به اولان
عشقمدن جمله سنک عشق محو و مستغرق اولیدی دیک اولور * مثنوی * مجاش کفتم نکردم زبیران * ورنه هم افهام
سوزدهم زبان) من چولب کویم لب دریا بود) من چولا کویم مراد الا بود) بود کراولان اسرار الهیه سوزنی بچل دیدم
مفصل سوبلدم و اوندن روشن و مشروح بیان ایلدم و اکر بویه ایهام و ایهام اوزره و ایلیدی هم زبان نیاردی هم افهام
پس بومقامده کلامی علی سبیل الحکایه سوبلک و مافی الضمیری بوجه استعاره تعبیر ایلرک ادب طریقه انساب
و قانون شریعتیه افریدر انکچون بوبکار بواصر ایلرک اخفا و اسرار ایچون بعض اصطلاحات وضع ایلشدر که انک حقیقه مالمی
اربابنه معلومه و مشهوره و اغیار و ناخبره مستوره در رتبه کم بیورر بن جن لب دیرسم مراد لب دریای وحدت در لب
محبوب صورت دکل و لب دریای وحدت اصحاب نبوت و ارباب ولایتدر که باطنی بحر وحدت و ظاهر لری بر شری بدر
و جن بن لادیرسم مراد الا اولور یعنی جن بن لایم و هیچم و فانیم دیدم بوندن مراد ادبانات وجود حقیقی قیلق و بقای
حقله باقی اولق مراد اولور پس حقایق اسرار کفتمار مشایخه بیکه عالم اولین کسه لمرچرد الفاظدن مستفاد اولان
معنایی مراد زعم ایدوب اتکار جانبیه کتیه لرنه کم حق تعالی نمی بیوردی و لا تنف مالس لک به علم آتیه (مثنوی
من ز شیرینی نشستم روبروش * من ز بسیاری کفتم رخس * بن زیاده شیرینکمدن و در و نمک لذت کندن بوزی اکشی
او بومشمن بن چوقلق سوزدن خاموش و ساکت یعنی در و نم زیاده حلاوت و طافنده اولدیغی چون عبوس الوجه
او بومشمن و کلمات طیبیه و مقالات لذتیه بی چوق بیلدیکم ایچون ساکت و صامت اولمشکه عرفاء بالله اولمز و منبع
ذوقه وصول بولمز خوی بویه اولور و بوجمله لایرک اظهار نه سبب و عات اولدر که * مثنوی * تا که شیرینی ما از دو

جهان در جباب و ترش باشد نهان * تا که بزم شیرین لکمزایکی جهانند و ایکی جهانک اهلند ترش و رولق
 جبابه نهان و مستور اوله * مننوی * تا که در هر گوش ناید هر سخن * یک همی گویم ز صد سرلدن * تا که بوسوز
 هر قولغه کلمه یعنی ناهجرم اولنر بولکللم حقیقت انجاسی استماع قلیله انک ایچون بوز سرلندن برین سوزیلر زبانی
 بوشنویده اکثر سوزیلر بکمز امر و نهی وعد و وعید و قصص و ضرب امثال و حکایات و کلمات مشایخ ثقات در احیاناً
 سرلندن و وحدت مطلقه به مناسب اولان سخنندن دخی بوزده برنی نظمه کتور زبونی کونه سوزدن از سوزیلر بکمز
 سبب اولدر که ناهجرم و بیگانه اولنر لک کوشنه بکونه سوزلر کلمه بولقد رسو یلنگ که دخی سبب مستعد اولان طالع
 سرلدن تعلیم ایلمک ایچون اولور (تفسیر قول حکیم سنایی رحمة الله علیه هر چه از راه و اما فی چه کفران حرف
 چه ایمان * هر چه از دست دور افتی چه زشت ان نقش وجه زیبا * حکیم سنایی حضرت قری بیوردر لک هر نه شی
 سبیلده که راه خدادن کیروقاله سن اول حرف نه کفر و نه ایمان یعنی کرکسه کلمه کفر اولسون و کرکسه کلمه ایمان اولسون
 چونکم طریق حقدن اول واسطه ایلد کیروقاله سن هیچ فرق یوقدر کرکسه فرخی اول کیروقالد بنگ شی کلمه ایمان
 دخی اولور سه حرف طرف معناسنه دخی کاور بوقدر بر اوزره کرک کفر طرفی اولسون و کرکسه ایمان طرفی اولسون
 هر نه سبیلده که راه حقدن کیروقاله سن انده فرق اولمز هر نه سبب ایلد که حقیقی اولان دوستیدن نفی دوشه سن اول نقش
 زشت نه ایمش و زیبانه ایمش یعنی ایکی سبیله برابر درون نقش زشتیدن مراد کفر و معاصی و اعمال قبیحه و افعال
 سیئه در نقش زیبان مراد ایمان و طاعات و اعمال حسنه و افعال سیئه در بورداده کبر سوزال اولنور سه که کفر
 و عصیان محققدر که انسانی حقدن و راه حقدن دورا بلر اما ایمان و اسلامک دورا ایلمک احتمالی و امیدار جواب
 اگر ایمان و اسلام خالص الوجه الله اولمز سه و عامل اولان کسه عملی برای حق قیلر سه مقرر در که آنی حضرت حقدن
 و طریق الهیدن دورا بلر پس محقق اولان اولیای عظام اول اعمال صورت حسنده اولدیغنه اعتبارا بتمیوب آنی کفره
 برابر طور لک که صاحب معنایست لک اولمز اولور و در معنی (قوله علیه السلام ان سعد الغیور وانا غیر
 من سعد والله اغیر منی ومن غیره حرم الفواحش مظهر منها ما بطن) سبب و زود حدیث شریف اولدر که حق تعالی
 قذف اید لک حدیث بوردده سعد بن معاذ دید که رسول الله اکرم بن کندی خاند بر کسه بی خاوند غیور ایلر کورسم
 اگر بن شاهد کتورم که کید رسم شاهد کاخیه دل اول حامله اولور و زانی فرار قیلور و اگر کاسوز سوزیلر کن
 قذف ایلر رسم قذف ایچون تازیانه برم و اگر خاموش اولور رسم غیرت بنی اولدر پس جناب رسول علیه السلام بیوردر لک
 تحقیق اسعد غیور درون سعد بن زیاد غیورم و الله بدن اغیردر اول سعد غیور در اول اللهک غیرت دندر که
 فواحش حرام ایلدی اول فواحشندن ظاهر اولنیده و باطن اولنیده (مننوی) جمله عالم زان غیور آمد که حق *
 بر در غیرت برین عالم سبق * جمله عالم اول سبدن غیور کادیکه حق تعالی حضرت تری غیرتده بو عالم اوزره سبق ایلدی
 یعنی غیرت خداجیعت سنک غیرتی اوزره غالب اولدی پس سائر خلق غیرتی انک غیرتیدن الدی * مننوی *
 اوچو جانت وجهان چون کالبد * کالبد از جان پذیردینک و بد * اول خدای تعالی فی المثل جان کبیرد و جهان
 انکسب قالب کبیردینک و بدی هر نه ایسه جانندن قبول ایدر پس اجساد عالمده فی الحقیقه متصرف و مؤثر خدای
 تعالی ایدر پس خلق غیرتی انک غیرتک اثر ایدر اصحاب شهود و وجودده مؤثر حقیقندن غیرتی کورمز لک و هر شیک
 هر آه وجودنده آنی کوروب اندن غیرتی به نظر قیمازلر حق مقرب اولان اصحاب شهوددن بر ذلت معنوی صادر اولسه
 غیرت الهیه انی مشاهده و معاینه مرته سندن ایمان مرته سینه تنزیل ایدر رتبه کم بو معنایه اشارت ایدوب بیوردر
 مننوی * هر که محراب نماز کشت عین * سوی ایمان رفتن میدان تو شین * هر که که نمازک محرابی عین
 اولدی یعنی انک قبله سی وحده مطلقه بی و حقیقه الحقایق مشاهده و معاینه ایلک اولدی انک ایمان جاننده کتبی
 سن اکاعیب و شین یل زیر ایمان غیبه تصدیق ایلکد رو عین غیبه اولان ظهوره کلوب آنی مشاهده ایلکد پس
 اهل ایمانک ایمان مرته سینه کلمی انلر شیندر اما عوامک ایمان مرته سینه کلمی و مؤمن اولمی انلر نسبت
 رفعت و شرفیه در * مننوی * هر که شد مر شاه را و جامه دار * هست خسران هر شاهش انجبار * مثلاً هر شول
 کسه که پادشاه تقرب قلیله و جامه دار اولسه شاهدن اوتری اکتجارت قلیتی و بازار کان اولمی خسراندر * مننوی *
 هر که با سلطان شود او منشین * بر درش شستن بود حیف و غین * هر که یکده اولسلطانه منشین و صاحب اوله اول
 کسه سلطانک قپوسی اوزره اوقدمتی حیف و غیندر * مننوی * دست بوش چون رسید از پادشاه * کرکز بند بوس پا
 باشد که پادشاهن اول کسبه چونکه ال از پادشاه اول کسه * اگر پادشاهک آغای او یکی اختیار اید که
 و خطا اولور * مننوی * هر چه سر بر پانادن خدمتست * پیش ان خدمت خطا و ذلتست * اگر پادشاهک آغای

اوزره باش قومق خدمت و عبادت در اول خدمت رفیعته نک اوکنده بو خدمت خطا و ذلتدر یعنی ال اویمک خدمتده
 نسبت ابلاغ اویمک حقیر و دوتدر اول مرته به مستحق اولش و محبوب حقیقی آنی او خدمتده لایق قیلش ایکن
 بو خدمت مرته سینه تنزل ایلسه نوعاً خطا ایتمش اولور * مننوی * شاه را غیرت بود بر هر که او * برکز بند بعد از انکه
 دیدر و پادشاه حقیقه غیرت ایلک اولور هر شول کسه نک اوزرینه که او کسه انک بوزنی کورددن کدره غیرتی اختیار
 و کزیده ایلیمه یعنی مشاهده مرته سینه اربوب برکسه محبوب حقیقه مقرب اولد قد نصکره اگر غیر حکمنده اولان
 بر شینی اول کسه اختیار ایدر سه حق تعالی اکا غیرت ایلرنته کم برکسه برکسه بی زیاده سوسه اول کسه بی اختیار ایدر سه
 حق تعالی اکا غیرت ایلرنته کم برکسه بر شینی سوسه انک غیرت ایلرنته کم برکسه برکسه بی زیاده سوسه اول کسه بی اختیار ایدر سه
 تعالی خود جمیع خلایقندن اغیردر (می) غیرت حق بر مثل کندم بود * کاه خرمن غیرت مردم بود (مثلاً حق تعالی
 حضرت تری نک غیرتی فی المثل کندم اولور خلقک غیرتی خرمن صمانی کبی اولور (می) اصل غیرت باید اندازاله) آن خلقان
 فرع حق بی اشتباه * غیرت لک اصلنی الله بنده کور خلایقک لایقی اولان غیرتی حق غیرتک فرعی بولولک شبهه سز
 و بو غیرتک شرح و بیاید (مننوی) شرح این بکذارم و کیرم کله (ازجقای ان نککارده ده) بو غیرت صفتک شرحی
 قودم و شکایت طو ترم اولده ده اولان نککارک یعنی جوق خاطر لی اولان یارک هجران و فراقک جفا سندن نککار محبوب
 حقیقندن عبارتدر و ده ده تعبیری تجلیات مختلفه صاحبی اولدیغنه اشارتدر و بوندن کهر اولان ایسات ثلثه
 کندی حاللری تقریر ایلک صد دنده طالع تعریف و محاض نصیح قیللندر کما ذکرنا هذه القاعده فی شرح ایسات
 ثانی عشر فی بیت در غم ماروزهایکاه شد * مننوی * نالم ابرانا لها خوش ایدش * از دو عالم ناله و غم بایدش * ناله ایلر
 زیر ناله لرا کا خوش کورایکی عالمندن اکاناله و غم کرکدر یعنی ایکی عالمک اهلندن انک مقصودی ناله قیلقدن
 و غمناک اولقدن * مننوی * چون نالم تلخ از دستان او * چون نیم در حلقه مستان او * انک قصه بر غصه سندن نیچون
 ناله ایلیم چونکم مستلرینک حلقه سنده دکلم (مننوی) چون نالم همیچوشب بی روزا و بی وصال روزی روزا فروراز
 انک روزی نیچون شب کبی اولیم یعنی انک روز کبی یوز بسز شب کبی نیچون تیره و تاریک اولیم و انک روزا فروراز اولان
 یوزینک وصال بسز شب کبی سیاه پوش اولمی و تیره و تاریک اولمی بکالایق اولور دیمک اولور (مننوی) ناخوش او خوش
 بود در جان من * جان فدای یار دل رنجان من * انک ناخوشی بنم جانم اوزره خوش اولور که کل شی من الحبيب حبیبدر
 بنم دل رنجیده اید بی یارمه جان فدا اولسون * مننوی * عاشقم بر رنج خویش و درد خویش * هر حشوددی شاه
 فرد خویش * کندی رنج و دردم اوزره عاشقم کندی فرد لک نظیر شاهک حشودن لک غم را
 سرمه سازم بر چشم * ناز کور هر بر شود و بچشم * غم طبر اغنی کوزدن اوتری سرمه دوزم یعنی انک طریق
 محبتنده غم چکمی تنو بر بصیرتم ایچون کمل ایلر تا کم ایکی چشم در یابی سرشک کور لرندن پر اوله * مننوی *
 اشک کان از بهر او بارند خلق * کور هرست و اشک بندارند خلق اول کوزیاشنی که خلق اندن اوتری کوزلرندن یا غدر لک
 کور هر در و خلق آنی اشک صانور لری یعنی حق تعالی انک خشیتی و محبتی ایچون کوزلرندن نزول ایلین دوع جواهر
 و لایک کبی عند الله و عند الملائکه مقبول و ذی قیمت در رتبه کم شیخ عطار حضرت تری نقل ایدر جنید حضرت ترندن
 جنید حضرت تری دیر لک بر کون بر برده کیدردم کوردم که آسمانک ملککاری آسمانندن جوق جوق نزول ایدوب بنم
 اوکنده بری بر نه من دحم اولد قلی حالده زمینندن بر شی فابشر لرا کال رغبتله رغبت ایدوب بری برندن البشور لک
 انلرک بومر ته به رغبتنه تعجب ایدوب ایچلرنندن بر نه سوال ایلد که بومر رغبت ایلدوب بری بریکزدن قاپشد بکفر نه
 شی در جواب و برود دیدیکه سندن مقدم بومرله بر شوریده دل عاشق او غریب کمال محبتندن بر آه سوزان چکوب
 کوزلرندن بر قاج قطرات سرشکی یا غدردی حب الهیدن نزول ایلین سرشک و دموعک عند الله و عند الملائکه کمال
 شرفنه و قوفاز اولدیغیچون انک کوزلندن این بر قاج قطره سینه کمال رغبتله رغبت ایلدوب و آسمانندن انکچون نزول
 ایلدوب آنی بری بریزدن قاپشد که اول بزم قتمزده جواهر ولا آیدن اولی و هم تر در دیدیلر * مننوی * من زجان جان
 شکایت میکم * من نیم شاکی روایت میکم * بویتده ایکی وجه جان ز در وجه اول استقام اولمقدن بوقدر بر اوزره
 معنی بن جانک جانندن یعنی حضرت جانانندن شکایت می ایلر بن شاکی دکلم حالی حکایت روایت ایلر وجه ثانی
 استقام اولمقدن بوقدر بر اوزره معنی بن جانک جانندن بحسب الظاهر شکایت ایلر یعنی بنم سوزنده حضرت جانانندن
 ظاهر شکایت ایلک شایسته سی متفهم اولنور و فی الحقیقه بن شاکی دکلم بلکه حسب حالی طالب اولنره تعلیم
 ایچون روایت و حکایت ایلر * مننوی * دل همی کوید از ورنجیده ام * و زنفاق سست می خندیده ام * کوکام همیشه
 بکادیر که اندن انجمنده دلک سست و ضعیف نفاقتندن کولمخ یعنی قلب عاشق ده شوقله بر مرته متحد اولور و اندن

بر من به لذت الور که کندی ذوقی اغیار و ناخج ملردن بعض شکایت آمیز کلمات و حالات که در یکدن ماعدا عقل و روحند دخی اخفا ایتم که قصد ایدوب زیاده لذتندن و بغایت باره الفت و انسیتندن شکایت کونه اولان حال و مقامی روپوش ایدوب عقول و روحی دخی بو کونه شکایت آمیز اولان کلمات فریفته ایلمک استر مثلاً کوکل عقله دیر که بن اول دوستدن انجندم زیرا بلا و ریاضاتی بکا جوق تحمیل ایدر حال بو که باطن نادل اندن راضی و شیا کرد پس عقل دخی قلبک بو کونه رازی و سرفی دودیده انک نقاشی سستندن خنده ایلر بو معنادر که حضرت مولانا قدس الله سره العزیز برکتدیلر قلب شریفنک حالی نقل یوررلر تا طایب اولنلر بیه (ولی کاسلک قلبه بو کونه حال دخی کاور اعیش که سرباری کند یلردن به اخفا و استناره قصد قیلر اعیش * منوی * راستی کن ای تو غرراستان * ای تو صدر و من درت راستان * آستان و صدر در معنی بکاست * ماومن کوان طرف کان بارماست * بو خطاب مظهر حقیقت محمدیه اولان کمال و مکمل در بعد مناجات محبوب اکرم شرح روح اعظم و مکالمه نور انجمه شروع ایدوب یوررلر که راستلک ایل و عدالت و استقامتله نظر قیل ای راست اولان اولیای عظامک و اندیسا علیهم السلام مغفیری سن صدر کائنات و اشرف موجودات سن و بن سنک باب سعادت تکلیف ایشکی بم و آستان و صدر اعتباری و دخی بو کونه هلال ویدر صفاتی و کدر کفشاری جمیعاصورت کوره در عالم معناده صدر و استانه راعلا و اسفل و سیانه قنده در و برون و بن قنی اول طرفه که نرم بار عیزانده در یعنی بو تعینات مر ته آن لاتعینه صغمز و مقام و وحدتده مغایرت و انشیت اولر * منوی * ای رهیده جان تو از ماومن * ای لطیفه روح اندر مر دوزن * ای مظهر حقیقت محمدیه اولان کمال که سنک جانک ماومن قیدندن ره ایلر و ملشدروای مر دوزنده اولان روحک لطیفه سیکه سنک نورک اغیار و ما سوبیدن خلاص اولمشدر لطیفه روح اصطلاح مشایخده شول دقیقه المعنی و رقیقه الفعوی اولان حقیقه دیر که عبارت صغمز و اشارت کلم (می) مر دوزن چون یک شود آن یک نوی چونکه بیکه محوشد آنکه نوی چونکه مر دوزن تعینی مضمحل و هالک اولوب مر ته وحدت بر اوله و وحدت مطلقه مقامی بوله لراول وحدت بلا مقید سنن چونکه کثرت اعداد مقابلی اولان وحدت لرحو اوله او بنجر سنن کاف تص غیر ایچوندر * منوی * این من و ما بر این بر ساختی (تا تو با خود نزد خدمت باختی * بومن و مادن مر اد تعینات کثیره در پس معنی ای حقیقت واحده بو تعینات کثیره بی انکی چون دوزلک و لائی کائناتی سلک وجوده بو اجلدن در زلک ناسن فی الحقیقه کثرت و شئونات ذاتیه کله و بحسب الظاهر صفات که خدمت عبادت نزدی اویندل اگر نظر حقیقت بنده نظر اولنسه اغیار و سوی کور غمز و غیرت و انشیت بولمز و غیرت انجق کثرت و صورت اعتباریه در انکی چون شیخ اکبر حضرت تلی فتوحاتک اولنده بو مر ته نك غلبه سی اعتباریه یوررلر (شعر) العبد حق و رب حق * فیالیت شعری من المکلف * ان قلت عبد ذالک میت (او قلت ربی انی بکلف) و عارفه بوایت کریمه نک سری بس در که همان علی ای حال الله دیه و غیر بی ترک ایلده کما قال الله تعالی قل الله ثم ذرهم فی خو ضهم بلعبون (منوی) نامن و تو ما همه یکسان شود عاقبت مستغرق جانان شود تا متکلم و مخاطب تعینی غلبه وحدت و تجلی احداث اولد قده دو کلی یکسان اولورلر و اختلاف اضداد مر تقع اولوب عاقبت الامر کالکوا کب فی سطوة ضیاء الشمس مستغرق جان اولورلر وحدت ظهوره کاورا (منوی) این همه هست و یسای امر کن * ای منزله از یسای و زجن) امر کن یعنی امر کن در عدل یعنی عادل اولد یعنی کبی و با خود مضاف مقدر اولورای ذوا امر کن تقدیرنده خطاب مطلقه در یوررلر که بودو کلی ذکرا و لسان فطی من و ما و اردر در مقرر و بقای فردایتک خصوصیتی اول حضرت محقق در کل سن ای امر کن صاحبی و بن سکا کل دیدم ای سن شول منزله سن کل دیکدن و حرف و صورت امر ایلکدن و سخن سولکدن پس بجن جناب حضرت علی طریقی التسمیه بر لفظ اطلاق اولنسه در حال اندن تنزیه لازمدر تا که مشبه و مجسمه طاقه سنک اعتقادنه مشابه و مذهبیه نه موافق اولیه پس بو محله بیالفظندن مر اد ظهور و بروز ایل و جدا نیلله ای امر کن امر کن صاحبی دیک اولور و تنزیه اول حضرت کل ظهور ایلدیم کدن و ناسک بو کونه خندندن لازم کاورا (می) جسم جسمانه تو ایدیدنت (در خیال ارد غم و خندیدنت) دل که او بسته غم و خندیدنت (تو که که لایق آن دیدنت) جسم اولنر جسمانیت مر ته سنده قلندر ای محبوب حقیقی سنی جسمانه کورمکه قادرا و لور سنک لسان شرعده ثابت اولان غم و خنده فرحکی خیاله کتورر و جسمده اولان خنده و فرح کبی قیاس ایلر مثلاً مجسمه و مشبهه مشرب نه مایل اولان جسمانی آیات و اخبارده وارده اولان مشایهاتی مثلاً و جا ربک کبی و فعلک الله البارحة حدیثی و الله یفرح بتوبه عبده المؤمن حدیثی کبی آیات و احادیثی ظاهر نه جل ایدوب حضرت محبوب حقیقه اسناد اولان غم و خنده بی خیاله کتورر و تنزیه ایده میوب ایمان و اسلام یوررلر دل که دخی کولمک و غمک بسته و مقیدیدر سن دیمه که اول کورمک لا بقیدر یا خود معنی سن

دیمه که اول کو کلک لایق کورمک کدر یعنی کورمک لایق دکلدر زیرا صحیح مشاهد حقه لایق اولان قلب غم و خنده قیدندن آزاد اولندر فرضی برکسه دخی هنوز مقید صفات جسمانی ایدکن تنزیه ایلسه تنزیهی تحقیق اولر بلکه تقلید اولور قدسنا الله و ایا کم عن قیود الجسمانیة سروری اول بیق استقام اولر اوزره معنی و بر مشد در یعنی جسم و جسمانی سنی کورمکه قادرا و لور یعنی اولر دیک اولور کر نسخه جسم و جسمانی اولورسه بود دخی وجه در و شمع دخی بعض نسخه ده چشم واقع اولد یعنی اوزره استقام انکاری معناسن و بر و بر دیر که سنی جسمانی چشم کورمکه قادرا و لور یعنی قادرا و لور نه کم بوایت کریمه آتی عیان ایلر (لا تدركه الابصار و هو يدرك الابصار) سکاغم وضحکی کسه خیال و فکر نه کتورر یعنی کتورر مرزیرا که سن غم و خنده دن منزله سن نسخه جسمانی اولد یعنی تقدیر اوزره بو معنی دخی وجه دن خالی اواز اما اولکی سی اولیدر * منوی * انکه او بسته غم و خنده بود * اوبدن دوعاریت زنده بود * اول کسه که او غم و خنده به بسته اوله اول کسه بوایکی عاریت سیبیل زنده اولور یعنی بو غم و خنده که انسانک وجودنده ایکی عاریتی حالتدر غم و خنده به بسته اولان کسه بوایکی عاریتی اولان حالتدر دیر یلور دیک اولور * منوی * باغ سبز عشق کوی منتهاست * جز غم و شادی درو بس میوه است * عشق الهی منک سبز و تازه باغیکه اوی منتهای و بی غایت در غم و شادیدن غیری اول عشق باغنده جوق میوه لواردر (منوی) عاشقی زین هر دو حالت بر ترست * بی بهار و بی خزان سبز و ترست * عاشقانی بوهرایکی حالندن عالیه کدر بهار سبز و خزان سبز عاشقانی تازه و تر در یعنی بو شادی و غم حالندن عاشقانی برتر در و انک بهاری دایم در اختلاف هوایه زائل اولر و ناقص اولر * منوی * ده ز کات روی خوب ای خوب روی * شرح جان شرحه شرحه باز کو * ای ذاتی خوب اولان محبوب کوزل ذاتک ز کاتنی یعنی طهارتی و پاککلی ز کات حقیقی به محتاج و معتقد اولان و ترکیه و نغیه طلب قیلان عاشقانه بیکه ویر و یورلری لوث وجود و مجازیدن تطهیر قیل و خوب یوزیکل فراق و هجرانندن شرحه شرحه و باره باره اولان جانک شرح و تفسیر بن سولیه و کاشر ص در اعطایله * منوی * کر کشمه غمزه غمزاه * بردلم ساد داغ تازه * کر کشه ناز و کوزا و جلیله بمق غمزه کوز و کرک تمیق فارسیدر غمز زده در بوقی و کین اید بی معناسنه ده کاور عیریدر پس تقدیر معنی بن او محبوبه دیدمکه ای خوب روی کوزل یوزیکل ز کات اعطایله و شرحه شرحه اولان جانک شرحی سولیه پس اول محبوب در حال طعمان اولان غمزه سنک ناز ایلد نکرانندن بنم کوکام اوزره برداغ تازه و زخم بی اندازه قودی غمزه غمزاه عبارت در تجلی ذاتیه جلایله دن زیر غمز عینه مخصوص بر شیوه در و غمزاه اولسی کیندار و خو فخور اولسی مشعر اولور یعنی بن دیدمکه طهارت ذاتکدن بکا اعطایله پس اول حضرت تجلی ذاتیه جلایله سندن بنم قلبم اوزره و سخن بشر بقی مظهر و دنس وجودی من کی برداغ تازه قودیه که معنای طیف بی اندازه در زیر کر چه معنی حیات ولادت جسمانی اولد یعنی حیثیتدن در دودا غدر اما معطی وجود حقانی بولد یعنی جهندن و رد باغدر کر بو محله بو سوال اولورسه که علما انسان شرعده شان حقه و ارده اولین اسما و الفاظک جناب حقه اطلاق جازر کورمزلر پس کر کشه و غمز و یونک امشالی لب اعل با منزه اطلاق اول حضرت نیجه ممکن اولور الجواب نم علما نک بو خصوصده اختلافی واردر اکثری بو مذهبیه ذاهب اولمشدر که اسما الله توفیق در حضرت حقه بر اسمی و بر لفظی اطلاق ایلمک شارعک اذنه موقوفدر کر لسان شارع انک اطلاق جازر کوردی ایسه اول اسمیه تسمیه اولتی جازر در اولافلا و بعضیسی دخی دیرلر که هر شول لفظکه بر معنایه دلالت ایلسه که اول معنی شان حقه موجود و ثابت اولسه اول لفظک جناب حقه اطلاق صحیح اولور بلاذن شارع شول وقتده که اول حضرت جناب کبریا سینه لایق و مشعر تعظیم اوله و بعضلر دخی بو مذهبیه ذاهب اولمشدر که دیرلر هر کاه که عقل دلالت ایلسه که جانب حق متصفدر صفات و جویبه دن و سلیمیه دن بر صفاته پس اول صفاته دلالت ایلین بر لفظی اطلاق ایلمک جازر اولور خواه عربی خواه فارسی اکثر ناسن زعم ایدرلر که حضرت مولانا قدس الله سره العزیز بر بعض اصطلاحده بو مذهبیه اختیار ایلش اوله حال بو که مصرع عاشقانه ذهاب و ملت خداست * یوردر فکری اوزره حضرت مولانا قدس الله سره العزیز بر اطلاق الفاظده بو مذهبیه ذاهب دکلدر بلکه جواب شافی و کلام وافی اولدر که اولیای عظامک اوج حالاتی واردر اول عقل و سخنو حالی مادامکه عقل عالمده اوله اولکی مذهب جهو را اوزره جناب حقه لسان شرعک اطلاق ایلدیک ایسمای و الفاظله مکالمه و معامله ایدرلر ثانیاسکر و استغراق جالیدر بو مر ته ده یوزلر بو سوزلک ادا سنده بو کونه کلماتک جناب حقه موافق و مناسبت هر نه ایسه تکلم و تلفظ قیلورلر بو مر ته ده یوزلر بو سوزلک ادا سنده بو کونه کلماتک جناب حقه اطلاقده معذورلر در زیر او حالده یوزلر عقلدن دورلر در پس رعایت ادب شرع عاقله واجبدر مست و مستغرق اولسه دکل و مست و هشیار اولتی زیاده زیاده منتهی اولنه ممکندر اوسط سلو کده اولنه قابل دکلدر نه کم یوررلر

جمع صورت با چنین معنی زرف * نیست ممکن جز سلطان شکر ف * سکر و هشیاری بسیار جمع کرد * نابراه فقر
 باشی شیر مرد * و نالسا فانی الله خالید بر بومر تبه ده تفرقه و تمیز بر طرف اولور و قدم و حدوث قیدی مرتبه عقده
 قانور و تعینات و تشخصات غلبه نور حقه مختفی اولور و هشی * مجازی سالت محو و فایز اولور پس بومر تبه ده اولور
 لساندن هر نیکم جاری اولور سه اول کلام حقل اولور مثلا بایزید حضرت تریک سبحانی ما اعظم شانی
 (لا اله الا انا فاعبدونی) دمی کی و کار مشایخدن بگونه الفاظ صادر اولور کسی بومر تبه ده سوبلن کلامه
 کسه نک دخل و دق جانز اولور بومر تبه ده اگر چه اول کلام ظاهر اولور دن صادر اولور اما نفس الامر ده حقدن
 ظهوره کلور پس حقه دخل و دق ایلک صحیح اولور * بیت * برین معنی کسی را بر تو دق نیست * که صاحب مذهب
 اینجا غیر حق نیست * مثنوی * من حلالش کردم از خونم بر بخت * من همی کفتم حلال او می کر بخت * بن اول
 محبوبه حلال ایلدم اگر قانم دخی دو کد یسه بن قانم دو کی حلال اولور دن بدم اول محبوب بخریدی یعنی بن انک
 جفا سینه بر مرتبه ده عاشق اولور که حق قانم دو کی و هلاک ایتکی اکاحلال قانم و بی تیغ عشقه محو و فانی
 ایلد بدم اول بنی محو * تمکدن و سوزی استمکدن اجتناب ایلدی (مثنوی) چون کربانی زناله خاکبان * غم چه
 ریزی بر دل غما کبان * ای محبوب حقیقی چونکم قاجبی سن و قبول ایتیمی سن خاصکیرک ناله سندن پس غمی
 نیچون دو کرسن غما کیرک کو کانه اشباع و ارله جرمه مناسنه اولان چون اوقته مناسبت از اولور فافهم
 * مثنوی * ای که هر صبحی که از مشرق بتافت * همی و چشمه مشرق در جوش یافت * ای سن شول سلطان اعظم
 سن که هر صبح که مشرق طلوع ایلدی سنی چشمه مشرق کی یعنی آفتاب کی جوش و خروده بولدی یعنی نثار جود
 و رحمت و بخشایش و اعطای نعمتله آفتاب عالم تاب کی سنی مفیض و خطا بخش بولدی * مثنوی * چون بهانه
 داری این شیدان را * ای بهانه شکرین بهات را * چونکم بوصف کرم وجود له متصف بر پادشاه سن اولور و لیحق
 نیچون تعطل و بهانه و بر سن بومر تبه ده اید که ای سنک قیمت و بهالتی بوقدر شکرین لیلر که لیلدن مراد نفس رحمانی
 و تجلیات لطفیه سبحانی در که حیات بخش جمیع عالم ولزنده جان بی آدم در چشم یاردن حاصل اولان بیمار و چکر
 خوار لکلب لعل یار شفا و صحت و بر * بیت * فکر از چشم و از آب چیست پیدا * لوازم راعایت کن در انجیا *
 ز چشم خواست بیماری و مستی * زاعلیش کشت پیدا عین هستی * ز چشم او همه دلها جگر خوار * لب لعلش
 شفای جان بیمار * مثنوی * ای جهان کهنه را تو جان نو * از تن بی جان و دل افغان شوم * بوییت خدای متعاله
 خطاب اولور سه قابلدر و آینه خد اولان خلیفه الله خطاب اولور سه قابلدر جناب خدایه خطاب اولور سه ای غم
 و المله فرسوده و کهنه اولان اهل جهانه هدایت و مسرت بخش که جان نو کی اولان خدای جان و دل اولان و کند و بی
 فنا قیلان تدن افغان و ناله بی ایت و قبول ایلدا کر آینه رحمان و مظهر بزدان اولان انسان پر عرفانه اولور سه تقدیر
 کلام بولدی دیک اولور که ای کهنه جهانه تازه جان وای فرسوده اولان ا کوانه روح روان بی دل و جان اولان تدن ناله
 و افغانی گوش ایت و دخی سکاسو بدم ایت بومر معنی اولور ما بعد نه نسبتله نهایت مافی الباب در حال ظاهر دن
 مظهره انتقال و نش اولور (مثنوی) شرح کل بکذا از این خدا (شرح بلبیل کو که از کل شد جدا) ای شارح اسرار کل
 وای هادی اعدل سبل خدا حق ایچون شرح کل حقیقی بی زلله و کل معنویدن جد اولان عشق بلبیلک شرح سن سوبله
 (می) از غم شادی نباشد جوش ما * با خیال و وهم نبود هوش ما * حالتی دیگر بود کان نادرست * تو مشوم و متکر که حق
 بس قادرست * بز که بلبیلان کستان عشق و عند لیبان بوستان شوق بزم جوش و خروش غم و شادیدن اولور بلکه
 تجلیات الهیه و تصرفات ربانیه دن حاصل اولور و کذلک علم و هوش و خیال و وهمه منسوب اولان علم و هوش و کلام
 بلکه و رای عقول سلیمه و فهم مستقیمه در حالت دیگر در که اول قی نادر الوقوع در سن صقین و رای عقلمه نه کونه
 حالت و معرفت اولور که عقول انسانی آتی ادراک ایلیمه دیوم نکرا اوله که جناب حق زیاده قادر الله در عقول سلیمه نک
 ادراک ایلدی احوال و علوی عشاقه میسر قیلور کا قال ابن الفارض * شعر * فم و راه العقل علم یدق عن * مدرک
 غایات العقول سلیمه * مثنوی * توقیاس از حالت انسان ممکن * منزل اندر جور و در احسان ممکن * ای سن عشق
 الهیه دن عشق حالت ناسدن بولر که مرتبه سه سه استدلالاته و جور و احسان مرتبه سنی منزله طوتمه یعنی
 بومر تبه لده قائمه * مثنوی * جور و احسان رخ و شادی حادثست * حادثان میرند و حشنان وار دست * زیرا
 جور و احسان و غم و شادی حادث در بس جمعی حوادث اولور و مضمحل اولور و حق بوجه به وارندر زیرا المحدث
 اذا قرن بالقدیم لم یبق له اثر در اوله و الحق قدیم اولان عشق حالتی محدثات کی اواز و الله اعلم * مثنوی * صبح شد
 ای صبح رایت و پناه * عذر بخدوی حسام الدین بخواه * بویته صبحدن مراد صبح ظاهر اولور و صبح حقیقی

اولور سه قابل اما یکدسی به مراد اولی اولور یعنی تمکدن که حضرت مولانا قدس سره العزیز کیجه دن مثنوی به
 شروع ایدوب حضرت حسام الدین چلی کات ایدوب بوجه کلد کده کیجه کیدوب صباح کلد کده حضرت
 حسام الدین چلی نک بو خدمتی ایچون جناب حقدن عذر دیش اولور و نه صباح حقیقه ایمه و اشارت قیلر
 پس معنای بیت دیمک اولور که بر نظم مثنوی به مشغول ایکن صباح اولدی ای صبحه معین و لیا اولان الله
 بنمخندوم و معظمم حسام الدین چلیک عذر دیش نکتته بودر که الهی بن انک خدمتینه لایق اعتذار
 ایتکه قادر کلام بلکه کر مکدن اول حضرت نک عذر دیش سن دیش دیمک اولور کر بوراده پرسوال او انور سه که عذر کاهن
 عذر دیش دیکه دیر لر دخی تقصیر ایتد بکنی دیک محلمده استعمال اولور پس حسام الدین چلیک
 عذر دیش سن دیش دیمک نیجه مناسب اولور جواب بودر که بوراده عذر انک شکر و تعظیمدن اولان قصوری
 دیک مکدن عبارتدر پس دیمک اولور که بارب بن اول حضرت نک ادای شکر و تعظیمده جوق قصور ایتد پس اول
 تقصیر نک عذر دیش سن دیش یعنی سن بنم ایتد بکنی کسکلیکی سن تمام ایلد و بنم کاید جکم شکر و تعظیمی کاید بنی
 ادا ایلک سن قادر سن دیمک اولور و جناب حقل عذر اعتذار ایلیمی منکر اتدن دکار بلکه حایت صحیده
 ثابتدر کاروی عن حسن البصری (قال قال علیه السلام یوفی بالعبد یوم القیمة فی عذر الله الیه کما یعذر الرجل
 فی الدنیا الیکم فیکول تعالی بعزنی و جلالتی ما زویت عنک الدنیا لهو انک علی ای عیدی و لکن لما عددت لک من
 الکرامه و الفصیله الی آخره * مثنوی * عذر خواه عقل کل و جان نوی * جان و جان تابش مر جان نوی * ای کریم
 ذوالمن عقل کل و جان کل عذر خواهی سنن یعنی عقل محمد و روح محمد تعظیم و تنخیم قیلان سنن عذر خواه
 اولی تعظیمدن گایه در پس ذکر ملزم اراده لازم قیلدن اولور کذلک رارثان عقل کده دخی جناب حق بولدی تعجیل
 و تکریم قیلور و سن ای رحمان ذوالاکرم جانلر کجانی و مر جان کی اولان قلبلک نور امانی سن مر جانندن مراد قلبدر که
 کثره انشعابنده و حرمته و اکثری بعد الحدمدوری صنوبری السکال اولور سه قلبه مشابیه و ادر * مثنوی *
 تافت نور صبح و ما ز نور تو * در صبحی باجی منصور تو * نور صباح سعادت طالع اولدی و بر سنک طلعت بال و زوری
 تابنا ککدن می منصور که و شراب طهور که صبح سعادت و حقیقت باده سن ایچمه یز * مثنوی * داده تو چون
 چنین دار مرا * باده که بود کو طرب آرد مرا * باده در جوشش کدای جوش ماست * سرخ در کردش کدای هوش
 ماست) بوراده باده دن مراد مطلقا کیف و مست کنند و لذت دهند اولان شیدرا کر صوری و اگر معنوی پس معنی
 ای ساقی باقی چونکم سنک فیض و داد لک بی بگونه مست و کشاده طور باده صوری و مکلف امکائی نه در که اول بکا
 طرب کتوره و بنده نشاط و انبساط و توره بلکه جله باده حکمده کیف و بر نلر و بر مرده و افسرده اولور لایق در
 انی کور نلر کمال لذت و ذوقیه ابر نلر جوشش و ظهورده بزم جوش باطنلر ک محتاج و مفتقر بیدر و سرخ سر کردان کردش
 و دورانده بزم عقلمر که کد اوقه بیدر اتفاق مشایخ صوفیه و اجماع حکماء مشائیه و اشراقیه بولک اوزر سه در که
 موالید نش و عناصر اربعه در متصرف افلاک تسعه و افلاک در مدبر و متصرف عقول و عقولده مدبر و متصرف
 عقل کادر و بوعقل کل بر حقیقتدر که هر قومک لسانته بر کونه عبارتله هستی در * شعر * عبارتتا شی و حسنک
 واحد * و کل الی ذلک الجمال تشریف پس بقی بر وی کامل حضرت محمد علیه السلامه کمال متابعتله و حقیقه مظهر
 و بولکاله محلی اولور سه دسه که جمیع لذات و کیفیات و جله اذواق و مشتهیات و مسکرات جوشیده و لذتده و نشاط بخش
 اولور سه بزم خم باطنزده اولان راح و حزل جوشش کداسیدر بوسوز صادقدن و کذلک بوجر سر کردان کردش
 و دورانده بزم هوشلر که تدبیر و تصرفه مفتقر در و بزم عقل کایزنده متصرف و مدبر در دسه بوقول دخی عقل و شرعه
 موافقدن بولکونه کلماتک جله می بومر تبه به اشارتدر و دخی قطبیت و غوثیه دلالتدر * مثنوی * باده از ما مست شدنی
 ما از تو * قالب از ما هست شدنی ما از تو * ما چوز بزم و قالها چوموم * خانه خانه کرده قالب را چوموم * بر که حیطه
 عقل کاده مجتمعه اولان ارواح حقایق ابر مخلوق ایچون آماده اولان باده و لذت و کیفیات معناده بزدن مست و کشاده
 اولدی برانندن دکل و کذلک قالب و صورت بزدن هست اولدی و ظهوره کلد بکه بزم وجود من انک حصوله علمت
 مستقر در برانندن اولدی و بدنه وجود بولدی خلافا لافلا سفته زرا اندر در که نفس ناطقه بدنه به وجوده کلور و ظهور
 بولور سه که هیما کل صاحب تشبیه ایدوب در که کرایت فقیله مستعدده نشه ل من النار فلا تتعجب من حصول
 النفس الناطقه عند استعداد البدن بوسوز عند الحقیق باطنلر زبر ارواح وجود علیه لری جهتندن از لیدر حادث
 دکار و وجود روحانیه لری حقیقتندن قدیم زماندر کما قال علیه السلام فی حدیثه الله خلق الارواح قبل الاجساد
 بالقی عام ارواحدن مراد ملائکه و اجساددن مراد اجساد عالمدر دیمک مناسب دکار و بزم ارواح بر نور و زینتلا زینور

باشی اوزره دورکر یعنی ان الحق عین خواستجه نیجه بد چشمه لک کا چشمی اصابت ایدوب آنی بلا و اذایه دوشردی
 نته کم یورلدی ان العین لثمدخل الرجل القبر والجل القدر و شملک خشم و غصبي و حسد و لزلشک و حسدی
 کا شمر و براماشهرتدن بری اولنلر و آفتلردن و بونک کبی نیجه خفاقتدن نجات بولور (منشوی) دشمنان اوزرا غیرت
 میدورند * دوستان هم روز کارش میبزنند (دو شملک آنی غیرتدن برترلدن و ستلر هم آنک روز کارنی ایلر و لر و عمرنی عیب بره
 ضایع ایدرلر * منشوی * اوکه غافل بود از گشت بهار * اوچه داند قیمت این روز کار * اول کسه که اسکن اکمکن
 بهار موسمه غافل اولدی اول کسه بوز روز کار * قیمتی نه یلور کشت کافک فتحه سیده سیر معناسنه اولمق
 بحاله انصب و معنا به اوفی اولزا کرچه بهار مناسب ایدر زراعت معناسنه اولمق اولدر * منشوی * در شاه لطف
 حق باید کریمت * کوشاران لطف برار و اح ریخت * پس حق تعالی نیک شاهنه قیمتی واکالتجای آنک کرلر بر اول
 الله ارواح اوزره نیجه سید لطفلر و کدی (منشوی) تا پشاهی بانی آنکه چون شاه * آب و آتش مر ترا کرد سپاه *
 تابر شاه و ملجأ بوله سن اندنصر که نیجه شاه که آنک عمرنی ممکن دگدر آب و آتش بلکه جمیع اشیا سکا سپاه و معین
 اولور (منشوی) فوج و موسی رانه دریا یارشد * نه بر اعدا * آن بکنی قهار شد * حضرت نوحه و حضرت موسایه دریا یار
 اولدی عی انزل اعدای اوزره دریا کینه قهار اولدی عی (م) آتش ابراهیم رانه فلععه بود * تابر آورد ازل و غمزدود
 آتش حضرت ابراهیم قلععه اولدی عی حق نمردل قلبدن دود کنوردی یعنی نمرد آنک غالب و کمد بنک مغلوب
 اولمشدن آیدلر * منشوی * کوه یحیی رانه سوی خویش خواند * قاصد آتش را بر خیم سنک راند * طایغ حضرت
 یحیی کندی جائینه او قومد عی کا قصد اید یحیی زخم سنک ایدر سورمد عی (منشوی) گفت ای یحیی سیدار من کریر
 تا پشاعت باشم از شمشیر تیز * کوه حضرت یحیی ابدی ای یحیی کل بکافاج تاشمشیر تیزدن سکا پناه اولم نقل
 اولور که یهود بلر حضرت یحیی شمشیر را ایدر قتل ایدلر که قصد ایدلر کزنده حضرت یحیی انزلدن فرار ایدلر اولور
 حضرت نیکه دوشوب قووار ایکن بر طایغ حضرت یحیی کل بکافاج دیوسو بلدی و اول جهود را اوزره طاشلر
 بران ایدلر انزل طاشلر زخمندن حضرت یحیی ترک ایدلر بلر حضرت یحیی اول حینده او طایغه حصن ایدلر که انزل
 شرنیدن قررتلدی * و داغ کردن طوطی خواجه را و به بدستان رفتن (م) یگد و بندش داد طوطی در فراق بعد از ان
 کفتش سلام و الفراق) بر مذاق اولان طوطی اول خواجه به بر قاج بند و بردی بودخی وجه در طوطی اول خواجه به
 بر ایکی پردوق بند و بردی مذاق ذوق معناسنه در اندنصر که اول خواجه به دیدی سلام سنک اوزر که اولسون سنک ایدلر
 بنم مایه فر اقدر سلام علیک و الفراق یقی وینک تقدیر نه اولور (منشوی) خواجه کفتش فی امان الله برو * مر مرا
 اکنون نمودی راه تو * خواجه کا ابدی اللهم امانده اول تحقیقا شمدی بکایکی بول کو ستر دل (منشوی) خواجه
 با خود گفت این بند منست * راه او که مر که این ره روشنست * خواجه کذیسنه دیدی که بوطوطینک اشار یکی فعل
 بنم بندم در انک یوانی طوترمه بول روشنست که اقوم طری واعدل سبل طری بق شتادر که اولز دن اول اولمک و ترل
 ماسوی قبلی انلر بول اولمشدن انلر که بولوله کتد بلر جس تدن و قیود بدندن نجات بولمشدن برس الله موصول اولان
 اقرب کل طری بولور (منشوی) جان من کتر طری کی بود * جان چنین باید که نیکو بودی بنم جانم طوطیدن بجن
 اکسکرل اولور جان بولجین کر که که ایا بول و لطیف رو * لوله یعنی بوطوطی * بی کر کردر * آنک طری بقی اوارله
 تا نیجه لری دخی اول واسطه ایدلر خلاص قیل * حضرت تعظیم خلق و انکشت تمام خلقی شدن جهت سروری (م)
 تن نفس شکست و تن شد خار جان * در فرب داخلان و خار جان * تشبیه ایدوب بیورر لره تن نفس شکدر که طوطی
 جانم محسود و تن انسانی جان طوطینک خاری و خشکی اولدی داخل اولنلر و خارج اولنلر الله سنده و آنی مغرور
 قیل سنده داخل اولنلر و مراد قوای نفسانی و هوای جسمانی و وسوسه شیطانیه در خارج اولنلر و مراد مداح
 رقتنا خوان اولنلر و برای طمع تعظیم و تکریم قیلنلر (م) اینش کویدمن شوم همز تو * و آتش کویدمن ستم انبار تو
 بود داخل اولان قوای نفسانی و وسوسه شیطانی کا کدر که بن سنک همراز اولور و اول خار جده اولان مداحلر
 دیر که اول دگدر بن سنک انبار و مساز کم (منشوی) اینش کویدمن نیست چون تو در وجود * در کمال فضل و در احسان
 وجود * و کذلک بود داخل اولنلر کا کدر که سنک کبی وجود * بر کسه بوقدر جمال و فضلده و احسان وجودده (منشوی)
 آتش کویدمن در عالم آن تست * جمله جانم سامان طفیل جان تست * و خار جده اولنلر دیر که هر ایکی عالم سنک لایق کدر
 سنک ایدر و در جمله بزم جانلر بزم سکا طفیل و تابعدر (م) اوچو بند خلق را بر دست خویش) از تکریم و دراز دست
 خویش اول اسیرتن چونکم خلقی گندی به سر مست کوره تکریم و غرور و بندن کندی الندن کیدر یعنی ضایع اولور (م)
 اولداند که عزرا نر چو او دیوا کند دست اندراب جو * اول روح اولان کسه بیلز که انجیل نیجه بیک کسه فی شیطان

ایر می صوینک ایچنه بر اقدردر (م) لطف سالوس جهان خوش لقمه است * کترش خورکان بر آتش لقمه است
 امدی اگر چه جهان سالوسلکدنک لطفی یعنی جهان اهلنه سالوسلکدنک لطافت و حلوفی بر خوش لقمه
 کیدر اما آنی کتر قبول ایت که بر آتش بر لقمه در (م) آتش پنهان و ذوقش آشکار * دود و اظا هر شود پان کار
 نهایت مافی الباب آنک آتشی پنهان و ذوقی آشکار او عیاندر آنک فوقی پان کارده با خصوص که روز شماره پیدا
 و ظاهر اولور پس اکثر کسه لک نفسی بوکونه حیلل ایدر که قومدا حلربی مدح ایلسون مادامکه بن آتی قبول ایلیم بکانه
 ضرر پس حضرت خداوند کارا و لیه دینلر جواب طریقه یلور (منشوی) تو مگو کان مدح را من کی خرم * از طمع
 می کویدا و بی می برم * مادحت کره و کوید بر ملا * روزها سوزدات زان سوزها * کرچه دانی کوز حرمان گفت
 آن * کان طمعکه داشت از فو شد زبان * سن دیمه که اول مداحل مدحی بن بجن قبول ایدرم اول مداح اول مدحی
 بکا طمعندن سولر بن آنک طمعنه ایز ایلر و رم و آتی یلورم پس بوکونه طمعله اولان مدحدن بن نیچون مسرور و مغرور
 اولورم و نه وجهله تکریم و تعظیم قیلورم پس مادامکه بر مدح نفسه کبر و نخوت و بر میه ضرر و بر مرز حضرت مولانا قدس
 الله سره العزیز و برورر که مدح و ثنا نفسی تکریم و مغرور و قیلور و لیکن مدح شیرین و لذیذ اولدیغندن مضرتی در حال
 مکشوف اولز بلکه مدح نفسانه تأثیر خنی سن بیلک اسیر سن الاشیا تبین بالا ضداد مقتضاسته مدحی ضدیه
 یلور سن مثلاً سنک مداحل سکا هجو سولسه آشکاره نیجه * و نلر قلیک بر سوز اولور اول سوزلردن و حرارتلردن
 اگر چه بونی بویه یلور سن که اول مداح اول هجو حرماندن دیدی که اول طمع می سندن طو تریدی میسر
 اولمیوب زبان اولدی انکچون سنی قدح ایلدی بونی بویه یلور کن (منشوی) آن اثر می ماندت اندر درون * در مدح
 این حالت هست آزمون * اول قدح اثری و المی سنک درونکده قالور کذلک مدحده دخی بوحالت وارد امتحان ایدلر
 (منشوی) آن اثر هم روزها باقی بود * مایه کبر و خداع جان شود * اول بر اثر که مراد اندن مدح و ثنا آنک اثر دیر نیجه
 کونلر درونده باقی اولور و مایه کبر و خداع جان اولور و انسانی رنجور و معنوی قیلور (منشوی) لیک نماند چو شیر نیست
 مدح * بد نماید زانکه تلخ افتاد قدح * مدح و قدح نفس انسانی در مقرر در و لیکن مدح اثری * کورنر
 چونکم مدح شیریندر نفس اندن لذت الدینی ایچون آنک اثری و ضرری در حال مشاهده ایدر من ایدر کورینور
 زیرا که قدح تلخ واقع اولمشدن نفس انسانی در حال آنی احساس ایلر (منشوی) هجو مطبوخست و حب کانرا خوری
 * تا بدیری شورش و رنج اندری * و رنجوری حلوا بود ذوقش دمی * این اثر چون انومی باید همی * چون نمی باید همی
 باید نهان * هر ضد بر اوقضه ایدان * بیور مشلر دیکه نیک و لذیذ اولنک اثری در حال کورنر چونکم مدح دخی
 شیریندر انکچون اثری کورنر و بد در حال کورینور اندن اثری که مدح و ذم تلخ واقع اولدی پس بوقدح و هجو لدر حال
 تأثیر نه و مدح و ثنا آنک بعد زمان تأثیر و ضرر بر نه تفهیدن اتری مطبوخ تلخی و حب قبی و حلوا شیرینی علی وجه
 التشیبه ایراد ایدوب بیورر که هجو و قدح مطبوخ تلخ و حب قبی کیدر آنی یسک تا کچ زمانه دلش شورش درون و رنج
 بطون ایچنده سن اندر شورش و رنجی تقدیر ندره درون و مدح حلوا کیدر که حلوا یسک آنک ذوقی بر دم اولور
 و بوشیرینلک اثری اول تلخ اثری کبی اگر چه دایم کا کز چونکم بوشیرینلک اگر چه ظاهر الکتیوب کیدر اما لوازم
 و محصولی نهانی اکثر عاقبه الامر ضرر ایدر پس هر ضدی سن آنک ضدیه بیلکه الاشیا تبین با ضدادها فخواستجه
 قدحل اثرندن مدح ضرری مبین و مکشوف اولور مدح ضرری حضرت پیغمبر علیه السلام مشاهده قیلد قلی
 ایچون بیورر که اذ اربتم المدا حین فاحشوا علی وجوههم القرب و عن ابی هریره انی رجل علی رجل عند النبی صلی الله
 علیه وسلم فقال علیه السلام قطعت عنی اخیک ثلاثا (منشوی) چون شکر باید نهان تا اثر او * بعد چندی دنیل
 آردنیش جو * چونکه شکر و حلوا آنک اثری نهان باقی آنک تأثیر بر زمانه نصره نیش استیجی جهان کتورر یعنی نیشتره
 دشمنی لازم بر جهان پیدا اوله (م) نفس از بس مدحها فرعون شد * کن ذایل النفس هوانا لاسد * نفس انسانی
 خلق تعظیمدن و مدح و تکریمندن فرعون اولور کن ذایل النفس نفسی ذلیل و وجودی علیل اول هوانا مهان
 و خور و حقیر اولدیغ حاله لا تسد صقین سید و افندی اوله تا بآیت کریمه نلک مظهری اوله سن (و عباد الرحمن الذین
 یمشون علی الارض دونا) پس همین نفس نعمت عظمایه موصول اولدیغنه جمله انبیاء علیهم السلام و اولیای عظام
 متفقد در نته کم سید الطائفه جنید بغدادی بیورر لره النعمه العظمی الخروج عن النفس لان النفس اعظم حجاب ینک
 و بین الله (منشوی) تا توانی بند شو سلطان مباح * زخم کش چون کوی شو چو کان مباح * تا قادر اولدیغنه بده
 اول سلطان اوله طوب کبی زخم چکی اول زخم اوریجی چو کان اوله یعنی تعب و زحمت چکی اول زحمت و بریجی اوله
 و سیکاریش خندا یلین و مدح و خوش آمدن سولین حریفله مصاحب و مواخات قیله (منشوی) ورنه چون لطف

نماید این جمال * از قیادان حریفان مال * و اگر بوسوزی قبول قلیوب انزل مجالست ایلسک چونکه سنگ
 بواسطه فتنه و بوجالت قالمیه و انزلت نفسک حظی سندن حاصل اولیه اول حریفه سندن ملال کاور و انزل سندن
 اعراض قیلور (م) آن جاعت کت همی دادند و چون بیستند بگویند کدیو) و اول جاعتکه سکار و یوریدیل
 یعنی مدح و ستایش است که الله داد بدو زوال الحسن و الله ف چون سنی کوره لکسکادر که شیطاندن (منشوی)
 جلد کویستند بگویند (م) ز کور خود بر کرد (منشوی) چونکه سنی قبوده کوره لکسکادی سکار بر بر میت کندی
 قهرندن باش قالدردی یعنی میتدن فقر کی سندن فقر لر (منشوی) همچو امر که خدا نامش کنند * تابدان سالوس
 در دامنش کنند * مثلا شول بر تاز و محبوب کی که غلامبار اولان خیلانک نامی خدا ایلر و حاشا کلا کاسن بزم
 خدا سنی دیوسو یلر تار باو سالوس و ظرافتله انی طوزاغه ایلر (منشوی) چونکه در بدنامی آمدیش او دیورانشک آید
 از تفتیش او چونکم اول محبوبک بدنام قده صقالی کادی یعنی ناپاک کده و مستعمل اولده صقالی بدی انک تفتیشندن
 شیطان عار کاور یعنی شیطان اهل فسادی انکه اضلال ایلیه میه چکن بیلد کد نصکره اول ناپاک بر می تبه بخندول
 اولور که حتی شیطان آنی تفتیش ایلسکدن عار ایلر خود یودن می اندیشطان انس اولان غلامبار اوله بوقدر برآورده
 معنی اول مستعمل صقالی کاد کد نصکره دیوانسان اولان غلامباریه آنی تفتیش ایلسکدن عار کلوب من بعد آنی
 تفحص ایلر دیک اولور (م) دیوسوی آدمی شد بهر شر (سوی توانید که از دیوی بتر) شیطان اهل خیر اولان آدمی جانیته
 کندی شدن اتری و آنی اضلال ایلسکدن اتری اما ای مستعمل و ناپاک سنگ جانیته کلزیر اخباخته شیطانندن
 بر امر لر سن (منشوی) تا بودی آدمی دیو ازینت * سید ویدی و جشیانید اومیت مادام که آدمی و صالح ایلسک شیطان
 سنگ ارد کدن یلردی و او شیطان سکا شراب طاند برردی (منشوی) چون شوی در خوی دیوی استوار می کربزد
 از یودیونایک * چونکم سن شیطانلق خویندن استوار و ثابت قدم اولد ای نایک شیطان سندن فقر (منشوی)
 آن کسان کرد امت آویختند * چون چنین کشتی همه بگر بختند * اول وقتکه آدمی و صالح ایلسک دامنک اول
 شیطانلر اصلد بر یعنی دامنکی محکم طوتد بر چونکه بولده اولد سندن قایدیلر * نفسیر ماشاء الله کان و ما لم یشاء
 لم یکن * بوحديث شریفک تفسیر یلر که حضرت نبی صلی الله علیه و سلم یوردی اول نسنه بی که الله دیلدی اولدی
 و شول نسنه بی که الله دیلدی اولدی پس بوقول شریفک معنای نظمه کتور و یور لر (م) آن همه گفتیم لیکن اندر
 پسج * بی عنایات خدا هیچ بود و کلی نصیحت و معرفتی دیدک و لیکن راه حقه متنی اولوب عزیمت ایلسکده
 خدای تعالی بنک عنایتلر پسج هیچ بود و کلی نصیحت و معرفتی دیدک و لیکن راه حقه متنی اولوب عزیمت ایلسکده
 حق * کرملک باشد سیاهش ورق * حق تعالی حضرتک و حقل خاص قوللر بنک عنایتلر بفرضی اگر فرشته
 اوله انک رقی سیاه در فتنات الانده مسطور در که ابو السعد بن شبلی نقل ایلر بر کون قبویاتده اوتر مشدم بدرم
 خلوتده ایدی قیو یقوا لیکن ناکاه بر کسه تمثیل ایلدی * ایلسکه عالم غیبک اهلندند بر شخک حضور نه دخوله اجازت
 استیوب شیخ دخی اجازت و یور و یور و کیرد کده شیخ دست و پانه یوزلر سور و دعا و شفاعت رجایلدی شیخ کادعا
 ایلیوب النی انک وجودی ارزو با تمام مسح ایلدی پس فی الحال پروبال صاحبی اولوب آسمان جانیته پرواز ایلدی
 بوقصدن کالوال ایلم بونه کونه کسه در جواب یردیکه بوملا نکه آسمانندن بر ملک در تسبیح و خد متنده قصور
 ایوب مقاسندن دوشدی و بر بالی شکست اولدی سائر ملککاری بوجانیک دعاسن المغه سوق ایلدیلر پس کلوب
 خیر دعاسنی کلوب بر بالی همت و عنایتله یرینه کلوب نه اراکی مقاسنه واصل اولدی محصل خلیفه الهی اولان
 مردان خدا ناک همت و شفاعتده اکثر ملائکه دخی محتاجلر در ایله کرملاک باشد سیاهش ورق یوردیلر ای خدا
 سنگ قدرلک چند سز و چون سز در یعنی ای خدا سنگ عظمه بی کم بی کیف در ظاهر و باطنک حالی اوزره عالم و واقف سن
 (منشوی) ای خدا از فضل تو حاجت روا باقو اد هیچکس نودر و ای خدا سنگ فضل و احسانک حاجتی رواد
 یعنی حاجتگیری حاصل و مراد بر واصل ایلیجیدر هیچکس بی سنگه یادایتک روا سز اولمز (منشوی) این قدر ارشاد
 و بختیه * آیدین پس عجب پوشیده الهی بوقدر ارشاد و هایت سن بغشلسن بوحال و یوزمانه کاجیه دل چوق
 عجزی اوز قشسن (م) قطره انش که بنشیدی زیش * متصل کردان بدراغای خویش * بر قطره علمکه
 ارلن بغشلدک ایل بر قطره علمی کندی در الیه که متصل الیه (منشوی) قطره علمست اندر جان من * و ارهانش
 از هوای زحمت سن بزم روجه بر قطره علمی هوادن زن خا کندن خلاص الیه (منشوی) پیش از ان کین خا که خاشخوش
 کنند پیش از انکه بادهانش کنند * اندن اولکده بوخا کار اول قطره علمی خسف ایلر لاندن اولکده بوادار اول
 قطره بی انتف و بخواید لر (منشوی) کجه چون نفس کد فو قدری کش ازیشان و انتانی و آخری اگر چه بادل اول

قطره بی چونکه نشف ایدلر سن قادر سن که اول بر قطره علمی اول خا کندن و بادلر دن کیر و اله سن و خیر اراوله سن یعنی
 اول قطره علمی خا کدن و هوای تن و بادلر کد نصکره سن آنی انزلک حبسندن خلاص قلیغه و خیر اراوله قادر سن
 می) قطره کور هواشدا کد ریشمت) از خزینه قدرت تو کی کجخت) بر قطره که هوایه کندی یعنی هوا آنی نشف ایدوب
 بخواهدی یا خود اول قطره که خا کد و کادی الهی سنگ خزنه قدر نکدن بجن بقدی (م) کردر ایدر عدم باصد
 عدم) چون بخوانیش او کد از سر قدم) اگر اول قطره عدمه کاه یا خود یوز عدمه کاه یعنی یوز فاق معدوم و فانی اوله
 چونکه اول قطره بی وجوده اوقویه سن اول قطره باشدن ایق ایلر یعنی اگر سنگ ارادتک اول فانی و معدومک موجود
 اول سنه تعلق ایلسه در حال کمال سرعت و شوقله مشیاعی الهام لامشیاعی الاقدام وجود جانیته کاور و استدیکت
 کی موجود اولور (م) صد هزاران ضد ضد رای کشد * باز نشان حکم تو بیرون میکشد * نیجه یوزینک ضد کدینک
 ضدی دیلر و از انکه ایلر کیر و سنگ حکمک اول بخوا اولان شیرلی طشره چکر و خارج وجوده کتور (منشوی) از عدمها
 سوی هستی هر زمان * هست یارب کاروان در کاروان * عدمه لردن وجود جانیته هر زمان یاری کاروانی کاروانه
 متصل اولشدر (منشوی) خاصه هر شب جله افکار و عقول * غرق سیکر دنددر بحر غول * خصوصاً هر کجیه جمیع
 فکر و عقل در یک بی پایان در یاده غرق و یوق اولور (م) باز وقت صبح ان الله یان * برزند از بحر سر چون ماهیان
 کیر و صباح وقتی اول الله منسوب اولان عقول و افکار و خواطر و اسرار در یادن ماهیلر کی باشلر بی یوق و اور لر
 و ظم و ره کاور لر (منشوی) در خزان ان صد هزاران شاخ و برک * در هزیم رفته از دریای مرگ * خزان و قنده اول نیجه
 یوزینک شاخ و برک هر هزیمتدن مرگ دیاسنه کتشد (م) زاغ پوشیده سیه چون نوحه کر * در کاستان نوحه کرده
 بر خضر) نوحه ایدینی و ما غم طویتی کی زاغ سیاه کیش کاستانده سیزلر فوئی اوزره نوحه ایلش (منشوی) باز فرمان
 اید از سالارده * مر عدم را انچه خوردی بازده * کیر و کویک سالارندن فرمان کاور یعنی قریه وجودک خا کندن امر
 وارد اولور عدمه که اول نسنه بی کدیک کیر و یور و آنی می تبه وجوده ایدر کوردر (منشوی) انچه خوردی واده ای مرگ
 سیاه * از نبات و دار و و برک کاه * ای مرگ سیاه اول نسنه بی کدیک و بخوایدلر آنی کیر و یور و اول نسنه نبات و دار و و
 و برک کاهدن در یعنی بونردن هر نه بی که بخوا و فانی اید کسه بونلری کیر و ادا الله دیو عالم عدمه امر الهی اولور پس اول
 ظهور و وجود ایچون مأمور اولان اشیا وجوده کاور و وظم و یور و (اذا اراد الله شیاً ان یقول له کن فیکون) نص شریفی
 بومعنایه اشارت قیلور (م) ای برادر عقل یکدم با خود آر * دمدم در تو خزانست و بهار * باغ دار سبز و تر و تازمین
 برزخچه و در و سر و وایچین * ای برادر عقل یکدم کندی که کتور و علمکی مشاهده می تبه سینه یور که آفاده نیجه
 خزان و بهار و ارایسه سندن دخی دمدم خزان و بهار و در مثلاً بسطک بهار و قبضل خزان صحتک زمان ربی و سقامتک
 وقت خرفی کیدر و کولک بر باغ بی مثال کبی و انده اولان احوال لطیفه و معارف جلیله انواع شکوفه کیدر پس
 کولک باغنی سبز و سر و وایچین و نشاط انبساط الله تر و رفح و رفاهیه تازه کور و غنچه معرفتن و ورده علم و حکمتندن
 و سر و عدالت و استقامتدن و یاسمین خلوص و صفو تندن بر کور (منشوی) از انبیه برلنپهان کشته شاخ * زانیه کل
 نهان بخترا و کاخ * برک افکار و اوراق کفتارک کمال و فرتدن شاخ دل پنهان اولدی و کل لطایفک و سنبیل معارفک
 بغایت کثرتندن بخرای عقل کل و کاخ علم رسل نهان اولدی * منشوی * این بختنای که از عقل کلبت) بوی آن کازار
 و سر و سنبیلست * بوی کل دیدیکه انجیا کل نبود * جوش مل دیدیکه انجیا مل نبود * بونم سوزلرم بر نفع
 سوزلر در که عقل کلندر و عقل معاش و جزویدن دکل و بود کفتار اول عقل کازار شک بوی و انک سر و عدالت
 و استقامتک رایحه سی و سنبیل حکمت و معرفتک رایحه سیدر پس لازمدر که اثرندن مؤثره و عطردن رایحه مر و ج
 و معطره استدلال و استهدا اید سن زیرا کلسر رایحه اولمز و ملسر جوش و خروش بولمز هیچ سن کل رایحه سی
 کوردنی که اول موضعده کل اولیه و جوش مل کوردنی که اول مجله مل اولیه زیرا بوجوش و بوی عوارضندن
 البتته بر محل و مقومه محتاجدر کذلک کلمات صححه و مقالات فصیحده دخی بر متکم و مدبره معتقددر که اول مدبر
 عقلدر پس (ع) کلامندن اولور معلوم کشینک کندی مقداری * قولنک صد اقبه بکو کونه عبارات لطیفه و الفاظ
 شیرینک متکم و مدبری عقل کل اید بکنه شبهه و شاید یوقدر (م) بوقلا و زست و رهبر می ترل * بی برد تا خلد و کوتر
 می ترل * پس بولکلام که عقل کل کاندن بودر سکا قول و لا و زرهبر در کراستقامت ایدر سنگ و انکله استهدا ایدوب باغ
 بولنه کیدر سنگ سنی تا خلد و کوتره ایلر و زور و در و س و حدیقه حقیقه واصل ایدر (منشوی) بود وای چشم
 باشد نور ساز * شد و بوی دیده یعقوب ساز) رایحه چشمه نور و زریحی و ضیاء و بریجی دوا اولدی حضرت یعقوب علیه
 السلام کوزی بوبدن اچلدی (فلما ان جاء البشیر القیه علی وجهه فار تبصیرا) آیت کریمه سنگ مصداقی اوزره وقتاکم

حضرت یوسف علیه السلام در بشیر کلوب اول قیدی حضرت یعقوب علیه السلام وجه مبارک که القا ایلد کده
یوسف قید اولان راجحه سندن انک بیاض اولمش و بی نور قالمش کوزلی اچلوب بصیر اولدیغی حالده یوسف جانینه
رجوع ایلدی (منشوی) بوی بدیده راتاری کند * بوی یوسف دید راتاری کند * راتاری راجحه تحقیقا چشمی تیره
وی نور ایلر یوسف راجحه سی چشمه معاونت ایلر یعنی بدو فاسد اولان کسه لر راجحه خبیثی چشم دلی تیره و نایب ایلر
و یوسفان حقیقت اولان اصحاب هدایت و ارباب معرفتک رواج طبعه سی بصیرت صیرتی کشاده و یوسف ایلر (منشوی)
نوگه یوسف نیست یعقوب باش * همچو اوبا کره و آشوب باش * سن که یوسف دکان یعقوب اول حضرت یعقوب
علیه السلام کی کره و تضرع و نیازله اول یعنی چونکم مقام مطلوبیته ابرمدک و مرسته محبوسیتیه قدم بصوب
اصل اولدک کز کدر که یعقوب و ارباب بار اوله سن و روز و شب انک شوقنده کره و زاری قیله سن اکر بومعنا نلک سر نه
و غورنه ایرمک استرسک (می) بشنوی این پند از حکیم غزنوی * تابیایی در تن کهنه نوی حکیم غزنوی حضرت نلرندن
پویندی ایش و بونکله ایش ایت تا کهنه تنکده تازه لک لک بولم سن و بی حیات اولان قلبه که بولکات حیات بخشیدن
حیات دل حاصل قیله سن حکیم حضرت نلرینک یورد قلی بویکی بیتدر * منشوی * نازار و بی سیاید
همچو ورد * چون نداری * کرد بدخوی مکرد * زشت باشد روی نازیبار زرد * سخت باشد چشم نایب و درد
نازه تازه کل کی لطیف و زیبا بر یوز کل چونکم کل کی زیبا یوز طوطی سن نازلنه و بدخو بلک اطرافنه
طولنه و بر ازش و نامقبول نازیبا و صاری یوز و مشکدر چشم کور و درد اوله یعنی برکسه هم کور و هم مر یض
واهل درد اولوقتی مشکدر چشم کور کذلک روی نازیبا ایکن بدخوی اولوق و کور اولوق و اندن ماعدامریض اولوق
کبیر بویکی حالت قبیحه به مبتلا ایکن با خصوص ناز قلیتی اقیج قبیاحتدن اولور حاصل کلام بر موجب حدیث رحم
الله امر اعر ف قدره و لم تعد طوره برکسه کندی مقداری بیلک و طور و مرسته سندن تجاوز ایلک رحمت حقه اقرب
و احسانه الیقدر (می) پیش یوسف نازش و خوبی مکن * جز نیاز و آه یعقوبی مکن * یوسف قیدنده نازش و خوبی ایله
یعقوبه مفسوب اولان نیاز و اهدن غیری ایله یعنی یوسف مصر حقیقت اولان اهل کمال حضورنده عرض جلال و کمال
قیله بلکه یعقوب و نیاز و خضوعدن خالی اوله (منشوی) معنی مردن ز طوطی بدیناز در نیاز و فقر خود را مرده ساز
* طوطیدن اولمک معناسی نیاز اولدی یعنی انک اوله سندن مستفاد اولان معنی نیاز و فقر اولدی سن هم کنیدی
نیاز و فقر مرده دوز یعنی استغنا و کبری تر لایله و حیات طبعه جانینه طالب و محتاج اول * منشوی * تادم عیسی
ترازنده کند * همچو خوبنت خوب و فرخنده * تابر عیسی صفتلک کسه نلک نفس جان بخشی سنی زنده ایده
اول عیسی علیه السلام کنیدی کی سنی خوب و فرخنده ایده اکر سن دیر سنکه ربع صفت اولان اصحاب معرفت
و ارباب ولایت بزی نظری ایله احیا ایلر و نلر و دم صبا و اولملر جان و دلمزی سر سبز تازه قیلر و جواب * منشوی
از بهاران کی شود سر سبز سنک * خاله شونا کل برید رنگ رنگ * هم ارلردن طاش قن سر سبز و تازه اولور یعنی اولم
خاله اول تاسنک وجود کده رنگ رنگ کالر بته یعنی هم ارلر کی اولان مر می و مرشد لرک نظر اکر کبیر تأثیر لردن
حصه دار اولوق و نشو و نما بوق استرسک خاله کی اول متواضع و متذل اولوب انلرک تریه سنه مستعد اول نازمین
وجود کده کونا کون معانی کلری و اسرار و معارف و حکم لطایف و منبلی ظهوره که مادامکه بونلرک حضورنده
خاله کی اولیه سن بومر تبه بی بولم سن * منشوی * سالها بوسنک بودی دل خراش * آرمون کن بکرمانی خاله باش
نیجه بیلر سن طاش اولدک دلمراش یعنی طاش کی صلابت و قسوتله و غلظت قلبیه نیجه بیلر کور که الم و بریجی و قلوبه
زخم اورجی اولدک امتحان ایچون بر زمان خاله اول خلاصه کلام جوق زمان کبر و شوقله و صفت عجب و انانیتله
طاش کی دلمراش اولدک تجربه ایل بر زمان خاله کی اول پست و متواضع و تخم نصیح و ارشادی قبول قیل کور سندن
انلر حاصل اولور و نقدر منافع و فوائد دینی و دنیوی ظهوره کاور دیمک اولور * قصه پیر چنکی در عهد امیر المؤمنین عمر
رضی الله عنه در روزی نوای از بهر خدا در کورستان چنکی زد (منشوی) آن شهید سنی که در عهد عمر * بود چنکی
مطرب بی باکر و فرقی آتی اشد کیکه حضرت عمر رضی الله عنه زمانده کور فر ایل بر مطرب چنکی و اراید بیکه اوایل حالده
انک آواز سنک خیلی لطافت و زینتی و ارایدی (منشوی) بلبل از آواز ایلر و خوشدیدی * بلبل طرب ز آواز خوش صدشیدی *
مثلا بلبل انک آوازندن بی خودی و هوس اولوردی خوب اولان آوازندن مستقیمک طربی یوز اولوردی * منشوی *
مجلس و مجمع دمس آراستی * و از نوای اوقیامت خواستی * انک نفسی مجلس و مجمع زینت ایلدی و انک نوا و نغمه سندن
قیامت قاشردی یعنی اول ترنم و الحان ایلیدی قبور اجداد لایر مرده اولان دللر حیات کلوب انک دم حیات بخشیدن
قایم اولوردی و حیات اخر یوز لردی (منشوی) همچو اوبریل * ساوازش بقن * مر دکانرا جان در اوردیدن

* اسرافیل * کی که انک آوازی فن و صنعتله مرده لرک بدنه جان کتورردی و مرده دللرک قلوبنده حیات بتورردی
(منشوی) یار سائل بود اسرافیل را (کس سماعش بر برستی فیل را) مصرع اولده یار سائل لفظنده بر قاج وجه جانزد
اولا سائل سؤالدن اوله بوقدیر او زره معنی اسرافیله سوال ایدیجی یار ایدی دیمک اولور نایب سائل سیلاندن اوله یعنی
جاری بوقدیر او زره معنی اول بیر چنکی حیات بخش جان و جان اولمقده و آواز و الحان قیلده بریار جاری و هم زبان
ساری ایدی اسرافیله نالسا یا حرف علت اوله رسایل رسینک جمعی اولور رسوله بویه محالده یارده و معین معناسنه
کاور بوجه او زره معنی یا خود اول مطرب اسرافیله یارده لروهم اواز و دمسازل مرسته سنده ایدی که انک آوازی نلک
استماعدن بر و بال بتدری بیل کی کران و تقیل اولنره و کثافت و کسالتده قالدنره دیمک اولور (منشوی) سازد اسرافیل
روزی ناله را * جان دهد پوسیده صد ساله را (اسرافیل حضرت نلری بر کون ناله سنی دوز و صور و نغمه ایدوب آواز ایلر نیجه
یوز بیلوق جوریمشه جان و بر ریس نغمه مطرب و نغمه اسرافیل مناسبته حیات بخش قلوب و ارواح اولان انبیا علیهم
السلام و اولیای عظامک نغمات حیات مضاهات لری نلک شرح و بیانه شروع ایدوب یوز لردی * منشوی * انبیا را
در درون هم نغمه است * طالبان آزان حیات بی بهاست * انبیا علیهم السلام در و نغمه هم نغمه لروارد لیکن
معنوی طالبلره اول نغمات معنویه دن حیات بی به اولور که اول شول حیات باقیه در که کا اصلایقیت اولم (منشوی)
نشودان نغمه ها را گوش حس * کز ستمها گوش حس باشد نجس * حس قوائی اول نغمه لری اشتهز زیر اظلمردن
و تعد بلردن حس قوائی نجس و نایب کدر بواجلدن اول بال اولان نغمات طبعیه بی استماع ایتمز گوش حسک
نغمات قلبیه و کلمات معنویه بی استماع ایلدیجی عجب دکلر زیر اوبکات قلبیه و نغمات معنویه جن و برینک کلماتدن
الطف و اخفادر چونکم گوش حس آدمی کلمات قلبیه به نسبتله ظاهر و باهر اولان کلمات جنی و نغمات پر لری
استماعه قادر اولمز پس اندن اخفی و الطف اولوق نیجه فهم و ادرا که قادر اولور نته کم بویته بومعنا به اشارت قیلور
* منشوی * نشود نغمه پری را آدمی * که بود از اسرار بریان انجمی * آدمی برینک نغمه سنی اشتهز بر که اول آدمی
پر لردن اسرارندن انجمی و غافلدر (منشوی) کرچه هم نغمه پری زین عالمست * نغمه دل بر تر از هر دود مست * اکرچه
پرینک نغمه سی هم بوعالمند لیکن قلبک نغمه سی هر ایکی نفسدن یعنی آدمی و پرینک کلامندن برتر و عالیتر در پس
گوش حسله نغمات قلبیه نلک استماعی و ادرا کی ممکن اولمز زیر اوبکات قلبیه بوعالمند و بوعالمه مضاف اولان کلمات
قیلندن دکلر انکچون کلمات آدمی پریدن الطف و اخفادر (منشوی) کر پری و آدمی زندا نیند * هر دودر زندان این
نادانیند * زیر پری و آدمی زندان لردن هر ایکیسی بونادانلق زندانده در لری یعنی پری و آدمی جهل و غفلت زندانی
ایچره نایب و ساکن اولمشدر بواجلدن بوقه زندانی دینور کربو خصوصه شاهد و برهان استرسک نته کم
بیور لردن (منشوی) معشر جن سورة رحمان بخوان * تستطیعوا تنفذوا و اربازان * سورة رحمانه معشر جن ایتی
او قوتستطیعوا ان تنفذوا و انکم لری نلک معناسی کرویل تاسکا بونک حقیقی معلومه اوله یا معشر الجن و الانس * ای کوفه
جن و انس ان استطعتم اکر قادر ایه کران تنفذوا و نفوذ و خروج ایتمکله من اقطار السموات و الارض جوانب
سموات و ارضدن فافذوا پس خروج و نفوذ ایدک لا تنفذون نفوذ ایده من سزالا سلطان الا انک قدرت و قوتله (قال
القاضی ان قدرتم ان تنفذوا و تعلموا ما فی السموات و الارض فافذوا و تعلموا * کن لا تنفذون و لا تعلمون الا بینه
نصها الله فتعرجون علیها بافکارکم) پس بومحله منقهم اولان بود که جن و انسان زندان لردن و محبوسان محسوساتدر
انبیا علیهم السلام و اولیای عظامک سموات ارواحنده اولان علومه شعور لری بوقدر مکر الله قوت و قدرت و بر مکره
عالم قیله (منشوی) نغمه های اندرون اولیا * اول کوبد که ای اجزای لایه اولیای عظامک در و نلک نغمه لری اسان معنایله
اولادیر که ای انک جز و لری یعنی لایه مضاف اولان و نغمه تعلق قیلان جز و لردن (می) هین زلای نفس سرها بر زیند
این خیال و وهم نلک سوا فکنید * اگاه اولک نفی لاسندن باشلر بکزیو قاری اولر یعنی نفی لاسیله مراد نفیه متعلق اولان
لامرسته سیدر که جمیع ماسوا را اولور جمیع ماسوا وادن باشلر یوقاری جقارک و مرسته فنا و نفیدن خلاص اولک
بوخیال و وهمی بر جانینه براغکز و موجود حقیقی مرسته سنه کاکز و آتی جمیع ماسوا دن حقیقه استنفا قیلکز و انکله
همیشه و دائم و باقی اولکز (منشوی) ای همه پوسیده در کون و فساد * جان باقی تان نویسد و نژاد * ای بوعالم کون
و فسادده در کای جوریمش جانلر و هو و هو سه مرده اولمش جنانلر سزل باقی اولان جانلر بکزیو قاری و دخی طوغمدی
باقی اولان جان شول ولد معنوی و حیات قلمیدر که مرشد کالک تریه و همته و طالبک راه حقه طاعت و ریاضتیه
روحندن حاصل اولور و معرفت و حکمت لبیلر نشو و نما بولوب قوت حاصل قیلور و من بعد اول حیات طبعیه و ولد قلبیه به
فناطاری اولمزلر که ابد الایا باقی قالدن (منشوی) کر بکوم شمه زان نغمه ها * جانها سر بر زندانده خه ها * اکر اولیای

عظامک درونده اولان اول نغمه لردن بر شمع سوبلیم واندن بر مقدار لفظ کتورب نقل ایلیم جانلردنجه لردن باش یوقری
اورر یعنی دجهای اجساد ایچره مرده اولان و مقابر ابدانده یوسیده قالان ارواح انسانی اول نغمه لردن لفظاقتدن
حیات بوله لرباش یوقری کتورب ظهوره کاورلردی * مثنوی * کوش راز نیک کن کان دور نیست * لیک نقل آن
بتودستور نیست (کوش جانکی یونغمه لری لسان معتایله سوبلیم متکلمه قریب ایله که اول متکلم هر عصره سندن
ایراق دکادر و لیکن اول نغمات معنویه بی الفاظ و حروفله سکا نقل ایتمکه دستور یوقدر کر کدر که سن اتی سمع جانله استماع
ایده سن * مثنوی * هین که اسرافیل وقتند اولیا * مرده رازیشان حیانتست و نما * ای مقابر ابدان ایچره مرده
اولنرد و دجهای اجسادده مدفون قائلرا گاه اول کز اولیاء الله و قتلرینک اسرافیل در عمره دل اولنلره و افسرده
و بر مرده قائلره حیانت بی بها و نشو و نما وارد * مثنوی * جان هر یک مرده اندر کورتی می جهم را و آوازشان
اندر کفن * هر مرده ده دالک جانی تن قبرندن کفن و لباس صوریده پیچیده ایکن انلرک آواز لردن حیات بولوب
صیحر اوزنده اولوب حشر معنوی ایچون قایم اولور و قیامت معنوی بی مشاهده قیلور * مثنوی * گوید این آوازاها
خود خداست * زند کردن کار آواز خداست * اول حیات طیبیه بولان و دم اولیا یله زنده اولان کسه دیر که بو آواز
خلافتک آواز لردن جدار زیر بوانلره بکزه مرزنده ایتمکک آواز خدا نیک کاریدر خلافتک آوازی بواجتدن
عاریدر پس انبیاء علیهم السلام و اولیای عظامک قلوبنک آوازی و رازلی من حیث الحقیقه اللهک آوازی و رازی
اولد یغنه اشارت ایدوب بویسته تنبیه یورر * مثنوی * ما بر دیم و بیکلی کاستیم * بانک حق امد همه بر خاستیم *
یز که مر تبه فساد و قید دلقیده اولان ارواح اولدک و بالکلیه کسلدک و محو اولدق حق تعالی نیک بانکی یعنی کلام
هدایت انجایی کلدی و سمع جانرا اتی استماع ایدوب دو کالی قالدق و حیات طیبیه بولوب انکله قایم اولدق * مثنوی *
بانک حق اندر حجاب بی حجاب * آن دهد کد و داد می راز حجب * حق تعالی نیک بانکی اگر حجابده و اگر بلا حجاب
آتی و برر که او حق حضرت مریمه جیمیندن و یردی بانکدن مر اد بوراده بی حرف و صوت از لان کلام الهی در و حق
تعالینک تکلمی ایکی نوع اوزره اولور بر نوعی بلا حجاب و حیلله اولان و قلبه بلا واسطه اشارت ربانیه ایله کلان کلامدر
و بر نوعی دخی و رای حجابدن اولان و یا خود ملائکه واسطه سیله ظهوره کلان کلامدر نته که بو آیت کریمه کلام حقل
بی حجاب و من و رای حجاب اولمسنه دلالت وارد قال الله تعالی فی آخر سورة الشوری (وما کان لبشر ان ینکلم الله
الا وحیا و من و را حجاب او برسل رسولا فیو حی باذنه) محصل کلام الهی اگر بی حجاب و بی واسطه قلبه و حی و اسون
و یا خود ملائکه بی انبیاء علیهم السلامه ارسال ایلوب و یا خود من و رای حجاب حضرت موسی علیه السلام درخت
حجابنک و راستدن سوبلدیکی کبی انلر واسطه سیله و حی ایلدیکی کبی اولسون علی ای وجه کان کلام الهی آتی اعطا
ایلر که حضرت مریم علیها السلامه جیمیندن نفخ ایلدی و اول نفخه الهیه سبیلله حضرت روح الله ظهوره کلدی
فتغنا فیه من روحنا شریفک ما صدق فیه نافع حقیقه خدای تعالی در بعض مواضعده حضرت جبرائیل
علیه السلامه اسناد اولغسی مجاز ادر چونکم حق تعالی حضرت تدری حضرت مریمه نفخ ایلدی و کالسان حقیقه
بی حرف و بی صوت کلام سوبلدی انک اثری حضرت مریمک وجودنده روح الله اولدی و اندن ظهوره کلدی پس
هر قنقی کسه نک قلبه کلام حق کسه و انک جان و دلنه الهام الهی اولسه انک خاصیت و شانی اولد که انک در و سندن
مرده لرا حیا ایلدی بر عیسی دم و لدم معنوی حاصل اولور و نفخه حق ایله وجود بولور و کاعند المشایخ و لدم معنوی دینور
(مثنوی) ای قنسان نیست کرده زربوست * باز کردید از عدم زان از دوست * ای مرده لردن شول کسه لردن که
قنسان لری بوست التیده یوق ایلش دوستک آوازدن و انک کلام بار ازندن عدم جانبدن وجود حقانی مر تبه سنه
رجوع ایلان و همیشه بقا و دام حقله باقی اولک و زنده قالدک (م) مطلق آن آواز خود از شه بود * کچه از حلقوم
عبد الله بود * گفته اورا من زبان و چشم تو * من حواس و من رضا و خشم تو * رو که بی سمع بی بصر تو * سر تو
چه جای صاحب سر تو * چون شدی من کان الله ازله * من ترابشم که کان الله * اول مرده دلری احیا قیلان
و بر مرده و افسرده اولان روحلره نشو و نما و یرن آواز و کلام بر از خود مطلقا شاه حقیقه دن اولور و کچه بحسب الظاهر
الله قولنک حلقوم و دهانندن ظهور و قیلور و بوم سنایه (ان الله یقول الحق علی لسان عبده) حدیثی دخی شهادت
قیلور و عبد الله شول بنده کاملدر که جناب حق کاجع اسماء و صفایله تجلی قیده و قرب نوافل و قرب فرائضه و اصل اوله
بنده کان حق ایچنده بو عبد کاملدن ارفع و بونده فاضلدن اعلی بردخی اواز زربا بومر تبه اسم ذات * متعجب جمیع صفات
اولان اسم اعظمک مظهری و عبدیدر الله سبحانه و تعالی اول کامله قرب نوافله دیدیکه بن سنک لسان و چشمکم
و بن سنک اسماء و صفایله حواسکده ظهور ایدیه نم و بن رضا و خشمکم یعنی سنک رضا ک بنم رضام و سنک خشمکم

بنم شمعدر یوری ای بنده خالص بنم عبادم مایبندده مر شد اولد یغنه حالده یغنه ایشیدر و یغنه کور رسن و الانسان
سرمن اسراری حدیث شریفک فخر و اسخه سر سمن نه سر شلی صاحب سر سمن من کان الله کان الله له حدیثنک
مقتضاسخه چونکم سن الله اولان کسه اولدک و له و حیر نکدن بندخی سنک ایچون اولور مکه بو خصوصه کان الله
حدیثی ثابت و برهان قاطعدر (م) که تویی کویم ترا گاهی منم (هر که کویم آفتاب روشن وای عبد کامل و بنده فاضل
گاه سکا سن دیرم تعینک و عبودیتک جهنندن و گاهی بنم دیرم ربوبیتک والوهیتک جهنندن هر نه دیرم آفتاب
روشن و وحدت مبرهنم (مثنوی) هر یکا تا بنم زمشکاتی دمی * حل شد انجا مشکلات عالمی * هر نه مظهر و تجلی قیلیم
اسماء و صفایله برمشکاتدن بر دم طالع و ظاهر اولم اول محله عالمه منسوب اولان کسه لردن مشکلاتی حل اولور اکثر
نسخه ده مشکات یا سر و افع اولوب دمه مضاف اولمشدر بو تقدیر اوزره معنی هر قنده که نفسنه منسوب اولان
مشکاتدن بلدرایم یعنی هر قنقی محله که دم و کلامه منسوب اولان محل مصباح حقیقه دن تجلی ایلیم او محله ده
عالمک مشکلاتی حل و کشف اولدی دیمک اولور (مثنوی) ظلمتی را کافکتابش بر داشت * از دم ما کردان ظلمت
چو چاشت * شول بر ظلمتی که آفتاب اتی دفع ایلدی و از له قیلدی برنم نفس و کلامزدن اول قوشلق کبی روشن
اولور ظلمتدن مراد جهالت و غفلت و کفر و معصیت ظلمتدیر که انبیاء علیهم السلام و اولیای عظامک
دم و نفسلری ایله زائل اولور بعض نسخه ده بو بیت واقع اولمشدر (مثنوی) هر یکا تاریک آمدنما * از فروغ ماشود
شمس الغی * هر قنده نامعقول و ناسر بر ظلمت کلدی و ظاهر اولد یسه اول ظلمت برنم فروغ فتعلیزدن فحی کونشی
کبی اولور بوجله گفته اورا من زبان و چشم تو بیتدن بوجله کلنجیه دل جناب حق لساندن در پس حقیقت آدم مرآت
الهی و بلا واسطه مظهر اسماء و صفات ربانی اولد یغنه اشارت ایدوب بویست شریفی ادایورر * مثنوی * آدمی را
و بخورش اسماء غود * دیگر از آدم اسمای کشود * آدمه و آدمه منسوب اولان اولادنه اول خدای متعال بنفسه
کندی اسماء و صفاتی کوسردی و بر مصداق و علم آدم اسماء که اسماء تعالیم ایلدی و آدمدن غیر یله آدمدن اسرار
اسمائی فتح ایلدی و آدمی و اولادنی خلیفه قیلوب انک واسطه سیله خلق عالمه علوی و سفلی هر ک ایسه اسماء و صفاتی
عیان قیلدی پس آدم بین الحق و الخلق بر رخ جامع و واسطه کاملدر و خلیفه فاضله اولان قوت و قدرت و ارادت
و علوم و حکمت و معرفت و بونلرا مثالی اولان صفتلر آدم کاملده هر قدر و ارایسه جمیع حضرت حق کدر پس انسان
کامل مرآت الهی و مخزن اسرار ربانی و مظهر انوار سبحاندر * مثنوی * خواه از آدم کبر نورش خواه از او خواه از خیم
کبری خواه از کدو * پس سن استرک آدم کامل و خلیفه فاضلدن اخذ ایله انک نورنی و یا قادر ایلک بلا واسطه اول
الهدن اخذایت نته که انبیاء علیهم السلام و اولیای عظام بلا واسطه اندن اخذ ایدرلر و خواه خیم و خدندن اخذ ایله
حی علم و معرفتی و خواه کدوی وجود خلیفه دن * مثنوی * کین کدو باخیم به پیوستست سخت * فی چو نوشادان
کدوی نیک سخت * بو کدوی وجود خلیفه خیم و حدت مستخلفه سخت متصلدر دایما اندن امتفاضه ایدوب و آلت حق
اولوب مستحق اولنلره حق ادوا فاضله ایلر برای بشر بنده قیلان و اسیر صورت و انانیتده اولان اول کدوی نیک سخت
سنک کبی شهوت نفسانیه و لذت جسمانیه سندن شاد کددر بلکه حقله شاد و درونی وجود مطلقه آباد در پس درونی
حقله آباد اولان خلیفه دن اسرار و انوارنی الحق حقدن المقدن و اول خلیفه حقل آئندن دخی المقی نه حقدن الحق
کبیده و علم جلالی غیر النهایه نته که بو معنایه اشارت ایتمک ایچون حدیث رسول علیه السلامک مضمونی نظمه کتورب
یورر * مثنوی * گفت طوبی من رأی مصطفی * والذی یبصر لمن وجهی رأی * حضرت مصطفی صلی الله علیه و سلم
یوردر بلکه طیبیت و سعادت اول کسبه که بی کوردی و دخی شول کسه به طیبیت و سعادت که بنم و جهمی کورن کسبه بی
کوره بو حدیث شریفه اشارتدر که امام طبری و حاکم عبد الله بن بشردن اتفاق اوزره بو حدیثی روایت ایدرلر که
قال علیه السلام طوبی لمن رأی و آمن بی و طوبی لمن رأی من رأی و آمن بی * طوبی لهم و حسن دأب * یعنی طیبیت
و سعادت شول کسبه که بی کوردی و بکا ایمان کتوردی و دخی شول کسبه که بی کورنی کوردی و دخی شول کسبه که
بنی کورن کسبه بی کورن کسبه بی کوردی طوبی و جنت انلر ایچوندر بیغمبری کوروب و مجلسنه حاضر اولنلر اصحاب دیرلر
و اصحابی کورنه تابعین و تابعینی کورنه تبع تابعین دیرلر اگر چه لفظ حدیث شریفدن بواج کوروهه منحصر اولوق
منفهم اولور لیکن رؤیتدن مراد رؤیت علمی اولور سه الی غیر النهایه و الی دور قیامه به طیبیت و سعادت هر وارث نبی و عالم
سر مصطفوی اولنلره و انلری کورنلره حاصل اولور و حضرت مولانا قدس سره العزیز دخی بو محله ده مراد شریف لری
بودر نته که بر کسه حضرت پیغمبر علیه السلامدن علم اقتباس ایلسه و بر کسه ده اندن اقتباس ایلسه الی غیر النهایه
بو گونه اخذ اقتباس ایلسه لرمادام که علم اولد یغنه آخر ده اولان کسه دن اخذ ایتمک اولده اولان کسه دن اخذ ایتمک کبیدر

وانك مرادينه كنهك بيمبر عليه السلام مرادينه كنهك كيددر (م) چون چراغی نورش می را کشید هر که دید او را
 یقین آن شمع دید * مثلا چون که بر چراغ شمع نور می چکدی یعنی اول شمع در شعله اخذ ایدوب و چراغ وجودی دخی
 باندی و شعله اندی هر کیمکه او چراغی کوردی یقین محقق اول شمع کوردی (م) همچنین تا صد چراغ ارتقل شد دیدن
 آخر قای اصل بد) بونک کبی بوز چراغه دل اگر نفس اولسه یعنی اول چراغ نور می بود کراولان اسلوب اوزره نیچه
 یک چراغه دل انتقال قیلسه هر بر چراغ بر آخر چراغ نورندن مشعل اولسه آخر کی چراغی کورمک اصل قای
 اولدی یعنی اولکی چراغی کورمک واکام لاق اولق مرته سنده اولدی زیر بونک نوری اندن مقتدر (مثنوی)
 خواه از نور پسین بستان توان * هیچ فرقی نیست خواه از شمع جان * استر ایست سن اول نوری صکره کی نوردن آل هیچ
 بر فرق بودر استر سگ شمع جاندن آل شمع جاندن مراد جاندن نور و بر دکی ملاحظه ایله حضرت خدا در حضرت نبی
 محبتی علیه السلام اولسه دخی جائز در خلاصه کلام منور باطن اولان علمی استر سگ چراغ پسین مرته سنده اولان
 عصر که کی وارث حضرت نبی علیه السلام من اقتباس ایله و یا خود حضرت نبی علیه السلام مشکات
 روحندن اقتباس ایله و استر سگ جله انواره اصل اولان حضرت خدا من اقتباس ایله و مقتدر اولان نورل ما بینده هیچ
 فرق بودر هر قنغینندن اولورسه اولسون زیر بونک نوری عینیه اولکی چراغ نوریدر بلا فرق (مثنوی)
 خواه بین نور از چراغ آخرین * خواه بین نورش ز شمع غابری * استر ایست نور آخر لک چراغندن کور استر ایست نور
 غابری و عابرا و لک شمعندن کور غابری ماضی معناسنه در استر ایست نور حق متاخرینک وجود لری چراغ لردن
 مشاهده ایله استر ایست افی عبور و مرور باین مقدمینک مصباح ارواحندن مکاشفه ایله کور * در معنی حدیث
 ان ربکم فی ایام دهر کم نفعات الافتراض الیها * بوحیث شریفک معناسنده در که حضرت مصطفی صلی الله علیه
 وسلم یوردی و ابوهریره و ام سلمه رضی الله عنهما اول حضرت تدن بونی بویه روایت قیلدر حضرت علیه السلام
 یورمشلر که تحقیق بکنز ایچون زمانکر کونلرنده نفعات وارد نفعات حاصمه ایله نفعه نل جمعیدر یعنی طیب
 رایحه و وارد مراد الله لک رحمتیدر انکچون بعض روایتده من رحمة الله لفظی من بیایه ایله وارد اولمشدر آگاه اولک
 ای طالب حق اولنر اول نفعه لری توجه و قصد قیلک تعرض توجه و قصد ایله که در لریس حضرت مولانا قدس الله سره
 العزیز بوحیث شریفک معناسنده نفعات رحمة للعالمین اولان سرور کائنات علیه السلام وارثینه جل ایدر
 و بونلر هر بری نفعه الهی و نفعه ربانی اولدیغنه تعلیم و تفهیم ایدوب بیوررل * مثنوی * گفت بيمبر که نفعتهای حق
 * اندرین ایام می دارد سبق * بيمبر علیه السلام دیدیکه حق تعالینک نفعات لری بویامده سبقت کتوررل
 یعنی جمیع اوقاتده و کمال ساعتده نفعات الهیه خلاق اوزره ظهوره کور و غلبه قیلور * مثنوی *
 کوش و هش دارید این اوقات را * در ربایید این چنین نفعات را * ای طالب نفعات الهیه اولنر بوقتلر کوش
 و هوش طو تکز بوجملین لطیف و شریف نفعات لری فایز یعنی اخذ و قبوله مستعد و طالب اولکر * مثنوی * نفعه
 آمد مر شمار اید و رفت * هر کرامی خواست جان بخشید و رفت * نفعه دیکر رسید آگاه باش * تا زین دم و اتمانی
 خواجه تاش * هر وقتده نفعات الهیه اولان نفعه حق سزه کلدی و تحقیق سزی کوردی و کندی و هر کیمه
 دلدیسه جان و ایمان بغشلدی و رحلت ابدی اکبر بوکامک وجودندن مستفید و مستر شد اوله مدلا ایسه
 بر آخر نفعه دخی یتشدی آگاه اول و آتی بول تاندن دخی کبر و قلمیه سن ای خواجه تاش و نور ظهورندن
 محروم اولیه سن ای کاخ فاش * مثنوی * جان ناری یافت زو آتش کشی * جان مرده یافت از وی جنبشی * آتش
 منسوب و مضاف اولان جان غضبناک غضب و شهور آتشی اولدر مملکی اول شیخ ربانی و نفعه سبحانیدن بولدی
 کشی بضم الکاف قرأت اولورسه معنی بودر و اگر بفتح الکاف قرأت اولنورسه شوق عشقه آتش کبی بر شعله و نورانی
 اولان آتش کش اولغی و جذب نار محبت قیلغی اول نفس رحانیدن و دم سبحانیدن بولدی و غفلتله مرده
 و خطا و معصیته پزمرده اولان جان انسانی علم و معرفتله اول نفعه الهیدن دین و طریقه بقیه جنبش و حرکت بولدی
 (مثنوی) جان ناری یافت از وی انطفاء مرده پوشید از بقای اوقبا * و ناره منسوب اولان جان غضوب و پرشوت اول
 حضرت تدن منطقی اولدی و جهالت و غفلتله مرده انک بقاسندن قبای حیات ابدیه بی کیدی و اول تازه لکی و جنبشی
 سالک اول مالک خزائن الهیه دن بولور * مثنوی * نازکی و جنبش طویست ان * همچو جنبشهای خلقان
 نیست ان * نازکی و جنبش طوی در اول سالک خلق حرکت و جنبشی کبی دکلدر اول طوی جنت اعلاده
 بر شجر رعنا در که جمیع اهل جنت انک سایه سعادتده خوش بکرلر و انک تحت ظلمتده برلر ایچر جمیع بیوت و قصور
 جنانده انک اغصانی متدلیه و اثمار و قوطی دایه در (م) کردار فتنه در زمین و آسمان * زهر هاشان آب کرد در زمان

خود زبیم این دم بی منتها * باز خوان فاین ان یحملنها * ورنه خود داشتقن منها کی بدی * کر نه از پیش دل که خون شدی
 * بویات شریفده منصفهم اولان بودر که حدیث شریفده اولان نفعات خاتم معجمه ایله اولان نفعه معناسنه
 اولمشدر و اول انک معناسنه و ثانیاً مناسبتله بونک معناسنه اشارت قیلشدر و ایکسینک یله جواز نه ذاهب
 اولمشدر پس خاتم معجمه ایله اولدیغی اوزره بیوررل که اگر وجود انسانیده اولان دم سبحانی و نفعه ربانی زمین و آسمانه
 دوشه ایدی انلرک اهللر سنک زهره لری در حال آب اولیدی و اریوب قنایولیدی خود بودم بی منتها و امانت خدا انک
 بیخندن زمین و آسمان ایا و اشفاق ایلدیلسن کیر و اوقوفاین ان یحملنها آیت کریمه سنی والا بویه اولیه ایدی اول امانتدن
 بونلرک خوف و اشفاق یقین اولوردی اگر بودم بی منتها انک بیخندن قلب کوه خون اولیدی بویات کریمه به اشارتدر
 جناب حق سورة احزاب آخرنده بیوررل (اناعر ضنا الامانه) جناب عزت بیوررل که تحقیق بقرع عرض ایلک امانتی
 (علی السموات والارض والجبال) سموات و ارض و جبال اوزره امانتدن مراد بهضرفر ایدر در بعضی و بعضی معرفه
 الله در بعضی و بعضی تکالیف شرعیه در بعضی لیکن حضرت مولانا قدس الله سره العزیز بویوردیغی بوحیثی
 جامع اولور که بیوررل که اصل امانت نفعه الهیه اولان روحدر که مبدأ جمیع اعمال و احوال و علت جملہ تکالیف
 و واجبات و حرام و حلالدر پس اصل ارض و سما و جبال بونفعه دن اعراض و اشفاق ایلدیله که مبدأ جمیع تکالیف
 و احوالدر و بعض اهل تحقیق امانتدن مراد کمال ظهور حقدن من حیث اسمائه و ذاته و صفاته در لریس بوجعیته
 بر شینک استعدادی یوقدر الا انسان کاملک (فاین ان یحملنها) پس اول امانتی کورتمکدن ایا ایلدیله یعنی کمال ظهور
 حقه عدم استعداد لری اولدیغندن سموات و ارض و جبال و سائر اشیا بوامانک ارتکابندن ایا ایلدیله (واشققن
 منها) و اول امانتدن اشفاق و خوف ایلدیله (وجلها الانسان) پس اول امانتی انسان حامل اولدی یعنی کمال
 مظهر بته انسان قادر اولدی (انه کان ظلوما جهولا) تحقیق اول انسان اولدی غایله ظلم ایدیچی و معالغه ایله جاهل
 اولدی قال القاشانی ای ظلوما علی نفسه مهینا ایاها مفسیاذاته فی ذات الله جهولا لغيره ناسیاما سواه نافیاما عاده
 بقوله لا اله الا الله و بر معنی دخی بودر که ظلوم و جهول صفتان مبالغتانه معناری حددن تجاوز ظلم ایلدیله و حددن
 تجاوز جاهل اولدیله و بیکدر پس قول مشهوردر که اذا تجاوز الشئ حده انعکس ضده پس ظلمک ضدی عدل و جهالت
 ضدی علمدر پس تقدیر کلام اول امانتی حامل اولدی انسان بغایت عادل و عالم اولدقلرندن دیک اوله پس حضرت
 خداوند کار بوامانتی عشق حق و نفعه اسرار وجود مطلق ایله تعبیر بیوررل که اگر بوعشق حق و نفعه اسرار وجود
 مطلق ایله نفعه اسرار سبحانیه به هر شینک قابلیتی اولیدی ایا تمیه لری پس عشق حقه قابل اولان اولیای عظامان
 و انسان کاملک نشئه روحانیتیدر (م) دوش دیکر لون این میداد دست * لقمه چندی در امده ببت * بونفعه
 الهیه و دم ربانیه نل بوندن ماعدار آخر نوع اوزره بر لطیف معناسی و ذکر اولتاندن شریف شرح رعنا سی حضرت مولانا
 قدس الله سره العزیز بونلر علی طریق الواردات والالهام جناب حقدن قلب شریفلر نه القال و لوب لیکن اکل و شرب
 نفسانی سد باب حکم ربانی و واردات سبحانی قیلوب انک نقطه کله سینه مانع اولدیغی بیان بیوررل و در لری که دون
 بر غیر کونه بونفعه نل معناسی و شرح رعنا سی بزه الهام واسطه سهال و بر دی ولیکن بر قاج لقمه کلدی و یتلدی و راه
 معنایی باغلدی کما قال علیه السلام اذا ملئت المعدة خست الحکمة پس حکمت ربانی و مرته لقماتی استین کسه
 غذای نفسانیه بی ترک ایلک لازم اولدیغی اشعار ایچون بر قاج گفتار حکمت آمیز دخی نظمه کتورب بیوررل (م)
 بهر لقمه کشته لقماتی کور * وقت لقمات نیست ای لقمه برو * لقمه دن اوتری بر لقمان رهن اولمش یعنی لقمان صفت
 و معدن حکمت اولان روح الهی گفتار غیضای نفسانی فالمش لقمان و قنیدر ای لقمه یوری یعنی علوم و حکمت
 زمانیدر ای غذای جسمانی سن بر طرف اول دیک اولور * مثنوی * از هوای لقمه این خار خار * از کف لقمان بیرون
 اید خار * بونخار خار بر لقمه دن اوتریدر یعنی بوعصه و ناسه و دغده و وسوسه بر غذا ایچون در ای لقمه ایست
 تقدیرنده در لقماتک یا بدن خاری طشره کتورل یعنی لقمان صفت اولان روحک قدمندن غذای نفسه متعلق
 اولان افکار و اضطرابی اخراج ایلک (مثنوی) در کف او خار و سایش نیز نیست * لیکن ان از حرص آن تمیز نیست *
 اول جان لقماتک یا سنک کفنده خار و در انکچون انک سایه سی نیز دکلدر یعنی انک جسمدی نیز دکلدر ولیکن تا اول
 خار حصر کزدن تمیز یوقدر دیکدر یا خود خار دن مراد غذای نفسانی و اول غذا ایچون اولان افکاردر که روحک
 یا بنه خار مشابه سنده واقع اولمشدر ولیکن تا خرصدن تمیز یوقدر دیکدر اما اولکی معنی اولیدر اکثر نسخهده تمیز بر بنه
 نون ایله نیز واقع اولمشدر بوقدر بر اوزره معنی اول لقمه نل کفنده خار یوقدر و انک سایه سی دخی یوقدر بلکه خار دن مراد
 غذای نفسانی به حریص اولق و اشتغال قیلقدردر ولیکن سزه حصر کزدن اول تمیز یوقدر که فرق اید سز دیک اولور

(مثنوی) خاردان اتراسکه خرمادیده * زانکه بس ناکور و بس نادیده * معناده خاریل آنکه ظاهرده خرما
کورمشن زیرا که ناکور و بس وزیاده کورمشن سن انکیون خاری خرما کورمشن اگر ناکور و نادیده اولمیدک
ظاهرده خرما کی نفیس کوردیک طعمادری خاریلوردک (مثنوی) جانلقمان کان کاستان خداست * پای
جانش بسته خاری حراست * لقماتک جائیکه خدای تعالینک کاستانی و نظرگاه بوسه تانیدر انک جائیکه ایانی نیچون
برخارلک مجروحیدر یعنی برخار اول پای روحی مجروح و خسته ایدوب طریق حق که نمکدن کیر و قومق لایقمیدر (م)
اشترامداین وجود خارخوار * مصطفی زادی برین اشترسوار * بخاریبی وجود فی المثل اشتر کلدی بر مصطفی
زاده بودوه نک اوزرینه سواردر یعنی بر مصطفادن طوغش و انک نورندن ظهوره کلمش بر روح بواشتر خارخوار
کبی اولان وجودن اوزرینه را کب اولشدر انا نورالله و المؤمنون من نوری حدیث شریفنک خواستجه هر مؤمنک
روحی بوقدر اوزرینه مصطفی زاده اولور * مثنوی * اشترانک کبی دربارتست * کز نیش در قوسد کارزارست *
ای اشتر سنک اوقل اوزره برکل تنکی وارد که انک نسیندن سنده یوز کار بتدی یعنی ای اشتر کبی اولان جسم سنک
اوزر کده برکل دنکی وارد که آندن مراد و حدر که انک نسیندن و بوی کریمدن نیچد یوز کار بتدی * مثنوی *
میل نوسوی مغیلاست وریک (ناچه کل چینی زخار مرده ریک) اما سنک میلک مغیلاست دکنه و قوم جائینه در یعنی
غدا ی نفسانی و اموال دنیوی سخته در اراده قالمش خاردن عجبانه کل دروسن (م) ای بکشته زین طلب از کوبکو *
چند کوی این کاستان کویکو) ای بوطلبدن کوبکو کشت و سبی ایلش نیچه بر دیر سن که بکاستان قتی و قتی (مثنوی)
پیش ازین کین خاربا بیرون کنی * چشم تار بکست جولان چون کنی * بوندن اولکد بویا غکده اولان خاری طشره
ایده سن چشمک تار یک بوی نوردر نیچه جولان ایلرسن یعنی مادامکه پای جانکده خارطعام مر کوز و چشم دلت تار یک
بوی نور اوله جولانه قادر اوله مر سن و راه حق رفتار قیله مر سن (م) آدمی کوی نکجدر جهان * در سرخاری
همیکردن جهان * مصطفی آمد که سازدهمدمی * کلینی یا جبر اکل * حقیقت آدمیه روح اعظم و عقل کادر که اول
بوجهانه صغیر بکجدر که بر خارلک طرفندن طولانور نهانده که اول خارلذت جسمانه و عیش نفسانیه در که کل عقل
که نسبتله خار و عزت روح اعظمه کوره خواردر کور مر میسنکه حقیقت محمدیه و عقل مصطفویه کون و مکانه صغیر
ایکن کدی بکه بوعالم بشر شده برهمدم دوز و اول همدم حضرت عایشه رضی الله عنها ایدیکه هر بار اول حضرت
روحانیت و ملکیت غلبه قیله بشریته نزول ایچون حضرت عایشه رضی الله عنها قریب اولوب با عایشه بکاسویه
و مکالمه اید تا سنکه انسیت قیلم و بشریت لذتی دخی بولم دیردی جبر اجرائک تصغیریدر حضرت عایشه رضی الله عنها انک
لقبیدر بیاضجه اولد بیچون کاجبر انقلب اولدیکه بیاض اولان انسانه جرادیر لر) کما قال ابن الاثیر فی شرح هذا
الحديث قال علیه السلام خذوا طردینکم من جبر یعنی عایشه کان علیه السلام بقول لها یا جبر ایدر بیضاء
فان العرب تقول امرأه جبراء ای بیضاء حسنا (مثنوی) ای جبر آتش اندر نه توعل * تا زعل تو شود این کوه لعل
هر کوه لعل دخی نسخه در علم نارنجایته مسطوردر که بجن بنده فرار قیله و یا خود بر محبوب سرکش اواسه انک
اسنی بر یکی نعل یازوب آتسه قوردر در حال اول عبد ابق عودت قیلور و محبوب سرکش مطیع و مسخر اولور پس نعلی
آتسه قومق بر کسه بی جذب و تسخیر قیلقدن کایه اولور کرمزوم اراده لازم قیلند ندر پس حضرت پیغمبر علیه
السلام حضرت عایشه به بیوردر دیکه با عایشه بی بشریت عالیه جذب و تسخیر اید تا سنک نعل کدن یعنی جذب
و تسخیر کدن بکوه وجود و یا خود هر کوه کوهی دین و ایمان لعلندن و ایقان و عرفان کوه رندن بر اوله بعض
نسخده این کوه و بعض سنده هر کوه واقع اولشدر و حضرت رسالت پناه علیه السلام انکیچون حضرت عایشه به
بومعامله ایدر دیکه تا آنک مکالمه و مصاحبتی واسطه سیله بشریتدن و دنیا به نزول ایدوب تبلیغ احکام و رسالت
بر وجه عدالت قادر اوله لر زبر انسادینا دندرانلله صحبت بشریت و جسمانیی اقتضاید و هر بار که بشریت و مقتضای
عالم طبیعت غلبه اید ارحنا یا بلال دیردری زبر آواز خوب روحاندر عالم ارواحه جذب قیلور پس اول حضرت نک
مشرب لطیفی بغایت اعتدال اوزره اولد یغندن شرع شریعلری دخی کما یله عدالت اوزره در فافهم * مثنوی *
این جبر اللفظ تانیست و جان * نام تانیست نمداین تازیان) بوجبر که جرائک تصغیریدر لفظ تانیست در و جان دخی
تانیست زبر ابوتای بلال اول جائه تانیست نام قوردر یعنی بوجبر حقیقه تانیست افضیدر و کذلک جان دخی تانیست با عاید
عرب عربا کانا تانیست نامن وضع ایدر و هر بار که روحه خیر کوندر سه لر مؤنث خیری کوندر لر (مثنوی) لیل از تانیست
جابر ال تانیست * روح را با هم دوزن اشترال نیست * و ایکن روحه تانیستدن بال بوقدر روحک مر دوزن اید اشترال کی
بوقدر یعنی ارو عورت اولغه اشترال کی و تقیدی بوقدر مؤنث و مد کر اولقدن بر تر و عالتیر در نسه کم بیوردر * مثنوی *

از مؤنث و زمذ کر بر ترست * این نه آن جائست کز خشک و ترست (زیر روح فی حد ذاتها تمسک و مؤنث اولقدن
مقدسدر بود * کرایلدیکم جان اول جان د کادر خشک و تر در یعنی بوسه و رطوبت و حرارت و برودتک اجتماع
و اعتدالندن ظهوره کلان و لطافت اخلاطدن حاصل اولان روح حیوانی دکل (مثنوی) این نه آن جائست
کافز اید زان * یا کبی باشد چنین کاهی چنان * بوصف ایدیکم ز جان اول جان د کلدن نان و طعامدن زیاده اوله
واکل و شر بله قوت بوله یا خود کاهی بوجنابین و کاهی انجیلین اوله یعنی کاهی بود کر اولنان کبی نان و طعامدن زیاده اولوب
قوت بوله و کاهی بی نان و طعام ناقص اولوب ضعیف اوله که روح حیوانیه نک حالی وصفی بودر * مثنوی * خوش
کنندست و خوش و عین خوشی * بی خوشی نبود خوشی ای مرتشی * بوقفقه الهی و امر ربانی اولان روح خشک
و تر دن واکل و شربدن حاصل اولان روح حیوانی کبی کاه خوش و که ناخوش دکل بلکه خوش کنند روح حیوانی
و بدن انسانی ولذت دهنده قوای جسمانی و روحانیدر و نفسنده خوشدر و خوشلغ عینی و جملة لذت و نعمتک معدن
و منبعیدر که خوشلغی غیریدن المزلذت نعمتی واسطه اید بولمزای مراد و مقصودنه وسیله اتخاذا یلین کسه رشوة
حاجته اولشدرین شیشه دیر لر شادندر در رسالغده ما بتوصل به الی الحاجة دیر لر مرتشی بوراده حاجته وسیله اتخاذا
ایدیجی دیمک اولور * مثنوی * چون نوشیرین از شکر باشی بود * کان شکر کاهی ز قوایب شود * مثلاً چونکم سن
شکر دن شیرین ولذت اوله سن اولور میکه اول شکرلک احیاناسندن غایب اوله مصرع اولده بود مصرع ناینده استقامد
و بومعنی دخی اوجهدر که استقام اولیه و شکر دن مراد روح الهی و شیرین اولقدن مراد اندن حلاوت بولمق اوله
و تقدیر معنی بویه دیمک اوله که چونکم سن شکر دن شیرین اوله سن یعنی روح الهیه دن لذت و حلاوت بوله سن اول ذات
روح کاه اولور که سندن غائب اولور و سنک قلبک اندن اول حینده بی لذت و حلاوت قالور و بومعنی ما بعد نده اولان
هیکل ایکنی معنسانه مناسب اولور * مثنوی * چون شکر کردی ز تائیر وفا * پس شکر کی از شکر کردد جدا *
چون اشباع و اوله ادات استقامدن اولقدنه جائزدر بوقدر برجه مصرع اول سوال و جواب اولور یعنی نیچه شکر
اولور سن تائیر وفادن شکر اولور سن دیمک اولور و بلا اشباع ادات شرطیه دن اوله دخی جائزدر تقدیر معنی چونکم
حقن سکافاسنک تائیرندن و یا خود سنک جناب حقه ایدیک و فائک تائیرندن شکر اوله سن یعنی محضار روح الهی
اولوب کما یله لذت و حلاوت بوله سن پس شکرلک نفس شکر دن بوجهله جد اولور زبر لازمه حقیقت حقیقتدن منفک
اولر کما قال صاحب الهیه کل لازم الحقیقه لذاته لا ینفک عنها ته کم حیوان ناطقلی انساندن منفک اولد یعنی
کبی پس بولذت و خوشلغی روحک صفت ضروریه سی اولور و صفت ضروریه شینک نفسندن منفک اولر نته کم اربعه دن
ز وجبت منفک اولد یعنی کبی (مثنوی) عاشق از خود چون غم ایدر حقیق * عقل انجامیشود کم ای رفیق * عاشق
چونکم رحیق * کندی دن غذا بوله رحیق شراب خالصه دیر لر یعنی عاشق چونکم شراب وحدتی و بی محبتی کندی
وجودندن غذا بوله و اندن ذوق اله عقل جزوی اول محله ای رفیق کم اولور یعنی انک سرفی و ذوقی فهم ایلکدن عاجز قالور
(مثنوی) عقل جزوی عشق را منکر بود * کرچه بنماید که صاحب سر بود * عقل جزوی عشقه منکر اولور زیرا
المرد و لما جهل فخواست عیقه اسرار اذ واقعی ادر الی ایدیک اجلدن و عشقک عظم شانه واقف اولد یعنی جهندن
اکعادوت و انکار قیلور فرضی عقل جزوی صاحبی اگر چه صاحب سر اولوب کورینور سه دینه حقیقه مرتبه سی
حکمیله عشقه و عاشقه منکر اولمق مقدر (مثنوی) زیرک و داناست اما نیست نیست * تافرشته لانشده اهر نیست
نعم عقل جزوی زیرک و دانادر ولیکن نیست وفائی د کدر اولکی نیست ننی ایچوندر ننی نفیه او غمر سه اثبات معنایی
حاصل اولور مادامکه فرشته لا اولیه آهر منیدر یعنی ملائکه سفیدن هر قننی ملک که نور الهیه محو وجود ایلیمه اول
شیطاندر شیطانک نوع ملائکدن اوامسی و ننی وجود قیلد یعنی جهندن شیطنت مرتبه سنده قائمی ایکنی جلده
حضرت معاویه حکا پندنه تفصیل اولشدر (م) او بقول و فعل بارما بود) چون بجهکم حال آبی لا بود) اول عقل جزوی
قول و فعل ایل بزم یار من اولور چونکه حال حکمنه کاه سن عقل معاش لا و محو اولور (مثنوی) لا بود چون ار نشد
از هست نیست) چونکه طوعا لا نشد کراهیست * چونکه عقل معاش وجود مجازیدن فانی اولدی و کندی
محو قیلدی لا اولور و بی قدر اولور عقل معاش چونکه طوعا و اختیار الا وفائی اولدی که ها واضطرار اهلک اولمق
اکابسدر یعنی کافیدر (مثنوی) جان کماست و ندای او کمال * مصطفی فرمود ارحنا یا بلال * جان حد ذاتنده
عین کالدر و نقصانی روح حیوانی و قوای جسمانیکنک غلبه سی اعتبار ایدر پس بوجانک روح حیوانی حکمنندن
وهوای جسمانی قیدندن خلاص اوله و کمال اصلیه سی بوله انک ند او صدامی و الفاظ و اداسی دخی عین کالدر انکیچون
مصطفی علیه السلام ارحنا یا بلال بیوردی یعنی ای بلال بزی دکندر یور غفلت کتسون دیمکدر اراحه دکندر که

دیر (کما قال الجوهری اراحة الرجل اذا رجعت نفسه اليه بعد الاغیاء یعنی یورغلقه و نصکره روحی کار جوع
 ایلدی و راحت اولدی دیم اولور (منوی) ای بلال افرانک سلسلت * زن دمی کاندرد میدم دردت * حضرت
 رسول اکرم صلی الله علیه وسلم هر بار که تبلیغ رسالتدن یورسه لردی استراحت ایچون حضرت بلال یورلردیکه
 ای بلال اذان و یورم سلسل اولان صدا کی بلند ایلد و جناب حق تحلیل و تجمید ایدوب سویله اول نفخه و فیض دنکه بن آتی
 سنک قلبیکه افاضه ایلدم و اول حیات حقیقتدن سکا سویلدمکه اول علم توحید و سر تجمید و تجمید درکه لفظ
 اذان اندن خبر و یور (منوی) زن دمی کادم ازان مد هوش کشت * هوش اهل آسمان بی هوش کشت * یعنی یا بلال
 ند اصد اکی اول دم دن سویلدمیکه حالده یور کسک ایلد که اول منبع علوم اولان نفخه الهیه دن و نفس رحمانیه دن
 آدم علیه السلام حضرت تری مست و مد هوش اولدی و عقول اهل آسمان انک ائرو علمدن بی هوش اولوب حیران قالدی
 * منوی * مصطفی بی خویش شد زن خوب صوت * شد نمازش در شب تعریس قوت * سر ازان خواب مبارک
 بر داشت * تا نماز صبح دم آمد بچاشت * در شب تعریس پیش آن عروس * یافت جان باله ایشان دست بوس *
 رست جان باله ایشان از بوس * دخی نسخه در بو کلام ایلد اولکی کلامک مایندده حذف و اختصار و در تقدیر کلام
 پیغمبر علیه السلام حضرت تری حضرت بلال ارحنا یور دقده حضرت بلال امتثال الامر الرسول خوب آوازله
 تحلیل و تجمید با شلدی مصطفی علیه السلام بی خود اولدی اول خوب آواز دن دکندی و راحت بولدی اول مرتبه
 استراحت ایلدیکه اول حضرت نمازی لیلته تعریس بده فوت اولدی تعریس اکادیر لکه مسافر اول لیلدن آخر لیلته دل
 کیده و آخر لیلته بر موضعه نوم و استراحت ایچون نزول ایده کما قال ابن الاثیر فی التهایة التعریس نزول المسافر آخر اللیل
 للنوم والاستراحة ابو قتاده دن و بعض صحابه دن بویه روایت اولور که رسول علیه السلام حضرت تری ایلد غزو اندن
 بعض غزاده تعریس ایلدک اولقدرا استراحت ایدوب خوابه وارمش که صبح نمازی فوت اولمش و آفتاب ضحوة کبری
 محله کلمش و حراری بره تأثیر قیلش پس یسید ارا و اولدقده حضرت رسالت پناه حضرت بلال اذان او فود یور و یور
 حضرت بلال اذان او قیوب اول فوت اولان صبح نمازی جماعتله قضا ایلد بیلر بویه تعریس بر نیجه کره واقع
 اولمش در حق بر آخر لیلته تعریس یکم بکر نده نه اوقتا ده به حفظک الله بما حفظت نیتک دیو خیر دعا یور مشرادر اول
 وقتده پیغمبر علیه السلام حضرت تری راحله سندن نوم غلبه ایدوب اکلمش و اروپ نه طیباب طوغر تمش او چینی
 کره ده تسکیر قریب مبارک باشلرین قالدروب من هذا یور مشرادر اوقتا ده دخی انایار رسول الله دیمش اول دمده بودعانی
 دیمش پس حضرت مولانا قدس الله سره العزیزک کلامندن مفهوم اولان بودر که بر کیجه سفر ایده و لواحقه بلال آخر
 لیلته دل کیده لر نعب راهدن یور غلق حاصل اولدقده و استراحت ایچون بر موضعه نزول قیلدقده ارحنا یا بلال
 دیر پس حضرت بلال آواز خوب ایلد تحلیل و تجمید سر آغاز قیلدقده اول آواز دن اول مخزن راز و احباب سرفرازه
 بر ذوق و حالت کلمش اوله که اول ذوقدن بی خویش اولوب نماز صبح فوت اولسه بوقتدیر اوزره فوت نماز کشف بدندن
 حاصل اولمش که کمال ذوق و استغراقدن حاصل اولور و هو الایق بشأن الرسول و احبابه فافهم پس اول شب تعریس بده
 واقع اولان حالی تبیین ایدوب یورلردیکه اول حضرت مبارک باشی اول خواب مبارکدن یور قی قالدردی تا نماز صبح دم
 ضعی وقتنه کلدی اول شب تعریس بده اول عروس کبی اولان معشوق حضورنده اول صاحب سعادت لر جان پاکی
 دست بوس مرتبه سنی بولدی یعنی وصات ال و بردی و مشاهده معشوق حقیقی حاصل اولدی یا خود معنی انلرک جان
 پاکی انقباض و منشدن و دردمالیدن خلاص اولدی بوراده بعض طاعن جانتندن بر سوال وارد اولور که لسان شرعه
 واقع اولمین الفاظک جناب حقه اطلاق صحیح اولز پس جناب حضرت عروس اطلاق نوجمله مناسب اولور پس
 یورهمی دفع ایچون یورلردیکه منوی * عشق و جان هر دو نه اند و شیر * کر عروس خوانده ام عیبی مکبر * عشق
 یعنی معشوقدر یعنی معشوق حقیقی و جان هر ایکسی مستور و نه اندر لر جناب عزت تنق عزت و حجاب کبریا
 و عظمتله محجوب و جان دخی کمال اطاف و بغایت نور ایتله مستور و محجوبدر کراول معشوق محجوب اولدی یعنی چون
 علی طریق الاستعاره التیمیله عروس ایلدده عیب طوقه زیر اباب استعاره و تشبیه مفتوح در و رعایت لوازم
 السنه اولیاده مندوب و غیره قد و حدر * منوی * ارمولوی یار خاموش کردی * کرهم اومهلت بدادی
 یان دمی * لیلک می گوید بگوین عیب نیست (جز تقاضای قضای غیب نیست) زیرا یارم بنم بوکونه سوزم دن اول
 اولیدی یارک ملول کنندن بن خاموش اولوردم کراول یارهم بکاسا کت اولغه مهلت و بریدی بر دم ساکت وصامت
 اولوردم لیکن اول یار حقیقی به عیب یوقدر بوکونه سوزی سویله یونک امثالی اعمال و الفاظی نقل ایلد یور و یور و یور و یور
 بوکونه اقتضا جانده و یوشکل تقاضا عالم غیبک قضا سندن غیری دکلر که بوکونه سوزی سویلک اللهم امر و قضا سنک

اقتضاسیدرا کر چه بوکونه کلام سر قضای حقه جاهل اولان مخلوقه نسبتله عیب ایلده خداوند قبوله نسبتله
 عیب دکلر که انک امر و رضا سنک اوزرینه درنته کم عن قرب کر کرشمه غزه نماز یتنده بورا به مناسب اولان
 اجوبه و استله تحیر را و لندیکه اولیا الله بوکونه کما فی جناب حقه اطلاق ایلد کده معذور لر درهم مأمور لر در (م)
 عیب باشد که نه بیند کر عیب (عیب کی بیند روان باله عیب عیب اولور که اول کسه عیبیدن غیری کورمیه یعنی اول
 کسه عیبیدن غیری کورمیه صافی عیب اولور و عالم غیبیه مضاف و منسوب اولان روان باله عیب عیب کورمیه یعنی عالم
 غیبیه متعلق اولان مشایخک قولنده و فعلنده عیب کوره یونلر قول و فعلنده عیب کورن کسه لر صرف عیبیدن غیری
 اولز لر (منوی) عیب شدن نسبت بمخلوق جهول * فی به نسبت با خداوند قبول * عیب زیاده جاهل اولان مخلوقه
 نسبت عیب اولدی خداوند قبوله نسبت دکل یعنی قبول اید بی خدای تعالی به نسبتله وجهان الوجوه مخلوقده
 عیب یوقدر که اول الله عبث و باطل شی خلق ایلد در ناسه نسبتله عیب اولان شیرده دخی نیجه حکم خفیه سی وارد کره
 هر کس اول غیبده اولان سر و حکمتی مشاهده ایده من (منوی) کفرهم نسبت بخالق حکمتست * چون
 بهمانسبت کنی کفر آفتست * کفرهم خالق نسبت حکمتد زیر احق تعالی (وما خلقنا السماء والارض وما بینهما
 باطلا) آیت کریمه سنک مقتضایه باطل و عبث شی خلق ایلد در پس کفر دخی عند اهل الحق انک مخلوقید را و یله
 اولیحق اول حکمت صاحبیه نسبت کفر و ضلالت عین حکمت و مصلحتدر چونکم بره نسبت ایلدیه سن کفر آفت
 و مضرتدر * منوی * و ربکی عیب بود با صد حیات * بر مثال خوب باشد در نبات * واکریوز حیات و نیجه حسنا تله
 بر کسه ده بر عیب اوله اول عیب نباتده خوب مثالنده اولور (منوی) در تر از و هر دورا یکسان کشند * زانکه آن هر دو
 چو جسم و جان خوشند * تر از و هر ا یکسی یعنی چوله نباتی یکسان چکر لر زیرا که هر اول ایکسی جسم و جان کبی
 خوشلردر (م) پس برزگان این تکه نمند از کزاف * جسم پا کان عین جان افتاد صاف) پس اولور یونکی کزافدن و بیوده
 بره دیمد بیلر کارک جسمی صافی عین جان واقع اولدی و لهذا یونک اولان صاحب دل را و احنا اشباحنا و اشباحنا
 ارواحنا دید بیلر و جنید قدس سره العزیز دخی یور باعی بی بو مضونده خوش یور دیمر برق الزجاج و رقت الخثر) فیشاها
 و تشاکل الامر * فیکانما خیر و لا قدح) و کما قدح و لا خیر (م) گفتشان و نفسشان و نقوششان) جمله جان مطلق امد
 بی نشان) انلرک سوزی و انلرک نفسی و انلرک نقشی یعنی انلرک جمیع احوالی جمله نشان سز مطلق جان کلدی حکم غالبکدر
 و المغلوب کالعدم و در چونکم جان نهانی انلرک غالب اولدی یونلرک جمیع اعمالی و افعالی جان مطلق حکمده داخل اولدی
 و روح لطیف مرتبه سن بولدی * منوی * جان دشمن دارشان جسمست صرف * چون زیاد از در او است
 صرف) انلرک دشمن طو تینی جانی صرف جسمدر اول با کری دشمن طوتن جان نرددن زیاد کبی صرف اسمدر نرد
 ترکیه طاوله دید کاری لعبد مشهورا یکی زاری وارد آتار لمقابلنده اولان کسه عین بر یونک کورسه زاری راست
 کلدکده آتی اورور خانه سندن چقارور نرد باز لر قنده کار زیاد و کساد دخی دیر لکه اصلا اول بولک بر نفع و فائده سی
 و عملی یوقدر بیلکه همان بر قوری اسمدر کذلک اولیای عظام و انبیاء علیهم السلامی دشمن طوتن جانلر نرد باز قنده
 کشاد و زیاد اولان بول کبی بی نفع و بی فائده بر قوری نامدر * منوی * آن بخاک اندر شد و کل خاک شد * این خاک اندر
 شد و کل خاک شد * زیرا اول با کری دشمن طوتن جان خاک کندی و بالکلیه خاک اولدی و هلاک اولوب ابدی
 نابالکالدی بوکه هر ادا بدن یا کاندر نمک ایچره کندی و کل باله اولدی و نور محض مرتبه سن بولدی * منوی *
 آن نمک کزوی محمد المصطفی * زن حدیث با نمک اوافحتست * بویا کراول نمک کندی بیلر اول نمکله کند بیلرین ملیح
 ایتد بیلر که محمد اندن المجدد کما قال علیه السلام انا الملع من اخی یوسف و یوسف اجل منی اول ملاحت که حضرت نبی
 علیه السلام انکله ملیح اولمشدر ملحه الهیه و ملاحت ربانیه دندر اول رسول علیه السلام اول ملاحتله اولان حدیثدن
 افصحدر کما قال علیه السلام انا افصح العرب (م) این نمک باقیست از میراث او (با یونیدن و ارثان او یجو) بو ملیح ملاحت
 و نمک بلاغت و فصاحت محمدیه الان با قیدر اول حضرت نمک میراثندن و اول ملاحت محمدیه به وارث اولان کار سنکله
 یله در آتی طلب ایلد * منوی * پیش نوشسته ترا خود پیش کو * پیش هستت جان پیش اندیش کو * انلرک سنک او کنده
 او نور مشدر سنک خود او کف قی سنک و ارغاک او کنده یعنی حقیقتک حضورنده اول فکر اید بی جان قی یعنی حقیقت
 انسانیده پیش و پس فکر ایدن جان حیوانی و عقل جزوی یوقدر پس سن و ارثان حضرت نبی علیه السلامی استر سن
 بو مرتبه ده طلب ایلد که پیش انسانی حقیقه بود و انلر بو مرتبه ده او نور مشدر در * منوی * کر خود را پیش
 پس داری کما * بسته جسمی و محرومی زجان) اگر سن کندیکه معنی جانتندن پیش و پس کما طو تر سنک یعنی عالم
 معنیه نسبت کندیکه جهات و ارقیاس ایدر سنک جسمه بغلش و جاندن محروم سن * منوی * زیر و بالا پیش و پس

وصف تنست بی جهتها ذات جان روشنت * زیرا تحت و فوق و پیش و پس تنک وصفیدری جهت کار روشن اولان
 جانک ذاتیدر که انده جهات ستم متصور اولن (منشوی) برکش از نور باله شه نظر * تا بنیداری تو چون کونه نظر *
 آمدی بونری و مری به لری کورمک استرسک شاه حقیقت نور پاکندن بصیرتک کشاده الیه حتی سن ظن و قیاس
 ایتمه سن و شبهه و کان یولنه کیمه سن کونه نظر الیه (منشوی) که همی در غم و شادی و بس * ای عدم کومر عدم را
 پیش و پس (سنکه همان بوسن پیش و پس تو هم ایلیسن غم و شادی خالده سن انجق ای حقیقتده عدم تحقیقاعدمک
 پیش و پس قی انسان نفس الامر ده وجود علیه سی اعتبار الیه عدم اضافیدر که اول انسانک عین ثابت سیدر پس
 علم الهیه ده پیش و پس تصور اولن * می * روز بارانست میر و تابش (نه ازین باران از ان باران رب * شبیدن مراد
 شب مرک و ظلمت عدم مدر که موت و عدمک شبه مشابهی وارد عدمده اولان و بعد الموت اولان امور مرئی و تشخیص
 اولن یعنی جهتن بارانیدن مراد و ادوات الهیه و فیوضات ربانیه در و خطاب محبوس جهات و پیش و پس قیدنده
 اولان کسه لره در معنی بیت ای محبوس جهات اولان کسه باران کوفی در سلوک ابث شب مرک که دل حقیقت سکا
 کشف اوله بودی بارانیدن دکادر اول باران رب العالمینه متعلق اولان باراندر که انک خاصیتی مرده دلری احیا ایلکدر
 و بر مرده لره ذوق و صفایر مکر و زمین قلوبده نباتات صفات حیدیه و ذوق و شوق و عشق و محبت میوه لری
 بتور مکر پس عالم غیبک بارانی اولدیغنه و اصحاب شهود آتی دیدة بصیرتله مکاشفه قیلدیغنه حضرت عایشه رضی
 الله عنہا نک بو حکایتی ایرادیدوب طابله تعلیم بیوررلر (سؤال عایشه صدیقه از حضرت مصطفی صلی الله علیه وسلم
 که امر و زیاران یارید و شماسوی کورستان بودید چونست که جامه ات تر نشده (می) مصطفی روزی بکورستان برفت
 باجناسه مریدی از یاران برفت * حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم بر کون کورستانه کندی یارانیدن بر مرک
 جنازه سیله کندی * منشوی * خالدرادر کوروا کنده کرد * زیرا خال آن دانه آورنده کرد * خاکی انک قبرنه طولوا ایلدی
 خال آنده انک دانه وجودنی اول رسول علیه السلام دیری ایلدی یعنی اکا تلقین و توحید ایلکله و دعا و شفاعت
 قیلغله روضه جنت اولان قبرنده حیات طیبه الیه آتی احیا ایلدی دیمک اولور پس بومنا سبتله حضرت خداوند کار
 احوال عالم برزخی و اسرار حشر و نشری اشجار زمینیه بر سبیل استعارة تمثیلیه تفهیم ایچون تمثیل ایدوب بیوررلر
 * منشوی * این درختانده همچون خاکان * دستیار بر کرده اند از خاکدان * بیوررلر زنده اولان درختلر خاکیلر
 کیدرلر خاکدانن اللری یوقر و قالدر مشدر * منشوی * سوی خلقان صد اشارت میکنند * کوشداران
 خوش عبارت میکنند * لسان حاله خلایق جانبیه یوز اشارت ایلرلر و اسرار برزخی و احوال حشر و نشری سویلرلر
 و اول کسه که انک کوشی وارد عبارت ایلر یعنی شول کسه نک که لسان حال مقالتی فهم و استماع
 ایلکله لایق قولانی وارد * که تعبیر اسرار عالم برزخ ایلرلر دیمک اولور * منشوی * بازبان سبز و بادست دراز *
 از ضمیر خال میکور سندر از * اوزون ال الیه و زبان سبز الیه خاک کاک باطن و ضمیرندن راز سویلر یعنی هر برورق سبز
 لسان کیدر و هر برشخ دراز اوزون ال * کیدر پس بوزمینده اولان اشجار لسان برکله
 و دست دراز کبی اولان شاخ طویل الیه ارضک باطندن راز و اسرار سویلرلر و لسان حالی فهم ایدنه نیجه معانی
 و حقایق نقل ایلر * منشوی * همچو بطان سرفر و برده باب * گشته طاوسان بوده چون غراب * بواغیر شتا
 زمانده فی المثل باشلری آب ایچمه ابلش قازلر کبی بهار زمانده طاوسلر و شتا زمانده غراب کبی اولمشلر در
 (می) در زمستانشان اگر محبوس کرد آن غرابانرا خدا طواس کرد) زمستان وقتنده اگر انلری محبوس و مدفون
 ایلدیسه اول غرابلری خدای تعالی طواس ایلدی یعنی شتا وقتنده حق تعالی حضرت تری اول اشجار که کیه حیات
 و زیانی از الیه ایدوب انلری من وجه محبوس و مسجون ایلدیسه و قرغه لکبی سیاه بوش اولش و ماتم لسان کبوس
 بی برل و بار قالمش اغاجلری اول محی و معطی اولان خدا طواسلر کبی تکرار برل و بارله مزین و مخلی ایلوب احیا ایلر
 (می) در زمستانشان اگر چه دادمرک زنده شان کرد از بهار و ادبرک) حق تعالی زمستانده اگر چه انلره موت و فنا
 و بردی انلری بهاردن دیری ایلدی و انلره برل و شکوفه و بردی (که قال الله تعالی فی سورة الروم فانظر الی آثار رحمة الله
 کیف یحیی الارض بعد موتها ان ذلک لمحی الموتی و هو علی کل شیء قدیر * منشوی * منکران گفتند هست این خود
 قدیم * این برانندیم بر رب کریم * منکر حشر اجداد اولان دهریه بو خود قدیم در برلر یعنی بواشجارک حیات و فساد
 بهارستانک آثاریدر و بهار و شتابسه فلکک دورندن حاصلدر پس بوا ملک و اشجارک حیات بولسی و فساد اولسی
 قدیم الزماندن برویله درونی رب کریمه ایچون بغلر و بریک بتورب شتانک بتورددکنی اکانه وجهله اسناد ایلر
 جمله منکر لرزم ایلر که بوعالم خود با قیدر بوجهله عالم قدیمه قایم و دایم در قدم عالمه ذاهب اولان حکماء دهریه نک مذهبی

بود که انلر افلاکی قدیم باشکالهادائمه الصورا اعتقاد ایدرلر و زمینده اولان اشیا بی دائمه الا جناس و الانواع زعم
 ایدرلر * منشوی * کوری ایشان درون دوستان (حق برویاند باغ و بوستان) هر کلی کاندردرون بویا بود) ان کل
 از اسرار کل کویا بود * چونکم بوباغ و بوستان صورتک حقه منکرلر بوکونه بیوده بره تفوه و تکلم ایلدیلر بونلرک
 زعمه و کورلکنه دوستلرک درونده حق تعالی حضرت تری بوستان عرفانی و ایقانی ظهوره کتوردی یعنی حکیم
 مطلق اولیاسنک قلوبده باغ ایمانی و بوستان عرفانی و ایقانی ظهوره کتوردی تا بونلرک دماغ روحی اول باغ معنویدن
 رایحه آله و بوستان قلبیدن شمع بولوب فایر مطلق قدرته و حکمتنه ایمان قیلهر برکله که درون باغنده قو قوچی اوله
 اول کل معنوی لسان حاله کاک اسرارندن سویلی اولور کادن مراد جامع جیع اجزاء عالم اولدیغی اعتبارله عند المحققین
 مرتبه الوهیتدر پس اولیای عظامک باغ درونده حاصل اولان کل معنوی مرتبه الوهیتک اسرارنی سویلی اولور دیمک
 اولور * منشوی * بوی ایشان رعم انف منکران * کرد عالم میدود پرده دران * بودوستان خدانک بوی منکرلرک
 بوزنی بره سورنک و انلری ذلیل و مقهور ایلک ایچون عالمک اطرافنده یلر پرده برتبی اولدیغی حالده انلرک رایحه سندن
 مراد قیلرندن حاصل اولان علملری و معرفت لری خلاصه معنی اولیای خدانک قلوبندن حاصل اولان و ظهوره کلان
 رواج علوم و معارف حکماء دهریه و منکران نصیر الهیه اولان خدانک تفسیر و تذیلی ایچون اطراف عالمه
 حجاب شکوک و شبه اتنی خرق و ازاله ایدبجی اولدیغی حالده کیدر و اعتقادی درست اولان و انبیا علیهم السلام و اولیای
 عظامه ایمان قیلان کسره معاونت ایدر (می) منکران همچو جعل ازبوی کل * یا چونازک مغز ازبانک دهل *
 امامنکرلر اول کاک رایحه سندن جعل کیدر که اول رایحه طیبه دن نفرت قیلورلر و متالم اولورلر یا خود بانک
 دهلدن نازک مغز کیدر یعنی بیسی رقیق اولان کسه طبل اوازندن حظ ایتیموب اصوات شدیدده دن نفرت
 ایلدیکی * کبی منکران الهی اولان ملاحظه و زنادقه اولیا و علمانک اوازندن نفرت ایدرلر و محنتی اولورلر
 و سمع خبیثلر نه لایق کلمات خبیثه نک استماعنه میل ایدوب نجاست بوچی کبی عقاید خبیثه و اوهام قبیحه
 سمعنه کیدرلر (می) خویش را مشغول میسازند و غرق * چشم می دزدند ازین لمعان و بروق) حق اولیا و علمای آواز بلند
 الیه اسرار خفی بیان و احکام شرعی عیان ایلوب انلره وجه حقیقی کوسترسه لرا اول خبیثلر کندیلری مصالح دنیویه دن
 بر مصیحت مشغول و مستغرق دوزرلر * کوزلری بولمعان و برقدن اوغورلر یعنی انلرک برق و لمعان و برجی علملرندن
 و کلاملرندن کوزلری بومرلر و انلر جاننده اولان وجوه حقایق کور میوب نفسلرینک حظی طرفنه صرف ایدرلر (می)
 چشم می دزدند انجا چشم فی) چشم ان باشد که بیشد مائی کوزلری اولیا و علمای جاننده اولان وجوه حقایق کور مکدن
 اوتری اوغورلر و حال بو که اول برده یعنی انلر مرته سنده چشم یوقدر زبانی الحقیقه چشم اولدر که بر ما من کوره و اول
 واسطه الیه محل هلاک و بواردن کندیسنی قور و تروپ محل امن و سلامتیه ایر کوره دیمک اولور مناسبتله احوال برزخی
 و اسرار قیامتی و منکران حشر اجسادک عقیده لری بیان ایلد کد نصر کیره نه حکایتک تقر بر نه شروع ایدوب
 بیوررلر * منشوی * چون زکورستان بیدر باز کشت * سوی صدیقه شد و همرا از کشت * چونکم پیغمبر علیه السلام
 مقابر دن کیر و دوندی عایشه صدیقه رضی الله عنہا نک جانبیه کندی و اکاهمرا زاولدی (منشوی) چشم صدیقه
 چور و ریش فتاد * پیش آمد دست بروی می نهاد) بر عامه و روی او و موی او * برک بیان و ربازوی او) عایشه نک
 کوزی چونکم اول رسولک یوزی اوزره واقع اولدی ایلر و کلدی الی رسولک اوزر نه قودی عمامه سی و انک صحبی
 و صقلی و روی اوزره و بقاسی و سینه سی و بازوی اوزره ال قودی (می) گفت پیغمبر چه میجوی شتاب) گفت باران
 آمد امر و زاز حساب * پیغمبر علیه السلام حضرت تری کادیدی سرعتله نه استرسک حضرت عایشه ایلدی بوکون
 بولتدن باران کادی و یغمور یا غدی * منشوی * جامه ات می بچویم در طلب * ترغی ینم زیاران ای عجب * طلبده
 سنک جامه لری استرم تا * کورمه ترا و لمتیدر ای عجب بارانندن جامه لری کیش کورمزم بونه حالتدر * منشوی *
 گفت چه بر سر قندی از ازار * گفت کردم ان ردای تو خوار) پیغمبر علیه السلام حضرت تری اکایتدی از اردن و باش
 اورنوسندن باش اوزره نه براق دلدیکه اول سنک ردای شریفکی خیار ایلدم خیار کسر خالیه و برلر باشنه اورتدیک
 از اردن (می) گفت بهران نمودای بالک جیب) چشم پا کت را خد باران غیب) نیست ان باران ازین ابرها) هست
 ابری دیگر و دیگرها) حضرت نبی علیه السلام اکایتدی ای بالک جیب اولان عایشه اندن اوتری کوستردی خدای
 تعالی سنک بالک اولان کوز که عالم غیبک بارانی اول بارانکه کوردلر بوشانک ابرندن دکادر بلکه برآ خرابر و غیر
 معاندنراول * کوردیک باران اول ابردن و اول سماندنر (تفسیر بیت حکیم سنایی رحمة الله علیه) بیت
 ایما نه است در ولا بت جان * کار فرمای آسمان جهان * در ره روح پست و بالا هاست * کوههای بلند و دریا هاست

جان ولا یقنده آسمان و در اول آسمان جهان آسمانک کار فرما سید برین ایش بیورچی و انک اوزر نسه حکم
 بدیجیدر آسمان نردن مراد شرح ایسات مشنودن معلومک اولور روح یولنده الحلق و یوکسک برلور درین مر تب
 سقلی و مر اتب علوی راه و حده بست و بالابر کیدر اولور طاعلر و در بارلور کوه های بلنددن مر ادهم علیه
 و عزیم شریفه و عکین و وفایر سکینف اولور و در بارلور مر اداسرار علوم و انوار معارف اولور (مثنوی) غیب را بری
 و آبی دیکرست * آسمان و آفتابی دیکرست * عالم غیبک ابری و آبی و کذلک آسمان و آفتابی بو عالمک ابری و آسمان
 و آفتابی کبی دکلر بلکه دیکر در عند اهل تحقیق مر اتب الهیه و معنویه دن هر مر تب ما تحت نسته آسمان
 و ما فوقه نسته زمین کیدر مثلاً مر تب عما که عماغیم رقیقه در برلور کیدر ما تحت نسته اولان مر اتب کانسته
 زمین کیدر و نادن ظهور ایدن فیوضات و تجلیات امطار کیدر کذلک مر تب واحدیت عقل کاه نسته آسمان کبی
 و نادن ظهور ایدن فیوضات باران کبی و تجلیات لطفیه باران بهاری و تجلیات قهریه باران پاییزی کیدر و کذلک
 عقل کل عقول عشره به نسته و عقول نقوسه نسته و اجرام فلکیه به نسته آسمان کبی و نادن ظهور و بروز ایدن
 باران کیدر و تریه و تیه به سبب اولان باران ربیعی کبی و اعدام و اماته به باعث اولان باران شتایی کیدر * مثنوی *
 نایدان الا که بر خاصان بدید (باقیان فی ابس من خلق جدید) سورة فافده اولان آیت کریمه به اشارت در (افعیینا بالخلق
 الاول) ای افیج ناعن ابداء الخلق حتی نجز عن الاعاده یعنی ابتدا خلق ایتمک بر می عاجز قالد که بو ندری بعد الموت
 اعاده دن عاجز اولور (بل هم فی لبس من خلق جدید) ای لایتنکرون قدرتنا علی الخلق الاول بل هم فی شبهة والتباس
 فی خلق حادث بخیر و کل وقت یعنی کفار اول خلق اولمرینه انکارا بنظر بلکه خلق جدیده شبهه در لرور و خلق
 جدیددن مراد حشر اجساد را ما اهل تحقیق جله دن حضرت شیخ کبر رضى الله عنه فص شعبیه ده بومعنا به
 ذاهب اولمدر که بو عالم عین واحدده اعراض مجتمعه دن عبارت در الاعراض لاتی زمانین مقتضاسخه عالم هر آنده
 عدمه کیدوب انک مثلی نسه وجوده کلمکده دروا کتر اهل نظر و اهل عالم بومعنان غافل در کما قال سبحانه و تعالی
 (بل هم فی لبس من خلق جدید) زیرا محجوب اولنر تعاقب امثال و تناسب احوال دن خلق ظن ایدر که وجود عالم
 بر حال و از منته متوالیه بر منوال اوزره اوله پس عارف پالیزا دقتنده اعدام و ایجاد و کون و فساد قیامتدن بر نوعدر
 پس خلق جدیدی هر آن مشاهده ایدوب جناب عزیزی بر شانه متجلی کورر نته کم حضرت خداوند کار دخی بومعنا به
 اشارت ایدوب بیورر لر عالم غیبک احوالی خاصان حقه ظاهر و بدیدر و بر خسه ساخر خلق عالم بو خلق جدیددن بی خبر
 و بدیدر در (مثنوی) هست باران از بی بروردی (هست باران از بی بروردی) * باران وارد بر ورده لکدن اوتری
 باران وارد بر مرده لکدن اوتری یعنی بر نوع باران وارد که وجود عالمه حیات بخش اولور و خلقی تریه و تنخیه قیلور
 و بر نوع باران دخی وارد که خلقه مرده لک و بر روانری بر مرده و افسرده قیلور (مثنوی) نفع باران بهاران بو الهج *
 باغ را باران پاییزی جوتب * بهار لره متعلق اولان بارانک نفعی زیاده بعیدر کوز زمانه منسوب اولان بازان باغه ستمه
 کیدر که خراب کتده در باران بهار ایدن مراد فیوضات الهیه و تجلیات لطفیه و جمالیه در باران پاییزدن مراد
 تجلیات قهریه و جلالیه در (مثنوی) آن بهاران ناز بروردش کند * وین خزان ناخوش و زردش کند * اول بهاره
 منسوب اولان باران باغ و بوستان عالمی ناز ایلر پرورده ایلر و حیات و ربوب و سلور بو خزان منسوب اولان باران اول باغ
 و بوستان جهانی ناخوش و زرد ایلر * مثنوی * همچنین سرما و باد و آفتاب * بر تفاوت دان و سر رشته سیاب *
 بوذ کراولنان کبی سرمای و بادی و آفتابی تفاوت اوزره بیل و سر رشته بی بول یعنی بارانده نیجه تفاوت و ارایسه سرما ده
 و بادده و آفتابده دخی اوله تفاوت و ارایسه سیب و ارایسه سیب * مثنوی * همچنین در غیب انواع است
 این * در زبان و سود و در ریج و عین * بود نیاده اولان انواع کبی عالم غیبده دخی و انواع اوزره در زبان و سود و در ریج
 و عینده یعنی عالم غیبک دخی بارانی تفاوت و انواع اوزره در زبان و بر مکده و سود ایلکده و ریجده و خسرا نده نته کم
 بعض بغمور و ایدر که زبان ایلر و بعض بغمور و ایدر که نفع و سود و بر ریج و بعضی دخی ریج و خسارت و بر ریج عالم غیبک
 نوازانی و اموری بو که کوره قیاس ایلر * مثنوی * این دم ابدال باشد زان بهار * در دل و جان رویدا زوی سبز زار * ابدال
 بدلک جمیع صفات بشریه بی ازاله ایدوب صفات الهیه به بدل قیلان و لیلر دیر لایزاله متعلق اولان احادیث و کلمات
 ایکینی جلدده خرس حکایتده و اوچینی جلدک دخی بعض مواضعده مذکورده اولمدر ابدال بو نفسی اول بهار دن
 اولور یعنی اولای خدای تعالی ک بودم حیات بخشی اول ذکر اولان بهار معنودن اولور طالع و قابلک دل و جانده
 اول دمدن سبز زار برین انلر انفس نفیسندن طالعک جهان و جانده ایمان و عرفان و ذوق و یقین کبی خصلت
 ظهور ایدر (م) فعل باران بهاری بادرخت * ابدال از انفس شان در تیکجست (بهاره منسوب اولان بارانک فعلی و اثری

درخت کاورانلرک انفسا سندن نیک بخت اولان درخته یعنی اول بهار معنا به منسوب اولان باران غیبک تأثیری
 و تریه می نیک بخت اولان وجود انسانی درختلر ننه انلرک نفس مبارک کاردن کلور و حاصل و واصل اولور * مثنوی *
 کدرخت خشک باشد در مکان * عیب ان از بدجان افزامدان * فرضی اگر بر مکانه قوری اغاج اولسه
 اول درخت خشک عیبی جان افزا اولان بادرخت بیلر بلکه انک خشک اولسی و نشو و نما دن بی بهره قالمسی کندی
 عیبندن و قباحتنه در پس سخن بر و اینک نفس نفیسی بر مکانه بر نیجه کسه لک درخت وجودی اوزره واقع اولسه
 و انلر باران عطا و ارشاد فی باغدر سه بوجه انک نفس نفیس قبول ایدوب و باران عطا و ارشادنه مظهر اولوب
 نشو و نما بولسه لر و کمال مر تبه سنده واصل اولسه لر انک اول استعداد اصلیه و طبیعت پاکیزه لر ندر لکن بوجه دن بری
 اول نفس نفیسی قبول قلیسه و حیات و لطافت بولسه اول دخی انک وجود خدیشک مقتضاسندن مر شد و مر بینک
 عیب و نقصا سندن دکلر * مثنوی * باد کار خویش کرد و بر وزید * انک جانی داشت بر جانش کزید * مثلایل اسدی
 و کندی ایشنی ایلدی یعنی خاصیتی هر نه ایه بذل و عطا ایلدی اول کسه که بر جان طوئدی اول بادلک خاصیت و اثری
 جان اوزره قبول ایلدی کذلک حیات قلیسه سی اولان طالع ایلر بادر نفس مر شدی جان و دل اوزره قبول قیلور و حیات
 قلیسه سی اولیان انک نفسینک خاصیت و اثرندن محروم قالور در معنی این حدیثکه اغتصواب بر الربیع فانه یعمل باید انکم
 کایعمل باشجارکم و اجتنبوا بر الخریف فانه یعمل باید انکم کایعمل باشجارکم * حضرت رسول اکرم صلی الله علیه
 و سلم بر خوی حدیث بعثت بیجامع الکلم امتنه جامع الکلم کوندلر بشدر و جامع الکلم اولدر که قلت لفظه و کثرت
 معنایه دلالت قیلر و ظاهر لفظندن بر آخر معنا استفاده اولوب باطنی بر آخر معنایه اشارت اوله نته کم بو حدیثدن
 معلوم اولور ظاهر نندن مستفاد اولان معنی سر غنیمت عدا ایلک ای امتیه بهار زمانک برودتی زیر اول بهارک بردی
 اشجار یکزه نه ایشلر سه ابدانکزه دخی آئی ایشلر و اجتناب ایلک خزان و شتازمانک صوغندن زیر خزان زمانک بردی
 اشجار یکزه نه ایشلر سه ابدانکزه دخی آئی ایشلر پس معنی باطنیسی بهار دن مراد اصحاب عقل و جان و خزاندن مراد
 اصحاب نفس و خذلاندر اهل عقل و جانک برد و سدی انسانه نافع و اهل نفس و عصیانک برد و سدی مضر و غیر نافعدر
 کجایین فی النظم الشریف (م) گفت پیغمبر ز سرمای بهار * تن به و شایند باران زینهار * پیغمبر علیه السلام
 ایلدی بهارک سرما سندن ای باران زینهار تنکزی اورقالک (مثنوی) زانکه با جان شمان می کند * که بهاران بادرختان
 می کند * زیرا که سرمای بهار سزلک جانکزه آئی ایلر که اول بهار لر درختلر ایلر (م) لیک بکر یزید از سر دی خزان *
 کان کند کوکر دباغ رزان * لیک خزانک سر و برودتدن اجتناب ایدوب خزانک صوغنی سزلک ابدانکزه آئی
 ایلر که اول خزانک صوغنی باغه و اصمه لره ایلدی (مثنوی) راویان این را بظاهر برده اند * هم بران صورت قناعت
 کرده اند * راویلر بو حدیث شریقی ظاهره ایلر و معنی ظاهره اولان معنایه فیه ایشلر و ظاهره حمل ایشلر هم اول
 صورت ایلر قناعت ایشلر در و لفظندن مستفاد اولان معنایه ذاهب اولوب سر حدیثدن غافل اولمدر در (م) بخیر
 بودند از جان آن کوه * کوه رادیده ندیده کان بکوه (م) جاندن اول کوه بی خبر اولدی یعنی ظاهر بین اولان و عبارات
 و الفاظه قیلان عالمجران کلامدن بی خبر اولدی لر اول کوه طمانی کوره مش ایکن طاعده پنهان اولان معدنی کورمش
 (مثنوی) ان خزان نزد خدائیس و هواست * عقل و جان عین بهارست و بقاست * حدیث شریفده واقع اولان اول
 خزان و خریف خدانک و اهل خدانک قنده نفس و هوا در عقل و جان و عقل و جانک اهل عین بهار و بقادر (مثنوی)
 مر ترا عقلیست جزوی در نهان (کامل العقلی بچو اندر جهان ای نفس و هوا صاحبی نهانده تحقیق سناک ایچون بر عقل
 جزوی وارد عقل جزوی اولدر که وجود سناک لوازمی و کندی و قناعت معاشنی و حوایج جسمانیه سنی تدبیر
 و تدارک ایلکده قادر اوله جهانده بر کامل العقل کسه استه کامل العقل اول کسه در که ریسی بیلر و انک احکامنه عارف
 و عالم اوله و دنیایی به فایه میل و محبتدن گذر قیلر و نفس و هوا دن نجات بولر و عقل و جان مر تبه سنده واصل اوله (مثنوی)
 جزو لکل اوکی شود * عقل کل بر نفس چون غلی شود * سناک عقل جزو لکل اولان عقلندن کلی اوله که
 صحبت مؤثره در روشنی مقارنک حکمی اخذ ایلک مقرر در عقل کل نفس اوزره بر ریج کبی اولور اول نفسی مر اذنه
 و هوا سنده مشغول اولمده قویوب قید و بند ایلر * مثنوی * جزو لکل اوکی شود * سناک عقل جزو لکل اولان عقلندن کلی اوله که
 کاک جزوی اول جزو لکل کاندن ظاهر و پید اولور یعنی عقل معاشکه عقل کاینک جزو لکل اولور اول عقل جزوی کندی کلی
 اولان عقل کاسلندن بدید اولور و قوت بولور فی المثل اشجالی که بدیددن عقلک مستملکی ظاهر اولور یعنی عقل شرابه
 مقارن اولسه شرابک حکمی و اثری عقلمده ظاهر اولور و عقل اول شرابدن مست و سرخوش اولور کذلک عقل جزوی
 سخن عقل کلی به مقارن اولسه عقل کاسک حکمی و اثری انده ظاهر و پید اولوب عقل جزوی ایلدن متأثره و فعل

اولور عقل کلینک خاصیت و اوصافنی بولور دیمک اولور (منشوی) پس بتاویل این بود کافس بالک * چون چهارست و حیات برک و نالک پس بود کراولسان کلمات معلومک اولدیه تا ویده معنای حدیث بولور که انفس بالک چهار کیمدر برک و نالک حیات کیمدر یعنی بهار اوراق و اشجارک حیات اولدینی کبی اولیای عظامک انفس بالک دخی اوراق ابدانه و اشجار اوراق انسانه حیات ویرجی و لطافت و طراوت می تبه سینه ایرکوریجیدردیمک اولور (منشوی) کفتمای اولیایم و درشت * تن می پوشان زانکه دیت راست پشت * اولیای عظامک سوزندن نرم و درشت و کرم و سرده نه ایسه تکی اورقمه یعنی بدنکی انلرک سوزندن قیروب حفظ ایته زیرا که انلرک سوزی سنلک دیتکه معین و ظمیردر (منشوی) کرم گوید سرکد کوبد خوش بکیر * ناز کرم و سرده بجهی وزمیر * اگر شیخ کرم سولروا کرسرد سولر یعنی اگر نرم سولروا کرخشونت ایلرانی خوش طوت تا کرم و سرده و سعبیدن صحرابه سن یعنی حرارت و پروت می تبه سندن خلاص اوله سن و وجه سندن نجات بوله سن (منشوی) کرم و سرده نوبهار زنده کیست * مایه صدق و یقین و بند کیست * ولی اولان می شدلرک کرم و سرده زنده لکک نوبهاری و فرخنده لکک موجب قراری صدق و یقینک و بنده لکک مایه سیدر (منشوی) زان کز بیستان جانها زنده است * زین جواهر بحر دل آکنده است زیرا که جانلر بوستانی انک نفس حیات بخشندن دیریدر بود کراولسان جواهر روحانیه و زواهر عرفانیه دن دل در بایستی مملو پر در عاقله لازم اولان اولدر که جواهر قدسیه و معارف انسیه بی دل خزینه سنده جان کبی حفظ قیله و انک ضایع اولمستدن حذر ابله (منشوی) بر دل عاقل هزاران غم بود * کز باغ دل خلایکم بود عاقل قابی اوزره هزاران غم و الم اولور اگر کوکل باغندن برخلال یعنی بر جزوی ذوق و حالت ناقص اوله * دیگر سوال عایشه از حضرت مصطفی صلی الله علیه و سلم (منشوی) کفتم صدیقه که ای زبده وجود * حکمت باران امر و زین چه بود عایشه رضی الله عنها حضرت رسوله ابدی ای وجود زبده و کزیده سی بوکونی بارانک سر و حکمتی نه ایدی (م) این زیارناهای رحمت بودیا * بهر عهدیدست و عدل کبریا * بویاغان باران حق تعالینک حکمتی و رحمتی بارانلر نغمی ایدی و یا خود تهدیددن و عدالت کبریادن اوتیریدر یعنی بوکون کوردیکم باران غیب حق تعالینک فضل و رحمتنه متعلق اولان مطر سیدر و یا خود اول حضرت کبریا نلک عدلندن و خلقنه تخویف و اندازندن اوتری نازله اولان باران قهریه و جلایه سیدریدی (منشوی) این از ان لطف بهاریات بود * یاز بایزی بر آفات بود * بویاغان اول بهاریاتک لطفندقی ایدی بهاریاتدن مراد رحمت و فضل و جمال و احسان و بونلر امثالی اولان اوصاف الهیه در یا خود بایزیه منسوب اولان بر آفات قبیلندقی ایدی بایزی بر آفاتدن مراد صفات قهریه و جلایه در خلاصه کلام اول باران شکنده کوردیکم نازل اسمان لطفیه و جمالیه جانبند تقدیر و یا خود اوصاف قهریه و جلایه جهتمقدیر دیواستسار ایلدی (منشوی) کفتم این از بهر تسکین غمت * کز مصیبت بر نژاد آدمست * رسول علیه السلام حضرت عایشه رضی الله عنها یه ابدی بویاغانک سن کوردلک حق تعالینک رحمتی جهتمدن اسم رب طرفندن ظهوره کلان بارانلر تسکین غمتدن اوتیریدر که اول غم مصیبتدن آدمک نژاد و نهاده اوزره در یعنی آدم و اولینک طبیعتی اوزره مصیبتدن حاصل اولان غم و الم ازاله سندن اوتری نازله اولان امطار لطفیه دندردیدی * منشوی * کبران آتش بماندی آدمی * پس خرابی در فتادی و کی * اگر آدمی اول آتش اوزره قالدیدی یعنی آتش فراق و لوعت مصیبت و احتراق اوزره آدم اوغلی مستر اولیدی جوق خرابلغه و کله که دوشردی و عقلی باشند کیدوب شاشردی و بر کاره مشغول اوله میوب معطل قاوردی (منشوی) این جهان ویران شدی اندر زمان * حرصه بایرون شدی از مردمان بوجهان در حال اول زمانده ویران اولوردی و انتظام عالمه خلل و نقصان کوردی مر دملرک تعمیر وجودیچون بقای اجساد ایچون اولان حرصه لطمه کیدردی پس عالم خرابه وارردی و نسل آدم منقطع اولوردی و حکمت حق تعالی مخالف کوردی * منشوی * استن این عالم ای جان غفلتست * هوشیاری این جهانرا آفتست * ای طالب اسرار یلکله که عندالمحققین غفلت ایکی قسمه منقسمدر بر قسمی شول غفلت معتدله و مقبوله در که نفس الامرده بوغفلت نعمت الهیدر رحمت رحمانیه دن و حکمت بر ذانیه دن حاصله اولور و بوغفلت معتدله اولدر که انسانی حضرت حقندن و امور اخرویه دن و احکام دینییه دن غافل ایلمز بلکه آلام و مصیبتدن و موتی اولان کسه لک فرقت و بر قنندن و موجب حیرت و دهشت اولان و حشنتدن غافل ایلمز بواسطه ایلوازم وجوده رعایت ایلوب تدبیرجه قرب حق و کمال هوشیارلغه واصل اولور اگر بوغفلت معتدله اولمیددی انسانه حیرت و دهشت غلبه ایدوب معطل اولیدی و خود می تبه سن بولیدیکه بوحالت مذمومه در پس حکمت الهیه بوغفلت معتدله بی بنده لایحه عالم غیبیدن ارسال یوررلر تا کم مصیبت زده لک قابی منسلی اولور و خوف و دهشت و حیرت مرتبه سنده بونلرک جانی روح و راحت

بولور بر قسمی دخی شول غفلت متجاوز و مذمومه در که فی الحقیقه بوگونه غفلت نعمت الهی و قهر رباندر زرا بوغفلت مذمومه حق تعالینک قهر و غضبی جانبندن کلوب خلافت قلوبه مستولی اولوب بونلری حضرت حقندن و امور اخرویه دن و احکام دینییه دن غافل ایلوب بوجهانک تعمیر و تزیننه حرص ایلر و جمع ماله و اکل و شربه و عز و جاهه مشغول و منمک قیلر و عالمک ستوی اولان غفلت متجاوز در که بویسته اشارت یوررلر ای جان بوعالمک ستوی غفلت در که جهانک معمور اولمست و زینت و رونق بولمست سبب و علت بوگونه غفلتدر هوشیارلر بوجهانه آفت و ضرر در زرا تعمیر و تزینی مانع اولور اما غفلت و حماقت زینت و عمارتی اقتضا قیلور و لهذا قال علیه السلام لولا الحقیاء لخرت الدنیا * منشوی * هوشیاری زان جهانست و جوان * غالب اید پست کرددن جهان * زرا هوشیارلر اول جهان معنویندر چونکم اول هوشیارلر غفلت اوزره غالب کله و آتی مضاعف و متلاشی قیلور بوجهان پست اولور و حقیر و ناچیز قاور (منشوی) هوشیاری آفتاب و حرص یخ * هوشیاری آب این عالم و یخ * فی المثل هوشیارلر آفتاب و حرص یخدر هوشیارلر آب و بوعالم و یخدر یعنی بوعالمه حرص ایلر و بونلرک الوان و نه و شنه میل و محبت قیلر قلبه و یخ و دس کیدر هوشیارلر بوگونه اوساخ قلمیدن ازاله ایدینی و بال قیلیدر (م) زان جهان اندل ترشح میرسد * تاغرددر جهان حقد و حسد * اول جهان الهیدن از جق ترشح یشور یعنی هدایت الهی عاقله بصیرت و هوشیارلر اعطا ایلر ترشح صرمق معنایه در بوراده عطا قیلر معنایه استعاره اولور تا که جهاننده حرص و حسد کرمیه یعنی غلبه قیلیمه اگر جهان الهیدن هوشیارلر اعتدال اوزره کلمیددی بوجهاننده حرص و غفلت بنی آدمه غلبه قیلوردی و انلری کار حقندن و امور اخرویدن بالکلیه معطل ایدوب کار دنیا به مشغول ایلردی (منشوی) کر ترشح یشتر کردد زغیب * فی هنرمانددرین عالم نه عیب * اگر عالم غیبیدن ترشح یشتر اولور سه یعنی انقباه و هوشیارلر زیاده کاورسه بوعالمده نه هنر قاورونه عیب بلکه بوعالمه متعلق اولان عیوب و هنرک جمیعسی اول حینده محو و متلاشی اولوردیمکی اشعار اولور * منشوی * این ندارد حد سوی آغاز و سوی قصه مر دمطرب بازرو بوگونه معارف الهیه و اسرار علیه حد و پایان طوع و ناز آغاز جاننده یوری کیر و مر دمطربک قصه سی جانبنه کیت خطاب تجرید قاعده سی اوزره کندی وجودش بر قلر نه در حسام الدین افندی حضرت نلر نه اراسه دخی جائزدر که محرم منشویدر بقیه قصه پیر چنکی و بیان مخلص آن (منشوی) مطربی کزنی جهان شد بر طرب * رسته زار از ش خیالات عجب * بر مطرب ایدیکه جهان اندن بر طرب اولدی آنک از ازندن عجب خیالات عجب و قلوب مستعینده طرفه حالات ظهور ایغشیدی (م) آنوایش مرغ جان پران شدی و ز صدایش هوش دل حیران شدی اول مطربک نوا سندن جان مرغی پران اولور ایدی و اول مطربک صداسندن کوکل هوشی حیران اولوردی * منشوی * چون برآمد روز کار و پیر شد * باز جانش از بجز بیه کیر شد * چونکه روز کار کلدی یعنی چونکه جوق زمان یکدی و مطرب پیر اولدی آنک جانی طوغانی عجز و فقر ندن پشه کیر اولدی یعنی شی حقیر صید ایدینی و دنی و ناچیز شیشه راضی اولینی اولدی * منشوی * پشت او خم کشته هم چون پشت خم * ابروان بر چشم همچون یاردم * کوبلک ارقه سی کی اول مطربک ارقه سی خم اولدی و بوکلدی اول مطربک ابرو لری کوزی اوزره بالدم کی اولدی اشغی صرقدی و کوزنی اورتدی * منشوی * کشته آواز لطیف جان فزاش * زشت و نزد کس نیر زیدی بلاش * آنک جان زیاده ایدینی لطیف آوازی زشت اولدی و کسه نلک قنده آنک آوازی بر شیشه دکزدی * منشوی * آن نوای رشک زهره آمده * همچو آواز خیریری شده * اول زهره نلک رشکی گلش نوا و نغمه بر قوجه اشکک آوازی کبی اولمش * منشوی * خود کد امین خوش که ان ناخوش نشد * یا کد امین سقف کان مفرش نشد خود قننی خوشدر که اول ناخوش اولدی و کل نغم لا محاله زائل) فحوا سنجه جهانک جله نغمی و دنیا نلک هر خوشلغی عاقبه الامر محو و زایل اولق مقرر در یا قننی سقفدر که اول مفرش اولدی البته دنیوی اولان هر سقف عالی عاقبه الامر پست و سافل اولق محققدر * منشوی * غیر آواز عز بران در صدور * که بود از عکس دمنان نفع صور * بوجه دن آواز عز برانی استن ایلدوب یوررلر صدورده اولان آواز عز برانندن غیر بیسی که انلرک دمنک عکسندن اولور نفع صور یعنی صور اسرافیلک حیات بخش اجساد فانیه اولان نفعه سی اول عز برلر که انبیاء علیهم السلام و اولیای عظامدر انلرک نفس نفیسنک عکسی اولدی دیمک اولور نفع صور بونلرک دمنک عکسی اولمسی بوجه اوزره ممکن اولور که بونلرک نفس و کلامی وحی الهی و الهام ربانی ایلدولور پس بونلرک اوزره بونلرک انفس نفیسی مرده دللری و بر مرده اولان روحلری احیایلر پس جسددن قلب و روح شریف اولدینی محققدر شریفی احیا ایلین دخی شریف اولق مصدق و بونلرک نفع صور بونلرک دمنک عکسی اولق فحوا اقرب و عاقله او فقدر (منشوی) اندرونی کاندرونه سامت ازوست * نیستی کین پسته سامان هست ازوست * بوعز برلرک درونیکه جمیع

در روزی از آمدن مستدر و بونارک نیست که بر نیستد که بوزن و ارقلیر میزند و ازین عزیران وجود اولان اولیای
 عظامک وجود موهومی مجازی جهندن فانی اولوب باطن عالمده حقه باقیلدر بر که بوعالم ظاهرده وجود مجازی
 ایلده هست و موجود لر بریم و وجود لر بریم از اولدی بوعالم عدم ندر که بوعالمه نسبتله نیستد و اولانی الحقیقه
 هستدر (منشوی) کهر بای ذکر و هر آواز اولدی لذت الهام و وحی و وحیک و الهامک لذتیدر یعنی هر آوازی و افکاری مرتبه
 کهر بایدر هر آواز اولفته مضاف دکادر اول و لی رازک و وحیک و الهامک لذتیدر یعنی هر آوازی و افکاری مرتبه
 حقیقه و مقام مقبولیتیه جاذب اولان اولدر و الهام و وحیک و راز و سرک حلاوت و روحی اولدر که اول مظهر ذات
 وصفات الهیه در بود کراولسان حالات و صفات اندن ظهوره کاورانک ذاتندن رونق و فریولور پس بنه مطربک
 قصه سهر جوع ایدوب سیورلر (منشوی) چونکه مطرب پیر تر کشت و ضعیف شدی کسی رهنیک رغیف
 چونکه مطرب زیاده پیر و ضعیف اولدی کسب سز لکندن بر رغیفه مریهون اولدی (منشوی) گفت عمر و مهلم
 دادی بنی * لطفها کردی خدایا با خسی * پس جناب حقه متوجه اولوب بوکونه عرض حاجات قبول دیدی
 خدایا بیک چوقلقی عمر و مهلم و بر دل ای خدایا بر خسه لطف ایلدک (منشوی) معصیت ورزیده ام هفتاد سال *
 باز نکرفتی زمن روزی نوال * تش بیل معصیتیه سی قیلشم بر کون عطا کی ندن کیر و طومدک * منشوی * نیست
 کسب امر و زمه من توام * چنک بر تو زم کان توام * کسب یوقدر بوکون سنک مهما نکم چنکی سندن اوتری چارم
 زیرا که سنک عبد و عمو ککم * منشوی * چنک را برداشت شد الله جوی * سوی کورستان یثرب اه کوی * چنکی
 یوقر و قالدردی و الله استیجی اولدی مدینه منوره نک مقابری دیننده آه دینی اولدی بوعالمه حقه بودخی و جهرده دینه
 چنکی قالدردی و الله دلجی اولدی بوعالمه مدینه منوره نک کورستانی جانبیه آه ایدینی کندی شد رفت معناسنه
 اولور * منشوی * گفت خواهی از حق ابریشم بها * کوبه یکوی پذیرد قلها * کندی کندی به دیدی حقدن ابریشم بها
 استمر زیر اول خدا کمال لطفندن یکو لک و احسانه قلبی قبول ایلر * منشوی * چنک زدن بسیار و کریان سرنهاد *
 چنک بالین کرد و بر کوری فتاد * کورستانده چوق چنک چالدی و اغلیه رق باش قودی چنکی بصدق ایلدی و بر مقبره
 اوزره دوشدی (منشوی) خواب بردش مرغ جان از حبس رست * چنک و چنکی راهها کرد و بچست * آفی خواب
 قایدی مرغ جانی حبسندن قورتلدی چنک و چنکی و مرغ جانی ترل ایلدی و تن حبسندن صحرادی (م) کشت
 از ادا زن و شیخ جهان * در جهان ساده و صحرای جان * خواب سبیله تندن و جهان رنجندن آزاد اولدی بر جهان
 ساده و صافیده و صحرای جانده یعنی آنک مرغ جانی بی کدورت و بی کثافت اولان جهان و صحرای جانده واصل اولغله رنج
 جهانندن و آلام تندن آزاد اولدی و نبات بولدی دیمک اولور (م) جان او انجاسر ایان ماجرا * کاندرا اینجا کرمانندی
 مرا * اول مطربک نه جانی اول صحرای جانده ماجرای ابرجی ایدی بویه دیو که بومر تبه ده نولیدی بی قویه لردی کربونده
 غنی معناسنی متضمن اولقدنه جائز ندم کم لسان عریده لغنی معناسنی متضمن اولور و سرف شرط اولوب مابعدده
 اولان ایسانه جواب اولتی دخی جائزدر (م) خوش بدی جانم درین باغ و بهار * مست این صحرای غیب لاله زار * بویاغ
 و بهار معنویه بتم جانم خوش اولوردی بوجهرانک و غیبه منسوب اولان لاله زارک منسی اولدی بوعالمه * منشوی *
 بی پروبی با سفر میگردی * بی لب و دندان شکر میخوردی * اول جهان صافیده قناتسز و با قسز سفر ایلدرم اب
 و دندانسز شکر بر دم یعنی لذت روحانیه و اذواق لذتیه بولوردم دیمک اولور * منشوی * ذکر و فکری فارغ از رنج و دماغ
 * کرده می باسا کتان جرخ لاغ * بویته ایدی وجه جائز اولور اول اولدر که دماغدن و رنجندن فارغ سا کتان عرشه فکر
 و ذکره منسوب لاغ ایلیدم بوقدر اوزره فکریده یا نسبت ایچون اولور بعض نسخه ده رنجله دماغ مابیننده و اویوقدر
 و بعض نسخه ده واقع اولندر که کا * کوره شرح اولندی و وجه فانی اولدر که فکریده یا وحدث ایچون اوله
 و مصرع اولک معناسنی ثانی به مصرع و مخلوط اولیه بویوت تنازع فعلین قبیلندن اولور که مصرع اولده ذکر و فکری
 و مصرع ثانیه لاغ کرده می لفظنده تنازع قیلش اولور پس قرینه کلام بونی اقتضایدر که یا مصرع اول و یا مصرع
 ثانی به بر کرده می لغتی تقدیرا و انوب بویه دله ذکر و فکری فارغ از رنج دماغ (کرده می باسا کتان جرخ لاغ) یعنی ملائکه
 ایل لاغ و لطفیه ایلیدم دیمک اولور که دریا عالم مثالند و عالم مثال بین الارواح و الاجساد شول عالم خیالدر که
 نایک روحا کا واصل اولور و استعدادنه مناسب آنک صور خیالیه سنی مشاهده قبول کاه اولور که بومر تبه دن ترقی
 ایلایوب عالم ماکونه داخل اولور و آنک احباب و ارباب عالمه و مکالمه قبول کرده می باسا کتان جرخ لاغ دیوانک سیر
 جانندن حکایه سیورلری مرتبه لکونک سیرنه آنک جانی واصل اولدی بوعالمه (منشوی) چشم بسته عالمی
 میدیدی * و در دریا بیکانی کفی می چیدی * کوزی به لاش و چشم ظاهری اورتلش ایکن بر عالم کوریدم دست سز

و بر کفسر و در دریا بیکانی کفی می چیدی * کوزی به لاش و چشم ظاهری اورتلش ایکن بر عالم کوریدم دست سز
 و غرایبی مشاهده ایلر بی دست ظاهر اول عالمده و در دریا بیکانی و سنبل و ضمیران دوشدر (منشوی) مرغ آبی غرق دریای
 عسل * عین اولی شربانی مغسل * بویات سوره صادده در اولی بودر (ارکض بر جلک) بوامری یا جبرائیل ایده و یا خود
 جناب عزت ارکض دیواله هام ایده ای اضرب بر جلک الارض ای ایوب اورا بقدر کله بیره (هذامغسل) آیقربن امر حقه
 زمینه اوروب بر عین بی نظیر جاری اولیجق قبل حقدن کا اشارت اولدی که (هذامغسل) محمل اغتسالدر (بارد
 و شراب اوله مغسل که بارد در و شرابدر بر و آیدم ایکی بیکار اشکار و بیدار اولوب بری بارد و بری حار ایدی ماء باردن
 ایچوب و ماء حاری اغتسال ایلدی و جیسع امراض و اسقامدن صحت بولدی حضرت خدایوند کار بر چنکینک
 روحنی ایوبه تشبیه ایدوب سیورلر که بر چنکی اول حالده بر مرغ آبی ایدیکه غرق دریای عسل اوله دریای عسل بوراده
 کمال لذتندن کایه در و اول حال کانه ایوبه منسوب اولان عین ایدیکه شراب مغسل ایدی همان پس بر چنکینک
 غرق اولدی بوعالمه ذوق عین ایوبه تشبیه سیورلر بر اول ذوق الهی دخی امراض باطنه و کامنه دن سالکی بالک و طاهر
 قیلور (منشوی) که در و ایوب از با تا بفرق * پاک شد از رنجها چون نور شرق * که اول عین سبیله ایوب علیه السلام
 آیدن باشه دل نور شرق کبی یعنی آفتاب کبی رنجلدرن پاک اولدی بعض نسخه ده نور شرق برینه نور حق واقع اولندر
 اول چشمه سبیله نور حق * کبی امراضدن پاک و طاهر اولدی دیمک اولور (منشوی) درجیم اگر بودی چو جرخ *
 در تکخیدی دروزان نیم برخ (منشوی) شریف جمده یعنی وسعت و مقدارده اگر جرخ * کبی اولیدی و طبقات
 سماوات قدر واسع کلیدی بوسردن اول منشوی به یارم پاره صغیمیدی یعنی اول عالمک اسرار و انواری و عجایب و غرایبی
 بر مرتبه بی حد در که اگر اشجار اقلام و بحار مداد و طبقات سماویه اوراق اولسه و جمیع خلایق بوا سراز و انوارک
 شرحنی الی یوم القیام کایت قیلسه آنک بعضی سنک نصی یا زلیبیدی و عشر عاشری تخر بر قیلیمیدی * منشوی *
 کان زمین و آسمان بس فراخ * کرازنسکی دلم را شاخ شاخ * که اول زیاده واسع اولان زمین و آسمان تنک لکندن
 کو کلمی پاره پاره ایلدی زیر اوعالم صورت عالم معنایه نسبت غایتله احقر و اصغر برشیدر و قلب اولیایه کوره دانه خردل
 قدر در بواجلندن تنک لکندن قلبی شاخ شاخ ایلدی سیوردی * منشوی * وین جهانی کاندین خوابم نمود *
 در کشایش پروبالم را کشود * بوجهرانکه بو خواب ایچره نکا کورندی کشایشدن بتم پروبالمی اجدی یعنی پروبالم
 عقل و روح که قیود جسمانیه ایلد بسته اولشدی بوعالم معنوی آچقلغندن بتم مقید اولان پروبالمی اجدی حتی روح
 روانم بوعالم علویدن جولان ایدوب اوچدی یعنی مطرب کندیسنه بویه دیدی (منشوی) آن جهان و راهش اربید ابدی
 * کم کسی یکخطه اینجابدی * بوجهرانک بولی کرطاهر اولیدی از کسه بر خطه اول دیناده اولیدی یعنی مطرب
 اول عالمده دنیای کندیدن بعید کوروب کردیا جانیندن بوعالمه بر بول اولیدی اول دیناده کسه بر خطه قرار قیلزدی
 دیدی و حضرت مولانا قدس سره العزیز آنک لساندن اول عالم روحانیتک عظم شانی بوعالم اوزره فضل و رحمتانی
 بیان سیورلر * منشوی * امر می آمد که فی طامع مشو * چون زیادت خار بیرون شد برو * و اول بومر مطربک روحنه بوکونه
 امر الهی کلدیکه بوق طامع اوله بی موت اضطراری بوراده قرار ایلکه امید قیله چوتکم پایکدن خار بیرون اولدی
 بوری یعنی چوتکم بای جانکدن احکام بدینه و شواغل جسمانیه خاری طشره کادی بوری عالم دنیا جانیته که قدم جان
 خار کبی اولان اشغال جسمانیه و مقتضیات نفسانیه دن خلاص اولدقند کمره بوعالمه کلکه مانع دفع اولز و بای
 روحندن خار جسمانی اخراج ایلین کسه بوعالمه کلکده عسرت و مشقت چکمزدیدی * منشوی * مولی مولی میزدانجا
 جان او * در فضای رحمت احسان او * پیر چنکینک جانی اول عالم روحانیه بر مولی مولی آوردی یعنی توقف و انتظار
 ایلدی اول الهی رحمت و احسانک صحرای مستند مولیدن توقف و انتظار ایلدی معناسنه اولور اما بوقیه روشنه
 افندی مر حومک کندی خطیله بویتنک کارنه تخر برین کوردم بویه دیش که کیجی بر لسانسته مولی مولی دیمک سلم سلم
 و یا خود خلص خلص دیمک برین بوراده دریای انواره مستغرق اولان چنکینک جانی الهی سلم سلم یعنی سلم سلم قیل
 سلم قیل و ورطه دینادن کشتی و وجودی خلاص قیل دیوند آوردی دیمک اولور بودخی و جهدن خالی دکادر (در خواب
 گفتن هاتف امیر المؤمنین عررضی الله عنه را که چندین زرا زیت المال بر کیر ویدان مرده که در کورستان حفته است
 * منشوی * آن زمان حق بر رخوابی کاشت * تا که خویش از خواب نتوانست داشت * اول زمان حق تعالی
 حضرت تلمی حضرت عمر اوزره بر خواب حواله ایلدی تا که کندی بی خوابن طومغه قادر ایلدی یعنی خوابی
 کندی دفعه قادر ایلوب بی اختیار او بودی * منشوی * در عجب اقتاد کین معهود نیست * این رغیف
 فتادی مقصود نیست * حضرت عمر بجه دوشدیکه بو خواب معهود دکا در و بوزمان او بومق بکامعقاد دکادر

آمدی بخواه عالم غیبی واقع اولدی بی مقصود کادر پس حکمت وارد دیوب (م) سر نهاد و خواب بردش خواب دید که آمدش از حق ندا جانش شنید) باش قودی وانی خواب ایلدی و دوش کوردی که حضرت عمره حقدن ندا کادی آنک جانی اول ندای اشدیدی * منوی * آن ندای کاصل هر بانک ونداست * خود ندا آنست این باقی صد است * اول برندا که هر بانک و نغمه نک اصلیدر فی الحقیقه ندا خود اولدر و بوباقی ندا الرصدادر ندان هر اد کلام الهیدر و حق سبحانه و تعالی منکله در بوانسانک وجودنده اولان کلام آنک کلامنک بر فو و اتریدر (منوی) ترک و کرد واری کو و عرب * فهم کرده ان ندای کوش و اب * ترک و کرد و عجم و عرب کوش و لبسز اول ندای فهم ایلشدر یعنی هر طایفه نک جانی حواس ظاهره سز ندای حق فهم ایلشدر اگر فهم ایلشیدی ربیبی بیلزیدی جانده اولان معرفت حق اول ندای الیمینک اتریدر (منوی) خود چه جای ترک و تاجیکست و زنک * فهم کردست ان ندایا چوب و سنک * خود ترک و تاجیکک و زنکینک نه بریدر یعنی عرب و عجم و روم همان بوندای فهم اشدی اول ندای چوب و سنک دخی فهم ایلشدر زرا چوب و سنک دخی ریلری بیلور و حقن انله دخی امر الهی اولسه امر الهی بی قبول ایدوب متفاد اولور و انلر قبول امر الهی ایلری فهم قیللر نه دلالت قیلور (منوی) هر دی ازوی همی ایدالست * جوهر اعراض می کردند هست * کرمی اید بی زیشان ولی (آمدنشان از عدم باشد بی) * و اذا خذ ربک من حی آدم من ظهورهم ذریتهم و اشد هم علی أنفسهم الست بریکم قالوا بلی * آیت کریمه سنک مصداقجه که چه بی آدمه حق تعالی عالم ارواحده الست بریکم دیوب بوجه سی ریلرینک کلامنی فهم قیلوب آنک ربو بیتنه والوهیتنه اقرار ایلدیلر اما عند المحققین ریش اصحاب یقین بوالست خطابی همان عالم ارواحده بر کره دیوب دخی منقطع اولمشدر بلکه هر انده هر شانه حضرت حق لسان معنوی ایلست بریکم دیوب انلر دخی آن بلی دیوب اقرار ایلشده در لر پس اصحاب شهود قنده بکون بودنیاده و دخی یارن آخر تده دیدیکی الست خطابنک دون عالم ارواحده دیدیکی الست به مغایر و متفاوت دکلا رتبه کم این فارض حضرت تلیرینک بویتری بومعنا به شهادت ایلر (شعر) ولس الست بالامس غیر الامن غدا و جانی غدا صبی و یوی لیلی * و سر بلی لله مرآه کشفها * و اثبات معنی الجمع نفی المعنی * پس حضرت خداوند کارل هر دی ازوی همی ایدالست * بیورملری خطاب الستک علی الدوام اولسنی افاده ایلر یعنی هر برده اول خدادن دائم اشیا و زره لسان معنوی ایلست بریکم نداسی کلور اول ندان جوهر و اعراض و ازلور و کابی دیرلر جوهر و مقوم و محصه محتاج اولمیوب قائم بالذات اولان شیئه دیرلر عرض قائم بالذات اولمیوب بر مقوم محتاج اولان شیئه دیرلر مثلا الوان کبی جوهر و عرضک تفصیلی ابکینی جلده قسم غلام در صدق و فای بار خود بیاتده مذکور اولمشدر فلیطلب فیها کرچه بواشیدان ظاهر ایجاب اللفظ بلی دیکم کلز و لیکن انلر عدمدن کلمی بلی اولور و هر بری لسان حاله ریلرینک ربو بیتنه اقرار قیلور کاقیل * بیت * فنی کل شیء له آیه * تدل علی انه واحد (م) زبان چه گفتیم من زفهم سنک و چوب * در بیانش قصه هش دارخوب * اول نسنه دن که بن سنک و چوبک ادر اکنندن دیدیم و سنک و چوب دخی ندای حق استماع ایلر دیو تحقیق ایلدم آنک بیاتده بر قصه به خوب عقل طوت و یا خود بر خوب قصه به هوش طوت بعض نسخه ده بوبیت دخی واقع اولمشدر که بودر (منوی) زانکه گفتیم زاکم بی چوب و سنک * در بیانش قصه بشنوی در نک * چوب و سنک کاهلغندن اول نسنه بی که دیدیم نک بیاتده بی توقف قصه ایش تاسکا چوب و سنک فهم ایلسی و تسبیح حق سوبلسی روشن اوله و بوقصه دن تسبیح جماداته و معرفت نباتاته ایمان و اعتقاد ایللر ظهوره کلا اول قصه بودر * نالیدن ستون حسانه چون از برای پیغمبر صلی الله علیه و سلم منبر ساختند که جماعت انبوه شده و گفتند ماروی مبارک ترا بهنگام وعظ نمی بینیم و شنیدن رسول و اصحاب ان ناله را و سوال و جواب دادن مصطفی علیه السلام با ستون صریح) ستون حسانه نک ناله قیللر سنک بیاتده در چونکم پیغمبر علیه السلام اتری منبر دوزدیلر زیر اجاعت چوق اولدی و دیدیلر بر سنک روی مبارک کی وعظ و قنده کوره منر و حضرت رسول علیه السلام و اصحاب غول اول درختک ناله سنی اشتلرینک بیاتده در مصطفی علیه السلام اول ستونه صراحه سوال و جوابنک بیاتده در بویان بوحیدت شریفان معنای لطیفیدر که نظم کتور و ب پیور لر و بخاری و نسائی و ابوداود و اتفاق اوزره بوحیدتی حضرت جابر بن روایت پیور لر قال جابر کان النبی علیه الصلوة والسلام اذا خطب استندالی جذع نخله من سواری المسجدر فلما صنع له المنبر فاستوی علیه فصاحت الخلة التي کان یخطب عندها حتی کادت ان تنشق فتزل علیه الصلوة والسلام حتی اخذها فضمها الیه فجعلت تان انین الصبی الذی یسکت حتی استقرت قال النبی علیه الصلوة والسلام بکت علی ما کانت تسع من الذکر ترجمه می بودر که حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلم

خطبات ایلدی و قنده بر خرما آغا جنک دالنه طیانور دیکه اول مسجدک دیر کارندن بری ایدی وقتا کم اول نی ایچون منبر دوزدیلر سه اول نی علیه السلام آنک اوزر نه قصد ایلدیه و اوتر دسه اول نخله که آنک قنده مقدمه خطبات ایلدی بر می نه صحبه و حنین ایلدی که حق منشی اولمغه قریب اولدی پس حضرت نبی مکرم صلی الله علیه و سلم منبردن ایدی و اول دیرکی اخذ ایلدی و معانقه قیلوب سکندیلر هضم ایلدی پس اول نخله صبی انین ایلدی کبی انین ایلکه بشلدی اول صبی که تسکیت اولنور یعنی ساکت قیلنور حتی قرار ایلدی و انینی دکدی پس حضرت نبی علیه السلام پیور دیلر اول نخله اغلدی اللهک ذکرندن سامع اولدینی ذکرلر بعد و مفارقتی اوزره پس بو ستونک حنین و یکا سندن علماء ظاهر و اهل اعتزال و فلاسفه مشر بنده اولنلر تا و یله میل ایتمشدر و بوحین و انین حضرت رسول امین علیه السلام و اصحاب کز نه سماع باطنیه و ملکوتیه ایله مسوع اولدی دیوب سیانه کتمشدر در صحیح اولان بودر که حضرت رسول علیه السلام و اصحاب کرام اول حنین و یکایی استماع ظاهر ایله کوش ایتمشدر بعض علماء ظاهر دیرلر که نم حضرت پیغمبر علیه السلام و اصحاب اول صدای استماع ظاهر ایله استماع ایلدیلر کن اول صوتدن اول ستونک خبری یوقدر بلکه اول صدای انده اول و قنده جناب حق خلق ایلدی مجزه للنی علیه السلام بویلدر بیلر جمادات و نباتاتک اللهدن و رسولندن اسکاه اوللر نه و جناب حق حقیقه تسبیح قیللرینه انکار ایدلر و معتزله و فلاسفه مذهبنه سکیدنلر در زرا بولنلر دیرلر که حقیقه تسبیحه و معرفت و انین و خشیته عقل و حیات لازمدر و عقل و حیاته اعتدال مزاج و بنیه مخصوص و اجید راویه و ایچی تسبیح و ناله جمادات مؤل مجاز در دیرلر حال بوکه بویخصوصه آیات و اخبار دن نصوص کثیره وارد اولمشدر اما مشایخ صوفیه و ارباب مشاهده تاویل ایتمیوب حقیقه سنه مقرر اولمشدر و اهل کلام و علماء ظاهر با خصوصکه معتزله و فلاسفه مجاز در دیوب تاویل قیللشدر در مثلاً بوبیت کریمه ده من خشیته لفظنی مجاز در دیرلر قال الله تعالی (ثم قست قلوبکم من بعد ذلك فهی کالجذارة و اشد قسوة و ان من الجذارة ما یفجر منه الانهار و ان منها ما یسقی فیخرج منه الماء و ان منها ما یغیط من خشية الله اکثر علماء تفسیر لر نده تقلید المعتبرة و ان خشية مجازة عن الانقیاد دیرلر الا ابواللیث و امام بغوی بولر مجاز دکل حقیقتدر دیرلر دخی (وان من شیء الا یسبح بحمده و لکن لا تفقهون تسبیحهم) آیتی تسبیح جمیع اشیا به حقیقه دلالت ایلر کن تسبیح لر بی لسان حاله دیرلر در حاله مشر کاردن و نفی صانع ایدلر دن ماعداسی لسان حاله اولان تسبیحه واقف و عالملر در پس انلر لا تفقهون قولی برنده و اوزر و تحقیق و اهل کشف اولنلر دخی موافق کلز و جله دن شیخ اکبر فتوحاتده پیور لر که فان المسمی بالنبات و الجمادات ناله ارواح باطنی عن ادراک غیر اهل الکشف فلا یحس بها مثل ما یحس به امن الحیوان و السکل عند اهل الکشف حی ناطق و سخن زدناح الایمان بالاخبار الکشف فقد سمعنا الاجار تذکر الله بلسان ناطق تسبیحه اذ اندامنها و تخاطبها مخاطبة العارفین بجلال الله پس حضرت خداوند کار که اهل کشف و مشاهده نک کارندن در جمادات و نباتاتک حیاتنی و نطقه اولان تسبیحات و تهلیلاتی اثبات ایلدیوب پیور لر * منوی * استی حسانه از حجر رسول * ناله میزد و چو ارباب عقول * حسانه ستونی حضرت رسولک فراقندن ارباب عقول کبی ناله اوردی (منوی) در میان مجلس و عطا انجمن * کزوی که کشت هم پیروچوان) مجلس و عظمت اوزره سنده انجمن کاه اول مجلسده حاضر اولان پیروچوان اول ناله دن اکاه و خبردار اولدیلر (م) در تحیر مانده اصحاب رسول * کزچه می نالستون با عرض و طول * رسول اکرم صلی الله علیه و سلم حضرت تلیرینک اصحابی آنک ناله ایلستندن تحیره قالدیلر که ستون عرض و طول ایلندن ابکار یعنی طول و عرضله هر جانندن ناله ایلدی کبی اشد کده تحیر اولدیلر (منوی) گفت پیغمبر چه خواهی ای ستون * گفت جانم از فراق کشت خون) پیغمبر علیه السلام اول ستونه ایدی ای ستون نه استرسن اول ستون حضرت رسول علیه السلامه ایدی سنک فراقکدن جانم خون اولدی ناله مه سبب بودر (منوی) مسندت من بودم از من تا حتی * بر سر منبر تو مسند ساختی) وعظ و قنده سنک مسند و تکیه کاغذ بن ایدم بندن چادرلر یعنی بی ترک ایدوب منبر جانینه عروج ایتدک منبرک باشی اوزره سن مسند دوزدک (م) گفت خواهی که ترا نخلی کتد * مشرقی غربی ز تو میوه چنند * حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلم اکایتدی چونکم سنک فریاد بوندن اوتریدر بونک مقابله سنده استر میسن که سنی برنخل ایده لر مشرق و مغربک اهل سندن میوه دیرلر (م) یادوان عالم حقت سروی کتد * تار و تازره پهای نابلد یا خود اول عالم حقیقتده حق تعالی سنی بر سر و ایده که تا ابندی ترو تازره قاله سن (م) گفت آن خواهم که دایم شد بقاش) بشنوی غافل کم از چوبی مباح ستون حسانه ایدی آفی استر که آنک بقاشی دائم اولدی ای غافل بوقصه بی اشت و برچو بدن کم اوله کور که بر ستون باره سی ذوی العقول دن دکل ایکن ترک فانی اختیار باقی قیلد و طاب دولت ابدیه و حیات سرمدیه اوله سن ذوی العقول دن ایکن

وتحصیل بقا و دوامه مستعد و قابل ایکن نیچون طالب حقیقت اولیه سن و تحصیل سعادت سرمدیه قلیبه سن
(م ی) ان ستون را دفن کردند زمین) تا چون مردم حشر کردند دوم دین حضرت نبی اول ستونی را بچینه دفن ابلدی
تا بوم دیده اول ستون مردم کبی حشر اوله (م ی) تا بدانی هر که را بر دین بخواند از همه کار جهان بیکار ماند تا بونی
بیله سن هر یک که حضرت یزدان او قودی و کندی چنانچه دعوت قیلدی اول کسیه جهانک دو کالی کارندن بی کار
قالدی و عمل و فعل دینویدن فارغ اولوب طاعت حق مشغول اولدی (منشوی) هر که را باشد یزدان کاروبار یافت
بارانجا و بیرون شد کار هر یک که خدادن کاروبار اولدی درگاه حقه یول و اجازت بولدی و کار جهانندن طشره اولدی
(منشوی) انکه اورا بود از اسرار داد * کی کند تصدیق اونا له جاد * اول کسیه به که اسرار الهی دن عطا اولیه اول کسیه
جاد له ناله سنی یقن تصدیق ایله (منشوی) کوید آری فی زدل به رفاق * تا نکو بندش که هست اهل نفاق * جادانک
تسبیحیه اعتقاد ایلینله موافقتدن اوتری ظاهر ایلی دیر کوکادن دکل تا کادیبه لکه اهل نفاق دیر یعنی طعن و قدح
خوفندن اوتری تصدیق تسبیح جادات قیلنله بحسب الظاهر موافقت ایلیم بلی اولیه دردی بلیکن بحسب الباطن
تصدیق و اقرار ایله (منشوی) کریندی و افغان امر کن * درجه من رد گشته بودی این سخن * یعنی اگر بوجادات
و نباتات الهی کن امر نه واقف و عالم اولیه لری جهانده می رود اولمش اولوردی بوسوز یعنی بوجادات و نباتات
سوزی و کلامی حال بوکه بونلر سوز و سبلی و تسبیح و تکلم ایلمی شرعا نابتد می دود کادر تنه کم اول بعثته
حضرت رسول علیه السلامه وحی کلوب منزل شریفله منصرف اولدوده اجمار و اشجار کلا کاسلام و برمی
و حصانک کف مبارک کزنده شهادت قیلیمی مشهور و متواتر اولمش و یا خود معنی اگر با شیا امر کن و اقلدی دکل
اولیدی جهانده بوکن سوزی رد اولمش اولوردی (انما امره اذا اراد شیئا ان یقول له کن فیکون) قوی تحصیل
حاصل و بیوده اولوردی زیرا یسینک امر فی فهم ایتم شیشه امر ایتم عبت و می دود اولودی اگر امر تسخیر ایچون
دردی تاویل اولنورسه بونکته فوت اولور (منشوی) صد هزاران اهل تقلید و نشان * افکنده شان نیم و همی
درکن * اهل تقلید و اهل نشاندن یعنی علام و آثار اهلندن و تقلید اهلندن نیچو بوزیک کسیه لری یارم و هم انلری
شک و گانه براغوب یعنی ادنی و هم انلره غلبه قیلدوده تحقیق و یقین می تبه سندن دور اولوب جادات و نباتات
حقیقه تسبیح قیلینده و جمیع اشیا نکر بیلندن آگاه و خبردار اولینده شک و شبهه به دوشوب و خصوصه
وارد اولان نصوصی عقلی نه موافق و فهمی نه مطابق تاویل و توجیه ایدر (منشوی) که بظن تقلید
و استدلال نشان * قایمست و جله پروبال نشان * زیرا انلر استدلالی ظنله قایمست و جله پروبال لری دخی یعنی جله پروبال
و عقل و فکر لری و تقلید و استدلال لری ظنله قایمست و جله پروبال لری دخی یعنی جله پروبال لری دخی یعنی جله پروبال
الله تعالی (وما یبع اکثرهم الا ظن ان الظن لا یغنی من الحق شیئا) و قال فی سورة النجم (ان یبعون الا الظن
وان الظن لا یغنی من الحق شیئا) (منشوی) شبهه انکیزدان شیطان دون * درقدن این جله کوران سرتکون * اول دون
شیطان انلر درونده بر شیشه قور بر مثل بوجادات و نباتات حی و عاقل دکلدر نیجه ناطق اولور و نوچه لری تسبیح قیلور
دیوانلر قلیبه و سوسه و بر آتک سبیلله بوجه کور بایشی اشغه دوشور لریس تاویل و توجیه سمته کیدوب حقیقتدن
محروم اولور اما اصحاب یقین تشکیک و مشککدن چاه و همه دوشور و شبهه و شکو که رفتار اولوب کلام خدای و کلام
نبی محتجباتی تاویل و توجیه قیلن (منشوی) پای استدلالیان چوبین بود * پای چوبین سخت بی تمکین بود * استدلالی
اولان کسیه لری ایانی چوبین اولور چوبین اولان ایاقی زاده بی تمکین اولور یعنی اهل استدلال طریق حقه عقل
و فکر لری قدیمی اغاجدن ایاق کیدور و معلومدر که اغاج ایاقله یوریک زیاده بی ثبات بی قرار در وضعفدن خالی دکلدر
کذلک اصحاب استدلال روشلری و باطن اشیا بی استدلال اید شلری ضعفدن خالی دکلدر * منشوی * غیر آن قطب
زمان دیده و رز کز نباش کوه کرد خیره سر * اول دیده و اولان قطب زماندن غیریکه اول قطب زمانک ثباتندن
طاغ خیره سر و سر اسیم اولور یعنی اهل استدلال جله سنک پای عقل و ادراکی بی تمکین بی ثبات اولور الا شول
بصیرت و مشاهده صاحب اولان قطب زمان و مدار عرفان و یقین بونلر کبی اولم که آتک ثبات و قرارندن جبال را خه
حیران اولور و آتک تمکین و رسوخن کوروب بریده و اله قانور جمیع موسوس و مشکک بریر جمع اولسه ل و اکا
شکول و شبهاتی القایله لراول می کز علوم و عرفانی مقامندن اصلا تخریکه قادر اوله می لری * منشوی * پای نایینا
عصا باند عصا * تا یقتد سرتکون ابر حصی * کوردل اولنک ایانی عصا اولور عصا ناسنک ریزه راوزره و کور
دوشیمه عصادن می ادا استدلال و کوردن می ادا کوردل و عصادن می ادا استدلال و خطا در تقدیر معنی کوردل اولنک
راه حقه قدیمی استدلال اولور و اکا اعتماد و اتکا قیور تا کم ضلالت و خطا طاشلر نکر اوزرینه باشی آشی دوشیمه

(منشوی) آن سواری کوسیه را شد ظفر * اهل دین را کیت سلطان بصر * اول بر سواری که او سپاه ظفر اولدی
یعنی اهل دینه کیدر سلطان بصر در اهل دین راسیه رادن بدل اولمق و یا خود سیه رای مفسر اولمق معنایه اقرب
و انسیدر کیت سوال سلطان بصر خبر اولور و تقدیر معنی بویه دیکل اولور که اول سواری که عسکره یعنی اهل دینه
ظفر و ظفر اولدی اول کیدر بر سرتکون سلطان بصر یعنی انسان العین منزله سنده اولان و می دمک دیده می تبه سن
بولان انسان کامل سلطان بصر می ادا حضرت نبی علیه السلام و اکوارث کامل اولان هر و ایدر که وراثت لری حبسیله
سلطان بصر منزله سنده اولور سلطان بصر دیکل سلطان انسان دیکل معنایه سنده در انکچو نکه بصره انسان
دیر لرو انسان انسان دید کاری اشیا به و حقه بصر منزله سنده اولدی بگذدن اوتری در کانه ناسن کلام الشیخ الا کبر
فی هذا الشرح می ارا (م ی) باعصا کوران کر دیده اند * در پناه خلق روشن دیده اند * کورلر عصا ایله کرچه یول
کور مشلر در و مقصود ابر مشلر در خلق پناهنده روشن کور بچیلر در (منشوی) کرنه بینایان بدندی و شهان * جله
کوران می ده اندی درجهان * مثلاً کر عالمه بینا لرو شاهر اولیه لری جهانده اولان جمیع کورلر اولمش اولور لری
م ی) فی ز کوران کشت ایدنی درود (فی عمارت فی تجارتی سود زرا کورلر دن نه اکل و نه بچمک کاور نه بناری عارت
ایلمک و نه تجارت و نه فائده و منفعت حاصل اولور (منشوی) کر نکردی رجت افضالتان (در شکستی چوب استدلال نشان
ا کر حق تعالی حضرت نلری ای کورلر سزه افضال رجت ایلیمدی سزل استدلال کز چوبی صردی بعض نسخه تان
برینه شان واقع اولمش در تقدیر اوزره معنی ا کر الله تعالی اول کورلر رجت و افضال ایلیمدی انلر استدلالی چوبی
صردی یعنی ابطال ایلدی کورلر دن می ادا اهل ظاهر و اصحاب استدلال لدر که ظاهر کوزی کور اولان ظاهر ایدیه و
اولان کسیه لره نسبت نه می تبه ده ایسه کورلر اولان اهل استدلال دخی اصحاب یقین اولان اهل مشاهده به نسبت
بویه در (منشوی) این عصا چه بود قیاسات و دلیل * ان عصا * دادشان بینا جلیل * بوعصا که بونده
ذ کراوندی نه اوله قیاسات و دلیل می ادا اولور اول عصای انلر کیم و یردی جلیل اولان بصیر الله و یردی (منشوی)
چون عصا شد آتک جنک و نفیر * آن عصا را خرد بکن ای ضریر * چون تکم عصا جنک و نفیر آت اولدی ای اعی
اول عصای خرد ایله صی یعنی استدلال عصای قیل و قاله و بحث و جداله علت و سبب اولدی اول عصای استدلالی ای
کوردل اولان کسیه ترک و از اله ایله تا انک مقابله سنده چشم حقیقت بین اوله سن (منشوی) او عصا تان داد تا پیش
آمدی آن عصا از خشم هم بروی زیدی * او خدا سزه عصا و یردی تا ایلری کادیکز اول عصای هم غضبندن تا اکا اوردن
یعنی اول خدای تعالی قیاس و استدلال عصاسنی سزه انکچون و بر دیکه تا انک خلفاسی اولان انبیا علیهم السلام
و اولیای عظامه تبعیت ایده سز و انلر یولنه کیده سز استر سکرزای کوردلر خشم و غضبه کلوب عصای
استدلالی بر سبیل بحث و جدال انک خلفاسی اولان انبیا علیهم السلام و اولیای عظامه اوره سکر که حقیقتده حقه
اورمق کیدر (م ی) حلقه کوران بجه کار اندرید * دیده بان را در میانه آوردی ای کورلر حلقه سی وای ضریر رزمی سی
نه کارده و نه غلده سز اورتا کره دیده بان کتوریکز یعنی مایه کزده بر بصیر کسیه کتوروب اکا اقتدا ایلیمک تا انک دلایق
واسطه سبیل مصالح کز درست اوله و کار و کردار کز ظهوره کله و نتیجه بوله (منشوی) دامن او کیر کو دادت عصا *
در نکر کادم جهاد ایدر عصا * عصادن می ادا استدلال لدر اهل تقلید عقلی اکا اعتماد و استناد ایدوب آنکله
کوران مدلوله یول بولد قلی ملا بسه سبیل بس معنی دیکل اولور که استدلال عقلیه بی ترک ایت و اوله لک امر و فرمانی
دامن طوتکه سکا عصای عقل و استدلالی اول و یردی و نظر ایله که آدم علیه السلام نه ل کوردی و نه بلالره ابردی عصای
استدلاله متکی اولمقدن و دامن نبی ترک قیلقدن زیرا حضرت آدم علیه السلام دامن نبی صریحی قویوب و سوسه
شیطان سبیلله عقل و استدلاله اولوب بوشجردن نبی تحریمیدو و یا تنزیمیدر مراد دیوا استدلالی عصا قیلدوده
عصیان واقع اولوب بوقدر بلالر چکدی پس اخبار و نصوصه استدلال عقلیه ایله معنی و یروب تصرف قیلقدن ایمان
کتورمک اولدر سنت سلف دخی بود زیرا اکثر احکام مرعیه و امور شرعیه ده من بعد عقل مدخلی بوقدر بلکه
شرع شریفده عقله مخالف احکام و امور قتی چوقدر مثلاً اوائل سورده اولان خروف مقطعه کبی و آیات متشابهه کبی
و جده اولان بعض افعال بحجیه کبی پس علیکم بدین الجائز حدیثک مقتضای عقل و استدلالی ترک ایدوب امر
اولندی اوزره راه حقه کیدوب ظواهر اخبار و نصوصه ایمان ایدوب جناب حقدن کشف حقایق اولنجیه دلره
شرع رسولدن عقلله تصرف ایتمه و ز که شرعده عقل مدخلی بوقدر (م ی) مجز موسی و اجدانکر (چون عصا شد مار
و استون باخبر * حضرت موسی علیه السلام و حضرت اجد علیه السلام مجزه سنه نظر ایله عصی نیجه
ازدرو استون حسانه نه کونه باخبر اولدی (م ی) از عصا ماری و از استون حنین * بچ یوبت میزند از هر دین *

عصا در بر عظیم مارا زدی ستونند خنین و او از پیدا اولدی ستونند مراد بوراده مناره در کان دیش اولور که
عصای موسای حیه اولی و ستون خنانه ناله و آوازه قیلینی و کورمده ستون مناره ناله آوازه ایلسی
مشاهده اولور ستون دینا قیامتدن اوتری هر کون بش نوبت اورور بوسا نر مجزاتدن ابرور در حال ظاهر
اولوب نه زائل اولان انبیاء علیهم السلام دن اعظم در زیر مجزاتنک دوامی ماضی اولوب مرور قیلاندن فی الحال ظاهر
اولوب زائل اولندن اعظم در پس حضرت احمد صلی الله علیه و سلم هر کون مناره را اوزره بش وقت اذان ارقیق مجزه
باهره وینه ظاهر لردن ستون خنانه ناله سن اشتمد کسه بوسون مناره ناله خنین و آوازه کوش ایستکه بومجزه
اول ذکر اولان مجزه دن اعظم را کبر در دیک اولور و ستونند مراد مناره تقدیر اولدیغی اوزره ذکر محمل اراده حال
قیلندن و مسیبت حالی سیه اطلاق سید لشدن اولور (منشوی) کره نامعقول بودی این مره کی بدی حاجت بچندین
مجزه هر چه معقولست عقلش می خورد بی یانی مجزه وی جزو مدمد این طریقی بکر نامعقول بین در دل
هر مقبلی مقبول بین بومره شریعت و لذت و حلاوت دین و طریقی بقتا کر نامعقول دکل ایش ایسه بچن بوقدر
مجزات انبیاء علیهم السلام محتاج اولور دی بلکه انبیاء علیهم السلام یله محتاج اولور دی زیر هر عاقل و منطقی
نی و مر شدره حق اولور دی و معقول اولان شیلر مقبول و نامعقول اولان مر دود اولور دی حال بوکه شرع بویه دکلار
زیر اچوق معقول شیلر وارد کره حرام و نامشروع و عدل ملامتس حریر و اونی ذهاب و فضه دن اکل کبی و چوق نامعقول
شیلر وارد کره مشر و عدل ملامتس ارکان سجده می جبار و طواف قدومه سبعة اشواط کبی و بونلامتالی محصل شرع
عقله بیلنر فعالی و احوالی قی چوق در زیر انبیاء علیهم السلام مطلقا مقتضای عقل اوزره بعث اولنما مشر اکر عقل
مقتضای اوزره بعث اولنم لردی من بعد عاقل اولنما نری انکار ایلر لردی زیر هر نکم معقول در عقل آفی قبول ایلر
مجزه یانسنر و جزو مدمد و کش مکش بوطر بوطر بیکری نامعقول کور یعنی بونامعقول اولان بکر طریقی کور
و یا خود معنی بوطر بوطر بیکری نامعقول کور که طریقی انبیاء علیهم السلام در لاسیما طریقی مصطفی علیه السلام در
مع هذا مقبول کور کند مصداق و مقبول کور و مدبر اولنما قلبنده مشکوک و نامعقول کور پس نطق و حیات
جادات و فهم و تسبیح نباتات دخی بونامعقول اولان طریقی بقدر که عقل و فرائض بیلنر و فکر و یکاسته بولنر کشف
الهی و فتح ربانی به خصوص در همان طریقی اسلام بود که علمای سلف کبی امنه بالله و بما جاء من عند الله علی مراد الله
دیه سن و امت رسول الله بما جاء من عند رسول الله علی مراد رسول الله دیواقر ارقیله سن تا خلاف مراد الله و خلاف
مراد رسول الله عقله تصرف ایتمکدن امین اوله سن (منشوی) انجین کریم آدم بود و در جزایر در رسیدن از حسد
انجیلین که آدمینک خوفندن شیطان و برتی حیوان حسد لردن اوتری جزیره اور کدیلر و انده قرار ایستدیلر
(منشوی) هم زیم مجزات انبیاء هر کس کسیده منکران زیریکا هم انبیاء علیهم السلام مجزه لری خوفندن منکران
یک الله باش چکمشدر کجارتیه دیرلر بوراده برده و مجاهدن عبارتند و جابه کجانبیری انلر صیاد قورقوسندن
اولنما اننه باش کجوب اخفا بیلن حیوانلره مشابه امانندن گایه اولور (منشوی) تا ناموس مسلمانان زیند در تسلس
تا دانی که کینه حتی مسلمانان ناموس یله دیرلر یعنی اسلام و دین نام و ناموسی چنانک الله زند کاینک ایدلر
تا بلیه سنکه سالوسلکده بوئر کیلر در یعنی مؤمن مسلمانان ناموسلره و تسلس فتنده دیرلر بولوب کفر و عصیانلرین
اسلام برده سیه ستر ایدلر تا اهل ایمان اولان بونامه کسدر بیلنر (منشوی) هم قولا بان ران نقد تابه نقره می مالند
نام پادشاه بونلر شول قلابلر کبی اول تابه و خراب اولان نقد اوزره نقره سورلر و پادشاهن نامی اورلر
تا بوسیلله الله انلر لقب لردن و دوی بین الناس رواج بولور و خاق آفی نقره قیاس قیلور (منشوی) ظاهر الفاظشان
توحید شرع باطن انهم در فان فخم درع بولاسقه و حکمای اسلامیه نکه و معنا شرعی قویوب عقله اوایان عقلاء
دینیه نکه بحسب الظاهر کججه الفاظ کجایی توحید شرع اوزره در وایکن بحسب المعنی شرع خنی و خلاف شرع در
مشلا انلر الفاظ و عباراتنک باطنی اقل ایچره فخم مرع یعنی دلجه فخمی کبدر که آفی سائرا نکه قیاس ادوب
بیلن سنی مصروع و مدهوش ایلر (منشوی) فلسفی رازهر می نادم زند دم زندین حشش برهم زند فلسفینک
زهره و قدرتی بوقدر که دم اوزره فی شرع شرعی انکار ایلر بول دلائل عقلیه الله مباحنه قیلغه و متکلم اولغه زهره سی
بوقدر اکر دم اوزره و نکه قیلور سده دین حق آفی برهم اوزره یعنی حق اولان دین اهل آفی بری برینه اورب قتل ایدلر
زیرا فلسفی منکر تسبیح جادات و نباتاتدر (منشوی) دست و پای او جاد و جان او هر چه کوید آن دو
در همان او انک دست و پای جاد و انک جانی هر نه دیرلر هر ایکسی اول جانک فرما نده در یعنی ال و یا قکه حیاتدن
قطع نظر جاد کجکه نده در و جانک مدبر بندن هر نه امر ایلر سده دست و پاوسا نر اعضا انک امر نه مطیع لردن (م) بازبان

کرچه که تهمت می نهند دست و پاهاشان کواهی میدهند * لسانها کرچه منکران نطق جادات تهمت قورلر یعنی
جاداتنک نطق و تسبیحنه اندکار ایلر بونکران نطق جاداتنک الوری و بقاری هم دیناده لسان حاله شهادت و برلر و یوم
آخر تده (و تکلمنا ایدیم و تشهد ارجلهم بما کافوا بکسبون) آیت کریمه سنک حسبنجه بونلر الوری و آقاری نطق
صریح ایلر کندی عملر نه شهادت ایلر دیناده دست و پا لری لسان حاله انلر بونکونه دلالت و شهادت ایلر لکه
ای منکر تسبیح جادات اولان بر جادات مر نه سنده ایکن جانک شکوم و فرمانبرداری ایزهر نه امر ایلسه آفی ایلر
سائرجاداتی دخی جان جان اولان حضرت حقه نسبت بویه قیاس ایلر دیرلر اظهار مجزه رسول علیه السلام و بسجین
آمدن سنک ریزه در دست ابو جهل و کواهی دادن سنک دیزه بر سالت او (منشوی) سنکها اندر کف بوجهل بود
کفت ای احمد بکو کین چیست رود ابو جهل آو جنده طاشلر و ارایدی حضرت پیغمبر علیه السلامه مقابل کاوب
دید ای احمد بواوجه اولان ندر تیزدی (م) کر سولی چیست در مشتم نهان * کر خبر داری ز راز آسمان * اکر رسول
صادق ایلسن اوجه اولان نهان ندر چونکه اسمانک رازندن خبر طو تر سن (منشوی) کفت چون خواهی بگویم کان
جهاست یا بکویند انکه ما حقیق و راست حضرت نبی علیه السلام ابو جهل دیدی نیجه استرسن آتمی استرسن الله کی
نه لردر سولیم یا خود انلر سولیم لکه برحق و راست (منشوی) کفت بوجهل این دوم نادر ترست * کفت
آری حق ازان قادر ترست * ابو جهل ابتدی بوایکینی نادر ترلر یعنی بطن کفده اولان شیلر سنک حق و صادق
اولدیغک شهادت ایلک و سوز سولیم قی بچکر در حضرت نبی علیه السلام جواب و یروب ابتدی بلی حق تعالی نطق
اولین شیلر نقطه کتور مکدن دخی زیاده قادر تر در جادی نقطه کتور مکدن دکل بلکه کاجمیع علوی با فاعل اعلام
ایلسه و اول جامد اول علوی نقطه کتور و یروب سولیم الله کاود دخی اندن زیاده به قادر تر در (م) ارمیان مشتم او
هر باره سنک * در شهادت کفتن آمدی در نکه * ابو جهل آوچی ایچنده هر سنک باره سی شهادت ایلکده سوزره
کلدی تاخیر و توق ستر (منشوی) لا اله کفت والا الله کفت * کوهرا احمد رسول الله سفت * ابو جهل آو جنده
اولان حصا لا اله دیدی والا الله دیدی احمد رسول الله دیک کوهری دلدی (منشوی) چون شنید از سنکها
بوجهل این زرد خشم آن سنکها را بر زمین چونکه اشتدی طاشلر دن ابو جهل بوی اوردی غضبندن اول طاشلری
زمین اوزره (منشوی) کفت نبود مثل قوسا حرد کر * ساحرانر سوتی و تاج سر * چونکه ابو جهل کفر و عنادندن
ایمانه کلیوب دیدی سنک کبی بر غیری ساحرانر سحر لک باشی و یا شلر سنک تاجی سنسن * منشوی *
خاله بر فرقهش که بد کور و لعین * چشم او بلبس آمد خالین * بومعنا لری مسطور اولان ایکی بیت ولید راصح اولان
نسخه لده بوقدر طیراق اول ابو جهل باشی اوزره که کور و لعین ایدی انک چشمی خال کور و بی ابلیس کلدی یعنی
ابلیس لعین حضرت آدمک جسد ترا به سنی کور و یروب انده اولان انوار الهیه دن بی خبر اولدیغی کبی ابو جهل دخی
حضرت نبی علیه السلامک بشر بنلرین کور و یروب انده اولان نور حقیقی و قوت و قدرت جناب الوهیتی کوره مدی
(منشوی) باز کرد و حال مطرب کوش دار * زانکه عاجز گشت مطرب ز انتظار * حضرت مولانا قدس الله سره العزیز
نه حکایه به رجوع ایدوب دیرلر که ای مستع بوکونه معارف دکل کدن رجوع ایلر و ذکرا و لسان مطربک حاله کوش
طوت زیرا که اول مطرب کورستان بتریده انتظار دن عاجز اولدی (بقیه قصه مطرب و پیغام رسانیدن امیر المؤمنین
عمر باالوجه هاتف اوزداد (منشوی) بانک آمد می عمر اکای عمر * بنده ماراز حاجت باز خر * حضرت حقندن
حضرت عمر رضی الله عنه منامدند کلدیکه ای عمر بزم بنده مری حاجتدن کیر و صافون آل (م) بنده دارم خاص
و محترم * سوی کورستان نورنجه کن قدم بر بنده طو تارم خاص و محترم کورستان طرفنه سن قدم رنجه قیل یعنی کیت
(م) ای عمر برجه زیت المال عام * هفتصد دینار بر کفنه عام * ای عمر خوابدن صجره عامه ناسکیت المالدن
یدییوز التوفی تمام کفکه قو * منشوی * پیش او برکای تو مارا اختیار * این قدرستان کنون معذور دارم اول
التوفی اول بنده نکه اوکنه ایلر بویه دیکه ای سن بزم مقبولنر سن بوقدر التوفی شد بیک آل و معذور طوت (منشوی)
این قدر زهر بر ابریشم * خراج کن چون خرج شد اینجایا * بوقدر التوفی سنکا ابریشم بهادن اوتریدر بوی خرج ایلر
چونکم خرج اولدی بویایه کل و حاجتکی نه رنکه عرض ایلر دیدی (منشوی) پس عمر زان هیبت اواز جست (نامیانرا
پهرا این خدمت بیست * پس حضرت عمر رضی الله عنه اول آوازله هیتمدن صجره دی دخی بلی بوخدمتدن اوتری
بغلدی (منشوی) سوی کورستان عمر نهادر و در بغل همیان دوان در جست و جو * حضرت عمر رضی الله عنه مقابر
جانبیه بوز قودی یعنی متوجه اولدی قواشو غنده همیان زر جست و جوده بلیجی اولدی * منشوی * کرد کورستان
دوانه شد بسی * غیران پیراوندید اینجا کدی * مقابر اطرافنی چوقاقی بلیجی اولدی او پیردن غیری اول برده عمر

حضرت تری بر کسه کورم دی * مثنوی * گفت این نبود که باره دید * مانده کشت و غیر آن پیراوندید * حضرت عمر رضی الله عنه کند سینه دیدی بنده خاص الهی بود کادر دیوب بر غیری که دخی بادی محصل عاجز و فر مانده قالمش اولدی اول پیردن غیری اول عمر کورم دی (م) گفت حق فرموده ما را بنده است * صافی و شایسته و فر خنده است حضرت عمر کند سینه ایتدی حق تعالی بیوردیکه بنم ایچون برنده وارد اول بنده صافی و شایسته و فر خنده در (مثنوی) پیر چنکی کی بود مر د خدا * حیدای سر نهان حبذا * پیر چنکی بچن مر د خدا اولور نه محبوب سن ای سر نهان نه محبوب سن یعنی ای سر نهانی و ازلی نه عجب خوب و مر غوب سنکه صورت ظاهر ده بر کسه عاصی ایکن اتی شایسته و صافی ایلسن و کمال اطف و کر مکن اکانه خاصم دیوسو یلسن دیدی پس نه احتیاط و احتیاطی ترک ایلیوب (مثنوی) بارد بکر کرد کورستان بکشت * همجو آن شیر شکاری کرد دشت * غیری که کورستانک اطرافنی کشت و دور ایلدی اول شکار ایلدی ارسلا ن صحرانک اطرافنی کشت و دور ایلدی بکی (مثنوی) چون یقین کشتش که غیر نیست * گفت در ظلمت دل روشن نیست (بویست) بوقدر اهتمام و احتیاط ایلد کد نصکره چونکم اکا یقین اولدیکه اول پیردن غیری بوقدر کند سینه ایتدی ظلمت ایچره روشن دل زیاده بوقدر (مثنوی) آمد و با صد ادب انجانشت * بر عمر عطسه فتاد و پیر جست (حضرت عمر رضی الله عنه کلدی اول پیراوندی برده یوزاد بله اوتردی حکمت الهی برله حضرت عمر رضی الله عنه عطسه واقع اولدی پیر خوابدن او بنوب صحرادی * مثنوی * چون عمر را دیدماند اندر شکفت * عزم رفتن کرد و لرزیدن گرفت چون حضرت عمر رضی الله عنه کی کوردی تجمیده قالدی کتک که عزیمت ایتدی و خوفندن در مملکت و تندی * مثنوی * گفت در باطن خدا با از نو داد * محاسب بر پیر کی چنکی فتاد * در و نده ایتدی خدا با سندن داد و فریاد محاسب چنکی پیر چکر از ور نه دوشدی محاسب امر معروف و نهی منکر ایلن کسه به دیر چونکم حضرت عمر رضی الله عنه خلافتی زمانده بنفسمه امر معروف و نهی منکر ایلر لدی بواجلدن پیر چنکی اکا با طبعده محاسب اطلاق ایلدی * مثنوی * چون نظر اندر رخ آن پیر کرد * دید او را شرمسار و روی زرد (حضرت عمر رضی الله عنه چونکه اول پیرک یوزینه نظر ایلدی اتی خجل کوردی و زیاده حیا سندن روی زرد کوردی * مثنوی * پس عمر گفتش مترس از من مر م * کت بشارتهاز حق آورده ام * پس حضرت عمر رضی الله عنه اکا دیدی بدن قورقه و بدن اور که که سکا حضرت حقدن بشارت لر کتور مشم (م) چند بر دان مدحت خوی تو کرد تا عمر را عاشق روی تو کرد * حضرت بر دان بر نیجه سنک خوبک مدحن ایلدی حتی عمری سنک یوز که عاشق ایلدی * مثنوی * پیش من بنشین و همجو روی مساز * تا بکوش کورم از اقبال راز * بنم قدمه او نور و همجو رلق دوزمه تا اقبال و دولتدن سنک قولانکه رازیم * مثنوی * حق سلامت میکند می پرست * جونی از ریج و غمان بیدت * حق تعالی سکا سلام ایلر سی صورر حد سنر اولان ریج و غم لر کدن نیجه سن یعنی حق تعالی سکا سلام ایلدی بی حد اولان ریج و غم لر دن انک حالی ندر سوال ایلر دیدی * مثنوی * نک قراضه چند ابر شمش * خراج کن این را و باز ایجا یا * آشته بر قاج دینار ابر شمش * با بونی خراج ایلد کیر و بورایه کل قراضه ز سر ده سنه دیر لر بونده دینار مر ادا ولور (مثنوی) پیر رزان کنت چون این را شنید * دست می خایید و بر خود می طبعید * اول پیر چونکم بو خبر لری اشدی زیاده شرمندن لرزان اولدی اتی چیندی و مضطرب اولدی * مثنوی * بانک میزد کای خدای بی نظیر * پس که از شرم آب شد بیچاره پیر * صد آوردی بوله دیو که ای بی مثل و بی نظیر اولان خدا زیاده شرمندن بیچاره پیراب اولدی یعنی اویوب مجو و نابدید ولدی (مثنوی) چون بسی بگریست و ز حد رفت درد * چنک رازد بر زمین و خرد کرد * چونکم پیر چوقلق اغلیدی و در دالم حددن زیاده ایلدی چنکی بره آوردی و خرد ایلدی پس چنکه خطاب ایلدی بوطر بقله نوحه به باشلدی (مثنوی) گفت ای بده حجام ازله * ای مر اوزر اهن از شاهراه * دیدی ای الله همدن بکاجاب و پرده اولمش ای سن بکاشا هراهدن بول اورچی سن (مثنوی) ای بخورده خون من هفتاد سال * ای زور ورم سیه بیش کمال * ای یتش بیل بنم قاعی ایچمش یعنی یتش بیل قدر عمرمک تلف اولسنه سبب اولمش چنک کمال صاحبی قنده سندن بنم یوزم سیاهدر پس چنکدن مراد توبه کارا و نلره نسبت نفس اماره اولور حضرت خدایه حجاب اولان و رهزن اولوب طالبک بولان اورن نفسدر چنکه خطاب ایلد کد نصکره حضرت حقه متوجه اولوب و بکو کونه مناجاته و عرض حاجاته آغاز قیلوب دیدی (مثنوی) ای خدای با عطا و با وفا * رحم کن بر عمر رفته در جفا * ای عطا ایلد و وفا ایلد اولان خدا جفا و معصیت ایچره کتمش عمره رحمت ایلد (مثنوی) داد حق عمری که هر روزی از ان * کس نداند قیمت ان در چمن ان * حق تعالی حضرت تری انک دعا سن قبول ایلدی اکابر عمر و بر دیکه اول عمر دن هر کون او بر کون قیمتی جهاند که سینه یلر یعنی بر عمر شرف اعطا ایلدیکه اول عمر لر بر کونک قیمتی جهاند بیکه که قادر اوله من (م)

شرح کردم عمر خود را دمدم * در دمدم جله را در زیر ورم * که کز باره و پرده عراق * رفت از بادم دم تلخ * فراق * وای کز تیزی زیر افکند خرد * خشک شد کشت دل من دل ببرد * وای کز او از این نیست و چهار * کاروان بگذشت و بیکه شد نهار * حضرت خداوند کار پیر چنکی لسانندن مطربانه مناسب اولان الفاظ و کفتار له علم ادواره کفتار اولنله و موسیقی بولنده عمر نازنینی تلف قیلنله ارشاد و نصیحت ایدوب بیور لر که اول مطرب دیدی الهی عمر می دمدم خرج ایلدم او فوردم یعنی خرج مضایع قیلدم جمله سنی زیر ورمه یعنی الحق و یوکسک صداده و بونده بخلقلده و یوکسک کلدیده عمر فی تلف ایلد لره دخی تعریض و ایما وارد عراق اون ایکی مقامدن برسید راه عجم و راه عرب دیر لر یعنی عرب و عجم طرزی دیمک مر ادا دیر لر پس مطرب تحیف ایدوب دیر که آه و اهلر اولسون راه عجم و عرب یاد ایلد کدن و عراق مقامنی خاطره قیلقدن بونده دخی راه عرب و عجمی یاد ایدن و سیاحت ایدوب مقام عراق و حجازه ککیدن کسد لره تعریض وارد بولنله اشتغال سببیله بنم یادمدن کندی روحک بدندن فراقنک تلخکی دمی و باخود روحک حقدن فراقنک اجلیفی دخی دیمک ولور و زراف ککند خرد دخی اون ایکی مقامدن بریدر که بوکا کوچک دخی دیر لر حد ذاتده بر اطف و تر هوادر بوندن دخی آه و ایدوب دیر که وایلر اول زیر افکند خردک لطافت و تراکند نکا اکا کوکل و بر مکن واسطه سبیله قلم ایکی خشک اولدی و کوکام اولدی و نشو و نما حقیقه دن محروم قالدی و دخی وایلر بویکری درت شعبه نک آرزندن که بوکه اشتغال سببیله قافله عمر کچی و اوقات نهاری وقت اولدی پس انسان بو کونه هوا و هوسه عمر نفیس مضایع ایتمک کرک و راه حجاز و عراق دیوبیه برده بره کتمک کرک بلکه راه خدایه کتمک و مقامات اولیا و عرفا ایچون خرج ایتمک کرک تا کم نعمات اولیا به عارف و احسان و تر نعمات اصفیا به واقف اوله سن و انلر آرزو لرین استماع ایدوب قاله سن و مقام لرین بوله سن پس بوجه دن رجوع ایدوب مانع راه حق اولان نفسدن خدای تعالی به شکایت ایلدیکه باشلیوب دیدی (مثنوی) ای خدا فریاد ازین فریاد خواه * داد خواهم فی ز کس زین داد خواه * ای خدا بفریاد استیجیدن فریاد بودا استیجیدن دادا سترم غیری کسه دن اوتری دادا سترم یعنی شکایت کندی نفسدن در غیری دن دکلدرا کاعدالت استرم دیدی * مثنوی * داد خود از کس نیام جز * زانکه هست از من بمن نزدیکتر * کندی دادی کسه دن بولزم الام * و اول خدادنکه او بکا بدندن بقینر کدر * مثنوی * کین منی از وی رسد دمدم مرا * پس و رایتم چو این شد کم مرا * زیر ابونک اول موجود حقیقیدن یتشور دمدم بکا پس اول موجود حقیقی کی کور ورم توانایت مجازی بکا کم اوله یعنی بو بنم عاریتی اولان وجودم و اعتباری و هو هی اولان نانیتم مجو وفائی اوله پس مطلقا اتی کور ورم اندن غیری کورمزم * مثنوی * همجو آن کو با تو باشد ز شرم * سوی اوداری نه سوی خود نظر * مثلا اول کسه کبی که او سکا ز صایحی اوله یعنی سکا لتون و بر بیجی اوله انک جانبته نظر طور تر سن کندی جانبته نظر طور تر سن یعنی حق تعالی حضرت تری دایما سکا زور برن کسه کبی وجود خالص و بر بیجدر کدر که سکا فی المثل ز صایوب زور برن کسه به نظر طور تدبیلک کبی اول وجود واهی و کرم وجود صاحبک جانبته دایما نظر طور بوب کندی بکی کورمکدن فراموش قیلده سن دیمک اولور (مثنوی) همچنین در کرب و در ناله او می شردی جرم چندین ساله او * اول مطرب کریمه و ناله ده بو خیلین بوقدر بلای خطاسنی صایدی * گردا بدن امیر المؤمنین عمر رضی الله عنه نظر اورا از مقام کریمه که هستی است بمقام استغراق که هستی است (مثنوی) پس عمر گفتش که این زاری تو * هست هم آثار هشیاری تو * پس حضرت عمر رضی الله عنه کادیدیکه بوسنک زار بنگ هم سنک هشیار بنگ اثر لیدر یعنی بو کریمه و زاری تو عا وجوده و هشیار بغه دلیلدر (م) راه فانی کشته راعی دیگرست (زانکه هشیاری نگاهی دیگرست عشق حقه فانی اولمشک بولی بر غیری بولدر زیر که هشیار اتی و وجودله کریمه و زار بنگ معنا بر کناه دیگر در اوله اقال علیه السلام وجودک ذنب لایقاس به ذنب آخر (م) هست هشیاری ز راه ماضی (ماضی و مستقبلت پرده خدا) ماضی و مستقبلت سکا خدایه پرده در ماضی بی یاد ایلد کدن هشیار اتی وارد ریعنی کچمش زمانده اولان ماجرای تذکر ایلک علامت هشیاری در وعظاکت کاربرد (م) آتش اندر زن بهر دوتا بکی * بر کره بائی از ان هر دو جونی * بر آتش اور هر ایکسنه یعنی ماضی به و مستقبله آتش نو حیدی و شعله لای فانی اور مجو اوله ناخنه دل بر کره اوله سن بوهر ایکسنندن قامش کبی یعنی ماضی و مستقبل قیدی الله نه زمانه دل مقید و معقد اوله سن و زمان و مکان بندنه قاله سن بو ایکسنی مجو اوله تا بن وقت اوله سن دیدی (م) تا کره بائی بود هم از نیست (هم نشین آن اب و آوازیست مادامکه نایه کره اوله هم از کدر اول اب و آوازله مهاجری کلد ریعنی وجود انسانی کفی کبیدر و ماضی و مستقبل قیدی و زمان و مکان تصویری وجود انسانیده عقده لر پرده لر کبیدر مادامکه وجود انسانی بوعقده لرله معقد اوله و انک درونی بو کونه قید لره قاله اکا نفخ روح ایلن خدایله هم از اولز و اول کلام و آواز حقیقینک هم نشینی دخی اولز و در و نده اول کلام

کلام مرده اولور (م) چون بطوفی خود بطوفی مریدی (چون بجانده آمدی هم باخودی مرشد کامل اولان حضرت
 عمر رضی الله عنه مطرب باخبری مقام کریمه دن و مر تبه توبه دن مر تبه فنا فی الله و بقا بالله تصریف و ترغیب ایدوب
 بیورر که سن بچن کعبه و حیده یول بولور سن ونه وجهله مطاف حقیقه طی طواف قیامورسن چونکه سن کندی
 طوف کاه سن برنوع طوفله مر تبه و حدتک طوافی ممکن اولور زیر اشراط طواف کعبه و حدت اولدر که اولاجمع وارلقی لباسدن
 مر تبی اولدر کعبه و حدتک طوافی ممکن اولور زیر اشراط طواف کعبه و حدت اولدر که اولاجمع وارلقی لباسدن
 مجرد اوله سن وقتا احرامی کیه سن تا کم طواف کعبه و حدتک مستحق اوله سن سن ایسک ای طالب وحدت چونکم خانه
 توحیده کاه هم ته کند کاه سن پس کند یلکه توحید حق نیجه جمع اولور پس کند وی نی قیلان توحیده کاه بولور
 بیت * موحدکم جعفر و واحد اولدر (م) کیر و توحید ایچنده جاها اولدر (م) ای خبر هات از خبر ده بی خبر) توبه توار کاه
 توبه * ای توار حال گذشته توبه جو * کی کنی توبه ازین توبه بیکو) ای سنک خبر ده اولان اللهم دن خبر لرک و کاه هات لرک
 مع بقیه الوجود عین بی خبر کدر زراسن اول علمری و خبر لرک کند بک زعم ایدرسن و مغایرت و مشارکت
 بولنه کیدرسن بوکونه خبر لرک کاه کچه سکا خبر ویر یجیدن خبر ویر مکمل کدر ویر لیکن معنائفس الامر ده عین بی
 خبر لرک ویر کاه قدر کذلک سنک مع بقیه الوجود کاه کاه کاه توبه ایلمک سنک کاه کاه کاه بدتر و قبحتر در زراسن
 اکبر خطا و کاه شرکدر شرک ایسه خفی و جلی به منقسمدر پس کند بی توبه قیلقه حقه شرک قیلش اولورسن اگر چه
 برکاهدر رجوع قیامورسن کاه اکبر که کند وجود کدر کاسته قیامورسن بوجهتدن توبک کاه کاه بدتر اولور
 ای که سندخی ماضی ده اولان حال کدر رجوع طلب اید یجیدن بچن سن بوکونه توبه دن توبه ایلسن سوله بولور بوکونه
 توبه عند الحقیقین و المقربین برنوع سیئه در فوت اولنه مقید اولوق وقتک حکمتی ضایع قیلقد ر بچن ماضیده اولان
 معصیتک توبه سنه مشغول اولسک و قنده اولان طاعتک معرفت و موافقتک اشتغالندن محروم قیامورسن اوله
 اولیجی یاد ماضیدن توبه ایدوب اولدیغل حالده و دمه حقه آشنا اولمغه و معامله قیلغه شروع لازمدر ای کسه که
 سن توبه استیجی یعنی مرور ایدین احوالندن رجوع طلب اید یجی و کامقید اولوقی سن سوله بولور توبه دن بچن توبه ایلسن
 ماضیده اولان حاله مقید اولوق وقتک حکمتی ضایع قیلقد ر وقتک حکمتی ضایع قیلقی ایسه برنوع کاه در پس طالب
 حق اولان احوال ماضی به مقید اولموب وقتک حکمتی ویردن لازم اولور (منشوی) کاه بانک زیر اقبله کئی * کاه
 کریمه زار اقبله زنی * ای مطرب کاه بانک زیری قبله کاه ایلسن و کامتوجه اولورسن و کاه زار اقبله کاه اولان کریمه بوسه
 اورسن بانک زیر مطرب اصطلاحده صدای بسته در لر بوراده پست و سفلی اولان آوازه و کلامدن کاه اولور و کریمه
 زاری بی اوج و آتی محبوب اتخاذا بل کدن استعاره اولور و توبه بر معنی بویه دیمک اولور که ای مطرب کاه پست اولان
 آواز و کلامی کند بیکه قبله ایدوب کامقید اولورسن و بعد التوبه کاهی کریمه و زاری محبوب اتخاذا ایدوب انکه معامله
 و موافقت قیامورسن بویکی حالت مشاهد حقه مانع اولدر دندور بوردن کچ دیدی (م) چونکه فاروق آینه اسرار
 شد * جان پیر از ندرون بیدار شد * چونکم فاروق اولان حضرت عمر رضی الله عنه آینه اسرار الهی اولدی و اول
 پیره وجوه اسرار پید اوجمان قیلدی پیر چکنیک روحی درونندن بیدار اولدی و جان مر تبه سن بولدی * منشوی *
 همجو جان بی کریمه بی خنده شد * جانش رفت و جان دیکر زنده شد * جان کبی بی کریمه بی خنده اولدی انک جانی کندی
 غیری جانی زنده اولدی یعنی روح حیوانی کیدوب روح الهی زنده اولدی و انکه حیات باقیه بولدی (منشوی)
 حیرتی آمد درونش آن زمان که برون شد از زمین و آسمان اول زمان انک درونته بر حیرت کادی که زمین و آسمانن طشره
 کندی یعنی ماسوایی فراموش ایدتی (م) جست و جوی از برای جست و جوی (من غید اتم تو میدانی بیکو) جست
 و جوی و راسندن بر جست و جوی یعنی صوری اولان جست و جوی فو قندن کابو معنوی جست و جوی حاصل
 اولدی که انک کیفیتی عقله بیلنن بیلنن اکر سن بیلورسن دی بومعنی اول ذوق تعبیری قابل و عهله بیلنن ممکن
 اولدی یعنی اشعار ایدر * منشوی * حال رفی از برای حال و قال * غرقه کشته از جمال ذوالجلال * بر قال و حال که
 صوری اولان حال و قال و راسندن اول پیر ذوالجلال کاه جالنه غرق اولش یعنی بومعارف اولان حال و قال و راسندن
 بر حال و عهله ایدر که جلال و کمال صاحبی اولان خداتک جالنه مستغرق اولش * منشوی * غرقه فی کده خلاصی
 باشد * با بجز دریا کسی بشتا شد * اولدی بر غرقه دکل کاه کابر خلاص اوله یا آنی در یادن غیری بر کسه کاه یعنی
 اول پیر شول در یای وحدته بر مرتبه غرق اولدی که کاه کاه خلاص ممکن اولور و مرتبه ایدر که آنی در یای حقیقتدن
 غیری کاه بیلنن * منشوی * عقل جز زکل کو با نیستی * کتقاضا بر تقاضا نیستی * چون تقاضا بر تقاضا
 می رسد * موج از دریا بیا می رسد * بویله سوال مقدره جواب اولوقی اوزره دیلش کان بر سائل دیر که بود کر

اولسان اسرار عقل کاک و مر تبه حقیقت کاک سر لیدر بونک سولمسنه سبب علت نه اولور جواب ویر ویر دیر
 عقل جزوی عقل کلیدن و یا خود مر تبه الوهیتد که حقیقت کادر سولبی اولور دی وکل مر تبه سنک اسرار فی نقل
 قیلدی کراول کل مر تبه سندن تقاضا تقاضا اوزره اولمیددی و عقل جزوی نقل قیلدی اسرار کل ایلمکه راغب
 و طالب قیلیددی چونکم مر تبه کادن عقله تقاضا تقاضا اوزره ابریشور ادر یای حقیقتک موجی بوعالم صورته
 یتشور اول دریا نلک موجندن مر اد معانی و حقایق و اسرار و دقایق در تبه کم حضرت مولانا قدس الله سره العزیز
 باطنلندن توج ایدوب بوظاهر عالمه بوقدر امواج دریای حقیقت اولان معارف و علوم کلش و کاب مننوبده الفاظ
 و حروف ظریفه قرا قیامت در هنیا اشاریه و طوبی لطالبه * منشوی * چونکه قصه حال پیر انجبار سید * پیر
 و حالش روی در پرده کشید * چونکه پیر چکنیک حال قصه سی بویایه ایشدی پیر و انک حالی یوزنی پرده به چکدی
 * منشوی * پیر دامن راز کفت و کوفشاند * نیم گفته در دهان او بماند * پیر چکنی دامننی سوزدن کلجیدن
 سلکدی یعنی کفت و کومر تبه سندن کندی خلاص قیلدی برم سوزانک حالندن برم دهان زده قالدی یعنی
 برمه دار سولمسن قصه برم اسامزدن واقع اولدی (منشوی) از برای عیش و عشرت ساختی * صد دزاران جان
 بیاید با ختن (بوعیش و عشرتی دوزمکدن اوتری یعنی پیر چکنیک واصل اولدی بوعیش و عشرت معنوی مهیا
 ایتمکدن اوتری نیجه یوزیک جانی فدایک لایق اولور (منشوی) در شکار بیسته جان باز باش * هجو خورشید جهان
 جان باز باش * جان میشه لکنک شکارنده طوغان اول یعنی میشه بستان جانده صید و شکار ایلمکه طوغان کبی اول
 جهان خورشیدی کبی جان اوینا بچی اول * منشوی * جان فشان افتاد خورشید بلند * هر دی فی میشود پیر
 می کشند * بلند آفتاب جان نثار اید یجی واقع اولدی هر بر دم آفتاب نور ضیادن می اولور نه پیر ایدر اول نور که آفتاب
 آتی عالمه نثار ایدر آتی نفسندن ایجاد و احداث ایلمکه قادر کدر بیکه هر دم حضرت حق اکا اول نوری عطا ایدر
 اول دخی خلقی عالم اوزره آتی نثار ایدر پس هر نی که بذل ایدر سه در حال آنک بر سه عوض و بدل ویر بولور * منشوی * جان
 فشان ای آفتاب معنوی * مر جهان کهنه را بختا نوی * ای معنوی اولان آفتاب جان نثار ایدر کهنه جهان
 یکلیک کوستر کهنه جهان یکلیک کوستر ملکی اولان روحی بذل ایدوب انک مقابله سنده موهوب اولان یکی روحی
 کوستر تا جهان و کهنه جهانک اهل ای کورس و نلر دیکدن عبارت اولور آفتاب معنویدن مر ادسالت راه حقدور
 شعی مر حوم سرورزی افندی نلک تا و بلی بومحمد فهم ایدر میوب آفتاب معنویدن مر ادسالت راه حق اولوق محله
 مناسب دکدر در عیش و مر اد حضرت حقدور دوسویش نفسنده خطا ایلشدر اصل محله انساب و اوفی اولان سالت
 راه حق اولمقد در س تقدیر معنی بویه دیمک اولور که ای آفتاب معنوی اولان سالت راه الهی آفتاب صوری کبی طریق
 حقدور جانک نثار ایدر تحقیقا بوجمان کهنه به یکلیک کوستر کندن فیاض مطلق بونی استر هر نکم انک بولنده بدل
 ایدر سنک انک اضعا ف مضاعف عوض و بدل بولوق مقرر در (منشوی) در وجود آدمی جان و روان * می رسد از غیب
 چون آب روان * بوییت کان سائلک سوال مقدر فی دفع ایچون اولور کو با مخاطب اولان سالت دیر که حالا وجودده
 اولان جانی حق بولنده بدل ایلسم بی جان فالورم بیورر که آدمینک وجودنه جان و روان عالم غیبدن آب روان کبی
 ابریشور یعنی جان و روان ماء جاری کبی عالم الهمیدن دمیدم بدن انسانه ایشمکه در اکر اول عالمدن سکا کانی فی سبیل الله
 بذل ایدر سنک انک شلی نوسودخی زیاده کاور و کرامتک ایدر سنک کهنه اولوب فرسوده و پر مرده فالور پس اولی اولان آتی
 امسالک ایلوب بذل قیلقد ر انک بدل جان جدید و روان سعید بولمقد ر (منشوی) هر زمان از غیب نونو میرسد *
 و زجهان تن برون شو میرسد * هر زمان عالم غیبدن انسانه عمر و جان یکی یکی یتشورتن جهانندن طشره اولوق
 ابریشور یعنی هر نه که عالم غیبدن وجود انسانه کاور سه تنی جهانندن و بدنی عائنندن طشره اولور یعنی عالم غیبدن
 کلان انک بدندن خروج ایدوب ینه عالم غیبه عروج ایدر چونکم قضیه بونک کیدر کر کدر که امسال کدن خذر
 قیلده سن اکر جان سعید و رزق جدید استر سنک جان و مالکی انک بولنده باذل اوله سن تا کم نونه و جان و نونو رزق و مال بوله
 سن دیمک اولور * معنی دعای این دو فرشته که هر روز بر سر باز ارمنا دی میکنند اللهم اعط کل منفق خلفا و اللهم اعط
 کل ممسک تلقا و بیان کردن انکه منفق و مجاهد را خوانست فی مسرف) بویان اول ایکی فرشته نلک دعاسنی نفس ایدر که
 اول ایکی فرشته هر کون بازار باشند بود عایی ایدر اول دعایودر اللهم اعط کل منفق خلفا فی آخره و دخی بیان ایدر کدر
 که اول منفق من مر اد مجاهد راه حقدور هو بونک مسرفی دکدر بخاری و مسلم و نسائی بوحیدث شریفی اوهر یرده دن
 روایت ایدر قال النبی صلی الله علیه وسلم (ما من یوم یصبح العباد فیه الاملا کان ینزلان فیقول احدهما اللهم اعط
 کل منفق خلفا و یقول الاخر اللهم اعط کل ممسک تلقا) یعنی هیچ بر کون بوقدر که عباد حق انده صبا حه داخل اوله لر

ایک ملک نازل اولور و برسی دیر که ای بنم اللهم سن هر سنقه عوض واضعاف مضاعف متاع وعوض ویر و اول
 بر ملک دخی دیر که ای بنم اللهم هر مسمک و بخیر له سن تلف ویر تا امسال ایلدی کی شی بلا خلاف تلف اولور و بر لیس
 حضرت خداوند کار منقذی ایکی قسعه کذلک مسمک دخی ایکی قسعه تقسیم ایدر لر یعنی منقذی خان و مان و منقذی تن و جان
 و مسمک دخی بولور در سائر معنای نظمده واضعاف (منشوی) گفت پیغمبر که دایم بر بندد * و فرشته خوش منادی
 میگنند * پیغمبر علیه السلام دید که دایم ایدر دخی اوتری ایکی فرشته خوش ندا ایدر لر بولور دیوندا ایلر لر * منشوی *
 کای خدا یا منقذی اسیر دار) هر در مشان قوعوض ده صدهزار که ای خدا منقذی سن سیر طوبت یعنی انفاق ایدر یجیلری
 طوق و غنی ایت انزل هر در منهد هزار عوض ویر * منشوی * ای خدایا مسمک از در جهان * تو مده از زبان اندر
 زبان * ای خدایا مسمک اولنره و مال لر فی حفظ قیلنره جهانده سن و برمه از زبان ایچره زبان و بر پس امسال و انفاق
 تعریفنه شروع ایدر ویر (منشوی) ای بسا امسال کز انفاق به مال حق راجع بر حق مده * ای حق امسال
 که انفاق دین یکر حق تعالی مال حق حق امر نندن غیری به برمه یعنی مطلقا انفاق مدوح و مطلقا امسال دخی
 مذموم دکلر بلکه حق امسال وارد که انفاق دین یکر مال حق آنک امری فوج له اولدیسه و نه محله صرف ایلر
 دیو امر قیلدیسه که کدور که اولدی قیلده سن (منشوی) تا عوض بابی نو کینجی کران * تا نباشی از عدد کافران * تا کم حق
 جانبدن کینجی کرانی عوض بولده سن تا کم کافر لر عددن اولدیسه سن و مسر فلز مرسته وصول بولدیسه سن (منشوی)
 اشتران قربان همی کردند * چیره کرد تیغشان بر مصطفی * زیرا کافر لر دوه قربان ایلر تا کم انزل تیغی حضرت
 رسول اکرم صلی الله علیه و سلم اوزره قوی و غالب ایلر چونکم ایلر کای قربان و سخا و احسان الله ایچون اولیوب
 حفظ نفس ایچون اولدیغدن اخوان شیطین اولدیلمر مغلوب و مقهور قالدیلر (م) امر حق راجع بر حق و اولی (اصلی)
 امر حق راجع بر حق که کاهلی حق تعالی امر فی بر واصلدن استه یعنی اللهم امر نه عالم اولان بر مرشد کاملدن طلب ایلر
 زیرا امر حق هر رکوک کل فهم ایلر (م) در نبی انذار هل غفلت (ک) ان همه نفاقهاشان حسرت قرآن عظیمده
 اهل غفلت ایچون انذار و تحویف وارد زیرا که اهل غفلت جله انفاق حسرت در کمال الله تعالی فی سورة البقرة
 (کذلک یریم الله اعمالهم حسرات علیهم و قال ایضاً فی سورة الانفال فسیفقه و ناهم نکون علیهم حسرة و نولر
 حسرتنه سبب اولدر که انفاق لر نفس و هوای ایچون در رضای خدا ایچون دکلر هر تکم نفس و هوای اولدی بکل اولر
 اسراف و ولوجیه و هر تکم خدا اولدی بکل اولر خیر و انفاق در ولوک کانت خزینة و لم یذال اسراف فی الخیر و لا خیر
 فی السرف دینلدر * م) سروران مکه در حرب رسول * بودشان قربان بامید قبول * مکه سرور لر رسول
 علیه السلام حضرت تلمش حربه بولر لر قربانی قبول اولق امید ایلدی * اشتران قربان همی کردند * چیره کرد
 تیغشان بر مصطفی * بویست بعض منشویده مقدم واقع اولدر شرح اولدی یعنی اوزره و بعضی بنده دخی بولمده
 مؤخر واقع اولدر (منشوی) چون غلام باغی کو عدل کرد * مال شه بر اعیان اویدل کرد * مثلاً بر باغی قول کبی که
 او عدل ایلدی کندی زعمده او غلام شاهک مالی شاهک مبعوضی اولان باغی ایلر اوزره بکل ایلدی * منشوی *
 عدل این باغی و دادش تر شد * چه فزاید دوری و روی سیاه * بویاغینک عدل و دادی پادشاهک قنده نه زیاده ایلر
 دورلک و روی سیاه زیاده ایلر زیرا که اول عبد خانی بکل رضای شاه اوزره اولدی اگر چه کندی نیتلری عدل و داد ایلدر
 زعم ایلدی ولیکن بولکونه سخا و عدالت مستلزم حسرت و ندامت اولدی مقرر و مبیندر * منشوی * بهر این
 مؤمن همی کوید زبیم * در نماز اهد الصراط المستقیم * یعنی محملده ادا ایلدنک خوفدن غمازده اهدنا الصراط
 المستقیم یعنی همان سندن عون عنایت طلب ایلر زای خدا سن بزه دایب ایلر طریق حق که سنلک رضا که موصلدر *
 * منشوی * ان درم دادن خفی را لا یقست * جان سپردن خود سخای عاشقست (اول درم و دیار و بر ملک خفی به
 لا بقدر جان تسلیم ایلک خود عاشقک سخا سیدر یعنی جانی جانان بولنده نثار ایلر کدر عاشقه لایق اولان عاشق قنده
 بذل ماله اعتبار بوقدر * منشوی * نان دهی از هر حق نانت دهنده * جان دهی از هر حق جانت دهنده * حضرت
 حقدن اوتری نان و بر سرک آنک مقابله سنده سکان و بر لر و اگر حقدن اوتری جان و بر سرک سکا جان و بر لر
 * منشوی * کر بر زبیر که های ان چنار بر لبی برکش بچشد کرد کار * اگر خار جده اولان چنارک بیراقلری دو کله
 کرد کار حضرت تلمی اول چنار بی بر کلک بر کنی بخش ایلر یعنی بهر اقسری آرزنی اکا عطا ایلر اگر چه ظاهر انک اورا قی
 دو کور سه آنک مقابله سنده حضرت رزاق اکا رزاق معنوی عطا ایلر که اول او را قه مکفی و معادل اولور بوندن
 مقصود یعنی اولنر کذلک در هم و دیار ایلر سنه تمیل اولور بویست دخی بومعنا بی توضیح و تفسیر قیلاور * منشوی *
 کرمانداز جود در دست تو مان * کی کند فضل الهی با جمال * اگر جود و سخا جلندن اوتری النده مال قالدیسه

حق تعالی نیک فضل و کرمی سنی چن با جمال ایلر * منشوی * هر که کار کرد در انبارش تنی * لیکش در منرعه باشد
 بی * خوشول کسه که اکرانک انباری بوش اولور لیکن اکامر رعه ده ایلک و زیاده لک اولور * منشوی * وانکه در انبار
 ماند و صرفه کرد * اشپش و موش حوادش باش خورد * و اول کسه که تخمی انبارده قودی و صرفه ایلدی یعنی ادخار
 ایلدی حوادلر فارسی و بی اول تخمی ایلدی و بوسیده ایلدی بشر و مال الخیل بحداث او وارث حدیثک حسبجیه
 مسمک و بخیل اولنک مالی کند و یه و فایلیوب حوادث دهر دن بر حادته ایلر زائل اولور و باخود عاقبه الامر پروار نه
 قالدور * قطعه * هر که مال هست و بخشش نیست * اوزان مال بهره کی دارد * یا بتاراج حادثات برند * یا بعباث خواره
 بکدارد * منشوی * این جهان نفیست در انبات جو * صورت صفرست در معنی جو * بر حقوی (کل شی مالک
 الا وجهه و کل من علیها فان) بوجهان و کون و مکان نفی و فانیدر هر نه دیلر سنک عالم اثباتده دیله و صورتک بوشدر سنک
 معنا کده در بر حق و بومعنی دخی ایهام ایلر که صورتک بوشدر مراد کی معنا کده دیله * شعر * و ترعیم انک حرم
 صغیر * و فیک انطوی العالم الا کبر * منشوی * جان شور و تلخ پیش تیغ بر * جان چون دریای شیرین را بجز * ای و طوزلو
 جانی تیغ او کنه ایلر دریای شیرین کبی اولان جانی ال جان شور و تلخدن مراد روح حیوانی و دریای شیرین کبی اولان
 جانندن مراد روح الهی اولور و تقدیر کلام روح حیوانیه کی تیغ عشق ربانیه قنده ایلر تب و انکله افشا ایلر تا دریای شیرین
 کبی اولان روح الهیه بی اله سن و حقیقت ولدت و حلاوته مستغرق اولده سن دیک اولور (منشوی) و غمی دانی شدن زین
 آستان * باری از من کوش کن این داستان * و اگر بواستانه دن اولی بیلر سنک یعنی جان شور و تلخی نثار ایدر و دریای
 شیرین کبی اولان جانی آستانه حقیقیدن المغه قادر ایلر سنک باری بندن بود استانی کوش ایلر تا آستانه درگاه
 حقه وار غمی یله سن و بود استان سبیل بکل جان شور ایلر که متشوق اولوب درگاه حقه عزیمت قیلر * له سن * قصه
 آن خلیفه که از کرم در زمان خود از حاتم طائی گذشته بود (م) یک خلیفه بود در ایام پیش * کرده حاتم را غلام جود
 خویش * زمان سادقه بر خلیفه و ارادیدی حاتمی کندی جودینک غلامی ایلش ایدی (م) رایت اکرام و جود افراشه
 فقر و حاجت از میان برداشته * اکرام و عدل سنجی عالی ایتشدی فقر و حاجتی جهانندن قالدیرمشدی (م) بجز در
 ز بخشش صاف آمده (دادار از قاف تا قاف آمده بجز در انک بخششندن صاف کلمشدی یعنی لای بیچارانک عطا و کرمدن
 بی کدر صافی اولمشدی انک عدالت و اعطای قافدن قافده دکل کلمشدی یعنی عالمی احاطه قیلمشدی (م) در جهان خال
 بر و اب بود (مظهر بخشایش و هاب بود) جهان خا کده اول پادشاه فی المثل محاب و آب ایدی یعنی باران عطا سیله جهان
 خا که نشو و نما بر مشدی و هابک بخشایشنک مظهری ایدی (م) از عطایش بجز و کان در زلزله - سوی جودش قافله
 بر قافله (انک عطا سندن بجز و معدن زلزله ده ایدی شرم و حیا لادن انک جود و کرمی جانبیه قافله اوزره ایدی (م)
 قبله حاجت در و در و از اش * رفته در عالم بچود و از اش انک در و در و از می حاجت قبله سی ایدی جود و سخا ایلر
 آوازه سی عالم کتمش و مشهور اولمشدی (منشوی) هم بچم هم روم هم ترک و عرب * مانده از جود و سخایش در بچ
 هم بچم هم روم هم ترک و عرب یعنی بچ و طوایف مختلفه انک جود و سخا سندن بچیده قالمش ایدی (م) آب حیوان
 بود و دریای کرم * زیاده کشته هم عرب زو هم بچم * اول خلیفه آب حیات و دریای کرم ایدی هم عرب و هم بچم اندن
 دیری اولمشدی خلیفه دن مراد اوصاف الهیه نک مظهری اولان شیخ کامل اولور * قصه عربی و ماجرای زن او
 بسبب قافه (م) یک شب اعرابی زنی مرشوی را * گفت و از حد برد گفت و کوی را بر کجه اعرابینک بر عورتی تحقیقا
 شوهر نه دیدی و گفت و کوی حددن ایلدی اعرابی بادیه نشین اولان عرب لر در لر (منشوی) کین همه فقر و جفا ما
 می کشیم * جله در عالم خوش و ما نا خوشیم * که دو کای فقر و جفای همان بز جکر ز جله عالم خوشلده بز نا خوشنر (م)
 نان مانی نان خورش مان در دوشک * کوزه مان فی آب مان از دیده اشک * بز نم نامز بوقدر بز نم نان خورش یعنی
 قاتمزد در دوشک و غبطه در بز نم کوزه مر بوقدر بز نم صومز دیده مر دن کوزیشدر (م) جامه مار و ز ناب اقتساب
 شب نم الین و لحاف از ماهتاب) کوند بز نم جامه مر افتابک بر تو و حرارتیدر کجه بز دوشک و نورغان ماهتابدندر (م)
 قرص مه را قرص نان بنداشته * دست سوی آسمان برداشته * بز نم عرب کمالیله آچلقن و زیاده فقر و کسسته لکن
 اظهار ایدوب دیدیکه ای شوی آچلقده بز شومر تبه ده بز که ماهک قرصی نان ظن ایلرک الیزی آسمان جانبیه
 یوقاری قالدردق بکل کر سسته نکندن در زیر انسان زیاده ج اولد قده نانه مشابه اولانی نان و خوانه مناسب اولانی خوان
 صانور (م) تنک در و شان زدر ویشی ما * روز و شب از روی اندیشی ما) بز نم در ویشلکمز دن در ویشلرک و عار واردر
 بز نم رزق اندیشه ایلر بکمز دن روز و شب یعنی بز نم رزق و نصیب تفکر ایلر بکمز دن کوند بز نم کجه کبی تیره در (منشوی)
 خویش و یکهانه شده از مارمان * بر مشال سامری از مردمان * خصم و اجنبی بز دن اور کینجی اولمش و فرار قیلشدر

مکره گرفتار اولسه و اول طالب دردمندی اول منور فر داور داد بود بعض حیلله ایله فر بفته قیلسه نیجه ایامد نکره
اول طالب انک ترورینه اگاه اولسه بود در عمر نازنین بیوده بیره کش اولور انک بعد زمان اگاه اولسی اگاه فائده قیلور
در بیان انکه نادرا فتر مدی در مدی منور صدق اعتقاد بندد که اوکسیست و بدین اعتقاد بمقامی میرسد که شیخ
در خواب ندیده باشد و آب و آتش اورا کز نند کند و شیخ را کز نند کند و لکن بنادر باشد نادر * انک بیانده در که از واقع
اولور که بر میزد بر من و مدی به صدقه اعتقاد بغلیه که او شیخ نفسنده بر کسه در و بو اعتقاد سیدیه اول میزد بر مقامه
ایریشور که انک شیخ اول مقامی واقعه ده کور عیش اولور و آتش و صواول میزیده بنده اولوب ضرر ایلز و انک شیخه ضرر ایلز
ولیکن بود کراولسان حالت نادر اولور یعنی قی آزدن از واقع اولور پس النادر کالعدم حسبجه بو کاعتبار یوقد و بیلکه
بر میزد کامل محقق میزیده لازم اولندر در (م) لیک نادر طالب اید کز فرغ) در حق آن نافع ایدان دروغ لیکن از طالب
کاور که اعتقاد شعله سندن اول میزید حقه در اول دروغ نافع کله یعنی اول عین دروغ اولان شیخ و یا خود اول شیخ
دروغی مرید صادق حقه نافع اوله بنادر اولور (م) اوبه قصد نیک خود جای رسد) کچه جان پنداشت آن امد جسد
اول میزد کند نیک او اولان مقصد یله بر ایرشور نیک خود مضاف اولوب معنی بویه اولسه ده جائز در اول
مرید کند نیک قصد یله خود بر ایرشور کچه شیخی جان ظن ایلدی اوجسد کادی بوطالب حسن اعتقادی
بر کاتبه قصدی و سلوکی صحیح اولور (م) چون تحری در دل شب قبله * قبله قی وان نماز اورا) کچه نک اورته سنده
قبله قی تحری کبی قبله یوق و انک نمازی جائز در (م) مدی را خط جان اندر سرست * لیک مارا خط نان در ظاهر است
مدعینک جان خطی سرنده در و لیکن خط نان بزه ظاهر ده در مدی اول باطن جان فقیر یزد و کند و یی ظاهر احتشم
کوستور و بظاهر انان فقیری بز چونکم بزم فقر من ظاهر در * مثنوی * ما چرا چون مدی پنهان کنیم * بهر ناموس
من و رجان کنیم * بر نیچون مدی کبی آتی سر و پنهان ایلز من و اولان ناموسدن اوتری جان چکشور زیغی خلقدن
فقر منی اظهار ایلکه عار ایدوب عرض منی عار و ناموس صیانت ایدوب بناموس من و رلک فتنه ده بلا چکر خلق
بزی غنی صنوبر بز خود فقیر پس بو عار و ناموسی ترک ایدوب فقر منی اظهار ایلیم دیدی بوجه نفیس عقل جانینه
ایلدیکی تشویش و تسو و بیلدن عبارت اولور و دروندن عقل جانینه اکثر زمانده بو گونه دغدغه و خلیجانی القاقیلور
و عقل دخی اکابر و تحمل ایلکه نصیحت یورر) رجوع بقصه اعرابی وزن و تمیلهای بو العجب (م) شوی کفتش
چند کوی دخل و کشت * خود چه ماند از عمر افزوتر گذشت * ار اول عورته ایتدی ای خاقون نیچه بر دخل و زرع
استرس کاف فارسیک فتحه سیله اوقفسه دخی معنی جائز اولور معنی ای خاقون نیچه بر دخل و محصول و دور
و کشت استرسک عمر دن خود نه قالدی زیاده رکی یکدی (مثنوی) عاقل اندر بیش و نقصان ننکرد * زانکه هر دو
هجو سبلی بکدر * عاقل اولان معیشتک زیاده و نقصانته نظر ایلز زیر اهرابیکسی سبیل کبی بکر قرار ایلز (مثنوی)
خواه صاف و خواه سیل تیره رو * چون نمی باید مدی از وی مگو * خواه صافی و خواه تیره رو یعنی بولانی سبیل چونکم
بر قرار کادر بر دم اندن سوبله یعنی اگر صافی اولان نعمت و صحت و رفاهیت و اگر مکر در اولان و بولانی سبیل
کبی کلان بلا و محنت و عشا و زجت چونکم قرار ایلز بر دم اندن سوبله * مثنوی * اندرین عالم هزاران جانور *
منیز خوش عیشی زیروز بر * بوعلمده نیجه بیل جانور خوش عیش اولد قاری حالد دیر یلور زبر و زبر منز یعنی
آشغی و یوقار و اوقسزین هر بری کار کسب خوش آسوده دیر یلور و الله تعالی بولور زلفی بی کسب و کار اصال
ایلر کمال الله تعالی فی سوره العنکبوت و کاین من دایه لا تحمل رزقه الله برزه ساوا باکم و هو السميع العليم (مثنوی)
شکر میگوید خدا را فاخره * بر درخت و برک شب ناساخته * شکر سوبلر خدای تعالی به او کیلک درخت اوزره و کیجه
بیچک رزق دوزلمش * مثنوی * حمد بخواند خدا را عندلیب * کاعتماد رزق ترست ای مجیب خدای تعالی به
عندلیب حمد دیر که رزق اعتمادی سنک اوزرینه درای دعا را اجابت اید بیجی تنه کم حق تعالی سوره هودده بوقولک
مضمونی یوردی و ما من دایه فی الارض الاعلی الله رزقهها (مثنوی) باز دست شاه را کرده نوید * از همه میزید
امید * طوغان شاهک الله امید ایلش و یا خود محل نواله ایلش جمع میزیدن امیدنی کسش نوید نواله و امید معنایسته
کاورا کچه بعض معنایسته کاورا ما محله مناسب اولان بویکیسیدر * مثنوی * همچنین از پشه داری تا بقیل *
شد عیال الله حق نعم المعیل * بونک کبی پشه دن طوبه سن فیل و ارغویه دل یعنی اصغر حیوانان دن اکبر حیواناته
ایرغویه دل تقدیر حیوان و اریسه جله سی عیال الله اولدی و حق تعالی نه کوزل عیال پرورد رفته کم
حضرت نبی علیه السلام یوردی خلق عیال الله و احب الخلق الیه احبهم لعیاله بوحديث شریف شرعی بوجلدده
نخیران الله شکر حاکیه سنده من و رابلدی * مثنوی * این همه نمها که اندرین است * از بخار و کرد یاد و بود ماست

بود و کلی غم که رزق و معاشدن اوتری سینه لده و ارد بر بزم باد بود منزل کرد و بخارند در یعنی بزم وجود منزل بخارندن
و هو منزل غبارند در بود وجود معنایسته و باد هوامعنا سنده اولور و انک غبار و بخارندن مراد معنای مشتملی
اولور که موجب غم و هموم اولور * مثنوی * این غمان بیخ کن چون داس ماست * اینچنین شد و اینچنین وسواس
ماست * دانکه هر رنجی زمر دن پاره ایست * جز و مرل از خود بران کچاره ایست * بو کول قویار بی غم بزم اورا غز
کبیر رفته کم حکما دیشدر غم و هموم انسانک اورا غیدر بویه اولدی و اویه اولدی دیمک بزم وسواس * بزم در یعنی رزق
شویه اولدی و یا خود معاش بویه اولدی دیمک بزم وسواس و خیال فاسده وی معنی اولان فکر و خاطره در بیلکه مؤمن
شویه اولدی و بویه اولدی وسوسه سندن خلاص اولوب حضرت حقه متوکل اولمق لازمدر بیلکه هر مرض موتدن
بر پاره در اکر سنده بر چاره و قدرت و اریسه می کات جزوی کند کدن سور * مثنوی * چون رزق و مرل نتوانی کزینت *
دانکه کاش بر سرست خواهی در ریخت * چونکه می کات جزو دن بقمه قادر دکل سن بیلکه اول جزو ک کانی که مراد
موتدر سنک باشک اوزره دو کک استر * مثنوی * جز و مرل ارکست شیرین می تر * دانکه شیرین می کند کل را خدا *
دردها از مرل ایدر رسول * از رسولش رومکر دان ای فضول * می کات جزو بکه دردمی ضدر اکر سکا شیرین اولد یسه
بیلکه خدای تعالی کبی هم سکا شیرین ایلر مرض و در در مر کدن رسول کاورای فضول انک رسول بیلدن یوز
دو ندرمه انکله خوی ایله کایله خوی ایلک آشنا اولمغه سبب اولور * مثنوی * هر که شیرین میزد اوق * مراد *
هر که اوترا برستد جان نبرد * هر که یک شیرین دیر یلور اکر سکا آجیلله اولدی هر که یک اوتننه طایر جان ایلدی (مثنوی)
کوسفند انرا صحرایمیکشند * انکه فر به تر می اورای کشند * مثلاً کوسفند لری صحران خانه جانینه چکر لاول
کوسفند سز کرد رانی بوغزلر * مثنوی * شب گذشت و صبح آمدای غم * چند کیری این فسانه راز سر * شب یکدی
و صبح کادی ای غم یعنی ای میوه دل بوزر زمال قصه سی نیجه بر باشند طو ترسن بعض نسخه ده سین ایله سحر و بعض
نسخه ده تالیله تر واقع اولمشدر بو تقدیر اوزره نام زن اعرابی اولور اما الله اعلم اصلده تالیله تر اولمقد رصکره نسخ کاتب ایله
تصحیف اولمشدر پس علی کلا التقدیرین شب دنیا یکدی و روز اجل نزدیک اولدی بوسیم روز قصه سی باشند نیجه
بر طو ترسن بو کفت و کودن فراغت ایدوب کار آخرته مشغول اولدیمک اولور و زرها اولوب دنیا به حریص
اولمده دخی تعریض اولور * مثنوی * بوجوان بودی و فاته تریدی * زر طلب کشتی خود اول زریدی * سن استاده
جوان و تازه ایدل اول حینده قانع تر ایدل شدی زر طلب اولد خود اول زراید یعنی سن و سالک اخره ابر شدی
زر طلب اید بی اولد خود اول حالد و تازه لک اوانده زریکی مقبول و جوهر ایدل * مثنوی * زریدی بر میوه چون
کاسد شدی * وقت میود بختت فاسد شدی * میود الله بر بر اصمه ایدل نیجه کاسد اولدک میوه لک اوق و شک و قی
فاسد اولدک یعنی بدایت حالد اخلاق حسنه میوه لایله بر باغ کبی ایدلک شمدیکه میودل بخته اوق و کاله ابرمک و فتنه
نیچون حرص و طمع واسطه سیله فاسد اولدک * مثنوی * میوه ات باید که شیرین تر شود) چون رسن تابان نه واپست رود
* سنک میوه لک کر کدر که یوما فیوما شیرین تراولر رسن تابلر کبی کبر و رلک کتمه یعنی سنک میوه حالک کر کدر که روز
بروز لطیف و شیرین اوله و حلاوت و لطافت مرتبه سندر قیله موی تابلر کبی اردنه کتمه نته کم انلر برای بو کرلاردنه
کیدر لومد بر اولور لایکی کوی برابر اولان مغبون و بو کوی بکن کوندن شرک اولنه حضرت نبی علیه السلام ملعون
دیشدر کجاری عن عایشه رضی الله عنهما من استوی یوما فیهو مغبون و من کان یومه شرمان امسه فیهو ملعون
مثنوی * جفت مای جفت باید هم صفت * تا بر اید کارها با مصلحت * ای زمان سن بزم جفتیست جفت هم خوی
و هم صفت کر کدر تا ایشلر و مرادلر مصلحتله حاصل اولور * مثنوی * جفت باید هم مثال هم کدر و جفت
کفش و موز در تکر * جفت اوبر جفتی کبی کرلک کفش و موز درلک ایکی جفته نظر ایل تا جفتک جفته مشابه اولسی
بیل سن * مثنوی * کربکی کفش از دوتنک ایدبیا * هر دو جفتش کار ناید می تر * مثلاً ایکی کفشدن بری ایا که
طارکله کفشک درایکی جفتی سنک ایشکه کلز * مثنوی * جفت درین خردوان دیکر بزل * جفت شیرینشه دیدی
هیچ کرلک) قبونک جفتی بری کوچک و بری بویک کوردنمی پشه ده اولان ارسلانک جفتی هیچ قور کوردنمی (م)
راست ناید بر شتر جفت چوال * این یکی خالی و آن یک پر زمال * مثال آخر جوالک جفتی دوه اوزره راست کلز اوبر جفتی
خالی و بوجفتی مالا مال پراوله * مثنوی * من روم سوی قساعت دل قوی * بوجراسوی شاعت میروی) من قساعت
جانینه دل قوی کیدرم سن نیچون شاعت جانینه کیدرسن * مثنوی * مر دقانع از سر اخلاص و سوز *
زین نایمی کفت باز ناپروز * قانع اولان مر داخلاص و سوز درون جهنتدن بواسلوبدن صبح و قسه دل خاقوته
سویلدی و بونمط اوزره بند و نصیحترا یادی بوجهل دن مر ادعقلک نفس و اهل عقل اولان مر شدل اهل نفس اولان

مریده ابلدی نصیحت کردن زن می شوی را که سخن از قدم و مقام خود افزونتر مگو که حق جل و علا میفرماید که لم تقولون مالا تفعلون و اگر چه این سخن راستست این مقام تو کمال ترا نیست و این سخن گفتن فوق معامله خود زبان دارد و السلام بزنا اعرابینک شوهر نه نصیحت ابله کی نک یسایه در بویه دیو که سوزی کندی مقام کن و قدس کن افزون سوبله که بوسوزا کر چه نفس الامر ده راستدر لیکن بومقام تو کل سنجی چون بوقدر و بوسوز که کندی مقام کن و معامله کل فو قنده سوبلرسن سکا زبان طوتر کبر مقتا عند الله اولور یعنی مقت بوندن کبر اولور بوی آیت کریمه به اشارت یوردر حق تعالی سور صفات اولنده یوردر (یا ایها الذین آمنوا لم تقولون مالا تفعلون کبر مقتا عند الله ان تقولوا مالا تفعلون) بوی آیت کریمه نک سبب نزولی بواولشد که بر کون مسلمانان دید یلکه اگر بر بنیدل حضرت حق تعالی عمل احیدر بر اول عمده جائزی و مالزی بذل ایدیل پس (ان الله يحب الذین یقاتلون فی سبیلہ صفا) آیتی نازل اولدی بونلر مقاتله دن بوی قیلدی بوم احده پس بوی آیت نازل اولدی و جناب حق فعلی قولنه او عینله انکه توبیح قیلوب یوردر که ای مؤمنان چون سوبلر سکر و انجی لسانله نقل ایلر سکر زول علیکه اشکر سکر سکر لاشکر بکیزی سوبله کر عند الله شده بغض جهنمندن عجب یول اولدی که بر کسه ابلدی کنی سوبله وحالی اولین عملی ادعا ایلر عند الله بغض عظیمه سبب اولور العیاذ بالله (م) زن بر وزد بانک کای ناموس کیش یمن فسون تو خوام خوردیش) زن اول اریک اوزر نه صدا اوردی بویه دیو که ای ناموس مذهبی یعنی ای آیین نام و ناموس اولان مردین سنک افسونکی بوندن زیاده بیک یعنی قبول ایلک استنزم (م) ترهات از دعوی و دعوت مگو و سخن از کبر و از نخوت مگو و دعوی و دعوتن ترهات سوبله یوری کبر و نخوتن سوز سوبله مثنوی * چند حرف طمطراق و کار و بار کار و حال خود بین و شرم دار * نیجه بر طمطراق حرف و کلمات و کار و باره متعلق الفاظ و اصطلاحات ایلک کندی اینکی و کندی حالکی کور و شرم طوط (مثنوی) کبر زشت و از کدبان زشت تر) روز سرد و برف و آنکه جامه تر) کبر فی نفسه قیجدر اما کد اوردن اجدد رکا قال علیه السلام ثلثة لا یکلمهم الله یوم القیامة ولا ینظر الیهم ولا یرکیم ولهم عذاب الیم) شیخ زان و ملک کذاب و فقیر متکبر و فی روایه اخری عائل متکبر مثلا کون صوق و قار و اند نصکره قفشان یا ش یعنی بود کرا و لسان مر تبه زشت و نامناسب ایه فقیره دخی متکبر اولدی و حال بیلیوب حدندن زیاده دعوا قیلدی بویه زشت و غیر مناسب در (م) چند دعوی و دم باد و پروت * ای ترا خانه چو بیت العنکبوت ای مدعی نیجه بر دعوا و باد و پروت دی پروت بیغه در لپوراده کبردن کایه در و باد دخی هوای نفسدن کایه در یعنی نیجه بر ادعا و نیجه بر کبردن و هوای نفسدن دم اورمق ای سنک اولک اورمچک اوی کی تنه کی یوتک او هی بیت عنکبوت در سنک دخی بیت قلبک و خانه دینک بیت عنکبوت کی سست و ضعیف ایکن بود دعوا و قناعت و ریاضتدن و یوکل و طاعتدن کلام ادا ایلالنه مناسب در (مثنوی) از قناعت کی توجان افروختی * از قناعت تو نام اموختی) قناعتدن سن چن جانکی شعله اندر دلک قناعتلردن سن نام او کزدلک (م) کفت پیغمبر قناعت چیست کج * کج را تو امیدانی زریج) پیغمبر علیه السلام ای مدعی قناعت ندر کجدر کج قال علیه السلام القناعة کثر لا یفنی سن کجی رنجدن کبر و بیلز سنک یعنی قناعتکه کجدر و دنیا به میل و محبت رنجدر سن قانع اولدی کجی دنیا به محبت قیلدی رنجندن فرق قیلز سن پس مجرد قانم دیمکدن نه منفعت واردر (م) این قناعت نیست جز کج روان * تو مزین لاف ای غم ورشچ روان) بوقناعت فی الحقیقه کج رواندن غیر دکلر بونده مصرع نایده اولان روان ایدکی سیله جان معناسن در بوقناعت دکلر الا جان خز نه سیدرای جانک غم ورنجی سن کج جان اولان قناعتدن لاف اورمه (م) تو بخوام جفت کمر زن بغل * جفت انصاف نیم جفت دغل سن بکا جفت او قوم بکا از قولتی اور یعنی بکایان اوروب مختاصت ایلله اهل انصاف جفتی ام دغل و حیلله کارل جفتی دکام (م) چون قدم بامیر و بابک میزنی * چون ملخ رادر هواریل میزنی نه حالله میرله و بکلده قدم اوررسن یعنی انله کندیکی همسر و همساقیلورسن چونکم هواده اوچن مکمل طمرن اوررسن یعنی سکا اورسن و کرسنه لککدن ادنی و احقر اولان شیلری صید قیلورسن پس بوحالته گرفتار ایکن کندیکی نه وجهله ارباب دولت و اصحاب قناعتدن عدا ایلرسن (م) با سکا زین استخوان در چالشی * چون فی اشکم می در نالشی) کلا بله استخوان اوزره جنک و چالنده سن یعنی طالب دنیا اولان سکرله دنیا به متعلق اولان خوان و استخواندن اوتری جنک و جدالده سن شکمی پوش برش کبی نالش و فغانده سن (مثنوی) سوی من متکر بخواری سست سست * تانکوم انکه در درکهای تست * بنم جانجه حصار ته سست سست نظر ایلله تادیم اول نسنه بی که سنک طمر لنده در یعنی اگر بکا حصار ته بقبوب سوزم قبول ایلز سنک سنک در و نکلده اولان عیوبکی افشا و اظهار ایلرم (مثنوی) عقل خود را از من افزون دیدی * من من کم عقل را چون دیدی کندی عقلکی

شدن زیاده کورمش سن بن ناقص عقلی دخی نیجه کورمش سن یعنی بنی حقیقه کوره عیش و بش ادرال و اذاعانی بیه عیش سن (مثنوی) همچو کرک غافل اندر ما بجه * ای زنتک عقل توبی عقل به غافل قوردر کی بره صیبر امه ای مرد سنک عقلک عارندن بی عقل اولدی یکدر (م) چونکه عقل توقعیله مر دمست) ان نه عقلست انکه مار و کز دمست چونکه سنک عقلک خلقک عقلیله سیدر یعنی خلقک قید و بندیدر اولکه مار و عقربدر اول عقل دکلر یعنی سنک عقلک مار و کز دم قیلندن مودی سیرتدر اول عقل دکلر (مثنوی) خصم مکر و ظلم ناله باد * مکر عقل تو زما کوتاه باد * سنک ظلم و مکر کل خصمی الله اولسون سنک عقلک مکر و ضرری بر زن کوتاه اولسون پس اول زن لسانندن نفس اماره اهلنی افسون و صنعتله صید ایلین مزور شیخ لک صورت حالی بیان ایلکه شروع ایدوب یوردر (مثنوی) هم تو ماری هم فسونگر ای عجب * مار کیر و ماری ای تنک عرب * سن هم مار سن و هم فسونگر سن بوحال ای عجب در مار کیر سن و مار سن ای عار و عیب عرب یعنی سن هم نفس اماره صاحبسن و هم افسون اید بیسن فی المثل بوحال نفسنده مار کیر اولدی کیدر ای تنک عرب بوحال ایه فی الحقیقه عجبدر پس نفس اماره صاحبی اولوب حیلله و افسونله نفس اماره صاحبی اولان خلقی صید ایلک هم مار اولوب هم مار کیر اولدی کیدر (م) زاغ اگر زشتی خود بشناختی همچو برف از درد و غم بکداختی * زاغ اگر کندی نشتلک کنی اکلییدی درد و غم دن قار کی ابردی یعنی زاغ طبیعت اولان اهل ضلالت کندی قباحتر فی فهم ایلله لردی درد و غم لردن قار کی اریه لردی (مثنوی) مرد افسونگر بخواند چون عدوی افسون بر مار و مار افسون بر پرو * افسونگر اولان مرد مار اوزره افسون او قورعد و کبی او افسونی مار اوزره او قورمار هم معنی افسونی انک اوزر نه او قور (م) کزودی دام او افسون مار) کی فسون مار را کشتی شکار * مارک افسونی اکر اول افسونگره دام و قید اولمیدی افسونگر مارک افسوننه یقن شکار و گرفتار اولوردی و اول مارانی کندی به فوجله مشغول قیلوردی (م) مرد افسونگر ز حرص کسب کار (دریاد آن زمان افسون مار افسونگر می دگسب و کار حرصندن اول زمانده مارک افسونی اکلر (م) مار کیدای فسونگر هین هین * آن خود دیدی فسون من بین * مار ایدر ای فسونگر اگاه اول اگاه اول کندی لا یقنی و خاصیتی کوردر بتم افسونی دخی کور یعنی نفس اماره صاحبی اولان ناس حیلله و افسونله انلری صید ایلکه قصدا بیلن منشیخ و من ورلر لسان حالله در لکه سنکه بزی صید ایلک ایچون مشغول اولمشن و بره افسون قیلش سن بزم دخی معنی یوزندن سکا افسونگره نظر ایلله که سنی کار نافعدن کندی عیژه مشغول قیلشدر * مثنوی * تو بنام حق فریبی مر مرا * تا کنی رسوای شور و شر مرا * سن بنی حق تعالی سنک نام شر بقیه له الدارسن تا بنی شور و شرک رسوای ایلله سن یعنی بی جمعیت ناسه وسیله ایلوب بتم سبیلله انلری جر ایلله سن (م) نام حقم بست نه آن رای تو * نام حق را دام کردی وای توبی حق تعالی سنک اسم شر یعنی بغلیدی سنک اول رایک بغلیدی حق تعالی سنک نام شر یعنی بتم کبی حقیری صید ایلکه دام ایلک وای سنک حالکه (م) نام حق بستاند از نو داد من * من شام حق سپردم جان و تن * حق تعالی سنک نام شر یعنی سندن بتم دادی الور یا خود السون بن جان و تنی حق تعالی سنک نام شر یعنی تسلیم ایلدم (م) یا بر خیم من رلک جات برد) یا که همچون من بر تداقت برد * یا بنم زخمه سنک جانک طمر بی کسه یا که بخیلین سنی زندانه ایلنه مشهور در که دیار عربده طریقی مشایخده بعض طائفه اسم الله ماره افسون ایلوب آفی صید ایدر لرا تا انکه خلقه اظهار کرامت ایدوب خلاق بو واسطه ایلله دام بیعت قید ایدر لر هر دمکه انلر اسم الله ماره افسون ایلله لمار دخی لسان حالله انلره بویکونه کلمات ایلر و دیار رومده نفس اماره صاحبی اسم الله و کرا لله ایلله صید ایلوب جمعیت و عینکامه ایلین مار کیر سیرتدر دخی انلر کیمیدر هر بار که کرا لله صید ناسه مشغول اوله لرا ناسک لسان حاللری انلره بویکونه مقالات سوبلر (م) زن ازین گونه خشن کفتارها * خواند برشوی خودان طومارها * مرد چون این طعن از زن شنفت * مستمع شد بعد ازین بین ناچه کفت * بونک کبی خشن و درشت سوزلردن کندی سنک زوی اوزره اول زن طومار را او قودی با خود کندی سنک زوی اوزره اول طومار لیکه مضمونی نقل اولندی او قودی مر د چونکه بو طعنله لری زندن اشدی دکلکی اولدی بوند نصکره کور نانه سوبلدی دیمک اولور) نصیحت کردن مردن خود را که در فقر ان بخوری متکر و ذکر کار حق بکایان کمال نکر و طعنه مزین در فقر و فقیران بخیمال و کمال بی نوابی خویشتن (مثنوی) کفت ای زن تو زنی یا باو الحزن * فقر نخر آمد مرا بر سر مزین * اول مرد نه خطاب و عتاب ایدوب دیدیکه ای زن سن زغیسن یا خود حزن صاحبیسن فقر بکا نخر کلدی باشمه اورمه یعنی توبیح قیلله که سرور کائنات علیه افضل الصلوات الفقر غری و به افتخر یورمشدر پس اول حضرت نه نخر اولان واک و ارلر نه دخی مقبول کلان فقر سبیلله سن بی نیچون تعییر ایلرسن دیدی * مثنوی * مال و زر سر را بود همچون کلاه * کل بود او کلاه سازد پناه

مال و زرقی المثل باشد کلاه کبیر کل اولور اول کسه که کلاه دهن پناه دوزر باشد عیبی انکله سترایلر
 * مثنوی * انکه زلف جعد و رعنا باشد * چون کلاهش رفت خوشتر آیدش * اول کسه که مجمع و رعنا زلفی
 اوله انک کلاه می چون کیم کندی کا کلاهنگ کتبی خوشتر کاور زیر زلف رعنا سی ظاهر اولور * مثنوی * مرد حق
 باشد عیانند بصر * پس برهنه به که پوشیده نظر * مرد حق فی المثل چشم کبیر پس نظر پوشیده اولمقدن برهنه
 و مکشوف اولمق * بکدر * مثنوی * وقت عرضه کردن آن برده فروش * بر کند از بند جامه عیب پوش * مثلاً اول برده
 فروش یعنی اسیر صاتیبی مشتری اولان کسه به اسیری عرضه ایلک وقتند عیب سترایدی جامه بی بنده دن قورر
 یعنی اسیر صاتیبی عیب ستر اولان اسیری بیع ایلک مراد ایلک اول اسیر لجامه سنی صور تابی عیب کی ظهوره کاه
 مثنوی * و رو بود عیبی برهنه اش کی کند * بل بجامه خدعه باوی کند * واکر بر عیب اوله اول اسیری اسیری چن برهنه
 ایلر لک جامه ایل اول اسیر خدعه ایلر یعنی بعض اطیف جامه لاله کا خدعه ایلر عیب مشتری به جامه سیله عرض
 ایلر لک جامه سنی خلج ایلک خصوصه بو کونه حیل آسیر کلاه شروع ایلر (مثنوی) کوید این شرمنده است
 ازینک وید * زین برهنه کردن از قوی رمد * دیر که بویده نیک ویددن شرمنده و محجوب ویدر برهنه ایلر کدن اویده سندن
 اور کور و فقرت ایلر * مثنوی * خواجه در عیبست غرقه تا بکوش * خواجه را مالست و مالش عیب پوش * خواجه
 قولغه دکن عیب غرقه در خواجه نک مالی وارد و مالی انک عیبی سترایدی بیدر کمال علیہ السلام * العلم
 و المال بستران کل عیب و الفقر و الجمل یکشفان کل عیب رواه ابن عباس رضی الله عنه کذا فی فردوس الاخبار
 و فی الجاه الصغیر * مثنوی * کر طمع عیبش نیند طامعی (کشت دلها را طمعها جامی) که بر طامع اول ماله طمعندن
 اول خواجه نک عیبی کور من طمع کور کالری تمام محیط و جامع اولدی (مثنوی) و رکدا کوید سخن چون زرکان
 ره نیاید کاله اودر دکان * واکر کدا کانه متعاق اولان خالص التون کبی سوز سوبلیه انک ناشی و متاعی دکانه بول
 بولز یعنی سوزی مقبول اولمز (م) کار درویشی و رای فهم تست (سوی درویشی بکنر تست) درویشلک
 کار حقیقی ستنک فهممک و راستنده در درویشلک جانبته سست سست یعنی اهانت و حقارتله نظر ایلر * مثنوی *
 زانکه درویشی و رای ملک و مال * روزی دارن زرف از ذال الجلال (زیرادر ویشار ملک و مالک و راستنده و فوقنده
 ذال الجلال اولان اللهدن عظیم بر رزق طو تر که اول رزق معنوی و غدا ی روحانیدر) (مثنوی) حق تعالی عادتست
 و عادلان کی کند استمکری بر بی دلان * آن یکی رانعت کلاهدهد * وین یکی را بر سر آتش نهدهد * آتش سوزا که
 دارد این کان * برخدا و خالق هر دو جهان * حق تعالی عادل و عادل اولنر چن بی دل و شکسته اولنر ظلم
 و ستمکری ایدر مثلاً عادل دکلر اول کسه که بر قولنه نعمت و کالایه و بر قولنی دخی آتش فقر و ریاضت اوزره قویه آتش
 آبی باقی اوله کم طور بو کونه کافی خدا و خالق هر دو جهان که آتک فعلی بو کونه ظلم دکلر اکر توهم اولنر سه که
 خدا انک خود کاری بر قولنی نعمت و دولت ایچره طوعی و بر قولنی دخی آتش نعمت و ذلت ایچره با قدر پس بونجه
 عدل اولور جواب بود که نعم اگر بر قولنه وافر نعمت و بر دی لکن اول نعمت قدر کاتعب و زحمتی معادل قیلدی که اول
 ادای شکر در اکر بود نیاده اول زحمت چکمز سه اخرته چکر و بر اخر قولنه دخی اگر چه فقر و ذلت و بر دی لکن
 انده بر راحت و لذت قودی اکر بود نیاده اول راحتی بولمز سه حالت نزعده و با آخرته آتی مشاهده ایدر محصل هر فعلی
 عدل اوزره در و لکن عقول قاصره آتی ادرال ایده من (کافال الله تعالی) و مارک بظلام للعبید * مثنوی * فقر نغری
 از کزافت و مجاز بی هزاران عزیز نهانست ناز فقر نغری حدیثی کزاف و مجاز نغیرد یعنی حضرت نبی علیه
 السلام فقر نغری بیورمی کزاف و مجاز جهنندن دکلر هزاران عزیزان زانده پنهاندر بواجلدن اول حضرت
 و به افتخردیوانکله افتخار ایلدی حدیث شریف معجز آثار فقر نغری و به افتخردیوانی کله سی مصرع اوله قید
 اولمق اوزره شرح اولندی مصرع ثانی به صرف اولوب استهفام فقر بری اولمق دخی جایز در وجه کوره انده هزاران عز
 و ناز نهان دکلیدر یعنی پنهاندر دیمک اولور (م) از غضب بر مالیهاراندی) یا رکیر و مارکیرم خواندی غضبکدن بنم
 اوزر عیله سوزدک بن بار طویتی ام سن بکا مار طویتی اوقودک (م) کرکیرم برکنم دندان مار * تاش از سر کوفتن
 بنود ضرار * فرضی اکر ماری طوتم انک دیشی قور برم تا اول بلانی باش دو کله کدن این ایلر یعنی اکر بر نفس اماره
 صاحبی صید ایلیم و دام بیعت و اراده قید ایلیم انک خلقه ضرر و برن اخلاق ذمیه سن قلع ایلر تا او هلا کدن
 و سستکار اولمقدن خلاص اولور (م) زانکه ان دندان عدو جان اوست * من عدو را میکنم زین علم دوست زیرا که مارک
 اولدیشی انک جانک دشمنیدر بو علمدن بن عدوی کندیم دوست ایلر یعنی مارک زهر و ضرر اولان دندان قلع
 و خلج ایلدیم علم جهنندن ماری کندیمه یا ایلر بوسوزلر اگر چه مدعریک زنه اولان کلاه میدراما بوندن مراد صلح

و مری اولان مری شدل کازن کبی طعن و اطاله ایلن منکر لر جواب بر صوابی اولور کان دیرلر که ای بد کان سن بری
 اول شهرت و جمعیت ایچون هنسکامه کیر اولان بلانی بیلا شیلردن قیاس ایلر بر نفس اماره صاحبی صید ایلر
 کازر لوندن کیر کبی اولان مال و موهو حال و قبیح خصالی اندن ازله اندر تا نیاده خلقدن کاضر لر ابر شکدن امین
 اولور و آخرتده دخی عذاب حقندن امان بولور بر عدوی بو کونه علمدن کند و مریه بار ایلر سن سوطن ایلر بوی بری خلقی
 ایچون اولان مار کیرلردن ظن ایلر دیرلر (م) از طمع هرگز نخواهم من فسون (این طمع را کرده ام من سرتکون این
 هرگز طمعندن اتری افسون اوقوم من زیر بو طمع بی سرتکون و زبون ایلشم (م) حاش لله طمع من از خلق بدست
 از قناعت در دل من عالمیت * حاش لله بنم طمع خلقدن بو قدر قناعتدن بنم قلهده بر عالم وارد که اول عالم لایقنی در
 مثنوی) بر سر امر و دین بینی چنان * زان فرود آتا دین کان امر و دنا جانک باشی اوزرنده بی انجیلن کوره سن امروز
 آغا جندن اشغه کل تا اول ظن قالمیه بو بیتک معناسنک و ضوچی بو قصه بی بیلکه مریه و ندر اول قصه بود که برارک
 عورتنک بریکانه عاشقی و ارایش اول خاقون کندی ایلر بر باغچه و اترر کن اول عاشقی عورتله مصاحبت انکه اشارت
 ایلش اول اوتور دقلری نشینک اطراف ایچار و کاهله بر ایش عورت عاشقنه اول اوتلوغه کلوب اختفایله دو اشارت
 ایلش بعده بر حیل ایدوب ارنه دیش که بن شوامر و دنا جانک حقیق استرم اجازت و بر دیش اری دخی عورتله اجازت
 و یروب امر و دنا جانک حقیقش پس بو قور و دن اشغه خطاب ایدوب دیش که ای مرد سنک یا نکه اول بیکانه عورت
 نه ایشلاری آشغیدن بو قور و ده دیش که ای خاقون مجنون عیبسن بنم باغده عورت بو قدر پس خاقون البته سنک یا نکه
 بریکانه عورت وارد در بو فریاد ایلش پس اکاری کل امدی اشغه این حقیقت حالی کور دیش پس عورت اشغه اینوب
 مجبور سنک یا نکه بو قور و ده ایکن بریکانه عورت کوردم عیدی غائب اولدی کل سندی چیق کوره لم نه ظهور ایدر
 دیش پس آغاچه حقیقده اوتورک ایچندن اول بیکانه اری یانه چکوب انکه معانقه به باشلش مرداله آغاج اوزرندن
 چاغر رمش که ای عورت سنک یا نکه کی نامحرم اکر کیدر عورت دیش که بنم باغده بیکانه و نامحرم کسه بو قدر بن شوبله
 تنها اوتور ورم کل امروز آغا جندن اشغه این تا کانک قالمیه دیش پس اشغه اینجیه دل نامحرم اولان کسه فاجوب
 اوتلق ایچنه کیزلش اشغه اینوب خاقونک یا نکه کسه کورم کده خاقون دخی دیش که بو روت ناصالح امر و دنا جانک
 خاصیتند پس بو کلام ضرب مثل اولش چن برکسه بر شیی حقیقته کور میوب غلط ایلر که کا حقیقت بین اولان
 کسه لبوقولی ضرب مثل ایدوب ای فلان از سر امر و دین فرود آتی تا کانت نماند دیرلر پس اول مرد عورتک کندی
 خاقوننه بر سر امر و دین بینی چنان دیمی سن بی کندی غلط بین اولان نظر که مریه کدن انجیلن کور رسن کل اندن
 تنزل ایلر بنم مرتبه ستر بس اول تا حقیقت حاله واقف اولوب بد کان قالمیه سن دیمک اولور (م) چونکه بر کردی
 نوسر کشته شوی) حله را کردن بیینی ان نوی) مثلاً چونکه سن بر مقدار دونه سن سر کشته اولور سن خانه بی دونی
 کور رسن اول سمن پس سنک اول حینده خانه بی دونی کورمکدن خانه نک دونی لازم کلز بلکه آتی دوز
 کور دیکان کندی باشک دوغسیدر کذلک سنکه برکسی بی دنیا به سر یص و طالب کور رسن و صید ناس ایلر که مائل
 و راغب بوله سن آتی کندل کبی حریص و طالب قیاس ایلر بر اقیاس النفس علی النفس جائز دکلر * در بیان آنکه
 جنبیدن هر کسی از آنجا که دست هر کس را از چنره وجود خود بیند تا به کبود آفتاب را کبود نماید و سرخ نماید
 چون تابها از رنگها بیرون آید سید شود از همه تابهای دیگر اواراست کور باشد و امام همه باشد بوسرخ شریف
 انک بیانده در که هر برکسه نک حرکتی اول بر دتکه اودر هر کسی کندی وجود نک دانه سندن کورر مثلاً کبود صرجه
 آفتابی کبود کورر و قمری صرجه قمری کورر چونکیم صرجه لر رنگارنگ طشره که و خلاص اوله بیاض اولور
 دوکی صرجه لردن او بیاض و صافی اولان طوغری سو بلجیرک اولور و دوکی صرجه لر لکه مایه منزله سنده اولور صافی
 و بیاض اولان صرجه لردن مراد درونی غل و غشندن صافی اولان صوفیلر در کبود سرخ اولان تابه لردن مراد درونی غل
 و غش ایلر بر اولان کسه لر اولور که بولر برکسه به نظر ایلر لراختی کندی فهم و قیاسلری قدر بیلور و آتی کندیلر
 قیاس قیلورلر (م) دید اجدرا ابو جهل و بکفت * زشت نقشی کزینی هاشم شکفت * مثلاً حضرت احمد علیه السلامی
 ابو جهل کوردی و ابندی که بنی هاشمندن بر قبیع نقش اچلیدی و ظاهر اولدی (م) کفت احمد مرا که راستی
 راست کفتی گرچه کارافزاستی حضرت رسول کائنات علیه افضل الصلوات اکایدی کرجل سن راست دیدل اگر چه
 کارافزاسن یعنی حددن تجاوز اید بیجی سن (م) دلیله صد بکش بکفت ای آفتاب * فی زمری فی زمری خوش بشاب
 حضرت ابوبکر الصدیق رضی الله عنه اول حضرتی کوردی و دیدی ای آفتاب نه شرقی نه غربی نسن لطیف
 بلد را بیجیسن یعنی لا شرقیه ولا غربیه آیت کریمه سنک صد اقبه شرقه و غربیه منسوب الین بر آفتاب الهی سن که

نور عالمه ضیا و بر جید رخوش طلوع ایلد تاویل اولان درونلری منور قیل دیدی (منشی) گفت احمد راست گفتی
ای عزیز ای رهیده نوزدنیای نه چیز حضرت احمد علیه السلام کا دیدی ای عزیز راست سوبلد ای صدیق سن
ناچیز اولان دینان قور تلمشسن * منشی * حاضران گفتند ای صدر الوراء راست کو کفتی دوضد کوراجرا حاضر
اولنر حضرت رسول اکرم علیه السلامه دیدیلر ای خلق صدری و اشرفی ابکی ضد سوبلدی به نیچون راست کوبدیلر
حال بوک بوا یکسینک کلاهی بری برینه متناقضدر (منشی) گفت من اینده ام مصقول دست ترک و هندی درمن آن
بند که هست * حضرت نبی علیه السلام سوردیکه بن دست الهینک مصقولی آینه ام یعنی دست قدرته جلایولمش
و مصیقل اولمش بر مرآت ترک و هندی بنده آتی کورر که کند بسنده وارد رخن مرآت مجملوه قدیری کل احد فینا صورته قولی
بعضلر بو مضمونه حدیث شریفدر دیشلر و بعضلر کلام اکابر دیولسان مشایخدن نقل ایشلر (منشی) ای زن
ارطماعی بی بی مر * زین تحری زنا نه بر ترا * ای زن اگر بی طماع کورر ایسک بوزنلر کی تحری ایلکدن بوقر و کل
و مر دلر می تبه سینه ترقی ایلدوب انلر کی یقین مشاهده صاحبی اول (منشی) آن طمع را ماند و رجت بود * کو طمع
انجا که آن نعمت بود * اول طمع به بکزر ولیکن رجت اولور یعنی اول صید می دم ایلک و فقر و قناعتدن خلقه سوز
سویک نوعا طمع به مشابه اولور و ایکن باطن طمع دکدر بلکه حقدن رجت و خلقه مر حقه در قنی طمع اول
مر تبه ده که اول نعمت اوله یعنی بریده که نعمت معنوی و غنای قلبی اوله انده حرص و طمعدن اثر اولر اگر چه سوزی
طمع به مشابه اولور سه ده (منشی) امتحان کن فقر را روزی دو تو * تا بقدر اندر غنا یعنی دو تو * سن فقری برایکی کون
امتحان ایلد کاصبر و تحمل ایلکله تا فقرده ایکی قات غنا کوره سن ایکی قات غنادن مر ادغناای ظاهر و غنای
باطن در فقر غم اولد قده و سالک اندن لذت بولد قده کاغناای قلب حاصل اولور و ظاهر ادغناای هر نیه مالک
اولور سه اگر صورتنا آزار سه ده آتی و افرو کثیر عدا بیلر پس غنای باطن حاصل اولد قده غنای ظاهر اندن خالی اولر و ایله
اولیجی فقردن ذوق الان کسه فقر ایچره ایکی قات غنا بولمش اولور (م) صبر کن با فقر و بیکدار این ملال * زانکه
در فقر ست عز و الجلال (فقره صبر ایلد و بوملال و کلاهی قوی یعنی ترک ایلد زیرا که حق تعالی نیک عزتی فقرده در (منشی)
سر که مفروش هزاران جان بین * از قناعت غرق بجرانکین) سر که صامعه یعنی بوزنلر کوزلر کشتی ایته نیچه یلک جانی
قناعتدن عمل دریا سینه غرق اولمش کور یعنی نیچه جانلر فقر و قناعت واسطه سبله بحر لذت به مستغرق اولمش در انلر
نظر ابر کور (م) صد غزاران جان تلخی کش نک * همچو کل آغشته اندر کاشکر * نیچه بوزنلر ایلحق چکی جان
نظر ایلد کل کی کاشکر ایچره متمن و مختلط اولمش یعنی ریاضت و تخلکدن لذت الوب کل ایلد شکر لامتراجی کی انکله
اختلاط و الفت قیلشدر * منشی * ای دریغ امر ترا کجادی * تازجام شرح دل پیدا شدی * ای دریغ تحقیقا
سکاو ست و حوصله اولیدی تا جامدن کو کاک شرحی پیدا اظهرا اولیدی و سکا درون لذتدن خبر قیلیدی (منشی)
این سخن شیرست در پستان جان * بیکشنده خوش نمی گردد روان (بوسوزنی المثل جان همه سندن سوددر چکی
و انجیسر خوش روان جاری اولر * منشی * مستمع چون نشنه وجو شده شد * واعظ ارمرده شود کوبنده شد *
مستمع اولان کسه چونک نشنه و طالب اولدی واعظ فرضی اگر مرده مشابه سنده اوله سوبلدی اولور زیرا مستمعین
طلب و اشتها سنک وجود تکلمه عظیم تأثیری وارد * منشی * مستمع چون تازه آیدی ملال * صد زبان کرد
بگفتن کنگ ولال * مثلا مستمع اولان کسه ملال و کلاسر چونک تازه و لطیف کله کنگ ولال اولان کسه سوزده
بوزد ببلو اولور کنگ ولال ایکسی یله دیلسره دیرلر (م) چونکه نا محرم در آید از درم * برده در پنهان شوند اهل حرم
* چونک قیومدن ایچرونا محرم کله اهل حرم برده ایچره پنهان و مستورا اولور * منشی * وردر اید محرمی
دوراز کند * برکشاندان سیران روی بند * و اگر ضرر بدن بعید بر محرم ایچر و کله اول مستورا بوزنلر بند و نقابی
آچار بوندن مقصود اسرار درونه محرم اولنله ظاهر اولور و نا محرم اولنلر دن بقرلر دیک اولور * منشی * هر گرا
خوب و خوش و زیبا کنند * از برای دیدن عینا کنند (هر نه شیئی که خوب و خوش و زیبا بیلر کور بیجی کسه نک کوزندن
اوتری ایلر اعمادن اوتری ایلر که اعمانک مبصرات لطیفه دن نصیبی بوقدر * منشی * کی بود آواز چنک وز بوم *
از برای کوش بی حس اصم) کذلک چنک وز بومک آوازی چن اولور زیر اشفی صدا بوم بوقر و صدایه دیور که ایکسی
یله بری برینه مناسب اوله اصم بی حس اولان کوشندن اوتری یعنی آواز چنک و آواز بوم صاغر کسه نک بی ادراک
اولان کوشندن اوتری چن اولور یعنی مسوعات لذیذ و نغمات نفسیه اصم اولان کسه دن اوتری اولر که انلر
مسوعات لذیذ دن حصه سی بوقدر * منشی * مشن راحتی بیده خوش دم نکرد * هر حس کردوبی اختم نکرد
مسکی حق تعالی حضرت تباری بیوده بره خوش دم ایلدی یعنی عبث بیزه لطیف رایحه لو قیلدی حس وادرا کدن اوتری

ایلدی اخشمدن اوتری ایلدی یعنی قوت شامه سی برنده اولوب استشمامه قادر اولان کسه ایچون خلق ایلدی
دماغی فاسد و قوت شامه سی مختل اولان کسه دن اوتری ایجاد قیلدی جیع مبصرات قوت باصره سی اولان کسه ل
ایچون موجوده اولمشدر تا اندن متلذذ اولوب اعتبار قیلر و جمله مسوعات قوت سامعه سی اولان کسه ل ایچون
ظهوره کلمشدر تا اندن بهره بولر و مشحومات دخی قوت شامه سی مختله اولینلر ایچون خلق اولمشدر تا اندن ذوق
و راحت بولر * منشی * حق زمین و آسمان بر ساخته ست * در میان پس نار و نور افراختست * حق تعالی زمین
و آسمانی دوزمش و وجوده کتور مشدر زمین و آسمان اور تا سندن چوق نار و نور بوجلمش و پیدا ایشدر (م)
این زمین را برای خاکان * آسمان را مسکن افلاکیان * بوزمینی خاک کیلدن اوتری آسمانی افلاکیلر دن اوتری یعنی
بوزمینی خاک که منسوب اولان مخلوقدن اوتری مسکن ایلدیکه انلر زمینه اهل و مستحق درو آسمانی افلاک منسوب اولان
ملائکه دن اوتری ایجاد ایلدیکه انلر اول مر تبه به مستعد لر * م * هر دسقلی دشمن بالا بود * مشتری هر مکان
پیدا بود * مثلا سفلی اولان مر دبالانک دشمنی اولور یعنی مر تبه اعلایه و انک اهلنه فعلا و حالا عدوت قیلور دشمن بالا
اولقندن مر ادسقلی به اهل اولمشدر و سفلی اولان عمله میل قیلشدر که سفلی علونک ضدیدر بر کسه سفلی اولوب علی
دخی سفلی اولسه بالطبع دشمن بالا اولور اگر چه ظاهر بالا به هم عداوت ایلسه ده چونک بومقدمه معلومک اولدیه
هر مکانک مشتری پیدا اولور انلر که جنت اعلایه مشتریلر در کامنا سب عمل قیلور و مقام بالا به مستحق و مستعد
اولور انلر که اهل دوزخ در اول جای ادنا به مناسب افعال خبیثه قیلور و اول جای خبیثه مستحق اولور (منشی)
ای ستیره هیچ تو برخاستی * خوبشتر را بر کور آراستی * ای مستوره هیچ سن قالدغنی کنیدی کوردن اوتری ترین
ایدوب آراسته ایلدکی * کور بونده اعمی معناسنه اولقی محله انسیدرا ماسروری و شمعی نیک و بر دیک معنای
مناسبتدن ابعد در زیر ابویت مثل موقعنده واقع اولوب اول خاقونک کنیدی فهم ایلدیکه برون مر دعب کا کنیدی
حالی تفهیم ایلک مر اد ایلر یعنی ای مستوره مثلاسین هیچ قاقوب کنیدی اعمادن اوتری بزه یوب آراسته ایلدکی
معلومدر که ایلدک بلکه محرم اولان بینالر رویت و سیرندن اوتری کنیدی ترتیب و ترین ایلدک چونک سنک حالک
بودر سنکه کوردل اوله سن بن سنکچون اوصاف و اسرار دروغی نیچه اظهار ایلیم و اظهار و عیان ایلدیکم تقدیر اوزره
دخی سن آتی کورمکه و مشاهده قیلغه نیچه قادر اولور سن دیک اولور و بوبیت بومعنا بی تأیید قیلور (م) اگر چه انرا
پردر مکنون کنم * روزی تو چون نباشد چون کنم * اگر چه انی فرضی پردر مکنون ایلیم و در مکنون کی
نقیس و لطیف سوزلر سوبلیم چونک سنک نصیبک اولیه بن نیچه ایلیم کرکدر کدر مکنون کی اولان کفته تار و اسرار مه
مستعد و اهل اوله سن تا کم اندن نصیب اله سن (منشی) ترک جنت و رهزنی ای زن بکو * و رنمی کوی بتلر من بکو *
ای زن چنک و رهزنی لکی ترک ایلد و اگر چنک و رهزنی لک تر کنی سوبلر سنک بتر کم سوبله یعنی آتی ترک ایلر سنک بی ترک ایلد
دیک اولور تحقیقا (منشی) مر مرا چه جای جنت و نیک و بد * کین دلم از صلحها هم می رمد * بکانه نیک و نه بدک جیکی
بریدر زیر ابوکو کلام صلحدر دن دخی اور کرفته قالدیکه جنت و جداله تحمل قیلر مر اد کمال فراغنی اشعاردر * منشی
گرخش کردی و گرفی آن کنم * که همین دم ترک خان و مان کنم اگر خوش اوله سن و سکوت قیلر سن خوب و لطیف دروا کر
خاموش اولیه سن و سوزمه عمل قیلر سن آتی ایلر که هم بودم ترک خان و مان ایلر یعنی اوی و برقی ترک ایدوب سکا
طلاق و بریرم و بوجه بوریه کلنجیه دل علقک نفسه و کامل العقل اولان مر شدک اهل نفسه ایلدیکه خطاب و عتابدن
و جواب بر صوابدن نکایت اولور مر اعات کردن زن شوهر را و استغفار کردن از کفنه خورش (م) زن چو دید او را که
تند و نوسنت * کشت کربان کربه خود دام زنت * زن چونک اومر دعبی کوردیکه حرون و سرکشدر کربان اولدی
کربه خود زنک طوزاغیدر یعنی چن خاقونلر لر بی کنیدی مر ادلری اوزره عامل ایلیمه مسه لر و لطفله دخی طبیعتلر نه
اوبدر مسه لر کربان اولور تا بوحیلله ایلد انلری کند یله مائل قیلور (م) گفت از تو کی چنین پنداشتم * از تو من امید
دیگر داشتم * زن شوهر نه ایدی سندن چن بویه صاندم بن سندن غیری امید طوتم یعنی بنم امیدم بوا بدیکه سن بکا
موافقت ایلیدیلر سندن بونی ظن ایلردم و بویه امید طوتم دیدی (منشی) زن در آمد از طریق نیستی (گفت من خاله
شما بیستی * زن بوقلق طر بقندن کلدی و دیدی بن سزک خا ککزم سنی دکلم یعنی سزه خاقون اولمغه لایق دکلم
بلکه سزک قدمکزلر ترابیم دیوب تواضع و تذلل طر بقندن کلوب التیام و ملائمه باشلدی (منشی) جسم و جانم
هر چه هستم ان تست * حکم و فرمان جلدی فرمان تست جسم و جانم و هر نه م و ارایسه ملک و سنک لایق کدر حکم
و فرمان بالکلیه سنک فرمانکدر الا مر امر که هر نه امر ایلر سنک بنده فرمانم و سکامطیع و متقادم هیچ مخالفت بوقدر
دید * منشی * کر زروشی دلم از صبر جست * هر خویشم نیست ان پهلواست * اگر درویشلکدن بنم کوکام

صبر ایستادن صبر هدی ایشده اول خصوص کندن اوتری دکادر سندن اوتریدر (مثنوی) تو مرا در دردها بودی
 دوا من نمی خواهم که باشی بی نوا من بکادر در دردها اولد و نیجه محنت و بلا زمانده لطف و احسان قیلد
 بن استغفرم که بی نوا شتاج اوله من * مثنوی * جان تو که بر خویشم نیست این * از برای تست این ناله و حنین
 سنک جان و حیانک حقیچون بطلب کندن اوتری دکادر ناله و حنین سندن اوتریدر پس اسم حقه دخی قسم
 ایلیم کندی دعوا سنک صدقنی اثبات ایلک ایچون دیدی (مثنوی) خویش من ولله هر خویش تو * هر نفس
 خواهد که میردیش تو * بنم کندم سنک کندن ایچون خویش لرونده ذات معناسند استعمال اولور یعنی بنم
 ذات بالله سنک ذاتک ایچون هر دم استر که سنک او ککده اوله و سکافدا و قربان اوله (مثنوی) کاش جانت کش روان من
 فدای * از صبر جان من واقف بدی (بویستک فارسیجه تقدیری کاشکی جانت از صبر جان من واقف بودی که بجات
 روان من فدای بدی اولور یعنی نوایدی سنک جانکه که بنم روح روانم کاغذ اولسون بنم جانتک صبر نندن واقف اولیدی
 و بنم مراد می بلیدی (مثنوی) چون تو با من این چنین بودی بطن * هم ز جان بزار کشته هم ز تن * چون که سن نکاسو
 ظن ایلد کده بویه اولد هم جانتن بزار اولدم هم تمدن * مثنوی * خال بر رسم و زر کردیم چون * تو چنینی با من ای
 جانا سکون * طیرانی سیم و زر اوزره ایلد چون که سن بنم ایلد بویه سن ای جانه سکون و آرام اولان یعنی ای جانه
 سکون و آرام اولان کسه چون که سن بویه ضد و مخالف سن سیم و زر اوزره طیراق صاحبک و اذن فراغت ایلد
 انکچون سنکله ضد اولمق مناسب دکادر دیدی * مثنوی * تو که در جان و دلم جاسی کنی * زین قدر از من تبراسی کنی *
 سنکه بنم جان و دلمه بر ایلرسن تو قدر سوزمندن بدن تبری ایلرسن (مثنوی) تو تبر کن که هست دشته کاه ای تبری تو
 جانا عذر خواه * سن تبری واستغنا ایلد زراسکاد سکه و قدرت و اردای سنک تبری واستغنا که جانت عذر خواهد
 یعنی سن هر بار که بدن تبری اولمغه واستغنا قیلغه قصدا ایلیمه سن بنم جانتک عذرتی دیلیجیدر و سکا تضرع ایلجیدر
 * مثنوی * یاد میکن آن زمانی را که من * چون صم بدم تو بودی چون شمن * سابقه اولان اول بر زمانی یاد ایلد که
 بن صم کبی ایدم سن شمن کبی ایلد یعنی بن بت و سن بت پرست کبی ایلد مراد بن معشوق و سن بکا عاشق ایلد دیمک
 اولور بویانده بوجه نفک علقه کمال متابعتی و زیاده انقیادی اولد بنگل صورت حالی مراد اولور * مثنوی *
 بنده بروی تو دل افروخته است * هر چه گویی بخت گوید سوخته است * من سپانخ توام هر چه بری * یاترش بیا که
 شیرین می سزی * زن شو نه یعنی نفس عقل تدخیر نه کمال اطاعت و انقیادی حالده دیر که بنده سنک امر کا
 موافقتی اوزره کوکلی منور در هر نه کار که دیه سن بشور همیا ایلد بنده دیر که دل سوخته در سوخته است تقدیر بنده در
 بوسوخته اولان بنده و کوکل اولمده قابلد رو کوکل سکا یا غم شدردیمک زیاده عاشق منقاد اولسندن کایه اولور دخی
 دیر که بن حواجی طعامک کبی ام هر نه که بنی بشور سکا یا کاشی شور بایا که شیرین شور با سن لایقسن اکا بن
 مطیع سکا * مثنوی * کفر کفتم نک با یمن آدم * پیش حکمت از سر جان آدم * اول معارضه و قننده عظیم
 خطایلم کفر سو یادم اشته امانه کلام حکمک او کنه جان طرفندن کلام یعنی جان و دل او جندن زیاده ذوق محبتله
 کلام * مثنوی * خوی شاهانه ترانشناختم * پیش تو کسناخ اندر ناختم (سنک شاهانه اولان خوی و عادی کلام
 سنک او ککه کسناخانه سوزدم یعنی سنک ادبیکر رعایت ایجابیه سوق کلام ایلدم * مثنوی * چون زعفرانو
 چراغی ساحت * توبه کردم اعتراض ایداختم * چون که سنک عفو کندن بر چراغ دوزم ایلد یکم خطایه توبه ایلدم
 و اعتراضی بیانه اندم * مثنوی * می نم پیش تو شمشیر و کفن * می کشم پیش تو زدن را برن * سنک او ککه شمشیر
 و کفن تو رم بویی سنک او ککه حکرم اور (مثنوی) از فراق تلخ میگوی سخن * هر چه خواهی کن و ایکن آن ممکن
 آجی فراقدن سوزسوزمسن هر نه استر سکا ایلد و لیکن بوی ایلد * مثنوی * در تو از من عذر خواهی هست سر *
 با تویی من اوشغ مستر سنک وجود کده بدن اوتری بر عذر خواه سر و اردو یا خود بر عذر خواه مستر و روحی و اردر
 سکا بنسز اول داغبار شفیعدر و اول مستور اولان عذر خواهی بویستله نفسیر ایدوب بیور لر می (عذر خواه در درونت
 خلق تست * ز اعتماد اول من جرم جست * بنم عذر خواه سنک درونکده سنک خلق کریمکدر کا اعتماد ایلکدن
 بنم قلم جرم دبلدی که او خلق کریم صاحبی مواخذه ایلد بوی کوته جرأت و جسارت قیلدی (م) رحم کن پنهان
 ز خود ای خشمکین ای که خلق به زدن من انکین ای بکا قبا جندن اوتری خشمکین اولان کندی درونکدن بکا پنهان
 رحم ایلای سنک خلق کریمک تو بر طمان انکیندن بر تو شیرین تر در می (زین نسق می کف با لطف و کساد) در میانه کربه
 بروی فتاد * زن مردع به بواسل و بدن لطف و کسادله سوبلیدی اثناء کلامده زن اوزره بر کیه واقع اولدی اگر چه بوسوزل
 صورت قصه ده زن لساندن مراد عرابی به التیام ایلک طریق اوزره واقع اولمدر اما مراد سنک علقه کماله متابعت

و طاعتک صورتی خالیدر ادنی عرفانی اولان کسه به یو بیانلرک تاویل و توجیهی مبین و ظاهر اولد یغیچون وقصه دن
 حصه عقله نفسک معامله و مکالمه سی اولدیغی بو علمک طالبلری قننده شیوع بولدیغیچون هر بریده مراد نفسدر
 و باعقلدر بدینلوب تطویل کلامدن اعتماد اعلی فهم الطالبین احتراز اولندی * مثنوی * کیه چون از حد گذشت
 وهای های * زو که بی کیه بداد و خود دلربای * کیه وهای های چون که حددن کیزی اندن که خود کیه سز کوکل
 قاپیچ ایدی * مثنوی * شد از ان باران یکی برقی بدید * زد شراری بر دل مر دو حید * اول بارانند که مراد کوزیا شد
 اندن بر برق ظاهر اولدی ریاضت و قناعت عالمنده فرد و حید اولان مر دل * و کلی اوزره شراره اوردی یعنی زنگ
 کیه سندن اعر اینک قلبنه رقت و مر حجت کلوب متأثر و منفعل اولدی * مثنوی * آنکه بنده روی خویش بود مرد *
 چون بود چون بندگی آغاز کرد (اول کسه که مر دلک روی خوبنک بنده سی ایدی و انک جان و دل ایلد افکنده سی ایدی
 مر دنیجه اولور چون که اول مر دبنده که آغاز ایلدی (مثنوی) آنکه از کبرش دلت لرزان بود) چون شوی چون پیش تو
 کریان بود * مثلاً اول کسه که انک کبرندن سنک قلبک دترجی اولور سنک نیجه اولور اول سنک او کده کران اوله و سکا
 فواضع رتدل قیلد (مثنوی) آنکه از نازش دل و جان خون بود * چون که آید در ناز و چون بود) اول کسه که انک نازندن
 دل و جان خون اوله چون که او محبوب نیازه کله اول عاشق نیجه اولور * مثنوی * آنکه از جور و جفا پیش دام ماست
 عذر ما چه بود چو او در عذر خاست * اول کسه که انک جور و جفا سندن بزه دام و اردر بزم عذر عجز نیجه اولور چون که
 اول عذره قالدی یعنی بود کراولنان و جوهک جله سنده صبر و تحمله بحال یوقدر (مثنوی) زین للناس حق آراستست
 زانچه حق آراست چون داند جست * بواست سوره ال عمرانده در (زین للناس حب الشهوات) یعنی زینت اولندی
 انسانه محبت و شتهیات نفسانی و مزین حقیقه قنده حقد زری را خلق افعال و اعمال اولدر (من النساء) من بیان ایچوندر
 و شهواتدن خالدر و شهواتی بیاندرای حال کونم امن طائفة النساء دیکر و نسا ایلد ابتدا اولمسی بو طائفة نک قننه سی
 سائر اشیا دن اشد اولدیغنه اشارتدر (والبنین) و حال * کونم امن الاولاد و الانسال بنین و بنات دخی محبت و شهوات
 نفسانیه در زیر اسالک بونلرک سبیل نیجه معاصی ارتکاب ایدوب راه حقه مانع اولور لک قیل اولادنا کادنا وان عاشوا
 افتنونا وان ما توارقونا (والقناطر) جمع قنطار و قنطار مال کثیره به دیر لر قال ابو هریره رضی الله عنه هو انشاء عشرة
 الفواقیه و اربعون درهما بعضلر تمش بیک دیشلر و بوزیک التونه دخی قنطار دیر لر (المقنطرة) ای المضروبة المقنطرة
 و بعضلر مقنطره ای محکمه و محصنه ایلد تفسیرا بنمدر دیر لر قال قنطرت الشئ اذا حکمته ای المحصنة المحکمة دیمک اوله
 کذا فی معالم التنزیل و بعضلر مقنطره بی قنطاردن ما خود در دیر لر تمه کم بدرة والف مؤلفه و دراهم مدره مبدید کاری
 کبی بو تقدیر بجه قناطری تا کید اولور و قال ابن زیان رضی الله عنه القناطر الاموال فوق الارض و المقنطرة
 المدفونة الذهب و الفضة اول قناطر مقنطره التوندن و کوشدن اولدیغی حالده (والخیل المسومة) معطوف علی النساء
 خیل مفرد اللفظ مجموع المعنی در قوم کبی واحدی فرسدر و مسومه تفعلیل باشدن اسم مفعولدر ما خود من السمة
 وهی العلامة و یا خود سائمه دن ما خود اوله تنسه کم دیر لر اسام الدابة و سومهها ای ارسلها الی الی بو تقدیر بجه
 مسومه مرعیه دیمک اولور یعنی اول محبت شهوات افراس معلدن اولدیغی حالده (والانعام) جمع نعم ای الابل
 و البقر والغنم (والحرث) ای الزرع بوجه قننه سالدکدر که راه حقدن و وصول جناب وجود مطبقدن دور ایلد (ذلک) یعنی
 شود کراولنان اشیا (متاع الحیوة الدنیا) متاع دنیای فانیه در قلیل الانتفاع و سریر الزوالدر (والله عنده حسن
 المآب) ای حسن المرجع الذی لا یزال ولا یفنی وهو الجنة و حضرت خداوند کار به ورر لکه اول عرب بادیه نشین خاوندک
 کندی به انقیاد و محبت کور بیک بالضروری بی صبر و قرار اولوب کا اطاعت ایلدی زیرانسا جهنمدن اولان حب
 مشتهیاتک ناس ایچون زینت قیلندی حق آراسته ایلشدر اول نسنه دنکه حق بزه دی خلق اندن صبر را می نه بیلور
 و اندن نیجه خلاص اولور بویسته واقع اولان قایم مقام فاعلی انسان طرفندن آراسته و پیراسته ایده اول مکردن
 کسه خلاص اولمدر هدایت اوله * مثنوی * چون بی یسکن الهاس آفرید * کی تواند آدم از جوارید * چون که
 حق تعالی حضرت تری مرده نسائی استیناس و اکسکون و آرام ایلک ایچون براندی آدم علیه السلام حوادن چن
 کسلکه قادر اولور تنه کم سورة اعرافده اولان بواست کریمه بومنه نایه شهادت قیلور (هو الذی خلقکم من نفس واحدة)
 یعنی اول الله سزی خلق ایلدی نفس واحده دن یعنی آدمدن (وجعل منها زوجها) و دخی اول نفس واحده دن
 قیلدی زوجی یعنی حوایی (لیسکن الهما) ای لیستأنس به یا یعنی انکله استیناس ایتسون ایچون پس جناب عزت
 حوایی تسکین و تأنيس آدم ایچون خلق اید بیک آدم حوادن نیجه منقطع اولور پس بنی آدم دخی کذلک * مثنوی *
 رستم زال اربود و زحزه پیش * هست در فرمان اسیر زال خویش * اگر بر کسه فرضی رستم زال اوله و زحزه دن زیاده

اوله حکم و فرمان قبول ایلمکده کندی قاری سنک اسیریدر یعنی بومر ته پهلوان یزه اولسه لرینه کندی خاوندلر سنک
من وجه اسیر و مغلوبی اولقدن خالی اواز لر زال بونده قری معنا سنه در رسته نسبت خوب واقع اولمشدر که انک باباسیدر
(م) انکه عالم مست گفتش آمدی * کلمینی یا حیرای زدی * اول که که عالم انک سوزنک سستی کوردی کلینی یا حیرا
اوردی یعنی اول سید کائنات و مفخر موجودات حضرت نری کلام لطیف لرینه عالم مست و محکوم اولمش و اول حضرت
عالم قیدندن خلاص بولوب استغنا قیلش ایکن اکثر زمانده حضرت عایشه صدیقہ رضی اللہ عنہا یه کلوب بکاسویله
یا حیرا دیو خطاب بیوروردی و آنکله الفت و انسیتہ رغبت قیلورلدی حیرا انک شرحی عن قریب تفسیر حدیث ان لر یکم
فی ایام دهر کم شرحده مریور ایلدی (م) آب غالب شد بر آتش از غیب * آتش جوشد چو باشد در حجب * چونکه
دینی حایل آمد در دورا) نیست کرد آن آب را کر دش هوا) ظاهر بر زن جواب ارغالی) باطن نام مغلوب زنرا طالعی (الرجال
قوامون علی النساء) فحوا سنجہ اگر چه رجال بحسب الظاهر نسایه غالبدر ولیکن بحسب الباطن مغلوبدر نسته کم
بومعنا یه آب و آتشی تمثیل ایدوب بیورور را اگر چه آب آتش اوزره غالب اولدی نهیب و مهیب اولدیغی جهتدن آتش
اول آبی قینادر و اوینادر چونکم عبادده اوله چونکم بر چو ملک حجاب و حایل کله هر ایکسنک میانه یوق ایلر اول آبی
و آتی هوا ایلر کذلک سندخی ظاهر اگر چه آب آتشی غالب اولدیغی کبی زن اوزره غالبسن اما باطن مغلوبسن زیر ازنه
طالسن پس اول سکا مطلوبه و معشوقه اولدیغی حیثیتدن غالبدر (م) اینچنین خاصیتی در آدمیست * مهر حیوانرا
کست آن از کبیت * بو تخمین بر خاصیت آدمیده در زیر عقل و محبت انسانه مخصوصدر حیوانک محبتی ناقصدر یعنی
اول نقصان محبت حیوانک ناقصلغند در زبده کلام بودر که انسانده اولان عقل و محبت حیوانده یوقدر اول سیددن
دیشی سنک مغلوبی دکلدر در بیان این خبر که انهن یغلبن العاقل و یغلبن الجاهل * العاقل منصوصدر مفعولیت
اوزره و الجاهل مرفوعدر فاعلیت اوزره یعنی عاقلک شایند در تحقیق انسانا طاقفه سی انله غالب و فاعل و انلر نسوانه
خصلت محموده و فاعل مرفوعه لری جهتندن مغلوب و مفعولدر و جاهلک دخی شایند در که مشنوی سنک حقیقته عالم
اولدیغندن و اخلاق حیوانیه و اوصاف شهوانیه سنی زائل قیلدیغندن انله فاعل و غالب اولور و مقتضای نفسی اوزره
حکومت قیلور (م) گفت پیغامبر که زن بر عاقلان * غالب آید سخت و بر صاحب دلان) پیغمبر علیه السلام بیوردیکه
زن عاقلر اوزره و صاحب دلر اوزره زیاده غالب کلور زیر عاقل و صاحب دل اولنلر رقیق القلب اولور پس رعوت
و خشونتدن برهیز قیلور (مثنوی) باز بر زن جاهلان چیره شوند * زانکه ایشان تند و بس خیره روند * کبر و نسا اوزره
جاهلر غالب اولور لر زیر که اول جاهلر زیاده تند و خیره و غضبیلو کیدر لیا خود معنی خیره و تیره کیدر بیجیلدر بوقدر
اوزره خیره و وصف ترکیبی اولور که خشونت و غلظت جهل و غفلتک مقتضای سیدر (م) کم بودشان رقت و لطف و ووداد
زانکه حیوانیت غالب بر نهاد * جاهلر لر رقت قلبی و لطف و محبتی آرا اولور زیر که جاهلر لر طبع و نهادی اوزره
حیوانلق غالبدر (م) مهر و رقت وصف انسانی بود) خشم و شهوت وصف حیوانی بود محبت و رقت انسانه منسوب
وصف اولور خشم و شهوت حیوانه منسوب و وصف اولور یعنی محبت رقت سیرت انسانیه در و خشم و شهوت صفت
حیوانیه در * مثنوی * بر تو حقست آن معشوق نیست * خالقست آن کو بیخالق نیست * اگر دیده حق بیند نظر
اولنسه خاوند ملاحت مشحون بر تو جمال حق و مرآت وجود مطلقه و انحق معشوق صوری دکدر فقط کما قال
ابن الفارض قدس سره (یت) وکل ملج حسنه من جمالها * معار بل حسن کل ملیحه) و بونلر خالقدر کان دینلدی که
مخلوق دکدر خالق استنک معنای اصلینده نظر انسانه اطلاق صحیح و جائزدر آیات و اخبارده و کلمات فصحی و بکارده
چوق وارد اولمشدر کما قال الله تعالی (فتبارک الله احسن الخالقین) ای المقدرین تقدیر او قال الله تعالی (و یخلقون
افکا) ای بقدرتون کذب پس بونده معنی اول خاوند خالق صفتیه متصفه در که اولادنی مسوی به و مقدره و مریبه در و مظهر
حضرت خالق بیچوندر کو بیابو جهتندن مخلوق مقدر دکدر اگر چه مولود و مری اولدیغی حیثیتدن مخلوق و مقدردر
بونلر جناب حق ایجادنه مظهر و ابلا دنه مصدر اولدیغی چون عبادنی کلام مجیدنده عبادت و شکره امر بیوردیغی
مجللدره و لایق دخی احسان و شکری قرین قیلدی لاسیما خاصه و الدینه رعایت و خدمت ایلک کره بعد کره حدیثله
ثابت اولدی کما قال الله تعالی (وقضی ربک ان لاتعبدوا الا ایاه و بالوالدین احسانا و قال ان اشکری و لوالدیک و عن ابی
هریرة رضی الله عنه قال رجل یارسول الله من احق بحسن صحابی قال علیه السلام امک قال ثم من قال علیه السلام
امک قال ثم من قال علیه السلام امک قال ثم من قال علیه السلام امک ثم ابولور و روی امک ثم امک ثم ابولور) بومجلده
اولیا انک چوق سوزی وارد * تسلیم کردن مر خود را بانچه التماس زن بود از طلب معیشت و آن اعتراض زن را
اشارت حق دانستن بترد عقل خردانده هست که با کردند کردانده هست بوسرخ شرف میف مرد در بکندی تسلیم

ایلمسنک یا تده در اول سنه که طلب و معیشتدن زنک التماس و رجایی ایدی و زنک اول اعتراضی اشارت حق بیلسنک
یا تده در زردی نلشد در هر دانه نل عقلی قتنده وارد که هر دو نیی ایله برد و ندریجی وارد چونکم هر مختارک بر مخترکی
و هر کو سنک بر میجی اولدیغی عند العقل ثابت اولیجی و عند العارفین جمله نل محمله و متصرفی خدای تعالی ایدی
ظاهر اولوب ثبوت بولیجی حق بر کسه دن بر کار و یا خود بر کفته سارا نلر اوزره واقع اولسه آتی عبث عدا ایلوب آتی محرم
حقیقینک اشارتی بولوب بونده حکمت وارد در دیوب اکثر زمانده انکله عمل ایدر لر ته کم بومر در عرب کندی زنتدن صدور
ایلین اعتراضی اشارت الهیه در دیوب کامطا وعت ایلدی (مثنوی) مردان گفته بشیمان شد چنان * کز عوانی
ساعت مردن عوان * مرد عرب اول سوزدن آنجلین بشیمان اولدی که عوان اولن ساعتده عوانلغندن بشیمان
اولدیغی کبی (مثنوی) گفت خصم جان جان چون آدم * بر سر جان من لکده ها چون زدم * اعرابی ایدی نیچون
جائک جانک خصمی کادم بن جانک باشی اوزره نیچون دپه را و درم قصه دن حصه عقل نفسک کندی یه کمال متابعت
و انقیادن مشاهده ایلد کده مقدمه ا کابلدیگی مخالفت و جفا یه بشیمان اولوب کامتا بعت ایلسی مراد اولور
(م) چون قضا اید فریو شد بصر * تاند اند عقل ما بار از سر) چونکم قضای الهی کله بصری کورمکدن اورتر تا کم بزم
عقلز آیانغی باشند بیلر واد دادن اعلا بی فرق قیاز (مثنوی) چون قضا بکشدت خود را می خورد * برده بدیده
کریان میدرد * چونکم قضا بکدی و کوزی آجدی حقیقت حالی کور بیجی اولدی کندی بر یعنی بغایت متالم اولور
برده سی بر تیش بقه بر تر یعنی برده عرض و ناموسی بر تیش اولدیغی حالده کریان و بقه سن چالک ایدر و اول ایشلدیگی
فعله کریان اولوب فریاد ایدر * مثنوی * مرد گفت ای زن بشیمان می شوم * کریدم کافر مسلمان می شوم * مرد زنه ایدی
ای زن مقدمه ایلد یکمه و خطایله سوید یکمه بشیمان اولورم اگر کافر اولد مسه و سکا انکار قیلد مسه مسلمان اولورم
یعنی سکا انقیاد قیلورم مرددن مراد عقل و زنتدن مراد نفسدر شول زمانده که نفس اماره کندی مقتضای اوزره
حرکت ایلوب عقله مخالفت ایلسه عقل دخی مقدم اولان یا نلر ده ذکرا و انان اوزره نفسه مخالفت ایلر اخر الامر عتاب
ایدوب تأدیب قیلوب کلام فرقت آمیز لرله آتی تریه ایلوب تدبیر جمله مطمئن و راضیه مریبه سنه ایشدر چونکم نفس
اماره لکدن قورتلوب مطمئن و راضیه مریبه سنه ایره اصلا مقتضای عقله مخالفت ایتوب ا کمالیه متابعت
و مطاوعت ایلر چونکم عقل انک بو حسن خلقی کوره و کندی یه اولان بومیل و محبتنه نظر ابر کوره مقدمه ا کابلدیگی
جفا لر اعتذارنه باشلوب بو کونه معذرت آمیز کلام ایلر و لسان عقلیه ایلد بود کرا و لنه حق معناری نفسنه سویدر
(مثنوی) من کنه کار تو امری بکن * بر مکن بکار کیم از بیخ و بن * بن سنک کنه کار کم بکار کم ایلر بر او غوردن بی بیخ
و بندن قورمه یعنی زیر و زبر ایلد چونکم نفس مطمئن اوله و راضیه لک مریبه سن بوله عقلک معشوقه سی اولور و عقل
ا کاعاشق اولوب کمالیه انقیاد قیلور و مقدمه ا انک حقیقته ایلدیگی انکاره بشیمان اولوب اندن رجوع قیلور (مثنوی)
کافر بر ایشیمان میشود * چونکه عذر آرد مسلمان میشود * کافر بر ا کر کفردن بشیمان اوله چونکم عذر کتوره
مسلمان اولور یعنی عقل نفسه دیر که سنک حقیقده بن سائر اولوب سکا انکار قیلد چونکم سائر حق اولان متکبر بر
ا کر انکارندن بشیمان اولسه و رجوع قیلسه و عذر کتورسه مسلمان اولور بندخی سکا انکارندن بشیمان اولدم و حکمه که
منقاد اولدم دیر کفرک معنایی انکار و اسلامک انقیاد اولوب تأویلی بویه دیمک اولور و حضرت مشنوی سنک دأب
شریفی و قاعده لطیفی اولدر که اکثر مواضعده مظهر اوصاف الهی اولان بر شینک ذاتی تعریف و توصیف ایلر کن
و اول مظهره مناسب الفاظ و معانی سویدر کن در حال اول مظهرک تعریفندن انده اوصاف لظاهر و متجلی اولان
خدانک توصیفنه انتقال ایلوب انک وصفنه باشلر و ا کما مناسب و موافق اولان سوزر سویدر لر بوقاعده بی اکثر مجلده
اجر ایلر نلندن مقصود من حیث الحقیقه ظاهر ایلد مظهرک الاتحادی اشعار ایلد سکن اوتری اولور ته کم اولیلد قریب وزیر
حکایه سنده (تو وجود مطلق فانی تا) بینده دخی بوقاعده بسط اولمشدر بومجلده دخی بویه در نته کم بیورور (مثنوی)
حضرت بر رحمت و پر کرم * عاشق او هم وجود و هم عدم * الهی نفس و عقل مرأ نلرنده متجلیه اولان سنک ذات
مقدسه اولان حضرتک و پر رحمت و پر کرمکدر انک عاشقیدر هم وجود و هم عدم و هم عقل و هم نفس بلکه جمیع اعلا
و احسن اول حضرت مقدسه نل عاشقیدر (مثنوی) کفر و ایمان عاشق آن کبریا * مس و نقره بنده آن کیمیا * کفر
و ایمان اول کبریا نلک عاشقیدر مس و نقره اول کیمیا نلک بنده سیدر یعنی کفردن و ایمانندن و اهل کفر و اهل ایمانندن هیچ
بر کسه یوقدر الا هر بری کندی استعداد لرینه مناسب و مریبه لر سنک مقتضاسنه موافق اول حضرت کبریا نلک عاشقیدر
دنی و شریفندن و کشف و لطیفندن هیچ برشی یوقدر الا اول اکسیر اعظم کبی اولان لطف و رحمت کاینک بنده سیدر
دیمک اولور * در بیان آنکه موسی و فرعون هر دو مسخر و مشیتند چنانکه زهر و باد زهر و ظلمات و نور و مناجات کردن

فرعون بخلوت نانا موسی نیکند (می) موسی و فرعون معنی رازهی) ظاهران ره دارد و این بی رهی حضرت موسی
 علیه السلام و فرعون علیه مایستحق معنائک قوالیدرمعدان مر ادعایان ثابته در که صور عالم الهیه در هر کسکسین
 ثابته می کندیده حاکم و اول کسه اکابنده و محکوم در کچه حضرت موسی علیه السلام ره هدایت طوتر که اسم
 هادینک مظهرید روانده سلطنت هدایت حاکم و فرعون دخی بیر هلاک طوتر که اسم مضلت مظهرید و سلطنت
 ضلالت ازلیه انده حاکم در قبل من قبل فی الازل بلاعله و در من رد فی الازل بلاعله در پس بوا یکسی معنائک
 محکومی اولدیلر (مثنوی) روز موسی پیش حق نالان شده نیم شب فرعون هم کریان شده کوند ز حضرت موسی
 علیه السلام حق حضورنده ناله اید بی اولمش نصف اللیده فرعون هم اغلی اولمش بویله دیو که (مثنوی) کین چه
 غلست ای خدا بر کردم ورنه غل باشد که گوید من منم ای خدای تعالی بنم گردم اوزره بونه غل دروا کرغل اولمیه کیم
 بن بنم دیر یعنی اگر بنم کردن جانده ضلالت زنجیری اولمیدی و بی کبر و انانیت جانینه جذب قیامیدی کیم بن بنم دیو
 سو بلدی و کبر و انانیت دعواسنی ایلردی دیک اولور (مثنوی) زانکه موسی را منور کرده مر مر از ان هم مکدر کرده
 الهی و خلاق اول علم و ارادتدن که موسای منور ایلشسن تحقیق بانی هم اول علم و ارادتدن مظلم و مکدر ایلشسن
 * مثنوی * زانکه موسی را نور مهر و کرده ماه جانم را سپهر و کرده اول حکمت مشیتدن که سن موسای ماهرو
 و مقبول ایلشسن بنم جانم ماهی سپهر ایلشسن * مثنوی * بهتر از ماهی نبود استارام * چون خسوف آمد چه
 باشد چاره ام * بنم ستارم بر ماهدن زیاده اولمادی چونکه بنم ستارمه خسوف کادی بکا چاره نه اولور یعنی بنم طالع
 ماه تاباندن روشنک دکدر چونکه ماه خسوف و افول و محاق و مقابله و احتراقدن خالی دکدر پس بنم کو کیم خدای
 تعالیست تقدیرندن نیجه خلاص اولور و فوجمه له و خسوف معنویدن کندی قوتیه نجات بولور دیدی (می) تو بنم کرب
 و سلطان میرند * مه گرفت و خلق بنکان میرند * خلق بنم فوتمی اگر چه رب و سلطان اورور بکارب و سلطانسن
 دیو تعظیم قیلور رشوکا بکزر که ماه طولدی و خلق طاس اورور یعنی شول زمانده آی طو تلسه عادت ناس اولدر که
 تبسی و طاس چلار لارنک طولد یعنی فاش و ظاهر ایلکدن اورتی (مثنوی) میرندان طاس و غوغا می کنند *
 ماه از ان زجه رسو امی * کندی خلق اول طاسی چلار و غوغا ایلر ماهی اول زجه دن فاش و رسو ایلر (مثنوی)
 من که فرعون ز خلق ای وای من (زخم طاس آن ربی الاعلای من) بنکه فرعون خلقدن بکای وای بعض نسخه ده
 خلق بر بنه شهر واقع اولمدر و تقدیر اوزره بنکه فرعون شهرتدن بکای وای بکا اول ربی الاعلای بکاک طاس
 زخیدر که بنم بی نور اولد یعنی رسوای اید بچیدر (می) خواجه تاشانیم اما تیشه ات * میشکافد شاخ رادریشه ات
 * باز شاخی را موصل می کند * شاخ دیگر را معطل می کند * شاخ را بر تیشه دستی هست فی * هیچ شاخ از دست
 تیشه دست فی * فرعون علیه مایستحق جناب حقه مناجاتده دید بکه الهی حضرت موسی علیه السلام ایل
 خواجه تاشلر که سنک عبد مملوک کز اما سن بر باغبان حقیقت سنکه تیشه ارادت و مشیتک مصنوعات و مخلوقات
 یشه لکنده بر شاخ وجودی شق و باره ایلر علی مقتضی الحکمة البالغة کیر بر آخر شاخی بی هنر و بی ثمر ایکن اکا عنایت
 و هدایت شاخی موصل ایدوب مؤید و مکمل ایلر (ذلک فضل الله بؤتیه من يشاء والله ذو الفضل العظيم) یختص
 بر حقه من يشاء والله واسع علم (و شاخ دیگر می معطل ایدوب گرفتار واد بار و مستحق ناریلر که) يفعل الله ما يشاء
 و یحکم ما يريد (در دخی) لا یستل عما یفعل و هم یستلون (هیچ شاخ باغبانی دفع ایتمک الی و ارمیدر بوقدر قال الله
 تعالی (وان یسئل الله بضر فلا کافله الا هو وان یرذل بخیر فلا راد لفضله یصیب به من یشاء من عباده) هیچ شاخ
 تیشه لندن صبر ده می و قور تلدی بوق * کذلک یو باغ عالمده هیچ بر فرد باغبان حقیقتک تیشه قضا و قدرندن
 خلاص و نجات بوقدر بوسره واقف اولدر اللهم لا مانع لما اعطیت ولا معطى لما سئلت ولا راد لما قضیت ولا مبدل
 لما حکمت ولا ینقذ ذالک منک الحدیدر (مثنوی) حق آن قدر که آن تیشه تراست * از کرم کن این کزهار اوقراست
 الهی اول قدرت حقیق که سنک اول تیشه لایح و ندر و با خود معنی اول قدرت حقیق و نکه اول تیشه سنکچون حاصلدر
 کر مکدن بوا کر بکلری سن رامت و مستقیم الی (می) باز با خود گفته فرعون ای عجب * من نه در بار نام جله شب
 فرعون کیر و کند یسنه ابتد ای عجب بن دوکلی کجه بارشاده دکل ای معنی بن خود جله کجه ارده یاری دیو تضرع
 ایلکده ام (مثنوی) در نهان خاک و موزون می شوم * چون موسی می رسم چون می شوم * نه سافده و خلوقده خاک
 و موزون اولورم چونکه موسایه ایشم نیجه اولورم و نیچون بوحالتدن متبدل و متغیر اولوب طغیان و عصیان قیلوم
 (می) رنگ زر قلب ده نمیشود * پیش آتش چون سه رومیشود * قلب التونک رنگی فرضا اون قات اولورسه آتش
 قنده نیجه سپهر و اولور یعنی سپهر و باقی نه مر تبه ظم و ره کور سیاور میسن آتش قنده قلب التونک اون قات رنگی

اولسه سپهر و بلخی کلیلله ظاهر اولور پس فرعون کندوبی قلب التونه تشبیه ایدوب بندخی تمهاده ز راندوز اولورم
 ز ایمان و اقرار قیلورم اما آتش کبی اولان حضرت موسی علیه السلام قنده وارسم سپهر و بلغم ظهوره کور دیدی
 چون بونده اشباع و اوله اوفق معنایه انسیدر اما حرف تشبیه طو تلسه اصلنده سپهر و اولق معناسنی ایمان ایلر
 مثنوی) فی که قلب و قالیم در حکم اوست * لحظه مغزم کندیک لحظه پوست (بنم قلب و قالیم اول فاعل مطلق اوکنده
 و حکمنده دکلیدر یعنی انک حکمنده در بی اول بادشاه بر لحظه پوست و بر لحظه مغز ایلر یعنی بر دم و بر دم دوست
 ایلر * مثنوی * سبز کردم چونکه کوی کشت باش * زرد کردم چونکه کوی کشت باش * چونکه کشت و زرر اولدیه
 سبز و ناز اولورم چونکه زشت اولدیه زرد و بر مر مرده اولورم * مثنوی * لحظه ماهم کندیکدم سیاه * خود چه باشد
 غیر این کاراه * بنی بر لحظه ماه و بر دم سیاه ایلر خود بوندن غیری نه اولور الله تعالیست کار مقلب القلوب و محول
 الاحوال اولمدر استدیکنه هدایت ایلر و دیکنی فساد و ضلالتده قور (مثنوی) یدش چو کانه ای حکم کن فکان
 میدویم اندر مکان و لا مکان * ککن فکان حکمک چو کانه ای قنده یعنی امر و قبول چو کانه ایست میداننده
 مانند کوی مکان و لا مکانده بلرز (مثنوی) چونکه بی رنگی اسیر رنگ شد * موسی با موسی در جنت شد * چون
 به بی رنگی رسی کان دانی * موسی و فرعون دارداشتی * کز ایدیدین نکتته سوال * رنگ کی خالی بود از قیل و قال
 بی رنگک عالمی مر تبه احدیت و ذات بحتدر که کان الله و لم یکن معه شیء مر تبه سیدر و کز تخفیلک عالمیدر پس
 بر موجب حدیث قدسیکه کنت کز تخفیا فاحییت ان اعرف خلقت الخلق لا عرف استدی که اول کز تخفی بیلمنه و ظم و ره
 کاد پس انعام متضاده و صفات متقابله و اعیان ثابته ایلر اول بی رنگک مر تبه می منصف اولدی و هر کسک تعیین
 ظم و ره کادی پس ان لایعین مر تبه می من وجه بوظهورات و تعینات ایلر مقید اولد یعنی اعتبار ایلر حضرت خداوند کار
 چونک بی رنگک اسیر رنگ اولدی دیو مقید اولقی اسیر اولمغه تعبیر سور دیلر و نفس الامر ده نظر اولنسه حضرت موسی
 علیه السلامده ظم و رایلین حقیقتدر که مظهر ضد موساده دخی اکا مقابل بر آخر صفتله ظهوره کابوب موسی ایل
 جنکده اولدیکه بوا یکی مظهرده ظم و رایلین حقیقت واحددر چونک سلوک و تصفیه ایلر بی رنگک مر تبه سنه
 و وحدت مقابله یشه سنکه سن آفی از لده طو تله ایدی و مر تبه ده موسی و فرعون صلح و اتحاد طو تر لر بر ابو مخالفت
 و مغایرت و ضدیت و مبایعت مر تبه کثرات و عالم تعیناته کوره در کر مر تبه وحدته نظر اولنسه مغایرت
 و مبایعت انده نه کار طو تر ای اسیر رنگ و خیال اگر کابو نکتته قو حیدده بر سوال لازم کورسه که حضرت موسی
 علیه السلام اللهم نیسی و فرعون شقیسیدر پس نیجه تمکندر که الضدان لایحجمه ان ایکن بونلر جمیع اولوب صلح
 طو تر جواب بودر که عالم رنگ و کثرت قیل و قال و وهم و خیال و نزاع و جدال دن خالی دکدر اتحاد اضداد مر تبه احدیت
 و عالم وحدته کوره در بوسه بو عالم کثرت کوره دکدر (می) این عجب کین رنگ از بی رنگ خاست * رنگ بای رنگ
 چون در جنت خاست * بوجب که بونرنگ و الوان و مخلوقات و اکوان بی رنگک عالمیدن واحدیت مر تبه سندن
 حاصل اولدی و ظهوره کادی رنگ بی رنگکله نیچون جنک قالدی جنک و جدل خود ایکی ضدل مایبندده اولور پس
 رنگ و کثرت مر تبه وحدت بعض احکام و خواص اعتبار ایلر ضدیدر مثلا اول باقی و بوفانی اولمغه و اول قدیم و بوحادث
 و اول واجب و بومکن و اول غنی و بوقیر اولمغه و بونک امشالی اوصاف متضاده اعتبار ایلر پس بوا یکی مر تبه نک احکام
 و مقتضیات بری بر بنه مخالف و مغایر اولد یعنی چون اصحاب و اهالیسنک مایبندده دخی جنک و جدل قالدی
 عالم قو حیدوبی رنگک اکا ربایی انبیا علیهم السلام و اولیای عظام در مع قوابعهم و عالم کثرت و بار رنگک اصحابی کفره
 و جره و اشقیاد در مع مر تبه پس مر تبه وحدت اهل اثبات وحدت و مر تبه کثرت اهل اثبات کثرت و اثبیت
 ایدر ربوبی رنگک اهل ترک کدورات مخالفات ایدوب صفوت بولنه و بار رنگک اهل کدورات و معاصی و مخالفت
 ایدوب صفوت بولندن بار رنگک جانینه کیدر لر چونک نفس مر تبه تبنده بعض وجوه اعتبار ایلر ضدیت مقرر اولدیه
 اصحاب و اهالیسی مایبندده دخی مغایرت و ضدیت ثابت اولدی تبه که معقولی محسوسه تمثیل ایدوب تفهیم لاطالین
 بیورلر (مثنوی) اصل روغن زاب افزون میشود * عاقبت باب چون ضد میشود * چونکه روغن زاب امرشته اند
 آب بار روغن چراضد کشته اند * مثلا اصل روغن که بیج شجره زیتون و سمندر و من الماء کل شیء حی فحوا سنجیه آیدن
 نشو و نما بولور و افزون اولور عاقبه الامر آبه نیچون ضد اولور چونکه روغن آیدن آمخته و تخمیر ایلدیلر آب روغنله
 نیچون ضد اولدیلر ظاهر اسوال و معنا جوابدر یعنی ای سائل اگر سن سوال ایلر سک که فوجله بوی رنگک مر تبه می
 بار رنگک مر تبه سیله و بوا یکی مر تبه نک اهل بری بر بنه مخالفت و جنکده اولدیلر بار رنگک مر تبه سیله سن آب روغنندن
 بومعنا بی فهم ایلر که بنهماده اصلیت و فرعیث ثابته اولمش ایکن نشو و نما و حیات و غذای روغن آیدن

بواس این تعیین خاصه می جهنم آیه ضد اولدی و خاصه تعینی جهنم ضد اولدی کذلک روغن وجود انسانی
ماء الحیوة برزخین و نشو و نما و حیات و غذا و ولورکن و آب حیات حقیقی اکا کالما فی السمسم و الدهن انده سرایت
قیلورکن متکبر علی الله اولمقدن و معصیت و مخالفت قیلقدن و خاصه بشرترین افنا ایدوب حقیقتله متصف اولان
انبیاء علیهم السلام و اولیای عظامه دخی ضد اولمقدن و عداوت و بغض قیلقدن خالی اولمز چونکم اصل
مرتبه لده که بی رنگ لکاهه بار نکلیک مرتبه لیدر که عالم معنایه عالم صورتدن عبارتد رضدیت و مغایرت مقرر اولیق
بوانیکسینک اصحابی مابینده دخی ضدیت مقرر در نته که بوانیکی مرتبه نک اصحابینک ضد اولمسنه و مرتبه لری
حکمه لده جنگ و جدل قیلسنه بوییتی تمثیل ایدوب بیورر (می) چون کل از خاست و خاز کل چرا هر دو در جنگند
و اندر ماجرا چون کل خار دند و خار کاندنر نیچون هرا یکسی جنگده و خلاف و نزاعده در یعنی انبیاء علیهم السلام
و اولیای کرام هر بری وحدت با غنک کاید اما اکثری خار وجود کفار و بخار دند حاصل اولشدر و بعضی
دخی اگر چه انبیاء علیهم السلام و اولیای کرامدن طوغمشدر ولیکن اصل لرنده و جدل لرنده خار کفر ثابت اولشدر
اکثر خار وجود کفار و بخار دخی انبیاء علیهم السلام و اولیای کرامت کالرندن ظهوره کلشدر نیچون هرا یکسی
جنگده و ماجرا در درو کشمش و چون و چرا قیلور لمع هذا صلیت و فریت مابین لرنده ثابت در انچون ظهور خدا
الاشیاء تعرف باضدادها فخوا سنجه اضداد اوصاف و اسمایه پیدا و هویدا اولشدر پس مظاهر اسماء متضاده
مابینده دخی مخالفت و منازعت ظهوره کلشدر مثنوی * یانه جنگست این برای حکمتست * همچو جنگست
خرف و شان صنعتست * یانه اینست و نه آن حیرانست * کج را جو کج در ویرانست * یا خود بوانبیاء علیهم السلام
و اولیای کرام هدایت شعار له کفار و بخار ضلالت دتارک جنگی حقیقه دکدر بلکه برای حکمت بالغه و اظهار
اسرار کائنه ایچوندن مثلاً جنگ و نزاع خرف و شان کبی که بر صنعت در صورتا برای مصلحت و حقیقه اتحاد و الوقت
و تدبیر بنای مصلحت و صنعت در نظر حقیقت یانه بقرس لنه برای حکمت و مصلحت جنگدرونه اول صورتا
اولان جنگد بلکه حیرانقد کج وحدتی طلب ایله که کفر و وحدت اضداد و اختلاف و بران لنگنده در بوکثرات
و اختلافات مع قیامها و بران و خرابی بوکونه معلوم اولور که مثلاً خیال ظله نظر قیلست اشخاص مختلفه و السنه
متنوعه و افعال و حرکات متضاده و متمایز الله قبل و قال و جنگ و جدال و نزاع و قتال ایله که در بو صورتا اولان
اختلافاتی و بران قیلست و باطن برده به داخل اولست و کندی دخی بی وجود بر امر اعتباری بولست کنز مخفی
بولور دله بعده سر و حکمت نه اید بکن بیلور دله * مثنوی * آنچه تو کنش تو هم میکنی * زان تو هم کنج را که میکنی *
اول نسنه بیکه سن آتی کنج تو هم ایلسن اول تو هم دن کنجی کم ایلسن یعنی ای کندوی کنج و حده واصل اولدم دیو تو هم
ایلسن کسه اول یلد بک و واصل اولدیغک معنای سن کنج و وحدت تو هم ایلسن اول تو هم دن اول کنج و وحدتی کم
و ضایع ایلسن زیر امدام که سنده کنج و وحدتی بولدم و کا واصل اولدم دیمک تو همی موجود اوله البته کنج و وحدتک
مفقود اولمی محقق اولور (مثنوی) چون عمارت دان تو هم و را به * کنج بود در عمارت جایه * تو هم و را بلی سن
ای واصل کنج و وحدت دین عمارت کبی یل عمارت کنج بلی اولمز بلکه کنجک محلی و بران لده در پس طالبک دخی
بیلدم و بولدم دیمک تو همی و را بی برنده موجود و معمور اوله انده کنج و وحدت نیچه بولور و بقیه وجودی اولان کسه
توجه له کنج و وحدت محلی و مظهر اولور * مثنوی * در عمارت هستی و جنگی بود * نیست راز هستی استی بود * عمارتده
و اراق و جنگ ایلمک اولور و نیست و اراق لردن زیاده عارا و لور یعنی نیست که ظاهر اموجوداته نسبتله کنج و وحدت در پس
ظاهر نیست اولان کنج و وحدت و انک اهل اولان اصحاب فناء به وجود لردن و تعیین لردن و بولورک اهل لردن زیاده عارا و لور
پس ای واصل کنج و وحدت دین دینه وحدت مطلقه بی محل جنگ و اختلاف اولان وجود که نیچه بولور سن و انک
وجودنده عاری و ارا بکن مع بقیه الوجود آتی نه وجهه لورسن دیمک اولور * مثنوی * بی که هست از نیستی
فریاد کرد * بلکه نیست آن هست را و داد کرد * زیرا که و اراق بوقلقدن فریاد ایلدی ننی کرد لفظنه مصرف اولور
و تقدیر کلام زیرا که هستی از نیستی فریاد نکرد دیمک اولور بلکه بوقلقدن اول واری کنیدن کبر و ویرمک ایلدی یعنی
دور و بعید ایلدی خلاصه کلام نیستدن مراد عالم معنی و انک اهل اولان اصحاب فناء و هستند مراد عالم دنیا و انک
اهل اولان اصحاب وجود و اهل غنا در پس اهل دنیا ک زعمری بودر که بزوقلقدن و اهل فسادن که بران اولور
و اندر نفرت قیلور زدن بر بوزعم خطا در بلکه امر بر عکس در اهل وجود اهل فسادن و مرتبه فسادن قرار ایلاری
اهل فسادن انلری باطن کاندن در دور ایلارندن حاصل اولور و بوجه اصحاب فسادن انلری باطن امیل و محبت اید لردی
اهل دنیا انلره هزار جانه طالب و راغب اوله لردی (می) تو مگو که من گرامن نیست * بلکه اواز تو گرامن نیست

ای اهل وجود سن دیمه که بن بوقدن و اهل فسادن که گرامن بلکه اول بوقلقدن عالمی و انک اهل بکری مرتبه سندن
نفرت اید بکدر کرسن در سنکه اهل فسادن کنیدی به دایم دعوت ایدوب و بکامیل و رغبت ایدر سندن او فوج هله
نفرت ایدر لرا جواب * مثنوی * ظاهر را بخواندت اوسوی خود * و زدن میراندت با جواب رد * نعم ظاهر اوسوی
کنیدی جائینه او قور و در و سندن سنی جواب رد له سور رانک در و سندن نفرتی سنک وجودنده اولان نفرتی ظهوره کتور
(مثنوی) نعلهای باز کونست ای سلیم * نفرت فرعون میدان از کلیم * ای ساده دل کسه بوییت سابقه ذکر اولان
اهل فسادن اهل دنیا طالب و اهل دنیا انلردن هارب اولمی باز کونه نعل لردن نته کم ابراز در مقدن اوزی آیه نعل لری
ترس او رر اول نعل باز کونه اولان انلرک ایزنه و اثر نه بقان اگر ظاهر نه اعتقاد ایلر سه مراده اصابت ایلش
اولور چونکم بونعل باز کونه بی ندر یلد که نفرت فرعون موسای کلیم حضرت نلرندن بیل ظاهر موسی علیه السلام
آتی دعوت ایلردی و باطن ایلرندن نفرت ایلردی پس حضرت موسی علیه السلام باطننک نفرتی فرعونک وجودنه
تأثیر ایدوب ظاهر حضرت موسی علیه السلام نفرت ایلردی و کذلک حضرت نبی علیه السلام اوجهلدن
قاجسی و اوجهلک اندن قاجسی و حضرت ابراهیم علیه السلام نمرودی دخی بوکا کوره قیاس ایله و هرا اولیایه
منکر اولوب انلردن نفرت ایللری دخی بوکا کوره قیاس ایله * سبب حرمان اشقیان از دوجها نکه خسر الدینا
والاخره * اشقیانک ایکی جهانک عزت و دوتندن محروم اوللر سنک سببینک بیاندر که خسر الدینا والاخره اولشدر
یعنی دنیا و آخرتده مخذول و مدحور قالمشدر (مثنوی) چون حکیمک اعتقادی کرده است * کاهمان بیضه زمین
چون زرده است * چونکم حکیم حک تمام اعتقاد ایلشدر بویه دیو که آسمان بیضه زمین صاریسی کیدر حکیمک
مذهبی بونک اوزر یسه در که جمیع افلاک کری الشکل بیضه کیدر و خالک افلاک میانشده بر طه نک صاریسی
کیدر * مثنوی * گفت سایل چون بماند این خاکدان * در میان این محیط آسمان * سائلدن بریسی دیدی
بو خاکدان نیچه قالدی بو محیط اولان آسمانک اور تاسنده (مثنوی) همچو قندیلی معلق در هوا * فی باسفل میروندی
بر علا * هواده معلق بر قندیل کبی نه اسفل و نه اعلا به کیدر بلکه میان آسمانده شویه معلق طور و بونک معلق
طور مسنک سبی ندر دیدی (می) آن حکیمش گفت کز جذب سما * از جهات شش بماند اندر هوا * اول حکیم اول سائله
دیدی آسمانک جهات ششدن جذب ایلسندن زمین هواده معلق قالدی بو معنای سائله تفهیم ایچون مقناطیسدن
دوزلش قبه به وزمین کره حیده تمثیل ایدوب در (می) چون زمقناطیس قبه ریخته * در میان ماند آهنی آویخته
مثلاً آسمان مقناطیسدن دوزلش و دوزلش قبه کبی اصلش بر آهن اور ناده قالدی یعنی زمین بر آهن طوب کبی
و آسمان مقناطیسدن دوزلش بر قبه کبی هر جابدن زمینی جذب ایلدیکندن زمین میان آسمانده معلق قالدی دیمک
اولور اما بو مذهب ضعیفدر (می) آن ذکر گفت آسمان با صفا * کی کشدر خود زمین تیره را * اول بر غیری حکیم ایلدی
آسمان با صفا تیره و کشیف زمینی کندیسنه بکن چکر یعنی چکر زیر الطیف کشیف جذب ایلک شاستندن دکدر
* مثنوی * بلکه دفعش میکند از شش جهات * زان بماند اندر میان عاصفات * بلکه آسمان زمینی شش جهاتدن
دفع و ردا ایلر زیرا که لطیفدر اول سیددن زمین عاصفات مابینده قالدی یعنی زمین آسمانک شش جهاتدن طرد
ایلسندن ریا ح میانشده معلق قلوب شش جهاتدن بر جابه کیده همشدر * مثنوی * پس زدفع خاطر اهل کمال *
جان فرعونان بماند اندر ضلال * چونکه بو مقدمه معلومک اولدیه و آسمان لطیفک زمین کشیفی هر جابسدن
ردا ایلسی ظهوره کدیه پس اهل کمال اولان اولیایک خاطر نیک دفع ایلسندن فرعونلرک جانی ضلال و وبالده قالدی
و اهل کماله منکر اولوب انلرک صحبت ارادتدن اجتناب قیلدی (می) پس زدفع این جهان و آن جهان * مانده اند این
بیرهان بی این وان * پس بوجهانک و اوجهانک دفعندن بویولسز و ادب سز و بونسز و آنسز قالمشدر و خسر الدینا والاخره
اولشدر بویوت کریمه سورده حده در * قال الله تعالی خسر الدینا والاخره ذلك هو الخسران المبین یعنی شول وقتکه
بوجهان موت واسطه سیه اول بولسز لری کنیدن آخرت جائینه طرد ایله آخرت مناسب کار لری و استعداد لری
اولدیغی ایلدن عالم آخرت دخی بونلر لذت و بر میوب دفع ایله (وحیل فیهم و بین ما یشتون) آیت کریمه سنک
فخواسخه دنیا جابندن اولان لذت لری ایله کندی لری مابینه بر سر و معنوی حائل اولدیغی ایلدن دنیا جابندن لذت
اله میلر و آخرت متعلق بر عللری و کار لری اولدیغنه بناء آخرتدن دخی حظ و نصیب بویه لریس بوجهانک و اوجهانک
دفعندن دنیا و آخرت لذتدن محروم اولر (مثنوی) سر کشی از بندگان ذوالجلال * دانکه دارند از وجود ذوالجلال *
ذوالجلال اولان اللهم بنده لردن اگر باش چکر سن بیل که انلر سنک وجودندن ملال طور لردن اول بندگان الهی اولان
ولیلر * مثنوی * که بر باد ارنده چون پیدا کنند * کاه هستی تراشید کنند * که بر باد و ترلر چونکم ظاهر اید لرسنک

گاه کی اولان وجود کی شیدا ایلر * مشنوی * کهرای خویش چون نهان کنند * زود تسلیم تراطعیا کنند *
 اول وایلر کند بلرنگ کهریانی چونم نهان ایدر کهریادن مراد قلب شر بقدرت محبت و رضا سیدر چونم
 قبلرند محبت و رضا کهریانی نهان ایدر لسنک تسلیمی علی الفور طعیا ایدر عبد القادر کیلانی قدس الله سره
 الغر بر خضر تزلزلند کندینک بر مییدی نقل ایلر که بن شیخ از اکثر زمانده جمعه یه کیدردم کثرت ناس ایچنده ناس
 اکالتفات ایلر لردی خاطر مه کلدیکه بحمد که بویه صاحب سعادت بونلرک ما بیندن بکر کیدر کاتعظیم والتفات
 ایلر بوی خاطر دصکره جمعه یی اذ الیوب جامع قبوسندن شیخ طشره یه متوجه اولد قدده اول قدر ناس اوشدیکه
 دست بوسلر نه اقدام واز دحام ایلدیکه کوجله خلاص اولوب خانه سعادتله نه نیجه زحمتله کلوب دوشدی ویک
 ابتد بونلرک قلبی بر دم دست اواز دزدده در صاعقه که بونلرک التفات ایلر بیلر که بزم بونلرک باطنلرک تقریر ایلر بزی
 کورمکه و بزدن نفرت ایلر که سبب اولوردیش * مشنوی * آنچنانکه مر تبه حیوانیتست * کوا سیر و سغیه انسانیت
 انجلین که حیوانلر مر تبه سیدر که او حیوانلر مر تبه سی انسانلرک اسیر و مغلوب دیر (مثنوی) مر تبه انسان
 بدست اولیا (سغیه چون حیوان شناسش ای کما) کذلک انسان مر تبه سی اولیای عظامک الذده اول انسان مر تبه سی
 حیوان مر تبه سی ککی زبون و مغلوب فهم ایله ای اولو یعنی مر تبه حیوانیت مر تبه انسانلرک نیجه زبون
 و مغلوب ایست مر تبه انسانیت دخی دست تصرف اولیا یه نسبت اولد زبون و مغلوب وجود انسانیده الهلک و لیلری
 باذن الله کیف مایشاء تصرف ایدر (م) بنده خود خواند اجد در رشاد * جله عالم را بخوان (یل عباد) سورة
 زمرده اولان آیت کریمه به اشارت در معنای بیت کندینک قولی و بنده سی دیدی پیغمبر علیه السلام ارشاد وقتنده جله
 عالمه اوقوسن (قل یا عباد) آیتی و فهم ایله بونلرک یعنی اگر چه قرآن کلام الله در لیکن حلقوم محمدرین ظاهر اولدی
 و عباد عباد الله در لیکن عباد محمد مثابه سنده در زرا خلیفه حقدر مثلاً باذ شاک قوللری و بزرگ قولی مر تبه سنده در
 پس بونلرک آیدن دخی منقهم اولور (قل) یعنی دی یا محمد سن (یا عباد) ای بزم قوللردی پس یاه متکلمه دن رمز
 وحدت نه ایدیک منقهم اولور (الذین اسرفوا علی انفسهم) اولد قوللر مکه معاصی و مناهیده نفسلری اوزر نه افراطله
 اسراف ایلر (لا تقنطوا من رحمة الله) ای لا تأسوا من مغفرة الله و فضله (ان الله یغفر الذنوب جمیعاً) الله تعالی
 مغفرت ایلر جمیع ذنوبی و بعد العود (انه هو الغفور الرحیم) تحقیقاً اول الله مبالغه ایله رحمت و مغفرت ایدیک همان
 اولدروا کما یخصر در (م) عقل تو همچون شتریان توشتر میکشاند هر طرف در حکم مر سنک عقلک دوه چی کبیدر
 سن شتر کی سن آچی حکمده عقل سنی هر طرفه جکر یعنی طوعا و کرها عقل سنی کندینک تابع ایدر * مشنوی *
 عقل عقلدر اولیا و عقلمها * بر مثال اشتران تا انتها * اندر ایشان بکر آخر ز اعتبار * یکن فلا و زرت جان صد هزار *
 مر تبه انسانیت عقوله تابع و اسیر در و عقول انسانده کیف مایشاء مدبر و متصرف در و اولیای خدا عقلک عقلی در در
 و سائر عقول انسانی دوه لک کی تا انتها یه یعنی عقل کاه و جناب خدایه دلک اثره مقید و محکوم در بواولیا یه
 آخر سن من حیث الاعتبار نظر ایله یعنی صورتی ترک ایدوب معنی جانبیه کدر ایله کور که نیجه یوزینک جانه قوللا و ز
 ویشوار بر دواول قلا و زهادی سبیل و مظهر عقل کله پیغمبر زمان و ساریان کاربان عرفان رابده ان اولان قطب
 دوران و غوث اهل جاند که جمیع جانلرک تحت تصرفند و قید و بند حکمنده در و ولیکن هر ولی ماقبله نه سبیل مقید
 و تابع و مابعد نه سبیل فاید و متبوع در و مر تبه نلک صاحبی بویه دینلردر * بیت * و روحی لا رواج روح فکلمه * تری
 حسنی الی کون من فیض طینی * مشنوی * چه فلا و زوجه اشتران بیاب * دیده * کان دیده بیند آفتاب * نلک
 جهان در شب مجانده میخ دوز منتظر موقوف خورشیدست و روز اینست خورشید نهان در دره شیر زرد پوسین بره
 یعنی مقدما مظهر عقل کل اولان وارث رساله ویشوای اهل سبیل فلا و زجه ایله بکی فاید و هادی اهل جهان اولدین
 اعتبار ایله کردیده حق ینله بقر سن نه قلا و زونه اشتران کله و بول و برخوشه مدرک اول دیده بر دیده در که اول
 آفتاب حقیقی کور و زجانب حق اول بمنزله انسان العین اولور آنکون اکانسان کامل دینوراشته جهان شیده
 قالمش و میخانی اولمشدر اکثر نسخه ده نلک محله یلک واقع اولمشد بونلرک برار زره معنی بوجهان مثلاً برجه اندر که
 شب جهالت و غفلتده و ظلمت کفر و معصیتده قالمش و میخانشد در منتظر در خورشیده و روز موقوف در یعنی بوجهان
 و اهل جهان عیان اولمغه و هر برینک مراتب و اعمال و احوالی و حسن و قبح خصالی تعین یز یانه کلمه موقوف
 خورشید هدایت و منتظر روز ولا یتدرا کم اول نور ولایت و شمس هدایت بوجهان پر تو صامیجه نلک و بدیلر زناقص
 واکل و اعلا و اسفل فرق اولمزه اشسته سکا در وجود بشر نهان اولمش خورشید انوار که اول مظهر عقل اکبر در
 کوا قوزی پوسنده بر شیز در و غیر جاله نلک بر چکل ایدر * مشنوی * آیت دریای نهان در در بر کا * بابرین نه

هین منه باشتباه * اشتباهی و کانی در درون * رحمت حقست بهر رهغون * اشته سکا بشریت و صورت کاهنک التند
 نهان اولمش بر دریای بی پایان کاه اول اول صورت کاهنک اوزرینه پای حقارت و قدم ملامت و اهانتی اشتباه و کان
 واسطه سینه قومه که غرق و هلاک اولور سن اکر دیر سن کاه اول وجود ذره نهان اولان خورشید جان و صورت برده
 اختفاییدن شیر زبان وزیر کاه بشر نهان اولان نه کونه انساندر که حتی کاشتباه و کانه نظرا یتیه و زو تحقیر و اهانت
 جانبیه کتمیه و زجواب اولدر که مادامکه مر شد و متعبد طلبنده اولد بجه هر کور دیکل انسانی مقبول رجان بیل که
 مصرع (در هیچ سری نیست که سری ز خدا نیست در لا سیما فقر او صلحا و عرفا شکنده اولدره سوه ظندن حذر قیل که
 ان بعض الظن اثم) در دخی (ان الظن لا یغنی من الحق شیئاً) در حسن ظندن هیچ برکسه ضرر اتمسدر اما سوء
 ظندن ضرر چکن جو قدر (بیت) هریشه کان مبرکه خالیست (شاید که پلنک خفته باشد) پس بومحله اشتباه و سوء ظن
 خطا و معصیت و موجب قهر و نقمتمدر اما شول بر اشتباه و کان که درون طالبده مر شد و رهغون ایچون مضمر و مدفوندر
 اول رحمت حقدر و طالبیه بونکونه شبهه البقی و احقدر زراطالبیه جائز کلدیکه هر بر هوا پرستی خدا پرست و هر ذیل
 و پستی مست شراب الست یله و هر یاه تازه پاک باز اعتقاد قیل و اسکا نابع اولدیکه هر شیخ اقتدایه صالح دکدر
 الا بحودنصکره صحوه کلان و وحدت و کثرت مر تبه لربنی جمع قیلان و اخلاق محمدیه ایله متخلق اولان (م) هر پیغمبر
 آمد در جهان فرد بود و صد جهانش در نهان) هر پیغمبر جهان فرد کلدی ظاهرده فرد ایدی و معناده انک نهان در و تنده
 یوز جهان و ارایدی * لیس علی الله عستکر) ان یجمع العالم فی واحد) اکر سوال اولنور سه که هر پیغمبر جهانیه علی
 الاطلاق فرد کلدی بلکه بعضی ایکسی بر عصرده کلدی مثلاً حضرت موسی علیه السلام ایله هارون علیه السلام
 و بعضی دخی درت و بش پیغمبر بر زمانده کلدی مثلاً حضرت عیسی علیه السلام و حضرت عیسی علیه
 السلامک انطایقه قومنه ارسال ایلدیک نیلر کبی جواب اولدر که بونلر نه من حیث الحقیقه فرد در ظاهرده دخی
 حضرت هارون موسی علیه السلام حضرت تلیرینک خلیفه سی ایدی و تابعی مر تبه سنده در و کذلک حضرت عیسی
 علیه السلامک ارسال ایلدیک نیلر حضرت عیسی علیه السلامه تابعلردر پس هر پیغمبرک جهانیه فرد کلسنی
 و جهانیه فرد اولسنی بونلر مانع اولمز اما بعض نسخهده هم پیغمبر واقع اولمشدر بونلر اوزره بوسوال وارد اولمز
 و معنی بویه دیک اولور که هم پیغمبر علیه السلام جهانیه فرد کلدی بحسب الظاهر فرد ایدی اما بحسب المعنی انک
 یوز جهان نهاننده ایدیکه اول معنای کبرادر (مثنوی) عالم کبری بقدرت سحر کرد * کرد خود را در کبرین
 نقشی نورد * عالم کبری قدرت کامله ایله سحر ایلدی عالم کبریدن مراد باطن انسان کاملدر یعنی باطناعالم کبری اولان
 انسان کامل قدرت کامله سیله سحر ایلدی کندینک صغیر و حقیر بر نه نشده طی ایلدیکه اول نقش صورت بشریه در
 و فی الحقیقه انسان صورتاً جرم صغیر و معنای عالم اکبر ایله منطوی و ملفوفدر کما اشار علی رضی الله عنه الی هذا المعنی
 خطاباً بالانسان * و ترع انک جرم صغیر و فیک انطوی العالم الاکبر (مثنوی) ابلهانش فرد دیدند وضعیف *
 کی وضعیفست آنکه باشه شد حریف) ابله اول پیغمبر علیه السلامی فرد کوردر بیلر وضعیف کوردر بیلر قن وضعیفدر که
 اول کسه شاه حقیقت کاحریف و مصاحب اولد یعنی وضعیف اولمز بلکه هر قویدن اقوی اولور (مثنوی) ابلهان
 گفتند مر دی ینیش نیست * وای ان کو عاقبت اندیش نیست * ابله لری پیغمبر علیه السلام حقنده دیدلر بر مر در
 زیاده دکدر وای اول کسه یه که عاقبت فکر ایدیک دکدر (حقیر و بی خصم دیدن دیدهای حسن صالح و نایقه صالح را
 علیه السلام چون خواهد که حق تعالی لشکر را هلاک کند در نظر ایشان حقیر نماید خصمان و اندک اگر چه غالب باشد
 ان خصم بوسرخ شرف حسن کوزلری حقیر و بی خصم کورمکل بیاتنده در حضرت صالح و نایقه صالحی چونم خدای
 تعالی ایتیه که بر لشکری هلاک ایلدیه انلرک نظر نده خصملری حقیر و قلیل کورستر اگر چه اول خصملر فی الحقیقه غالب
 و قوی اولور لسه ده کما قال الله تعالی (و یقللکم فی اعیینهم لیقضی الله امر اکان مفعولاً) بوا آیت سورة انفالده در اولی بودر
 واذیریکم هوهم) ذکر ایلک اول وقتیکه ای مؤمنلر که الله تعالی کورستردی سزه کافر لری (اذالقیم) اول وقتده که کافر لره
 ملاقی اولدیکر (فی اعیینکم قلیلاً) سزک کوزلر بکر زده قلیل کورستردی (و یقللکم فی اعیینهم) دخی سزی قلیل ایلدی انلرک
 کوزلر نده (لیقضی الله امر اکان مفعولاً) الله قضا ایلکدن اوتری شول امریکه عملنده مفعول و مقدر اولمشدی (م)
 نایقه صالح بصورت بدشتر بی بریدندش زجهل آن قوم مر * صالح پیغمبر علیه السلامک نایقه سی صورتده شتر ایدی
 اول تلخ و خام قوم جهل سببیه انک سکر فی کسدیلر (کما قال الله تعالی فی سورة الشمس کذبت ثمود یطغوا یها اذا نبعت
 اشقاها فشقها لهم رسول الله نایقه الله و سقیهاها فکذبوه فقرها) (مثنوی) از برای آب چون خصمش شدند *
 نان کورواب کورایشان بدند * آیدن اوتری چونکه اول نایقه خصم اولدیلر انلرنا نکور و آب کور اولدیلر یعنی کفران

نعمت الهی اولوب هلاک مستحق اولد بیلر نان و آب غدا معناسنه استعمال اولوب کور کاف فارسیله او قنور سه نان و آب کورده مضاف اولور سه معنی بویه دیمک اولور که بونلر قبل آت و نانی اولد بیلر یعنی غدا سی اولوب محو و فانی اولد بیلر دیمک اولور (منشوی) ناقة الله آب خورد از جو و صیغ * آب حق را داشتند از حق در یغ ناقة الله ابرمقدن و بلوتدن نازل اولان آبدن صوابی چندی ناقة الله اضافه تشریف ایچوندر مراد ناقة صالحه حقیق آتی حق تعالیدن در یغ طوتد بیلر ناقة الله دن صوبی در یغ طوتقی حقیقه تده الله دن در یغ طوتقی منزله سنده اولد یغنی اشعار ایچون آب حق را داشتند از حق در یغ یور دیر که حق تعالی اول سکانده اولان صوبی بالکلیه بر کون خاصه ناقة ایچون تعیین ایدوب و بر کون دخی انرا ایچون تعیین ایلدی انلر امر حقه انقیاد اید میوب اول ناقة نیک صوبی الد قلزندن ماعد آتی سکرلد بیلر پس قصه دن حصه یه شروع ایدوب یوردر (م) ناقة صالح چو جسم صالحان * شد کیکی در هلاک طالحان * هر عصر ده صالح اولان کسه لرک جسمی ناقة صالح کبیدر و با خود ناقة صالحه لرک جسمی ناقة کبیدر صالحه لرک هلاکی خصوصنده بر پوصو اولدی یعنی صلحا و اولیا به منکر اولان فاسقلرک هلاک کنه اولیا و صلحا نیک جسمی سبب اولدی یعنی کبی ناقة صالح دخی قوم نمودل هلاک کنه سبب اولدی (م) تابران امت ز حکم مرل و در در ناقة الله وسقیاها چه کرسوره و الشمسده یوردر که (فقال لهم رسول الله) پس قوم نمودل حضرت صالح علیه السلام دیدیکه (ناقة الله وسقياها) ای ذرو ناقة الله مع شریها یعنی حذر ایلد ای قوم و اللهک ناقة سنی شریله ترک ایلد فکذبه اول قوم صالح علیه السلامی تکذیب ایلد بیلر (ففقروها) اول ناقة بی عقرا ایلد بیلر یعنی سکرلد بیلر (فدمدم عليهم ربهم) فاطبق عليهم العذاب یعنی بونلرک ریلری بونلرک اوزرینه عذاب قیلدی (بذنبهم) کاهلری سببیله (فسو بها) ای قسوی الد مدمة عليهم فلم یفلت منها صغیرا ولا کبیرا ولا یخاف الله تعالی خوف ایتمز (عقبها) عاقبتیه دمدمه دن معنی قیت حتی اول امت مقهوره اوزره مرل و در درل حکمنده (ناقة الله وسقياها) نه ایلدی یعنی اللهک ناقة سی و اول ناقة نیک وسقیا و شری کور که اول قومه نه کار قیلدی (م) (نخنة قهر خد ازیشان یجست * خوبهای اشتری شهری درست) حق تعالینک قهری شکنه سی اول امتدن بر دونه نیک فان بهاسنی تمام بر شهر استه دی اول ناقة بی سکرلد کد نصکره بالکلیه اول شهری اول ناختنک خون بهاسنه بدل حق تعالی قهر ایلدی پس نه قصه دن حصه یه شروع ایدوب یوردر * منشوی * روح همچون صالح و تن ناقة است * روح اندر وصل تن در فاقه است * واللهمک و لیلرینک روحی صالح کبیدر و تنلری ناقة کبیدر روح اولیای عظام وصل الهمیده و تنلری احتیاج و فاقه ده در * منشوی * روح صالح قابل افات نیست * زخم بر ناقة بود بر ذات نیست * صالح ولان روح قابل افات دکادر زخم ناقة اوزره در ذات اوزره دکادر روح صالحه اضافتی موصوفک صفتیه اضافتی قیلندن اولور و مراد هر ولینک صالح اولان روحی ناس جانبندن زخم آفت ایرشکه قابل دکادر تنه کم قوم نمودل حضرت صالح علیه السلامه ضرر لری ایرشمدی زخم آفت ناقة جسمه ایرشورانک ذاته ایرشمدی اولور * منشوی * روح صالح قابل آزار نیست * نور بر دان سغبه کفار نیست * صالح اولان روح قابل آزار دکادر نور بر دان کافر لرک زبون و مغلوبی دکادر تنه کم صالح پیغمبر علیه السلام کفار لرک زبونی اولدی * منشوی * حق ازان بیوست با جسم نهان * تاش آزار ندویند امتحان حق تعالی حاضر تلری بوجسه اول جهندن نهانی متصل اولدیکه تا اول جسمی هل صورت انجیده لر و امتحان الهی بی کوره لر حق تعالینک نهانی جسمه انصالتدن مراد اکمال فریندن و انده اوصافیه ظهورندن عبارتدر بوجسه کیفیتله اولان اتصال کبی دکادر بلکه * بیت * اتصال بی تکلیفی بی قیاس * هست رب الناس را با جان ناس * مضمونی اوزره چونکم محجوب لر حضرت حقل بر جسمه بوقرب و اتصال بیلیوب آتی بر قوری جسم زعم ایلدوب انک آزار نه قصد ایلد لر حضرت حقدن بلا و امتحان کوردر * م * بی خبر کا زار این آزار اوست * آب این خم متصل با آب جوست) محجوب و غافل بی خبر که بوجسم ولینک آزاری اول حقل آزاریدر زیر اب و تخ آبی اول جو به متصلدر یعنی ولینک بوجودی خنده اولان آب روح اول حقیقت ایرماغنه و اصلدر بونک وجودنده اولان اوصاف و احوال حضرت حقدن اکمال حاصلدر و لهذا بواکاهانت معنا حضرت حقه اهانت و بواکاهانت و رعایت نه حضرت حقه خدمت و رعایت اولد یغیچون حدیث قدسیده یوررمین اهالی و یا فقه بارزنی بالبحاربه (م) (زان تعلق کرد با جسمی اله * تا که کرد در جله عالم را پناه) انکچون تعلق بی کیفیتله اولیا و انبیاتک جسملندن بر جسمه الله تبارک و تعالی تعلق ایلدیکه تا کم اول جسم جمیع عالمه پناه و ملجأ اوله تنه کم انبیای عظام علیهم السلام اهل عالمه عذاب خدادن ملجأ اولد بیلر (کما قال الله تعالی فی حق نبیه و ما کان الله لیعذبهم و انت فیهم کذلک و انان انبیاء علیهم السلام اولان دخی بعد الانبیاء اهل عالمه پناه دروهم بطرون و بهم برزقون حدیثی بونلرک حقدن بومعنا به کواهدر (م) کس بیابد بر دل ایشان ظفر * بر صدف اید ضرری بر کهر) انلرک کوکلی اوزره کسه ظفر بولمزدنی ضرر

ایر شد مرکه قادر اولمز ضرر صدفه کاور کهره کلز (م) ناقة جسم ولی رانده باش) تاشوی بار و روح صالح خواجه تاش ولینک جسمی ناقة سنده اول کاجان و دل ایل خدمت قیل تاصالح پیغمبر علیه السلام روحیه خواجه تاش اوله سن و یا خود صالح اولان روحله بر خواجه نیک قولی اوله سن پس حصه یاتندن قصه سیاتنه رجوع ایدوب یوردر منشوی * گفت صالح چونکه کردید این حسد * بعد سه روز از خد انقمت رسد * صالح پیغمبر علیه السلام اول قومه ابتدای ای قوم چونکم بوجسدی ایلد بیکز اوج کوند نصکره خدادن سزه نقت و عقوبت ایرشور * منشوی * بعد سه روز در کرا جان ستمان * افی آید که دار سه نشان (دیگر اوج کوند نصکره جان الیچیدن بر آفت کلور که اوج نشان طور منشوی) رنگ روی جلمتان کردد کر * رنگ رنگ مختلف اندر نظر * جمله کلرک بوزرینک رنگی متغیر اولور نظر ده رنگ رنگ مختلف اولور یعنی بری بر یکرک نظر یکزده و جو هر کزک رنگلری الوان مختلفه اوزره اولور * منشوی * روز اول رویتان چون زعفران * در دوم روبرو سرخ همچون اوغوان * اول کونده سزک بوزرینک زعفران کبی اولور ایلکچی کونده سزک بوزرینک اوغوان کبی قزل اولور (منشوی) در سوم کردد همه روها سیاه * بعد از آن در رسد قهر اله) اوچینی کونده جمیع بوزر سیاه اولور اول کوند نصکره حق تعالینک قهری ایرشور (منشوی) کر نشان خواهید از من زین وعید * کر ناقة بسوی که دود * اکر بوی وعید غضبندن بدن نشان استر سکر ناقة نیک یا ورسنه طاع جانبته یلیمک (منشوی) کر توانیدش گرفتن چاره هست (ورنه خود مرغ امید از دام جست * اکر آتی طوتغنه قادر ایلکسر خلاصه چاره وارد و اکر کره ایرشکه ممکن اولیه امید مرغی طوزا قدن صبر ایدی یعنی عذابدن خلاصه امید طوتغنه که خلاصه مجال یوقدر پس اول قوم کره نیک اردنجه ایلد بیلر * منشوی * کس نتانست اندران کره رسید * رفت در کسارها شادنا بدید * اول کره ایرمکه کسه قادر اولدی طاغرا ایچنه کندی نابید اولدی * منشوی * همچو روح پاک کوازه نیک تن * میکرب رذ جانب رب المن * مثلاً شول پاک روح کبی که اول روح تنک عارندن منتر و نعمت لر صاحبینک جانبته بحر * منشوی * گفت دیدیت آن قضا میرم شدست * صورت امید را کردن زدست * صالح علیه السلام انلره ابتدای کور دیکزنی اول قضاء الهی میرم و مقدر اولمشدر امید صورتنک بونی اورمشدر * منشوی * کر ناقة چه باشد خاطرش * که بجا آردن احسان و برش * ناقة نیک کره سی ندر اول صالح خاطریدر که احسان و ایلکدن آتی برنه کتور کر خاطرش ده و برشده اولان ضمیر لر کر چه صالح پیغمبر علیه السلامه عائددر لیکن هر عصرده اولان صالحک خاطر طرفی ارل عصر لر قوی اله کتورمکه بونده تنبیه و اشارت وارد * منشوی * کر بجا ایلد دلش رستید از آن * ورنه نومیدیت و ساعدرا کران * اکر نیک کوکلی برینه کله اول عذاب و عقابندن قورتلد بیکز والا خلاصدن نومید و محروم و مسر و ساعدر بیکزنی اصیر یجیسز (منشوی) چون شنیدند این وعید منکرند * چشم بنهادند و آترامتنظر * چونکم بومشکدر و بولانق وعیدی اول قوم اشتدی اول عذابک ظه ورنه کوز قودیلر و کامتنظر اولد بیلر (م) روز اول روی خود دیدند زرد * میزدند از ناامیدی آه سرد) اول کون کند بیلر بوزنی صاری کور دیر امید سزکدن صوق آه اورد بیلر (م) سرخ شد روی همه روز دوم * نوبت امید و توبه کشت کم * ایلکچی کون جمیع سنک بوزی قزل اولدی امید و توبه نوبتی کم و محو اولدی (منشوی) شد سه روز سوم روی همه * حکم صالح راست شد بی ملحه * اوچینی کون جمیع سنک بوزی سیاه اولدی صالح پیغمبر علیه السلام حکمی جنک وجد لر سز راست اولدی (منشوی) چون همه بر ناامیدی سرزدند) همچو مرغان در دوزخ تو آمدند چونکه جمعی امید سز که باش قودیلر مرغان کبی ایکی دیر اوزره کلد بیلر نته کم طبور کوربر اوزره چو کرلر و آیلرین التلرینه الوب او نورر بونلر دخی ایلرین التلرینه آلب خانه لری ایچره دیز چو کد بیلر * منشوی * درنی آورد جبریل امین * شرح این زانوزدن را جائین * نته کم جبریل امین علیه السلام قرآن عظیمه کتوردی بوزانو و مغل شرحتی جائین دیمکله نته کم سورة اعرافده حق تعالی بونلرک جائم اولمزدن خبر و روبرو یوردر (فاخذتهم الرجفة) پس بوقوی زلزله واضطراب اخذ ایلدی (فاصبجوا فی دارهم جائین) پس بونلرک زنده صباحه جائین داخل اولد بیلر جائم دیز چو کبی به دیر لر پس بونلرک حالندن وقت بلاده مؤدب اولوب دیز چو کوب جانب حقه متضرع اولان کسه لر خطاب ایلک طریقه یقوله حصه و ارشاد یوردر (منشوی) زانو اندم زنه تعلیت کنند * وزچنین زانوزدن بیت کنند * ای وقت نزول و بلاده دیز چو کوب متضرع اولان کسه دیزی اولدمده بره اور که سکا نا حلقه تعلیم ایلرلو بونک کبی دیز چو ککدن و بی وقت تضرع ایتمکدن سنی قور قودر (م) منتظر کشتند زخم قهر را * قهر آمد نیست کردان شهر را) قوم نمود قهر الهی زخمه منتظر اولد بیلر قهر الهی کلدی اول شهری و خلقی یوغ ایلدی (منشوی) صالح از خلوت بسوی شهر رفت * شهر دید اندر میان دود و تفت * صالح علیه السلام خلوتدن شهر جانبته کندی شهری دود و تفت ایچنده کوردی (م) ناله از اجزای ایشان میشنید * نوحه بید انوحه کوبان نابید * انلرک زبوزر اولمش

اجزاسندن ناله و فغان اشدهی نوحه ظاهر نوحه کوبلر نابدید و نابدی یعنی آثار نوحه ظاهر و ذوات نوحه کران مستور و نابدید اولمشدی (م) زاستخوانم باشان شدید اونا لهاسا اشک ریزان جان شان چون زالهاسا انلرک استخوانلرندن صالح علیه السلام ناله لراشدهی کوزباشی دو کوجی ایدی انلرک جانی زاله لکری یعنی بونلری بوحالت اوزره مشاهده ایلدی (م) صالح آن بشید و کویه ساز کرد * نوحه بر نوحه کران آغاز کرد صالح علیه السلام بونی اشدهی و اغلغه باشلدی نوحه اید بجلرا اوزره نوحه ایتمه که شروع ایلدی (مثنوی) گفت ای قومی سیاطل زیسته * وز شما من پیش حق بکر بسته * حضرت صالح علیه السلام اول قومه بو کونه خطاب ایدوب دیدی ای باطل ایله دیرلش بر قوم و سزندن اوتری بن حق حضور نده اغلشم و سزندن حضرت حقه جوق شکایت ایلشم حضرت صالح علیه السلام اول قومنک هلاک اولسند نصکره انلر بو کونه خطاب ایلدی حضرت نبی علیه السلام بدر غزاسنده مقتول اولان کفره نک اجسادنه خطاب ایلوب بویه دیمسی کیدر کما قال علیه السلام (انا وجدنا ما وعدنا ربنا حقا فاهل وجدتم ما وعد ربکم حقا) روایت اولنور که چونکه بدر غزاسنده کفار مقتول اولدیلر و انلرک اجسادلرین کتوروب بر جیه قوره طولردیلر حضرت نبی صلی الله علیه وسلم انلرک اوزرینه کلوب انلر بو کونه خطاب ایلدی بکره تحقیقا بزیمزله وعده ایلدیکنی بولدق حق و ثابت بولدق پس سز دخی ربکزل وعده ایلدیکنی تحقیق حق و ثابت بولد بکزی حضرت عمر رضی الله عنه ایدی یارسول الله ارواحی اولین اجساد من دهیه نیچون سوزسو یلرسز حضرت رسول علیه السلام اکا جواب و ربوب یوردی والذی نفس محمدیده ما انتم باسمع لما قول منم لکن لا یجیبون بو حدیث شریف دلالت ایلر که اشقیانک جانی بعد الخروج عن الابدان عذابده باقی اولور (مثنوی) حق بگفته صبر کن بر جورشان * بندشان ده بس نم اندازد روشان * حضرت صالح علیه السلام اول حینده کند یسنه ایدی حق تعالی بکا انلرک جوروی اوزره صبر ایلدیمدر انلر و بر انلرک دور زوماندن جوق قالمادی (مثنوی) من بگفته بندشد بنداز جفا * شیریند از مهر جوشد و ز صفا * حضرت صالح علیه السلام ایدر بن حق تعالی به دیمشدم بنم نصیحتم انلرک جفا سندن بند اولدی یعنی منعقد اولدی زیر نصیحت سودی مهر و صفادن قینار و درونک محبتندن ظهوره کاور پس متکلمدن تکرار مخاطبه التفات ایدوب اول مقهور اولان قومه بو کونه خطاب ایلدی * مثنوی * بسکه کردید از جفا بر جای من * شیریند افسر در درکهای من * زیاده جفا ده که بنم حقمده ایلدیکز نصیحت سودی بنم طمر لرمده منجمد اولدی و سزه نصیحت قیلقدن قلم نفرت قیلدی * مثنوی * حق مرا گفته ترا لطیفی دهم * بر سر آن زخها مرهم هم حق سبحانه و تعالی خاطر می جبر و تسلیه اتمل ایچون بکا دیمشدر سکا زیاده لطف و بررم اول زخملر باشی اوزره مرهم قورم (م) صاف کرده حق دلم را چون سما * رفته از خاطر م جو ر شما * حق تعالی حضرت تری بنم قلبی سما کبی صاف ایلشدر بنم خاطر مدن سزل جور کز خاشا کنی سپور مشدر (م) در نصیحت من شده بارد (م) گفته امثال و سخن ایچون شکر * تکرار مرحت و شفقت جهنندن بن سزه نصیحتده اولشم شکر کبی سوزلر و مللر دیمشم (م) شیر تاز از شکر انگیزته * شیر و شهدی با سخن امیخته * شکر دن تاز سودید ایلش ایدم سوز ایلر بر شهد و شیر قشدر مشدم یعنی لطیف و شیرین سوز دیمشدم (م) در شما چون زهر کشته آن سخن زانکه زهرستان بدید از بیخ و بن سزل وجود کرده اول لطیف و شیرین اولان سخن زهر کبی اولمشدی زیرا که اصلندن و کوندن زهرستان ایدیکز * مثنوی * چون شوم نمکین که غم شد سرنگون * غم شما بودید ای قوم سرون * نیچون نمکین اولم که غم باشی آشنی اولدی ای تند و خرون قوم بکا غم سزا ولدیکز (م) هیچ کس بر مر ل غم نوحه کند ریش سر چون شد کسی موبر کند * هیچ کسه غم مر ل وزوالی اوزره ناله و نوحه ایلری چونکه باشک براسی کشدی بر کسه اندن اوتری قیل قو پرری و انک زوالی ایچون صاحب مقامان بولوب فریاد قبولی (مثنوی) رو بخود کرد و یکت ای نوحه که * نوحه اثر امین زردان نفر * صالح علیه السلام کند یسنه نوحه ایلدی و ایدی ای نوحه کراول نفر ستنک نوحه دکر * مثنوی * کز خجوان ای راست خوانند مبین * کیف آسا خلف قوم ظالمین * سور قاعرا فده اولان آیت کریمه اشارتد ر الله تبارک و تعالی حضرت شعیب علیه السلام بیورلر (الذین کذبوا شعیبا کانا هم الخاسرین فتولی عنهم و قال یا قوم لقد ابلغتکم رساله ربی و نصحت لکم فکیف آساعلی قوم کافرین) شول کسه لکه شعیبی تکذیب ایلدیلر من حیث الدین والدینا خسرا نه مخصوص همان انلر اولدیلر جناب حق بونلر عذاب کوندروب مقهور اولدیلر بعد نزول العذاب حضرت شعیب علیه السلام بونلر دن اعراض ایلدی و دیدیکه ای قوم تحقیقا بن سزه در ملک رسالتنی ابلاغ ایلدم و کمال لطف و ملاحظه موعظه و نصیحت سوبلدم قبول ایلدیکز پس حضرت شعیبک قومنک هلاک اولمشی اوزره سزنی مشتمد اولدی پس کشدی کشدی به انکار ایدوب دیدیکه کیف آسا بن نه حاله محزون اولورم کافر قومنک هلاک اوزره آسانفس

متکلمدر آسی یاسی دن در دخی بابدندر آسی فلان علی مصیبه دیر لر چن بر کسه بر مصیبت اوزره محزون اولسه اما بوراده ایکی سوال وارد اولور بری بویت که حضرت صالح علیه السلام لساندن قومنک هلاک اوزره محزون اولقی صد دنده دیمشدر آیت کریمه ایسه حضرت شعیب علیه السلام لساندن بر س نیجه موافق اولور ایکنجیسی بوکه آیتده کافرین و پیته ظالمین واقع اولمشدر بر س نکته ندر جواب بودر که (لا تفرق بین احد من رساله) نکته سنی مشعر اولور و انبیانک کمال اتحاد لر فی اعلام قیلور بونکته به تذیبه ایلک ایچون مصرع اولده اکر اوقومه ای قرآنی طوغری اوقورین یوردیلر یعنی ای مبینی طوغری اوقورین فی الحقیقه شعیب علیه السلام بویه دیمسی همان صالح علیه السلام بویه دیمسیدر و بالعکس امدی قرآنی اکر اوقومه و اتحاد انبیاء علیهم السلامی فهم ایده کور کندیک مریبه تفرقه ده قومه دیمک اولور کافرین دیمک دخی نظمه مناسب ایکن ظالمین ابراد ایللری انکچوندر که کفرله ظلمک مایمنده عموم و خصوص وارد اولر کافرک ظالم اولد یعنی اشعار ایلر یال کز شمرک و کفر ظلم عظیمه و نایا ظلمه به دخی شامل اولور پس ظلمه نک دخی هلاکته تأسف و تلهف ایلکی اعلام ایلر (م) باز اندر چشم و دل و کر به یافت * رحمتی بی علنی دروی بتافت کیر و اوصالح علیه السلام کوزنده و قلبنده کر به و کر به نک باعنی اولان رفیق بولدی بر سبب سز رحمت انک وجود نده ظاهر اولدی (م) قطره می بارید و حیران کشته بود * قطره ییعت از دریای خود کوزندن قطره سز شکی باغدردی و حیران اولمشدی جو و در کرم در یاسندن سبب و علت سز بر قطره ایدی (م) عقل اومی گفت کین کر به ز چیست (بر چنان افسوسیان شاید کرست * صالح بیغمبر علیه السلام عقلی کند یسنه ایدیکه بو کر به ندر انجیلین تمسخر و استهزا ایدیکه ایلر اوزره اغللی لایقمیدر * مثنوی * بر چه می کری بکور بر فعاشان * بر سپاه کینه بدنه لاشان * نیچون اغلرسن سوبله انلرک فعللری اوزره می اغلرسن انلرک بد نعل اولان یعنی بد روش اولان کینه سنی عسکری اوزره می اغلرسن بد نعل بد روش معنا سینه اولور (مثنوی) بر دل تار یک بر ز نسکارشان * بر زبان زهر شمعون مارشان * انلرک بر ز نسکار تار یک کولکی اوزره می اغلرسن انلرک مار کبی زهری زبانی اوزره می کر به ایلرسن (مثنوی) بر دم و دندن سکسارانه شان * بر دهان و چشم کز دم خانه شان * لغت حلیمده دیر که سکسار بر کونه مخلوق درایت باشلو طو کز دیشلو کبی صقال الوفیل قوللو کوزلری صاری و کوده لری چویدر نکوا کثر فالون جبر رسنده اولور یعنی حضرت صالح علیه السلام کند یلر نه تسلی و ربوب دیدیکه ای صالح بونلرک نه سنه اغلرسن بونلرک سکسار دیشی و قو بریخی کبی دندن و دملری اوزره می اغلرسن و یا خود کز دم خانه سی کبی اولان کوزلری و اغزلری اوزره می اغلرسن دیمک اولور انلرک عقرب خانه سی اولان دهان و چشمی اوزره می اغلرسن یعنی کر به و مر حمتک انلرک کز دم کبی مودی اولان زبانلری اوزره و بد نظر لری اوزره میدر (مثنوی) بر ستیز و تسخر و افسوسشان * شکر کن چون کرد حق محبوسشان * انلرک عنادی و طعن و تمسخر و استهزای اوزره می کر به ایلرسن شکر ایلر که حق تعالی انلری زندان قهر ایچره حبس ایلدی ظالم اولان قومک هلاک اولمشی و آردی کسلوب منقطع اولمشی بر نعمتدیر بونعمتک مقابله سنده دخی حق تعالی به حمد و شکر ایلک کلام عزتله اشارت اولمشدر کما قال الله تعالی (فقطع دابر القوم الذین ظلموا و الحمد لله رب العالمین) مثنوی) دستشان کز یاشان کز چشم کز * مهرشان کز صلشان کز خشم کز * انلرک الی اکر انلرک آباغی اکر کوزی اکر انلرک محبتی اکر انلرک صلحی اکر خشمی اکر یعنی اکر طوبی و اکر کید بی و اکر کور بی بر قومدر که درست بر فعللری بوقدر و اکر محبت اید بی و اکر صلح اید بی و اکر غضب اید بی بر طائفه در که مستقیم الاحوال اولیوب بر حاللری لله دکادر (م) از بی تقلید و زیاریات نقل * پانهاده بر سر این بیر عقل * بیر حری جله کشته بیر خر * از ریای چشم و کوش همدر * از بهشت آوردن بندگان * تا غمایدشان سقر پرورده کان * تقلید بر آخر کسه نک قولنی و فعلنی بونیشه قلا ده کبی لازم ایدوب انک قولنه و فعلنه من غیر نظر و تأمل اعتقاد ایلوب تابع اولغه دیرلر کما قال صاحب الترفیات التقلید عبارة عن اتباع الانسان غیره فیما یقول و یفعل معتقد الحقیقه من غیر نظر و تأمل فی الدلیل کأن المقلد جعل قول الغیر و فعله قلا ده فی عنقه حضرت صالح علیه السلام لساندن بویات نصیحت سمائی ابرادیلر و لولیکن هر مقلد اولان کسه به دخی تعریض و قویبی می ادا اولنور دیدیکه بوقوم یسداد آبا واجداد لرینه تقلید ایلرندن اوترو دخی نقل و روایات را با تندن اوتری یعنی علملرندن اوتری بیر عقلک جالی اوزره یعنی عقل معادل و یا خود حضرت صالح علیه السلام پرسد ادلک جالی اوزره آتی قودیلر روایات نقلیات و روایاته ایدیلر یعنی هر بار که صالح علیه السلام هر امت اهل تقلیدی حقیقت و هدایت جانبده دعوت ایلسیدی سلفلرین اقوال و اعمالنه جاهلانه حقیقه الحال اتباع ایدرلر و روایات و منقولاتی پیشوا ایدوب اردنجه کیدر لر چن بیر عقل و عالم حقیقت نقل اولان مر شد صالح بونلری دعوت ایلسه انک جمال ارشاده ایتلک اوزرینه آتی قورلر و اسلاف

مقدمینک اقوال واعمالن بلاشعور سندی بربوب دیرلکه (انا وجدنا ابانا علی امة وانا علی آثارهم مقتدون وکما قال
تعالی فی ذم اهل التقليد من المشرکین والکفرة) واذ اقبل اہم اقبوا ما انزل الله فالوا بل تتبع ما القینا علیہ اباہم الاولوکان
آباؤہم لایعقلون شیئا ولا یجتدون) بواہل تقلید کردن جانانہ سہ سلفانہنک اقوال واعمالنی قید وقلادہ ایلدکاری
یچون بیر حرو آزادہ اولمیلر بعض نسخہ نہاء معجمہ ایلہ واقع اولمیلر بوقدر برآورہ بیر خیرینی بیر صاقون ایلجی اولمیلر
بلکہ جلدی بیر خراولمیلر بری برلرینک کوشنہ وسمعنہ وچمنہ ریا ایللرندن اوتری یعنی اکابر واعالیسنک
کوزلر نہ عادت اوزرہ اولان علملرین کوسترمک وقدامیہ ایلدکاری متابعی انلرک کوشنہ اسماع ایللرندن اوتری
بند تقلیدہ اسیر وولارلش برخریری تدبیرکی اولمیلر بررا کراول عادت اوزرہ ایلدکاری عبادتی ترک ایلدوب بیر عقلہ
وعالم حقیقت نقلہ متابعت قیلہ لری انلرک رؤسا وعلما سی انلرہ طعن ولامت ودم وغیبت ایلرلر دیکہ کوردکی
فلان کسہ بی آبا و اجدادی طریقہ قیلدی و واروب فلان کسہ بہ تابع و بندہ اولدی کما یقولون فی زمانہ اذ فی نارک
التقلید وسالک طریق التوحید پس جناب حضرت جنت اعلادن ارشاد و دعوت یچون بو عالمہ انبیا واولیادان
بندہ لکوردی تا انلرہ کوسترہ پروردہ لری یعنی چہنم یچون پروردہ و آمادہ اوللر دیکہ انلرک علامتی تقلیدی
ترک ایتیمک وتوحید و اسلام بولنہ کتکیدر * دریسان معنی مرج البحرین بلیتقیان * انک معناسی بیاندہ درکہ
حق تعالی حاضر تری (مرج البحرین بلیتقیان ینہما برزخ لا ینفیان) بیوردی مرجت الدابہ دیرسن چن دابہ بی مرعابہ
ارسال ایلسنک مرج البحرین ای ارسلہما الله یعنی الله تبارک وتعالی ارسال ایلدی بحر بلخ و بحر شیرینی بری
برسنہ بلیتقیان ای تجا وازان ویماس سطحہما یعنی بری برسنہ تجا وازایدوب سطحی بری برسنہ عباس اولدی
ینہما برزخ ای حاجز حصین من قدرہ الله لا ینفیان ای لا ینفی احدہما علی الاخری بالمجاز وابطال الخاصیہ
یعنی حدلرندن تجا وازایدوب بری برسنک خاصہ سن ابطال ایتزل (فبأی آلاء یکذکبان) خطاب ثقلینہ دریعی
ریکزل تنفی نعمتہ تکذب ایلر سکزی جن وانس * مثنوی * اہل نار و خلد رابین ہمدکان * درمیانشان برزخ
لا ینفیان * اہل جنت و اہل جہنمی سن ہمدکان کورکہ ایکسی بردکاندہ اوترلر انلرک اورتہ سندہ برزخ و پرده
واردرکہ ایکسی بری برسنک مر تبہ سنہ تجا وازایلر * مثنوی * اہل نار و اہل نور ایتیمک * درمیانشان کوفہ قاف
انکیتنہ * اہل نار و اہل نور بری برسنہ ظاہر اقر شمسدر لیکن انلرک مابینہ من حیث الباطن کوفہ قاف و پارلمندر
یعنی وضع اولمیلر * مثنوی * هیچودر کان خالہ وزر کرد اختلاط * درمیانشان صدیابان ورباط * مثلاً خالہ
وزرکی کہ معدنہ بری بری ایلہ اختلاط ایلدی اما خالہ زرلہ میالندہ یوزیابان ونیچہ یوزرباط واردر * مثنوی *
هیچانکہ عقد در دروشہ * مختلط چون میمان بکشیہ * اہل نور و اہل نارک و ہدایت شعار وضلالت کردارک مثالی
انک کبیررکہ برقلادہ دروشہ منتظم اولہ و برکیچہ لک مهمان کی اختلاط قیلہ آخر الامر ہر کس گندی
مقامنہ کبیررکہ عقدی جناب حق قطع ایلدوب بر مصداق (وامتاز الیوم ایہا المجرمون) دروشہ بی تمیز و تفریق ایلدوب
عقد در در عقد تقدیرنہ در (مثنوی) بحر را نیش شیرین چون شکر * طعم شیرین رنگ روشن چون قر * اول بری برسنہ
مختلط و ملتقی اولان نصی شکر کی شیرین طعمی لذیذ ورنکی قر کی روشن در بحر شیریندن مر ادا لطف و جلالہ مظهر
اولان اہل طاعت و اصحاب ہدایت اولور (مثنوی) نیم دیگر تلخ و همچون زہر مار * طعم تلخ ورنک مظلم قیروارہ نصی
دخی زہر مار کی تلخ و طعمی آجی ورنکی زفت کی مظلم در بوندن مر ادا اصحاب کفر و معصیت و اہل ضلالت اولور
مثنوی * ہر دو برہم میرند از تحت و ازج * بر مثال آب دریا موج موج * ہر ایکسی بری برسنہ تحت و اوجدن اورلر
یعنی اہل خلد و اہل نار ہر ایکسی اشغی مرتبہ دن و یوقر و مرتبہ دن بری برسنہ دوقنورلر و اختلاط قیلورلر دریا صونک
مثالی اوزرہ موج موج یعنی دریانک صونک موجلری آشغیدن و یوقریدن بری برسنہ دوقنورسہ اہل جنت و اہل
جہنم دخی بری برسنہ انک کی قرشوب خلط قیلورلر (مثنوی) صورت برہم زدن از جسم تنک * اختلاف جانہا
در صلح و جنگ * مقدما بحر و حدنک نصی شکر کی شیرین در مر ادا معانی لطفیہ و جالیہ در نصی زہر مار کی تلخ
ورنکندہ مظلمدر کہ مر ادا اوصاف قہریہ و جالیہ در یوایی کونہ اسماء و اوصاف آب دریا کی موج موج دریای
و حدنن حاصل اولوب اسفلدن و اعلادن بری برسنہ اوریلوب و مختلط قیلیدر یعنی مؤنزلہ کفارک و مؤحدلرہ
اہل انکارک و اہل نورلہ اہل نارک اختلاط و اختلاف فیدر و انفسدہ جسم تنکدن بری برسنہ اورمسنک و ظہور قیلسنک
صورت و مثالی جانلرک صلح و جنگدہ اولان اختلاف در کہ صلح اثر صفت لطفیہ و جنگ اثر صفت قہریہ در * مثنوی
موجہای صلح برہم میزند * کینہ از سینہا بر میگذر * صلح موجلری لطف دریاسندن حاصل اولوب بری برسنہ اورر
اثری اولدر کہ سینہ لردن کینہ لری قیو و ازالہ قیو (مثنوی) موجہای جنگ برشکل در * مہر ہارامیکند زبر

وزیر * جنگ موجلری دخی شکل آخر اوزرہ دریای قہر الہیدر کاوب محبتلری زیر و نحوایل * مثنوی * مہر تلخاثر
بشیرین میگذر * زانکہ اصل مہر ہا باشد رشد * محبت اجیلری طفلویہ جگر زبراکہ محبتلرک اصلی رشدر * مثنوی
قہر شیرین را بختی میبرد * تلخ با شیرین یکا اندر خورد (قہر و عدوت طفلوی آجیلغہ ایلدوب یعنی کندی جاننہ جذب
ایدوب تبدیل ایلر زبراکہ شیرین ایلہ چن لایق اولور یعنی چن شیرینک جانی غالب اولسہ تلخ کی کندی بہ جذب ایدوب
انک تلخا کینی محو و تبدیل ایلر و کذلک تلخک دخی غالب کلسہ شیرین کی کندی بہ جذب ایدوب محو و تبدیل ایلر
انکچونکہ تلخک شیرینک لکہ معابر برده جمع اولتی لایق و قابل اولمز زبراکہ سی بری برسنہ ضدلر در ضدینک اجتماعی
ایسہ ممکن دکلر (مثنوی) تلخ و شیرین زین نظر ناید بدید * از در جہ عاقبت داسد بدید * آجی و طفلوی نظر دن ظاہر
کلر یعنی معنوی اولان تلخک و شیرینک بوحس ظاہر ایلہ مدرک اولمز اہل بصیرت بونک ادرا کینی عاقبت پیچہ سندن
کورمکی یلور یعنی عاقبت بین ایلہ اولان کوزلہ کورمکہ قادر اولور (مثنوی) چشم آخرین تواند دید راست * چشم
آخرین غرورست و خطاست * آخر و عاقبت بین اولان کوز راست کورمکہ قادر اولور آخرین کوز غرور و خطا در
یعنی بو عالم صورتکہ روح حیوانینک آخری کبیررکہ چشم ظاہر انجق بو عالم صورتی کورمکہ بدیدر پس خطا
و غلطدن خالی دکلر بود کراولسان تلخ و شیرین کی چشم ظاہر کورمکہ قادر اولمز بلکہ بونی کورمکہ عاقبت بین اولان
عبرت کوزی کر کردیمک اولور (م) ای بسا شیرینک چون شکر بود * لیک زہر اندر شکر مضرب بود * حضرت مولانا
قدس اللہ سرہ العزیز بعد شرح اوصاف المتضادہ و مظاهر المتقابلہ فی الآفاق والانس اوصاف ملتبسہ
وباز کونہ نک شرحنہ و بوافعال ملتبسہ بی تمیز قیلان طائفہ نک تفاوتک تفسیرنہ شروع ایدوب بیورلر کہ ای چوق اسماء
لطیفہ و جالیہ مظهری صورتنا شیرین و لطیف شکر کی شیر واردر کہ بوصورت اہلی انلری لطف الہی و نعمت ربانی
عدا ایلر لیکن زہر قہر اول شکر ایلچندہ مضرب اول نعمتک ایلچندہ نعمت دستدر کما قال علی کرم اللہ وجہہ سبحان
من اتسع رحمہ لا ویلایئہ فی شدہ نعمتہ و اشدت نعمتہ لاعدا ئہ فی سعة نعمتہ انکچون اطراف جنت مکارہ و شدتہ
وحوالی دوزخ شہوت ولدتہ احاطہ اولمیلر کما قال علیہ السلام حفت الجنة بالمکارہ وحفت النيران بالشہوات
حضرت رسالتینا علیہ السلام اللہم ارنا الحق حقاً وارزقنا اتباعہ اللہم ارنا الباطل باطلا وارزقنا اجتنابہ
اللہم ارنا الاشیاء کما ہی بیورملری بواسیای مزورہ بی و افعال مزورہ بی تمیز ایلچوندر کہ حضرت رب العباددن استمداد
ایلکہ ارشاددر زیر ہر کس اشیای مشتبہہ و ملتبسہ نک تمیزنہ قادر دکلر الا اللہک علم و معرفت و تمیز و یکاست
ویردکی قوللر در پس بودین و طریقتدہ اولان مشتبہات و ملتبسائی ہر کس علم و یکاستی مقداری فہم ایلر (مثنوی) انکہ
زیر کتر شود بشناسدش * وان دکر چون برب و دندان ز دش * اولکہ غایتلہ اعرف عرف قادر وزیر کتر در لطف و نعمتہ
مزور و مستر اولان قہر و غضبی رایجہ سیلہا کور علم و یکاستدہ بومر تبہ اولین اول بر غیر سی چونکہ آئی ب و دندانہ
اورہ اول وقتا کار بوندن دخی ناقص اولان اغزنہ داخل اولد قہر یلور (مثنوی) پس لبش ریش کند پیش از کاو *
کرچہ نعرہ میزند شیطان کاو (پس انک ای اول زہر نالک اولان شیئی رد ایلر بو غازنہ دخولدن اول کرچہ شیطان بیکوز
دیو نعرہ اورر (مثنوی) وان دکر در کار کاو پیدا کند * وان دکر در کار بدین رسوا کند * واول برسنہ بو غازنہ پیدا ایلر یعنی
علم و معرفتدہ کراولسان کسہ لردن ناقص تراولان کسہ نک طعام حرام بو غازنہ قبل الدخول الی بطنہ ظاہر اولور
و اول برنی قارنہ داخل اولد قہر نصکرہ بدندانہ رسوا ایلر * مثنوی * وان دکر در کار حدت سوزش دہد * ذوق آن زخم
جگر دروش دہد * واول برسنہ حدت و قندہ با قفلق و برر اول طعام حرامک ذوقی جگر دلیلی زخم و برر یعنی حرام
خور اولنک حین استیجادہ اول حرامک سوز و مضرتی ظاہر اولوب انک ذوقی کا جگر دلیلی الم و زحمت و برر انک شکمتی
و یامہ عدنی در دہولارہ ایر کورر دیمک اولور بو طائفہ نوعا حق تعالی نک رحمتہ مظهر اوللر در کہ عن قریب
جز الرئی دنیادہ چکمش اولور و قادیب الہی ایلہ مؤدب اولوب توبہ قیلورلر (مثنوی) وان دکر در ابدایام و شہور * وان
دکر در ابد مرک از قہر کور * و او برسنہ نیچہ ایام و شہور نصکرہ حالت نزع دہ پیدا اولور و او برسنہ بعد الموت قیو بدہ معلوم
اولور (مثنوی) و در دہندش مہلت اندر قہر کور * لا بدان پیدا شود یوم النشور) واکرمقبرہ بدہدہ کامہلت ویرہ و اول
حرامک عذاب کور میوب اندہ سالم اولہ لا بد اول زہر لک اثری حشر و نشر کونندہ پیدا اولور (م) ہر نبات و شکری را
در جہان * مہلتی پیدا است از دوزمان * ہر نبات و شکری ایلچون جہانندہ دور زماندہ بر مہلت پیدا یعنی ہر شیئی
ایچون زمانک دورندہ بر مدت و بر ساعت و اردر اول مدت کلمتیچہ اول کار ظہورہ کلز (مثنوی) سالہا باید کہ اندر
آفتاب * لعل بایدرنک و رخسانی و تاب * مثلاً یلر کر کرد کہ آفتابک بر تو تریہ سندنہ لعل رنگ و بر اقلتی و بر توبولہ
مثنوی) باز ترہ در دوماہ اندر رسد * باز تا سالی کل اجر رسد * کیر و برلر ترہ واکما منندہ اولان سبزہ ایکی آیدہ کالہ بشوب

کی و قمری کل بریده دکن ایرشور کل اجره تخصیص حسن ورداجر لطیف اولدی بی حسیدله در بوسه غیری
 کلردی بوحکمده داخلدر (م) بهر این فرمود حق عزوجل *سوره الانعام در ذکراجل (هو الذی خلقکم من طین
 اول الله در که سزی خلق ایلدی طیندن ماده اولی طیندیر یا خود مضاف محذوف اوله ای خلق ابا که من طین دیمک اوله
 (ثم قضی اجلا) اندنصکره قضا ایلدی بر اجل غیر معین که موتدر (واجل معنی عنده) واجل معین اول الله کتندده
 مشیتدر متغیر اولمز اجل مسعادن مر اذ قیامت اوله و یا خود ابتدای خلقتدن موته وارنجبه اولان مدت اوله (ثم انتم
 تترون) ای ثم انتم بعد ما علمتم قدرته علی ابدانکم و افنائکم و احاطه علمه بکم تشکون فی قدرته فتنبهون لغيره قدره و تأثرا
 یعنی الله کتنددر قدرتن بلد کندنصکره ای کافر لرما و عناد ایدوب شک ایلدی بکزن حضرت خداوند کاردخی بوکا مناسب
 بیوردر جناب حق عزوجل بوندن اوتری سوردی سوره انعامده اجل ذکرا بلسنده یعنی جمیع نباتات و حیواناته
 بر مدت و مهلت معین قیلشد در زمانی کاد کده نه بر ساعت تأخیر و نه بر ساعت تقدیم ایدر (م) این شنیدی مو بهوت
 گوش باد) آب حیوانات خوردی نوش باد * بوسر و حکمت رحمانی سوزنی اشد کسه جمیع مو یک بشقه بشقه قولی
 اولسون بوسوزی که استماع ایلرسن معنوی آب حیواندرا کراچید کسه نوش اولسون (م) آب حیوان خوان بخوان
 این را سخن روح نویین در تن حرف کهن بوکلامه آب حیوان او قوسوزا و قومه که قلوب ارواحی احیایید بجه در اسکی حرف
 قندده یکی روح کور حرف و کلمات و ترا کتب اسکیش شیلدر در تن کهنه کبیدر بومعانی لطیفه و اسرار شریفه که
 بر نظم کتور مشر در حرف کهن تنه یکی روح کبیدر پس سن بوکلمات حیات بخشی ابدان حرف عتیقه ایچره تازه
 و لطیف روح کبی کوردیمک اولور (م) نکته دیگر بوشنوی رفیق) هم چون از سخت پنهان و دقیق) در مقامی هست
 هم این زهر مار) از نصاریف خدای خوشگوار) بیوردر که بو محمله بر خوش نکته وارد رسن آتی استماع ایلای رفیق که
 اونکته جان کبی زیاده پنهان و دقیق بعضی نسخه ده سخت و پید اود دقیق واقع اولمشدر بو تقدیر اوزره معنی اول نکته
 عارفه نسبتله جان کبی زیاده ظاهر و بعضی کسه به نسبتله دقیق و نه ساندردیمک اولور و اول نکته بود که نعمت و دولت
 دنیوی و لذت و شهوت جسمانی عباد اللهدن جمیع ستمه ضرر ایلندر دن دکدر بلکه اهل نفس و اهل صورت اولنله
 محضدر و بر مقامده دخی هم بوزهر مار خدایه منسوب اولان نصاریفدن خوشگوار اولدی یعنی کماله ایرنارک و کدورات
 نفسانیه دن صفوت بولنله مقامنده بولنات نفسانی و شهوات جسمانی و دولت و عزت و ریاست و بولنر امثالی
 ضرر دهنده و هلاک کننده شیلر بولنله ضرر و بر من و غضب و قهر ایر کور من فاقهم (م) در مقامی زهر و در جانی دوا
 * در مقامی کفر و در جانی روا * بر مقامده زهر در و بر برده و اوشفادر بر مقامده کفر و خطادر و بر برده جائز
 و روا در * مثنوی * کرچه انجبا و کزندان بود * چون بدینجادر رسد در مان بود * اگر چه او محمله یعنی مبتدینک
 وجودنده اول زهر مار کبی اولان لذات نفسانیه جانیه ضرر اولور چونکم بو محله یتشه یعنی اهل کمال وجودنده ایربشه
 اول ذکرا و انسان لذات نفسانیه درمان اولور * مثنوی * آب در غوره ترش باشد ولیک * چون بانگوری رسد شیرین وینک
 مثلا غوره می ته سنده آب آکشی اولور ولیکن چونکه غوره انکور لکه ایربشه انک آبی شیرین و لطیفدر * مثنوی *
 باز در خم اوشود تلخ و حرام * در مقام سرکی نعم الادام) کبر و اول انکور لک مر ته سنده شیرین و حلال اولان شیر خم
 ایچره و تلخ و حرام اولور پس خردن خل مر ته سنده ایرد کده سر که لک مقامنده نعم الادام الخلد دینور و ادام لطیف اولور
 پس شی واحد هر مر ته ده بر آخر حکمده اولور که مر ته ناینده اولدی بی مر ته اولده اولدی بی کبی اولنر کذلک لذات
 دنیوی و حظوظ نفسانی مبتدینک وجودنده اولدی بی کبی متعینک وجودنه نسبت ایلد اولنر ته که بویسان شریف ایلد
 دخی بومعانی تأیید ایدوب بیوردر (در معنی انکه هر چه ولی کامل کند مریدانرا نشاید کستاختی کردن و همان
 فعل کردن که حلوا طیب رازیان ندارد اما رنجور رازیان دارد و سرما و برف آنکور رازیان ندارد اما غوره
 رازیان دارد * بوسر * شرف انک معنایی بیاتده در که اول نسنه بی که ولی کامل ایلر مریدله کستاخت
 ایلک و همان اول فعلی ایلک لایق دکدر زیر احلو طیبیه زبان طوعتاما خسته به زبان طو و روض و قار اوزمه زبان
 طوعتاما غوره به زبان طو (لیغیر لک الله ما تقدم من ذنب و ما تأخر) زیر ابواب کبر معنی انک مظهر و تنک مظهري
 اولمشدر که حق تعالی حضرت تری حبیبی حقندده سوردی یا محمد الله تعالی سنک ذبکندن تقدم ایلین و تاخر
 ایلینی بالکلیه مغفرت ایلک ایچون سکا فتح معین ایلد معنی میسر ایلدی پس رسالت مر ته ولایت ایروب اول حضرت
 وارث کامل اولد قده ابواب کبر معنی انک مظهر اولوب (ما تقدم من ذنب و ما تأخر) بالکلیه مغفور اولور اما مبتدی
 اولان بومر ته ده اولنه تقلید ایلسه ضرر قیلور نه که بیوردر * مثنوی * گوی زهری خوردنوشی شود * و ر خورد
 طالب سیه هوشی شود * فرضا اگر وی بر زهر یسه صافی عمل اولور و اگر طالب و مبتدی زهر یسه سیه هوش و تیره دل

اولور (مثنوی) رب هب لی از سلیمان آمد دست * که مده غیر این ملک و دست * سوره صاده جناب رب العباد بیوردر که
 قال) سلیمان علیه السلام دیدی (رب) ای بنم پرورد کارم (اغفر لی) بی بر لغه (وهب لی ملک) و بکا بر ملک مو هبت ایلد که
 لا ینبی لاحدن بعدی) لایق اولیه بر احده بندنصکره مقاتل بیوردر که لا ینبی لاحدن بعدی دن مر اذ تسخیر رباح
 و طیر و وشیاطین در نه که آیت اخیده بو کادلات ایدر و بوحديث شریف دخی بومعانی مؤید در نه که ابوهریره
 رضی الله عنه حضرت تری حضرت رسول الله صلی الله علیه وسلم دن روایت بیوردر مسلم و بخاری سنک متفق علیه
 اولدی بی احادیث شریفه دندر قال علیه السلام (ان عفر بثمان الجن) تحقیق از مره جندن بر عفرت یعنی بر خیل
 و منکر (تقلت) بکاتعربض ایلدی (البارحة) دون کیجه (لیقطع علی صلوئی) بنم صلوئی قطع ایتکدن اوتری
 قائمکنی الله منه ای اعطانی الله مکنه من اخذه و قدره علیه) یعنی بکا الله تعالی قدرت و مکنت و پردی (فاخذته) بن آتی
 طو تدم فاردت) بن دبلدم (ان اربطه) اول عفر بی بغلیم) علی ساریه من سواری المسجد) مسجد لک دیر کارندن بر دیر که
 حتی بنظر والیه کلکم) حتی اول عفر بی جله کز نظر ایلد سز (قد کت دعواتی سلیمان) پس بن ذکرا بیدم قرن داشم
 سلیمان علیه السلام بود عاسنیکه دیدی (قال رب اغفر لی و هب لی ملک لا ینبی لاحدن بعدی) فر دنده پس بن اول
 عفر بی رد ایلدم (خاتما) ای ذیل پس حضرت سلیمان علیه السلام بو کلامی حسده مشاهد رلیکن خلقه عین
 مر جندن ناشی دیمشدر نه که حضرت خداوند کار بو محمله تصریح و تبیین ایدر (انک انت الوهاب) تحقیق اسن یاربی
 و هابسن دیدی چون حضرت سلیمان بیغیر علیه السلام دن یاربی سن بکا هبه ایلد دیمک کلسدر بویه دیو که بدن
 غیری به بومسکی و بو قدرتی و برمه (م) تو مکن با غیر من این لطف وجود * این حسد را ماندا مان بود) الهی بدن
 غیری به بولطف وجودی ایلد بوسوز حسیده بکز را ما اول حسد اولدی * مثنوی * نکته لا ینبی لاحدن بعدی
 سر من بعدی زنجیل امدان * لا ینبی لاحدن نکته سنی جانله او قوم بعدی سربنی انک بخل و حسدندن بیلد (مثنوی)
 بلکه اندر ملک دید اوصد خطر * موموم ملک جهان بدیم سر * بلکه حضرت سلیمان علیه السلام ملکده بوز خطر
 کوردی زیر اجهان ملک موموم باش قورقوسی اولدی (مثنوی) بیم سربایم سربایم دین * امتحانی نیست مارا
 مثل این * سلطنتده و صوری اولان دولتده دین قورقوسیه جان قورقوسیه باش قورقوسی وارد کسر سنله اولان
 مردن مر اذ جان اولور بر امتحان بزم ایچون بونک کبی یعنی بوسلطنت و دولت کبی بو قدرته که مصایبید امام بغوی
 بو حدیث باب امارتده روایت بیوردر قال علیه السلام انکم ستحرون علی الامارة و انما ستکون علیکم ندامة
 فتمت المرضعة و نشت الفاطمة (مثنوی) پس سلیمان همی باید که او بکزدردن صد هزاران رنگ بو پس بر سلیمان
 همت کز که اود دولت و سلطنته مغرور اولوب بونجه یوزیک رنگ و بویدن که و امور دنیویه به محبت ایتیه
 مثنوی) باجنان قوتکه او را بود هم * موج آن ملکش فرو می بست دم) انجیلن قوتله که حضرت سلیمان علیه السلام
 ایدی اول ملکک موجی انک نفسی بغلیدی ته که صافنات جیادا کا عرض اولنل صدقه انک سیرنه مشغول اولوب
 ایتکدی نمازی فوت اولوب حتی شمس غروب و واردی ته که حق تعالی حضرت تری سوره صاده اندن خبر بیوردی
 (اذ عرض علیه باله شی الصافات الخیاد فقوالی احببت حب الخیر عن ذکری حتی فارت بالحباب) (مثنوی)
 چون برو بنشیت زین اندوه گرد * بر همه شاهان عالم رحم کرد * چونکه بو غصه دن حضرت سلیمان علیه السلام
 اوزره غبار او فوردی جمیع عالم باد شاهلری اوزره ترجم ایلدی (م) شد شفیع و کفایت این ملک ولوا) با کمالی ده که
 دادی مر مرا * سلیمان علیه السلام شفیع اولدی و ایتدی الهی بوملک ولوا بی شول کمال و قدرته ویر که بکا ویردک یعنی
 بود دولت و امارتی شول کسه به ویر که ا کمال و عدالت و عصمت و برمش اوله سن ته که آتی بکا ویردک تا اول عبدالک
 و کمال ایلد اولان کسه بود دولت و امارتک حقندن کلوب دیننه ضرر کلیمه (مثنوی) هر گز ابدی و بکنی آن کرم *
 اول سلیمانست انکس هم من * کمالی و عدالتی و حسن خصالی هر کیمه که ویر سن واکعظا ایلد سن اول کسه
 زمانه سنک سلیمانیدر و اول کسه فی الحقیقه هم بنم بدن غیری اولمز (م) او باشد بعدی او باشد معنی * خود معنی
 چه بود معنی مدعی * اول کسه بعدی اولمز بلکه معنی اولور یعنی بندنصکره اولمز بنله اولور اگر چه زمان حسیدله
 بندنصکره کلد یسه ده مر ته اعتبار ایلد بیلد در معنی خود دیمک ندر اول بنی نزاع و بی مدعی زیر معیت ایکی شی
 بر برده اولقدر حقیقه وجوده نظر اولنل قدغه معیت و انبیت قائمزلکه بونده ظهور ایلین عینیه انده ظهور ایلین اولور
 بو جهتن بو اولور بی نزاع * مثنوی * شرح این فرضست کفین لیک من * بازی کردم بقصه مر دوزن * بوسوزک
 شرحی دیمک فرضدر یعنی خود معیت ندر عینیه اول کسه بی خصومت بنم دیمه سنک شرحی دیمک فرضدر زیر
 بونکه انک ما بیننده اتحاد معنوی نه جهتن اولدی بی توضیح قیلای لازم و واجبد و لیکن بن کبر و مر دوزن قصه سینه

رجوع ایلرم (مخلص ماجرای عرب و جفت او) یعنی عرب و آنک جفتنک ما جراسینک و خلاصنک محلی بیانده در
مخلص اگر مصدر می آید اولور سه خلاصی بیانده در دیک اولور می * ماجرای می در وزن را مخلصی * بازی جوید در وزن
مخلصی (مردوزنک ماجرا می چون بر مخلصی بر مخلص درونی کبر و است بر مخلصدن مراد حسام الدین افندی حضرت تلمی
اولور (مثنوی) ماجرای می در وزن افتاد نقل (این مثال نفس خود سیدان و عقل) این زن و مردی که نفسست و خرد
نیک بایستت بهر نیک و بد (وین دو بایسته درین خاک سراسر * روز و شب در جنگ و اندر ماجرا * می در وزنک حکایه
و ماجرا سی نقل واقع اولدی بونی عقل و نفس کل مثالی بیل که قصه دن حصه بود در وزن و مردی که بزد کرا بیلد مراد
نفس و عقل را یو کر کلودر ایلون و کتودن اوتری و صالح و طالح دن اوتری و بویکی لازم ضروری که نفس در وزن نیاده
و یا خود بویا که منسوب اولان جسم اوند کجه کوندر جنگ و ماجرا و نزاع و چون و چرا در وزن که هر برینک
اقتضای و نزاع و آرزوی و غریزه کتور و بویور * مثنوی * زن همی خواهد حوایج خانقاه * یعنی آب و روزان
و خون و چاه و زن همیشه خانقاه حوایج و لوازمی است یعنی آب و روی و نان و خوان و چاه و طلب ایلر که حوایج خانقاه دن
مراد بوندر (م) نفس همچون زن بی چاره کوی (گاه خاکی گاه جوید سروری) نفس زن کبی چاره اید بیکل ایچون
یعنی مراد بیک حصول ایچون گاه خاکی و مواضع و تذلل اید بی اولور گاه عظمت و سرور و است (م) عقل خود زن
و فکر ها آگاه نیست * در دماغش جز غم الله نیست (عقل معاد خود نفس ایلدیکی بو فکر لردن آگاه دکلر انک دماغ
و فکر نده الله غم ندن غیر یو قدر (م) کچه سر قصه این دانه ست و دام) صورت قصه شنوا کنون قام) اگر چه قصه نیک
سری بودانه و دامد یعنی قصه دن حصه بو عقل و نفس در که دانه و دام کییدر اما شمدی قصه نیک صورتی تمام ایست زیرا
صورت معنایه و معنی دخی صورتی لازم در لای صورت معنایه مفید اولور و معنی دخی صورتی ظهوره کلمز (م)
گرمای معنوی کافی شدی * خلق عالم عاقل و باطل بدی * کریان معنوی کافی اولیدی یعنی مجرد ایمان و عرفان
و اعتقاد اسلامه کفایت قیلیدی خلق عالم عاقل و باطل اولور دی یعنی عبادات و طاعات و اعمال صالحات
و افعال حسنات ایستل کردن معطل اولور دی اما اقرار باللسان و عمل بالارکان دخی ایمانک شرط ندر که ظاهر باطنک
عنایت ندر (م) کجبت و فکر و معنیست * صورت روزه و نماز نیستی اگر محبة الله مجرد فکرت و معنی اولیدی
بو تقدیر اوزره سنک صوم و صلاتنک صورتی اولور دی و عبادات ظاهریه شروع ایلک لازم کلمزدی (مثنوی) هدیه ای
دوستان با همی که نیست اندر دوستی الا صورتی دوستی برینه ارغمانی دوستی خصوصیت دکلر
الا صورتی در که صورتی در اما سیرته دلالت اید بیکل در (مثنوی) تا کواهی داده باشد هدیه * بر محبتی مضمر
در خفا * تا کم صورتی اولان هدیه لرا هادک و بر من اوله خفا و در و نده مستر اولان محبتی اوزره * مثنوی * زانکه
احسانهای ظاهر شادند * بر محبتی ای سرای ارجند * زیرا که ظاهرده اولان احسانلر شاد لر در سرده اولان محبتی
اوزره ای محترم اولان کسه (مثنوی) شادند که راست باشد که دروغ * مست کاهی از می و کاهی زدوغ * سنک شادک
گاه راست اولور و کاهی کذب و دروغ اولور یعنی اعمال ظاهره کاهی بی ریا خالص اولور و کاهی مع ریا خورده و کاذبه
اولور و مست کاهی میدان و کاهی دو غدن مست اولور میدن مست اولورده مستلکی صحیح و صادق و ایراندن مست
اولورده مستلکی کاذبدر اما ناسه کندیستی مست کوستر (مثنوی) دروغ خورده مستی پیدا کند * های و هوای
سر کر اینها کند * مثلاً دروغ ایچمش کسه کذب بر مستلک بید ایلر های و هوای باش اغر لقه لقلر ایلر صحیح مست اولور
کبی حال آنکه اوند مستلکدن اثر یو قدر * مثنوی * آن مرایی در صیام و در صلاست * تا کان اید که اوست و لا ست
اول مرایی صیامده و صلاسته در تا خلقه کان کتوره که اول مست محبت الهیدر (م) حاصل افعال بروی دیگر ست
* تانسان باشد بر آنچه مضمرست * حاصل کلام افعال بروی و صورتی دیگر در یعنی احوال درویندن غیر در و لیکن
بواقعا بروی وضع اولنشدن تانسان اوله اول نسنه نیک اوزرته که در و نده مضمر در که ظاهره باطنه عنوان و نشان
اولور اما ظاهرده اولان نشان صادق و کاذب اولور و محبتی در و نده مضمر در که ظاهره باطنه عنوان و نشان
کرا اولسندن راست اولستی فرق ایلک ایچون حق تعالی حضرت بدن تمیز ایلک طاب ایلر و غیر یلر دخی بو خصوصیت
خدای تعالی بدن تمیز است ایچون ارشاد بیدر (مثنوی) یارب این تمیزده مارا بخواست * تانسانیم آن نشان کز
ز راست * باری سن بزه طلب و سؤال ایتمکله اول تمیزی ویر تا کم اول اکر بیک نشان خاکی طوغریدن آگاهی لم و کاذبی
صادقدن فرق ایلیم (مثنوی) حسن را تمیز دانی چون شود * آنکه حسن نظر نور الله بود * کراسر بود سبب
هم مظهرست همچو خوشی کجبت محبتست * الظاهر عنوان الباطن خواصیه افعال بروی احوال
در و نده دلالت و شهادت ایلر و محبت و مودت قلبی اعلام ایلر و مافی الضمیری سویلر و لیکن شاهد اولان افعال ظاهره

گاه راست و صادق و گاه کز و منافق اولور محصل هر حسه آنک تمیزی میسر اولور حسن و ادرالک ایچون تمیزی یلور میسن
نیجه اولور اولر حسه که نظر نور الله اوله ایلر کدن تمیزی اولر قیلور اما ناظر نور الله اولسندر ازلدن مؤثره استدلال قیلور
مثلاً افعال بروی و مؤثر حال و محبت درویندن که آثار و افعال مافی الضمیره دلالت و شهادت ایلر اما چون کم آثار
محبت اولسه اسباب محبت دخی مظهر در شول قربت کبی که محبتدن مظهر در بخت بر کسه ده افعال صورت و آثار محبت
اواسه اگر محبتک اوند سببی اولور سه آنک محبتنه دلالت ایدر مثلاً کراول کسه نیک اهل محبتنه قربتی و عاشقان خدایه
القی و ارایسه بوسبب محبت دخی مظهر محبتدر (مثنوی) بود آنکه نور حقش شد امام * مر اثر ارایسه بار اغلام *
اما بر کسه یه نور حق امام اوله اول همای آثار و اسبابه غلام اولر بلکه نور خدایه اسرار در و نده مطلع اولور و ضمایری
بلا استدلال مشاهده قیلور (مثنوی) تا محبت در درون شعله زند * رفت کردوز اثر فاع کندی * تانک در و نده
عاقبت محبت الهی شعله اور و ر و ظاهر اولور اولر محبت تدر بجه یلور و قوی اولور و اول کسه بی اثر دن فارغ و مستغنی ایلر
(مثنوی) حاجتش نبود بی اعلام مهر * چون محبت نور خود در بر سر * نور مهر و محبتی اعلام ایچون کاجاجت
ایلر و احتیاج اولر چون کم محبت الهی کندی نیک نورنی سپهر و فلک اوزره اوردی یعنی چون که محبت الهیه کماله ظاهر اوله
وانک نورنی در و نده برونه شعله اورده اسبابه اعلام ایتمکله احتیاج قائم * مثنوی * هست تفصیلات تا کرد تمام *
این سخن ایمن بچو نور و السلام * بو محله تفصیلات وارد تا کم بوسوز غام اوله ولیکن اوتفصیلاتی اهلندن طلب ایلر
و دخی سلامته اول تفصیلات بودر که محبت اصلنده جیل حقیقینک کندی جمال و کالنه در جمعا و تفصیلاتی
جمعه اولان محبت بلا توسط کائنات ذات الهیه نیک کندی جمال و کالنه اولان حبیدر و جمیعنک مر تبه تفصیله محبتی
اولر که ذات الهیه مع اسمائه و صفاته مظاهر کونه و مرایات متناهیه ظه و روحیه سنه اولان حبیدر * رباعی *
جانانکه دی عشق نر دبا همی کس * کس را نرسد بدامش دست هوس * مرأت شهود اوست ذرات وجود * با صورت
خود عشق همی باز دس * یا خود تفصیلدن مراد مر تبه تفصیلده اولنه محبتدر تبه کم اکثر افراد انسانینک مظاهر
کونیه ده عکس جمال مطلق کور و با محبت و عاشق اولدی کبی (رباعی) ای حسن تو کرده جلوه هاد پرده *
صد عاشق و معشوق بید آورده * بر بوی تولی دل مجنون برده * و ز شوق تو وامق غم عذرا خورده * و یا خود مر تبه
تفصیلدن جمعه اولان محبتدر مثلاً اهل سلوک جناب حقه اولان محبتی و وجود مطلقه اولان اشتیاق و نوعی کییدر
و بو محبتک آثار و علامتی (قل ان کنتم تحبون الله فاتبعونی یحبکم الله) آیت کریمه سنک مقتضایه متابعت حضرت
رسالتی و مطاوعت امر الهی در که بر کسه نیک جناب حقه اولان محبتنه بواقعا ظاهره شهادت ایلر اما شول
عاشق صادق که محبتی مشتعل اوله و زفت اولور شهرت بوله اول اثر دن فارغ اولور یعنی اکثر لره استدلال ایلر کدن
مستغنی اولور کاجاجت اولر و احتیاج لازم کلمز افعال ظاهریه مهر فی اعلام ایلر که فرضا عاشق صادق افعال
ظاهره بی کم ایلر و آثار محبتی ستر قیلر چون کم انوار محبت سپهره اورده و رایات عشق قائم اولور طوره انک ستری
نیجه ممکن اولور (شعر) فکبف تکر حبیبه ما شهدت * به علیک عدول الدمع و السقم (مثنوی) کچه شد معنی درین
صورت بیدر * صورت از معنی قریبست و بعدی * در دلالت همچو آینه و درخت چون بماهیت روی دورند سخت
تر لماهیات و خاصیات کو * شرح کن احوال آن دو ماه و بو بیت اول کلمات سابقه دن ناشی اولان سؤال مقدری دفع
ایچوندر اول سؤال بودر که معانی و حقایق صورت حکایات کلماته ظهور ایلدی کبی جمال و کمال خدا و عالم معنی
دخی بو آینه صورتده و مجلای بشر بنده عیان و نمایان اولدی و تجلیات الهیه ایلر جهان طولدی یورر لر نم کچه عالم
معنی آینه صورتده ظاهر و بید اولدی ولیکن صورت معنایه من وجه قریب و من وجه بعدی در معنی صورتده ظهور
ایلدی کبی حیثیتدن و صورت آینه اولدی یعنی جهتدن صورت معنایه اقرب من جبل الوردی در اما هر بر نیک حقیقته
نظر اولنسه صورت معنایه و معنایه صورتدن بغایت بعدی در تبه کم صورتک معنایه قریب و بعدی غشیل ایلر و یورر لر
بو معنایه که صورت بری برینه دلالت ایلر که آب و درخت کییدر تبه کم اشجار سبز زارانه دلالت قیلور بر اذراکی
اولان بیلور که درخت نشو و نمایی مادن الوردنک عالم صورت معنایه و عالم بالا به بو کونه دلالت قیلور بر اعد العلماء
بید او هیدر که عالم صورت معنایه قائم در و خدای متعال قیومدر و عالم صورت جمیع حالاتده حیثیتده و عبادته
و حرکات و سکاتده و دخی سائر صفاتده جناب حقه محتاج و مقتدر در و خدای متعال رب العالمیندر و مقوم آسمان
و زمیندر چون کم هر بر نیک ماهیتنه ذاهب اوله سن بری برندن قتی دور و بعدی در لر مثلاً ماهیت ماجور و سیاله
و ماهیت درخت نبات نامیه در پس ینهماده مسافت بعدی و در و صورت عالم ممکن الوجود و ماهیات عالم اعیان
ثابت و ماهیات غیر مجعوله در که مراد صور علمیه الهیه در و امور کایه در عند الحکماء و المشایخ الصوفیه خارجده

جز حقیق و مایه اذواق نیست * زیرا بونک کی بر لطیف آب دو کلی آفاده بود و آب شراب خالصدن و مایه اذواقدن
غیری دکادر فی الجملة عقل و نفس مرتبه حقیقه ایرمزدن اول بوبره دیاده ایکن کندی کوزه وجودنده حاصل
قبلد قری ماء مهین کی اولان علمین و عملین مایه معین کی زعم ایلوب جمیع آفاده اوله بر لطیف شی یوقطن
ایلرینه اشارت اولور * مثنوی * زانکه ایشان زبای تلی و شور * دائما بر علندونیم کور * زیرا که انرا جی و طوزلو
صوردن دایماعت و مریضه برونیم کور در یعنی کوزلری خیره وی نوردر * مثنوی * مرغ کاب شور باشد مسکنش *
اوجه داند جای آب روشنش * بر مرغ که انک مسکنی آب شور اوله او مسکنش روشن اولان صورتی او مرغ نه بیلور
(م) ای که اندر چشمه شورست جات * فوج دانی شط و جیحون و فرات * ای شول کسه که سنک برلش شور چشمه ده در
سن شط و جیحون و فراتی نه بیلورسن مراد اهل صورت و اهل نفس اولنره خطا بدر چشمه شوردن مراد انرا که حظ
الدینی ولدت بولدیغی غذای نفسانی ولدت جسمانیدر و جیحون و فراتندن مراد اذواق روحانی و اشرف سبحاندر
والحاصل بوجه اهل نفس و اهل صورتک مثالی اولور که انرا عالم حقیقت اهلنک ذوقلندن بی خبر اولد قلندن کندی
ذوقلری عظیم ذوق ولدت عدایلر (م) ای که نارسته ازین فانی رباط (فوج دانی محو و سکر و انبساط) ای کسه که سن
بوفانی رباطدن خلاص بولمش سن محو و سکر و انبساطی نه بیلورسن یعنی ای فانی دنیانک قیسندن خلاص اولمین
کسه سن طریق الهیده اولان محو وجود ایلکدن و سکران حق اولقندن و انبساط مرتبه سن بولقندن نه خبر
طو ترستکه اهل نفس و اهل صورت بومی نه لرلش شهودی میسر دکادر بومی نه لرلش شری جی چوقدر (مثنوی) و رب دانی
نقلت از اب وجدست * پیش تو این نامه چون ایجدست * ایجد و هو زجه فاشست و بدید * بر همه طفلان معنی
بس بعید * ای بودنیای فایندن و رباط جسمانیدن سنکه نارسته سن و بوضورت بشریته می بوط و بسته سن سن نه
بیلورسن اولیانک سلوک کنده اولان مرتبه لرلش کیفیتی نیجه در کربن بومی نه لرلی علمه بیلورم دیرسک فرضی اگر
بیلورسکده بیلک طریقه اولان آبا و اجدادن و مشایخ سلفدن نقلله و انرا تقلید ایلد در کندی حال دکل و تحقیق
و تخلق ایلد بیلک مقام دکادر سنک او کده بوفاملر و بولکونه اصطلاح کلام ایجدد کیده در ایجدد و هو زنه فاشد و نیجه
بدید درجه اطفال اوزره ولیکن معنایی زیاده بعید در فصول مفصله و بعض کتبده مسطور در که بواجب لرلش
هر بر کله سی لسان عرب اوزره بر معنایه دلالت ایلد مثلاً ابی آدم عن الطاعة جدای جدی التقرب الی الشجرة
واکل الخطة هوزای تحریر الی التوبه حظی ای حظ و سقط عنه الذنب کلن ای تلقی الکلام من ربه سعفص ای سعی
فصار مقبول قرشت ای کسبت نفس آدم درجه عالی و فضائل سامیه بخدای نعم الله علیه ضغلا ای خلص من الغل
والغش پس بواجب کلمه لرلش الفاضلی اطفاله نیجه آسان ایسه اطفال طریقه ده دخی اصطلاحات مشایخ
بولکونه محفوظ و معلومدر ولیکن اصطلاحات علومیه کسه مسلمان اولمز و الفاظ و عبارات ارباب ولایتی
از بر قیلغله و خلقه آتی نالی اولغله انرا که مرتبه سی اله کلز بلکه بومی نه لرلش محقق و متخلق اولغله و تقلید و قیل
و قالدن کدر قیلغله سعی و کوشش لازمدر عصمت الله و یا کم عن التقليد و هو بلساطم تبه التحقيق * مثنوی *
پس سبب برداشت آن مرد عرب * در سفر شدی کشیدش روز و شب * پس اول مرد عرب سببی فالدردی
سفره کندی و روز و شب آنی چکدی مراد عقل و نفس مقام طبیعتدن و مرتبه صورتدن کدر ایلوب و سلوک
کیروب متوجه الی الله اولمسیدر * مثنوی * بر سبب لرزان بداز آفات دهر * هم کشیدش از سیاهان
تابشهر * دهر لرلش آفاتدن سبب اوزره در نیجی ایدی اول سببی سیاهانندن ناشهره چکدی (مثنوی) زن مصلاباز کرده
از نیاز * رب سلم ورد کرده در غماز * زن نیاز و نضرع جهنندن سجاده سن اجش رب سلم دیکمی نمازده ورد ایلش
یعنی یارب سن بولکونه ایجره اولان آبی آفات صوری و معنویدن سالم قیل دیکمی ورد ایلش (مثنوی) که تنکه
دار آب مار از رخسان * یارب آن کوهریدان در یارسان * که بزم صومعزی ادانی و خسلردن نگاه طوت یاری اول
کوهری اول دریا به ابرشدر بونده تنبیه بودر که سالک نفسی سببی الی الله حالده کوزه وجودنده اولان آب ایمان
و طاعتی حفظ ایلکد بومی نه بعید اوله و روز و شب نماز و نیازه اولوب حضرت حقه دعا لقیله و بولکوهری اول دریا
حقیقه الهی سن ابرشدر دیوملش و متضرع اوله * مثنوی * کجه شوم که هست و پرفت * لیک کوهرا
هزاران دشتست * اگر کجه بنم زوجم که و ذوقتون و کاملدر لیکن کوهرل هزاران دشتی وارد (مثنوی)
خودجه باشد کوهر آب کورست * فطر فزشت کاصل کوهرست * کوهر خودنه اوله یعنی کوهر بولکانبست شی
دکادر بواب کوردر یعنی علم و عملدن زیاده کثیر خیر در بوندن بر قطره در که کوهرل اصلیدر جواهر روحانی و معنویه نل
اصلی آب علم و عمل اولدیغنه اشارت در و کورندن مراد عند اهل التفسیر علم و عملدن زیاده خیر کثیر در نه کم

انا اعطیناک الکثور (ده مفسر کورتری ای الخیر الکثیر المفرط من العلم والعمل دیو تفسیر ایلش لردر * مثنوی *
ازد عاهای زن وزاری او * وزعم مرد و کرباری او * زنک دعا لرندن و انک زار بلغندن و مردنک غمندن و انک
کرانبار کندن یعنی سبب باری چکوب انک زحمتی ارتکاب ایلسندن (م) سالم ازدزدان و از آسیب سنک * برد
تادار اختلافی درنک * دزد دردن و سنک طوق سنسندن سالم اولدیغی حالده توقف و صبر سر دار اختلافده لرلش اول سببی
ایلمدی مراد سالک عقل و نفسی دعا و نضرع ایلرینک بر کایتله سبوی علم و عملین مرتبه حقیقه ایلرینک
صورت حالی اولور * مثنوی * دیددر کاهی بر از انعامها * اهل حاجت کستریده دامها * چونکم دار اختلافه ایردی
انعاملردن بر بردر که کوردی اهل حاجت انده داملردن و شمه مشلر یعنی اصحاب حاجات وصول مرادات ایچون هر بری
بر وسیله بسط ایلش * مثنوی * دمبدم هر سوی صاحب حاجتی * یافته زان در عطا و خلعتی * هر دمه هر جانده
بر صاحب حاجت اول بابدن عطا و بر خلعت بولش (مثنوی) بهر کبر و مؤمن و زیبا و زشت * همچو خورشید و مطر
فی چون بهشت * کافر و مؤمنندن و خوب و زشتدن اوتری آفتاب و باران کی ایدیکه جله به فیض و عطاسی شامل و برابر
ایدی جنت کی دکل ایدی یعنی جنت کبی مؤمنلره مخصوص ایدی و اهل طاعت و اصحاب هدایه منسوب
اولمشدی بلکه فیوضات و عطیاتی جمیع خلاصه علی السوی استعدادلرینه کوره ابرششدی دیکل اولور
نه کم درگاه الهینک شانی بودر که جمیع خلاصه استعدادلرینه مناسب انک فیضی و عطاسی عام و شاملدر پس اول
حضرت مظهر کامل اولان خلیفه نلک دخی درگاهنک شانی بویه اولور سروری و شمع حریفی اولان فی کلمه سیله
ما قبلنی ننی ایدوب معنایی بویه و بر مشلدر که آفتاب و باران کی ایدی اوله دکل بلکه جنت کی ایدی یعنی جنت
کبی بی نهایت و بر انعام ایدی بوسرورینک و بر دیک معنادر بونک و بر دیک معنی اوزره دخل لازم کلز و ما قبلنه
مناسبتدن دخی خالی اولمز اما شمع دیر که یعنی جمیع عالمه انواع انعامی عام و شامل دکادر بلکه اهل جنته مخصوصدر
اگر سوال اولنورسه و لازم کاورسه که بعض نسخه ده فی موقعه بل واقع اولمشدر بونسخه لر بونلر و بر دیک معنایی
مؤید اولور جواب اولدر که بونقدر اوزره معنایه اولمز کرل کبردن و زشتدن و مؤمن و زیبا و زشتدن اوتری خورشید و مطر
کی احسان و عطاسی جله به عام ایدی بلکه جنت کی مؤمن و زیبا و زشتدن اوتری خورشید و مطر
تعالی حضرت لرلش عطا و عطای خاصه سی و رحمت عامه و رحمت خاصه سی و اورد پس اخلاق الله ایل متخلق
اولان خلیفه کامل وجودی دخی عطای عام و عطای خاصه متصف اولور انرا که کبر و زشت مقوله سیدر عباد الله
اولدیغی جهتدن انلردن دخی عطا و بخششی امسال و در یغ ایلز انرا که مؤمن و زیبا مقوله سیدر خاصه انرا که برونه
عطا و بخشش ایلر که عامه به قیلدیغی کی اولمز دیکل اولور و هو الا ولی من الاول * مثنوی * دید قوی در نظر آراسته
قوم دیکر منتظر برخاسته * اعرابی بر قوی کوردیکه نظر خلیفه ده من بن اولمش بر قوم دخی فرمانه منتظر باغ اوزره
طورمش اولکی طائفه دن مراد مقربان درگاه الهی و ثانی طائفه دن مراد امر حقه منتظر اولان عباد و زهاد
مقامنده خدمتده اولان کسه لردر (م) خاص و عامه از سلیمان تا عیسی زنده کشته چون جهان از نفع صور
خواص و عوام سلیمانندن موره دکن یعنی شریقتدن وضعیه و اعلان ادنایه و نتیجه جهان نفع صوردن دیری
اولدیغی کی دیری اولمشدی و هر بری استعدادلرینه مناسب بر کونه حیات بولش (م) اهل صورت در جواهر یافته
* اهل معنی بحر معنی یافته * اهل صورت جواهرده اولمش یعنی مخلوط و مستغرق اولمشدی یافته بونده مخلوط
و مستغرق اولمش معنایه استعاره در اهل معنی بحر بی بولش یعنی حضرت حقه و اصل اولمشدی (مثنوی)
انکه بی همت چه با همت شده (و انکه با همت چه با همت شده) اول کسه که همتسز ایدی نه عجب همتله اولمش و اول
کسه که همتله در نه عجب همتله اولمش که انک غورنه کسه ایرمن و اول کسه که همتله کلش یعنی اول کسه که همتسز اول
درگاه کلش بر عجب همتله و اصل اولمش و بر عظیم نعمته ایرمش که انک کهن کسه بیلز در بیان آنکه چنانکه کدا
عاشق کرمست عاشق کرم کرم هم عاشق کداست اگر کدا را صبر بیش بود کرم بر در او اید و کرم را صبر بیش بود کدا
بر در او اید اما صبر کدا کمال کداست و صبر کرم نقصان اوست (بوسرخ شریف انک بیانده در که انجیلن کدا کدا کرم
عاشقیدر کرم کرم دخی عاشقیدر کرم کرم کرم کدا انک عاشقیدر کدا کدا انک صبری زیاده اوله کرم انک قیوسنه کاور
اما کدا انک صبری کدا انک کایدنر زرا صبر کامقبولدر و کرم صبری کرم نقصان و عیبیدر (م) بانکی آمد که
ای طالب بیایا * جود محتاج * کدا بان چون کدا) آواز کدیکه ای طالب کل زیر جود و کرم کدا کی کداره
محتاجدر * مثنوی * جودی جود کدا بان و ضعیف * همچو خوبان کاینه جو و نصداف * جود و سخا
کداره و وضعیقری استرشول خوبلر کی که صاف و روشن آینه استر تا کندی جمال فی ازل آینه ده کوره لر

مثنوی * روی خوبان زاینده زبانشود * روی احسان از کد پیداشود * خو بلرک بوزی آینه دن زیبا اولور
 کذلک احسانک بوزی کد دادن آشکاره اولور زیر امر آت منظر حسن خوبان اولدیغی کبی کد ادخی مظهر جود
 واحساندر * مثنوی * پس ازین فرمود حق در والضحی * بانک کم زن ای محمد برگدا * پس بوسیدن بیوردی حق
 تعالی حضرت تلمی سوره والضحی ده ای محمد کدا اوزره بانک اورمه یعنی کدای حضورندن سورمه کما قال الله تعالی
 (واما السائل فلا تنهر) ای لا تنهر السائل ولا ترده اذا اتاك يسئلك وفي الحديث عن انس بن مالك قال قال عليه السلام
 اذا اتاك سائل على فرس باسط كفيه فقد وجب الحق ولو يسق عره وراه مسلم (مثنوی * چون کدا آینه جود دست هان *
 دم بود بر روی آینه زیان * چونکه کدا جود و سخنانک آینه سید را گاه اول نفس آینه نک بوزنه زیان اولور * مثنوی *
 آن یکی جوش کدا اردیدید * وین دیگر بخشید کدا بترامزید * پس کدایان آینه جود حقند * وانکه باحقند جود
 مطلقند * وانکه جز این دوست او خود مرده ایست * او برین در نیست نقش برده ایست عند مشایخ الصوفیه جناب
 حقن ابکی کونه جودی واردر برینه جود اقدس دیرلر فیض اقدس دخی تعبیر ایدر لر برینه دخی جود مقدس دیرلر
 فیض مقدس دخی تسمیه ایدر لر جود اقدس اولدر که اولابرای محتاج و فقیر حاجی وجوده کتور و اولی مرتبه افتقار
 واحتیاجه بتورر بعد عرض الاحتیاج جود مقدس اول مفتقر و محتاج اولدره بحسب استعداداتهم زیاده لک
 بخش ایلر و انعام واحسان قیلور پس اگر چه (والله الغنی وانتم الفقراء) ایت کریمه سنک مصداقچه جیع انسان
 بل کون و مکان مفتقر الی الله درو بحسب استعداداتهم انک جود سنک آینه سیدر لیکن بوجه دن مفتقر الی الله اولان
 کدای صالح و فقیر صابر حق جود و کرمک آینه سیدر لر و اول فقر لکه کندیلر دن فانی و حقه فاعلمدر در انلر جود
 مطلقدر لر زرا اذاتم الفقر فهو الله در بونلر کندی کندیلر دن فانی و حقه باقیلر در بونلر جود مطلق و عباد الله
 محضاً کرم حقدر (وهم عطرون وهم برزقون) بونلر حقند در و اول فقیر و درویش بوا یکیدن غیری اوله یعنی فقیر الی الله
 و فقر فانی فی الله اولیه او مرده در و افسرده و بر مرده در و ابو حق قبوسنده دکل خلق قبوسنده نقش برده در بونلر آینه
 جود خلقدر درویشدن مراد عند الا ولیا بونلر کد لر نه کم تصریح بیور لر فرق میان آنکه درویشست بجد او تشنه خدا
 و میان آنکه درویشست از خدا تشنه غیر اوست بوسمخ شریف اول کسه نک میانی فرق ایلنک بیاننده در که خدایه
 درویش و خدا نک تشنه سیدر یعنی خدای تعالی به مفتقر و محتاج واکا محب و مشتاقدر و اول کسه نک میانک فرق
 ایلنک بیاننده در که خدادن درویشدر و اندن غیره تشنه در یعنی خدای تعالی جانبندن بر شیه مالک دکل
 بلکه حضرت حق طاعتندن و معرقتندن و قرب و محبتندن فقیر و عاریدر و مخلوق جانبنه تشنه و طالعیدر دیک
 اولور * مثنوی * نقش درویشست اونی اهل جان * نقش سنک را تو میند از استخوان * اول خدادن درویش غیره
 تشنه اولان کسه درویش نقشیدر اهل جان دکلدر و بعض نسخه ده اهل جان برینه اهل نان واقع اولمشدر و تقدیر اوزره
 معنی اول کسه درویش شکیدر نه لایق دکلدر یعنی نعمت حقه و خوان الهی به مستحق دکلدر سن کبک نقشه
 استخوان آتمه زیر نقش کلبه استخوان لایق دکلدر کذلک صورت درویش اولان بی ایمان و بی عرفانه نان دخی لایق
 دکلدر * مثنوی * فقر لقمه دارد اونی فقر حق * پیش نقش مرده کم نه طبق * اول درویش لقمه فقری طو ترحق
 فقری طو ترحق مرده اولان نقشک اوکنه سن طبق قوم یعنی ایمان و عرفانی اولمان و حضرت حقه عرض احتیاج
 ایلن کسه نقش مرده کبیدر اکرانک اوکنه نعمت قوسک اول نعمتک قدرین بیلر و انک منعنه شکر قیلن
 پس انک اوکنه نعمت قومق لایق اولمز * مثنوی * ماهی خاکی بود درویش نان * شکل ماهی لیک از دریا رمان *
 نانه متعلق اولان درویش فی المثل خاکی که منسوب بالی اولور تشنه کم بریده و بعض وادیده بالی شکند در حیوان
 اولور که کاماهی خاکی دیور و حیوان اگر چه شکل ماهیده در لیکن دیادن اورکچی و نفرت ایدر بیدر (مثنوی)
 مرغ خاست اونه سیرغ هدا * لوت نوشداونه ننوشداون خدا * او درویش فی المثل مرغ خانه در سیرغ هدا دکلدر
 یعنی خانه دنیا نک قوشیدر سیرغ قاف قربت دکلدر او کونه درویش لوت و قوت بر خدای تعالییدن سیوب ایچمز و هما
 طبیعت اولوب هوای محبت و فضای قناعتده پرواز ایدوب اوچر بونلر کونه درویشلر اکثری طالب حق و عاشق
 وجود مطلق مسلکته سالک و اندر شکانه متشکل و مالک اولور * مثنوی * عاشق حقیقت اوهر نوال * نیست جانش
 عاشق حسن و جمال * ولیکن حضرت حق عاشقیدر مجر د نوال و عطیه نفسانیه ایچون انک جانی حسن و جمال الهی
 عاشق دکلدر (می) کرونم میکنند و عشق ذات * ذات نبود و هم اسم و صفات * و هم مخلوقست و مولود دست *
 حق نالیدست اولم بولدت * عاشق تصور بروم خویشتن * کی بود از عاشقان ذوالمنن * اکر اول درویش نان کندیوی
 عاشق ذات * جانی توهم ایلر سه عشق ذات اولمز اسم و صفاتی جزئی ادرال ایلنک و یا خودیا کش الکی توهم انسانده شوقوت

جسمانیه در که انک شانی محسوساته متعلقه اولان جزئیاتی ادرال ایلر کدر محبت و عوداوت بکر کبی اکثر ادا کنده
 غلط ایلر علی الخصوص معقولاته زباده غلط ایلر و نه کندیوی عاشق ذات دیوزعم ایلر پس حضرت مولانا قدس الله
 سره العزیز برینور لکه اکر درویش صورت کندیوی عاشق ذات احدیت ظن ایلر سه عشق ذات الهی به اولمز اسم و صفاتک
 و هم وادرا کیده و هم کز بین و غلط آیین بر قوتدر عشق ذات اکادیر لکه افراط محبت الهی عاشقک وجودینه بروجه له
 سرایت و تأثیر ایلر که انک شکل ظاهرندن غیری جیع وجودنی افشا ایدوب انک نظرنده و جله وجودنده معشوقدن
 غیری برنسنه قومیه پس مرتبه نفسانیه ده قیلان کسه مع البشر به و حظوظ النفسانیه کندیوی عاشق خدا زعم
 ایلنک نه فائده ایلر عقل و و هم له خدا بیلنمز و تصور و و هم له حضرت حق قربی و حبی بولنمز زرا و هم وعقل مخلوقدر
 و مولود کلددر و جناب حق مولود او املشد (لم یلد ولم یولد) در پس هر نه بی حکیم مخلوق اولان عقل و و هم تعقل
 و ادرال ایلر سه اول مخلوقدر و الله اول معقول و مدرک اولان تصور انک خالقیدر کما قال علی رضی الله عنه کما یعقل
 فی عقلک و تصور فی ذهنک فاعلم ان الله خالقهم مثلاً بر کسه کندی عقلنده ذات حق جل شاناه تصور ایلر سه واکعقل
 و و هم له محبت ایلر سه کندی تصور سنک عاشقیدر اول کسه پس تصور و و هم له عاشق اولان عاشقان ذوالمنن بقی
 اولور عاشقان ذوالمنن کندیلر فی فانی قیلن و زینکار و هم و تصور دن صافی اولنلدر (مثنوی) عاشق آن و هم اکر صادق
 بود * آن مجاز و حقیقت کش شود * اول و هم له عاشق اکر صادق اوله اول مجازانی حقیقتیه چکر که (المجاز قنطرة
 الحقیقة) دینلشد در و مجازک حقیقت جانبیه جاذب اولسی بوجه ثلاثه ده معلوم اولور اول بر کسه بر صاحب جاله عاشق
 اولور انک واسطه سیدلر جذبیه خدا ایرشوب اول جلال خالق اولان ذوالجلال و الکماله عاشق اولور نایا بر کسه جنت
 ایچون و نعمت آخرت ایچون حضرت خالق عبادت و محبت ایلر پس عنایت الهی اکامعرفت و بقین میسر ایلر بوب
 جنت و نعمت آخرت ایچون اولان عبادت و محبت مرتبه سندن بکوب حقیقت شرابی ایچوب الهی (ما عبدتک خوفاً
 من نارک ولا رغبه فی جنتک بل لوجهک الکریم) دینلر ن اولور نالشا بر کسه فی الحقیقه حضرت حقه عاشق اولیه
 ولیکن کندیوی عاشق توهم ایلر سه و ناسه دخی کندیوی عاشق کوستره بوقسم اکر و هم له کاذب و مرابی ایلر سه مجازی
 حقیقت جانبیه جذب ایلر ان مجازش در حقیقت میکشیدر بیورد قلمی بوقسمه کوره اولور * مثنوی * شرح میخو اهد
 بیان این سخن * لیک می ترسم ز افهام کهن * بوسوزنک بیانی شرح استر اما کسه و ضعیف فاعلمدر در قور قمر که
 بوسوزنک سرفی فهم ایچوب بی معنی خیالات و افکار در و شوب ضلالتیه ابر شیه (مثنوی) فهمهای کهنه کونه
 نظر * صد خیال بد در آرد در فکر * کونه نظر اولان کسه نک کهنه و پیوده فهملری فکر ره نیجه بوز خیال بد کتورر
 و کندیوی وسوس و خیالات فاسده وادیلر نه تورر * مثنوی * بر تاع راست هر کس چیر نیست (لقمه هر مر غکی
 انجیر نیست * زیر راست و در ست استماعه هر کس غالب و قادر دکلدر هر قوشخیزلک لقمه سی انجیر دکلدر بیلر که
 هر قوشک استعدادنه مناسب بر لقمه می وارد * مثنوی * خاصه مرغی مرده و بوسیده * پر خیالی اعنی بی دیده *
 علی الخصوص بر اولمش چورمش قوش بر پر خیال دیده سز راعی اوله یعنی شول درویش و شیخ صور تنده اولان
 کسه لکه مرغ مرده و بوسیده کبی اوله و خیالات فاسده و افکار ناپسندیده ایلر بولوب بصیر بصیری کور و نادیده فنی
 بونکونه کسه لر اول کلام حقیقتیدن هیچ بهره بولمز و اصلا آتی دخی فهم قیلر * مثنوی * نقش ماهی راجه دریا و چه
 خالک * رنگ هند و راجه صابون و چه زالک * ماهینک نقش و تصویر نه دریا نه و خالک نه هندینک رنگه صابون
 نه و زالک نه یعنی نقش ماهی کبی اولان بی فهملر دریا و خالک برابر در یعنی صورت و معنی مساویدر و هند و عرب کبی
 اولان قره یوزلور قره بویایله صابون برابر در یعنی صابون ارشاد ایلر اکر انلری بوسک و یا خود زالک اضلال و فسادله
 بویه سنک انلر بر در که اصلنده میروید خویدر قابل اصلاح دکلدر (مثنوی) نقش اگر نمکین نکاری بر زرق
 اونداز غم و شادی سبق * بوییت مشالدر مرغ مرده و اعما بی دیده اولان بی فهملر ایچون مثلاً ورق اوزره نقشی
 اگر نمکین نقش ایده سن اول نقش غم و شادیدن سبق طو غمز * مثنوی * صورتش نمکین و اوفارغ ازان * صورتش
 خندان و ازان بی نشان (وین غم و شادی که اندر دل خطیبست * پیش ازان شادی و غم جز نقش نیست * اول نقشک
 صورتی اگر چه نمکیندر لیکن اول غم دن فارغدر و یا خود اول نقشک صورتی خنداندر و اول خنده دن بی نشاندر
 کذلک درویش نان و بی فهم و اذعان اولان طاقه اکر چه صورت تا غمناک و شادان اولور لر لیکن کالک نقش فی الورق حقیقت
 غم و شادیدن بی خبر در لر و حقیقت شادی و غم شادی حقیقت و آخر تذکر بر ابو غم و شادی صورتی که کوکله بر خط
 و حالتدر اول شادی و غم آخر نه نسبتله نقشدن غیری دکلدر (می) صورت نمکین نقش از بهر ماست * تا که ما زیاده
 آید راه راست * نقشک نمکین صورتی بزدن او تریدر تا که طوغری بول بزم باد و خاطر منزه کاه * مثنوی * صورت

خندان نقش از مهر تست تا زان صورت شود معنی درست نقش خندان صورتی شدن او تریدر اول صورت شدن معنی درست اوله یعنی بوتقش دیوار کبی اولان بی عقل لر خندان صورتی سکارشاد و تنبیه ایچو ندر تا اول صورت شدن ای عاقل و دانامعنا درست اوله و حقیقت و غم و شادیدن خبر بوله صورت نقش کبی بی فهم و بی خبر فایمه * مثنوی * نقشهای کاندیرین کرمانه است * از برون جامه کن چون جامه است * تا بروی جامه ایی و بس (جامه بیرون کن درای هم نفس زانکه با جامه درون سوره نیست) تن زجان جامه زن آگاه نیست (شول نقوش و صور که بوجامه دره وارد در جامه کنلک طشره سندن نظر اولند قدده اول جامه (که کبیر یعنی بی معنی و بی جان صورت در کذلک بوجامه به جهانه مصورا اولان اشکال انسانی خارج بدن نظر اولنسه جامه کن کبی بر آلی اشکال تمثال در مادامکه بروی سن و خارج عالمده مقید سن انجق صورت جامه لری و اجساد شکل لری کور رسن پس ای سالک جامه صورتی خلع ایله و لباس بشری سلخ ایله باطن جام عالمه داخل اول ای مدم تا حقیقت عالم و آدم ندر که یله سن و ماهیات اشیای بلال باس صورت مشاهده قیله سن و سکا لباس و صورت بدن مجرد اول دیدیم انچه ندر جامه تنله درون جانبته یول بوقدر و بعض نسخه ده دران سو واقع اولند بوقدر بر او زره معنی زیرا که جامه ایله اول جانبته یول بوقدر یعنی باطن جانبته یول بوقدر بران جانندن جامه تنندن آگاه دکلدر پس بواطن اشیایه مطلع اولغه بجز و انسلخ شرطدر (پیش آمدن نقیبان و در بانان خلیفه از بهر اکرام اعرابی و بذر قن هدیه او * می * آن اعرابی از یابان بعید) بر در در انخلافه چون رسید) اول اعرابی بعید اولان یابان در دار الخلافه قبوسنه چونکم ایرشدی (می) پس نقیبان پیش او باز آمدند) پس کلاب لطف بر جیش زدند * پس نقیبان اول او کنه کاندیر یعنی استقبال ایله یارتنه کم درگاه الهی به متوجه اولان سیری الله مرتبه سنه ایردکده و بواطن عالمه نظر ایرکوردکده درگاه حلق نقیبانی آگاه استقبال ایدر لر انک جینه و کربانه جوق لطف کلابی اوردیر (می) حاجت اوفهم شان شدی مقال * کارایشان بد عطا پیش از سوال * مقال سزا اعرابینک حاجتی انزل فهم و معلومی اولدی انزل کار و عادی سوالدن اول عطا و احسان ایدی * مثنوی * پس بدو گفتند یا وجهه العرب * از بجایی چونی از ره و تعب * پس اول نقیبان کاندیر ای عرب ک و جعی یعنی آب روی و شریفی قند سن یولدن و زحمتدن نیجه سن * مثنوی * گفت و جهم کرم او جعی دهید * بی وجوه چون پس پنتم نمید * اعرابی انله دیدی بن وجهم و شرفم اکر بکا یوز و بره سز و جهم بوقدر یعنی شرف و عزنه مناسب و جهم بوقدر چونکم بی وری ظاهر بکره قویه سز * مثنوی * ای که در درون نشان مهتری * فرنان خوشتر ز زر جعفری (ای که سز که سزک یوز کرده اولوق نشانی وارد سزک و شوکت ز جعفری التوندن او در زر جعفری جعفره منسوب برخالص التوندن یعنی باب سعاده کلان محتاج لره اولان التفات و کرم کز مسرتی جعفری التوندن او در * مثنوی * ای که یک دیدار تان دیدارها * ای تشار دید تان دینارها * ای نقیبان سزک بودیدار کز نیجه دیدار سزله سنده در یعنی سزک برلقا کز نیجه لقال معادلدر ای کسه ل سزک دید که یعنی رؤیت و شهود که دینار لرنش اولسون * مثنوی * ای همه نظر نور الله شده * در بر سه بهر بخشش آمده * ای دو کلیک ز الله نوریه نظر انلر اولمش شاه قنده محتاج نیجه بخشش و احساندن او تری کلش بونلردن مراد تقبای درگاه الهی و بقا عند اهل التحقیق اهل الله سندن اوچیز کسه لدر که ان الله ثلاثه قلوبهم کقلب آدم حدیثی بونلر شائده و بونلر مرتبه سی ابرار و اخیار مرتبه سندن ایلر و در جن بونلردن بری فوت اولسه ابرار و اخیاردن بونلر مرتبه سنه مستحق برکته بی بونلر زمره سنه داخل ایدر و بونلر حواجی نامی ادا و محتاج لره مرادی قضا ایلک ایچون وضع اولمشدر هر کسک استعدادنه مناسب مرادی نه ایسه بونلر راست کادکده باذن الله ایدر * مثنوی * تازیدن کیمایای نظر * بر سر مسهای اشخاص بشر * تا اول نظر بکر کیمایای او ره سز بشر ل اشخاص مسایر سزک سزری او زره یعنی شاه حقیقت قنندن سر عباد الله مجرد عطا و بخشایشدن او تری کلش طاقه سز که تا اول نظر اکسیر تأثیر بکزی بشر ل مس کبی اولان شخص لری و جسد لری او زره سز تا انلری مرتبه کاله ابر کوره سز ذات و حقارت مرتبه سندن خلاص ایده سز دیدی * مثنوی * من غریم از یابان آدم * برامید لطف سلطان آدم * بن غریم یابان کدم سلطانک لطفی امید او زره کدم (مثنوی) بوی لطف و یابانها گرفت * درهای ریلک هم چاهها گرفت * انک لطف و احسانی رایحه سی یابان لری طوبی ریگ در لری هم انک نسیم احسانی سبیل جان لری طوبی (مثنوی) نابدیجا بر دینار آدم چون رسیدم مست دیدار آدم * تا بویایه دل دیناردن او تری کدم چونکم بویایه ایرشدم مست دیدار کدم و دیناردن فراغت قیلدم (مثنوی) بهر نان شخصی سوزی نابدی * دادبان چون حسن تا بیدار ایدم) مثلاً نمکدن او تری بر شخص انکجی جانبته یلدی چونکه تا بیک حسنانی کوردی جان و بری یعنی نان و جان خاطر ندن کیدوب

اکا عاشق اولدی (مثنوی) بهر فرجه شدیکی تا کاستان * فرجه اوشد جمال باغبان * مثال آخر سیر و تفر جدن او تری برکسه کستانه * کندی باغبانک حسن و جمال انک فرجه و سیری اولدی (مثنوی) همچو اعرابی که آب از جه کشید * اب حیوان از رخ یوسف چشید * مثال آخر شول بر اعرابی کبی که چاهدن آب چکدی و قصیدی دخی قیودن صوایدی چونکم بعد الار سال دلوی اخراج ایلدی حضرت یوسف علیه السلام بوزندن آب حیات طاندی اعرابیدن مراد مالک بن زعیر در که کنعان قیوسندن صوچکر کن حضرت یوسف علیه السلام انک دلونه تعلق ایلدوب طشره چکدکده (قال یابشری هذا غلام) دیوب آب حیات ایچمش کبی ذوق و حیات بولدی بویایه کریمه نک تفسیری بوجه مناسب در دخی جلدده دلداری کردن و نواختن سلیمان علیه السلام بیانده مذکوردر (می) رفت موسی کانش آرد او بدست * آتشی دید او که از آتش برست * مثال آخر حضرت موسی علیه السلام کندی که آتش کتوره اواله بر آتش کوردیکه او آتش طلندن قورتلدی یعنی نار شکنده نجلی الهی کوروب انی ان الله خطابانی استماع ایلدکده مست و مستغرق اولدی نته کم حق تعالی حضرت نری انک حالندن قرآن غلظنده اکثر مواضعده حکایه قیلدی کما قال فی سورة طه (وهل انیک حدیث موسی اذ رای نار افاقا لاهله امکنوا انی آتست ناراً) آه (می) جنت عیسی تار هدا ز شمعان * بردان جستن بچارم آسمان * مثال آخر حضرت عیسی علیه السلام صحرادی تاد شملردن قورتله اول صحرایق آتی فلک رابعه التدی نته کم حق تعالی سوره نسا ده آیتک آخر سنه قریب (وما قتلوه یقیناً بل رفعه الله) یوردیکه یو دینار لاندن بچوب براوه کیدر کده حضرت جبرائیل علیه السلام آتی الله اذینله فلک رابعه ایرکوردی (مثنوی) دام آدم خوشه کندم شده * تا وجودش خوشه دم شده * مثال آخر حضرت آدم علیه السلام دای کندمک خوشه سی اولمش و شجره کندمه تقرب ایلدی واسطه ایله کرجتندن خروج قیلش تا انک وجودی خلقت خوشه سی اولمش یعنی انسانک وجودنه صالحم کبی سبب اولمش حق بوقدر اولاد و انسال انک وجودندن ظهوره کلددر (مثنوی) باز ایدسوی دام از بهر خور * ساعدشه باید و اقبال و فر * مثال آخر طوغان لقمه و غرادران او تری طوزاق جانبته کاورشاهک ساعدی و دولت و قوتی بولور (مثنوی) طفل شد مکتب بی کسب هنر بر امید مرغ و بالطف پدر * مثال آخر طفل مکتبه کندی کسب علم و هنر ایلکدن او تری پدر نک لطفی سبیل مرغ امید او زره (می) پس ز مکتب آن یکی صدری شده * ما هکانه داده ویدری شده) پس مکتبدن اول بر طفل کسب هنر ایلدکده نصره صدره منسوب اولمش و جلله نک او زرنه تصدیر قیلش حین تحصیل معینه ابلق و بر مش بعد تحصیل فلک علمده بریدر کامل اولمش * مثنوی * آمده عباس حرب از بهر کین * بهر قع اجد و استیز دین * مثال آخر عباس حضر نری کین و انتقامدن او تری حرب و قتاله کلش حضرت اجد علیه السلام قع و رفی ایچون و باطل دینک ستیز و عنادندن او تری یعنی زمان جاهلیتده اولان کندی دینه معاونت ایلک ایچون حضرت رسول علیه السلام ایله محاربه ایلکده حاضر اولوب عاقبت اول حربه اسیر اولوب اسلامه کلدی (مثنوی) کشت دین را تا قیامت پشت و رو * در خلافت او و فرزندان او * قیامت دین مینه ظهیر و معین اولدی خلافتده حضرت عباس رضی الله عنه و انک اولادی خلافت صوری انک اولادندن منقطع اولوب غیره انتقال ایلدکده نصره انک تسلندن اولدر خلافت معنویه مظهری اولوب دین مینه قیامتده دلک ظهیر و معین اولسه (عجب دکلدر و بوجه امثله متعدد دین مراد اولدر که برکسه دنیوی و نفسانی بر مراد او زره خلیفه حق اولان مشایخک بانه متوجه اولور کاکادکده درگاه حقندن اکابر آخر حالت یوز کوستروب مقصود اصلی جانبته عزیمت ایلستندن عبارت اولور (می) من درین در طالبه چیز امدم * صدر کستم چون بدلهیز امدم * بن بوقویه بر سننه طلب ایلدی کدم چونکم دهلیزه کدم صدر عالی قدر اولدم (مثنوی) آب آوردم بخفه بهر نان * بوی نام برد تا صدر جهان * او مغان برینه ناندن او تری آب کتوردم نان رایحه سی بنی جنسانک صدر نه ایلدی یعنی نان امید بی بویایه خلیفه حق جنت کبی اولان دار سعادتنه کتورمکه سبب اولدی (مثنوی) نان برون راند آدمی را از بهشت * نان من اندر بهشتی در سرشت * نان آدم علیه السلام حضرت تریب جنتدن طشره سوردی نان بنی بهشته منسوب اولان قوم ایچره تخمیر و تخلیط ایلدی حق تعالی قادر در که بر شیبی برکسه به نسبتله سبب طرد و بعد برکسه به نسبتله سبب قرب و انس ایلله (مثنوی) رسم از اب و زنان همعون ملک * بی غرض کردم درین در چون فلک * بویایه کدم فرشته کبی آب و ناندن قورتلدم من بعد بویاب او زره فلک کبی غرض سز دور ایلرم (مثنوی) بی غرض نبود بگردش در جهان * غیر جسم و غیر جان عاشقان * جهانه غرض سز اولمزدش و حرکتده عاشق لک جسمندن و جانندن غیری یعنی عاشق لک جسم و جان و کورشی و دورانی غرض نفساندر اما عاشق لردن غیر سنک کورشی و حرکتی یادیوی و یا خرو البتته بر غرضدن خالی دکادر (بیان آنکه عاشق دنیا

بر مثال عاشق دیوار است که بر تواب آفتاب زده باشد و جهاد نکرد تا فهم کند که آن تاب رونی از دیوار نیست
از قرص آفتاب است در آسمان چهارم لاجرم دل بر دیوار نهاده چون بر تواب آفتاب پیوسته او محروم ماند بوسه
شریف آنک سیانده در که دنیا به عاشق و طالب اولان دیواره عاشق اولان کسه کیدر که اول دیوار اوزره آفتاب نوری
و بر نوری بلدرادی و جهاد وسیع ایلدی تا فهم اید که اول دیوار اوزره آفتاب نوری و بر نوری رونی دیوار دن دکل بلکه
فلک رابعده اولان آفتاب قرصندن و ذاتند در اول سبیدن لاجرم دیوار اوزره گوکل قودی چونکه آفتاب نوری
آفتاب متصل اولدی و دیوار دن کذریلدی اول عاشق دیوار اولان کسه ابدی محروم قالدی (و حیل بینم و بین
ماشتهون) و حیل یعنی حایل اولندی بینم بو کفار و منافقینک ما بینلر نه (و بین ماشتهون) دخی اشتها ایلد کیری
شیک ما بیننه مراد دیناده اولان حظ و لذت نری و راحت و عزت لدر بر و آیت سورده سبآنک آخریدر (منشوی) عاشقان کل
فی عشاق جزو ما انداز کل انکه شد مشتاق جزو * عاشقان خدای متعال بو جزو کد عاشق دکلدر نه این عشاق
جزو است تقدیر نده اولور بو معنی دخی جائز که حرف ند امد قدر اولوب دینه ای بو جزو کد عاشق اولیمان عاشقان کل
بلکه کادن محروم قالدی شول کسه که جزو مشتاق اولدی جزو اصلنده کادیر لکه بر نئی اندن و غیریدن مرکب اوله
وکل اولدر که بر نیچه جزو لدرن مرکب اوله کما قال صاحب التعریفات الجزو کما ترکب الشئ منه و من غیره والکل ما ترکب
من الاجزاء لیکن اصطلاح صوفیه ده بو محمله واقع اولان جزو کادن مراد بود کدیر بلکه جزو دن مراد ظاهر اسماء
الهیة اولان تعینات کدن مراد مر تبه الوهیتد کما قال صاحب التعریفات الکل اسم الحق تعالی باعتبار الحضرة
الالهية الجامعة للاسماء والصفات ولذا يقال واحد بالذات وبالاسماء والصفات (منشوی) چونکه جزو عاشق
جزو عاشق شود * زود معشوقش بکل خود رود * ریش کار بند عیری شد او * عرفه شد کف در صحنی در در او * چونکم
تعینات موجوده دن بر جزو بر آخر جزو یعنی مظهر اسماء الاهیة دن بر مظهر له عاشق اوله علی الفور انک معشوق
جاد و نباتات و انساندن هر نه ایه کله شئی بر رجع الی اصله فو اسنجه کندی کلی طرفنه کیدر اول عاشق جزو غیره
قولنک ریش کاری یعنی مسخره و مغلوبی اولدی و عمری بهوده بیره ضایع قیلدی بعض نسخه ده ریش کار و ایلد بنده نک
ما بیننده و او عاطفه واقع اولمشد بر تقدیر اوزره معنی اول عاشق جزو مسخره و زبون و غیره قوی کلدی دیک اولور مثلا
هو او هوس دریا سینه غرقه اولوب الغریق تشبیه بکل حبشیش فو اسنجه الی (کیست العنکبوت) اولان مخلوقه اوردی او
(منشوی) نیست حاکم تا کد تیار او * کار خواجه خود کنده کار او * اول مخلوق ضعیف حاکم شریف دکلدر تا اول
عاشقه تیار ایلد یا کد و افندیست کارین قیل و یا خود انک کار نه مشغول اوله مصرع دل اکبر بار کشید بار نکاری
باری * دینار خوب دیش و بو معناده قول عرب دخی مثل قیلنش (اذ زیت فازن بالحره و اذ اسرق فاسرق الدر)
بوسرخی تقریر بیان ایلد کیری و قنده بعض منشوی خوانلر حسن تعبیر ایدیه میوب و تحقیق رتوبه جانیه کیده میوب
تحت اللفظ معنا الیه اکتفاء ایلد کد کدنده سامعیندن بعض علما انلره انکار ایدوب دیکلر که بوسوزدن من وجه زبانه
و سرقه اذن لازم کاورا کور بر مثلد را دلاد عرب بوی بویه دیه کلسلدر دینورسه پس حضرت مولانا قدس الله سره
العزیز بویه مثل قبیحی نه ایجاب ایدر که محل ارشاده اید ایلدیه و بو موضعه آنی کتوروب سوبلیه بو محمله بونلره جواب
شافی بودر که اولامثل لغته ندر و اصطلاحده نه دیر و انک مضربی و موردی ندر بیلک کر که حتی مشکل حل اوله
مثل لغته نظر معنانه در مثل و مثل و مثل شبه و شبیه کیدر پس بو معنای لغویدن شول بین الناس ساوود ایر
و مشهور اولان قوله نقل اولندیکه انک مضربی مورد نه تشبیه اولنه مورد شول حالت اصلیه در که ابتدا اول قول اول
معناده و ارد اولدی و مضرب شول موضعه دیر لکه اول قول اولنده نایضا مضرب مثل اوله پس مورد حالت اصلیه به
و مضرب اکامشه به اولان حالت نایه به دیر لکه بو مثل عریده مورد حره زنا ایلد و در سرقه قیلد که حالت
اصلیه در پس عریه نایضا بر قولی اگر صورتک بر حر و آزاد کسه بی سوه که اول کسه نک بنده سی و اسیری اولیه و طمع
قیلورسه بر شیک بغایت نفیسه طمع قیلد که اول شئی فی حد ذاته دخی و حقیر اولیه دیک محمله مضرب مثل ایلد بونلره کم
حضرت مولانا قدس الله سره العزیز * منشوی * فار بحر پی این شد مثل * فاسرق الدر بدین شد منتقل * دیو
بو معنای اشارت بیور لری یعنی حره زنا ایلد دیک و سورسک بر حاکم بردادی و بر سر و ازادی سود یکدن اوتری مثل اولدی
فاسرق الدر طمع ایدر سن بر شیک بغایت اعلا سته طمع ایلد دیک ایچون معنای اصلیندن منتقل اولدی دیک
اولور بو مثک موردی حرام و مضربی حلالد بویا سیه شرع و عقلا جائز در زرا حلالی حرامه تشبیه و بالعکس کلام نبوت
بنشاده و کلام اولیا الهده جوق واقع اولمشد کما قال علیه السلام عند استعسان کلام عربون الهم ان من البیان
انصر حکم علی طریق التشبیه البلیغ ای ان بعض البیان صحر فالتشبهه مباح مندوب و المنشبه به حرام محظور و فافهم

هذ المعنی والله اعلم بالصواب * منشوی * بنده سوی خواجه شد او ماند زار * بوی کل شد سوی کل او ماند خار * بنده
افندیسی جانیه کندی اول عاشق انک فراقندن زار و محزون قالدی کاک راحیه سی کل جانیه کندی اکا خار قالدی
یا خود اول خارله قالدی دیک اولور * منشوی * او بنده دور از مطلوب خویش * سعی ضایع رنج بابل پای ریش *
اول کسه کندی مطلوبندن دور و جدا فامش سعی ضایع رنج و زحمتی بابل آتانی مجروح یعنی عاشق صورت اولان
کسه نک مثالی بودر (منشوی) همچو صیادی که کیدر سایه * سایه کی کرد در اسر مایه * مثلاً شول بر صیاد کبی که
اول بر سایه طوته سایه اکاچن بر سر مایه اولور (منشوی) سایه مرغی گرفته مرده سخت * مرغ حیران کشته بر شاخ
درخت * مر دابله بر مرغ غلک سایه سنی محکم طویش اغاچن بودانی اوزره مرغ حیران اولمش بویه دیک * منشوی *
کین مدغم بر که می خندد عجب * اینت بابل اینت بوسیده سبب * بومد مخ عجب کیم اوزر نه کور یعنی نه شئی اوزره
شاد اولوراشته سکا بابل اشته سکا چور عیش سبب سایه دن مراد صور کونیه و مر غدن مراد اسماء الاهیة اولور چن
بر عاشق صورت صورت کونیه دن بر صورتی صید قیلده و آنی صید ایدم واله کتوردم دیوشاد اولسه اول اسم الاهی
وصفت ربانیه صورت اکا سایه و اول صورت حقیقت کبی واقع اولمشد راسان حاله اول ایلد ایچون دیر که بویه نه اوزره
شاد اولور نه اوزره خنده قیلور زهی بابل بیره سعی و طلب و زهی بوسیده سبب که بونک نتیجه سی همان محضا
زحمت و تعبدر * منشوی * و روق کوی جزو پیوسته کاست * خاری خور خار مقرون کاست * بویت شول عرفان
جزو صا حیلر که مخلوقه حب طبعیلری مقتضای سنجه محبت ایدوب بونک محبتی حقیقت محبتدیر دیو تاویل ایدنلر
سوالنه جوابدیر برور لکه ای اسیر صورت اکرسن دیرسک و سوال ابراد ایلر سک که بنم سود یکم جزو خود که پیوسته در
یعنی مر تبه الوهیتک بر صفتندن و یا خود بر نیچه اوصافنک آینه و مظهر یدر پس بونک اثر یدر بونک حسنی انک حسن
و جمالک بر تویدر و ایلد و ایچون بر جزو سومک معنای کلی سومک اولدی جواب بودر که اگر سنک قنده جزو محبت
کله محبت اولدیه خار دخی کاک جزو یدر خار یک خار که مقرون و متصدا بونده کاه عذاب و عقاب و قهر و غضب
بی حساب دخی اول مر تبه نک جزو و اثر یدر پس آنی دخی قبول ایلد زیر او خار اول کاک خاری و بونار اول یارک نار یدر
پس مشتیمانندن قاجق و بونکونه تاویلدن حکمک سالک لازم اولمشد در بویت بویه زعم ایدنلر ایچون دینلر دندر
(بیت) فان تصبر علی التیران فاعص * والا کن عن العصیان قاص (م) جزو زیک رویت پیوسته بکل * ورنه خود
باطل بدی بعت رسل * چون رسولان از پی پیوستند * پس چه پیوندندشان چون یک نشد * بویات جزو کله
پیوسته در و جزو سومک کلی سومک دیر نه هم تسلیم و هم رددر یعنی ای جزو کله پیوستدین نم اجزای عالمدن
هر بر جزو و اشخاص بی آدمدن هر بر شخص من حیث المظهر به مر تبه الوهیته پیوسته و هویت الاهیة نک
اسما و صفاتیه بو جهل دن سرانی علی السویه در و لیکن هر بر جزو یعنی هر بر مخلوق کندی امکا نیشلری جهتندن
و تعین اقتضای اعتبار ایلد کل اولان مر تبه الوهیته پیوسته دکلدر زیرا که جمیع اسماء امکا نیشلری حسیله و تعینلری
اعتبار ایلدیه هی اولسه و عین واحد مر تبه سن بولسه انبیاء عظام صلوات الله علیهم اجمعین یعنی و اولیا
کرامک دخی ارشاد و هدایتی بابل اولوردی و بی معنی فالوردی چونکم انبیاء عظام خلقی خالقینک قرینه و معرفته
پیوسته قیلندن اوتریدر بر پس نه بی اولمشد در چونکم بر تن حکمده در در را کور هو اولسیدی و یک تن مر تبه سن
بولسیدی انبیاء علیهم السلام کلسی تحصیل حاصل اولوردی بلکه انبیاء علیهم السلام خلقی ارباب متفرقه
و جزو به دن رب الاربابه و جامع جمیع اسماء و صفات اولان الله دعوت و ارشاد ایچوندر کما قال الله تعالی فی حق نبینا علیه
السلام قل هذه سبیلی ادعوا الی الله علی بصیرة انا و من اتبعنی و سبحان الله و ما انا من المشرکین) یعنی دی یا محمد ارباب
متفرقه بنده لرنه که شوطریق توحید که صراط مستقیم اندن عبارتد برنم بولدر بن خلافتی دعوت ایلرم مستحجم
جمیع صفات اولان الله (علی بصیرة) لاعلی جهل و لا غفله و بکا و ایا و ارشاد دخی بویه دعوت ایدر بر پس بن الاهی
غیری اکا شریک قیلندن تنزیه ایلرم و بر انک حینده مشرک کردن دکلر (م) این سخن بیان ندارد ای غلام روزیکه شد
حکایت کن تمام * ای غلام بوسوز بایان طو غر زو و قنسر اولدی یعنی کچ قالدی حکایتی تمام ایلد (سپردن عرب هدیه را
یعنی سپور انغلامان خلیفه) منشوی) آن سبوی آب راد ریش داشت) تخم خدمت راداران حضرت بکاشت) عرب
بادیه نشین اول صودستیسین ایلر و طو تدی اول حضرتده خدمت و عبودیت تخمینی اکدی (م) گفت این هدیه بدان
سلطان برید * سائل شه راز حاجت و اخیرد) اعرابی اول غلامان شاهه ابدی بوهیدی بی اول سلطان ایلر و شاهک
سائلنی حاجتدن کیر و الکز و مر ادنی حاصل قیلک (م) آب شیرین و سبوی سبوز نو * زاب بارانی که جمع آمد بکو *
بوهیدیه لذت و بویکی و شل دستیدر شول بر باران صو شدندر که جو قورده جمع کلدی بوندن مراد شول بریه صورتی

مجااهده ايله قطع ايدوب درگاه حقّه واصل اولدقدنصكره نورتهقوايله وجودى دستيسى سيزونوقد دوخته اولان
 و آب علم قليل ايله طولان كند ينك هديه سنى برشى زعم ايلوب نقيبان درگاه الهى اولان اصفيايه ويا خود خادمان
 باب عزت اولان ملائكه به عرض ايلسنگ صورت حال اولور (منشوى) خنده مى آمدن قيبان ازان * ايلسنگ بذر قند
 آتراجحوجان * نقيبله اول هديه دن خنده كدى ليكن آنى جان كى قبول ايلد بلر (منشوى) زانكه لطف شاه
 خوب باخير * كرده بود اندر همه ارگان اثر * زيرا كه با علم و با خبر اولان خوب شاهك لطفى جميع ارگان واعيانه اثر
 ايلسدى (منشوى) خوى شاهان در رعيت جا كند * چرخ اخضر خال را خضر اكنه * زير شاه ملك خوى رعيتك
 وجودنده برابر كميل الناس على دين ملوكهم بشل فلان خال * زمينى بشل ايلرينه ماده بود در بد مسافه وارا بكن
 بيله پس پادشاه مله متعلق اولان خوى و خصلتك بياينه شروع ايدوب بيوررلر (منشوى) شه چو حوضى دان حشم
 چون لوله ها * آب از لوله روان در كوله ها * اى مستمع اولان كسه فى المثل پادشاهى بر حوض كى و خدم و خشمى لوله
 كى بيل آب لوله دن كوله ر جايدر كول غدرديد كاريدير * منشوى * چونكه آب جله از حوضيست پاك * هر يكى
 آنى دهد خوش ذوقك * چونكه جله لوله لرك آنى بركا حوضد ندر هر بر لوله خوش و ذوقلو بر آب ويرر (منشوى)
 و دران حوض آب شورست و بليد * هر يكى لوله همان اردديد * و كراول حوضده شور و ناپاك صور و ارايسه
 هر بر لوله همان اول آنى ظاهر كتورر (منشوى) زانكه پيوست هر لوله بچوص * حوض كن در معنى اين حرف
 حوض * زيرا كه هر لوله حوضه متصل در بوحرف كلامك معناسى آيه حوض ايله يعنى تعمق و تفكر قيل ديك اولور
 و بولكلامك معناسنه حوض و تعمق ايلك بولكونه اولور كه بوضورت عالم برجسد مسوا كبيدرو پادشاه مله مانند قلب
 و ارگان دولت و خادمان باب سلطنت مانند جوارح و اعضاد بجن قلب مشابه سنده اولان پادشاه صالح اواسه
 ارگان دولت واعيان سلطنت بلكه جميع رعيت دخی صالح اولور و اكر مانند قلب اولان پادشاه فاسد اولور سه
 بواعضا وجسد حكمنده اولان كسه ل دخی فاسد اولور نته كم نعمان ابن بشير دن روايت اولسان حديث شريفك
 معناسنده صدر الدين قنوى حضرت تبرى بويله ديشدر كه اول حديث بودر قال صلى الله عليه وسلم ان فى جسد ابن
 آدم لمغصه اذا صلحت صلح الجسد و اذا فسدت فسد الجسد الا وهى القلب پس آفاق نفسه و انفس دخی آفاقه مطابقدر
 نته كم آفاقه پاشاه صالح اولسه انك جنودى دخی صالح اولور كذلك نفس آدميه قاب صالح اولسه انك جنودى
 مشابه سنده اولان اعضا و جوارح دخی صالح اولور كما قال عليه السلام القلب ملك اذا صلح الملك صلحت جنوده و اذا
 فسد الملك فسدت جنوده رواه ابو هريره رضى الله عنه كذا فى الجامع الصغير) كل كم راع و كل كم مسؤل عن رعيته حديث
 شريفك فخوا سنج هر كس كندى وجودنك والى التنده و تحت حكمنده تصرف ايلد بكي كسه لرك راعيسيد در هر كس
 كندى عقل و جانده موجود اوله وجود ظاهر بسنه و تحت حكمنده اولان كسه لرك انا يترشح بما فيه فخوا سنج اندن
 ترشح ايلوب انله تأثير ايلك مقرر در نته كم بومعنايه مناسب بيورر (منشوى) لطف شاهنشاه جان بى وطن * چون اثر
 كردست اندر كل تن (بى مكان و بى وطن اولان جان شاهنك لطافت و صفاتى تنك كلى جزونه نه كونه اثر ايلسدر بر كسه نك
 تنى كورد بكن كى انك جانك لطافتنه و صفات جيده سنه استدلال ايلرسن (منشوى) لطف عقل خوش نهاد
 خوش نسب * چون همه تن رادر ادر در ادب * و كذلك خوش نسب و خوش طبيعت اولان عقلك لطافتى جميع
 جسدى نيجه ادبه كتورر يعنى نظرايه جسدنى آدمه كه انده اولان ادب و حيا و ايمان و بونلر امثالى اولان خصال
 حسان جميعا عقلك آثار و شائيدرك بى عقل اولنده ادب و حيا و ايمان اولر (منشوى) عشق تنك بى قرار بى سكون
 چون در ادر كل تن رادر جنون * سكونسز قرار سز شوخ و شنگ اولان عشق جميع تنى نيجه جنونه كتورر
 يعنى تنك جنون و ديوانه لى عشقك تأثير نيندر * منشوى * لطف آب بحر كو چون كوثرست * سنك ريزهش جله در
 و كوهرست * دريا آينك لطافتيكه اودر يا كوثر كيدر انك خرد طائى جله در و جوهر در يعنى دريا نك صونك
 خاصيت و لطافتندركه اكثر انك سنك ريزه لرى ريزه در و جوهر واقع اولسدر بولكلام در و جوهر محلى اولان دريايه
 كوره در (منشوى) هر هنر كاستن ابدان معروف شد * جان شا كردان بدران موصوف شد * محصل كلام و نتيجه مرام
 هر هنر كه استاد انكه معروف اولدى و اول هنر ده مهارت و حذاقت بولدى شا كردلر نك جانى انكه موصوف اولدى
 (منشوى) پيش استاد اصولى هم اصول * خواند آن شا كرد چست با حصول * مثلاً اصوله منسوب استاد قنده
 حصول ايله اولان چست و جابك اولان شا كرد هم اصول او قور يعنى علم اصولى حاصل ايتكمكه چست و جابك اولان اول
 اصولى انك قنده هم اصول او قور ديك اولور * منشوى * پيش استاد فقيه آن فقه خوان * فقه خواندى اصول
 اندر بيان * فقيه اولان استاد قنده اول فقه اوقو بى شا كرد فقه اوقور بيان رعبير و قنده اصول اوقور

(م) پيش استادى كه او تحوى بود * جان شا كردش از تحوى شود * شول براستاد قنده كه اول استاد تحوى اوله
 آنك شا كردنك جانى اندن تحوى اولور (منشوى) باز استادى كه او محورهست (جان شا كردش از محورهست) كبرو
 شول براستاد كه او طريق حقت محو و فائيد رانك شا كردنك جانى اندن شاه حقيقينك محويدر يعنى طريق حب
 الهيمده فائى اولان مرشدن انك شا كردلر دخی فنا او كرنورلر و كند بيلر شاه حقيقينك محوى قيلورلر * منشوى *
 زين همه انواع دانش روزمره * دانش فقرست ساز راه و برلر * بود و كلى انواع علوم دن موت كوفى فقر علم در راه
 آخر نك ازنى و دوزنى كتاب و سنت على علم فقر در كه بوجه عبدك فناسنى و ربك بقاسنى مبین و مفسر در و كتاب و سنته
 موافق اولان اوليا و علمانك علملر دخی هب دانش فقر در و الحاصل علم ابكى قسمدر برى علم نافع برى غيرى نافع كما قال
 عليه السلام العلم علان علم فى القلب و ذلك العلم النافع و علم على اللسان فذلك حجة الله على ابن آدم رواه جابر پس علم
 نافعك جيعسى علم فقهمده داخلدر (حكايك ما جرای تحوى و شستيبان (م) آن بكي تحوى بكنشى در نشست
 رويك شستيبان نهادن خود پرست * او بر تحوى بر كیده اوترردى اول خود پرست * كشتيبانه يوز قودى يعنى توجه
 ايلدى (منشوى) كفت هيچ از تحو خواندى كفت لا * كفت نيم عمر نوشد در فنا * اول تحوى كشتيبانه ايتدى هيچ
 تحو دن اوقود نيمى كشتيبان ايتدى اوقو دم تحوى كشتيبانه ايتدى سنك عمر كك نصفي فساد كتدى * منشوى *
 دلش كسته كشت كشتيبان زتاب * ليمك آن دم كشت خامش از جواب * كى حرا رتدن دل شكسته اولدى ليكن
 اولام جوابدن خاموش اولدى * مى * باد كشتى را بگردانى فكنده * كفت كشتيبان بدان تحوى بلند * امر الهى ايله
 باد كشتى فى بر گردابه براقدى كى صوت بلند ايله اول اهل تحو ديدى * منشوى * هيچ دافى اشنا كردن بكو * كفت
 نه اى خوش جواب خوب رو * هيچ بوزمكك بيلور ميسن سويله تحوى ايتدى اى خوش جواب و خوب رويكزم
 (منشوى) كفت كل عمرت اى تحوى فناسست * زانكه كشتى عرق اين گرد اهاست * كى تحوى به ايتدى سنك عمر كك
 كليسى فنادر زيرا كه كشتى بولكردا بولك غرقيدر (م) محوى بايدنه تحو ايتد ابدان * كرو تحوى بى خطر در آب ران
 * بيل بولمده محو كرك تحو كركزا كرسن محوى ايسك آب ايچنه خوف و خطر سز سور بوقصه دن حصه اولدر كه
 كشتى وجودك شكسته اولسى و قنده علم قيل و قال انسانه فائده سى اوليوب بلكه علم محو و حالك نفع وفائده سى
 اولديغى افاده ايلر (منشوى) آب دريا مرده را بر سر نهد * و بر بوزنده ز دريا كى رهد * آب دريا مرده بى بائى اوزره قور
 و اكر دى اوله دريا دن بجن قورقورلور (منشوى) چون بمردى قوز اوصاف بشر * بحر اسرار تهمد بفرق سر * چونكم
 سن بشر و صفارندن اوله سن و مو و اقبل ان مو و اخوا سى اوزره اولمزدن اول اولوب مرته فائيه ايروب قرب حق بولهن
 اسرار الهى دريا سنى باشنك اوزر نه قور و سكا تعظيم و تكريم قيلور (منشوى) اى كه خلق انرا تو خرى خوانده *
 اين زمان چون خبر برين بچ مانده * اى شول كسه كه خلايقه سن خرا و قور سن يعنى علمكه مغرور اولوب انله خرا يه هم
 ديو قور سن بوزمان خركى بويچ اوزره قالمش سن يعنى اشك بوز اوزره طير نوب قالد يغى كى سندن بوزمان بودنياده
 خركى قالوب ايلرو كيدنه ممشن و آخرت و عالم حقيقت جابنه سير و نقل ايدنه ممشن (م) كرو علامه زمانى در جهان
 نك فنای اين جهان بين وين زمان) كرسن جهانده زمانك علامه سى ايسك اشته بوجهانك و بوزمانك فناسنى كور يعنى
 علامه لك اولدر كه بوجهانك و بوزمانك فناسنى حقيقه مشاهده ايلوب علمنى و علمنى مجرد بى ايجون قيله (م)
 هر دى خوى را از ان درد و ختم * تا شمارا تحو محو آمو ختم * فقه فقه و شتو تحو و صرف صرف) در كم آمد يابى اى بار
 شكر ف * هر دى تحوى قصه سنى عرب باديه نشين قصه سنك ما بينه اول جهتدن كتورر و بكدك و انك بولمده ضم
 ايلدك تا كه مزه محو و فنا تحوى يعنى علمنى و فاعده سنى او كرده وزويت ثابتنك معناسى فقهك مفهومى و تحو
 مقصودنى و صرفك تبديل و تغييرى ايسك لك كده و بوق اولقده بولور سن اى اولوبار فتهك فقهه و تحو و صرفك
 صرفه اضافتى عامك خاصه و لغو نك اصطلاحى اولان اضافت لفظى قيلند در فقه اصلنده فهمه ديرلر و اصطلاحده
 مسائل و احكام شرعيه به مع ادلتها عالم اولغه ديرلر و تحو لغتده برفاچ معنايه كا و ر بولراده قصد معناسنه در كه بمعنى
 مقصود در و اصطلاحده شول قواعد و قوانين ايجون وضع اولنان علمدر كه انكه احوال ترا كيب عربيه اعراب
 جهتندن معلوم اولور و صرف لغتده تبديل و تغييره ديرلر و اصطلاحده شول قواعد و قوانين ايجون وضع اولنان علمدر كه
 انكه احوال اينيئه كلمه معلوم اوله پس مضاف اولان مصدرلر مفعول معناسنه اولور مثلاً فقه بمعنى مفعوه يعنى
 مفهوم و تحو بمعنى مخو يعنى مقصود و صرف بمعنى تبديل و تغيير پس تقدير كلام بويله ديك اولور كه مسائل شرعيه
 و احكام مرعيه نك مفهومى و تحو علمك مقصودنى و صرف علمك تغيير و تبديلى جله علم فقرده و بولقنده بولور سن
 اى يارسنى علم فقهك مفهومى عبوديتى كاليه ادا ايلد كدر پس كاليه عبوديتى ادا بولقنده و كم آمده لكده در علم تحو

قصه ای اصلاح الفاظ ایله کدر و اصلاح الفاظ من مقصود معنی درست اولمقد درس معنادرست که دخی علم محو
وفساده بولور کذلک صرفت تبدیل و تغییر کی تبدیلات و تغییرات علم محو و فساد بولور و نه که علم صرفه بنای
کله تبدیل و تغییر اولدی بی کی علم محو و فساد کم آمد لکده دخی بنای انسانی تبدیل و تغییر اولوب اصل بشر ییدن
حیقر نشئه آخر حاصل اولور بومعنی دخی قابلدر که فقهی فهم ایلمکی و تحول قصصی و یا خود بر آخر نوعی و صرف
علمی تغییر ایدوب بوزمقلخی کم آمد لکده بولور سن دیمک اولور (منوی) آن سبوی آب دانشهای ماست * و آن خلیفه
دجله علم خداست * اول سبوی آبدن مراد بزم دانش عزیز درو عر بدن مراد برزواول خلیفه دن مراد دجله علم خدا در
(م) ماسبوه ها برید جله می بریم * کره خردانیم خود را ما خیریم * بر آبله بر سبوی دجله به ایلرور یعنی بزد جله علم
خدا به متوجه اولدده کنیدی علمزدستیسنی برئی صافوب یله ایلرور بوز تقدیر بجه اگر بکنند عزی خیر یلار سنک
خرواحق زرا (وما اوتینم من العلم الاقلیلا) فخر استجه جمیع انبیاء علیهم السلام و اولیای کرامک علمی بجر علم حقه
نسبتله بردستی صو قدر درس بوجله دن برانسانک علمی برقطره قدر درس بومعنیایی بولور کنینه علم و علمانی برئی
عدایدوب درگاه حقه ایلرور و کنه و بی یوله ایکن خرواحق بیلرور اول کسه خیر لکده خردن بدتر در (منوی) باری
اعرابی بدن معذور بود * کوزد جله غافل و بس دور بود * باری اعرابی اول آب سبوی تحفه ایلرور سبیل معذور ایددی
زیرا که اول دجله دن غافل و زیاده بعید ایددی (منوی) گرزد جله با خبر بودی چوما * او بریدی آن سبورا اجابجا *
اگر اعرابی دجله دن بزم کی با خبر ایددی اول اعرابی اول سبوی آبی منزل بمنزل بغداد جانیله ایلرور (منوی)
بلکه از دجله چو واقف آمدی * آن سبورا بر سر سنی زدی * بلکه دجله دن چونکه واقف کایدی اول سبوی
برطاشک باشنه اورردی و اول درگاه فقر تام ایلرور (منوی) قبول کردن خلیفه هدیه را و عطا فرمودن
با کمال بی نیازی از آن هدیه و از آن سبوی (منوی) چون خلیفه دید و احوالش شنید * آن سبورا برزور کرد و عزیز * چونکه
خلیفه اعرابینک ارمانی کوردی و آنک احوالی اشتدی اول سبوی التووندن پرا بیلدی و اندن زیاده هم اکا خلعت
و نعمت و بریدی (منوی) آن عرب را گردان فاقه خلاص داد بخششها و خلعتهای خاص اول اعرابی بی فقر و فاقه دن
خلاص ایلدی بخششها و خاص خلعتله و بریدی (منوی) پس تقیما برافرمود آن قباد آن جهان بخشش و آن بجزداد
پس اول قباد تقیما بریدی اول بخشش جهانی و اول عدل دریایی (منوی) کین سبورا برزور بدست او هدیه * چونکه
وا کرد سبوی دجاش برید (که بوزر اولان سبوی آنک الله و بریکز چونکه بوزادن دونه آبی دجله جانیله ایلرور (منوی)
از ره خش آمدست و از سفر * از ره دجله ش بود نزدیکتر) قوری و قوره بولندن کلمشدر اول اعرابی سفر دن دجله بولندن
اکا نزدیکتر اولور مکانی پس اول تقیما بر اول برزور اولان سبوی اکا و بروب آبی کتور و بربکی به قودیلر * منوی * چون
بکشتی در نشست و دجله دید * سجده می کرد از حیای خید) چونکه کیده او قوردی و دجله می کوردی حیای و شرمندن
سجده ایلدی و اکدی بولید دیو * منوی * کای عجب لطف این شه و هاب را * و آن عجبتر کوستدن آن آب را * که بوهاب
اولان شاه ایچون عجب لطف وارد و اول قی عجب تر که اول پادشاه اول ماعرا کدی الدی * منوی * چون پذیرفت
از من آن دریای جود * المچنان نقد دغل راز و زود * اول جود و کرم دریایی بندن نه حاله قبول ایلدی انجلین دغل
و حقیر نقدی علی الفور و قفسن (منوی) کل عالم را سبودن ای پسر * کونود از علم خوی تابسر * ای پسر جمیع عالمی
فی المثل سبوی لکده اول عالم سبوسی علمدن و خویله دن تاباشنه دل بر در (منوی) قطره از دجله خوی اوست * کان
عجب بجز بری زیر پوست * اول الله خویله دجله سندن بوعالده اولان خویله برقطره در که اول خدانک خویله
بر لکندن یعنی وفرت و کثرتندن پوست الله صغیر و صورت دائره سنه داخل اولر بپوست الله کلان و صورت
دائره سنه داخل اولان جمال و کمال آنک دریای جمال و کمالدن برقطره در (منوی) کنج خنی بد زبری چاله کرد خال را تابانتر
از افلاک کرد * کنت کنز الخفیا فاحببت ان اعرف خلقت الخلق لاعرف حدیث شریفک فخر استجه غیب هویت
مرتبیه سنه جواهر احوال و صفاته مالا مال برکنز خنی ایدی بر لکندن یعنی صفات علیه سنک و اخلاق جلیله سنک
کماله مقتضیاتندن برده غیبی جال ایلدی خاکی افلاکدن تابان تر و روشنتر ایلدی یعنی عالم خاکی و یا خود جسد خاکی
بی آدمی احوال و صفاته مظهر قلیله افلاک کندن من حیث المعنی منور ایلدی * منوی * کنج خنی بد زبری
چون کرد * خال را سلطان اطلس بوس کرد * حضرت الوهیت مرتبه احدی سنه کنز خنی و پنهان ایدی اوصاف
کالات و فریت و کثرتندن جوش ایلدی خال جسد بی آدمی اطلس بوش سلطان ایلدی اول جسد تراییه
سلطانده اولان قوت و قدرت و مهابت و سطوت و بولر امشالی اولان صفت و حالت اول دریای کمال و جمال کدر
والا بوظا که باره بر بوضفتمری نروده بولور دی * منوی * و بریدی شایخی از دجله خدا * آن سبورا و فساد کردی فساد

اگر آب علم و جماله پراولان وجود دستیسنی مقبول و مفهم عدایلین کسه خدای تعالی کدجله کمال و جمالندن
بر شایخی یعنی بر جدول و خلیجی کوردی اول وجود سبوسی اول کسه فساد ایددی اول وجود کد آنک قنده اعتباری
قالیموب آبی بالکلیه محو ایدوب خدا جانیله بی وجود اولدی بی حاله کیدیدی * منوی * آنکه دیدندش همیشه
بی خودند * بخودانه بر سبوسی زدند * اول کسه لکده دجله خوبی * خدادن اولان شایخی * کوردیلر همیشه
بی خود لدری خود لکی و اهل فسادماندی سبوی وجود لری و زره سنک فقر و ریاضتی اوردیلر و کسر وجود ایدوب
غنا مرتبه سنه ایدیلر * منوی * ای زغیرت بر سبوسی زده * وین سبوز شکست کامل تر شده * ای غیرتندن
و همت و محبتندن سبوی وجود و زره برطاش اورمش بوسبوصش اولمقدن کماله اولشدر * منوی * خم شکسته
آب از ونا ریخته * صدر رستی زین شکست آنک ریخته * کوپ صممش و اندن آب دو کلمش بوزدرستلک بوشکسته لکدن
اول خم قو برمش و حاصل امتش مراد وجود مو هو سنک صمشی و عقلک کامل اولمسی و خم کی اولان صفت
نفسانینک صمشی و آب عقل و آب عرفانک اندن دو کلیوب ایمان و ایقانه و اذواق جان و جنانله اکا کنجه درستلک
حاصل اولسندن عبارت اولور * منوی * جزو جزو خم در رقصست و حال * عقل جزوی را نموده این محال * کوپک
جزو یک جزوی رقصده و حاله در لیکن عقل جزوی به بر حال محال کوردشدر خدن مراد وجود انسا ایدر آنک جزو ندن
مراد هر بر عضوی اوله و جزو جزو ندن مراد آنک نابعلری اوله چونکم سالت وجود خن صیوب فانی اوله و آب معنایه
وصول بولوب روحی آنکه طوله آنک هر بر عضوی کمال ذوقندن رقص و حاله اولور لیکن عقل جزوی صاحب لری به بر حال
محال * کورینور که اندر سندن غافلر و بوعالدن جاهلر در * منوی * نه سبوی سدادن حالت نه آب * خوش بین
والله اعلم بالصواب * بوحالنه نه سبوی نه آب ظاهر در بوسوزلک حقیقتی خوش کوردی و کلماتک ماهیته نظر
ایر کور الله تعالی صوابه اعلمدر اگر بر سبوی بیده بکو نه معانیلک اطلاعنه استعدا بوقودن بکو نه معنایی
نیجه خوش کوره هم جواب بوزر * منوی * چون در معنی زنی بفت کنند * بر فکر زنی که شهبازت کنند * چونکم
معنی قیوسی فقه سن سکا آچار لکرت قنادی اور که سنی شهباز ایلرور المرطیر بجناسی الهمة والفکره فخر استجه
انسان همت و فکرک جناح لری ایلرور و چار بوعال صور ندن کدر ایدوب جانب معنایه بکر و اول عالمک شهباز بیلرور
بروازی اولوب وجه مقصود نک تقابلی آچار (منوی) بر فکرک شکل آلود و کران * زانکه کل خواری ترا کل شد چونان
سنک فکرک قنادی بالیغه بولشمش و ثقیل اولدی زیر اکل بیچینسن سکا بالیجی نان کی اولدی (منوی) نان کاست
و کوشک کتر خوار ازین) تاغالی هم و کل اندر زمین نان و کوشک اصلنده کدر بولندن ازرق بی تا کل کی زمینده قالمیه سن
اما عجب حالدر که سکا نه آخلق و نه طوق فائده ایلر (منوی) چون کرسنه می شوی سلک میشوی) تند و بد بولند و بد لک
می شوی * چونکم آج اوله سن سن اولور سن یعنی سن کی بد خواولوب تند و بد بولند و بد لک اولور سن یعنی غصبلو
و انصالی و مقارنتی قیج و بد اصل اولور سن (منوی) چون شوی نویسمی داری شوی * بی خبری با چود یواری شوی
چونکه طوق اولدک بر مر دار اولدک بر دیوار * کبی آقا سز خبر سز اولدک یعنی دیوار نیجه سر کشته قادر کاسه و نه
کونه بی فهم و بی خبرایه سنه طوق اولدیغک حینده بی فهم و بی خبر اولوب کندی مرتبه کدن عبادت و طاعت
جانیله نقل و حرکت ایلر سن دیمک اولور (منوی) پس دی می دار و بد بگردم سکی * چون کئی در راه شیران خوش تکی
پس بر دم می دار سن و بر غیری دم کلبسن شیران دین بولنده نیجه لطیف بلکالک ایلر سن * منوی * آلت اشکار خود
جز سنک مدان * کتر لک انداز سنک را استخوان * کندی اشکار کالک و سببکی کلبدن غیری بیلر لک اشکاردن مراد
نفس اماره در که صید دنیا ایلر که آلت اولمشدر کلبه استخوانی ازرق آت یعنی سنک نفسک غدا سنی آرزو و برب آتی عقلکه
تابع ایت (منوی) زانکه سنک چون سیر شد سرکش شود * کسوی صید و شکار خوش دود * زیرا کلب چونکه طوی
اولدی سرکش اولور لطیف صید و شکار خوش جانیله بجن بیلر (منوی) آن عرب را بی نوایی می کشید * تابان درگاه
و ان دولت رسید * اول عربی از قسزلق و محتاج لک چکدی تا اول درگاه و اول دواته بئندی (منوی) در حکایت
گفته ایم احسان شاه * در حق آن بی نوای بی پناه * حکایتده دیشر شاهک احسان بی اول پناه سز اولان بی توانک
حقنه یعنی اول پناهی اولین فقیر لک حقنه اولو اولان شاهک احسان بی مقدمه حکایه ده کرا بلیشدر (منوی)
هر چه گوید مر د عاشق بوی عشق * از دهانش می جهد در کوی عشق) مر د عاشق هر نه سولر سه عشق قو قوسی آنک
دها ندن صبحار عشق محله سنه یعنی مرتبه عشقه مر د عاشق هر نه سولر سه آنک اغزندن عشق رایحه سنی ظاهر
اولور که کل آنه بر شیخ بامافیه بومعنایه شهادت قیلور (منوی) کربکویده فقه فقر ایدهمه * بوی فقر اید از آن خوش دمدمه
اگر مر د عاشق فقه سولر بلیه اندن جمیع فقر کور اول لطیف صید و شکار خوش سوزلر عاشقندن فقر رایحه سنی کاور

(مثنوی) و بر کوبید که در دوی دین * اید از گفت شکش بوی بقی * اول می دعا شوق کر کفر سوبله دین راجحه سنی
 طور آنک شک و گمانه متعلق اولان سوزندن بقی راجحه سی کاور * مثنوی * کف کز کز بحر صدق خاستست *
 اصل صاف آن فرع را راستست * کف کز دین مراد شک و گمانه متعلق اولان و شرعه مخالف کلان سوزدر عاشق
 باطنی دریای صدق و یقیند بر پس معنی بویه دیک اولور که مثلاً کری کبرک بر صدق دریا سندن: فالقمشدر یعنی اگری
 کبول کبی اولان شرعه مخالف و عقله مناقض سوزر آنک دریای صدق اولان درو شدن ظاهر اولمشدر صافی
 اولان اصل اول تیره اولان فرعی بر مشدر یعنی آنک صافی و وافی اولان درونی اول کز و مر اولان گفتارینی نور یقینله
 ترین ایشدر حقیقته نظر ایشک اول کچ اولان کلام راست و اول کلام نامعقول فی الحقیقه مختار و معقولدر
 می) آن کفش راصافی و محقق دان * همچو دشنام لب معشوق دان) مر دعا شوق کچ اولان کفی یعنی نامعقول اولان
 کلامنی صافی و لایق و مقبول بیل معشوق لبک دشنامی کبی بیل یعنی معشوق کلام دشنام امیزی اگر چه جواب
 تلخدر لیکن عشاقه اول شیرین کلمشدر * مثنوی * کربکوبید کز غایدر راستی * ای کزی که راست را آراستی * عاشق
 حق اگر اگری سوبله اول طوغریلق کوسر ترای لطیف بر کچ که راستی برده دی مر ادعا شوق نامعقول اولان کلماتی
 عادل مشر و معقول اولان کلماتدن لطیف اولوب انلر راست اولان کلامنه بونلر کلامی زیب و زینت و بر مسنی
 اشعار ایلرته که اکثر عقله عاشق الهینک کلامیله کندی کلامرینی ترین ایلر و فلان عاشق سوبله دیش دیوسو بیلر
 * مثنوی * از شکر کرشکل نانی می پزی * طم قند اید ترا چون می می * مثلاً کرشکردن بر نان شکلی دوزهن
 و پشورهن اگرانی امه سن اندن سکا قند لذتی کاور نان لذتی کلمر کذلک عاشق مقالتی بوکا کوره قیاس ایل (مثنوی)
 و ریساند مؤمنی زین و ن * کی هلدانرا برای هر ن * مثال آخر اگر مؤمن التون بت بوله هرت پرست ایچون آتی
 بچن قور * مثنوی * بلکه کیردندراتش افکند * صورت عاریتش را بشکند * بلکه مؤمن اول و نئی طور اتش
 ایچره براغور آنک عاریتی صورتی صبر * مثنوی * تا نماند بر ذهاب نقش و ن * زانکه صورت مانعست و راهزن *
 تا التون اوزره بت نقشی قائمه زرا که صورت آنک التون سندن منتفع اولغه مانع و هر زنده برس بچن بر مؤمن عارف
 بر کلام نامشروع و نامعقول کورسه در حال آنک ضننده اولان منافع و اسراره نظر ایلر کرانک تخننده نیجه فواید
 و منافع موجود اید آنک صورت ظاهره نامشروع و نامعقول اولد یغنه باقیوب آنک الفاظ و سروده اولان کز مر
 لکن از اله ایدوب زرخالص کبی اندن معنایی اخذ ایلر * بیت * لفظا کر راست بودیا کر * هیچ قیر مزبزه معنی کر
 دین بومعنایه دلالت ایدر * مثنوی * ذات زرش دادربانیتست * نقش بت بر نقد زرعاریتست * و نلر ز اولان
 ذاتی دادربانیت و عطای الوهیتد رما بت نقشی نقد زرا و زرعاریتد را کا اعتبار یوقدر اول نقش بت ذات ذهی خیت
 ایلر (مثنوی) هر کیک نو کایمی رامسوز و رصدای هر مکس مکذار روز * ای قبل و قاله نظر قیلان و معنادن غافل
 اولان بر پیردن اوتری سن بر کایمی باقه و هر مکس آواز و صداسندن نهاری ترک ایلر بلکه آواز مکسه التفات
 ایلوب فواید و زدن منتفع اول * مثنوی * بت پرستی چون بمائی در صورت * صورتش بکذار و در معنی نکر *
 چونکم صور تکرده فاله سن بت پرست سن آنک صورتی قو و معنایه نظر ایلر * مثنوی * مر دجی همه حاجی طلب *
 خواه هندی و خواه ترک و با عرب * چه منسوب اریسک بر حاجی همه طلب ایلر * کسه هند و کسه ترک و با عرب
 اولسون (می) متکراند نقش و اندر ترک او * متکراند عزم و در آنک او * آنک نقشه ورنکنه نظر ایلر زرا اول لازم
 دکلر آنک عزمه و قصده نظر ایلر که لازم اولان بود * مثنوی * کرسپاهست او هم اهنک نوست * توسیدش
 خوانکه همز نوست * اول هند و کچه سپاهدر لیکن سنک هم اهنک کدر سن کاسید او قوز بر امن حیث
 المعنی سنک همز نکلدر (مثنوی) این حکایت گفته شد بر روز * همچو کفر عاشقان بی باوسر * بو حکایت بر روز بر
 دیش اولدی و نظمه بریشان و برا کنده کاسدی عاشق کفری کبی بی باوسر * مثنوی * سر ندر اد چون زائل
 بودست پیش * باندرد باید بودست خویش * ازل کادر لک ابتدایی اولیه انتهای اوله اید کادر لک ابتدایی
 اوله انتهای اولیه این حکایتدن مراد کرحل اراده حال قاعده سی اوزره بو حکایتده سوبلن گفتار و اسراردر یعنی
 بو حکایتده کراولسان و فکر عشاق کبی بی باوسر ظهوره کلان اسرار و کفر عاشق طوغر چونکم اولدن ایلریدر که
 مراد می آید اعیان نبایته دندر دیک اولور بای طوغر یعنی نهایت و آخر طوغر اید اله خصم و مقارن اولمشدر بونکته بی
 اشعار ایلکدن اوتری بوکاب شریفی سائر تالیفات و مصنفات کبی دیباچه اید اله ابتدای ایشدر و آخر نده دخی اتمام
 واختتامه متعلق کلام سوبلشدر * مثنوی * بلکه چون آبست هر قطره ازان * هم سرست و باوهم
 بی هر دو آن * بلکه بوکلام لطیف و نظم شریف سوبلشدر هر بر قطره اندن هم سر در هم باوهم بویکی سز یعنی بوکلام

شرف بر عظیم آب لطیف کبیدر هر بریت اندن بر قطره کبیدر و هر بریت ایچون سربوایه یعنی ابتدا و انتها اعتبار ایلر
 هم کندر و سیمای سباقنه نظر ایلر دیک جهتدن بی سربوایه اعتبار ایلر هم قابلدر * مثنوی * حاش لله این حکایت
 نیست هین * نقد حال ما و دست این خوش بین * حاش لله بو حکایت دکلر کاه اول یعنی بن الهی تنزیه ایلر بو عرب
 بادیه نشین حکایه سی اولمقدن بو حکایه برم و سنک نقد حالدر در خوش نظر ایلر * مثنوی * زانکه صوفی با کر و بافر بود *
 هر چه آن ماضیت لایز کربود) زیرا که صوفی کز و فرایله اولور هر نسنه که اول ماضیدر لایز کراولور یعنی صوفی زیاده
 کز و فر صاحبی شول عالی رتبتدر که آنک قنده هر نه که ماضیدر کراولور بلکه هر نیکیه صوفی ذکرا بر سه کندی حسب
 حالی و توانی اوصاف بالی سوبلر و حکایات و امثال ضننده فی نقل ایلر دیک اولور (می) هم عرب ماهم سبواهم ملک
 جله ما یوفک عنه من افک * سورة زار ایداده اولان ایت کریمه به اشارتدر (و السماء ذات الحبل) جناب عزت قسم
 بیورر لک ذات طریق اولان کوکار حقیچون مراد مسیره کوکار اولان طریق محسوسه اوله و یا خود طریق معقوله
 اوله نظر عقله نیجه معارف و حقایق و وصوله سبب اوله (انکم لانی قول مختلف) جواب قسمدر تحقیق سزای کافر ل
 اقوال مختلفه ده سزای رسول حقه اولان مختلف قوللری اوله که کاهن و ساحر و مجنون دید کاری کبی و باقر آن
 حقه (اساطیر الاولین) و شعر دید کاری کبی و یا قیامت احوالنده اولان اختلافی کبی و اما تا وبل الروح التي ذات
 الطریق فان من کل صفة طریقیه الی روح یصل الیه امن یسلکها (انکم لانی قول مختلف) ای من حدیث
 النفس و الافکار المتنوعه و الاعتقادات الفاسده المانعة عن الاتحاد فی السلوک و المذاهب الباطلة المانعة من الکمال
 (یوفک عنه من افک) ای مصروف عن القرآن و الرسول و الایمان من صرف یعنی معروف و مطرود اولد بلیاقر آندن
 و بار سولدن و یا ایماندن انلر که علم از لیسده مصروف و محروم اولد بلیدی اما تا وبل و بصرف عما یوعدون من الکمال
 من صرف بالشقاوة فی علم الله (قتل الخراصون) ای لعن الکذابون با اقوال المختلفة (الذین هم فی غمرة) یعنی کذابلر
 شول کسه لر در که جهالت و کمال غفلتده (ما هو) و غافلدر و اهر الیه دن و کالات نفساندن معنی بیت حضرت
 خداوند کار قدس سره بیورر لک هم عرب بر زهم سبوزهم ملک بز جله ما بوجه بر زهم حیث الحقیقه (یوفک عنه)
 بومعنادن مصروف اولدی (من) شول کسه لر که (افک) مصروف و محروم اولدی ایدی علم از لیسده * مثنوی *
 عقل را شودان وزن را نفس طمع * این دو ظلمانی و منکر عقل شمع * بوقصه دذ کراولسان شویدن مراد عقلی
 بیل وزن عربدن مراد بونفس و طمع صفتی بیل بویکی ظلمانی و منکر تدبیر عقلدر عقل ایدسه فی المثل شعدر که
 یوتد بیلر و ادر کله خانه وجودی منور قیلیدر * مثنوی * بشنوا کتون اصل انکار زچه خاست * زانکه
 کل را کونه کونه جزو هاست * بویست مقدم اولان یتدن ناشی اولان سوائی دافعدر اول سوال بودر که عقلی ار کبی
 و نفسی عورت کبی بیورر لک نفس ظلمانی و عقل شمع کبی نور ایدر دید بکریس انسان بر ذات ایکن بوضدیت
 و اختلاف ندن حاصل اولدی بیورر لک کوش ایت الان بو کارک اصلی و بوانکارک ظهوری ندن حاصل اولدی اول
 جهتدن حاصل اولد بیکه کالک کونه کونه جزو لری وارد رکدن مراد مرتبه الوهیتد و کاذرنا قبل ذلک و جزو لردن
 مراد اسماء و صفات متنوعه در عالم و آدم مظهر اسماء و صفات الهیه در پس وجود آدمیده ظهور ایلر
 اختلافات آثار و اختلافات اسماء و صفات الهیه در بوقدیر ججه عقل و نفس مظهر اولد قری اسماء مقتضاسخه
 لسان حاله معنائزاع وجد الدن خالی دکلر نامطمئنیه مرتبه سینه اربوب عقله تابع اولنجیه دلک * مثنوی * جزو کل
 نه جزو هاست بیکل) نه چوبوی کل که باشد جزو کل بود کراید بیکم کل جزو کل کله نسبی کبی دکلدر یعنی
 جزو کل حقیقی دکلدر که ترکیب قبول اید زبر امریه الوهیت اسماء و صفات الهیه مر کبه دکلدر و کلک راجحه سی کبیده
 دکلدر که کلک جزو کل اوله بلکه بو جزو کلک دکر اولندی جزو کل اعتباریدر نته کبوییتی بومعنایه کوره مثال ایدوب
 بیورر لک * مثنوی * لطف سبز جزو لطف کل بود * بانک قری جزو ان ببل بود * مثلاً لطافت سبز کالک لطافتنک
 جزویدر بحسب الاعتبار یعنی کلک لطافتنی جامع جمیع لطایف سبزه و ات فرض ایلر سن جلدن الطاف اولدیغیچون
 و هر سبزه نلک لطافتی آنک لطافتدن بر جزو و عدا ایلر سن بوقدیر بر اوزره لطف سبزه جزو لطف کل اولور و کذلک بوا اعتبارله
 بانک قری جزو بانک ببل اولور یعنی ببلک صداسنی جامع جمیع لذات اصوات فرض ایدوب صدای قریکه کاند بقله
 دوتدر در آنک جزو دیلمه جا تر در پس مرتبه الوهیته کل و اسماء و صفات اجزای اعتباری و فرضیدر حقیقی
 دکلدر * مثنوی * کرشوم مشغول اشکال و جواب * تشنگانرا کی توانم داد آب * اگر اشکال و جوابه مشغول اولم
 و بو جزو کلک مشکلاتنی حل قلم صوسر لره آب و بر مکه بچن قادر اولورم یعنی سالکان طریقت و تشنگان حقیقت
 اولدره آب معرفتی بچن و بر مکه فرصت بولورم * مثنوی * کز و تشنگانی بکلی و حرج * صبر کن الصبر مفتاح الفرج *

استقامت اولقدر تقدیر کلام بویله دیک اولور که عرفای جهان کور مسنددن اول باغبان الهینک کور مسی به در
خود جله جهان اول باغبان الهی اولان کسه دن عبارتدر اولانهم میدربله که اعلم علمای جهان و عرفای
زمانه در پس مصرع ثانی سؤال مقدره جواب اولوریزر ایدیک لازم کور که جله جهان اول بدر کامل و ماه شاملدن
عبارت اولیجی یاوسا عرفا و علما و عقالندر بیورر که هر ستاره فلک اوزره جزو مه در پس هر عالم و عارف که مصایح
زمین و کواکب فلک دیندر العلاء مصایح الارض فواسخه و دخی مثل العلاء فی الارض کمثل النجوم فی السماء
حدیثنک مقتضا سخبه اول بدر انورک و قایم مقام پیغمبر علیه السلام فلک وجودی اوزره اجز او اصحابیه بدر نه کم
حضرت پیغمبر علیه السلام اصحاب کرامی نجومه تشبیه ایدوب بیورر که اصحابی کالنجوم باهم اقتدیتم اهتدیتم
پس هر دورک اولیا و عرفای قایم مقام بی اولان وارث کاملک اصحاب و اجزای مشابه سنده در قافهم بوجه مناسب
اولان معنی بودرو ابعدا و بر دمعنی دخی و برررر او ابلهست ضمیری خارجی معنی نفسنده ابله در و سر تا پا کل و سوسن
کبی اولان او برک جزویدر نه کم هر ستاره فلک اوزره جزو مه در الحاق سروری و شمعینک و بر دیک معنادن بینه اولیدر
وان شئت فتأمل فان هذه الايات انعمت الایات والمحل محل التاملات (منتهوی) پس همی کوی سده نقش و نگار
مژده مژده نک همی اید بهار پس هر نقش و نگار و هر دیک کور در بر لر مشتمل مشتمل اشته بهار کور یعنی
روز شمار ظاهر اولور * منتهوی * تا بود تا بان شکوفه چون زره * کی کندان میوه پدید آید * تا کم شکوفه زره * کی
تا بان اوله اول میوه لر چن کره پدید آید لر یعنی مادامکه شکوفه دخی زره کبی ظاهر و پدید اوله اول میوه لر دو کم کبی عقده لرین
چن اظهار اید لر یعنی ایلز * منتهوی * چون شکوفه ریخت میوه سر کند * چون که تن بشکست جان سر برزند (چونکه
شکوفه دو کادی میوه باش اید لر یعنی باش کور ستر کذلک چونکم تن صندی جان باش پوقر و اید لر یعنی ظهور کور
* منتهوی * میوه معنی شکوفه صورتش * آن شکوفه مژده میوه نعمتش * مثلاً میوه معنی شکوفه و شکوفه انک صورتدر
اول شکوفه بشارتدر معنی که مراد میوه در اول شکوفه نک نعمتدر * منتهوی * چون شکوفه ریخت میوه شد پدید
چون که آن کم شدش این اندر مژد * چونکه شکوفه دو کادی میوه آشکاره اولدی چونکم اول شکوفه کم و ناپیدا
اولدی بومیوه زیاده لک و کال بولدی * منتهوی * تا که نان نشکست قوت کی دهد * تا که کسته خوشها کی می دهد *
مادامکه نان صندی چن قوت و بر اوزم صالقمیری صغش ایکن چن شراب و بر (منتهوی) تا هیلله نشکند بادویه *
کی شود خود صحت افزا دویه * مثال آخر مادامکه هیلله دویه ایله صغیه دویه خود چن صحت افزا اولور یعنی اگر هیلل
دید کاری شی سائر دواله محکم محق اولوب صغزه بدن انسانه صحت زیاده اید بیلکه که سبب اولز (دروصف پیر
و مطاوعت وی) (م) ای ضیاء الحق حسام الدین بکیر * یک دو کاغذ بر فرزند در وصف پیر) ای ضیاء الحق حسام الدین
بر ابکی کاغذ طوط پیر و صفقه و تعریفده زیاده ایله (م) اگر چه جسم نازکت رازور نیست) لیل بی خورشید مارانور
نیست * اگر چه سنک نازک جسمک قوی بودر لیکن آفتاب سبز نور بودر یعنی سنکه خورشید مغرب سن سبز
روشنالک بودر بعض نخه ده کر چه جسم نازکست و بس نزار بر نمی آید جهان برای تو کاریتی واقع اولمشدر معنای
اگر چه سنک جسمک نازک در روز زیاده ضعیف و لاغر در سن سبز جهانک کاری حاصل اولز دیک اولور (م) اگر چه مصباح
وزجابه کشته * لیلک سرخیلی دلی سر رشته) اگر چه مصباح و زجابه اولمشن یعنی نور آینه سر ج کبی و لطافتده
قندیل کبی صاف اولمشن لیکن معناده اهل دلک سرخیلیسن و سر رشته سبسن یعنی اصحاب دلک رئیس و پیشوا می
و جله نک سر رشته سبسن که قلوبک مرادی رشته لرینک اوجی سنک دست ارادتکده در (منتهوی) چون سر رشته بدست
و کام نیست * درهای عقد دل زانهام نیست) چونکم رشته نک باشی سنک السکده و مراد کده در کول عقد نک در لری
سنک انعامکندر یعنی مراد رشته سنک اوجی سنک دست ارادتکده در * کول رشته سنه مفلسک و منسقط اولان
معانی و معارف در لری سنک احسانکندر اگر سنک استدعا و اقتضالک اولمیدی بودر معارف و غرر لطایف
در دن دلدن ظهور کلبیدی بویتله نوعا حسام الدین قدس الله سره العز برافندی نک قطبیتنه دخی اشارت بیورر
(منتهوی) بر نویس احوال پیر اهدان * پیرا بکیزین و عین راه دان * راهدان اولان پیرک احوالی باز پیری اختیار ایله
و عین راه بیل یعنی همان عین طریقت پیر صاحب هدایتی قبول و اختیار ایله کی پس تمثیل طریقه بیلک وصفنه
شروع ایدوب بیورر (م) پیر تابستان و خفان نیر ماه * خلق مانند شبنم پیر ماه * مثلاً پیر تابستان در خفان تیر
ماه در خلق شب کبیر پیر ماه کبیر پس بین الناس متعارف اولان پیردن مراد سالخورده پیردیش کسه در اول
نومهی دفع ایچون بوینی بیورر (م) کرده ام بخت جوانام پیر (کور حق پیرست نه ازایام پیر) بن جوان اولان بختنه
پیر عقل نام ابلش که اول حق تعالی جانشین پیردرا یامدن پیرد کدر یعنی پیر عقلا در که علم و عرفان و مشاهده یزدان

مرتب سنده کاملدرا یامدن مراد پیر اولان سید مولا * کبی ظاهر سالخورده پیرد کدر (منتهوی) اوچندان
پیرست کش آغاز نیست * باچندان در شیم انبار نیست * اول حقندن پیر اولان انجیلین پیرد که کا ابتدا و اول بودر یعنی
انک پیر لکی اولیدر انجیلین پیرد رتبه شریک و نظیر بودر یعنی زمانه سنک فریدی و عصر نک قطب بی ندیدر (منتهوی)
خود قوی تری شود خیر کهن * خاصه آن خیری که باشد من لدن * خود اسکی شراب قویتر اولور علی الخصوص
اول بر شربکه الله قنندن اوله خیر کهندن مراد اول پیرک ازلی اولمشندن وی روحنک قدیمی اولمشندن کایه در وی الحقیقه
ازلی و قدیمی نشئه دنیا به کلوب صکر دن تحصیل نشئه ایلیندن اکل و اقوی اولور (منتهوی) پیرا بکیزین که بی پیر این
سفر هست بس بر آفت و خوف و خطر * پیری اختیار ایله یعنی بر پیره مرید اول زبر پیر سز بوسفر زیاده آفت و خوف
و خطر له بر در رفیق ثم الطریق والدلیل ثم السبیل قولری بومعنا به شاهد اولمشدر * منتهوی * آن رهی که بارها
نورفته * بی قلا و زاندران آشفته * ظاهر در شول بر یولکه نیچه کره کاسن کتمشن قول و زسز اول بولده آشفته
و حیرانسن (منتهوی) پس رهی را که ندیدی تو شیخ * هین مر و تمسازر هر بر میچ * پس شول بر یولی که سن هیچ
کور مدک کاه اول بالکز کته دلیلدن باش چورمه یعنی سرکش اولوب رهبر دن اعراض قیلله * منتهوی * کرباشد
سایه او بر تو کول * پس تر اسر کشته دارد بانک غول * اگر سن کول اوزره رهبر و مرشد سایه سی اولیه پس غولک
آوازی سنی سر کشته و حیران طور غولک شری ایکنی جلده و اوچنی جلده بعض مواضعه مذکور اولمشدر
پوراده شیطان سیرت اولان انسان مراد اولور * منتهوی * غولت از ره افکنده اندر کز * ند * از توداهی تر درین ره
بس بدند * غول سنی طوغری بولدن جدا ایدوب ضرر و هلا که براغور سندن زبرک و عاقلتر بولوله جوق اولدیلر
فطنت و ذکا لیه اعتماد ایدوب خدمت پیردن اعراض قیلدیلر اما مسخره شیطان اولوب ضلالتده قالدیلر
(منتهوی) ازنی بشنو ضلال رهروان * که چه سان کردان بیس بدروان * رهروک ضلالتی قرآن عظیمدن
اوقو که اول بدروان و قبیح جان اولان شیطان انلر نه ایلدی (م) صدهزاران ساله راه از جاده دور * بردشان
و گردشان ادب و عور * طریق مستقیمدن نیچه یوزیک بیل انلری ابراقا بلندی و انلری ادبار و لباس ایمان و تقوادن
عریان ایلدی * منتهوی * استخوانهاشان بین و موی شان * عبری کیر و مرمان خرسوی شان * انلرک استخوانی
و انلرک موی کور بر عبرت طوط و خری انلر جانشنه سورمه یعنی شول امه سالفه که پیر عقل اولان انبیا علیهم السلامه
متابعت ایلوب شیطان لعینه اوبد یلر پس قهر خدا ایله هلاک اولوب روی زمینده انلرک اثر لری قالدی پس (فسیر و
فی الارض فانظر و کیف کان عاقبه الکذبین) آیت کریمه سنک مقتضای سخبه روی ارضه سیر قیل و اول مهلت اولان
و نفس و شیطانه متابعت قیلان قومک آثار و احوالنه نظر قیلوب انلرک حالندن عبرت کیر اول و انلرک کتدی بکی طریقه
مرکب نفسکی سورمه دیک اولور (م) کردن خیر کیر و سوی راه کش * سوی ره بانان و ره دانان خوش) خر کردنی
طوط و بول جانشنه چک خوش اولان بولجیلر و بول بیاجلر جانشنه یعنی خرنفسک باشی طوط طریقی الهی جانشنه
چک و لطیف اولان سالک و مرشد لر سخته آتی واصل ایله (م) هین مهل خراودست ازوی مدار * زانکه میل اوست
سوی سبزه زار * کاه اول خری صالیو برمه و اندن ال چکمه زرا که خرنک عشق و میلی سبزه زار جانشنه در * منتهوی *
کریکی دم تو برفت و اهلش * اورود فرستکها سوی حشیش * اگر سن بر دم اول خرنفسی غفلتده کیر و قویه سن اول
خرنفس حشیش جانشنه فرستک کیرد یعنی علفزار و مرعی سخته نیچه منزل سیر ایدر * منتهوی * دشمن راهست
خرمست علف * ای بسا خر بنده را کرد و تلف * خر بولک دشمنیدر علفک مستیدر ای شول کشته که اول خر جوق
خر بنده بی تلف ایلش * منتهوی * کردانی ره هر آنچه خر بخواست * عکس آن کن خود بودان راه راست اگر طریق
بیلز سن هر شول نسنه بیکه خرنفسک استدی انک عکسکی ایله خود اول طوغری بولدر * منتهوی * شاو روغن و انکه
خالقوا * ان من لم یعصم تالفوا * شاو روغن خالقهون نساحقنده وارد اولمشدر لیکن مردان الهی نفسی زنه تشبیه
ایتشدر شاو روغن نفسلر بکیزله مشاوره قیلک و انکه خالقهون اندنصکره هر نه دیرسه محالفت ایلک که ان من لم یعصم
تحقیق شول کسه لر که نفسلر نه عصیان اتمدی تالف و اتلف ایلدیلر نفسلرینی و یا خود الفتدن مأ خود اوله ای توافقوا
و تالفوا انفسهم لیکن الاول اولی و بولردن اوجه اولان معنی تألفوا صیغه امر اوله و قول مضمر اوله تقدیر کلام
بواوله که ان من لم یعصم انفسهم مقول فی حقهم تألفوا انفسهم * منتهوی * باهوا و آرزو کم باش دوست * چون بضلات
عن سبیل الله اوست * قال الله تعالی فی سورة ص خطا بالادود و ارشاد العباد (یاداد انا جعلناک خلیفه
فی الارض فاحکم بین الناس بالحق) ای داود بزنی ارضه اولان ملک خلیفه قیلدی تا تدبیر ملکیت ایدوب حق
ذی حقه ابصال ایلیمه سن پس سن ناس مایننده حقه و حکم الهی ایل حکم ایل پس کلکم راع و کلکم مسئول عن

رعیت حدیث شریفیست که در کتب معتبره هر کس که خلافت الهیه در استعدادی مقداری بر حوصه وارد رهیب اولمزه کند
ملکت وجود نه خلیفه فی نفسه در پس بوحکم ا کادخی وارد اولور که (یا مؤمن انا جعلنا الخلیفه فی الارض فاحکم بین
اهلک اوفیما ملکت بالحق ولا تتبع الهوی) و سن هوای نفسه تابع اوله و حکم حقن تجاوز قیله کما قال علیه السلام
(تخذیر المؤمنین وایاکم الهوی فان الهوی یضل عن سبیل الله رواه ابن عباس فیضلک عن سبیل الله)
یعنی هوای نفس سنی اضلال ایلر که ای طالب حق هوای نفس و آرزوی هوس ایلر دوست اوله کم باش مباح
معنا سینه در چونکم عن سبیل الله سنی اضلال ایلر اولدر پس اندن دور اولوب سبیل حقه سلوک ایتمکله روحی
کولدر * منوی * این هوارا نشکند اندر جهان * هیچ چیزی همچو سایه همرهان * بوهوای جهانده صبر
ورفع ایلر همره دلر سایه سی کبی هیچ برشی همره لردن مراد پیران طریقت سایه لردن مراد سایه حاجت و تریتلردن
فی الحقیقه هوای باغوایتی پیران طریقت سایه حایتلردن غیره هیچ برشی صغره قادر اولمز (وصیت کردن رسول
علیه السلام علی را کرم الله وجهه که چون هر کسی بنوع طاعتی تقرب جویند بحق تقرب جوی بعجت عاقل
و بنده خاص تا از ایشان همه پیش قدم باشی پیران حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلم حضرت علی رضی الله عنه
وصیت ایلر سید ربوبیه دیو که چونکم هر کس بر نوع طاعتی حق تعالی به تقرب دیله رسن یا علی عاقلک صحبتیه
حضرت حقه تقرب دیله و بنده خاصک صحبتیه تقرب دیله تا اول کس لردن دو کلی قدم ایلر اوله و حدیث شریفی
مضمونه و مفهومیست اشارت یسور لرقال النبی صلی الله علیه و سلم یا علی اذا تقرب الناس الی خالقهم بانواع البر فتقرب
الی الله بانواع العقل تسبهم درجه و زلفی عند الناس فی الدنیا و عند الله فی الآخرة (می) گفت پیغمبر علی را کای علی
شیر حق پهلوانی پردی) پیغمبر علیه السلام حضرت علی رضی الله عنه دیدیکه ای علی شیر حق سن پهلوانسن
و پردلسن یعنی قوی القلبسن (می) لیک بر شیری مکن هم اعتماد * اندر ادراستایه نخل امید) لیکن ارسلنا لعل اوزره
هم اعتماد ایلر امید نخلک سایه سنده کل امید نخلدن مراد اهل سدا اولان صاحب ارشاد در (می) اندر ادراستایه
آن عاقلی * کش نتان بردازره ناقلی * او بر عاقلک سایه سنده که که آنی بر ناقل بولدن ایلر که قادر اولمزه یعنی اول عاقل
بر مرتبه محقق و کامل اوله که نقل قبل و قاله آنی راه حقیقتدن * کیدر مکه قادر اولمزه (می) ظل او اندر زمین چون
کوه قاف * روح او سیرغ بس عالی طواف * انک ظلی زمینده کوه قاف کیدر روانک روحی زیاده عالی طواف سیر غدر
بوصفتلر حضرت علی رضی الله عنه عصر شریفده ایکن اول سید کائنات صفت علیه سید اول عصر دنصکره هر کم
اول سلطانه وارث کامل اولورسه و حقیقت محمدیه به مظهر اولوقی مرتبه سن بولورسه انک وصف و شایندگی فی الحقیقه
مشرب محمدیه اولان وارث کاملک سایه سعادت و ظل حایتی کوه قاف کبی اطراف عالمه شاملدر و روح اعظمی قاف
قرب الهیده بلند پرواز عالی طواف در (می) کرکوم تا قیامت نعت او * هیچ اثر امقطع و غایت مجو * قیامت ده لاکر
اول عاقل و کاملک نعتن سولیم هیچ انک وصف جیلنه غایت و مقطع استه که انک اوصاف شریفه سی نهایت پذیر اولمز
زیر انک اوصافی اوصاف الهیدرو اوصاف الهی لا یتناهی در (می) در بشر روپوش کردست آفتاب * فهم کن والله اعلم
بالصواب * بشرده روپوش ایلش آفتاب آفتابدن مراد آفتاب حقیقت یعنی جناب الوهیدر که انسانده اسما
وصفاته مخفی اولوب وجود انسانی اکتاف کبی اولمدر و نکته توحید و اتحادی فهم ایلر والله صوابه اعلمدر (می)
یا علی از جمله طاعات راه * بر کزین قوسایه خاص الله * یا علی راه حقیقت طاعتلر نیک جله سندن سن خاص اله اولان
عبد کاملک سایه سنی اختیار ایلر که انک سایه خدمت و ارادت و اصل اولوقی و قبول قلیق طاعات راه خدانک جله سندن
افضلدر و عین اولور * منوی * هر کسی در طاعتی بکرمحتند (خویش را بخلصی انکحتند * هر کس بر نوع طاعتی
فاجد یلر و عذاب قهر الهیدن فرار ایلر اول طاعتی که ایلر کیدر یلر بوعذاب حقدن بر خلاص اوله جق محل
قور پردیلر یعنی بر منجبا و ملجأ ایلر ایلر * منوی * نور در سایه عاقل کریم * تاری زان دشمن پنهان ستیز *
سن پوری عاقلک سایه حایتنه فاج تا اولنهای عناد و مخالفت ایدجی دشمندن قور تله سن * منوی * از همه
طاعات ایت بهترست * سبقتی بای بر هر ان سابق که هست * دو کلی طاعتلردن بوسکاهت و اولی تر در سبق بولسن
هر شول سابق اوزره که وارد یعنی جمیع سابقین اوزره سبقت قبله سن اما پیرمه واصل اولدند و ذکره انک شروطی و ادابی
وارد در جله شرط و ادبند بر پیری اولدر * منوی * چون رفتی بیزهین تسلیم شو * همچو موسی زیر حکم
خضر در * چونکم پیری طونه سن اکاد اول تسلیم اول مثل حضرت موسی علیه السلام کبی حضرت خضر
حکمی البته پوری موسی علیه السلام حضرت نوری اولوالعزمین بولر عالیشان ایکن حضرت خضر مشایعت
قیلیدی و انک حکمی اولدی * منوی * صبر کن بر کار خضری بی نفاق * تا نکوید خضر و هذرافراق * خضر وقت

اولان مرشد کجیج کار نه صبر و تحمل ایلر و لیکن بی نفاق یعنی ظاهر تسلیم و اقرار و باطن مخالفت و انکار اولمزه
بلکه ظاهر و باطن صفا قیله صبر ایلر تا کم خضر مشرب اولان مرشد اعتراض ظاهر و باطنکدن متالم اولور
پوری ای بی ادب شوی صبر اولوقی و یا اعتراض قیلق بنم مابینله سنک مابینکی فارقدردیمیه و قصه خضر و موسی
ایکجی جلدک آخر نه قرب صوفی * بسیار کو حکایه سنده ذکر اولمدر (منوی) کرچه کشتی بشکند تو دم من *
کرچه طفلی را کشد تو موسکن * اگر کشتی بی صبه سن سوبله اگرچه بر طفلی دلبسته سن بر قیل قورمه یعنی صاحبکی
بولمه و فغان قیله (منوی) دست او را حق چو دست خویش خواند * تا بد الله فوق ایدیم براند * سورة فتحده
اولان آیت کریمیه اشارت در (ان الذین یبایعونک) تحقیق شول کسه که با محمد سنکله مباحیه قیلدر (انما
یبایعون الله) انلر بیعت ایتدیلر الا الله بیعت ایلدر بولورم به به مشایخ متصوفه قرب فرایض تعبیر ایلدر پس
حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلم ذات حقدن ذات صفات حقدن صفات و افعال حقدن افعالن حاصل
هر حال وجود حقدن فنا ایلدوب فناء من لم یکن و بقاء من لم یزل مرتبه سی حاصل اولدنده جناب رسولدن هر نه کونه
کار که ظهور ایلد عین جناب حقدن صدور ایتش اولور پس مباحیه رسول حقیقتده مباحیه حقدن (بد الله فوق
ایدیم) ای قدرته البارزیه فی صورته الرسول فوق قدرته البارزیه فی صورته ایدیم (فن نکث) ای نقض العهد (فانما
نکث علی نفسه) فلا یعود ضرر نیکش الا علیه (ومن اوفی) شول کسه که ایفا ایلر (بما عاهد علیه الله) اللهم
معاهده ایلر بکی سیمک اوزرینه (فسمیوه ابراعظیا) عن قریب الله تعالی اکابر عظیم اعطا ایلدر انک الی حق
تعالی چونکم کندی الی او قودی حتی انک الی حقدن (بد الله فوق ایدیم) ایت کریمه سنی او قودی یعنی امضا و اجرا
ایلدی حضرت خداوند * ارقدس الله سره العزیز * بومحمد العلماء ورثة الانبیاء مقتضا سجنه علماء بالله
و اولیاء الله اولان مرشدان ولایت پناه دخی فمافی الله و بقایا الله مرتبه سنه واصل اولدنده بدلی بدحق و قدرت
و قوتلری قدرت و قوه وجود مطلق اولدیننه اشارت یسور لرقال النبی صلی الله علیه و سلم حضرت پیغمبر علیه السلام مشکوه
روحانیتلردن اقتباس ایلدر پس بولر دخی بیعت و تسلیم و ارادت و خدمت حقیقتده حقدن (منوی) دست
حق میراندش زنده ش کسد * زنده چه بود جان پائنده ش کسد * حق تعالی نیک دسی اول طفلی اولدر رانی زنده ایلر
زنده ندر یعنی زنده ایلر امر سهدلر آنی جان پائنده ایلر و حیات ابدیه و سعادت سرمدیه مرتبه سنه واصل قیلر
* منوی * هر که تنه نادار این ره برید * هم بعون همت پیران رسید * هر شول کسه که مرشددن فرد و تنه اولد یعنی
حاله ندر تله بولوی قطع ایلدی هم پیرلر همتنک معاونتی ایلر ایلر یعنی از اولور که بعض کسه بو طریقی حتی تنه
و مرشد سز قطع ایدوب مقصوده واصل اولور لیکن معنی بوزندن بنه پیرلر عون همتیه واصل اولور * منوی *
دست پیران غایبان کوتاه نیست * دست او جز قبضه الله نیست * پیرلر الی غایبلردن * کوتاه د کادر پیرلر الی الله
دست و قبضه سندن غیری د کادر * منوی * غایبانرا چون چنین خلعت دهند * حاضران را غایبان لاشبه اند *
اهل الله چونکه غایب اولنله بونجیلن خلعت و بر ورشبه سز حاضرلر غایبلردن اولدر * منوی * غایبانرا چون
قواله می دهند * پیش سهران تاجه نعمتها نهد * چونکه غایبلر نوال و طعام و بر رزمه همان اوکنه عجب نه نعمتلر
قورلر یعنی سنکه مهمان پیران طریقت اوله سن و انلر خدمت قبله سن قیاس ایلر که انلر سکانه نعمتلر و بر رزمه
راحتلر ایلر * و رزمه * منوی * کو کسی کو پیش شان بندد * تا کسی کو هست بیرون سوی در * قتی شول
بر کسه که انلر حضور ندره بکرمه شول بر کسه به دکن که طشره تموجا بنده در * منوی * چون کزیدی پیران کدل
هباش * سست و زبیده جواب و کل مباح * چونکم پیری اختیار ایلر نازل دل اوله آب و کل کبی سست و زبیده
یعنی کوشک و دکلش اوله (می) و بر رزمی تو پر کینه شوی * پس بجای صیقل آینه شوی * و اگر بر زخم او تری
سن بر کینه و بحضور اوله سن پس صیقل سز قنده آینه اولورسن (کبودی زدن قزوینی) (منوی) این حکایت ایشو
از صاحب بیان * در رزمی و عادت قزوینیان * صاحب بیاندن بوحکایتی اشت و بوندن حصه پذیر اولوب
بونکله ایش ایت قزوینلر طریقی و عادتده یعنی قزوینلر عادتی بوایدیکه * منوی * برتن و دست و کفها بی کزند
از سر سوزن * کبودی سز * بدنی والی و بغرلری اوزره بی کزند یعنی ضرر سز اکنه اوچندن کبودیلر اوزرلر یعنی
بوز کراوانان عضولری کبودی رنگ ایلدر * منوی * سوی دلا کی بشد قزوینی * که کبودم زن بکن شیرینی
بر قزوینی بردلا جاننه کشدیکه بکا کبود او در بر شیرینک ایلر یعنی ناز کل و لطیفک ایدوب بکا کبود ایلدیدی
منوی * کف جی صورت زخم ایلر * کف برزن صورت شیرین * دلالا اکا ایتدی ای پهلوان نه صورت او رزم
قزوینی دلا ک ایتدی شیرین یعنی قغان ارسلان صورتی او * منوی * طالع شریست نقش شیرین * جهم کن

رنک بودی سیرزن بنم طالع شیر در شیر نقشش اور جبهه ایل که کبود لک رنگین طوق یعنی وافر اور * منوی * گفت
 بر چه موضعت صورت زخم * گفت بر شاه که هم زن آن رسم * دلالت کایتدی صورتی سنک قنقی موضعنه اورم قزوینی
 ایندی اول رقی یعنی نقش شیری بنم بغرم اوزره اور (منوی) چون که اوسوزن فروردین گرفت * دردن در شانه که
 مسکن گرفت چونکه دلالت سوزنی آسغه ایلنک طوتدی یعنی باورمغه باشدی اول سوزنک دردی انک شانه کهنده
 مسکن طوتدی (منوی) پهلوان درناه آمد کای سنی * مر سراسر کشتی چه صورت ی زنی * پهلوان قزوینی
 افغانه کلدی بویه دیو که ای سنی بی دلدلنه صورت اور رسن * منوی * گفت آخر شیر رمودی مرا * گفت
 از چه عضو کردی ابتدا * دلالت ایندی آخر بکا شیر یوردل قزوینی ایندی نه عضودن ابتدا ایلنک (منوی) گفت
 اوزمکاه آغازیده ام * گفت دم بکذا را دودیده ام * دلالت ایندی شیرل قزوینی بریغی مجلندن باشلمش قزوینی ایندی
 ای بنم ایکی کوزم قو بریغی قو بریغی اولسون دیدی (منوی) از دم و دسکاه شیرم دم گرفت * دسکه اودمکهم
 محکم گرفت * شیرل دم و دسکاه هندن نفسم طوتدی یعنی قو بریغندن و قو بریغی برندن دم طوتدی شیرل دمه کی بنم
 دسکاه یعنی نفسم محلی اولان بوغازی محکم طوتدی (منوی) شیر بی دم باش کوی شیر ساز * که دم سستی گرفت
 زخم کاز * ای شیر و زنجی و ارسلان نقشش اور جی دی شیر قو بریغی اولسون زیر اینم * کوکام کاز زخندن ضعف
 و سستلک طوتدی کاز کاف * سراسرله مقراض معناسنه در بونده سوزن مراد اولور (می) بجانب دیگر گرفت آن شخص
 زخم * بی شایا و سواسایی و رحم * اول شخص غیری جانبک زنجی طوتدی قیرمق سز و مدارامز و مر جتسز
 و بر آخر جانبدن دخی سوزن اورمغه شروع ایندی (منوی) بانک کردا و کین چه اندامست ازو * گفت این کوشش
 ای مر دنکو * قزوینی بانک اور دیکه شیردن بونه اندامدر دلالت ایندی ای ایو کسه بوکوشدر (می) گفت تا کوشش
 نباشدای حکم * کوش را بکذا رو کوه کن کایم * قزوینی ایندی ای عاقل تا قواغی دخی اولسون قولغی دخی ترک ایل
 و کایم قصه ایل کایم قصه ایل دیلک اول نقش طای ایل و کوه قیل دیلکدن نگایه اولور * منوی * جانب دیگر
 خلش آغاز کرد * باز قزوینی فغان ساز کرد * دلالت اول قزوینیک عضو نه بر جانب دخی سوزنی باورمغه باشدی
 کوز قزوینی فغانه باشدی * منوی * کین سوم جانب چه اندامست نیز * گفت اینست اشکم شیرای عزیز *
 که بو اوچنی جانب دخی نه اندام و عضودر دلالت ایندی ای عزیز شیرل قزوینی (منوی) گفت تا اشکم نباشد
 شیر را کشت افزون در دم زن زخم * قزوینی ایندی بوی دخی قو که تاش شیرل قزوینی دخی اولسون در دزیده اولدی
 زخری اکس اور (منوی) خیره شد دلالت ایندی حیران بماند * نایدیر انکشت در دندان بماند * دلالت قزوینیک
 بوکارندن خیره اولدی و زیاده حیران قالدی تعجبندن جوق زمانه دکن برمی دیشنده قالدی * منوی * بر زمین
 و دسوزن زخم اوشتاد * گفت در عالم کسی راین قتاد * غضبندن اوشتاد سوزنی بره اوردی کند سینه ایندی
 عالمه بر کسه به بوکار واقع اولدی (منوی) شیر بی دم و سراسر اشکم که دید * اینچنین شیری خدا خود نافرید * قو برق سز
 باشم قز نسز شیر کیم * کوردی یعنی کسه کورمدی خدای تعالی خود بوچلین بر شیر خلق ایلدی پس قصه دن
 حصه بیانه شروع ایدوب یورل * منوی * ای برادر صبر کن بر در دیش * تاری ازیش نفس کبرخویش *
 ای برادر ریاضت نیشک در دینه صبر ایل تا کند و کافر نفسک نیشندن قورنه سن (منوی) کان کره هی که رسیدند
 از وجود * جرخ و مهر و ماه شان آرد * وجود * زیر اشول بر طاقه که وجوددن قورنلشدر فلک و آفتاب و ماه انلره
 محبه کنور یعنی وجود بشر به دن و اوصاف طبیعیه دن خلاص اولان طاقه علیه به بود کراوشان اشیا خدمت
 قبولور و مطیع اولور * منوی * هر که مر داند تر اوفس کبر * مر رافرمان برد خورشید و بار * هر شول کسه نلک
 که انک تننده کبر نفسی اولدی آفتاب و محاب تحقیقا انک فرمانی ایلنور یعنی انک جیع اشیا امرن طو تر و انک فرمانی
 بر نه ایلنور * منوی * چون دلش آموخت شعاع افروخت * آفتاب اورا یار دسوختن * گفت حق در آفتاب منتجم
 ذکر ترار کذا عن کفهم) سورة که فده اولان آیت کریمه به اشارتدر (وتری الشمس اذا طلعت) یا محمد اکسن اول عهدده
 حاضر اولیدلشمسی کوردرلک با خود خطاب علی الانفراد جلله اوله یعنی ای رؤیته قادر اولان کسه اکسن اول زمانده
 حاضر اولیدلشمسی حین طلوعده کورر ایلنک (تراور عن کفهم) یعنی بونلک مغاره سندن میل وعدول ایدر کوریدلک
 الا زورار عن الشیء المیل والعدول عنه (ذات الیهین) ای جانب یمنه زیرامغاره نلک تبوعی قطب شمالی طرفه واقع
 اولمشدی (واذا غربت) بقی آفتاب غروب ایلدی (تقرضهم) ای نلکهم زعمل عنهم و تقطعهم واصل القرض
 القطع (ذات الشمال) یعنی شمال الکوف (وهم فی جفوة منه) حال بوکه بونلر اول که فدهن مکان متسع و فراخده ایدبلر
 یعنی وسط غارده ایدبلر شول حیثیتدن کسه بونلره روح هوا و ایاوزان اولوب تعفن غاردن بونلر این اولمشدری

وحرارت و شعاع شمس بونلردن مندفع اولمشدی (ذلک) یعنی بونلری حرارت شمسدن محفوظ و تعفن غاردن مصون
 و محروس قلیقی (من آیات الله) اللهم آتینلرندندر که بوندن نیجه عبرت و نصیحت الله (من یدی الله) شول کسه که
 الله تعالی هدایت ایلسه (فهو المهدی) مهتدی اولدر (ومن یضل) و شول کسه بیکه الله تعالی اضلال ایده
 فلن یجدله) پس البته سن بوله من سن اول کسه ایچون (ولیا می شدا) ارشاد ایدر بروی بوله من سن معنی بیت بودر که
 شول کسه لکه ماتد اصحاب کهف قید وجوددن کذروبو عالمدن غض بصر و قطع نظر ایده لر جمع موجودات انلره
 فرمان بر اولوب مطیع و فرمان بر اولور لر و اول عاشق ککه قلبی آتش عشقه سوزان اولمغه معتاد اوله قادر میدر شمس
 جهان انلری احراق ایده بلکه نار جیم بونلر انوار بر اشراقلرندن ابا و اشفاق ایدوب جز یا مومن فان نورلک اطفأ
 ناری دیکله لایه و زاری قیده نته کم حق تعالی آفتاب منتجمه یعنی قرآن عظیمه بونلرک حقنقه بوابت کریمه بی
 یورمشدر نته کم حق تعالی آفتاب منتجم حقنقه قرآنده (تراور عن کفهم) ذکر فی یورمشدر دیکلهم وجه در که
 بوابت کریمه آفتاب انلرک مغاره سندن میل وعدول ایلنک حقنقه اولور (منوی) خارجه لطف چون کل می شود
 پیش جزوی کوسوی کل میرود * خارکل کبی جله لطف و زیبا اولور شویله که بر جزو لک قنده اول کل جانبنه کیدر
 و جامع جیع حقایق اولان مرتبه الوهیت سینه سیر ایدر (می) چیست تعظیم خدا افراشتن * خویشن را خوار
 و خاکی داشتن * حق تعالی نلک تعظیمی بوچلنک ندر کندی بی خور و خاکی طوقه در یعنی خاکی بی اعتبار خور
 و حقیرا نلکدر * منوی * چیست فوجید خدا آموختن * خویشن را پیش واحد سوختن * خدا نلک فوجیدی
 او کر نلک ندر کندیک واحد حقیقینک حضورنده یا قند در یعنی وجود و همیه کی و اوصاف بشریه کی آتش محبت باقوب
 افشا نلکدر (منوی) کره می خواهی که بفروری چوروز * هستی * همچون شب خود را بسوز * اگر استر سکه
 روز کبی شعله ننه سن کندیکل شب کبی ظلماتی اولان وجودی باق تا انانیت اثری قالمیوب بقای حقه باقی اوله سن
 و وجود حقانی بوله سن * منوی * هستیت در هست آن هستی نواز * همچو مس در کیمیا ندر کداز * ای طباب
 حق و ارلغی اوله هستی نواز اولان حقل و ارلغنده هستی نواز وجود اوخشایچی بوراده احیای وجود ایدبجی
 معناسنه اولور کیمیا ده مس کبی اربت باقر زائل اولوب کیمیا به واصل اولد قده زرخا لولدی کبی سنک دخی باقر کبی
 اولان وجود لقای و زائل اولوب انک وجودیه باقی و اوصافیه کامل اوله (منوی) در سن و ما تحت کردستی نودست
 هست این جله خرابی ازده هست * سن من و مایه الکی محکم ایتمشن یعنی بنلکه و سنلکه و بزیمکه محکم
 یا بشمشن اما خبرلک یوقکه بو جله خرابی ایکی وجوددن در یعنی دنیا ده اولان جیع فساد لاصلی ایکیلکدن اولدیکه
 اول شر کردرومن و مادیمک دخی معناسلرک خفیدرومن و ما مر به سنده قلان مشرک معنوی و بوایکیلک و من و مادیمک
 مر به سندن خلاص اولان بنده صغیردیس بنلک و سنلک مر به سنده قلان اهل وجودل سوء خاتمه سنی بیان ایلنک
 ایچون بو حکایتی ایراد ایدوب یورلر (قصه شیر و کرک و روبه که بشکار رفته بودند (می) شیر و کرک و روبه بهر شکار
 رفته بودند از طلب در کوهسار * ارسلان و قور و بر دلکوشکاردن اوتری طلب ایلنک جهنمدن کوهسار کتاش
 ایدبلر (منوی) تابه پشت همد کر بر صیدها * سخت بریندند بار و قیدها * تابری برینک یار دمه بشکار لر اوزره باری
 یعنی راهی و قیدلری محکم بغلیه لر یعنی شکار لر یوانی محکم بغلیه لر و قیدلری دخی محکم ایلنه لر * منوی * هر سه
 با هم اندران صحرای زرف * صیدها کیرند بیا روشکرف * هر اوچی بری بریله اول ایلنور عظیم صحرا ده جوق و عظیم
 صیدلر طوبه لر * منوی * کرچه زیشان شیر نر رانه لک بود * لیلک کردا کرام و همراهی نمود * ارکان ارسلانه کرچه
 انلردن عار و ارادی ایکن هضمالنفسه انلره کرام ایلدی و بولدا شلق کوستردی (منوی) اینچنین شه راز لشکر
 زجست * لیلک همه شد جماعت رجست * بوچلین شاهه لشکر دن زجت وارد لیکن انلره همراه اولدی زیرا
 جماعت رجستدر شیردن مراد شیر معرفت و شیر حقیقت اولان صاحب سعادتدر و کرک و روبه دن مراد حیوانیت
 صفتنده قلان اهل صورتدر اکثر صاحب سعادت لر الجماعه رجه حدیثنک مقتضای اوزره بعض حیوان صفتلره
 مصاحب و مقارنتی اختیار ایدر لر کرچه انک شانه نسبت انلردن شین لاحی اولور سده (منوی) اینچنین مهر
 زاختر نکه هست * اوصیان اختران هر خاست * بوچلین ماهه کوکبدن عار و اراد و ماه اختر را ورته سنده سخا
 و کرمدن او تریدر تا کندیک نورانیت و خاصیتی مصاحب لر سیرایت ایلنه * منوی * امر شاور هم پیبر رارسید *
 کرچه رأی نیست رأی رانید * بویت هر عصر لوارث حضرت نبی علیه السلام اولان بر کزیده سنک کندی اصحابیله
 مشاوره و خلقه محالطه قلوب انلره نواع و اوقات و متابعت ستمنده اولسنی تأیید ایچون دینلشدر و مثل موقعنده
 ذکر اولمشدر یعنی مثلاً شاور هم امری پیغمبر علیه السلام حضرت تلیسه ابرشدری یعنی اصحابله مشاوره ایلنک

خصوصه (و شاور هم فی الامر) آیت کریمه سی اول حضرت به حق جانبدن واصل اولدی اگر چه انک رای شریفه
بر رای نظیر و ندیدد کدر پس مقصود اول حضرتک رای شریفک و فکر لطیفک منافع و فوائدی انله ابرشکدر
وانرا اول حضرتک مصاحبت و مکالمه سندن منتفع اولقد (می) در تراز و جور فیک زردست * فی ازان که جو جوز
جوهر شدست * مثلاً تراز و ده اربه التونک رفیق اولمشدر اندن اوتری دکل که اربه التون کبی جوهر و بهر اولمشدر
(منوی) روح قالب را کتون هم ره شدست * مدنی سنک حارس در که شدست (مثال آخر روح شدی قالبه همراه
اولمشدر بر مدت کب در کاهک حارسی اولمشدر نته کم اصحاب کهفک کبی انلرک بانی حفظ قیلدی بقی کبی کافال تعالی
و کاهیم باسط ذراعیه بالوصید) پس بوندن روح تن کبی اولمک و سنک اصحاب کهف مر تبه سن بولمک لازم کلز (منوی)
چونکه رفتند این جماعت سوی کوه * در رکاب شیر بافر و شکوه * چونکه بوجاعت طاع جانبته کتدی بلر یعنی شیر
و کرک و روبه کوهسار جانبته شکار ایچون سیر ایتدی بلر شیرک رکابنده شوکت و عظمتیله * منوی * کار کوهی
و بز و خرکوش رفت * یافتند و کار ایشان پیش رفت * طاع صغری و طاع یکسی وایری و سمر طاوشن بولدی بلر اولرک
ایشی ایلر و کندی * منوی * هر که باشد در بی شیر حراب * کم نیاید روز و شب اورا کباب * هر شول کسه که محاربه
شیرک اردنجه اوله واکانبعیت قیلر روز و شب اکا کباب اکسک اولر حراب مفاعله بانک مصدریدر محاربه معناسنه
مبالغیله جنک اید بچی دیکدر و کالیله دلیر اولمشدن کایه اولور * منوی * چون زکدر یشه آوردندشان * کشته
و مجروح و اندر خون کشان * چونکم انلر طاعدن شکار لر فی میشه به کتور دیلر بلنمش و یاره لنمش و فان ایچنده
چکرک * منوی * کرک و روبه را طمع بود اندران * که رود قسمت بعدل خسر وان * اول شکار کرده کرک و روبه طمع
اولدی بکه قسمت واقع اوله خسر و رک عدلیله یعنی کرک و روبه طمع اولوب ضمیر لرنده بولدی دیدلر که بوصید اولان
حیوانلر میانه قسمت واقع اوله خسر و لمر تبه سنده اولان شیرک عدلیله * منوی * عکس طمع هر دو شان
بر شیر زد * شیر دانست آن طمعهارا سندن * انلرک هر ایکسک طمعنک عکسی شیر اوزره آوردی شیر اول طمع علرک
سبب و سندی بیلدی * منوی * هر که باشد شیر اسرار و امیر * اید اندر چه اندیشد ضمیر * هر شول کسه که اسرارک
شیری و اسرارک امیری اوله اول کسه بیلور ضمیر هر نی اندیشه ایلر سه و خاطر هر نی فکر قیلر سه و لهذا قال ابو یعقوب
سوسی فی شرح حدیث اتقوا فراسة المؤمن فانه ينظر بنور الله انهم جواسيس القلوب يدخلون فی قلوبکم و یطلعون
علی اسرارکم فاذا جالستوهم فخالسوهم بالصدق (می) هین که دارای دل اندیشه خو * دل زانده شدی در پیش او
ای اندیشه خوب و بولک کل اگاه اول حفظ طوط کوکلی بدو قیج اولان اندیشه دن انک حضورنده اکر سن دیر سکه
اول مرشد کامل اولان کسه بن قلبه مطلع اولیدی نیچون بکافلک خاطر سنی سو بلزدی الجواب * منوی * داند او
خرامی راند خوش * در رخ خندد برای روی پوش * سنک جمیع اندیشه کی بیلور و خری ساکت و ابسم
سورر سنک یور که کولر روی پوشدن اوتری یعنی روی اسراری سترا بکدن اوتری بجا اهل و تغافل ایدوب سنک یوز که
کولر (منوی) شیر چون دانست ان وسواس شان * وانکفت و داشت آن دم پاسشان * شیر چونکم انلرک وسواسی
بیلدی کرو و بیلدی و اول دم انلری حفظ طوتدی و رعایت ایتدی * منوی * لیل با خود کفت بنام سزا *
مر شمارای خبیان و کدا * لیکن کندینسه دیدی سیزه لایق نه ایسه بعد الامتحان کوسره یم ای خبیانلر ای کدار
بعض نسخه ده و امسز واقع اولمش بوتقدیر اوزره ای خبیان اولان کدار دیک اولور (منوی) مر شمارا بس نیامد
رای من * ظن نان ایست در اعطای من * سزه بنم رایم بس کلدی بنم اعطا و احسانده سنک ظنکز بود راستفهام
اولوب بنم اعطام حقده سنک ظنکز بود میدر دیک دخی جائز اولور * منوی * ای عقول و رایان از رای من *
از عطا های جهان آرای من * ای کرک و روبه سنک عقالر کزور ایلر کز بنم رایم دندر و بنم جهانی زینت اید بچی
عطا المندر * منوی * نقش بانقاش چه سکالدر * چون سکالش اوش بچشید و خبر * نقش نقاشه نسبتله
نه ظن ایلر و دخی نه عیب ایلر چونکه ظن و خبری کانقاش بغشادی مصرع اولده در دخی معناسنه سکالش ظن
ایلمک و عیب ایلمک و سوسن ایلمک معناسنه دخی کاور * منوی * اینچنین ظن خبیاننه بن * مر شمارا بودن کان
زمن * بونچنین خبیاننه ظن بکا ای زمانک خلقننک و عارلری سز کجونی اولدی یعنی بوسکونه خبیاننه
سوسن ایلمک ای اهل زمانک معیوبلری بنم حقهده سیزه می قالدی و سز کجونی لایق اولدی دیک اولور (می)
(طائین بالله ظن السوء) کریم سر بود عین خطا (سوره فقهده اولان آیت کریمه به اشارتدر) و بعدب المناقین
و المناقعات (الله تعالی عذاب ایلر منافقانه و منافقه لره) و المشرکین و المشرکات (دخی مشرک و مشرکه لره) (الظانین
بالله ظن السوء) اولیه مشرکین و منافقین که ظن اید بیلر در الله ظن سوء ایلر و سوسن ظنلری رسول الله علیه السلام

و مؤمنین منصور و مظفر اولر زعم ایدر لردی (علیم دائرة السوء) بونلرک اوزرینه دائر اولر بر من اقه که مغلوب و مقهور
اولماید (و غضب الله علیهم و لعنهم) بومشدرک و منافقانه غضب و لعنت ایدوب دنیا و آخرتده ملعون و مطرود
ایدی (و اعتلهم جهنم و ساءت مصیرا) بونلر ایچون جهنم اعداد و اظهار ایدلر بکه مرجع و مصیر بوندن اول جهنم
قیج اولدی معنای بیت الله سوء ظنی ظن اید بیلرک کبر باشی کسیم عین خطا اولور و صواب و عدلدن بری
اولور * منوی * واره نام چرخ را از تنگن * تا بماند در جهان این داستان * چرخ سزل عار بکزدن قورتر یم
تا جهانده بود استان قاله و اهل عالم بوندن عبرت بذر اوله (منوی) شیر با این فکر می زد خنده فاش * بر تبسمهای شیر
این مباحث * شیر بوفکر له فاش و اشکاره خنده آوردی شیرک تبسملری اوزره این اوله * منوی * مال دنیا شد
تبسمای حق * کدر دمار است و مغرور و خلق * دنیا ناک مالی حق تعالی نیک تبسملری اولدی بکه اول مال دنیا
بزی مست و غافل و کهنه و خراب ایلدی عارف و عاقل اولدر که دنیا ناک یوزه کولمسنه و مسخر اولوب ال و بر مسنه
مغرور اولمه زیر ظاهر امضی و باطنی بکسکدر کافال انوری فی تعریف الدنیا (بیت) هی الدنیا تقول بلی فیها
حذار حذار من بطشی و فتکی (فلا یغررکم طول ابتسائی) فقولی مضی و الفعل مضی (انکچون دیمشدر مظهر عنایت
اولین و هدایت و تقوایه وصول بولمک کسه ایچون مال و منصب دنیوی مکر الهی و استدر اراج رباندر * منوی *
فقرو تجوری بهست ای سند * کان تبسم دام خود را بر کشد * ای عالی قدر سکا فقر و خسته لک یکدر
زیرا اول تبسم کشدی دامنی عاقبت ظاهر ایلر یعنی مال دنیوی و مناصب و دول صور بکه فی الحقیقه تبسم
الهی کشیدر غافل و جاهل اول تبسمک باطنده دام اولدی یعنی بیلوب اول مکرله اولان تبسمه الدنوب دامه دوشر
و اول تبسم بر کون کندینک دامنی اظهار ایلر اول دامه دوشین فقر ادینا مالنک تبسم حق اولوب دامنک
ظهور فی کوردکاری و قنده جد و شکر ایلر (احتیاج کردن شیر کرک را و گفتن که پیش آئی کرک و بخش کن صیدهارا
میان ما * منوی * کفت شیرای کرک این را بخش کن * معدنات و انو کن ای کرک کهن * شیر کرک ایتدی ای کرک
بوصیدلری بخش و قسمت ایلای کهنه قوردد عدالتی تازه ایل * منوی * نائب من باش در قسمتگری *
تا بدید اید که نوجه کوهی * قسما مقده بنم نایم اول ناظر کاه که سن نه کوه رسن * منوی * کفت ای شه
کا و وحشی بخش تست * آن بزرگ و بزرگ و زفت و جست * کرک شیر ایتدی ای شاه بیان صغری سنک بخشک
ولایقه کدر زرا کا و وحشی بیوکس کدر رسن و کبر و جست سن (منوی) بر مرا که بر میانست و وسط
* رو به خاخر کوش بستان بی غلط * بیان یکسی بکا ز بر میانست و او رنه در بکا مناسبدرای روبه سن طوشنی
آل غلط و خطاسن (منوی) شیر کفت ای کرک چون کفتی بگو * چون نه من باشم تو کو بی مار تو * شیر کرک ایتدی
ای کرک نیچه دیدلر سولید یعنی بکونه سوزی نه زهره ایلر سولیدلر دی کوره لم چونکم بر برده بن اولم سن دیر سن
یعنی بنم حضور مده نلک و سنک سوزن سولرسن (می) کرک خود چه سنک بود کو خوش دید * پیش چون من شیر
بی مثل و ندید * کرک خود نه کلدی که او کندینسی کوردی بچنین مثل سز و شیرک و نظیر سز شیرا کنده * منوی *
گفت پیش ای خری کو خود خرید * پیش آمد نیچه زدا و ادرید * شیر کرک ایتدی ایلر کل ای شول بر خرکه
او کندو بی لدی یعنی کندو بی بکنوب انانیت قیلدی بودخی جائز در ایلر کل ای شول کسه که او خراخی کندی صافون
لدی کرک ایلر و کادی شیر نیچه آوردی آتی بر تدی و هلال ایلدی * منوی * چون ندیدش مغز و تدر بر شید *
در سیاست پوستش از سر کشید * چونکه شیر کرک عقلی و رشد و صلاح و تدبیری کورمدی سیاستده انک پوستنی
باشدن چکدی (منوی) کفت چون دیدمنت از خود نبرد * اینچنین جائز اید زار مر د * شیر کرک ایتدی چونکم
بی کورمک سنی کند کدن کیدرمدی و فانی ایتدی بونچنین جانهار اولمک کرکدر * منوی * چون نبود فانی
اندر پیش من * فضل آمد مر ترا کردن زدن * چونکه بنم فقهده فانی اولمک فرض کلدی سنک بوشکی اوزمقی یعنی
هر شول کسه که حقیقت شیرنک حضورنده و انک خلیفه می اولان انبیا علیهم السلام و ایلای عظامک قنده
کندو بی محو و فانی ایتدی و آداب رعایت ایدوب طاعت و انقیاد و لونه کمدی اول بکونه عتابه مستحق اولور و عاقبت
شیر قهر الهی آتی هلال قیلور * منوی * کل شی هالک جز وجهه او * چون نه در وجهه او هستی بچو * سوره طسمنک
آخرنده در (کل شی هالک) ای فان (الوجهه) الاذاته اذلا ما موجود سواه (له الحکم) ای القضاء (والیه ترجعون) بالقضاء
فی ذاته معنای بیت کل شی فایدر و هالکدر الا ان اول اللهم و جهنم غیر بی چونکم سنده اول اللهم و جهنم
اولیه سن یعنی وجودک فانی قیلوب انک بقاسیله باقی اولیه سن و ارق دله زرا و ارقی بوقلده در پس سالت وجود
موجود و سن وجود حقهده افشا ایدلر کده وجود و هو می حقانی بولوب (کل شی هالک) منزله شدن خلاص اولوب

(الوجهه) مقامه واصل اولور پس بومعنائک اربانه بودینه دبدۀ شهود لینه الان (کل شیء هالت) دوزیرا
هالت دیدی یهالت دیدی پس جمله اسمیه تک دوام و ثباته دلالتی وارد معلوم اولدیکه جمیع اشیا تک الان وجودی
یوقدر و ثباته دلالتی بلکه امر اعتباری در تنه کم مکان الله ولم یکن معه شیء حدیثی جنید بغدادی قدس الله
سره العزیز استماع ایلد کده الان کما کان یوریدلر ومولانا جای بیوررلر (یت) آن کان حسن بود و نبود
ازجهان نشان * والا آن ان عرفت علی ما علیه کان (منوی) هرچه اندر وجهه ما باشد فناء (کل شیء هالت) بود جزا
بویست جناب عزت لسانند در حضرت مولانا قدس الله سره العزیز حضرت خدای سالتدن ترجمان اولوب
بیوررلر که هر نه شیکه بزم وجهه زده فانی اوله (کل شیء هالت) جز اولوز یعنی هر شیکه هالت کدر هر شیکه هالت
اولسنده اول داخل اولوز بومفهوم اکابر اولوز دیک اولور بلکه انک جزای وجهه باقیمه بقایه قدریم کی افاده قیامور
منوی * زانکه در الاست او اولوز کدشت * هر که در الاست او فانی نکشت * زیرا اول وجهه الهیسه فانی اولان
کسه الاده در یعنی اثبات وجودی ته سنده در لادن بخدی یعنی نفی مر ته سندن کجوب حقیقت مر ته سنده اوردی
هر کیکه الاده در او فانی اولدی زیر اثبات وجودی ته سنده فناء صغیر و بعد الفناء حاصل اولان بقایه اصلا فطاری
اولوز * منوی * هر که بر در اومن و مای زنده بر دایست او بر لای تند * هر کیکه باب الهی اوزره اومن و ما او بر یعنی
بنک و سناک اظهار قیامور اول کسه باب خدایک مر دودیدر لا اوزره طولور یعنی هلاک و فناء مر ته سنده دوشوب
انده مقهور اولور قصه آنکس که در یاری بکوفت از درون کفت کیست آن کفت منم کفت چون قوی در نمی کشایم
هیچ کس را از یاران نمی شناسم که اومن باشد بوسرخ شرف اول کسه تک قصه سنک سیاندر که بر یارنک قبوسنی فاقدی
ایچرودن اول صاحب خانه دیدی کیدر اول دق باب ایلین کسه دیدی بنم صاحب خانه دیدیکه چونکم سنسن
سکا قبوی اجازم زیر ایلانندن هیچ بر کسه بی اکیز مکه او بنک مر ته سنده اوله و بن دیه یوری دیدی و آنی رد ایلدی
بوحیث شریفک مضمون و معنومه اشارت بیوررلر که جابر رضی الله عنه حضرت نلرندن روایت اولور قال جابر
رضی الله عنه آیت باب النبی صلی الله علیه وسلم فدقت الباب فقال من ذافقلت انافقال انا انا کانه کرهها کذا
فی المصایح یعنی لم یرض النبی علیه السلام عن جابر التکلم بهذا اللفظ لان فی هذا اللفظ تعظما و تکبرا فلم یرض النبی علیه
السلام منه التکلم بلفظ فيه التکبر والانا یة کذا فی تهور المصایح (م) آن یکی آمد در یاری بزد * کفت یارش کیستی
ای معتقد * اول بر کسه کلدی یارنک قبوسنی اوردی یاری اکا ایچرودن ایتدی ای معتقد کیسن * منوی * کفت من
گفتش بروه نکام نیست * بر چنین خوانی مقام خام نیست * دق باب ایلین کسه بن دیدی صاحب خانه اکادیدی
یوری وقت وزمانی دکدر بونک کی بر خوان اوزره خامک مر ته و مقامی یوقدر * منوی * خام راجز آتش هجر و فراق
کی بزدکی وار هاند از فراق * خامی هجر و فراق آتشدن غیری کیم بشورر و فراقدن کیم قوررر قوررر ترز الا که
آتش فراق و بشورر ترز الا که نار هجر و فراق * منوی * رفت آن مسکین و سالی درسفر * در فراق دوست سوزید
از شرر * اول مسکین کتدی و بریل سفرده دوستک فراقده شرر دن باندی یعنی اول دوستک هجر و فراقده شرر
اشتیاقدن باندی * منوی * بخت کشت آن سوخته پس باز کشت * باز کرد خانه آتبار کشت * اول فراق آتشنه
بانش بخته اولدی پس کیر و دوندی کیر و محبت و خلدده آتبار اولدی یعنی کسه نک خانه سنک اطرافنه طولدی * منوی
حلقه زدر بر صد ترس و ادب * نانجه دی ادب لفظی زب * بود فعه یوز خوف و ادبه قیامور اوزره حلقه اوردی ناد بسز
و ناسع قول بر حرف لبندن حیرامیه و کست خانه بر کلام ایلیمه (منوی) بانک زدیارش که بر در کیست آن * کفت
بر در هم قوی ای داستان * انک یاری درون خانه دن صد اوردیکه او کیدر دق باب ایلین کسه دیدی قیامور ای داستان
هم سنسن (م) کفت اکنون چون منی ای من در * نیست کجایی دومن رادر سرا صاحب خانه ایتدی الان
چونکم بن سن ای بن ایچر و کل یعنی چونکم کندی بنلک کدن کجوب وجود واحد اولق مر ته سن بولدک کاکه خانه
سنکدر زیر اسر ایده ایکی بنه صغیر یوقدر یعنی سرای وجودی ایچره ایکی بنک اولغه و سعت یوقدر * منوی *
نیست سوزن راسر رشته دوتا * چونکه یکتای درین سوزن در * سوزن ایچون ایکی ایلک اوچ یوقدر یعنی سوزنک
سوراخی بر در ایلک اوچ ایکی اولسه اکا داخل اوچ بیلک ایکی قات ایلک برقات اولوب سر رشته بر اولد قدنصره
اکا داخل اولور چونکه یکتاسن بوسوزنک ایچنه کل یعنی چونکم مغایرت و اثبیت مر ته سندن خلاص اوله سن
باب خانه و حده داخل اول (منوی) رشته را بسوزن آمد ارتباط * نیست در خور باجل سم الخیاط * رشته نک
سوزنه ارتباطی کدی و یکتا اولدی بنی حالده سم خیاطه داخل اولدی اما یکنه یوردوسی جمله لایق دکل مادامکه انسان
کبر و انانیتله متصف اولان و جل کی مجسم و معظم اولان وجودی ریاضتله رشته کی قلیله سم خیاط کی اولان

راه و حدن ایچر و کیر مکه لایق اولوز و اول باب اول انانیت صاحبک وجودی تعلق و ارتباط قیلز (منوی) کی شود
باریک هستی * جل * جز بقراض ریاضات و عمل * جلک وجودی بجن باریک اولور یعنی صاحب وجودک جل کی
اولان و اراخی بجن رشته کی تخیف و زرار اولور ریاضت و عمل مقراضندن غیری ایله یعنی جل کی عظیم الوجود اولان
کسه نک وجودی تخیف اولوز و انانیتی قنابولز الا ریاضات و عمل مقراضیله پس بومر ته صاحب وجود اولان کسه لره
ابواب سما مفتوح اولوز و حده وصول بولوز حتی بونلرک جل وجودی رشته کی باریک اولوب سم خیاط فنادن
ایچر و داخل اولمینه تنه کم حق تعالی سورۀ اعرا فده کافر لره ابواب سما نک مفتوح اولسنی و انلرک جنته دخول
قیلسنی جلک سم خیاطه دخول قیلسنه تعلیق ایدوب بیوردی (لا تفتح لهم ابواب السماء و لایدخلون الجنة حتی یل
الجل فی سم الخیاط) حتی بعض عشاق کندی کماله ریاضت و صبا بندن مبالغه طریقه دیر * بیت * ولوان مای
من جوی و صبا بیه علی جل لم یبق فی النار کافر (م) دست حق بایدمر ازای فلان * کو بود بر محالی کن فکان
ای فلان اکا حق تعالی نک دست قدرنی کرک یعنی هستی * جل باریک اولغه دست الهی و ارادت ربانی لازمدر که او خدا هر
بر محال اوزره کن فکاندر یعنی هر بر محال نسنه به امری تعلق ایلسه در حال بلا توقف اول نسنه اولور (م) هر محال
از دست او نمکن شود * هر حرون از بیم اوسا کن شود * هر محال اول خدایک دست ارادتندن ممکن اولور جمیع حرون
و سرکش انک خوفندن رام و سا کن اولور * منوی * اکه و برص چه باشد مرده نیز زنده کرد از فسون آن عزیز
اکه و برص نه اوله یعنی اصلندن اعمی اولی و دخی ابرص اولی ایوا یلک اکا نسبت امر سملدر مرده دخی اول عزیز
اولان پادشاهلک فسوتندن زنده اولور یعنی نفس رجائیه دن حیات بولور و وجوده کاور (م) وان عدم کریمه مرده تر
بود * در کف ایجاد او مضطر بود * و اول عدم مرده دن مردلک اولور انک ایجاد و تکوینی النده مضطر و مسخر
اولور (م) (کل یوم هوفی شأن بخوان * مرورای کاروبی فعلی مدان) سورۀ رجائنده اولان آیت کریمه به اشارتدر
(یسئلهم فی السموات و الارض) اول اللهم انی استر سماء و اتده اولنلر وارضده اولنلر که جن و انس و بونلر امثالی اولنلر در
استعداد و استحقاقدر نه مناسب استفاضه ایدرلر (کل یوم هوفی شأن) هر وقتده اول الله بر کارده در بوا آیت کریمه بی
حضرت پیغمبر علیه السلام تلاوت یورد فده سوال اولندیکه و ما ذلک الشأن بارسلو الله فقال من شأنه ان یغفر ذنبها
و یفرج کربها و یرفع قومها و یضع آخرین ابن عینه دن مر ویدر که در عهد الله ایکی کوندر بری دنیا بری آخرتدر دنیا ده
شانی امر و نهی و احیاء و اماته و اعطایا و منع و اعزاز و اذلال و امثال ذلک و آخر نه شانی حساب و عقاب و سوال
و جزا و ثوابدر اما محققین قنده یوم آن معناسنه و شان تجلی معناسنه در پس تجلی الهی بحسب استعداد و قابلیت
متجلی و هرانده نوع آخر بیای متعاقب و متوالی اولقده در پس تجلی الهی نامتناهیدر پس هرانده شانی دخی
نامتناهیدر کما قال بعض المشایخ ان الله لا یجلی لصوره مر تبین ولا یجلی لصورته مر واحده معنی * بیت کل یوم هو
فی شأن آیت کریمه سنی او قوتحققا حق تعالی بی اشسر و فعلسز بیله * منوی * کترین کارش هر روز آن بود *
کوسه لشکر راروانه میکند * اول خدایک بر کارنک کتری هر کون اول اولور که او خدا اوچ لشکری روانه ایلر
* منوی * لشکری اصلا بسوی امهات * پهران تادر رحم روید نبات * بر لشکری اصلا بآبادن ارحام امهات
جانبه روانه ایلر اندن و تری تارحم مادرانده نبات بته یعنی اولاد حاصل اوله * منوی * لشکری زارحام سوی
خا کدان * تازر و ماده بر کردد جهان * بر لشکری ارحامدن خا کدان جانبد روانه ایلر تازر و ماده دن جهان پراوله *
منوی * لشکری از خالک زان سوی اجل * نایبند هر کسی حسن عمل * بر لشکری خا کدن اول جهتدن مرک
واجل جانبه روانه ایلر تاهر بر کسه جزا و حسن عملی * کوره * منوی * این سخن پایان ندارد هین بشاز * سوی
آن دیار پالک با کاز * بوکونه سوزن بایان و نهایت طومرا کاه اول اول ایکی پا کاز اولان بار جانبه چاپ یعنی اول ذکر
اولسان ایکی پا کینه سیرنک احوالی نقل ایلک سمته سرعت ایله تا انلرک حالی نه مخبر اولدی بیان اولنه (پشیمان
شدن آن کونده که کفت منم و بر ریاضت کشیدن او یکسال وجهت استغفار و باز کشتن آن مستغفر بدر آن خانه
و بر سندن صاحب خانه که کیست بر در و جواب کفتن آن مستغفر که قوی بر در * منوی * کفت یارش
اندر ای جمله من * فی مخالف چون کل و خارجین * رشته یکتا شد غلط کم شو * کنون * کرد و تاینی حروف کاف
و نون * کاف و نون همچون کند آمد جذب * تا کشاند مر عدم رادر خطوب * چونکم اول بنلکله متصف
اولان بنلکدن بخدی و یوقل و بی خودلق شرابن ایچدی در حال یاری اکا قبوا آجدی و دیدیکه ایچر و کل ای جمله بن
و کندوی افنا قیلان چنک کل و خاری کی مخالف و ضد دکلن بلکه عین کلسن اگر چه صور نامغایرت و اثبیت
وارسه معنا اتحاد حاصلدرا و یله اولجی صورته اولان مغایرت و اثبیت ضرر و بر منی مثلا رشته معنای کاف و نون

یکتا اولدی اگرچه صورتا یکی قات کور و سن حروف کافی و نونی کند کبی چکی و جذب ایدیی کادی صورتا ضد
و معنا و فعلا متحد در تا که چکه معدوم اولان شیئی کار عظیمه پس مقصود و اتحاد معنادر صورتا اولان کثرت و اعداد
ضرر و بر من * بیت * و جل فی فنون الاتحاد و لا تحدد الی فته فی غیره العمرانفت * فوا حده جم غیر من عدا
ه شرمه حجت بابا بخت * مثنوی * پس دو تا باید کند اندر صورت * اگرچه یکتا باشد آن دو در اثر * پس صورت نکرده کند
ایکی قات کرک اگرچه اثر ده اول ایکی قات بر قات در یعنی کند اگرچه ایکی قات در اما اندن حاصل اولان اثر در که اول بر شیئی
طوبی جذب ایدیکدر (مثنوی) کرد و یا کر چار باره را برد * هیچ و مقراض دو تا یکتا برد * اگر ایکی آیتی و اگر درت آیتی
یولی ایلنور ایکی قات مقراض کبی بر قات کسر (م) آن دو هم میزان کازر را بین * هست در ظاهر خلا فی زان و این
* مثال آخر اول ایکی کازر شکر کوری کور یعنی بز و بیجی اور و قله نظر ایر کور ظاهره انک و لونک خلا فی وارد که
اول ایکی سنک فعلی بری بر نه ظاهر انحال قدر * مثنوی * آن یکی کر پاس را در آب زد * و آن دگر هم از خشک
می کند * اول بری بری صوابیچه اور و اول برش یکی کر پاسی قوری ایلر * مثنوی * باز اوان خشک را تری کند *
کوییا استیزه برضدی تند * کبر و اول برش یکی اوقوری بری یا ش ایلر * بدک که عناددن ضد اوزره طوانور یعنی
نوا یک سنک ظاهر ل نه بقان عناد جم شدن بری بر نه ضد اوقوری اوزره کار ایلر * مثنوی * لیک این دو ضد
استیزه نمای * یک دل و یک کار باشد در رضا * ولیکن یوا یکی استیزه کوستری بی ضد رضاده یکدل و یک کار اولور بوشالار
اعداد و اضداد صورت و معنوی اولان اتحاد مانع اولد یعنی اشعار ایلر (مثنوی) هر بی و هر ولی راه سلک است * لیک
تا حق می برد جله یکست * هر بی سنک و هر ولینک بر مسلکی وارد که صورتا بری بر نه مخالف در ولیکن چونکم اول
مدک سالکی تا حقه ایلنور جله سی بوجهتدن بر در لیک بعضی اقرب و بعضی ابعدا و ملقدن خالی اولمزا اگرچه
انبیاء علیهم السلام طرقت جله سی موصل الی الله در ولیکن اقرب جمیع طرق حضرت پیغمبر علیه السلام
طریق قوی میسر * مثنوی * چون که جمع مستمع را خواب برد * سنکهای اسبابا رب برد * چونکم جمع مستمع
خواب التدی در کمنک طاشلری آب التدی یعنی چونکم مستمع اولان جماعتی خواب غفلت اخذ ایددی و هر بری
حسن استماع الیه بولای استماع ایلر کی قویوب آخر همه کندی نصیحت و ارشاده متعلق اولان آسیابک طاشلری که
فی المثل الفاظ و حروف در که بولر مصلح دقیق معنادر و قوت ناطقه مانند ابد و الفاظ و حروفی اول قوت ناطقه آبی ازاله
ایندی دیکدن عبارت اولور * مثنوی * رفتن این آب فوق آسیاست * رفتن در آسیاب هر شاست * ای کروه
مستعین بوابک کتبی آسیابک اوزرنده در اول آب آسیاب کتبی سزدن و تریدن آمدن مراد نطق در آسیابدن مراد پند
و نصیحت در پس تقدیر معنی بولر دیک اولور که ای مستعین طاشقه سی بواب نطق کتبی یعنی جریان نغمی ارشاد
و نصیحت مر تبه سنک فوقه در که بواب نطق که بنم ناودان دهامدن جاری اولور بونک شافی آسیاب پند و نصیحتدن
ارفع و اعداد را ارشاد و نصیحت آسیابنه کتک مجر دسلک ایچوندر تادقیق معنای اندن حاصل ایدوب مستفید
و مستفیع اوله سن * مثنوی * چون شمارا حاجت طاحون نماید * آب را در جوی اصلی باز راند * چونکم سزل آسیاب
حاجت کز قالمادی صوبی اصلی اولان یرمغه کبر و سوردی طاحون در کمنه دیرلر یعنی ای جمع مستعین چونکم سزل
ارشاد و نصیحت در کمنه احتیاج کز قالمادی ناطق اولان کسه آب نطقی اصلی جانبیه کبر و سوق ایلدی ته کم در کمنه سزل
عادی در کمنه مشتری کلد کده و بغدایی او کور اولدیده صوبی در کمن جانبیدن قطع ایلوب اصلی اولان
ایمقی جانبیه سوق ایلر * مثنوی * ناطقه سوی دهان تعلیم راست * ورنه خود آن نطق را جوی جد است * دهان
جانبیدن ناطقه تعلیم و ارشاددن اوزریدر یوخسه اول نطق ایچون خود در آخر جوی وارد یعنی بوقوت ناطقه دهان
وزبان طرفندن خلقه حتی تعلیم و تفهیم ایلک ایچوندر و اول اول آب نطق بر آخر نهر و بحر اسی دخی وارد که اول
جان و دل مرتبه سیدرا کر مستمع مر شدک آب نطقدن مستفیع و مستفید اولور سه اول نطق دهانه کتور و باجر ایلر و اگر
مستفید اولور سه دهانی بند ایلوب آب نطقی جان و دل جانبیه سوق ایلر * مثنوی * می رود بی بانک و بی تکرارها *
تحت الانهار تا کز ارها * اول قوت ناطقه صوت و صداسر و تکرار و اداسر جوی معنویه کیدر و جریان ایدر
انک تختنده نهر لری سبز زاره دل تحتاده اولان ضمیر مؤنث بیت اولده اولان قوت ناطقه را جعدرو انک تختنده جاریه
اولان انهاردن مراد حقایق و معانی نهر لری سبز زاردن مراد عالم حقیقت و اسرار در وقتدیر کلام و نتیجه مراد
بولر دیک اولور که اول ماء الحیاة قوت ناطقه نک صیت و صدای تکرار و اداسر تختنده حقایق و معانی نهر لری جاری اولور
تا کز حقیقت و سبز زار اسرار بویته دل دیک اولور * مثنوی * ای خدا جانرا تو بنان مقام * که در بی حرف
می رود کلام * خدا یا اول مقامی سن جان کوسر که اول مقام کلام حرف سز بتر و صوت سز ظاهر اولور * مثنوی *

تا که سازد جان بال از سر قدم * سوی عرصه دور و پهنای عدم * تا که بال جان باشد قدم دوز و مشیاعی الالهام
لامشیاعی الاقدام عدم دور و عریض اولان میدانی جانبیه کندی (م) عرصه پس با کشاد و بافضا * وین خیال
و هست باید ز نوای * زیاده کشادله و فضا و وسعتله بر عرصه ده در که بوخیال و بوجود اول عرصه دن نوا یعنی نصیب
و غدا بولور مقصود عالم عدم در که مراد من تبه حقیقه قدر بر عرصه و اسع در که بوخیالات و دخی وجود کائنات اول
عالمدن حظ آور و نشو و نما بولور دیک اولور (مثنوی) تنکتر آمد خیالات از عدم * زان سبب باشد خیال اسباب غم *
باز هستی تنکتر بود از خیال * زان شود در روی قره همچون هلال * عالم عدم که مراد عالم اعیان و عالم ارواح در خیالات
عالمی اندن تنکتر کندی اول سببدن خیال اسباب غم اولدیکه عالم اعیان و ارواحده غم و اسباب غم بوقدر کبر و بواراق
عالمی جمیعاً عالم خیالدن اضیق اولدی اول تنکتر اولد یعنی دن اوتری اولور اول عالم هستیده قره هلال کبی یعنی بوعالم
هستی خیال تنکتر اولد یعنی دن اوتری قره بوعالمده هلال کبی کوچک کورینور حال بولر عالم خیالده اویو کدر زرا
اهل هیئت دیشلدر که قره وجودی التیش بوزمین قدر در پس خیال آتی عظیم و کبیر تخیل ایلر عالم خیالده
انک جری بویه عظیم و کبیر ایکن بوعالم وجودده هلال کبی صغیر اولور بوعنی دلالت ایلر که بوجود عالمی عالم خیالدن
تنکتر و اصغر اوله (مثنوی) بار هستی * جهان حس و رنگ * تنکتر آمد که زندان است تنک * کبر و حس و رنگ جهانست
وجودی یعنی بومر فی و محسوس اولان عالم شهادت تنکتر کادی زیراتنک برزند اندر یعنی بوعالم حس و رنگ بیت اولده
ذکر اولسان مطلقاً وجود خارج عالمندن اضیق اولدیکه فی المثل برزند ان تنکدر پس علت تنکک نه ایدیکدن
بیانیه شروع ایدوب بیوردر (مثنوی) علت تنکست ترکیب و عدد * جانب ترکیب جسمهای کشد * تنکک علی
ترکیب و عدد در یعنی بوترکیب و اعداد بوعالم حس تنکک اولسنه سبیدر مصرع ثانی سوال مقدره جواب اولور
کان بر سائل دیر که چونکم عالم ترکیب و عدد بویه تنکدر بوترکیب و عدد عالمه انسانی نه شیئی چکر جواب بیوردر
جانب ترکیبیه حسلر چکر یعنی بوحواس ظاهر که بوعالم ترکیب و عددده ظهوره کلوب انکله انس کشدر هر بار که
انسان بوعالمدن خلاص اولوب بی ترکیب و بی عدد اولان عالم توحیده کتک استرسه حواس ظاهره آتی عالم ترکیب
جانبیه جذب ایلر دیک اولور (مثنوی) زان سوی حس عالم توحیددان * کرکی خواهی بدان جانب بران) اول حس
و صورت طرفندن عالم توحیدی بیل و کثرت اختلافدن بکوب عالم وحدتی کورا کر برلک استرسک اول جانبیه
سورزیر بوعالم صورتده انقیضت و مغایرت مقرر در لیکن معناده جله نک اتحادی محققدر نه که بوییتی مثال طریقیله
بیوردر (مثنوی) امر کن یک فعل بود و لون و کاف * در سخن افتاد در معنی بود صاف * مثلاً صیغه امر کن بر فعل
و بر معنی اولدیکه مراد اتحاد معدوم در و نون و کاف حرفی رخنده واقع اولدی و معنی صاف اولدی اگرچه صورتده
اختلافده اولدیه سه ده و معنای صاف اولدی اولدر که لفظده ایکی اولان حرفلرک معنایی بر اولدی صورتده مغایرت
و اثر و فاعله اتحاد قیلدی پس سن برلک استرسک صورتدن بکوب معنایه نظریله تا که موحد اوله سن و برلک عالم بوله سن
(م) این سخن پایان ندارد باز کرد) تاچه شد احوال کرک اندر بربوسوز بایان طوقر قصه به رجوع ایلر تا کرک احوالی
جنکده نیجه اولدی آتی بیان ایلر (ادب کردن شیر کرک را که در قصه بی ادبی کردی (م) کرک را بر کند سران سرفراز
تا ناند و سیری و امتیاز) اوسر فرار و عالی قدر اولان شیر کرک باشتی قوپردی تا یکی رئیس و امتیاز قالمیه یعنی ایدیکلک
و ایکی وجوده مخصوص حکومت و کبر بایق قالمیه و امتیاز و مغایرت دخی بر طرف اوله (مثنوی) فائتقه مناهم است
ای کرک پیر * چون نبودی مرده در پیش امیر * سوره حجراتده اولان آیت کریمیه اشارتدر (وان کان اصحاب الایکة
لظالمین) یعنی (وما کان اصحاب الایکة الا ظالمین انفسهم) و اضیعین الشئی غیر موضعه (فانتقمنا منهم) پس بزبونلردن
اخذ انتقام ایدوب بولر عقب قیلدق و سوره زخرفده بیوردر (فانتقمنا منهم فانظر کیف کان عاقبة المکذبین) و سوره
اعرافده دخی (فانتقمنا منهم فاغرقناهم فی الیم) بیوردر لفظه و جفره دن اخذ انتقام مقرر در بولر بعد نتمه حدیث
شریفنده بیوردر ان الله لیل للظالم فاذا اخذهم لم یفلته معنی بیت ای قوجه قوردر فائتقه مناهم در یعنی ای کرک کهن شوبلا
و محنکه سنک اوزر بیکه واقع اولدی (فانتقمنا منهم) آیت کریمیه سنک مفهومیدر چونکم امیرک اوکنده مرده اولدک
یعنی ای کرک سیرت اولان و درنده لک مر تبه سنده قالان کسه چونکم کندی یکی امیر حقیقینک حضورنده محووفانی
ایلیوب ایدیکلک مر تبه سنده قالدک و کبر و انانیی ترلک ایلدک شیر لفظه و انتقام مظهر اولدک نتمه کم سالفه کبر
و انانییدن کجه سیوب مظهر انتقام اولدیلر حق تعالی بولر دن انتقام الوب هلال ایلدی (م) بعد از ان روشیر بار و بار کرد
گفت این را پیش کن از هر حور * کرکی هلال استبد کد نص کره شیر یوز رو باه ایلدی یکسدن اوتری بونی بخش
و قسعت ایلدیدی (م) سجده کرد و گفت این کلاهین * چاشت خوردت باشد ای شاه کزین * رو باه بو خطابی اشندی

و سجده است و دید که بوکار همین سکاچ است خورد و لیسون ای شاه کزین یعنی ای کزیده شاه بوسه کاه و سسک قوشاق
 بیچک ارسون (منوی) و آن برانهر میان روز را بخفتی باشد و پیروز را و اول کچی کونک اوره سندن اتری
 پیروز اولان شاه ایچون برینخی اوله (منوی) و آن در کتر کوش پیرشام هم شب جره این شاه بالطف و کرم
 اول غیری خرکوش شاهن اتری هم بولطف و کرم اولان شاهن کجه بیچکیدر (منوی) گفت ای روزه قوعدل
 افروختی * اینچنین قسمت رکه آموختی * شیر و باه ابدی ای روبا سن عدل شعله لندردل و منور ایلدک بونجیلین
 قسمتی کیدن او کزیدل (منوی) از بجا آموختی این ای بزلک * کفت ای شاه جهان ارحال کرل * ای اولوبونی قندن
 او کزیدل روبا ابدی ای جهانک پادشاهی کرکک حالتدن او کزیدم و اندن عبرت الدم (منوی) گفت چون در عشق ما
 کشتی گزوه هر سه رابر کبر و بستان و بر و شیر و باه دیدی چونکیم بزم عشقه مزده رهن اولدک و کندیکی فانی قیلدک
 اوچنی یله قالدروال و یوری (منوی) رویم چون جلگی مارا شدی * چون آزاریم چون تو ماشدی * ای روبا چونکه
 جیعا بزم ایچون اولدک سنی نیجه اینجیده لم چونکیم سن بزا اولدک پس سنی انجتمک کندی بزی اینجتمک کبی اولور (منوی)
 ماتر اوله آشکاران ترای پای برگردون هفتم نه برآ * بزنسک و جله شکار سسک زبران کان الله کان الله در آغاسکی بدینی
 فلک اوزره قویو قاروکل (منوی) چون کفتی عبرت از کرل دنی * پس تو روزه نیستی شیرینی * چونکه دنی کرکدن عبرت
 طو تلدک پس سن روبا دکل سن معناده بزم شیرین یعنی بزم شیرین یعنی بزم مقبول و می غویمسن * منوی *
 عاقل آن باشد که عبرت کیرت از * مرل یاران در بلای محترز عاقل او در که عبرت طوته احتراز اولنش بلا ده یارانک
 مو تدن کما قیل العاقل من اعط بموت جبرانه * منوی * روزه آن دم بر زبان صد شکر راند * که مر اشیر از پس آن
 کرل خواند * روزه اولدم زبانی اوزره یوز شکر سوردی و جرونده لرا بادی بویه دیو که بنی شیر اول کرکدن صکره و قیدی
 منوی * کرم اول بفرمودیکه تو * بخش کن این را که بردی جان ازو * اگر بکا اول بیوریدیکه سن بونی بخش ایل
 اندن * کیم جان قورتردی قصه دن حصه بیاتنه شروع ایدوب بیورلر * منوی * پس سپاس اورا که
 مارادرجهان * کردید از پس پیشینیان * پس سپاس اول خدایه که بزی جهانده اول کلان امتلردن صکره پیدا
 و موجود ایلدی پس با عریله اولوب جوق سپاس اکادیمک دخی جائز اولور (منوی) تاشفیدیم آن سیاستهای حق
 * برقرورن ماضیه اندرسبق * تاحق تعالیک اول سیاستلری الله کده سابقه ماضیه اولان قرون اوزره * منوی *
 تا که ما از حال آن کرکان پیش * هیچ و روزه پاس خود داریم پیش * حتی بزا اول مقدم اولان قوردرلک حالتدن
 روبا کبی کندیمز زیاد حفظ طو تالم پیش با عریله زیاد معناده در * منوی * امت می حومه زان روخواندمان
 * آن رسول حق و صادق در بیان * بزه اول جهتدن امت می حومه اوقدی اول حقل رسولی و بیانده صادق
 اولان بی کما قال علیه السلام امتی حومه و بوات محمد علیه السلام امت می حومه اولمی اول جهتدندر که
 امم سالفه نک جله سسک صوکنده کلمه درو بولر اول املک احوالندن عبرت و بزا اولمشدر و جناب حق انلری قهر
 ایتمکله بولری تخو یف و تذیر قیلشدر * منوی * استخوان و بوشم آن کرکان عیان * بنکرید و بند کیریدی مهران
 اول کرکار استخوان و پشخه آشکاره نظر ایلکیز نصیحت طو تکرزای اولور استخوان و پشخدن مراد هم سابقه نک
 اثر لیدر نه کم بوات کریمه ایلدک اشارت وارد (فسیر وافی الارض) فائظروا کیف کان عاقبه المسکذبین * منوی
 عاقل از سر بنه دین هستی و باد * چون شفیق انجام فرعونان و عاقل با شندن بوجودی و هوایی قوروازه قیلور
 چونکه فرعون ملک و عاقل قومنک عاقبتی اشتدی (منوی) و بنه دیکران ارحال او عبرتی کیرند از اضلال او و اگر
 عاقل اولان بوانایت و هوایی با شندن قوم نه غیر یلر آنک حالتدن و آنک اضلالندن بر عبرت طو تکرل یعنی آنک اضلالندن
 اتری قهر و غضبندن عبرت اولور (تهدید کردن نوح علیه السلام می قوم را که با من پیچید که من روی بونم با خدای
 پیچید در میان این بحقیقت ای محمدولان) بوسخ شریف حضرت نوح علیه السلام قومنه تهدید ایلشک بیانده در
 بویه دیو که ای قوم بکا طو لشکر یعنی عناد و کبر ایدوب خصوصتله سکا صارا کز که بنی الحقیقه رو بوشم بزم صورت
 فی المثل حضرت حقه حجاب و نقاب کبی اولمش و اول بزم وجود مده تجلی قیلشدر خدای تعالی به طو لشکر حقیقه مده
 بواور تاده ای محمدولر یعنی ای معین سزا اولان مردود لیدی * منوی * گفت نوح ای سرکشان من من نیم
 * من زجان مردم بچنان می زیم * حضرت نوح علیه السلام کندی قومنه ابدی ای سرکش و مستکبر لر بن
 دکام یعنی صورت ظاهرده سزنی کندیکز * کبی بشر کورر سز ایکن بن فی الحقیقه اوله دکام بن جان بشردن
 و روح حیواندن اولدم جانانه دیری اولور (منوی) چون مردم از حواس بوالبشر * حق مرا شد و ادراک و بصر
 چونکه بوالبشرک حواسندن اولدم یعنی ابوالبشردن حاصل اولان حواس بشر به مقتضای زدن فانی اولدم حق تعالی

بسم و ادراک و بصرم اولدی کما قال تعالی فی الحدیث القدسی لا يزال العبد يتقرب الى بالنوافل حتى احبه فاذا احبته
 كنت سمعه الذي يسمع به وبصره الذي يبصر به * منوی * چون که من من ناسم این دم زهوست * پیش این دم
 هر که دم زدکا فراوست * چونکه بن بن دکام بونفس هو دندر یعنی چونکیم بن فی الحقیقه فانیم بونفس و کلام
 هویت ذات الهیه دندر هر کیمکه بونفس او کنده دم او ریهی اکا انکار و مخالفت قیلور اول کافر در * منوی *
 هست این دم نقش این روبا شیر * سوی این روزه نشاید شد دلیر * بوزر و باهک نقشنده بودم شیر و اردر و بوزر و باهک
 جانبده دلیر و بی بالک کتمک لایق دکادر (منوی) گزروی صورتش می تکروری * غره شیران ازوی نشنوی * اگر صورت
 جهتندن اول نقش روبا به یعنی انبیاء علیهم السلام و اولیای عظامه ایسانده سن و تصدیق قیلیمه سن نعره و هیبت
 شیرینی اندن اشتیمسن یعنی انبیا در سن استقامت تقریر در صورت انبیای عظامه نقش روزه تعبیری اهل کفر
 نظر لرنده روبا کبی حقیر اولدی یعنی ملاسه ایلدر که انلرک نظر حساسی اول شیران عالم معنارک صورتلری حقیر
 کورر لیدی (منوی) گزودی روح را از حقیدی * پس جهانی را چرا برهم زدی * اگر حضرت نوح علیه السلام
 حق تعالی بدن برید اولمیدی یعنی بر قدرت و نصرت اولمیدی بیدونده قدرت و نصرت معنایه در نه کم وید الله
 علی الجماعة حدیثنده قدرة الله ونصرة الله علی الجماعة معنای می ادا اولمشدر پس تمام جهانی نیچون بری بر نه
 اوردی * منوی * صد هزاران شیر بود اودرتی * اوچواش بود عالم خرمی نوح علیه السلام بر تده صد هزاران
 شیر ایدی اول نوح علیه السلام آتش کبی ایدی و عالم فی المثل بر خرم ایدی * منوی * چونکه خرم پاس عشر او
 نداشت * اوچنان شعله بران خرم نکاشت * چونکه خرم آنک عشرتی حفظ طو تعدی و حقی ادا ایلدی و او انجیلین
 شعله ای اول خرم اوزره حواله ایلدی شعله دن مراد شعله قهر الهی اولور که (رب لا تذری الارض من الکافرین
 دیار) دیو بدد عالمه آتش قهر او روبا بالکلیه احراق و اهلک ایلدی (منوی) هر که آن در پیش این شیر نهان
 بی ادب چون کرل نکشاید دهان * هر کیمکه او بونشان شیرک او کنده کرل کبی ادب سز آغز اچه یعنی بنلکه و سنلکه
 متعلق بی ادبانه آنک اغزندن سوز حقیقه (منوی) همچو کرل آن شیر بر در اندش * فائتقمنا منهم برخواندش *
 اول قصه سی مذکور اولان شیر قوردی بر تدبیری کبی بوشید خی اول بی ادب سوز سوز بلی بر تر پس فائتقمنا منهم
 مفهوم می اکا او قورمر شیران عالم معنی اولان انبیاء علیهم السلام و اولیای عظامه کستاخانه و بی ادبانه سوز سوز بلی
 و نامعقول خر کت ایلین کسه لری شیر قهر الهی بر قوب * فائتقمنا منهم * آیت کریمه سنک مفهوم می اول
 مقهور لر حقه اظهاری ایلدی اولور (منوی) زخم باید همچو کرل از دست شیر * پیش شیر ایلد بود گوشه دلیر *
 اول بی ادب کرل شیر اندن زخم بولور شیر اکر کده اول کسه که دلیر اوله ابله و اجق اولور (منوی) کاشکی آن زخم
 برتن آمدی * تابیدی کایمان و دل سالم بدی * کاشکی اول زخم جسم اوزره کایدی تا اولمیدیکه ایمان و دل
 سالم اولیدی یعنی انبیاء علیهم السلام و اولیای عظامک حضورنده بی ادبک ایلانله کر قهر الهی انجق جسملر نه
 کایدی و ایمان و دلاری سالم اولیدی انلره معنایولک احسان اولوردی لیکن بویه اولمز بلکه کاهی بر عکس اولوب
 جسملری زنده و ماللری برنده اولور قهر الهی انلرک ایمان و دللر نه کاور و کاه اولور که هم جسملری و هم جان و ایمانلر بی
 هلاک قیلور العیاذ بالله (منوی) قوم نکست چون ایجار سید * چون توام کرد این سر را بند * قوم منقطع
 اولدی یعنی کوجم اولدی چونکیم سوز روبا به بر شدی بوسری آشکارا بلکه نیجه قادریم یعنی بوسری اظهاری ایلکه
 قادر اولمز پس طریق خلاصی و راه نجاتی تعلیم ایلکه شروع ایدوب بیورلر (منوی) همچو آن روزه کم اشکم کنید *
 پیش او روبا بازی کم کنید) اول روبا به کبی شکمی ناقص ایلکیز یعنی تن پرور اولوب خدای تعالی به عصیان قیلکیز
 و مقتضای شکمه اشتغال قیلکیز آنک حضورنده روبا عیاز لاق ایلکیز یعنی حیل و خدعه ستمه ذاهب اولکیز
 (می) جله ما ومن به پیش او نمید * ملک ملک اوست ملک اوراد هید * جله ما و منی آنک ارکته قوکز ملک فی الحقیقه
 آنک ملک کیدر ملک اوکا و بریکز و کندی کز او تالقن خروج قیلکیز تا ملک مجازی به کندی کز ملک زعم ایتمکله
 عذاب مستحق اولیمه سز * منوی * چون فقیر اید اندر راه راست * شیر صید شیر خودان شماس * چونکیم
 سزای بنی آدم راه راسته فقیر که سزومن و ما قیدندن کدر قیلیمه سز و مؤدب اولیمه سز شیر و شیرک صیدی خود سز
 ایچوندر (منوی) زانکه اربا کست و سبحان و صف اوست * بی سارست اوزغز و مغز و پوست * زیرا که
 اول خدای تعالی غرضدن پاکدر و سبحان آنک وصفیدر سبحان اسم مصدر در تسبیح معنایه یعنی شائند لایق
 اولین نقایصدن منز و مقدس اولق آنک وصفیدر و اول خدای سازد لطیف اولان شیردن و لیدن و قشردن یعنی
 (والله غنی عن العالمین) حسیجه عالمک قشردن و پوسقندن و غز و مغز می تبه سنده اولان شیردن جمیع عامستغنی

و بی نیاز در بوجه بی عبادی ایچون خلق ایلشدیر کندی کا محتاج اولدیغی یچون د کادر * منوی * هرشکار
 و هر کراماتی که هست * از برای بندکان آن شمس * هرشکار و هر برکات که وارد اول شاهک بنده لرندن
 اوتیردیر (منوی) نیست شه راطه مع هر خلق ساخت * این همه دولت خند انکو ساخت * اول شاه حقیقتن طمعی
 یوقدر بود و کای دولتی خلق ایچون دوزدی سعادت اول کسه یه که اول بونی اکلدی * منوی * آنکه دولت آفرید
 و دوسرا * ملک و دولت و پادشاهی کار آید و را * اول الله که دولتی و ایکی سرابی یعنی دینا و آخرتی خلق ایلدی ملک و دولتری
 آنکه نه ایشنه یارار (منوی) پیش سبحان پس نکه داریدل * تا نکر دیدار کای بد حیل * سبحانک حضورنده قلبکری
 زیاده حفظ طو نکر تا آنکه حضورنده کای بد و سوء خاطر دن خیل اولیه سز * منوی * کوبیدند سر و فکر و جست و جو
 هیچواند رش بر خالص تاروی * زیرا که اول سبحان سری و فکری و جست و جوی * کور و خالص سوداچره
 اولان صاج تلی گبی بیاض سوداچره سیاه قیل زیاده دیده و اولان کسه یه نیجه عیان کور و نوره اول خدایه دخی
 سر و فکر و جست و جویله کور و نور (ان الله لا یخفی علیه خافیه) و خواستجه کا هیچ بر خنی شی یوقدر (فانه یعلم السر
 و الخفی) مقتضاسخه سری و اذن اخفی اولنی دخی ییلور * منوی * آنکه اوی نقش ساده سینه شد * نقشهای عیب را
 آینه شد * اول کسه که اول نقش سز ساده سینه اولدی غیبک نقشلر سینه آینه اولدی یعنی حق سبحانه و تعالینک
 اسرار و ازلی بیلسی و علام الغیوب اولسی عجب دکلر که ادنی عقل و عرفانی اولنک بو کایمان و ایقانی وارد بیلکه
 اول کسه که آنک درونی ماسودن بی نقش اولدی و سینه سی افکار و خیالاتدن ساده و صافی اولتی مرتبه سن بولدی
 اول کسه عالم غیبک نقوشنه و اسرارنه آینه اولدی و عالم غیبده نه اولوب نه اوله جقدر کا * کور و زندی * منوی *
 سر مار بی کای موفن شود * زانکه مؤمن آینه مؤمن شود * اول سینه سی صافی اولان ولی بزم سرمزه و باطنک
 مخفی اولان فکر و خاطره سینه کای سز موفن اولور یعنی بی شبهه آ فی بیلجی و ایقان ایدجی اولور زیرا که مؤمن مؤمنک
 آینه سیدر مؤمن اولدن مراد خدای تعالی در که مؤمن اسمی آنک اسماء حسنا سندن و مؤمن نایندن مراد ولی اللهدر
 پس المؤمن مرآة المؤمن حدیث شریفنک مقتضاسخه خدای تعالی ولینک آینه سی و ولی دخی خدای تعالینک
 آینه سی اولور پس خدای تعالینک علم غیبیه مطلع اولسی ولینک آینه وجودنده دخی ظهوره کلوب ولی کامل
 دخی اول سر غیبیه عالم اولور مؤمن مؤمنک مرآة اولقندن مراد برسی ولی و برسی دخی افراد مؤمنیندن بری اولوب
 معنی بویه دینه دخی جائز اولور بزم سرمزه اول صافی دل اولان ولی عالم اولور زیرا که مؤمن مؤمنک مرآة اولور
 مؤمن سنک درونکده اولان مرآت آینه قلبینده منتقش اولوب سنک باطنک اسراری اکسایمانا ظاهر اولور
 (م) چون زند او نقد مارا بر محک * پس یقی را باز داند اوزشتن * چونکه ولی بزم نقد مزی محک اوره پس اول ولی یقی
 شکدن آشکاره ییلور یعنی اول ولیکه بزم نقد حوال اسرار مزی محک قلبینه اوره برده یقینی وارد رشکمی وارد آتی
 ییلور یقینی شکدن تمیز قیلور (م) چون شود جانش محک نقد ها * پس ببیند نقد را و قلب را * چونکه آنک جانی
 نقد لر محک اوله پس نقدی و قلبی کور و نقدی قلبدن فرق قیلور بعض نسخه ده مصرع ثانی پس ببیند قلب را
 و قلب را واقع اولشدیر و نقد را اوزره معنی اول ولی قلبی و قلبی کور و نقدی دلی و قلب اولان مزور فکری دخی ییلور دیک
 اولور قلب اولدن مراد دل و قلب نایندن مراد ناسره و مرور اولان نسنه اولور و الحاصل اولیای عظام حواس پس اقلوبدر
 قلبک اسرارنه مطلع اولور دیک افاده قیلور والله اعلم * نشاندن پادشاهن صوفیان عارف را پیش روی خویش
 تا چشمشان بدیشان روشن شود * منوی * پادشاهان را چنان عادت بود * این شنیده باشی ارادت بود *
 پادشاهان ماضینک انجیلین عادت و اردیکه بونی آشتن اوله سن اکبر یادنده ایسه (منوی) دست حیسان
 پهلوانان ایستند * زانکه دل پهلوی چپ باشد بید * اول پادشاه لر اصول بانلر نده پهلوانلر طور لر اول سیدن که قلب
 صنوبری الشکل صول یا تده بند و قیده اولور * منوی * مشرف و اهل قلم بدست راست * زانکه علم و خط و ثبت
 آن دست راست * دقت در ارباب قلم صاغ جاننده طور لر زیرا که خط علمی و ثبت علمی یعنی خط یاز مزی بیلک و بعض
 مراد اولان شیئی کاغذ اوزره ثبت قلمی علمی اول صاغ ال ایچون در اوله ذاقم کاتبه متعلق اولان کسه لری صاغ جاننده
 اجلاس ایدر لر دی * منوی * صوفیان را پیشرو موضع دهند * کاینه جاننده و آینه بند * و صوفیله یوزا کونده
 یعنی مواججه و مقابله موضع و بر لر زرا صوفیله سینه یه جانک آینه سیدر لر و حقیقتده آینه دن بکاردر (منوی)
 سینه صیقلها زده درز کور فکر (نابندیرد آینه دل نقش بکر) زرا صوفیله سینه یه ذکرا لهی و فکر یا بنده صیقلار اوزر مش
 تا کوکل آینه سی بکر نقش قبول ایده یعنی نقش معنایی و زری جانانی مشاهده اید (م) هر که ار از صلب فطرت
 خوب زاد * آینه در پیش او بایند * هر شول کسه که صلب فطرتدن یعنی اصل خلقتدن خوب و محبوب

طوغدی آینه بی آنک اوکنه قومق کرک کندینک حسنی مشاهده ایده (منوی) عاشق آینه باشد روی خوب
 * صیقل جان آمد و تقوی القلوب * روی خوب و خوی محبوب مرآة عاشق کلدی دخی جانیه صیقل و صفا و قلوبه جلا
 و تقوی کلدی تقوی بونده با کاک معنانه در * آمدن مهمان پیش یوسف علیه السلام و تقاضا کردن
 یوسف علیه السلام از تحفه و ارمغان * (منوی) آمدن از آفاق یاری مهربان * یوسف صدیق راشد مهمان
 آفاقدن بر بار مهربان و مر جملو بر جان کلدی یوسف صدیق علیه السلام حضرت نر بنه مهمان اولدی * منوی *
 کاشنا بوند وقت کودکی * بر سوده آشنایی منکی * که انلر بر بری ایله کودکاک و قنده آشناییلر آشناقی یصدیقی
 اوزره انکا اید بچیلردی * منوی * یاد دادرش جوراخوان وحسد * کفت کان زنجیر بود و ما سید * اویوسف علیه
 السلامه اول مهمان اخوانک جور و وحسدی یاد و یردی یعنی تذکر مرتبه سینه ابر کوردی حضرت یوسف علیه
 السلام کا دیکه اول جور و وحسد زنجیر ایدی و براسد ایدک (م) عاز بود شیراز سلسله * نیست مار از رضای
 حق کله * ارسلانه زنجیردن عاز اولمز بزه حق تعالینک حکم و قضا سندن شکایت یوقدر و بزه اندن الم کلز * منوی
 شیر بر کردن اوزنجیر بود * بر همه زنجیر سازن میر بود * مثلاً کرشیرک کردنده زنجیر اولدیه جبع زنجیر سازلر اوزره
 امیر اولدی بوهم وجه در جبع زنجیر سازلر اوزره اول شیر امیر اولدی زنجیر سازلر زنجیر دوزجی دیکدر زنجیر سازدن
 مراد زنجیر ایلد قید اولان سباع اولسه ده اولور و زنجیر دوزن اوستاد دخی اولسه اولور که شیر غالب و قوی اولدیغی
 جهتدن بونلرک میری کیدر * منوی * کفت چون بودی ز زندان وز چاه * کفت همچون در محاق رکاست ماه
 اول بار حضرت یوسف علیه السلامه ایتدی زنداندن و قیودن نیجه اولدک یوسف علیه السلام اکالتدی محاق
 و نقصانده اولان ماه کبی اولدم محاق اکسک معنانه در * منوی * در محاق ارماف نو کردد و تا فی در آخر بدر کردد
 بر سما محافده اگرچه ماه نوایکی قات اولور آخر آسمان اوزره بدر اولزمی (منوی) اگرچه دردانه بهاون کوقند * نور چشم
 و دل شد و بیند بلند * اگرچه انجودانه سنی ها ونده دو کد بلر و سق ایدوب خرد ایلد بلر چشم و دلک نوری اولدی و بلند
 کور و نور چشم اولسی کل الجواهر اولسنه کوره اولور و نور دل اولسی بعد السحق مجنون ایدوب اکل
 اولدقدن صکره مفرح دل اولدیغنه کوره اولور و کرددانه وجودانسانیدن استعاره اولور سه ریاضتله محو و فانی
 اولدقدن صکره نور چشم و دل اولسی روشندر (م) کندمی راز بر خال انداختند * پس زخا کش خوشها بر ساختند
 مثلا وافر کندمی خالک الله آتد بلر کویا آتی تحقیر ایدبلر صکره آتی خا کدن خوشه لر دوزد بلر یعنی وافر سنبله لر حاصل
 اولوب اندن دانه را خدایتد بلر (م) بار دیگر کوقندش زاسیا * قیمتش افزود و نان شد جانقز * تکرار آتی آسپانیدن
 دو کد بلر یعنی اون ایلد بلر نک قیقی زیاده اولدی و جان زیاده ایدجی نان اولدی (منوی) باز نان راز بر دندن کوقند
 کشت عقل و جان و فهم * و شمعند * نانی کبر و دیش التده در کد بلر عقل و جان و فهم * و شمعند اولدی اول فنا و محو اولدی
 بو عالی مرتبه لر بولدی (منوی) باران جان چونکه خوعش کشت (بهب الزراع آمد بعد کشت) کبر و اوجان چونکه
 عشق الهینک محوی اولدی و مو و اقبل ان مو و انکله مومنه وصول بولدی بویات کریمه سورة فتحده در تفسیری
 مرزده بردن خرکوش سر خنده ذکرا و لیدی یعنی کبر و شول جانکه محو عشق الهی اولوب رضای حقه وجودن افزا ایده
 آنک محو صولی و عانده سی و فائده سی زراعی عجب کتور و بعد کشت یعنی جانی و جنانی تخمینی حق یواننده اکد کد صکره
 زراعدن مراد عمل کنند کان طریق حقد (منوی) این سخن پایان ندارد باز کرد * تا که با یوسف چه کرد آن یلک مرد
 یوسف و پایان و نهایت طو قتر حضرت یوسف علیه السلام ایل اول ایلک قصه سی جانیه رجوع ایله تا کم یوسفه اوینک مرد
 نه دیدی بیان ایل (طلب کردن یوسف صدیق علیه السلام ارمغان از مهمان (م) بعد قصه کفتش کفت ای فلان
 * هین چه آوردی تو مارا ارمغان * حضرت یوسف علیه السلام * کندینک قصه سنی دید کد صکره اکا ایتدی
 ای فلان اگاه اول سن بزه ارمغان کتوردک * منوی * بر در یاران تپی دست آمدن * هست بی کدم سوی
 طاحون شدن (یارانک قیوسنه تپی دست کلمک طاحون جانیه بغدایسز کتکدر پس سنت و طریقت بودر که
 بریارلک قیوسنه و ارسلک تپی دست و ارمیه سن هیچ اولمز سه بر برک سبزدن خالی اولیه سن * منوی * حق تعالی
 خلق را کوید بچشم * ارمغان کو از برای روز نشیر * حق تعالی حضرت نلری حشرده خلقة دیر قیامت کوتدن اوتری
 ارمغان قتی * منوی * چمن و نوا فرادی بی نوا * هم یدان سان که حلقا کم کذا * حق تعالی اول کون در که ای ناس
 سز بزه کلدیکز و یا کز بی نوا اولدیغکز حالده هم اول اسلوبه که بزمی خلق ایلدک آنک کبی حفا تا و عرا تا
 اول مرده نیجه عاری اولدی بکر ایسه اویه کلدیکز سورة انعامده اولان بویات کریمه یه اشارتدر که یوزر لر (ولقد جئتمونا
 فرادی) قول مفعولدر یعنی جناب عزت آخرتده بیوره لر که قولارم سز بکا کلدیکز منفر دارلد بکز حالده ارا قی و اولاد

وسیم و دینار دین و دینار اختیار ایلد بیکز اعوان و انصار دین زعم ایلد بیکز که بولر بیکز که برقرار اولوب باید اواره
 فرادی فردک جمع در و الف تأنیت ایچوندر کسالانک الی کبی) کا خلقناکم * فرادی دن بدلدن و یا خود فرادی دن خلق
 ایلدک ایدی * کا خلقناکم اول مرة * فرادی دن حالدر تقدیر کلام * و لاقدر جتمو و نامنفر دین مشتهین ابتداء خلقکم *
 و یا خود مصدر محذوفک صفی اوله تقدیری (واقدر جتمو و نامنفر کمالکم) (و ترکتم ما خولناکم) ای ما فضلنا به علیکم
 فی الدنیا و شغلتم به عن الآخرة (و راعظهم و رک) یعنی بزم سزه انعام و تفضیل ایلد بیکز شیئی وراء ظهر بیکزه ترک ایدوب
 اندن برشی کتور مد بیکز * مننوی * هین چه آوردید دست آورزا * ار مغانی روزر ستا خیزرا * اگاه اولسکز دست آور
 ایچون نه کتور دیکز قیامت کوفی ایچون برار مغان دست آورال طوبه مغنی بعض محمله دخی ال ار مغانی دیمک
 معناسنه استعمل اولنور * مننوی * یا امید باز کشتن تان نبود * وعدة امر و زیابطلتان نمود * یا بودر که سزه
 کیرود و غل و بنم حضور مه کلک امید ایلدی اولدی بیکر کونک و عدده سی سزه باطلی کورندی (می) منکری مهمانیش را
 ازخری * پس زمطبخ خال و خا کسرتیری * اول اللهک مهمان لغنک منکری ایسک خر لغدن پس مطبخدن خال
 و خا کسرتیر لغدن یومیت عمده تکامل ایلین طاقه ایچون حضرت مولانا قدس سره العزیر لسانندن واقع
 اولسدر * مننوی * ورنه منکر چنین دست نهی * بردران دوست چون پای نهی * و اگر حضرت خدا نک ضیافت
 و مهمان لغنه منکر دکل ایسک بو فجلین بوش ال اول دوستک قبوسی اوزره نیجه آیق قورسن حاصل معنا کرانک
 قوت لغنه منکر دکل ایسک اعمال و طاعاتن هدیه تدارک ایلدک اولور * مننوی * اندکی صرفه بکن از خواب
 و خور * ار مغان بهر ملاقاتش بر * خواب و خوردن بر از جق فائده و ذخیره ایلد آفی اول خدا به ملاقاتن اوتری
 ار مغان ایلد * مننوی) شوقیل النوم مما یجمعون * باش در اسرار ازبستغفرون * بوایت کریمه سورة ذاریات در
 * ان المتقین * تحقیقا متقیلر فی جنات و عیون * جنتلرده و چشمه لرده مستقر اولر * آخذین ما تأمهم ربهم * آخذ
 اولد قری حالد ریلر نیک اعطایلد بیکر شیلری قال القاشانی * ان المتقین * ای الذین تجردوا عن تعلقات الطبیعة
 و صفات النفس البهیمة فی جنات الصفات و علومها * آخذین ما تأمهم ربهم * من انوار تجلیات الصفات (انهم کانوا
 قبل ذلک * تحقیقا بومتقیلر اولد بیکر جنات و عیونده اولدن اول قال القاشانی ای قبل الوصول الی مقام تجلیات
 الصفات * محسنین * فی مقام العبادات و المعاملات و الاحسان ان تعبد الله کانک تراه فان لم تکن تراه فانه یراک
 کانوا قلیلا من اللیل ما یجمعون) بوایت کریمه بولرک احسانی تفسیر در یجمعونده مازاید در و الهجوع النوم و یجمعون
 کانوک خبریدر تقدیر کلام کانوا متقیلر اولورلدی * قلیلا من اللیل * ای فی طائفة من اللیل نائین اولورلدی
 و یا خود ما مصدر به اوله تقدیری کانوا فی طائفة قلیله من اللیل هجوعهم و لفظ هجوعهم بوقدر برجه مرفوع اولور
 زیرا کانوده کی و اودن بدل اولور یا خود ما موصول اوله ای الذین یجمعون فیه (و بالاسرار هم یستغفرون) دخی بولر
 سحر لرده استغفار ایدر اولورلدی اول وجهله که کانه اول کیجه بولرندن نیجه جرایم ظاهر اولدی ایدی و اما التأویل
 و کانوا فی قلیل من اللیل الاحجاب ما یغفلون عن السلوک (و بالاسرار) ای اوقات طلوع انوار التجلیات و انشاء ظلمة
 صفات النفس (یستغفرون) ای یطلبون الانوار الی تستر صفات النفس پس حضرت خداوند کار قدس سره العزیر
 یورر که یجمعوندن قلیل النوم اول یعنی نایم اولنلر دن نومی قلیل کسه اول سحر لرده استغفار ایلینلر دن اول تقلیل
 خواب و خورایدوب بر مقدار بر کذا اعداد و احضار ایلد تاروزر ستیزده سکادست آورالوه (مننوی) اندکی
 جنبش بکن هجوعن جنبین * تا بختشدت حواس نورین * جنبین کبی بر از جق جنبش و حرکت ایلد تاسکونر کور بیچی
 حواس بغشیه لر یعنی جنبین حرکت و جنبش ایلد کده کا حواس بخش اولنلر دخی کبی سندخی راه طاعت حقه
 حرکت ایلد تاسکونر الهی کور بیچی حواس و مشاهده امر الالهی ایدی بیچی احساس احسان ایلد لر * مننوی
 و زجهانی چون رحم بیرون روی * از زمین در عرصه واسع شوی * رحم مادر کبی اولان جهانندن طشره اوله سن
 یعنی بوجهان تنکدن قور تله سن و زمیندن واسع اولان عرصه ده اوله سن یعنی بوجهان تنکدن قور تله سن و زمیندن
 خلاص اولوب ارض الله واسعه به واصل اوله سن و حقایق حقیقته دخول قیلد سن * مننوی * انک ارض الله واسع
 گفته اند * عرصه دان کانیبای رفته اند * اول بره که ارض الله واسع دیمشدر بر عرصه بیلکه اول عرصه انبیاعلیم
 السلام و اولیای عظام کهمشدر سورة زمزم اولان آیت کریمه به اشارتدر (للذین احسنوا فی هذه الدنیا حسنة) یعنی
 شول کسه لر که بوندیناده احسان ایلد بیکر یعنی عبادات و طاعاتی علی سبیل المشاهدة قیلد بیکر انرا ایچون حسنة
 عظیمه وارد روی شهود الوجه الباقی و جمال الکرم و ارض الله واسعة یعنی اول کسه لر که وطنلر زنده احسانه و تحصیل
 مراتبه قادر اولینلر در انلر اللهک ارضی و اسعدر دینلور قال القاشانی ای النفس المطمئنة المخصوصة بالله

لا تقیادها واطمینانها الیه ذات سعة حضرت خداوند کار قدس سره العزیر یورر لارض الله واسع دین مراد
 انبیاعلیم السلام و اولیای عظامک کتدکاری بر در که مقصود عالم ملکوت و جبروت و لاهوت در نفس مطمئنة نک مسیره
 و خطیره سیدر پس بوعامدن سفر و کذریلوب ریاضته صبر ایدوب ارض الله ده قرار ایلده کور که حقیقته مقرر اولدر
 * مننوی * دل تکرر دتنک از عرصه فراخ * نخل تن انجانکدر د خشت شاخ * اول واسع عرصه دن کور کل تنک
 و منقبض اولنن نخلی اول عرصه ده خشت شاخ اولنر بعض نمخته ده تن برینه ترا واقع اولسدر یعنی نخل ترانده
 خشت شاخ اولنر بلکه هر دم تازه و تراولوروا کاروال کلن (مننوی) حاملی نومر حواست را کنون) کند و مانده
 میبوی و سرتکون * الان سن حواسکی حاملسن بورغون و قالمش و باش آشی اولورسن کند کاف عربنک ضمه سیده
 چونکلمک و یورلغه دیرلر سرتکون اولقدن مراد یا یوب او یومقدر * مننوی * چونکه محمول نه حامل وقت خواب *
 مانده کی رفت و شدی بی ریح و تاب * چونکم خواب و قننده محمولسن حامل دکلسن یعنی جسمکی و حواسکی کور بیچی
 دکلسن مانده لک کتدی و ریح و تاب سرتکون اولدک یعنی یور غنلق کیدوب مشقت و سرتدن نجات بولدک (می) چاشنی
 دان نوحال خواب را * پیش محمولی حال اولیا * خواب حالی سن بر چاشنی بیل اولیای عظامک حالنک محمول اولدی
 قننده یعنی الان بیدارلقی حالنده اولیای اللهک حواسی و احوالی اسب عنایت الهی و ارادت ربانی اوزره محمول
 اولسدر و بولر دن حامل حواس و احوال اولق سقوط اولسدر نته کم انسان نومه وارده ده حامل حواس و احوال
 اولقدن بری اولور و قید وجودن نجات بولور پس حق تعالی نوم حالنده محمول اولوب بی اختیار و بی ارادت سیر قلیبی
 اولیای عظامک حالنک محمول لکسندن بر چاشنی و انموزج ایلشدر تا بیلد سنکه انلر بیدار اولد قلیری حالده دخی محموللر
 و آزاد و مقبوللر در * مننوی * اولیا اصحاب کهفندای عنود * در قیام و در تقیاب هم رفود * سورة کهفده اولان
 آیت کریمه به اشارتدر تفسیری اولیلده متابعت نصار ایلانده مر و راستدی معنای بیت اولیای الله اصحاب
 کهفدر درای عنود قیامده و تقیاب و او یقوده انلر ناغملدر یعنی هرینه مباشرت ایتسه لر باذن الله قایم اولورلر و هر نه دن
 کوز یومسه لر باذن الله کوز یومر لر * مننوی * می کشدشان بی تکلف در فعال * بی خبر ذات الیمین ذات الشمال *
 حق تعالی انلری تکلف سز یعنی مشقت سز فعاله چکر انلری خبر اولدی یعنی حالده ذات الیمینه و ذات الشماله یعنی نته کم
 (و نقلهم ذات الیمین ذات الشمال) آیت کریمه سنک فوا سنجبه حق تعالی اصحاب کهفنی صاغ یانته و صول یانته تقیاب
 ایدوب انلر ذات الیمین و ذات الشمالدن بی خبر اولدی یعنی کبی اولیای دخی حق تعالی روحانی و جسمانی فعللر جانبیه چکر
 و تقیاب ایلر بولر صاغ جانبیه و صول جانبیه بی خبر اولد قلیری حالده یعنی روحانیت و جسمانیت جانبیه مقبول و مصروف
 اولوب عمل ایلد کاری و قنده اول عملک حقیقته بی خبر اولد قلیری حالده حق تعالی بولر تقیاب ایلر * مننوی *
 چیست آن ذات الیمین فعل حسن * چیست آن ذات الشمال اشغال تن * اول ذات الیمین در فعل حسن و اعمال
 روحانیدر اول ذات الشمال در تنک اشغاللر در و مصالح و مشاغل جسمانیه در * مننوی * میرو دین هر دو کار
 از انبیا * بخبرین هر دو ایشان چون صدا * بوهرایکی ایش انبیاعلیم السلامدن صادر اولور یعنی بوجهانی
 و روحانی اولان اعمال و مصالح انبیاعلیم السلام و اولیای عظامدن وجوده کور صدا کبی انلر بوهرایکیدن
 بی خبر لدر مثل بولرک وجودی کوه کبی و بولر دن صدور ایلن فعال و مقال کوه دن صدور ایلن صدور ایلن مقال کیمدر
 * مننوی * کصدایت بشنوا ندخیر و شر * ذات که باشد زهر دوی خبر * طباغ اگر چه صدایی سکا اشتد بر خبر و شر
 هر نه اید لیکن کوهک ذاتی انکسندن بیلدی خبر دیر بلکه اول کوه دن صدور ایلن صدور ایلن مقال بر مصو تکرر کذلک
 اولیای عظامک و انبیاعلیم السلام وجودلر دن ظهور ایلن فعال و مقال فاعل حقیقی اولان خدای تعالی تکرر
 اگر بونده بر سوال اولنور سده که انبیاعلیم السلام و اولیای عظام کتد بولرندن صدور ایلن فعالی و مقال نایم کبی و کوه
 کبی بلمش اولورلر سده بولر خود حقایق اشیا به عالمدر پس بومحمله بوشنبیه انلر حقه نه نیجه صادق اولور الجواب انبیا
 علیم السلام و اولیای عظامک بشر بتری جهتندن (انما انابشر مثکم) فوا سنجبه سائر انسانله کندی فعال
 و مقاللر سنک حقیقته واقف و عارف اولقده بی وحی و بی الهام اولد قلیری حالده برابر و مشترک در و سائر بشردن بولرک
 متیز اولیبی و فعال و مقاللر سنک حقیقته وقوف و شعور بولوسی وحی الهی و الهام ربانیه لر بقی وحی الهی و الهام ربانی
 اولسه بولر کتد بولر دن صدور ایلن اعمال و احوالک حقیقته بیلمکده نایم ایلد کوهه مشابه اولورلر اگر چه اول اعمال
 و احوالک مرید و فاعلی حضرت حق اید بیکدن غافل اولمیوب کتد بولر بی انک بیدار ایتنده آلت اولد قلیری بولورلر گفتن
 مهمان یوسف را که اینه آوردت ار مغان تا که هر بار بیکه دروی نکرری روی خوب خویش را بینی و مرا یاد کنی * می
 گفت یوسف هین یا و ار مغان * اوز شرم این تقاضا ز دفعان * یوسف علیه السلام مهمان ایتدی اگاه اول

ارمغان کتور ارمغان بوتقاضانک شرمندن فغان آوردی من حیث الباطن (می) گفت من چند ارمغان جستم ترا
 * ارمغانی در نظر نامد سزا * اول مهمان استدی بن سسنگ ایچون نیجه عدد ارمغان طلب ایلدم بنم نظرمه
 بر ارمغان کلدی یعنی سکا لایق بر ارمغان بولدم (مثنوی) حبه راجان کان چون برم * فطره راسوی عمان
 چون برم * کندی کندیم دیدیم بر حبه بی کان جانینه نیجه ایلدم بر فطره بی عمان جانینه نیجه ایلدم (مثنوی) زیره
 من سوی کرمان آورم * کریش نودل و جان آورم * فی المثل ای کان کرم زیره بی بن کرمان جانینه کتورم اکرسنگ
 حضور کدل و جان کتورم زیره کیونه دیر کرمان و لا یقده انک اعتباری بوقدر و تقدیر معنا کر بن سنگ بحر احسانک
 حضور نه دل و جانی ارمغان کتورم هممان کرمان و لا یقده کیون ایلتمش کی اولورم که اول دیارده انک قیمت و رغبتی
 بوقدر * مثنوی * نیست تخمی کاند رین انبار نیست * غیر حسن نو که انرا بار نیست * بر تخم بوقدر که بوانبارده
 اولیه سنگ حسن و کالکدن غیری که اکایار و نظیر بوقدر (می) لایق آن دیدم که من آینه * پیش تو آرم چو نور سینه
 عاقبت آتی لایق کوردم که بن بر آینه بی سنگ حضور که کتورم بر سینه نوری کبی (مثنوی) تابیه بی روی خوب خود
 در آن * ای نو چون خورشید شمع آسمان * تا اول آینه ده کند بک خوب پوزنی کوره سن ای کسه که سن آفتاب کبی
 آسمانک شمع سن * مثنوی * آینه آوردم ای روشنی * ناچوبی روی خود یادم کنی * سکا آینه کتوردم
 ی کوزم نوری و دیده ملک روشنی ناچون که آینه ده کندی پوزنی کوره سن اول مناسبه بی یادیده سن * مثنوی
 آینه بیرون کشید و از بغل * خوب را آینه باشد مستغل * اول مهمان حضرت یوسف علیه السلامه بوسوزری
 دید کد نصکره قوتغندن آینه بی طشیره چقاردی محبوبه محل اشتغال آینه اولدی پس الله جیل بحب الجلال
 حدیثک مصداق حقیقی حق تبارک و تعالی شول جیل حقیقیدر که باطن جلال صاحبی اولان انبیاء علیهم السلام و اولیای
 عظامی سور و انزلک صافی و سلیم اولان آینه دلرینه نظرایدوب کندی جمال و کالنی انلرده مشاهده ایلر و بوم قیامته
 دخی بر کسه اول حضرت قلب سلیم کتورم عظیم نفع بولور و انک مقابله سنده مشاهده یاره واصل اولورننه کم بوابت
 کریمه بومعنا به اشارت وارد قال الله تعالی (یوم لا یفیع مال ولا بنون الا من اتی الله بقلب سلیم) پس هر شیک کندی
 ذاتنه مناسب بر آینه سی وارد که اول شی اول آینه مشابه سنده اولان شیکله ظهوره کاور و رومما اولور مناسبه
 بوا آینه لر شرح و بیاتنه شروع ایدوب بیور و لر * مثنوی * آینه هستی چه باشد نیستی * نیستی بر کتوبله نیستی *
 وجودک آینه سی ندر بوقدر حضرت حق * نیستک ایلک اکرسن ابله دکل ایستک * مثنوی * هستی اندر نیستی
 بتوان نمود * مالداران بر فقیر آردن جود * زیر و ازل بوقدر کورنگ نمکن اولور مثلاً مال دار لر فقیر و زره جود و سخا
 کتور لر که الاشیاء بین بالاضداد معوم مخه فقر غناک آینه سیدر که غنا انکله ظاهر اولور * مثنوی * آینه
 صافی نان خود کرسنه ست * سوخته هم آینه آتش زنه ست * نانک صافی و صحیح آینه سی خود کرسنه در سوخته
 هم آتش زنه نک آینه سیدر یعنی فاو جقمق مرقی در که جقمق انرو خاصیتی فاو له وجود نه ظهوره کاورننه کم
 نانک لطافت و خلوتی کرسنه نک وجود یله عیان اولور اکرسنه نک وجودی اولسه نان بی قدر بی قیمت اولوردی
 * مثنوی * نیستی و نقص هر جایی که حاست * آینه خوی * جمله پیشه است * هر برده که نقصان و بوقلق حاصل
 اولدی و ظهوره کلدی جمیع پیشه لر و صنعت لر خوب لغت آینه سیدر (می) چون که جامه جست و در زید بود *
 مظهر فر هنگ درزی چون شود * مثلاً چونکم جامه درست و دکلش اوله اول جامه درزینک صنعت و کالک مظهری
 نیجه اولور یعنی اولمز * مثنوی * تا تراشیده همی باید جذوع * نادر و کراصل ساز دیا فروغ * مثال آخر بود اقلر بولممش
 کرک تا نجار آتی اصل دوز و باغ و دوز را کتراشیده و موزون اولسه نجار محتاج اولمز * مثنوی * خواجه اشکسته
 بند نجار بود که در آنجا پای اشکسته بود * مثال آخر چونکم صنق بغلی خواجه اول بره کیدر که اول
 برده صنق ابق اوله (مثنوی) کی شود چون نیست رنجور و زار * آن جال صنعت طب آشکار * مثال آخر چونکم
 مریض و زار اولیه اول طب صنعتک جالی چن آشکاره اولور یعنی طبک صنعتک ظهوری رنجور و وجود نه موقوف
 اولور اکرسر رنجور و وجودی اولسه طبک صنعتی مخنی فالوردی (می) خواری و دوی * مسها بر ملا * کر باشد
 کی نماید کیمیا * مثال آخر بقدرک آشکاره خورلغی و دوی لگی اکر اولییدی کیمیا چن کور و نوردی و انک حسن نیجه ظاهر
 اولوردی (می) نقصها آینه وصف کمال * وان حقارت آینه عز و جلال (جمع نقصان کمال و صنعتک آینه سیدر کمال
 نقصانله مبین اولور و اول حقارت عز و جلال آینه سیدر زرا عز و جلال حقارتله ظهوره کاور * مثنوی * زانکه ضدا
 ضد کندی بقیق * زانکه باسر که بدیدست انکین * زراشک منضدی ضد پیدا ایلر کافیل الاشیاء بین بالاضداد زرا
 عمل مکرکله ظاهر و میندر (مثنوی) هر که نقص خویش وادید و شناخت * اندر استکمال خودده اسبه ناخت

هر شول کسه که کندی نک نقصانی کوردی و کلدی کندی نک استکمالندن یعنی وجودی کاله ابر کورمکده حددن
 زیاده چایدی ده اسبه اولدر که بر آینه نه طقوز آتی یده مثلاً سه اسبه اولدر که بر آینه نه اوچنی یده و واسبه اولدر که
 بر آینه نه ایکسینی یده بونده ده اسبه ناخت دیک زیاده سرعتله چایدی دیکدن کاله اولور (مثنوی) زان نمی پردبوی
 ذوالجلال * کورکافی بر دخور کمال * کندی نه نقصان کورمین کسه اول جهندن ذوالجلال جانینه پرواز ایلر که
 او کندی سینه صاحب کمال کمال ایلر یعنی کندی به کامل دیور کمال ایلر * مثنوی * علی بدتر زیندار کمال *
 نیست اندر جان فوای دودلال * ازل و از دیده ات بس خون رود * تا زوین مجبی بیرون رود * کمال ز غمندن
 بدتر ز علت و مرض سنگ جانکده بوقدرای کبر و ناز صاحبی سنگ قلبکدن و کوز کدن چوق خون کیده
 تا بومجبلک سندن طشیره کیدر معجب فتح جیم ابله کندی بی بکشمش یعنی چوق اغلی و چوق جکر قانز دوکک
 کرکدر که بونکدوبی کاله بکشمش و کامل زعن قیلقی سندن طشیره کیده (مثنوی) علت ابلیس اناخیر بدست
 وین مرض در نفس هر مخلوق هست * ابلیس اعینک مرضی اناخیر اولمدر هر مخلوقک نفسنده بومرض واردر
 مکر شول کسه لر که نفسنده دکل که انلر بومرضی ریاضت و محبتله نفسانندن از اله ابلیس اوله لر و الا بان خلی النفس و طبعه
 عجب و پنداردن خالی دکلدر (مثنوی) کرچه خود را بس شکسته بیند او * آب صافی دان و سر کین زرجو * کرچه
 کندی به کمال زعن ابلین کسه کندی بی زیاده شکسته و خسته کورر لیکن فی المثل انی بر آب صافی یل و سر کین و نجس
 ابر مغنک التنده (مثنوی) چون بشور اندر ترا در امتحان * آب سر کین رنگ کرد در زمان * ای ذوبند ارجو *
 بر کسه سنی امتحان ایلکده فارشدر سه آب صافی سر کین رنگ اولور اول زمانده یعنی حین امتحانده صافیک کیدوب
 بولور سن و منکدر اولور سن (مثنوی) در تک جو هست سر کین ای فتا * کرچه جو صافی نماید ترا * ای جوان
 ابر مغنک دبنده سر کین واردر کرچه سکا صافی کورنور یعنی کرچه وجود سر کینی هنوز باقیدر (مثنوی) هست
 پیر اهدان بر فطن * باغهای نفس کل را جوی کن * نفس کاده ضم کاف و کسر کافله قرأت جائز اولور کر ضم کافله
 قرأت اولور سه معنی بوله دیک اقتضا ایلر که اهدان حقیقت اولان پیر بر فطن باغهای نفس کل اشیا به جو بکن
 اولدی یعنی جای قازنجی اولدی و صو کتور بی اولدی مراد بجز وحدتن ماء الحیاة فیوضاتی هر کسک نفسی باغنه
 بحسب استعدادها افاضه و اجر اید بیجی اولدی دیک اولور که مرتبه تطبیته واران کامل جلدیه فیض رسان اولمی
 عند المحققین ثابت و محققدر کر کسر کافله قرأت اولور سه معنی شیخ اهدان بر ذکاو بر فطن کاه مضاف و منسوب اولان
 نفس باغله نه و یا خود با لحدن اولان نفسک باغله نه جو بکن اولدی یعنی آب هدایت و معرفتی اول بحر علم
 خدادن اساله و اجر اید بیجی اولوب اول با لحدنه مضاف اولان و یا خود با لحدنه حاصل اولان نفسک باغله نه مظهر و مدکی
 اولدی نفسک کاه اضافتی یا معنی لام یا معنی من اولورننه کم بوقدر بر اوزره معنی و بر لدی فافهم فانه محل دقیق (مثنوی)
 جوی خود را کی تواند پاک کرد * نافع از علم خدا شد علم مرده * کندی جوی نفسی چن قادر اولور بر کسه باله
 ایتمکه مستقلامر دکل علی خدانک علمدن نفع آلیجی و منفعت بولجی اولدی پس خدانک علمک مظهر و منبعی
 و مفیض مجرایی بیکر کامل و مرشد فاضلدر طالب حقه و نفی اصلاح و باله ایتمکه سنی ایدن سالک لازم و واجدیر که
 بر پیر اهدان و مرشد صاحب عرفانه ارادت کتوره و کندی انک خدمت و محبتنه خوره تا کم جوی نفسی باله قیله
 و علم خدایه منفعت اوله (مثنوی) کی تراشد تیغ دسته خویش را * رو بچراخی سپار این ریش را * مثلاً تیغ کندی
 صابونی چن یوز بچاق کندی صابن یوز بچاق دید کاری مشهور و مثلد و کشتی کندی یاره سینه کندی بی تیمار قیلقی خیل
 مشکدر دید کاری معروف سوز در بوری یو یاری بر جراحه تسلیم ایلر احدن مراد امر اض باطنه به معالجه قیلان
 مر بی کامل اولور * مثنوی * بر سر هر ریش جمع آمد مکس * تا نبیند قبح ریش خویش کس * هر یاره نک باشی اوزره
 مکس جمع کلدی و اول ریشی یوز و یوب ستر قیلدی تا کسه کندی یاره سنگ فباحتی کورمیه مکسدن مراد نه اید بکن
 بیان یوز لر (مثنوی) آن مکس اندیشه اوان مال تو * ریش تو آن ظلت احوال تو * اول مکس سنگ فاسد و نامعقول
 فکر لر و اول مال و ملک کدر سنگ ریش سنگ اول احوالک ظلمتیدر پس سکا بر مر بی کامل لازمدر که اول مال
 و اندیشه مکسدن سنی قور و یوب ظلت احوالکی تیمار ایلیه و از اله ایدوب سنی صحت و سلامت مرتبه سینه ابر کوره
 * مثنوی * ورنه در هم بران ریش یوز * آن زمان ساکن شود در دوفقر * سنگ اول ریشک اوزره کر پیر مر هم قویه
 و سکا علاج اید اول زمان سنگ درد و فغانک ساکن اولور (مثنوی) تا که پندارد که صحت یافته ست * بر تو مر هم
 برانجا نافته ست * حتی ظن ایلر که صحت بولمشد یعنی بیکر کامل که مر یض القلب اولنک ریش معنوی سنی اوزره مر هم
 ارشاد و هدایتی وضع ایلیه انک مرض قلبی ساکن و محتفی اولوب کیدر حتی اول مرض القلب اولان کندی بی صحت

بواس زعم ایدر بیلز که بر تو می هم اول ریش اوزره بلدرامشدر یعنی ارشاد و هدایت می همشک نوری اول مرض معنوی اوزره طالع اولمشدر * منتهی * هین زمی هم سر مکش ای پشت ریش * وان بر تو دان میدان از اصل خویش * ای ارقه سی یاره لوا گاه اول می همدن باش چکمه و اول صحتی بر تو دن بیل کشدی اصل کندن بیلکه یعنی ای ظهر قلبی مرض اولان کسه می شک می هم ارشاد و تریه سندن باش چکمه و اول قدر صحت که بولدک آتی اول عزیزلک می هم ارشاد و تریه سندن بیل کشدی اصل کندن و حقیقه تکدن بیلکه و بوضعت بنم کشدی ذاتمند بر می به نه احتیاجم وارد رده و اندن استغنا قیلکه که تکرار می رض معنوی اولیه سن و هلاک می به سنی بولیه سن (می تند شدن کاتب وحی بسبب آنکه بر تو وحی بر روز آن آیت رایش از پیغمبر علیه الصلوٰه والسلام بخواند و گفت پس من هم محل وحیم (بوسرخ شریف کاتب وحیم می تدو لمسنک بیاتده در اول سبیل که وحیک بر تو ی انک اوزرینه آوردی اول آیت کریمه بی پیغمبر علیه السلام حضرت تندن اول او قیدی و ابندی پس بندخی محل وحیم کاتب وحیک حضرت رسول علیه السلام دن اول او قیدی بی آیت کریمه (فتبارک الله احسن الخالقین) آیتد بر بویه نقل اولنور که سورهم مؤمن نازل اولدی رسول اکرم صلی الله علیه وسلم آتی او قوردی و عبد الله بن سعد بن ابی سرح که کاتب وحی ایدی آتی بازردی بوایت کریمه به کادی که اول آیت کریمه بود (ولقد خلقنا الانسان من سلاله من طین ثم جعلناه نطفه فی قرار مکین ثم خلقنا النطفه علقه خلقنا العلقه مضغه خلقنا المضغه عظما ما فکسون العظام لحما ثم انشأناه خلقا آخر) چونکم حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم بوحله کادی کاتب وحی (فتبارک الله احسن الخالقین) دیو آخر آیت کریمه بی قبل املاء النبی صلی الله علیه وسلم قرأت قیلدی پس حضرت بی علیه السلام کادیدی اکتب هکذا نزلت فقال عبد الله ان کان محمد نبیا یوحی الیه فانا نبی یوحی الی نبی علیه السلام کادیدی فارتده دیعشکر که مکبه کشدی و فتح مکه سنه سنده اسلامه کادی و بعضلر دخی بوقول صحیح دکدر زبر اول کاتبک ارتدادی مدینه ده واقع اولمشدر و سورهم مکبه در چونکم انک اسلامه کلسنده اختلاف وارد حضرت مولانا قدس الله سره العزیزلک کلام لطیفندن دخی معلوم اولان اولدر که اسلامه کلمش و اول حال اوزره اولمش اوله (منتهی) پیش از عثمان بکی نساخ بود * کونسخ وحی جدی می نمود * حضرت عثمان رضی الله عنهدن اول بر کاتب و ارایدی که اول کاتب وحی وحیک کاتبه زیاده جد کوستردی * منتهی * چون بی از وحی فرمودی سبق * اوهم از او انبشی برورق * چونکه بی علیه السلام وحی شریفندن سبق بروردی و کاتب او بی همان ورق اوزره بازردی (منتهی) بر تو آن وحی بروی نافتی * اودرون خویش حکمت یافتی (اول وحیک بر تو ی اول کاتب اوزره طالع اولوردی ولعه اوردی اول کاتب کشدی باطننده حکمت بولوردی * می * عین آن حکمت بفرمودی رسول * زین قدر کراه شد آن بوالفضول * اول کاتب دروننده بولدی بی حکمتک عینی رسول اکرم صلی الله علیه وسلم حضرت تری بروردی بوقدر بر تو دن اول بوالفضول کراه و می تد اولدی بویه دیو (می) کافچه می کوید رسول مستنیر * می * هست ان حقیقت در ضمیر) اول نسنه بی که مستنیر اولان یعنی حضرت حقندن نور الان رسول وحیدن دیر تحقیقا بکا اول حقیقت ضمیر مده وارد (منتهی) بر تو اندیشه اش ز بر رسول * قهر حق آورد بر جانش نزول * اول کاتبک اندیشه سنک بر تو ی حضرت رسول صلی الله علیه وسلم اوردی یعنی منعکس اولدی حق تعالی سنک قهری اول کاتبک جانی اوزره نزول کتوردی (می) هم ز نساخی بر آمد هم ز دین * شد عدو مصطفی و دین بکین هم کاتبک کندن هم دندن طشره کادی کینه حضرت مصطفی علیه السلامه و دینه عدو اولدی و انکار قیلدی (می) مصطفی فرمود کای کبر عنود * چون سیه کشتی اگر نور از تو بود * حضرت رسول علیه السلام کای سوردی ای عناد ایدی کافر نیچون سیاه اولدک اگر نور سندن ایسه (می) کونینوع الهی بودی * اینچنین آب سیه نکشودنی اگر سن نبوع الهی اولیدک بونجین آب سیاهی اجز دل و مطلع انوار ربانی اولیدک بویه ظلت جانبته قاجز دل (می) تا که ناموسش به پیش این وان * نکند بر بست این اوراد هان (بوسکه نک و اوکسه نک قتنده انک ناموسی صنیه بویخصوص انک اغزی بغلادی حتی بواجلندن اعتذار و استغفار قادر اولدی (می) اندرون می سوختش هم زین سبب توبه کردن می نیارست این عجب (بوسیدن هم انک درونی باندی اما توبه ایتمکه قادر اولدی بوجعبد (منتهی) آهی کرد و بنودش آسود * چون در آمدن سبغ و سر را در بر بود * اول کاتب آه ایلدی و آه ایلک کاسود و نافع اولدی یعنی مجرد دروندن آه قیلسی و بشیمان اولمی مقید اولدی اول اجلد که ظاهر عار و ناموسیه متکبر اولوب توبه و استغفار قیلدی چونکم تیغ قهر الهی کادی و باشی فایدی بونده تنبیه بودر که بر کسه ظاهره سرکش اولسه و عار و ناموسله متصف اولوب اهل حق اوزره تکبرلک قیلسه اما باطنه بشیمان اولسه و کانه اعتراف قیلسه بوحالت کانا فاع و مفید اولز بیلکه باطنده توبه و انابت و محبت و اطاعت صادق اولورسه البته ظاهره دخی انک حکم و اثری بیانه کاور

منتهی * کرده حق ناموس را صدمن جدید * ای بسا بسته بند نابدید * حق تعالی حضرت تری عار و ناموسی انسانه یوزر بظمان دمو ر قدر ایلددرای چوق کسه نخنی و نابدید اولان بنده بغلمشدر (می) کبر و کفر آسان بست آن را هر * که نیارد کرد ظاهر آهر * کبر و کفر اول می تبه اول بولی بغلده که دروننده اولان آهی ظاهر ایلکه قادر اولدی (منتهی) گفت اغلالا فهم به مقمعون * نیست ان اغلال بر ما از برون * حق تعالی اغلالا فهم مقمعون دیدی یعنی بز کافرلک بونلرنده اغلال قیلدک پس بوا کافرلک اغلال سبیله مقمعلر دیدی اول اغلال بزم اوزر عزه طشره دن دکدر بیلکه می ادا اغلال معنویه در نته کم سور * یس ده سورلر که (انا جعلنا فی اعناقهم اغلالا) یعنی یا محمد بز بوا کافرلک اعناق واجیادنده اغلال معنویه و سلاسل باطنیه قیلدق قیود طبیعیه و هو او هو احسن تقسیمه و سائر محبت بدنی و علایق و عوایق دنیویه و اسئالهم سالت راه حقه اغلال و سلاسل مثالنده در (فهی الی الاذقان) پس اول اغلال بونلرک دقتلر نه متصل اولمشدر بونلرک باشلری حق جابینه میل و تواضعدن منع ایلر (فهم مقمعون) پس بونلر باشلری یوقر و قالدیروب کوزلری بومشدر (می) خلفهم سدا فاغشیناهم (می) بنیند بندر پیش و پس او بزواجحاب کفر و معصیتک خلفنده سد قیلدق پس بونلرک کوزلری بوردلک بواجلندن او کنده وارد نده او کسه بندی کور می کما قال الله تعالی فی سورة یس (وجعلنا من بین یدیم سدا و من خلفهم سدا فاغشیناهم فهم لایبصرون) یعنی بز بونلرک او کندن وارد نندن سد قیلدق پس بونلرک کوزلری اورقوب غشاوه غفلتله مستور و محجوب قیلدق بونلر حق و صوابی کور می لر و کندی نافع اولان رشاد و سدا و نظار بر کور می لر (منتهی) رنگ حجر ادا ران سدی که خاست * او نمی داند که آن سد قضاست * اول بر سده که انسانک او کنده وارد نده قالدی و حاصل اولدی حجر ارنگن طور یعنی وجود حجر اسنده موجود اولان شیئرلک رنگن طور مثلاً عار و ناموس و کبر و نخوت و کفر و معصیت کبی صفتلرک رنگن طور اول غافل بیلز که اول قضاء الهی سدیدر و راه حقندن مانع اولان صفتلر حکم الهینک اثریدر * منتهی * شاهد قوسه سدروی شاهدست * می شد قوسه کفت می شدست) ای بند قضا به مقید اولان غافل سنک شاهدلک شاهدلک بونلرک سدیدر شاهد بونده محبوب معناسنه در لیکن اول کیسندن می ادمحجوب صوری و ایکنی سندن می ادمحجوب حقیقی اولور یعنی ای محجوب و غافل سنک ظاهرده اولان محجوبک من ای نوع کان محبوب حقیقتک رونه سد و حجاب اولمشدر سنک می شدلک می شدلک سوز سنک سدیدر اولکی می شدند می ادا مساویه بول کوسترنلر و نانی می شدند می ادا ذات و صفات خدایه دلیل اولنلر در یعنی سنی مساویه ارشاد ایلین و سکا حقت ذات و صفاتندن غیر بسندن سوز سولین می شدلک می شدلک حق اولان کسه نک کلامنه سد اولمشدر و سنی می * کاسلک سوزنی استماع ایلکندن منع قیلشدر * منتهی * ای بسا کفار را سودای دین * بندشان ناموس * بر تو آن و این * ای چوق کفاره دین سودایی وارد لیکن انلرک بند و حجابی ناموس و کبر و او بودر آن و ایندن می ادمحجوبه اولورسه اولسون دیمک اولور بومعنی کبر و نصکره و اولدیغنه کوره در اما بعض نسخده کبر و نصکره و او اولمحبوب کبر آن و ایننه مضاف اولمشدر بوقدر بر اوزره کبر و نصکره بر لفظی مقدار و لایق لازم اولور و تقدیر معنی بویه دیمک اولور که ای چوق کفاره دین سودایی وارد لیکن انلرک بنددی عار و ناموس و بونلک و آنک اوزرینه تکبرلک ایلکدر * منتهی * بند بنهان لیکن از آن بنتر * بند اهان را کند پاره تبر * کرچه بند بنهان لیکن آهندن بنتر در یعنی قوت و محکمتر در زبر اینه بالته پاره لر (می) بند اهان را توان کردن جدا بند غیبی را اندانکس دوا) آه. بندی جدا و رفع ایلک نمکندر اما غیبی اولان بنده کسه دوا و علاج بیلز (می) می در زبور اگر نبشی زند * طبع او آن لحظه بردفعی تند * مثلاً زبور اگر بر کسه به بریش اوره و الم ویره اول لحظه آنک طبیعی آنک دفعی اوزه سی ایلر و آنک غم و المی بکوب دردی دخی سست اولور (می) زخم نیش اما جواز هستی نیست (غم قوی باشد نکدر در دست * نیش زخمی اما چونکه سنک وجود و کبر کند در غم قوی اولور در دوا و سست و محو اولز (می) شرح این از سینه بیرون می جهد * لیک می ترسم که نومیسدی دهد * بویخصوص شرح سینه مدن طشره صجوردی و ظهوره کوردی و لیکن قورقمر که نا امیدلک و برور چوق کسه بی یأس و قنوط می تبه سینه ایر کورر بواجلندن بویه مناسب تطویل کلام ایلکندن عطف عنان اولندی و ترغیب و تحریضه ملایم اولان کلماتک بیاتنه شروع قیلندی (منتهی) فی مشو نمید خود را شاد کن * پیش آن فریاد رس فریاد کن * بنم بوسو بیلدکم کلام سبیله نا امید اولمه کند بکی شاد ایل اول فریاد رس اولان و بنده لر نک دعا و رجاستی قبول قیلان خدایک حضوره فریاد ایل * منتهی * کای محب عفو از ما عفو کن * ای طیب ریح ناسور که من * بویه دیو که ای محب عفو اولان خدا بزدن عفو ایل یعنی اللهم انک عفو تحب العفو فاعف عنا دیوسو بیه ننه کم حضرت بی علیه السلام بودعایی کثر ناسه تعلیم بروردری ای اسکی ناسور ریح نک طبیعی دی و بویکونه نضرع ایل (منتهی) عکس حکمت آن شفی را باده کرد * خود مبین نابریارد

از نو کرد حکمتک عکس و بر توی اول شقی بی کراه وضایع ایلدی مراد کاتب وحیدر که وحی الهی و حکمت ربانینک
بر توی اتی ضایع و کم ایلدی کند یکی کورمه تا کند یکی کورمک سندن توزقور بر میه و کردی و کورمیه (منشوی)
ای برادر بر تو حکمت جاریه ست * آن زاید الست بر تو عاریه است * ای برادر حکمت الهی سنک اوزر یکبار جاریه در
یعنی حکم و اسرار الهی سنک قلبک اوزر برینه جریان اید یحیی را اما اول حکمت ابدال خدادند و سنک اوزر برینه عاریتیدر
سنک ذاتکدن حاصل اولان خاصیت ذاتک دکدر ابدالک شری و بو کامتعلق اولان احادیث ایکنجی جلد ده خرس
حکایه سنده و اوچنی جلد ده دخی بعض مواضعه مذکور اولمیشدر * منشوی * کرچه در خود خانه نوری یافته ست
آن زهم سایه منور یافته ست * مثلاً کرچه خانه کند سنده بر نور بولمیشدر اول نور منوره هم سایه بدن یلدر ایشدر
هم سایه منور در مراد یا آفتاب و یا ماه تاب و یا نجوم و یا خود چراغدر منور * سر و اوله صیغه فاعلدر و بونده
هم سایه منور در مراد منور بیوت قلوب اولان ولی خدادر که انک روحنک نوری بعض قلوبه پرفور صالده اول قلبدر
منور اولوب انک علم و حکمتندن انک وجودنده علم و حکمت ظهوره کاور و ذوق و راحت حاصل اولور اما کر که در
قلبنده بو نوری بولان کسه غره اولمیب و آتی مجرد کندیدن بیلیم اول نورک منبغه شکر کز اولقرا ایلیم ننه کم بیوردر
(منشوی) شکر کن غره مشوبینی مکن * کوش دارو هیچ خود بینی مکن * شکر ایلیم مغرور اولم و تکبر لک ایلیم بینی مکن
دیلم تکبر لک ایلیم دیکدن کایه اولور ننه کم فلان کسه نک بوری وارد و برورن صاحبیدر دیکمه متکبر لکدن کایه ایدر
پس همان قوای طوت هیچ خود بینک ایلیم دیلم اولور * منشوی * صدر ریخ و در دین عاریتی * امتنازاد و در کز از امتی
بوزدر و در ریخه بو عاریته منسوب اولان حالت و حکمت امتی امتی امتی امتی امتی امتی امتی امتی امتی امتی امتی
و بر کماله امت اولوب و کاتبیت قلیوب اندن کمال تحصیل ایلک منزله سنده ایکن کندی وجودنده عاریتی اولان
علم و حکمت و ذوق و حالته مغرور و رفته اولوب آتی مرشد کماله خدمت قلیقدن و تابع اولمقدن مجبور قلیدی
* منشوی * من غلام آن که اودر هر رباط * خویش را واصل نداند بر سباط * شول کسه نک غلامیکه اول کسه
هر رباطده کندوی سباطه واصل بیلیم رباط کار بانسرایه دیر لر بوراده مقام و منزل راه حقندن استعاره اولور و سباط
قرب الهی و تجلی ذات و صفات ربانیدن کایه اولور یعنی حضرت مولانا قدس الله سره العزیز بیوردر که بن شول
کسه به تابع و انک غمتک قولیکه اول کسه منازل راه الهیدن و مقامات طریق ربانیدن هر منزل و مقامده
کند سنی سباط حقیقه و تجلی ذات و صفات ربوبیته واصل بیلیم بلکه عاریتی اولان ذوقیات و اصلا التفاتی اولمیب
تا مر تبه اصله واصل اولنجیه دل بزل و جهد و همت ایلیم دیلم اولور ننه کم مثلاً حافظ دخی در بیت غلام همت آت که زیر
چرخ کبود زهر چرخ تعلق پذیر از اداست (منشوی) پس رباطی که باید ترک کرد * تا بیکدن در رسیدی و زمر
* زیاده جوق رباطی که ترک ایلک کرک ناب رکون مر دمکنه ایرشه یعنی موطن حقیقه واصل اوله پس
عاریتی اولان حالات بیانه شروع ایدوب آتشدن حرارت پذیر اولان آهن سرخ رنگنی تمیل ایدوب بیوردر * منشوی
کرچه آهن سرخ شد اوسخ نیست * بر تو عاریت آتش ز نیست * اگرچه آهن آتشدن سرخ اولدی اول ذاتدن سرخ
دکدر بلکه بر آتش رنگ عاریتی پرفور یعنی سالک و وجودنده اولان پرفور حرارت کندینک دکدر بلکه بر منبج
پرفور حرارت اولان کمال وجودندنر * منشوی * کز شود پرفور روزن یاسرا * قودان روشن مکر خورشید را *
مثال آخر اگر روزن یا خانه منور و پرفور اوله سن فی الحقیقه روشن بیلیم مکر خورشیدی اگرچه خانه و روزن روشنندر
اما روشنلگری ذاتی دکدر عاریتیدر اول پرفور الحقیقه خورشیدندر که منور بیوت و روزن اولدر * منشوی *
هر در دیوار کوید روشن * پرفور غیری ندارم این منم * هر قبو و هر دیوار بن روشن دیر بر غیرک پرفور طوعتم بوبنم
دیر یعنی بولید اعلایر * منشوی * پس بگوید آفتاب ای نارشید * چونکه من غارب شوم ایدید * پس آفتاب
اکاد برای کراه نارشید کراه دیکدر چونک غارب و غایب اولمید کاور و سکا ظاهر اولور که سن ایلدیکل زعم و دعوا ده
صادق دگلسن * منشوی * سبزهها کوشد ما سبزه خودیم * شاد و خند انیم و بس زبانه خودیم * مثال آخر سبزه
دیر که بز کند عزدن تازه و تر شاد و خند انیم زبانه خودیم زبانه خودیم زبانه خودیم * فصل تابستان بگوید کای ام
خویش را بینید چون من بگذرم * بهار و صیف فصلی اندر دیر کای ام یعنی ای نباتات جماعتی چونک من مرور
ایلم کند یکزی کورن اول زمان بیلیم سکه بولطافت و طراوت سنک ذاتکدن دکدر بلکه سبزه بنم واسطه سبزه در
منشوی * تن همی نازد بخوبی و جمال * روح پنهان کرده فرو بربال * تن حسن و جمال ناز و تفاسر ایلر روح ایسه
کندینک فری و پروانی پنهان ایلش یعنی قوتی و لطافت و ملاحظتی ستر قیلمش (منشوی) گویدش کای من بده
تو کیستی * یکن دور و زار بر تو من زیستی * من حیث الباطن روح تنه دیر برای من بده سن کیسین برای کون بنم پرفور من

دیر یلور سن (منشوی) غنچ و نازت می نکند در جهان * باش تا که من شوم از تو جهان * سنک شیوه و نازک جهان
صغیر صبر ایل تا کم بن سندن صبر ایچی اولم و مفارقت قیلم (منشوی) * مرمدارانت ترا کوری کنند طعمه ماران
و مورانت کنند * سنی زیاده دوست طوخیل و حرارتله سوخیلر سکا بر میقه قز الرسی مارله و مورله طعمه و غدا ایلدر
* منشوی * بینی از کندو کیردن کسی * که به پیش تو همی مر دی بسی * اول بر کسه سنک قبیح رایحه کدن بوزنی
طو ترا و کسه که سنک او کده چوقلق اولوردی (م) پرفور و حست نطق و چشم و کوش) پرفور آتش بود در آب جوش
نطق و چشم و کوش یعنی ابصار و اسماع روح پرفور و مثلاً آبد اولان جوش آتشک پرفور و ایدر * منشوی *
آنچنانکه پرفور جان بر تنست * پرفور ابدال بر جان منست * آنچنین که تن اوزره جان پرفوری وارد ابدالک پرفوری بنم
جانم اوزره در یعنی جانمده اولان حیات طیبه و انوار قلیبه و اسرار الهیه اولیای مکملکندر پس کر که در کده سندی
ای سالک اگر جانک نور حلقه منور اولور سه آتی حضرت حقندن و حضرت حلق خاص بنده لری اولان ابدال و اقطابدن
بیلیم سن و انله دخی شکر و ثناء قلیه سن * منشوی * جان جان چون واکشد بار از جان * جان چنان کرد که بی جان
تن بدان * سر از ان روی نهم من بر زمین * تا گواه من بود در یوم دین * جان جانندن مراد پرفور ابدال خدانور باطن کل
اولیادکر طالب حقه حیات حقیقه و نشو و نما روحیه و بر میجدر کراول انوار الهی و پرفور جان ولی طاب لک
جانندن آتی کیر و چکسه جان طابال آنچنین اولور که تن جانسنز نیجه اولور سه مثلاً بیل بونیکه بو معنایه بنم مثلاً جی
و ناطق اولان شهادت ایلر بلکه جادوی حیات اولان دخی شهادت ایلر بن باشی اول جهشتن زمین اوزره قورم و سجده
قیلورم تا بکا گواه اوله یوم قیامتده و بو جادات و نباتاتک حی اولوب نطقله شهادت قیلمسنه نصوص قاطعه جوقدر
بر مقدار استن حسانه بیاتنده ذکر اولندی بو بیتک مقدم اولان یتنه مناسبتی تقدیر اولن وجهه اوزره اولور که سیاق
و سیاق بو معنایه دلالت قیلد یغیچون و قرینه قائم اولد یغیچون بو کلام بینمادن حذف اولندی و اختصار و اکر اولدی
و اسالیب معنایه واقف اولان در حال بونی ادرال ایلر کلام ربانیده و احادیث نبویه بوقاعده جوق واقع اولمیشدر علم معانی
بیلان بو معنای فیه ایلر * منشوی * یوم دین که زلزله زلزلهها * این زمین باشد گواه حالها * کوشد جهره اخبارها
در سخن آید زمین و خاها) قیامت کوننده که بر حرکت ایلر حرکت ایلیمی ایلر زمین که احوال عبادده شاهد اولور انلردن
هر نه صادر اولد بیه زمین و خا را طاعت و معصیتدن که اول زمین جهره و ظاهر اخبار لری تقدیر ایلر زمین و خا را سوزه
کاور یعنی زمین و انده اولان خار و یکا جمیع سوزه کلوب آشکارا فصاحتله سوبلر ننه کم سو و زلزله حق تعالی بیوردر
اذا زلزلات الارض) اول وقتده که ارض زلزله به کلوب (زلزلهها) زلزله ایلر بلکه که مقدر اولمیشدر و نطقه ثانیه (و آخر جت
الارض انقلاها) و ارض اخراج ایلیمه مافی جوفنده اولان خراب و دفاین و امواتدن هر نه واریسه و انقال ثقل
جمیع در ثقل متاع یتنه دیر لر و اخر ایلر ارضه اسنادی اسناد مجازیدر (وقال الانسان مالها) منکران و کافران
دیه که تولدی بویه که بویه زلزله شدید ایدر دیه لر انساندن مراد کافران و منکراندر و الا مؤمنلر حرکت و زلزله ایلدی یکی
یوم مذکذذ اخبارها) کونده خبر لری تقدیر ایدر یعنی اوزرنده هر نه کار و کردار اولد بیه باذن الله گفتاره کلوب خبر لر
ویره یوم مذکذذادن بدلدر فعل ناصبی تحذیر و تحذیر مفعول اولی و محذوف در تقدیری تحذیر الخلق اخبارها دیکدر
بان ربک اوحی لها) یعنی تحذیر ایدر اول بیر خبر لری ربکنا کاو حی سبیل حضرت خداوند کار زمینه وضع جبین
ایدوب ساجد اولدیم انکچوندر که روز قیامتده بکا شاهد اولد دیر لر اما فلاسفه جاداتک نطق ظاهر بن انکار ایدوب
بومثلوا آتلی تأویل ایدوب بوندن مراد انسان حالله تحذیر اخبار در دیر لر (نعوذ بالله من هذا الزعم) (منشوی)
فلسفی منکر شود در فکر وطن * کور و سر را بران دیوار زن * فلسفی منکر اولور فکرده و ظنده یعنی فلاسفه مذهبنده
اولنر جو امدل نطق ایلیمه باطل فکر و فاسدن ایلر ننده منکر اولور فلسفی به باشکی بوری اول دیوار اوزره اوردی
م) نطق آب و نطق خال و نطق کل) هست محسوس حواس اهل دل) ابل نطق و خا کات نطق و کلک نطق حساسینک
محسوسیدر که اهل دل اولنر جادات و نباتاتک نطق و تسبیح حواس حقیقت بیلیم احساس و ادراک ایلر ننه کم
جلد نالنده دخی مار کیر حکایتده بورا به مناسب اولان دلایل ذکر اولمیشدر (منشوی) فلسفی کو منکر حسانه است
از خواص اولیاییکانه است) فلسفیکه اوحنانه به منکر در اول فلسفی اولیاء عظامک حواسندن بیکانه در و بونلر
شاهده ایلدی یکی معانی و اسرارندن بی بهره و محرومدر (م) کوید او که پرفور سودای خلق) بس خیالات آورد در رای
خلق) اول فلسفی دیر که خلقک سودا سنک پرفور و اثری خلقک رای و فکر نه جوق خیالات کتورر کانه بوفر قه ضلالت
کیش جاداتک نطق و تسبیحه اقرار ایلر مؤمنلری و انک مشاهده سنه واصل اولان اولیای عظامی سودا مزاج
اولان خلق منزله سنه تزلزل ایدوب نطق جاداته متعلق بونلردن بر قول اجتماع ایلد کده آنی خیالات سوداویه دن حاصل

اولدی زعم ایدوب وکونه اعتقاد سودانک غلبه و اثر نیدن حاصل اولان خیالات در بر لر و سودانک اثری و بر نوی
 خلقت قلبه و کونه خیالاتی جوق کتور در دیر لر (می) بلکه عکس آن فساد و کفر او و این خیال متکبری را زرد بر
 بلکه انک اول فساد و کفر نیک عکسی و متکبر لک خیالاتی انک اوزر نه آوردی وانی آیت و اخبار و مشاهده کجمله مثبت
 اولان معنائک انکار و نفی ایلمسی مرتبه سینه ابر کوردی * مننوی * فلسفی هر دیور انکر شود * در همان دم سخره
 دیوی بود * گره دیدی دیور خود را باین بی جنون نبود کبودی بر جبین * فلسفی جنه منکر اولور هم اول دمده شیطانک
 سخره و مغلولی اولور نه کم بویت بوکالک اولنه قرب ذکر دانش خرکوش سیور دقلری محمله خار و حیا
 و سوسه پیسنده ایراد اولندی انده طلب اولنه معنی بیت ثانی فلاسفه مذهبنده اولنره که اگر سن شیطانی کور مدکسه
 ای بی عقل کشد یکی کور که اول سنده اولان کفر و انکار شیطانک و سوسه و اضلالنه دلالت ایدر جبین اوزره کبودلک
 جنون سز اولر یعنی جبین اوزره اولان کبودلک جنون و سفا هتسه شهادت ایلر نه کم برکسه نیک جبیننده کولر زنک
 اولسه سفا هت و جنون نیدن بویتنه جنون نیدن هر ادصرع خالنده مس جندن حاصل اولان جنون اولوب و ناصیه اوزره
 اولان کبوددن هر ادم صرع و عت روی جبیننده باشی طاشه اورمقدن حاصل اولان کبودلک اولسه دخی اولی اولور
 و فلسفی اولنه علی کلا التقدر برین تو بیخ و تعریض قبولر فافهم * مننوی * هر که رادردل شک و بیجا نیست
 در جهان او فلسفی بنه نیست * هر شول کسه نیک که قلبنده شک و بیجانی و اردر یعنی نطق جاداته و نیکم نباته در و تنده
 اعتقادی اولوب کان و اعوجاج اوزره در جهانده اول کسه بنهانی فلسفیدر کچه اهل سنت و الجماعه شکنده ایسه ده
 حق نطق جاداتی مشاهده قیلان اصحاب شهود و یا خود انکر مشاهده سینه معتقد اولان مؤمنین نطق و تسبیح
 جاداته متعلق کلام سولسه لر (مننوی) می نماید اعتقاد و کاه * ان رلک فلسف کندر و بش سیاه * فلسفی مشرب
 اولان کاه کاه بونله موافقه بر اعتقاد کوسر اول فلسفیه طمری عاقبت انک یوزنی سیاه ایلر یعنی فلسفیلک طمری
 انده حرکت ایلد کده در حال انکاری مشعر کلام ایلوب انک تسبیح جادات خصوصنده اولان اعتقادی تباہ
 و عارف قنده روینی سیاه ایلر (مننوی) الخذر ای مؤمنان کاندر شهادت * در شهادت عالم بی منتهاست حذر ایلر کز
 ای مؤمنلر که اول سزده واردر یعنی فلسفیلک مشرب و بعض فرق ضاله مذهبنه موافق خوی و خصالت سزک
 درونکر دم موجود در سزک وجود کرده نه ایتسز جوق عالم واردر * مننوی * جمله هفتاد و دملت در نوست *
 و که روزی آن برادر از نودست * جمله تمش ایکی ملت سنده در زیر نفس انسانی مادامکه علم و عرفانده کمال
 مرتبه سن بولیه و انبیا علیهم السلام و اولمای عظامک مشاهده سندن و علمندن حظ و نصیب المیه البتته هفتاد
 و دومتدن بر ملته مائل اولور و اعتقادی و عقلنک ادراکی اول مذهبه موافق کلور و کاه بر کون اول سندن
 ال یوقری کتور یعنی اول مذهبه ایدن نیجه مذهب اوزره اعتقاد قیلدیغک و اول ملل مختلفه نیک صفاتیه متصف اولدیغک
 سر اروضایر لک آشکاره اولدیغی کونده سندن ظهوره کلور و سنک اول ملته موافق اولان اعتقاد و خویک عاقبت سنی
 رسوای قبولر * مننوی * هر که اورا بر لک ایمان بود * هر کور لک ایزیم آن لرزان بود * هر شول کسه ایچونکه اول ایمان
 برکی اوله یعنی یوم جزاده سر اروضایر لک ظهور ایلسنه ایمان اوراقی اوله بیرق کبی اول قورقودن لرزان اولور یعنی باطننده
 اولان سر اروضایر لک یوم تبلی السرا ندره ظهور ایلسی خوف نیدن بیرق کبی دتر بیجی اولور و اضطراب قبولر
 (مننوی) بر بلیس و دیوزان خندیده * که تو خود را نیک دم دیدی * ای نفسندن غافل ابلیس و دیو اوزره اول سبیدن
 کولست که سن کند یکی او و صالح کسه کور مشسن * مننوی * چون کند جان باز کونه بوستین * چند و او بی براید
 زاهل دین * چونکه جان کورکی ترس ایده یعنی جان درونی و ضمیری اظهار ایلیم و در ونده اولان عقاید و صفاتی ظهوره
 و عیان کاه اهل دیندن چوق و او بلا و احسرتا یوقر و کلور یعنی چوق کسه لر کند یلرینی بود نیاده اهل دین زعم ایلوب
 طریق حقه بر دیو اعتقاد ایلر لردی بعث اولنوب یوم جزاده سر اروضایر لک ظهوره کلد کده بونلر کذب آشکاره
 اوله و برشی اوزره اولد قلمی ظهوره کله کما قال الله تعالی فی سورة المجادلة (یوم یبعثهم الله جیعا فیخلفون له کما یخلفون
 لکم و یحبسون انهم علی شئ الا انهم هم الکاذبون * مننوی * بردگان هر زریغ اخندان شدست * زانکه سنک امتحان
 بنه سان شدست * دکان اوزره هر زریغ کوسر بیجی خندان اولمشد زریغ که امتحان طاشیکه مراد محکدر بنه سان
 اولمشد مراد شول کند و بی زرخالص کبی صافی اولمش زعم ایلین من خرفلدر که بر مقدار صلاح و طاعت ایلک کند یلره
 میسر اولدیغی کبی اصلاح نفس ایلدم دیو کند یی بر زعم حاصل اولوب و اصلاح نفس ایلکدن کند یی به فراغت
 کلوب غیر لک اصلاح نه سعی قبولر اما دار الضرب حقیقه و ارد قده و امتحان الهی طاهر اولد قده انک سوء حالی
 کند یی به آشکاره اولور و اول زمانده یلور که کند یی هر بیجی دکل ایش پس یوم جزاده کثر کسه نیک رسوای اولسی

و عیوی ظهوره کلسی مقرر و ایلجی انک سرنه چاره الا ن بود نیاده ستار العیوب اولان حق تعالی حضرت تلی نه دعا
 و تضرع ایلک ایدیکنی تعلیم ایدوب تضرع و دعایه شروع سیور لر * مننوی * پرده ای ستار از ما بر مکبر * باش اندر
 امتحان مارا مجیر * ای ستار العیوب و ای غفار الذنوب بزدن پرده یی رفع ایلره یوم امتحانده بزه امان و بریجی و حفظ
 اید یجی اول بعد التضرع و الدعایه صده شروع ایدوب سیور لر * مننوی * قلب پهلوی زند باز ریشب * انتظار روز
 یی دارد دهب * قلب اولان التون کجه ایلره زره پهلور یعنی بود نیاکجه سنده قلب زرا ند و مشابه سنده اولان منور
 و من خرفلر خالص و مخلص اولان کسه لرله همسر لک و برابر لک دعا و اسن ایلر التون روز انتظار طوری یعنی ذهب خالص
 کبی اولان صافی درون روز قیامت منتظر اولور (مننوی) بازبان حال زر کویده کباش * ای منور تا بر اید روز فاش *
 التون زبان حاله قلب اولان منور دیر که صبر ایلره ای منور تا کم روز قیامت آشکاره کله و فاش اوله (می) صده هزاران
 سال ابلیس لعین (بود زباندال و امیر المؤمنین) نیجه یوزیک بیل لعین اولان ابلیس ابدالدن اولدی و امیر المؤمنین دن
 اولدی یعنی مقربین دن و مؤمن اولان ملائکه به امیر اولدی * مننوی * نیجه زبانا آدم از نازی داشت * کشت
 رسوای همجو سر کین وقت داشت * شول بر نازدن که طوئدی آدم علیه السلام حضرت تلی نه اول اجلدن نیجه آوردی
 و مقابله قیلدی رسوای اولدی وقت چاشته سر کین رسوای اولدی یعنی کبی که حرارت آفتابله نجاستک قیاحت و فضا حتی
 زیاده آشکاره اولور پس بومنا سبتله بلم بن باعور لک حکایتنه شروع ایدوب سیور لر دعا کردن بلم باعور که موسی علیه
 السلام و قومش را ازین شهر که حصار داده اند یی مراد باز کردن و مستجاب شدن دعای او * مننوی * بلم باعور را
 خلق جهان * سغبه شد ماتند عیسی زمان * بلم بن باعوره جهانک خلقی سغبه و مغلوب اولوب زمانک
 عباسنه مغلوب اولد قلمی کبی * مننوی * سجده ناوردند کس رادون او * صحت و رنجور بود افسون او * اول زمانک
 خلقی اندن غیری کسه به سجده کتور مد یلر انک افسونی رنجورن صحت ایدی (مننوی) نیجه زبانا موسی از کبر و کمال *
 آتچنان شد که شنیدستی تو حال * کبر و کمالندن حضرت موسی علیه السلامه نیجه آوردی بلم انجیلین اولدیکه سن انک
 حالی و قصه سنی اشتدک که ایمانندن بری اولدی و کفر و شقا اوزره اولدی نته کم حق تعالی حضرت تلی سورة اعرافده
 انک حالندن خبر قیلدی و حضرت نبی علیه السلامه خطابا سیوردی (واتل علیم نأ الذی آتیناه آتانا فانسلخ
 منه ساقا تبعه الشیطان فکان من الغاوبین * مننوی * صده هزار ابلیس و بلم در جهان * همچنین بودست سید
 و نهان * جهانده یوزیک ابلیس و بلم آشکاره و نهان بویه اولمشد نهایت مافی الباب * مننوی * این دورا مشهور
 کرد انداله * تا که باشد این دورا باقی کوا * خدای تعالی بوا یکسینی مشهور ایلدی تا بوا یکسینی باقی سینه
 شاهد اوله * مننوی * این دورا و ایتخت بردار بلند * ور نه اندر قهر پس دزدان بد ندن * مثلا بوا یکی خر سزی خدای
 تعالی بو کسک دار اوزره اصدی بو خسه قهر الهی سده چوق دزد لر اولد یلر * مننوی * این دورا پرچم بسوی شهر برد *
 کشتگان قهر رانتوان شمر د * عالمیانه عبرت ایچون بوا یکسینک پرچم و سیاستنی شهر جانی سده ایلد یی پرچم
 سیاستدن گایه درو والا قهر الهینک کشته لرینی صابقی نمکن دکلدر زیر اعلمادن و فضلادن و عباد و صلحادن چوق
 کسه لر علم و عبادت لرینه مغرور و معجب اولوب با عصیان قیلد قلمی واسطه ایلره و یا خود مقبولان الهیدن برینه معارضه
 و مقابله ایلد کاری سبیل ایمان و اسلامدن چیقوب سوء خاتمه اوزره جان و بر مشلدر و کفرله بو عالمدن کوچوب جهنمه
 کتمشدر نعوذ بالله من شر ذلک * مننوی * نازنینی توئی در حد خویش * الله الله بامنه از حدیش * ای علم و عملنه
 مغرور اولان فرض ایده لم سن نازنین سن و لیکن کندی حدومر تبه کده اللهدن قورق کندی حد کندن زیاده آتاق قوم
 و طور کدن تعدی قیلره (کما قال علیه السلام رحم الله امرأ عرف قدره ولم یعد طوره (می) کرزی بر نازنین تر از خودت
 در نک هفتم زمین زیر آردت) اگر کند کدن نازنین که نیجه اوره سن و معارضه و مقابله قیلد سن سنی یدینی برک قعر نه آشفه
 کتور (می) قصه عاد و ثمود از هر چیست) تابذاتی کاتبیا رازا کیست) عاد و ثمود کقصه سی نه ایچوندر تا یلر سنکه
 انبیا علیهم السلام و خلفاء اصفیانک دخی ترا کتی و لطافتی و اردر انکر دخی اضدادی و دوعاد قومی کبی سوء
 خاتمه ایلر هلاک اولماری مقرر در (می) این نشان خسف و قذف و صاعقه * شدیسان عز نفس ناطقه * بو خسف و قذف
 و صاعقه نیک نشانی نفس ناطقه نیک عزتک ییانی اولدی یعنی بوقدر قهر و عذابک نزوی نفس ناطقه صاحبیلر نیک
 عند الله اولان عزتی و علوشانی ییان اید یجی اولدی خسف قارونه و قومنه کوره در قذف قوم لوطه و اصحاب فیل
 کوره در صاعقه قوم عوده کوره در که صیحه جبریل ایلر هلاک اولمشدر * مننوی * جمله حیوانی انسانی بیکش *
 جمله انسان بیکش انهر هوش * جمله انسانی حیواندن اوتری اولد یعنی اگر فرضی انساندن اوتری جمله حیوانی
 اولدر لک بالضروری لازم کسه جائزدر یا خود معنی اولدر که معنی حق اولان حیوانک جمله سنی انساندن اوتری

اولدركه هيچ باس يوقدر كه انسان ايچون انك اولدر لمسي جائز در جله انساني هشدن اوتري اولدر يعني اولدر مكه
 مستحق اولان انسانك جيعسني هشدن اوتري قتل ايله جائز و حلالدركه شرعاً قتل واجب اولدى اولدر مكه خير محضدر
 صاحب هسه تابع اولان مؤمنلر بوحكمده داخل اولز بس هشي تفسير ايدوب بيوررلر (منشوى) هس چه باشد عقل
 كل هوشمند * هوش جزوى هس بودا ما نزنند * هس نه اوله هوشمندك عقل كيدر كه مراد عقل معاد در هوش جزوى
 هوشدر اما نزنند وضعيف در هوش جزوئيدن مراد عقل معاشدر (منشوى) جله حيوانات وحشى زادى (باشد از حيوان
 انسى دركى * آدميدن وحشى اولان حيوانانك جله سى آدمي به انيس اولان حيواندن نقصانده در حيوان وحشيدن
 حيوان انيسنك مرته سى اعلا در انسانه انيس اولديغى اعتبار ايله * منشوى * خون آنها خلق را باشد سبيل *
 زانكه وحشى انداز عقل جليل * حيوانات وحشينك خوى خلقه سبيل اولدى انلرى ناسه صيد ايليوب اولدر مكه
 حق تعالى مباح قيلمى زيرا كه جليل وشريف عقلدن وحشيلدر * منشوى * عزت وحشى بدىن اقتصاد پست *
 كه مر انسان مخالف آمدست * وحشى حيوانانك قدر وعزتى بوسيدن پست و ناقص دوشدى زير انسانه مخالف
 كشد در هوش اوليوب وحشى اولمشدر (منشوى) پس چه عزت باشد اى نادره * چون شدى تو حمر مستغفره *
 سورة مدثرده اولان آيت كريمه به اشارتدر (خالهم عن التذكرة معرضين) جناب رب العباد على سبيل
 الاستبعاد بيوررلر كه بس بوسه كافر لايچون نه اولمشدر كه تذكرة در ونصيح و موعظه دن اعراض ايلد كارى حالده
 معرضين حالدر ظرفك تحتنده كى ضميردن يعنى بونلر ايچون برشى يوقدر تذكرة و موعظه دن (كانهم حمر
 مستغفرة) كان بونلر شول وحشى مر كبلدر (فرت من قسورة) فرار ايدرلر ارسلاندىن و يا خود صياددن
 يعنى استماع مواظ قرآنه و قبول اجابت دعوت رحمانيه دن بونلر شير ياندىن حمارلر فرار و نفا را ايلديكي كى فرار
 ايدرلر حضرت خداوند كاردس الله سره العز برعلى طريق التعميم جله به خطا باكوهر نشار اولورلر كه پس
 اى عجيب كسه سكهانه عزت اولور چونكم سن وحشى حمارلر كى مواظ اولماي عظام و نصايح اصفيادن فرار
 ايديجى اولدك * منشوى * خرنسايد كشت از بهر صلاح * چون شود وحشى شود خونش مباح * خرى اولدر مكه
 لايق دكدر انسانه صالح اولديغندن اوتري يعنى خدمت و مصلحتى اولديغندن اوتري خلك قتل جائز دكدر چونكم
 خرنساندن وحشى اوله انك قتل و خوى مباح اولور نته كم حمار وحشينك صيدى وقتلى مباحدر * منشوى * كچه
 خرنادانش زاجر بود * هيچ معذورش غنى دارد دود * اگر چه خلك دانش زاجرى اولدى يعنى حمار وحشينك
 وحشيلكندن منع و زجر ايديجى علمى اولدى مع هذا هيچ آنى محبوب اولان خدا معذور و طوع و نذر دانش زاجرى بوغيك
 يله انك قتل حلال قيلمى (منشوى) پس چو وحشى شادان دم آدمى * كى بوم معذور اى بار سى) فاذا كان كذلك
 چونكم آدمى اولدمدن وحشى اولدى يعنى كلام الهيدن دعوت انبياء عليهم السلامدن و ارشاد اولماي عظامدن
 نفرت قيلمى دمندن مراد وحى الهى و كلام نبويلى عالي بار چن معذور اولور كه آدمينك دانش زاجرى واردر و كلام
 حق قبول ايلدك استعدادى و عقل و ادراكى واردر سى عالي معنسانه درودانش معنسانه دى كاور * منشوى *
 لاجرم كفار را شد خون مباح * همچو وحشى پيش نشاب و رماح * لا بد ولا محالة كافر لرك خوى مباح اولدى
 وحشى كى او قورسكور او كنده نشاب نشابه نك جيعدر تير معنسانه در * منشوى * جفت و فرزندانشان جله
 سبيل * زانكه بى عقلند مر دود و ذليل * انلر عورتلى و فرزندلى جيعه سبيل و اسيردر زيرا كه عقلسز در و مر دود
 و ذليلدر در علماديشدر كه كافر لرك بنده و اسير اولمسي طاعت حقندن امتناع قيلمى نك جزا سيدر چونكم حضرت
 حقه طوع عبادت ايلكندن امتناع ايلد بى حضرت حق انلر جزادن اوتري بنده سنك بنده سى ايلكلى لايق كوردى
 منشوى) باز عقلى كورمداز عقل عقل * كرداز عقلى بچيوانات نقل * كير و شول بر عقل كه عقلك عقلندن نفرت ايد عقل
 غوامى اوزره بونلر حيواناتدن اضل و اسفل اولد بى بونلر مر ته عقلندن مر ته حيوانته تنزل ايلد كرنه هاروت
 و ماروتى تمثيل ايدوب بيوررلر * اعتماد كردن هاروت و ماروت بر عصمت خویش و اميرى اهل دنيا خواستى و درفته
 افتادن * منشوى * همچو هاروت و ماروت نهير * ابطر خوردند زهر آودتير * مشهور اولان هاروت
 و ماروت كى يعنى ته كم هاروت و ماروت مر ته اعلا دن عالم طبيعته ميل ايدوب مر ته اسفل تنزل ايلد بى بطردن
 يعنى كبر و غرورلرندن زهر آودتير ايد بى يعنى تير قهر الهى به هدف اولد بى (منشوى) اعتمادى بودشان بر قدس خویش
 چيست بر شرايعت كاورميش) انلر كندى قدس يعنى زاهت و طهارتلى نه زياره اعتمادلى و ارادى كاورميشك
 شير اوزره اعتمادى ندر كاورميشدن مراد مخلوق اولور يعنى مخلوق كندى عقل و قوتنه مغرور اولور شير قضا اوزره اعتماد
 ايلك نجه لايق و قابلدر كاورميش موصغر نه درلر (م) كچه او باشا صديچاره كند (شاخ شاخش شيرن پاره كند

اگر چه كاورميش شاخى ايله كند بسنه بوز چاره و درمان ايلرلك ارسلان آنى ديلم ديلم پاره پاره ايلر و يا خود
 آنك شاخنك شاخنى پاره پاره ايلد بى اولور شاخ بوز نه درلر بوداغه دى درلر كرشاخ اول شاخ ثافى به مضاف
 اوقمور سه انك بوزنك بوداغنى قيراروا كرمضاف اوقمور سه آنى دال بوداق * كى پاره پاره ايلد بى اولور و مراد
 مخلوق كاورميش كى عقل وراى شاخلر بى شير قضا نك دفعنه اكر چه درمان ايلر و كند بى ممكن اولديغى مر ته
 انكله صيانت قيلمى وليكن شير قضا به مقاومت قادر اوليوب شير قضاى الهى آنى اسند كند نك پاره پاره ايلد بى اولور
 منشوى * كرشود بر شاخ همچون خار پست * شير خواهد كار را ناچار كشت (كاورميش اكر كفى المثل كرى كى بر شاخ اوله
 شير كازى ناچار دلسه كرى كدر كه اول شاخلر شيرى منع ايلدك فائده سى يوقدر * منشوى * كچه صرصر
 بس درختان مى كند * با كيه تروى احسان مى كند * مثلاً اكر چه باد صرصر جوق آغا جلمى كو كندن قور بار تازه
 وضعيف كيه اوزره باد صرصر احسان ايلر * منشوى * برضعيفى كيه آن باد نند * رحم كراى دل نواز قوت ملند *
 اول تند و قوى اولان ربح عاصف كيه يك ضعيفكلى اوزره رحم ايلدى اى دل سن قوت و قدر تندن لاف ايله بوجله قضاء
 الهى و قهر ربانينك اغنيا و اقويا اولان كسه لرقمت و شدت اوزره اولوب ضعفا و فقر اوزره كلكه ملامت
 و اطف اوزره اولديغنه تمثيل اولور بونلر دى بومضوى تا بيبدايچون مثل موقعه نده ايراد ايدوب بيوررلر (منشوى
 تبشهر از انبوهى شاخ و درخت * كى هراس ايد بى درخت نك * ايلك برى نكو بد خویش را * جز كه برينشى نكو بد
 نيش را * كسره شاخ و درختك كثر و جيعه يفتندن چن خوف كاورميشك شاخ و درختى كسره پاره پاره ايلدوب كسرايكن
 برلر ضعيف اوزره كند بى دوكز واورمى زيرالى قيرى ايچون دوزا مشدر نيشترى نيشتر كى تيزا ايليندن غيبرى به
 اورمى دوكز و كيايه در تبشهر غضب الله نك زخى نيشتر كى تيز و مودى اولنلر طوف قفسندن و فقر و ضعفايه لينت و رفقت
 قيباسندن كفا قال ابن الفارض قدس الله سره (مى عصفت ريح الولا قصفت اجنا * غناء و لوليا فقر هبت لربى) منشوى
 شعله از انبوهى هيزم چه غم * كى رمد قصاب از خيل غم * مثلاً شعله آتش هيزمك كثر تندن نه غم غمك كثر تندن
 قصاب چن اور كره يعنى اصحاب قوت و قدرت و ارباب شوكت و مكنت شعله قهر و غضبه نسبت قصاب قضايه
 نسبت كوسقند كيدر شعله هيزم غم حكيمد بى كى و قصاب غمندن اور كد بى كى قصاب قضاى
 وفرت و كثر اغنيا و اقويادن اور كد بى غم حكيم * منشوى * پيش معنى چيست صورت بس زبون * خرخ رانميش
 مى دارد نكون * معنى قنده صورت ندر زبانه زبون و لاشيدر خرخى انك معناسى نكون طور معنيشده اولان ضمير
 خرخه عاندر يعنى خرخك كندى جرمنده مدبر اولان معناسى سر نكون طور و انك وجودنده تدبير و تصرف ايدر
 * منشوى * توقياس از خرخ دولابى بكي * گردش از كست از عقل مشير * دولاب كى اولان خرخدن قياس
 طوتكه بوعظمت و رفعتله انك گردش و خركتى كيدند مشير اولان عقلند ندر يعنى هر بركان كندى جرمنده و نفسده
 مدبر اولان عقلند ندر كه هر فلانك عقل اول فلانك معناسى اولور بوجله نك معناسى حضرت خدای تعالى اولور
 منشوى * گردش اين قالب همچون سپر * هست از روح مستر اى سپر * بوسر كى قالب گردش و خركتى مبر اولان
 روحند راي اوغل كه هر كسك جرمنده مدبر و متصرف اولان عقل و روحيدر كه اول جرمك اول معناسيدر و جرم
 آنك صورتيدر (منشوى) گردش اين باد از معنى * اوست * همچو خرخى كان اسيراب جوست * بوبادك گردش و اسيمى
 انك معناسيدنر بادك معناسندن مراد عند الحكاء عقل فعالدر كه خدای تعالى اول واسطه ايله عناصرك وجودنده
 تصرف ايلر اما عند اهل التحقيق خدای تعاليدر كه هر شيك ماسكوتى انك ايد ارادنده در بس بادك ماسكوتى دى انك
 بدنده در بادك اسيمى و منقطع اولمى و شدت و ملايمت قياسى جله ارادت حقه در بس بادك معناسى اولور بوجله
 اولان باد نفس رحمانى مشابه سنده اولور و لهذا قال عليه السلام لا تسبوا الروح فانها من روح الله و فى رواية اخرى
 من نفس الرحمن) مثلاً باد بر خرخ كيددر كه اول خرخ ايرمى صوبك اسيرد بى صوب خرخده نجه تصرف ايلر سه
 بادك معناسى دى بادده اوله تصرف ايلر * منشوى * جرم و مد و دخل و خرج اين نفس * از كه باشد جز زجان پرهوس
 كاه جشم ميكند كه حاء و دال) كاه صلحش ميكند كاهى جدال) هر شيدم متصرف اولان معنادر نفس الامر ده يعنى
 عقول و نفوس و افلاك و نجومده و عناصر اربعه ده و مواليد ثلاثه ده متصرف اولان خدا در عقل و روح واسطه سيله بس
 نفس انبياده بونفسك جرم و مدى و دخل و خرج جان پرهوسدن غيبرى كيدن اولور و جان دى ارادت و قدرت الهيله
 تصرف قيلمى كه امر بى ريس امر رب اولان روح سلطانى اول نفسى كاه جيم ايلر و كاه حادال ايلر بوحروف مقطعه نك
 على انفراد هر برى بر آخر معنياه اشارت ايدر و جله سى بربره تركيب اولد قده بركونه معنياه دى دلالت ايلر اولاجيم
 عالم شهادت و جبر و تدنر) كفا قال الشيخ فى الفتوحات اعلم ان الجيم من عالم الشهادة و الجبروت بوقته و برجه معنى

روح سلطانی نفس انسانی که جیم ایلر یعنی عالم شهادت و جبر و تدن اولان حرفک سرین سولر و کاه ایلر یعنی عالم غیبیدن اولان حرفک سرین سولر (کما قال فی الفتوحات اعلم ان الحسام من عالم الغیب بیت) کاه الحواسیم سر الله فی السور اخفی حقیقه عن رؤیه البشر و کاه دال ایلر یعنی عالم ملک و جبر و تدن اولان حرفک سرین سولر (کما قال ان الدال من عالم الملك والجبروت) و بوحرفک اسراری چوقدر انجی بوقدرله اکتفا اولندی پس بوجه بریره کلوب ترکیب اولسه بحد اولور بحد انکاره دیر لر و قلیل الخیر اولمغه و دخی قلب طار اولمغه دیر لر و کاه اول روح اول کلامی صلح ایلر و کاه جلال ایلر یعنی کیف مایشاء تصرف ایلر * مننوی * که عیش می برد کاهی بسار * که کاسه تان می کنند کاهیش خار * روح اول نفسی کاهی صاغ و کاهی صول ایلر جان اول نفسی کاهی کاستان کاهی خار ایلر کاسه تاندن مراد خوب و لطیف کلمات و خاردن مراد قبیح و نامعقول مقالات اولور * مننوی * همچنان این بادریزدان ما * کرده بر عادی همچون اژدها * انجیلین یعنی بوقدر کبی بوعالمده اسن بادی بزم بزدان عادی قوی اوزره اژدها کبی ایلش ایدی * مننوی * باز هم آن بادر ابرمؤمنان * کرده بد صلح و مراعات و امان * کبر و هم اول بادی مؤمنلر اوزره صلح و رعایت و امان ایلش ایدی عادی مؤمنلر اوزره سده اسد کده نعمت و زجت اولوب مؤمنلر اوزره کلد کده نعمت و راحت اولور دی تنه کم برانسانک نفسی عادی اوزره قهر و غضبه متعلق کلام اولور و بار و آشنای اوزره حیات و صبا کبی صفا و بریجی اولور پس جمیع صور کائناتده موجود اولان معنادن مرادنه ایدیکنی بیانه شروع ایدوب * یورور * * مننوی * کفت المعنی هو الله شیخ دین * بجر معنیهای رب العالمین * رب العالمینک معنای ربک بجر اولان شیخ دین معنی همان اول الله در دیدی یعنی اگر مع الواسطه و اگر بلا واسطه بوعالم صورتده متصرف و تحلی و اشیای ظاهره دن مقصود و معنی همان الله در دیک اولور و سروری و شعی شیخ دیندن مراد صدر الدین قنوی حضرت تلریدر دیمش لریکن تخصیصه دلایل لری بوقدر پس انلرده اولسه قابل و یا خود بکاردن بر آخر کسه ده اولسه قابل بلکه شیخ کبر اولسه ده بعید کلد زریا بوضهون اوزره انک کلامی چوقدر و صراحه بوالعنی هو الله قولی بوابکی کمالک متداول اولان کابلزنده بوقدر فافهم (می) جمله طباق زمین و آسمان * همچو خاشاک در آن بحر روان (زمین و آسمانک طبقه لریک جمعیسی اول بحر روانده بر خاشاک کبیدر بحر رواندن مراد معنای صور کائنات اولان حق تعالی حضرت تلریدر که جمیع جانلرک بجر کبیدر زریا هر روح الهی انک امر بیدر پس بوضهون کائنات اول بحر روانده فی المثل بر خاشاک کبیدر (می) جمله ها و رقص خاشاک اندراب * هم زاب آمد بوقت اضطراب * مثلا خاشاک رقصی و جمله لری آیده حرکت و اضطراب ایلک وقتنده هم آیدن کادیکه خس و خاشاک مستقلا کنندی نفس لردن جنبش و حرکت ایلک اقتدار لری بوقدر بلکه انلرده اولان حرکات و سکنات آنکدر (وقس علی هذا صور الكائنات و اجسام المخلوقات) (می) چونکه ساکن خواعدش کرد از مر * سوی ساحل افکند خاشاک را * چونکم صور خاشاک مراد معنی جدال و عناد ایلکدن ساکن ایلک استهیه خاشاک کی ساحل جانبیه براغور آیدن مقصود خدای تعالی در خاشاک کدن مراد مخلوقات زنده معنی چونکم خدای تعالی صور کائناتدن بر صورتی ساکن ایلک استهیه اول صورتی در بای حیثیتدن اخراج ایدوب ساحل فناء و عماره القابیلر حتی اول صورت جمله و حرکتدن و سیر و ذهابدن کبر و قلوب ساکن اولور (می) چون کشد از ساحلش در موجکاه آن کندی او که صرصر با کاه * چونکم ساحلدن اول خاشاک کی موجکاهه چکه مراد در یاد خاشاکه آب آتی ایلر که صرصر کاهه ایلر یعنی چونکم خدای تعالی صور کائناتدن بر صورتی ساحل عمارت و فواتدن در بای حیاته چکسه اول صورت و جسمه اول کاری ایلر که باد صرصر کاهه ایلر یعنی باد صرصر کاهی نه کونه حرکت کتور رسه و نه وجهه اوزره اضطرابه بتور رسه ارادت الهی دخی اول صورت بویه ایلر دیمک اولور (مننوی) این حدیث آخر ندارد باز را * جانب هاروت و ماروت ای جوان * بوسوز آخر و نهایت طوقز کبر و سور هاروت و ماروت جانبیه ای جوان جواندن مراد حضرت حسام الدین چلبی اولور که صاحب فتوت و در مشایخ کبار صاحب فتوت اولان فتویه لسان عجم اوزره جوان دیر لر لسان عرب اوزره فتی تعبیر ایدر لر تنه کم حضرت علی کرم الله وجهه حقنده لافتی الاعلی دینلشدر بقیه قصه هاروت و ماروت و نکال و عقوبت ایشان هم در دنیا بجهاب بابل (می) چون کاه و فسق خلقان جهان می شدی بر هر درویشان آن زمان * چونکه جهان خلقلرینک کاه و فسق هر ایکسی اوزره اول زمان روشن اولدی یعنی بنی آدمک اول زمانده کد فسق و عصیان هاروت و ماروت اوزره عیان و بیان اولدی و ظهور کادی (مننوی) دست خابیدن گرفتندی رخشم * لیل عیب خود ندیدندی بچشم (خشم لردن لرین چینگ طو تر لری یعنی بونلر دخی مر تبه ملکوتده ایکن چونکم انسانک عیوب و عصیان بونلر ظاهر و عیان اولدی کمال غیظ و غضب لردن کوا لارین چیت لردی لیکن کندی لری عینی چشمله کور مر لردی جمله عیوبدن بری بوابدیکه معیوب

اولنره مرحت ایتیموب طعن و ملامت ایلدیر با خصوصیکه بزبال و طاهر لرزدیو کندیلر بنی بکندی لری (می) خورش در آینه دیدن زشت مراد (رو بکر دایدان و خشم کرد) مثلا اول زشت و قبیح اولان می دکندیسی آینه ده کوردی آینه ده یوزینی دوندردی و آینه ده اولان شکل قبیحه خشم ایلدی (می) خویش بین چون از کسی جرمی بیدید آتشی دروی زد و زخ شد بیدید * خود بین اولان کسه چونکم بر کسه دن بر عیب کوردی انده دوزخ دن بر آتش پیدا اولدی که اول حیثیت نفسانیه و غیرت جسمانیه در پس اول محجب و خودینه اگر بر کسه دسه بوعصب و حیثیت مذموم و قبیحدر (مننوی) حیثیت دین خواند او ان کبر را * تکر در در خویش نفس کبر را * اول خود بین کبر و غضبه حیثیت دین او قور کند یسنده اولان کافر نفسه نظر ایلز (می) حیثیت دین رانشان دیکرست * که از ان آتش جهانی اخضرست حیثیت دینه نک غیر نشانی و ارد زریا که اول آتشدن یعنی حیثیت دینه دن جمله جهان اخضر و انوردر اما حیثیت جاهله نک شانی و نشانی انسانی خراب و بی حیثیات قبیحی و خاطر شکن و مودی اولمقدرس پس بونده تنیه اولدر که اگر حاکم اولنلر و اکر امر معروف و نهی منکر قیاملره حیثیت نفسانیه و غضب جسمانیه دن پرده ایلک لازمدر اگر حیثیت و غیرت لری اولور سه ده لله و فی الله اولقی شرطدر تا که اهل کبر و مجملر زمره سنده داخل اولموب قهر الهیدن نجات بوله لری پس نه حصه یابندن قصه بیانه شروع ایدوب * یورور (می) کفت حقشان کر شمار و شنید * در سه کاران مغفل متکرید * حق تعالی حضرت تلری بوابدیکه سینه خطاب و سائر ملکوره تعریض ایدوب دیدی ای ملکدر اگر چه سز و شنکر سز و نورانی سز مغفل اولان سیاهکار لره یعنی غفلت لرش کاهکار لره نظر ایلک زبوم معنی دخی جائز اولور که مغفل سیاهکار لری صفتی اولموب بلکه ملائکه به اسناد اولوب معنی بویه دیمک اوله که ای ملکدر اگر سز نورانی ایه کز کاهکار لری حالته غفلت لرش نظر ایلک یعنی انلر خصوص سنده مغفل اولدی بکتر حالده ناظر اولمک بلکه انلره دیده انصافه و چشم مر حمله نظر قیلک کزدیمک اولور * مننوی * شکر کو بیدای سپاه و چاکران * رسته اید از شهور و از چاکران * ای ملکوت مر تبه سنک سپاهی و ای بنم خدمتکار لرم شکر ایلک زبوم کاه و شناسو بلیک زبوم شهور و چاکراندن قورتلش سز چاکراندن مراد اولقی مابینده اولان فرجدر * مننوی * کر از ان معنی * من بر شما * مر شماریش نپذیرد شما * اکر اول آدمینک وجودنده اولان معنادن بن سزک اوزر بیکزه قورسم تحقیق سز سیما ارتق قبول ایلز (می) عصمتی که مر شمار در تنست * آن زعکس عصمت و حفظ منست (شول بر عصمت و زهات و قدس و طهارت که سزک ذاکترده در اول عصمت و قدس و طهارت بنم عصمتک و قدس و طهارتک عکسندندر * المعصوم من عصمه الله * فواسجحه معصوم اللهک حفظ و عصمت ایلدی بکی کسه در اسکر خدای تعالی بر کسه سی معصوم ایلز سه ملک دخی اولسه خطادن خالی اولز * مننوی * آن زمن ینیدنه از خود هین و هین * تا بخرید بر شما دیو این * آنی بدن کوزیکز کندی بکزدن کورمکزا کاه اولیکز و کاه اولیکز که عجب و غرور اکبر بکاردندر تا معلوم شیطان سزک اوزر بیکزه جرأت ایتیه و غاب اولمه (مننوی) انچنانکه کاتب وحی رسول دید حکمت در خود و نور اصول انجیلین که رسول علیه السلام حضرت تلرینک کاتب وحی کندی یسنده حکمتی و نور اصولی کوردی نور اصولدن مراد وحی الهیدر که اصول دینک نوریدر یعنی کندی قلبند اول کاتب وحی الهی حکمت ربانی بی کور و ب آنی کندی ذاتندن صاندی و کامغرور اولدی * مننوی * خویش را هم صوت مرغان خدا * می شمرد آن بد صغیری چون صدا اول کاتب وحی کندیسی مرغان خدا نک هم صوتی صایدی یعنی کندی و انبیاء علیهم السلامه اول هم آواز قیاس ایلدی اول صدا کبی بر صغیر ایدی یعنی صیاد لره قوشدلی کبی اولمسی صیادک کندی لسانی اولموب انک ذاتنده نیجه عاریتی ایه کاتب و حیک جنبان و دهاتدن ظهوره کلان وحی الهی دخی انده مجر د صدا کبی بر عاریتی صغیر ایدی * مننوی * لحن مرغان را اکر و اصف شوی * بر مراد مرغ کی واقف شوی * ای حکم عاریتی به مظهر اولان کسه مثلا اکر مرغلر لحن و صوتنی وصف ایدیمی اوله سن مرغل مرادی اوزره بجن واقف اولور سن * مننوی * کریسموزی صغیر بلی * تو چه دانی * کچه دارد با کلی * اکر بلبله منسوب صغیر اوکر نه سن سن نه یلور سن که اول بلبل بر کل الله کار طو تر و اول بلبل کاه قرشونه دیو اوزر * مننوی * و بر دانی باشد آن هم از کان چون زاب جنبان کاه ای کران * فرضی اکر بلبله سن اوزهم کان و ظندن اولور بقیندن و مشاهده جهندن اولز مثلا صاغر لکاب جنبان اولان کسه دن کانی لری کبی یعنی بر نیجه کسه شکر بلبل ایلسه لری بر بلبله سوزو بلبله لری نیجه صمه مبتلا اولان صاغر لرا اول مجلسده اولسه انلرک دور اقلرینک حرکت ایلسنندن صاغر لره کونه ظن و قیاس ایلر لسه سنندخی طیور لک آوازی اوله یلور سن و کذلک طیور الهی اولان انبیاء علیهم السلام و اولیای عظامک کلماتنی انک کبی فهم قیلور سن نه کم بوحایه ده واقع اولان صاغر یارک کفتارنی کندی عقلی اوزره درست قیاس ایلدم دیوب

بر عکس اولسند معلوم اید نورسن (بعیدت رفتن کره مسایه رنجور خوش (می) آن گری را که افزون مایه
که ترا بخور شد همسایه بر زیاد سر مایه لی که اول بر صاغر دید که سنگ قو کشک خسته اولدی (می) گفت
با خود که کجا گوش کران * من چه دریام ز کفت آن جوان) که کند بسنه ایند که صاغر قول غلبه اول می رض جوانک
سوزندن نه بهره الورم (می) خاصه رنجور وضعیف آواز شد * لیک باید رفت انجا نیست بد) علی الخصوص اول کسه
رنجور وضعیف آواز اولدی ولیکن اول می رض اولدی مکنانه عیادت ایچون کتک کر لک بد یعنی بلامفا رقه و مجادله
(می) چون بیسم کان لبش جنبان شود * من قیاسی کیم آراهم ز خود) صاغر ایندی چون کیم کورمه اول خسته نک
لی مکر لک اوله بن کند مدن اول لبش سر کتنی هم قیاس طوتم (منوی) چون بگویم چونی ای محنت کشم * او بخواهد
گفت یکم یا خوشم * چون کیم بن اول خسته به دیم ای بن محنت چکی همسایه من نیجه سن او خسته یا یویم و یا خوشم
دیسه کر کدر * منوی * من بگویم شکر چه خوردی یا * او بگوید شکر بی یا ما ش * بن شکر والحمد لله دیم اندن صکره
نه شور بایی بیرسن اول می رض دیر بر شربت و یا خود ما ش با یرم ما ش با یرم چک شور با یرم بعض نسخه ده ماست با
واقع اولمشد یوغرتلی شور باد یلک اولور (می) من بگویم صح نوشت کیست آن * از طبیبان پیش فو * کوید فلان
بن اول می رضه صحت اولسون سکا نوش اولسون دیرم اندن صکره کیمد راول طبیبلردن سنگ او ککه کلور اول خسته
دیر فلاندر (منوی) من بگویم بس مبارک یاست او * چون که او آمد شود کارت نکو * بن ا کادیرم او طبیب زیاده
مبارک قدمدر چون کیم او طبیب کادی سنگ کارلک اولور * منوی * پای او را از مود ستیم ما * هر بجای شد شود
حاجت روا * بر آنک ایاغنی صنه مشرذر و تجربه قیلشدر هر قنده * کندی ایسه حاجت روا اولور * منوی *
این جوابات قیامی راست کرد) پیش آن رنجور شدان نیک مرد) صاغر بوقیاسه منسوب اولان جوابلری قلبنده راحت
و محکم ایلدی اول نیک مرد او می رضک قننه کندی چون کیم اول صاغر می رضه کلوب ملاقی اولدی * منوی *
گفت چونی گفت می دم گفت شکر) شد ازین رنجور بر آزارونکر کادی نیجه سن خسته ایندی اولدم صاغر ایندی
شکر الحمد لله رنجور بسوزدن بیزار اولدی و پرانکار اولدی (می) کین چه شکر ست او مکر با ما بدست) کقیاسی
کردان کز آمدست * بویله دیو که بونه شکر در واریسه او بر مله مکرید وضدد رصاغر بر قیاس ایلدی او قیاسی
کر و بر عکس کلشدر (می) بعد از آن کفتش چه خوردی گفت زهر * گفت نوشت با دافزون کشت قهر * اندن صکره
صاغر می رضه ایندی سکا نوش اولسون نه بیدل می رض زیاده بیحضور اولدی بغندن زهر یرم دیدی صاغر می رضه ایندی
سکا نوش اولسون می رضک قهری زیاده اولدی * منوی * بعد از آن گفت از طبیبان کیست او * که همی آید بچاره
پیش تو * اندن صکره صاغر می رضه ایندی طبیبلردن کیمد راول که سنگ قننه علاج ایچکدن اوتری کاور * می * گفت
عزرائلی آید برو * گفت یایش بس مبارک شاد شو * می رض زیاده غضبندن عزرائل کاور پوری دیدی صاغر
می رضه ایندی آنک قدی زیاده مبارک کدر شاد اول دیدی (می) کر بر و ن آمد بکفت اوشادمان * شکر کش کردم
مر اعات این زمان * صاغر خسته نک قنندن طشره کادی اول صاغر کندی بسنه شادمان اولدی بی حالد دیدی شکر که
اول می رضه بوزمان رعایت ایلدم و آنک خاطرن اله الدم (منوی) * کفت رنجور این عدو جان ماست) ما ندانستیم
گوکان جفاست * رنجور کندی بسنه ایندی بوهمسایه بزم جائز لک دشمنیدر بز بیلدک که اول همسایه جفا معنی در
(می) خاطر رنجور جوان صدقه * تا که بیخاهش کند از هر غلط * می رضک خاطری بوز سقط دیلیجی یعنی نامعقول
و نامشروع استیجی تا که هر نوعدن کاخیر ایلیمه یعنی کونا کون خاطر شکن صاغر سوز سوز بلیه (می) چون کسی
کو خورده باشد آتش بد می بنور اندلش تا قی کند مثلاً چون بر کسه برام زوضر و آتش اول اول آتش بد اول کسه نک
کو کانی بولاندر تا قی ایلور و هم ایچوب آتی دهانندن اخراج ایلور و مناسبتله کظم غیظ ایچک و تحمل و صبر معنی کتکه
ارشاد بیور و بیلر (منوی) کظم غیظ ایست از قی مکن * تا یایی در جزا شیرین سخن) کظم غیظ یعنی غضبی بودن
قوللری حقیقه حق تعالی سوره ال عمرانده بیور و بیلر * (الذین یلقون فی السراء والضراء و الکظمین الغیظ
والعافین عن الناس و الله یحب المحسنین * یعنی اول جنت که آنک عرضی عیون وارضدر اموالی سراده و ضراده اتفاق
ایلمن مقید ایچون اعدا اولمش دخی عین غضبه غضبی بودوب صبر ایلر ایچون دخی ناسدن عقوبت ایلر ایچون
اعداد اولمشد ر الله تعالی محسن اولناری سور عن ابی هریره رضی الله عنه قال علیه الصلوة والسلام من کظم غیظا
و هو یقدر علی انفاذه ملاه الله قلبه امانا و امانا) پس حضرت خداوند کار بیور و بیلر دخی درون آتش غضبه غلیان و فوران
ایله کظم غیظ اولدر که اول خنده اول غضب و خشمی قی ایلیمه و خشم و غضبه متعلق سوز سوز بلیه تا امن و ایمان ایل
طوله سن و جزا سنده الهمدن و مغضوب علیه اولان کسه دن شیرین سخن بوله سن (می) چون بدش صبری بیچیدار

کین سکن روسی * حیر کو * صاغر لک سوزلر نه چون کیم رنجور لک صبری اولدی اول سوزلردن طارادی بویله دیو که
بوحیر خبه عورتلر کلب قنی (می) تا بر بزم بروی آنچه گفته بود * کان زمان شیر ضعیف خفته بود) تا اول نسنه قی که بکا
می رض حالنده دیش ایدی آنک اوزر نه دو کیم یعنی سوزلر نه کوره جواب و یرم زیر اول زمان بزم ضعیف شیری او بومش
ایدی ا کاجواب و یرم که ولج ایلک اول اجلدن طاقم اولدی (می) چون عیادت به ردل آرمیست * این عیادت
نیست دشمن * است * چون کیم عیادت دل اراملقدن اوتری و نسلیه قلبدن اوترید و عیادت د کادر دشمن
کاملقدرد دشمن کای دشمن می ادلولق دیمکدر مقصود اول بی تسلیه ایچک ایچون و خاطر م صورق ایچون کلدی بلکه بی
بوحالت مرصده کوروب مرادی حاصل اولمقدرد یوسوه وطن ایلدی (می) تا ببیند دشمن خود را تزار تا بیکدر خاطر زشتش
قرار * تا کند سنگ دشمنی تزار وضعیف کوره تا آنک زشت خاطری قرار طونه * منوی * بس کسان کا نشان زطاعت
کر همد * دل برضوان و بواب آن نهند) چوق کسه که انلر طاعتدن ا کراه و اعراض اید بیچیلر در بومعی بعض نسخه ده
مکره واقع اولدی بی اوزره در اما اکثر واضح اولان نسخه لده کره واقع اولمشد بو تقدیر اوزره معنی چوق کسه که انلر
طاعت حقدن کمر ایلر در زیر اقلی رضوانه و اول خدایک ثوابه قورلر ثواب انده ضعیف طاعت راجع اولده ده جائزدر
ورضواندن مراد خازن جنت اولان یعنی آنک حفظنده اولان جنتدر بو تقدیر اوزره معنی چوق کسه که طاعتدن کراه
اولمشدر آنکچو کله قلبی جنته و اول طاعتک اجر و ثوابه قود بیلر بس عملری خالصه لوجه الله اولدی بغنه بناء عیادتدن
کراه اولمش اولور نته کم) فن کان بر جوالقاره به فلیعمل عیادتک به عیادتک به احدا) آیت کریمه سنده میضاوی
(ولایشرک بعبادتک به احدا) قولی بان براتیبه او یطلب منه اجرا عیادتک تقصیر ایلر بس معلوم اولدی که طاعت و عبادتی
جنت و اجرت ایچون قیامی کراه او باغی مستلزم اولور (منوی) خود حقیقت معصیت باشد خنی * بس * کدر کانا
توبنداری صنی) ریایله اولان و اجر و ثواب ایچون اولان طاعت خود حقیقتده خنی معصیتدر زیر او یاشرک خفیدر
و کذلک اجر و ثواب ایچون اولان طاعت دخی شرک خفیدن خالی د کادر چوق کدر و تیره که آفی سن صافی صورتورسن
(منوی) همچون کر که همی پنداشتست * کونکوی کرد و آن بر عکس جست * اول صاغر کین ظن ایلشدر که
اوصاغر اولک ایلدی و او عکس اوزره صبر ایدی یعنی ظن و قیاسنک عکسی واقع اولدی * منوی * او نشسته خوش که
خدمت کرده ام * حق همسایه بیجا آورده ام * اوصاغر خوش او تر مشکه خدمت ایلشم همسایه نک حق بی برینه
کتور مشم اما خبری یوکه * منوی * بهر خود او آتشی افر و خستست * در دل رنجور و خود را سوختست) کندیدن
اوتری اوصاغر بر آتش یاخشددر رنجور لک کوکانه و کشدوی اول آتشله یاخشددر اهل ریاض طاعت و عبادت ایلدم دیو
قیاس ایدر لر خبرلری یوکه کند بیلر ایچون بر آتش شعله لندر مشد و عاقبت * کند بیلر بی اول انش ایچره سوخته لر
قیلک لردر زیر ریایله اولان طاعتک نتیجه سی نازجیم اولقی مقرر در (می) فالتقوا النار الی اوقدتموها انکم فی المعصیه
ازدتموها) فالتقوا بس اتفاق بر عیادتک النار الی شول آتشدنکه اوقدتموها فی افساد ایدوب اشتعال ایلدی بکتر خطا
و عصیان سببیلر انکم تحقیق سراسر فی المعصیه کاندیده زدتموها از یاد ایلد کر * منوی * کفت بیغمیر یک صاحب زی
* صل نلک لم تصل یافتی * روایت اولور که صاحب ریادن بر کسه قاتوب غار قیلدی بعد الفراق حضرت رسول
اکرم صلی الله علیه وسلم اکتم صل فالتک لم تصل بیور دی اول کسه ارکان صلوتده خطا ایلدی زعم ایدوب قاتوب
استیفاف ایدوب ارکان صلوتی بالتمام و الکمال برینه کتوروب فارغ اولدده و کامل و تمام اولدنه اعتقاد قیلدده
حضرت رسول اکرم بیور دیکر (لا صلوة الا بحضور القلب) یعنی صلوة کامله اولمز الا نیت خالصه و حضور قلبله مجرد
ارکان مخصوصه نک بکمال اهداد اولمشد حقیقت صلوة کامله لازم کز نا که حضور قاب و نیت خالصه دخی شرط
تکمیلدر * منوی * از برای چاره این خوفها * آمد اندر در غمازی اهدنا * ان نماز را میسازای خدا *
باغ از صالین و اهل ریای * یعنی بوحضور قلب و لمق و نیت خالصه ایل نماز قیامق خونلر نک و بونزه ملائکه سایر
مخاوفک چاره سندن اوتری هر نماز ایچره سوره فاتحه قرأتی واجب اولدی (اهدنا الصراط المستقیم) دینلک
لازم کادی یعنی الهی همان سکا عبادت ایلرم و هر خصوصده همان سندن عون و عذاب طاب قیلورم سن بزه
هر حالده صراط مستقیم هدایت ایلک * اول اهدنا یعنی صراط مستقیم هدایت ایلدیمک بزم غمازی قارشددر
ای خدا اهل ضلال و اهل ریایک نماز نه دیمک معناسنی متضمندر زیر نیت خالصه سی اولمین اهل ریایک نماز صراط
مستقیمدن خارجدر و سوره فاتحه نک بوحمل کانجه تفهیری جلد رابعده وحی کردن حق تعالی بموسی علیه السلام
بیاننده نیت اولمشدر * منوی * از قیاسی که بکردان کر * زین * صحبت ده ساله باطل شد بدین) اول بر قیاسیکه
اومد کور اولان صاغر اختیار و قبول ایلدی بوقیاس سببیلر اون یللقی صحبت و دوستلری باطل اولدی * منوی *

خاصه ای خواجه قیاس حسن دون * اندران وحی که هست از حد فزون) علی الخصوص ای خواجه دون اولان
 حسن قیاسی اول بر عظیم الشان وحیده که حد دن زیاده در یعنی بوشرک حس دونی وعقل زبونی حد دن ودانر
 عقلدن افزون و بیرون اولان وحی الهیدن قیاس ایلک جائز دکلدر زیر اغلظدن خالی اولان (مننوی) کوش حس تو
 بحرف اردر خورست * دانکه کوش غیب کیر فو کرس * ای اهل قیاس سنک کوش حسن سرف و کلام حق
 فرضا اکر لایق ایدسه یعنی تصوص شریفه نک حروف والفاظنه واندن فهم معانی قیلغه سمع ظاهر لک اکر مستعد
 و قابل اولدیه سیکه سنک غیب طویتی قولغک صاغر در یعنی سنک سمع جانک اصمد پرس (مر ادا الله و مر ادر رسول
 الله اول کلامدن نه ایدیکنی ادر الله واستماعه قادر اولنرسن چونکم نصوص شریفه دن مر ادا الله و مر ادر رسول الله
 نه ایدیکنی ادر الله که قادر اولیه سن مجرد قیاسات عقلیه ایلده انده تصرف قیلقدن حد را به و آمنت بالله
 و رسول الله و بما جاء من عند الله و بما جاء من رسول الله علی مر ادا الله و علی مر ادر رسول الله) دیوسولیه تا کم علی خلاف
 مر ادا الله و علی خلاف مر ادر رسول الله اول کلامه معنی و بر میسه سن و قیاسه اعتماد قیلیمه سن * اول کسی که
 دره قباله نص قیاس آورد ابلیس بود * مننوی * اول آن کس کین قیاس کها غود * پیش انوار خدا
 ابلیس بود * اول اول کسه که بوقیاس جگاری کوسرتدی حضرت خدائک نورلری قنده ابلیس ایدی
 حضرت خدائک انوارندن مر ادا کلام شریفه حق تعالی شیطانه (قال یا ابلیس ما منعک ان لاتسجد
 لما خلقت یبدی) دیو خطاب عزقی وارد اولد قده ابلیس قیاس عقلیه ایل قیاس ایلدی و جواب و بر و * مننوی *
 کفت نار از خال بی شک بهترست * من ز نارم اوز خال کدرست * دیدی نار خا کدن بی شک بهتر درین آتشدم
 و اوتیره رله خا کدندر بویست شریف بو آیت کریمه نک مفهومیدر قال الله تعالی کایگان ابلیس (اناخرمنه
 خلقتنی من نار و خلقتهم من طین) قیاس بواولدی که کندیسی مارچ ناردن و آدم علیه السلام حضرت تری خا کدن
 خلق اولغله کندیسی آدمدن خیر اولوله قیاس ایلدی که جوهر نورانی خا کظمانیدن عند العقل خیر اولوله و افضل
 اوله پس افضل اولان مفضل اولنه سجده ایلک عله ملایم دکلدر پس بوکونه قیاس عقلیه به اعتماد ایدوب کندیوی
 حضرت آدم علیه السلامدن خیر اولیدی نته کم انک علت و جتنی سیان ایدوب بیوررلر * مننوی * پس قیاس
 فرع بر اصلش کنیم * اوز ظلمت ماز نور روشنیم * پس ابلیس دیدیکم فرعی انک اصلی اوزره قیاس ایلیمه قیاس الفرع
 علی الاصل اولدر که اول آدم علیه السلام ظلمتدن بر نور روشنیده نر ظلمت فرع در نور روشن اصل در نور مقصود بالذات در
 و ظلمتدن اشر قدر پس فرع اصله تابع اولق مناسب دکلدر دیدی * مننوی * کفت حق بی بلکه لا انساب شد * زهد
 و تقوی فضل را حجاب شد * سور مؤمنینک آخرنده اولان آیت کریمه به اشارتدر (قال الله تعالی فاذا نفخ فی الصور فلا
 انساب بینهم یومئذ ولا یتساءلون) قرأت عامه ضم صاد و سکون و اوله در و اما ابن عباس و حسن بصری رضی الله عنهم
 ضم صاد و فتح و اوله قرأت ایدیلر بو تقدیر اوزره صورتک جمعی اولور تقدیر کلام شول و قنده که صورته ویا صورته روحلری
 نفخ اولونه و هر برجسد حشر و نشر ایچون احیای قیلیمه پس اول کونده بونلرک مایینده انساب و اقربا اولنر یعنی حسب
 و نسب نفع و فائده قیلر فرط حیرت و کمال دهشتدن تعاطف و تراحم زائل اولور و اول کونده انسان برادرندن و مادر
 و پدرندن و صاحب و اولادندن فرار قیلور و اول کونده حسب و نسب به مفاخرت اولنر نته کم دنیاده اولدی و اول کونده
 بعض کسه بعض کسه دن حسب و نسب دخی سوال قیلر نته کم بو دنیاده بعضی بعضی سندن سوال قیلدی بلکه
 اول کونده تفاسر و تباهی اعمال حسنی و زهد و تقوی ایلور معنی بیت حق تعالی دیدی فرعی اصل اوزره قیاس
 ایلک اعتباری بوقدر بلکه بوانسان مایینده یوم قیامتده لا انساب اولدی یعنی (فاذا نفخ فی الصور فلا انساب
 بینهم) خواستجه روز قیامتده حسب و نسب اعتباری بوقدر (ان اکرمکم عند الله اتقاکم) آیت کریمه سنک
 مقتضایه فضیلت و شرف زهد و تقوی ایلور و زهد و تقوی فضیلت و شرفه قبله و محراب اولدی بلا زهد و تقوی
 فضل و شرف مجرد حسب و نسب بلکه اولنر پس ما الشرف بالحسب و النسب انما الشرف بالعلم و الادب غو استجبه
 حسب و نسب شرفیت اولنر بلکه علم و تقوی و ادب شرفیت و فضیلت بونور دیک اولور * مننوی * این نه میراث
 جهان فایست * که با نسابش بیای جانست * بو محراب فضل اولان زهد و تقوی جهان فایست میراثی دکلدر که
 آتی نسلرله بوله سن و اکامچر دشرق آبا و اجدادله و اصل اوله سن بوجانیدر یعنی میراث روحانیدر که انسانه بوقیتی ربانی
 و تربیه می شد حقانی و واسطه سیده میسر اولور * مننوی * بل کها میراث ای انبیاست * وارث این جانهای
 انبیاست * بلکه بوزهد و تقوی انبیاء علیهم السلام میراثیدر بومیراثلرک وارثی اتقیانک جانیدر یعنی انبیای
 عظامک میراثنه وارث اولنر ترقی و نبی اولوب کندیلری لغیا و سوسی لوئندن بالوطا هر قیلنلرک روح و روانیدر اکر کافر

بلندن دخی کورلر سه و فسقه و غیره نک اولادندن اولور سه ده (مننوی) یوران بوجهل شد مؤمن عیان * یوران
 نوح نبی از کیهان) مثلا اول ابو جهلک فرزندیکه عکرمه حضرت تریدر آشکاره مؤمن اولدی و اصحاب رسول الله دن
 اولوب اول حضرتدن نیجه احادیث شریفه بی روایت قیلدی اول نوح نبینک فرزندیکه کافر لردن اولدی که
 اسمی کنعاندر پس معلوم اولدی که کافر بلندن کلت ضرر و برمن و پیغمبر اوغلی اولق بغیر طاعة مفید
 اولنر ایش * مننوی * زاده خا کی منور شد چوماه * زاده آتش قوی روز و سیاه * خا که مذسوب اولان فرزند ماه کبی
 منور اولدی که مر ادا حضرت آدم علیه السلام در سن آتش فرزند یسن ای ابلیس روی سیاه کیت و حسب و نسب اولان
 تساهی و تفاسری تر لایت * مننوی * این قیاسات و تخری روزا بر * یا شب مر قبله را کدرست حبر * بوقیاسات
 و تخری بی بولوتی کونده یا شب تاریکده تحقیق ایلچون ایلشدر حبر حبر فتح حایله و کسر حایله عالم معناسنه در
 یعنی اول وقتده که بولوتی اوله و یا خود کیمه قرانلق اوله و قبله نامعلوم اوله عالم اولنر بوقیاسات و تخری بی بولوله محله
 قبله دن اوتری جائز کور مشر و بولوله محله اجر ایلشدر تا عیادت صحیح اوله * مننوی * لیل با خورشید و کعبه
 پیش رو * این قیاس و این تخری را بگو * ولیکن خورشیدک ظهوری ایله و کعبه بولرک او کنده اوله بوقیاسی و بوقیاسی
 استه زبر قیاس و تخری بولوله محله باطلدر * مننوی * کعبه نادیده مکن زور و متاب * از قیاس الله اعلم بالصواب *
 کعبه بی کور غمش ایلله اول کعبه دن یوز جو برمه قیاسدن اوتری الله صوابه و حقیقه ایلدر بویست اهل قیاس
 جانبدن اولان سوال مقدره جواب اولوب کان اهل قیاسدن بری دیر که حقیقت حال ندر * بیلزم و قبله مقصودی
 کها و حقه کور مر م پس بکالزم اولان ادله عقلیه ایل تخری و قیاس ایلکدر هر نک عقلیه مطابق کور سه و قیاسه
 موافق اولور سه آتی قبول قیلقدن دیر جواب بیوررلر مجرد قیاسدن اوتری و استدلال و تخری ایچون کعبه مقصود
 حضور کده ظاهر و حاضر ایکن اندن تغافل و تعامی قیلیمه و معرض اوله بلکه قیاس و تخری بی تر لایت ادب انبیاء علیهم
 السلام و اولیای عظامک متوجه اولد قلی قیلیمه مقصوده متوجه اولوب الله صوابه و حقیقت مأیه ایلدر دی و مجرد
 قیاسله انلردن ظهور ایلین کلماته معنی و بر و بوندن مقصود فی الحقیقه بودر دیمه * مننوی * چون صفیری بشنوی
 از مرغ حق * ظاهرش را یاد گیری چون سبق * مثلا چونکم بر صفیر ایشیده سن حقل مر غندن یعنی طيور الهی
 اولان انبیاء علیهم السلام و اولیای کرام جانبدن چونکم بر کلام و آواز استماع ایدیه سن اول آواز و کلامک ظاهر فی
 لفظ و حروفی سبق کبی یاد کده طو تر سن * مننوی * وانکمی از خود قیاساتی کنی * مر خیال محض را ذاتی کنی *
 و اندن صکره زعم فاسدک اوزره کدکدن بر قیاس ایلر سن تحقیق خیال محضی ذاته منسوب ایلر سن یعنی مرغ
 الهمینک کلماتندن قیاسات عقلیه ایل ظهوره کلان اوهام و خیالاتی ذاتی و حقیقی زعم ایلر سن و بولکلامدن مستفاد
 اولان حقیقت معنی بودر دیوسولر سن حال بوکه انلرک مر ادی اولد دکلدر انلرک اکسه لر مر ادا ادب درای - حقیقت اولور
 ولادیه لر مقصود لری الامر ته سی اولور کما قال فی هذا الجلد * من جواب کویم اب دریا بود * من چولا کویم
 مر ادا ابود (مری) اصطلاحاتست مر ادا لر (که نباشد زان خبر اقوال را) ابدال او فز کسه در و یا خود قرق کسه در
 انکچون ابدال دیر که بجن بریسی وفات ایلسه صلحای فاسدن بریسی انک بریسه بدل اولور کاروی عبادت بن الصامت
 (قال علیه السلام الا بدال فی هذه الامة ثلاثون رجلا قلوبهم علی قلب ابراهیم خلیل الرحمن کلمات رجل نهم ابدال
 الله مکانه رجلا تقوم الارض بهم و هم یطرون بهم برزقون) فرق اولمری حقیقه دخی احادیث صحیحه چوقدر
 و بوکارلر اصطلاحاتی وارد در که اهل اقوالک اندن خبری بوقدر انکچون اهل ظاهر اولیای عظامک کفتارندن خبردار
 اولدی لر اکثر اهل سلوک دخی ادرالک قیلدی لر انکچون بعض علماء ظاهر مشایخ کاردن به ضمیمه انکار ایدوب
 اکفار ایدیلر و حقلرنده نالایق سوز سوزیلدی لر اغاذنا الله و ایا کم من سوء الفهم (مری) منطق الطیری بصوت اموخی *
 صد قیاس و صد هوس افروختی * ای اهل قیاس منطق الطیری صوتله او کندن بوز قیاس و بوز هوس شعله لندر دلک
 یعنی طيور الهی اولان انبیاء علیهم السلام و اولیای عظامک منطق فی حرف و صوت واسطه سیده او کندن و کندی
 قریحه کدن اول نطقک اوزر یسه نیجه قیاس و هوس شعله لندر بروب زعم فاسدک اوزره بوندن مر ادا بودر و بولکلامدن
 مستفاد اولان معنی شودر دیو تحقیق ایلدک * مننوی * هیچوان رنجور دلم از تو خست * کر بندار اصابت
 گشت مست * اول سالف الذکر اولان رنجورک قلبی اهل قیاس اولان صاغر دن انجندیک کبی قلوب
 اولیا سندن خسته و شکسته اولدی اما صاغر اصابت بنداری ایل مست اولمشدی یعنی مذکور کندی قیاسنده
 اصابت ایلدم صانوب اول زعمله مست و خوشدل اولمشدی حال بوکه انک قیاسی بر عکس اولدی یعنی تقریر اولندی پس
 سندخی ای اهل استدلال اولیای عظامک مقالندن کندی قیاسکها بر معنای ایدوب کندیکی اصابت ایلدم دیو زعم

ایله مادامکه نوریقین سنده حاصل اولیه مجرد قیاس واستدلاله حاصل اولان معنایه اعتبار بوقدر و قیاس سنده
 واستدلالنده خطا ایلش قتی چوقدر * مننوی * کاتب آن وحی زان آواز مرغ * برده طی کو بود همباز مرغ * اول
 وحیک کاتبی مرغ اول آوازندن برطن ایلشکه اوانباز مرغ اوله یعنی حضرت عثمان رضی الله عندهن مقدم کاتب وحی
 اولان عبد الله بن سعد اول مرغ الهی اولان حبیب اکرم صلی الله علیه وسلم خلقه قوم شر بفندن ظهور ایلن کلامدن
 کند یه برطن ایلشکه اول کاتب وحی دخی اول مرغ الهی کاتب وحی اوله واکو وحی کلمش بود دخی اول حضرت کبی
 وحی حقه مظهر اولش اوله حال بوکه ظن و قیاس سنده اصابت ایلوب خطا ایلدیکه (ان الظن لا یغنی عن الحق شیئاً)
 حسب ظن و قیاس حقیقتدن برشیئی مغنی و مفید اولمز * مننوی * مرغ بری زدمی ورا کور کرد * نک فروردش
 بقدر مرغ و دردم * مرغ اکبر قناد اولدیکه کوزنی کور ایلدی یعنی آنک چشم باطنی نور ایمانه منور اولش ایکن
 حضرت حبیب اکرم صلی الله علیه وسلم اکبر بر قهر اولدیکه آنک چشم باطنی کور ایلدوب حقیقت بین اولقدن دور
 قالدی اشته ای مرغ و دردم قهرنه ایلدی یعنی قهر جهنمه واصل ایلدی * مننوی * هین بعکسی یا بطنی هم شعا *
 در میقتد از مقامات سما * اکاه اولیکز بر عکس سبیلله با برطن سبیلله سز دخی سماتک مقام لردن آشتی دوشمیکز
 بوییت و ما بعدنده اولان ایات شریفه اگرچه حضرت حق لساندن هاروت و ماروته خطاب ایلک طریق اوزره واقع
 اولمشدر لیکن مقصود کند یله طاعت و فضیلت اسناد ایلدوب عجب و غرور له متصف اولان کسده لره تعزیز و تعلیم
 ایچون دینلشدن کان یورور لکه ای هاروت و ماروت سیرتو اولان اهل عجب سز دخی اکاه اولک یا عکس نورایت
 دیاعاری اولان ملکیت و روحانیت سبیلله و یا خود مجر دظن و قیاسله مقامات عالیه دن و سماسیما اولان مراتب
 سامیه دن مرتبه اسفل و منزله حیوانیه و نفسانیته د و شعا دیک اولور (مننوی) اگرچه هاروت و ماروت و فزون *
 از همه برام سخن الصافون * سورة صافاتده بآیت کریمه یه اشارتدر (و اما من الا اله مقام معلوم) جناب عزت
 ملائکه لساندن علی طریق الحکایه یورور لکه (و اما من) بزدن هیچ بر ملائکه بوقدر (الا اله) الا انک چون واردن (مقام معلوم
 معرفتده و عبادتده و قرب و اطاعتده بر مقام معین و معلوم واردن بعد اول مرتبه دن مرتبه آخره تجاوز ایلدیه منر
 یعنی حقیقت انسان کبی جامع مراتب اولوب هر آنده بر حاله متصف دکالدر بلکه بر حال اوزره برقرار در لر
 (و اما نحن الصافون) ملائکه بویله دیر لر یعنی تحقیق بر صنف ایدیمیلر زاده اطاعاتده (و اما نحن المسجونون) و تحقیقا
 بر حق تسبیح و تقدیس ایدیمیلر زشته لایق اولین شت لردن معنی بیت اگرچه هاروت و ماروت ایسه کرده و جله دن
 نحن الصافون طامی اوزره زیاده ایسه کرده جواب بوییت اولور (م) بریدیه ای بدن رحمت کشید (بر منی و خویش بینی
 کم تنید) بد لر بد لر کلری اوزره زجت ایلک نلک اوزره و خود دینلک اوزره از طولانک بومعنی قافیه کم تند اولدیغی اوزره
 در اما بعض نسخه ده لعنت کنید واقع اولمشدر بوقدر برجه نلک اوزره و خویش بین اولان معجب اوزره لعنت ایلک دیک
 اولور پس حضرت خداوند کار قدس الله سره العزیز بومحمد عبادات و طاعاته معجب و متکبر و زهر و بر آنلر نه
 معتد و مستند اولان کسده لره تنبیه و تادید یورور دیر لکه صقن عبادات و طاعاته که مغرور اولمالک اگرچه هاروت
 و ماروت ایسه کرده و فضیلتده جله دن افزون ایسه کرده نحن الصافون اوزره پس انسانه لایق اولان شغوت و کبری
 تر لایدوب که تران و اهل جرایع حقارتله نظرا تمیه (مننوی) هین مبادا غیرت آید از کین * سر نکون افتید در قعر زمین
 اکاه اولیکز اولیه که بوضودن غیرت الهی که باشی آشفته قعر زمینده دوشه سز * مننوی * هر دو گفتند ای خدا
 فرمان تراست * بی امان تو امانی خود نکاست * هر ایکسی ایتدیلر ای خدا فرمان سنکدر سنک حفظ و اما انکسر
 خود بر امان قدردر یعنی سنک امانکسر هیچ امن و سلامت بوقدر * مننوی * این همی گفتند و دلشان
 بی طیبید * بد بجا آید زمانم العید * هاروت و ماروت بوسوزی دیدیلر ولیکن بونلر قلبی بشریت و حکومت جانبیه
 میل و حرکت ایلدی و خفیه دیدیلر که بدلان جن کاور بزدنکه بز کوزل قولر زعم افعال مدح دندن مخصوص بالمدح
 بخد و قدر تقدیری نم العید نحن دیکدر * مننوی * خارخارد و فرشته هم نهشت * تا که خشم خویش بینی را نکشت
 بوا یکی فرشته نک خارخاری هم قومدی یعنی بوا یکسنک درونلر نک تقاضا واضطرابی هم بونلره حضور و بر ممدی
 تا که خود بینلک فحمنی اکدی یعنی قلبلر نک تقاضا و انقلابی عاقبت بونلری خود بین ایلدی و بی آدم
 حقتده طعن و لومه متعلق سوز سوز ایلدی * مننوی * پس همی گفتند کای ارکان * بی خبر ازیا کی روحانیان
 پس هاروت و ماروت ایتدیلر ای ارکانلر یعنی ای عناصر اربعه دن مخلوق اولان آدمیلر ای روحانیلر با کلکندن
 بی خبر لر * مننوی * ما برین کردون تقه می تنیم * بر زمین ایم و شادروان زیم * بر شول کسده لر که بو کردون اوزره
 تنقلر طوقری عبادات و تسبیحاتدن نورانی برده حاصل ایلر زمین اوزره کور و شادروان اوزره یعنی آسمان اوزره

طاعتدن نورانی برده لر طوقری و زمینه کور و زامن و عدالتدن سیایان اورور زوداد و حکومت بساطنی دوشه رز
 شادروان سیایانه و منقش دوشکه و یسول قالی به دیر لور اده عدالت و حکومت بساطندن استعاره اولور (مننوی)
 عدل توزیم و عبادت اوزیم * باز هر شب سوی کردون بر پریم * عدل جمع ایده رز و عبادت کتور برز کبر و هر کجه
 آسمان جاننده پرواز ایده رز (م) تا شوم اعجوبه دور زمان * تا نیم اندر زمین امن و آمان * نادور زمانک اعجوبه سی
 یعنی زیاده عجیبی اولور زانمینه امن و امان قور و زمین الناس عدالت اوزره حکومت قیلور زیدیلر * مننوی *
 این قیاس حال کردون بر زمین * راست ناید فرق دارد در کین * اما غافلر که اول کردونک حالنک زمین
 اوزره قیاسی راست کلز کینده فرق طور یعنی حال کردونک حال زمینله ماینددنهانی فرق عظیمی وارد پس
 اول مرتبه اعلانک حالی مرتبه اسفلک حالنه قیاس ایلک عدم معرفت و کمال جهالتدن ناشی اولور و مناسبته
 مرتبه اعلا صاحبی اوللره مرتبه اسفلده فلان جهلادن ستر احوال و کتم اسرار ایلک ایچون ارشاد یورور
 ز بر امر تبیه سفلیده فلان جهلا مرتبه علویه اولان عرفانک احوالی کندیلرک حالنه قیاس ایدوب طعن
 و ملامت ایلر نه سبب اولور * در بیان آنکه حال خود دهستی خود پنهان باید داشت از جاهلان * مننوی *
 بشنوا الفاظ حکیم برده * سرهما نجانه که باده خورده * بر نوع برده به مضای اولان حکیمک الفاظنی ایش
 حکیمدن مراد حکیم سنایی حضرت تریدر که عیون ادراک ناسدن مستورا و لدقلری ملائسه ایله انلری برده به منسوب
 قیلدیلر و انلرک الفاظ شریفه سی بومصرغ در که یورور لر هم انده باش قوکه شراب ایچمشن یعنی شول مقامدن
 تجاوز ایتیه و اصحاب صورت و اهل طبیعت اوللره مستلکی کشف ایتیه وراز کی اچه که انلرک طعن و تنسخونه مظهر
 اولور سن و کندیکی انلر ماینددنه مسخره و ضایع قیلور سن دیک اولور * مننوی * چونکه از بخانه مسقی ضال شد *
 تسخر و باز بچه اطفال شد * مثلاً چونکم بخانه دن بر مست کراه و ضال اولدی اطفالک اوبو بختی و مسخره سی اولدی
 * مننوی * می فتد اوسوب سو بر هر رهی * در کل وی خنددش هر ایلهی * اول مست هر بر ولده طرف بطرف دوشر
 بالقی ایچنه و هر بر اباله اک کور * مننوی * اوچنین و کودکان اندر پیش * بخبر از مستی و ذوق میش * اوست بونک
 کبی حالده و اوغلنچ قنارنک اردنده اطفال انک مستلکندن و انک شرابنک ذوقندن بخبر در پس مست می خدا اوللر
 اطفال شریعت و صبیان عالم صورت اوللرک قننده مست شراب اولنک اطفال ماینددنه اولان حالی کبیدو (مننوی)
 خلق اطفالند جز مست خدا * نیست بالغ جز رهیده از هوا * مست خدادن غیری اولان خلق طفلار در هوادن
 قور تلش کسده دن غیر سیی بالغ دکالدر بالغ اوللر ولی الله اوللر در اکر سن و سالده تازه ایسه دهه و صبوی و نابالغ هوا و هوس
 مرتبه سنده قانلدر در کراه خورده پیر ایسه دهه نته کم بومضمونده بوترکی بیی بر پر منصف خوش دیمشدر (بیت) دیدی
 بر بره بر کسه کل اوغلان * دیدی اول داخی بالغ اولدم بن * ولیلک ابریمک بالغ اولور * ولیلک اولسه اوغلنک اولور
 * مننوی * گفت دنیایعب و لهوس و شعا * کودکید و راست فرماید خدا * خدای تعالی کلام مجیدنده دنیا
 لعب و لهو دریدی و مزای انسان اطفال سن حضرت خدا راست یورور نته کم سورة عنکبوتده (و ما هذه الحیوة
 الدنیا الا الهو و لعب) و قال ایضاً فی سورة الحدید (اعلموا انما الحیوة الدنیا الهو و لعب و زینة و تفاخر بینکم و تسکاتر
 فی الاموال و الاولاد) (مننوی) از لعب بیرون نرفتی کودکی * بی زکات روح کی باشی رکی * سنکه لعب و لهو دن طشره
 کتبدل و کندیکی باز بچه دنیادن خلاص ایتدک کودکسن بی طهارت روح بچن بال اولور سن * مننوی * چون جماع
 طفل دان این شهوتی * که همی را نسد ایچای قتی * مثلاً بوشمونه و منسوب اولان جماعی طفل نابالغک جماعی کبی
 بلکه اول شهوت منسوب اولان جماعی ناس بودنیاده سورر و وعله کتور لر ای جوان طفلک جماعتدن مراد اولدر که
 برایکی طفل بی عقل بر بره کلوب لعب طریقله بری ابری عورت اولوب بری بریله بوجه تقلید جماعت قبلوب
 ملاعبه ایدر لر لیکن خاصیت جماعتدن انلرده اثر اولوب نتیجه جماعتدن بی بهره و بخر لر در * مننوی * آن جماع
 طفل چه بود بازی * با جماع رستی و غازی * طفلک اول جماعی ندر بر بازیچه در بر غازی و بر سمتک جماعنه
 نسبتله پس اطفال سیرت اولان اهل شهوتک مجامعتن دخی رجال حکمنده اولان اهل کماله نسبتله بویله قیاس ایلد
 با خصوصکه بوا اهل شهوتک جماعی مجرد حظ نفس ایچون اوله کندوبی زنادن حصن ایتل ایچون اولیه و تکیه
 عباد الله اولقی ایچون مباشرت قیلیمه رجال مرتبه سنده اوللرک جماعی بونلرک جماعنه بکزه من اوللرک جماعتدن
 مرادی مجرد حظ نفس دکالدر بلکه تکثیر عباد الله نیت ایلد کلمدن ماعدانچه نیجه امر اربلیغه و حکم
 خفیه انلرک انسانله اولان معامله سنده موجوده در و بورجالتک جماعتدن مراد انسانله اولدیغی تقدیر اوزره در
 اما کندی روحلر نه و یا خود اعمال حسنه لرله و یا خود جسته اولان حوریلرله جماعت ایللری مراد اولور سه

ووجهان الوجهه بنه اطفال سیرت اولنلرک وقاع وجامعه به **منوی** * جنک خلعان **منوی** *
 جنک کودکان * جمله بی معنی و بی مغز و مهسان * خلافت جنکی اوغلتیقلرک جنکی کیدر نسته کم
 اطفال ایکی طرف اولوب بیهوده بره بری بریله جنک و جدل ایدرلر کذلک اهل دنیا متاع دنیا دن اوتری بی معنی بره
 بری بریله جنک و جدل ایدرلر جمله بی بی معنی و بی فائده و حقیردر **منوی** * جمله باشمیر چوپین جنکشان *
 جمله درلا یمنی آهنگشان * لواطتالک جمله سنک جنکری اغاجدن قبلرله درونلرک جمله سنک آهنگی برلا یمنی
 شیده در قصد و عزتعلری بی نفع و بی فائده اولان لعب ایچوندر **منوی** * جمله شان کشته سواره برنی * کین براق
 ماست یادلدل بی) انلر جمله سی بر قاشم اوزره سواره اولمشلر در بوله دیوکه یوقاشم بزم براتر دریاخود بر دلل پیدر
 یعنی دلل روشلور در برلر بوشل اهل دنیا به و خلق جهان کوره در که یونلرک دخی جنک و جدل لعب و لهو و اسب بازی
 دیدکاری اسب بازی کیدر سارمتاع و کارلرین دخی یوکا کوره قیاس الیه (بیت) بازجه ایست طفل فریب این
 متاع دهر (بی عقل مردمانکه بدان مبتلاشدند (منوی) حاملند و خود ز جهل افراشته * را کب محمول ره بنداشته)
 بو خلق جهان فی الحقیقه حامللر در یعنی یوکا چکیچلر اما کندیلرینی جهلارندن عالی و بلند طوقشلر در کندیلرینی
 را کب و یوکا محمولی صانمشلر در حال یوکا انلرک بنداری برنده دکلر مثلشلول اطفال کبی که کندیلر حامل اولدیغی
 اسب چوینه کندیلرینی را کب زعم ایدرلر کچه صورنار کبلر در لیکن معنی آنی حامللر در (منوی) باش تاروزی که
 محمولان حق * اسب تازان بکدرند از نه طبق * ای کودک طبیعت اولان اهل صورت صبر الیه شول برکونه دلک که
 حضرت حق محمول اولان بنده لری آت قوشه رق طوقزات فلکدن کجه لر و قرب حقه واصل اولوب شراب طهوری
 دست الیهیدن ایچله (م) تعرج الروح الیه و الملک) من عروج الروح جنت القلک) سورة معارجده اولان آیت کریمه به
 اشارتدر (تعرج الملائکه والروح الیه) ملائکه و جبرائیل علیه السلام و یاخود روح پاک عروج ایلر اول الله (فی یوم
 کان مقداره خسین القسنة) اول کونده که اول کونک مقداری دنیا کونلرینه نسبت الی یلدر و یوم معارج
 و مصاعدی امام قاشانی تأویلاتنده تحقیق بیوروب دیر که وهی مراتب الترقی من مقام الطبیعة الی مقام المعادن
 بالاعتدال ثم الی حیوان ثم الی الانسان فی معارج الانتقالات المربیة (بعضها فوق بعض) ثم فی منازل السلوک
 کالاتبعا والیقظة والایابة الی آخرها اشار الیه المشایخ من منازل النفس و مناهل القلوب ثم فی مراتب
 القناء فی الافعال والصفات الی فناء الذات مما لا یحصی و معنی بیت اولدر که (تعرج الروح الیه) اول الله
 امر الله جانبه عروج ایلر روح انبیا و اولیا و صلحا فی حالة النزاع و بعد قطع المراتب الجسمانیة والروحانیة فی وقت
 السلوک من عروج الروح عرفانک روحنک عروجندن بیتر القلک فلکدر مضطرب و متحرک اولور اول روحنک کال
 سطوتندن و غایت قوت و قدرتندن (منوی) همچو طفلان جمله تان دامن سوار * کوشه دامن گرفته اسب وار *
 ای اهل صورت اولنلر و حظوظ نفسانیه مرتبه سنده قائللر سنلرک جمله کز اطفال کبی دامن سوار سز دامن کوشه سنی
 اسب کبی طوقش سز نسته کم اطفال انکار فی یوکوب آه سوار اولنلر کبی تقلیدله کادوار اولوب قالشیر لو آنی اسب صورلر
 (م) از حق الظن لا یغنی رسید * مرکب ظن بر فلکها کی دوید) بو آیت کریمه له اشارت بیورلر جناب عزت
 کفارک احوالندن خبر و برر که (وما یمنع اکثرهم الاظن) انلر اکثری تابع اولدی الاظنه (ان الظن لا یغنی من الحق شیاً
 تحقیقا ظن نفع قیلز معرفت حقندن برشی حقیری (ان الله علیم بما یفعلون) تحقیقا الله علیمدر ایشلد کاری شینه
 و سورة نجمده (وما لهم به من علم) یونلر ایچون بر علم یوقدر (ان یتبعون الا الظن) یونلر تابع دکلر در الاظنه (وان الظن
 لا یغنی من الحق شیاً) تحقیقا ظن حقندن برشی فائده قیلز معنی بیت حق تعالی حضرت نلرندن (ان الظن لا یغنی) نص
 شرینی ایرشدی ظن مرکبی فلکدر اوزره جن یلدی یعنی ظن و کمانده اول قوت یوقدر که حقیقت فلکدر نه واصل اوله
 وادراک حقایق قیلر بلکه ظنک ادراک ایلدی اکثر زمانده خطا و خلدن خالی اولمز (م) اغلب الظن فی ترجیح ذا
 لا تغاری الشمس فی توضیحها) ایکی ظنک غالبی اوبرظنک ترجیحده در یعنی ایکی ظنندن غالبی قنغسی ایسه
 ترجیحده اولان اولدر مثلاً برکارده ایکی کمانک اولسه بحسب شواجمی انفع و یاخود بوجامی انفعدر یومتردد اولمشل
 پس غالب قنغی طرف اولور سه ترجیحده اولان اولدر لا تغاری الشمس سن آفتابک روشنلکنده و ظهورنده عنساد
 ایلز سن و مرآه قیلز سن قنغی مرآه دندر زبده کلام و خلاصه مرآه اولدر که ظن و کمان بر میهم و نامه لوم شیده اولور که
 حقیقتی مفهوم اولیه اول حینده اغلب ظن را جدر اما دنیا و مافیهاک هر کاری لعب و لهو و کبی اولدیغی براهین
 قاطعه و دلائل ساطعه الیه مقطوع در و غنما سی و دولت و غنما سنک بلا و غنما سی کاشمش فی اوقات الهواجر ظاهر
 و باهر در پس بو خصوصده شبهه شمسک وضوحده شبهه شمسک کیدر پس عاقل ایسک شمسک توضیحده غمات

ایته * منوی * انکهی بینید مرکبهای خویش * مرکبی سازیده اید از پای خویش * ای اهل دنیا کندی
 مرکب یکنز حقیقتی اول زمان کورر سز کندی ایا عکزدن بر مرکب دوزمش سز بایدن مراد بونده ظن و کماندر که اهل
 صورت اولنلر طریق معاشه انک واسطه سیله مشی ایدرلر * منوی * وهم وفکر وحس و ادراک شما * همچو فی دان
 مرکب کودک هلا * سزک وهم وفکر یکنز وحس و ادراک کز تحقیق کودک مرکبی اولان فی کبی یل چونکم حقایق
 اشیا ظهورده که و سر ابرو و سایر آشکاره اوله اول حینده بو وهم و ظن و وحس و ادراک که اهل صورتک مرکبلی کیدر
 اطفالک قامشدن اولان مرکبلی کبی بی معنی و باطل اوله یونلرک حقیقتنه واقف اولد قدن صکره هر بری کندیلرک
 اشلدی بکی کاره ندامت قیلر (منوی) علمهای اهل دل جالشان * علمهای اهل تن اجالشان * اهل دلک علملری انلرک
 جمالیدر انلر علملرینه را کب اولمشلر و علملری انلری حق جانبینه ایلتمشدن اما اهل تنک علملری انلرک یوکا یدر که نک تعب
 وزخنی چکرلر لیکن انک فائده و منفعتندن بی بهره در (منوی) علم چون بر دل زندیاری شود * علم چون بر تن زند
 باری شود) علم چونکم * کوه اوره اول علم بریار معین اولور علم چونکم تنه اوره بریار اولور یعنی اگر علمک تاثیر
 و فائده سی انجی تنه طوقز سه و بدنه منضم اولور سه اول علم صاحب بار عظیم اولور (منوی) کفت ابردیجمل
 اسفاره) بار باشد علم چون نبود ز هو * ابرزد تعالی سورة جمعه ده جمله نورات اولان احبار یهودی جمله اسفار اولان جاره
 تشبیه ایدوب بیورلر که (مثل الذین جلاوا التوراة ثم لم یحملوها کذلک الجبار یحمل اسفارا) یعنی شول کسه لرک حال
 وصفه تنکه اول کسه لر نورات تحمیل اولندی و احکام و معایب الیه عمل ایلک تکلیف قیلندی اندن صکره آنی حامل
 اولدی یعنی تکلیف اولند قلی احکام له عمل قیلدی یونلر شول اشکر کیدر که سفر لکنورلر یعنی تکلیف اولند قلی
 احکام له عمل قیلدی یونلر یعنی کتب علمیه و شرعیه بی یوکنورلر بی معنی تعب و زحمت چکوب اندن متنع اولمز پس
 هر علم له عمل ایلین عالمه بونده تعریف و اردر (ولهذا قال صاحب المدارک کل من علم ولم یعمل به لیه فلهذا منه) معنی
 بیت حق تعالی سورة جمعه ده دیدی اول جار علمک کابلر فی کنورلر اسفاره ده کی فیه بر علمه راجعدر پس بر علمکه
 هودن اولیه یعنی هویت الهوت الهیه دن ظهوره کلمیه و الهام و فیض ربانیه اولیه بلکه مجرد بلا عمل تنع و تفعل
 کتب اتمکله حاصل اوله اول علم صاحب بار اولور بلکه نفی اولدیغندن ماعد الا کآخر الامر ضار اولور العیاذ بالله
 * منوی * علم کان بود ز هو بی واسطه * آن نه باید همچو رنک ماشطه * علمکه اول علم هودن بی واسطه وایه یعنی
 هویت الهیه و ذات ربانیه جانبندن قلبه بلا وسبیله کلمیه اول علم ماشطه نلرک رنکی کبی اکثر و قرار قیلز بلکه
 آرزمانده محو و فانی اولور ماشطه یوزد وزن عورت در لر (م) لیک چون این بار را بیکوشی * بار بر کیند و بچشدن
 خوشی * لیکن اگر یوبار علمی اویچکه سن یعنی یلدر ککله عمل ایدوب مزعنه دنیا ده صلاح و تقوی تخمین اکسن
 بر موجب من عمل بماعلم ورنه الله علم مالم یعلم بار و تعلق سندن رفع ایدرلر و سکا خوشلق و علم لدن شرابندن سر خوشلق
 بخش ایدرلر تا آزاد لردن اولوب حقیقت ذوقه واصل اولور سن (منوی) هین مکش بهر هوا آن بار علم * تابینی در درون
 انبار علم * آگاه اول اول علم یوکنی هودن اوتری چکمه تادر و نکلده علمک انبار فی کوره سن و خزائن معارف و حکمه
 واصل اوله سن * منوی * تا که برر هوار علم آنی سوار * بعد از آن افتد ترازد و شبار * تا که علم یورعه سی اوزره سوار
 کله سن و راه حق به بیان اوله سن اندن صکره سنک یونلر اوموز کدن آشغه دوش زحمت و تعب علمدن خلاص اولوب
 انک منافع و فوائد معنویه سنه جانتک واصل اولور (منوی) از هواها کی ره بی جام هو * ای زهو قانع شده بانام هو *
 اهویه مختلفه نفسانیه دن جن خلاص اولور سن هو جامی سز یعنی شراب تجلی ذاتیه بی نوش ایتدکسزین ای هویت
 الهیه دن لفظ هویه قانع اولان کسه علم باخی لفظ هوا اشارتدر ادراک ابصار دن غایب اولان ذاتیه و عبارتدر شول
 موجود ایلد تنکه صفت جلال و جمال و کمال الیه متصف و متفرد در و کانتدر احدیت مطلقه دن من حیث هی هی
 لا بشرط النسب و الاضافات بل بشرط اسقاط النسب و الاضافات و هو اسم اعظم در روایت صحیح اوزره کجروی
 عن علی کرم الله وجهه قال رأیت الخضر فی المنام قبل بدر فقلت له علی شیء انصر به علی الاعداء فقال یا هو یا من هو
 یا من لا هو الا هو فلما أصبحت قصصتها علی رسول الله صلی الله علیه وسلم فقال لی یا علی علمت الاسم الاعظم و روی قرأ
 علی یوم بدر قل هو الله احد فلما فرغ قال یا هو یا من هو یا من لا هو الا هو انصرنا علی القوم الکافرین و روی کان علی یقول
 ذلک یوم صفین فقال له عمار یا امیر المؤمنین ما هذه الکتابات قال اسم الله الاعظم و عماد التوحید ای طالب اسرار هویت
 هوا کچه اسم اعظمدر لیکن مجرد ملفوظ اولان و اووهاد کل بلکه هویت مطلقه به اسم و اشارت اولدیغی اعتبار له
 پس سن ای ذا که هو هویت الهیه دن غافل اولدیغک حالده نام هویه قانع اولمشلر یوایکی حرفی دائم ذکر قیلد بلکه
 افاده ایدر بلکه عمر و نفس بیانه کیدر نغم من وجهه ذکر لفظ فائده ایدر اکر اول اسمدن بر نکر و بر خیال طوغوب

اول مذکور از آن اسمی است که سراسر طلب قیام و سماع خیا را در آن کمال و سرور و شوق و اشتیاق و از صفات
 و زمان چه زاید خیال و ان خیال است دل وصال و صفات و نامیدن نه طوغر خیال طوغر مثلاً الله جناب
 حق علم کبیر و صفاتی لطف و کرم کبیر در مثلاً بر کسب و اسم و صفاتی ذی کرامت اول ذی کرامت و نودن بر خیال طوغر
 و اول خیال اکادال وصال اولور (می) دیده دل بی مدلول هیچ) تابناک جاده بود غول هیچ ای عاقل و داناسن هیچ
 بر مدلول سر دل کور دکی یعنی کور مدلی ز راه دلایل البتة مدلولی مستلزم اولور تسمه کم جاده غولی مستلزم سر ز راه
 ناظر بقی اولیه هیچ غول اولور مراد هر نه برده که دلیل اوله البتة مدلول مقرر در دلایل مدلوله و ران معنایه جاده و بول
 دی نور و هر بول ایسا اگر صوری و اگر معنوی و هر نه و غول سر اولور پس هر اسم و صفت معنی و موصوفه دل و معنی
 و موصوفه اکادال اولور (منشوی) هیچ نامی بی حقیقت دیده باز کاف و لام کل کل چیده هیچ معناسن و حقیقت سر
 بر اسم کور دکی کور مدلی زیر اسم سراسر ای اسم ممکن د کادر و اسم دخی بلاملاحظه المسمی ذی کرامت و تسمه مفید
 و نافع د کادر پس بر اسمی بلاملاحظه المسمی اکفدن منقطع اولور دکی اولور کاف و لام ذی کرامت و تسمه
 کل دوشور دکی دوشور مدلی بیت اغز طلموی اولور بال دیکدن * یا بال حال بولور می حال دیکدن * پس
 لازم اولور دیکدن که غله و بلاملاحظه اولیه بلکه موصوفه ملاحظه سی و معنی طلبی ایله اوله * منشوی * اسم
 خواندی و معنی را بچو * مه سیالادان نه اندراب چو * ای ذی کرامت الهی چو * کم حروف دمن مر کب اولان
 اسمی او قودل و ذی کرامت دلی پوری انک معناسن طلب ایله که الفاظ و حروف آب چو کبی و معنی انده منعکس اولان
 ماه کبیر پس ماه کبی اولان ذات الهی بی لفظ و اسم طلب ایله بلکه بالاده و معنی تسمه اعلا ده بیل و عند اهل تحقیق
 بواسمه ملاحظه اصل اسماء الهی د کادر بلکه اسماء الهیه نیک اسماء الهیه یعنی اصل اسماء الهی معنی اولان ذات
 اوصاف معینه سیدر مثلاً رجن ذات من له الرجة و قهار ذات من له القهر و قادر ذات من له القدرة در بوضف
 حقل اسمیدر و بوجن و قادر و قهار اسمی بلکه حروف دمن مر کب در اول اسم الهی نیک اسمیدر کرامت در مراد حروف دمن
 مر کب اولان اسم اولور سماع نیک غیر در زیر اصوات و حروف دمن متالف و اختلاف ام و اعصار له مختلفه در و المسمی
 لا یكون كذلك و اگر اسم در مراد صفت الهیه اولور سماع کما هو رأی الشیخ ابی الحسن الاشعری قدس الله سره العزیز
 من وجه سماع نیک عینی و من وجه غیر در پس بوجه مدلی بحث چو در محصل کلام اسم در مراد حروف دمن مر کب اولان
 اسم د کادر که حروف دمن مر کب اولان اسم مراد اولور دی (فاعبد الله مخلصاً) آینه و دخی (وما امر والایعبد والله)
 آینه اولان لفظه الله عبادت اولور لازم اولور دی پس مراد حروف دمن مر کب اولان اسم اولور دی یعنی بوندن معلوم
 اولور اما حروف دمن مر کب اولان اسم عین سماع در و محض اسمیه بالدر دین کسه لک ادله ضعیفه سی بود که در لفظه
 و حروف اولان اسم در مراد عین سماع در زیر مثلاً بر کسب نیک خاوند نیک اسمی زینب اولور و قولینک اسمی بهرام اولور
 زینب طالع و بهرام ازاد اولور و سماع دسمه طلاق و عتاق سماعیه واقع اولور کرامت سماع نیک غیر اولور دی طلاق
 و عتاق سماعیه واقع اولور بلکه حروفه واقع اولور لازم کاوردی مقصود اول د کادر جواب بود که شوزینب و بهرام
 لفظیه تعبیر اولان ذات مطلقه و معتقد در دیک اولور کویله دیک اولور سماع بلکه اسم عین معنی اولور سماع سراسر اولور
 نالک اسمی سراسر ای اثر و خوار اسمی دهاتمه بتردی حال بود که بولید کل پس اصوات مقطعه و حروف مؤلفه دن اولان اسم
 نیجه عین معنی اولور * منشوی * کر حرف و نام خواهی بکذری * بالک کن خود را از خود هین بکسری * اگر حروف
 و اسم در سماع سماع که سماع معنی و عالم معنایه اوچه سن بالک ایله کنیدی یکی اخلاق و اوصاف کدن بالکلمه تا اوصاف خدایه
 متصف اوله سن و معنای حق الیقین بیل سن و مشاهده قیله سن * منشوی * همچو آهن ز آهنی بی رنگ شو * در ریاضت
 استی زینک شو * آهن کبی آهن کدن بی رنگ اول یعنی مصفا اولوب صیقل بول ریاضت زینک سراسر آینه اول یعنی
 قلبی زینکار ما سوادن آینه و ش مجلا قیل و ذاتی قسوتدن و کدورتدن بالک ایدوب زینک کثرت و تفرقه دن مصفی قیل
 * منشوی * خویش را صافی کن از اوصاف خود * تا بیدنی ذات بالک صافی خود * کنیدی صافی ایله کنیدی
 اوصاف کدن و نفسانی اولان اخلاق کدن تا اخلاق ربانیه ایله و اوصاف محمديه ایله متصف اوله سن و کنیدی صافی و بالک
 اولان ذاتی کوره سن که مراد حقیقت محمديه در که (انما نورا لله المؤمنون منی) حدیث شریف نیک فواسخه مؤمنان
 ذات حقیقه سی حقیقت محمديه در * منشوی * بی اندر دل علوم انبیا * بی کاب بی معینه و اوستا * شوهر تسمه
 ای شوهر تسمه که قلب کده علوم انبیا علم السلامی کور در سن کاب مطالعه سراسر و معینه و اوستا * منشوی * گفت
 پیغمبر که دست از امت * کویو دم کوه و هم همت * حضرت رسول علیه السلام آید که بنم استادن بعض کسه بنم
 هم کوه و هم همت در وحدت شریفه اشارت در که ابوهریره رضی الله عنه حضرت نوری روایت یوردر (قال علیه

السلام و ددت انی قدر ایت اخواننا قالوا یا رسول الله السنه اخوانک قال بل انتم اصحابی و اخواننا الذین یأثرون بعدی
 و انما فرطهم (علی الخوض) مرتبه اخوت هم کوه و هم همت و انی اقتضا ایدر نور اخوت و ولا یثله بونر لک جانی پیغمبر
 علیه السلامی و نور نبوت و ولا یثله پیغمبر علیه السلام بونری کورر * منشوی * مر مر ازان نور یسند جان شان * که من
 ایشانرا همی بینم بدان * انر لک جانی بی اول نور الهی دمن کورر که بن انری اول نور له کوررم (می) بی صحیحین و احادیث
 و روایت * بلکه اندر مشرب آب حیات * صحیحین سراسر یعنی پیغمبر علیه السلامی بونر مسلم و بخاری کایسز و احادیث
 و روایت سراسر بلکه آب حیات کبی اولان کوکل مشرب بنده کورر و آینه دلده مشاهده قیام و بونر اول طاقه
 علیه در که هر بری حدیثی قلبی عن ربی در بر روان لی قلبا و عصیته لعصیت الله قولنک مفهوم می ایله متصف اولور و علی
 اسانیدر و روایتدن اخذ اخذ اخذ بلکه دائم و باقی اولان علیدن اخذ ایدر لک کما قال ابو بکر قدس الله سره العزیز خطایا
 للعلماء اخذتم علمکم میناعن میت و اخذنا علمنا عن الحی الذی لا یموت * منشوی * سراسر سینه لکریا بدان *
 رازا صحنه سراسر ایجاخوان * اسمینا لکریا قولنک سرفی بیل اصحنه سراسر کلامنک رازی اوقیکه بومر تسمه
 ایر نری صحیحین و روایت آب حیات مشرب بنده اولان ار نر در بعض نسخه ده دخی سراسر لکریا بدان رازا صحت
 عریبا یجاخوان واقع اولور در سیاه ده واقع اولان کلام مذکور بوموافق اولور و بونر قصه سی دیباچه ده مرور
 ایلسه درانده طلب اولنه (منشوی) و در مثالی خواهی از علم نهان * قصه کورر و میان و چینیان * و اگر علم نهانیدن
 بر مثال استرک و مجرد تصفیه قلبه علوم و اسرار لک کشفنه دلیل و برهان طلب ایلسر و میلر دن و چینیلر دن قصه
 سوله انر لک قصه سی بودر (قصه مروری) کردن رومیان و چینیان در علم نقاشی و صورتگری * منشوی *
 چینیان گفتند ما نقاش تر * رومیان گفتند ما را کورر * چینیلر آیدر بر نقاش تر و رومیلر آیدر بر مزایچون
 کورر و ار در و رونق و لطافت برده زیاده در * منشوی * گفت سلطان امتحان خواهم درین * کرشماها
 کیست در دعوی کزن * پادشاه آیدر بوضف و صده امتحان ایلسم کرک پادشاهدن مراد دیوان علی
 شریخته اسکندر ذوالقربین در دیکه سز لردن دعوا ده کزیده و مختار کیدر * منشوی * اهل روم و چین چون
 حاضر شدند * رومیان در علم واقف تر بودند * اهل چین و اهل روم یعنی چین و رومی اولان نقاشی چونکم حاضر اولور
 رومیلر علمده واقف تر و عارف تر آیدر * منشوی * چینیان گفتند یک خانه بما * خاص بسپارید یک آن شما * چینیلر
 و رومیلر دیدلر برز بر خانه بی خاصه تسلیم ایلسر و بر خانه سز لک لایق و مخصوص کز اولسون * منشوی * بود و خانه مقابل
 در بدر * زان یکی چین و ستر روی دکر * قیو قیو به مقابل ابکی خانه و ار ایدی اول ابکی خانه دن برقی چین و برقی رومی
 الی * منشوی * چینیان صدرنک از شه خواستند * پس خزینه باز کرد آن ارجند * چینیلر پادشاهدن یوزرنک
 استدر پس اول عزیز و سعادت پادشاه خزینه سنی اچدی * منشوی * هر صباحی از خزینه رنکها * چینیان را رانیه
 بود از عطا * هر بر صباح خزینه دن رنکر چینیلر عطا می شاییدن وظیفه اولدی * منشوی * رومیان گفتند فی
 نقش و نه رنک * در خور آید کار را چر دفع رنک * رومیلر دیدلر دفع رنکدن غیر کاره نقش و رنک لایق کز یعنی برز
 کار عزمه لایق اولان نقش و رنک لازم د کادر بلکه دفع رنک ایلیوب تصفیه و تزکیه قلبی کفایت ایدر دیدلر (منشوی)
 در فر و بستند و صیقل می زدند * همچو کدرون ساده و صافی شدند * رومیلر قیو بیلر و صیقل آوردلر فلک کبی ساده
 و صافی اولور و درون خانه بی مصفا و مجلا قیلدر پس صافی و بی رنک اولنک فضیلتی بویستله اشارت ایدوب یوردر
 منشوی * از دو صد رنکی به بی رنکی رهست * رنک چون ابرست و بی رنکی مهست * ایکی یوزرنکی لکدن
 رنک سز لک بر بول و ار در رنک سحاب کیدر که حجاب در رنک سز لک بر ماهد که حجابی منور ایلر * منشوی * هر چه
 اندر ابرضوبینی و تاب * آن را ختر دان و ماه و آفتاب * ابرده هر قدر ضیا و بر نو کوره سن آفی اختر دن و ماه و آفتاب دن
 بیل پس الوانده اولان لطافت و تاب اکابی رنک کمر تسمه سندن حاصل اولور * منشوی * چینیان چون از عمل فارغ
 شدند * از بی شادی دهلهای زدند * چینیلر چونکم علمدن فارغ اولدر سرور دن اوتری طبل را و ردیلر * منشوی *
 شه در آمد دید انجیا نقشها * می ربودان عقل را و فهم را * شاه کدی نقشلری کوردی اول نقشلر عقلی و فهمی قابلدی
 و انر لک ایلیکی نقش کورر و حیران اولدی * منشوی * بعد از آن آمد بسوی رومیان * پرده را بالا کشیدند از میان
 * اندر نکره رومیلر جانبیه کادی اور تادن پرده بی یوقر و چکدیلر * منشوی * عکس آن تصویر آن کردارها * زدن آن
 صافی شده دیوارها * اول تصو یرو اول عملر لک عکس کوردی بوضف و مجلا اولش دیوار را و زره آوردی
 (منشوی) هر چه انجیا دید نمود * دیده را از دیده خانه می ربود * هر نه بیکه پادشاه انده کوردی بوراده
 او کوردی یعنی چینیلر خانه سنده کورنیدیکی نقش رومیلر خانه سنده دخی بهتر کورنیدی بر مر تسمه ده کوردی که

دیده بی دیده خانه دن قاریدی یعنی خانه چشیدن و حدقه بصردن بصری خطف ایلردی بومصرع انک کمالیه اناره
 واضاته سندن کایه اولور زیاده بارق و شارق اولان شیک خطف ابصار ایلک شانه ندریس بو حکایه ده واقع اولان
 بادشاهدن مراد حضرت حق اولور و چینیلردن مراد علماء رسوم اولور که انارخانه دیلر بنه انواع علوم رسمیه ایله
 نقشلار و مشلردن و ویرلردن مراد دخی نه اید یکنه بویته اشارت یورر لر * مننوی * رومیان ان صوفیاسند
 ای پدر بی زنگار و کاب و بی هنر ای پدر و ویرلردن مراد اول صوفیلردن بونلر کاب و تکرار دین مستغنیلر و هنر سز لردن
 یعنی هنر و صوفی بی بهره لر و کتب علوم رسمیدن و انک درس و تعلیمی تکرار ایلکدن بریلردن * مننوی * لیک صیقل
 کرده اند آن سینها * بال زار و بخت و حرص و کینه (ولیکن اول سیننه لر صیقل ایلشدر او یله سیندر که کینه لردن
 و حرص لردن و بختلدن و شهوتدن پاکدیر بویله دیک دخی و جهرد لیکن حرص و آرزو بخت و کینه لردن بال اولان سیننه لر
 اغیار و ماسوی زنگارندن صیقل ایلش و مصفله ذکرا لله صافی و مجلا قیلشدر * مننوی * آن صفای
 آینه وصف دلست * صورت بی منتها را قابلیست * اول آینه نک صفای وصف دلدر یعنی رومیلردن یواری آینه
 صافی ایلد کارندن مراد وصف صفای دلدر که صورت بی منتها یه قابلدن یعنی دلکه صافی اوله نهایت سز صول
 و نقوش و اشکالک انده نمایان اولمسنه قابل اولور * مننوی * صورت بی صورت بی حدغیب * زاننه دل نافت
 بر موسی زحیب * عالم غیبی حد اولان صورت سز صورتی آینه دلدن یلدرادی موسی علیه السلام اوزره جیبیدن
 که مراد یضاد که بی صورتک عالمک اوصورتیدر (ادخل بدلی فی جیبک تخرج بیضاء من غیر سوء) آیت کریمه سی
 بومعنا یه شهادت ایلر * مننوی * کرچه آن صورت نکجید در فلک * بی برش و فرش و دریا و سمک * اگرچه
 اوصورت فلک صغیر عرش و فرش و دریا و سمک دخی صغیر * مننوی * زانکه محدودست و معدودست آن * آینه درا
 نباشد حد بدان * زیرا که فلک و عرش و فرش و دریا و سمک محدودست و معدودست لیکن کوکل آینه سنه حدود غایت اولمز
 یل پس صورت غیبیه مظهر اولقی آینه دلک شاندن اولور بویله تدره واقع اولان صورتدن مراد صورت الهیه در
 و حق تعالی به صورت اطلاق عند اهل السنه جائزدر کما قال فی الحدیث ان الله خلق آدم علی صورته ای علی
 اسمائه و صفاته پس صورت الهیه دن مراد اسماء و صفات الهیه اولور و ذات الهی مع جمیع اسمائه عرش و فرش و سماک
 و سمک صغیر کاوردی الحدیث القدسی لا یسعی ارضی و لا سمائی اه و باجرام عالیه و اشیاء کثیره نک تجلیات الهیه یه
 وسعت و استعدادی اولدیغی آنکووند که بونلر متناهی و محدود در وصفات الهیه ایسه لا یتناهیدر اما آینه دل
 عارفه حد و نهایت یوقدر و لهذا صورت بی منتها یه قابلدن کرچه عالم دخی مظهر تجلیات الهیه در لیکن جمیع اسماء
 و صفاتک تجلیات آینه و لغه انده وسعت یوقدر و جمیع اسماء و صفاتک مرآی اولغه قابل دل انسان کاملدر فافهم (مننوی)
 عقل اینجا ساکت آمد یا مضل * زانکه دل با و ست یا خود اوست دل * عقل حضرت خدائک کو که تجلی ایلشک
 کیفیتندن یا ساکت کادی و یا خود حیران و ضال اولدی اول جهته نک اول حضرت دلله و بادل آنکه میدر
 و یا خود دل اومیدر نفس الامر ده بومعنی حیرتکده مشایخ عظامدر که بونک تمیزنده عاجز قالمشدر لاسمائه
 غلبه الوحده و دلدن مراد منوری الشکل اولان لحم باره دکدر بلکه قلب و قالیده انواع تجلیات الهیه متجلی اولان
 ذات را و ایلحق کوکل ندر * بیت * ندانم حال او عکس دل ماست * و بادل عکس حال روی زیباست * دل اندر
 روی او با و ست در دل (مرآیوشیده کشت این راز مشکلی) دین کاشن راز حاجی بومضمونه اشارت ایشلر و بویله تدری
 بومعنا بی تأیید ایچون بوجمله مناسب سو بلشدر * مننوی * عکس هر نقشی تشابه تابد * جز دل هم با عدد هم بی عدد
 هر نقشک انعکاسی طوعز و منعکس اولمز تا بد هم عدله هم عدد سز اولان کوکادن غیری به یعنی هم وحدتله
 هم کثرتله متصف اولیه و مرآی جمیع الجمی بولیه که انسان کاملک قلبیدر که مظهر ذات و صفات متکثره در
 * مننوی * تا بد هر نقشی نو کاید برو * می نماید بی حجابی اندر * تا بدی هر یکی نقش که اول کوکل اوزره کلور
 بر حجاب سز کوکل ایچره اول نقش کوکور نور (مننوی) اهل صیقل رسته انداز بوورنک * هر دمی سیند خوبی بی درنک *
 اهل صیقل بوورنکدن نور تیشدر در هر برده دی توقف بر خوب کورر لر یعنی صوفیان اهل صفا بوورنک و بومر نه سندن
 خلاص اولشدر هر دمه جناب حقیقتدن بر خوب تجلی مشاهده قیلشدر اگر خوبی ده یا مصدیه اولور سه هر دمه
 حضرت حق دن خوبی و محبوبی کورر لر دیک اولور * مننوی * نقش و فسر علم را بکذاشتند * رایت عین الیقین
 افراشتند * بونلر اول عالم ربانیدر که علمک نقش و فسر فی قودیلر عین الیقین علمی بوجه ابدیلر و حق الیقین مرآی
 ابرویه مشاهده و معاینه حاصل ایلدیلر (مننوی) رفت فکر و روشنائی یافتند * فکر و بحر اشنائی یافتند * فکر
 بونلردن کندی و روشنائی بولد بلر اشنائک فخر فی و بحر فی بولد بلر فخر و غلغه و صلا تده ال بعلغه دخی استعمال

اولور کور و غلغی معنای اولور سه و فاسم ادا اولور و کرا ل بعلقی مراد اولور سه کمال تعظیمدن کایه اولور تفسیر کلام
 بونلر کلبیدن فکرت و اندیشه کندی انک بدلی نورانیت بولد بلر و اشنائق بحر فی و فاسم و تعظیم مرآی سنی بولد بلر دیک
 اولور (مننوی) مرآی کین جمله اوزر و وحشتند * می کنند این قوم بروی ریش خند * موت که جمیع خلق اندن وحشت
 و نفرتند در لر بوقوم موت اوزره ریش خند ایلر لر زراوت بونلر تحفه در کو بارلر لذت طعمه در پس اندن خوف
 ایتموب انک ظاهرا و خفوا اولدیغنه کور لر * مننوی * کس نیابد بر دل ایشان ظفر * بر صدف آید ضرری بر کهر
 انلر کوکلی اوزره کسه ظفر بولمز یعنی انلر قلب و روحنه کسه دن ضرر کلزا کرسن در سیک بونلردن بعضسک
 وجودنه ناسدن ضرر کلوب بونلری قتل ایلشدر جواب ضرر صدف اوزره کاور کهر اوزره کلز کهر دن مراد بونده دلدر
 که مصرع اولاده ذکر اولندی صدقن مراد تندر * مننوی * کرچه نحو و فقه را بکذاشتند * لیک نحو و فقه را برداشتند
 بوطایفه علیه اگرچه قواعد نحویه و مسائل فقهیه بی ترک ایلدیلر و لیکن نحو و فقهی قالدیلر و اختیار ایلدیلر
 * مننوی * تافش و شست جنت تافته ست * لوح دلشاز را بدیز یافته ست * حتی سکر جنتک نقشلری یلدر امش
 و طلوع قیلشدر انلر قلبی لوحی قبول اید یی بولشدر یعنی بوصافی دللر قلبی لوحی اوهشت جنت کندی
 نقشلری قبول قیلدی بولشدر دیک اولور * مننوی * برتر اند از عرش و کرسی و خلا * ساکتان مقعد صدق خدا * عرش
 و کرسی و خلادن اعلی تر لدر خلا عرش و راسنه در لر حضرت خدائک مقعد صدقک ساکتانیدر کما قال الله تعالی
 فی شأنهم فی سورة القمر (ان المتقین فی جنات و نه فی مقعد صدق عند ملک مقدر) بوجله دن صافی اولان و آینه
 قلبنه ریاضتله صیقل قیلان حضرت زید رضی الله تعالی عنک حکایتنه و انک مشاهده و مکاشفه سندن بیانه
 شروع ایدوب یورر (برسیدن پیغمبر علیه السلام مرید را که امر و زچونی و چون برخواستی و جواب گفتن او که
 اصحت مؤمنه احقا یا رسول الله) بوسرخ شریف بوحديث شریف بقلم مضبوطه اشارتدر که حضرت حبیب اکرم صلوات
 الله علیه و سلمدن انس حضرت تری روایت ایلر قال علیه السلام (صبح یوم زید) حضرت رسول علیه السلام برکونک
 صبا حنده زیده دیدی زید پیغمبر علیه السلام او غلغیدر (کیف اصحت یزید) نه حاله صبا حده داخل اولدک ای
 زید (قال اصحت مؤمنه یا رسول الله) زید دیدیکه صبا حده مؤمن داخل اولدم یا رسول الله (قال ان لکل شیء حقیقه فا
 حقیقه ایمانک) پیغمبر علیه السلام یوردر بولر تحقیقه اهر شیک بر حقیقه و ارد پس سنک ایمانک حقیقه ندر عیان ایلر
 قال عزلت نفسی عن الدنیا) زید دیدی که نفسی دیندن دور ایلدم و عزل ایلدم (فاطمات نهاری) پس دخی کوندر زن
 صومر اولدم (واسهرت ایلدی) و کجه او یانی ام (فکا فی انظر الی عرش ربی بارزا) بوریاضت سبیل به مرآی به واصل اولدم که
 کان بنظر ایدرین ریمک عرشنه ظاهر (و کافی انظر الی اهل الجنة یتمتعون و یتلذذون) و کان بنظر ایدرین اهل جنته
 تتم و تلذذ ایلد کوری حاله (والی اهل النار عا وون) و اهل ناره نظر ایدرین اهل ناری بری برینه کلب کی جعفر دقیری
 حاله کورورم تعالی عوی بعوی عوا و اندر عواضم عینله کاب جعفر مسنده دیلر و پروا تده دخی (والی اهل النار
 بعدون) واقع اولشدر یعنی اهل ناره نظر ایدرین عذاب اولشدر قری حاله دیک اولور (قال النبی صلی الله علیه و سلم
 اصبت فالزم) حضرت پیغمبر علیه السلام دیدیلر که بازید اصابت ایلدک سترین کندی که لازم الله * مننوی *
 گفت پیغمبر صبا حده زید را * کیف اصحت ای رفیق با صفا * حضرت رسول علیه السلام بر صبا حده او غلغی اولان
 زیده دیدی ای صفا لوالان رفیق نه حاله صبا حده داخل اولدک بویله مذکور اولان حدیث شریفده قال النبی
 علیه السلام صبا حده یوم زید کیف اصحت یا زید قولنک معنای اولور (مننوی) گفت عبد مؤمنه بازاوش گفت *
 کونشان از باغ ایمان کرشکفت * زید حضرت تری حضرت رسول صلی الله علیه و سلمه دیدی عبد مؤمن اولدیغم حاله
 صبا حده داخل اولدم کما وقع فی الحدیث اصحت عبد مؤمنه کیر و اول پیغمبر علیه السلام زید حضرت تری نه دیدی
 نشان قی ایمان باغدن اکر ایمانک باغی اچلدی ایسه نشان سوله باغ ایمان اکر اچلدیسه دیک دخی جائز اولور و جبه
 اول فی حقیقه ایمانک قولنک معنای اولور * مننوی * کفت تشنه بوده ام من روزها * شب تشنه تم زعنتی
 و سوزها * زید حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلمه ایتدی بنیچه کونلر تشنه اولشتم کجه عشق سر ازلردن
 او بوشتم بلکه کوندر زصائم و کجه قائم اولشتم فاطمات نهاری و اسهرت ایلدی قولنک مقهومی اولور * مننوی *
 تاز روز و شب گذر کردم چنان * که زاسپر بکذاشتند * در نولک نشان * حتی روز و شب گذر ایلدم که سنک اوجی
 سپردن بکر یعنی سنک اوجی سپردن نیچه بکر سه بندخی روز و شبیدن اونه اوله بکدم (مننوی) که ازان سوچه مله
 بیکست) صد هزاران سال و یک ساعت بیکست (هست ازل را و ابد را اتحاد) عقل راه نیست آن سوز افتقاد حضرت
 رسول اکرم صلی الله علیه و سلمک او غلغی زید حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلمه کندی واصل اولدیغی مرآی دن

خبر و برپا آورد که یار رسول الله برمی تبه و به واصل اولد که اول مرتبه دن نظر اولنسه جمله ملل مختلفه و بجلی متنوعه
 بر در که اول مرتبه وحدت در که جمیع ملل مختلفه انده بر اولور و بر اجماع سی اول عین واحد ک اراده کلیه و بجلی
 مختلفه سندن ظهوره کاور و حقیقتنه نظر اولد قدده جمله سی بر اولور و بر می تبه به نسبتله صد هزاران سال و یک ساعت
 بر در که لامساء عند الله ولا صباح ولا ایام ولا شهور ولا اعوام بوجه ارض و افلاک و آفتاب و ماهتاب چالا کردن
 حاصل اولور و عالم معناده بوکونه احوال قلوب و بر می تبه ده ازل ایل ابد ک دخی اتحادی و ارد رازل اکاد بر در که ابتدایی
 اولیه آخری اوله ابد اکاد بر در که اولی اوله آخری اولیه ابتدایه جمیع موجودات آخر ازل در و انتهایه موجودات اول
 اید در پس موجودات و کائنات اعتبار اولد یعنی مرتبه ده ازل و ابد بری بر شمس و اجساد قیلش زیرا ازل و ابد
 اعتباری مخلوقات و محدثات اعتباریه در مخلوقات و محدثات اعتباری بر طرف اولد قدده و وحدت مطلقه ظهوره
 کاد کده ازل و ابد انده متحد اولور و محدث اولان عقل بوجانبه بولی بوقدر افتقاد و تفحص واسطه سیله بلکه فی الحقیقه
 (لا یعرف الله غیر الله ولا یصل الی القدیم حادث بل الحادث فان فی الازل و القدیم باقی لم یزل * مننوی * گفت ازین ره
 کوره آوردی بسیار * در خور فهم عقول این دیار * حضرت رسول علیه السلام زیده استدی ببولدن قنی برارمغان
 کنور بودیاری یعنی بوعالم صورت دیار ک خلق ک عقل رنه و فهم لر نه لایق تا بولن اول عالم رازی فهمة قادر اوله لر *
 مننوی * گفت خلقان چون بینند آسمان * من بینم عرش رابعر شیمان * زید حضرت رسول اکرم علیه السلامه
 ایدی یار رسول الله خلایق آسمانی نیجه * کور در سه بن عرش عرشیه اوله کور و روم ننه که فکائی انظر الی عرش
 ربی بارزاد بوجواب و بردی (مننوی) هشت جنت هفت دورخ پیش من * هست پیدا هجوت پیش من * سکن
 جنت بدی دورخ بنم اوکده پیدا و ظاهر در بیت پرست اوکده بت ظاهر اولد یعنی کبی * مننوی * یک یلک واهی شناسم
 خلق را * هجوت کندم من ز جود را سیاه * خلقی بر بر اکرم دکر منده بن بغدادی اربه دن اکلدیم کبی (مننوی) که بهشتی
 کبست و یکانه کبست * پیش من پیدا چو مار و ماهیست * که بهشتی کیدر و یکانه کیدر مار و ماهی کبی بنم قدده
 آشکاره در * مننوی * این زمان پیدا شده بر این گروه * یوم تبیض و تسود و جوه * سورة آل عمران اولان آیت
 کریمه به اشارت در (یوم تبیض و جوه) ذکر ایلد یا محمد اول کوفی که انده نیجه و جهر بیاض اوله بیاض وجه بهجت
 و سرور و ذوق و جود در نگایه در (و تسود و جوه) اول کونده نیجه و جوه سیاه اوله و سواد وجه استیلای ظلمت
 و حرماندن گایه در (فاما الذین اسودت وجوههم) فاما شول کسه لر که و جهری سیاه اوله (اکفرتم بعد ایمانکم)
 قول مضمر در و همزه قریب و تعجب ایچوندر یعنی بونله یوم قیامتده دیه لر که نه عجب که سز کافر اولد بکر بعد ایمان
 لایق دکلدی که کافر اولد بکر (فذوقوا العذاب بما کفتم تکفرون) پس عذابی ذاب اولد ای کافر لر کفر بکر سیاه
 (واما الذین ابيضت وجوههم) اما شول کسه لر که و جهری بیاض اولدی (فی رحمة الله) انزل الله لر جنتده در یعنی
 جنت و نعمتده در (هم فیها خالدون) جمله مستأنفه در تا کید ایچوندر کان سوال اولد بیکه کیف بکونون فیها فقال
 هم فیها خالدون و معنی بیت بوزمانده بوکروه یعنی طائفه کلینه و اهل بقینه پیدا و هویدا اولمدر قیامتده نیجه
 و جوه بیاض و نیجه و جوه سیاه اولسی بودنیاده آتی هر کسک سیاه سنده نور مشاهده ایلد بولور (مننوی) پیش ازین
 هر چند جان پر عیب بود * در رحم بود و خلقان غیب بود * بوندن مقدم هر نه قدر که جان پر عیب ایدی یعنی دنیایه
 کمرزدن اول جان اگر چه عالم ارواحده دخی عیب اولدی و خلا بقدن غیبده و مستور ایدی الشقی من شقی
 فی بطن الام من سمات الجسم یعرف حالهم دنیاده شقی اولان کسه و والده سی قرنده شقی اولدی جسمک علامت لرندن
 انلرک حالی یلنور یعنی حضرت پیغمبر علیه السلام یوردر که الشقی شقی فی بطن امه و السعید سعید فی بطن امه رواه
 ابوهریره رضی الله عنه بطن آمدن مر ادم الکتاب ولوح محفوظ در زیر ام اصله دیر یعنی اصل اصلنده شقی شقیدر
 و سعید سعید در معنی بیت الشقی یعنی شقی من شول کسه در که شقی شقی اولدی فی بطن الام الکتابده من سمات الجسم
 جسم لرک سمات لرندن یعرف حالهم حال لر معلوم اولور (مننوی) تن چو مادر طفل جازا حمله * مر کدر در زادنست
 و زلزله * مثلاً تن مادر کبی جان طفلنه حامله در موت فی المثل و لادنک در دوزله سیدر بجن بودنیاده بر خاتون وضع جل
 ایتمکد قریب اوله و آتی در دزدان اخذ قیلنه انک مقاری اولان کسه لر منتظر اولور لر که انک قرنده اولان جنین بودنیایه
 نه حاله ظهوره کاور بیاض الوجهی و اسود الوجهی تولد قیلور دیوهر بری منتظر اولور (مننوی) جمله جانهای گذشته
 منتظر * ناه کونه زاید آن جان بطر * کذلک بودنیادن آخر نه انتقال قیلان و گذشته اولان جانلرک جمله سی منتظر در
 تا اول رحم تنده قرار ایلن جان مسرور عالم آخر نه کونه طوغردی * مننوی * رنگینان کورسند خود از ماست او
 رومیان کوی بندش زیست او * رنگینان بر او خود بزدن رنگیناندن مراد اشقیاء و فسقه و کفر در رومیان لر لر

وقتی زیاده بر زم جنس زدن در رومیان مر ادا و اح صلحا و بیاض الوجه اولان اهل سعادت در (مننوی) چون بر آید
 در جهان جان وجود * پس نمائند اختلاف بیض و سود (چونکم جهان آخرتده وجود ک جانی طوغه یعنی بطن نندن
 عالم آخرتده بر وجود ک جانی تولد قیلد ارواح مابینده اول مولود ک بیض و سواد اولسند اختلاف قالمز زیرا اول
 مولود اولان روحک حقیقت حالی ظهوره کاور شبهه و اختلاف بر طرف اولور * مننوی * کربودن کبی بر ندس
 رنگینان * روم راروی بردهم از میان) اگر زنی اوله آتی رنگینان ایلد و روروی اولنی هم اورتادن رومیان ایلد و رور یعنی
 سیاه روی اولنری نه سیاه روی اولان عاصیلر و کافر لویا خود عذاب ملل کوری اولور و بیاض الوجه اولنری نورانی
 اولان صالح لر و یا خود ملائکه رحمت اخذ قیلور لر (مننوی) تا نر ادا و مشکلات عالمست * انکه نازاده شناسد او کست
 مادامکه بر وجود آ ناز جندن بوعالمه طوغه نمیه مشکلات عالمدر که انک نه حالت و نه صفت اوزره طوغه یعنی کسه بیلز
 اول کسه که طوغه شمس آ کرا اواز در وجوده کلمن شیئی یلان شول اعیان نایه به نظر قیلان اولیای عظامدر که انلر دخی
 بر شیئی موجود اولز دن اول انک حالته واقف اولور * مننوی * او مکر نظر بنور الله بود * کاندرون پوست اوراره بود *
 بونا موجود ک حالی یلان مکر شول کسه اوله که الله نوریه نظر ایلد که پوست ایچره اول ناظر نور الله اولان کسه بول
 اولور و اول کامل الله نوریه بواطن اشیا به نظر قیلور (مننوی) اصل آب نطفه اسپیدست و خوش * لیلک عکس جان
 روی و حبش) سید هدر نک احسن التقویم را) تا با سفل می بردن نیم را) اصل آب نطفه آدمی بیاض و خوشدر که کسه
 نطفه روی اولسون و کر کسه نطفه حبشی اولسون فرق بوقدر و لیکن رومینک جانینک عکس و بر روی روی به احسن
 الصورت رنگینی و بر روی حبشینک جانینک عکس و بر روی اول نیی و بولکی تا سفل السافلینه و اقبح تقویم و زشت شکله
 ایلد و رومیدهد ک فاعلی و با سفل می بردن فاعلی عکس جاندر و بویتلده لف و نشر مرتب و اردر قافهم بولکلامدن
 مر ادا اولد که روی بیاض بولز اولان اهل جنتدن و اصحاب هدایتدن و حبشی اهل جهنم و اصحاب ضلالتدن عبارتندر
 بونلرک روز حقیقتده بولز بیاض و سیاه اولنری ماده جسمانیه لرندن دکدر که اول آب نطفه در بیکه ماده روحانیه
 لرندنر که حق تعالی ارواحی الست عالمندن ایکی قسم خلق ایلدی بر قسم بیاض الوجه که کوش کبی و بر قسمی دخی
 سواد الوجه که کوش کبی ننه که حکیم ترمدیدن جامع الاصولده بوحدیثی ابوذر حضرت تلرینه اسنادله روایت ایدر لر (قال
 علیه السلام ان الله تعالی خلق آدم فضرب بیمنه علی الیمنی فاخرج ذریه بیضاء کافضة فضرب بیسره علی الیسری
 فاخرج ذریه کالجمیثم قال هؤلاء فی الجنة لا ابالی و هؤلاء فی النار ولا ابالی) پس بوازله بیاض و سواد اولان جانلرک
 عکسی آخر الامر روی کبی اولان مؤمنلره احسن التقویم شکلی و حبش کبی سیاه اولان کافر و فاسقلره اقبح الصور
 و اگر الهیتمه بر شکل مستکبره و بر العیاذ بالله تعالی (می) این سخن پایان ندارد باز ران * تا غنائم از قطار کاروان
 بوسوزنایت طوغز کیر و زید ک قصه سی جانبده سورتا کاروانک قطارندن قالمیه لم یعنی قصه به مناسب اولان کلمات
 قافله سندن جدا اولمیه لم صد و ما سخن فیه اولد که * مننوی * یوم تبیض و تسود و جوه * ترک و هند و شهره * کرد
 ان گروه * یوم قیامتده چوق و جهر بیاض و چوق و جهر سیاه اولور کما قال الله تعالی فی آیه آخری (و جوه یومئذ
 ضاحکه مستبشرة و جوه یومئذ علیها غبرة ترهقهما قتره) قیامت کوفی جمع اولان کروه دن ترک و هند و مشهور اولور لر
 یعنی نورانی اولان اهل جنت و ظلماتی اولان اهل جهنم ظهوره کاور لر (می) فاش کردد کتر کاهی یا که کوه * هندوی
 باترک پیش هر گروه) فاش اولور و ظهوره کاور که سن کاه میسن با خود * کوه میسن هندو میسن یا ترک میسن
 هر گروهک اوکنده یعنی هر گروهک اوکنده فاش و ظاهر اولور که کاه کبی خفیف میسن و با خود کوه * کبی رسوخ
 و عکین صاحبی میسن یا خود هندی کبی سواد الوجه و یاروی کبی بیاض الوجه میسن * مننوی * در رحم پیدا
 نباشد هند و ترک * چونکه زاید بندش زار و سترک) رجمده هند و ترک پیدا اولمز چونکم طوغه خلق اتی زار و سترک
 هر نه ایسه * کور و وضعیف و قوی هر نه حال اوزره طوغد یسه اکانظر ابر کورر (جواب) گفتن زید رضی الله عنه
 رسول را صلی الله علیه وسلم که احوال خلق بر من روشنست و پوشیده نیست) * مننوی * جمله راجون
 روز رستاخیز من * فاش می بینم عیان از مردوزن * نه زید دیدی یار رسول الله جمله خلقی حالا بودنیاده روز رستاخیز کبی
 بن مردوزندن هر نه ایسه فاش و ظاهر کور و روم یعنی روز قیامتده مر دوزنی نه حال اوزره مشاهده ایلرسم حالاشدی
 انلری احوال اوزره مشاهده ایلرم دیدی * مننوی * هین بکرم یا فر و بندم نفس * لب کریدش مصطفای یعنی که بس *
 دیدیکه کاه اول سویلیم یا خود نفسی بغلیم یعنی امرار قیامتی سویلیم می یا خود سکوت ایلیم می دیدی حضرت
 مصطفی صلی الله علیه وسلم کالب ایصردی یعنی بویله که بس اب ایصر مق سره متعلق اولان کلامی افشا ایلدیمک
 مخلدده متکلم جانبده اشارت اولور و بوراده دخی حضرت نبی علیه السلام طرفندن زیده بس و کافیدر ابسم اول دیمکه

اشارت ایدوب مبارک بیلر ایدردی دیمک اولور پس حضرت زید یا اشارت حضرت مصطفی صلی الله علیه وسلم
فهم ایلش اوله یا خود مست شراب حقیقت اولد قلردن ینه اسرارک اظهار افشاسنه متعلق حضرت
نبی علیه السلام استیذان قیلله *** مننوی *** یا رسول الله بگویم بر حشر در جهان پیدا کنم امر و نشر *** تکرار**
دیدیکه یا رسول الله حشرک سرفی سولیم جهاننده بوکون احوال نشری پیدا ایلیم اجازت اولور سه *** مننوی ***
هل مرا ناپرده هار ابردم *** ناچو خورشیدی بناید گوهرم *** قوخی ناپرده لری برتم تابنم گوهرم برکونش
کبی بلدرایه *** مننوی *** تا کسوف آید من خورشید را *** تا غایم نخل را وید را *** بنم اسرار باطنک و انوار
حقیقتک کمال ظهور و روغلیه سندن بوقت اب صوری مغلوب اوله وی نور قاله تا نخل ویدی کو سترم یعنی خرما آغاجی
کبی با اثر اولان مؤمن و صالحی و سکود آغاجی *** کبی بی ثمری بهره قلان کافر و طالحی آشکاره ایلیم (م)**
*** و غایم راز رستخیزا *** نقد را و نقد قلب آمیزا *** دست ابریده اصحاب شمال *** و غایم رنگ کفر و رنگ آل
و اکشایم هفت سوراخ نفاق *** در ضیای ماه بی خسف و محاق *** حضرت زید رضی الله عنه جناب رسول
علیه السلامه مقامندن خبر و رود برک (یوم تبی السرائر) بکا بوکون عیان اولدی و هر کسک مالی و حقیقت حالی
ظهوره کلدی اگر مراد اولور سه کو سترم راز قیامتی اولان نقد اولنلری کو سترمکه انلر صافی و خالص و مخلص
اولان عاشق و صادق قلردن و قلب آمیزه و دی دخی *** کو سترمکه انلر میانی و منافق قلردن و اصحاب شمال که مراد اهل**
جهنمدر لاری و ایقلری کسلش اولدیغی حالده کو سترم نته کم اهل جهنمدر سورده ده (فتاوی افواج) آیت
کریمه سنده یضا و نیک ابراد ایلدیکی حدیده اهل جهنم حقیقتده و بعضهم یحشر مقطعه ایدیم و ارجلهم یورلدی
ودخی کو سترم رنگ کفری و رنگ آلی یعنی دخی اهل کفر رنگی و اهل الله و اهل محمد رنگی کو سترم هر اهل قران
آل الله و هر ترقی و نقی آل محمد در نته کم انس بن مالکدن مریدر قال علیه السلام آل القرآن آل الله و دخی طبرانی
اوسطه بنه انس حضرت تری نه اسنادله بو حدیثی روایت ایدر که قال علیه السلام آل محمد کل تقی تقی و دیدیکم آچم
نفاق ایدی دلوسکی که مراد سبع مهملکندر کجاری عن ابی هریرة رضی الله عنه قال علیه السلام اجتمعوا
السبع الموبقات الشریک بالله و السحر و قتل النفس التي حرم الله الاباحی و اکل الربا و اکل مال الیتیم و التولی
یوم الزحف و قذف المحصنات المؤمنات الغافلات بویدی صفات مهملکدن هر بری جهنم ایدی قبوسکی کبیدر که
بونلردن جهنم داخل اولورلر کما قال تعالی (و ان جهنم لموعدهم اجمعین لها سبعه ابواب لکل باب منهم جزء مقسوم)
قال البیضاوی و لعل تخصیص العدد لا یخصر اجماع المهملکات بوذ کرا و لنلری خسف و محاق سز ما هک ضیا سندن
کو سترم یعنی بی خسوف و بی محاق اولان ماه بونک ضیا سنده کو سترم * مننوی *** و غایم بس پلاس اشقیایا ***
بشنوایم طبل کوس انبیا اشقیایک پلاستی بن کیر و کو سترم و آشکاره ایلیم انبیای عظامک طبل و کوسنی اشتدیرم یعنی
شوکت و دارترین و دولت و سعادت تری نه دلالت قیلان انا و علامت لری خلقه فهم ایدیرم (مننوی) دوزخ و جنات
و برزخ در میان * پیش چشم کافران ارم عیان *** دوزخی و جهنملری و آورنده اولان برزخی یعنی اعرافی آخرته متکرر******
اولان کافرلر کوزی اوکنه آشکاره کتورم (مننوی) و غایم حوض کوثر را بچوش * کاب برر و شان زند بانکش****
بکوش * حوض کوثری جوشله کو سترم که حوض کوثرک آبی انلرک یوزنه اوره و انک صدامی قواغه ابره یعنی****
برمر ته آب کوثری یقین کتورم که انک صدامی خلقک قواغه کاه و صوبی یوزلر نه طوقه اگر سن دیرسک که بشرده
بومر ته طاق و ارمیدر جواب اولد که الله تعالی انک کامل اولان و ایستنده باذن الله بومر ته لری اظهار ایلکه
قدرت وارد ایلکن ارادت الهیه هر نیجه اقتضا ایدر سه بونلر کا کوره عمل ایدرلر (مننوی) و انکسانکه تشنه برکدش
دوان * کشته اند این دم غایم من عیان *** و اول کسه لکه صومر حوضک اطرافنده بلخی اولملر در بوم آشکاره کو ستریم******
مننوی **(بی بساید دوش نلک بردوش من * نعره هاشان می رسد در کوش من *** انلرک آموزری بنم آموزم اوزره سور سور********
انلرک نعره می بنم قواغه ابر بشور * مننوی *** اهل جنت پیش چشم را اختیار *** در کشیده *** کد کردار کار ***********
اهل جنت چشم اوکنده اختیاردن بری بری کاره چکمش و کافی انظر الی اهل الجنة یتممون و یلذذون فیها قولنک
مضمونید * مننوی *** دست همد بکر زیارت می کنند *** از اسان هم بوسه غارت می کنند *** بری برنک صدری و مکاتی******
و نعمتی زیارت ایدر دست بویله محله صدر و مکان معانی نه استعمال اولور و حور بیلر بیلرندن بوسه یغما ایلرلر پس
اهل جنتک احوالی بیاندن کزید لساندن اهل دوزخک سیانه دخی شروع ایدوب یورلر * مننوی *** کزید این******
گوتم زبانکه آه * از خسان و نعره و احسرتاه *** بوقواق صاغر اولدی خسرت آه آد بوا بیلدکاری صدادن دخی******
و احسرتا نعره سندن و کافی انظر الی اهل النار تعالون قوائک معنی ویدر * مننوی *** این اشارت است کویم از غول**************

ایک می رسم ز آزار رسول *** بوسو بیلدیکم سوزلر اشارت لدر عمیق سولیم یعنی در یکدن و باطندن نقل ایلیم لیکن**
حضرت پیغمبر علیه السلام ببحسور اولم سندن خوف ایلیم مصرع اول بومعنیابی دخی متضمن اولور که دینه
بوسو بیلدیکم رموز و اشارت لدر غول و عمیقدن سولیم یعنی سولیمکه قادرم و سولیمک استرم و لیکن حضرت نبی علیه
السلامک رنجیده اولم سندن و ورقرمکه انک کشف ایلدیکنی و کشفه رضاسی اولدیغنی اکاوارث اولنلر کشف ایلکه
جرأت ایلزلر * مننوی *** همچنین می گفت سرمست و خراب *** داد پیغمبر کربانش بناب *** زید بونک کبی سوزری********
سولیدی سرمست و خراب اولدیغی حالده حضرت پیغمبر علیه السلام انک کربانی نابه و پردی یعنی بقمه سنی بوکدی
مراد آتی بوکونه سوزو بیلکدن و افشاسر ایلکدن فارغ ایددی دیمک اولور (م) گفت هین درکش که اسبت کرم شد
عکس حق لایستی زدم شد * پیغمبر علیه السلام حضرت تری اکادیدی عنان اختیارک چک و زبانک ضبط****
ایت که سنک اسب روحک کرم اولدی حقل عکسی لایستی اوردی شرم کندی که والله لایستی ان بقول الحق حدیثک
موجبجه حق تعالی حضرت تری حق سولیمکدن استخیا ایلز کذلک بجن بر نیسنه و یا خود بر نیسنه حق لایستی
اورمه سنک عکسی تجلی قیلله اول دخی بی شرم اولوب حق نه ایسه سولیمکدن استخیا ایلز (مننوی) آینه توجست
بیرون از غلاف * آینه و میزان بجا کوید خلاف *** حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم یوردی که بازید سنک آینه******
روح و قلبک غلاف نندن طشره صبرادی و مرآت مجلوه اولدی پس آینه و میزان بجن خلاف سولیمکدن استخیا ایلز
صافی دل اولنلر بجن مرآت مجلوه قدیری فیما کل احد صورته دیملر و بین الناس میزان خدا اولوب هر شیکل مقداری
فرق و تمیزا شمس (ولایخافون لومة لآم) ایت کریمه سنک مصداقجه حق سولیمکده و هر کسک حسب حال ادا ایلکده
لا اثم اولنلرک لومندن خوف ایتتملر و استخیا و شرم بولنه کتملر * مننوی *** آینه و میزان بجا بیدن نفس *** هر آزار******
و حیای هیچ کس آینه و میزان قنده نفس بغلر هیچ کسه نک آزار و حیاسندن اوتری یعنی آینه و میزان هیچ برکسه نک
ایستمن سندن و او نام سندن اوتری کلام حق سولیمکدن و حق کتم ایلکدن نفس بغلر و سیکوت ایلز بیلکه حق نه ایسه
آنی ادا ایلر * مننوی *** آینه و میزان بجهکهای سنی *** کرد و صد سانس تو خدمت سانی *** بی آینه و میزان و فی حد ذاته******
اولو شکر در کفر رضی سن آینه و میزانه ایکی یوز بیل خدمت ایلیم سن بویله دیو * مننوی *** کز برای من بپوشان******
راستی * بر فزون بجا و غما کاسنی *** که بندن اوتری استقامتی ستر ایل بیلکدن زیاده کو ستر و نقصان کو سترمه *** مننوی******
اوت کویدریش و سبیل بر خند * آینه و میزان و انکه ریو بند *** اول آینه و میزان سکاد بر صقالکه و بیغکه کولمه آینه******
و میزان و اندن صکره حیل و خدعه یعنی آینه و میزانه حیل و خدعه قیلتی و اندن صکره انلری کندی خاصیت لردن
اخراج ایلک ممکن دکادر آینه و میزان هر ریزی لسان حاله بویله دیرلر * مننوی *** چون خدا ما را برای آن فراخت******
که بمایتوان حقیقت را شناخت * چونکم خدای تعالی بزی اندن اوتری عالی ایلدی که حقیقتی اکلن بزمه ممکن اوله****
مننوی **(این نباشد ما چه اوزم ای فلان * کی شویم *** این روی نیکوان *** بوا و از سه ای جوان بزمه در کر زنی بو حقیقت********
کو سترم کلک بزمه اولیمه و برزاست و صادق اولیمه و برزیم نه قدر و قیمت ز اولور بجن نیکو اولان کسه لک یوزنک آیینی
اولور زنی انلرک یوزنی دوزلدیجی اولمز دقا کر برزاست اولیمیدق حضرت نبی علیه السلام زیده ایدی کر چه حقیقت
حال بویله در (م) لیکن درکش در بغل آینه را * کر تجلی کرد سینه سینه را *** و لیکن آینه بی بغل چک بعض نسخه ده******
بغل برینه تمد واقع اولمدر یعنی اگر چه ای زید بویله در ولیکن آینه قلبی قولتی ایچره و یا غدا ایچره چک یعنی جام جهاننا
اولان آینه دلی و انده مرئی اولان صور حقایق ستر ایل اگر چه سینه به سینا تجلی ایلدی سنده یعنی نور عالی سنک
قلبکه کر چه تجلی ایلدی لیکن انک ستری سکالازمدر * می *** گفت آخر هیچ کجدر بغل *** آفتاب حق و خورشید ازل******
***** زید حضرت تری رسول اکرم صلی الله علیه وسلم حضرت تری نه ایدی یا رسول الله آخر هیچ بغل صغری آفتاب حق******
و خورشید ازل یعنی حقیقت آفتابی و ازل خورشیدی که متحد و دومتهاهی دکادر انسانک وجود بغلنه صغمتی و انک غد
جسد یله مستور اولق نیجه ممکندر (م) هم دغل راهم بغل را بر در * فی جنون مانند به بیش نه خرد *** اول خورشید******
ازل هم دغلی هم بغلی برتر و کند یسی ظاهر ایلر انک قنده نه جنون و نه عقل قالور (مننوی) * گفت یک اصبع چو****
برجشی نمی **(بید از خورشید عالم را نمی * حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم زیده دیدی مثلاً سن بر بر می برکوز********
اوزره قویه سن عالمی آفتابدن خالی کوور سن (م) یک سرا نکشت پرده ماه شد * و بن نشان ستاری الله شد *********
بر بر می اوجی کوزه و قوغله ماهه پرده اولدی بومثال الله تعالی انک ستر انک نشانی اولدی نته کم حق تعالی دید
قلب اوزره ستاربت اصبعی وضع ایلنه دید دکل انک اوارظا هر سنی و تجلیات باهره سنی ادرا که قادر اولمز پس مخزن
اسرار الهی اولان ولی به دخی لازم اولور که ستاربت حقه متصف اولوب مشاهده ایلدیکی اسراری اظهار ایلیموب تعالی**********

ایلیه (م) تابو و شاند جهان را نقطه (مهر کردد منکسف از سقطة) بویست حضرت نبی علیه السلام اساتدن ادنی
 شتک اعظم اولان شیئی ستر قیلسنی تفهیم ایچون مثل موقعنده واقع اولمشدر تا که جهانی بر نقطه او مرتقه دن مراد
 سر انکشتد که بو کافر نه بیت اولده واقع اولمشدر فی الحقیقه سر انکشت که بر نقطه قدر شتد را کر مر دمک دیده سی اوزره
 وضع ایلسک جهانی کو ستر من و کور مکدن منع ایلسر سقطة بر کره در شتک و یا خود خطا ایلسک معناسنه در مصرع ثانینک
 معناسی آفتاب بر خط دادن و یا بر پاره شتدن منکسف اولور آفتابک انکسافنه عند اهل النجوم سبب اولدر که انک
 رسی ماهک قرصنک ظهیر نه محاذی اولد قدده ماهک قرصی اکا پرده اولوب کسوف واقع اولدی دیر لر پس بوراده
 سقطة دن مراد ماهک قرصی اولور و اگر خطا معناسنه اولور سه کویا که آفتاب کنیدی مدار ندن دوشوب ماهک
 مدار نه محاذی کلسی اولور و سقطة دن مراد بر پاره بلوت دخی اولسه و جهندن خالی اولما اصل معنی اولکی و جهندر
 شار حلوبیته بعض سوز یا ز مشلدر لیکن مناسبتدن خالیدر * مننوی * لب ببند و عوردر یایی نکر * بحر را حق
 کرد محکوم بشر ای زید لای بغله و دریانک غور نه نظریه حق تعالی دریایی بشره محکوم و مطیع ایلدی دریادن مراد بونده
 اسرار الهی و علوم ربانی دریاسیدر تقدیر کلام یا زید اغزنی اسرار سویلسکدن و علوم لدنی بی اظهار ایلکدن بغله
 و دریای علوم و اسرارک باطننه نظریه حق تعالی دریای علوم و اسرار انسان کامله محکوم و مسخر ایلشدر رتبه کم
 سائر انسانه (و حناهم علی البر و البحر) خواستجه بحر ظاهر ی مسخر ایلشدر * مننوی * همچو چشمه سلسبیل
 و زنجبیل * هست در حکم بهشتی * جلیل * سلسبیل و زنجبیل چشمه سی * کی جلیل و عالی قدر اولان بهشتینک
 حکمنده دریایی حق تعالی دریایی بشرک محکومی ایلدی سلسبیل و زنجبیل چشمه لر فی اهل جنتک حکمنده ایلدی
 کبی (مننوی) چارجوی جنت اندر حکم ماست (این نه زور زمان خداست) جنتک درت ابرمغی بزم حکمنده در
 بونصرت بزم زور و قوتزله دکل فرمان خدا ایلدر * مننوی * هر یکا خواهیم دارمش روان * همچو سحر اندر مراد
 ساحران * هر قنده که استر زول جو بلری جاری طوئز ساحرک مرادنده سحر کبی یعنی ساحر لر سحری هر نیجه
 استر لسه اوله ایلدکاری کبی بزخی انهار جنتی کیف مایشاء استدی کمز جانبه اجرا ایدرز * مننوی * همچو این
 دو چشمه چشم روان * هست در حکم دل فرمان جان * و بویا یکی روان اولان چشمه چشمه سی کبی که قلبک حکمنده
 و جانک فرماتده در که دل و جان اول یکی کوزده استدکاری کبی تصرف ایدرز * مننوی * کربخواهد رفت سوی
 زهر و مار * و رنجخواهد رفت سوی اعتبار * اگر کوکل استر سه کوز لر زهر مار جانبه کیدرز زهر مار دن مراد محرمات
 و ناخوش اولان مبطر اندروا کر کوکل استر سه کوز لر اعتبار جانبه کیدرز و اشیا دن عبرت و اندیشه اخذ ایدرز (مننوی)
 کربخواهد سوی محسوسات رفت * و رنجخواهد سوی ملبوسات رفت * اگر کوکل استر سه کوز لر محسوسات طرفنه
 کیدرز اگر کوکل استر سه کوز لر ملبوسات جانبه کیدرز ملبوساتدن مراد مستوران مشتهیات اولان شتدر در
 (مننوی) کربخواهد سوی کلیات راند * و رنجخواهد حبس جزویات ماند * و اگر کوکل استر سه کوز لر کلیات جانبه
 سورروا کر کوکل استر سه کوز لر جزویاتک محبوس قالدی یعنی امور جزئی و افعال دنیویه نک حبسنده کوز لر
 گرفتار قیلدی (م) همچین هر پنج حس چون نایز * بر مراد و امر دل شد جایزه (بونک کبی یعنی کوز لر امر دله مطیع
 و منقاد اولدی کبی هر ش حس نایز کبی قلبک امری و مرادی اوزره جایزه اولدی یعنی کبی و روان اولی اولدی
 پنج حواسدن مراد قوت سامعه و قوت بصره و قوت ذائقه و قوت شامه و قوت لامسه در بونلر هر بری قلبک امری اوزره جاری
 اولور * مننوی * هر طرف که دل اشارت کردشان * می رود هر پنج حس دامن کشان * هر طرف که کوکل انلره اشارت
 ایلدی هر ش حس دامن کشان وی توقف کیدرز حسه دامن کشانلق حسست وی توقف اولمقدن کایه اولور
 * مننوی * دست و پا در امر دل اندر ملا * همچو اندر دست موسی آن عصا * ال وایق قلبک امرنده آشکاره و ظاهر ده
 حضرت موسی علیه السلام الله اول عصا کیدرز یعنی حضرت موسی علیه السلام عصاده نیجه تصرف
 ایلر سه دل دخی دست و پا ده اوله تصرف ایلر * مننوی * دل بخواهد پا در آید ز بر قص * یا کر بر سوی افزونی ز نقص *
 کوکل استیه پای فوری رقصه کاویر یا خود نقص و خسران طرفندن افزونلک و کامل اولمقل جانبه فقر * مننوی *
 دل بخواهد دست آید در حساب * یا با صانع ناویسد او کاب * کوکل که استیه دست حساب کاویر بر مقایله یا خود اول
 دست کتاب یا زربعی کوکل استد کیده ال بر مقایله تا کم اول دست کتاب به * مننوی * دست در دست نهانی
 مانده است * او درون تن را برون بنشاند است * دست ظاهر نهانی الدن * قالمشدر نهانی الدن مراد دلدر که ظاهر ده
 اولان ال انک حکمنده اولمشدر او دست نهانی که مراد دلدر در رتبه تنی طشر ده نصب ایلشدر یعنی کنیدی مستور
 و مخفی اولوب تنی و جوارح بدنی خار جده کنیدی به آلت اولتی ایچون قومشدر که در و ندن او نیجه حکم ایلر سه طشر ده

بوجوارح و اعضا ایلر * مننوی * کربخواهد بر عدوماری شود * و رنجخواهد بر ولی یاری شود * اگر کوکل استیه
 دست عدو اوزره بر مار اولور کر کوکل استیه دست دوست اوزره بر یار و معین اولور * مننوی * و رنجخواهد کفجه
 در خوردنی * و رنجخواهد همچو کزده منی * و اگر کوکل استر سه دست عکله کیده بر کفجه اولور و اگر استر سه اون بطمان
 بر کر زکی اولور * مننوی * دل چه می گوید بدیشان ای عجب * طرفه و صلت طرفه نهانی سبب * بوجوارح و اعضا به
 کوکل ای عجب نه سو بلر عجب و صلت عجب نهانی سبب یعنی قلبه اعضا مانده اولان سبب و اتصال زیاده عجیبدر که
 عقل انک بی کیف اولان اتصالی ادرالک ایلکده عاجز و قاصر در (م) دل مکرده هر سلیمان یافتست * که مهر اینج
 حس بر تافته ست (دل مکرده هر سلیمان علیه السلامی بولمشدر و ملکک وجودنده سلیمان منزله سنده اولمشدر که بش
 حسک مهرانی بولمشدر یعنی حواس خسته ظاهر دنک بولار فی دست تصرفه آلوب انلری ضبط قیلشدر * مننوی *
 پنج حسی از برون میسور او * پنج حسی از درون مأمور او * بش حس صوری طشر ده دن اول دلک میسوریدر یعنی
 قولایلمش محکومیدر بر نوع پنج حس دخی در و ندن انک سأموریدر پنج حسدن مراد حواس خسته باطنه در که قوت
 دار که قوت واهمه و قوت خیالی و قوت متفکره و قوت حافظه در (م) ده حسست و هفت اندام و در که آنچه اندر گفت
 نایدی شمر * اون حسد رویدی اندام و بونلر دن غیری اولنسنه که سوز که عذابه اون حسدن حواس خسته ظاهر ده
 و حواس خسته باطنه دریدی اندامدن مراد ایکی ال ایکی ایاق باش و طهر و شکمدر و بونلر دن ماعد اقوای جسمانیه
 مثلاً قوت غایبه و قوت شامه و قوت نامیه و قوت ماسکه و قوت دافعه و بونلر امشالی بی حد و نیهایه قوتلر وارد و قوای
 روحانیه دخی مثلاً قوت عقلیه و قوت علمیه و قوت نظریه و قوت حسیه و قوت شوقیه و بونلر امشالی نیجه قوتلر دخی وارد در که
 بوجه سی پادشاه دلک حکم و تصرفنده در لر * مننوی * چون سلیمانی دلادر مهتری * بر بری و دیوزن انکشتتری *
 کرد برین ملکک بری باشی زریو * خاتم از دست تو نستانده دیو * بحکم حدیث شریف کلکم راع و کلکم مسئول عن
 رعیتیه هر کس ملکک وجودنک حاکم و سلیمانی کیدرز انکچون سورر لر ای کوکل سن سلیمان علیه السلام کبی سن
 مهتر کیده و حکومتمده که وجودنک معنای کبری و کون جامعدر و کوشور وجود کده و شتک نموسی مقرر در مشلار روح
 سلطانی شاه کشور جسمانی و عقل اکا و زرمشیر نورانی و دل خاتم سلیمانی کیدرز و هو او هوس انک ملکک بری و دیو
 و شیطان کیدرز اوله اولی حق ای روح سلطانی بولمشدر و جسمانیه بری و دیو نهانی بی خاتم سلیمانی کبی اولان انکشتتر
 قلبک حکمنی اور یعنی اجر الیه اگر سن بولمشدر جسمانیه حیل و خدعه و ربودن بری اوله سن و عدالت و صداقتله
 انصاف قیلر سن خاتم قلبی سنک ال سکدن المزاج دیو که مراد هو او هوس و نفسدر که بونلر هر بری و دیو پری کیدرز
 (کما قال علیه السلام اعدی عدو لنفسک الی بین جنینک و قال علیه السلام وایا کم و الهوی فان الهوی یعمی و یصم
 گذار واه ابن عباس رضی الله عنه بیت فاصرف هواها و احاذر ان تولیه) ان الهوی ما قولی یصم او یصم و عن ابن مسعود
 رضی الله عنه قال علیه السلام یا کم و هوسات الاسواق ای فتنها هوس نفسک کول اولدی و غرور و سرور له ایچون
 کبی اولمی و ناسله اختلاط قیلسی و بونک امشالی بر امر صفتلیدر (م) بعد از ان عالم بکیر داسم تو * دو جهان محکوم تو
 چون جسم تو * اندنصکره سنک نامک عالمی طوئرا یکی جهان سنک محکومک اولور سنک جسمک کبی یعنی حیل
 و خدعه دن بری اولوب ملکک وجودنده عدالت قیلد قدنصکره سنک اسمک ساثر انبیا علیهم السلام و اولیای عظام
 کبی عالمی طوئرا جسمک سکا نیجه محکوم اولدیه ایکی جهان سکا اوله محکوم اولور (مننوی) ورزدست دیو خاتم را
 بیرد * پادشاهی فوت شد بختت بر د * و اگر سنک ال سکدن دیو خاتم ایلمتدیه یعنی خاتم قلبی اخذ اتدیه
 پادشاهی فوت اولدی سنک بختک اولدی زیر اسنک پادشاهلغک و حیات بختک مهر دل سکده اولمقله در چونکم
 کوکل خاتم شیطان الله دوشه پادشاهلق کیدرز و طالع مرده اولمق مقرر اولور (مننوی) بعد از ان یا حسرت باشد
 یا عباد * بر شما محتوم تا یوم التداد * یعنی شاه معنوی اولمقلغک فوت اولوب بختک اولد کدنصکره یا حسرت تاد عک
 و حسرت و خبیث دعوت ایدرز حیف عک ای عباد هو امزک اوزر یکزه واجب و لازم اولدی یوم تناده دل یعنی
 یوم قیامتد دل و اول کونه یوم تناد دیشلی ناسک اول کونده بری برینه ند او صداسی چوق اولد یغنه نهاده * مننوی *
 مکر خود را کزوانکار آوری * از ترا زوایه کی جان بری * کنیدی مکر و حیل که انکار کتوره سن یعنی بنده مکر
 و خدعه یوقدر دیوانسکار ایلیمه سن ترا زوایه دن چن جان ایلر و رسن یعنی میزان خدا و آینه عکلا کبی اولان اولیای
 اللهدن بود نیاده جانکی نیجه قورنار رسن و آخر تده دخی میزان آخر ویدن و آینه کبی صورت نما اولان دقتر
 اعمال کدن نه حاله خلاص اولور سن یعنی مادامکه صادق و صافی اولیمه سن بونلر دن خلاصه مجال اولور و اخفاء عیوب
 و ستر ذنوب قیلوب مجرد حیل و خدعه ایلر با کاک دعوا سن قیلر لحن امتحانده نجات بولمخته کم بوقصه دن حصه

نه اید یکی معلوم اولور * منتهی کردن غلامان و خواجه نشان مر لقمه را که آن میوه های ترونده را که می آوردیم
 او خورده است * منتهی بود لقمه پیش خواجه خویشتن * در میان بند کانش خوارتن * لقمه حکیم
 کند خواجه سنگ قنده آنک بده لری او رنه سنده خورتن و حقیر صورت ایدی (منتهی) می فرستاد و غلامان را بیاع
 تا که میوه آیدش هر فراغ) اول خواجه غلام لری باغه کوندردی تا که خواجه به فراغ خاطر دن او تری میوه کاه و آتی
 یوب آسوده حال و فراغ البال اوله * منتهی بود لقمه در غلامان چون طقیل * بر معانی تیره صورت همجولیل *
 لقمه غلام را بچند طقیل و تابع کی ایدی لیل کی تیره صورت و بر معانی ایدی شب اگر چه مظلم و تیره در لیکن روزه
 نسبت انده نیچه اسرار و معانی مضمر در ظلمات ایچره آب حیات موجود اولدنی کبی پس جوق تیره صورت واردر که
 ظاهر اشب مظلم کبیدر لیکن باطن انورانی و منبع آب حیوانه سدر (منتهی) آن غلامان میوه های جمع را *
 خوش بخوردند از نهیب طمع را * اول غلام را بآغدن جمع اولش میوه لری غلبه و هجوم طمع دن او تری آتی خوش
 بیدر پس اقدیلر بک قنده صقر الید کلوب حضرت لقمه نه تم ایلدیلر * منتهی * خواجه را کک قنده
 لقمه خوردن * خواجه بر لقمه ترش کشت و کران * خواجه به ایلدیلر اول میوه لری لقمه آن خواجه لقمه
 اوزره ترش و ثقیل اولدی * منتهی * چون تفحص کرد لقمه از سبب * در عتاب خواجه اش بکشد لب *
 چون لقمه اول ترش رو ببلغ سبب دن تجسس و تفحص ایلدی خواجه سبب عتابی خصوصه لینی اچدی
 * منتهی * گفت لقمه سید ایش خدا * بنده خاین باشد مر قضا * لقمه ایدی ای بنم سیدم خدای تعالی بک
 قنده خائن بده مقبول اولور و ارتضا و اجتهاد به سنی بولور (منتهی) (احتیاج کن جمله مانرا ای کریم * سیرمان درده
 نواز آب جم) ای کریم نرم جمله منی امتحان ایلد سن بزه طوق و وافر آب حیدن و بر (منتهی) بعد از آن مارا بصراحتی بران
 نوساره مایاده می دوان) اندن صکره بزی بر صکره سور بعض نسخه ده بران بر نه کلان واقع اولشدر اولو معنایسته
 سن سواره و زیاده بیدر لم * منتهی * آنکه ان بکدر توبه کردار را * صنعهای کاشف الاسرار را * اندن صکره سن بکدر دار
 و قیج کار اولنه نظر ایلد اسرار کشف ایلد بچینک صنعایسته نظر ایلد (م) کشت ساقی خواجه از آب جم * مر غلامانرا
 و خوردن آن زیم * خواجه آب حیدن ساقی اولدی غلامانرا و قور قور دن آتی ایچدیلر (م) بعد از آن می راندنشان
 در دستهای می دویند آن نفرحت و علا * اندن صکره انلری صکره السور دی اول طائفه آشغه و بوقر و بیلدیلر
 * منتهی * قی در افتادند ایشان از عسا * آب می آوردن ایشان میوه ها * انلر عسار و جتدن قی ایلد که باشدیلر
 دوشدیلر آب جم غلامانرا میوه لری طشره کتوردی (منتهی) چون لقمه لقمه انرا آمد قی زفاف * می برآمد از درونش
 آب صاف * چون لقمه کوبه کندن و در و دندن قی کادی انک در و دندن آب صافی کادی و انک طهارتی و عدم خیانتی
 ظاهر اولدی * منتهی * حکمت لقمه چون داندین نمود * پس چه باشد حکمت رب الوجود * لقمه انک حضرت تلی بک
 حکمتی چون لقمه بوعیوب مستوره می کشف ایلدی بولور پس وجود صاحبک حکمتی نه اوله یعنی قیاس ایلد که
 اول حکیم مطلق حکمتی بود درون خلقده مستوره اولان خیانت و معصیتی نیچه کشف ایلد که کدر
 * منتهی * یوم تبی و السراثر کاهها * بان منکم کامن لایشتی * سورة طارقه اولان آیت کریمه به اشارت در پیورر
 (یوم تبی السراثر) ذکر ایلد شول کوفی که تبی السراثرای نظهر و تتعرف خفیات الضماثر بالمفارقة عن الابدان و جعل
 الباطن ظاهرا (قاله من قوة ولا ناصر) پس انسان ایچون یوقدر بر قوت مانعه که نفسدن آتی منع ایلد و دخی بر ناصره
 یوقدر که امتناعه نصرت ایلد معنی بیت یوم تبی السراثر کاهها قیامت کوننده متعارف و متمایز اوله کل سر لربان
 منکم) سزدن ظاهر اوله (کامن) شول باطن و مستور اولان سر لکه (لایشتی) انک یانی اشتها و التفرید که سبب فضاحت
 اوله یشتی علی بناء المجهول در و قائم مقام فاعلی قنده اولان ضمیر در که یانه راجع در نه کم (اعدلوا هو اقرب للتقوی ده
 هو اعدلوا به راجع اولدنی کبی (م) چون سقواما * جملہ الاستار مافضحت) سورة محمد اولان آیت
 کریمه دن مقبدر اول آیت بود (کن هو خالده فی النار و سقواما * جملہ قطع امعاء هم) کن هو خالده مبتد انک خبریدر
 مبتد امقدم مثل الجنة در تقدیر کلام امثل اهل الجنة کذل من هو خالده فی النار یکدر و باخود مبتد امحمد و فلک
 خبری اوله مقدم اولان (افن کمان علی یمنه) قرنه سبیله تقدیر کلام احال من کان مکرمافی الجنة کمال من کان
 هو خالده فی النار و سقواما * جملہ و دخی سقی اولنه ما حاره فقطع امعاء هم پس بونلر بغر سقر لری اول ما جم فرط
 سرارتدن قطع ایلد امدی بو حاله متصف اولنلر اهل جنة برابر میدر دیکدر معنی بیت چون سقواما چون لقمه بونلر ما
 حیدن سقی اولنه لرحله ستر لری قطع اولنه و باره باره قیلنه شول نسنه لردن او تری که رسوای اولندی قطع تفعلیل باندن
 فعل مجهول در قائم مقام فاعلی جملہ الاستار در مافضحت ده من اجله ما موصوفه افضحت افعال باندن فعل مجهول

انک صفی اولور تقدیر کلام قطعت جملہ استار هم لاجل الاشياء التي جعلت فضاحة لهم دیک اولور (منتهی) نازران
 آمد عذاب کافران * که جبران باشد امتحان * ناز اول سبب دن کافر لک عذابی کاید که جبرک امتحانی آتش اولور
 یعنی جبار و جبار دن من حیث القسوه اشده اولان قلبلری حق تعالی آتشه تلین و ترقیق ایلر سبی بودر که بیان
 پیورر (منتهی) آن دل چون سنک راما چند چند * نرم کفیم و غمی بذرت بند * اول طاش کبی قلبه بر نیچه نیچه
 کره نرم سوبلدک و لطف اوزره نصیحت ایلد باندی قبول ایلدی (م) ریش بدراداروی بدیافت رله * مر سر خررا
 سزدندن سن) مثلاً ریش بد ایچون اولر لک داروی بد بولدی یعنی یاره مز یاره نلک طمری یاره مز و تلج علاج بولدی که
 اول بد اولان ریشه لایق اولان داروی بد در مشهور و مشهور که اشک باشد نه کوی بک دیشی لایق اولور ایت دیشی
 طور کردیسی دید کاری ترکیه بو معنایه کوره در (م) الخبیثات الخبیثین حکمتست) زشت راهم زشت جفت و بابتست
 * خبیثات اولان اعمال واحوال خبیثین اولان رجال ایچون حکمتدر زشته هم زشت و قبیح جفت لایق در
 کما قال تعالی فی سورة النور) الخبیثات الخبیثین و الخبیثات و الطیبات و الطیبات و الطیبات (بآیت
 کریمه نلک ورودی خاصدر که حضرت عایشه رضی الله عنها نلک براتی حقه در و لیکن حکم عامدر و اکثر مثل مجراسته
 اجرا اولنور یعنی اعمال قبیحه و اقوال خبیثه خبیث اولان کسه ایچون در و خبیث اولان کسه لردخی احوال خبیثه
 و اعمال قبیحه ایچوندر و کذلک احوال طیبه و اعمال حمیده طیب اولان رجال ایچون در و طیب و طاهر اولان رجال دخی
 همان احوال طیبه و طاهره ایچوندر دیک اولور بابت لایق و هم جنس معنایسته در * منتهی * پس تو هر جفتی که
 می خواهی برو * بخور هم شکل و صفات او بشو) پس سن هر بر جفتی که استرسن یوری انک محوی و شکل و هم صفاتی
 اول یعنی جنس دن قبی فرقه به مایل ایسک انلرک شکله کیروب و انلرک صفیله متصف اولوب انلر میانه بخور اول
 منتهی * نور خواهی مستعد نور شو * نور خواهی خورشین و درو شو * نور استر ایسک نور مستعد اول حقدن دور
 اولق استر ایسک خود دین اولوب دور اول (م) ورره می خواهی ازین سخن خرب) سر مکش از دوست و از جد و اقرب
 * اگر بو خراب اولان زنداندن بر یول استرسن و قور تللی مراد ایلر سک سخن خریدن مراد دینا در دوستدن باش
 حکمه که واجب و اقرب پیور مشدر بو آیت سورة علقه آخر نه در تفسیری جملد را بک اولیلده مذکور اولمشدر
 (بقیه قصه زید در جواب رسول علیه السلام) * منتهی * این سخن بایان ندارد خیز زید * بر اراق ناطقه بر بند قید
 بو حکمت و معرفت سوزی نهایت طوغز قاتی ای زید ناطقه براتی اوزره قید و بند قیل یعنی قوت ناطقه بی میدان گفت
 و کوده نلک و یو ایلد کدن و اسرار سو بکدن بند ایدوب خاموش اول (م) ناطقه چون قاضع آمد عیب را * می دران
 پردهای عیب را * قوت ناطقه چون لقمه عیبی رسوای ایدیجی کله غیبک برده لری برتر * منتهی * غیب مطلوب حق
 آمد چند کاه * این دهل زن را بران بر بند راه * نیچه زمان غیب حقیق مطلوبی کادی یعنی حقایق اشیا ظاهر اولوب
 عالم غیبده مستور اولق نیچه زمان موت کانه به دل مطلوب الهی اولدی بو طاولجی بی سور بولی بغله یعنی طبل زن کبی
 اولان قوت ناطقه بی آشکاره ایدوب راه کلامی سدا یله * منتهی * نلک مران در کش عنان مستوره * هر کس از بندار
 خود مسروره * جمله و سر عتله سورمه عنان مستور اولق کلامی چلک اسب نطق ضبط ایلد مستور اولق یکدر
 هر کس کندی ظن و قیاسدن مسرور اولق یکدر (م) حق همی خواهد که نومیدان او * زین عبادت هم نکدر داندن
 حق تعالی استر که انک نومیدلری هم بو عبادتدن یوزد و ندر میه لری یعنی قرب الیه دن و رحمت رجائیدن مأیوس اولنلر هم
 بورجا ایلد اولان عبادتدن اعراض قیلدیلر (م) هم مشرف در عبادت های او (مشتغل کشته بطاعت های او) هم اول
 اللهلک عبادت نلر نده مشرف اولد قلی حالد انک طاعتلر نه مشتغل اولش اوله (م) هم بامیدی مشرف می شوند
 چند روزی در رکابش می دوند هم بر امید ایلد مشرف اوله لبر قیج کون انک رکابنده یلر یعنی اول امیدلر رکابنده یا خود
 حقیق طاعتی رکابنده سعی ایلدیلر (م) خواهد آن رحمت بتابد بر همه) برید و نیک از عموم مرجه حق تعالی استراول
 رحمت جمع سببک اوزر نه طوعه عموم مرجه دن یعنی رحمت عامه و رحمت واسعه دن که نلک و بد اوزره انک شمولی واردر
 (م) حق همی خواهد که هر میر و اسیر * بارجا و خوف باشند و خذیر * حق استر که هر اسیر و اسیر رجاء و خوف ایدیجی
 اوله لری یعنی اولر و صاخر طاعتلر نه مغرور اولدیلر و بد کردار اولنلر و عمل سیئه قیلنلر انک رحمتدن قطع امید قیلدیلر
 (م) این رجاء و خوف در پرده بود * تاپس این پرده برورده شود * بورجا و خوف پرده ده اولور تا بوبر پرده نلک اردنده
 هر امیر و اسیر برورده اوله و نشو و نما بوله (منتهی) چون دریدی پرده کو خوف و رجاء) غیب راشد کورفری بر ملا چون لقمه
 پرده بی برنه سن خوف و رجاء قی غیبک بر کورفری اشکار اولدی خلق اوزره یعنی خوف و رجاء به سی غیب و شهادت نلک
 مایشتند پرده موجود اولد لجه ثابت اولور چون لقمه پرده بی اوزره دن چال ایلدیه سن و عالم غیبک رونق و لطافتی آشکاره

کورمزی سن (فارجه البصر) بصری که سماواته ردایه حتی بالمعاینه مشاهده ایدوب شبهه و شباهه دن خلاص اوله سن
(هل ترى من فطور) سن کورمزی سن شقوق و صد و عدد برشی معلوم در که کورمزی سن (ثم ارجع البصر کرین)
اندنصکره بصری که رجعه بعد رجعه و کرة بعد کرة خلق سماواته رجوع قبل کورمزی سن و خلل کورمزی سن
(یقلب البصر خاسئا) بصری که سکا ذلیل و بعیید اولدیغی حالد رجوع ایلر (وهو حسیر) ای کلیل من طول
المعادرة و کثیر المراجعة معنی بیت حضرت خداوند کار قدس الله سره العزیز جناب عزت لساندن بیوررل چون
شکافم چونکم یارام و یاره یاره قیل آسمان ازاد رطه و کوری ظاهرده چون بکوم پس آسمان شق و یاره یاره
اولد قدنصکره نیجه دیرم هل ترى فیها فطور آسمانه نظر ایلد فطور کورمزی سن دیو نیجه دیرم حاصل کلام بودر که
اسرار غیبیه پیدا احوال آخرت هوید اولد قدنصکره نیجه قابلدر که آخرت و جنت وجهه و سائر احوال الله ایمان
کتورل دینه ایمان عالم غیبیه ایکن خوشدیر و خسه بعد العیان اولمز آمدی عارف صدورال احراق قبولال اسرار
معناسیله عمل ایدوب افشای و ازدن احتراز اید (منوی) تادیرن ظلمت فحری کسترند هر کسی روجانی می اورند
تا خلق بوظلمت دیناده فحری دوشیه لهر برکسه فحری ایلدیکی و قلبینک اعتقاد ایلدیکی جانبیه یوز کتوره (منوی)
* مدتی معکوس باشد کارها * شنبه رادزد اورد بردارها * برمدت اوله که کارل معکوس اوله مثلاً دزد شنبه بی
دارلر کتوره یعنی بودنی کیدوب مدت اخر ویه ظهوره کاد کده دیناده اولان کارل اکثری معکوس اوله و جوق کسه
ظن ایلدیکی شینک عکسی بوله مثلاً دیناده صوباشی دزدی داره کتورمک عادت اولمش و شهرت بولمشدی آخرت
اولد قدن بعض دزد اولور که صوباشی بی داره کتورمک کشف معناسی بوجهله اولور که مثلاً بری کاهمی مجر دتمت
ایله و یا خود غرض نفسه صوباشی دیناده اخذ ایلسه و بغیر حق غرض نفسه آتی داره کتورمک صلب ایلسه آخرتده
اول دخی اکاویه ایلر پس آخرت امری برعکس اولمش اولور و بمصرع مجر د کار آخرت برعکس اولمسنه مثال اولور
وهر اددیناده اکثر غالب کور دیکل کسه لری مغلوب مغلوبی کورمزی سن دیکل اشعار قبولر * منوی * تا که بس
سلطان و عالی همتی * بنده بنده خود ایدمدی * تا که بودنی دیناده زیاده عالی همت اولان سلطان و یا خود جوق سلطان
و جوق عالی همتلو برمدت کندی بنده سنک بنده می که توضیح معنی بودنی دیناده نیجه عالی همت سلطان اولور و انک
تحت یدنده نیجه بنده لاولور اول سلطان دیناده اول بنده یه حصار تله نظر قبولر و اول بنده اطاعت حقله کسب
سعادت ابدیه ایلر چونکم آخرت اوله اول بنده نک عند الله مرتبه می عالی اولور و اول سلطان اول کونده سفلی قاور
پس دیناده کندی بنده می اولنه آخرتده بندل کار و خدمت قبولر تا که انک شفیع اوله و یا خود بعض حسنات
اکا اعطایله و لهذا قال الله تعالی (یلد الهم من الله ما لم یکنوا یحتسبون * منوی * بندگی در غیب اید خوب
و کش * حفظ غیب اید در استعباد خوش * خدمت و بنده لک غیبیه خوب و کوزل کور غیبیک حفظی استعباده
خوش کور یعنی اقدیسنک برنده حضورنده دکل ایکن غایبده بنده لک ایلک حضورنده اولان بنده لکدن خوب
و لطیف در زراعتان قیلقد و طالب خدمت اولقد غیبی حفظ ایلک اولی و خوشدر نته کم ابن مسعود رضی الله عنه
حضرت نلندن روایت اولنور که یورمشلر (قال علیه السلام والذی لا اله غیره و ما آمن احدنا بانا افضل من ایمان
بغیب ثم قرأ علیه السلام (والذین یؤمنون بالغیب) بالغیبیه بالتباس ایچوندن ایمان ملتبس بغیب دیک اولور پس
بومعنا بی تفهیم ایچون بویتلری مثل موقعنده ایراد ایدوب یوررل * منوی * گو که مدح شاه کویدیش او * تا که
بر غیب بود او شرم رو * مثلاً قتی او کسه که شاه او کنده شاهک مدحی دیه تا اول کسه که شاهک غیبینه شرم رو اوله
و غایبانه آندن استحقاقیله * منوی * قلعه داری که کار ملک * دور از سلطان و سایه سلطنت * مثال آخر مثلاً
بردزدار که ملکک کارندن سلطان و سایه سلطنت دن دور اوله * منوی * پاس دارد قلعه را از دشمنان * قلعه
نفر و شد جمال بی کران * دشمنلردن قلعه بی حفظ طوبه قلعه بی بی کران و بیایان ماله صامیه * منوی * غایب از شه
در کار نغرها) همچو حاضر اونکه دارد وفا) اول قلعه دار نغزلر کارنده بادشاهدن غایب اولدیغی حالد نغرها در بندلره
و کد کاره در بر بادشاه باندده حاضر اولان کسه کی او قلعه دار و فانی نک طوبه (منوی) بیش شه او به بودازد بکران
که بخدمت حاضر ندر و جان فنان * بادشاهک قننده او قلعه دار خدمتده و استقامتده غیر یارندن به تر در که بادشاهک
خدمتده حاضر لرو جان نثار اید بیدر * منوی * پس بغیبت نیم ذره حفظ کار * به که اندر حاضری زان صد
هزاره پس غیبته نیم ذره کاری حفظ ایلک حاضر لقه اولان حفظ کارلک صد هزار ندن بکدر یعنی بادشاه حاضر
دکل ایکن انک امر نه امتثال قیلقی و غایبانه طاعتده و خدمتده اولتی انک حضورنده اولنلردن و جان کوروب
نیجه عطیه و احسان بولنلردن اولی و افضل در نته کم ابن مسعود رضی الله عنه حضرت نلری عصر نبوتنصکره کاوب

حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلمه غایبانه ایمان قیلنلرک ایمانی پسند ایدوب حضرت رسول اکرم صلی الله
علیه وسلم کورنلرک و مجلسنه حاضر اولنلرک ایمانی اوزره ترجیح ایلشدر نته کم محشی بیضاوی شیخ زاده مرحوم
یؤمنون بالغیب) آیت کریمه سنده بیضاوی نک ابن مسعود دن نقل ایلدیکی قول شریفک تحقیقنده دیر کاذ کر بن ابن
مسعود رضی الله عنه ایمان اصحاب رسول الله علیه السلام قال ان امر محمد کان بیننا من رأه والذی لا اله غیره ما آمن
کاهم کاذ کر بیدانه لا یحب فی ایمان من آمن و ایمانه بحضوره علیه السلام لما شاهد من المعجزات بل العجب بمن آمن به
ولم یشاهد شیاً من المعجزات فایمانه اشد اعتبار او افضل من ایمان من شهد * منوی * طاعت و ایمان کتون محمود
شد * بعد مر لاند رعیان مردود شد * طاعت و ایمان شمعی محمود و روح اولدی موتنصکره عیان وقتنده ایمان
مردود اولدی انکچون ایمان یأس مقبول دکادر * منوی * چونکه غیب و غایبی روپوش به * پس دهان بر بند
ولب خاموش به * حضرت نبی علیه السلام بنده زیده ایتدی ای زید چونکم غیب و غایب مستور اولقی بکدر بوسوز
اگرچه حضرت نبی علیه السلام جانبندن زیده واقع اولمشدر پس دهان ولکی بغله لب خاموش اولقی و ستر اسرار لدی
قیلکی بکدر ایکن هر زید مشرب اولان و افشاء اسرار و از قیلان عارفله دخی بونده تنبیه اولور تا که امانت خدایی
ناهار و بر میله لرو حقایق و اسرار مستحق اولمیلره اظهار قیلیمه (م) ای برادر دست زاد از سخن) خود خدا
پیدا کند علم لدن) ای قدراش الکی سوزدن کبر و طوط و دیکل علم لدن نقل ایلکدن حفظ آیت زیر تحقیق خدای
تعالی علم لدن پیدا ایلر پس بوعلم قیل وقال الله نقل اولتقدن ذوق و حاله بولمسی اولیدر بواجلدن خدای تعالی نک
پیدا و اظهار قیلیمه استدییکی عبدلک قلبنه قذف و ملهم اولمسنه و تعلیم قیلیمسنه تفویض اولنوب یسائندن فراغت
اولندی و بوحده یثله طاب علم لدن اولنلره تنبیه قیلندی (قال النبی صلی الله علیه و سلم علم الباطن سر من اسرار الله
وحکم من حکم الله یقذفه فی قلوب من شاء من عباده و رواه علی کذا فی الجامع الصغیر) (منوی) پس بود خورشید را
رویش گواه * ای شی اعظم الشاهداله * سورة انعامده اولان آیت کریمه یه اشارتدر (قل ای شی اکبر شهادة
بوایت کریمه نک سب نزولی بودر که قوم قریش بر کون بیغمبر علیه السلامه دیدیلر که یا محمد یودی و نصاری دیرلر محمدک
ذکر و وصفی بزم کاهزده بوقدر پس سنک شاهدک کیدر بویصوصده جناب عزت بوایت کریمه بی انزال ایلدی که
قل) دی یا محمد بولره (ای شی اکبر شهادة) نه شی اکبر در من حیث الشهادة (قل) دی بولره که (الله) اکبر شهادة شهادت
جهتندن جمیع شیلردن (شهادتینی وینکم) اول الله شاهد در بخله سنک ما بینزده اولان هر حاله معنی بیت بس
بود خورشید را کونشه کفایت ایدر رویش گواه یوزی اکا شاهد اولمسی ای شی نه شیدر اعظم الشاهد شاهدلرک
اعظمی الله درای شی مبتدا و الهه خبریدر پس جناب عزتک وحدانیتنه و وجود مطلقنه شاهدینه بر وفاتی
و انوار صفاتیدر) بافتاب توان یافت کافتاب کجاست * پس بولکلامدن انبیاء علیهم السلام و اولیای عظامک شهادتی
حقدن غیری اولقی احتیالی دفعدن اتری یوررلر که * منوی * بی بکوم چون فرین شد در بیان * هم خدا و هم
ملائک هم عالمان بویتده فی کلمه سی مقدم اولان ای برادر دست و ادا از سخن قولندن لازم کلان منفی بی نقی ایچوندن یعنی
بوقلمی سوزدن کبر و طوط و سوزم سوزم و اسرار لدی نقل ایلر چونکم بیانده و حضرت قرآنده قرین اولدی هم خدای
تعالی و هم ملائکه اولو العلم پس بزه جناب عزتک وحدانیتنه شهادت ایدر بزم شهادت حق شهادت غیری
دکدر زیر ارض شریفده جناب عزت ملائکه و علمائک شهادت کندی شهادتته قرین قیلشدر نته کم مضمون آیت
کریمه بی نظمه یه یوررلر که (منوی) یشهد الله و الملک و اهل العلوم * انه لا رب الا من یدرم) بوایت کریمه سورة ال عمرانده
در اولی بودر (شهد الله انه لا اله الا هو ای بین وحدانیتنه نصب الدلائل علیها یعنی جناب عزت وحدانیتنی تبیین ایلدی
مخلوقنه نیجه دلائل و براین نصب ایتمسلیله بعضر شهادتی حکم الله معناسسنه و بعضر علم الله معناسسنه المشلر
و ابن عباس رضی عنه حضرت نلری شهادتته بنفسه قبل ان یخلق الخلق یورمشلر یعنی اول الله شهادت ایلدی و یا حکم
و بیان و یا اعلام ایلدی که (انه) تحقیقا اول الله (لا اله) هیچ برعبود دسزای عبادت و مستحق اطاعت دکدر (الاهو)
الا اول اللهدر (والملائکه) و دخی ملائکه شهادت ایدر روحدانیت حقه بالا عتراف و الاقرار (واولوا العلم) و علم صاحب لری
دخی بحسب المرانب شهادت ایدر روحدانیت حقه بالا عیان و الاحتیاج علیها (فأعنا بالقسط) ای مقیال للعدل فی حکمه
یا عطاء کل ذی حق حقه بحسب استعدادده و استحقاقه بوقدر بوجه قائم شهدتک فاعلی اولان لفظه اللهدن حال واقع
اولور و اولوا العلمدن حال اولقدده جائز در و مدحیت اوزره منصوب اولقدده جائز در لا اله الا هو تکرار اولمسی تا کید ادا نه
توحید و مزید اعتناء تعجید ایچوندن (العزیز الحکیم) العزیز الذی یقر من یشاء من خلقه و الحکیم الذی یدر بحکمتنه
کل شی و بعطیه ما یدلیق به معنی بیت شهد الله الله شهادت ایلر و الملک دخی ملائکه و اهل العلوم دخی اهل علوم بحسب

شهدوسر که در هم یافتیم * تا سوری رنج جگر ره یافتیم * شهدوسر که بری بر لبه عتج اولوب سر کنکین اولدیغی کبی بندخی
 عتج اولدم و روحانیت بشریتله اختلاط قیلدم تا جگر ده اولان من ض جانینه یول بولدم ننه کم سر کنکین درونه
 داخل اولدقده علت صفرائی ازاله ایدر * مننوی * چون زعلت وار هیدی ای رهین * سر که رابکذا روی خور انکین *
 ای من صهرهین و قرین اولان کسه چونکه رنج و علتدن قور تله سن سر که بی ترک ایلد و غسل بی سر که دن من اوصفات
 بشریه وانکیندن من اوصفات روحانیه در چونکم طالب علل نفسانیه دن خلاص اوله من بینک مانند سر که اولان
 بشریت جانینه احتیاجی قالمز اول زمانده انک صافی شهد روحانیتدن اکل ایلسه اکا ضرر قیلز * می * تخت دل
 معمور شد پالک از هوا * بروی الرحمن علی العرش استوی * سورة طه ده اولان آیت کریمه به اشارتدر (الرحمن علی
 العرش استوی) الرحمن من فوعدر مدحیت اوزره تقدیری هو الرحمن استوی عرش ملک و سلطانلقدن مجازدر
 ننه کم در لراستوی فلان علی السر برای ملک وان لم یقعده علی السریر البتة یعنی اول رجاندکه ملک العرش واستوی
 علیه علماء امت حضرت علی کرم الله وجهه حضرت نرینک بوقولنی بوحملده مذهب مقبول عدایتلدر ننه کم بیوردر
 الاستواء غیر مجهول والتکلیف غیر معقول والا یمان به واجب والسؤال عنه بدعة لانه تعالی کان ولا مکان فهو علی
 ما کان قبل خلق المکان لم یتغیر عما کان (له ما فی السموات وما فی الارض) سموات وارضینک تقدیر شیرلی واریسه
 انکچوندر (وما ینهم ما و ما تحت الثری) دخی سموات وارضینک مابینده اولان و تحت اثراده اولان شیرلک جمیعسی انک
 ملکیدرمعنی بیت تحت دل معمور شد * کوکل تختی معمور اولدی پالک از هوا هوادن پالک اولدیغی حاله بروی اول
 کوکلک اوزرینه (الرحمن علی العرش استوی) عرش اوزره استواء استیلاسی کبیدر رجاندک بولید دیمک دخی وجهدر
 کوکلک تختی هوادن پالک اولوب معمور اولدی کوکلک اوزره (الرحمن علی العرش استوی) آیت کریمه سنک مفهوی
 حاصل اولور زیر اقلب المؤمن عرش الله در و کذلک استوی الله علی عرش وجود الکل بظهور صفتیه الرجائیة فی
 ووصول اثرها اذ الفیض العام من الی جمیع الموجودات * مننوی * حکم بدل بعد ازین بی واسطه * حق کند چون
 یافت دل این رابطه * بوند نصکره قلب اوزره حکمی بی واسطه حق ایلر چونکم کوکلک بوابطه بی بوله یعنی تحت دل
 هوادن پالک اولوب معمور اولد قد نصکره قلب اوزره حکمی بلا واسطه حق تعالی ایلر چونکم کوکلک حق تعالی به
 بومرته اتصال و رابطه بوله مادامکه دل هوادن پالک اولمیه حق تعالی انک اوزرینه حکمی و سابطه و اسباب ملاسه سیله
 قیلر (مننوی) این سخن پایان ندرد زید کو * تادهم پندش که رسوائی مجو * بواسرار و معارفه متعلق اولان سوزن پان
 طومر زید قتی تا کابند و یرم بولید دیو که رسوائی دبله و اسرار غیبی کشف الیمیه (رجوع بچکایت زید) (مننوی)
 زید را اکنون نیایی کو کریمت * جست از صف نعل و نعل ریخت * زیدی الان سن بوله من سنکه اول زید قاجدی
 وصف نعل بشریندن صیجادی و نعل دوکدی یعنی پای روحه نعل کبی اولان مقتضای طبیعتی و کفش صورتی قاع
 ایلدی (می) تو که باشی زید هم خود را نیافت (همچو اختر که بروخورشید تافت) سن کم اوله سنکه زیدی بوله سن زید هم
 کندی بی بولدی که کوکب کبی انک اوزرینه آفتاب بیلدرادی یعنی عند طلوع الشمس نجومک وجودی نه مرتبه محو
 و متلاشی اولور سه عاشقک وجودی دخی عند ظهور الحق اوله محو وفانی اولور بومرته به مشایخ مرتبه فنا تعبیر قیلور
 مننوی (فی ازونقشی بیایی نه نشان * نه کھی بیایی برا که کشان * بوییت فنا اندر فنا مرتبه سنه اشارتدر معنی
 بیت نه اول زیددن بر نقش بولور سن نه نشان و نه اندن بر صمان بولور سن صمان او غریسی بولنده یعنی بر اثر و علامت انک
 بولنده بوله من (می) شد حواس و ناطقه تابان ما) محو نور دانش سلطان ما) حسها و عقلها شان در درون (موج
 در موج لدینا محضرون) بزم حواس ظاهره و باطنه من و تابان اولان قوت ناطقه من سلطانمزلک علینک نورینک محوی
 اولدی اول حواس و ناطقه لری نور علم سلطانیده محو اولان کسه لک حسلری در ونده موج موج ایچره الله قننده
 حاضر لدر تته که جناب عزت کلبسی بزم قننده حاضر لدر دیدی سورة یس ده اولان آیت کریمه به اشارتدر (وان کل
 هج برئتی دکدر (لما جمیع لدینا محضرون) الا بزم قننده هج و عدر احضار اولمشلدر و بر آیتده دخی بیوردر
 ان کانت الا صیحة واحدة) یعنی نفخة اخیره اولدی (الا صیحة واحدة) الا صیحة واحدة اولدی (فاذا هم جمیع لدینا
 محضرون (می) چون شب آید بار وقت بار شد) انجم بنهان شده بر کار شد) بهشانرا و ادهد حق هوشها) حلقه حلقه
 حلقهادر گوشها) پای کوبان دست افشان در ننا) نازناران ربنا احییتنا * چونکه شب که کبر و اجازت وقتی اولور بنهان
 اولمش کواکب کار اوزره اولور یعنی قبی و ظهور آفتاب الهی ده حواس عاشقان خدا کا خفتاه الکواکب عند
 ظهور نور الشمس مختفی و زائل اولور چونکم قبی الشمس حقیقی مختفی و مستتر اوله و شب بشریت ظهوره که بنهان
 اولان انجم حواس انسانی بر کار اولور و تکرار وقت بار اولور و کالیف بوکئی بوکائی و شوش و مستغرق اولنله جناب

حق گیر و هوشلرین برر کوشلده حلقه لرحلقه حلقه اولدیغی حاله یعنی هر بری هوشلک هوشی و برلکده و محو
 کادکده انک کوش جاننه نیجه علوم و حقایق حلقه لری حلقه اندر حلقه اولدیغی حاله اعطا اولور انا فاقه مشایخ
 صوفیه بودر که عاشق محو کسه البتة نیجه حقایق و علوم انده حاصل اولق کرلک والا انک سکری سکر الهی اولم
 کما نقلنا عن الفتوحات فی درجه الصحو و مستغرق و بی هوشلر محو دن صفه و فسادن بقایه کادکاری حاله پای کوبان
 و دست افشان نشا و جدی زیاده ایلدکاری حاله ای بزم ربی اری احیا ایلدکد دیدکاری حاله کاورننه کم بعد موت
 الطبیعی و الاضطرابی جمیع ناس هوشه کاورلر و حیات بولورلر و کندی کارلرینه مشغول اولورلر پس بویا به کانجیه دل
 قنای معنوی و موت اختیارینک بیایدر چونکم بعد موت الاختیاری محو کلک بعد موت الاضطرابی بشریت
 و صورتیه کلمکه مشابه اولدیه در حال بعد موت الطبیعی اولان حیانتک بیانه شروع ایدوب بیوردر (می) آن جلود
 وان عظام ریخته * فارسان کشته غبار انکیتخه) اول دوکمش پوستلر و استخوانلر و قوروش فارسلا و لمش یعنی ننه کم
 بعد المحو عشاق الهی محو کادکده انک جلود و عظام جسمانیه لری فارسان میدان طریقت اولورلر و حیات
 ابدیه الهی بولورلر کذلک بعد موت الاضطرابی وقت نفخة الثانیة ده جلود و عظام ریخته فارسان میدان عرصات
 اولورلر غبار انکیتخه اولدقاری حاله و حیات جسمانیه لری بولورلر و شانلرینه مشغول اولورلر بوندن مقدم اولان
 بیت مؤمن حم ده اولان آیت کریمه به اشارتدر (وقالوا ربنا امتنا اثنتین) کافر لجه غده دیه لکه ای بزم ربی اری
 کزه اولدر دلک یعنی بریسی موی خلق ایلدیکیدر اولده و بری بعد انقضاء آجالهم موت طبعیه ایلدر (واحییتنا اثنتین
 و بری اری که احیا ایلدک بری حین ولادته اولان حیاتلدر و بری بعد الموت بعث و حشر ایچون اولان حیاتلدر پس
 حضرت عیسی علیه السلام بولکلاملری موجب ننه کم بیوردر (من لم یولد من تین لن یلم ملکوت السموات) سالک
 راه حق و ولادتین میسر اولمیه که مقصود بری ولادت معهود و بری دخی روح بوجود و محسوس و مشهوددن
 مولود اولمیه میسر ملکوت و جبروته دخوله قادر اولمزا فاما اول سالکان راه حقیقت و واصلان اسرار طریقه
 موت و فوات تعلقات بدنیه و مویقات و مهملکات شهوات نفسانیه دن خلاص اولوب انوار تجلیات ذات و صفاتله
 حیات جاودان بولدر قننده پای کوبان و دست افشان و نازناران جد و ثنائی خالق کون و مکان ایدوب دیه لکه
 ای بزم پروردگار من جد و سپاس و شکر بی قیاس اول جناب و اهاب الرجاء و الالتماسه اولسونکه (احییتنا اثنتین)
 بری اری که احیا ایلدک بری عالم عدمدن صحرای وجوده کتور مکملکه و بعده مهالک نفسانیه و مسالک شیطانیه دن
 خلاص ایدوب حیات جاودانله حق قیلدک (مننوی) حله ارنده اعدم سوی وجود در قیامت هم شکور و هم کنود *
 حله کتوردر عدمدن وجود جاننه قیامتده یعنی مقابردن قائم اولدقاری و قنده هم شکور و هم کنود یعنی زیاده شا کرل
 و هم زیاده کافر اولنلر (مننوی) سرجه می بیچی کئی نادیده * در عدم زاول نه سر بیچیده * باشکی نیچون بوکرسن
 و کور من لک ایلرسن یعنی حشر اولقدن و حیات ابدی بولقدن نیچون معرض اولوب تعالی ایلرسن عدمده ایکن
 اول باشکی چور مدکی یعنی عالم عدمده انست فیلس ایکن بوجوده کلمکدن معرض اولوب سر بیچیده قیلدک
 * مننوی * در عدم افشرده بودی پای خویش * که مرا کی برکنده از جای خویش * عدمده کندی ایاعکی صقهش
 و محکم با صمش ایلدک یعنی لسان حاله بولید بر دلک که بی کند و برمدن کیم قور بر یعنی عدمدن بی وجوده کیم کتوردر
 در دلک (مننوی) می نیی صنع ربانیت را * که کشید او موی پیشانیت را * سن ربانی اولان صنعی کومر سنکه حق
 تعالی حضرت تلی سنی آلنک صاچندن چکدی و عالم وجوده کتوردی موی پیشانیدن چکمک زیاده ضبط و تصرف
 ایتمکدن کاتدر (کافال تعالی مامن دایه الا هو آخذ بناصیتها * مننوی * تا کشیدت اندرین انواع حال * که نبود
 در کان و در خیال * حتی اول حکیم مطلق سنی بوانواع حال ایچره چکدی یعنی عدمدن سلاله طین مرتبه سنه اندن
 نطفه اندن علقه اندن مضغه اندن لحم و عظام لباسن کیوب ذی روح اولق مرتبه سنه اندن طفولیت اندن تکلیف
 لباسن کیوب محصل کلام طور ابعدا طور سنی هر مرتبه نیجه احواله تیردیکه سنک ظنک و خیالکده اولمش ایدی
 و بوحالات عجیبه فکر که دخی کلمش ایدی * مننوی * آن عدم اورا هماره بنده است * کارکن دیواسلیمان زنده است *
 اول عدم دأغا حضرت خدایه بنده و مطیعدرای دیو * کار و خدمت ایلد سلیمان علیه السلام دریدر یعنی
 ای نفس فرمان الهیدن معرض اوله و ترک طاعت ایدوب عصیان قیلد زبیرا سلیمان حقیقی یعنی حضرت حق حی
 و لاموت در و باقی و لا بقوتدر پس آنک طاعتندن اعراض ایلن طاغوتدر * مننوی * دیو سی سار دجفان کالجواب *
 زهره فی تادفع کویدیا جواب * دیو جفنه لردوزر جایسه لکبی یعنی کاسه لردوزر حوضلر کبی زهره سی یوق تادفع ایلده
 و اجواب سوبلیه بوییت سورة سبأ ده اولان آیت کریمه به اشارتدر (بعلون له ما یشاء) جناب عزت بیوردر که

بر سلیمان مسخر قیلد شیاطین و جنی ایشلر انکی چون هر نه دیلر سه * من بحار یب و غائبیل * محرابلردن
و صورتلردن محرابلردن مراد مساجد و سائر اشیاء رفیعہ در و غائبیلدن مراد سیم و زویر و احساس و زجاج و مریدن
انبیاء علیهم السلام و اولیای عظامک صورتلردن و زویر و یاسمجد و معبدلر نه یازوب کا نظرا بتلریدر انلرک شریعتده
جائزایدی (و جفان کالجواب) جفان جفنه نک جمیدر قصعه کبیره یه دیر لر جواب جایه نک جمیدر که حوضه دیر لر
یعنی دخی شیاطین و جن دورلردی حوضلر کبی جنافر پس حضرت خداوند کار قدس الله سره العز بر نفس اماره
صاحبلر نه بیورلر که آگاه اولک و کار و عملدن غافل اولک و قیاس ایلاک که بو عالم سلیمان حقیقیدن
خال اوله کرطوعا عبادت ایتز سکر کرهامر که سزی بر کار بدله مشغول قیله * مننوی * خوش رایش را بین چون همی
لری زبیم * مر عدم را نیز لرزان دان مقیم * کند یکی کور عدم اولقی خوفندن نیچه دتر رسن عدی دخی اللهک
خوفندن دایم در تریجیل هماندمکه وجوده کلمه که امر ایلیمه موجود اولور نته کم موجوده امر ایلد کده معدوم اولور
* مننوی * و نور دوست اندر مناصب می زنی * هم ترست آنکه جانی می کنی * واکرسن منصبلر اله اولور سن
و ملک و مالی زیاده قیلر سن هم خوفکند اولر که زیاده جان چکشیر سن یعنی هر بار که موت و فسادن خوف ایدوب مال
و منصبه کوکل قویه سن و دولت صوری و عیش فانی به مشغول اوله سن اول سنلک جان چکشیمکه سبب اولور زیر اهر نقدر
وصلندن لذتک و ارا یسه فرقتک المی اولقدرا اولور (مننوی) هر چه جز عشق خدای احسنست * کرشکر خوار بست
آن جان کند نیست * هر نه که احسن اولان خدایک عشقندن غیریدر کر صورتا شکر خوارلق ایسه ده معنا جان
چکشیمکه * مننوی * حیثیت جان ککندن سوی مرک آمدن * دست در آب حیاتی نازدن * جان چکشیمکندر
مرک جایته کلمه کدر بر آب حیاته ال اورمقدر یعنی مانند آب حیات اولان محبت خدایه و دامن صاحب هدایه تمسک
قیلمقدر * مننوی * خلقی را دودیده در خاک و عمارت * صد کان دارند در آب حیات * خلقک ایکی کوزی طیرا قده
و مودده در یعنی بر کسه اولد کد نصکره خالک اولور و فنا بولور دیوب نظر لرین انجی بومر ته به به حصر ایلیموت و قبردن
ایلر و شنه نظرا بر کور مرز لر آب حیاته یوز کان طور لر یعنی اول کسه لر که بود نباده آب حیات محبت و معرفتله قلبلرین
زنده قیلر له بر بعده بحسب الظاهر اولسه لر خلقی آتی اولدی و تراب اولدی دیر لر کر آب حیات ایچمشدرا کافنا و زوال
کمز اولن حیواندر عاشق اولمز دیسک محبت و معرفتک و علم و حکمتک آب حیات اولسنه نیچه سیک کان طور لر
و بوجهایند آب حیات یوقدر دیوب کند بلرینی چاه مرک و فناء یه اترل * مننوی * جهد کن تا صد کان کردد نود *
شب بر روز تو بخشی شب بر روز * جهد اله تا یوز ظن طقسان اوله یعنی تحصیل علم بقین ایلمکه سعی قیل تاسنلک شک
و شهادتکدن بعضی زائل اوله و ظن و کانک بر قاج مر ته از قاله کیچه یوری واکرسن او بویه سن کیچه کیدر یعنی
بویشریت کیچه سنده طریق حقه سلوک اله و قطع مراتب قیل اکرسن طریق حقه کتیزلک شب بشریت الدن
کیدر روز آخرت ظهور ایدر اند نصکره کار و عملک فائده سی اولمز * می * در شب تاریک جوی آن روز را * پیش کن آن
عقل ظلمت سوز را * اول روزی قرا کو کیچه ده ایسته یعنی اول روز حقیقی بو ظلمت بشریتده ایکن طلب اله اول ظلمت
باقی عقلی او کو که اله یعنی عقل معادی کندیکه قولور قیلوب واکانایع اولوب ظلمت نفسانیه دن خلاص اوله
کور روز حقیقی بوشد نباده بوله کور * می * در شب بدرنگ بس نیکی بود (آب حیوان جفت تاریکی بود) بدرنگ
اولان کیچه ده خوف اولک اولور آب حیات ظلمتک جفت و قرینی اولور یعنی شب رنگ اولان طبیعت کیچه سنده جوق
حسنات ظهوره کلوب مشهور در که آب حیوان ظلمت ایچره در پس ظلمات بشریتده آب حیات ابدیه موجود در آب
حیات ابدیه دن مراد ذوق ایمان و عرفان و لذت علم و ایه اندر (اومن کان میتا فاحیناه و جعلناه نوراعشی به
فی الناس کن مشله فی الظلمات لیس بخارج منها) آیت کریمه سی بو خصوصه شاهد و برهاندر * مننوی *
سر زخمتی کی توان برداشتن * با چنین صد تخم غفلت کاشتن * باشکی با تمقندن و او یومقندن جن قالد رمغه قادر اولور سن
بونک کبی یوز غفلت تخمینا ککله بیله یعنی بوقدر غفلت و معصیت ایلمکله مادامکه بیلسن باشکی خوابدن نیچه
قالد رسن و نه کونه احیای لیلی قیلور سن (م) خواب مرده لقمه مرده یارشد * خواجه خفت و دزد شب بر کار شد
* خواب اولمش لقمه اولمش بری بر نه بار اولدی خواجه ایودی و کیچه دزد کار و مصلحت اوزره اولدی دزد شدین
مراد شیاطین و جن اولور * مننوی * تو نمی دانی که حصان کیند * نارایان خصم وجودخا کیند * ای بی آدم
سن بیلر سنکه سنک دشمنلرک کیدر در ناریلر خا کیدرک وجودنک خصمیدر یعنی شیاطین که ناریلر در بی آدمک
عدولیدر * (مننوی) نار خصم آب و فرزند ان اوست (همچنانکه آب خصم جان اوست) آتش آبک و انک فرزند لرینک
دشمنیدر انجیلن که آب آتشک جانتک دشمنیدر فرزند ان بدن مراد آله نشو و نما و ان انسان اولور اگر چه حیوانه و نباته

دخی شامل اولور سه ده (مننوی) آب آتش را کشد زیرا که او * خصم فرزند ان اوست و عدو) آب آتشی دیر زیرا که
آتش آبک فرزند لرینک خصم و دشمنیدر * مننوی * بعد از ان این نار نار شهوتست * کاندرو اصل کاه و ذلتست * یونار
شیاطین دیکد نصکره یوناردن مراد نار شهوتدیر زیرا نار و شهوتده کاه و خطانک اصلی واردر * مننوی * نار بیرونی
بایی بقصد * نار شهوت تابدوزخ می برد خار جده اولان آتش بر مکه دار آله مرده و افسرده اولور اما شهوت آتشی صاحبی
دوزخه دلا ابلتور * مننوی * نار شهوت می نیار آمد باب * زانکه دارد طبع دوزخ در عذاب * نار شهوت و آتش
طبیعت آله ساکن اولمز زیرا که آتش شهوت دوزخ طبعی طور عذاب و المده نته کم جهنم طویعوب هل من مزید
نعره سن اورر کذلک شهوت نفسانیه دخی قناعت قیلیموب ما کولات و مشروبات جانبیه و حظوظ نفسانیت
طرفه بولد که حریص اولور * مننوی * نار شهوت راجه چاره نوردین * نورکم اطفأ نار الکافرین * شهوت نفسک
نار نه چاره ندر دین یویدر ای مؤمنلر منزله نور بکزا طفا ایلدی کافر لرک انشئی که اول سبب اشتعال نار بحیم اولان
شهوت نفس لئیدر کما قال علیه السلام تقول النار یوم القیامة جزیا مؤمن فان نورک اطفأ ناری (مننوی) چه کشد
این نار نور خدا (نور ابراهیم راسا زوستا) یونار شهوتی نه سونددر خدای تعالیکن نوری سونددر حضرت ابراهیم علیه
السلام نوری اوستاددوز یعنی ابراهیم علیه السلام قلبی اوزره اولان و قدم ابراهیم علیه السلام اوزره سیر قیلان
بر خلیل سیرت کسه نک نور جلدانی کندیکه دلیل اله * مننوی * تاز نار نفس چون نمرود تو * وارهد این جسم همچون
عود تو * تاسنک نمرود کبی اولان نفسک آتشدن سنلک بوعود کبی اولان جسمک قورتله * مننوی * شهوت ناری
براندن نک نشد * او بماندن کم شود بی هیچ بد * ناری اولان شهوت نفسانی سورمکه ناقص اولمادی یعنی ای خرج
ایتمکله و آنک مقتضاسنی و بر مکه اول کسک اولدی هیچ شکسز و چاره مز او قالمغله کم اولور و مقتضاسنی و بر مکه
ضعف و نقصان بولور * مننوی * تا که هیزم می نمی بر آتشی * کی بمیرد آتش از هیزم کشی * مثلاً تا کم سن بر آتش
اوزره هیزم قویاسن آتش هیزم چکینی السکدن جن اولور بلکه زیاده اولور و قوت بولور (مننوی) چون که هیزم باز کیری
نار مر * زانکه تقوی آب سوی نار برد) چونکه آتشدن هیزمی کیر و طونه سن نار سو نور زیرا که تقوی آبی آتش جایتیه
ایلمدی تقوی آتشک غداسی اولان هیزمی آتشدن حفظ ایتمک و بر هیز ایلمکدر آتسه غداسی اولان هیزمی و بر تمک
اکا صوابتمک کیدر زیر هیزمی حفظ ایتمک همان آتسه صوابتمک اوزر نه دو ککله برابر در چونکم تقواده دخی
اطفاء نار ایلمک صفتی موجود اولد یسه زانکه تقوی آب سوی نار بر دیور دیر تا معلوم اوله که غدای نفسانیه دن
بر هیز ایلمک آتش شوقی صوکی سو فندر بچیدر (مننوی) کی سیه کرد در آتش روی خوب * کونهد ککله کونه از تقوی
القلوب * خوب و زیبا یوز آتشدن جن سیاه اولور یعنی بر کسه نک وجه باطنی نار شهوت و اتدن جن سیاه اولور که
او کسه تقوای قلوبدن وجه باطنی اوزره ککله قویه و زهد و ورع زینتیه جمال روحی مزین قیلر (آتش افتادن
در شهر بایام امیر المؤمنین عمر رضی الله عنه (مننوی) آتشی افتاد در عهد عمر * همچو چوب خشکی خورد او چور *
حضرت عمر رضی الله عنه زمانده شهره بر آتش دوشدی حجری اول آتش قوری چوب کبی بردی * مننوی *
در قناد اندر بنا و خا نها * ناز اندر بر مرغ و لانه ها * اول آتش بنا و خانه ره دوشدی حتی اول آتش مر غل قناد لر نه
ویوه لر نه اوردی (مننوی) نیم شهر از شعلها آتش کرفت * آب می رسید از ان وی شکفت * شهرک نصفی
شعله لر دن آتش طوندی و یاندی اب اول آتشدن قورقدی و انشک بوشدت و غلنه سینه متعجب اولدی * مننوی *
مشکهای اب و سر که می زدند * بر سر آتش کسان هوشمند * اب و سر که مشکرفی اوردیدر انشک باشی اوزره
هوشمند اولان کسه لر (مننوی) آتش از استیزه افزون می شدی * می رسید اورا مدد از بی حدی * آتش عسادندن
زیاده اولور دی کویا اول آتشی بی حدلک عالمندن مدد یتشوردی * مننوی * خلق اسد جانب عمر شتاب *
کاتش مای غیر دهیج از اب * خلق حضرت عمر رضی الله عنه جانبیه سر عتله کلدیلر بویه دیو که بزم انشعز
هیج صودن سو یوزا کا چاره ندر * مننوی * کفت آن آتش زایات خداست * شعله از آتش بخل شماس
* حضرت عمر رضی الله عنه انلر ابدی اول آتش خدای تعالیکن علامت لرند در امامعنا سزلک بخلک آتشدن
بر شعله در (م) اب بکذارید و نان قسمت کنید * بخل بکذارید * کرا ل منید * صوی لرک ایلیمکز و قرا به نان
قسمت ایلیمکز بعض نسخه ده اب بکذارید بر نه اب و سر که چیست واقع اولمشدر یعنی اب و سر که ندر نان قسمت ایلیمکز بخلی
لرک ایلیمکز کریم آلر ایه کریمی اهلیم ایسه کریمزل و امسا کی لرک ایلیمکز دیدی * مننوی * خلقی کفتندش که
در یکشود ایم (ما سخی و اهل فتوت بوده ایم) خلقی اکادید بلر که قبولر عزی آتش ایزر یعنی و اهل فتوت اولمشدر (مننوی
گفت نان در رسم و عادت داده اید * دست از بر خد انک شده اید * حضرت عمر رضی الله عنه انلر ابدی نانی رسم

و عادتده و بر مشیت الله ایچون ال اچمشیز (می) بهر غر و بهر بوش و بهر ناز * نه از برای ترس و تقوی و نیاز *
بلکه سخاوت و تکریم و نذران و نازدن اوتری و جمعیت و کثرت ناسدن اوتری و نازدن اوتری در حق تعالی نیک خوفندن و تقوادن
و نیازدن اوتری دکلدر * منوی * مال نختست و بهر شوره منه * تیغ رادردست هر رهن مده * مال نختد روآنی
هر شوره قومه هر رهن نکه الله تیغ و برمه یعنی انسانک ملک کنده اولان مال نختم حسنا تدر کر الله بیوردی محله
القا با نر سکر ریع و محصول تور من فی المثل مال بر تیغ کبید و واهل فسق و عصیان رهن نذر مال خدای اهل هوایه
بذل و سخا ایلک رهن الله تیغ و بر مک کبید و و کونه سخا ایلین آتم و خائن اولق مقرر در * منوی * اهل دین را با زدن
زاهل کن * همشین حق بجو یا و نشین * اهل دینی اهل کیندن کیر و بیل حلق همشین و مقبرن استه انکله او فور
تا سلامت بوله سن * منوی * هر کسی بر قوم خود ایشار کرد * کاغه پندارده او خود کار کرد * هر یکسه کند نیک
قوی اوزره ایشار و سخا ایلدی ابله و نادان ظن ایلر که او خود کار ایلدی یعنی مجرد کند نیک مشر نه موافق اولان قومه
سخا ایلدی یعنی علم دینده نادان اولان کسه سخا و کرم ایلدم صنور حال بو که انک اشد بکی کار کند نیک خیا تنه
و عقوبتنه دلالت قبول ریز بر رضاء لوجه الله اولین و الله بیوردی محله و بر لین عطا و سخا صاحب نه عاقبت ندامت اولق
مقرر اولور پس لازمدر که سخی اولان کسه سخا و کار فی الله و فی الله ایلدوب عله خالص اوله و مخلص کلدر و اخلاص
نذر بو حکایه دن معلوم اولور (خداوند اخن خصم در روی امیر المؤمنین علی کرم الله وجهه و انداختن علی شمشیر از دست
* منوی * از علی آموز اخلاص عمل * شیر حق رادان مطهر از دغل * علم اخلاصی حضرت علی کرم الله وجهه
ورضی الله عنه حضرت نذران او کر حضرت حلق ارسلانی حیل و دغلدن بالیل * منوی * در غزایر پهلوانی
دست یافت * زود شمشیری بر آورد و شتافت * غزاده بر پهلوان اوزره ال بولدی یعنی غالب اولدی فوری شمشیری
بوقر و کتوردی و سرعت ایلدی (منوی) او خداوند اخن در روی علی * افتخار هر نر و هر ولی * او پهلوان حضرت
علی رضی الله عنک مبارک بوزنه خداوندی یعنی تو * و در دیکه اول علی هر نر و هر ولی مبارک افتخار ایدر
(منوی) آن خداوند بر رخ که روی ماه * سجده آرد پیش او در سجده کاه * اول پهلوان بر بوزه تو کرد بیکه ماهک بوزی
سجده ایلده جلک برده اول بوزل او * سجده کتور * منوی * در زمان انداختن شمشیر آن علی * کرد او اندر
غزاش کاهلی * فوری اول علی شمشیری لندن آندی حضرت علی کرم الله وجهه اول پهلوان غزا و محاربه سندن
کاهلک ایلدی (منوی) کنت حیران آن مبارزین عمل و زعفرودن عفو و رحمت بی محل * اول پهلوان حضرت علی
رضی الله عنک بوعلمندن حیران اولدی مجلس و مناسبتش عفو و رحمت کو ستر مسندن (منوی) کفت بر من تیغ نیز
افراشتی * از چه افکندی مرا بکذاشتی) اول مبارز حضرت علی کرم الله وجهه به ابتدای با علی بن اوزر به تیغ نیز
قالدرک نه سید شمشیری ال کدن براقده بی قودک * منوی * آنچه دیدی بهر از بیکار من * تاشدی تو سست
در اشکار من * او بنم جنم کدن بیکر نه کوردک تا بنی اشکار ایلکده سست اولدک و فراغت قیلدک * می * آن چه
دید که چنین خنم نشست * تا چنان برقی نمود و باز جست * اول ندر که کوردک که بویه غضبک ساکن
اولدی تا تجلی بر برق کورندی و کبر و صبر هدی * منوی * آن چه دیدی که مرا از ان عکس دید * در دل و جان شعله
آمد دید * اول نه شیدر که کوردک که بکا اول کورم کلک عکس و اثرندن بنم دل و جانم دید و ظاهر اولدی (منوی)
آن چه دیدی بر تر از کون و مکان * که به از جان بود و جسته دید جان * و اول کون و مکاندن بلندر نه کوردک که اول
کوردیک جانندن به ایدی و بکا جان بغشلیدی * منوی * در شجاعت شیر بان سستی * در مروت خود که داند کیستی *
شجاعت و مروت در لقه شیر بان سستی * منوی * در مروت ابرموشی بیه * کامد ازوی
خوان و نان بی شبهه * مثلاً مروت و جسته شده تیه صحرانده اولان موسایه منسوب ابر سنکه اول سخا بدن خوان
و نان بی شبهه و بی زحمت قوم موسی اوزره کادی * منوی * ابرها کندم دهد کاز اجهده * پخته و شیرین کند مردم
چونهد * ابر بغدای و بر ر که انی جهده مردم پخته و شیرین ایلر شهد * بی یعنی حالا ببولدک و ردیکی بغدای
زحمتدن خالی دکلدر که چه بارانی سخا ایدوب حیوانک وجود نه سبب اولور لیکن خلق انی نیچه زحمت و جهده
لطیف و شیرین ایدوب غذا مریه سته کتور * منوی * ابر موسی بر رخت بر کشاد * پخته و شیرین بی زحمت بداد *
اما حضرت موسی علیه السلام سخا بی رخت قنادی آجادی زحمت و مشقتش اول قومه پخته و شیرین و بردی
* منوی * از برای پخته خواران کرم * رختش افراخت در عالم علم * کرم پشش و حاضر بجایی ایچون انک رحتی
عالمده علم بولدی یعنی احسان محله عالمده مشهور اولدی (منوی) تا چهل سال ان وظیفه وان عطا * کم نشدیک
روزان اهل رجا * قرق یله دکن اول وظیفه اول عطا و اول اهل رجا دن بر کون ناقص اولدی * منوی *

تا هم ایشان از خسیسی خاستند * کند ناوتره و خس خواستند * حتی هم انلرخسین اسکرندن قالقدیلر براسه
وتره و مارول استدی لرنتمه که بومحله مناسب اولان کلمات و تحقیقات و احادیث و آیات بوجدلک اوایلنه قرب در خواستن
توفیق ادب بیانده می و ر ایلدر * منوی * امت احمد که هستند از کرام * تأقیامت هست باقی آن طعام *
حضرت احمد علیه السلام امتی که (کنتم خیر امة) فخواستند کرم امم سالفه (و کذلک جعلنا کم امة وسطا
لتکونوا شهداء علی الناس) مقتضای نسخه افضل ملل سابقه در قیامتده انلرا یچون بوطعام ربانی و من وسلوی
روحانی باقیدر (قال البضاوی فی تفسیر آیه المائدة وعن بعض الصوفیة المائدة هنا عبارة عن حقایق المعارف الالهیة
فانها اغذا الروح کما ان الاطعمة غذاء البدن) پس بومواید روحانی و حقایق و معارف ربانی محمد علیه السلام ایچون
لا یقطعدر (می چون امت عند ربی فاش شد) بطعم رستی کایت زاش شد) بوبیت شریف بوحید شریفدن مقبلسدر
روایت صحیح ایلدی ویدر که رسول علیه السلام صومده بر نیچه کوی کجه به ایصال ایدوب افطار ایتزلدی
اصحابدن بعضر تشبه قصد ایلد کارنده منع یوروب دیدیلر که ایا کم والوصال ثلث مرات یعنی وصالدن حذر ایلدک
دیدیلر اوج کره (قالوا فانک تواصل یارسول الله) دیدیلر که من کجه بی کوندزه او اشد در رسن یارسول الله (قال لستم
فی ذلک مثلی) بو خصوصه منیم کبی دکاسر دیدی (انی ایت عند ربی بطعمی و بسقیی) زیرا بن ریم قنده کجه لرم
بکا اطعام ایلدی واسقا ایلدی چونکم (ایت عند ربی بطعمی و بسقیی) حدیثی روایت صحیح ایلدی بین العلماء
فاش و مشهور اولدی حضرت پیغمبر علیه السلام حین بیتوتنه ده بکار بم اطعام واسقا ایلدی دیدیکی اول طعام باقی
و معنودن نگایه اولدی و اول طعام باقی و معنودن مراد تجلیات ذاتیه و صفاتیه سیدر و انوار غیبیه و اسرار لاریبیه
سیدر * می * هیچ بی تاویل این را در پذیر * تا در آید در کوا چون شهد و شیر * یعنی بعضی شرح بوحیدتی شرح ایدوب
و تاویل ستمه کیدوب در که بیتوتنه اولان طعام و شرابدن مراد حقیقه طعام و شراب و حقیقه اکل و شرب
دکلدر بلکه جناب حق اول حضرتک من اجنی بدل ما یحاله محتاج اولقدن و جوع و عطشه متبلا قیلقدن حفظ
ایلسنک صفی و روح محمد بنک بوطعام و شرابه عدم احتیاجک صورتیه در و بوصفت ایا کم والوصال قولنک موجب
همان اول حضرته مخصوصدر غیرک بونده اشتراکی بوقدر پس حضرت مولانا قدس سره العزیز بومذبه ذاهب
اولان علمای رد ایدوب یورور که هیچ تاویل سز بوحیدتک معناسنی قبول ایلد تا کم بوزازه شهد و شیر کبی لذت و ملیح
کله ا کربونک خلا فی معنی و بریلور سه بصل و سیر کبی قبیج اولور پس بوندن مراد بلا تاویل اکل و شرب روحانیه در که بدنه
دخی غذا اولور و بوا کل و شرب روحانی بی کرکسه جناب حق اطعام واسقا ایلسون کرکسه حضرت پیغمبر علیه السلام
اطعام واسقا ایلسون مقصود حاصل اولور (کما ان تقی بن مخلد صاحب کتاب السند رأی النبی علیه السلام فی المنام سقاء
لینا فصدق تقی بن مخلد رؤیاه واستقاء لنبنا) کذا قال الشیخ الا کبر قدس سره العزیز * می * زانکه تاویلست
و اداد عطا) چونکه بیند آن حقیقت را خطا) بوبیت هیچ بی تاویل بونی قبول ایلد دید کوری قوله علمتدر یورور که بی تاویل
بوحیدتک معناسنی و اکل و شربک حقیقه اولسنی قبول ایلد ایدن اوتریکه تاویل نفسده و اداد عطای الهی در چونکم
مول آیت و حدیثک حقیقتنه حل اولند قدغه خطا اولزسه تاویل و اداد عطای الهی و نعمت ربانی اولز بلکه او هام
و خیالات نفسانی اولور دیکدر زرا عند المحققین تاویل بر کلامی صرف ایلد کاکدر معنای حقیقت سندن بر آخر
معنایه که اول معنی کتاب و سفته موافق و کلامک ما قبله و ما بعدنه مناسب و مطابق اوله اکر اول کلامک حقیقت
معناسنده خطا کوریلور سه اکر حقیقت معناسنه حل اولند قدغه خطا اولزسه تاویل خطا در و حقیقتدن عدول
و مقتضای ظاهر دن بلا مرجح نکول جائز دکلدر مثلاً (بد الله فوق ایدعم) آیتی (وجاء ربک) آیت کریمه سی * کبی
آیتلور دخی فخلک الله البارحة و دخی مرصت فلم تعد فی حدیثی کبی حدیثلر که متشابه اندندرا کر حقیقتنه حل
اولنسه خطا و اکر کتاب و سفته موافق تاویل قیلنسه و اداد عطای خدا را ما بوا بایت عند ربی حدیثی کبی احادیث
شریفه حقیقتنه حل اولنسه خطا لازم کلز پس بو کونه اخبار لطیفه تاویل محتاج اولز فافهم مروری و شعبی بویتمده
بر آخر وجه اوزره معنی و بر مشلدر ما بومعنی اولدر مکر انلرک قولی شو وجه اوزره تعبیر اولنوب دینه زیرا که عطای
حق کبر و طوئان تاویلدر چونکم مول اول حقیقتی خطا کوره یعنی هیچ تاویل سز بوا بایت عند ربی حدیثی قبول
ایلد بونک حقیقت معناسنده و حقیقتنه حل اولنسنده خطا کورمه و انکار قیلد چونکم انک حقیقتنای مول خطا
کوروب تاویل قیلد سن سندن عطای حق کبر و برن تاویلدر می) ان خطا دیدن زضعف عقل اوست) عقل کل مغرست
و عقل جزو بوست) خویش را تاویل کن نه اخبار را) مغر را بد کوی بی کاز را را) بویتمد سوا ل قدره جو ایدر کان بر سائل
دیر که علمای ظاهر دن اکثرکسه بوحیدت شریفک شرحنده دیشلر که صوم وصال حضرت رسول علیه السلام

مخصوص در امتنه محظور در واکل و شرب اگر حقیقتنه جل اول نور سه ناقض صوم اولور پس معنای حقیقتنه
خطا و لایق تاویل لازم کور حضرت مولانا قدس سره العز بر جواب صواب و ربوب بیورر که بونک حقیقه
اکل و شرب اولسند خطا و بر مکات اول عالمک عقلنک ضعفند زبنا نقض صوم اولان طعام دنیوی وارضی
و سقندر طعام حقانی و ربانی ناقض صوم اولن و دخی وایاکم و الوصال واتی است کاحد کم دیلرندن اول حضرت
وارث کامل اولان کسه لردن بوطعام و شراب حقانینک منع اولسی و اول حضرت نه تخصیص قیلنسی لازم کلا اگر چه
صوم وصالنک تحذیر لازم کور و بوطعام و شرابه وارث اولد بجه اندن حذر قیلن واجب اولور پس عقل کل مغزدر
و عقل جزو معاشی قشدر قشربک حاتی و مقصودنی بیلر الاظن و و هم سله پس ای قشرب منزله سنده اولان مول
کندیکی اخبار رسول تاویل ایله اخبار رسولی کندی فهمکه تاویل ایله و کند و مغز یکهددی کازار معنایه دکل
یعنی قلت معرفتکه و عدم فهمکه اعتراف ایله و کازار معنایه قوت شامه عقل راجحه معنایه المدیغنه بدسویه
بو خسه حقیقت معنایه جل اولنسه معنایه خلل کور دیوتاویل قیلده دیمک اولور * مننوی * ای علی که جلده عقل
و دیده * شمه واک * و از انچه دیده * ای علی سنکه جلده عقل و دیده سن اول نسنه دنکه کور مشن بر شمه کیرودی یعنی
سیان ایله * مننوی * تیغ حلت جان مارا چال کرد * آب علت خالک مارا بال کرد * سنک حلتک تیغی بزم جانغزی چالک
ایلدی سنک علق آبی بزم جانغزی بالک ایلدی یعنی کفر و جهالت لو نندن بزم جسمدی طاهر قیلدی * مننوی *
باز کوردم که این اسرار هوست * زانکه بی شمیر کشتن کاراوست * کیر و سویه بیلور مکه بواسرار هودر زرا که شمیر سز
اولدر مکل کاریدر * مننوی * صانع بی آلت و بی جارحه و واهب این هدیهای راجحه * آلتسز و جارحه سز اولان
صانع بو ذورمخ اولان هدیه لک واهی جواب بو بیتدر (مننوی) صد هزاران می چشاند هوش را که خبر نبود و چشم
و کوش را * نیجه ویزیک می اذاقه ایلر هوشه که ابکی کوزه وایکی قولغه اندن خبر اولنر یعنی صانع بی آلت و واهب
بی ضنت عقل انسانه انواع اذواقی اطعام و اذاقه ایلر که اندن بو حواس ظاهره نک آکا هلمی اولنر * مننوی * باز گوی
باز عرش خوش شکار * ناچه دیدی این زمان از کردگار * کیر و سویه ای عرش اعلانک خوش شکار اولان طوغانی
تا بوزمان حضرت خدادن نه * کور دلس پس اول حضرت نک مدحنه باشلیوب دیدی (مننوی) چشم تو ادرال غیب
اموخته * چشمهای حاضران بردوخته * آن یکی ماهی همی بیند عیان * وان یکی تاریکی بیند جهان (وان یکی سه
ماه می بیند هم) این سه کس بنشسته یک موضع نم با علی سن شول انسان کامل و ولی فاضلسن که سنک اسرار غیبیه کات
ادرا کنه آموخته و حاضر اولنر کوزری بومر به ادرال اسرار ایلکدن بردوخته در تفاوت و انظار محققه در مثلاً
اول برکسه بر ماهی عیان کورر و اول برکسه آخر دخی بوجهانی تاریک و بر ظلت کورر و اول برکسه دخی اوج آبی
بر بر جمع کورر بی حال بو که بواج کسه بر موضعه اوتر مشلر در بوجه مناسب ایکی کونه معنی وارد بری بودر که برکسه نک
قوت با صره سنده بغایت ضعف و خلل اولسه اول کسه بوجهانی تاریک کورر ماهی کوره من و برکسه نک دخی قوت
با صره سنی بینا لکن قوت بصیرتی اعی اولسه اول کسه انجق محسوس اولان ماهی کورر برکسه نک دخی هم قوت
با صره سنی و هم بصیرتی بینا و کامل اولسه هم بو محسوس اولان ماهی کورر و هم بصیرتله تحت الارضدن خره نور و برن
شمسی کورر و هم شمسه نور و برن ماه اعظم یعنی عقل کلی کورر و بر معنی دخی بودر که اوج کسه بر موضعه اولسه لر قلت
معرفتی اولد بجهیون انوار بو حیددن بوجهانی خالی و تاریک کورر و بری دخی بصیرتله ماه توحید افعالی کورر و بری
دخی عین بقینله ماه توحید افعالی هم ماه توحید صفاتی هم ماه توحید ذاتی بر برده کورر سه ماهدن مراد ماه شریعت
و ماه طریقت و ماه حقیقت در دینسه ده وجهدن خالی دکلدر (مننوی) چشم هر سه باز و کوش هر سه تیز در تو آوران
و از من در کرین و هر اوج طایفه نک ظاهره کوزی آچی و قولغی تیز در با علی بونلر سکا تعلق اید بچی و بندن قاچقه در
یعنی بو ذرا و انسان اوج مر به صا حینک اعلی سنک جنابکه متعلقدر درک سن انلر هر برینک مر به سنی بیلور سن
و بندن غائب اولوب فرار قیللدر درک بن انلر حاتی و مافی البالی بیلزم (م) - هر عینست این عجب لطف خفیهست
بر تو نقش کرلر بر من بوسفت * بو کا و * که ظهور ایلدی عینک حیرمیدر و یا خود لطف خفیمدر لطف خفی
اکادیر که سببی معلوم اولده و هر عین کادیر که کوز سببی ادرال ایلدی شئی کوره که انک اصلی ندر فهم ایلکه قادر
اولیه یعنی بو حالته که الان ظهور ایلدی حیر عین میدر و یا خود لطف خفیمدر که عقل بونک سببی بیلز واصلنه واقف
اولنر سنک اوزر که نقش کرلر بزم اوزریمه بر بوسفت میدر و یا خود سکا نقش کرلر بکانتش بوسفت میدر بو بیت پهلوان
لسانندن حضرت علی کرم الله وجهه به خطاب اید بیلدر در مصرع ثانی و مصرع اوله وافی اولوب استفهام اولی
اولدر استفهام اولسه دخی جائزدر بوجه اوزر که دینه با علی بو حالت سنک اوزر که نقش کرلر دخی صورت زشتدر

ولهذا غزاق تفلدن بو حالت سببیه نفرت ایدوب اجتناب قیلدک لیکن بزم اوزریمه بر بوسفت کبی چیل و لطیفدر که
بن تفلدن خلاص اولدم و کفر و عصیانندن دخی نجات بولدم دیدی * مننوی * عالم ار جده هزار ست و فزون * نیست
این جده بر چشمی زبون * عالم اکراون سکزیک و کزیده در زیر اون سکزیک اولسند و اندن زیاده اولسند
اختلاف واردر محصل ما بعلم به الصانع بواون سکزهر بر نظره زبون دکلدر و هر کس بواون سکزیک عالمک
مشاهده سنه قادر دکلدر * مننوی * رازیکشای علی مرتضای * ای پس سوء القضا حسن القضا * ای اون سکز
بیک عالمک اسرار نه عالم اولان علی المرتضای آج و بو حالک حقیقتنی بکا کشف ایله ای سوء القضا حسن القضا
حسن القضا مر به سنده اولان علی کنده سنک سوء حاتی سوء قضا منزه سنه و حضرت علی رضی الله عنه کرم الله وجهه بی
حسن قضا منزله سنه تنزیل ایلش اولور و بومصرعه بوجه دخی جائز اولور که دینه ای علی سوء القضا حسن القضا
بکا حسن القضا واردر یعنی سنک سببیکه کفر و خصوصیتد نصکره ایمان و صلح و طاعت حاصل اولدی دیمک اولور (م)
یا تو ا کو انچه عقلت یافته ست * یا بکویم آنچه بر من یافته ست (یا سن سویه اول نسنه بیکه سنک عقلت بولمشدر باین
دیم اول نسنه بیکه بزم اوزریمه طوغشدر * مننوی * از تو بر من تافت چون داری نهان * می فشانی نور چون
مه بی زبان * سندن بزم اوزریمه طوغدی و لمعه اوردی نیچون نهان طور تر سن ماه کبی تکامسز نور صا حرسن یعنی
ساکت و بی نطق ایدن عالمه نور افشان اولوب وازاله ظلمات قیلوب منور ایلر سنک دخی نطق و بی تکلم بولوب نور و ربوب
ازاله کفر و ظلمت قیلوب دللری منور ایلر سن * مننوی * لیک ا کردر کفت اید قرص ماه شب روان از زود تر آرد براه
لیکن قرص ماه سوزه کله و کبجه ایله بول بوزر بیلر تیز بوله کورر یعنی ماه فلک هدایت اولان هر شدا کرسوزه کلوب
و هر ورله فالله دخی ارشاد ایلر سه نور علی نور اولور و هر ورلر اندن زیاده قوت قلب بولور (م) از غلط این شوند و از ذهل
بانک مه غالب شود بر بانک غول * هر ورلر ماه هدایتک حالا و لا اولان ارشادی سببیه غلظدن و ذهل و غفلتدن
ایمن اولور لر ماهلک بانکی غولک بانکی اوزر غائب اولور و شیاطینک اغوا و ذهلانی دفع قیلور مشهوردر که غول بیابان
بعض رهرو لری ظلمت شیده بول بودر و بوب طریقندن اخراج ایدوب بروادیده دلائل ایدر مش امامان تابان اولسه
و ساللره بولی کورسه انک قولنه اعتماد ایلز اگر بر حیل ایله انک قولنه میل ایللر اولد یعنی حینده ماه سوبلسه واکا
اوجمه غول بیاباندر بو حقیقت حالی نقل ایلسه سالک راه من بعد غلط و غفلت ایلز * مننوی * ماه بی کفتن چو نباشدر همتا
چون بکوبد شذو ضیا اندر ضیا * ماه چونکه سوبلکسز همان نور و ضیا سببیه رهتیا اوله چونکم ماه سوبلیه
و هر ورله حقیقت حالی نقل ایلیه ضیا اندر ضیا اولور (مننوی) چون تو بای ان مدینه علم را * چون شعاعی آفتاب
حلم را * یا علی چونکم اول علم مدینه سنک بایسن که سنک شان شریقه کده حضرت نبی علیه السلام (انامدینه العلم
و علی باهما) بیوردی چونکم حلم آفتابنک بر تو و شعاعین حلم آفتابنک من مراد حضرت رسول اکرم صلی الله علیه
و سلم در حلمی بر مر به اید بیکه حتی کفار و منافقین و اغلظ علیهم) دیورلر حلم ایدوب غلظت و شدت ایلکه امر بیوردی * مننوی *
باز بیاش ای باب بر جویای باب * تارسد از تو مشر اندر لباب * ای باب مدینه علم جویای باب اوزر مفتوح اول تاخشر لر
سندن لبلره ابریشه یعنی صورتده قائلر و اجساد حکمنده اولنر سنک ارشاد و هدایتکه عالم حقیقته واصل اولدر
و مغز نفزی بوله لر (م) باز بیاش ای باب رحمت تابند * بارگاه ماله کفو احد) حضرت علی رضی الله عنه اول پهلوان
خطاب ایدوب دیرلر که کشاده اول ای اللهک رحمتی بایی ای غیر الهیه ای اول کسه نک بارگاه کبی کابر احد کفو و نظیر
دکلدر بولده دینسه دخی جائزدر ای باب رحمت تابند مفتوح اول شول بارگاه که آنکه چون بر احد کفو و نظیر دکلدر
حضرت علی رضی الله عنه واکا وارث اولان هر ولی بارگاه الهی و باب اسماء و صفات نامتناهیدر بلکه نظر حق بینلر بقر سنک
هر ذره نک وجودی جانب خدایه بر در در رفته کم بیورر لر (م) هر هو اوزر خود منظر یست * نا کشاده که کود
کا نجادر یست * تا بکشاید دری رادیده بان * در درون هر کز نخبندان کان) چون کشاده شد دری حیران شود * هر ع
امید و طمع بران شود) جانب بویته و جنباب الوهیه هر هو اوزر مار آیت شیناد بنلره بر منظر و در بجهدر که بونلر
ابواب ذرات کاستاندر اسماء و صفات الهیهی مشاهده ایدنلر در که بونلر ابواب حقایق اشیا مفتوح اولمشدر اما ابواب
حقایق مادام که نا کشاده در کیم سوبلر که اول محله بر قبو واردر اسماء و صفات الهیه اندر و غما اولور دیده بان حقیقت
تا کیم برکسه به بر قبو اچدی انک در و ننده اصلا اکا قبو و املق کافی حرکت ایلز چونکم بر قبو اچلدی واکا بر شیندن
فتح باب اولدی اول کسه اول قیودن حقل مشاهده سنه حیران اولور و امید و طمع قوئی اول جانب بران اولور و اول
قبونه مقوله قبو اید بکن بیلور و بر سن اندن مشاهده قیلور لر * مننوی * غافل نا که بوبران کنج یافت * سوی

هر ویران از آن بس می شناسد * مثلا بر غافل ویرانه ده کج بودی هر ویرانه جانبیه او کجی بولد قد نصکره سرعت
 ایلدی اول امیدایله که اول ویرانه لده دخی کج بوله * مثنوی * نازدرویشی نیایی نو کمر * کی کهر چو بی زرد ویش دکر *
 کذلک سندخی ای درویش مادامکه درویش کده کهر بولیه سن وانه اولان کنز لا یفنایه واصل اولیه سن درویش کدن
 کیر ویش کهر طلب ایلرسن بومعنی دخی جائز در تابر درویشدن سن کهر بولیه سن چن بر آخر درویشدن دخی کهر طلب
 ایلرسن * مثنوی * سالها کرظن دود بای خویش * نکذر داش کاف بینمای خویش * نیچه پیلار اگرظن
 کند ای اغیار به یعنی صاحب ظن اولان کسه راه حقه اگر نیچه بی پیلار بای ظن و قیاسیه بلسه کندینک بر و نلرینک
 دلکندن ایلر و یکمز یعنی مادامکه ظن صاحبی یقین صاحبیه مقارن اولیه واندن علم یقینی تعلم قلیله انک ظنی بوری
 دلکندن ایلر و یکمز بوقه شامه روحانیه به واصل اولر و علم الیقین رایحه سنی استشمام قلیز * مثنوی * تابیدی نایدت
 از غیب بو * غیرینی هیچ بی بکو * تا کم عالم غیبیدن سنک بوریکه رایحه کلمیه وسکا حق تعالی عالم غیبک رایحه سنی
 استشمام ایلجک بر قوت روحانی عطا قلیله بورنکدن غیرینی هیچ برنسنه کور و رمسن دی یعنی مادامکه سکاد ماغ روحانی
 حاصل اولیه واول دماغ روحانیه جانک حق رایحه سنی استشمام قلیله انجق کوردیکک ظاهرده اولان بورنکدر
 و رایحه دخی آورسک ظاهرده اولان روایحدن رایحه الیغکدر غیرینی دکلدر (سوال کردن آن کافر از علی کرم الله وجهه
 که چون بر من مظفر شدی شمیر را از دست چون انداختی (م) پس بگفت آن نومسلمان ولی * از سر مستی
 ولدت یا علی) پس حضرت علی کرم الله وجهه به دوست و قریب اولان نومسلمان دیدی مستکک ولدت طرفندن
 یا علی دیدی ولی بونده قریب معناسنه اولق محله مناسبد (مثنوی) باز فرمایا امیر المؤمنین * تا بجنب جان بتن در چون
 جنین * که بیوریا امیر المؤمنین ناندده جان جنین کبی حرکت ایلیه یعنی رحم مادرده روح اولد قدده و حیات بولد قدده
 جنین نیجه حرکت ایلر سه بنم جانم دخی سنک نفس شریکدن حیات بولوب بقده جنبش و حرکت کله و طبیعت مادرندن
 فولد ایلر که متوجه اولد دیدی * مثنوی * عفت اختر هر جنین راندنی می کنند ای جان نبوت خدمتی * چونکه
 وقت آید که جان کیرد جنین) آفتابش آن زمان کرد معین بدی اختر بولیده ذکر اولان سبعة سیاره در (یت) قمرست
 و عطارد و زهره * شمس و مریخ و مشتری و زحل * صاحب تجربه اولان منجم بولیه تحقیق ایلر لدر که نطفه که رحم
 مادرده و سبعة سیاره دن هر بری علی طریق المناویه اول نطفه به خدمت و تربیت ایدر اولکی آی زحل تربیه ایدر
 ابکینی آی مشتری و اوچینی آی مریخ تربیه ایدر چونکم دردنی آی اوله و جنینک جان طومق رقی که آفتاب اکا
 معین اولور و تربیه قیلور پس جنین دردنی آید روح بولور و جنبش قیلور بشنی آید زهره و ثنی آید عطارد و بدنی
 آید قمر تربیه ایدر اندنصره نوبت بنه زحله دکر که سکر نیچی ایدر بنه برای کامل اول تربیه قیلور
 اندنصره نوبت مشتری به دکر پس طقوز نیچی آید متولد اولور اول نومسلمان لساندن بولکلامی ایراد ایلرندن مراد
 بودر که سالک ابتدای حالده جنین کیدر مظهر آفتاب حقیقت محذبه اولان شیخ کامل شمس برضما کی وسائر
 مشایخ و علما فجوم و کواکب سما کیدر پس جنین جان سالک اگر چه بر شیخ تربیه سنده بر کونه رنگ و شکل بولور
 اما تحت تربیه آفتاب حقیقه کامیجیه حیات ابدیه نشسته سن بوله من و بطن بشریه نده انک روحی حرکت قیلور پس
 بوفجوم محسوسه نک جنینی تربیه ایلر کله بطن مادره بولی معقول و معز ویدر کذلک فجوم فلک الهی اولان مشایخک
 دخی ارواح اهل سلوک تربیه ایلر کله باطن مریدینه اولان بوللری معنویدر که اول معقول و معنوی اولان بولدن انلری
 تربیه و تکمیل ایدر پس معانی آیات شریفه اولدر که بدی بیلدر رحم مادرده اولان هر جنبه بر مدت ای جان انلرک
 هر بری نوبتله خدمت ایدر چونکم وقت کله بطن مادرده جنین جان طونه آفتاب اول زمان اول جنبه معین اولور
 و جنین روحی حکمت الله برله آفتابک تربیه سنده مظهر اولدنی وقتده بولور * مثنوی * این جنین در جنبش آیدز آفتاب
 کافتابش جان همی بخشد شتاب * بوانه فرنده اولان جنین آفتابک تربیه سندن جنبش و حرکت کاورزرا که
 آفتاب کاعلی القور و روح بغشله * مثنوی * از دکر انجم بجز نقش نیافت * این جنین تا آفتابش بر نشافت * غیرینی
 کواکبدن بوجنین بر نقشدن غیرینی بولدی تا کم اول جنبه آفتاب بیلدر آمدی یعنی آتی تربیه ایلر که باشلندی
 (مثنوی) از کد امین ره تعلق یافت * در رحم یا آفتاب خوب رو * قننی بولدن اول جنین تعلق بولدی رحمه ایکن
 خوب روی اولان آفتاب تعلق سوال در جوابی بویقدر که بیورلر * مثنوی * از به نهان که دور از حس ماست *
 آفتاب بر رخ راس راه ماست * نهان بولدن جنین آفتابه تعلق بولدی که اول راه نهانی بزم حس و ادراکزدن
 دوردر رخ آفتابک نهانی جوقی بوللری وارد یعنی آفتابک هر شیعه معنوی بوللری وارد که اشیاک وجودی اول
 معنوی اولان طرفندن تربیه ایلر و اشیاک وجود نک دخی اول طرق معنویدن آفتابه تعلقاتی وارد کذلک آفتاب

حقیقینک تربیه سی و افاضه و اناره سی عقول و حواسدن خارج اولان بوللر ننددر و اشیاک دخی کانعلی اول معنوی
 اولان طریق ننددر پس آفتابک اشیا به و اشیاک آفتابه اولان طرق معنویه سنک بیاننه شروع ایدوب بیورلر (مثنوی)
 ان رهی که زیر ساید قوت از و * وان رهی که سنک شد با قوت ازو) ان رهی نه سرخ سازد لعل را) وان رهی که برق بچشد
 نعل را) اول بر بولدر که زیر زمینده التون اول بولدن غدا و قوت بولور و اول بر بولدر که سنک او بولدن یا قوت اولدی و اول
 بر بولدر که علی قمری دوزر و اول بر بولدر که نعل برق بغشله (مثنوی) وان رهی که بچخته سازد میوه را * وان رهی که
 دل دهد کالیوه را) و اول بر بولدر که میوه لری بچخته دوزر و اول بر بولدر که قورقغه قوت قلب و بر کالیوه اگر چه بون کسه به
 واجتی کسه به دبر بولنده می ادقورق معناسنه در نته کم اکثر و هام اولان کسه لری کیه اولد قدده خائف اولور لری لیکن
 کوندر اولوب آفتاب طلوع قیلد قدده قوت قلب بولور پس قورق کسه به جرأت وضعیف القلب اولنه قوت و شجاعت
 ویرمک دخی آفتابک خاصیتی اولدی لیکن نظر او انسه بوجه سی راه نهانیدن حاصل اولور * می * باز کوای باز بر
 آفر وخته * باشه و با ساعدش آموخته * کیر و اول پهلوان ایدی ای قنسادی شله لئش و جناح روحی نور خدایه منور
 اولش باز الهی کیر و سوله حضرت شاهه و انک ساعده او کرغش بوسری بیان الله (م) باز کوای باز عنقا کیر شاه
 ای سپاه اشکن بخودنی با سپاه * کیر و سوله ای شاه حقیقینک عنقا کیر اولان بازی ای کندی نفسیه عسکر صیچی
 سپاه معاونتله دکل یعنی حق تعالی سنک سنده بر مرتبه قوت و قدرتی وارد که بی معاونت سپاه مقدر ابر عسکری
 صغفه قادر سن چونکم بومر به صاحب دولت و مظهر ولایت سن بوسری بکا کشف ایلد دیدی بوجه اول
 پهلوان لساندن اول مظهر عجاایک و منبع غرایک فضیلت و شانی بیان اولور (مثنوی) امت و حدی یکی و صد هزار *
 باز کوای بنده بازت را شکار * یا لکتر بر امت سن و صد هزار سن یعنی بحسب الظاهر بر کسه سن و بحسب المعنی صد
 هزار کسه مرتبه سنده سن واحد کالاف و رجل بعدل الالاف قولی ماصدق حال کدر دیدی و فی الحقیقه جمیع
 عالمک قوتنی حق تعالی بر کسه ده جمع ایلر مستنکر دکر کافیل * بیت * ایس علی الله بمستنکران یجمع العالم
 فی واحد * و بوحیدت شریف دخی بومضوعی مؤید اولور قال صلی الله علیه وسلم عالم واحد شد علی الشیطان من الف
 عابد * و شاعرک قلیل اذا عدوا کثیرا داشت و اقوی دخی بویه محملدره استعمال اولور معنی مصرع ثانی بوسری
 کیر و سوله ای کسه که بنده سنک باز که شکار در یعنی بونده کینه سنک شهباز همکنک صیدی اولمشد بوسری اکابیان
 ایلد دیدی * مثنوی * در محمل قهر این رحمت زجیست * از دهارا دست دادن راه کیست * قهر محملدره بوجت ننددر
 از دهرایه دست و فرصت ویرمک کیمک طریقدر * جواب * گفتن امیر المؤمنین رضی الله عنه سب افکندن
 شمیر از دست چه بوده است دران حالت * مثنوی * گفت من تیغ ابری حق می زخم * بنده حقم نه مأورنم
 حضرت علی کرم الله وجهه او پهلوانه ایدی بن تیغی حق رضاسیچون اورور من حق تعالی نک بنده سیم ننگ بنده
 و مأوری دکلم (مثنوی) شیر حقم نیست شیر هوا * فعل من بردن من باشد * کوا * حقل شیری می هوا نک شیری
 دکلم بنم فعل بنم دینم اوزره شاهددر (مثنوی) مار میت ادر میت در حراب * من چو تیغ وان زنده آفتاب * محرابه ده
 بن مار میت ادر میت ام حراب یعنی محرابه درم قاعله بانک مصدردن بن فی المثل تیغ کی ام و اول اوربچی آفتابدر یعنی
 مار میت ادر میت مفهومنک مظهری ام قتال و حرابه بن تیغ کی بر آلت دست الهیده و اول اوربچی آفتاب حقیقدر
 نته کم حضرت نبی صلی الله علیه وسلم کفار جانینه براوج طیرانی ظاهرده ری ایلدی حقیقه قدده آتی راحی الله ایدی و اول
 حضرت بد قدرته بر آلت اولدی نته کم (و مار میت ادر میت و لکن الله ری) آیت کریمه می بومعنا به شهادت قیلدی بآیت
 کریمه سورة انفالده در تفسیری بوجلدله او ایلنه قریب وزیر حکایه سنده اعتراض مریدان بر خلوت وزیر سر خنده
 مذکور اولدی * مثنوی * رخت خود را من زره برداشتم * غیر حق را من عدم انکاشتم * بن کندی رختی بولدن
 قالدردم حضرت حقدن غیر یسینی بن عدم ظن ایدلم یعنی (کل شیء هالک الا وجهه) مقتضاستحه الان هر شیئی
 معدوم بیلدم (مثنوی) سایه ام کخدا ام آفتاب * حاجم من ناسم اورا حجاب * بن بر سایه ام فی المثل بنم کد خدا
 و صاحب آفتابدر یعنی سایه نیجه بی وجود ایلر و تابع آفتاب ایلر و وانه اولان حرکات و سکونات و هر کونه حالات
 افتابدن اولدی یعنی مقرر ایلر به دخی هر حال اول آفتاب حقیقدر ننددر بن انک باب سعادت نک در بانیم اکحجاب دکلم
 * مثنوی * من چو تیغ بر کهرهای وصال * زنده کرد ام نه کشته در قتال * بن فی المثل وصال الهی کوه لرندن بر تیغ
 کی ام جنگ و قتالده دری ایلرم دپلش ایلزم * مثنوی * خون نبوشد کوه تیغ مرا * باد از جا کی بر دمخ مرا * بنم
 تیغ کوه ری فان اورعزم را دبعیر حق سفک دما ایلر دیکدن کایه اولور باد بنم میغمی چن برندن ابلتور بنی باد هوای
 نفسانی بنم حجاب وجودی مقامدن نیجه کیده در یعنی تحریر که قادر اولم * مثنوی * که نیم کوهم زحلم و صبر و داد *

کوه را کی در بر باد تند باد * صمان دکام حلم و عدل و داددن جبل را سخن محکم بل طاعنی جبن قمار یعنی جبل را سخن باد
 صرصره مقامندن روده قیلز کذلک صاحب نمکینی باد هوای نفس مرتبه سندن آرمز واخذ قیلز * مثنوی * آنکه
 از بادی رود از جاسیست * زانکه یاد ناموافی خود بیست (اول کسه که برندن بریدن کید بر خسر در بر مخالف
 بل زیاد قتی چو قدر پس باد محالفدن مراد نه از لد یغنی سیاه شروغ ایدوب بیورر * مثنوی * باد خشم و باد شهوت
 باد آرز * بردار که نبود اهل نماز * غضب بلی و شهوت بلی و حرص بلی اول کسه بی ایلندی یعنی قایدی و اخذ اندیکه
 اهل نماز اولدی پس یونندن منعمهم اولان بود که بر کسه صحیح اهل نماز اولسه باد خشم و باد شهوت و باد آرزو نلر امثالی
 اولان آتی مقامندن از له قیلز دیک اولور زرا (ان الصلوة تنهی عن الفحشاء و المنکر) بیورر شد اول کسه بی که صلوة
 فشا و مکر کردن منع ابله آنک صلوة فی الحقیقه صلوة اولمز * مثنوی * کوه و غشی من بنیاد اوست و زرشوم
 چون کا بادم باد اوست * ای به لوان بن مرتبه نمکین و یقینده فی المثل کوه بن وارنم آنک بنیاد ایدروا کر که کبی خفیف
 اولسم هر جانه میل و حرکت قیلسم بن بادم آنک یاد ارادتید یعنی آنک ارادت و تصرفی بادنک کاهی ام بویه خفت و حرکت
 بغایت مقبولدر (مثنوی) جز یاد او نمیدمیل من * نیست جز عشق احد سر خیل من * اول باد شاهک باد ارادتندن
 و هوای محبتندن غیر به بنم میل حرکت و جنبش ایلز بنم عسکرم حضرت احدک عشقندن غیردی دکادر یعنی وجودم
 عسکر بنک سرداری آنک عشقیدر جله قوای روحانیه و قوای نفسانیه اکتان ایدر * مثنوی * خشم بر شاهان شه
 و مار اعلام * خشم راهم بسته ام زیر لکام * خشم و غضب باد شاهان از زره شاه و میرد و زره غلام و اسیر در غضبی هم
 لکام الله بغلشم یعنی غضب بنم مر کیدر (مثنوی) تیغ حلم کردن خشم زدست * خشم حق بر من چو رحمت
 آمدست * بنم حلم تیغی بنم غضب بونی اورم شد در حضرت حقل خشمی بکار رحمت کبی کلمه در یعنی چونکم بنم حلم
 خشم و غضبی از له قیلشد در خدای تعالی آنک خشم و قهری دخی بنم اوزریمه راحت و رحمت اولم شد در یونندن ایکی معنی
 منعمهم اولور بری بود که بن خشمی دفع ایتمکله خشم حق دخی بنم مدد دفع اولوب آنک خشمی برینه عین رحمت کاور
 دیک اولور بری دخی بود که آنک خشمی بکاه عین رحمت و قهری عین لطف و نعمت اولم شد در دیک اشعار قیلور که عشاق
 شایدر * مثنوی * غرق نورم کر چه سقم شد خراب * روضه کشتم کر چه هستم بوتراب * بوتراب حضرت علی کرم الله
 وجهه نک کتبه شریف لیدر بونکبه به باعث اولدر که بر کون حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلم فاطمه نک خانه
 سعادت کلوب سؤل ایلدیکه این ابن عمک یعنی ابن عمک نیرده در دیدی بیور دیکر بخله آنک مایتنده بر مقدار
 شکر آب واقع اولدی و کندی پس حضرت رسول علیه السلام در حال بر کسه بی آنک جست و چو نه حواله قیلد بلر علی
 الفور کلوب مسجدده یاورد یو خبر و بردی حضرت نبی علیه السلام کلوب کوردیکه اول حضرت باغش و اعضا و درشتی
 ترابه باغش بیور دیکر که قم بابا التراب قم بابا التراب پس اول زماند نیر و اول حضرت کنیت اولمش معنی بیت نوره غرقم
 اگر چه سقم خراب اولدی روضه اولدم اگر چه بوتراب یعنی اگر چه بوتراب و لیکن حقایق و معارف و اسرار و لطایف
 از هارنک روضه سی اولدم اگر چه صورت ظاهر من فانی و خراب اولدیه بهار انوار حقه مستغرق اولدم دیدی
 * مثنوی * چون در آمد علی اندر غزا * تیغ را دیدم نهان کردن سزا * چونکم غزاده بر علت کلدی و غرض نفس
 ظاهر اولدی تیغی نهان ایلدیکه و غزادن فراغت قیلانی لایق کوردیم * مثنوی * تا احب الله اید نام من * تا که ابغض الله
 اید کام من * تا که بنم نام احب الله کله تا که بنم مرادم ابغض الله کله * مثنوی * تا که اعط الله اید جود من * تا که
 امین الله اید جود من * تا که بنم حق و جودم اعطی الله کله تا که بنم وجود و ذات امین الله کله (م) بخل من الله عطا الله
 و پس * جله اللهم نیم من آن کس * بنم بخل الله و عطا الله در انجیق جله الله ایچون بن کسه نک ان و تابعی دکام بوابیات
 شریفه یو حدیث شریفه به اشارتدر که ابوامامه رضی الله عنه حضرت نوری روایت بیورر لقال علیه السلام من احب الله
 و ابغض الله و اعط الله و منع الله فقد استکمل الايمان کذا فی المصابیح (م) و المحبه لله میکنم تقلید نیست * نیست تخفیل
 و کان جزید نیست) و اول نسنه بی که الله ایچون ایلرم تقلید دکادر بنم ایلدیکم تخفیل و کان دکادر دیدی و معانی دن
 غیر دکادر بلکه اشد یکم کار تحقیق مشاهده اوزره در * مثنوی * زاجها و از نخوری رسته ام * آستین بردامن
 حق بسته ام * اجتهاددن و تحریدن قورلشم یعنی ظن و کانه اولان اجتهاددن خلاص اولوب قبله حقیقی مشاهده
 قیلشم آستین حق تعالی آنک دامننه بغلشم یعنی دست قلبی دامن امر حقسه محکم قیلشم آستین دن مراد دست
 و دامندن مراد امر الهی اولور (مثنوی) کر همی بر همی بینم مطار * و رهمی کر همی بینم مدار * اگر چه بر هم
 مطاری کورورم یعنی اگر چه روز ایلرم محل جولان و طیرانی مشاهده قیلورم و اگر دوران و جولان ایدم دور دوران
 ایدم جک بری کورورم (ی) و رگشم باری بد آنم ناچجا * ماهم و خورشید یشو * و اگر برونک حکم بیلورم

تا قنده ایلورم بن ماهم و آفتاب اوکده یشوادر یعنی آفتاب حقیقی بکار همدادر (مثنوی) یش ازین با خلق گفتن
 روی نیست * بحر را کجایی اندر جوی نیست * یونندن زیاده و بواسر ارحم کمدن ارتق خلقه سو بیکه وجه یو قدر
 زیر ابحر ارمغه صغمتی یو قدر خلقک فهملری جوی کبی و اسرار خدای بیکران کبیدر پس بحر اسرار خلقک جوی
 فهمنه صغمتی ممکن دکلد در فهملری یشدیکه مرتبه بود که اندن بر مقدار تعبیر اولندی * مثنوی * پست می کورم
 باند از عقوق * عیب نبود این بود کار رسول * سوزی خلقک عقلاری یشدیکه قدر ایلج سو بیلرم یو خصلت کامله عیب
 دکادر زیر رسول اکرم صلی الله علیه و سلم حضرت نلر بنک کاری بواولدی ته کم بیورر (نخن معاشر الانبیاء امران نزل
 الناس منازلهم و ان نکم الناس علی قدر عقولهم) و بر آخر حدیث دخی علوم و اسرار سولین عالمه امر قیلوب بیورر
 (کما للناس علی قدر عقولهم لا علی قدر عقولکم * مثنوی * از غرض حرم کواهی حشمو * که کواهی بند کان
 نه اردد و جو * غرض نفسانیدن بن حرو آزادم حرک شهادتی اثبت زبانه لر شهادتی ایکی اریه دکزننده نفس اولنلر
 شهادتی دخی عند اهل التحقیق امور الهیه و اموردی ده بنده صوری کبی مقبول دکلد * مثنوی * در شریعت
 مر کواهی بنده را) نیست قدری وقت دعوی و فضا) شریعت مطهره ده تحقیق بنده نک کواهلغه دعوی و حکم
 وقتنده بر قدر و قیمت یو قدر * مثنوی * کر هزاران بنده باشند کوا * بر نسجد شرع ایشا نرا بکاه * اگر هزاران قول
 سکاشاد اوله لر شرع شریف اندری صمانه طار تمز و شهادت لری مقبوله ایتمز * مثنوی * بنده شهوت بتز دیک حق *
 از غلام و بند کان مسترق * حق تعالی نک قنده شهوت بنده می بدتر و زشت تر در غلامدن و مسترق بنده لردن مسترق
 رق اولمش یعنی اسیر اولمش بنده لردن دیک اولور * مثنوی * کین بیل لفظی شود از خواجه حر * و آن زید شیرین
 و میرد سخت مر * زیر ابوطاهر ده اولان عبد مملوک افند دیکسندن بر لفظ ایلر حرا اولور و اعتققتک دیسه همدانم عتق
 و نجات مرتبه سن بولور و اول بنده شهوت شیرین دیر بولور زیاده آجی اولور و آنک موق قتی تلخ اولور * مثنوی * بنده
 شهوت ندارد خود خلاص * جز بفضل ایزد و انعام خاص * شهوت بنده می خود شهوتدن خلاص طو غزالله
 تعالی نک فضلندن و خاص انعام سندن غیر به * مثنوی * در چهی افتاد کا ترا غور نیست * و آن گاه اوست جبر
 و چور نیست * زیر بنده شهوت بر قیویه دوشد دیکه آنک غوری و قهری یو قدر و اول چاه آنک کاهیدر اول حالت اکا
 جبر و چور دکادر (مثنوی) در چهی انداخت او خود را که من) در خور قعرش می بایم رسن) اول بنده شهوت کبیدر سنی
 بر قیویه اندیکه بن آنک قعرنه لایق ایب بولمز مکه اول شهوت قیوسندن آتی اول سبیل خلاص ایلیم بوقیودن
 مراد الله اعلم جهنمه اولان غیا قیوسی اولم شد در که اهل تفسیر بویات کریمه نک تفسیر بنده تقریر ایشا در اول آیت
 کریمه بود که سورده مریمه حق تعالی بیورر (تخلف من بعدهم خلف اضاعوا الصلوة و اتبعوا الشهوات فسوف یلقون
 عیابا) روایت اولور که غیا جهنمه بر دبی یوق قیودر که جهنم اندن خوف ایلر و بو غیا قیوسنه تارک صلوة و تابع
 شهوات اولنلر داخل اولور بیورر مشلر * مثنوی * بس کم کراین سخن افزون شود * خود جکر چه بود که خارا خون شود
 بوسوز لردن فراغت ایدوب خاموش اولورم زیر ابوسوزا کر زیاده اوله جکر خود ندر که بوسوزک هیبتندن سنک خارا خون
 اولور * مثنوی * این جکرها خون نشد از سختیست * غفلت و مشغولی و بد بختیست * بوج کر لر خون
 اولدیه سختلقدن و کمال قسوتندر قلبک سخت وقایع اولمسته سبب غفلت و اموردنیایه مشغول اولقلتی
 و بد بختیست در بعض نسخه ده مصرع اول این جکرها خون نشدنه از سختیست واقع اولم شد بر تقدیر اوزر معنی
 بوج کر لر خون اولدیه سختلقدن دکادر یعنی غلظت و صلابتی اولدینی اجلدن دکادر بلکه غفلتندن و دنیایه
 مشغوللقدن و بد بختیست قدن خون اولدی دیک اولور (م) خون شود روزی که خوش سود نیست) خون شو
 آن قتی که خون می دود نیست * بر کون قان اولور که اکا خون اولق سود اولمز و فائده قیلز شول بروقت خون
 اولکه خون اولق مر دود دکادر یعنی بود نیاده کلام خدادن و استماع کلام انبیاء علیهم السلام و اولیای عظامدن خون
 اولین جکر بر کون خون اولور که اول کون بار و زاجل و با خود یوم قیامتدر ولیکن اول کون خون اولق مقبول دکادر
 پس ای قسوت قلب صاحبی اول کوندن مقدم حالا کلام اولیای عظامدن متأثر اولوب جکر لر خون اولسونکه
 الا آن جکر لر خون اولق سکا نافع و بر سوددر * مثنوی * چون کواهی بند کان مقبول نیست * عدل او باشد که
 بنده غول نیست * شرع شریفه چونکه بنده لر شهادتی مقبول دکادر شاهد عدل اولور که غولک قولی
 اولمیه غولدن مراد نفس و شیطاندر عدل بونده عادل معنایه در موصوف محذوف و تقدیری شاهد عادل دیکدر
 * مثنوی * کشت ارسلنا الشاهدین زدر * زانکه بود از کون اوجین حر * سورده اخر ایدم اولان آیت کریمه به اشارتدر
 قال الله تعالی فی حق نبیه (یا ایها النبی انا ارسلناک الشاهد و مبشر و نذیر و داعی الی الله باذنه و مبراج منیرا) یعنی

ای نبی مشاهد تحقیقاً بر سنی مبعوث اولدیغ کسه را ورزه شاهد اولدیغ حالده ارسال ایلد که سن بونلرک تصدیق و تکذیبینه و هدایت و ضلالتنه شهادت ایلرسن شهادت مقبوله الله معنی بیت نذرده یعنی قرآنده ارسال شهادت آیت کریمه سی اول نبی مکرم علیه السلام حقند نازل اولدی و شاهدات صفتیه حق تعالی اول حضرت یوسف قیلدی زیرا که اول حضرت عبدالنسیا و عبدالهوی و عبدالشوی دکل ایدی بلکه جمیع اکواندن سر ابن حرایدی پس شهادت مقبوله به حریب شریطد برنده حرص و شهوتک ناس اوزره شهادتی عند قاضی القضاة مقبوله د کادر پس (و کذلک جعلنا کم امة وسطاً لیکونوا شهداء علی الناس ویکون الرسول علیکم شهیداً) آیت کریمه سی کرچه عامه امت محمد خطابدر وایکن ذکر مطلق اراده مقید قیلندن اولوب خطاب بوجهل دن ناس اوزره شهادته مستحق اولنره و نفسی اعراض جسمانیسه دن واعراض شهوانیه دن آزاد قیلنره منصرف اولور و الله اعلم * منتهی چون که حرم خشم کی بندد مراد نیست اینجا بر صفات حق در * چونکم بن صفات نفسانیسه دن و اخلاق ذمیه دن حراً زادم خشم بی حق بغل و اسیر ایلر بومر تباه ده که بنم بونده صفات حقدن غیری بوقدر بر وکل * منتهی * اندرا کاراد کردت فضل حق * زانکه رحمت داشت بر خشمش سبق * بروکل زیراسنی حضرت حق فضل واحسان کی کفردن آزاد ایلدی بر خجای سبقت رحمتی علی غضبی غضبی اوزره رحمتی سبقت طوئدی (منتهی) اندرا ککنون که رستی از خطر * سنک بودی کییا کردت کهر * ای پهلوان بروکل شدیکه خوف و خطر دن قورتلدک مقدمه ماجر لایقهم ایلد که کییا سنی کهر ایلدی یعنی کفر و عصیان مرتبه سنک کبی بی قدر و بی اعتبار ایلدک حالاً عنایت اکسیری سنی ایمان و اسلامه کوهرا ایلوب مقبول اولدک * منتهی * رسته از کفر و خارستان او * چون کلی بشکفت سر و ستان هو * کفردن و انک خارستاندن قورتلشن هوا بغچه سنده برکل کبی آجل حقیقه حقیقه داخل اولوب کل کبی تازه رو و خندان اول * منتهی * قوسنی و من توام ای محشم * نعلی بودی علی راجون کشم * ای محشم سن بن سن و بن سن ته که حضرت نبی علیه السلام المسلمون کنفس واحده سیوردی شمدی سن علی اولدک علی بی نیجه قتل ایدم بی الا ان اسلامه داخل اولمق واسطه سیه بنه نفس واحده اولمق مرتبه سن بولدک پس سنی اولدر ملک کندی نفسی اولدر ملک کبی اولور پس بن کندی نیچون اولدورم دیدی * منتهی * معصیت کردی به ازهر طاعتی آسمان پیوده در ساعی * هر بر طاعتدن او بمعصیت ایلدک بر ساعده آسمانی طی ایلدک یعنی سنکه حین قتلده بنم یوزمه تو کک آتدک معصیت ایلدک لیکن رب معصیت خیر من الطاعة قولنک مصداقچه بر معصیت ایلدک که معنا نیجه طاعتدن خیر لودر اول صور تا معصیت و معصا طاعت اولان خصلت سبیه بر ساعده نیجه منازل و مراتبی قطع ایدوب ایمان و اسلامه مشرف اولدک و بنه اخوت مرتبه سنی بولدک دیدی * منتهی * پس بنم معصیت کان مرد کرد * فی زخاری بر دمدا وراق ورد * زاده بنمسته و مبارک معصیت در که اول معصیتی مرد ایلدی و اول معصیتدن رضا و رحمت ظهوره کادی کل اوراقی خارلردن بتیزی یعنی معلومدز که کل پیراقلری خارلردن بتر کذلک جوق معصیت اولور که اندن رحمت الهی و مغفرت ربانی حاصل اولوب اول معصیت صاحبی قرب حقه موصل اولور کاقبل کم من معصیت تورث الرحمة و وصل المغفرة * منتهی * فی کاه عمر و قصه رسول * می کشیدش تا در کاه قبول * مثلاً بویه د کلمه در حضرت عمر رضی الله عنک کاهی ورسوله قصدی اول عمری در کاه قبوله د که چکمدی فی کلمه می مصرع ثانی به مصرع اولور غنی کشیدش تقدیرند اولوب استفهام معنای ویریلور و حضرت عمر رضی الله عنک قصه می مفصلاً مشهور در ارجالی اولدر که دخی اسلامه دکل ایکن زمان جاهلیته ایکن ابوجهل و انک توابعی بر کون حضرت عمر رضی الله عنک خواهر ک حضرت محمد صلی الله علیه و سلمه ایمان کتور و ابابا واجدادی دینندن چقدی دیون تغییر ایلدیلر و اگر سنده غیرت اولیدی انلری قومزدک دیوسو ایلدیلر در حال غیرت کلوب شمشیرین الله الوب خواهر سنک ورسولک قتلنه قصد ایلدی و لا خواهر نه کاد کده برصد اشدیوب توقف ایلدی مکرکه تر قزنداشی اول حینده سورطه بی تلاوت ایلردی اول کلامی استماع ایلدکده قیلندن خشم و غضب بر مقدار زائل اولوب بوفی الحقیقه کلام مخلوقه بکرمزدیوب قلبنه ایمان اثرلری کلمکه باشلیدی لیکن کندی به دیدیکه بونک قتل آساندر اولامحمدی قتل ایدم اندن کرمه بوکا کم دیوب حضرت نبی علیه السلام جانبیه توجه ایلدی پس غضب شدیدله کاد کده حضرت نبی علیه الصلوة و السلامه انک غضبندن و قتل رسوله قصدندن خبر ویردیلر حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلم دفع ایلام کاسون برود یواذن و بروب حضرت نبی علیه السلامه مقابل کاد کده در حال اول حضرت برندن قاقوب (مرحبا یا عمر اهلا و سهلاً) دیوب آتی مینه سنه ضم ایلدکده روایت اولور که عمرک قلبنه سنده اولان کفر و عناد و خشم و فساد جیعا زائل اولدی و نور ایمان و اسلامه درونی طولوب بکار و قضاة یارسول الله بکا

اسلام عرض ایلد دیوب حضرت نبی علیه السلام کاتلقین کلمه شهادت ایلوب شرف اسلامه مشرف اولوب بومر تبه قدر و شرف بولوب اصحاب کزندن اولدیلر * منتهی * فی بسحر ساحران فرعونشان * می کشید و کشت دولت عونشان * مثال آخر بویه د کلی که ساحر لک صحری سبیه فرعون انلری کتیدی جانبیه چکدی و دوات انلره عون اولدی و حضرت موسی عامه السلامه ایمان کتور و برینه انلرک صحراری سبب اولدی و شهادت مرتبه سنه ایصال قیلدی (منتهی) کزنبودی صحرشان آن بخود * که کشید ایشان بقرون عنود * اگر انلرک صحری و اول انکار ایلیدی بخود عناد و انکار معنا سنه در انلری فرعون عنوده کیم چکدی یعنی انلری فرعون عنود جانبیه ساحر لکری و بخود لکری چکدی چونکم فرعونک یاتنه کلوب حضرت موسی علیه السلامه مقابل اولوب انک معجزات باهره سنی کوروب نبی صادق اولدیغنی بیلد کارندن ایمان کتور و دیر حتی کندی بری مرتبه سنه باده یوردیلر * منتهی * کی بدیدندی عصاره معجزات * معصیت طاعت شدای قوم عصا * اگر ساحر لک صحری اولمیدی انلر عصایی و معجزاتی حق کوروردی چونکم بونلرک صحری ایمانه کلمر نه سبب اولدی معصیت طاعت اولدی ای عاصیلر قوی * منتهی * ناامیدی را خدا کردن زدست * چون کتونه مانتد طاعت آمدست * حضرت خدا لاتقنطوا من رحمة الله ان الله یغفر الذنوب جمیعاً) آیت کریمه سیه ناامیدلکنا بوبین اورم شد چونکم کاه طاعت مانتدی کلمدر کاه طاعت مانتدی کلمنی بویه له تفسیر یوردیلر * منتهی * چون مبدل میکند اوسمات * طاعتی اش میکندر غم و شان * چونکم اول خدای عزوجل سیأتی حسناته مبدل ایلر کاقال الله تعالی فی حق التائبین عن الذنوب (فاللک یدل الله سیأتهم حسنات) اول سیأتی علی رغم الوشاة بر طاعت ایلر و شاة و اشینک جمعیدر و اشی غمازه دیر لوبو محله شیاطین مراد اولور یعنی شیاطینک کورلک کتونه حق تعالی سیأتی طاعتاته تبدیل قیلر دیک اولور * منتهی * زین شود مر جوم شیطان رجیم * وز حسدا و بطرقه ددد در نیم * رجیم اولان شیطان بوندن اوتری مر جوم اولور حسدنندن اوچا تیراکی باره اولور شیطان رجیم رحیم اولان اللهک سیأتی حسناته تبدیل ایلدیکنی کوره بوسیددن مر جوم و مدح و حور اولوب حسدنن باره باره اولوب ایکی باره لور زرا کندی انلری مقهور اولمق بانه ایلدیکنی سهی و کوششک جله سی ضایع اولمش (منتهی) او بکوشد تا کاهی پردر * زان کتونه مارا بچاهی آورد * اوشیطان سهی و کوشش ایلر تا بر کاهی سبیه تر سیه ایلله اول کاهدن بزنی برقیویه کتوره و اکابر اغه * منتهی * چون ببیند کان کتونه شد طاعتی * کردد اورا نامبارک ساعی * چون کوره که اول کاه بر طاعت اولدی اول وقت اکا نامبارک بر ساعا اولور (منتهی) اندر امن در کشادم مر ترا * تف زدی و تحفه دادم مر ترا * پس حضرت علی کرم الله وجهه بنه اول نومسلان ولی به دیدی ایچر کل و علم شهر نه داخل اولک بن سکا قپو اچدم سن بنم یوزمه تو کردک و بن سکا تحفه و بر دم * منتهی * مر جفا کر اچنینها میدهم * پیش پای چپ چه سان سری نیم * تحقیق جفا کر اوانه بونک کبی احسانلر و بر دم صول اباعل و کتونه وجهله باش قورم پای چیدن مراد عصیان جفا یله حضور نه قدم قوبن کسه دن کتویه اولور یعنی تحقیق جفا کر اولنره بونجلیلری و بر برم و پای چپ مشابه سنده اولان جانی و ستم کر ره کوره کتونه وجهله باش قورم و اسأ انلری مقابله سنده احسان قیلورم (منتهی) پس وفا کر اچه بنم توبدان) کچه و ملکههای جاودان) پس وفا کر اولنره نه بغشلام سن ییل و محبت و صفایله کتونه کونه احسان ایلرم بوندن استدلال قیل ایدی کتبلر جاودانی ملکهکر و بر برم و آتی حیات ابدیه و سعادت سرمدیه مرتبه سنه ایر کور برم (کفتن پیغمبر صلی الله علیه و سلم بکوش رکابدار امیر المؤمنین علی کرم الله وجهه که کشتن علی بردست تو خواهد بود (منتهی) من چنان مردم که بر خونی خویش نوش لطف من نشد در قهر نیش * حضرت علی کرم الله وجهه اول نومسلان اولان ولی به کندی سنک کمال مر و تنی و غایت فتوتی بیان و سائر ناسه ارشاد ایچون یوردیلر بن انجیلین مر دمکه کندی قائم اوزره بنم لطفم نوشی قهر نه نیش اولمدی یعنی نوش کبی اولان لطفم آتی قهر ایلدکده نیش کبی اولمادی و آتی رنجیده قیلدی * منتهی * کفت پیغمبر بکوش چاکرم * کور در روزی ز کردن این سرم * حضرت پیغمبر علیه السلام بنم چاکرم قولغنه دیدی چاکر و رکابداردن مراد ابن ملجمدر حضرت نبی علیه السلام انک کوشنه دیدیکه سن علی بی برکون قتل ایلرسن و بندخی بیلدیکه اول چاکرم بنم باشی برکون کردنمن کسر مصرع نانینک مصرع اوله مر بط اولمنه و مناسب کلمنه بولکلام برینم ماده تقدیر اولور شرعده ضرورت اولد بیچون و قهر نه کلام بوتقدیر اولمان کلمانه دلالت قیلد بیچون بینم مادن حذف اولوب اختصار مطلوب قیلندی (منتهی) کردا که آن رسول از وحی دوست * که هلاکم عاقبت بردست اوست * دوستک و حیندن اول رسول نبی اکاه ایلدیکه بنم هلاکم عاقبت انک الله در (منتهی) او همی کوید بکش

پیشین مرا * تا سید از من این منکر خطا * اور کابد از چو نه که حضرت رسول علیه السلام در نوکلامی استادی
 نکاد بر دی بی با علی مقدم اولدر تا بوقیج و نامعقول خطا بدین کلیه و صادر اولیه (منوی) من همی گویم چو من لکن
 زنت * با قضا من چون توانم حیل جست * بن کادیرم چون که بنم مرگ و هلاکم سندر قضا حق من حیل
 ایتم که نیجه قادرا ولورم * منوی * او همی افتد به پیشم کای کریم * مرا کن از برای حق دونم * اور کابد از بنم
 او که دوشردی بویله دیو که ای کریم بی الله ایچون البته ایکی باره ایله * منوی * تانه آید بر من این انجام بد * تا سوزد
 جان من بر جان خود * تا بواججام بدیعنی سوء خاغه بنم اوزرعه کلیه تا بنم جانم کند بی جانی اوزره یا تمیسه و بویله فعل
 شدمه مظهر اولیه * منوی * من همی گویم برو حیف القلم * زان قلم پس سر نکون کرد دلم * بن رکابد از ایدردم بوری
 جف القلم بمانت لاق در یعنی قلم اعلی شول کاره که سن اکاملاق اولور سن و عاقبت آتی اجر اقلور سن قلم ازله انک
 اوزر نه جاری اولدی و قورودی جف و قلم اول کار ازله ثبوتندن کایه در بر و فجا و ضم را ایله اوقتی دخی جائزدر
 بروا می حاضر اولوب کیت معنای و بر لسه دخی جائز اولور اول قلمن چوق علم باش آشغه اولور بر قلم الهی لوح
 محفوظه هر نه یازدیه متغیر اولوب البته انسانک باشنه او کور * منوی * هیچ بغضی نیست در جانم ز تو * زانکه
 این را من نمیدانم ز تو سندن بنم جائده هیچ بر بغض بود ز بر که بوقتی بن بیلزم سندن (م) آلت حق تو فاعل دست حق
 * چون ز من بر آلت حق طعن و دق * و سن حق تعالی نیک آلتین و فاعل دست حق تعالی نیک آلتی اوزره نیجه
 طعن و دق اورم چون که حضرت علی کرم الله وجهه کندینک مقبول اولمسی و اول قاتلک قتلنی قضاء حق اسناد
 ابدی قاتل جانندن بر سوال لازم کادیکه اول سوال بودر که انک لسانندن حکایه بیورر * منوی * گفت او پس
 آن قصاص از هر چیست * گفت هم از حق آن سر خفیت * اول قاتل حضرت علی کرم الله وجهه به دیدیکه چون که
 حقیقه کار بویله در پس قاتله بوقصاص نندن او تریدر حضرت علی کرم الله وجهه کا جواب و بر و باندی قصاص
 هم حضرت حقد در و او بر خنی سر در که هر کسک فهمی انک ادرا * کمنه قادر اولم * منوی * کر کند بر فعل خود
 او اعتراض * ز اعتراض خود بر و باندی * او کر کندی فعلنه اول اعتراض ایلر سه کندینک اعتراضدن با غچه
 سور و عو ضطر ظهوره کتور و بکلانک نکتسه سی و سری اولدر که حضرت حق فاعل حقیقی و اشیا انک دست قدرنده
 بر آلت کیدر بخت بر شی واسطه سیله اول فاعل حقیقی بر فعلی ظهوره کتور سه و بر جانندن کندی ارادتیله ظهوره
 کلان فعله و اول فعلک آلتیه اعتراض ایلر سه اول اعتراض عبث و بیپوده د کادربلکه نیجه حکم خفیه بی متضمندر
 اول کندینک اعتراضدن نیجه ریاض اسراری ظهوره کتور و روانده نیجه کونه حکمت و صفتلر سور و که عقول انسانی
 انک ادرا کنده عاجز اولور * منوی * اعتراض او را سد بر فعل خود * زانکه در قهرست و در لطف او احدی * کندی
 فعلنه اعتراض ایلک کالایق اولور بر را که قهرده و لطفده اول خد افر و و احد در انک ملک کنده کسه نیک شرکتی بودر
 (منوی) اندرین شهر حوادث میراوست * در مالک مالک تدبیراوست * و حوادث شهرنده میرا و در حوادث شهرندن
 مرا جمیع کائنات موجودات در یعنی جمیع کائنات موجودات شهرنده همان حاکم و امیر اولدر جمیع مملکتلر ده
 همان مالک تدبیر اولدر * منوی * الت خود را کراوش کنده * آن شکسته کشته را نیکو کند * حضرت خدا
 اگر کندینک التی صیه اول شکسته اولمش او و در است ایلر یعنی مثلا بر قاتلی قصاصله شکسته قیلسه واکا فاهر
 اوله نوع اول قهرلر ختمنده اول قاتله منفعت وارد (م) رمز نسخ ایة او نسیها * ثات خیرا در عقب بی دان مہا
 مانسخ من آیه او نسیها) کلامنک رمزنی و رمزنی انک عقبنده (ثات بخیر منها) رمزنی ای اولویل اگر چه بوایت
 کریمه نیک ورودی آیت منسوخه قرآنی حقدده واقع اولمش در لیکن معنای باطنیسی جهندن صحایف کونده واقع
 اولان آیت الهیه دخی شامل اولور بخت حق تعالی بوجعفا کوانده مسطورده اولان آیتندن بر شینک ایت وجودنی
 نسخ و ازله ایلر (ثات بخیر منها و مثلها) موججیه یا اول وجوددن خیر لوسن روزا خرند ظهوره کتور و یا خود
 انک مثلنی کتور و دیک اولور و بوایت کریمه نیک تفسیری و بر افر و اوزره تحقیقی بوجلک اولبته قریب باز کفتن
 بانز کان باطوطی سر خنده می و را بلسدر (م) هر شریعت را که حق منسوخ کرد * او کابد و عو ض آورد (م) مثلا
 هر شریعتی که حق تعالی حضرت تلمی منسوخ ابدی اول خدا فی المثل کبابی کیدردی واکا عو ض و بدل کل کتوردی
 یعنی منسوخ اولان شریعت کویا کبابی ایدی و انک بر نه کلان شریعت انلردن خبر لورنم البدل کل کبابی در که اول
 جمیع شریعت اسرارنی و زبده احکامنی جامع اولان شریعت محمدیه در (م) شب کند منسوخ شغل روز را بین جادی
 خردا و روز را باز شب منسوخ شد از نور روز تا جادی سوخت زان آتش فروز (بوایت شریعتی حضرت علی کرم الله
 وجهه لسانندن این مجله سر قتل و قصاصی بیان ایلک صدنده هلاک و مقتول اولان کسه بی آیت کریمه به منسوخه

و شریعت منسوخه به تشبیه بیورد قد نصره اشغال روزی شب و احوال شبی روز نسخ ایلد بکنه دخی تشبیه ایدوب
 بیورر که کنه کار اشغال و اعمالی کیجه منسوخ ایلر یعنی شب بده اولان نوم و خفته لک روزده اولان افعال و اعمالی
 منسوخ ایلر دیکدر که در محل اراده حال قبیلندن اولور و در سبب اراده سبب دخی دینور کور اول کیجه ده واقع
 اولان جماد لکی و خفته لکی خردا و روز در یعنی حواس اعضا و خردا نندن مشور اولور و کسل و فتور کیدوب راحت بولور
 پس النوم اخ الموت خواسجه حالت نوم موت کبی اگر چه معطلاتی و فسرده لک و منجمه لک حالت در و صورتا کراهندن
 خالی دکدر امامنا چون که بودر در راحت و حیاته باعذر مکر و و منفور دکدر امامنا کذلک (ولکم فی القصاص
 حیات) کیر و شب و احوال شب منسوخ اولدی روزن نور نندن حتی فسرده لک و خفته لک بیلندی و کتدی اول آتش
 شعله لودن یعنی کوندن (قال الله تعالی وجعلنا الليل والنهار آیتین فمعو نایة الليل وجعلنا آیت النهار مبصرة (م)
 کر چه ظلمت آمد آن نوم سبات (فی درون ظلمت آب حیات) فی دران ظلمت خرد هاناز شد (سکته سرمایه آواز شد
 اگر چه صورتا ظلمت کادیه اول نوم و راحت و با احساس و حرکتدن قاطع اولدیه (کما قال الله تعالی وجعلنا
 نومکم سباتا) ای قطع ما عن الاحساس والحركة استراحة للقلوب الحيوانية و اراحه لکلالها پس فاذا کان کذلک
 درون ظلمتده دکلدیر آب حیات مقرر در که آب حیات درون ظلمتده در اول ظلمت نومده خردا تازه اولدی و حواس
 زنده اولوب لطافت بولمیدی بوحقه قدر که بولدی و سکنه دید کیری مرض سرمایه آواز اولدی مبیتدر که اولدی
 و سکنه بر مر ضرر که انسانه طاری اولد قد بر زمان میت کبی بهوش و دمبسته اولور بده نه هوشه کلوب حیات
 بولور و سکنه موسیقی دنا را صلا حنده بر حالتدر که خواننده اولان کسه آوازله اوقور کن بر مقدار نفس قطع ایدوب
 راحت بولور و اول سکوت آواز به سرمایه اولور و محسن نعمات و الحان اولور مع هذا سامعینه اول سکنه دن نه ملال
 کز که محلمنده واقع سرمایه آواز اولان سکنه بودر اما بوسکنه نیک لفظا اول سکنه به من وجه قطع نفس ایلکده مشایقی
 اولدی بیچون کان اول دخی کویا سرمایه آواز اولمش اولور تشبیه التلک السکنه بهذه السکنه لا شرا کهما فی اللفظ
 فافهم فانه معنی لطیف ماعتر علیه احد من الشارحین * منوی * که ز ضدها ضدها ایدید * در سواد و روشنائی
 آخرد * ز بر اضدر لدر دن ظاهر کور الاشیاء تبین بالا ضداد قوی بومعنائی تفسیر قیلور حضرت حق سوادای
 دلده روشنائک بر اندی سوادای قلب بودر روشنائک ایچر مردنک دیده مقدار بر سیاه فایجور در دیمشدر که
 قلبک و درونک بودر روشنائک محل اولور (منوی) جنک پیغمبر ممدار صلح شد * صلح این اخر زمان زان جنک بد *
 حضرت پیغمبر علیه السلام جنکی صلح مداری اولدی بواخر زمانک صلحی اول جنکدن اولدی که اهل اسلام انلر
 مجاهده سی سبیل قوت بولدی و اهل کفر ضعیف و مغلوب اولوب عاقبت مصالحه قیلدی پس آسوده لکه سبب انلر
 جنک و قتالی اولدی (منوی) صد هزاران سر برید آن دلستان * تا امان اید مر اهل جهنم * اول دلستان نیجه
 یوزیک باش کسدی تاجه ان خلقنک باشی امن و امان بوله * منوی * باغبان زان بی بردشاخ مضر * تا سید فضل
 قامتها و بر مثلا باغبان مضر اولان شاخی اول سیدن کسرتا که خرما غایج اول شاخ بدله منقطع اولمسیله قامتها
 و ثمر بوله (منوی) بی کند از باغ دانا آن حبش * تا غایب باغ و میوه خرمنش * مثلا آخر باغباننک صنعتده دانا
 اولان کسه باغدن اول حبشی یعنی بیان او تلمی قور بر تا کباغ و باغده حاصل اولان میوه اگا خرملک کوستره
 (منوی) بی کند دندان بدر آن طیب * تار هدا زرد و بیماری حبیب * مثال اخر بر ارض و مضر اولان دیشی اول طیب
 قور بر تا بار و حبیب در در و بر بختن قور تله (منوی) پس زیاده تار درون نقصهاست * مر شهادت انرا حیات اندر فناست
 فاذا کان کذلک بومقدمات معلومک اولدیه زیاده لک نقصلر در و ننده در پس باعریله پس اولسه دخی محله انسب
 اولور بوقته بر اوزره معنی نقصلر ایچره چوق زیاده لک و در تحقیق شهادت حیات فنا شده در که انلر قضای جسملر نده
 حیات ابدی بولور نته کم بیورر (منوی) چون بریده کشت خلق رزق خوار * برزقون فرحین می شد کوار *
 سورة ال عمران اولان آیت کریمه به اشارتدر که کم بیورر (ولا تحسبن الذين قتلوا فی سبیل الله امواتا) بوایت کریمه
 مطلقا شهدا حقدده اوله و با خود شهدا بدر حقدده اوله و خطاب با حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم اوله و با جمله
 ظن ایدلر اوله پس تفسیر شریقی سن ظن ایلر یا محمد و یا خود سن ظن ایلر ای ظن ایدبی شول کسه لریکه قتل اولندیلر
 (فی سبیل الله الله بولنده امواتا غیر بلرین امواتی کبی بل احیاء) بلکه بولر حیلدر (عند ربهم برزقون) ربیلری قنده
 بولر رزق لور و سائر احیاء رزق لندنی کبی (وهو تا کیدلکونهم احیاء و وصف لخالهم التي علیهم النعم (فرحین بما آتیهم
 الله من فضله بولر فرحین و شادان اولد قلمی حالد الله تعالی نیک بولر فضل و عنایتدن اعطا ایلدی شیشه که اول شرف
 شهادت و نعم جنندر (و یستبشرون) ای بسررون بالبشارة (بالذین لم یلقوا هم) یعنی بوشهدا بشارتله مسرور اولور شول

کسه که شاهد نه بوندرم به سینه لا حق اولدی بوردی (من خلقهم) بوندرم خلقندن یازمانا یارینه (ان لا خوف علیهم ولا هم یحزون) بالذین دن بددر تقدیری استیشاراید رزم تبه لینه لا حق اولمیلرله بوندرم اوزرینه خوف یوقدر دخی بوندرم بوندرم اولمیلرله وایت کریمه ده دلالت وارد که انسان بویکیل محسوسه دکلر بلسکه بذاته مددرم برچوهر در که فناء بندن ا کافس لازم کلز و تالم و تنعمی بدنه متوقف و منوط د کلمه معنی بیت چونکم رزق بیجی بوغاز کسایش اولدی (برزقون فرحین) مفهومی سکیمی اولدی یعنی (برزقون فرحین) قولیه مشارالیه اولان نعمت مرزوقه اول کسایش بوغازه خوشگوار اولدی و هضم و ساینج اولدی * مننوی * خلق حیوان چون بریده شد بعد * خلق انسان رست افزاید فضل * حیوانک بوغازی چونکه عدل ایله کسایش اولدی انسان بوغازی بدی و فضل و شرف زیاده اولدی یعنی چونکم حیوانک بوغازی کسیلوب انسانه غذا اولد قده انسانک وجودنده هضم اولوب انک نشو و نما سیله خلق انسانی قوت بولور و اول لحم حیوانی انسانک بدنه کلوب انده هضم اولوب جزو حکمن بولد قندنصره شرف و فضیلتی زیاده اولور (مننوی) خلق انسان چون ببرد هین بین * تاجه زاید کن قیاس آن برین * چونکم انسانک بوغازی کسله اگاه اول کور تانه طوغر آتی بونک اوزرینه قیاس ایله یعنی حیوانک مذبح اولد قندنصره انسان مر ته سینه کلوب شرف بولسی اوزره انسانک بوغازی کسلیسی قیاس ایله که انسان اولد کد نصکره نه مر ته به واصل اولور (مننوی) خلق ثالث زاید و تیار او * شربت حق باشد و انوار او * خلق بربیده خورد شربت ولی * خلق ازلا رسته مرده در بلی * خلق انسان بریده اولد قده خلق ثالث طوغر و اول خلق ثالث و روحانیتک تیار شرب حق و انک انواری اولور بومعنی خلق انسان طعام و شربیدن بریده اولد قده حاصل اولور طعام و شربیدن بریده اولان و شهادتده قطع اولن ان بوغاز شربت حق ایچر ولیکن هر خلق بریده دکل بلکه شول خلق بریده ایچر که لادیمکدن وانکار قیلقدن قورتلش و بلی دیمکده و اقرار ایلمکده اولمش اوله (مننوی) بس کن ای دون همت کونه بنان * تا کیت باشد حیات جان بنان * ای کونه بنان اولان دون همت اکل و شربدن فراغت ایله بعض نسخه ده همت له کونه کما بیننده و او عاقله واقع اولمش بر تقدیر اوزره معنی ای دون همت وای کونه بنان اکل و شربدن فراغت ایله خفته دکن سنک جانک حیاتی نانه اوله مصرع اولده اولان بنان جع بنانه در بنانه برقی اوچنه دیرلر کونه بنانک عجزدن وعدم قدریدن نگایه اولور یعنی ای عاجز و بی قدرتی وای دون همت اکل و شرب نفسانیه به مشغول اولمقدن فراغت ایله تاسنک جانک حیاتی خفته دل نان و طعام له اوله بلسکه ارزاق روحانی و ادواق سبحانی تحصیلنه همت ایله تاحق تعالی آتی سنک جانکه غذا و بره (م) زان نداری میوه نمائید * کاب رو بردی بی نان سید * اول سیددن سکود آغاجی کبی بر میوه دوغز سنکه آب رویکی نان سیددن اوتری کیدر دل یعنی غذای نفسانیدن اوتری یوزل صویر برله دوکوب عندالله و عند انبیائه و اولیائه بی عرض و بی ادب اولد و بی قدر و بی اعتبار قالد * مننوی * کردار صبر زین نان جان حس * کیمیارا گیر و ز کردان نوس) اگر حسه متعلق اولان جان بوناندن صبر طومر سه سن کیمیا طوت و باقری التون ایله جان حسدن مراد روح حیوانیدر کیمیا دان مراد مرشد کاملک تربیه ا کسیر تأثیر برسدن مراد نفسک صفات ذمیجه سیدر تقدیر کلام ای اکل و شرب به حریص اولان اگر سنک روح حیوانیتک بونان و طعامدن صبر طومر سه مرشد کاملک کیمیاوش اولان نظری و تربیه سنی طوت و نفسک مس کبی حقیر و دون اولان صفتلر ازاله ایدوب زر خالص کبی کامل العیارایت دیمک اولور * مننوی * جامه شوی کرد خواهی ای فلان * رومگردان از محله کارزان * ای فلان کسه جامه شوی ایتمک استرسک یعنی و نیابک فطهر مفهومی اوزره نیاب قلب و روحی پال و طاهر قیلدی دیرلرک کارزلر محله سندن یوزکی دوندرمه کارزلر بر یویمی و براغردیمجه دیرلر بونده مراد مطهره قلوب انسانی و مزکی نفوس آدمی اولان مشایخ عظام و اولیای کرام اولور یعنی اگر دس ماسوادن و و خ هوان کندیکی پال ایتمک استرسک مرشد و ملازمت ایلمکدن اعراض ایله دیمک اولور (مننوی) اگرچه نان بشکست مرور و ترا در شکسته بند بیج و بر ترا اگرچه نان سنک صومکی صدی ایسه یعنی سنی صایم اولمغه مانع اولد یسه صنی بغلامچی به صارل و یوقر و کل شکسته بندن مراد یا خدا و یا مرشد اولور یعنی اگرچه نان و طعام سنک صومکی کسیر ایلدی و فضایل صومدن سنی محروم قیلد یسه جابر مکسور اولان مرشد کامله بایش و انک معا و نیله انکسار و انقهار مر ته سندن یوقر و کلوب جبر مافات ایله * مننوی * چون شکسته بند آمد دست او * پس رفو باشد بقین شکست او * چونکم اول مرشد دست تربیه بی شکسته بند کدی و مصالح اعمال و احوال اولدی پس اول مرشدک صمیه سی صفات نفسانیه کی ازاله ایتمکله سنی منکسر قیاسی بقینار فودر بر ا که انک کسیر ایلمسده صددرستلک وارد و شکست قیلسده نیجه منافع و فوائد حاصل اولور اما سن کندی نفسکی مراد اوزره مرمت ایلمک انده نیجه شکسته لک مقرر در * مننوی

کروانرا بشکستی کویدیا * نودرستش کن ندای دست و پا * بویتمده اتر اضحیری شکسته بنده راجع اولور و مضاف مقدار اولمی اوزره تقدیری ا کروالت آن شکسته بنده و او یا خود مراد آن شکسته بنده و ابشکستی دیمک اولور معنی اگر سن اول شکسته بندک آلتی و یا خود مرادنی صیه سن اول سکا دیر کل سن بونی درست ایله سن ال و آتی طومر سن که آتی درست قیله سن و کسیر ایلدیکل شیی * مصلح اوله سن معلوم اولدیکه صمقلق و کسیر قیلقلق سنک لایقل د کادر (مننوی) پس شکستن حق ا باشد که او * مر شکسته کشته راد اندر رفو * پس صمقلق اول کسه نک حق اولور که او شکسته اولمش اصلاح ایلمک یله رفو بمعنه دیرلر بویه محالده اصلاح ایلمک و درست ایلمک معنارنده استعمال اولور * مننوی * انکه داند دوخت اوداند درید * هرچه را بر فروخت نیکو تر خرید اول کسه که دیکمکی یلور او یلور بر تی اندن غیره بر تیق مناسب د کادر هر نی که صا ندی انک بر نه نیکو تر صاون الدی پس بویه کسه بر شیی صمقی عیب اولور و کسه ا کابویه نفیس شیی نیچون ضا ندک دودخل قیلز (مننوی) خانه را و بران کندز روز بر * پس ییک ساعت کندم معمور (مثال آخر خانه بی ویران یلر ز روز بر ایلر پس بر ساعتده اولکیدن معمور رلک ایلر پس بویه کسه به خانه بی سن نیچون ویران و ز روز بر ایلر سن دیمک لایق اولمزلر مثاللر حضرت حقل خلیفه سی اولان انبیا علیهم السلام و اولیای عظام و حضرة حق تعالی به کوره اولور که انبیا علیهم السلام و اولیای عظامک و حق تعالی حضرت تلیک شاستند در که هر نی شکسته ایله لر دخی اعلا و درست ایلمک قادر در * مننوی * کربکی سر را بر دازیدن * صد هزاران سر برارد در زن مثال اخر ا کر بندن بر باشی کسدی ایسه فوری نیجه یوزیک باش ظهوره کتور بر یعنی اول کسه به صد هزاران سر فضیلتی و بر * مننوی * گرفتار مودی قصاصی بر جنات * یا نکه تی فی القصاص آمد حیات * سورة بقره ده اولان آیت کریمه به اشارتدر (ولکم فی القصاص حیاة یا اولی الالباب) سز بکون قصاصده حیات عظیمه وارد رای عقللر صاحبی علماء معانی متفقد در که بولکلام مشایخ بلاغت و فصاحتده بر کلام دخی یوقدر مع قله اللفظ و الحروف کثرت معنایه دلالتی وارد و فصیحای عربک بومضمونده جوق کلامی وارلکین (مصرع) چراغ مرده بکجا نور آفتاب بکجا * جلهدن بری قتل البعض احیاءه الجیع دیرلر و بری دخی ا کبر و القتل لبقول القتل در اما ا جود کلاملری القتل انی للقتل در لیکن وجود شتی ایله ناستدر که بوایت کریمه به هم ایجازده و هم الفاظ و معناده بولکلامدن افصح و ابلاغدر ا کر مخافت تطویل اولسه وجوه کثیره بیان اولمق لازم کوردی و کتب معانی به بعض تفاسیره مراجعت اولمق لازم کوردی ظاهری قصاص سبب حیاتدر مثلاً برکسه برکسه بی قتل مراد ایله عقیبنده قصاص تعقل ایدوب قتلدن اجتناب و خلق عالم قتلدن سالم اولور لر پس قصاصده حیات بوجهله اولور و اما تفسیر باطنیکه اهل تحقیق اشارت یوررلر که سز بکون ای اصحاب عقول صافیه و ارباب الباب و افیه قصاص نفسده وارد حیات ابدیه و بقای سرمدیه وارد و قصاص نفسدن مراد نفسدن هر بار که بر ذلت صادر اوله آتی ریاضتله و اولکی مجاهده دن زیاده مجاهده ایله تأدیب و تهدید ا تمکدر معنای بیت ا کر جنات اید بجهلر اوزره قصاص یورر مییدی و یاد عیمد بیکه قصاصده حیات کادی یعنی حیات وارد کریم قادر اولیدی انک عبادنه تیغرن اولوب بنیان حق تخریب ایده (م) خود کرا زهر بدی تا اوز خود * براسیر حکم حق تیغی زند * خود کیم قدرت زهره سی اولوردی تا اول کسه کند یسندن حضرت حقل حکمنک اسیر و بنده سی اوزره بر تیغ اوره * مننوی * زانکه داند هر که چشمش را کشود * کان کشنده خیره تقدیر بود * زیرا که یلور هر کیکه حضرت حق انک چشمی اچدیکه اول قاتل تقدیر الهینک سخره و مغلوبی ایدی * مننوی * هر کرا آن حکم بر سر آمدی * بر سر فرزند هم تیغی زدی * هر کسه به که اول حکم الهی باشی اوزره کلیدی فرزندک باشی اوزره هم بر تیغ اوری * مننوی * روبرس و طعنه کم زن بریدان * پیش دام حکم عجز خودیدان * چونکم کار بویه در یوری حقدن قورق ویدلر اوزره و قاتل و فاسدلر اوزره طعنه اورمه حکم الهینک دای قنده کندی عجز کی بیل زبر انسان کند سنک صلاح و فلاحنه اعتماد ا تمکله مغرور و معجب اولمق و کهنکار اولنله و فسق و عصیان قیلنله طعن و دق ایلمک دخی برگاه آخر بلسکه ذنب ا کبر در نته کم کو حکایه دن معلوم اولور * تعجب کردن ادم علیه السلام از ضلالت ابلیس لعین و عجب آوردن * مننوی * چشم آدم بر یلیسی کوشقیست * از حقارت و زریافت بنکر یست * ادم علیه السلام چشمی ابلیس اوزره * که او ابلیس شقیدر حقارتدن و زیافتدن یعنی اولو لقی جهنمدن و شیطانی تحقیر ا تمک جان بندن نظر ایلدی * مننوی * خورش بیی * کرد و آمد خود کزین * خنده ز بر کار ابلیس لعین * حضرت ادم علیه السلام خود یمنک ایلدی و کند یسنی اختیار اید ییمی کادی لعین ابلیسک * که او رفعلی اوزره خنده اوردی (مننوی) بانک برزد غیر حق کای صفی * نونعی دانی زاسر ا رختی * حضرت حقل غیرتی بانک اوردیکه ای صتی سن اسرار خفیدن بیلز سن (مننوی)

پوشیدن و بازگشته کرد. کوه را ازین برکنند (حضرت حق را بپوشیدنی یعنی کورگی ترس ایلیم کورگی ترس ایلیم
 ذمیکدن مرا ادا لطف بر نه و هدایت بر نه ضلالت کوند ره و خیر محلیه شمر مرا ادا ایلیم دیک اولور و طاعتی کو کندن
 دیدن قور بر یعنی اگر امر بر عکس اولمق مرا ادا ایلیم طاعت کبی راسخ و ثبات اولان تمکین صاحبی مقاسمندن
 قلع ایدوب هبیه منور ایلر * منشی * برده صد آدم آن دم بر در * صد بلیس نومسلان آورد * یوز آدمک برده سنی
 اودمه بر نور بکی ایلیم مسلمان کتور راستر سه نیجه یوزیک صدیق آن واحدده زندیق ایلر واستر سه نیجه بیک
 زندیق در حال صدیق مرتبه سینه بتور و قلب لرزیده ایمان و ابقان ازهار بی بتور چونکم حضرت آدم علیه السلامه
 بوکونه عتاب آمیز تادیب ابر شدی * منشی * گفت آدم توبه کردم زین نظر * اینچنین کستخا تندیسم ذکر * حضرت
 آدم علیه السلام دیدی الهی بو نظر دن توبه ایلدم بونک * کبی غیری کستخا و ناسز افکار ایتیم * منشی * یا غیاث
 المستغیثین اهدنا * لا افتخار بالعلوم و الغنا * حضرت خداوند کار قدس الله سره العز رسالت راه حقه مناجات
 و نیاز برین تعلیم یوروب عجب و ریادن احتراز ایدک دیوتنبیه یورور و اسلوب مناجاتی بویا سالت تهفیم قیلورلر که
 یا غیاث المستغیثین ای مدد طلب اید نلر فریادرسی اهدنا بره هدایت ایلد و بری ثابت قیل هدایت اوزره لا افتخار لانا
 خبری محدود قدر تقدیری لا افتخار لانا یعنی بزم افتخار من یوقدر بالعلوم علم ایلد و الغنی دخی غنایه * منشی * لا ترغ
 قلبا هدیت بالکرم * واصرف السوء الذی جف القلم * لا ترغ مائل و مصروف قیلد قلبا بزم قلبی ضلالت و غوایت
 جانیته هدیت بالکرم سن هدایت قیلدک اول قلبی بزم کرمکه ملتبس اولدیغمز حالده بالکرمده بالتباس ایچوند
 و بویست سوره آل عمرانده اولان آیت کریمه به اشارتدر (ربنا لا ترغ قلوبنا) ای بزم پرورد کار من بزم قلبی مصروف
 قیلد عن التوجه الی جنباتک و السعی فی طلب لقائک و الوقوف ببابک بالافتقار الی حبب الدینا و غلبه الهوی (بعد
 اذهبتنا نورک الی صراطک المستقیم و الدین القویم و هب لنا) بزم هب ایلد (من لدنک رحمة) فتکدن رحمت و شفقت
 موهبت ایلد (انک انت الوهاب) تحقیق سانسن و هباب بلا غرض و اصرف السوء بلا یی و کسل کوری قبول ایلد الذی
 جف القلم اولد سوء که قلم آتی باز دی و قورودی جفوف قلم نراقتدن و ثبوت کابتن کایه در یعنی لوح و قلم بر دخی بلا یی
 محو ایلد یاری خط القلم دخی نسخه در * منشی * بگذران از جان ماسو ألقضا * و امیر ما را از اخوان صفا * الهی
 بزم جانمزدن سوء القضا یی کور یعنی بزم جانمزی قضای بدن خلاص ایلد اخوان صفادن بزمی کسمه و خلان وفادن
 بزمی منقطع قیلد * منشی * تلختر از فرقت تو هیچ نیست * بی پناهت غیر بیجا بیج نیست * سنک فراقکدن آجیرک
 هیچ سنه یوقدر سنک پناهک سز بیجا بیجدر غیری دکدر یعنی سنک حفظ و حرا ایه کسز طو و لا شقله دن و معقد اولمق قدن
 غیری یوقدر لاسنک پناهکده و حفظ کده اولنر بیجا بیجدر دکدر که انلر سنک حفظک واسطه سیله محل امنده و مقام
 سلامتدر درلر (منشی) رخت ما هم رخت ما را را هزن * جسم ما هر جان ما را جامه کن * بزم رختهم رختلر
 یوان اور مجیدر یعنی دنیوی اولان اسباب جزا خرو اولان اسباب جزا یوان اور بیجی و صوری اولان رخت و بختن روحانی
 اولان رخت و بختن طریق قطع قیلجیدر بزم جسم من تحقیق بزم جانمزلر جامه سنی قور بر مجیدر یعنی مقتضیات
 جسمانی بزم روحانی و حلل معنوی خلع اید بیجی و بری عریان قیلجیدر (منشی) دست ما چون پای ما را
 می خورد (ای امان تو کسی جان چون برد * بزم المز چونکم بزم ایامی بر یعنی بزم المزدن حاصل اولان اعمال سینه
 و ظلم و فساد با عزله حاصل اولان اعمال صالحه بی و افعال نافعیه بی ازاله ایلر سنک حفظ و امانکسز بر کسمه مهالک
 نفسانیه و مخاوف شیطانیه دن نیجه جان قور تر * منشی * ور در جان زین خطرهای عظیم * برده باشد ما به ایدار
 و بیم * و اگر فرضی بو عظیم خطر لردن و هولناک برلردن بر کسمه سنک امانکسز جان ایلنسه و خلاص ایتسه معناده
 بد بختلک و خوفک ما به سنی ایلنش اولور بعض نسخه ده برده به فارسیه برده واقع اولمشدر بو تقدیر اوزره معنی
 اگر جانی اول کسمه بو خطر لردن خلاص ایتسه ایدار و سرمایه بیم اگر برده و حجاب اولور اما اصح اولان بای عربیه
 اولمشدر (منشی) زانکه جان چون واصل جانان نبود * تا بد با خویش کورست و کبود * زیرا که جان چونکه جانانه
 واصل اولدی تابدی کندی سیمه کور و کبودر یعنی بی توفیق الهی اول جان بی نفع و بی نور در دیک اولور (منشی) چون
 توندهی راه جان خود برده کیر * جان که بی تونده باشد مرده کیر * الهی چونکم سن وصال که یول و بر میه سن جانی
 خود ایلنلش طوط جاتکه سنسز دری اوله اتی اولمش طوط (منشی) کور طوعه می زنی بر بند کان * می تران می رسد
 ای کامران * ای خدا کرسن بنده لرل اوزره طعنه اوره سن ای کامران وای غنی پادشاه سکاوال ایدر * منشی *
 ورتوما و مهر را کوی جفا * ورتوقدر سوزا کوی درنا * کرسن ماه واقبه جفا دیه سن و کثیف و بی نور عد ایلیمه سن
 واکرسن سروک فاعتمده دونا و نوزون دیه سن و سروکی مستقیم و معتدل اولنره دخل ایلیمه سن * منشی *

ورنو رخ و عرش را خوانی حقیر * ورتو کان و بحر را کوی فقیر * واکرسن جرخ و عرشه بویه عظیم الشان ایکن حقیر
 اوقیه سن واکرسن کانه و بحر فقیر دیه سن * منشی * آن نسبت با کمال نور است * ملک اکل فضاها می تراست *
 خدا با اول طعنه سنک کال که نسبت روا لا یقدر رفنا ره کال و بر مک و فانیلری وجود مرتبه سینه ایر کور مک ملک سکا
 مخصوص و مسلمدر (منشی) که توبی کی از خطر روز نیستی * نیستان را موجود و مغنیستی * زیر اسن ضرر و خطردن
 و نقصاندن باله و منزه سن یوقلری ایجاد اید بیجی و غنا و بر بیجی سن * منشی * انکه روایند داند سوختن * زانکه
 چون بدرید داند سوختن * واول الله که یوقلری بتور دی و ظهوره کتور دی یا قبی یلور واول کسمه که چونکم بر تدی
 دککی یلور یعنی اولدر دیکن احیا و وجوده کتور دیکن افشا ایلد که قادر در * منشی * می بوزد هر خزان می باغ را
 باز روایند کل صباغ را * اول قادر اولان الله هر خزان و قنده باغی یا قری واول محی اولان پادشاه کل صباغی بتور
 یعنی باغلری رنگه بویا بیجی کلی ظهوره کتور رلسان معنایه بویه دیو (می) کای بسوزیده برون آتازه شوباردیگر
 خوب و خوب اوزره شو * که ای موت و فنا نشیله یا تمش عدمدن طشره کل تازه اول تکرار خوب و خوب آواز
 و لطیف و تازه اول پس (انما امره اذا اراد شیأ ان یقول له کن فیکون) آیت کریمه سنک مصداقیه چونکم اشیا نلک
 وجوده کله سن مرا ادا ایلیمه در حال وجوده کور وید قدرت انلری تکرار ایجاد قیلور (می) چشم تر کس کور شد بارش
 بساخت * حلق فی برید و بارش خود نواخت (مثلا تر کسک چشمی کور اولدی کیر و آتی دوزی قامشک بو غازن کسیدی
 و کیر و آتی او خشادی یعنی بتور دی و تکرار کالذت و حلالت و بر دی * منشی * ما چو مصنوعیم و صانع نیستیم *
 جز زبون و جز که فافع نیستیم * بزم چونکم مصنوع صانع دکدر زبون اولمقدن و قناعت قیلقدن غیری دکدر یعنی
 مصنوعه لایق اولان بجزین بیلک و صانعنه تسلیم اولمق و اندن کانه قناعت قیلقدن * منشی * ما همه نفسی و نفسی
 می زیم * کرخوانی ما همه اهر منیم * خدا با بر که مصنوع عز دو کله نفسی و نفسی اورور یعنی نفسی خلاص ایلد یو
 نضرع قیلور زان کرسن بزمی حضور که و بر که دعوت ایتیمه سن بزمه مزاهر مزور و شیطان کبی بزم * منشی *
 زان زاهر من رهید سنیم ما * که خریدی جان ما را از عسا * الهی اول سیددن براه منلکدن قورنلر که بزم جانمزی
 کورلکدن صاوتن الدلک و بری بینا قیلوب جنابکه مؤمن و موقن اولنلر دن قیلدک (منشی) تو عصا کش
 هر که که زند کبست * بی عصا و بی عصا کش کور چبست * هر کیک که زنده لکی وارد رسن انک عصا کشی
 و قائد بسن عصا سز و عصا کش سز کورنر یعنی کراه و ضالدر کافال فی الحدیث القدسی عبادی کلکم ضال الامن
 اهدیته فاستمدونی اهدکم آه * منشی * غیری تو هر چه خوشست و ناخوشست * آدمی سوزست و عین آتشت *
 سندن غیری هر نه که خوشدر و ناخوشدر آدمی باقیجی و عین آتشد را نبیای عظام علیهم السلام و اولیای کرامک محبتی
 خدادن غیری دکدر (می) هر که آتش پناه و پشت شد * هم مجوسی گشت و هم زردشت شد * هر شول کسمه به که آتش
 پشت و پناه اولدی هم مجوسی اولدی و هم زردشت اولدی مجوسی آتش پرستدر بر زردشت شول حکمیدر که ابتدا
 آتش پرستلک مذهبی اول ابداع ایلدی چونکم خدادن غیری و ماسوی حکمنده اولان شیئر نقدروار ایتسه معما آتش
 اولد ایتسه طالب ماسوی و خدادن غیری به محبت و عبودیت قیلان بوا متل زردشتی و مجوسی اولورنتمه (م) القدیة
 مجوس هذه الامة) حدیثی بو مضمونه دلالت قیلور که انلر فعلنک بعضی خدادن غیری دن یلور و قبایح و شروری
 نفس و شیطان ایجاد ایلر دیو اعتقاد قیلور * منشی * کل شیء ما خلا الله باطل * ان فضل الله غیم هاطل * مسلم
 و بخیار سنک انفا قیلد صحیحینده وارد در که (قال علیه السلام اصدق کلمة قالها الشاعر کلمة لا یبد الا کل شیء ما خلا الله
 باطل) وکل نعیم لا محالة زائل) یعنی آگاه اولان هر شیء که حقدن غیری اوله باطلدر و هر نعمت لا محالة ولابد زائلدر
 اهل نحو جله دن سیرانی ما خلا نلک محلی حالت اوزره منصوبدر برلر بو تقدیر جهمه ماصدیه اولوب مضاف مقدر اوله تقدیر کلام
 عن زید دیکدر و بعضلر محلی ظرفیت اوزره منصوبدر برلر بو تقدیر جهمه ماصدیه اولوب مضاف مقدر اوله تقدیر کلام
 قاما ورت خلوهم عن زید دیک اولور پس بو مصرع معنایی بو تقدیر جهمه (الا کل شیء خالی عن الله او وقت خلوهم
 عن الله باطل) دیک اولور پس هیچ برشی ظاهر ایا باطننا حقدن خالی دکدر پس هیچ برشی باطل دکدر بعض اهل
 ظاهر اشیایی حقدن غیری ظن ایدوب معنایی بویه ظن ایلدیلر که هر نه شیء که حقدن غیری اوله اول باطلدر برلر
 اما اهل تحقیق هیچ برشی حقدن خالی و حقدن غیری کور من لیس هیچ برشی باطل اواز لا تمنع الوجود اولان عدم
 و الوجودا کرباطل صورتده ایتسه ده باطل دکدر نتمه کشیخ ابومدین مغربی قدس الله سره یورور * بیت * لا تنکر
 الباطل فی طوره * فانه بعض ظم و راته * و حضرت خداوند کار قدس الله سره العز بر دخی یورور که * بیت *

کفر هم نسبت بخالق حکمتست * چون بماتست کنی کفر آفتست * و این فارض قدس الله سره العزیز دخی
 بیورر که (یت) فلاعبت والخلق لم یخلقوا سدی * وان لم تکن افعالهم بالسیدیه * ومعنی مصرع ثانی اولدر که
 ان فضل الله تحقیقا للهک فضل ورحتی غیم هاطل بر سحاب صید بر ریغی یا غدر بر ریغی بولوتدر (باز کشتن بجاکایت
 امیر المؤمنین علی کرم الله وجهه و مساحت کردن اوباخونی خوشیش) * منوی * باز روضی علی و خونی *
 وان کرم باخونی و افزونی * کبر و حضرت علی رضی الله عنک وانک قاتلک جانبیه کیت و اول قاتلنه اولان
 کرم و علیک فضل لاتی جانبیه کیت وانک کمال مر و وفوت و نندن قصه ایت * منوی * گفت دشمن راهمی بینم چشم
 روز و شب بروی ندارم هیچ خشم * حضرت علی کرم الله وجهه اول مبارزه ابتدای دشمنی روز و شب کوزله کور و رم
 انک اوزر نه هیچ غضب طوقتم (منوی) زانکه مر کم هم چون خوش آمدست * مر کم من در بخت جنگ اندر ز دست
 زیرا که بنم موم من کبی خوش کلمه در یعنی ترنکین کبی بکاشیرین اولمشدر من ترنکین دید کاردی که قدرت حلوا می
 دخی در بر بنم موم نمیده و اورمشدر بخت مقبره دن قوی و حیات بولغه در بر یعنی بنم مر کم حیات ثانی به نیجه
 اورمش و متصل اولمشدر اولدیکم کبی حیات ابدیه بولغمه موقن اولدیغمدن * منوی * مر کم بی مر کی بود مارا
 حلال * بر کم بی بر کی بود مارا نوال * مر کم سز کم مر کی بکا حلال در از قسرتی از غی بیزه نوالدر یعنی مر کم صوری
 بزی مر کم اولمشدر و ظاهر ابی بر کم اولمشدر (منوی) ظاهرش مر کم و ساطن زندگی * ظاهرش
 ابتر نهان باشدگی * نعم مر کم صورت ظاهر مر کم در باطنده زندگیا کدر اول موت جسمانیتک ظاهر ابتر در
 امانه نده باینده کدر ابتر اصل قوی بر بی کسایش معناسنه در اما بونده آخری منقطع اولمش معناسنه در یعنی موت
 ظاهر امانیتک دنیا به اولان علاقه سن قطع ایدوب ابتر ایلر لیکن باطن ایا بنده اسکه و بقای ابدیه موصول اولور
 (می) در رحم زادن جنین رافقتست * در جهان اور از نو شکفتست * مثلاً رجه ساکن اولان جنینه طوغتی
 و رحم مادر دن مفارقت قبلی و کتم بر مر ته دن مر ته آخره حلت و انقاعال ایتکدر جهانده اکا بکیدن اچلمی
 وارد یعنی جنین راجدن طوغسه و بوعالم واسعه کاسه هر وجهها کر غدا می واکرمکافی اولکی مر ته سندن
 یک اولور کذلک مؤمن دخی سجن دینادن مفارقت قبلیسه (وارض الله واسعه) اولان عالم عقبایه طوغسه انک مکانی
 و غدا می بود نیاده کی اولان مکان و غدا سندن اولی اولور و حیات طبیعه و سعادت سرمدیه بولور * می * چون مرا
 سوی اجل عشق و هواست * نهی لا تعلقوا بایدیکم مراست * سورة بقره ده اولان ایت کریمه اشارتدر (ولا تعلقوا)
 من القالب (بایدیکم) کندی نفس بیکری (الی التلهکة) تله که به حضرت علی کرم الله وجهه بیورر چونکم بنم اجل
 جانبیه عشق و محبت وارد در برابر تقدیری و ارایسه (لا تعلقوا بایدیکم) نهی کبی بنم ایچوندر یعنی بونی کان همان بنم
 ایچوندر زیرا هر تقدیری و ارایسه البته طبعه ملایم اولوب نفسه مناسب اولان احلی و الدشیر دندر مثلاً هیچ
 لاتا کوا الجبر و لاتا کوا الزهر دینزیرا تحصیل حاصل اولور فاذا کان کذلک بو خلقه (ولا تعلقوا بایدیکم) الی التلهکة
 دینک مجاز در برابر بونلر نهی اولمشدر ده تله که دن دائماً اجتراده در لر اما حقیقه بونی بزه و بزم امثالز اولان اهل
 فناء به در که روز و شب طلب موت و فنا ایدیه روز و موت بزه هر شیئدن الذوا حلی اولمشدر پس نهی (لا تعلقوا بایدیکم)
 بکادر * منوی * زانکه نهی از دانه شیرین بود * تلخ را خود نهی حاجت کی شود * زیرا که نهی شیرین و لذیذ دانه دن
 اولور تلخ دن اولمزاجی به خود نهی بچن حاجت اولور (منوی) دانه کش تلخ باشد مغز و پوست (تلخی و مکر و هیش خود
 نهی اوست * بردانه نک که مغزی و پوستی تلخ اوله انک اجلی و مکر و هلفی خود انک نهی در (منوی) دانه مر دن مرا
 شیرین شدست * بل هم احیاء بی من آمدست * حضرت علی کرم الله وجهه کندی خونی سنه دیدیکه یا ابن ملجم اولک
 دانه سی بکاشیرین و لذیذ اولمشدر و قرآن عظیم الشانده شهدا حقه نازله اولان (بل هم احیاء عند ربهم) بنم کبی
 شهید تیغ عشق الهی اولندر ایچون کلمه در کما قال الله تعالی فی سورة آل عمران (ولا تحسبن الذین قتلوا فی سبیل الله
 و انا بایل احیاء عند ربهم برزقون فرحین بما آتاهم الله من فضله) یعنی ای حسبان صالح اولان کسه سن اموات
 طن ایله شول کسه بی که فی سبیل الله مقتول اولدیلر و شهادت معنویه و یا خود صوریه مر ته سن بولد یارب که بوند
 احیاء و سن بونلری احیاء طن ایلر یارب قنده بونلر مقبره در جنت اعلاده بونلر رزق نور و مواده و نقایس معنویه
 یله اطعام اولور لر الله تعالی نک فضل و کرمندن بونلره اعطای ایلدی که نعمته فرحناک اولد قری حاله و حیات
 ابدیه و سعادت سرمدیه یله تنم قبلد قری حاله (منوی) اقلونی با نقای لا عیا * ان فی قلی حیاتی دائماً بولکلام
 حسین منصور حضرت تارنگدر اصلنده اما حضرت خداوند کار قدس الله سره العزیز حضرت علی کرم الله وجهه
 لساندن بیورر لیکن مر اد می ته عشق و جذبه اولان اهل فناءک حالد رفته کم بومی تیده اولان مشتاقان و جگر

سوزان هر بری در لر که بری اولدر لر بری اولدر لر ای نقبات لوم ایلدی که کز حاله تحقیقاً بنم قتلده در حیات دائماً
 و لهد الاحیوة الا فی الموت دینمشدر * منوی * ان فی موتی حیاتی یافتی * کم افارق موطنی حتی می * تحقیقاً بنم
 موقده در حیات ای فتوت صاحبی کم افارق نیجه دلک مفارقت ایدم موطن و منزلدن حتی نیجه دلک و نه زمانه دلک
 و طندن مراد عالم احدیه در پس عالم احدیه واصل اولمشدر کسه الاموت اختیار یله وجود موهوم یسن قنایدوب و عالم
 کترندن خلاص اولمغه * منوی * فرقی لوم تکن فی ذال سکون * لم یقل انا الیه راجعون (فرقی بنم فرقی لوم تکن اگر
 اولمیدی فی ذابود نیاده سکون سکون اولمیدی سکونده الف لام مضاف الیه دن عوضدر ای سکونی تقدیر نه در
 یا خود معنی شود نیاده اولان سکونلره کر بنم فرقی اولمیدی لم یقل دینلیمیدی علی بناء المجهود لر انا الیه تحقیقاً
 براول الله راجعون رجوع ایدیم بیلر زبانی بوعالمده و بود نیاده سکون و قرار یز اولعالمدن فرقد ر امدی موقا قبل
 ان تموتوا فخوا سنجیه بوعالمدن سالک رجوع لازمدر (منوی) راجع آن باشد که باز اید بشهر * سوی وحدت اید
 از تفریق دهر * راجع اول کسه اولور که شهره کبر و کله یعنی کندی وطنی اولان شهر دن خارج کیش ایکن تکرار
 شهر نه عودت ایلده دهر ک تفریق و برا کنده لکندن وحدت جانبیه کله و وطن اصلینده قرار یله (افتادن رکبدر
 هر یاری یش علی کرم الله وجهه که ای امیر المؤمنین مرا بکش و ازین فضا برهان (می) باز آمد کای علی زودم بکش
 تا بینم آن دم و وقت ترش * رکبدر بوقدر منع اولمشدر قد نصکره کبر و کاسدی بویه دیو که ای علی علی الفوری اولدر
 تا اول ترش وقتی و قیج دی * ورمیم (منوی) من حالات میکنم خوم بریز * تا بینم چشم من آن رستخیز *
 بن سکا حلال ایلرم بنم قانمی دولت بنم چشم اول قیامت کور میبه (منوی) کفتم ار هر ذره خونی شود * خنجر اندر
 کف بقصد زوردم * حضرت علی کرم الله وجهه ایدر بن اول رکبدر دیدم که اکبر هر بر ذره خونی اولسه
 کفنده خنجر سنک قصده کیده و سنک قتلنه عزیمت اید * می * یک سر مواز تو توند برید * چون قلم بر تو چنان
 خطی کشید * جمعی سندن بر قیلک ایچنی کسه که قادر اولمز چونکم قلم تقدیر سنک اوزر نه انجیلن بر خط چکدی
 (می) لیل بی غم شوشیع فومین) خواجه روح نه ملوک تنم) لیکن غم سز اول سنک شفیع بنم روحک خواجه سی ام
 تنک ملوک و بنده سی دکام * منوی * پیش من این تن ندر دقتی * بی تن خویشم فی ابن الفی * بون بنم قنده
 بر قیتم طوغز کندی تمسز جوان اوغلی جوانم فی اگر چه لغتده جوانه در لر لیکن روحی و قلبی تازه و قوی اولان
 کسه به استعمال ایدر لر کر صور تا پیرایسه ده * می * خنجر و شمشیر شد ریحان من * مر کم من شبریم و ترکستان من
 خنجر و شمشیر بنم ریحان اولدی بنم مر کم بنم بزم ترکستان اولدی زیرا جانم حیات طبیعه بی اول مر کده بولدی
 و لقای حضرت حق انک واسطه سیله وصلت میسر اولدی کما قال علی رضی الله عنه السیف و الخنجر ریحاننا فی علی
 النرجس و الاس شریان من دم اعدائنا) افکاشنا جمعة الرأس (منوی) آنکه اوتن رابد بن سان بی کند * حرص
 میری و خلافت کی کند * اول کسه که کندی تنی بونک کبی سکر لر یعنی باعال ایلر بچن امیرک و خلافت حرصن ایلر یعنی
 امارت و خلافت بومر ته ده اولان صاحب سعادت حرص و محبت ایلز کر سوال اولنور سه که بعد خلافت حضرت
 عثمان رضی الله عنه حضرت علی کرم الله وجهه خلافته سعی قیلدی و انک طلبنده مجد اولدی حتی معاویه ایله محاربه
 ایلدی اکا جواب بویتر اولور (منوی) زان بظاهر کوشد اندر جاه و حکم * تا امیر ترا مید راه و حکم * اول سبیدن جاه
 و حکمه واصل اولمغه ظاهر ده سعی ایلر تا کم امیر لر حکم بونی کوستره و امیر و قاضی اولنلره عدالت و حکومت نه کونه
 اولور تعلیم ایلیه * منوی * تا امیری راده جان دکر * ناده فخل خلافت راغر * تا امیر که بر غیری جان و بره
 و خلافت و امارت مر ته سنی کاله و رفعت و شرفیه ابر کوره تا خلافت بخلنه غر و بره و شجر خلافت اندن شمراوله
 و الحاصل اوسلطانک خلافته میلی امر او خلفای زمانه کبی جاه و مال تحصیل ایچون و حظ نفسه میل و محبتدن اوتری
 دکل ایدی بلکه امر او خلفایه آداب خلافتی تعلیم و مر ته خلافتی دخی قدم مبارک لر بشیر یف ایلک ایدی ته که کم
 حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلم که شهر نک فتخی و سائر قلاع و بقاعل تسخیر فی طلب ایللی کیدر که
 بونده غرض نفسانی بوقدر نته کم بویاندن معلومک اولور (بیان آنکه فتح طلیحین پیغمبر صلی الله علیه و سلم مکرر
 و غیر مکر راجعت دوسق ملک دینا بود چونکه فرمودست اللی با حقیقه بلکه بامر بود (می) جهید یغما بر فتح
 مکه هم * کی بود در حب دنیا منم * پیغمبر علیه السلام حضرت تارنگدر جد و جهدی فتح مکه به هم بچن دنیا حبه منم
 اولور یعنی او حضرت جد و جهدی فتح مکه ایله دنیا به محبتی اولمغه منم اولمز (می) آنکه اواز خنجر هفت ایلان) چشم
 دل بر بست روز امتحان * اول رسول اکرم صلی الله علیه و سلم ایدی اسمانک خنجر نندن امتحان کونی چشم و دلنی بقلدی
 یعنی معراج کیدر کن عجایب ملکوت و غراب جبروت عرض اولننده اصلا عین و شماله التفات بیورمیدلر

وبصر شر بقرین مائل قیلد بلر کمال الله تعالی فی حق بصره الشریف (ما زاغ البصر وما طغی) (منشوی) از بی نظاره او
 حور و جان * بر شده آفاق هر هفت آسمان * انک نظاره سندن اوتری حور و جان جاندن مراد ارواح انبیاء علیهم
 السلام و اولیای عظام و صلیا و صفیاء در هریدی آسمانک اطراف بر اولش ایدی * منشوی * خوشتر از آسمان
 از هر او * خود و بر اوای غیر دوست گو * حور و جان و اهل آسمان کشد بلربنی بره مش ایدی اول حضرت تدرن اوتری
 ا کا خود دوسدن غیر بسنک میل و پروایی قنی بر و اقای برقی معنای در * منشوی * اینجا بر کشته از اجل حق
 که در و هم ره نیاید آل حق * حق تعالی انک اجل سندن حضرت رسول علیه السلام انجلین پروملا و اولش ایدی که اول
 حضرت ته آل حق دخی پول بولز و انک حضرت حقه قرینه و مرته سینه اهل حق دخی مزاجه قیلز آل حقدن مراد
 اهل حق در که انبیاء مرسلین و جمیع ملائکه مقربین شامل اولورن ته کم پویندن بوسر ل فحیمی آسان کاور (منشوی
 لا یسع فینا بی مرسل * و الملک و الروح ایضا فاعقلوا) یعنی سلطان انبیاء صلی الله علیه و سلم حضرت حقل اجل لندن
 انک * کبی بر اولدی و درون و برونی شول مرته تجلی احدیله طولدی که اول حضرت ته اول مرته ده هم آل حق
 یله پول بولز یعنی اول مقامه اهل حق اولان بی مرسل و ملک مقرب هم صغیر من حیث التبعین و الشخص
 صغیر بلکه بی مرسل تعینله متعین اولدی بی جهتندن اول حضرت یله اول مقامه پول بولز بومر ته یه اول
 حضرت ولایتی حیثیتندن واصل اولور و انک بومر ته یه ولایت محمدیه دینور پس بومر ته یه اشارت ایدوب
 بیورر * که بی مع الله وقت لا یسع فیها ملک مقرب ولایتی بی مرسل یعنی بی بی چون و بکا مخصوص الله بوقت
 وارد که اول وقتده بکامل مقرب و بی مرسل من حیث تعینانهم صغیر لنته کم اول مرته یه بندخی بی مرسل اولدی بی
 جهتندن صغیر لازم کسه ملائکه مقربین و انبیاء مرسلین بومقامه فنا فی الله اولد قلی جهتندن و انشای تعین
 ایلد کاری حیثیتندن صغیر و اهل ظاهر دیر که لام جاره تخصیص ایچوندر و الله اولان اول وقت حضرت
 محمد صلی الله علیه و سلم مخصوصدر که لام تخصیصیه دن مستفاد اولان معنی بودر پس برکسه دیشه که ملک مقرب
 و بی مرسل اول وقت صغیر لولیکن اولیای عظام صغیر لفقدر هکذا ثبت فی الاشباه و النظائر الجواب حضرت بی
 صلی الله علیه و سلم اول وقتی کند یله تخصیص ایلری نبوت و رسالت جهتندن د کادر بلکه ولایتی حیثیتندن
 و ولایت نبینک فحیمی و حضرت حقه بقای بی مرته سیدر پس اولیای محمدی و ورنای ولایت احمدی فانی
 فی الله اولد قلی و بقا بالله صغیرله انصاف قیلد قلی جهتندن بلا تعین و لا تشخص اول حضرت ته مخصوص اولان
 وقت و مرته یه فائز و حائز اولور و مرته ولایت محمدیه و شکات باطن احمدیه حضرت حق بلا من اجزاء اعداد و کثرات
 چشم حقیقت یله مشاهده قیلور و بوح حضرت محمد صلی الله علیه و سلم مخصوص اولان وقت و مرته ده جمیع انبیاء
 علیهم السلام و اولیای عظام من حیث فناء تعینانهم و من جهة قیامهم و بقائهم بالحق جمع اولور و انک
 بوح حضرت احمد علیه السلام مخصوص اولان وقت و مرته یه مشایخ عظام مرته جمع دیو تعبیر قیلور پس بودر
 اولان معنای شریعی اعلام و نبوت بولان نکته لطیفی اشعار و افهام ایچون حضرت خداوند کار قدس سره العزیز
 بویت حقیقت شعاری اول معدن اسرار اولان بی مختار صلی الله علیه و سلم لسان صیغه جمع اوزره علی اراده
 اضمار القول تقر بر تعبیر بیورر لارل حضرت اگرچه بحسب الظاهر لی مع الله وقت لا یسع فیها ملک مقرب ولایتی
 مرسل بیوردی و لیکن من حیث المعنی بوندن * کندی به مخصوص اولان مرته جمعی مراد قیلدی
 و اگرچه من حیث تعینله لا یسع فیها ملک مقرب دیدی فاما من جهة ولایتله لا یسع فیها نکته من اشعار ایلدی
 و کانه بویکونه سولدی که بی مرسلدن برکسیم بی بی چون الله بوقت وارد که اول وقتده بن عین جمع پس
 بزد صغیر بی مرسل من حیث تعینله و بونه بل من حیث فناء و ولایتله و دخی ملک مقربده ملک مقرب اولدی بی
 جهتندن صغیر و دخی جبرائیل علیه السلام و یا خود جنس روح هم * کیر و بکن بی مرسل و ملک مقرب کبی
 صغیر بلکه بوجه لازم کسه من حیث فناء فی الله و بقائه بالله بوقت و مرته یه صغیر عقل سز بومعنای
 توحیدی فهم ایدک ولایت محمدیه جابنه کیدک دیک اولور * منشوی * گفت ما زاغیم همچون زاغ فی
 * مست صباغیم و مست باغ فی * و اول حضرت مرته جمیعک لسانی مرته بشر بی حقدن ناله اولان آیت
 کریمه نک معنای بویکونه صیغه جمع اوزره تعبیر و تحقیق ایلوب دیدیک بر که حقیقت حقایق انسانیه یز
 ما زاغ یعنی محبوبدن غیری به میل ایلز زاغان هوا و هوس کبی دکاز الوان و اکوانی بورنکه بویه بن صباغ
 حقیقتک مستی یز باغ دنیا و آخرتک مستی دکاز کما روی عن ابن عباس قال علیه السلام الدنیا سحر اهل
 الاخرة و الاخرة حرام علی اهل الدنیا و هما حرامان علی اهل الله رواه الدیلمی فی فردوس الاخبار * منشوی * چونکه

شجرهای افلاک و عقول * چون خسی آمد بر چشم رسول * افلاک و عقول شجر نلری کبی نیچه مخازن و کنوز بر حس
 کبی کادی حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلم چشم شریفه و انک (ما زاغ البصر وما طغی) بیوردی فاذا کان کذلک
 تدر اول حضرت نک فتنده فتح مکه و ضبط و ربط شام و عراق که حتی بوا یکسینه آرزو و اشتیاق کوسرته اول حضرت نک فتح
 بلاد و مداندن مقصودی سلاطین صورینک قصدی کبی دکادر فایلم * منشوی * پس چه باشد مکه و شام و عراق *
 که نماید او نبرد و اشتیاق * چونکه افلاک و عقول شجر نلری حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلم مبارک چشمک
 فتنده بر حس * کبی کادی یعنی خزائن عقول و افلاک و بدایع نفوس و املاک اول حضرت ته حقیر و لائی اولدی
 پس مکه و شام و عراق ندر که اول رسول اکرم صلی الله علیه و سلم انلردن اوتری جنک و اشتیاق کوسرته * منشوی *
 آن کان بروی ضمیر بد کند * کوی قیاس از جهل و حرص خود کند * اول کافی اول رسول اکرم صلی الله علیه و سلم اوزره
 بد اولان ضمیر ایلز بر اول سو * خاطره صاحبی * کندی جهلندن و حرصندن قیاس ایلر که اول حضرت نک فتح بلاد
 و تسخیر قلاع و بقاعه اولان سعی و اجتهادی نفسک حرص و هواسندن اوله (منشوی) آنکینه زرد چون ساری نقاب
 زرد بیی جله نوراً نقاب * مثلاً صاری صرجه بی چونکه نقاب دوزهن و آفتابه اندن نظر ایدهن سن آفتابک نور فی جمیع
 صاری کوررسن (منشوی) بشکن آن شیشه کبود و زرد را * ناشناسی کرد و امر در * ای ضمیر بد صاحبی اول
 کبود و زرد شیشه بی صی یعنی جهلی و سوظنی و فکر فاسدی از اله تا کردی و مردی اکلیم سن و غباری سواردن
 فرق ابلیم سن * منشوی * کرد فارس کرد مرافراشته * کرد افراسی * مثلاً فارسک اطرافنه غبار باش
 یوقر و ایلددر یعنی نوز قالمشدر و یو جلدی تمیز اولدیغکدن کردی سن مر دحق ظن ایلنسن یعنی فارس که ولی
 و نبینک روح ایلددر و کرددن مراد جسد لیدر چونکم جسد لری انلر روحنه برده اولوب ستر قیلدی سن ای صورت
 بین غبار کبی اولان جسد لری مر دحق زعم ایلدک حال بوکه مر دحق اولان انلر باطنی و روحیدر * منشوی * کردید
 ابلیم و کفت این فرع طین * چون فزاید بر من آتش جبین * ای صورت بین سنک حالت شیطان لعینک حالی کیددر
 نته کم ابلیم لعین کردی کوردی دیدی بو طینک فری و یا خود بفرع اولان طین مراد حضرت آدمک جسد شر بقیدر
 بن آتش جبین اوزره یعنی بن آتش آللور اوزره نیچه زیاده اولور و فضیلت بولور * منشوی * تا قومی بیی عز برانز ابلیم
 دان که میراث بلیست ان نظر * ای صورت بین سندی عز بر لری بشر کوررسن بیل که اول نظر ابلیمک میراثیدر
 و سن انک و ارثینسن (منشوی) گنه فرزند بلیسی ای عنیده * بس تو میراث ان سلک چون رسید * ای معاند اگر ابلیمک
 فرزندی دکل ایلک پس اول کلبک میراثی که مراد صورت بین اولی و تکبر قیلددر سکا نیچه بشدی و سن شیطان صفتیه
 نیچون متصف اولدک پس حضرت علی کرم الله وجهه لسانندن چونکم بومر قلی بیان بیوردی بلر نه اول حضرت نک
 رکابداره سولدی بکی کما انک تقر بر نه شروع ایدوب بیورر (منشوی) من نیم سلک شیر حقم حق پرست * شیر حق انست
 کر صورت پرست * بن کلب دکلم حضرت حقه طایبی و اکعبادت اید بی شیر حقم حقل ارسلانی اول کسه در که
 صورتدن قورتلدی پس شیر دنیا به شیر خدا نک مایتنی فرق ایدوب بیورر (منشوی) شیر دنیا جوید اشکاری و برک *
 شیر مولی جوید ازادی مرک * دینا شیر و هواد لری اولان کسه برشکار و رزق و غذا استراما شیر مولی تن قیدندن
 و دنیا بندن آزاد اولی و اولوب نجات بولمی استر * منشوی * چونکه اندر مرک یلند صد وجود * هجو پروانه بسوزاند
 وجود * شیر حق چونکم موت ایچره بوز وجود و حیات کوره پروانه کبی وجود بی باندرو شعله عشقه نفسی کویندر
 (منشوی) شدهوای مرک طوق صادقان) مریدان از ابد این دم امتحان) اولک هوا بی صادق لک جانشه طوق اولدی
 و تحقیق * بود بره بودم یعنی محبة الی لقاء الله غنی موت ابلیمک نفسی و کلامی امتحان اولدی نته کم حق تعالی قرآنده
 بیوردی (یا ایها الذین هادوا) یعنی ای قوم یهود (ان زعمتم انکم اولیاء الله من دون الناس فتمنوا الموت ان کنتم صادقین
 اگر منکرند بکزی تحقیقا اولیاء الله دن زعم ایلد که ایسه ناسدن ما عدا پس اگر دعوا کرده صادق انک منکر محبة الی لقاء
 الله موتی غنی ایلیمک که صادق موت کین و سود اولدی زیر انلرحیات طایبه بی موتده بولدی انجلین که عند التاجرین
 آرزوی سود ایلک و اردر عند الصادقین آرزوی مرک ایلک اندن به تر دیرس ای جهود لسا ترکسه ل فتنده عرض
 و ناموسکزدن اوتری یعنی نام و ناموسکزدن خوار و شکسته اولمسون ایچون غنای موتی باری زیانکزدن اوزره اجرا ایلیمک و بن
 موت استرزدن بولسا انله سولیمک چونکم حضرت محمد علیه السلام بوعلم غنی موتی اعلام ایلدی و بولنره علی طریق تحدی
 بونی سولدی بوجه بیودیلردن بری اولقد زهره طوعدیکه غنی موتی اسانه کتور و رور و عوالتی محل شیوه توره ل
 می) در بی فرمود کای قوم یهود * صادقانرا مرک باشد کین و سود حق تعالی حضرت لری حضرت قرآنده بیوردیکه
 ای یهود طائفه بی صادقانه موت کین و فائده در نه کم سوره بقره ده دخی حق تعالی بیورر (قل ان کانت لکم الدار

الآخره عند الله خالصه من دون الناس فتتوا الموت ان كنتم صادقين ولن يتنونه ابد ابا قدمت ايدهم * منوي *

هم نانه آرزوی سود هست * آرزوی مرگ بردن زان هست * انجلین که جهانده اهل دنیا به آرزوی سود و منفعت

وارد موت آرزوی ان بلك صادقه اول سوددن بکدر * منوي * ای جهودان بهر ناموس کسان * بکدر این

تغایر زبان * حضرت نبی صلی الله علیه وسلم و انک اصحابی جهودله تحدی اید و دید یلری جهودلر کسارک ناموسندن

اوتری یعنی ناس ایچده عرض و ناموسکنی صیانت ایلکدن اوتری بوغنی مونی لسانک زاوره اجر ایلک و بر مونی غنی

ایلر زو سولیک * منوي * یک جهودی این قدر زهره نداشت * چون محمد این علم را بر فراشت * بر جهود بود زهره

و طاقت طوعدی چونکه حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم بوعلی بوخلدی یعنی جهودله مونی غنی ایلک

تکلیفی اظهار ایلدی * منوي * گفت اگر ایتدین را بر زبان * یک جهودی خود نمادی در جهان * حضرت

رسول علیه السلامه اصحاب کرام دید یلر اکر بو جهودی طایفه سی غنی الموت دیسه لردی بونلر نیجه اولوردی

یوردر که اکر بونی لسانلری ایلر دیسه لردی و اجر ایلر دیسه لردی جهاندی خود بریهودی قالمییدی کما قال علیه السلام

لوتتوا الموت لغص کل انسان بریقه غات مکانه ولم یبق علی وجه الارض یهودی (م) پس یهودان مال بردند و خراج *

که مکن رسوا تو مارای سراج چونکه حضرت نبی علیه السلام بونلر موتک غنیسی تکلیف ایلدی بونلر لسانلریله

کتورمکه قادر اولوب پس اول یهودیلر مال و خراج ایلر دیلر بونلر دیوکه ای سراج عالم وای آفتاب نبی آدم سن بزی

رسوای ایلر و بره بونلر سوزی سولر (م) این سخن را نیست با بانی بدید * دست بامن ده چو چشت دوست دید *

بوسولر بریانی ظاهر دکار الکی بکار و چونکه سنک چشمت دوستک یوزنی کوردی یعنی اکر دوستی مشاهده

ایلر کسه بکار ادا کتوروب بیعت و متابعت قبل بعض نسخه لده بوا یکی بیت واقع اولمشدر که معنای بونلر بله دن

کاستان ایچره کل چونکه ظلمده مشعل کوردلر تو قفس علی الفور طاعت بونلر قدم تو بودی اولین قیودن دم اورمه

ارم باغی جانبته یعنی من بله نفسدن کاستان حقیقت جانبته کل چونکه ظلمت طبیعتده چراغ هدایتی مشاهده ایلد

بوغوری و قعری اولین چاه طبیعتده باغ حقیقت جانبته تأخیر و توقفسر قدم تو بودی و کل دیمک اولور (ک) تن

امیر المؤمنین علی کرم الله وجهه باقرین خود که چون خد و انداختی در روی من نفس من جنید

و اخلاص عمل نماد مانع کشتن توان شد * منوي * گفت امیر المؤمنین با آن جوان که بهنکام نبردای پهلوان

* امیر المؤمنین علی کرم الله وجهه حضرت نلری اول جوانه ایدیکه جنگ وقتنده ای پهلوان * منوي *

چون خد و انداختی در روی من * نفس جنید و نه شد خوی من * چونکه نم یوزمه تو کرک آتدک بشیرت

مقتضای اوزره نم نفس حرکت ایلدی و نم خویم خراب اولدی * منوي * نیم بهر حق شد و نیی هوا *

شرکت اندر کار حق بود روا بوغز انک نصی حقن اوتری و بر نصی هوای نفسدن اوتری اولدی حضرت حقن

کارنده شرکت لایق و روا ایلر کما قال تعالی (ولا یشرک بعباده ربه احد) * منوي * تو نکاریده کف مولیسی

ان حق کرده من نیستی * سن حضرت مولینک کفدن نکاریده سی یعنی نقش اولمشی و مصنوعین حق

تعالینک آتی سن بنده مصنوعین بنم ایلدیکم دکسن و سنی بن خلق ایلدم (م) نقش حق را هم با حق

شکن * برز جاجه دوست سنک دوست زن * حضرت حقن نقشی هم حقن امریله صی دوستک صرجه سنه

دوستک طاشنی اور یعنی انسانکه بنیان الهی و زجاجه دست را بنیدر برکسه آتی صق استسه کدر که

انک امریله صبه (منوي) کبر این بشید و شد نوری بدید * در دل اوتا که زناری برید * کبر حضرت علیدن بوسوزلی

اشتهدی انک قلبنده بر نور ظاهر اولدی تا که امانه کلوب زبانی کسیدی (منوي) گفت من تخم جفای کاشتم *

من تراوغ دکر داشتم) انک مبارز ایدی بن جفا تخم ای ادم بن سنی غیری دور و لسانم یعنی بن سائر هوا و هوسده اولان

اهل غرض کبی قیاس ایلوب سنک اخلاصکدن و حقه اولان معامله کدن غافل ایتم * منوي * تو تراوی

خد احو بود * بل زبان هر تراوی بود * سن خدا و یلور تراوی اولمشن یعنی سن حضرت احدک اخلاقیه تخلق

قیلشن بلکه عدل و استقامتده هر تراویک زبان سی اولمشن * منوي * تو سار و اصل و خویشم بوده * تو فروغ

شمع کیشم بوده) سن بنم قوم و قبیلهم و اصل و اقربام اولمشن سن بنم مذهبک شمعنک فروغ و ضیای اولمشن (منوي)

من غلام آن چراغ چشم جو که چراغ روشنی پذیرفت از تو * بن اول چشم طلب ایدیی چراغ غلامیم که سنک

چراغک اندن با علی روشنک قبول ایلدی چراغدن مراد حضرت نبی مکرمد کما قال الله تعالی فی حقه (یا ایها النبی

انارسلناک شاهدا و مبشرا و نذرا و داعیا الی الله باذنه و مرآجامنیرا) و اول حضرتک چشم جو او اسندن مراد

اولدر که چونکه اول حضرت سراج الهی اولدیه سراجک شاندندر که بر ظلمتده قالمش بصیر و دیده و رکسه اوله

تالک نورن کوره و اول سراج منیرا کابول کوستره پس سراجک نهی بنساره اولوب اعماله اولدی یعنی جهندن سراج

چشم جو اولور تا که کندینک خاصیتی ظهوره کله * م * من علام موج آن دریای نور * که چنین کوهر بر آرد در ظهور

بن اول نور دریاسنک موجنک غلامیم که بونجلین لطیف کوهر ظهوره کتوردر دریای نور دن مراد حضرت خدا و حضرت

نبی مجتبی صلی الله علیه وسلم اولتی دخی جائزدر که حضرت علی کرم الله وجهه اول دریای نورلر موجی و اول بحر جیورلر

کوهری کبیدر پس اول مبارز اول حضرت نه دیدی * منوي * عرضه کن بر من شهادت را که من * مر تر ایدم

سرافراز من * یا علی بنم اوزر به شهادت عرض ایلر که بن سنی زمانک سرافرازی و ممتازی کوردم (منوي) قرب

بنجه کس زخویش و قوم او * عاشقانه سوی دین کردند و اول پهلوانک قومندن و اقر باسندن الی کسه به قرب

عاشق کبی دین مبین جانبته توجه ایلدیلر * منوي * اوبتغ حلم چندین خلق را * و اخیر اذیتغ و چندین خلق را *

اول علی کرم الله وجهه حلم نبی ایلر بوقدر بوعازی و بوقدر خلقتی تیغدن کبر و الدی اول کبسی دخی خاه مجبه ایلر و مصرع

ثانیده کی خاه مجبه ایلر اوقسنه دخی معنایه خلل کلز بر اول علی کرم الله وجهه حلم نبی ایلر بوقدر خلقتی و بوقدر بوعازی

تیغدن کبر و صاوتن الی و بونلری طعمه شمشیر اولقدن خلاص قیلدی دیمک اولور (منوي) تیغ حلم از تیغ آهن تیزتر *

بل ز صدمه کز ظفر آنکیز تر * حلم نبی آهن تیغدن کسین کدر بیلکه یوز عسکردن ظفر قوی بر بیکدر یعنی حلم

تأثیری یوز عسکردن زیاده در (منوي) ای دریغا لقمه دو خورد شد * جوشش فکرت از ان افسرده شد * حضرت

مولانا قدس الله سره العزیز لک عادت شیر یلری بود که هر نه حالکه اثنای نظم مشنوده واقع اولسیدی یا غیرک حکایه سی

ضمندنه تقر بر ایدرلر و با خود صریحه کز کبر و لرردی پس بومحله کادکارنده و مقتضای بشیرت بر قاج لقمه تناول

ایلر کارنده البطنة تحت الفطنة فخر اسنجه و دخی اذاملت المعدة خرس الحکمة مقتضای سنجه کالات کافوظننه

بادی و انجمه افکرت و انسداد باب حکمته کل و شرب باعث اولدی یعنی بیان یور و لرود بر لکه ای دریغا بر ابکی لقمه

صوری خورده اولدی جوشش فکرت و جریان بنوع حکمت اولقمه لردن فسرده اولدی و حقایق مشنوی بی منع

قیلدی (م) کندمی خورشید آدم را کسوف * چون ذنب شعشاع بدی را خسوف بویست بعض معتقدینک

خاطر نه لایح اولان نجی دافعدر کان دیمکدر که کرسن دیر سنکه خورشید عقلنه و بدر قلبنه بر قاج لقمه نوجه له مانع

نور اولور نم محل تعجب دکلدر کور و نم بر کندمک کای منبع علوم الهی اولان آدمک خورشید عقلنک کسوفنه

باعث اولدی مثلاً ذنب بدر او اش آیک شعشاعنک خسوفنه سبب اولدی ذنب اصطلاحات مجمیمندن بر اصطلاحدر که

بیلشمی ابکی دائره تقدیر ایلکه موقوفدر بیلکل که آفتابک مداری و اردر و مهابتک مداری بشقه اول ابکی مدارک

بری برینه مقابل اولدی یعنی موضعه تقاطع دیرلر و اول تقاطعک ابکی نقطه سنه عقدتین دیرلر و اول عقده که ماه

یکه و شمالی اوله اکا را س دیرلر و اول عقده دنکه ماه یکوب جنوبی اوله اکا ذنب دیرلر پس بجن آفتابک

یوزی مهابتک نظهرنه مقابل کلد کده کسوف واقع اولور و آفتابله مهابتک مایبندنه ارض حایل اولدیده

خسوف واقع اولور بونی کالدله بیلک علم هیتمه موقوفدر بوقدرله اکتفا اولندی (منوي) اینت لطف

دل که ازین مشت کل * ماه اوچون می شود پروین کسل بویست مشنوی شریفک انحض ایاستندند را محتان اذهان

اولنه حق بریتدر و لایسلکل که شعرای عرب و عجم کال انتظام و جمعی نظم ثریا به تشبیه ایدرلر مشهور در اثباته حاجت

یوق و بونک عکسی تفرقه و بریشاننلی ثریا نک انشاونه و پراکنده اولسنه تشبیه ایدرلر نته کم رشته پروین اوبکسته شده

دیرلر و برکسه نک سبب جمعیت بالی و انتظام حالتک منقطع اولسندن کایه ایدرلر بومعلومک اولدیه بویتمه پروین

کسل بریشان و پراکنده لکدن کایه در و ماه دلک ادر اکنده استعاره در این اسم اشارتدر حرف خطا بدر معنی

هذاک و بواشارت کاه اولور که تحقیر معناسی متضمن اولور نته کم اهدا الی بذکر آلهتکم ده اولان هذاک

پس بویتمه دخی اینت تحقیر معناسن متضمندر و کوردیمکی مستلزم اولور پس تقدیر معنی بیت بود که اشته

سکا و کل لطافتی دکل که براوج بالقدن یعنی بر باره لقمه دن انک ادر کی ماهی نیجه پروین کسل اولور کور معنی نه

مر به ضعیف اللطافتدر و حقیر الفطانتدر که انک ادر کی بر مقدار لقمه دن بریشان و پراکنده اولدی اما سروری

مر حومک شرحی بر غیر کونه در پس بعینه تحریر ایلدک تا بیلسن که مجید مناسبتی آزد معنی مصرع اول بترکی بوسکا

و کل لطافتی دکل که براوج بالقدن یعنی از لطافت دلست که از باره لقمه ماه اوچون می شود پروین کسل یعنی

ماه دل چکونه شود پروین کسل که بی نور بماند و باندک چیز درون تغییر کای پیدا شود بومعنی دخی لطیف اولور

اکر پرویندن مراد فلک روحده ثابت اولان معانی منظومه اولور سه بشرط انکه ازین مشت کله بر متعلق مقدر اوله

بوتقدیر به معنی بویه دیمک اولور که بوسکا لطیفه دلد که بر مشت کادن انک ماه فکری بی نور اولدی و بی تاب قالدی

نیجه پروین کسل اولور یعنی فوجیه له افک ماه فکری مع ضعفه پروین معانی منظومه بی فکرت روحدن قطع اید یی ورشته
 تقریرده دیر یی اولور دیک اولور الله اعلم * مننوی * نان که معنی بود خوردش سود بود (چونکه صورت کشت
 انگیزد بخود * نان و غذا که معنوی اوله انک ییسی سود و نافع اولور نان معنوی که مراد علوم و حکم الهی در روح
 اندن عظیم پرورش و حیات بولور چونکه نان صوری اولدی قلب طار لغنه و قلات خیره باعث اولور بخود یو محله ضیق
 القلب و قلات خیره معنایه در واقعده اکل و شرب صوری خیر کثیر اولان حاکم قلمنه باعث و تضییق قلبی مورث در
 (مننوی) هم و خار سبز کاشتری خورد * زان خوردش صد نفع و لذت می برد * مورث حکمت و روحانیت اولان نان
 و غذای اشته نافع اولان خار سبز تشبیه ایدوب و باعث قلات خیر کثیر و تضییق قلب خیر اولان نان و غذای خار خشک
 بی منفعت تشبیه ایدوب و حکمت خوردنده اولان مؤمنی اشته تشبیه ایدر لر کاشیه رسول الله صلی الله علیه وسلم
 المؤمنون هینون لیثون کالجلی الانف و یورر که مورث حکمت و معرفت و باعث روحانیت و فطنت و ذکاوت اولان
 نان شول خار سبز کبیر که اشته آتی اکل و بلع قیلور و اول خوردن صد نفع و لذت الور * مننوی * چونکه آن سبزی
 رفت و خشک کشت * چون همانزای خورد اشته زدشت * می در اند کام و انجش ای در یخ) کان چنان ورد می
 کشت تیغ) چونکم اول خار سبز لکی و لطافتی کیده و خشک و بی معنی اوله چون همان یه آتی یه اشته صحران
 انک دماغن و آوردین بر تر و باره باره ایدر ای حیف و در یخ که انجیلین ورد می بی تیغ اولدی و آلت ضرر اولدی مراد
 اولدر که چونکم نان و لقمه نک روحانیتی و مورث حکمت و معرفت اولان لطافتی کیده و قوری صورت قاله و یه همان
 آتی مؤمن و سالل دشت ارض الله دن یه بوقدیر اوزره اول سالک کام و دهان جاتنه ضرر و بر رو کام و انج دریده
 اولان کی روحه زجت ابر کورر ای حیف و در یخ که حکمت و روحانیتله مر می اولان غذای کبی آلت ضرر اولدی دیک
 اولور (مننوی) نان چومعنی بود بودان خار سبز * چونکه صورت شد کنون خشکست و کبیر * بوقدان عادت که
 اورایش ازین * خورده بودی ای وجودنا زین * بر همان بوی خوری این خشک را * بعد ازین کامیخت معنی باثری
 حضرت خداوند کار قدس الله سره العزیز ختم کلامه و حسن اختتامه وسیله اولسون ایچون کلام سعادت
 انجیاملین حکم الهی و معارف ربانیله تخمیر و آمیخته اولدی بی جهتن نان معنوی و غذای روحانی تعبیر ایدوب
 و بوحکم و علومدن قطع نظرا کان صورت اطلاق ایدوب بعده نان معنوی اولان کلاملین و ارادات الهیه و فیوضات
 ربانیله لطیف و تازه اولدی بی جهتن خار سبز نافع و فیوضات الهیه و الهام ربانیله دن قطع نظر اولدی بی اعتبار ایل
 خار خشک و بی منفعت تشبیه بیوروب حسام الدین جلای یه علی طریق الاعتذار بیورر که نان چونکم
 معنوی و لقمه روحانی اولدی اول خار سبز لطیف و نافع کبی اولدی چونکم صوری اولدی الان خشک و در شد در یعنی
 بزیم کلام که مقدما نان معنوی و غذای روحانی ایدی بواسطه الهام الهی و ارادات ربانی اما الان انقطاع و ارادات
 و فیوضات سببیه چونکم صورت الفاظ و کلمات خشک و بی لذت قالدی پس سن اول عادت ایل که بوطالته مقدم
 اول نان معنوی اولان کلام می اید ای حسام الدین وجودنا زین همان یه اول عادت قدیمه و رایحه طیبیه اوزره
 بو خشک اولان الفاظ و گفتاری خار سبز و لطیف عدا ایدوب یه سن و اسلوب سابق اوزره قبول ایلیمه سن ای حسام
 الدین بوند نصکر که آمیخته اولدی معنی خالغنا کله مره و ندر ما بعدنه (م) کشت خالغنا آمیز و خشک و کوش بر *
 زان کیه کنون بیهیزای شتر * خالغنا آمیز و سفلی اولدی و قوری صورت و قشر قالدی و قاطع لحم اولان خار کبی
 بی نفع و بامضرت اولدی بگونه کاهدن و خار خشک کبی اولان گفتاردن الان برهیزایه ای شتر الهی و ای جل ربانی
 * مننوی * سخت خالغنا آلوده می آید سخن * آب تیره شد سر چه بند کن * سوزلرین آیه و قلبلرین چاهه تشبیه ایدوب
 و آب معنایه چاهه دلد قلمنه و خالغنا آلوده و پست اولسنه اشارت ایدوب بیورر که زیاده خالغنا آلوده و قلیل
 النفع کلور اولدی آب کلام چاهه دلد کویا که بی امداد الهی چاهه دلدن آب معنی منقطع اولوب الهام الهی و افاضه
 ربانی سزمع التکلف و التفکر کلام بیورمقی جائز کورمزلر انکچون علی قاعده التجرید وجودشتر بقایه خطاب
 بیورر آب سخن تیره و خالغنا آلوده اولدی سر چاهه قلبی بند ایل ای مولانا * مننوی * تا خدایش باز صاف و خوش کند
 * او کتیره کردم صافش کند * تا خدای تعالی اول منکدر اولان کلامی صافی و خوش قیل و شایع علوم و حکمی
 اول ماه معنادن خالی اولان چاهه قلبه کبیر و مقبض و مجری اوله اول الله که اتی تیره و منکدر ایلدی هم صافی
 ایلر و ماه الحیاة الطاف و اعطا ایدوب اسعاف ایلر لیکن نیجه مدت حبس نفس و نفسه موقوف و صبر جیل و ترک شتاب
 و هوسه مربوط و مره و ندر * می * صبر آرد از روزی شتاب * صبر کن و الله اعلم بالصواب) از روزی ادی صبر ایتک
 کتور و حبس نفس و نفس بولنه کتک حاصل ایدر شتاب و عجله کتور من صبر ایل الله تعالی بوتا خیرک صوابه بل

هر کار و تدبیر که مرجع و مأبیه اعلم در صبر مفتاح فرج و مصباح درون پر حرح و مناجاعی کلد در صبر نصف
 ایمان و رأس عرفان و ابقان در فضایل صبر قتی چوق و آثار خواصنه نهایت یوقدر پس آخر جلد اولی آنکچون
 توصیه صبرله ختم ییوردی نه کم اخر سورة عصر ده توصیه صبر
 اید نلره حضرت جناب حق مدح بیوردی
 و اهتماما لسان الصبر حق اوزره عطف
 اولندی الحمد لله علی توفیق
 الانعام والصلوة
 علی سید
 الانام

الحمد لله فاتح آيات المعاني * بمفتاح آيات الجلد الثاني * جاعل كلمات اولياته المصابيح الروحاني * لاضاءة قلوب
الانسان * والصلوة على نبيه محمد الداعي الى جواره بالآيات القرآني * والبيانات الفرقاني * وعلى آله واصحابه الذين
انصروا باوصاف الالهية * وتخلقوا باخلاق الرباني * بعد حمد الله عز وجل بوقوع برزخ بعد شرح آيات السفر الاول
مستريان علم وحكمتي اقل * ومتاع وسلعة معرفتي بين الاخوان كساد ومتبذل * بولد قد و قوابل خلق جهاني
دخی بوجاهه ميل ومحبته من مغل ومقل * مشاهده قبل قد مایه شوق تحریر وتصنیفه نقصان وخلل کاوب خاطر
فاتر بوطول امدن نجه مدت فارغ اولدی * بیت * جذب سمعت از کسی را خوش لبیست * کرمی وجهه معلم از صبیست
کربودی کوشای غیبگیر * وحی ناوردی ز کردون یک بشیر * پس بعد زمان بعض یارانک فتح آيات سفر ثانی به تهنه رغبت
ومیلانی ظهوره کلوب بوقوع بال برملالی در حال مقالی حامد الله المتعالی تالی اولوب دید که الحمد لله علی الآلا
الا تحزن فان متاع الحکمة لا تفسد * وطلب متاع المعرفة لا یفسد * ولو کان فیما بین الناس طالبوا واحدا یعدل
لا کاف * ولو کان فی الصورة حقیرا بعد من الاشرف * پس بونلک رغبت ومیلانی جان وجناتی غبار فتور و توانیدن
بالک ایدوب شرح آيات سفر ثانی به مجد و جلال ایلدی امید در که توفیق الهی قرین وعنايت ربانی معین اولوب اتمامی
میسر واختتامی سهواته قدر اوله * ربنا افصح بیننا و بین قومنا بالحق وانت خیر القاصحین آمین یارب العالمین (بیان
بعض از حکمت تأخیر این مجلد دوم) بویکجی مجلد تاخیر اولسنک حکمت نردن بعض سنک بیاتنه در روایت
اولنور که جلد اول تمام اولد قد نصکره حضرت خداوند کار برایکی سنه مقداری کوه رشار اولوب منوی
یورمدیلر پس سبب تأخیر وحکمت تقدیردن بعض سنیکه ضمیر منیر لینه لایح اولندر اجمالا بودی باجه ده تسطیر
وقهر بر یوروب دیرلر (که اگر حله حکمت الهی بندر معلوم شود) که اگر حکم الهیه نک جلوه سی قوله معلوم اولسه
(درفواند آن کار بنده ازان کار فرماید) اول کارل فائده لرنده قول اول کارده عاجز قالور (وحکمت بی پایان حق ادرالک
اورا ویران کند) وحق تعالینک حکمت بی پایانی آنک ادراکنی ویران ایلر (بدان کار نپردارد) کمال حیرتدن بنده اول
کاره دوزنر یعنی مشغول اولمز (پس حق تعالی شمه ازان حکمت بی پایان مهیار یعنی اوسازد) پس حق تعالی
بر شمه بی اول حکمت بی پایاندن اول قولک بورتنه بولاردوزر یعنی اول کارل بعض نفعی وحکمتی بنده به روشن ایلر
حتی آنک تلبی اول کاره اول نفع واسطه سبله مائل ومجنذب اولور (واویراندن کار کشند) واول قولی اول بر شمه سبیل
اول علمه چکر (که اگر اوزان فائده هیچ خبر نکند) که اول قوله اول کارل فائده سندن هیچ خبر ایلر (هیچ نخبند) هیچ
اول قول بر کاره حرکت ایدوب مباشرت ایتز (زیرا جنبانده از بهرهای آدمیانست) زیرا محترک درون ودواعی وتقاضای

بطون آدمیلر بهره وفائده سندن او نوریدر (که از هر آن صلیحت کنه که اول بهره وفائده دن او توری مصلحت ایدر زکنیم
محلنه کند دخی نسخه در) (واگر حکمت این بروی فرو ریزد) واکر بول کارل حکمی و سری اول قولک اوزر بنه منصب
اولوب بالکامیه دو کورسه یعنی جمعا کامعلوم اولورسه (هم نواند جنبیدن) هم بنه اول کارل عملنه حرکت قادر اولمز
(چنانکه اگر درینی شترمههار بنود) مثالی آنک کی که اگر دوه نلک بورتنه بولار اولمزسه (نرود) طوغری بولده کیده من
(واگر سخت برزله بود هم فرو خسبد) واکر اول بولار قتی بیول اولورسه مثلا فرق الی بطمان زنجیردن بریولاری اولسه
هم بنه یا نور بوله کیده من نه کم الله تبارک وتعالی سورة مجرده بیوررلر که (وان من شئ) ان نفی ایچوندن من زاندر
تا کید ایچون ای مان شئ من الاشیاء الممكنة (الاعندنا خزانة) الاول شئک خزانة لری بزم عند من ده در یعنی اول
شئملرک ایجاد و تکیون بنده قادر بوضرب مثلدر جناب عزتک کمال قدرته که مقدورات الهی اشیا بخزونه تشبیه
اولندی اخراج و ایجادنده کافت وزجته احتیاج اولدی یعنی حاله تنزیل ایدر که اقتضای قدرت واستدعای مشیت
ایتز (الابقدر معلوم) الامقدار معینه ملتبس اولدی یعنی حاله تنزیل ایدر که اقتضای قدرت واستدعای مشیت
وحکمت اودر پس حضرت مولانا بیوررلر که (خال بی آب کاوخ نشود) طیراق صوسر کرچی اولمز بوهوم وجهدر آبسنر
خال کاوخ اولمز بوجه اوزره خال آبه مضافدر (وچون آب بسیار بود هم کاوخ نشود) وچونکه صوجوق اوله
هم بنه کرچی اولمز فاسد اولور پس هر شیده عدالت لازمدر کرتوبه وعدالت اولسه انتظام اشیا بولاندری نه کم حق
تعالی سورة رجن ده بیوررلر (والسماء رفعها ووضع المیزان) حق تعالی سمانی مرفوع قیلدی محلا ورتبه شول حیثیتنه که
منشاء احکام واقضیه ومنزل اوامر و محمل ملائکه قیلدی ودخی وضع میزان ایلدی وعدله شروع ایلدی هر حق مستحقنه
وهر شئی مستعدنه ایصال ایتکه حتی امور عالم انتظام بولوب احوال اشیا مستقیم اولدی کما قال عم (بالعدل
قامت السموات والارض * پس بویآله استشهدا بیورد قد نصکره دیرلر که) میزان دده هر چیز را بی حساب و بی
میزان) امدی الله تعالی هر شئی بر چیزی عدله و میزانله و برر حسابسنر و میزانسنر مقتضای عقلدن خارج و بر من
الاکسانی که از عالم خلق مبدل شده اند) حساب و میزانسنر کسبه بر شئی و بر منر دیکدن سؤال لازم کادیکه اولیا و انبیایه
دخی بونحوال اوزره میدر پس انلری کر وه عالمیاندن استثنای بیوررلر که الاشول کسه لره میزانله و بر منر که آنلر عالم
خلقدن و هر شئی مبدل اولمشدر (و برزق من یشاء بغير حساب کشته اند) والله تعالی دبلدیکنه رزق و برر
بغير حساب ولا میکال قولنک مظهری اولمشدر (ومن لیدق لم یدر) وهر شول کسه که بوسری طاعتی بیلر مادامکه
بر کسه بر مرتبه واصل اولیه اول مرتبه صاحب لرنک احواله مطلع اولمز اگرچه علم معلوم ایدر بنور سده حالایله من
بود عیانیه تمثیل قوروب بریت بیوررلر که (برسید یکی که عشق چیست) صورتی بر کسه بکا کای مولانا عاشق قلندر
کفتم که چون شوی بدانی (دیدم که چون بنم کی اوله سن بایورسن عشق و محبت بی حسابست عشقه محبت بی نهایت
وبی حسابدر بعض نسخه ده عشقه محبتک مایبند و او عاظمه بوقدر بوقدر بر اوزره معنی عشق حسابسنر محبتدر
(جهت آنکه گفته اند صفت حقیقت تحقیق) اول جهتنکه دیملدر عشق و محبت صفت حقد حقیقتده و عشق
و محبت نه نهایت بوقدر که حق تعالینک صفتدر و اوصاف حقه ایسه نهایت بوقدر (ونسبت اوبه بنده مجازست) و او
محبتک نسبتی قوله مجازادر حقیقتده محبت حقددر زیرا کنت کنز الحقیقا فاحبت ان اعرف بیوردی محبت حقد
صفت قدیمه سیدر (یحیهم تمامست و یحبونه کد است) یعنی الله تعالی بومؤمنلره محبت ایدر کلامی تمام و کافیدر
وحقیقتدر وهم مقدمدر و یحبونه و مؤمنلر الله محبت ایدر لرنده در یعنی اصل محبت قولر نه ابتدا حقددر پس
بعد محبت حق قوله محبت ظهور ایدر حد ذاتده حق عبده محبت ایلز دن اول عبده حقه محبت ابلان ممکن وقابل د کادر
پس عبدالله حقه اولان محبتی مجاز و اعتباری اولور و بویات سورة مائده ده در اولی بودر (یا ایها الذین آمنوا) ای اللهک
وحدایتنه تصدیق ایدلر (من یرتد منکم عن دینه) شول کسه که سزدن دیندن رجوع ایدوب منر تا اولسه بویات
کر بعد قبل الوقوع غیبک حالی اخبار ایدر محصل کلام بودر که بعد وفات النبی عم عربدن بر نیجه گروه منر تا اولدیلر
مسئله الکذاب وطلحه بن خویلد کی که بنی اسد قبیلله سندن ایدی بونلک باشنه نیجه گروه جمع اولوب نبوته اعتراف
ایلدیلر الله تعالی خبر و برور بیوررلر هر کم دینندن منر تا اولورسه (فسوف یأتی الله بقوم عن قریب) الله تعالی کتورر
برقوی بونلری هلال ایلد کد نصکره (یحیهم) اوله قومکه الله بونلره محبت ایلر (و یحبونه) و بونلرده الله محبت ایدرلر
یحیهم و یحبونه جلوه سنک اعرابدن محلی مجرور قومک صفتدر علماک یحبهم و یحبونه ده قایل کثیر منی واردر علما ظاهر
وبعض متمکمین بکاذاهب اولمشدر که المحبة میل النفس الی شئیکل ادرلک فیه (ودخی دیرلر که محبت بر نوع ارادتدر
و تعلق ارادت حوادث واحد سانه و خدمت و طاعت منافع اولور بوحسبه ذات وصفات حقه تعلق محالدر ودخی

دیر که قول خدا به محبتی انعام و احسان و خدمت و طاعت و غفران و محبت در و خداوند بده به محبتی ایصال
خیر و منفعت در اما بگویم محققین قنده ضعیف در زیر ارباب تحقیق قنده محبت حق قدیم و محبت بنده محمد در
و دیر که فان محبة العبد لله افناء الناسوتية في بقاء اللاهوتية ومحبة الله للعبد ابقاء اللاهوتية في فناء الناسوتية
اگر بصیرت و دیدة سیرتله نظر اولانسه جمله مرآت بدن هر مرتبه ده حضرت حق در غیر محبت و محبوب بود *
بیت * بختهم و بختونه چه گفتارست * درون پرده مکر خویش را خریدارست * ما حاصل بومحبت خصوصنده
مباحثه کثیره وارد بومحبت صده کز قابل دکانر * اذلة على المؤمنين * اذلة جمع ذلیلدر یعنی اولیه قوم مکرر حیدر
متذللین و متواضعین در مؤمنان و زره * اعز على الكافرين * کافر را وزین شد در متغلبین در و الله اعلم بحقایق کلامه
(اول ایات المثنوی) مدتی این مثنوی تا خیر شد * مهلتی بایست تا خون شیر شد * بر نیجه زمان بومثنوی باز آمدن
ورشته تحریر و تقریر در بدن تا خیر اولدی و باعث تاخیر فی الحقیقه مؤخر که تجلی و تأثیریدر که اول الالهت اسماء
حسناسدن بر اسمی مؤخر در و هو الذي يؤخر الاشياء بعضها عن بعض في الوجود والزمان وبعضها في مواضعها على
مقتضى الحكمة البالغة فاستحق التقديم وقدمه وما استحق التأخير اخره پس جناب حقل مؤخر اسمی هر بر شئی مدت
و وقتنه دل تا خیر ایدر و مقتضای عقل و ادراکی منع ایدوب حکمت بالغه او زره تدبیر و تأثیر ایدر رتبه که حضرت پیغمبر
صلعم و حیل ظهوری ابرته سی کون مر ادا بلیوب مشرک اول حضرت بدن روحی و احباب کهنی و اسکندری سؤال
ایلد کزنده ساخر که غذا بیوردی و جناب حق اول وحی نیجه مدت تاخیر ایدر کز روی عن ابن عباس رضه قال
ان الوحي تأخر عن النبي ع اياما حتى قال المشركون ان محمدا دعه ربه وقلاه فزلت ما ودعه ربك وما قلى پس حضرت
پیغمبر ع م متبوع اصفا و مودة عنه جميع اولیادر وارث کامل اولدر که اول حضرت نک بر حال بدن حصه دار اوله پس
حضرت مولانا کل و رتای محمدیه در رتبه که حضرت پیغمبر بدن مع الواسطه اولان وحی نیجه مدت تاخیر اولندی
حضرت مولانا دخی بلا واسطه اولان وحی قلبی نیجه مدت تاخیر قیلندی تا کم متبوعه تابع مایند و موروته
وارث میاننده مناسبت تاته و مشابیه کامله بولندی معنی مصرع ثانی اولدر که هر نوع ادله علت منزله سنده اولور
زیر ابر مهلت کز کرد که تا خون شیر اولدیکدر جناب حضرت جلت قدرته و علت هر شئی ایچون بر اجل و مدت تعیین
بیور شد بر حقوای الامور و هونه باوقات هرا مر و کازله ظهور و بطوفی بر وقت معینه هر هون و بر مقتضای
حدیث (واكل شئ عند الله اجل سمي) هر شئی حصل و زوالی بر اجله مقرر و در که فاذا جاء اجلهم لا يستأخرون
ساعة ولا يستقدمون) قوی بومعنا هر هون در رتبه که طعام ح خون اولمی بر مهلته موقوف و مقرر و در کذلک
خونک این صورت گسی نیجه مدت ظهور و لده هر بوطومر هوندر رتبه که بیوردر (مثنوی) تا نر اید بخت و نوزند نو
خون نکر د شیر شیرین خوش شوی * ای طالب این مثنوی تا کم سنک مادر بخت بر یکی و لدمعنوی طوغرمیه عروق
جانه خون کبی مبطون اولان علم لدنی شیر شیرین کبی اولمز و پستان لسانه کلوب صورت کلمات موزونه ده ظهور قیلز
خوش دگله و ابوا کله این صورت حصل اولان قول بودر که اشیا ما کوله منضمه نک اجزاء لطیفه سندن
متولد اولان دمل بعض اجزاسدن حاصل اولور خلافا للکبی کاروی با سنادی صالح عن ابن عباس قال ان الحيوان
اذا اعتلف وانطج العلف في كرشه كان اسفله فرنا و اوسطه لبنا و اعلاه دما بوسوزا اگر صحیح ابن عباس حضرت تلبیثک
اولور سه تا و بل اولور یعنی اوسطی ماده این و اعلاسی ماده دم بدن اولور دیک اولور زیرا کرش حیوانده دم و بلن اولمز پس
قول اصح حضرت مولانا که محقق اولان علماتک قولیدر که بعض اجزای دمدن حاصل اولور و اصل ابتدای
ظهور دم و بلن اولدر که جن حیوان غدا سنی تناول ایلسه و اول غدا انک کرشده هضم و منطج اولسه هضم اولده ایکی
قسم اولور بغایت اعلا و لطیفی جکره کیدر و اسفل و کثیفی امعایه نزول ایدر اند نصکره اول کبدده اولان منطج
اولوب و هضم ثانی مرتبه سن بولوب دم اولور مخلوط مع الصفراء و السوداء و فضله الماء اما صفرا مراره به کیدر یعنی اوده
و سودا طحال کیدر یعنی طلاعه و زیاده مایه بوز که کیدوب اندن مثانه به نزول ایدر دم صرف کیدر بجماری عروق
جریان ایدر و هضم ثالث حاصل اولور پس کیدر در ضرع متصل اولسان عروق در کلوب ضرعه منصب اولور پس
ولد ظهوره کاندکه اول ضرعه اولان دم محل این لحم ایض رخوه داخل اولد قده و هضم رابع اولد قده در حال باذن
الله صورت دمدن صورت لبنة منقلب اولوب خون شیر اولور بلن صورت ظهوری بگونه اولور اما غدا ی روح اولان
لین معنوی که علوم و معارف الهیه در که حروف جان و جنان مریده دم کبی مضمره و مستوره در بونکدخی ظهور
و بروزی اولد و قلبیه به متوقدر و فرزند قلبی دید کازی شول وجود روحانی و قوت علمیه در که مشتی علم لدن
و جانب کلمات بخند رقیب طالب قلبیه بوقوت روحانی اولد ایلسه هر بدن اشتیاقی مقداری جلب لطایف فهوم

و جذب معارف و علوم ایلور و بی اولوب مکمل اولد قده ملکوت سمایه و حقایق و بواطن اشیا به داخل اولور اما بولادت
ثانیه حاصل اولسه بود کز اولنندن محروم فالور کما قال عیسی علیه السلام (لن یلج ملکوت السماء من لم یولد) مر تبین
مثنوی) چون ضیاء الحق حسام الدین عنان * باز کرد اندر اوج آسمان * چون بمعراج حقایق رفت بود * بی بهارش
غنجها نشکفته بود * حضرت مولانا حسام الدین چلی به ضیاء الحق تعبیر بیور مرزنده اول حضرت نک قطبیت
و غوثیت و شمسیته و سائر اولیاتک تبعیت و عرضیت و قرینته اشارت بیوردر زبراضیا ما بالذاته دیر نور بدن
اقوی در نور بالعرضه دیر رضیادن ضعیف در رتبه که حق تعالی شمسی نیره بالذات و قری نیر بالعرض قیلوب بیوردی (هو
الذي جعل الشمس ضياء والقمر نورا) حق باطل اولان معدوم و مک ضدیدر و شول موجود حقیقتک امیدر که وجودی
دائما متحقق در و ثابتدر اما سائر موجوداتک فی حد ذاتها ممکنه اولدی فی حیثیتدن وجود و شوی بوقدر کما قال علیه
السلام) اصدق کلمة شعر العرب الاكل شئ ما خلا الله باطل) پس حسام الدین چلیبتک ضیاء الحق اولمرزنده نکته
بودر که دائما ذات خدادن جداد کادر و جناب حقدن فیضی اول بلا واسطه کلوب زمانده اولان سائر اولیاتدن استفاده
و استناره ایدر در دیک اولور کما ان مرتبه الغوث الاعظم مثل مرتبه الشمس و مرتبه سائر اولیاء مرتبه القمر
والکواکب کلهم يستفيدون منه مثل استفادة القمر من الشمس * بیت * فانه شمس فضل هم کواکب * بظهورن
انوارها للناس فی الظلم * حسام سیف قاطعه دیر بدن طاعت و انقیاد و عادت دیر اول حضرت نه حسام الدین
کنبی اهل دینک سیف صاری و بی دین اولان اهل کفر و عصیانک قاطعی و عادت و بدعتک قاصی
اولدی بچوندر رتبه که حضرت رسول حقدنه کعب بن زهیر دیدی * بیت * ان الرسول لسیف يستضاء به * مهند من
سموف الله مسلول * آسماندر مر ادوراده آسمان اعیان با تبه در که حقایق اشیا اندن عبارتدر رتبه که بیت ثانیه
اولان معراج حقایق بواج آسمانی مفسر در معراج اسم التدرع و بدن نردبان دیر و منه لیل المعراج حقایق
حقیقتک جمیع در مراد هر شئیک ماهیتی و یا خود مثنویک ماهیتی و حقایق اوله که اجمالا حقایق اشیا انده مبیندر
و مر عبارتدر حسام الدین چلیبتک ربع صفت اولان توجه و حیاتبخش اولان همتندن و غنجها استعارتدر
ابکار معانی و اسرار نهانیدن و تقدیر معنی یتیم شریفین اولدر که بیوردر چونکم حقل ضیائی اولان حسام
الدین عنان توجه و عزیمتک کیر و دیر در ذروة آسمان معنویدن ارشاد ناسه و نظم مثنوی به زیر چونکم مراتب
حقایق کونه و معارج اسماء الهیه و اعیان مشاهده سنه کتمش ایدی آنک بهار همت حیات کردار
و لطافت شعار سز معانی و حقایق غنجه لری باغ دلده آچلمش و مثنوی شری اندن اول ایچلمش ایدی که آنک بهار اقتضا
و ارادیدر غنجهای حقایق و معانی کشاده و آماده ایلین (مثنوی) چون زدر یاسوی ساحل باز کشت * چنک
شعر مثنوی با ساز کشت * دریا مرتبه احدیتدن و عالم الوهیتدن عبارتدر که (والله بكل شئ محیط) فحواشیه
جميع افواج اسماء و امواج اشیا بی محیط و غار قدر مرتبه احدیتده سوی و فارق یوق و مرتبه الوهیتده ماسوی و اغیار
امواج بحار کیدر و الا نه بوجر حقیقت بولدر عند اهل الله کما قال الجنید * بیت * البحر بحر علی ما کان فی قدم *
ان الحوادث امواج وانهار * لا یحببک امواج تغیرها * عن شکل فیها و هی استار * و بوعالم صورت و بشریت
عالم وحدته نسبتله بر و ساحل کیدر و بر مقتضای (ولقد کرمانی آدم و حملناه فی البر والبحر) بی آدمدن مکرر
اولیا و انبیاسنی بوجر و برده سائر و در اتر قیلشدر زبر اهرنی و ولینک ایکی حالی و ابرری لی مع الله حالیکه اکملک مقرب و بی
مرسل صغیر بوحالده نبوت و رسالت و ارشاد انام و تبلیغ احکام اولمز و بر حال دخی نبوت و رسالت و مقتضای بشریت
حالدیر کذلک هر ولی به علی طریق الوراثة وراثتی و قدراری بواکی حال مقرر در کادریای وحدته مشغول و مستغرق
اولوب و محو و فنا هر مرتبه سن بولوب غیر و سوی قیدندن رها و مرید و محب صیدندن مراد و معرا اولور و رکه ساحل
بشریته کلوب و تربیه به آغا قیلوب عاشقانه کلمات لطیفه لری سلوت و لطافت و برور و نفوس مشتما فانه انفس
نفیس لریه راحت ایر کوردر پس بوجله دن اول مقتدای مشایخ کزین و یشوای احباب تمکین اولان چلی حسام
الدین حضرت تلبیدر که زمان شریفانده محو و فنا حالی غلبه ایدوب دریای وحدته مستغرق اولمش و تخریر مثنوی
و تقریر کلام معنویدن فراغت قیلشدری چونکم دریای وحدته مستغرق اولمش جالندن ساحل کثرت و بر بشریت
کیر و دندی مسرة لقدومه الشریف و فرح حرة لرجوعه اللطیف چنک شعر مثنوی با ساز اولدی یعنی دوزلدی
و معانی و معارف منظومه به استینافا یازلدی * بوندن معلوم اولان اولدر که باعث تاخیر مثنوی اول حضرت نک محو
و مستغرق اولمی و بادئ تخریر و تقریر ی آنک عقل و محو و کسیدر که وجود شریفی اکاعلت غائبه و سبب و اکت
مستقله اولشدر (مثنوی) مثنوی که صیقل ارواح بود * باز کفتش روز استفتاح بود * مثنوی که شول مظهر حقایق

خورشیدی شوی) چون تنها اقدن سن برنومیدگی اوله سن لازم اولان اولدر که خورشید حقیقه منسوب اولان یارک
 سایه سی التده اوله سن یعنی برمرشد هر بی به خدمت قیله سن و آنک صحبتته وارادته واصل اوله سن دیمک اولور
 منوی) روچو یارخدا آیی رانورود * چون چنان کردی خدایار یو بود * یوری سن خدای تعالی به منسوب یاراسته
 بیتوقف چونکم انجیلین ایلده سن خدای تعالی سنک یارک اولدی (منوی) آنکه در خلوت نظر بردوختست * آخر
 انراهم زیار آموختست * بویست سوال مقدره جواب اولور کان برکسه دیر که خدایه منسوب اولان یاری طایب ایلک
 نه لازمدر حق کسه واردر که خلوت اختیارایدوب نظر لرین ماسوادن دیکمشلر و خلقت منقطع اولوب حضرت حقله
 آشنالقی ایتشلر بندخی کندوباشته خلوت اختیارایللیوب بی زجت مرشد نظر ماسوادن دیکسم اولمزی جواب
 یوردر اول کسه که خلوتده نظری ماسوادن دیکمش و حضرت حقه دیدده دل کشاده ایتشدر آخر آیی هم باردن
 اوکر تمشدر یعنی نظری ماسوادن قطع ایدوب حق جانبته کشاده ایلکی بریار خدای و مرشد یاریدن اوکر تمشدر یو خسه
 مجرد بی مرشد خلوت اختیار ایتکله برکسه ماسوادن خلاص اولوب واصل حق اولمزا کرطاهرده مرشدی یوق
 ایسه ده واصل حق اولمزا برولینک روحانیتک هدایت و معاونتیه واصل حق اولور که بونله وسیله دینور پس
 یارخدا ییدن جدا اولوب خلوت اختیار ایلکه عندالاولیاء رضا و جواز یوقدر (منوی) خلوت ازغیار بایدنه زیار
 پوستین پهری آمدنی بهار * خلوت اغیاردن کرک یاردن کرکز کورک قیشدن اوتری کلدی بهاردن اوتری کلدی
 اولیا که خلوت کتمشدر و مریدین دخی خلوت اختیار ایتکله ترغیب و تضرع بص ایتشلر مجرد اغیاردن خلاص اولمغه
 وسیله دن اوتریدر پس خلوتک موضوعی اغیاردن اجتناب ایلک ایچوندر نه کم پوستین قیش ایچون موضوع اولمش
 و مناسب کلمشدر پس یاردن خلوت ایلمک مذمومدر و نقصان دینه و ضلالت باعشر (منوی) عقل باعقل در
 دو تاشود * نورا فزون کشت و پیداشود (عقل بر غیر عقل اید و تا اولور و قوت بولور اول مقارنت و صاحبیدن نور
 افزون اولدی و طریق الهی پیدا اولور و سالک قوت قلبه عیانا سالو قیلور (منوی) نفس بانفس در خندان شود
 ظلمت افزون کشت و در پنهان شود) اما نفس آخر نفسله خندان اوله و مقارنت قیله اول مقارنت ظلمت زیاده اولدی
 و راه الهی پنهان اولور (منوی) یار چشم تست ای مرشد سکار * ازخس و خاشا اوزاپادار) یاری یعنی مرشد هدایت
 کردارای مرشد مرشد سکار سنک کوزک کبیر آنی خس و خاشا کدن باله طوط یعنی ای شکاراری مرشد
 کال سنک چشم حقیقتک منزله سنده در کرکدر که آنک قلبی رنجیده ایلک خس و خاشا کدن باله طونه سن (منوی)
 هین یچاروب زبان کردی مکن * چشم را ازخس ره آوردی مکن) آگاه اول دبل سپور که سیله برغبار ایلله چشمه
 خسدن برره اوردا ایلله یعنی چشم منزله سنده اولان یاره خس و خاشا کدن دل خراش کدن خفیف ارمغان کتورمه و آنک
 قلبی انجیلک مرته سینه بتورمه (منوی) چون که مؤمن آینه مؤمن بود * روی اوزا آوده کی ایمی بود) چونکم
 مؤمن مؤمنک آینه سیدر کما قال علیه السلام المؤمن مرآة المؤمن (آنک یوزی آوده لیکدن پاکدر اول سبیدن
 سنک شکل باطنکی و صورت جانکی سکا کوستر (منوی) یارا آینه ست جانر ادر حزن * در رخ آینه ای جان دم مزن
 یار حزن و غمه جانک آینه سیدر ای جان آینه نک یوزنه نفس آورمه و کس تا خلق ایدوب اکامقابل طورمه تاسنک
 فعلکدن و قولکدن رنجیده اولم و روی قلبی ستر قیله نه کم یوردر (منوی) تانبوشدر روی خود را دردمت
 دم فرو خوردن بیاید هر دم * تا کم دردم یعنی علی القور سکا کند و یوزنی اورغیه پس هر دم سکا خاموش اولم
 کرکدر دردم بونده علی القور دیکدر بعض نسخه ده ازدمت واقع اولمشدر سنک سوز کدن دیمک اولور (منوی)
 کم زخا کی چون زخا کی یاریافت * از بهاری صد هزار انوار یافت * خا کدن کم میسن یعنی کم دکلسن چونکه برخا
 بهاره منسوب اولاندن یاربولدی صدهزار ازهار بولدی بهاری ده یانست ایچون اولور سه معنا بود و بهاره منسوب
 اولاندن مراد بادوباران اولور بوده جائز اولور که یانست ایچون اولمیه یوقدر بر اوزرمه معنی خا کدن کم دکلسن چونکم
 خا بهار یاردن یاربولدی صدهزار شکوفه و ازهار بولدی (منوی) آن درختی کرشود ببار جفت * آرزوی خوش
 زمر تا شکفت * اول بر درخت که یاره جفت و قرین اوله لطیف هوادن باشند آیاغه دل آجلدی و اوراق و اثمارله
 مزین اولدی (منوی) درختان چون دید اوار خلاف * در کشید اورو و سر زیر لحاف * خزان و قنده چونکم
 او درخت یار مخالف کوردی اول درخت یوزنی و باشی یورغان آینه چکدی یعنی تسترایلیوب پرک و باری اخفا
 ایلدی پس سالک اولنله بونده تنبیه و اشارت اولور که اشجار ذوی العقولدن دکل ایکن یار موافق بولدقاری
 و قنده ازهار و اثمار و باطنلرینک اسرارنی ظهوره کتوروب شاد و خندان اولور و یار مخالف کوردکارنده
 اختفاء و استتار قیلور پس سالک دخی بوصفله متصف اولم لازمدر (منوی) کفت یارب دلا آشفتمست * چونکه

و آمد طریق خفتست) درخت لسان حالله ایندی براخی یاربلا نک ظهور و شدتیندر چونکم یارب کلدی بنم
 طریق عادت اویومقدرا کرچه گفتک قائلی درختدر لکن یار موافق یار مخالفدن تمیزایللیوب یارب ددن مجتنب اولان
 کسینه مراد اولور (منوی) پس بحسب باشم از احکاب کشف * به زدقیانوس آن محبوس کشف * مجتنب
 اولان عارف دیر که اویورم احکاب کشفدن اولورم مغاره نک خوابی دقیانوسدن بکدر زبرد قیافوس بر کافر پادشاه
 ایدی بونلری صنم پرستلکه دعوت ایلدی پس آنک مصاحبتمده کافر اولوب بیدار اولمقدن مؤمن و مسلمان مغاره ده
 اویومق هزار بار اولی ایدوکن ییلدکاری ایچون آنک ضمنندن فرار ایدوب مغاره ایچره اختفا ایلدیلر قصه سی
 مشهوردر تخریر حاجت یوقدر بعض نسخه ده زدقیانوس آن محبوس لهف واقع اولمشدر معنی اولهف و حسرتک
 محبوسی دقیانوسدن بکدر دیمک اولور (منوی) یقظ شان مصروف دقیانوس بود * خواب شان سرمایه
 ناموس بود) اول احکاب کشفک یقظی یعنی بیدارلقی دقیانوسک مصروفی اولدی یعنی اویانقلق حالنده عمرلری
 دقیانوسک خدمت و صحبتته خرج اولوب تلف اولدی آنلرک خوابی عرض و ناموسک سرمایه سی اولدی و قرب
 حقه انلری واصل قیلدی پس مجتربیدار اولمق مقبول دکلدر چونکم جهاده عصیتله اوله کذلک خواب دخی مذموم
 دکلدر چونکم علم و معرفتله اوله (منوی) خواب بیداریست چون بادانست * وای بیداری که بانادان نشست
 خواب معنای بیدارلقدر چونکم علم و معرفتله دروای اول بیداره که نادانله اوتوردی یعنی شول عالم که جاهل
 و غافل ایلله صحبت قیلدی علمه نامک اولنک نومی اندن هزار بار اولی اولدی (منوی) چونکه زاغان خیمه برهمین زدند
 بلبان پنهان شدند و تن زدند) چونکم زاغان دنیا و بیهوده تازان هوا و یاره کوپان خطا خیمه جمعیتی بهمن ضلالت
 اوزره اوردر و جتر اتفاق و اتحادی شتای فساد و غوایت اوزره قوردر بلبان باغ هدایت و عندلیبان کزار
 ولایت پنهان اولور و سکوت قیلور (منوی) زانکه بی کازار بلبل خامشت * غیبت خورشید بیداری کشت
 آنک چونکه کازار بلبل خامشت یعنی غیبت کزار و بهار مقتضی سکوت بلبل کویادرنه کم غیبت خورشید
 برضای بیدارکش و جاذب نومدر مصرع ثانی مصرع اوله مثال اولور کافدر ناو بوشده کایه بودر که بلبان باغ
 ولایت و عندلیبان روضه طریقت مادام که کازار حقیقت اولمیه و بهار آخرت ظهوره کلمیه حقیقت حالی سو یلکدن
 صامت و مافی البالی تقریر ایلکدن سا کتلدر زیر احتجاب خورشید حقیقت مزینل انتباه و بیداری و جاذب غفلت
 و استتاریدر پس غیبت خورشید مناسبتیه آفتاب روح بولمادن غیبت و غروبیه اشارت ایلله خطاب ایدوب
 یوردر که (منوی) آفتاب ترل این کلشن کنی * تا که تحت الارض را روشن کنی * آفتاب معرفت رانقل نیست
 مشرق او غیر جان و عقل نیست * ای آفتاب روح انسانی آخر بوکلشن جهانی ترل ایدرسن و تحت الارض کیدرسن
 تا که برک التنی روشن ایلده سن معرفت آفتابنه نقل یوقدر یعنی اگر مشرق آفتاب معرفت اولدکسه پس ییلکه حتی
 ییلک آفتابنه نقل یوقدر و آنک مشرقی جان عقلدن غیری دکلدر هر شول کسه نک که عقل و جانی آفتاب معرفتیه مطلع
 اولدی نور و باقی مرته سن بولدی (منوی) خاصه خورشید کالی کان سرست * روز و شب کردار او روشنکریست
 علی الخصوص شول کاله منسوب اولان خورشید حقیقه نقل یوقدر که اول جانبته منسوبدر و روز
 و شب آنک اعلی روشنکری لکدر (منوی) مطلع شمس ای اگر اسکندری * بعد از آن هر جاروی نیکو فری * اگر اسکندر
 مشرب ایسک مطلع شمس حقیقت اولان عقل و جان عالمته کل اندتصکره هر نه مرته و جانبته کیده سن نیکو فر
 و برانورسن نه کم حضرت اسکندر ذوالقرنین مطلع شمس سبب اولان طریقه تابع اولوب حتی مطلع شمس به بالغ اولوب
 اول شمسی بر قوم عالینک اوزرنه طالع بولدی که اول قومله شمس مایننه جناب حق برسترو پرده قیلمشدی کما قال
 الله تعالی فی حقه (ثم اتبع سببا حتی اذا بلغ مطلع الشمس وجدها تطلع علی قوم لم نجعل لهم من دونها سترا) پس
 سندخی ای سالک طریق الهی مغرب شمس روح اولان جسمانیت و نفسانیتی سیر ایتد کد نصکره اسکندر وار مطلع
 شمس حقیقت اولان جان و دله موصل اولان طریقه اتباع ایلله حتی مطلع شمس حقیقه واصل اوله سن و اول شمس
 حقیقتی بر قوم عالی اوزره متجلی و طالع بولم سنکه آنلره شمس حقیقتک قنده بر حجاب یوقدر لا وفرت نور و کمال ظهور
 (منوی) بعد از آن هر جاروی مشرق شود * شرقها بر مغرب عاشق شود * بعد الوصول الی مشرق شمس الحقیقه هر نه
 جانبته که کیده سن و هر قنغی شینه توجه ایدنه سن مشرق نور حق و مطلع ظهور وجود مطلق اولور (وایفا اولوا فتم
 وجه الله) سری ظهوره کاور و ماریت شیاء الا و رأیت الله فیبه معنای سکا دخی عیان اولور جمیع کائناتکه مشارق
 شمس و اسماء و صفاتدر سنک وجودک مغربنه عاشق اولور که سنک وجودک شمس حقیقه حجاب اولدیغی جهشدن
 و آفتاب هویت آنکله محجب اولدیغی حیثیتدن مغرب کی اولور (منوی) حس خفاشت سوی مغرب دوان * حس

دریشت سوی مشرق روان * سنک شب پر مهتابه سنده اولان حس ظاهرک مجیدر جنبه بلجیدر سنک درنثار
ایدیجی حسک مشرق جانبیه کیدر یجیدر یعنی حواس خسته ظاهرک مانند خفاش مشرق افوار الهی اولان روح
طرفدن فرایدوب مغرب کبی اولان محسوساته یجیدر ومدركات باطنک هر بری درباش معارفدر که مشرق افوار
الهی اولان روح جانبیه روان اولجیدر (منشوی) راه حس راه خراست ای سوار * ای خزان افوار احسن شرم دار
حس ظاهر یولی خزلک یولیدر ای سوار زیر احس ظاهر خزلده دخی وارد رای خزلده سن انزلک حواس سنده من احسن
شرم طوب یعنی ای هوا اسبنه سوار اولان مرتبه حواس ظاهرده استکیا ایت وخرل یولی ترک ایت مرتبه حواس
ظاهرده قلان سن اسیر غداوشهوت اولمده خزلده ازدحام و بریجی سن یومدموم اولان صفتدن استکیا ایت وخرل یولی
ترک ایت خزل یولنه کت (منشوی) پنج حسی هست جز این پنج حس * آن چور سرخ وین حسها چومس) بوظاهری
اولان بش حسدن غیری بر بش حس دخی وارد که اول حس حس مشترک وقوة واهمه وقوة متفکره وقوة خیالییه
وقوة حافظه در اول حواس باطنه قمر منی التون کیدر و بوحواس خسته ظاهره بقر کیدر (منشوی) اندران بازار
کاهل محشر ند * حس مس را چون حس زر کی خزند) اول بازارده که محشرک اهلی در لر مراد اصحاب آخرت و ارباب
حقیقت در لر که نو نله اهل محشر دیور مس مثابه سنده اولان حس ظاهر یولی زر کبی لطیف اولان حس باطن
کبی پن صاقون آلور لر یعنی اهل محشرک قنده حواس ظاهره به اعتبار یوقدر انزلک قنده مقبول اولان حواس
باطنه در که انسانک حیواندن تمیزی آنکله در معارف و اسرار و لطائف اول حواس باطنیه حاصل اولور اگر چه
بوحواس ظاهرده دخی اسباب علمدن در لکن مطلق دکل بلکه انسان و عاقل اولد یغی اعتبار الیه در (منشوی) حس
ایدان قوت ظلمت می خورد * حس جان آرا فتابی می چرد) بدنلک حسی ظلمت از غنی بر یعنی قلبه ظلمت و کدورت
و بر مکه باعث اولان قوت و غدایی پرا تا جان حسی بر آفتابدن اولور آفتابدن مراد آفتاب حقیقتدیر یعنی جانک ادراکی
آفتابی حقیقتدن فیض آلور و غدا بولور دیمک اولور (منشوی) ای برده رخت حسها سوی غیب * دست چون موسی
برون آور ز جیب) ای حواس مدر کانی عالم غیبه و مقام لاریه ایلتن سالک (واضح یدک فی جیبک تخرج بیضاء من
غیر سوء) آیتنک مضمونی اوزره موسی وارد دست افکار کی جیب قلبکدن طشره کتور تا نور معرفتله بیضا و پرا افوار
کورهن و عالمه ضیا کستر اوله سن (منشوی) ای صفات آفتاب معرفت * و آفتاب جرح بشدیک صفت * کاه
خورشید و کهی در یاشوی * کاه کوه قاف و که عنقا شوی * ای رخت حواسی غیبت هویت الهیه جانبیه ایصال ایدن
عارف معرفت کونشی اولتی سکاصفتدر و بوجرخک آفتابی بر صفتل بند و مقیددیر که اول منیر لکدن الخیق ظلمت
محسوسه بی ازاله ایدر اما ای آفتاب معرفت اولان عارف سن جمیع اوصاف الهیه الیه متصف سن کاه خورشید
اولور سن خلائی افوار الهی و معارف و اسرار ربانیه منور قیلدیغک حثیدن و کاه دریا اولور سن امواج حقایق
اشیائی محیط اولدیغک جهندن اسکر (ومن مطعی نور البسیط کلعه * ومن مشری بحر المحيط کقطره
قولنی دیر سنک شانکه لا بقدر و کاه کمال رسوخ و ثباتده کوه قاف اولور سن حقایق عوالمی احاطه قیلدیغک اعتباریه
و کاهی موجود الاسم و معدوم المسما عنقا اولور سن وقاف حقیقت انسانییه بی مقر و مظهر قیالور سن عنقا هویت
الهیه و مظهر ربانیه دن عبارتدر و قاف حقیقت انسانییه دن عبارتدر که مظهر و مقرر ظهور الهیدر قاف اولمی
مظهر هویت الهی اولدیغی اعتباریه در و عنقا اولمی کندی فی قیلدیغی اعتباریه در (منشوی) تونه آن باشی
نه این در ذات خویش * ای فزون از وجهها و زینش بیش) ای عارف بر جهندن هر نه اسمله مسمی اولسک لایق زیر اکون
جامع و نسخة اعظم سن و حد ذاتده نه بوسن نه اوسن یعنی نه خورشید و نه دریا و نه قاف و نه عنقا سن ای سن اوهام
و عقولک ادراکندن فزونسن و زیاده لکدن دخی زیاده سن محصل عقول اوهام سنک ادراکنده قاصره در
و حقیقتک حقایق عوالمی حاصره در (منشوی) روح باعلست و با عقلست یار * روح ربابا نازی و ترکی چه کار * امر
الهی اولان روح انسانی علم و عقله یاردر و نفخه ربانی اولان روحک عربی و فارسی و ترکی بیلکله و لغات و الفاظه
میل ایتکله نه کاری وارد یونلر روح حیوانی و عقل جزوینک یاری و محبوبیدر اما روح الهیه نک یار و محبوبی و ری سنی
بیلک و اسما و صفاتی تعقل قیلقدیر عقل بر نور الهیدر که روحک یار مشیر و مدبری و علمک منبع و شجری کبیدر کما قال
الغزالی فی الاحیاء العقل منبع العلم و مطلقه العلم یجری منه شجر النور و النور من الشمس والقمر
والرؤیة من البصر (منشوی) از قای بی نقش باچندن صور * هم موجودهم مشبه خیره سر * حضرت خداوند کار
جناب پرورد کارک استزار بیجونی و کار بوقلمونی مشاهده سنده سائر و اوج معانی و حقایق شتون الهیه طائر
و مکاشفه قیلی افعال و صفات ذات احدیده حائر اولوب کمال اشتیاق و غایت استغراقدن مرآت روحده سرفی و نمایان

اولان جانانه خطاب ایدوب نور و حدتک غلبه سی واسطه سیله در حال مظهر دن ظاهره و مرآتدن ناظره انتقال یوروب
خطاب اعلی محبوب الحقیقی دیر لکه سندن ای ذاتده بی نقش و بی رنگ اولان محبوب حقیقی بوقدر صور کثیره و اوصاف
و اسماء متنوعه الیه هم مشبه اولنلر و هم توحید و تنزیه قیلنلر خیره سر در موحده حیران اولمی جمال مطلق مرآت
مقدمده مشاهده قیلد قری و قنده اولور و مشبهک حیرتی تنزیه و توحید و اطلاق و عدم تقیدر و حنه غالب اولد قنده اولور
نه کم یورر لر از قای بی نقش یعنی سندن ای بی نقش و بی رنگ اولان پادشاه باچندن صور بوقدر تصاویر کثیره
و نمایان بی نظیره ایدوبهم موحدا و لنلر بودی معرفتده حیران و وفای مشاهده خیره سر و واله و سرگردان در لر
و بی نقشدن مراد ذات احدیتدر زیر وجود من حیث هو هو غیر وجود ذهنی و خارجی یعنی لا بشرط شی اطلاقدن
و تقیددن و کلی و جزوی و عام و خاص و تشبیه و تنزیه دن مبرادر بوجه سی بحسب مراتب و مقامات لازمه ذاتدر
و چندن صور دن مراد اسماء و صفات و شئونات و تجلیات متنوعه در و بوقدر تعینات و تکثرات و تشخصات و غثالات که
محسوس و مرئیدر جمله سی مرایای مظاهر اسما و صفاتدر پس کثرات اسماء و صفات و تجلیاتدن کثرات مظاهر لازم
کاب بوقدر نقوش و شئون حاصل اولدی مشبه ایکی قسمدر بری صوری و بری معنویدر مشبه صوری جناب حقه
جسم اطلاق ایدنلر دیر کبی جوهر در دیر لر و کبی عرض در دیر لر و کبی متشابهاتدن اولان آیتلرک ظاهره معناسنه اعتقاد
ایدوب (یدالله فوق ایدیم) و خلقت بیدی (الرحمن علی العرش استوی) و یونلر امانی آیتلرک ظاهره اعتقاد ایدوب
حقه جوارح و اعضا و مکیان اثبات ایدنلر نعوذ بالله و اما مشبه معنوی اولد که حقی بحسب الظاهر قوله تنزیه ایلر لکن
بحسب الباطن یقینی اولدیغندن جناب حقی بواشیادن باخارج آکلر و با داخل و عرش و کرسیده اعتقاد ایدوب
باطلدن و اسفلدن و ارضدن تنزیه ایدوب پس اعتقاد لر نه مناسب الیه مجموع قیلد قیلدن مشبه معنوی اولمشلر در
اما موحدا آنلر در که جمیع اشیائی مظاهر و مجالی حقی یلوب هیچ وجود مطلقدن غیری بر شیئ کورمز لر (منشوی
که مشبه راموحد می کند * که موحدا صورده می زند * اول محبوب حقیقی هر بار که تجلی و حدت مطلقه الیه قلوب
مشبهینه تجلی ایلیمه مشبهی موحدا یلور و هر کاه که من حیث المظاهر و الصورة قلوب موحده نه تجلی ایلیمه تجلی فیه
اولان صورته انک یولن اورا کر اطلاق و تنزیه دن غافل قیلور سه والا فلا تعبیر آخر کاه اولور که اول محبوب حقیقی جمال
و حدتدن نقاب کثرت و تعیناتی رفع ایدوب تجلی احدیتله قلوب مشبهینه تجلی قیلر پس هر مشبه بوشه و سبیه
عین موحدا اولور و کاه اولور قلوب موحده نه من حیث المظاهر و الصورة الظاهر تجلی قیلوب بوشه مشاهده نک استغراقده
موحد مرتبه تنزیه دن دور اولور سه صورت انک یولن اورمش اولور و لهذا قال سید الطائفة (الجمع بلا تفرقة زندقه
والتفرقة بلا جمع تعظیم و الجمع مع التفرقة توحید) پس صورتک یول اورمی وجود مطلق مظاهر دن برینه مقید
قیلوب جمیع اشیا و مظاهرده مشاهده قیلقدن دور اولمده نه کم مناقب حضرت شمس الدین تبریزنده مسطوردر که
برکون اوحد الدین کرمانی بی کوروب سوال ایلدی لکه در چه کاری کفت ماه رادر طشت می بینم کفت در کردن کردنیل
نداری جرادر آسمان نه بینی یعنی اوحد الدین کرمانی حضرت تبریزنک مشری شاعده باز ویا کاز لقه مشهور ایدی حضرت
شمس نورالله با نواره سوال ایلدی لکه نه مقام ونه مرتبه ده سن جواب ویردی لکه ماه حقیقی و شاه احدیتی طشت
وجود مهر و یانده و مطلع طلعت محبوبانده مشاهده قیلورم حضرت شمس بیوردی لکه اگر کردن جانکده من وجه
مرض معنوی اولیمه بی ماه حقیقی بی آسمانی جمیع موجوداتده مشاهده قیلوردلک اما بومر تبه الله اعلم حضرت
اوحد الدینک اوائل حالی اولمقدر حضرت مولانا مقید مرآت اولنلر ایچون بیور لر * بیت * ای برادر بی نهایت
در که هست * برهر انچه میرسی بالله متبست (منشوی) که ترا کویدر ز سستی بوالحسن * یا صغیر السن یار طب البدن
حضرت مولانا بیور لر که ای محبوب حقیقت وای مرغوب و مطلوب اهل محبت کاه اولور که کمال مستلکندن
سکاد برای بوالحسن اولان مولانا یا صغیر السن دیر یعنی ای سنی کوچک یار طب البدن وای بدنی تازه محبوب دیر
ابوالحسن کویدلک فاعلیدر و ابوالحسنندن مراد حضرت مولانا کندی ولیدر دلیل و برهان بودر که بوبر تمام غزلدر که
دیوان شریفلر زنده مسطوردر بنجامه اول غزل بودر * بیت * یا غزالیین غزلان الجن * انت عینی انت روحی فی البدن
یا صغیر السن یار طب البدن * یا قریب العهد من شرب اللبن * صغ عند الناس انی عاشق * غیر ان لم یعرفوا عشقی لمن
روحه روحی و روحی روحه * من رأی روحی عاشقی البدن * اقطعوا واصلی وان شتم صلوای کل شیئ منکم عندی حسن
* یوسفی الوجه ترکی القفا * دلیلی الخدر و می الذقن * اما حضرتنک کندولره ابوالحسن کندی مشهور دکلدر و یاخود
ابوالحسن دیمکدن مراد حسن حسام الدین چلبینک نامیدر و حضرت خندکدار کارا کالی حقیقی دیر بوقدر سیله
کندولره ابوالحسن بیوردی لراوله و یاخود ابوالحسن دیمک صاحب الفعل الحسن و یا عقل الحسن و یا خلق الحسن دیمک

اوله اما بر شارب و معنایه مطلع اوله عیش ای طالب اسرار الهی وای راغب رموز نامتناهی اکابر اولیا و سلاطین اصفیا
 جمال با کمال حتی ابکی قسم اعتبارا بایشان در بری جمال مطلق در اول جمال وحدت ذاتی در من حیث هی هی و عارف
 جمال مطلق قنای الله و بقا بالله حالنده مشاهده قیل و بری دخی جمال مقید در و جمال مقید اولدر که محبوب حقیقی
 مظاهر روحانی و مجالی و مریای جسمانی تجلی قیل و قدده موحدا اول جمالی آینه اشیا ده مشاهده قیل و قدده عین جمال
 مطلق انوار و برتوین مشاهده ایدرتنه که ابن فارض بیوردر بیت * وکل ملیح حسنه من جالها * معارله بل حسن کل
 ملیحه * پس هر قدر دلبر ملاحت کردار و مهوش صاحب آثار و اربابسه اول محبوب حقیقینک جمال با کالندن
 مستعار در پس موحدا که جمال مطلق بلا قید و لا اطلاق مشاهده ایدر و که بحسب المظاهر و المجالی مشاهده
 ایدر رتنه که سلطان الموحیدین ابوزید البسطامی بیوردر انا کلم الله وانا اسمع منه منذ ثلثین سنه و الناس یظنون انی
 اکلهم هر یار که بوکاره انوار لا هوت غالب و اسرار جبروت طالع و لامع اوله ظاهر و مظهر بونلک چشم شهودینه واحد
 اولوب انشیت و غیرت مرتفع اولور پس ظاهر خطاب ایلر که مراد لری اول مظهرده تجلی اولندر لکن خلق عالم
 بوسری فهم ایدر رتنه که ابن فارض بیوردر بیت * واهمت صحی ان شرب شرابهم * به سر سری فی انشائی
 بنظره * معاذ الله که بوسلاطینک محاطبه و معامله سی سائر محجوبان بشریت و محجوسان سجن طبیعت و شهوت
 کبی اوله حفظنا الله وایا که من سوء الخواطر الی الا کابر زیرا بوضوح اول علم مکنون و سر مخزنند در که حضرت
 حبیب خالق بیچون بوعلمه اشارت بیوردر ان من العلم که هیئته المکنون و لا یعلم الا العلماء بالله و لا ینکرها الا ذنقاویه
 الا اهل الغرة و حضرت حسن بن علی بن علی ویدر که بیوردر بیت * ویرب جوهر علم الویوح به * لقیل لی انت عن بعد
 الوشا * پس بر کسه که بوعلمک حقیقته واقف اولیه اول علمک اها البینه انکار جازد کدر رتنه که بویات برهان ساطع و نص
 قاطع در * لا تقف ما لیس لك به علم ان السمع والبصر والفؤاد کل اولئک کان عنه مسؤلا * قال البیضاوی و لا تتبع مالم
 یتعلق به علمک تقلید ا اگر ذات انساندن تجلی حتی محال کور نور سه بوکاجواب بودر که جمیع علماء مفسرین و اولیای
 موحیدین متفق در که حضرت موسایه تجلی شجره عنابدین و یابر شجر اخضر دن اولمشر رتنه که آینه مذکور در که
 بیوردر که (فلما اتاهانودی من شاطئ الوادی الايمن فی البقعة المبارکة من الشجرة ان یاموسی انی انا الله رب العالمین
 پس تجلی حتی احسن اشیا دن ظهور ایدر بکمال اشرف اشیا که انساندر و لاقدر کرمنا ا کرامیه معزز و مکرم) و لاقدر خلقنا
 الانسان فی احسن تقویم) تشریفه مشرف و مفخم اولمشر پس بطریق الاولی تجلی حتی انساندن ظهور ایدر
 بوحده تحقیق نهایی بوقدر ایا بوقدر له اکتفا اولندی احترازا عن التظویل (منوی) که نقش خویش ویران
 می کند) از تنزیه جانان می کند) که اولور که جانانک تنزیه و تقدیسندن اتری اول ابو الحسن کند و نقش ظاهرین و الوان
 اوصاف باطن ویران بکمال تنزیه الهی افنای ظاهر و باطنده بونور و مع بقیة الوجود کمال تنزیه موجود اولمز
 فافهم تعبیر آخر که اولور که اول ابو الحسن کندی وجودی نقشن ویران ایدر وجودی ویران ایلر وجودی ویران ایلر جانانک تنزیهندن
 اوتیرد مادام که نقش وجود موهومی ویران اولد بقیه تنبیهندن و تقدیسندن خالی اولمز پس عارف محقق و کامل مدقق
 نه صرف منز و نه صافی مشبه اولور بلکه عارف بالله اولدر که تنزیی و تشبیهی جمع ایدوب محالده تنزیه و محالده تشبیه
 ایدر رتنه که حضرت شیخ اکبر بیوردر بیت * فان قلت بالتزیه کنت مقیدا * وان قلت بالتشبه کنت محددا * وان قلت
 بالامرین کنت مستددا * و کنت اماما فی المعارف سیدا * هر عارف که تشبیه و تنزیی جمع قیله معارفه سید و امام اولدر
 نه که بویات کریمه تشبیه ایلر تنزیه جمع اولمشر (لیس کتله شی) تنزیه در زیر اجمیع اشیا نک مشابیه و مماثلتی من کل
 الوجوه ننی ایلدی (و هو السمع العلیم) تشبیه در زیر اجمیع و غیره هم سیمع و هم علیم دینور (منوی) چشم حس را
 هست مذهب اعتزال * دیده عقلست سنی در وصال * حس ظاهر چشمک مذهبی اعتزال در عقل کوزی وصال
 و مشاهده ده سنی در یعنی معتزله طائفه سنی که رؤیت الهی به متکدر در کذلک ظاهر کوزی و اسیر حس اولان کسه که
 حالا معتزله مشربنده در که رؤیت الهی به مشاهده حقه قادر اوله من اعقل معاد کوزی وصال الهی و مشاهده
 ربانیه سنی در که رؤیت حقه ا گردیده و اگر آخرتده منکر دکلر زیر اعقل کوزیه حتی تعالی فی مشاهده ایلک ممنوع
 و محال دکلر رتنه که حضرت عمر (رأیت ربی بقلبی) و حضرت علینک لا عید ربالم اره بیوردری بوضوح
 مؤید اولور (منوی) مختره حسند اهل اعتزال * خویش راسنی نماید از ضلال * اعتزال اهل حس ظاهر و زبون
 و مغلوبیدر لیکن کند لری سنی کوسر در ضلال نلندن یعنی معتزله طائفه سنی کند بر اهل سنت و اصحاب عدالت
 اصل بزرگوار دعا بیلوب و اهل سنته طائفه مجبره دیوسو بیلوب جهالت نلندن کند و لری سنی کوسر در لیکن سنت
 و طریق عدالتندن خارج اولوب اسیر حس قالمشر در زیر کتاب و سنت رؤیت حقه دلالت و شهادت ایدر چونک انل کتاب

و سنند رؤیت حقه دلالت ایلین آیات و اخباری تأویل ایدوب رؤیت الهی انکار ایدر پس کند لری سنی
 کوسر نلری ضلالت و جهالت نلندن اولور و زبون و اسیر حس اولد قلمده دخی مذهبی شهادت قیلور (منوی) هر که
 در حس ماند او معتزلیست * هر که کوید سنی از جاهلیست) هر که که حس ظاهرده قاله اول معتزلیدر اگر چه اول اسیر
 حس اولان کسه سنی هم دیر سه جاهل کند ندر زیر اجمیع سنی اولدر که حتی تعالی نک رؤیتی و مشاهده سنی مقرر
 و معتقد در (منوی) هر که بیرون شد ز حس سنی و بست * اهل ینش چشم عقل خوش بیست * هر شول کسه که
 حس قیلندن بیرون اولدی و بصر بصیرتله جناب حتی مشاهده قیلدی سنی اولدر اهل ینش خوش بی اولان عقلک
 چشمیدر یعنی اهل مشاهده خوش روشلو و لطیف کیدشلو اولان عقل سنینک چشمیدر که مشاهده حتی مقرر
 و معتقد در (منوی) کربیدی حس حیوان شاه را * پس بدیدی کاو و خرا الله را * اگر حیوانک حسنی شاهی کوریدی
 حیوانک حسندن مراد بوحس ظاهر در که رؤیتده حیوان ایلر مشترکدر یعنی اگر بوحس حیوانی پادشاه حقیقی
 مشاهده قیلیدی پس کاو و خرا الهی کوریدی کاو و خرا حضرت حتی کورمک خود محالدر (منوی) کربودی حس دیگر
 مر ترا * خر حس حیوان زیورن هوا * اگر سنک بوحس ظاهر دن غیری حسک اولمیدی هوا و هو سک طشره سندن
 حس حیوانیدن غیری یعنی هوا و هو سک خار جندن اولان حس حیوانیدن ماعداسنک چون بر آخر حس دخی
 اولمیدی بویته می هوند (منوی) پس بی ادم مکرم کی بدی * کی بحس مشترک محرم شدی * پس بی ادم قن مکرم
 اولوریدی قن حیوانله مشترک اولان حس سبیلله محرم اولوریدی یعنی اگر بی ادمک حواس باطنیه سنی اولمیدی و آنکله
 ادراک معانی و حقایق قیلیدی مکرم اولمز دی و مجرد حیوانله مشترک اولان حس سبیلله محرمیت می ته سنی
 بولمز دی بومصر عده اولان حس مشترکدن مراد حیوان حسیلله مشترکدیمکدر انسانده اولان حس مشترک مراد
 دکلر و حس مشترک قن محرم اولوریدی دیمک دخی معنی دکلر (منوی) نامصور یا مصور گفتنت * باطل آمدنی
 ز صورت رفتنت * نامصور یا مصور پیش اوست * کوهمه مغزست و بیرون شد ز پوست * اولکی مصور بون نافیه ایلر
 و نافیه مصور تحتیده ابکی نقطه سنی اولان یا ایلر در نامصور دن مراد می ته احدیت یعنی ذات بحت الهیدر که تصویر
 و تصور اولمیدی حیثیتدن نامصور در بلکه من حیث هی هی اطلاق و تقیددن و تعریف و توصیفدن مبرا و منزله
 اولدی یعنی جهتدن نامصور تعبیری صحیح اولور و مصور دن مراد می ته واحدیت در که ذات الهی بومر ته ده جمیع
 اسماء و صفاتیه متصف و مصور در و جناب حقه صورت اطلاق عند المشایخ الصوفیه و الکلامیه جاز و ثباتدر نه که
 لسان شرعه دخی وارد قال علیه السلام ان الله خلق آدم علی صورته ای علی اسمائه و صفاته دیمکدر یا خود
 نامصور دن مراد جناب حتی اوله مشهور و معین اولمیدی حیثیتدن و مصور دن مراد انبیاء و اولیاء اوله یا خود
 صورت جمیع اشیا اوله پس معنی دیمک اولور که ای سالتک سنک نامصور اولان ذاتدن و یا خود متصور اولان اسماء
 و صفاتدن و یا خود نامصور اولان ذات خدادن و مصور اولان انبیاء و اولیاء و سائر اشیا دن سولمک کلک باطل کلدی
 و بی معنی و بی حاصل اولدی صورتدن کتکسز و کندی بشریت و حیوانیتدن خلاص ایتکسز مصور اولان ذات
 ربانی و یا خود مصور اولان اسماء و صفات الهی و انبیاء و اولیاء و اشیا نامتناهی اول کسه نک علمک او کنده و شهود قلبینک
 نظر نه در که اول کسه لب لباب معنوی می ته سنی بولمش و قشور عقول جزئی و پوست فهم و ادراک صوریدن منسلخ
 اولمشر و صورتدن معنایه کذر قیلمشر و علم و عرفانی حقدن آلمشر (منوی) کرف کوری نیست برامی حرج
 و رنه روکا صبر مفتاح الفرج * اگر سنی ای اسیر حس اولان کسه مشاهده الهیدن کور ایلک (لیس علی الاعنی حرج
 مقتضا سنجیه اعی اوزره حرج و تکلیف بوقدر واکر و کور دکل ایلک بوری صبر ایلر که صبر فرجک مفتاحیدر
 و الصبر ضیاء خفا و سنجیه صبر ایلک قلبک ضیا و مصباحیدر (منوی) بردهای دیده راداری صبر * هم بسوزدهم
 بسازد شرح صدر * کوزلک برده لری صبر داروسی هم باقر هم صدرلک شرحتی دوزر یعنی دیده دلک برده لری که آندن
 مراد عقلک و جهالت و محبت دنیا و میل ماسوا در صبر قیلتی و نفسی آرزوسندن منع ایلک داروسی اول برده لری
 باقر هم انشراح صدر و فسحت قلب دوزر قن سینه انسان فی منشراح و منفسح اولسه علامتی اولدر که دار غرور دن
 متباعد اولور و دار سرور و انابت قیلور و موت کلز دن اول کاستنی اولور (منوی) آینه دل چون شود صافی و پاک *
 نقشهای برون از آب و خالک * کوکل آینه سنی چونکه محبت ماسوا پاسندن صافی و پاک اوله آینه دلده آب
 و خاکدن خارج نقش کور رسن یعنی عالم غیبک صور و اشکالی مرآت قلبنده ظاهر اولوب کانظر ابر کور رسن (منوی)
 هم بیتی نقش و هم نقاش را * فرش دولت را هم فراش را * هم نقشی و هم نقاشی کور رسن دولت فرشی و هم آنک
 فراشی مشاهده قیلور رسن فراشدن مراد بر موجب (والارض فرشناها فقم الماهدون) حتی تعالی در و فرش دولتدن

مراد ایا ارض جنت و اراض حقیقه در که اکثرا عالم مثال دخی در بر (منشوی) چون خلیل آمد خیال یار من * صورتش
 بت معنی او بت شکن * خلیل دوسته و صدقه در بر در و نه و قلبه متخلل اولد بغنشدن اوتری خلیل تسبیح اولندی
 کما قال الشاعر * بیت * قد تخلل مسلك الروح منی * و به سخی الخلیل خلیلا * بوجهلده بمعنی صدیق اولسه ده جاتر در
 لکن بمعنی متخلل اولسه دخی اعلاد در تقدیر معنی چون نکم بنم درون و باطنه متخلل کادی حق یونده اولان یار من خیالی
 اول خیال صورتی بت و معنایی بت شکندر و یا خود اول یارک صورتی بت در محمد و موم و مطمح نظر اولدیغی حیثیتدن
 و معنایی بت شکندر جمیع اصنام صورتی و معنوی بی نی و ازاله ایدوب اثبات توحید حقانی ایلدیگی جهتدن یعنی دین
 محمدیده یار اولد اولان شیخ ولایت شعارک صورتی محمدوم و معظم و مطاع و محبوب اولدیغی جهتدن (اتخذوا
 احبارهم و رهبانهم اربابا من دون الله) آیتک فخر اسبجه اللهدن غیر متخذ اولان ربه و به نوعا مشابه اولور لکن
 بونلر من دون الله اولان ارباب و اصنام کبی اصنام دکادر بلکه بونلرک معنایی حضرت خلیل کبی ارباب متفرقه بی
 کسر ایدیی و اصنام متنوعه بی نی ایدییچیدر بونلره اولان خدمت و عبادت عین خدایه در (منشوی) شکر
 بر دانا که چون اوشد بدید * در خیالش جان خیال خود بدید * تعظیم و ثنا اول الله که چونکم اول یار حقیقی بدید
 و ظاهر اولدی آنک خیالشدن جان کندی خیال و جان کوردی یعنی اول کاملک جمال و کمالی خیالی چونکم
 مرآت بالکده بدید اروا شکار اولدی بر موجب حدیث (المؤمن من آة المؤمن) جامع اول حضرتک آینه خیالنده کندی
 جمال با کمالک خیالی مشاعده قیلدی که اولیامیزان خدا و آینه مجلی در که هر کس کندی مقداری بیلک استه
 آنک میرانیه یلور (منشوی) خالک در کاهت دلم رای فریقت * خالک بروی کوز خاکت می شکفت * غایتدن مخاطبه
 التفات بیور و بر دیر که ای یار حقیقی سنک در کاه و لا یتناهک خاک کبیم قلبی فریقته ایلدی طبراق اول کسه نل
 اوزرینه اولسونکه خاک ککدن تعجب ایلدی یعنی کندی و سنی خاک ککدن زیاده بکندی و یا خود سنک خاک ککدن ظهور
 ایلدی بویته یار حقیقی اولان مر شده کمال تعظیم و تقظیم لازم اولدیغنه تنبیه بیور لر (منشوی) کفتم ارخو * پندیرم
 این اوز و نه خود خندند بر من رشت رو * مخاطبدن متکلمه التفات ایدوب بیور لرین کندی کندی دیدم که
 اگر بن نفسده و حذو داند محبوس ایدوب بفریقته لکی و خالک در کاهنه اولان شیفته لکی قبول ایدرم اول یار
 حقیقیدن و اگر بومر ته فریقته لکی قبول ایتزم خود بنم اوزریمه کورلر شتر و لرز شتر و لرز شتر بر کسبه که کوله
 نه وجهله خو بر اولور (منشوی) چاره آن باشد که خود را بیکرم * ورنه او خندد مرا من چون خرم * او جلیست و
 محب الی جمال * کی جوان نوکر بندیر زال * بر کسه کندی کندی به یار حقیقینک محبت و آنک قننده کندی محب ببلکن
 بیلکه چاره اولد که کندی به نظر ایلده اگر کندی یار حقیقی به کمال میل و محبت کورر سه بیل که یارک دخی اکا کمال میل
 و محبتی وارد که محبت محبت محبت اولان محبتدن حاصلدر و لهذا قال علیه السلام (من کان یحب ان یعلم منزله
 عند الله فلیظن منزله الله عنده فان الله ینزل العبد من حیث انزله العبد من نفسه) آنکچون حضرت مولانا بیور لر
 چاره اولد که بن کندی به نظر ایلیم اگر بن اول یار کماله محب ایدوب اول دخی بکا کماله محبدر و اگر دکل ایدوب اول بکا
 کور و استهزا قیلر بن آتی نیجه اوزم که بن زشتک صفیه که عدم میل و محبتدر موسوم اولمش اولورم پس خوب زشتی
 سومنک و ملیح قبیحه محبت ایلک عاده اللهده مشهور و موجود اولمشدر و لهذا قال علیه السلام (ان الله جمیل یحب
 الجمال منی یحب السخا جواد یحب الجواد نظیف یحب النظافة) رواه ابو سعید و الجال یقع علی الصور والمعانی
 والمعنی ای جمیل الفعال و کامل الاوصاف یحب جمیل الافعال و کامل الاوصاف پس ان الله طیب لا یقبل الاطیبا
 حدیثی دخی بومعنا به دلیل و الجنس الی الجنس جمیل قوی دخی برهان جلیلدر جنسیت عله الضما م اولور مثلا
 کورم منسین چن بر تاز و جوان بر قوجه قری بی آلب اکامجت و التیام قیلور می زیرا عدم جنسیت علت منبیتدر
 بت * کند هر جنس با هم جنس پرواز * کبوتر با کبوتر با زبان * کما قال الله تعالی فی کتابه المیز (الطیثات للخیثین
 والخیثون للخیثات والطیثات للطیثین والطیثون للطیثات) بوابت کریمه اگرچه حضرت عائشه حقننده وارده
 اولشدر لکن مثل مجراسته چاره در که هر طیب طیب و خبیث خبیثه نلک مقارنت و منادمتی ایچون ضرب مثل
 اولور (منشوی) خوب خوبی را کند جذب این بدان * طبیثات الطیثین بروی بخوان * خوب خوب یی جذب اید
 اگر یا وحدت ایچون اولور سه خوب اولان بر خوبی جذب ایلر بوی بیل یعنی ذاتده محبوب اولان کندی کبی
 بر مجموعی صید ایلر و کاهیل قیلور بومعنا به اقرار قیلر اگر بکا دلیل استرک (الطیثات للطیثین) آیتنی بونک اوزرینه
 اوقو که طیب طیبی جذب ایلدیکنه بوشاهد قیلدر (منشوی) در جهان هر چیز چیزی جذب کرد * کرم کرمی را کشید
 و سر در * جهانده هر سنه بر سنه بی جذب ایلدی آنکچون که ما بیلر نده قدر متزل البته بر جنسیت اولدی اسی

اسی بی و صوفی صوفی چکدی زیر حرارت حرارت جفس و کذلک برودت برودتله جفسدر پس هر جنس جنسی
 کندی جاتنه جذب ایدر (منشوی) قسم باطل باطل انرا می کشند * باقیان از باقیان هم سر خوشند * باطل قسمی
 باطلاری چکر لر و کذلک حق و باقی اولنلر حق و باقی اولنلر دن هم سر خوشلر در باقیلر دن مراد صالحاتدر هر نه دن
 اولور سه اولسون کما قال الله تعالی (والباقیات الصالحات) (منشوی) ناریان مر ناریانرا جاذبند * نوریان مر نوریانرا
 طالبند * ناریانرا بلری جذب ایدییچیدر یعنی ناره منسوب اولان و ناردن وجوده کلان طائفه جنسیتلری حسبیه
 بری بر لر بی جاذبدر نور بلر هم نور بلری طالبلر یعنی نوره منسوب اولان نوردن ظهوره کلان قوم هم بری بر لر بی
 طالبلر در نور بلر دن مر ادا نیا و اولیا و ملائکه و صلحا و مؤمنین اولور (منشوی) چشم چون بسی ترانسه گرفت * نور
 چشم از نور روزن کی شکفت * چشم چون بسی ترانسه کندیست * چشم را از نور روزن صبر نیست * تاسه توجذب
 نور چشم بود * تابه پیوند دینور روزرود * بویات شریفه بی جنسیت علت ضم اولدیغنه و هر شئی کندی جنسی
 جذب و تسخیر قیلدیغنه مثال بیور لر که مثلا چونکم کوزکی بغلیه سن سنی تاسه و غم طور زرا نور چشم نور روزن دن
 بچن صبر ایلر کوزکی چونکم بغلیه سن سکاجان کندی نلک یعنی کمال اضطراب و الم وارد زرا چشمک نور روزن دن صبری
 بوقدر پس بوتا سه وظلمت مفارقت جنسیدن حاصل اولور و سنک تاسه ک جذب نور چشم اولور تا کم علی الفور
 کندی جنسی اولان نور روزرود اوله شور معلوم اولدی که جنسیت علت ضم و عدم جنسیت علت تاسه و غم اولقی مقرر در
 (منشوی) چشم بازار تاسه کبردم ترا * دانکه چشم دل به بیستی برکشا * ان تقاضای دو چشم دل شناس * کوه می
 جوید ضیائی بی قیاس * اگر کوزک آتی ایکن سنی تاسه طور سه بیلکه کوزکی بغلک آتی آج تاغم و الم دن
 خلاص اوله سن کو کاده اولان اول تاسه واضطرابی قلبک ایکی کوزنک تقاضای کاه که اول دیدة دل ضیائی
 بی قیاس طلب ایلر که اول نور خدادار اولدم که دیدة دل آتی بولم ظلمت غمدن آزاد اولور (منشوی) چون فراق آن دور
 بی ثبات * تاسه آوردت کشادی چشمهات * چونکم بویکی بی ثبات اولان نورک فراقی یعنی نور چشم و نور روزنک
 افتراقی سکات تاسه و انقباض کتوردی صبرا تیموب کوزرک آجندک (منشوی) پس فراق آن دور پایدار * تاسه می آرد
 مرا تراناس دار * پس امدی اول ایکی پایدار اولان نورک فراقی دخی تاسه کتور تحقیقا آتی حفظ طوت مراد قلبک ایکی
 کوزنک نوریدر و اول ایکی کوزدن مراد بری دیدة عقل و بری دیدة قلبدر که اکبصیرت دیر لر پس دیدة عقل و دیدة قلبک
 نور لر نی سالک حفظ ایلک لازم اولنلر در تا آنک زوالیله ظلمت دائمیه به مبتلا اولمیه و ایدی تاسه و غمدره قائمه
 (منشوی) اوچوی خواندم مرا من بیکرم * لائق جذم و اید بیکرم * اول محبوب حقیقی چونکم بی دعوت ایلر ته کم
 والله یدعوالی دار السلام) و دخی والله یدعو الی غیره (کم) آیتلرک فخر اسبجه اول جمیع بنده لر نی دار سلامه و مغفرت
 و قربت مر ته سنده دعوت ایلر بن نظر ایلیم آنک جذبه لایقیم و یا خود نالایق بد بیکرمیم اگرچه اول حضرتک
 دعوتی جمیع عبادنه عامدر لکن آنک جذبه و قربنه لایق و مستعد اولمین کسه ره نسبت اول دعوت معنی استهزا
 و تمکیدر (منشوی) کرطینی زشت رادری کندی * تسخیری باشد که اوباری کندی * مثلا کر بر طایف محبوب زشتی
 اردینه ایلیمه و دار سعاده کل سنی خوان و صالمه طویلیم دیوسو بلیه بر مسخره اتق و استهزا اولور که اول محبوب اول
 زشت و قبیحه ایلر پس ای دعوت حقه مدعو اولان کسه کر کدر که اول کندی یوزنی کوره سن ملیح الوجهه میسن و یا خود
 قبیح الشکل میسن مقدم کندی و امتحان ایلیم بر خوشجه کور (منشوی) کی بیمن روی خود را ای عجب
 تاجر رنکم هیچوروزم باچوشب * ای عجب کندی یوزی چن کور برم تا که رنکم روز کی میم و یا خود شب ظلماتی کبی
 میم بویته المحاض نصح ایلک ایچون کندی لر بن محل نفعه اذخال ایدوب علی قاعده اسلوب الحکیم غیر یلره تعریض
 مر ادا ایدر لر (منشوی) نقش جان خویش می جسم بسی * هیچ می نمود نقشم از کسی * کندی جاتنک نقشی و صورتی
 جو قلق طلب ایلدم تا بر کسه نلک مرآت وجودنده مشاهده ایلیم بر کسه دن بکا هیچ جاتنک نقشی کور نمیدی (منشوی)
 کفتم آخر آینه از هر چیست * تا بداند هر کسی کو چیست کبست * کندی به ایدم آخر آینه ندن اوتریدر یعنی آینه
 بوندن اوتریدر تا هر بر کسه کوره که اونه شیدر و حذو ذاتده کیدر (منشوی) آینه آهن برای پوسته است * آینه
 سیای جان سنکی به است * آهندن اولان آینه و زجاده دن اولان مرآت پوستلر دن و ظاهرده اولان صورتلر دن
 اوتریدر اما جان سیاسنک آینه سی یعنی علایم جانی کوسترن آینه سنکین به اولور یعنی زیاده ذی قیمت و آغز اولور که
 بغایت کما ایدر (منشوی) آینه جان نیست الاروی یار * روی آن یار که باشد زان دیار * جاتنک آینه سی دکادر الا یارک
 یوزیدر که هر کسک اشکال باطنی صفات جانی انده نمایان اولور اول بر یارک یوزی که اول یار اول دیاردن اوله و حقیقت
 شهر نه اتساب قیله (منشوی) کفتم ای دل آینه کلی بچو * رویدر یا کار بر ناید زجو * حضرت خداوند کار قلب

شریفات خطای بیورر که دیدم کندی قلمه کای کوکل آینه کلی طلب ایل آینه کلدن مر اداسم ذات مستجمع
 جمیع صفات اولان اسم الله الاعظم آینه سی اولان کامل انساندر که حضرت حق آنده جمیع اسماء و اوصافله روفا
 اولمندر و بو کامل بحر محیط اسرار و فضائلدر و سائر مشایخ و نوکاستب انهار و جد اول کبدر پس دله دیدم که بحر
 زخار اسرار خدایه کت ای دل انهار کبی اولمندر کار حاصل اولمز و آنلردن سالک مر ادکلی بولمز (منشوی) زین طلب
 بنده بگوی قورسید * درد مریم راجحز مان کشید * بوا آینه کلی طلب ایتمکدن و بحر اسرار جانبته کشکدن ای
 مر شدنیکوی بوعید پیرجوی سنک کوی کل بویکه یتشدی ته کم درد مریم خرماتاجنه چکدی کذلک
 درد ظهوری و لدر و حافی بر خوی (فاجاه ها الخاض الی جذع النخلة) سن نخله ربانینک ظل حایتنه کتوردی بوندن
 مر اد با حضرت شمس الدین تبریزی و یاخود برهان الدین محقق ترمذی اوله یاخود حضرت خداوند کاره مرآت اولوب
 جمال با کالری انزل مرآت وجودلر نده کورد کی ملاسه ایله حضرت صلاح الدین و یاخود حسام الدین اولسه دخی
 قابلدر (منشوی) دیده تو چون دلم رادیده شد * این دل نادیده غرق دیده شد * ای یار پسندیده وای دلدار بر کزیده
 چونکیم سنک دیده لبتم کوکله دیده اولدی یعنی سنک رؤیت بقینک و مشاهده اعیانک اولدمده که بنم قلمه کادی
 و قلم دیده منزله سنده اولدی بولدی بصیرت سرتاسر غرق عین رؤیت اولدی (منشوی) آینه کلی ترادیدم ابد * دیدم
 اندر چشم تومن نقش خود * ای یار حقیقی آینه کلی یعنی مظهر جمیع اسماء و صفات الهی سنی کوردیم ایدی و ازلی
 و ابدی آینه کلی روح محمدیدر پس اول روح اعظمک هر دورده بر وارث اکلی آینه کلید رای آینه شامل و انسان
 کامل بن سنک عینکده کندی نقشی کوردیم و صورت حقیقی می مشاهده قیلدم (منشوی) کفتم آخر خویش رامن
 یافتم * درد و چشم راه روشن یافتم * کفتم و هم کان خیال تست هان * ذات خود را از خیال خود بدان * اولدیکه
 سنک عینکده احسن التقوی اولان صورت اصلیه می کوردیم دیده که آخر حقیقه کندی و ذاتی بن بولدم و اول
 یارک ایکی کوزنده بن راه روشن بولدم یعنی اول یارک عین قوت علمیه و عملیه سنده و یاخود عین ظاهر و باطنده راه
 روشن و طریق مبرهن اولان صراط مستقیم بولدم دیدم پس قوت و هم در حال غلط انداز اولوب و دغدغه و مغلطه
 و یروب دیدیکه آگاه اولکه بو کوردیک صورت سنک حقیقت ذاتک دکادر بلکه خیالکدر کندی ذاتکی خیالکدن
 کبر و میل و ذات اصلیه کی خیالکدن تمیز قیل بویتمده و تیبیه و اردر قوت و اهمه نک انسانه کال مغلطه سنندن و زیاده
 حکومت و سلطنتندن زیر انسان هر قدر کامل العقل اولسه بنه مغلطه و هم مدن خلاص ممکن دکادر کمال الشیخ
 الاکبر (اعلم ان الوهم هو السلطان الاعظم فی هذه النساة الانسانیة ولا بد ان یحکم علی العقل فان العاقل و لولایع فی عقله
 کمال لا یخلص عن احکام الوهم علیه) (منشوی) نقش من از چشم تو آواز داد * که منم تو تومن در اتحاد * کاندین
 چشم منبری زوال * از حقایق راه کی یاد خیال * اولدمکه قوت و اهمه بکا بومغار ضعیفی قیلدی بنم نقش اصلیه
 و صورت از لایم ای یار حقیقی سنک مرآت عینکدن بکا آواز و بردی و علی طریقی التقویة و الاغانه خبر ابر کوردیکه
 صقین مغلطه و همه باخه و کندی نارتفر قیه باخه که سن بن و سن عین بن سن اتحادده مغایرت و انینیت یوقدر و عالم
 وحدتده اتحاد عند الکلامیه شی مغایرینک بر اولسنه دیرلر و عند المشایخ الصوفیه شی واحد اوزره اعتبارات
 و همیه و خیالیله حاصله اولان مغایرتک مر تفع اولوب شی واحدک و وحدتی ظهوره کلسنه دیرلر پس بعد ظهور
 کمال الاتحاد الازلی فی مرآت ذات الالهیه بوعین منبری زوال و لایزاله حقایق اسماء و صفاتدن و هم و خیال نیجه بول
 بولور و مکس و هم و خیال پر ضلال آسمان اعیاننه نوجهله پرواز قیلور مرآت ذات انسان کاملده مرآت اولان صورت
 اصلیه حقیقتدر فالحقیقة لا تقلب فخوا سجد مجرد قوت و همیه نک منقلب و متغیر بوهیم ایتسبیه متغیر و حال
 و خیال کبی متحول و متبدل اولمز (منشوی) درد و چشم عینم تو نقش خود * کربینی ان خیالی دان ورد * زانکه
 سرمه نسیتی درمی کشد * یاده از تصور شیطان می چند * اول یار حقیقی بکادیدیکه ای رفیق طریقی وای شفیق
 شفیق اگر نقش از لیه و صورت اصلیه کی بنم ایکی کوزمندن غیریده کورسک یعنی عین قوت علمیه و عملیه دندن غیریده
 و یاخود عین ظاهر و عین باطندن غیریده مشاهده قیلک و شدن غیریکن دخی ایکی عینی سکاستک نقش و صورتکی
 کوسترمه رواندن سکا خبر ویرسد رآنی خیال و مر دودیل انکچون که آنلر هر بری عین وجودلر بنه یوقل سمرمه سنی
 و فناء منسوب اشیا نک میل و محبتی کلنی چکر و دهان دلری باده بی تصور شیطاندن ایچر پس کال نور ایتله منور
 اولین چشم بر آفات و بغایت صفوت و جلاله مصفا و مجلا اولین مرآت بر نقشی کاه و حقه نیجه کورر و نوجهله
 کوستر بوزن کورمک استین آینه مجلاده کورر و جهان کورمک استین دیده بنیابه کوستر فافهم هذه النکات
 الشریفة ولا تغفل عن اسرارها الاطیفة (منشوی) چشمان خانه خیالت و عدم * نیست مرا هست بیند لاجرم

انزل کوزی عدمک و خیالک خانه سیدر لاجرم بواجلمدن یوقلری و ارکورر یعنی دنیا و مافیها که یوق منزله سنده در
 و ارکورر و آخری و مافیایی یوق کورر چشم قلبی مقام خیال و عدم اولان کسه لرلشانی بودر (منشوی) چشم من
 چون سرمه دیدار و الجلال * خانه هستیست نه خانه خیال * اما بنم چشم ذوالجلالدن سرمه کوردی پس وجود
 و بقا خانه سیدر خیال خانه سی دکادر (منشوی) تا یکی موباشد از قیدش چشم * در خیالت کوهری باشد چویشم
 مادامکه ماسودان سنک چشمک اوکنده بر موی اوله سنک خیالکده بر کوهریشم کبی اولور یعنی معنا جوهر کبی
 ذی قیمت اولان شی سکادون و حقیر کورر نور (منشوی) پشم را آنکه شناسی از کهر * ز خیال خود کنی کلی عبر *
 پشمی کوهردن اول وقت کار سن یعنی ایوبی کدن اول زمانده فرق ایلر سن که کندی خیالکدن با تمام عبور و گذار
 ایلیمه سن (منشوی) یک حکایت بشنوی کوهر شناس * تا بدانی تو عیان از قیاس * بو خصوصده ای کوهر شناس
 بر حکایت ایشت و اندن حصه پذیر اولوب آنکله ایش ایت تاسن عیانی قیاسدن بیله سن و مشاهده بی مقایسه دن فرق
 و تمیز ایلیمه سن اول حکایه بودر (هلال پنداشتن آن شخص در عهد عمر رضی الله عنه خیال را (منشوی) ماه روزه
 کشت در عهد عمر * بر سر کوهی دویند آن نفر) حضرت عمر ک زمان شریفنده رمضان آبی اولدی بر طاعن باشی اوزره
 اول زمانده اولان نفر بیلدیلر و صعود ایلدیلر (منشوی) تا هلال روزه را گیرند فال * آن یکی گفت ای عمر اینک هلال
 تا رمضان شریفک هلالانی فال طوته لر یعنی تین و تبرک ایدوب ماه رختله مسرور اوله لر بر کسنه حضرت عمره خطاب
 ایدوب ایتدی ای عمر هلال اشته (منشوی) چون عمر بر آسمان مهر اندید * کفتم کین مه از خیال تو دمید * چونکیم
 حضرت عمر آسمان جانبته نظر ایلدی آسمان اوزره ماهی کورمدی حضرت عمر اول کسمیه دیدی که بوماه سنک
 خیالکدن ظاهر اولدی (منشوی) ورنه من ینا ترم افلاک را * چون نمی بینم هلال پال را * بوخسه بن افلاکی سنندن
 زیاده کوریمی پالک اولان هلالی بن نیچون کوریم (منشوی) کفتم ترکن دست و برابر و بمال * آنکلهان توبرنکر
 سوی هلال * حضرت عمر اول کسمیه ایتدی الکی یاش ایلد و فاشک اوزره سوراند نصکره سن هلال جانبته نظر ایلد
 (منشوی) چونکه او تر کرد ابر و مه ندید * کفتم ای شه نیست مه شد نابدید * چونکه اول کسه قاشنی یاش ایلدی یعنی
 بر مغیله سیلدی ماهی کورمدی اول کسه حضرت عمر ایتدی ای شاه ماه یوقدر نابدید اولدی (منشوی) کفتم آری
 موی ابر و شد کمان * سوی توافکند تیری از کمان * حضرت عمر کایتدی بی قاشک قیلی کمان اولدی سنک جانبته کمان
 کاندن بر خیال تیری بر اقدی (منشوی) چون یکی موکتر شد او را راه زد * تا بدعوی لاف دیدی ماه زد * چونکه
 برا کری قیل اول کسمیه راهزن اولدی وانی غلطه بر اقدی تا کم دعوا یله ماهک کورمه سی لافنی اوردی (منشوی)
 موی کز چون پرده کردون بود * چون همه اجزات کز شد چون بود * برا کری قیل چونکیم چرخ کردونه پرده اوله
 چونکه سنک جمیع اجزالتا کری اوله نیجه اولور یعنی جمیع اعضا و افعالنده استقامت اولیمه سن نه مر ته لاف و دعوا یله
 مغرور اولور سن و نه مر ته مشاهده و معاینه لافن اوررسن بوندن قیاس ایلد (منشوی) راست کن اجزات را از راستان *
 سرمکش ای راست روزان آستان * جزو لری راستلردن راست ایلد یعنی ای مدعی اولان اهل ضلالت جمیع اجزالت
 و اعضا کی طریقی حقه راست و صادق اولان صالحلردن راست و مستقیم ایلد ای طوغری و یورچی اول آستاندن باش
 حکمه یعنی راستلردن کاهندن معرض اولمه تا کم راست اوله سن و استقامت مر ته سن بولاسن (منشوی)
 هم ترازو را ترازو راست کرد * هم ترازو را ترازو کاست کرد * هم ترازو بی ترازو راست ایلدی هم ترازو بی ترازو ناقص
 ایلدی یعنی بچن بر ترازو صحیح وزن و کامل العیار اولسه و خلقت صحیح وزن اولسنه اعتقاد قیلسه بر ناقص اولان
 ترازو بی کتور و ب انک سنک وقیه سیله راست ایدرلر و بعض زمانده بر صحیح وزن و کامل العیار اولمین ناقص میزانه
 بر آخر میزانی وزن ایدرلر و آنک ناقص اولان رقیبه و سنکنه بلا تجربه اعتماد ایدوب حالی اوزره قورلر اول قیاس اولدان
 ترازو ناقص قالور و بومثال اولور شول کسه لر حقه که بر کامل و مکمله راست کله و آنک اعمال و احوالیه کندوبی
 وزن قیله اخرا امر اول دخی کامل اولور شول کسه که بر ناقص کسمیه راست کله و کندوبی آنکله وزن قیله و کامل اولدره
 و اصل اولقه بذل همت قیلیمه آخر الامر اول دخی ناقص قالور (منشوی) هر کس که بانا راستان هم سنک شد *
 درکی افتاد و عقلش دنگ شد * هر شول کسه که ناراستلره هم سنک اولدی یعنی صادق و مستقیم اولمین ناقصلره
 کندی سنی وزن قیلدی و آنلره مقارن و مصاحب اولدی اول کسه کلکه و ناقصلغه دوشدی و آنک عقلی دنگ و حیران
 اولوب شاشدی (منشوی) روا شده علی الکفار باش * خال بردلر ارای اغیار باش * یوری کفار اوزره اشد اول اغیارک
 دوستلنی و دلدارانی اوزره خال صاج اصحاب رسول حقه سوره فقهده اولان بوات کریمه اشارت بیورر (قال الله
 تعالی محمد رسول الله والذين آمنوا معه اشداء علی الکفار رجاء ینهم) محمد که اللهک رسولیدر و شول کسه که الله

ورسولته ایمان کتوردیلر وانکله یله درلر بونلر کافرلر اوزره شیدید و غلیظلردر یعنی کافرله تر جملری یوقدر کندیلر
اورتاسنده یعنی برینه ترجمه ایدیلر در پس سندی یارصادق اولنلره رحیم و رفیق اول و اغیار و ناجرم اولوب
سکاد و تلق و محبت قیللرله دوستلغنه و محبتنه طهارت معروض اول و انلر اوزره شدت و غلظت قیل
(منوی) بر سر اغیار چون شمیر باش * عین مکن رو با همی شرباش * اغیارلک باشی اوزره شمیر کی اول اغیاردن
مر ادمؤمن و موحد اولیلر و طاعت حق قبول قیللرلر کاه اول تلکولک ابله یعنی اغیار می سه سنده اولان
طافه نلک بعض شیلر نه و دوستلر نه طمع ایلوب انلر قملق و تبصص قیللر اول و انلر اوزر نه مهیب و دلیر
اول (منوی) تاز غیرت از یاریان نسکند * زانکه آن خارن عدو این کاند * تا کم غیرت نلر دن یاران سندن منقطع اولیلر
یاراندن مر ادا اهل حق و صلحادر که حق اهل طریقه دن برکسی بی اهل نفس و اهل صورت اولان کسه لره مقارنت
ایلر و مصاحبت و ملائمت قیلر کورسه لر غیرت نلر دن اول کسه بی ترک ایدوب اندن منقطع اولورلر زیرا اول خارلر بوکلک
دشمنلر یعنی اول خار طبیعت اولان اغیار بوکلک باغ حقیقت اولان یارلرک دشمنلر بوکلک اولان یارلرک
شریفی دخی اول اغیار سیرت اولان اهل صورت له مخاطه و مصاحبت ایلن اهل طریقه دن منقطع اولوب نفرت ایدرلر
(منوی) آتش اندر زن بکرکان چون سپند * زانکه آن کرکان عدو یوسفند * قوردرله آتش اورسپندی آتسه
اوردیغک کبی زیرا که اول قوردرلر یوسفک دشمنلر یوسفدن مر ادا جمال باطن صاحبلی اولان صالحلر و سالکدرلر
و کرکندن مر ادا اهل حسد و صاحب بغض و عداوت اولان اهل نفس و اهل صورت کسه لدر پس سالکله لازم اولان
اولدر که بواهل حسد و صاحب عداوت اولان حیوان طبیعتله آتش ترکی اوره و آنلردن مفارقت قیللر بوکرک سیرت
و درنده طبیعت اولان اهل نفس و اهل صورتک سالکان طریقه دن اولان مکر و خدیعتن بیان ایللر که شروع ایدوب
بیورلر (منوی) جان بابا کویت ابلیس هین * تا دم بفر بیدت دیولعین * ای طالب حق اولان یارصادقه خدمت
و مصاحبت قیلان کسه آگاه اول سکا ابلیس ای بابا نک جانی دیروستک بعض حالکه ترجم ایدوب سنکچون غم برتالین
شیطان سنی سوز ایللر الدایه و سنی بوکونه کلمات عموه ایللر فریفته ایللر (منوی) اینچنین تلبیس بابایات کرد * آدمی را
این سیه رخ مات کرد * بوخیلین حیللر سنک بابا که ایلدی آدمی بوقاره یوزلوش شیطان مات ایلدی و بن سزه ناخجلردن
دیو حضرت آدم له حوایه دوستلی عرض ایلدوب قسملر قیلوب انلری مغرور ایلوب آخرالامر کورکه انلر نیلدی
بوشیطان جنک اولیاسی اولان شیاطین انس مکر و حیللر ده اندن دخی اشددرلر و بونلرک بزسکاناصح و مهر بانز
دیلمر نه دخی اعتماد ایلک جائز اولنلردن دکادر (منوی) بر سر شطرنج چستست این غراب * تو مین بازی
بچشم نیم خواب * شطرنج باشی اوزره بوغراب چستدرسن آنک باز یسنه نیم خواب چشمه نظر ایللر یعنی عالم
شطرنجده بوغراب کبی اولان شیطان قتی چست و حیللر بازدرسن آنک او یوننه غفلت خوا ابله آکوده اولمش کوز ایللر باقیه
بلکه کوزلرک بر خوشجه آج و آنک مکر و حیللر سندن استعاده ایدوب حق جاننه قاج (منوی) زانکه فرزند بدها
دا ندیسی * که بکیرددر کویت چون خسی * زیرا که اول لعین چوق فرزند بذر یلور که بر خسی کبی سنک بوغاز کده
طو تلور فرزند بذر شطرنج باز لر ما بینده بر او یوندر که اهل اولان آنی یلور ما یونده زیاده حیللر و خدعه دن عبارت اولور
و خسدن مر اده ایدوکی بویتلرده ظهوره کلور (منوی) در کلو مانده خس اوسالها * چستست آن خس مهر جا
وما لها * اول ابلیسک خسی نیجه یلور بوغازده فالور اول خس ندر منصبک و مالرک محبتدر (منوی) مال خس باشد
چو هست ای بی ثبات * در کویت مانع آب حیات * مال فی المثل خسدرا ی راه طاعنده بی ثبات اولان کسه چونکم
سنک جانک بوغازنده اول خس وارد مانع آب حیاتدر چو هست لفظی سهولت معنیدن اوتری مصرع ثابته مصروف
اولور بعض نسخه ده ای بی ثبات برینه آن بی ثبات واقع اولشدر بو تقدیر اوزره معنی مال فی الحقیقه خسددر چونکم
اول بی ثباتدر سنک جانک بوغازنده مانع آب حیاتدر دیک اولور (منوی) کربرد مالت عدو پرفنی * ره زنی را برده
باشد ره زنی * اگر سنک مالکی بر پرفن عدو ابلیته و بر حیللر کرسارق آنی سرقه ایده فی المثل بر ره زنی بر ره زن التمش اولور
و بر قاطع طریق بر آخرا قاطع طریق اخذ ایدوب کان قتل التمش اولور پس عاقل اولان کسه ره زن اولان مالک مسروق
و مغصوب اولسی ایچون نه فریاد و فرغ قیلور (دزدیدن مار کیری ماری را زمار کیر دیگر (منوی) دزدکی
از مار کیری مار برد * زاپلی ارا غنیمت می شمرد * بر خر سزجک بر مار کیردن مارالتدی یعنی آنک مارینی سرقه ایددی
اول خر سز ابله لکندن آنی غنیمت صایدی (منوی) وارهید آن مار کیر از زخم مار * مار کشت آن دزد اور از زار
اومار کیر مارک مسروق اولسه زخم ماردن قورتلدی مار اول مار کیرلک دزدکی زهر لوب زار زار ایددی (منوی)
مار کیرش دید پس بشناختش * گفت از جان مار من پرداختش * اول دزد ماری مسموم و مقتول کوردی پس آنی

آکادی دیدی جانشدن بنم مارم آتی پرداخت ایلدی یعنی اول مار کیر جان و دلدن دیدی بنم مارم اول سارقی تمام
ایلدی و آنی هلاک قیلدی (منوی) دردعا میخواستی جانم ازو * کش سیاهم مار بستام ازو * دعاده بنم جانم استردی
اول خدادن که اول سارقی ماری بولم ماری آندن الم (منوی) شکر حق را کان دعامر دود شد * من زیان پسند اشم آن
سود شد * حق تعالی به شکر اولسون اول دعامر دود اولدی مقبول اولدی بن دعامک مر دود اولسنی زیان قیاس
ایلدم اول سود اولدی (منوی) پس دعاها کان زیانست و هلاک * وز کرم می نشود یزدان پالک * حق دعا لره که اول
صاحبنه زیان و هلاکدر و کرمندن یزدان پالک اول دعا لری قبول ایلز اول دعا لره که معناسب هلاک و باعث زیان
و ممت اولور بو تقدیر بر سوره جملری حکایتدن معلومک اولور (التماس کردن همراه عیسی علیه السلام زنده کردن
استخوانها از عیسی علیه السلام (منوی) کشت با عیسی یکی ابله رفیق * استخوانها دیددر حفره عمیق * برایله
حضرت عیسی ابله رفیق اولدی بر در یک چقورده اول ابله استخوانلر کوردی (منوی) گفت ای همراه آن نام سنی *
که بدان تو مرده زنده میکنی * اول ابله حضرت عیسی ایتدی ای همراه اول عالی اسمی که اول نام سنی ایلن مرده بی
زنده ایلر سن (منوی) مر مرا آموز تا احسان کنم * استخوانها را بدان با جان کنم * اول اسم اعظمی بکا تعلیم ایللر
تا احسان ایلیم اول اسم اعظم ایللر استخوانلری جانلوا یلیم (منوی) گفت خاموش کن که آن کار تو نیست * لایق
انفاس و گفتار تو نیست * حضرت عیسی اول ابله ایتدی ایسم اول که اول سنک کارلک دکادر سنک انفاس و گفتار که
لایق دکادر (منوی) کان نفس خواهد زیارن پالک * و فرشته در روش درالت * که اول اسم اعظم باراندن با کتر
نفس استر و روش و عملده ملائکه دن زیاده ادرالک ایدیی یعنی آنک نفسی حرامله ملوث اولیه و فرشته کبی عصیان قیللر
اول نام اعظم بویه برکسه استر (منوی) عمرها بایست تادم پالک شد * تا مین بخزن افلاک شد * عمرلر کرکدر تادم پالک اوله
تا افلاک بخزن نه امین اوله یعنی مدت مدیده و عهد و بعهده مر و رابلیک کرکدر که برکسه نک نفسی پالک اوله و دعاسی
مستجاب اولق مر ته سن بوله حق تعالی اول کسه بی مخازن افلاک امین قیللر و اول کسه اماناء اللهدن اوله (منوی)
خود گرفت این عصا در دست راست * دست را درستان موسی از جاست * مثلاً فرض ایده لم خود بو عصای الکرده راست
و محکم طو تدا اوله حضرت موسانک قصه سی قنده در یعنی فی المثل حضرت موسانک اژدر ایلدی بکی عصای سن الکرده
طو تسک مادام که سنده قوت موسی اولیه اول عصای سن آژدر ایللر که قادر اولر سن و فرضی آژدر اولسه ضبطنه قادر
دکسن پس مجرد اول عصای موسانک اله کله سنده فائده نه اولدی و کذلک فسون عیسیای برکسه بعینه حفظ و ضبط
ایلسه مادامکه اول حضرتده اولان طهارت و زراعت اول کسه ده اولدی یعنی تقدیر جده فسون عیسیای از برایتکدن
اگاهانه منفعت ظهوره کادی (منوی) گفت اگر من ناسم اسرار خوان * هم تو بر خوان نام را بر استخوان * اول ابله
حضرت عیسی ایتدی با عیسی اگر بن اسرار خوان دکل ایسم هم اول نام شریفی استخوان اوزره سن اوقی (منوی)
گفت عیسی یارب این اسرار چیست * میل این ابله درین بیکار چیست * حضرت عیسی تعجب ایدوب دیدی یاربی
بو اسرار ندر بوا بلیک بو جنک وجد اله میل ندر لایق اولان بوا بلیک بجهاد لایق اولدوب نصیحتیزر اولیدی کندی
نفسنک اصلاحنه میل قیلدی (منوی) چون غم خود نیست این بیمار را * چون غم جان نیست این مر دار را *
بو بیمار نیچون کندی غمی بو قدر الهی بو خبیث و مر داره نیچون کندی جانینک غمی بو قدر کرلک ایدیکه کندی جانینک
غم نیلیدی و بی اصلاح و احیا ایلدی (منوی) مرده خود را را کردست او * مرده بیگانه را جویدرفو * اول ابله
کندی مرده سنی ره اوترلک ایلشدر بیگانه اولان مرده به یامه استر یعنی کندی سنک جهل و غفلتله مرده و معصیت و ضلالتله
بزم مرده اولش نفسی و قلبی احیا ایلکی ترک ایدوب اول اش سیرت غیر کسه لره مرده سنی احیا ایلک استر بونه
حماقتدر و نه غفلت و جهالتدر دیدی و قصه دن حصه اولدر که چوق احقار بر عیسی نفس مر شد حیات بخشه و اصل
اولور و آنک مصاحبتنه یول بولور لکن کندی نفس و قلبنک احیا و اصلاحنی فراموش ایدوب آندن مشتهیات
نفسانیه سنک ولوازم دنیویه سنک حیات بولمسنی و ظهوره کلسنی غنی قیلور چونکم حضرت حق تعالی به بوکونه
مناجات ایلدی حق سبحانه و تعالی دخی آنک قلب شریفنه بطریق الوحی بوکونه سولیدی (منوی) گفت حق ادبار کر
ادبار جوست * خارجو بنده جزای کشت اوست * حق تعالی حضرت عیسی حضرت تلیر نه دیدی با عیسی ادبار کر یعنی
ادبار ایدیی بدیخت ادبارد لجمیدر و سعادت جاننه توجه ایتیموب شقاوت و بدیختلک محنته میل ایلیمیدر آنک اکدی بکی
تختلک جزای بتمش خاردر یعنی مقدمه اشلدی بکی عملک محصولی حالا ظهوره کلمش شقاوت و ادباردر دیدی پس حضرت
خداوند کار بو مناسبتله هر کس نه اگر آخر آنک محصول و جزاسنی بولق مقرر اولدیغنه (ومن يعمل مثقال ذره شرا یراه)
مفهوم منجه اشارت ایدوب بیورلر (منوی) آنکه تخم خار کاردر در جهان * هان وهان اورا مجودر کستان * اول

کسی که جهانده خارقیهی اگر آگاه اول آگاهانی کاستانده است یعنی بدکار و قبیح کردار اولده دار جنت میسر اولمز بلکه اکالایق اولان مقر سقردر (منوی) کرکلی کبر بکف خاری شود و ورسوی یاری رود ماری شود و ترا که اول بدبخت النده کر برکل طوطه خارا اولوروا کر بر بار جانینه کیده اول بار آنک نکبت و بدبختی کی سببیه ا کابر مار اولور نه کم حضرت عیسیایه رفیق اولان بدبخت کبی که حضرت عیسی بویه سعادت کردار ایکن اول صاحب ادبانه عاقبت بر مار کبی اولدی (منوی) کیمای زهر مار ست آن شی * برخلاف کیمای متقی * بوشقی زهر مارک کیمای سیدر متقینک کیمای سنک خلاقی اوزره کیمایک خاصیت و شانی اولدر که بر شئی مغیر و مبتدل اوله پس حقیر و دنی اولان شیعی شریف و عالی قدر ایلینه کیمای دیرلر و گاه اولور که بونک عکس و نقیضنده دخی استعمال ایدرلر چن بر شی شریف و عالی قدر اولان شیعی حقیر و دون ایلنه نه کم بویته و واقع اولمشدر زیراشتی اولنلر زهر مار و هلاک ادبار کیمای سیدر که چوق نیک کارلری و حالی کردارلری تبدیل ایدوب بد کردار و خبانت شعار ایدرلر اما متقی اولنلر نظر ا کسیر تأثیرلری بونک ضدیدر که انلرنجه حقیرلری شریف و نیجه بدبختلری اهل سعادت ایدوب تربیه و ارشاد ایلرله تشریف ایدرلر نه کم خلاقی متقی اولنلر زهر مار کبی اولان کیمای سنک بیانه بوحکایتله تنبیه ایدوب بیورلر (اندرز کردن صوفی خادم ادر تیارداشتن بهیجه و لا حول و لا قوه دیمه سنک بیانه و صوفینک وصیت ایلسنک بیانه در بهیجه سنک تیار طوطه لغنده خادمه و خادمک آکا و لا حول و لا قوه دیمه سنک بیانه و لا حول و لا قوه کله سنک تفسیری عن قرب معلومک اولور اندرز وصیت ایتمک دیرلر خادم مشایخ صوفیه میانه فقراتک خدمتچون نصب اولنن کسمیه دیرلر (منوی) صوفی می کشت در درواقی * تاشی در خانقاهی شد قنق * بر صوفی دور افنده یعنی اطراف عالمه سیر و سیاحت ایلدی نابریکجه بر خانقاهده قونق اولدی و اقامت قیلدی (منوی) یک بهیجه داشت در آخر بیست * اوبصد رصفه با یاران نشست بر حیوان طو و تردی آخرده آتی بغلدی اوصوفی صدر رصفه ده اارانه اوتردی (منوی) چون مراقب کشت با یاران خویش * دفتری باشد حضور یار خویش * یعنی اول رصفه خانقاهده اقامته نیت قیلن صوفی چونکم مراقب اولدی کندی یار ایلله محیفه ده متوجه اولوب و حق جانینه انتظار قیلوب حتی هر حال که ناظر بولمق و آنکله معامله قیلقدیر یعنی کندی یار ایلله مراقب اولدی زیر ابردفتر کبی اولدی یارک اوکنک حضوری یعنی یارک اوکنده حاضر اولمق حضوریش یار تقدیر بنده در بعض نسخه ده پس مراقب کشت و واقع اولمشدر بونقه بر اوزره معنی اول صوفی صدر رصفه ده اوتوردی صکره کندی یار ایلله مراقبه به واردی یارک حضوری صوفینک قنده بر دفتر دیمک اولور (منوی) دفتر صوفی سواد حرف نیست * جز دل اسپید همچون برف نیست * زاد انشعند آثار قلم * زاد صوفی چیست آثار قدم * صوفینک دفتری حرف سواد دکلدر یعنی طریق بر تقصوفه ذاهب اولان صوفیلر دفتر با صوابی سواد کتاب حروف و کلمات بر اریاب دکلدر برف کبی بیاض و صافی اولان دلدن غیر کتابلری بوقدر و اول کتاب دلی رقوم اغیار و سوادن و نقوش دنیا و مافیادهن برای قبول فیوضات الهی ساده و صافی ایدوب غل و غشندن بری و عاری قیلنلر (یت) خاطر کی رقم فیض پذیرد هیات * سکر از نقش بر آکنده دلت ساده کنی * دانشمند و علم و عقلمن بهر مند اولنلر زاد و ذخیره سی آثار قلم و محصولات خطوط و زرد و زرد و خیره صوفی ندر آثار و محصولات قدم در قدم کسر و افله و قنسه دخی جائز در زیر اکثر کار صوفیه نک آثار از لیه زاد و غدا سیدر لکن فتح قافله قرأت اولمق اولی در سیاق و سباق مناسبی اولد یعنی ونفسنده زاد صوفی آثاره سلوک زیرا اصول وصولی بولمق و قواعد و عقایدی بیلک بالاستقرا ایکی طریقله ممکن اولور باطریق فکر و مطالعه کتب و رسائل حاصل اولور بوطریق علماء کلامیه و حکماء مشایبه نک بولیدر که بونلر زاد و ذخیره سی آثار قلم و حروف و کلمات حاصل اولان حکمه در و یا خود بطریق ریاضت و تصفیه دل حاصل اولور بوطریق حکماء شراقیه و مشایخ صوفیه نک بولیدر و بونلر زاد و غدا سی آثار و روش طریق الهی و انوار اسرارنا سنه ایدر (مثل الفریقین کالاعی والاصم والبصر والسمیع هل یستویان مثلا افلاتن کرون) زیر اطرریق اولک اساسی ظن و قیاس و استدلال عقلی اوزره در (وما یتبع اکثرهم الا الظن ان الظن لا یغنی من الحق شیئا) اما طریق تصوفک سالکری و مذهب تصوفک مالکری دلائل عقلیه و براهین نقلیه به محتاج دکلدر آنکچونکه هر بری عقل کل با غنده کالدر بونلر اول طائفه علیه در که دائما کوششلی علوم و حکم خدا اوزره و روشلری آثار قدم مصطفی اوزره در که دائما کوششلی علوم و مرتبه کم بیورلر (منوی) همچو صیادی سوی اشکار شد * کام آه و دیر بر آثار شد * چند کامش کام آه و در خورست * بعد از آن خود ناف آه و رهرست * مثلاً صوفی شول صیاد کیدر که شکار جانینه کندی و آهونک ایزی کوردی و آنک آزاری اوزره سلوک ابدی یعنی صوفی صفوت شعار شکار معارف اسرار ایچون توجه قیلده حقایق و حوت اولان بی مختارک علایم و آثارن کوروب و سلف مشایخ

کبارک اثرینه کیدوب جست و جو ایدر چند گاه کا آهوی حقیقتک اردنجه آتک در خور و لا یقدر اندنصره ناف آهوا کار هر در نا کند و ذاته دل یعنی بعد السلوک علی اثر النبی علیه السلام و علامه قدم الولی والوصول الی فایحه مسک علمه و رایحه سلمه تر شده رایحه علمه علیه السلام الی حقیقته و یوصل الی ذاته (منوی) چونکه شکر کام کرد و ربه برید * لاجرم زان کام در کامی رسید * رفتن یک منزلی بر بوی ناف * بهتر از صد منزل و کام طواف * با ناز قدم بی محبتی و سنت سلمیه حضرت مصطفی علیه السلام فی الحقیقه سالک کعبه عظمی و سعادت کبری در حقن سالک بونعمتک شکر فی ادا قیلسه یعنی قلبا و قلوبا طریق حقه سالک اولوب بوی قطع ایلسه (ان شکرتم لازیدنکم) آیتنک موجبجه لاجرم اول روش و کامدن مراد و مرامنه یتشور و دلدار و دلارامنه یتشور (من عمل بامعالم و تره الله علم مالم یعلم) حدیثنک مضونجه بیایدی که علمه وارث اولور بر منزل نافه رایحه سی اوزره کتمک یعنی نافه کبی محل مسک علم لدنی اولان و لیسنک رایحه عفا یحه سی ایچون بر منزل سفر ایتک بهتر از صد منزلدن و کامدن که طواف ایچون اوله زیر اطواف و حج عبادت عملدر (والعلم افضل من العمل و خیر من العباده) حدیثنک موجبجه علمک طواف جیدن فضیلتی زیاده در که روح عملدر (منوی) ان دلی کو مطلع مهتابه است * بهر عارف فیتح ابوابه است * شوبر ک و کل که مهتابلرک مطلعیدر یعنی شول بر کوکل که الله تبارک و تعالینک اصما و صفاتی مهتابلرینک مظهر و مطلعیدر عارف بالله ایچون اول ابواب جنات حقایق مفتوح اولمشیدر هر راسم الهی جانب حقه بر در کیدر که عارف ابواب اصماء الهیه دن جنت حقیقه میانه ایدر (منوی) با نود یوارست و با ایشان درست * با نوسنک و با عزیزان کوه رست * ای عارفان دن اولین سکانسته اول مطلع ابقار اسماء الهی اولان کوکل دیواردر که اشقی جسد کور رسن و اول عارفله در در که اول بادن بکمال صفات الهیه میانه مشاهده ایدرلر و سکا نسبتله سنک بی فرهنگ و عزیزله نسبتله کوه ر بر اوتورد (منوی) انجه تودر آینه بینی عیان * پیراندر خشت یتشد یتش ازان * اول نسنه بی کسن آینه ده عیان کور رسن پیرلر آتی کر بچده اندن زیاده کورلر یعنی شول اموریک سن آینه وجودده ظهوره کلوب صورت کوسر دکه عیان کور رسن لکن پیرلر آتی مرته ترابده و عالم ناییده کورلر و نه صورت بغلیه جغن بیلورلر پس بومقامک صاحبی اولان کلدرا آتی توضیح و تفسیر بیورلر (منوی) پیرایشانند کین عالم نبود * جان ایشان بود در دریای جود * پیرانلر در که بوعالم بوق ایدی انلرک جانی جود و کرم دریاسنده ایدی یعنی جود و کرم دریایی اولان حق تعالینک علمنده موجود اولمشدری (منوی) یتش ازین ن عمرها بکذاشتند * یتشتر از کشت بر برداشتند * بوتندن اول عمرلر کچور دیر و عیش و صفار سور دیرلر زراعت ایتزدن مقدم حصول قالدردلر یعنی اول صاحب سعادت لکرا و اواحی بوعالم اشباحه کلزدن اول و تن لباسیله مجلس اولمزدن مقدم اعیان ثابته مرته سنده و عالم ارواحده نیجه عمرلر و صفار سور دیرلر و بودنیابه کلوب عمل تخمین اکزدن و خدمت و طاعت غراسن دکلزدن مقدم بونلر ربع و محصول کورتمشدر یعنی بونلرک وجودنده اولان دوات و سعادت عبادت و طاعتلرینک اثری و عمری دکل بلکه (ان الذین سبقتم لهم مننا الحسنی) آیت کریمه سنک مقتضاسنجه بونلر حقه سبقت ایلن عنایت از لیه نک اثری و عمری در پس بونلر اول نفع و عمری بوعالم کلزدن و مزروع دیناده زراعت قیلزدن اول حاصل ایش اولورلر (منوی) یتشتر از نقش جان بذر فته اند * یتشتر از بحر دره سافته اند * یتش نشندن اولرک جان قبول ایشلر در نه آنکه انلرک جانی بذر لیه یله ظهوره کلدی خلافا لافلاسفه که انلر روح بدله یله خلق اولور و بدن موجود اولد قدنصره حتی تعالی اکار و حی فنیق قیلور دیرلر بونلر دیردن اولرک درلر دلمشدر در یادن مراد صور موجودات اولور یعنی بحر موجودات خلق اولمزدن اول بوسلط انلرک ارواحی مرته اعیانده معانی درلرین دلمشدر و جواهر اسرار و اصل اولمشدر و کثر مخفی مرته سنده قرار قیلشدری (حکایت مشورت کردن خدای تعالی با فرشتگان در ایجاد خلق) (منوی) مشورت می رفت در ایجاد خلق * جانسان در بحر قدرت تابجلی * چون ملائک مانع آن می شدند * بر ملائک خفیه خنبک می زدند * بیورمشدریکه پیرانلر در که بوعالم بوعینک انلرک جانی دریای جود الهیه ده موجود ایدی بوتندن اول تجلی الهیه یله عمرلر کچورمشدری و اعمال برین اکزدن اول محصول قالدردمشدری و بونقش نشندن مقدم حیات حقیقه بی قبول ایشلر دی و بوجور وجود خارجیدن اول در مقام صیدی دلمشدر یعنی هر قدر سعادت فائز و حائز اولد بیلر سه از لیه اولمشدری پس بوکاملرک موجوداتلی اولدیغنی جناب حق ملائکه سنه بد رمیوب (واذ قال ربک للملائکه انی جاعل فی الارض خلیفه) آیتنک مقتضاسنجه خلق اجساد خلقا حقه ده بونلرله مشاوره ایلدی قال صاحب المدارک فی تفسیر هذه الایه و اما الخبر هم تعالی بذلك ليعلمهم طریق المشاوره فی امورهم قبل ان یقدموا علیها و هو غنی بعلمه و حکمته البالغة عن المشاوره و بخلفا و اولیا ناک جانلری بحر قدرت الهیه ده بوعازلرینه دل مستغرق

ایدی چونک ملائکه (الجبیل فیما من یفسد فیها و یسفلک الدماء) آیتک خواستجه ایجاد خلفایه مانع اولد یلمر مبه
اعیان ثابته دن هر بر کمالک عینی لسان علم واستعداد له ملائکه نک بوتعرضنه خفیه خفیه خفیه خفیه خفیه خفیه خفیه
آغز او تدر بلر خفیه اصلق چالغه دیرلر و بونلر بویه دیدکاری ایچون استهز اولوم مر ادا دیرلر و خفیه لفظنک محله
طعنیه زدن دیسه لر دخی نظمه خلل کلزدی پس خفیه لفظنی ایراد ایلرند نه کتبه بودر که خفیه بلا ترکب حروف
و کلام معنای استهزای متضمن بر بسیط صوتدر پس مکالمه اعیان و ارواح و ملائکه کندی مر ته لرند حروف
و کلمات ملفوظه ایه دکل ایدیکنه اشارت یوررلر و بیان تا آخر سده دل بونلر که هر حالی ازلی اولد یغنه اشارتدر و بوجله
مناسب اولان تفصیلی شرح خبریه میباید این فارضده و قصیده تائیه نک دخی اوائلنه قریب و شیخی فی سبق روحی
بنیعی بیننده ذکر ایلر فلطیلم فیما (مثنوی) مطلع بر نقش هر که هست شد بدیش از آنکه نفس کل پابست
شد هر شول کسه نک نقشی اوزره که وار اولدی بونلر مطلع اولدی اندن مقدمه مکمل نفس کل پابست اولدی نفس کل
عرش و عرش دروننده اولان تقدیر شی واریسه آنک نفسیدر یعنی جمیع اشیا نک وجود خارجیسی وجوده کلزدن
اول و آباق بغلیوب وجود مر ته سنده مقید اولمزدن مقدمه بوحقیقت پیر لیک روح شریفی جله نقوش کائنات
اسرار نه مطلع اولمشر و حقایقنی مشاهده قیللردی (مثنوی) بیشتر از فلک کیوان دیده اند بیشتر از دانهانان
دیده اند بونلر افلاکدن مقدمه کیوان کورد یلر کیوان زحل بلد زنه دیرلر مر اقبل وجود الافلاک زحل حقیقتنی
و خاصیت و آثارنی کورد یلر دیک اولور دانه لردن مقدمه لنان کورمشردر یعنی دانه لردن حاصل اوله جق نتایج
نظر ابر کورمشردر محصل هر شیک اصلنده فرعی مشاهده قیللر و مایهات اشیا به عالم اولوب اندن ظهوره کله جکی
بیللردی (مثنوی) بی دماغ و دل براز فکر بدند بی سپاه و جنگ بر نصرت زدن دماغسز و قلبسز فکر تدن
پراید یلر عسکر سز و جنگسز کند یلر بی نصرت اوزره اوورد یلر یعنی حق تعالی نک نصرت و معاونته ازله کند یلر بی
مقارن قیلد یلر (مثنوی) آن عیان نسبت بایشان فکر تست ورنه خود نسبت بایشان رفیتست بوییت سوال مقدره
جواب اولور بی دماغ و دل براز فکر بدند دید کاری کبی کان بر سائل دیر که فکر خود تصورات ذهنیه و ترتیب
مقدمات عقلیه در بو خود البته دماغ و دله محتاج در بی دماغ و دل فکر حاصل اولق ممکن دکلدر پس بونلر بی دماغ
و دل فکر تدن نیجه پراولور جواب یوررلر اعیان ثابته مر ته سنده اولان بونلر ذواتی مشاهده ایلد یکی اول عیان
بونلر نسبت کو یا فکر تدن نه کم فکر صورت ذهنیه در بونلر اول مر ته سده معاینه سنه فکر تعبیر اولمشی ایلد کاری
صور علیه در پس ینهم ماده نوعا مناسبت بولند یعنی بونلر معاینه سنه فکر تعبیر اولمش اولور که کو یا اول عیان
انلر مر ته سنه نسبت فکر کبی اولور و انلر عظم شانی و کمال عنوانی بیان قیلور یوخسه بونلر نسبت خود
رؤیتدر یعنی بو خلق عالمه نسبت اول فکر نه تعبیر اولن انلر عظم شانی اشعاردن اوتری یوخسه انلردن ماعد اولان
مر ته لر نه نسبت اول عیاننه فکر تعبیر اولندی انلر عظم شانی اشعاردن اوتری یوخسه انلردن ماعد اولان
خلاقه نسبت اول فکر دید بکیم عیان عین رؤیتدر دیک اولور (مثنوی) فکر از ماضی و مستقبل بود چون کریز
دورست مشکل حل شود زیرا فکر ماضی و مستقبلدن اولور چونک عیان و اهل عیان بوندن دور در ماضی
و مستقبل قیدندن مجبور در مشکل حل اولور زیرا ارواح مجرد نک ماضی و مستقبلدن و فکر تدن دور اولمزنده
شبه و اشکال بوقدر (مثنوی) دیده چون بی کیف هر با کیف را دیده پیش از کان صحیح و زیف را هر کیفه
اولانی بی کیف کبی کورمشردر یعنی هر حالتله متصفه اولان اشیا بی قبل الظهور بی کیف و بی که عالم معناده
مشاهده قیللردی معدن اول صحیح و زبی کورمشردر محضا اصل فطر تدن مقدمه نک دیده نظر ابر کورمشردر
(مثنوی) در دل انکور می رادیده اند در خنای محض شی رادیده اند انکورلر دروننده می کورمشردر محض فنا
و عدمه شی کورمشردر یعنی هر شیک نتایج و آثار نه قبل الظهور عالم اولمشردر محض عالم عدمه ایکن وجودی
مشاهده قیللردی در دل انکورده می کورمشردر محض فنا ایکن شبنه نظر ابر کورمشردر بود که اولان معنادن عبارت
اولور (مثنوی) بیشتر از خلقت انکوردها خورد میا و نموده شوردها انکورلر خلق تدن مقدمه لک میلر
ایچمشرلر و شور و مستلک کورمشردر نه کم این فارضک ابتداء خبریه سی بومعنا به دلالت ایدرلر بیت شربنا
علی ذکر الحبيب مدامه سکرنا بها من قبل ان یخلق الکرم (مثنوی) در غور کرمی بینددی در شعار شمس
می بینددی آبی غورده شیبانی کوررلر آفتابک شعاعنده سایه کوررلر یعنی هر شیک وجودنده آنک ضدنی مشاهده
قیلورلر که عقل وجود خارجیه اولدیغی تقدیر چه مانعة الجمعدر اما مر ته علمده غورده شیبانی کورمشردر
و شعاع شمس ایچره نظره نظر ابر کورمشردر بونلر امثالی اولان اضدادی بر پرده مشاهده قیلق مانعة الجمع دکلدر بلکه بونلر

علمه نسبت بگونه علوم غریبه قی سهلدر (مثنوی) این فلک درد و رایشان جرعه نوش آفتاب از جودشان
زربفت نوش آسمان انلر دورنده جرعه نوشدر یعنی انلر فیضک بقیه و فضله سنی نوش اید یچیدر آفتاب انلر
جود و کرمندن زربفت کیچیدر یعنی بوزر بفت کبی اولان شعاع و نوری آفتاب انلر جود فیضی واسطه سیله
بولمشردر پس بونلر عالم ارواحده اولان مر ته لر نی بیان ایلد کد نصکره عالم اجسادده اولان مر ته لر نیلر و اتحاد لر نیلر
بیانه شروع ایدوب یوررلر (مثنوی) چون از ایشان مجتمع بینی دیوار هم یکی باشند و هم ششصد هزار چوکنه
انلردن ایکی یاری بر پرده مجتمع کوره سن هم بر اولورلر و هم آلتی یوز بیک اولورلر یعنی بویران طریقت و دلیران میدان
حقیقت اولان صاحب دوتلردن ایکی یاری بر منزلده مجتمع اولمش کوررلر و ایکیسی حقیقت لر نه نظر اولند یعنی
جهتدن متحد و نفس واحد حکمنده اولورلر و قوت لر نه و قدر لر نه نظر اولند یعنی حقیقتدن نیجه یوز بیک اولورلر
واحد کاف بونلر حقیقتده نور و بونلر بر نه رجل بعدل الالف دینسه لائق اولور (مثنوی) بر مثال موجهها
اعدادشان در عدد آورده باشد بادشان انلر ظاهر اولان عدد لری دریا نک موحلر نیلر مثالی اوزره در باد انلری
عده کتورمش اولور یعنی دریا نک امواجی باد متعدد و متعین ایلد یکی کبی اهل وحدت اولان پیرلر صور ظاهره سنی
باد اراده الهی و نفخه ربانی و نفس رحانی متعدد و متعین ایلد یکن فی الحقیقه عین واحد اولمزدن خالی دکلدر
و ظاهرده اولان تعدد و تکثر لری باطنده اولان اتحاد لر نه خلل ویرمنه نه تعدد امواجدن بحرک متعدد اولسی لازم
کلز پس اتفاق مشایخ کلین بونلر اوزر سده که حقیقت ارواح بر در که اول روح اعظم و حقیقه الحقائق و حقیقت
محمدیه دید کاریدر پس ارواح متعدد اولسی هر کسک تعین و بدتک متعدد اولسی اعتباریه در والا اصل
و حقیقتنه نظر اولنسه حقیقت واحده در نه کم بومعنا بی تفهیم ایچون ضرب مثل ایدوب بوییتی مثل
موقعنده ایراد ایدرلر (مثنوی) مفترق شد آفتاب جانها در درون روزن ابدانها مثلاً جانلر آفتابی مفترق اولدی
جانلر آفتابندن مر اد حقیقه الحقایق و روح الارواح اولان حقیقت محمدیه در یعنی آفتاب ارواح متفرق و متعدد اولدی
بدنلر روزنک ایچنده یعنی قرص آفتاب روازن بیوته القای شعاع ایتک اعتباریه متفرق و متعدد اولوب لکن من
حیث الحقیقه ذات واحد اولمزدن خالی اولدیغی کبی حقیقه الحقایق دخی بدنلر روزنک درونته القای نوراً تکمله
و تنویر خانه بدن قیلقله حد ذاتنده متفرق اولسی مستلزم اولمزلر که فی الحقیقه عین واحد و تعدد و کثرات انجق صورت
ظاهرده اولق لازم کور (مثنوی) چون نظر در قرص داری خود بیکست و آنکه شد محبوب ابدان در شکست
چونک قرص آفتابه نظر طونه سن آفتاب خود بر در و اول کسه که ابدانک محجوبی اولدی زیاده شکده در یعنی ظاهره
تعدد ابدانه نظر ایلن کسه ارواح حقیقتنک بر اولمسنده شک و شبهه دن خالی دکلدر (مثنوی) تفرقه در روح
حیوانی بود نفس واحد روح انسانی بود تفرقه و تعدد روح حیوانیده اولور اماروح انسانی نفس واحد اولور
و انسان مر ته سنه داخل اولان کندی وجودنده حقیقت واحده بی بولور پس جمیع ارواح متحد و حقیقت واحده
اولدیغی انسانیت مر ته سنه بر کسه و اصل اولد قده مشاهده قیلور بوییه مناسب تحقیقات جوق کله کر کدر
بر مقدار دخی در دینی جلده اوائلنه قریب (انما المؤمنون اخوة) شرحنده بیان اولمشر (مثنوی) چونکه حق
رش علیم نوره مفترق هرگز نکرد نور او چونک حق تعالی حضری بوارواح اوزره نورنی صاچدی اول خداتک
نوری هرگز مفترق ویرا کنده اولمزلر بوحیث شریفه اشارت یوررلر (قال علیه السلام ان الله خلق الخلق فی ظلمة ثم رش
علیم من نوره فن اصابه من ذلك النور اهتدی ومن اخطأ فقد ضل) بوحیث شریفک شرحی جلد اولده حکایت
بادشاه جهود دیکر سر خنده و آن شارنور را وایافته بیننده مر و رایتدی (مثنوی) یک زمان بکذا رای هم مره ملال
تابکوم وصف خالی زان جمال در بیان ناید جمال خال او هر دو عالم چیست عکس خال او چونکه من از خال
خوبش دم زدم نطق میخو اهد که بشکافد تنم همچو موری اندرین خرمن خوشم تا فزون از خوبش باری می کشم
یورمشردر بیک پیغمبر علیه السلام یوردر بیک حق تعالی ارواح اوزره کندی نورنی رش ایلدی و صاچدی نور هویت
الهییه خود من حیث الحقیقه هرگز مفترق اولمزلر مثلاً نقطه خال کبی اولیه اولیجی بر زمان ای رفیق و هم مره ملالت
و ستمانی ترک ایلد تا اول جمال حقیقتدن برخالتک وصفی سکاسو بلیم مع هذایانه کلز و مقاله صغیر اول محبوبک خالتک
جمال با کالی هر دو عالم ندر دیرلر اول حضرتک خالتک عکسیدر خال من اند نقطه وحدت مطلقه و هویت ذاتیه
الهییه در که دنیا و آخرت و ظاهر و باطن آنک نقطه ذاتنک عکسی و پرتویدر اکثر تحقیقین هویت الهیه بی خاله و کوئی
خود و رخساره تشبیه ایدوب یوررلر (بیت) الکنون خد قد بدامن خاله و لقد تجلی خاله من خده و بعضلدر دخی بر عکس
تشبیه ایدوب کون بر خال کبیر آنک وجه ذاتنده دیمشر کافال المغربی علی العکس (بیت) الکنون خال قد بدامن

خدا (ولقد تجلی شده من خاله) پس حضرت مولانا تاتل یورد قلی اولی که مذهب کوره درودخی بیوردر چونکه بن اول
محبوبت خال خود بن دم اوزم و وحدت مطلقه شدن سوز و سولیم نطق است که بنم قنی باره باره یار یار یار که
وحدت مطلقه نفی تعین و کثرت اقتضا ایدر پس تن که موجب تعین و کثرت در نقطه وحدت در دم اوزم تعین و کثرت
از اله سنی اقتضا ایدر مجمع حبوبات اسماء و صفات و ذوات کائنات اولدینی اعتبار له اول نقطه هویت بر خرمه مشابهد که
هر کسک سوز و جودی اندن دانه کیش و بر کونه تجلی ابله خوشدر انکیچون بیوردر که بر مورکی بن بوخر من هویت
الهییه ده خوشم حتی کندی و خود بشریتدن زیاده و مقدار مدن افزون بارامانی چکر م نابوخر من الوهیتدن خوش
اولدینم نعمتک شکر فی ادا ایدرم (بسته شدن فقر بمعانی حکایت بسبب میل مستمع باستماع صورت ظاهر حکایت
(مثنوی) کی گذارد آنکه رشک و شنیست * تا به کویم آنکه فرض کفنیست * بحر کف پیش آرد و سدی کند *
بحر کند و ز بعد جرمی کند * مستمعینک استماع معانی و حقائق حکایت به عدم رغبتی ایچون و فقر بر صورت حکایت
میل و محبتی اولدینم بیچون فقر بمعانی حکایت بسته اولوب تغییر صورت حکایت به بواجلدن شروع قیلندی پس
بویتلری بویانه علت ایدوب بیوردر زیر اچن قوری اول محبوب که جله روشنلک رشکی و مغبوطیدر تا سولیم
اول معانی و حقایق که فرض کفنیست و سولیمی لازم و واجبدر یعنی جمیع انوارک مغبوط و مطلوبی اولان حکیم
مطلق بر او کور من و انبیا و اولیاسته اجازت بیور من که مستمعین و مسترشدینک فهم و عقولدن و استعداد و قبولدن
خارج و متجاوز سوز و سولیم و فقر بر اولدیه انکیچون حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلم ورتاسنه امر ایدوب
بیوردر (کلوا الناس علی قدر عقولهم لا علی قدر عقولکم) و بر حدیث صحیحده دخی بیوردر (نحن معاشرا لانبیاء
امرنا ان ننزل الناس منازلهم و نکلم الناس علی قدر عقولهم) زیرا بحر حکمت بالغه الهی البتة بوقاعده بی
مقتضیدر که مراتب و استعداد رعایت اولنه اکرم مرتبه و استعداد ادناس صورتدن سولیمک استرسه صورتدن سولیم
و اکرم معنادن فقر بر اولمک اقتضا ایدر سه معنادن فقر بر اولیمه و سکوت اقتضا ایدر سه سکوت ایدیه و کلام اقتضا ایدر سه
کلام سولیمه نه کم بحر کاه اولور که کفی ایلری و اوکنه کتور و ورنه سید و حجاب ایلر و کاه اولور که آتی جرایلر و چکر
و بوزن آجرو کاه نه مد ایدوب اول کفی ساحله چکر کذلک بحر وحدانیت خدای متعال امواج افواج اسماء و صفات متوجه
و متجلیه در کاه کف صورت و نقوش اشیای اظهار ایدوب روی و عدا نیت حجاب و سد ایلر و کاه بحکم اسم القابض و الباطن
آتی باطن عالمه جرایلر و کاه بحکم الباعث و الباسط آتی مد ایدوب اخراج ایلر پس بو بحرک مظهر لری اولان انبیا
و اولیایک دخی احوالی بو کونه در که بو نلرک بحر قلبی کاه اولور که کف الفاظ و بحکایتی ایلر و کتور و روی معنایه
سد و برده ایدر و کاه اول کف الفاظ و کلماتی درونه جرایلر و وجه بحر معنایی کو ستر لر و کاه معنی نه مد و اخراج ایدوب
صورت کتور لر (کمان البحر کذا) بو معلومک اولدیه (مثنوی) این زمان بشنوجه مانع شده مکر * مستمع رافت
دل جای در ک * بوزمان دکه که فقر بر معنایک بسته اولسنه باعث و تعبیر حقایق و معارفه مانع نه اولدی مکر مستمع
قلبی استماع معانی ایلکدن بر غیری محله کدر قیلدی که اول قنی اولان صوفینک حکایت سیدرس لازم کادی که بو مقالدن
رجوع ایدوب صورت افسانه فقر بر اولنه (مثنوی) خاطرش شد سوری صوفی * قنی * اندران سودا فر و شد تا عنق
مستمع خاطر ی خاتمه فقر اولان صوفینک قصه سی جانبنه کندی اول فکر و سوداده عنقه دکن آشفه کندی
(مثنوی) لازم آمد باز رفتن زن مقال * سوی آن افسانه هر وصف حال * بو مقالدن کبر و کتمک لازم کادی اول قصه
جانبنه صوفینک حالی وصف ایلکدن او قوری (مثنوی) صوفی آن صورت مینداری عزیز * همجو طفلان تا کی
از جوز و مو بر ای عزیز صوفیدن مر ادا اول صورت صانعه یعنی هر صوف کینی و صوف لباس سله ملبس اولنی
بحر صورت صوفیده و لغله صوفی ظن ابله او غلغللر کبی جوز و مو بزدن تا چنه دل یعنی بو صورت جسمانیه که
جوز و مو بر مشابه سنده در تانه زمانه دل بو صورتدن خطا له سن و طفولیت مرتبه سندن کدر ایلیم باطن بین
اولیمه سن (مثنوی) جسم ما جوز و مو برست ای پسر * کتور دی زن دو چیز اندر کدر * ای پسر بزم جسمه زنی المثل
جوز و مو بر در کرسن مر دایک بویکی نسنه دن کج یعنی جوز و مو بر مشابه سنده اولان صورتدن و جسمدن فراغت
ایله یعنی بو نلرک مقید الیقندن و صورت و جسم اهلله دخی مخالطه قیلکدن فراغت ایل (مثنوی) ورتواندن کدری
اکرام حتی * بگذراندم ترا زنه طبق * واکرسن صورت و جسم قیلندن کچمه سن حق تعالی کاکرام و عثای سنی
طقوز فلکدن کجور و سولیمک جانکه وحدت و صفوت شرایی ایچور (مثنوی) بشنوا کنون صورت افسانه را *
لینک هن از که جدا کن دانه را * امدی نمدی صورت افسانه بی است و صوفینک قصه سنک ظاهر فی کوشا است
ولیکن آگاه اول دانه بی معاندن جدا و تمیز ایله یعنی قصه دن حصه اولوب صورت حکایتدن دانه معنایی آله کور

(التزام کردن خادم تعهد بهیجه را و تخلف نمودن (مثنوی) حلقه آن صوفیان مستفید * چون که در وجد
و طرب آخر رسید * اول مستفید اولان صوفیلرک حلقه و سماعی چونکه وجد و طریقه آخره بر شدی (مثنوی) خوان
بیاورند بهر مهمان * از بهیجه یاد کرد او ان زمان * اول مهمان اولان صوفیدن اوتری خوان و طعام کتور دیلر اول
زمان بهیجه دن یاد کتوردی یعنی مر کبی تذکر ایلدی (مثنوی) گفت خادم را که در آخر بر * راست کن بهر بهیجه
گاه وجود * گفت لا حول این چه افزون کفنیست * از قدیم این کارها کار نیست * اول خانقاهه مهمان اولان
صوفی خدمت فقر ایچون نصب اولنان خادمه دیدیکه آخره بوری راست و مهیا ایله اول حیواندن اوتری کاه و جوی خادم
و متخادم و خادم من و ز کلدرد ذکر اولندی بو محله اولان خادمه خادم من و ز کلدرد متشبهه مبطلدر که صور تا خادم
و معنایه مددر پس اول خادم کذاب اول صوفی محنت مأبه دیدیکه لا حول و لا قوه بونه جوق سولیمک کدر یعنی
نه زائد سوز در قدیدن بو کونه کارلر بنم کار مدر بو محله صور تا و معنایه مددر که جقن برای بیان ایدر صور تا
بیان ایلدی یکی خادم لساندن صوفی مهمان ادب تصوفی تعلیمدر که جقن بر اهل طریق بر خانقاهه کلد کده وانک خادم
و شیخن خالص و صافی اعتقاد قیلد قدیه بهیجه نفسی اثره سبارش قیلوب مالا بعیندن و کثرت کلامدن خاموش اولغه
و موت نفس فراموش قیلغه سعی قیلد و تسبیح و تهلیل مشغول اوله و معنایه بیان ایلدی اولدر که جقن صوفی بر خانقاهه
کلسه وانک خادم و شیخنده تر و روتلیس کورسه بهیجه نفسن تربیه و اصلاح ایچون اثره تسلیم قیلیمه و مداهنه
و تر و لرینه مغرور اولیمه بلکه لوازم نفسنه کندی مقید اولقدن خالی اولیمه تا کم طریق حقه ذاهب اولد قدیه صوفی
مفتونک لا حول خورده اولان مر کبی کبی خابط و ساقط اولیمه و افتان و خیزان کتیمه (مثنوی) گفت تر کن آن جوش را
از نخت * کان خزل پیرست و دندانه اش سست * صوفی خادمه ایددی اول مر کبک اربه سنی اولدن یاش ایلد زبرا
اخر جغز قوجه در وانک دیشلری سست و ضعیفدر (مثنوی) گفت لا حول این چه میگویدی مها * از من آموزندان
رتیبها) خادم صوفی به ایددی لا حول و لا قوه ای اولوبونه نه دیرسن غیر کسه لرتیبیلری بدن او کور لر (مثنوی) گفت
بالانش فرو نه پیش پیش * داروی منبل نه بر پشت ریش * صوفی ایددی اول خزل بالا نخی آشفه قوزیاده مقدم پیش
لفظنک مکرر اولسی تا کید افاده ایدر و ایکسی به بهاء فارسی ایلد اولق اولی اولور که جچه صکره کی پیش با عریله
زیاده معناسنه اولوب مصرع ثانی به مصرع اولسه دخی جائز اولور شو تقدیر اوزره کزیاده داروی منبل قوانک پشت
ریشی اوزره یعنی اول مر کبک یا غرا اولان ارقه سی اوزره قوی دارو قومنبل اگر چه معاند و تنبل معناسنه در اما بونده
قوی و برندن قالمیجی دارو نمکدن استعاره اولور (مثنوی) گفت لا حول آخر این حکمت کذار * جنس نومهمانم
آمد صد هزار * خادم صوفی به ایددی لا حول و لا قوه ای حکمت کذار یعنی ای حکمت سولیمی واکثار کلام ایلیمی
بکاسنک جنسک بوزیک مهمان کادی (مثنوی) جله راضی رفته اند از پیش ما * هست مهمان جان ما و خویش ما
جمعیسی بزم قنزدن راضی کتیلدر مهمان بزم جائزدر و اقربا مندر (مثنوی) گفت آبش ده ولیکن سیر کرم *
گفت لا حول از توام بگرفت شرم * صوفی در دمنده اول کذاب و منافق صادق ظن ایلیم تربیه بهیجه ایچون احتیاط
بر له سولیمو دیدیکه اول مر کبه صویر ولیکن صوق و برمه زیاده الیقن و برکه ضعیف المزاجه ماء بارد برامندر
بو تقدیر جچه سیر بونده زیاده معناسنه اولور یا خود معنی صوفی خادمه ایددی چهاره صویر اما تمام طوبیجه و برمه بو تقدیر
اوزره کرم تمام معناسنه اولوب معنی تمام طوبیجه صویر دیک اولور پس خادم مکار و غدار دیدیکه (لا حول و لا قوه
الابالله) ای مهمان بن سندن شرم طویرم از تو بگرفت شرم تقدیر بونده در یا خود معناسندن بی شرم طویدی یعنی بکا
اعتماد ایتیمو بو قدر اهتمام و ابرام و الحاح ایتدیکندن شرمنده اولدم (مثنوی) گفت اندر جوق کتر گاه کن * گفت
لا حول این سخن کوتاه کن * صوفی خادمه ایددی سن اربه ایچنه صافی آزلر ایله خادم صوفی به ایددی لا حول و لا قوه
بو سوزی قصه ایلد زبرا کاسو بلک لازم دکلدر و لا حول و لا قوه الابالله قولنک معنای لا حرکه و لا قوه الابالله
دیکدر زبرا حال الشخص یحول دیر لر جقن تحرک ایلسه پس حول بوراده حرکت معناسنه در (وقال الشيخ الاکمل
فی شرح المشارق قیل معناه لا حول فی دفع شر الابلیسیة الله و لا استطاعة فی جلب خیر الابلیسیة الله و عن
ابن مسعود رضی الله عنه قال علیه السلام الا خبرک بتعبیر لا حول و لا قوه الابالله قال علیه السلام لا حول عن
معصیه الله الابصعه الله و لا قوه علی طاعة الله الابعون الله هکذا خبرنی جبرائیل (مثنوی) گفت جایش را برو
از سنک ویشک * و بود تر بر بروی خالک خشک * گفت لا حول ای بدر لا حول کن * بار رسول اهل کتر کوشن *
احتیاطا رعایه الحارینه تکرار دیدیکه اول مر کبک جانی سو بر سنک ویشکدن اگر آتی یاش اولور سه دولک اوزرینه
خالک خشکدن پس خادم غدارینه تکرار دیدیکه لا حول ای بدر اعروی سندن خی لا حول ایلد و اعل اولان رسول

سوزی از سوزیده که امیر الحکیم و لا توصه دیشلر یعنی برخد متهم بر عاقلی کوند و کاوصیت و سپارش ابله دیو عقال
 بوقوله تنبیه ابله در کتب بوراده فارسیدر یعنی لاجول بی ذکر ابله دیکدر نه کم ابو یعلی وطبرانی بوحدیثی ایوب
 حضرت تریسه اسناد ایدوب روایت سیورلر (قال علیه السلام اکثر الاحول ولا قوة الا بالله فانها کثر من کنوز الجنة)
 پس بوحدیثک موجب جنبه مشایخ طریقت اهل سلوک بو کلماتک جوق ذکر ابله سنه ترغیب ایدرلر حتی السنه اهل
 سلوکده ورد زبان اولوب هر کار و حالده (لا حول ولا قوة الا بالله) دیرلر بو حول قولی نک ذکر ابله حقه اظهار فقر و احتیاج
 ایدرلر (کما قال ابن الاثیر فی النهایه والمراد بهذه الکلمات اظهار الفقر الى الله بطلب المعونة منه علی ما یطلب من الامور
 پس مشایخک بو نودن مرادی جناب حقه عرض افتقار و عبودیت و هر کارده اندن طلب معاونت ایلدیکدر لکن
 بعض مبطل و مغرور خادم کبی (بقولون بالسنتهم مالین فی قلوبهم) فحوا سنجه بو کونه الفاظ و کلماتی اگر چه ذکر ایدرلر
 اما درونلری انک ذوق و معناسندن غافل اولوب همان خلقی بو کونه اقا و ابله فریفته قیلورلر نه کم از سلام علیک شأن کم
 جوامان بینده کاور و آنک ما بعد نده اولان آیات دخی بو معنایه دلیل اولور (منوی) گفت بستان شانه پشت خرنجار
 گفت لاجول ای پدر شرمی بدار. صوفی خادمه ایتدی قشغی آل خرنجاره سنی قشغی صوفی به خادم ایتدی (لا حول
 ولا قوة الا بالله) ای پدر بر شرم طوت اکثر کلام ابله طر بقنده بی شرم اولغه دلالت ایدر (منوی) خادم این گفت
 و میا تر است چست * گفت رفتم کاه و جو آرم نخست * خادم بوسوزلری دیدی بلنی علی الفور بغلدی صوفی به
 دیدی کیده ییم اول صمان و آریه بی کتوره ییم (منوی) رفت و زان خرنجاره داو و هیچ یاد * خواب خرگوشی بد آن صوفی بداد
 خادم اورادن کتدی و آخر دن هیچ یاد ایلدی خادم اول صوفی به طوشان او یقوس و پردی یعنی آتی مغرور ایلدی زیرا
 طوشان کوزلری آتی اولد یعنی حالده او یور آتی کورن او یاتق صنور اما اوله او یور پس خواب خرگوش مغرور ایلدکن
 و کندی بیدار کوس و تروپ نائم اولمقدن عبارت اولور (منوی) رفت خادم جانب او باش چند * کرد بر اندر ز صوفی
 ریشخند * خادم بر نیچه او باش جانب کتدی یعنی بر قاج لوند خرسر لجانیه کتدی کدوب انلره مصاحبت
 و معاشرت ایتدی صوفینک وصیتی و شبارشی اوزره ریشخند ایلدی یعنی صوفینک صقالنه کولوب اکاستهز ایلدی
 (منوی) صوفی اوزره مانده بود و شد دراز * خوابی دید با چشم فراز * صوفی بولدن قالمشدی و یور غون اولمشدی
 دراز اولدی یعنی اوزانوب ایتدی واقعه لر کوردی چشم فرازله چشم فرازدن مراد حس مشترک اولقی محله ملاعیدر
 اگر چه بوماش چشمه دینسه دخی قابلدر (منوی) کان خرس در چنک کرکی مانده بود * بارها از پشت و رانش
 می رود * که آنک جاری بر قورده پنجه سنده قالمشدی اول قورده اول خرنجاره پشت و رانشدن پاره لر قاپردی یعنی انک
 صر نندن و او بلوغندن انلر قورپردی (منوی) گفت لاجول این چه ماخولیاست * ای عجب آن خادم مشفق
 بجاست * صوفی او یانوب اضطرار ندن دیدی بو واقعه نه کونه مال خولیادرمال خولیا شول خیالات فاسده در که
 غلبه سودادن حاصل اولور و مال خولیاسی اولان خیالاتی حقیقت زعم قیلورای عجب اول شفقت اید بیجی خادم
 قنده در کخرک حالتی اندن سوال ایدم دیدی (منوی) بازی دید آن خرس دراه رو * که بیجای می فتاد و که بگو *
 کرو او یوب کوردی انک اول خری بوله کتمکده کاهی بر قیوبه دوشردی و کاهی چقوره (منوی) کونه کون می دید
 ناخوش واقعه * فاتحه بخواند و القارعه * وینه او یوب کونا کون ناخوش واقعه کوردی پس فاتحه و القارعه
 او قوردی واقعه و قارعه ده احوال قیامتی کوردیکندن کایه واردر زیر واقعه اسم قیامتدر (کما قال فی مجمع البیان
 القارعة البلیة التي تفرع القلب شده الخافة و التماحیت بها لانها تفرع القلوب بالشدا اند پس تقدیر معنای بیت اولدر که
 صوفی کونا کون ناخوش واقعه لر کوردی یعنی احوال قیامتی مشاهده قیلدی و انک دفعی ایچون فاتحه او قوردی
 و دخی قارعه او قوردی که بوسوره بی بر کسه او قوسه فتنه دجال و قیامتدن امین اوله کاروی عربین ثابت عن ابی جعفر
 قال علیه السلام من قرأ القارعة امن من فتنه الدجال و شداید یوم القیامة (منوی) گفت چاره چیست یاران
 جسته اند * رفته اند و جله در هابسته اند * صوفی کندینسه ایتدی چاره ندن یاران صحر املشدر یعنی برا کنده املشدر در
 خانه اهدن کتمشدر و جله قبولی بغلشدر (منوی) بازی گفت ای عجب آن خادم * نه که با ما کشت همان
 و نمک * کیر و کندوبه ایتدی ای عجب اول خادم چنک که بزمه هم نان و نمک اولدی یعنی مقرر در که بزمه هم سفره اولدی
 و نان و نمک یمکه ال صوندی پس مقتضای طریقت خود بو ایدیکه نان و نمک یند کد نصر کده خیانت و مکر و خدیعت
 ایلیدیدی (منوی) من نکردم باوی ال لطف ولین * او چرا بمن کسند بر عکس کین * بن اول خادمه ایلدم ال لطف
 و ملائمت ایلدم او خادم نیچون بکا آنک عکسی اوزره کین و انتقام ایدر (منوی) هر عدوت را سبب باید سندی ورنه
 جنسیت و فالتقین کند * هر عدوت سبب کرلر سندی کرلر یوخسه جنسیت و فالتقین ایلر یعنی اول خادم خود بزم جنسیت

صوفیدر پس جنس جنسه میل ابله و وفا قیلقی مقتضای طریقت ایدی پس بونک سری نه اوله دیو تفکره دوشدی
 (منوی) بازی گفت آدمی بالطف وجود * کی بران ابلیس جو ری کرده بود * کیر و کندوبه دیدی لطفله وجودله اولان
 حضرت آدم علیه السلام اول ابلیس اوزره چن بر جور ایلدی حال بو که ابلیس بر تلپیس اول آدمه بو قدر خیانت
 و اهانت قیلدی (منوی) آدمی مر مار و کزدم راجه کرد * کوشمی خواهد مرا از امرک و دردی * آدم او غلی مار
 و عقر به نه ضرر ایلدی که اول مار و عقر بی آدمه مرل و در دایستروانک هلاکنه قصه ایدر (منوی) کرلر آخود
 طبع و خویدر یندست * این حسد در خلق آخر روشنت * قورده طبعیت و خاصیتی خود بر تقدیر آخر بو حسد لر
 خلقده روشند پس احتمالدر که اول خادم بدنه ادخبات جلیله سنک مقتضای اوزره بنم آکا ایلدیکم تعظیم
 و احسان مقابله سنده او بکا اساعت قیلش اوله دیدی (منوی) بازی گفت این کان بد خطاست * بر برادر اینچنین ظن
 بر است * صوفی کیر و کندینسه ایتدی انک حقه نه بو کان بد خطا بو کونه سوطن (ان بعض الظن اثم) فحوا سنجه و بال
 و اندر بر آدم اوزره بنم بوچلین ظن نیچوندر که اداظننت فلا تحقیق سیورلشدر (منوی) باز گفتی حزم سوء الظن
 نست * هر که بدظن نیست کی ماند در ست * کیر و ایتدی حزم سنک سوء ظنکدر (کما قال علیه السلام الحزم سوء الظن
 هر شول کسه که بدظن دکلدر چن درست فالور یعنی شول انسانکه اکثر محله سوء الظن قیلیمه و بد کان اولیمه اول
 اعدا شرنندن نیجه امین اولور و مکر و خدیعت خلقدن نوجه سلامت و نجات بولور (منوی) صوفی اندر و سوسه
 وان خرنجان * که چنان باد اجزای دشمنان * صوفی و سوسه و افکارده و اول خرنجان یعنی بلا و محنت ایچره آج
 و محتاج که دشمنلرک جزای ایلچین اولسون (منوی) آن خرمسکین میان خالک و سنک * کز شده پالان دریده
 بالهنک * اول مسکین خرنجک و سنک ایچنده پالانی صر نندن اکلس و قوصوفی بر تلش ایدی (منوی) کشته
 از ره جله شب بی علف * کاه در جان کندن و که در تلف * بولدن دوکلی کیجه صباحه دلنی علف اولش کاهی جان
 چکشکده و کاهی تلف و هلا کده یعنی بول زچندن و جله شب بی علف کاه جان چکشکده و کاهی تلف مرتبه سنده
 اولمشیدی (منوی) خرهمه شبذ کرمی کردای اله * جورها کردم کم از یک مشت کاه * مسکین خردو کلی کیجه
 صباحه دل لسان حالده ذکر ایلوب دیدیکه ای اله وای دوکلی مخلوقه ملجاء و پناه آریه بی رها ایلدم قودم بر اوج صمادن
 اکس بوقی بومصرع سامعه صحیح سکوت افاده ایلز استقام اولمغه و یا بنخش لفظلری تقدیرا تمکله کونلری اسلوب
 کلام اقتضای تقدیر کلام خدا یا جورا ترک کردم باری کم از یک مشت کاه بیده یا بنخش دیمک اولور یا خود بولید دینسه دخی
 جائز خردو کلی کیجه زبان حالده ذکر ایلدی بولیدیکه ای اله آریه بی قودم و آریه دن و آز کلام بر اوج صمادن کم میم
 (منوی) بازبان حال می گفت ای شیوخ * رحمتی که سوختم زین خام شوخ * زبان حالده دیردی ای شیخ بر مر رحمت
 ایلدیکز که بود بسز خادمین یا ندم (منوی) آنچه آن خردید از رنج و عذاب * مرغ خاکی یند آ ندر سیل آب * رنج
 و عذابدن اول نسنه سیکه اول خر کوردی سیل صوبی ایچره خا که منسوب اولان قوش کورر یعنی سیلاب ایچره مرغ
 خاکی نه مر تبه عذاب کورر سه اول خراول کیجه اوله عذاب کوردی (منوی) پس بپلو کشت آن شب تاسحر * آن خر
 بیچاره از جوع البقر * اول کیجه سحر دلد بپلوسیلد و ونیدی و یوالندی اول بیچاره خر بقر آچلغندن جوع البقر
 بر مر ضرر که انسان کاسبتلا اولسه طویع بیلز (منوی) روز شد خادم یا مد بامداد * زود پالان جست بر بیش
 نهاد * روز اولدی خادم صباح و قنده کدی علی الفور خرنک پالانی استدی و آنک ارقه سی اوزره قودی (منوی) خر
 فروشانه دوسه زخمش بز * کرد باخر ایچه زان سل می سزد * خادم اول خره خر فر و شلر کبی ایکی اوج زخم اوردی خره
 اول نسنه بی ایلدیکه اول کبدن لایق اولور (منوی) خرجهانده کشت از تیزی نیش * کوزبان تاخر بکویده حال
 خویش * نیشک حدت و تیز لکندن خر قالقچی اولدی قنی زبان و گفتار تاخر کسندونک حالتی سوبلیه (کمان بردن
 کار و انیان که بهیمه صوفی رنجور ست (منوی) چونکه صوفی بر نشست و شد روان * رود را فتادن گرفت او هر زمان *
 چونکه صوفی جاری اوزره او قوردی و بوله روانه اولدی اول حمار هر زمان یوزی اوزره دوشمکه باشلادی (منوی)
 هر زمانش خلق بر میداشتند * جله رنجورش همی بنداشتند * هر زمان خلقی اول جاری قالدردلری جمیع کاروان
 خلقی آنی خسته صانورلری (منوی) آن یکی کوش همی بیچید سخت * وان دکر در بر کاش جست نخت * اول
 بریسی اول حمارک قولغانی محکم بورردی و او بریسی اول خرنک دماغی التده باره بوقلردی یعنی تابله کالک اولمشیدر
 (منوی) وان دکر در نعل اوی جست سنک * وان دکر در چشم اوی دیدر نک * و اول بریسی خرنک نعلی آکنده طاش
 بوقلردی تا انک دوشمسی بلکه آینه طاش باقمه دندر و او بریسی حمارک چشمده پاس اورردی یعنی حمارک کوزنه
 بقردی انک کوزنده کی سی وار میدردی (منوی) بازی گفتند ای شیخ این زچ نیست * دی نمی گفتی که شکر این

خرفوبست * بولد اشلی کیر وایتدیلای شیخ بوندردون د عزی اید که حضرت خدایه شکر اولسون بو خرقویدر
(مثنوی) گفت آن خرکوشب لاجول خورد * جز بدین شیوه ندانده کرد * چونکه قوت خربش لاجول بود * شب
مسبح بود روزاندر سجود * پس صوفی بارانته دید که اول خرکه کجیده ده لاجول بیهوشیوه دن غیری راه ایتمک بیلز
چونکه خرکه قوت وغداسی کجیده ایل لاجول اولدی کجیده مسبح اولدی و کوند ز سجده ده و پوزی اوزره دوشمکه اولدی
اعلم یا شی حضرت مثنوی * کثر حلی رموز و کایات و ایما و اشارت در بویتلرده دخی نکایت و اشارتی وارد در صوفی
لستندن شول خرکه که بود دنیا کجیده سنده بر منور کذابک لاجول سن بیهی بلا تربیه نفس و لا تغدیه روح اسقاط
اضافات ایدوب حرکات و سکنات خدانک مشیتنه اسناد ایدوب و جبر بولنه کجستی قبول ایلیه وانک بگونه توحیدنه
وبلا عمل اولان تسبیحنه فریفته اولسه خط و سقوط شیوه سندن غیری روز آخرته کار بیلز و دوشمکدن وسور
چکدن خالی اولمز مکی علی وجهه سجده بی اول زمان ایدوب صراطه پوزی اوزره کیدر (مثنوی) آدمی خوارند
اغلب مردمان * از سلام علیک شان کم جوامان * بویت و بونک مابعدنده اولان ایات تادرزمن مردمان خانه مکن
بسته کنجیده دل قصه دن حصه در یعنی اکثر خلق جهان و اغلب مردمان خادم غدار کی آدمی خوار لر در بونلر
ظاهر اسلام سنک اوزرینه اولسون دیملرندن و سکا لسان ایلده دعا و ثنا ایللرندن آزان دله که انلرک السلام علیک سی
خادمک لاجول سی کیدر (مثنوی) خانه دیوست دلهای همه * کم پزیراز دیومر دمدمه * جیعتسنک کوکری
شیطان ایدر انسان شیطانندن دمدمه قبول ایله زیر اظاهر الاف و کزاف ایدر و باطنامکر و خدیعت ستمنه کیدر لر
(مثنوی) از دم دیوانکه اولاجول خورد * همچوان خرد سر ایدر نبرد * شیطانک نفسندن اول کسه که اول
لاجولی بدی یعنی شیطان سیرت اولان کسه نک اغزندن ظهور ایلن توحید و تسبیحنه اعتماد ایلوب انک سوزن قبول
ایلدی اول خرکی باشی اوزره کور جکده یعنی صوفینک اول لاجول خورده مرگی کی بوله عزیمت ایلد کده باشی
اوزره نیجه افتان و خیزان اولدیه شیطان سیرت اولان آدمندن دخی حیلله آمیز اولان سوزی قبول ایلن نفس
و شیطانله جنگ ایلک و قتله باشی اوزره دوشمک مقرر اولور (مثنوی) هر که در دنیا خورد تلبیس دیو * وز عدو دوست رو
نظم و ربو * هر کیمکه دیاده ایلنک تلبیس یه دوست روا اولان عدودن تعظیم و حیلله قبول ایلیه (مثنوی) درره
اسلام بر پول صراط * در سر اید همچوان خراز خطاط * اسلام بولنده و صراط کوپروسی اوزره اول خرکی ضعف
و سر اسیمه لکدن دیه سی اوزره کور (مثنوی) عشوهای یاربدمشوش هین * دام بین امین مر و تو بر زمین * آگاه اول
یرامن یارک مکر اوزره عشوه لر فی استماع ایله براوزره امین پور و مه طوزاق کور یعنی بریوزنده زیاده بصیرت و احتیاط
اوزره اول زبرا که نفس و شیطانک و انسان شکنده اولان حیوانک حیلله و خدعه سی و دام مکر و غدیری قتی چوقدر
تاسنی دامه دوشمیه لر (مثنوی) صد هزار ابلیس لاجول آریب * آدما ابلیس رادر مار بین * پوزینک لاجول کنور بیجی
ابلیس کورای آدم ابلیمی مارا یچنده کور مشهور حکایتدر که جنتک در بانی مار ایدی و لکن اول زمانده قتی خوب
صورت و ملمخ الشکل ایدی شیطان کندی صورتیله جنته داخل و حضرت آدمه مقارن اوله میوب اولامارله اشنالق
ایدوب انک وجودنه حلول ایلدی بعده انک شکنده جنته داخل اولدی حضرت آدمه مقارنت قبول ایلک کندمه
تخریص و ترغیب ایلدی حضرت آدم انک شیطان اید و کنی یله میوب اکل کندمه میل قیلدی پس آخر الامر حق
تعالی اول ماری بوشکل قبیحه مسبح ایلدی کذلک نیجه مار سیرت و شیطان طبیعت یارلر واردر که صورت لطیف و ملمخ
بر انساندر لکن باطن اول مار و شیطاندر پس ای آدم اوغلی ابلیمی اول مار سیرت اولان انسانده کور (مثنوی)
دم دهد کویدر ای جان دوست * تا چوقصای کشد از دوست بوست * سکا ای جان وای دوست دیومر و بر رتار
قصاب کی دوستندن بوستی چکه یعنی بر شیطان سیرت انسان سکا خوش آینه سوز سو بلیسی قصابک قیوننه نفخ
ابلیسی و آباغنه باش قومه سی کیدر انک مرادی قویندن بوستی چقارمقدر کذلک بوشیطان سیرت دخی دوستنی
اضلال ایلوب دین و دنیاده بنام و مخدول قلمقدر (مثنوی) دم دهد تا بوست بیرون کشد * وای او کز دشمنان
افیون جشد * سکادم و بر تاسنک بوستکی طشره چکه * وای اول کسیه که دشمنلرندن افیون داد و اذوق ایده جک
کسه بر آخر کسیه کالیه دوستلق اظهار ایدوب کابر لطیف کیدر و تفریح طبعه و قوت بدنه سبیدر و بواقی مدح
ایلیه رکدن با خصوصکه قرقند نصره عدس مقداری عکه حکایت دخی فجور پزی وارد در دیوسو یلیه رکدن آتی پال
اهل کیف ایلر بعده شیطان بر کسیه بی آرد بر و دوستلنی آندن کسدیکی کی اول صورتادوست و باطنادشمن اولان
دخی آندن دوستلنی قطع ایلر و اول بیچاره مدت عمر نده اسیر کیف اولوب مشرب انسانیتدن چیقوب نه مرده نه زنده
بر عجب دام بلایه گرفتار اولور پس ابتدا سنده اگر بغایت دوستک اید ده انک اندن افیون بکدن حذر ایلنه تا کم مسوم

معنوی اولیه سن (مثنوی) سرنهد بر پای قوصاب وار * دم دهد تا خونت بر دزار زار * اول شیطان سیرت اودن
انسان سنک آباغنه غلق و جابلو بلق ایدوب باش قور قصاب کی سکادم و بر و مغرور و لقی مر تبه سنده ایر کورر تا کم
زار زار عاقبه الامر سنک فانی دو که (مثنوی) همچو شیری صید خود را خویش کن * ترک عشوه اجنبی و خویش کن
برارسلان کی کنیدی شکار فی کندی ایل اجنبی و خصمک عشوه و خوش آمدنی ترک ایل (مثنوی) همچو خادم دان
مراعات خسان * بی کسی بهتر عشوه نا کسان * ادانی و خسرلک مرعاتی خادمک مرعاتی کی بیل نا کسرلک
عشوه و حیلله سندن بی کسلک بکدر زرا انلرک خوش آمدی و ریشخندنده قائده اولدیغندن ماعدانجه مضرت
و خسارت مقرر اولور (مثنوی) در زمین مردمان خانه مکن * کار خود کن کار بیگانه مکن * مردملر بزرده خانه
ایله زیر اغیری کسه لر بزرده خانه و مکان اتحاد ایلنک بیو فالقلمری حبیبیله سنی آندن اخراج ایلوب الم واضطر ایده
قالور سن بوده جا ندر که زمین مردماندن مراد بود دنیا اوله یعنی بودیاده خانه و مکان اتحاد ایدوب بونک اهلله معاشرت
و مصاحبت قیلکه کنیدی ایشک ایل بیگانه نک ایشن ایله پس بیگانه دن مراد کیم ایدیکن بیان بیور لر (مثنوی) تا تو تن را
چرب و شیرین می دهی * جوهر خود را بینی فریبی * تا که سن تکه چرب و شیرین و بره سن کنیدی جوهر یکی فریه
کورو من سن یعنی روحی قوی و عظیم و نورانی بولمزن (مثنوی) اگر میان مشنقن راجا شود * روزمزدن کنده
بیداشود * اگر تهم مشنقن ایلچنده بر اوله و بر کسه آتی مشنقن و غیره لرحیره پرورش قیله اولنک کونی انک مردار
رایحه سی پیدا اولور (مثنوی) مسنقن بر تن من بر دل جمال * مسنقن چه بود نام بالذوالجلال * مشنقن اوزره اورمه
کوکل اوزره سور یعنی لطیف رایحه لرله جسمک معطر قیله بلکه قلبکی معطر و مسنقن ایل مشنقن ندر ذوالجلال اولان
اللاه نام پاکیدر که قلب و روح الله تعالی نک نام شریفیله و ذکرا طیفیله مسنقن و معطر اولور (مثنوی) آن منافق مسنقن
بر تن می نهی * روح رادر قعر کاخن می نهی * اول منافق مسنقن اوزره قور مابعدنده اولان بیت بونده اولان ابهای
تفسیر ایلر روحی کلخنق قعر نه قور (مثنوی) بر زبان نام حق و در جان او * کندها از فکر بی ایمان او * اول منافق زبانی
اوزره نام حق و در روانک جانی اوزره اولان منافق ایمان سر فکرنندن قبیح رایحه لر واردر پس نام الهی و ذکرا ربانیکه
مسنقن در و ندر منافق آتی جسم اوزره قویوب لسانده اظهار و جاری ایلر لکن جانی اوزره کفر و معصیت رایحه لرندن
خیبث و قبیح رایحه لر واردر (مثنوی) ذکر با او همچو سبزه کلخنق * بر سر مبرز کست و سوسنست * اول منافق
ذکر الله کلخنق سبزه سی کیدر مثلاً آنجانه او ستنده کل و سوسن کیدر یعنی منافق کلخنق و آنجانه کیدر نام الهی
سبزه و کل و سوسن کیدر چونکم انک وجودنده سبزه کلخنق و سوسن کل و سوسن کی اولور (مثنوی) آن نبات
انجایقن عاریست * جای آن کل مجلسست و عشرتست * اول نبات اند بی شک عاریدر اول کل پری مجلسدر
و عشرتدر کذلک نام الهی منافقن دهانده عارضی و عاریدر آنک محلی اصل خالص و مخلص اولان کسه لر مجلس قلبی
و روضه درویندر (مثنوی) طبیات آید بسوی طیبین * الخیشین الخیشاتست هین * زیر طبیات طیبین جانبته کاور
(و الطبیات للطیبین و الطیبون للطبیات) فخراسی اوزره بالذو طیب اولنلر دخی طبیات و طاهرات اولان اشییایی
بولور خیشین الخیشات و اردرا کاه اول کما قال الله تعالی (الخیشات للخیشین و الخیشون للخیشات) پس هر خیش
اولان کسه لرک جسدی و فعل و عملی دخی کندیله مناسب بولور و خوی و خصلتاری دخی نفس خبائث مقررینه
کوره ظهور قیلور (مثنوی) کین مدار انما که از کین کورهند * کورشان پهلوی کین داران نهند * کین طوعه اول کسه لر
که کیندن کوراهلر دخی حق و اولنلره و بر مؤمنه کین طوئله سن کین طوعه زرا انلرک قبرنی کیندار لر قبرینک قتمنه
قورلر و حق و دوحسود اولان طاقیه کین طوئله کین کرامه اولان کسه بی الخاق قیلور لر زبرا جنسیت علت انضمام
اولور و هر کینه صاحبی کیندار لر منزله سنده دخول قیلور (مثنوی) اصل کینه دوزخست و کین تو * جزو آن کست
خضم دین تو * و کینه نک اصلی دوزخدر و سنک کینک اول کلک جزویدر سنک دینک دشمنیدر یعنی انسانده اولان
کین صفتی جهنمدن بر جزو در سنک دین و ایمانک عدوسیدر و عاقبت الامر (کل شیء يرجع الی اصله) فخراسنجه اول
صفت سنی کنیدی اصل اولان دوزخ جانبته چکمک مقرر اولور (مثنوی) چون تو جزو دوزخی پس هوشدار * جزو سوس
کل خود کیدر قرار * چونکم سن دوزخل جزو سن پس هوش طوت جزو کندی نک کالی جانبته قراطو تر پس اول
کین صفتی سنی ای کیندار عاقبت جهنمه آتر (مثنوی) ورتو جزو جنتی ای نامدار * عیش تو باشد ز جنت بایدار * و کرسن
جنتک جزو ای ایلک ای نامدار یعنی کیندار اولوب نیک کردار و صلاح شعار اولور سنک عیشک جنتدن بایدار
اولور (مثنوی) تلخ با تلخان یقین ملحق شود * کی دم باطل قرین حق شود * اجی یقین بودر که آجیلره ملحق اولور یعنی
خیبث و بد خو اولان تلخ بیه کنیدی جنسی اولان خیبث و تلخ بیه ملحق اولوب دارا اهل خبائث اولان جهنمه دخول

قیلور بن باطل سوز و قیج عمل اهل حق قرین اولور زیر احواله باطل ضد لر در ایکی ضد بر بر جمع اولسی قابل دکلدر
ولهذا قال الله تعالى (وقل جاء الحق وزهق الباطل ان الباطل كان زهوقا) (منوی) ای برادر تو همان اندیشه * مابقی
نواستخوان و ریشه * ای برادر سن همان اندیشه سن سنک باقی اولان شینک استخوان و ریشه در یعنی ای انسان سن
همان محل اندیشه اولان نفس ناطقه سن دیکدر پس ذکر حال و اراده محل قییلندن اولور ذکر مسبب اراده سبب
دینسه و دخی ذکر لزوم و اراده لازم قییلندن دینسه ده جائزدر زیرا اصل انسان همان حیوان ناطقه در پس
همان سن اندیشه سن دیو تعبیر یور دقلندن نکتہ بودر که اندیشه اثر نفس ناطقه و صورت قوه مدرکدر پس حقیقت
انسانیه نکل اولکنک و کم لکنک بیلنسی صورت عقلیه سندن و اثر نفسیه سندن معلوم اولور اگر اندیشه اولیدری
حقیقت انسانک مرتبه و مقداری معلوم اولور (منوی) اگر کست اندیشه تو کاشنی * و ربودخاری
نوهجه کلننی * اگر کل ایسه اندیشه لظنر ایله کور کاشن سن و اگر اندیشه لظنر ایله آزار ایسه سن کلننه منسوب
اوطون سنکه فکر المره قیمته یمشدر مر ادبودر که باله فکر و لطیف نیت اولان کسه نکل مکانی دخی کلشن جنت
اولور و بد نیت و قیج فکر اولان کسه نکل مقری کلشن سقر اولور (منوی) اگر کلابی بر سر جیت زنده * و رتو چون
بولی بروت افکنند * اگر کلاب ایسک سنی جیبک باشی اوزره اورر و اگر سن بول کبی ایسک سنی طشره بر اعرور یعنی
اگر لطیف انحصال و جیل الفعال کلاب راجحه طیبه صاحبی ایسک سنی مقبول ایدر و اگر بول کبی خبیث و ناپاک
ایسک سنی منع خباثه آترلر (منوی) طبلهادر پیش عطاران بین * جنس راباجنس خود کرده قرین * مثلا
عطار لک اوکنده طبله لر جنسی کندی جنسه قرین و قرب ایلش (منوی) جنسه با جنسها آمیخته *
زین مجانس زینی آنکخته * جنس لر جنس لر قشدر مش بوتجاندسن برزیت پیدا ایلش یعنی بر شینی بر شینه
جنس ایلک جهنندن برزیت اظهار ایلش (منوی) کردر آمیز دعدس باشکرس * برک بنیدیک از یکدیگرش
اکر عدس عطارک شکر نه قرشه عطار بر براتی او بر آخرندن اورندیلر و تمیز ایلر (منوی) طبله با شکست
و جانها ریختند * نکل و بددر همدگر آمیختند * طبله لر صندی و جانلر دو کدیلر یعنی ارواح طبله لر صنوب مرتبه
ارواحدن جانلر بو عالم اشباحه دو کدیلر و بر امرن بو عالمده بری بر شنه قشدریلر (منوی) حق فرستاد انیار ایاورق *
تا کریدان دانهار بر طبق * اندنصره حق تعالی ورقله انبیا کوندردی و رقدن مراد کتب الهیدر تا کم بوانسان
دانه لرین طبق عالم اوزره اورندیلدی مؤمنی کافردن و موافقی منافقندن تمیز ایلدی (منوی) پیش ازین مامت
واحدیدیم * کس ندانستی که مانیک و بدیم * بوندن اول برامت و احده ایدل یعنی بر طاقفه ایدل کسه بیلر دیکه بر اویز
و یا خود بر امرن (منوی) قلب و نیکو در جهان بودی روان * چون همه شب بود ما چون شب روان * جهانده قلب
و ایاوروان ایدی و زیو قله نقد خالص بر ابرایدی چونکم دو کلی کجه کبی ایدی و بر کجه کید بچی کسه لر کبی ایدل (منوی)
تا برآمد آفتاب انبیا * کفت ای غش دور شو صافی بیا * تا کم انبیای عظامک وجودی آفتابی ظهوره کادی و طلوع
قیلدی آفتاب وجود انبیا خلقی تمیز ایدوب غش مرتبه سنده اولنره ای غش سن دور اول و صافی مرتبه سنده اولنره
ای صافی ایلر و کل دیدی (منوی) چشم داند فرق کردن رنگ را * چشم داند لعل را و سنک را * رنگی فرق و تمیز ایلکی
چشم یلور اعلی و سنکی چشم یلور چشمدر مراد انبیاء عظام و اولنره وارث اولان اولیای کرامدر که بونلر انسان
العین منزله سنده در پس هر کسک رنگ باطنی فرق ایلکی انبیا و اولیا یلور و اویوی کتودن بونلر تمیز قیلور (منوی)
چشم داند کوه و خاشاک را * چشم رازان می خلد خاشاکها * کوه و خاشاک چشم یلور چشمه خاشاکار اول
سبیدن با تار یعنی انبیاء عظام و اولیای کرام که چشم منزله سنده در کوه و خاشاک یلور کوه مرتبه سنده اولنره رعایت
قیلدر لر و خاشاک مرتبه سنده اولان کفره و خیره و تحقیر و اهانت ایلد کوری اجلدن بونلره اکثر خس و خاشاک
منزله سنده اولان کفره و خیره اذ اوجده ایدر لر و خس و خاشاک کوزه باقوب ریخته قیلدی یعنی کبی بونلر دخی اول صاحب
سعادت لر ریخته قیلور لر (منوی) دشمن روزند این فلا بکان * عاشق روزند آن زه های کان * بوقلاب چکار روزلک
دشمنلر در اول کاک التولری روزلک عاشق لیدر فلا بکاندن مراد می و اهل نفاق اولان مزور در در که روز کبی سنور عالم
اولان مرشد لر دشمنلر در امام معدن زر کبی خالص و مخلص اولنر آنلری دوست طور لر روزدن مراد روز قیامت
اولسه دخی جائزدر (منوی) زانکه روزست آینه تهریف او * تا بینه اشرفی تهریف او * زیرا که اول قلاب چکرلک
تهریفنک آینه سی روزدر و ضمیری زر کانه راجع اواسه دخی جائزدر یعنی زیرا که اول زر کان کبی اولان کان خالص
آینه تهریفی روزدر تا کم اشرفی اولان کسه اول روزلک تهریفی کوره یعنی اشرفه منسوب اولان اول روز مشابه سنده
اولان مرشدک تهریف و تکریم الیسی مشاهده قبله (منوی) حق قیامت را قرب زان روز کرد * روز بناید جمال سرخ

وزرد * حق تعالی حضرت لر قیامت اول سبیدن روز لقب ایلدی و یوم قیامت دیو سوبلدی زیر اوزر سنخ وزردک جانی
کوستر کذلک یوم قیامت دخی هر کسک امرارنی (یوم تبی السرار) خواستجه ظهوره کتوروب تمیز ایلر (منوی)
پس حقیقت روز سر اولیاست * روز پیش ماهشان چون سایه است * پس حقیقتده روز اولیایک سریدر که انلرک ضمیر
منیر لر سنک روشنا کیلر نیک و بد فرق اولنور روز انلرک ماهی قنده سایه لر کبیدر یعنی بوظاهرده اولان روز انلرک ماه
باطنه نسبت کولر که لر مشابه سنده در (منوی) عکس راز مر دخی داند روز * عکس سستاریش شام چشم دوز *
روزی مر دحقک رازینک عکسی و پرتوی بیکر یعنی یور روز روشن مر دکاملک باطننده اولان رازینک عکس و اثریدر
اول مر دحقک سستار لکنک عکسی چشم دوز اولان یعنی کوز اور تیجی اولان شیدر نه کم بونک حقیقتی بوییدن دخی
معلوم اولور (منوی) زان سبب فرمود بزبان والضحی * والضحی نور ضمیر مصطفی * حق تعالی حضرت لر سبیدن
قرآن عظیمه والضحی بیوردی حقیقتده والضحی حضرت مصطفیانک علیه السلام روشن ضمیر سنک نوریدر نه کم حق
تعالی یورر (والضحی واللیل اذاجی) ای اقسام وقت ارتفاع الشمس و تخصیصه لان النهار بقوی فیه یعنی ضعی
حقیچون که وقت ارتفاع شمسدر وضعی به قسمک تخصیصی اول وقتده نهار قوی اولد یغندن اوریدر و لیل
حقیچونکه اهلی ساکن اولوب اولیلک ظلامی را کد اوله بیجی البحر سجود بر لر قیج امواجی ساکن اولسه (ماودعک
ربک وما قلی) جواب قسمدر ای ماقطعک قطع المودع یعنی سنی ربک ترک ایلدی یا محمد وما قلی دخی سکا بغضده ایلدی
مفعولی محذوفدر رعایه للفاصله تقدیری و ما قلیک دیکدر بو تفسیر ظاهر در اما عند التحقيق قدیمک حادثه قسمی
غیر جائزدر پس مضاف مقدار اوله تقدیر کلام ورب الضحی دیکدر و یا خود ضعی دن مراد نور باطن مصطفی و لیلدن
مراد جسد ظاهر محمد محبتی اوله تقدیر کلام انوار باطنه مصطفی حقیچون و جسد سائره محمد محبتی حقیچون که قوای
جسدانیسی ساکن و را کد اولوب مرتبه اطمینانه شمسدر پس حضرت خداوند کار بو محمله ارباب ظاهر کلامن
اصحاب تحقیقک مراننه توفیق یوررب دیر که جناب پرورد کارل نورنره و شب تاره قسمی وارد علی قصد المبالغه
تعظیما الشان رسول الله کان جناب خدا یورر لر که ای بنم جیلم بنم خجابه قسم سنک نوریا که که مشابیهی و لیله قسم تن
تابنا که که مماثلتی اولد یغندن اوریدر یوخسه فانی اولان اشیا نکل بنم یا نمدنه مقسم به اولغه لیاقتی وارد زامدی
سنک نور که من وجه مشابه اولنه بویه قسم اید یجک نور که تعظیم و ذاتکه تکریم نه مرتبه اید بیکنی خلق بوندن منقسم اوله
(منوی) قول دیکر کین خضارا خواست دوست * هم برای آنکه این هم عکس اوست * قول دیکر که دوست بو ضعی بی
دیلدی یعنی اهل تفسیرک دید کاری قول که حق تعالی بوضوری اولان ضعی بی دیلدی و بوسکه قسم ایلدی
هم آنکچوندر که بو ضعی صوری هم انک عکسیدر یعنی حضرت مصطفیانک ضمیرنده اولان نور اهلینک بر تویدر
(منوی) ورنه بر فانی قسم کفتن خطاست * خود فناچه لایق کفت خداست * یوخسه فانی اوزره باقینک قسم
دیمی خطادراما کندی نور سنک عکس و اثری اولدیغی اعتبارله قسم ایلک روادرفنا خود خدای تعالی نکل کلامنه
و قسم ایلسنه نه لایقدر (منوی) از خلیلی لاجب الاقلین * پس فنا چون خواست رب العالمین * برخیلدن
لا احب الاقلین یعنی حضرت ابراهیم بن اقل و زائل اولنری سومر مدمعک صادر اولدی پس عالمک ربی و مالکی
فنا بی نیجه استدی و کانه وجهه تعظیم ایدوب قسم ایلدی (منوی) لا احب الاقلین کفت آن خلیل * کی فنا خواهد
ازین رب جلیل * اول خلیل (لا احب الاقلین) دیدی و زائل وفانی اولنره محبت و تعظیم ایلدی رب جلیل بو قسمدن
چقن فنا مراد ایلر یعنی حضرت حق تبارک و تعالی وفانی اولان شیهاره قسم الیسی یا کندی نکل صفات علیه سبه مظهر
اولدیغی ملا سبه سبله و یا خود من وجهه آکام مشابیهی اولدیغی مناسبتله در والا جلیل و عظیم اولان پادشاه مجر د فانی
اولان شیهه قسم قیلمی برنده اولنر (منوی) باز والیست ستاری او * وان تن خاکی * زینکاری او * کبر و واللیل انک
ستار لکیدر و اول حضرتک خاکی اولان تن زینکاری سیدر یعنی کبر و والضحی دیو قسم ایلد کد نصکره واللیل
دیو قسم الیسی اول حضرتک خا کیده ستار لکی مراد اولور و اول ستار اولان ایلدن مراد اول حضرتک زانکه منسوب
اولان خا که منسوب اولان بدن شریفدر که فی المثل ایلده مشابه در اول جهنندن که باطننک نورانیستی ستاریدی و روح
پرانواری اور تیجدر (منوی) آفتابش چون برآمد زین فلک * باش تن کفت هین ماودعک * اول رسولک آفتابی
چونکه فلکدن یوقری کادی آنک آفتابی تن شیهه ایدی آگاه اول خداسنی ترک ایلدی یعنی بیغمترک علیه السلام
وجود شریفنه حا که ورب اولان آفتاب حقیقی چونکم فلک الهییدن یوقاری کدی یعنی طلوع و ظهور قیلدی پس
سنت سنیه الهیه و عادت ربانیه بونک اوزر نه در که (ان کانت الشمس طالعاً فالنهار یکون موجوداً واللیل غائماً متروکاً)
پس اویله اولسه دیده اغیار اول حضرتک شب تنی من وجهه شمس حقیقتدن مبعود و متروک کوروب (ان محمد اودعه

ربه و قلاه) دید بلسه آفتاب حقیقت محمدری یعنی عین نباشه اجدری اول حضرتك جسم شریفه تسلیه و ربوب کندي نورینه و آنك جسم بر حجبور سه قسم است که دیدیکه آگاه اولکه ماقطع ربك قطع المودع یعنی ماترک است کرسن دیر سن که حضرت رب العالمین (جانبندن تا خبری صبیحین امتحان الاعداء المتکرین انکسار و خجلت اقتضایدر یوایسه عین بلا نوعا قلا در جواب بود که بیورر (مثنوی) وصل پیدا کشت از عین بلا یوزان حلاوت شد عبارت ماقلا* عین بلا دن وصل پیدا اولدی ماقلا اول حلاوتدن عبارت اولدی یعنی وصل معشوق عین بلا عاشقدن پیدا اولدی و محب صادق حقای یاره صبردن ظهوره کمدی اوله اولیجی اول عین بلا و جفادن حاصل اولان وصلك حلاوتدن ماقلا عبارت اولدی زیرا تقدیر معنی (ما بغضك ربك بتا خبر الویجی عنك عند امتحان الکفار بل ایتلاک ماقطع ایاما لتجد بعد انقطع لذة الوصال وحلاوة الوجدان بعد الفقدان) (مثنوی) هر عبارت خود نشان حالتیست * حال چون دست و عبارت آلتیست * آلت زرر کد دست کفشکر * همچو دانه کشت کرده ربك در * ماقلا بعد القطع اولان وصلك حلاوتدن عبارت اولدی یعنی مقرر اولدیسه قرآن عظیمدن خود عبارت بر حالتك وصفك نشاند رحال و معنائشالال کبی و عبارت و لفظ اکالت کبدر پس هر حاله و معنایه مناسب و لایق بر عبارت وارد هر استاده مناسب و مطابق بر آلت اولدی یعنی کبی قویجینك آلتی بشمقجینك الله مثلاً قومه دلکش دانه کبدر که محلی دکادر کذلک عبارت قرآینه دن هر عبارت که بر حلالته و بر معنایه آلت اولمشدر اگر اول عبارت لایق اولین معنایه آلت قیلست عدم مناسبتی عرفایه معلوم اولور (ولو كان بحسب اللغات مناسبا له مثلاً) ووجه یومئذ ناضرة الى ربها ناظرة) آیتنده کی ناظره لفظی اهل اعتزال منتظره دو تا وبل قیلد بلر یونك امثالی آیات و اخباری مناسب اولان محملده غیری به صارف اولدی (مثنوی) والت اسكاف پیش برز کر * پیش سلك كه واستخوان در پیش خر * پس آلت اسكاف برز کرا و کنده وضمان سلك او کنده واستخوان خرا و کنده در یعنی یونلر نه مر تبی بی مناسب اولور سه اول عبارت عقل و شرع مناسب اولین معنایه صرف ایلك بود کرا و نشان تمثیلاته دوز پس هر عبارت بر معنی ایچون موضوع اولوب اول معناده استعمال اولند قدسه مناسب و مقبول و اندن غیریده استعمال اولند قدسه نامناسب و نامعقول اولدیجی کبی هر کس دخی بر شیشه اهل اولمشدر پس اول شی اگر اهلندن صادر اولور سه مناسب و مقبولدر و اهلنك غیریدن صادر اولور سه نامناسب و نامعقولدر نه کم یومعنائی تحقیق ایدوب یویتی لری مثل موقعنده ابراد بیورر (مثنوی) بود انا الحق در لب منصور نور * بود انا الله در لب فرعون زور * مثلاً انا الحق دیمك منصور و لدلنده نور اولدی زیرا منصور اول کلامك سر نه اهل ایدی و مرادی نفسنك کمال فناسندن و حقیقتنك ظهورندن اعلام ایلك ایدی اما انا الله سوزی فرعونك لبند کذب اولدی زیرا فرعون الله اولمق ممکن دکل وانك یوسوزدن مرادی مجرد کندی خود بینلکندن و قدرت و سلطنت مجازی به مغرور اولدیغندن الوهیت دعواسی ایدی (مثنوی) شد عصا اندر کف موسی کوا * شد عصا اندر کف ساحر هبا * مثال آخر حضرت موسانك الله عصا انك صدقته شاهد اولدی اما ساحر ك الله عصا هبا اولدی وانك کذبه شهادت قیلدی (مثنوی) زین سبب عیسی بدان همراه خود * دریناموزید آن اسم صد یوسیدن حضرت عیسی کندی نك اول یولدا شنه یعنی نا اهل و نامستحق اولدیجی سیدن عیسی حضرت تبری اول کندی به مقارن اولان ایلله که قصه سی عنقریب ذکر اولندی حضرت صدك اول اسم اعظمی اکا تعلیم ایلدی (مثنوی) کوند اندنقص بر آلت نهد * سنك بر کل زن فواش کی جهد * انکی چون او کرمدیکه اول ایلله اسم اعظمك عظم شان بیلر نقص آلت اوزره قور یعنی اگر اول اسمی مرادی اوزره بر شیشه او قوسه و اول شیء حاصل اولمشه و ظهوره کلمه اول اسمکه بر آلتدر آ کانتقص قور و عدم تأثیری کندی نقصانندن بیلیوب آندن ییلور و آتی متهم قیلور حال بوکه کندی نك اول اسم اعظمه اهلیتی اولدیغندن مراد حاصل اولمز مثلاً سنك سنك کل اوزره اورچن آتش صیچار یعنی اگر طاشی بالجغه اورسن ایکسنك انضمامندن آتش اولمز مثلاً سنك بالجغه و کذلک بالجقی سنكه آتش ظهورندن اوتری اهل دکادر بلکه بو خصوصه سنك آتیه اهلدر پس طریقه اولان کلمات و حالاتی دخی بوکه کوره قیاس ایلله مادام که برکسه بر شیشه اهل اولیه و اول شیشه مالک اوله کآندن فائده حاصل اولمز (مثنوی) دست و آلت همچو سنك و آهنت * جفت باید جفت شرط زادنست * ال و آلت فی المثل سنك و آهن کبدر محصل جفت کرک زیر اجفت طوغنك شرطیدر یعنی آهن سنكه جفت اولوب آندن شراره طوغدیجی کبی برکسه نك دخی الله آلت جفت اولمق کرک تا آلت ایلله اول آلت میانندن بر شئی ظهوره کله مادامکه بر آلت بر استادك الله جفت و لایق اولیه اول آلتله آندن بر شئی حاصل اولمز (مثنوی) انکه بی جفتست و بی آلت یکست * در عدد شکست و انک بی شکست * اولکه بی جفت و بی آلتدر بر در که مراد واحد حقیقی اولان خدادر عددده شک و وارد و اول بی شکدر که انك وحدانیتنده رب

و شبهه یوقدر (مثنوی) انکه دو کفت و سه کفت و بیش ازین * متفق باشند در واحدیقین * احوالی چون دفع شد یکسان شوند * دوسه کویان هم یکی کویان شوند * یویتی لرسؤال مقدره جوابدر که اول سؤال بیت اولدن ناشی اولور زیرا بیورمشدر که اولکه بی جفت و بی آلتدر بر در که شریک و نظیری یوقدر عددك جمله سنده شک و وارد و اول بر که واحد حقیقیدر انده شک یوقدر پس سؤال لازم کور که عقلادن جوق کسه وحدت الهیه ده شک ایلدوب کیمی ابکی و کیمی اوج و کیمی دخی زیاده دیوب مشرک اولد بلر نه کم ابکیدر دینلره یویتی لری ایدوب جناب حق حضرت عیسیایه خطاب ایدوب بیورر (واذ قال الله يا عیسی بن مریم انت قلت للناس اتخذونی و اخی الهین من دون الله قال سبحانک ما یكون لی ان اقول مالیس لی بحق) و اوج دینلر (ان الله ثالث ثلاثة) دینلر در دخی زیاده دینلر عزربن الله والملائكة بنات الله دیوب عبادنه یونلری اذخال ایدنلر پس اول واحد حقیقیده شک یوقدر دیمك فوجهله ممکن اولور بیورر که اول کسه که ابکی دیدی و اوج دیدی و یونندن زیاده دیدی شکسر واحدده متفق اولور یعنی اول کسه لر عیسی و مریم الهین دیدیلر و یا خود ثویه یزدان و اهرمن دیوایی اله اعتقاد ایلدیلر و دخی انلر که (ان الله ثالث ثلاثة) دیدیلر و اول کسه لر که یونلر دن زیاده دیوب ملائکة و اصنامی دخی معبوداتخا ایلدیلر عاقبه الامر یوجهله سی متفق اولور اول واحدك وحدتده شریک اولدیغنه یقینا زرا اول وقتده بصر بصیرتدن چونکه دوینك و مقتضای احولیت اول بی یقینلق دفع اولدی انسان فو حید الهیه یکسان اولور دوسه کویان هم یک کوی اولمه قد اتفاق قیلورر یعنی ابکی اوج دیکیلر بر دیکیلر اولور پس یونلر جمله سنك موحد اولمشنك وقوی محقق اولدیجی اعتبارله الان اول واحد حقیقیده شک یوقدر دینسه جائزدر (مثنوی) کر یکی کوی یوقدر میدان او * کر دیمکر در چو کان او * یویتی لده تجنیس وارد یعنی کرسن بر دیکیلر موحد ایسنك اول معبودك میدان عبادتده و یا خود طوب کبی ایسنك دیمکره جائزدر انک چو کان امری سنك اطرافنی طولان (مثنوی) کوی انکه راست و بی نقصان شود * کوز زخم دست شه رقصان شود * زیرا طوب اول زمانده کامل و بی نقصان اولور و کمال مر تبه سن یولور که او بادشاه حقیقینك چو کان قضاسنك زخمندن فضای علامه یوان و دوان اوله و هر وجهله راضی اولوب شکر لایله (مثنوی) کوش دار ای احوال اینها را بهوش * داروی دیده بکش از راه کوش * ای احوال یوسوزله هوش ایلله کوش طوط کوزیکه کوش یولندن علاج چک یعنی چشم باطنکه قولغك جانبندن علاج ایلله مراد اولدر که بو گونه کلمات ضمایجشی استماع ایلله تا کوشکدن جان پر هوشکه داخل اولوب دیدن جانکه ضیال و بره و بصر بصیرتی رؤیت و مشاهده مر تبه سنه ابر کوره دیمك اولور (مثنوی) پس کلام باله در دلهای کور * می نیایدی رود تا اصل نور * پس باله و طاهر اولان کلام کور اولان دللرده کلنیز و قرار قیلر نورك اصلنه دکن کیدر پس اگر قیلنده کلمات طیبه نك قرار قیلستی استرسنك قلبك کوزنی کل معرفتله بینا ایده کور تا قلبك منور اوله و کام طیبه انده قرار قیلله (مثنوی) وان فسون دیور دلهای کز * می رود چون کفش کز در پای کز * و شبهه طانك اول مکر و فسونی اکر و نایالک کوا کلاک ایچنه کیدر و آنده قرار ایلر اگر ایاق اکر ی شمعك ایچنه کندی کبی (مثنوی) گرچه حکمت را بیکر اوری * چون تو نا اهلی شود از تو بری * اگر چه سن حکمتی تکراره کتوره سن و حفظ ایلك مر تبه سنه یوزره سن چونکم سن حکمته نا اهل اوله سن اول حکمت سندن بری اولور (مثنوی) و رچه بنویسی نشان می کنی * و رچه می لافی بیان می کنی * اگر چه اول حکمتی یازره سن و آتی خاطر نشان ایلیم سن و اگر چه لاف اوره سن اول حکمتی بیان ایلیم سن (مثنوی) اوزور و در کشدای پرستیز * بندهار ابکسلد و زوق کرز * ای پرستیز اول حکمت سندن یوزنی چکر و استتار و اختفا ایلر بدلی قرار وسندن قرار ایلر کرز * کندی تقریرنده اولور یعنی برکسه نك که حکمت الهیه به اسامی متعدد و اهلیتی اولیه لکن آتی قیل و قال ایلله او کونه اول حکمت آنکله قرار قیلز بلکه عاقبت آندن قرار ایلر دیمك اولور (مثنوی) ورنخوانی و بیند سوزن * علم باشد مرغ دست آموزن * او نیاید پیش هر نا اوستا * همچو طاووس بجانه روستا * و کرسن علم حکمتدن بر سنه او قوسه سن و او علم سنده محبت و سوز * کوره علم سنك مرغ دست آموزك اولور اول علم هر اوستاد سنك او کنده کلنیز روستا بینك خانه سنده طاوس قرار ایتدیک کبی بعض نسخهده ورنخوانی و بیند سوزن واقع اولمش یعنی اگر علم او قوسه سن و لاف و دعوا و تبیوب و سوز و کداز حاصل ایدهن اول علم سنك سوزیکه کوره سندن فرار ایتزم مرغ دست آموزك اولور (باقین پادشاه بازار باخانه کبیرزن (مثنوی) علم بازی نیست گوازشد کریمت * سوی ان کبیر کوی آرد بیخت * علم شول بازی دکادر که اول شاهدن قاچدی اول کبیر جانینه که اول اون الردی آردی بیخت تقدیرنده در بعض نسخهده مصرع اول فی چو آن بازیست گوازشد کریمت واقع اولمشدر بو تقدیر اوزره معنی علم اول طوغان کبی دکادر که اول پادشاهدن قاچدی و اون الهین کویلو قارینك جانبینه از چدی

بعض نسخه ده علم آن بازست کوازشه کرمخت واقع اولش یعنی اول علم بازه بکزر که شاهدن قاجدی دیک اولور
 مشوی تا که تمامجی برز اولاد را دید آن باز خوش خوش زاد را (تا که کبیر فرزند لری ایچون بر تمامجی بشوره اول خوش
 زاد اولان خوش طوغانی کوردی یعنی کویلو فارسی اول اصلی لطیف اولان و یا خود غدا سی خوش اولان خوش
 طوغانه نظری کوردی (مشوی) بایکس بست و برش کونا کرد * ناخنش برید و قوتش کاه کرد * طوغانی طوتدی انک
 آیاغنی بغلدی و برنی قصه ایلدی انک طر ناغنی کسیدی و انک آرنغنی صمان ایلدی (مشوی) گفت نا اهلان نکر دندت
 بساز * بر فرود از حد و ناخن شد دراز * اول کبیر طوغانه خطاب ایدوب ایتدی نا اهلار سنی ساز ایلدی یعنی
 سنی دور مکه زینت قیلدی لر قنادل حدن زیاده اولدی و طر ناغنی اوزون اولدی (مشوی) دست هر نا اهل بیمار
 کند * سوی مادر آ که بیمار کند * هر نا اهل الی سنی بیمار و خراب ایدر مادر جانینه کل که سکا بیمار اید پس قصه دن
 حصه به اشارت ایدوب بیورلر (مشوی) مهر جا هل را چنن دان ای رفیق * زانکه دائم کز روست اودر طریق *
 ای رفیق جا هلک محبتی بویه بیل زیر ادا تم جا هل طریقده اگری یور یجیدر یعنی جا هل اگر سکا همدمک کوستره
 عاقبت جا هل لکندن سکا زخم اورر یعنی سکا نفع قصدا یلر کن کلی ضرر ایدر (مشوی) روز شه در جست وجو
 بیکاه شد * سوی آن کبیر و ان خرگاه شد * فرار ایدن بازک طلبنده شاهک کوفی بیکاه اولدی یعنی پادشاه آتی وافر طلب
 ایدوب اخشام ایرشدی بالضروری اول کبیرک و ان خرگاهی جانینه کتدی (مشوی) دید نا که باز ادر دود و کرد *
 شه برو بکر دست زار و فو حه کرد * پادشاه نا کاه کند بستن فرار ایدن بازی دود و کرد ایچنده کوردی شاه آنک
 اوزر شه وافر اغلدی و فو حه ایلدی (مشوی) گفت هر چند این جزای کار تست * که نباشی در وفای مادرست *
 پادشاه باز ایتدی هر تقد ر ایه بو حالت سنک کار کل جزا سیدر زیر ایزم و فامزده ثابت و درست اولمز سن (مشوی)
 چون کنی از خلد در دوزخ قرار * غافل از لایستوی اصحاب نار * سورة حشر ده یو آینه تلجم بیورلر که (ولا تکنونوا
 کالذین) جناب عزت بیورلر که ای مؤمنلر سز اولمالک شول کسه لر کبی (نسوا الله) اللهک امرنی و عهدنی اونو تقدیر
 (فانسیم انفسهم) ای بخلعلم ناسین لها حق لم یسعو ما ینفعمها ولم یفعلوا ما یخلفها یعنی حق تعالی بونله نفسلری
 اونو تدردی حتی نفسلر نه نافع اولانی استماع ایتدی لر و دخی نفسلر نه خالص اولان عمل ایشلدیلر (اولئک هم الفاسقون
 ای الکاملون فی الفسق) لایستوی اصحاب النار و اصحاب الجنة یعنی شول کسه لر که تکمیل نفوس ایدوب معارف
 و علوم ایلد جنه استحقاق و تحصیل ایده لر برابر کدر شول کسلر که عصیان و خطایله ناره مستحق اولر (اصحاب
 الجنة هم الفاترون) همان اصحاب جنتدر نعیم مقیم ولذات عظیمه فائز و حائز اولنلر معنی بیت چون کنی از خلد در
 دوزخ قرار بازه خطا بدر و بازدن من ادر طریق اولیاده نیجه ذوق و شوق و مر ته تحصیل ایلد کد نصکره هوای نفسانیه
 و وسوس شیطانه سبیلده مقتضای تنه مشغول و منهمک اولان سالک در پس حضرت خداوند کار بونلری اول
 شهبازه تشبیه ایدر که پادشاهک باز و سنده ساکن اوله بعده اول دولتک قدرین بیلیموب اول شاه عالیقدر اول
 خدمتندن فرار ایدوب خانه دنیاده پیرزن نفس مکاره کرفتار اوله پس بیورلر که ای باز طر بقت نیچون خلد دن
 فرار ایدوب دوزخده فرار ایلر سن (لایستوی اصحاب النار و اصحاب الجنة) آیتندن امدی کمال مر ته بعد
 الانقیاد ایتدادن و بعد الحور کوردن استعاذه لازمدر نه کم حضرت علیه السلام استعاذه ایدر لر دیکه (اللهم انی اعوذ
 بک من الحور بعد الکور) وجه آخر و بومجلده بازدن مر اشدول عالم کار ساز اولتی دخی و جهدر که منبع راز اولان شاه
 ممتازدن فرار و خانه دنیاه کذار ایلد کده پیرزن نفس و هوا به کرفتار اولوب پس نفس بد کردار آنک پروبال باد کارین
 قطع ایدوب مقصوص الجناح و مخصوص للجناح اولد قد نصکره و شاه عالی جناب کا عتاب آمیز خطاب قیلد قد نصکره
 مع الایتهال و الضراعه و التوبه و الانابه اعتماد اعلی العنايه الالهيه و رجاء من الرحمة السابقة الازلیة دعا و زاری ایدوب
 دیر که (مشوی) این سزای آنکه از شاه خیر * خیر بکر برد بخانه کند بیر * بوجفا و اهان اول کسمیه لایقدر که خیر
 شاهدن قوتش بیره نیک خانه سنه عیب بر مقرر خیره بونده بیوده معناسنه اولور (مشوی) بازی مالید بر بردست
 شاه * بی زبان می گفت من کردم کاه * باز قباحتی بیلوب قنادی شاهک الی اوزره سوردی زبان سز دیدی بن کاه
 ایلدم یعنی زبان حاله جرمنه معترف اولوب اعتداری موهم نذل و غفلت قیلدی (مشوی) پس بخازار دیکجا نالداشیم *
 کز بیدری بجز نیک ای کرم * پس لثیم اولان کسه قنده زار ایلتی و قنده ناله ایلر اکر سن ای کرم پادشاه ایودن
 غیری قبول ایلر سن (مشوی) لطف شه جان را جانیجو کند * زانکه شه رشت را نیکو کند * پادشاهک
 لطفی جانی جنایت طلب ایدوبی ایلر یعنی عبدک جانتک کاه میل ایلدی پادشاه کرمک لطفی واسطه سبیلده در زیر که
 شاه رشت و کاهکاری ایلر و جنایتن عقوب ایدوب (ان الله یغفر الذنوب جمیعاً) خواستجه جمیع ذنوبی مغفرت

قیلور کثر بنده نیک جانتک جنایتجو اولسی لطف و مغفرت حقه اعتمادی اولدیغی واسطه ایلد بر پس لطف حقه
 اعتماد ایدوب جرم و عصیان ایلدی بو طریقه نه بی ایدوب بیورلر (مشوی) رومکن زشتی کنیکوهای ما * زشت آمد
 ینش آن زیبای ما * یوری زشتک و سیات ایلد که برن حسنا تر اول برن زیبا اولان محبو بمنک حضورنده زشت و سینه
 کلدی (مشوی) خدمت خود را سزا پنداشی * قو لوی جرم ازان افراشی * کندی خدمت و طاعتی اولر زیبا اولان
 حضرت نه لایق و سزا ظن ایلد سن جرم لواسنی اول سبیدن بو جملدک (مشوی) چون تراذ کرد عا دستور شد * زان
 دعا کردن دلت مغرور شد * چونکم سکاژ کرد عایه دستورا ولدی یعنی حق تعالی سکاژ کرد دعا ایلدی میسر
 قیلدی اول دعا ایلد کدن سنک کوکاک مغرور اولدی (مشوی) هم سخن دیدی تو خود را با خدا * ای بسا کس زین
 کجا افتد جدا * پس کنیدی حضرت خدا ایلد هم سخن و مصاحب کوردلای چوق کسه که او بو گونه کاندن خدای
 تعالی دن جدا دوشر (مشوی) کرچه شه با تو نشیند بر زمین * خویشتن بشناس نیکو تر نشین * اگر چه پادشاه سنکله
 زمینده اوتره کرمندن سنکله مصاحبه تنزل ایده کنیدی کی اگله و ایلرک اوتور مراد اولدر که اگر پادشاه حقیقت ای
 بنده سنک مر ته که کمال کرمندن تنزل قیلده و تقرب ایلده کندی حد و طور کی بیل و بغایت ادب اوزره اوتور تا اول
 حضرتنک سکا تقری کندی استعداد کدن بیلیمه سن بلکه انک لطف و کرمندن بیلوب کستخانه وضع قیلیمه سن
 (مشوی) باز گفت ای شه پشیمان می شوم * توبه کردم نو مسلمان می شوم * باز پادشاه ایتدی ای پادشاه فعل فیجیم دن
 پشیمان اولورم توبه ایلدم بکی مسلمان اولورم یعنی اشد بکم فعلدن رجوع ایلدم اگر کافر اولدم سه ده تکرار اسلامه
 داخل اولورم دیدی (مشوی) آنکه تو مستش کنی و شیر کیری * کز زمستی کر و دعرش پذیر * او کسه که سن آتی مست
 و شیر کیر ایلر سن اول کسه مستلکندن اگری کیدر سه انک عذرفی قبول ایلد (مشوی) کرچه ناخن رفت چون
 باشی مرا * برکم من پرچم خورشید را * اگر چه ناخنم کتدیسه چونکم بنم ایچون اوله سن و بکا التفات قیلده سن
 بن خورشیدک پرچنی قو پریم یعنی بر مر ته قوت و قدرته واصل اولورم که خورشیدک شعاعنی قرصندن آرمغه
 قادر اولورم پرچم دبه ده اولان صاحب دیر لر بونده خورشیدک شعاعندن عبارت اولور و آنک پرچنی قو پریمی
 کمال مر ته تصرف و قدرندن کتابت اولور (مشوی) اورچه پریم رفت چون بنوازم * خرخ بازی که کند در بازیم *
 و کرچه قنادم کتدی چونکم بنی او خشیه سن خرخ بنم حرکت قنده لعینی ناقص ایلر یعنی بنم کامل اولان کارمه نسبت
 آنک کاری ناقص اولور بو معنی کم فتح کاف عربیله اولدیغی اوزره در ضم کاف فارسیله اولسه دخی جائزدر بو تقدیر اوزره
 معنی خرخ بنم لعب و حرکت قنده کندی لعب و حرکتی کم وضایع ایلر بویه بر لعب و حرکت مالک اولورم دیک اولور
 (مشوی) کر کر بخشیم که را بر کسم * کردعی کاسکی علمها بشکنم * اگر بکا کر بغشلیه سن طاعنی قو پریم
 اگر بکا بر قلم و برهن عللری صرم یعنی اگر بنم میانه قوت و بررسک برزور باز و اولورم که طاعلری برندن قو پریم و اگر
 بنم الیمه قدرت و بررسک نیجه عسکر لری صرم و منهرم قیلورم دیک اولور (مشوی) آخرا پشه نه که باشد تم *
 ملک غمردی بپر برهم زنم * آخر بنم تنم پشه دن ناقص وضعیف دکلدر غمروده منسوب اولان ملکی قنادمه بری برینه
 اورم و خراب قیلورم مراد اولدر که هر قدر ضعیف ایسم الهی چونکم بن ضعیفه قوت و قدرت و پریم مؤید
 و منصور ایلیمه سن غمروده مشابه سنده اولان نفس و شیطانک ملک کنی بلکه غمرو دسیرت اولان طاعنی و باغیلرک
 ملک کنی خراب ایلکه قادر اولورم و سنک عنایتکله هر تقدیر غالب و قاهر اولسه انک اوزر شه غلبه قیلورم (مشوی)
 درضعینی تو مرا بایل کیر * هر یکی خصم مرا چون بیل کیر * ضعیفلکده سن بنی فی المثل اباییل قوشی طوت بنم
 بر خصمی بیل کبی طوت مشوی) قدر فندق افکنم بندق خریق * بندقم در فعل صد چون منجیق * بندق اول
 عیشتن اولان فندق در و بندق ثانی بضم الباء و الدال البندق الذی برمی به یعنی مدور اولوب تو فندکدن آتیلن فندق در
 خریق خاهمجه ایلد اولور سه برنجی و خاهمجه ایلد اولور سه یا قیجی معناسنه اولور پس تقدیر کلام الهی و سیدی فرضی
 کمال ضعفده سن بنی طیر اباییل کبی طوت و هر خصمی بیل کبی طوت فندق مقداری یا قیجی و یا خود برنجی فندقی
 اگر اول خصم اوزره براغم بندقم فعلده و تأثیرده بوز منجیق قدر عمل ایدر دیک اولور قدر حیه افکنم بندق خریق نسخه
 (مشوی) کرچه سنکم هست مقدار نخود * لیک در هجانه سر مانده نه خود * اگر چه بنم آتدیم طاش نخود مقداری
 ایسه ده لکن جنکده نه باش و نه تو غلغه قور خود تو غلغه به دیر لر مر ادا بایل قوشنک قصه سنه اشارتدر یعنی
 ضعفده اباییل کبی ایسم و اعدا اوزره رمی ایلد بکم سخیلدم نخود مقداری سنک ایسه ده چونکم سنک اراد تکله رمی
 ایلیم بنم دشمن اصحاب فیل کبی قوی اولسه ده اول نخود قدر سنک آنلر نه باشن و نه جبه و تو غلغه سن قور بلکه
 آنلری بار باره ایدوب هلاک ایلر دیک اولور (مشوی) موسی آمد دروغا بایک عصاش * زدن بران فرعون و بر شمشیر هاش

مثلا حضرت موسی علیه السلام و غایه بر عصا اله کادی کند بیسی اول فرعون و آنک شمشیر لری اوزره آوردی یعنی ذوالاوتاد اولان فرعونی بوقدر عسا کر یله عنایت حقله زبون ایلادی (منشوی) هر رسولی بکنه کان در ز دست بر همه آفاق تنها بر ز دست هر رسول بالکر که اول قیومی نعمشدر جمع آفاق اوزره کند بیسی تنها اورمشدر بونک سری بود که عون الهی آنکله هر برینه معاون اولمشدر (منشوی) نوح چون شمشیر در خواجید اوزره موج طوفان کشت اوزر شمشیر خو حضرت نوح علیه السلام چونکم اول خدادن قومک هلاک اولمشی ایچون شمشیر دیلدی طوفانک موجی حضرت خدادن شمشیر خو یلواوردی یعنی حضرت نوحه معاون اولوب آنک اعداسنی هلاک قیلدی (منشوی) اجداد خود کیست اسپاه زمین ماه بین بر چرخ و بشکافش جبین بوییتک ماقبلنه مناسبتی بوجوهله اولور که حضرت اجد هم حق تعالی دن نصرت و قوت طلب ایلدی حق تعالی جانبندن اکادیلدی ای اجد برک جنودی کیمدر یعنی بر یوزنده اولان عسکر نه شیدر فلک اوزره اولان ماهه نظر ایل و آنک آلتنی یار یعنی حق سبحانه و تعالی اول حضرت نه دیر که بر یوزنده اولان خلایق و عسا کر سکا مغلوب و مسخر اولتی نه شیدر ای بنم حبییم سکا افلاکده اولان اشیایی دخی مسخر قیلدم چرخ اوزره ماهی کورا کراستر سکن آتی شق ایل که سکا بومر تبه قوت و قدرت و بر مشم دیدی و فی الحقیقه اول حضرت یک اشارتله قری دو نیم قیلدی نه کم بو آیت کریمه بومعنا یه شاهد اولدی (اقتربت الساعة و انشأ القصر) بونک تفسیری جلد اولده ضیافت تأویل رکیک مکس سرخنک ماقبلنده هر و ایلشدر (منشوی) تاباند سعد و فحس بی خبر دورست این دوری دوری رقر * تا کم یخبر اولان سعد و فحس اهلکمه می ادمجمن در یله بود و رستک دور کردی دوری دکادر اگر چه حضرت نبی علیه السلام دور کرده ظهور ایلدی لکن آنک حکم و تأثیری اول حضرتک تصرف و تأثیرنده معدوم اولدیغندن اوتیرد اول دوره دور اجدی دیتک عند اهل الفهوم ثابت اولمشدر خلافا لاهل النجوم دوری قره اسناد ایلک اول زمانده صحیح اولوردی که قرک اول حضرتک وجودنده حکم و تأثیری اولدی چونکم اول حضرتک حکم و تأثیری قرک وجودنده ظاهر اولدی پس اول دوره دور اجدی دیتک مناسب کادی (منشوی) دورست ابرا که موسی کلیم * ارزوی بر دین دورت مقیم * سنک دور کردی زرا که موسی کلیم سنک بود دور کردن ایمان آرزو ایلدی مقیم بونده دایم معناسنده در (منشوی) چونکه موسی رونق دور بودید * کاندرو صبح تجلی می دمید * چونکه حضرت موسی سنک دور زمانک رونقنی و لطافتنی کوردیکه اول دوره صبح تجلی ذات وصفات ظاهر اولدی (منشوی) کفت یارب آن چه دور رجعتست * آن گذشت از رحمت انجاری نیست * حضرت موسی ایستدی یارب اول نه عجب دور رجعتدر و نه غریب عصر سعادتدر اول دور رجعتن کجدی اول دوره رفیت و اوردی یعنی اول دور اجدی مرتبه رجعتن ایلر و کجوب کمال قریت مرتبه سنه ایزدیکه آنده رؤیت و مشاهده حاصل اولوب اول حضرت سنک جلال با کمال کی کوردی واکاوار کمال اولنردخی بحسب استعدادتم بوعیان و شهود مرتبه سنه ایزدی (منشوی) غوطه ده موسی خود را در بحار از میان دور اجد برار * الهی کندی موسی که بحار اچره غوطه ویر یعنی بوجار عالمه بی طالدر و حضرت اجدک دوری میانندن بنی ظهوره کتور پس جناب حق اول حضرت نه جواب ویر ویر دوری (منشوی) کفت ای موسی بدان بنودمت * راهان خلوت بدان بکشودمت * که نوزان دوری درین دورای کلیم * بابکش زیر ادر ازست این کلیم * جناب خدادیدیکه یاموسی سکا آنک فضلنی و اول درو ک شرفنی یلدرمک سبیلله اول دوری کوستردم اول خلوت اسرار و مخزن انوارک بونی سکا آنک عزتی و رفعتنی اعلام ایلک واسطه سبیلله آجدم بوخسه سنی اول دورده کتور مکدن اوتیری کوستروب آجدم زیر اسن اول دوردن دوری بعد سن بودورده ای کلیم آتی چک بولوامیدی قطع ایلر زرا که بولکلیم دور اجدی اوزوندی یعنی اول دورده مدت مدیده و عهد و عیدده واردر عالم ازلیه ده سکا اول دورده کلک میسر دکدر دیک اولور فقال موسی علیه السلام اللهم اجعلنی من امة محمد و لذل قال علیه السلام لو کان موسی حیاً ما وسع الله اصابی (منشوی) من کریم نان تمام بنده را * تا بکر یا ند طمع آن زنده را * بن کریم بنده نان کوستر برم و آتی امیدوار ایلرم تا طمع و امید اول زنده بی اغلده (منشوی) یعنی طفلی بمالدمادری * تا شودیدار و اوجوید خوری (منشوی) مثلا بر مادر بر طغلت بورنی اووار تا طفل خوابدن بیدار اوله و طعام ایستیه (منشوی) کو کر نه خفته باشد بی خبر * وان دوستان می خلد ز مهر در اول طفل کبی خبر آج اوپوش اوله و اول ایکی عهده ای اول آنان سودک محبتی صخر مهر در لفظنه مضافدر در رانک تشدیدله عریبدر سود معناسنده در فارسی اولوب در مهر تقدیرنده اولتی دخی جائزدر بوقدر اوزره معنی آنان درل ایکیستان ولده محبت ایلکدن صخر دیک اولور یعنی ای کلیم بن شول کریم که بنده لریمه استعداد لریمه مناسب بر غدا و مراد کوستردم تا کم اومر اده طمع ایلوب بنم جنابه کریمه و نضرع ایلیم فی المل بنم عطا و موهبت والدۀ مشفقۀ نک

بستانده اولان بن کیمدر بچن آنک طفلی آنک بستانده اولان ایندن غافل اولسه و خوابه اشتغال قیلسه آتی ایضا ایلر تا کم آنک اینندن غافل اولره اگر اول طفل اویانسه و طالب این اولسه مادرک بستانده اولان بن طفل محبت جهندن بستانه صخر و تقاضا ایلر کذلک بنم دخی عطا و فیض بنم ظهور ایلوب بنده مه واصل اولتی ایچون بکانتقاضا ایلر (منشوی) کنت کنز رحمة مخفیة * فابتعث امة مهدیه * بوحیدت قدسی به اشارت بیورر لر جناب عزت بیورر لر که کنت کنز المحفیان کنه غیبده و مر تبه عماده بر کنز مخفی ایدم عبارتدر جوهر عظیمه الحدوری اولان اسماء ذاتیه دن که غیب مکنون و سر مخزون و باطن کل بطوندر فاحیبت ان اعرف پس محبت ایلدم که بیلم محبت ذاتیه سنه اشارتدر که خفاده اولان کنزک ظهورنه سبدر خلقت الخلق لاعرف پس بن خلقی خلق ایلدم بیلمکدن اوتیری خلقت الخلق اول کنز مخفی و سر غیبینک مفضلا ظهورندن عبارتدر معنی بیت کنت کنز جناب عزت لسانندن حضرت خدادند کار مترجم اولوب بیورر لر که بن بر کنز ایدم رحمة مخفیة عین رحمت مخفیة ایدم فابتعث پس بن ابتعاث ایلدم یعنی کوندردم امة مهدیه بر امته که هدایتلشدر بویته نکتبه بودر که اول کنز مخفینک ظهورنه علت مستقلا اول امت مهدیه در که امت محمد المصطفی در بعثت و ابتعث بمعنی واحد کذا فی الصحاح بومعنا دخی جائز اولور که بیت حضرت حبیب کرم صلی الله علیه و سلم لسانندن اوله و لکن سباق و سیاقه مناسبتی حق تعالی نک لسانندن نقل قیلله اولور یعنی حق تعالی حضرتی کلیمه اول حضرتک لسانندن دیر که یاموسی حضرت اجد شول صاحب سعادتدر که دیر بن مخفی رحمت خزینه سی ایدم پس هدایت اولمش امته کوندردم بوقدر اوزره ابتعث فعل لازم اولور پس بویته بومعنا اوزره بوحید شله اشارت واردر (کما قال علیه السلام انما انا رحمة مهدیة الی امة مهدیه و قال علیه السلام کنت رحمة مخفیة فابتعث الی امة مهدیه) (منشوی) هر کراماتی که می جویی بجان * او غودت تا طمع کردی دران * هر کراماتی که جانه ایسترسن سکا آتی اول خدا کوستردی تا که اول کراماته طمع ایلدک پس هر شول کسیه که بر مراده طالب اولور و آنک حصولنده جد و سعی قیلور آتی حق تعالی اکا کوستر مشدر تا کم آنک طالبی اولوب اول کارانندن ظهوره که (منشوی) چند بیت بشکست اجد در جهان * تا که یارب کوی کشند امتان * حضرت اجد جهانده نیجه بیت صدی و نیجه مجاهده لر ایدوب بت پرستری هلاک ایلدی تا کم امتلر یاری دیچی اولدیلر و اسلامه کلوب و حدت حقه اقرار قیلدیلر (منشوی) کز بودی کوشش اجد تو هم * می پرستیدی چوا جدادت صنم * اگر اجدک اظهار دین مبین ایچون کوشش و مجاهده سی اولمیدی سنندخی اجدادک کبی بته طهرک بوسنک باشک بتره سجده ایتمکدن کیه و تزلدی تا کم اول حضرتک امتلر اوزره اولان حقنی یله سن و آنک ثنات و شکر فی ادا قیلله سن (منشوی) کر بکوی شکر این رستن بکو * کریت باطن همت برهاند او * اگر سوبلر سنک بو خلاص و شجاعت شکرنی سوبله یعنی اسکر بر سوز سوبلک لازم کاورسه اول سوزک رینه بویتلر دن خلاص اولمشک شکرنی سوبله که اول حضرت سنی باطن بتندن دخی خلاص ایلیم اول حضرت چونکم سنک باشکی بتلر دن قورتردی و سکا ایمان و اسلام قوتی عطا قیلدی اول قوت سبیلله سن قلبکی باطن بتلر دن کیه و قورتر (منشوی) سر زشکر دین از ان بر تافتی * کر پدیر میراث مفتش یافتی * دین شکرندن باشکی اول سبیلدن دوندردک که پدیر کدن آتی اوجوز و مفت میراث بولدک یعنی دین محمدیکه حد ذاتیه بر نعمت عظمادر سن اول نعمت عظمایک شکرنی قیلدک انکیچون معرض اولدک که آبا و اجدادن آتی مفت میراث بولدک بواجلر دن اول دین مبینک سنک قنده قدر و قیمتی فالمدی (منشوی) هر دیرانی چه داند قدر مال * رستمی جان کدو و بجان یافت زال * میراثه منسوب اولان کسیه مالک قدرنی نه یلور یعنی میراث خورده اولان کسیه مالک قدرنی بیلر زرا آنک تحصیلنده زجت و مشقت چکمدی رستم جمع مال ایچون جان چکشدی و زال اول مالی مفت و بجانا بولدی زال رستمک پدیرد یعنی رستم زور بازو ایلیم نیجه زمان اموال و اوراق جمعنده مجاهده و کوشش ایلیم و افراموال و ارزاقه مالک اولدقدن صکره قیویه دوشوب قیوایچه هلاک اولدقدن صکره بابایی زال آنک میراثنی مفت بولدی و بوسوز لسان خلقدن ضرب مثل اولدی بوکونه محفلدره رستم در تحصیل اموال جان باخت و زال آترارایکان یافت دیر لر قصه سی شاهنامه ده مفضلا مستوردر (منشوی) چون بکر یانم بجوشدر رستم * آن خروشنده بنوشد نعمتم * چونکم بر بنده می ایلدم بنم رستم جوشه کاور اول کرب و خروش ایدمی بنم نعمتم بر (منشوی) کر خنوا هم داد خود نمایش * چو لش کردم بسته دل بکشایش * اگر بر بنده مرادی ورمک ایستهم سم اکا اول مرادک طلب و آرزوسنی کوستر نرم چونکه اول بنده بی بسته دل ایلیم یعنی قلبنی قبض و مضایقه به براغوب محزون قلم آنک قلبنی فتح ایلرم (منشوی) رستم موقوف آن خوش کریم است * چون کریت از بحر رحمت موج خاست * بنم رستم اول خوش و لطیف کریمه موقوفدر چونکم

اولنك كندی به اولان جفا و خلافتدن فارغ اولمش و ماه کبی یوزنی لحاف ایچینه چکمه ش یعنی پورغانله روی مبارک کنی
اورمش (مثنوی) بازل خوش با اجل خوش شاد کام * فارغ از تشنوع و کفت خاص و عام * اجله خوش وازلله
خوش شاد کام خاص و عام سوزندن و تشنوعدن فارغ یعنی بونلرک هر حالندن فارغ البال اولمشدی (مثنوی) آنکه
جان در روی او خندد چو قند * از ترش روی خالقش چه کزند * اول کسه نك که جان آنک یوزنه قند کبی کولرا کا
خلق ترش رویلکندن نه ضرر (مثنوی) آنکه جان بوسه دهد بر چشم او * کی خورد غم از فلک و زخمش او * اول
کسه نك که جان آنک کوزی اوزره بوسه و بردی یعنی جان آنک کوزنی اوبه مراد جان محبوب اولسندن کایه اولور فلکندن
و آنک خشمندن چن غم بر یعنی غم (مثنوی) در شب مهتاب مه را بر مهاله * از سکان و عو عوایشان چه بال * مثلاً
آی آیدین کجده ده مهاله اوزره ماهه کلبدن و آنک عو عو ندن نه بال (مثنوی) سنک وظیفه خود بجای آورد * مه وظیفه
خود بر خمی کسترد * سنک کندی سنک وظیفه و عادت ی بر نه کستور رماه کندی سنک وظیفه سنی رخيله دوشر یعنی
عذاری واسطه سیه زمین انوارنی دوشر دیک اولور (مثنوی) کارلک خود می کزارد هر کسی * آب نکذارد صفا
بهر کسی * هر برکسه کندی سنک ایچکیزی ادا ایلر بر خسدن اوتری آب صفاسنی ترک ایلر (مثنوی) خس خسانه
می رود بر روی آب * آب صافی می رود بی اضطراب * خار و خس آبک یوزی اوزره خسانه و خسیسانه کیدر صافی آب
خار و خسدن اضطراب بر کیدر مراد صافی دل اولنلر صفا و ذوق اوزره کیدر و خس کبی رذیل و دنی اولنلر دناعت
ورذالت جبله لری اوزره سیر ایلر دیک اولور (مثنوی) مصطفاه می شکافد نیم شب * ژاژی خایدر کینه بولهب
حضرت رسول نصف لیلده مجزه ایله ماهی ایکی پاره ایلر بولهب کینه سندن هرزه چیز یعنی صحر مسترد
بود یوی معنی سو یلر تمکم (اقتربت الساعة وانشق القمر) آیتنک تفسیری جلد اولده ضیافت تاویل رککین
مکس سر خنده مقدم بیان اولنوب تحقیق قیلنشد (مثنوی) بانک سن هرگز رسد در گوش ماه * خاص ماهی
کو بود خاص اله * کلک آوازی هرگز ماهل قولغنه ابرشر می علی الخصوص شول بر ماه که اول حق تعالینک خاصی
و مقبولی اوله انبیا و اولیا کبی (مثنوی) می خورد شه برب جوتاسحر * در سماع از بانک چغزان بی خبر *
مثلاً پادشاه جای کنارنده صباحه دل شراب ایچر سماع و ذوقده قور بغه لرک صداسندن بی خبر اولدیغی حالده
یعنی مجلس صفا سندن و سماع ذوق ولادتدن قور بغه لرک آوازی آنک قولاغنه کیرمن (مثنوی) هم شدی
توزیع کولک دانک چند * همت شیخ آن سخارا کردند * هم اول کولک بر قاج دانک توزیع اولوردی یعنی شیخ
اطرافنده اولان غریملر اول حلو افروش اولان کولک انچه سنی کندی یلره توزیع ایدوب یا نلرندن آتی اول کولک
اد ایدوب اول طفلق ثقلتی دفع ایلک قابل اولوردی لکن شیخ همتی آنلرک اول سخاسنی بنده ایلدی تاحق
تعالینک حکمتی و کندی سنک کرامتی ظهوره کله (مثنوی) تا کسی ندهد بکولک هیچ چیز * قوت پیران ازین بیشست
نیز * تا برکسه کولک ده * هر سینه و بر میه پیرلرک قوت و تصرفی بوندن دخی زیاده در که قلوب قبض و بسطنه مالکدر
(مثنوی) شد نماز دیگر آمد خادمی * یک طبق بر کف ز پیش حاتم * ایکندی نمازی اولدیکه ناگاه طشره دن
بر خادم کلدی بر حاتم قنندن الی اوزره بر طبق و راحتم بونده منی معناسنده در (مثنوی) صاحب مالی و مالی
پیش بر هدیه بفرستاد کزوی بد خبر * بر حال و مال صاحبی کسه شیخ قننه هدیه کوندر دیکه شیخ حالندن
خبر ایلدی (مثنوی) چار صد دینار بر گوشه طبق * نیم دیناری در کاندر ورق * درت یوز دینار طبق گوشه سی
اوزره یارم دینار دخی کاغدا یچنده قویش (مثنوی) خادم آمد شیخ را کرام کرد * و آن طبق بنده پیش شیخ فرد * خادم
کلدی شیخه تعظیم ایلدی خادم اول طبق فرد بی نظیر اولان شیخ اوکنه قودی (مثنوی) چون طبق را از عطا
وا کرد و * خلق دیدن آن کرامت را از و * چونکم طبق شیخ سر پوشدن یوزنی آجدی یعنی برده بی طبق یوزندن
رفع ایلدی خلق شیخدن اول کرامتی کوردیلر بعض نسخده مصرع اولده واکرد او واقع اولمشدر که معناسی
بود چونکم طبق طبق بوئی فالدردی (مثنوی) آه و افغان از همه برخاست زود * کای سر شیخان و شاهان
این چه بود * دو کای حضورنده اولان کسه لردن فوری آه و افغان حاصل اولدی بویه دیو که ای شیخلرک و شاهان
طریقنلر زبسی بونه در (مثنوی) این چه سرست این چه سلطانست باز * ای خداوند خداوندان راز * بونه عظیم
سر درو کبر و بونه سلطان تقدیرای راز خداوندلرک خداوندی (مثنوی) ماندانستم مارا عفو کن * پس برکنده
کرفت از ماخن * بر سنک حقیقت حالکی بیلدک خطا بلدک بری عفو ایله زرا که بزدن چوق پراکنده سوز واقع
اولدی (مثنوی) ما که کورانه عصاهای زیم * لاجرم قندیلهارا دکنیم * بز که کورلر کبی عصا را و روز لاجرم
قندیللری صیر یعنی بز مالز شول کورلر بکرر که مسجد ایچره کیروب علی العمیاء صالنی اطرافه اوردقه نیچه

قندیلری شکست ایدر لر (مثنوی) ما چو کران ناشنوده یک خطاب * هرزه کوبان از قیاس خود جواب * برضا غرل
کبی بر خطاب ایستمه مش ایکن کندی زعم و قیاس زدن نامعقول و هرزه جواب سو بلیجیلر (مثنوی) ما ز موسی بند
نکر قیم کو * کشت از انکار خضری زرد رو * با چنان چشمیکه بالایی شتافت * نور چشمش آسمان را می شکافت *
کرده با چشمت تعصب موسی * از حاق چشمش موش آسیا * غرمان شیخ احمد خضریه دن ظهور کرامت علیه ده اول
حضرت نه اقرار برله اعتذار قیلوب و کندی یلری لوم ایتمکله بلا تلمی نه معترف اولوب دیدیلر که ای شیخ دین وای مرشد
کزین بر حضرت موسی سادین بند طوطی و متنبه اولد فکه اول حضرت انکارندن زرد رو و شر منده اولدی با خصوص
اولیه بر کوز ایله که اول کوزهر شینک بالاسنه اوردی یعنی منتهاسنه بقردی آنک نور چشمی آسمانی براردی مع هدایه
فعل خضره انکار ایلدی (اقتلت نفسا زکیه) دلو رو بر و سوبلدی پس سنک کوزیکه ای موسای زمان و وارث
پیغمبران تعصب ایلدی حقاقت و بلا هندن دنیاد کرمک موشنک کوزی پس موشان دنیادن اولان انکار و تعصب
محل تعجب دکلدر تعصب معناسی تشدد ایلک و محکم بغلقدر (مثنوی) شیخ فرمود آن همه گفتار وقال * من بجل
کردم شمارا ان حلال * شیخ یوردی اول دوکلی گفتار وقالی بن حلال ایلدم سزه اول حلال اولسون * پس سالک لازم
اولان اولدر که عوام ناسدن کندی حقهده بکونه کلمات مودیه استماع ایلر سه تحمل ایلوب انلره حلال قیلله
(واساء تلری مقابله سنده لطف و احسانه معامله و مکالمه ایلله) (مثنوی) سیرا آن بود کز حق خواستم * لاجرم نمود
راه راست * بونک سری اول ایدیکه حضرت حقندن استدم لاجرم حضرت حق بکا طوغری بولی کوستردی یعنی
بوسرک حقیقته هدایت قیلدی (مثنوی) گفت آن دینار * کرچه اندکست * لیک موقوف غریو کدکست
حضرت حق بکا الهام طریقه دیدی اول دینار * کرچه اندکدر لیکن حلوا فروش کولک غریو و کرچه سنده موقوفدر
(مثنوی) تا نکرید کولک حلوا فروش * بجز رجعت درغی آید بچوش * تا که حلوا صایینی کولک اغلیه رجعت
دریابی جوشه کز پس قصه دن حصه بیانه شروع ایدوب بیورلر (مثنوی) ای برادر طفل طفل چشم تست *
کام خود موقوف زاری دان درست * ای برادر طفل سنک چشمک طفلیدر یعنی طفلدن مراد سنک کوز کدر کندی
مرادنی درست زاری و فغان ایلک موقوف ییل (مثنوی) کرشمی خواهی که آن خلعت رسد * پس بکریان
طفل دیده بر جسد * اگر استرسک که سکا اول خلعت یقه پس تنک اوزره کوز طفلی اغلت (ترسانیدن شخصی
زاهدی را که کم کری تا کورتشوی (مثنوی) زاهدی را کفت یاری در عمل * کم کری تا چشم را ناید خلل * بر زاهده کار
و عملده اکیار اولان برکسه دیدی آراغله تا چشمکه خلل و ضرر نگلیه (مثنوی) کفت زاهد از دویرون نیست حال *
چشم بیند یا بیند آن جمال * زاهد اول یارنه دیدی حال ایکندن خارج دکلدر بنم کوزم اول جمال حق کوره
ویا خود کوریمه (مثنوی) کریمیند نور حق را چه غمت * در وصال حق دودیده چه کست * اگر بنم کوزم نور
حق کوره اغلقله و ضرر یا تنکدن آگاه غم و اردر حق تعالینک وصال و مشاهده سنده ایکی کوزنه آردر یعنی آنک
وصالی اغلقله میسر اولورسه ایکی کوز آنک بولنده قتی آرشیدر (مثنوی) ورنخواهد دید حق را کورو * اینچنین
چشم شتی کو کورشو * و اگر حق تعالی بی کورمک ایسترسه یعنی میسر اولر سه اکا کیت دی یعنی اول ایکی کوز
کتسون دی بونک کبی بر چشم شتی کورا و اسون (مثنوی) غم بخور از دیده کان عیسی تراست * چپ مر و تاجشدر
دو چشم راست * دیده دن اوتری غم بیه زرا اول عیسی سنک ایچوندر رسول طرفه کته تاسکا ایکی صاغ کوز بغشلیه
یعنی حق بولنده کریان اولوب دیده لریکه ضرر کلمکدن غم بیه زرا که عیسی حقیقت سنکله یلدر اول ابروسنی
احیا ایلک فادر در ضلالت و معصیت طرفه کته تاسکا راست کورچی ایکی باطن کوزی بخش ایلله (مثنوی)
عیسی روح توبتو حاضرست * نصرت از وی خواه کو خوش ناصرست * سنک روح عیسی سنکله حاضر در
هر خصوصه نصرتی اندن ایسته که اول عیسی روح خوش ناصر در (مثنوی) لیک پیکارتق پراستخوان * بر دل
عیسی منه نوهر زمان * ولیکن پراستخوان اولان تنک پیکارتی یعنی جنک و هجو منی هر زمان سن عیسانک کولکی
اوزره قومه یعنی روح عیسی اوزره احیا تنکی و آن مقتضیاتنی حاضر ایلکی تکلیف و تحمیل ایلله (مثنوی)
همچو آن ابله که اندر داستان * ذکر او کردیم بهر راستان * مثلاً اول ابله کبی که داستانده راستلردن اوتری آتی
ذکر ایلدک نه کم عنقریب مرور ایلدی (مثنوی) زندگی * تن بجو از عیسی ات * کام فرعونی نخواه از موسی ات *
کندی عیسی کدن تنک حیاتنی طلب ایلله موسی کدن فرعونه منسوب مراد ایسته بونده عیسی و موسی سادن
مراد انسانک کندی روحی و عقلی اولور یعنی روحکدن و عقلکدن نفسکه منسوب اولان مرادی ایسته
دیک اولور (مثنوی) بر دل خود کم نه اندیشه معاش * عیش کم ناید تو بر در کاه باش * کندی کولک اوزره معاش

فکری قومه عیش اکسک کلز سن درگاه اوزره اول یعنی سکا عیش اکسک اولمز سن همان درگاه حقه ملازمت قیل
 (مثنوی) این بدن خرگاه آمد روح را با مثال کشتی می نوح را بودن فی المشل روح خراکی کادی خرگاه قره
 اوه دیر یعنی بدن روحه نسبت خرگاه کبی قرار ایده جل مقام اولدی با نوح پیغمبر علیه السلام ایچون بر کشتی کبدر
 (مثنوی) ترک چون باشد باید خرگهی خاصه چون باشد عز بر در کشتی ترک چونکم موجود اوله بر خرگاه بولور
 علی الخصوص چونکه درگاه حقه مذسوب بر عز بر اوله کابر مقرا کسک اولمز و معاش و لباس اکاحق جانبدن
 اکسک کلز دیم اولور (قائمی قصه زنده شدن استخوانها بدای عیسی علیه السلام) (مثنوی) خواند عیسی نام حق
 براستخوان از برای التماس آن جوان حضرت عیسی علیه السلام استخوان اوزره حقل اسم شریفی او قودی اول
 جوانک التماسدن اوتری (مثنوی) حکم بر دان از پی آن خام مرد صورت آن استخوان از زنده کرد حکم الهی اول
 خام و ابله مردن اوتری اول استخوانلرک صورتی زنده ایلدی (مثنوی) از میان برجست یک شیر سیاه پیچیده زد کرد
 نقشش را بآه ناکاه اول اور تادن بر سیاه ارسلان صیحه دی بر پیچیده اوردی اول ابلهک نقشش خراب و تباہ ایلدی
 (مثنوی) کلاهش بر کند مغزش ریخت زود مغز جوزی کاند و مغزی بود داند کله سنی قو پردی و آنک بنیسی
 فوری دو کدی بر جوزک مغزی قدر که اول ابلهده بر مغز یوق ایدی یعنی اول ابلهک باشد بر جوز ایچی قدر بنیسی
 بوغدی (مثنوی) کرو را مغزی بدی اشکستش خود بودی نقص الابرش اگر اول ابلهک بر مغزی اولیدی
 اکاصتقلی خود نقص اولز دی الا انک تی اوزره یعنی آنک اگر برای و روح پرایانی اولیدی اکاهلاک اولوق نقصان
 و بر مزی مکره نقش تی اوزره نقصان و بریدی دیم اولور (مثنوی) گفت عیسی چون شتابش کوفتی گفت زان
 روکه تو زواشوفتی حضرت عیسی علیه السلام ارسلانه ایلدی اول جوانی ایچون بجله ایله دو کدک و هلاک ایلدی
 ارسلان ایلدی اول جهنم نکه سن اندن بریش آن اولدی یعنی اول زمانده که سنک حضور زنده بوهلاک اولان ابله کستا
 خلق ایلدی یکی سبیلله سن بریشان خاطر اولدی پس حق تعالی بی خلق ایلدی بونی هلاک ایلک ایچون پس بونی هلاک
 ایلدیوب سنک خاطر کی بودند آسوده ایلدم دیدی (مثنوی) گفت عیسی چون نخوردی خون مرد گفت در قسمت
 نبودم رزق خورد عیسی علیه السلام ایلدی بوهلاک ایلدی بیکل مرد قانی ایچون ایچمدک ارسلان ایلدی قسمتده
 بیک ایچک رزق اولدی زیر اوزر قیام اولمیخجه بر ذی روح اولمز و دینان آخرته نقل قیام دیدی (مثنوی) ای بسا کس
 همچون شیر زیان صید خود ناخورد و رفته از جهان ای چوق کسه اول قغان ارسلان کبی کندی شکارتی
 عیش ایکن جهانن کمتدر یعنی چوق کسه کسب ایلدی اموال و ارزاقی بیکه قادر اوله میوب دینان آخرته
 رحلت امتدر (مثنوی) قسمتش کادی نه و حرصش چو کوه وجهتی و کرده تحصیل وجوه اول کسه نک قسمتی
 بر صمان قدر دکل و آنک حرصی کوه کبدر حق قنده یوزی بوقدر اما تحصیل وجوه ایلش وجوه دن مراد اموال
 و ارزاق اولور یعنی خلق قنده وجوه تحصیل ایلش اما حق قنده وجهی بوقدر دیم اولور پس مناجانه و عرض حاجانه
 باشلیوب سخره جهان اولنله بکونه دعا ایلدی تعلیم بیورر (مثنوی) ای میسر کرده بر مادر جهان سخره بیکار
 ماراوارهان ای جهانده بزه سخره بیکاری میسر ایلش خدا بزی اندر د کیر و قورتر سخره مفت ایش بیکار کار سزلق
 بومعنادی جائز در کدینای جهانده بزه معسر اولنله میسر ایلش مفت ایشدن و بیکار و بی نفعدن بزی کیر و قورتر
 (مثنوی) طعمه بخوده بماوان بوده شست انجان با ما انرا که هست طعمه کورشمش و اول شست اولش یعنی
 جهانده نیجه شئی بزه ظاهر اطعام کورشمش و اول معنا بزه دام اولمشدر الهی بزه آتی انجیلن کوستر که حقیقتده اول
 وارد و اولدی در اللهم ارنا الحق حق اوارزقنا اتباعه اللهم ارنا الباطل باطلا و ارزقنا اجتنابه اللهم خلصنا من الاشتغال
 بالله ای اللهم ارنا حقایق الاشیاء کاهی دیمک معنا سنه در (مثنوی) گفت آن شیرای مسیح این شکار بود خاص
 از برای اعتبار ارسلان ایلدی ای مسیح او شکار صافی اعتباردن اوتری اولدی یعنی یارو الله بویکسی هلاک
 ایدوب عید بیکم محض خلقه عبرت السونلر ایچوندر بوحسه بکاغدا اولوق ایچون دکلدر دیدی (مثنوی) کر مراروزی
 بدی اندر جهان خود چه کارستی مر ایا مرد کان اگر جهانده بزم رزق و نصیم اولیدی بزم خود مرده لرله نه ایشم
 و ارایدی یعنی رزق اولان مرده لرله قرمز و جهانده نصیبی اولان اولمز و مواندن اولمز (مثنوی) این سزای آنکه ایداب
 صاف همچو خرد در جویمیزد از کراف بواول کسه نک لایق اولور که آب صافی بولور خرب کراف جهنمدن یرمغه قبول
 ایلدی یعنی بکونه هلاک ایلوق اول کسه نک لایق اولور که آب صافی کبی بر مرشد کمالی و مرئی فاضلی بوله و آنک قدری
 بیلیوب حمار کبی خباثتله آنک حضور بی ملوث ایلدی (مثنوی) کرد اند فیت آن جوی خر اوجای پانهد
 در جوی مرید اگر خراول یرمغک قدری و قیتمی بیلدی اول حمار یرمغه ایاق یرینه باش قوردی (مثنوی) اویا بد

انجان پیغمبری میر آبی زنده کافی بروری اول ابله انجیلن پیغمبر بوله اولیه پیغمبر که زند کانیلک بسلیجی آب حیانتک
 امیری (مثنوی) چون نمید پیدش او کر امر کن ای امیر اب مارا زنده کن ایچون اول پیغمبرک اوزنده اولیه بوله بوله
 اسر کندن ای آب حیانتک امیری بزی زنده ایلد یعنی اول ابله بوله بر پیغمبر بوله که اولیه پیغمبر که آب حیانتک امیری اوله
 و حقیقت زند کانیلک کنی تربیه ایدی ایچون اول حضرتک اوزنده اولیه و نضرع و نیاز قیلیمه بوله دیو که ای آب
 حیانتک مالکی و امیری ارادت الهی و امر ربانیدن بزی زنده قیل و مرده اولان روح قلمیزی نفس حیات بخشکله
 احیا ایلد کرک ایدیکه بولید دیدی (مثنوی) همین سنک نفس ترا زنده بخواد کوعسد و جان تست از دیرگاه آگاه
 اول سنک نفس کبخی دیری ایستد زیرا ان سمنت کایک یا کاک دیمشدر زیر اول کاب نفس چوق زماندن سنک
 جانک دشمنیدر (مثنوی) خالک بر سر استخوانی را که آن مانع این سنک بود از صید جان خالک اولسون اول
 استخوانک باشی اوزره که اول استخوان جان شکار ایلکدن بویکبه مانع اوله استخواندن مراد تندر و سگدن مراد نفس
 اماره در که بواستخوان مثابه سنده اولان تن نفس اماره سکنی صید روح ایلکدن و روحک ذوقنی و حظنی اله
 کتور سگدن مانع اولور (مثنوی) سنک نه بر استخوان چون عاشقی دیوچه و ارازچه بر خون عاشقی کاب دکل ایسک
 استخوان اوزره ایچون عاشق سن سلوک کبی قان ایچمک اوزره نه سبیدن عاشق سن یعنی اگر سن سیرت اولمیدک
 حظوظ بدنی به عاشق اولور میدک و دیوچه طبیعت اولمیدک دم مثابه سنده اولان حرامی اکل قیلور میدک پس تنه
 عاشق اولمالک سن سیرت اولما که دلالت واکل حرام قیلما دیوچه طبیعت اولدی بیکه شهادت ایلر دیمک اولور (مثنوی)
 آن چه چشمست آنک بینایش نیست زانجهانم اجر که رسوایش نیست اول نه کوزدر اولک انک بینالغی بوقدر
 استخواندن کار سوایلقدن غیری نسنه بوقدر یعنی کوز دکلدر اولک انک کورمسی اولیه و آتی استخوان
 ایلک کاردن انک عیبی ظهوره کلوب رسوایلقدن غیری کانه شی حاصل اولور کذلک انسان دکلدر اول کسه که انک
 بصر بصیرتی اولیه و حق باطلدن فرق و تمیز قیلیمه اولیه کسیده امتحان اولند قد ره رسوایلقدن غیری شی بوقدر دیمک
 اولور (مثنوی) سهو باشد ظنهارا کاه که این چه ظنست این که کور آمد ز راه ظنلره کاه کاه سهو و خطا اولور بونه
 ظنر بویک کور کادی ظن علامه شک ماینده بر اعتقاد در که ترکیه صنودید کایدیر بویک شول کسدره
 تعمر بضدر که انلر بزم ظنر شو یله و ظن غالبز بولید در دیر حال بویک طریقی مستقیم و صراط قویمی کورمسی حضرت
 مولانا اندر دظنی یله سلب ایدوب و انلر ظن مر تبه سنده اولمقد قریب تحقیقی ایدوب بیورر ظن اولدر که اکثر زمانده
 اصابت ایلر و کاه کاه سهو قیلور بونه ظنر که اول اصلا صابت قیلیمه و طریقی حق کورمیه و سهو و خطادن خالی اولیه
 پس بویکاظن دیمز بلیمکه مطلقا شک دیر لرو بویک صاحبنه دخی مشک تعبیر ایدر (مثنوی) دیده آبر دیکران نوحه
 کری مدتی بنشین و برخود میگری دیده آده آلفظی امر حاضر در کل معنا سنه و حرف ندانم در درای دیده کل
 معنا سنه تقدیر کلام ای دیده غیر بیلر اوزره نوحه کرسن کل بر مدت او تور کندی اوزر بیکه اغله آلفظنک معناسی مصرع
 ثانیه مصرع اولدی سهولت معنا ایچون یعنی ای دیده مر تبه سنده اولان انسان غیر بیلر ایچون اغلقدن و غم بیکدن
 فارغ اولوب کندی حالک مشغول اول و کندی ایچون ناله و کربه قیل دیمک اولور (مثنوی) زابر کریان شاخ سبز و ترشود
 زانکه شمع از کربه روشن ترشود زیرا کربه ایدی بلوتدن بوداق سبز و تازه اولور و اشجار و ازهار لطافت و طراوت بولور
 زیرا شمع کربه دن روشن رلک اولور (مثنوی) هر کجا نوحه کند انجان نشین زانکه قوا و لیتری اندر حنین هر قنده نوحه
 و فریاد ایلر رسن انده او تور زیرا کسن حنین و کربه ده اولغه اولی ترسن و کشدی نفس ایچون کربه قیلیمه احری ترسن
 (مثنوی) زانکه ایشان در فراق فانی اند غافل از لعل بقای کافی اند زیرا که اول نوحه کر فانی اولان شیتک فراقنده
 در لیا اولش کسدرندن اوتری و یاضائع اولش نسنه لرندن اوتری نوحه ایدر لکانه مذسوب اولان باقی لعلدن
 غافلدر یعنی معدن حقیقته مخصوص اولان جوهر باقیدن جا غلدر لعل باقیدن مراد ایمان و اسلام و عرفان
 و ایقان بلکه (والباقیات الصالحات) آیتنک خواستجه جمع صالحات لعل باقی جوهر دائم کبیدر که معدن
 حقیقته مذسوبدر اهل صورت باقیات صالحاتدن غافلدر انکچون فانی اولان شیتک محبتنه شاغلدر (مثنوی)
 زانکه بر دل نقش تقلیدست و بند رو باب چشم بندش را بر بند بویک زانکه قوا و لیتری اندر حنین مصرعنه علددر
 یعنی انکچون اولی رلن سن حنین ایلک که کوکل اوزره غیره تقلید ایلک نقش شد و قید در وار کوز یا شیلله
 انک قید و بندی رنده ایلد یعنی ازاله قیل بر ند امر حاضر در زنده نیدن قازمق معنا سنه و تقلیدک معناسی علی التفصیل
 جلد اولده حقیر و بی خصم دیدن صالح بیاتک آخرنده شرح اولندی قیلطلب فیه (مثنوی) زانکه تقلید آفت
 هر نیکو بیست که بود تقلید اگر کوه قویست زیرا که تقلید هر نیکو لک یعنی جمع اولک آفت و ضرریدر

تقلید صمان اولور اگرچه کوه کبی قوی ایسه ده (منشی) کرش بری مترست و تیزخشم * کوشش بارش دان
 چو اورا نیست چشم * اگر بر کور ابری کوده لو و زیاده غضب و ایسه اول ضریری ات پاره سی یل چونکه انک چشمی
 بودر (منشی) کر سخن گوید زمو بار بکتر * آن سرش رازان سخن نبود خبر * اگر مقلد قیلدن ایخه سوز سولیه
 یعنی اسرار طریقه متعلق دقیق نکته نقل اولیه آنک اول سر نه یعنی قلبه و روحه اول سوزدن خبر اولی بلکه اول
 سوز انجیق آنک اسانندندر (منشی) مسقی دآردز گفت خود و لیک * از بروی تا بجی راهست نیک * اول مقلد
 کند نیک سوزندن مستلک طور و لیکن آنک قتلدن میه دل بر او یول وارد بر یعنی آنک مر نه سندن مست اوله حق
 شراب مر نه سندن مسافه بعیده و فراخ کثیره وارد (منشی) همجو جویت اونه آوایی خورد * آب
 از و بر آب خواران بکدر * وعظ و نذایلین و دقیق سوز سولین مقلد فی المثل ابرقی کیدر ابرمق بر ایچیم صوایچمز
 آب ابرمقدن آب نوش اید بیلر اوزره بکر * کذلک مقلد * وجودنده آب معانی و معارف و نصایح و اطائف
 قرار قیلوب و مقلد آندن مستفید اولوب لیسانندن خلق اوزره جاری اولوب ناسدن هر کم مستعد ایسه آنک کلامی
 نوش ایدر (منشی) آب در جوزان نمی کیدر قرار * زانکه آن جویت تشنه و آب خوار * آب ابرمقدن اول سبیدن
 قرار طوتز زیرا که اول ابرمق صوسز و آب نوش اید بجی دکدر (منشی) همجو نایی ناله وزاری کند * لیک سیکار
 خریداری کند * مقلد اگرچه برای ناله و زاری بلک ایلر و انین و حنین ایلر خلقه سوز سولر لیکن بر خریدارک * بیکارن
 ایلر یعنی بر مشتریدن اوتری جنگ ایلوب فریاد ایلر یعنی مقلد وعظ و نذایله اولان جوش و خروشی مجرد مستمعین
 جعندن و کندی به تحسین و آفرین ایلر نندن اوتریدر (منشی) نوحه کرباشد مقلد در حدیث * جز طمع نبود مراد آن
 خیت * مقلد سوز سولر بلکه کده یعنی خلقه وعظ و نصیحت ایلر و لیکن الله دکدر بلکه اول خبیثک مرادی مستعیندن
 اولر یعنی اگرچه سوز سولر و خلقه بند و نصیحت ایلر و لیکن الله دکدر بلکه اول خبیثک مرادی مستعیندن
 جلب دنیا و جمع احبای قلی و بین الناس مشارالیه اولی و نباهت شانه شهرت بولمقد (منشی) نوحه کر * کوه
 حدیث سوز ناک * لیک کوسوز دل و دامن ناک * کبه و نوحه اید بجی اگرچه سوز ناک و شوق ناک سوز سولر لیکن
 مقلدده سوز دل و ناک دامن قتی دامن پا کدن مراد تلوات نفسانیه دن ظاهر اولی و محرماتدن اجتناب قیلقد
 (منشی) از محقق تا مقلد فرقه است * کین چود اودست و ان دیگر صداست * محققدن مقلدده کین فرقه وارد زبرا
 بود اود کیدر و اوصدا کیدر یعنی محقق فی المثل حضرت داود یغمبر کیدر و مقلد کوه کبی و کوه دن
 صدور ایلن صدا کیدر که طاعن صدادن نیجه خبری بوق ایسه مقلد دخی سولدی بکی سوزک حقیقتندن اولیه
 خبری بوقدر (منشی) متبع گفتار این سوزی بود * و ان مقلد کهنه آموزی بود * بوحقق سوزنک منبعی سوز
 و اخلاصه منسوبدر و اول مقلد بر کهنه آموزدر یعنی مقلد سلفده اولان اسکی سوزلری اوکر نیی و خلقه آتی نقل
 ایلجی اولور که اول سوزلر کند نیک حسب حالی دکدر بلکه آتی خلقه سو * بیکدن اوتری حفظ ایلندر لیکن محقق
 سوزی سوزدر و نندن حاصل اولور و اخلاص و یقینله ظهوره کاور (منشی) هین مشوغره بدان گفت حزین * بار
 بر کاوست و بر کردون حنین * اگاه اول مقلدک اول حزین سوزنه مغرور اوله مثلاً بولک اوسکوز اوزره در و عرب
 اوزره حنین وارد بر مصرع مثلاً در شول کسه لر حقیقه که بارکش اولوب اظهار ایلسه و دخی شول کسه لر حقیقه که
 باروزجت چکمز لیکن ناله و فریاد ایلسه پس محقق ایلر مقلد دخی بکه بکتر زبرا محقق اولنر بوقدر بار طاعات و نقل
 ریاضاتی چکر لر مع هدایت و سکوت اوزره در لر اما مقلد بار طاعات و تحمل ریاضاتدن بری ایلکن ناله لری
 اطرافی طور (منشی) هم مقلد نیست محروم از نواب * نوحه کر ارمزد باشد در حساب * مقلد هم نوابدن خالی
 و محروم دکدر نوحه کر اولنر حسابده من داو لور یعنی اجرته نوحه قیلندر یوم حساب و روز جزاده اجر و نواب و بر بلور
 نه که دیار عربده بر کسه ناک متقی اولسه اجرته بعض نوحه کر طوطر کاب اول میتک اوزرینه تقلیدله نوحه و فریاد لر
 ایدر لر بعد ایلرک من دخی و اجرتی هر نه ایسه و بر لر پس تقلید ایلر وعظ و نصیحتده نوحه ایلر کسه دخی آخرنده
 من در نوابدن محروم اولر (منشی) کافر و مؤمن خدا کو بند لیک * در میان هر د و فرقی هست نیک * کافر و مؤمن
 اگرچه خداد بر لر و لیکن هر ایکسینک اورا ناسنده بر او فرق وارد یعنی (و لن سألهم من خلق السموات والارض
 لیقرن الله) آیتنک خواهی اوزره اگر کافر لر سوال اولسه بوسماوات و ارضی کیم خلق ایلدی انلری الله خلق ایلدی
 دیر کذلک مؤمنده سوال اولسه انلر دخی دیر لر و لیکن کافر ایلر مؤمنک الله دیمسینک مابیننده هر خصوصه فرق
 عظیم وارد که کافرک الله دیمسینه مؤمنک الله دیمسی بر دکدر کذلک مقلدک الله دیمسینه محققک الله دیمسی
 برابر دکدر (منشی) آن کد اکوید خدا از بهر نان * متقی گوید خدا از عین جان * مثلاً اول کد انانندن اوتری الله

دیر متقی خالص وجه الله عین جانشدن الله دیر پس بوا یکسینک الله دیمسینک مابیننده تفاوت کثیره وارد (منشی)
 کربد انسی کدا از کفت خویش * بیش چشم اونه کم ماندی نه بیش * اگر کدا کند نیک اول سوزنی بیلدی یعنی الله
 لفظنک عظم شانه عالم اولیدی اول کد انک کوزی او کده نه آرزونه جوق فالوردی بلکه جله سی مضجیل و متلاشی
 اولوردی و انک جانی خلقه فقر و احتیاج عرض ایلکدن قور تلوب غشای قلبی بولوردی (منشی) سالها کوید
 خدا آن نان خواه * همجو خر مصحف کشد از بهر گاه * اول نان طلب اید بجی سائل نیجه یلر خدا در مثل آخر کی صماندن
 اوتری مصحف چکر نه کم احبار یهود توراتی اوقو یوب لیکن انکله عمل ایلد کله نه نه بناء حق تعالی انلری کتاب لر
 کوترن جاره تشبیه ایدوب یور لر (مثل الذین جلاوا التوریه ثم لم یحملوها کذلک الحار یحمل اسفارا) پس نان و خوان
 ایچون مصحف کوترن و کتاب چکن کسه لر دخی بوقیلدن اولور (منشی) کربدل در تافتی کفت لبش * ذره ذره کشته
 بودی قالش * انک لبشک سوزی که مراد لفظه الله در انک قلبه یلدر ایددی و بر تو صالیدی انک قالی ذره ذره
 اولمش اولوردی (منشی) نام دیوی ره بر در ساحری * تو بنام حق بشیری بی بری * ای اللهک نامنی حطام دنیا ایچون
 ذ کر قیلان * کد ابر شیطانک نامی یول قطع ایلر ساحر کده کالیه تاثیر قیلر سن حق سبحانه و تعالی انک نامیه لر بر منقر
 ایلر و سن بومعنی بر دضم بایله اولدیغی اوزره در اگر فتح بایله اولور سه معنا بود که بر دیو نامی ساحر کده یول ایلر و
 و ساحری مقصودنه ابر کور رسن حقل نامیه لر بشیر و لور سن بونه دون همتلک ونه مر نه بی معرفت کد نام حق ادنی
 شی ایچون ذ کر ایدنره تعریض اولور (خاریدن روستایی شیر در تاریکی بظن انکه کاواوست) (منشی) روستایی کا و
 در آخر نیست * شیر کاوش خورد و بر جایش نشست * بر کوبلو کاوی آخرده بغلدی اتفاق ارسلان آنک صغری بی دی
 و صغری برنده اوتوردی (منشی) روستایی شد در آخر سوی کاو * کاو را می جست شب آن کج کاو * روستایی آخرده
 کاوی جابنه کندی و اول اجتی صغری کجه ایلر او کوزنی طلب ایلدی بومصر اعهده اولان کج کاو لفظنده بر قاج معنی
 جائزدر اولا کاو کاو فارسیله صغر معناسنه اولدیغی اوزره نه کم شرح اولندی نایا کاف عربیه دلیر معناسنه دخی
 کاور بوقدر بر اوزره معنا اول قوی اجتی کجه ایلر کاوی استدی دیک اولور بوا یکی وجه اوزره بیلر کج لفظی کاف
 عربینک کسری و یانک سکونیه ایلر ایلر دیکدر کاو صفتی اولور اما بعض نسخه ده کج کافک ضمیمه و یون ساکنه ایلر واقع
 اولندر بوقدر بر اوزره بوجق معناسنه در و کاو کاویدن لفظندن فازمق معناسنه اولور کج کاو بوجق فازی دیک
 اولور معنی اول بوجق فازی کجه ایلر کاوی استدی دیک اولور اما عقل سلیم و طبع مستقیم صاحبیه بوظاهر در که محله
 ملایم و مناسب دکدر الله اعلم بونسخه نا سخن سهوندن در سروری افندی بومعانی اختیار ایلندر لکن اولکبیری
 اولندر (منشی) دست می مالید بر اعضای شیر * پشت و پهلو کاه بالا کاه زبر) روستایی شیرله اعضایی اوزره ال
 سوردی آتی کندی کاوی قیاس ایلد بکندن آرقه سنه و پهلو سنه کاوی بوقاری و کاهی آشه (منشی) شیر کفت
 از روشنی افزون شدی * زهره اش بدریدی و دل خون شدی * ارسلان لسان حاله ایلدی اگر روش ناک زیاده اولیدی
 روستایینک زهره سی بر تلوردی و انک کوکلی بر خون اولوردی یعنی خوفندن زهره سی چاله اولوب قلبی قان اولوردی
 (منشی) اینچنین کستاخ زان می خاردم * کودرین شب کاوی بنداردم * اول سبیدن بی بونجین کستاخ و بی باله
 قاشور که اول روستایی بویکجه ده بی کندی کاوی صانور مقصود حضرت حق تعالی انک نام شریفنک و کلام لطیفنک
 عظم شانه واقف اولین مقلد لر در که روستایی کجه ایلر شیر کندی صغری صانوب بی خوف و بی خشت اکال
 سوردی کبی اول مقلد لر دخی بودنیا کجه سندن ظلمت و غفلتله محجوب اولوب حضرت حقل نامنک و کلامنک
 قدرتی بیلوب بی باله لسانلری اوزره اجرا ایدر لر و معناعدم تعظیم سمته کیدر لر (منشی) حق همی کوبد که ای
 مغرور کور * فی زانم پاره پاره کشت طور * حق سبحانه و تعالی انک کندی کلام شریفی و نام لطیفنک عظم شاندن بی خبر
 اولان کسه لر دیر که ای مغرور کور طور طانی بنم نامدن پاره پاره اولدی و برندن منقطع اولوب رقص و حرکت قیلدی
 کوه طور حق سبحانه و تعالی انک تجلیسنه طاقت کتور میوب مد کوله و متلاشی اولدی نه کم سورعه اعرافده (فما تجلی
 ربه للجبیل جله دکا) آیتله بومعنایه اشارت قیلدی بوا نیک تفسیری و تحقیقی جلد اولده و ایلر و قریب طور مست و خر
 موسی صعقا یستنده مر و ایلدی بونده نامدن مراد اوراق اوزره مکتوب و لسان الله ملفوظ اولان اسم دکدر بلکه
 بوظاهرده اولان اسمک مسما سیدر که اول صفت الهیه در مع الذات که مشایخ اصل اکاسم دیر لر بوملفوظ اولان اسم
 اسمک تعبیر ایدر لر پس کوه طورک تجمل ایلدی بی نام بوظاهرده اولان نامک مسما سنک تجلی سندندر (منشی)
 که لوازلنا کتاب الجبل) لا نصدع ثم انقطع ثم انجلى) سورة خشرده اولان آیت کریمه به اشارتدر (لوازلنا هذا القرآن علی
 جبل یعنی قرآن عظیمک شاندن و فرقان کریمک برهانندنر که اگر انسان کبی جباله عقل و تمیز بر لسه و بر انزال ایلنک

بوقرانی طاعن بر طاعن اوزرینه (لأینه خاشعاً متصدعاً من خشية الله) سن اول جبلی کوریدل ای راقی اولان کسه
خاشع و متذلل و متفرق و باره باره کوریدل الله قورقوسندن (وتلك الامثال نضرب للناس) و بومثلاری برضرب
ایدوب تبیین ایلمز ناسه (لعلهم يتفكرون) تابونلر تفکر ایدله رو بوا آیدله تو بیخ و تفریع واردانسانلک عدم تخیلی سنه
عند تلاوة القرآن وقسوت قلبه عند ذکر الله الملك المنان معنی بیت که اگر بزین کتاب عظیم الشانی بر طاعنه فرضی
ایندردیلک اول طاعن باره اولیدی صکره بری برندن منقطع اولیدی دخی صکره برندن بر آخر بره ارتحال وانتقال
قیلیدی (می) ازمن ارکوه احد واقف شدی * باره کشتی و دلش بر خون شدی * حضرت مسیح الله یورر که اگر بندن
کوه احد واقف اولیدی باره باره اولوردی و انک کوکلی بر خون اولوردی (منشوی) ازیدر روز مادر این بشنیده *
لاجرم غافل درین پیچیده * بونی پدر و مادر کدن اشمش سن یعنی حضرت حق نام شریفن و کلام لطیفن پدر
و مادر کدن کوش اشمش سن اول سبیدن بوکا غافل و بی خبر صارلش سن و قدر و شرفن بیلوب اکسائر مخلوقن
کلامی کبی معامله قیلش سن (منشوی) کر توبی تقلید از و واقف شوی * بی نشان از لطف چون هاتف شوی *
اگر سن اول قرآن عظیم الشانک حقایق و اسرارنه بلا تقلید واقف اولسلک کمال لطافتندن هاتف کبی یعنی
کلام سولین و آواز بلین کبی سندی بی نشان اولوردل و کند یکی انک انوارندن محو قیلوردل و همی تنه فنا اندر فنا
و بقا اندر بقای بوئوردل بعض نسخه ده مصرع ثانی بویه واقع اولشدر بی نشان بی جای چون هاتف شوی یعنی
هاتف کبی نشانسر مکانسر اولوردل (منشوی) بشنوی این قصه بی تهدید را * تابانی آفت تقلید را * بوقصه بی
تهدید و تحو یقندن اوتری استماع ایله تا تقلید آفتی بیله سن و مقلد اولنلر و تقلید ایله ذکر قیلنلر سو خاتمه سنه
واقف اوله سن که اول قصه بودر (فروختن صوفیان بهیمة مسافرا جهت سماع) (منشوی) صوفی در خانقه
ازره رسید * مرکب خود بردر آخر کشید * بر صوفی بولدن خاتمه ابر شدی کندینک مر کبی ایلندی و آخره
چکدی (منشوی) انکس داد و علف از دست خویش * بی چنان صوفی که ما کفیم بیش * کندینک الندن اکا علف
و صوغز و بری ابکده کاف تصغیر ایچوند اول صوفی کبی دکل که بوندن مقدم بر آتی دیدل و آنک احوالی
و احوالی یاد ایلدل (منشوی) احتیاطش کرد از سهو و خطا * چون قضا ایدچه سودت احتیاط * صوفی اول
مر کب ایچون سهو و خطا دن احتیاط ایلدی یعنی سهو و خطا واقع اولسون دیوا احتیاط و اهتمام ایلوب مر کب
لوازمی بالکلیه کوردی و حاضر ایلدی لیکن چونکم قضا که احتیاط نه فائده سی وارد (کافال علیه السلام اذ جاء
القدر عی البصر و قال علیه السلام ایضا اذ جاء القدر بطل الخذر) (منشوی) صوفیان تقصیر بوند و فقیر * کاد فقر
ان بی کفر ایبر * کاد فقر ان بکون کفرا * حدیثنه اشارتدر یعنی فقر قرب اولدی فقر کفره قرب اولسی عجز
و قصورندن فقر الحال اولان کسنه کفری مستلزم شیلره ارتکاب ایچمیدر کافال الجندی اقرب الناس الی الکفر
ذو حاجة لا صبر له نه کم صوفیلر فقیر و بی صبر و بر تقصیر اولد قلندن بهیمة مسافری فروخت ایلد بر حضرت مولانا
بیورر که اول صوفیلر فقیر و بر تقصیر ایلد بر پس مقرر و محقق کلامدر که کاد فقر فقر قرب اولدی ان بی کفر اکثری
و ای و شامل و حاوی اولغه بیاروبه کفر که باره و اهلک ایلدی بی کادینک خبریدر و عابعدین بمعنی شمل و کفر مفعولیت
اوزره منصوبدر و بیاروبه بیدر کفر انک صفتدر بمعنی بهلک (منشوی) ای توانکرهین توسیری تخند * بر کزنی آن
فقر دردمند * ای غنی سنکه طوق سن کاه اول کوله اول دردمند فقیرلر کربلکی اوزره زراغنی فقیرلر حالی بیلز
و طوق آج اولان نه چکد بکندن خبردار اولز کاه اولور که فقیر اولان ضرورت حسبیه برناممقول و ناسمروع شی
اختیار ایلر نه کم بوضو فیلر خرف و شلکی اختیار ایلدیلر (منشوی) از سر تقصیر ان صوفی رمه * خرف روشی در گرفتند
ان همه * عجز و تقصیر جهنندن اول صوفی بلوکی اوجله سی خرف و شلک طو تدیلر یعنی مهمان اولان صوفینک
خرفی صامقده علی الاتفاق بیت ایلدیلر (منشوی) کز ضرورت هست مر داری مباح * بس فسادی کز ضرورت
شد صلاح * بوکار صوفیلر دن عجب و مستبعد کلد زرا ضرورتدن بر مر دار مباح اولدی کما قبل الضرورات
تبیح المخطورات زیاده جوق فساد که ضرورتندن صلاح اولدی و شرع آتی قبول قیلدی مثلاً بر کسه محل مخصوصه به
وارسه و ضرورت حالنه ایرسه و الله یامینه و یادم مسفوح و یاخود لم خنزیر کبرسه و بونلردن عیوب اولسه آتم اولور
واکر برسه کاهدن بری اولور (کافال الله تعالی فی سورة البقرة اما حرم علیکم المیتة و الدم و لحم الخنزیر و ما اهل لغير
الله به فی اضطر غیر باغ و لا عافلاثم علیه) (و آیت کرمیه نلک تفسیری و بومقامه مناسب اولان کلامک تعبیری
بو جلدک آخر نه قرب بقیه طعننه زدن آن مر دیکانه بر شیخ مر خنده کاور (منشوی) هم در آن دم آن حرکت
نفر و خند * لوت آوردند و شمع افروختند * اول دمده اول خرج کزی صائیلر و انک بهاسیلله لوت کتوردیلر

و شمع شعله اندر دیلر (منشوی) ولوله اقتصاد اندر خانقه * کاشتهان لوت و سماعت و شیره * خانقاه ایچره صوفیلر
میانه ولوله و غلغلده و شدی بویه دیو که بوکیجه لر لوت و سماع و حرص و اشتها و اردر یعنی بوکیجه لرده لوت و قوت نفیسه
وا کاشتهامن وارد راقی سیوب ذوقله سماع ایلر (منشوی) چند ازین صبر و ازین سه روزه چند * چند ازین زنبیل و این
در یوزه چند * بوسپردن نیچیه دل و بواج کون صومدن نیچیه دل یعنی طعمه و فقره صبر قیلتی و ایام ثلثه بی بری بری
عقبجه صائم اولتی و نیچیه کونلر آج قالمق نیچیه دل بوزنبیلدن و نیچیه دل سوادن یعنی الیزه زنبیل الوب در بدر
زنبیل کردن اولتی و در یوزه قیلتی نیچیه دل بر مقدار استراحت قیللم و مفت و راکان طعمه واصل اولم دیدیلر
(منشوی) ماهم از تخفیم و جان داریم ما * دوات امشب میهمان داریم ما * بر دخی خلقدن زبردخی جان طو تار زبزه
بوکیجه دواتدر زبر برهمان طو تار زبزی الحقیقه مهمان خانه به و خانقاهه عین دوات و محضار برکتدر (منشوی) تخم
باطل را ازان می کاشتنند * کانکه آن جان نیست جان بشنیدنند * باطل تخمی انلر اول سبیدن اکدیلر که اول نسنه که
فی الحقیقه جان دکلدر جان صاندیلر و بر دخی خلق کبی جان طو تار زبیدیلر (منشوی) و آن مسافر نیز از راه دراز * خسته
بود دیدن آن اقبال و ناز * و اول مسافر دخی اوزاق بولدن خسته و شکسته ایلدی اول اقبال و نازی * کوردی
و کندیده اولان اکرام و التفاتندن عظیم حظ الدی (منشوی) صوفیانش یک بیک بنواختند * نزد خدمتهای خوش
می باخندند * صوفیلر بر راقی و خشایدیلر یعنی هر بری کانعظیم و رعایت ایلدیلر خوش خدمت لرنزدی و ایشادیلر
یعنی اکالطیف خدمتدر و رعایتراوی و ایشادیلر نه کم اکثر اهل زمانک رعایت و خدمتی بو قیللندر اگر بر کسه دن
تفسیرینک مرادی اوزره برشی حاصل ایلد یعنی یله لاندن نافر و کران اولورلر پس عاقل اولان بوکونه کسه لرک
ریشخنده مغرور و املق کرک (منشوی) گفت چون می دیدم میلان نشان بوی * کرطرب امشب نخواهم کرد کبی * چونکه
اول صوفی مقلد صوفیان خانقه نشینک نوازش و میلان کندوبه کوردی دیدیکه اگر بو طریقی بوکیجه ایتمک استرسم
چن ایتمک استرم کی خواهم کرد تقدیرنده در (منشوی) لوت خوردند و سماع آغاز کرد * خانقه ناسقف شد بر دود و کرد *
لوت بدیلر و صوفیلر سماعه آغاز ایلدیلر خانقه بونلرک رتصدن سقفته دکن بر دود و کرد اولدی (منشوی) دود
مطبخ کردان با کوختن * زاشتیاق و وجدشان اشوقن * کاه دست افشان قدم می کوفتند * که بسجده صفه راحی روفتند
مطبخی دود و نور ایلدی اول آتی دو کککک اشتیاق و وجدندن انلر یعنی لوت جسمانی به اشتیاق لرندن و حفظ نفسانی
بولد قلندن متغیر و قریش اولدیلر کد فاعلی یا کوختن اولور و مصرع ثانی بوندن بدل اولور و یاخود و اعطف
مقدار اولوب یا کوختن اوزره معطوف اولور یعنی مطبخی دود ایلدی اول آتی دو کککک دخی اشتیاق و وجدندن متغیر
اولمقلق دیکل اولور و بمعنی دخی ممکن اولور که مطبخک دودی و آنلرک وجد و اشتیاقدن آتی دو کککک کردی
آشوقن شد یعنی قریشمقلق اولدی شوقلندن کاهی اللربن صاحبه رق آقلمن زمینه دو کدیلر و کاه اولدیکه بوزبزه صفة
خانقاهی سموردیلر کان عشاق الالهی فی السماع من فرط الاشتیاق و وجدان الاذواق برقصون و تغیرون ضاربین
اقدامهم علی الارض (منشوی) دیر ایلد صوفی آزار روز کار * زان سبب صوفی بود بسیار خوار * صوفی روز کاردن
حرص و مرادی کبی بولور صوفی اول سبیدن جوق بیی اولور (منشوی) جز مکران صوفی * کز نور حق * سیر خورد
اوفار غشت از تنک دق * مکر اول بر صوفی دکل که حق تعالی نلک نورندن طو نیجه یدی اوصوفی دق باب ایلک و سوال
قیلتی عارندن فارغدر (منشوی) از هزاران اندکی زین صوفیند * باقیان در دوات اوی زیند * نیجه بیکدن آزی
بو صوفیلر قیللندر لر باقیانلک دولتمده دیر بولور یعنی انک حرمتنه مرزوق اولور لر و بین الناس اکادخی تشبه قیللند
و خلق آنلری صوفی * محقق صمغله خوش زند کایک قیلورلر (منشوی) چون سماع آمد زاول تا کران * مطرب آغازید
یک ضرب کران * خربرت و خربرت آغاز کرد * زین حراره جله را انبار کرد * چونکم سماع صوفیان اولندن تا آخر نه
کایدی مطربیلر انلرک برضرب کرانه و اصول یعنی به باشلدی و اول آواز ایله خربرت و خربرت قولنه آغاز ایلوب
بو کره سندن جللی کندوبه انبار و دمساز ایلدی بس سماع محققین خربرتدن خالی و بهیمة نفسانیتک زوالی حمید درو حقیق
انلر که سماعک خربرت معنایی نه دیکدر بیلورلر و مطرب حقیقی اوللرک بو قولنه تحقیقا واقف اولورلر لکن
مقلد اولان صوفی اگر چه انلر تقلیدله بوقولی معاذا * کراولورلر لکن حقیقنه عالم دکلدر بلکه بعد الطلب خرنک
کشد بکنه حقیقه واقف اولد قد نصکره محققینک قولنک معناسنه عارف اولور (منشوی) زین حراره پای کوپان
تاسخر * کف زنان خربرت و خربرت ای بسر * بو حراره و ترانه دن صباحه دکن رقص ایلدیلر کف اورچی
اولد قلمی حالده ای بسر خربرت و خربرت دیو (منشوی) ازره تقلید آن صوفی همین * خربرت آغاز کرد اندر حنین *
اول صوفی دخی تقلید بولندن بو حنین همین بوند و بو حنین معناسنه در بونک اوزرینه اودخی خربرت کلامنه شروع

ایلدی یعنی اول مسافر صوفی بونله تقلید ایدوب بونلر کی خبر رفت دیمکه باشلدی ولیکن بونلر معنا سنک
 حقیقتندن غافل ایدی بوجمله ککر چه شار حار حاره لفظی حای خطی الیه کر میت معنا سنه طوع مشر اما اهل
 طبع بری خزاره خاه مجبه الیه اولوب اواز معنا سنه در دیش زیر ترجمان الیغه ده خیر آواز آب و خزاره چشمه
 آواز در دیش اولیه اولسه بوجمله مولانا حضرت تلمی معنای لازمی مراد اید نمیش دیو یازمیش تأمل اولنه (منثوی)
 چون گذشت آن نوش و جوش وان سماع روز کشت و جله گفتند الوداع چونکم اول جوش و نوش و سماع یکدی
 صباح اولدی جله صوفیلر اول مسافر صوفی به الوداع دیدلر و پراکنده اولدلر (منثوی) خانقه خالی شد و صوفی بماند
 کرد از رخت آن مسافر می فشاند خانقاه صوفیلر خالی اولدی و مسافر صوفی فالدی اول مسافر صوفی اسبابندن
 نوزی سلسکدی تا بولکه کنکه منتهی اوله (منثوی) رخت از جیره برون آورد او * تا بخر برسد آن همراه جو * اول
 مسافر صوفی جیره دن اسبابی طشره کتوردی تا خری اوزره یوکده اول بولدش طلب ایدچی (منثوی) تارسد
 در هر همان اوی شتافت رفت در آخر خود را یافت * اول صوفی ایدوی و بجمله ایلدی تا بولدش لارینه
 ابریه آخره کتدی کندینک خرق بولدی (منثوی) گفت آن خادم بابش برده است * زانکه خردوش آب
 کتر خورده است * کند بسنه ایدی اول خادم خری صوبه ایلتمشدر زیرا که خردون کجه صوبی آرایج مشدر (منثوی)
 خادم آمد گفت صوفی خرنکاست * گفت خادم ریش بین جنکی بختاست * صوفی چونکم خری آخردیه یوقلیوب
 بولیموب خادم صوبه کتوردی توهمنده ایکن خادم کلوب صوفی اکادیدیکه خرقنده در خادم دیدیکه زهی ایله
 صقالتی کور بوسوز بوضاله دوشری پس جنک ایتمک کالقدی ما بینارنده عرف ناسده صقالت کور دیمک تحقیق
 و تفسیه ایتمکدن کایه در پس بونلر جنکی مباحثه شرعیه اوزره اولوب جدال ایلدیلر (منثوی) گفت من خرا
 بوسپرده ام * من ترابر خرمو کل کرده ام * اول صوفی دیدیکه ای خادم بجی شرعه توجیه و بخت شرعی ابراز ایلدین
 خری سکا تسلیم ایلشم بن سنی خرا اوزره موکل ایلشم اولیه اولدیه سکه الیغش شیئی نه صاحبته ویرمک لازم کلور
 (کمال علیه السلام الزعم غارم یعنی الکفیل ضامن) دیمکدر (منثوی) باز پس ده آنچه من دادم بنو * بازده آنچه
 فرستادم بنو * سندن استم اول نسنه بی که بن سکا ویردم کیر ویر اول نسنه بی که سکا کوندر دم یعنی سکا المله ویردیکم
 امانتی کیر ویر کایر که (ان الله باهر کم ان تؤدوا الامانات الی اهلها) فواسخه امانتی اهلنه سبارش ایله (منثوی)
 بحث با توجیه کن بحث مبارک آنچه من بسپردم و آپس سبار * بجی توجیه ایله و شرعه توفیق ایدوب
 سوبه خلاف شرع بخت کتورمه اول نسنه بی که بن سکا تسلیم ایلدم سن آتی کیر و تسلیم ایله (منثوی) گفت بیغمبر که
 دست هر چه برد * بایدش در عاقبت و آپس سپرد * حضرت بیغمبر علیه السلام دیدی سنک الکره نه بی که ایلتمدی
 و هر نه بیکه اخذ ایدی عاقبتنده آتی کیر و تسلیم ایلک کرک کمال علیه السلام الاخذ ضامن والزعم غارم (منثوی)
 ورنه از سر کشتی رانی بدین * نک من و تو خانه قاضی دین * و کمر کشلکدن بوکه راضی دکل ایسل اشته بن و سن دین
 قاضی سنک خانه سنه واردم و دعوا می ایلک اوکنده کوردم (منثوی) گفت من مغلوب بودم صوفیان *
 جله آوردند و بودم بیم جان * خادم صوفی به دیدیکه ای صوفی سن نم آتی بکا امانت ویردک * لکن بن مغلوب و مکره ایدم
 صوفیلر بکا جله کتودیلر بکا جان خونی اولدی یعنی صوفیلر بکا غلبه ایدوب اگر اه ایلدیلر پس بالضروری جانم
 قورقوسندن انله سوبلیه مدم و خری انلردن خلاص ایلیم مدم زیراالت حرله انلر بکا جله ایلدیلر بنسختی جانم
 قورقوسندن دفعه قادر اوله میوب کرها اول خری بندن الدیلر پس مؤمنه ضامن لازم کلز (کمال علیه السلام
 لاشعان علی المؤمن) زیرا تم دید قتلله اختیار فاسد اولور بوقدر برجه مکره ضامن لازم کلز نه کم کتب فقها دن باب
 کراهته بومستله مفلاستوردر فلیطلب فیها (منثوی) تو چکر بندی میان کر بکان * اندر اندازی وجوی
 زان نشان * ای صوفی سن بر چکر بندی ککر به اور تاسنه آترسن و آندن نشان طلب ایلرسن (منثوی) در میان
 صدگر سنه کرده * پیش صدسک کر به بزمی ده * مثلاً بوز آج کسه نک اور تاسنه بر کرده بی آترسن کرده کافک کسر به
 اولور سه اتمک معنا سنه اما کافک شعله دخی اولسه جا ترا اولور بوقدر اوزره بوکرک معنا سنه ویریلور بوز کابلک اوکنه
 بر کر به بزمی ده وضعی آترسن بویتمک معناسی بیت اوله اولان اندر اندازی لفظنک مفهومنده داخل اولور پس
 بوقافه ایلر ضرورت حسبیه آتی بیع ایدوب بدیلر بجم بودر که سکا قور بر ایلدم دیدی (منثوی) گفت کیرم کر
 بوظلم استندند * قاصد خون من مسکن شدند * صوفی دیدی که عدایده م کسندن ظلم الدیلر بن مسکنست
 قائم قصد ایدچی اولدلر (منثوی) توفیانی و نکوبی مر مرا * که خرت رای بر ندای بی نوا * سن بوحاله واقف
 اولوب کلیمه بن و سن دیمه بن که ای فقیر صوفیلر سنک خری ایلتمور لر یعنی آتی صاغقه قصد ایلدیلر (منثوی)

تاخر از هر که بود من و آخرم * ورنه توفیعی کند ایشان زرم * تا خری هر کیمده اوله بن کیر و آلم واکر خری انلردن
 آله من سم انلر بنم التوفی که خرنک بهاسیدر بر توفیع ایدلر (منثوی) صد تدارک بود چون حاضر بند * این زمان
 هر یک با قلیبی شدند * و الحاصل بوز تدارک و ارایدی چونکم صوفیلر حاضر ایدیلر اما بوزمان هر بریسی براقلیبه
 کتدیلر (منثوی) من کرا کیرم کرافاضی برم * این قضا خود از تو آمد بر سرم * بن کبی بولهیم و شمدی کی
 قاضی به ایلتمه بوقضا خود بنم بایتم اوزره سندن کلدی و سن سبب اولدک (منثوی) چون نیایی و نکوبی ای غریب
 پیش آمد اینچنین ظلمی مهیب * نیچون کلیمه سن و دیمه سن ای غریب اوکوکه بونجیلن مهیب بر ظلم کلدی آگاه
 اول و تدارک قبل (منثوی) گفت والله آمدم من بارها * تا ترا واقف کنم زین کارها * خادم صوفی به ایدی والله بن نیچه
 کره کادم تاسنی بواشیلردن آگاه و واقف و خبردار ایدم (منثوی) توهمی گفتی که خرف ای پسر * از همه کوبند کان
 با ذوق تر * لیکن سن غیری صوفیلر کی خبر رفت ای اوغل دیردک جمیع خرف رفت دیجیلردن زیاده ذوقله (منثوی)
 بازمی کشتم که او خود واقفت * زین قضا راضیت مر دعا رفست * کیر و دوزدم بویه دیوکه بو خود
 حسب حاله واقفدر بوقضا دن راضیدر مر دعا رفدر اگر حسب حاله واقف اولمیدی و قضا به رضا ویرمیدی بونلره
 هم زبان اولوب خرف رفت دیرمیدی دیدم بوجهتدن رجوع ایدوب سنی آگاه ایلدم دیدی (منثوی) گفت انرا جله
 می گفتند خوش * مر مرا هم ذوق آمد گفتنش * خرساجی اولان صوفی خادمه ایدی اول خرف رفت سوزنی جله سی
 خوش دیدیلر تحقیقا بکا هم اول سوزی دیمکه ذوق کلدی (منثوی) مر مرا تقلیدشان بر باد داد * که دو صد لعنت
 بر آن تقلید باد * تحقیقا آنلره تقلید ایلک بنی یله ویردیکه اول تقلید اوزره ایکی یوز لعنت اولسون (منثوی) خاصه تقلید
 چنین بی حاصلان * کاب رورار یختند از بر ران * خصوصاً بونجیلن بی حاصللرک تقلیدیکه ناندن اوتری بوز صوفی
 دو کدیلر یعنی تقلید حد ذاتنده مقبول شیء دکلدر علی الخصوص اول بی حاصل اولان باطل صوفیلره تقلید ایلان
 مذمومدر که انلر ناندن اوتری آب ویریلرین دو کدر و حرص و شره لردن اباحت وضلات سمته میل ایدلر بعض
 نسخه ده مصرع ثانی (همچو ابراهیم بکدر زافلان) واقع اولمشدر معنی حضرت ابراهیم کی آفل اوللردن کچ دیمک
 اولور وی حاصل اولان صوفیلر آفل و غارب منزله سنه تنزیل ایلش اولورلر و بعض نسخه ده دخی خشم ابراهیم
 با برافلان واقع اولمشدر بوقدر اوزره معنی آفلر اوزره حضرت ابراهیمک خشمیه دیمک اولور پس کلامده
 اختصار اولوق لازم کاور که آفلر اوزره که مر آندن بی حاصل اولان صوفیلر در ابراهیمک خشمیه خشم ایله
 یعنی حضرت ابراهیم شجومه نظر ایلیموب انلرک افول و غرونی کوردکده (لا احب الا فلین) دیوانلردن اعراض
 ایلدی سندخی اول آفل وی حاصل اولان صوفیلر در اعراض ایله دیمک اولور و خشم اعراض منزله سنه ذکر اولمش
 اولور بونسخه تکلفدن خالی اولدیمغه شفاء ضعیفدر زیرا باخشم ابراهیم بر آفلان تقدیرنده اولور و خشم کن لفظی
 دخی مقدر اولوق لازم کلور و الحاصل تکلفدن خالی اولمز (منثوی) عکس ذوق آن جماعت می زدی * وین دلم زین عکس
 ذوق می شدی * اول جماعتک ذوقنک عکسی بکاوردی و بونم ککو کام اول عکسندن ذوقه منسوب اولدی پس
 حضرت مولانا قصه دن حصه به شروع ایدوب مبتدی اولنله تقلید مر به سننده فالنله نصیحت بیورلر (منثوی)
 عکس چندان باید از باران خوش * که شوی بی عکس از بجز آبکش * لطیف و خوش یاراندن عکس اول قدر کرک که
 عکس زرد یادن صوچکیبی اوله سن یعنی محقق اولان یاران و عاشق صادق اولان اخواندن ای طالب الهی سکا عکس
 و اثر اول قدر کرکدر که ختی عکوس و آتاردن استغنا قبله سن و بجز حقیقتدن بی واسطه یاران آب حیات معافی
 اخذ ایدچی اوله سن و محقق مر به سنی بوله سن دیمک اولور (منثوی) عکس کارل زد توان تقلید دان * چون بیای
 شد شود تحقیق آن * عکس که اول آوردی سن آتی تقلید بیل یعنی ابتدای حالده بعض یارانک اجتماعی واسطه سبله
 و یا خود هم آواز اولوب ذکر الله ایلری و یا خود سماع و صفا قیلری ملا بسنه سبله بر کسه نک قلبنه بر حالت منعکس
 اولسه اول تقلید در کامر و اولمق کرک چونکم اول ذوق بیایی اولدی یعنی مره بعد خری اگر یاران واسطه سبله
 واکر بلا واسطه علی التوالی کلدی اول تحقیق اولور بویکونه کسبیه محقق دینور (منثوی) تانسد تحقیق
 از یاران میر * از صدف مکسل نکشت آن قطره در * مادامکه عکس تحقیق اولیمه یاراندن منقطع اوله صدقندن
 کسله هنوز اول قطره در اولدی یعنی تربیه مر شدند و صحبت یاراندن جدا اوله که هنوز اول سنک درونکنده
 اولان قطره یاران کی اولان ذوقکدر تحقیق اولدی و کمال مر به سن بولدی (منثوی) صاف خواهی چشم و عقل
 و سمع را * بر در آن فوپرد های طمع را * چشمکی و عقلکی و سمعکی صاف اولوق استرک و سمع و بصیر و عقلکده نور
 و صفا بولوق دیرلرک سن طمعک برده لر بی یرت و حرص و از صفاتی ترک ایت (منثوی) زانکه آن تقلید صوفی از طمع *

عقل او برست از نور و لمع زیرا که صوفیه اول طمع جهتن اولان تقلیدی نور و لمعه دن انک عقلنی بغلدی و آتی
حقیقت حاله واقف اولمدهن کور ابدی ولله ذال قال علیه السلام استعیدوا من الطمع فانه یهدی الی الطبع
(مثنوی) طمع لوت و طمع آن ذوق و سماع مانع آمد عقل او را از اطلاع لوت طمع و اول ذوق و سماع طمع اول
صوفیه عقلنه حقیقت حاله اطلاع دن مانع کادی و اول صوفی بونلک حاضره اولان عیشنه طمع قیلد بغندن
عاقبه الامر بوقدر ضرره مبتلا اولدی (مثنوی) کر طمع در آینه برخاستی در نفاق آن آینه چون ماستی باکر
فی المثل آینه اوزره طمع قالقیدی یعنی آینه نک وجودنده طمع اولوب بر شیشه اول سائر طمع کارلر کبی طمع قیلیدی
پس اول آینه نفاقده بر جلین اولوردی یعنی طمعندن حقیقت حالی کوستر میوب طمع کار اولان انسان کبی
متناقض اولوردی (مثنوی) کر تراز ورا طمع بودی بجال راست کی کفی تراز و وصف حال اگر ترازینک ماله طمع
اولیدی ترازوی وصف حالی بجن راست دیردی پس معلوم اولدی که مرآت و ترازینک راستگوی و راست نمای اولمی
طمعدن صاف و پاک اولدیغیچوندر (مثنوی) هر بیکر کفت با قوم از صفا من شخواعم من دیغام از شفا هر بری
کندی قومنه صدق و صفا بونندن دیدی بن سز دن بیغام و رسالتک من دنی استمزم کما قال الله تعالی و یا قوم لا اسئلكم
علیه مالا ان اجری الا علی الله (مثنوی) من دلیم حق شمار امستری داد حق دلایم هر دوسری هر پیغمبر
و هر پیغمبر واری بویه دیر که بن دایلم و حق تعالی سز مشتریدر حق تعالی بکا هر ایکی جانبیک دلا لغنی و بردی یعنی هم
بایع و هم مشتری جانبندن بکا دلالی اجر تن و بردی پس امر معروف و نهی منکر ایلین علمادخی انبیا کبی تبلیغ احکام
ایلمکدن بی غرض اولقی لازمه در که تاحق تعالی دن مزد و جزا بوله (مثنوی) چیست مزد کار من دیدار بار هر کچه
خود بیکر بخشد چل هزار چل هزار او نباشد من دمن بیکر شود شبهه در عدن هر بی که دعوت است قیلشدر
(لا اسئلكم علیه اجر ان اجری الا علی الذی فطرنی) دیمشدر و جناب حق آنلر حقده (اتعوا المرسلین اتعوا من
لا یسئلكم اجرا و هم مهتدون) بیور مشلدر نه کم سلطان انبیا السانندن دعوت بلا اجرت ایلد کارنی تقریر بیور مشلدر
حضرت دیرلر که در بنم کارمک اجرنی بارلر دیدار ایدر اگر چه خود ابوبکر قرق بیک فلوری بنم محبتده بخش ایلر سه ده
نه انک چل هزار دیناری بنم مزد اولمز زبرد عدن که اول لقای الهیدر شبهه بجن مشابه اولور کما قال فی المشکاة روی
ان ابابکر الصدیق اتفق اربعین الف دینار فی حب النبی علیه السلام حتی لم یبق له شیء ولم یخرج من الدار ثلثة ایام لم یلم
بجد ما یستر عورته (مثنوی) بیک حکایت کویمت بشنو بهوش نابدانی که طمع شد بند کوش سکا بر حکایت
دیم آتی هوش و عقله استماع ایلد تا یله سنکه طمع کوشک بندی اولدی (مثنوی) هر کر باشد طمع الصکن شود
با طمع کی چشم و دل روشن شود هر کیمک که طمع اوله الکن اولور کوکل کوزی طمع له بجن روشن اولور الکن
آنکندندر لکنک لسانده اولان ثقلته دیرلر که ترکیه بلتک دید کاریدر که حسن ادابه مالک دکار بوراده حتی ادا
ایلمکدن عبارت اولور تدر بر معنی هر کیمک که طمع اوله انک لسانی کلام حتی ادا ایلمکده قادر اولمز زیر طمع له کوکل
کوزی بجن روشن اولور یعنی روشن اولمز بلکه کور اولوب حقیقت حال نه اید بکن کور من (مثنوی) پیش چشم
او خیال جاه و زر همچنان باشد که موی اندر بصر طمع کارلر کوزی اوکنده منصب و زر خیالی انجلین اولور که
بصرده موی اولور یعنی بصرده موی اولوب رؤیه مانع اولدینی کبی بصیرتده دخی خیال جاه و مال
موی کبی پرده اولوب حقیقت حالی مشاهده قیلدن منع ایلر (مثنوی) جز مکرستی که از حق پر بود هر کچه
بدهی کجها او حرم بود مکر شول بر مستدن غیریکه حقن پراوله یعنی شول مست الهینک مال و زر کوزنده
موی کبی اولمز و منع مشاهده قیلز که اول حب الهیدن پراوله اگر چه کاخرینه لور و برهن او حراوله یعنی خزان
و کوزنه اسیر اولوب خیال مال و جاه دن آزاد اوله (مثنوی) هر که از دیدار برخوردار شد این جهان
در چشم او مر داشت هر کیمکه دیدار الهیدن برخوردار و مستع اولدی انک چشمنده بوجهان مر دار اولدی یعنی
مادامکه بر کسه دیدار الهی و مشاهده بر بایدن برخوردار اولیه بوجهان انک چشم قیلنده مر دار اولمز و اول
کسه حرص و طمعدن نجات بولمز دیمک اولور (مثنوی) لیک آن صوفی زمستی در بود لاجرم در حرص و اشک و بود
لیکن اول صوفی مست شراب الهی اولمدهن دور ایدی اول سیدن حرصده اول صوفی شکور ایدی شکور کجه
کوزن معنسانده در یعنی اول صوفی کجه کورمین کسه کبی انلر مدادی و کندی به اولان ضرر لرلی کورمدی
(مثنوی) صد حکایت بشنو مدهوش حرص در نباید نکته در کوش حرص حرصک مست و مدهوشی اولان
کسه یوز حکایت بشنو در حرص صاحب قولغه بر نکته کلز و اهل حرص نیجه یوز حکایت اینسته انک قولغه
کریم رب متنع اولمز کوش حرص کوش اهل حرص دیمک تقدیرنده در مضایف مقدار اولور نه کو حکایه دن طمعک

و حرصک قباحتی نه مر تبده ایدیکی ظهوره کاور (تعریف کردن منادیان قاضی مقلسی رادر کرد شهر (مثنوی)
بود شخصی مقلسی بی خاتمان مانده در زندان و بندی آمان خاتمانسز زیاده مقلس بر شخص واردی زندانده
و آمانسز بنده و لمشدی (مثنوی) لقمه زندانیان خوردی کزاف بر دل خلق از طمع چون کوه قاف زندانلر
لقمه سنی کزافا یعنی بی سبب و بی واسطه پردی طمعندن خلقک کوکلی اوزره قاف طغنی کبی ایدی یعنی طمعکار
اولد بغندن خلقک قلبنه قاف طغنی کبی ثقل بکشدی (می) زهره فی کس را که لقمه نان خوردی زانکه آن لقمه ربا
کاوش بردی کسه نک زهره و قدرنی یوق ایدی که بر لقمه انک یه زرا که اولقمه نک اوجنی قیاردی کاوا و ج معنسانده در
(مثنوی) هر که دور از دعوت رحمان بود او کدرا چشمت اگر سلطان بود هر کیم حضرت خدائک دعوت
وضیافتندن دور و بی نصیب اوله اول کسه کدرا چشمتد فرضا کر سلطان اوله یعنی حرص و طمعدن نجات بولمز و فقر
و احتیاجدن خلاص اولمز هر شول کسه که فیض الهیدن دور و کنز لا یعنی دن مہجور اوله (مثنوی) او مر و ت را
نهاده زیر پا کشته زندان دوزخی زان نان ربا اول مقلس مری آبی آتیه قومش ایدی زندان اول نان
قایچیدن اهل زندان بردوز و لمشدی (مثنوی) کر کر بری بر امید راحتی زان طرف هم یشت اید آتی هیچ کنی
بی ددوی دام نیست جز بخت و تکیه حق آرام نیست کر بوزندان دنیا ایچره راحت امید ایدی اوزره بر طرفه قاجشک
اول طرفدن هم سنک اوککه بر آفت کاور بود دنیا ده دسز و دامنسز هیچ بر بوجی یوقدر محصل خلوت کاه حقن غیری
برده آرام یوقدر (مثنوی) کنیز زندان جهان نا کر بر نیست بی با من دوی دق الحصری ناچار و بی زینهار اولان
جهان زندانلرک هر بوجنی اجرت قدس سز و زندان ضرر یسز دکار دق او و مغه دیرلر حصیر حبسخانه به دیرلر کما قال
الله تعالی و جعلنا جهنم للکافرین حصیرا ای محبسا پس (الدیناسجن المؤمن) فوا سجنه بوزندان جهانده مؤمن
هر قنغی کوشیده کتسه و هر نه نوشیه میمل آتیه البته انده دق زندانی بولور و زخم جهانده مبتلا اولور زیرا بوجهان
نا کر بر بوجنی ضرب الحصر سز دکار نه کم بیورلر (مثنوی) والله ارسوراخ موشی در روی مبتلای کرب
چنکالی شوی یعنی والله الهلک ذات وصفات جلیله سنه قسدر هیچ شک یوقدر ککه کرموش داسکنه
و کار اینته دخی کیتسک بر کربه پنجه لونک زخنه مبتلا اولور سن نه کم حضرت رسولک بوحیدلری دخی بومعنائی
مؤید اولور طبرانی اوسطده و بیقی شعب ایمانده بوحیدتی انس حضرت تزلندن روایت ایدرلر کما قال علیه السلام
لو کان المؤمن فی حجر ضرب لقیض الله له من بؤذیه و انسائی نه انس حضرت تزلندن روایت ایدوب بر اخر وجه اوزره
روایت ایدرلر که بیور مشلر (لو کان المؤمن علی قصبة فی البحر لقیض له من بؤذیه (مثنوی) آدمی رافر بی
هست از خیال کر خیالانش بود صاحب جمال آدمینک فربه لکی خیالندرا کراول آدمینک خیاللری
جمال صاحبی اوله (مثنوی) و رخیالانش نماید ناخوشی می کدازد همچوموم از آتشی واکر آدمینک خیاللری
ناخوشلق کوستره شمع زیاده آتشدن ایدی کبی اول کسه ارب و الحاصل بر کسه نک قلبنده اولان خیال اگر
لطیف و جلیل ایسه انک جسمنه قوت و لطافت و بر رخی قلبنده اولان خیالک لطافتی بشره سنده ظاهر اولور
و بر کسه نک قلبنده اولان خیال اگر ناخوش و مولم ایسه آتی غم و المده ایدر و جسمنه درونک اضطرابی تأثیر ایدر
(مثنوی) در میان مار و کژدم کزاف با خیالات خوشان دارد خدا مار و عقرب ایچنده کسنی خدای تعالی
خوشلرک خیالاتیه طوته یعنی حق قنده خوش و لطیف اولان شیشلرک خیالاتیه عقارب و حیات ماینده حق
تعالی سنک قلبکی خوش ایلیه (مثنوی) مار و کژدم مر ترامونس بود کان خیالات کیمیای مس بود مار و عقرب
سکاموش و حافظ اولور کم اوسنک خیالک مسک کیمیای اولور یعنی حقیر و قبیح اولان شیشلری اول خیالک عالی و جلیل
قیلور (مثنوی) صبر شیرین از خیال خوش شدست کان خیالات فرج پیش آمدست صبر که نفسنده تلخدر
خیال خوشدن شیرین اولمشدر زیرا که اول فرج خیالاتی کا کلمشدر یعنی صبر که فی حد ذاته بر آجی نفسنده در لکن
خیال خوشدن شیرین اولور اول جهتنکه غمدن قور تلقی و منفرج اولقی خیالاتی ایلر و کلمشدر پس غمدن خلاص
اولقی خیالاتیه صابر صبر ایلمی شیرین اولور پیش باء عربیله اولوب معنی بویه اولسه دخی جائز در صبر خیال خوشدن
شیرین اولمشدر زیرا که اول غمدن خلاص اولقی خیالاتی زیاده و غالب کلمشدر دیمک اولور بعض نسخه ده (کان خیالاتش
فرج بخش آمدست) واقع اولمشدر معنی زیرا که انک اول خیالاتی فرج بغشلی کلمشدر دیمک اولور بعض نسخه ده
فرج بر نه فرج واقع اولمشدر (مثنوی) آن فرج ایدر ایمان در ضمیر ضعف ایمان نا امید و زحیر ضعیفده خاطر اول
فرج ایمانندن کلور ایمانک ضعیف نا امیدک و زحیر در یعنی زندان دنیا ده ایمانی قوی اولان مؤمن بر بلا و غمه مبتلا
اولسه حق تعالی اول بلا و غم مقابله سنده دنیا ده و آخرنده نیجه نعمت و سعادت و بره جکنه و عسرک شمنده ایدی

بسر حاصل اوله جفته ایمان وایقانی واردر پس قوت ایمان آفته فرج و فرجی مستلزم اولور و لکن ضعف ایمان یاس قنوطی و یورلد آخر یلری اقتضا قیلور زیر ایمان ضعیف اولان کسه نك باشنه برلا کسه انك دنیاده و آخرتده اولان حسن جزائی بیلز (و بشر الصابرين الذين اذا اصابهم مصيبة) آیتده اولان بشارتدن اگاه اولمز (انما یوفی الصابرون اجرهم بغير حساب) آیتده اولان اجر بی حسابی دخی اقرار قیلز پس ایمانک ضعیفی اکانا امیدلک و درددرون ایران ایلر (مثنوی) صبر از ایمان بیاید سرگاه * حث لا صبر فلا ایمان له * گفت پیغمبر خدای ایمان نداد * هر کرا صبری نباشد در نهاد * صبر ایمانندن سرگاه بولور سرگاه باش تاجی دیمکدر یعنی صبر ایمانندن باش تاجی بولور و ایمان صبره فی المثل تاج سرگی اولور شول برده که صبر یوقدر پس انکچون ایمان یوقدر (ولهذا قال علیه السلام الصبر رأس الايمان وقال فی حدیث آخر الصبر نصف الايمان) حضرت پیغمبر علیه السلام دیدی حق تعالی اوکسیه ایمان و برمدی هر شول کسه نك که نهاد و قلبنده بر صبر اولیه (کافال علیه السلام من لا صبر له فلا ایمان له) (مثنوی) آن یکی در چشم تو باشد چو مار * هم وی اندر چشم آن دیگر ننگار * بویست صبرک بعض کسیه جیل و ملج و بعض کسیه کوریه و قیج کدیکنه مثال موقعنده واقع اولمشدر کان یوررلا کرسن دیرسک که صبر اکر ناسک کوزنه خار و مار کی زشت کلمشدر پس نوجهله صبر بومر ته احسن و الطف اولمشدر مثال ایدوب جواب بیوررلر نع صبر اهل نفسه کوره مار و لکن اهل حقه کوره لطیف و نیکار درملا اول برکسه سنک چشمنده مار کی اولور یعنی برکسی سو مسک اول کسه سکامار کی کورینور هم اول کسه اول برغیری کسه نك کوزنده نیکار و خوب کردار کورندی بوجب دکلدر که شخص واحد بر نه زشت و بر نه یار نیکو اوله (مثنوی) زانکه در چشمت خیال کفر اوست * وان خیال مؤمنی در چشم دوست * زیرا سنک چشمکده اول مار و قیج کورن کسه نك کفر و قباحی خیالی واردر و اول دوستک چشمکده اول مؤمنک خیالی واردر عزیزلر دن بر نه ایدیلرسن مالی سور میسن دیدیکه لادیدیلر نیچون دیدیکه (المال حیه) حدیثک فواستجبه مال بنم قتمده ماردر و بر آخر عزیزلر دن مالی سور میسن دیدی نع دیدیلر نوجهله دیدی حضرت نی (نم المال الصالح للرجل الصالح) بیورده شلدر مال صالح بنم محبوبم در دیدی پس مالک اول کسیه ضرر و مار کی اولدیغی جالبه بقوب بغض ایلدی و بوالصالح مالک یار صالح کی اولدیغی جالبه بقوب محبت قیلدی حضرت شیخ فتوحاتده باب مراقبه ده دنیای آخرت اوزره بر قاج و جهله ترجیح ایشدرالد نیاهی ام رقوب بیورمشدر اولادنی غایتله کوزدچی و بسایچی و تریه ایدچی دیمشدر لکن بو خلقا کثری ام رقوبلر نك حقی بیلیوب ا کاعاق اولورلر و انک حقنده عیب و مذمت قیلور لر حال بوکه (حضرت نی علیه السلام الجنة تحت اقدام الامهات) بیورمشدر پس دینا دخی انسانک ای کیدر دیمشدر نظرایله بودینا انک ناسک قتنده مذموم ایکن شیخ حضرت تری نه جالبه نظر ایلشدر (مثنوی) کا ندرین نك شخص هر دو فعل هست * کاه ماهی باشد او کاه شست * زیرا بو بر شخصده هر ایکی فعل واردر انک نفسی کفران اوزره و روحی ایمان و عرفان اوزره اولمق ممکندر بو تقدیر ججه اول کسه کاه ماهی اولور غلبه روحانیت زمانده و کاه شست اولور غلبه نفسانیت جهته شست بونده اولته معناسنه در (مثنوی) نیم اومون بودنیش کبریم نیم اوحرس آوری نیش صبریم * انک بر نفسی مؤمن انک بر نفسی کبردر انک بر نفسی حرص اولک انک بر نفسی صبردر پس شخص واحد نیمی مؤمن و نیمی کافر اولمق بو حیثیتدن اولور و نفسی حرص آور و نفسی صبر قیلدی بوجهتدن رو بولور نه کم بوابت کریمه دخی بومعنایه دلالت قیلور که نظمه کتوروب استشهد بیوررلر (مثنوی) گفت بردانم فتمم مؤمن * باز منکم کافر و کبر کهن * سنک بردانک گفتید فتمم مؤمن کبر و منکم کافر که کبر کهن در سورة تغابنده جناب حق بیوررلر که (هو الذی خلقکم فتمم کافر و منکم مؤمن) یعنی اول الله در که ای انسان سزای خلقی و ایجاد ایلدی عدمدن پس سزدن بعضیکز اللهک خلق ایلدیکنه کافر و بعضیکز انک خالقیتنه مؤمن و مقرر در بونقدیر ججه کم خطابی جنس انسانه اولوب اندن بعضیسی مؤمن بعضیسی کافر اولدیغی مشعر اولوب و بومحله مناسب اولان بود کادر بلکه بومحله مناسب اولان کافر و مؤمن شخص واحد اولمقدر و بومعناهی مؤید اولان تفسیر زجاجک تفسیریدر (کافال الزجاج معناه فتمم کافر فی السر مؤمن فی العلانیة کالمنافقین و منکم مؤمن فی السر کافر فی العلانیة کما عارفیل انما رالا ایمان وعن الضمک مناسب الیهذا محل فتمم کافر بالله مؤمن بالکواکب و منکم مؤمن بالله کافر بالاصنام کذا فی مجمع البیان) پس بو بیتده گفت بردانه مضاف اولمقده جائز تر نه کم اول تقدیر اوزره معنی ویرلدی و دخی سنک بردانک فتمم کافر دیدی دیمک دخی جائز و کبر کهن کافر لفظنک صفتی اولور یعنی اوله کافر که کبر کهن در دیمک اولور (مثنوی) همچو کای نیمه چشم سیاه * نیمه دیگر سیمیدی همچو ماه * مثلاً بر کای انک صولنک بالتمام نصی سیاه اوله نصف آخریکه مرادندن صاغ جانبدر ماه کی زیاده سیمید اوله سیاه

باشد و همچو ماه باشد تقدیرنده اولور (مثنوی) هر که این نیمه سیمید در کند * هر که آن نیمه سیمید کد کند * هر یککه بوسیه نیمه بی کوره در دایله هر یکم اول نصف آخری کوره که مرادندن بیاض اولان جانبدر احتیاج عرض ایلر یعنی انک خریداری اولمشنه طالب اولور بوندن مقصود انسانک نفسانیتی و بشریتی جالبه نظر ایلر اندن نفرت ایلر کارل سیاه جانبی کوروب رد ایلر نکه کی و انسانک روحانیت و عقل و خصال حیده سی جالبه نظر ایلر انک طالب و محتاج اولور نه کم کارل سیمید جانبی کوروب خریدار اولمشنه محتاج اولان کسه کی دیمک اولور کد کند بونده عرض احتیاج کند و محتاج شود معناسنه استعمال اولنور (مثنوی) یوسف اندر چشم اخوان چون ستور * هم وی اندر چشم یعقوبی چو حور * مثال آخر حضرت یوسف علیه السلام بو حسن و اطافله قنداشلر نك کوزنده حیوان کی ایدی هم اول یوسف یعقوب حضرت تری نك کوزنه حور کی ایدی زیرافین الرضاعن کل عیب کدیله فواستجبه حضرت یعقوب حضرت یوسفه عین محبتله نظر ایلردی * و لکن عین السخط تبدی المساویا * مقتضاستجبه اخوان یوسف حضرت یوسفه عین بغض و عداوتله بقدردی بواجلندن انره مغبوض و حضرت یعقوبه محبوب اولمشدی (مثنوی) از خیال بد مر اور ازشت دید * چشم فرع و چشم اصلی نابید * چشم ظاهر سایه آن چشم دان * هر چه آن بیند بکرداین بدن * خیال بددن اول یوسف اولان خوبی زشت و قیج کوردی چشم فرع و چشم اصلی نابیددر اصلده اولان بانسبت ایچوندر زشت دیدک فاعلی چشم فرعدر و چشم اصلی مبتدا و نابید خبر دراست تقدیریه و حال معناسی دخی مفهوم اولور یعنی خیال بددن فی زشت کوردی چشم فرع شول حالده که چشم اصلی و حقیقی نابیددر دیمک اولور سن چشم ظاهری اول چشم اصلی و حقیقی نك سایه و فرعی بیل هر نه بی که اول چشم حقیقی کوره بوجشم ظاهر ا کادونروانک کوردیکنه مقرومعترف اولور و کندی کوردیکندن رجوع قیلور مثلاً برنی حقیقته خوبدر و چشم حقیقت بین آنی خوب کورر لکن چشم ظاهری خیال بد واسطه سیمیه و اغراض نفسانی و سیمیه سیمیه و قیج کورر چونکم اول غرض اولان بد خیال زائل اوله چشم ظاهر چشم اصلینک کوردیکنه دوز و کاراضی اولور دیمک اولور (مثنوی) تو مکانی اصل تو درلا مکان * این دکان بر بند و بکشا آن دکان * شش جهت مکرر بر زرار جهات * شش درست و شش دره ماتست مات * ای سالک راه حقیقت سن مکانه منسوب سن اصلک سنک لامکانده در بومکانده اولان دکان حواسکی بغله و اول لامکانده اولان دکان روحانی و حقایقی بی فتح ایلشش جهاته قیج زرارشش جهاته شش دره واردر و شش دره ماتدر مات یعنی شش حواس ماتدر مات دره ایکی جانبی یوکسک و اوزره سی چقور و انش اولان بره دیرلر بوراده شش حواسدن استعاره در که بش حواس ظاهره و بری دخی حس مشترک که کاه حواس ظاهره دن و کاه حواس باطنیه دن طورلر بوحواس سسته جهات سسته ایچره عاقبت مات و مستهلکدر دیمک اولور شعی مرحوم نربازلر لعبنده نه کم ششدر نك رجودی زمانی ماتدن خلاص میسر دکلدر همچنان ششدره مشابه سنده اولان شش جهاتندن خلاص میسر اولمز دیمشدر لکن نربازلر لعبنده و انلر اصطلاحنده ششدره لفظی اولدیغی اهل نردک معلوم ایلدر اکر انلر ماییننده بو گونه اصطلاح اولیدی بودخی وجهه دن خالی اولمزدی (الله اعلم) انلر ماییننده شش خانه پراولده قده مات اولای ابراث ایلدیوب ششدره شش خانه اولقده ن عبارت اولور سه معنی برنده اولور و الافلا (شکایت کردن اهل زندان پیش وکیل قاضی از دست آن مفلس) (مثنوی) با وکیل قاضی ادرالک مند * اهل زندان در شکایت آمدند * ادرالک مند اولان قاضینک وکیلنه یعنی نایینه زندان خلقی شکایت کادیلر ادرالک مند قاضینک صفتی اولمقده جائزدر وکیلک صفتی اولسه دخی جائزدر یعنی قاضینک ادرالک مند اولان وکیلنه اهل زندان شکایت ایلدیلر دیمک اولور (مثنوی) که سلام مابقاضی بر کنون * باز کوازارمازین مردون * بویله دیدیلر که برم سلامی شمدی قاضی به ایلت بودون و خیسس مفلسدن برم آزار میز و رنجیده خاطر اولدیغمزی ا کایروسویه (مثنوی) که درین زندان بماندا و مستمر * یاوه تاز و طبل خوارست و مضر * که اول مفلس بوزندانده مستمر و ایدی قالدی اول مفلس یاوه تاز و طبله خوار و مضر در یعنی بی ادبانه چاپچی و بیوهره حرکت ایدچی و چوق بیجی و ضرر ویرنجیدر (مثنوی) چون مکس حاضر شود در هر طعمام * از وفاحت بی صلاوی سلام * هر طعمامه مکس کی حاضر اولور ادبسنر و حیا سنر لغندن دعوت سنر و سلام سنر (مثنوی) پیش او هیچست لوت شصت کس * کر کند خود را اگر کویش بس * انک قتمده التمش کسه نك لوقی هیچدر ا کرا کابندر بتزیدک دیه سنر کندیسنی صاغرایلر (مثنوی) مر دزدان را نباید لقمه * و بر صد حیل کشاید طعمه * زندانک مر دنه بر لقمه کلز واکرا دل زندان یوز حیل ایل بر طعمای اچه یعنی اهل زندانه بر صاحب خیردن بر لقمه کلز واکرا کاورسه و اهل زندان اول طعمای ککشاده قیلوب اکل و بلعه شروع قیلور سه جواب بویته مر هوندر (مثنوی)

در زمان پیش ایدان دوزخ کلو* جتس این که خدا گفتا کلو* فوری اول دوزخ بوغاز لوایلر کاورانک جتی بوکه
 خدای تعالی کوا دیدی یعنی اگر کادیسک که بوغاز که صبرایله وی ادبک ایدوب خلقت طعمانی یه آنک جتی بودر که
 حق تعالی کلامنده کلو او اشر بوا یوردی اللهک امر نه امتثال ایلک لازم وواجبدر برنسنه نک حقنده که امر الهی
 وارد اوله سزاندن بنی نیچون نهی ایدرسز دیرایش بوکه مانند اهل صورت صوفیلردن بری مکر اکل وشر به حریص
 امیش واکثر کسه نک سفره سنه حاضر اولور امیش برکون بریسی اکادیش هی مسلمان صوفی اولنله لایق اولان
 بسیار خوار اولوب اکل وشریدن برهیز ایلک لازمدر اول دخی بواجب کریمه یی جت ابراز ایلوب دیش که حق
 تعالی کلام مجیدنده کلو او اشر بوا یورمشدر اللهک امر نه بکا امتثال ایلک لازمدر دیش پس اول کسه صوفی
 بسیار خواره دیش که آیتک آخری دخی او قو و آنک معناسنی فهم ایله صوفی دیش که بن مکه حافظی دکلم
 بنم حفظمده اولان انجق بو قدر دروار آخری سن اوقیو کت (منشوی) زبجین خط سه ساله دادداد * ظل
 مولانا ایدیا ینده باد * بونک کبی اوج یللی قطردن دادوداد یعنی اهل زندان ایدیلر بواج یللی قط کبی آج کوزلو
 طومردن دادوداد بعض نسخه ده نومصرع حسبته لله زجورش دادداد واقع اولمشدر معنی آنک چورندن اللهک
 بواجی ورضاسیچون دادوداد بری آدن خلاص قیلسون مولانا نک سایه سی ابدی یابنده اولسون یعنی عمری اوزون
 اولوب آنک خلق اوزره سایه حاجتی نیچه مدت فالسون (منشوی) باز زندان تارودان کاورمیش * یا وظیفه کن زوقی
 لقمه ایش * بوصوصغری باز زندان تا کیده یاخود بروقدن اکابر لقمه وظیفه ایله تا آتی سیوب غیرینک طعمانه
 حرصی ترلایده (منشوی) ای زوق خوش هم ذکر و هم اناث * دادده المستغاث المستغاث * ای سندن هم ذکر
 و هم اناث خوش حالدر یعنی ارککلر ویشیلر مرغه البالدرداد ایل المدد المدد یعنی عدالت قیل که سندن غوث ومدد
 طلب اولمشدر دیدیلر (منشوی) سوری قاضی شد وکیل بانک * کفت یا قاضی شکایت یلک * بانک اولان وکیل
 یعنی لطیف و ملیح اولان وکیل قاضی جابنه کندی اهل زندان شکایتی قاضی به برتر قریب ایدی (منشوی)
 خواند اورا قاضی از زندان به پیش * پس تفحص کرد از اعیان خویش * قاضی زندان اول مفلسی حضور نه دعوت
 ایدی پس قاضی کن دینک اعیان وندماسندن اول مفلسک حالتی تفتیش و تفحص ایلدی (منشوی) گشت
 ثابت پیش قاضی ان همه * که نمودند از شکایت آن رمة * قاضینک حضور نه اول جمیع سوزر ثابت اولدیکه
 شکایتدن اول جماعت کوستر دیر یعنی اول زندانده اولان کروه مفلس حقنده دیدیلر سه جله سی اعیان و اشرافک
 شهادت لایق شوت بولدی (منشوی) کفت قاضی خیز ازین زندان برو * سوی خانه مرده یلک خویش شو * قاضی اول
 مفلسه ایدی قالی بوزنداندن کت کند واره قاله جق اول جابنه اول (منشوی) کفت خان ومان من احسان تست
 همچو کافر جنم زندان تست * مفلس قاضی به ایدی بنم خان ومان سنک احسانکدر یعنی بنم خان ومان بوقدر که اول
 جابنه کیرم واکالجه ایدیم مکر سنک لطف و احسانک که اول بکا خان ومان منزله سنده در کفر کبی بنم جنم
 سنک زندانکدر یعنی زندان دنیا کفره به نیچه جنت کبی ایسه بنم دخی جنم زندان دیدی (منشوی) کر زندانم برانی
 توبه رد * خود مجرم من زدر ویشی وکد * اگر سن بنی زندان رد وطر د ایلکله سورده سن بن خود تقصیر و فقیر لقدن
 وسؤال ودر بوزدن اولورم و آجل قدن هلال اولورم دیدی (منشوی) همچو ایلایی کبی کفت ای سلام * رب انظری
 الی یوم القیام * بومفلس زندانده قرار ایلکی طلب ایلدی شول برابلس کیسه دیدی ای دوسلام سلامدن مراد حق
 تعالی در کد سلام آنک احباء حسنا سندن در بوراده مضاف مقدر اولوب ای دوسلام دیکده جائزدر و مضاف مقدر
 اولوب (رجل عدل) قیلندن مبالغه ایچون ای عین سلام دیک دخی جائز اولور یعنی ایللس لعین حق تعالی
 حضر ترلایده دیدی ای دوسلام ای بنم ریم بکا ویرمه ل قیامته دل نه کم سورة اعرافک اولنله قریب حق
 تعالی آنک بوقصه سندن خبر وروب یوردر (قال انظری الی یوم یعثون قال آنک من المنظرین) انظری امهانی
 معناسنه منظرین مهملین معناسنه در سورة بجرک اواسطه و سورة صادق اواخره قریب یوردر (قال فانظری
 الی یوم یعثون قال آنک من المنظرین الی یوم الوقت المعلوم) منشوی) کادرین زندان دینا من خوشم * تا کدشمن
 زانک کارای کشم * ایللس ایدی زیر اودنه از زندانده بن خوشم تا کدشمنک فرزندلری دلیم یعنی اولاد آدمی
 اغوا و اضلال ایلکله هلال ایلیم (منشوی) هر که در اوقوت ایمانی بود * وزیرای زاده نانی بود * هر شول کسه نک که
 ایمانه منسوب قوی اوله بول آرزو غندن اوزری برانی اوله یعنی طریق حقه کدکدن اوزری علم و عملدن برغدا ی
 جانی اوله (منشوی) می ستانم که بکمر و که بریو * تا بر آرد ازیشانی غریو * که مکرله و که حیلله ایلک تا کم پیشیا نقلرندن
 غریو کتوره برین ایلک قوت ایمانی و نانی جانی که مکرله و که حیلله ایلک تا کم بوندر پیشیا

اولمزدن وندامت قیللرندن فریاد و غریو ایلله لردیمک اولور (منشوی) که بد رویشی کتم تهدیدشان * که بزلف وخال
 بندم دیدشان * که فقر وفاقه ایلله بونلری تهدید و تحویف ایلیم نه کم حق تعالی آنک حالندن کلام مجیدنده (الشیطان
 بعدکم الفقر و بامرکم بالفحشاء) دیو حکایه یوردی ککاهی محبوبلرک زاف و خالی ایلله ایلک چشمی بغلیم
 (منشوی) قوت ایمانی درین زندان کست * و آنکه هست از قصد این سیک درخت * ایمانه منسوب اولان قوت
 بوزندان دیناده آ زدر واولکه وارد بونک سوه قصدندن درخدر درخیم بونده اضطراب و زلزله معناسنه اولور
 یعنی شول کسه لک که وجودنده بقیه ایمان موجوددر ایلر شیطانک مکر وفسادندن اضطراب و زخته دررلر
 دیمک اولور (منشوی) از غار و صوم و صد بیچارگی * قوت ذوق اید بر دیکارگی * نمازدن و صومدن و نیچه بوز
 بیچاره لکدن ذوق قوی و شوق غدا سی کاور براوغوردن اول عدوانی ایلتور یعنی صوم و صلات و حج و زکات
 و نیچه بوزیک عباداتدن برنده مطیعه که قوت روحانی و قوت ایمانی حاصل اولور اول لعین آنی مکر و اغوا ایلله برده
 ازله قیلور (می) استعید الله من شیطان * قد هلسک آه من طغیان * بن الله صغورم اللهک شیطانندن شیطانده
 اولان ضمیر لفظه اللهه راجعدر و شیطانک ضمیر اضافتی حضرت حق آنی خالق اولدیغی و اول اللهک مخلوق اولدیغی
 ملا بسه ایلدر تحقیق ایلر هلال اولدق آه اول شیطانک طغیانندن که نیچه کسه لری مکر و اغوا ایلله طریق حقندن
 چیقرو ب هلال ایلشدر (منشوی) یلک سکست و در هزاران میرود * هر که دروی رفت او اومیشود * حقیقتده برکلب
 در نیچه یلک کسنه به کیدر هر کسبه که کندی او شیطان او کسه اولور یعنی شیطان فی الحقیقه بر سکدر که
 اول حضرت آدم له مقابله ایلوب انا خیر منه دیندر سائر شیطاین بونک فروغی و مدشعبانی کیدر که بونلر شیطان
 عتیقه نسبت ایلش بشی حکمنده در بواجلندن یلک سکست یوردیلر پس اول شیطان بر سکدر که هزاران کسه نک
 وجودنده سربان ایلر هر کسه نک که وجودنه کیده اول شیطان آنک نفسی کبی اولور و آنک عروقه نه مجراسنده
 جریان قیلور (کما قال علیه السلام الشیطان یجری من ابن آدم مجری الدم فضیقه و اجراء بالجوع والعطش) مثلاً
 برکسه نک باطننه داخل و قلبی قتنده جائم اولوب اکالقاء خواطر و افکار ایلدکده تمیزی اولمین کسه اول خواطر
 و افکاری کندی نک خاطر لری و فکر لری زعم ایلر حال بوکه اوباطننه داخل اولان شیطانک مکر لرننددر
 (منشوی) هر که سرت کرد میدان کوروست * دیو پنهان کشته اندر زیر پوست * هر شول کسه کسنی طاعت
 حقندن سر دایلدی یل که اول شیطان اندر واول کسه انسان صورتنده شیطاندر آنک پوستی آتنده و صورتی
 ایچنده شیطان پنهان اولمشدر انسان که شیطان آنک پوستی آتنده و صورتی انسان شیطانی جن شیطانندن اغوا
 و اضلال ایلدکده زیاده مؤثردر پس بونلر دن اجتناب لازم در (منشوی) چون یابد صورت ایدر خیال *
 تا کشاند آن خیالت در و بال * چونکه صورت بولیه خیاله کاور تاسنی خیال و فکر جانبدن و باله چکه
 یعنی شیطان انسان شکنده کندی به مستعد بر ایللس سیرت کسه بی استر که سن آنک سوزنه و قولنه اعتماد ایلله سن
 اگر بونک کسه بی بولور سه سنی آنک صورتندن کوب اضلال ایلر و اگر بولیه برکسه بوله مر سه و آنک صورتنه داخل
 اوله مر سه خیاله کوب تا کم سنی او خیال جهندن و بال و عصیان چکه یعنی بعض نسخه ده نیاید برینه نیاید واقع
 اولمشدر بوقدر اوزره معنی چونکم صورتنه کلیه خیاله کاور دیمک اولور (منشوی) که خیال فرجه و کاهی دکان *
 که خیال علم و کاهی خاتمان * که خیال تفرجه و کاه خیال دکانه علم خیالنه و کاهی خاتمان خیالنه چکه بویت
 بیت اولده اولان تا کشاند لفظنک مفهومده داخل اولور بواجلندن کشاند لفظی بویته دخی مقدر اولوب معنی
 بویه ویرلدی (منشوی) هان بکولا حولها اندر زمان * از زبان تنهانه بلکه از عین جان * که اول لا حول ویرسویه
 هر زمانده یالک زباندن دکل بلکه عین جاندن دی لا حول و لا قوه نک معناسی عن قریب مرور ایلدی و بولا حول
 و لا قوه دن مراد حول و قوی اللهه اسناد ایلکدر بوا یسه عین توحیددر پس کله توحید که لا حول و لا قوه الا بالله
 و یاخود لا اله الا الله در شمشیر شیطان کیدر که برکسه لا حول و لا قوه کله سنه مشغول اولسه و یاخود کله توحیده
 اشتغال قیلسه تیغ لایله شیطانی قتل ایلر اکن اتفاق مشایخ بونک اوزر نه در که مجر دلفظک شیطانک وجودنه
 تأثیری بوقدر بلکه بونی دین عین جاندن دیمک لازمدر که حتی شیطانی قتل ایلله و عین جاندن دیمه نک معناسی جان
 توحید خدایه مظهر اولق کرک و سر لا حول و لا قوه بی بولق کرک تالفظ جاند اولان معنایه دلالت قیلله و کله لا حول
 و لا قوه جاند اولان معناده ظهوره کادیمک اولور (تمه قصه مفلس) منشوی) کفت قاضی مفلسی را انا * کفت
 اینک اهل زندانت کوا * قاضی اول مفلسه ایدی مفلسکی کیر و کوستر مفلس قاضی به ایدی اشته سکا اهل زندان
 شاهددر (منشوی) کفت ایشان ستم باشند چون * می کریر نداز قوی ککر بند خون * قاضی مفلسه ایدی

برتر کرد گفتش منزل دورست و در بر بنشستی اشتر مرا از بکاه * جورها کردم کم از اخراج کاه * چونکم مفلس اخشام
وقتی کردل اشتزدن آشفه کادی کردم فلسه دید بکه بنم منزل دور و قتم کجید در دوه نك اوزر نه اوتر دل و را کب اولدك
قوشلق و قتمدن بری اوله اولد بسه اریه بی قوم و ارتقی قوم ا کسك اولسون و بر دیک محلمده بولدر لر و بو معنادن
کایه اولور ویده معناسی قریه کلامدن منقهم اولور بوهم وجهدر آریه بی ترک ایلدم صمان بهاسندن کم ابله یعنی
اربه نك بهاسندن فراغت ایلدم باری صمان بهاسنی و بر اخراج بونده بهامعنا سینه اولور خرجك جمعیدر خرج و خراج
اجرت معناسنه در جی اخراج و اخراج کاورا کرچه کردل دوه سنی عوانلر کرها و جبر املشردی مکر مفلسك اشتر
اوزره ر کوی وقتنده کرد بیچاره مفلسدن اجرت و کرا آکرم دیو فریاد و فغانی ترک ایدوب و مز و اجرت امیدوی ایل
یا نچید یله کیدوب و حبك الشی و عمی و بصم مقتضاسنجه مز و اجرت و کرایه کال حب و طمعندن مفلس دینك
معناسنی فهم ایتمیوب و مفلسدن نه منفعت حاصل اولور دیو ترک جانبیه کیمیوب حین نزولده مفلسدن اجرت و منفعت
طلبنه باشلدی پس مفلس دخی آنی سنك طعن و ملامت ایل طاشلدی ته کم بوکه مانده حقوق کسه مرایی و مدعی
اولنردن تقوی و دیانت و شیطان غویدن منفعت و هدایت طلب قیلور عاقبت کرد کبی بوا ملدن محروم فالور (مثنوی)
گفت تا اکنون چه می کردیم پس * هوش تو کونیست اندر خانه کس * مفلس کرده ایتدی شمیدیه دل بر نمجده محله و کوی
پس سنك هوشك قتی اوده کسه یوقی یعنی اول مفلس کرده دیدی صباح زمانه شدن شمیدیه دل بر نمجده محله و کوی
بکوی نه طولور و بری نیچون کرد لر بر بار میسن پس سنك عقلك قنده در خانه دلده کسه یوقیدر تا کم بوقدر
مناد یلرک سوزنی فهم ایل (مثنوی) طبل افلاسم بیخ سابعه * رفت و نونذیده بد واقعه * بنم افلاسم طبلی یذبحی
چرخه کندی سن ایشتمز سن بدواقعه در یعنی بنم فقر و افلاسمک صیت و صداسی قلك سابعه کندی سن ایشتمز میسن
بونه قبیح واقعه در و نه عجب حاده در سن بدواقعه بی ایشتمد کی دیک دخی و جهدر سن ایشتمشسن دیک دخی و جهدر
(مثنوی) گوش تو پروده است از طمع خام * پس طمع کرمی کند کورای غلام * سنك قولاغ غلام طمعندن
پراولشدر پس طمع انسانی ای غلام صاغر و کورایلر (مثنوی) تا کلوخ و سنك بشنید این بیان * مفلسست
و مفلسست این قلیبان * بویانی حتی کلوخ و سنك ایشتمدی بوقلیبان مفلسدر مفلسدر دیدیلر قلیبان عورتینك
خجوری کوروب راضی اولان کسیده بر لر (م) تابش گفتند در صاحب شتر * بریزد کواز طمع پر بود پر منادیلر
بوندای صاحبندن اخشامه دل دیدیلر صاحب شتره تأثیر ایلدی زرا اول کرد طمعندن پرایدی پرپس هر کیم که
قلبی طمعله پراوله طریق حقه منادی اولان انبیا و اولیانك سوزلری قولغی ایشتمز و انلر کلامنك معناسنی فهم
ایدوب آنکه ایش ایشتر (مثنوی) هست بر سمع و بصر مهر خدا * در جیب بس صورتست و بس صدا * کوش
و چشم اوزره حضرت خدائک مهری وارد (کافال الله تعالی ختم الله علی قلوبهم و علی ابصارهم
غشاقه) آه عجب ابله در جوق صورت وارد و جوق صدا وارد و لیکن هر چشم اول صورتلری کور و هر گوش
ایلین سمع و بصر نده مهر خدا اولین کسدر (مثنوی) آنچه او خواهد رساندان بچشم * از جمال و از کمال و از کرم *
اول نسنه بی که اول خدا استر چشمه آنی کوستر جبالدن و کالدن و ناز و شویوه دن و سائر مبصرانندن
(مثنوی) و آنچه او خواهد رساندان بکوش * از سماع و از بشارت و زخروش * و اول نسنه بی که اول خدا استر کوشه
آنی ایرشدر به سماعدن و بشارتدن و زخوشدن و بولردن غیری اولان سمع و عاتندن (مثنوی) کون پرچاره ست
هیبت چاره بی * تا که نکشاید خدا ایت روزنی * کون سرتاسر پر درمان و چاره در هیچ سکا چاره بوقدر مادامکه خدای
تعالی چاره و درمان جانبیه بر روزن آجیه (مثنوی) کرچه هستی تو کنون غافل از ان * وقت حاجت حق کنانرا
عیان * اگرچه سن شمعی اول چاره لردن غافل اولدك حاجت وقتنده اول چاره لری حق تعالی عیان ایلر یعنی سنکه
چاره و درماندن الا آن غافلن اول چاره به محتاج اولدیغل و قنده و انك وقتی کلوب ارادت الهیه اقتضا ایلدی
حینه اول چاره لرها اولور و سکا بوز کوستر (مثنوی) گفت پیغمبر که یزدان مجید * از بی هر در درمان آفرید *
پیغمبر علیه السلام بیورد بکه اولو اولان یزدان هر دردن اوتری درمان خلق ایلدی (کافال علیه السلام لکل داء
دواء و قال ایضا ما انزل الله دواء و قال ایضا ان الله خلق لکل داء دواء (مثنوی) لیکن از ان درمان نیینی
رنك و بو * هر درد خوبش بی فرمان او * اگرچه بویه در ایکن اول درماندن رنك و بو کور و مز سن یعنی اندن بر اثر
مشاهده قیلسن کندی در دندن اوتری انك فرمانیسن یعنی انك ارادت اولیچه کندی در دندن اوتری دوا و صورتی
و معنوی اولان در دندن اوتری شفا بولغه قادر اوله مز سن (مثنوی) چشم را ای چاره جودر لامکان * هین نه
چون چشم کشته سوی جان * چشمکی ای در دنه چاره و درمان دبلین آگاه اول لامکانه قو کشته و مرده نك

کوزی جان جانبیه تابع و ناظر اولدی بی کبی کافال علیه السلام ان الروح اذا قبض تبعه البصر یعنی روح
انسانی قبض اولند قده کوزا کاتباع اولور و انك آردنجه نظر قیلور سندنخی ای چاره جوا اولان کسه مرده جانك
آردنجه نکران اولدی بی کبی لامکان جانبیه کوز تو بوب چاره و درمان ایچون منتظر اول دیک اولور (مثنوی)
این جهان از بی جهت پیدا شدست * کس بی جایی جهان را جاشدست * بوجهان بی جهت عالمندن پیدا
اولشدر که بی جایله کدن جهانیه جای اولشدر یعنی بوجهان صورتی بی جهات اولان عالم لامکاندن پیدا اولشدر
و مرتبه اعیانندن ظهوره کیشدر که بی مکانلک و بی محملک مرتبه سندن بوجهانه مقام مستقر اولشدر زیرا
بوجهان لامکان اولان حقه قائمدر (مثنوی) باز کرد از هست سوی نیستی * طالب ربی و ربانیستی * ای سالک
چاره جور جوع ایلد و اراق عالمندن یوقلق جانبیه که مر اعدم اضافیدر طالب رب ایسل و دخی ربه منسوب ایسل
بعض نسخه ده مصرع ثانی کون از جان طالب مولیستی واقع اولشدر معنی اکسن جان و دلدن مولایی طلب
ایدیجی ایسل دیک اولور (مثنوی) جای دختلست این عدم ازوی مرهم * جای خرجست این وجودیش و کم * بوعدم
محصول بریدر اندن نفرت ایلد بوزیاده و ناقص وجود خرج بریدر یعنی عدم که مر اعدم اضافی و عالم معنویدر اول
محل محصولدر و بوجمل زیاده و نقصان اولان وجود خرج بریدر عالم معنادن بوجوده هر نه کاور سه خرج اولق
مقرر در لکن عالم معناده اولان و عالم معنیه کیدن خرج اولز (مثنوی) کار کاه صنع حق چون نیستیست *
جز معطل در جهان هست کبست * چونکه حقل صنعك کار کاهی یوقلقدر یعنی عدم اضافیدر اوله اولیحق
معطلدن غیری شکلا و اولان جهانیه کیدر یعنی معطل و بی سیکار لردن غیری بوضو رتاوار اولان جهانیه کسه
یوقدر و بر کار و در عمل اولان جهان فی الحقیقه عالم باطندر (مثنوی) یادده مارا سخنهای دقیق * که ترا رحم آورد آن
ای رفیق * وقتا کم کار کاه صنع حق یوقلقدر در و بوا و اولان جهانندن غیری معطل کیم وارد و بیورد یلر سه و بوکلام
من حیث الحقیقه ارق مقالات و ادق کلمات اولد بسه آنکچونکه هر کس بوعالمک معطل اولسنی و عالم باطنك دائما
بونده عمل قیلمنی ادرال ایلد مز بس بومناسبتله کلمات دقیقه نك افهام واذ کاری ایچون جناب حقه نضرع ایدوب
دیرلر که الهی دقیق اولان سوزلری ای رفیق صاحبی علمای جدك دقایقی کبی سکارحم کتوره اول دقیق اولان سوز
لری برنم یادیمزه و بر و زه اکر علمای جدك دقایقی کبی مورث بغض و غضب اولیه بلسکه اول دقایق و رقایق جاذبه
مرحت و جالبه رأفت و رفعت اوله (م) هم دعا از اجابت هم زوق * ایمنی از تومهابت هم زوق * خدایا هم دعا سندن
اجابت هم سندندر یعنی دعا ایلکی بنده لریکه موفق اولق و صکره آفی اجابت قیلمی سندندر اعنك سندندر
مهابت هم سندندر یعنی کاه بنده لریکی خوف و خزندن این قیلسن و کاهی جلال و عظمتله تجلی ایدوب انلره
مهابت و دهشتی براغورسن (مثنوی) کر خطا کفتم اصلاحش تو کن * مصلحی تو ای تو سلطان سخن * اگر خطا
دیدلک ایسه اول خطایی سن اصلاح ایلد مصلح سنسن ای خداسوزلک سلطاننسن یعنی جمیع شیملری اصلاح ایدیجی
سنسن و کلامک برهانی هم سنسن سلطان بونده برهان معناسنه اولق روشندر غالب و مسلط معناسنه اولسه ده
جائزدر که معنی ای سن سوز اوزره مسلط و غالب دیک اولور (م) کیمیا داری که تبدیلش کنی * کرچه جوی خون
بودنیش کنی * خدایا قدرت کیمیا سنی طوتارسن که اول خطایی تبدیل ایلرسن * کرچه اول خطا فی المثل
قان بر معنی اوله آنی نیل ایلرسن و آنی آب سلسبیل قیلسن نه که اکثر بنده لریک سبناخی حسماته تبدیل ایلدیوب انلر
حقنده (اولك یبدل الله سبناخهم حسنات) بیوردلک (مثنوی) ایچنین مینا کریمها کار تست * ایچنین اکریمها
اسرار تست * بونجین مینا کرلر سنك کار کدر یعنی بونك کبی تبدیلات و تحویلات سنك صنع و کردار کدر بونك
کبی اکریملر سنك اسرار کدر یعنی بونك کبی لطف و عنایت کیمیا لری سن پادشاهلک اسرار کدر که نیچه حقیر لری
شریف و نیچه کثیف لری لطیف ایلکه قادر سن (مثنوی) آب را و خال را برهم زدی * ز آب و کل نقش تن آدم زدی *
الهی سن شول قادر پادشاهسن که آب و خاکی بری بر سنه اوردلک و آنی تخمیر و ترکیب ایدوب بیدقدرتله یوغور دلک آب
و کلدن آدمک تن نقشنی اوردلک و آنک جسدنی احیا قیلدك (مثنوی) نسبتش دادی و جفت و خال و عم * با هزار
اندیشه و شادی و غم * اول آدمه نسبت ویردلک و جفت و خال و عم ویردلک هزار فکر و سرور ایلد و غله که آدمک
بود کرا و انلره نسبتی وارد و بولردن ماعدا نیچه احوال و اوصافه دخی اتسابی وارد (مثنوی) باز بعضی را
رهای داد * زین غم و شادی جسد ای داد * کبر و بعض بنده لریکه خلاص ویرمش سن و آزادله مرتبه سسنه
انلری ایر کورمش سن بوعم و شادیدن جسداتی ویرمش سن و جسمه مخصوص اولان سرور و المدن بری قیلمش سن
(مثنوی) برده از خویش و پیوند و مرشت * کرده در چشم او هر خوب و زشت * انلری کندیسندن و اقر با سندن

و طبع عتدن ابلش سن یعنی خلاص ایش سن هر خوب و زیبا ای انک چشمنه زشت و قبیح ایش سن و محسوسات دن
 فارغ و آزاد قیلمش سن (منوی) هر چه محسوسست آورد می کند * و آنچه ناپیدا است مستند می کند * عشق او پیدا
 و معشوقش نهان * یارب یرون فتنه او در جهان * پس عبدالباطن اولوب هر نه که اول محسوس و ظاهر در آتی رد ایلر
 و اول نسنه که باطن و ناپیدا در آتی مستند ایلر معتمد قیلر بعض نسخه ده مستند یرینه او کد و واقع اولمش در معنی اکا عرض
 احتیاج ایلر و آتی طالب اولور دیک اولور آنک عشق و محبتی پیدا و معشوقی نهاندر زیر خدا اکا اسم باطنله تجلی
 ایلشدر انکی چون یارب یرونی و دلدار ظاهر ای انک فتنه سیدر جهانده (اما عارف بالله و مظهر اسم الله اولان عارفک
 قنده یوله دکادر بومر به عبدالباطن اولان طائفه انک عبد الله اولان کاملرک مر ته سینه کوره نقصانی
 اولد ییچون بونلرک مشرب و مذهبی ترک ایلکه امر ایدوب بیورلر (منوی) اینرها کن عشقه های صورتی *
 نیست بر صورت نه بر روی سنی * آنچه معشوقست صورت نیست آن * خواه عشق این جهان خواه آن جهان *
 یعنی بوعبدالباطن اولوب و ظاهرده اولان محایب و معاشیق معشوق حقیقیدن غیری زعم ایدن طائفه انک مذهب
 و مشربی ترک ایلر زرا عتد اهل الکمال صورته منسوب اولان عشقلمر مجرد صورت اوزره دکادر و مطلقا ملحقه و جلیه
 اولان ستینک روی اوزره ده دکادر زیر اول نسنه که فی الحقیقه معشوقدر صورت دکادر خواه جهان ظاهرینک
 و کر که جهان باطنینک عشق اولسون زیر ظاهر و باطن معشوق حقیقه ایکی مرأت کبیدر هم انده وهم
 بونده متجلی اولان اولدر (یت) جهان مرأت حسن شاهد ماست * فشا هد وجهه فی کل ذرات (یت) هو الاول
 هو الآخر و الظاهر هو الباطن (بجز یا هو یا من هو در چیزی نمیدانم (منوی) آنچه بر صورت تو عاشق کشته *
 چون برون شد جان جزایس هشته * اول نسنه که سن صورت اوزره عاشق اولمش سن چونکه آنک جانی نندن طشره
 کندی آتی نیچون قومش سن و ترک ایش سن پس معلوم اولدیکه مجرد صورته عاشق دکل ایش سن بلکه صورت
 سبیلله ظهور ایلن معنایه عاشق اولمش سن لکن بومعنائی درست فهم ایلامش سن (منوی) صورتش برجاست این
 سری زجیست * عاشقا و احوکه معشوق تو کیست * اول معشوقک اولان کسه انک روحی کتد کد نصکره صورتی
 یرنده در بطون قلی نندر و مولات و سامت نه جهتدن حاصلدرای عاشق کیر و ایسته که سنک معشوقک کیدر یعنی
 تحصیل معرفت ایلر تاسنک فی الحقیقه معشوقک کیم ایدیک سکا معلوم و روشن اوله (منوی) آنچه محسوسست
 کر معشوقه است * عاشقستی هر که او را حس هست * اول نسنه که محسوسدر کر معشوقه در عاشق اولور دیک هر شول
 کسه به انک حسی وارد یعنی اول نسنه که محسوسدر و ظاهر صورتده در کر اول معشوقه اولیدی سن عاشق
 اولور دیک هر شول کسه به انک حس و صورتی وارد پس هر حس و صورتی اولانه معشوقک کتد کد نصکره محبت
 ایلد بیکدن معلوم اولور که معشوق مجرد حس و صورتی اولان دکل ایش سن بلکه اول حس و صورت آینه سنده سکا
 یوز کوسترن معشوق معنوی ایش (منوی) چون وفات عشق افزون می کند * و فاصورت ذکر کون
 می کند * بوبنده ایکی وجه اوزره معنی صحیح اولور اولایکی مصرعه یله واقع اولان وفار کند کلمه لرنک مفعولی
 اوله مصرع اولده فاعل آن عشق و مصرع نایده صورت اولور بوبتدیر اوزره معنی چونکم اول عشق حقیقی وفایی
 زیاده ایلله صورت وفایی چن ذکر کون ایلر دیک اولور یعنی عاشقک وفاسنی صورت تبدیل و تغییره قادر اولور دیک
 اولور یعنی عاشقک وجودنده اول عشق حقیقی وفادار اولمی و حقیقت اوزره محبت قبایلی زیاده ایلله صورت عاشقک
 وفاسنی متغیر و متبدل ایلر و انک وفاسنه رهن اولوب مانع اولر کرک معشوق حقیقی اکا صورتله تجلی ایلسون
 و کر کسه صورتدن خالی تجلی ایلسون محصل اول عاشقک وفاسنی صورت تبدیل و تغییره قادر اولر دیک اولور
 و وجه ثانی اولدر که ایکی مصرعه یله واقع اولان وفار فاعل اوله مصرع اولده آن عشق رانقدیرنده اولوب انک
 مفعولی اوله مصرع نایده اولان صورت انک مفعولی اوله بوبتدیر اوزره معنی چونکم وفاول عشق افزون ایلله
 وفاسورتی چن ذکر کون ایلر یعنی عاشقک وفاسنی و صدق و وفاسنی اول عشق حقیقی معشوق حقیقی به زیاده
 ایلله وفاسورتی چن دیگر کون اولور یعنی مادامکه عاشقده وفاوله اول و فاعل عشق حقیقی معشوق حقیقی جانبیه
 زیاده قبله اول وفاتک سن بعد صورتی متغیر و شکلی دیگر کون اولر کر کسه معشوق اول عاشقده صورتله متجلی اولسون
 و کر کسه اول صورتی ترک ایلسون اما چونکم وفادار قی وجود عاشقده عشق حقیقی افزون ایلله و عاشق معشوق
 حقیقی جانبیه عاشق وفادار اولسه معشوق حقیقه آینه اولان صورتدن اول تجلی کیدوب صورتدن اندن خالی
 فالده وفادخی صورت و شکلی ذکر کون ایلر یعنی وفایه خلل کور مثلا کتد اهل صورت اولان عشاق مجازی چن
 بر صورتدن ملاحظ و لطافت کتسه انلرک وفای دخی صورت و شکن ذکر کون ایدوب یوز یاورا کوبنده بر سوال لازم

کلورسه که اول سوال بودر و فاعلش نیجه زیاده ایلر که عشق کسی دکادر جواب اولدر که نعم عشق کسی
 دکادر بلکه معشوق حقیقینک بنده بی سومسنه موقوفدر چونکم معشوق حقیقی بر بنده سنی سوسه البته
 اول بنده یسنه عاشق اولمی مقرر اولور پس حق تعالی انک عبده محبت ایلسنه و فادصدق و فاسایدنرته کم
 بوحیث بومعنایه دلالت ایلر (قال صلی الله علیه وسلم) کایعن ربه لا یزال العبد یتقرب الی بالنوافل حتی احبه فاذا
 احبته الی آخره (اهل تحقیق دیمشدر که عبد نوافل ایلر حق تعالی به تقرب ایلر حتی حق تعالی اول بنده به محبت ایلر پس
 حقل بنده به محبتی بنده انک حضرت حقه محبت ایلسنی مستلزم اولور پس حقل بنده به محبتی پس نوافل که صفت وفادر
 عبدک حضرت حقه اولان عشق و محبتنه سبب اولمش اولور پس عشق و محبت دخی من وجه و هی ومن وجه کسی
 اولمش اولور (فلیمثل ولا تعبد بقول من قال العشق لیس بکسی (منوی) بر تو خورشید بر دیوار تافت * تابش عاریتی
 دیوار یافت * بوبیت صورته اولان معشوقلرک حضرت معشوق حقیقی به مرأت و مظهر اولدیغی طالبله تفهیم
 ایچون مثل موقعده واقع اولمشدر مثلا کونشک بر قوی دیوار اوزره بیلدرادی دیوار عاریتی تابش بولدی کذلک
 معشوق حقیقی بوظاهرده اولان معشوقلرک صورتی اوزره تجلی قیلدی و تابان اولدی انک بر تو و لطافتی بومعشوقلرک
 دیوار وجودی عاریت بولدی دیوارک بر قوی کندیدن اولدیغی ککی معشوقان صورتک دخی حسن و لطافتی
 کند یردن دکادر (منوی) بر کاوخی دل چه بندی ای سلیم * واطلب اصلی که او تابد مقیم * ای ساده دل بر کاوخی
 اوزره نه کوکل بغلرسن ونه محبت ایلرسن شول بر اصلی کیر و طلب ایلر که اودا تابدلرار یعنی کریم و کسک کی اولان
 جسدلر اوزره نه کوکل بغلرسن شول اصلی طلب ایلر که اول اجساد و صورده دایما تابان اولور و صور کویته ده ظهور
 قیلور (منوی) ای ککه تو هم عاشقی بر عقل خویش * خویش بر صورت پرستان دیده یدش * بر تو عقلست
 آن بر حس تو * عاریت میدان ذهب بر من تو * وقتا کم صورت پرست اولنلره و محسوساتده قائلره * بر کاوخی
 دل چه بندی ای سلیم واطلب اصلی که او تابد مقیم * دیو تو بیخ و تقریب ایلدیارسه کندی عقلنه عاشق اولنلر
 کندیلری تو کر و عددن مستننا و بوضو صوره عاشق اولنلردن اعلا و رعنا زعم ایلری مقرر اولدیه انلره دخی تو بیخا
 و تقر بعا بیورلر که ای شول کسه که سن هم عاشقسن کندی عقلک اوزره اول سیدن کندیکی صورت پرستلر اوزره
 زیاده و عالی کورمش سن بر تو عقل کادر اول سنک عقلکک جمال و کمالی سنک حسک اوزره سنک مسک اوزره اولان
 ذهی عاریتی بل یعنی عقل وادرا کک که مس کبیدر انک اوزرنده اولان ذهب علم و معرفت عقل کلک بر تو یدر اویله
 او ایچق عاشق فرع بر تو اولقه اهل صورت ایلر مشترک اولمش اولور سن پس توجهله کندی انلردن افضل بیلور سن
 دیک اولور (منوی) چون زرا ندودست خوبی در بشر * ورنه چون شد شاهد تو یرخر * بشرده اولان حسن
 و خوبلی زرا ندو کبیدر یوخسه سنک شاهدک نیچون پیر خرا ولوردی یعنی بشرده اولان لطافت بر باقرک آوستنه
 آکتون صیوایوب بالدر ایلد کیری بالدر کبیدر چن اول بالدر کتسه باقر ظاهر اولدیغی کبی اول اطافت کتد کده بشر
 دخی زشت و یرخر کبی اولور کر بشرده اولان حسن و لطافت عاریتی اولمیدی سنک محبوبک پیرخر کبی زشت و قبیح
 اولور میدی (منوی) چون فرشته بود همچون دیوشد * کان ملاحت اندر و عاریته بد * اول محبوبک فرشته
 کبی لطیف ایدی صکره دیو کبی اولدی زیرا اول حسن و ملاحت اول محبوبده عاریت ایدی (منوی) اندک
 اندک سی سنا تندن آن جمال * اندک اندک خشک می کرد دهنال * حق تعالی اول جمالی آرز آرر تدر بجمیلله آلتونا که اول
 حسندن بر اثر قلمز نه که نهال آهسته آهسته تدر بجمیلله خشک اولور (منوی) رونعمره تنکسه بخوان * دل طلب
 کن دل منه بر استخوان * سوریه پس ده بوابت کریمه به اشارت بیورلر که (ومن نعمه تنکسه فی الخلق) ای ومن نطول
 عمرم نعلبه فی الخلق فلا یزال متزایدا انقص قواء عکس ما کان علیه بدأ امره یعنی شول کسه انک که عمری بر نطویل
 ایده و زتنکیس و تقلیب ایده و ز خلقده آتی پس دایما ضعیف متزاید اولوب قواسی منقص اولور و حال عالم صبا و تده اولان
 حالنه رجوع ایدر و الحاصل عقل وادرا ککته نقصان و فهم و فراستنه نسیان طاری اولوب مانند صیدان بی امعان
 وی افغان اولور (افلا یقلون) ای من قدر علی ذلک قدر علی المسح و الطمس یعنی احسن تقویمدن ارذل عمره تنکیس
 ایلن الله قادر در که بوانسانک کوزلرین طمس ایدوب صورتلری مسخ ایده پس بوفکار نیچون تعقل ایتلر پس حضرت
 خداوند کار بومحمدله بیورلر که صقن جمال صورتی به و محبوب مجازی به گرفتار اولمقدن زیرا یارباید دکادر (ومن
 نعمه تنکسه) نصندن بهره دار و خبردار اوله کور بونلرک پایانی نیجه خوار و زار اولور همان طالب حضرت پروردگار
 اوله کور معنای یت و ار نعمه تنکسه آیتن اوقه و طالب دل اول ای صورت عاشق کوکل قوه استخوان
 و پوست اوزره یعنی کوکل حسن و جمالنی طلب ایلر بول اعتبار مایول الیه استخوان و خالک اوله جغه کوکل یرمه

و یا خود الان استخوان و لحم و پوست اولان اجسامه فریفته اولوب انک زور عاریتیه ککوکل قومه دیک اولور
(منثوی) کان جال دل جال باقیست * دولش از آب حیوان ساقیست * خود هم او آبست و هم ساقی و مست *
هر سه یک شد چون طلسم پوشکت * آن یکی را فوندانی از قیاس * بند کی کن زار کم خانا شناس * زیرا مظهر حق
اولان ککوکل جالی جال باقیدر که زوال پذیر اولمز اول ککوکل دولتی آب حیات حقیقیدن ساقیدر که
اول حب الهی و معرفت بر داند بعض نسخه ده دولش محله دولش واقع اولمشدر بو تقدیر اوزره معنی قلبک ایکی
لی آب حیاتدن ساقیدر دیک اولور خود هم او آبدر و هم ساقی و مستدر چونکه سنک طلسمک صندی جمیع اوج
بر اولدی یعنی خود حقیقته نظر اولنسه بو تعدد و تکرار اعتباریدر بلکه اول دل آب حیواندر نفسنده عین
الحیة اولدی یعنی اعتبارله وساقی اولان بر داند مفیض الحیة و معطی راحات و مسرات اولدی یعنی جهتمدن و مست اولان
انساندر ظهور و اسکانی حیثیتدن بو معنی مذهب فلاسفه به مخالفدر زیرا انرا فاعل شی قابل شی اولمز در بر و اشایی
حقیقه سوا و غیر زعم ایدر و بوسر وحدت مطلقه ناک ظهوره کلیسی طلسم وجود شکست اولمنه موقوف
اولدی یعنی بیورر که هر اوجی بر اولدی چونکم سنک طلسم انا بیتک موت اختیاری ایله شکست بولدی یعنی بچن
موت اختیاریله فانی اولسک و توحید حقیقی مرتبه سن بولسک باده وساقی و مستی و قائل بلی والستی بر کوردر که
اگر بونده سلو که بو معنی میسر اولسه عاقبه الامر وجود طلسمی صنوب موت اضطراری واقع اولدقدن صکره
وحدت مطلقه ظهوره کور و هر کس اتی معاینه قیلور لکن موحد مرتبه سن بولیموب محروم فالور سن اول اوچک
انحداد بر لکنی قیاسدن بیلر سن یعنی وحدت مطلقه بی سن قیاسدن و ترتیب مقدمات و تصورات و تفکراتدن
بیلر سن زیرا بو وحدت الهی مقابل کثرت اولان وحدت مخلوقه کی دکلدر که حتی قیاس و عقلیه بیلر سن و عند اهل
الحقیقه مقابل شرکت اولان وحدت دخی دکلدر که حتی نفی شرکت اتمکله اتی بولر سن بلکه (کان الله لم یکن معه
شی الا ان کان) خواسجه بروحدت مطلقه در که اسما و صفات متکثره ایله ظهور قیلمشدر محجوب اولنرا فی غیر
وسوی ظن ایلیموب وحدتی کثرتدن آبر و قیاس ایدر (کما قال ابن الفارض بیت) اذا ما زال الستل ترغیر *
و لم یبق الا شکال اشکال ربه * بو توحید بلغمینک طریق قیاس و فکر دکلدر بلکه عبودیتله تصفیه حاصل
اولوب نور الهیه بیلکدر انکی چون دیر لر قولتی ایله تا تصفیه حاصل اوله و هر زعمه و نامعقول سوز و سوبله ای نافهم
زیرا بوسر قیل و قال و بحث و جدل ایله اولمز (منثوی) معنی و تصور تست و عاریت * بر مناسب شادی و بر قافیت *
معنی آن باشد که بستاند ترا بی نیاز از نقش گرداند ترا * مقدمه ایکی طائفه به تویج و تقریر بیورمشدر دیکه بری عاشق
محسوسات و بری دخی عاشق معقولاندر و ایکی سنی بیه فرعه مستلکده و پرو برستلکده مشترک عدد ایتشدری
پس عاشق صورت اولنره دل طلب کن دل منه بر استخوان دیونصحت بیوردر و معقولاتی معنی ادعا ایدوب
کند بلی صورت پرستردن ممتاز و مستثنای عزم ایدنره دخی علی طریق التویج و علم بر رد ایدوب بیورر که ای علوم
عقلیه و نقلیه بی نظریه بی و معارف رحیمه و صوریه بی معنادر دینر و بر صورت عاشقنردن ممتاز و مستثنای بر دیوز عزم
ایلنر بوسر که معنی زعم ایلدیکر معنی دکلدر سنک معنای صورت و عاریتدر مناسبت اوزره شادسن و قافیه
اوزره شادسن لغتده بر شی بر شمه تابع اولسه قافیه دیر لر تقدیر کلام سنک معنای صورت و عاریتدر سن معنای
مناسب و مشابه اولان اوزره شادسن و تابعیت اوزره مسرور سن بودخی و جهدر کندی مناسبتک اوزره و تابع
و موافقت اوزره شادسن معنی فی الحقیقه اولدر که سنی سنک کدن آله و انانیت قیاسدن خلاص قیلر نقش
و صورتدن سنی مستغنی بی نیاز ایلر که داند بونک کی محملدره کند معنای استعمال اولنور و الا سیر نقش اولان
معنی صورت حکمنده در (منثوی) معنی آن نبود که کور و کر کند * مر در بر نقش عاشقتر کند * حقیقته
معنی اول دکلدر کور و صاغر ایدر مردی نقش و صورت اوزره طالب و عاشق لر ایدر (منثوی) کور را قسمت خیال
غفراست * قسمت چشم این خیالات فناست * کور دل لر لحظ و نصیبی بیان ایدوب بیورر که کورک قسمت
و نصیبی غم زیاده ایدوبی خیالدر اول جهتمدن که بر شینک حقیقتن و صورت ماهیتن کورم دیکدن تخیلات فاسده
آنی غنای ایلر و دیده و اولان چشمک قسمتی بو خیالات محسوسه و فانیدر بعض نسخه ده قسمت چشم برینه بهره
چشم واقع اولمشدر معنی دیک اولور که چشمک بهره و نصیبی بو خیالات فنادر که چشم آنک حقیقتن ادراک ایلدکده
فرحنا و تر خردا اولور (منثوی) حرف قرآن را خبر بران معدن اند * خرنه بیند و بالان می زند * اکثر کور لر حرف
قرآنه و الفاظ فرقه معدن اولمشدر و کلمات و آیاتی حفظ قیلمشدر که کن اشکی کورمز لر بالان دو کور لر بمصرع
استعاره تشبیه اولتی اوزره کایتدر یعنی معنایی کورمز لر الفاظی دو کور مزه مان آتی حفظ ایدوب او کورمز لر دیکدن

عبارتندر ظاهر قرآنی بیلان و معنی مراددن غافل اولان و کندی بی انجق بو قدرله عالم زعم قیلان کور دلره بونده
تعریض وارد و بوجمله اگر بعض کسیه سوء خاطر اولور سه و قلبنه بود غده کور سه که معنای قرآنه خرافات
ایک و الفاظنه بالان دیوسو بیلکده نوعا تحقیر وارد و تحقیر قرآن خطا و کفر در پس جواب ندر جواب اولدر که بچن
قرآنی بر کسه بر شی حقیقه تشبیه ایدوب تحقیر مراد ایلسه کفر در کر تحقیر مراد ایتیموب تفهیم مراد ایدر سه
سوء ادب را مادات تشبیه ذکر اولنیموب علی طریق الاستعارات التمثیلیه کایه قیلنسه کفر لازم کلز و سوء ادب دخی
اولمز پس بوجمله بولدر که عرف ناسده مشهور و مشلدر که اشکن کورمز لر بالان دو کور لر در بر و بونی مراد و مقصوده
واصل و واقف دکل بیهوده و بی محل بیره سعی ایلر دیکدن کایه ایدر (منثوی) چون تو بینایی بی خرو که جست *
چند بالان دوزی ای بالان پرست * بو بیت دخی کالاول کایه در شو معنادنکه بیورر که سن بیناسن خرن
آردنجه کتکه خرن صیجری و کندی ای بالان پرست بالان دوزنقی نیجه به دل یعنی چونکم سن بینادل ایسک و بصیر
صاحب ایسک صرف معنائک بینه و طریقه کتکه اول الفاظ و حروف و قیدنده صیجری دی و خلاص اولدی نیجه بر الفاظ
و عبارت دوزنسن ای بالان دوزیجی دیک اولور (منثوی) خرچو هست آید یقین بالان ترا * کم تکرر دنان چو باشد
جان ترا * پشت خرد کان مال و مکسبت * در قلبت مایه صد قالیست * چونکه خرنک وارد مقرر سکامر کور
یعنی مقصود بالانکه معنادر چونکم سکا حاصل اوله یقین بودر که الفاظ و عبارات دخی سکا حاصل کور سه که نان
اکسک اولمز چونکم جان سنک اوله بعض نسخه ده کم تکرر دیرنه کم نیاید واقع اولمشدر معنی نان اکسک کلز
چونکم جانک اوله دیک اولور کرسوال وارد اولور سه که المعنی مایه استفاد من اللفظ پس لفظ سزمعنی نیجه میسر اولور
و لفظ ترک اولسه معنی نوجه له کور جواب اولدر که بولفظدن مراد نظم شریف دکلدر بلکه نظم شریفه متعلق
اولان الاندره مشلا صرف و اشتقاق و اعراب و بیان و بدیع و لغاتدر که اصحاب کرام معنایی قویوب و بولنره مشغول
اولوب عمری ضایع ایتدیلر صید معنای چون بولر که برندن مالا بدمنه تحصیل قیلتی لازمدر که بولنره مشغول
اهل التحقیق مذموم دکلدر بلکه مذموم اولان معنای عمل قیلقدن بری و الفاظ و عبارات تحصیلنه دائماً مجتهد
و جری اولمدر که علماء الرسوم چند بالان دوزی ای بالان پرست بولنره تعریض اولور و بیت ناینک معنایی خرنک ظهوری
دکان مال و محل کسیدر اگر مال عطفله اوقنور سه دکان سبب مال و محل کسیدر دیک اولور بودخی کایه در
قرآن عظیمک ظهورندن و الفاظندن که اکثر ناس اتی دکان و سبب مال و محل کسب ایدنمشدر سنک قلبک دری یوز
قالبک بهامایه سیدر که مراد معنای قرآنی در سرمایه صد قالب و صد صورتدر کرسی و همت ایلر سن اکایله
بعض نسخه ده بیت ناینک مصرع ناینسی در جان سرمایه صد قالبست واقع اولمشدر معنی جان دری یوز قالبک
سرمایه سیدر دیک اولور (منثوی) خر برهنه بر نشین ای بو الفضول * خر برهنه فی که را کب شد رسول * النبی قد
رکب معرو را * النبی قبل سافر ماشیا خراوزره عریان او قورای زیاده لر صاحبی حضرت رسول علیه السلام جلیق خار
سوار اولدی اخبار صحیحیه ایله مثبتدر که نبی علیه السلام مر کبه را کب کادی معرو را یعنی حضرت رسول
تحقیق خار سوار اولدی عاری اولدی یعنی حالده نه کم ابن سعد حزه بن عبدالله بن عتبه دن روایت ایدوب بیورر که کان
النبی علیه السلام بر کب الحمار عاری ایلر علیه شی و روی ابن عسا کر عن ابی ایوب قال کان النبی صلی الله علیه وسلم
یرکب الحمار ویخفف النعل و یرقع القميص و یلبس الصوف و یقول من رغب عن سنتی فلیس منی (عرو و بیت القرس
دیر لر بچن بر کسه فرسه عربا ناسه و دخی دینل دیکه حضرت نبی علیه السلام مسافرت ایلدی ماشیا یعنی یا خجه
بو بیتلره دخی کایه وارد شو معنای که مشغول الفاظ و عبارات اولنره دیر لر که صرف معنای را کب و سوار اول ای
بو الفضول تا کم سنی حقه وصول ایدر کورمز مین حضرت رسول علیه السلام و اصحاب رسول خول صرف معنای
قرآنه سوار اولوب طریق حقه انکله کتمدیلر پس سنک دخی صحیح تابع رسول ایسک آنک روشی و اصحابک کیدیشی
اوزره کیت نامبتدع اولیه سنکه بو الفاظ و عبارات و لغات و استعارات و اشتغال علوم دینه دن دکلدر بلکه آلات علوم
دینه اولدیغیچون معتبردر (منثوی) شد خرنقنس تو بر میخیش بشد * چند بکر بر دز کار و بار چند * سنک
خرنمابه سنده اولان نفسک خدای تعالی امرندن فرار ایلدی اتی بر میخه باغله شد بونده بمعنی رفت در یعنی سنک
خرنفسک کندی و طریق الهیدن تجاوز ایتدی اول قرآنک حکمی میخنه و امری فازغنه بغله تاحیل الله مقید
اولان مؤمن مرتبه سن بولر سن و اختیه سی اطرافنه طوائف فرس کی اولر سن (کاشبه رسول الله صلی الله علیه وسلم
قال مثل المؤمن مثل الفرس فی اختیه یحول و یرجع الی اختیه ای المؤمن یسهو و یحول الی القرآن و یرجع الی الایمان
کالفرس المقید فی اختیه) پس نیجه بر خرنفسک خرنفسک کار شریعت و بار امانتی ارتکاب و تحمل ایلکدن (منثوی)

بار صبر و شکر اورا برد نیست * خواهد در صد سال و خواهی سی و بیست * هیچ و از روز غیری بر نداشت * هیچ کس
 ندرود تا جری نکاشت * نفس خرنه صبر و شکر یو کنی التک لازم در باردن مراد طاعت حق صبر و منعم حقیقی به شکر
 ایتمکدر که اول نفسه آتی محله التک واجد راستراستیک یوز ییلده واسترسک او تو ز و بکرمی ییلده یعنی بار طاعت
 حکمتک حد و غایتی بود که مادام که جان تنده در بر خویای (واعبد ربک حتی یا نیک الیقین) موت کتبیبه دله اول
 باری حکمتک لازم در کربوزیل عمل اولسه یوز ییلده دله چکر سن واکر بکرمی ویا او تو ز اولور سه بکرمی و او تو زیل
 کورتر سن محصل ولا تر و از تره و از تره محصل و از تره و از تره محصل و از تره و از تره محصل و از تره و از تره محصل
 معناسنه در پس هیچ بر حامل حل اخیری حامل اولمز دیکدر کما قال فی الصحاح معنا قوله ولا تر و از تره و از تره و از تره
 لا تحمل حامله حل اخیری هیچ کسه بجمدی مادامکه بر نسنه امدی من ضیع ایام حرائثه ندم فی وقت حصاده
 حدیثی بومعنا به دلیلدر (منشی) طمع خامست آن مخور خام ای پسر * خام خوردن علت آرد در پسر * کان
 فلا فی یافت کنی نا کهان * من همان خواهی چه کار وجه دکان) اول اکیوب بجمک خام طمعدر ای پسر خام بجه
 زیر خام بیک بشره در دعت کتور و یا خود اول خام طمع بود که اول بر فلان کسه نا کهان بر خرنه بولدی بن هم
 آتی استرم و کار و کسب و زراعت و دکان استرم بلکه بلا سعی و کسب و لا اجتهاد اول کافی بولم نه کارونه دکانکه بولم
 لازم دکاندر بیه سن و دخی اگر قضا دن بنم سعادت مثبت ایسه عمل قیلحق نه ضرر ایدر واکر بنم خبیث و خسرا نم لوح
 محفوظه مقرر و محقق ایسه عمل و کار ایلک نه فائده ایدر یو طمع خام بیه سن باطل و عاقل اولور سن و منافق صفاتیه
 انصاف قبولور سن کنج و مال بولم بخت و دولت ایشیدر و اول هم نادر در و نادر اوزره * کما قال الله تعالی و ان یس للانسان الا ما سعی (منشی) تا نکر دی تو گرفتار کر *
 کسب ایلک کر که مادام که تن قادر در (منشی) کسب کردن کنج را مانع کیست * با مکتش از کار آن خود در نیست *
 کسب ایلک کنج و مال بولم بخت مانعدر کردن آتی حکمه اول کنج بولم خود ایلک عقبنده در که هر کسک بولدی
 کندی کسب و سعینک جز ایدر (کما قال الله تعالی و ان یس للانسان الا ما سعی) (منشی) تا نکر دی تو گرفتار کر *
 که اگر این کردی یا آن کردی * کما کر گفتن رسول با وفاق * منع کرد و گفت هست آن از نفاق * تاسن اسکر دیکه
 گرفتار اولیه سن که اول اکر بوی ایلیم یا اول بر آخری دیکدر زیر اکر دیکه کسب رسول با وفاق منع ایلدی و دیدیکه
 بوا کردیمک نفاق دن اولدی واکر دین منافق مرتبه سن بولدی (کما روی عن انس بن مالک قال قال علیه السلام
 یا اکر و کلمه لو فاهامن کلام المنافقین و عن ابی هریره رضی الله عنه قال قال علیه السلام المؤمن القوی احب الی الله
 من المؤمن الضعیف و فی کل خیر احرص علی ما ینفعک و استعن بالله و لا تعجز و ان اصابک شیء فلا تقل لوانی فعلت کذا
 کان کذا و کذا و لکن قل قدر الله و ما شاء فعل فان لو تفقح عمل الشیطان کذا و دردی صحیح مسلم و فی المصابیح
 و المشارق (منشی) کان منافق در کرفتن بمر د * ورا کرفتن بجز حسرت نبرد * زیرا اول منافق اکر دیکه اولدی
 یعنی اگر خدای تعالی بنم ایمانی و اعمال صالحه قیلمی مراد ایلیدی بن مؤمن اولور دم و عمل صالح قبولور دم
 دیو اولدی واکر دیکدر اول منافق دینان آخرته حسرت و ندامت دن غیره التمدی پس بوا کردیمک بی نفع و بی معنی
 اولدیغنه بر غنیل ابرادیدوب بیوردر مثل (م) یک غری خانه می جست از شتاب * دوستی بر دش سوی خانه خراب *
 بر غریب شتاب و استیصال یوتدن بر خانه طلب ایلدی بر دوستی آتی بر خراب اوجانبه ایلندی (منشی) گفت او این را
 اگر سقنی بدی * پهلوی من مر ترا سکن شدی * اول دوست اول غریبه ایلدی بوخانه نکا کر بر سقنی اولیدی
 سکا بنم یا غمه مکن اولور دی (منشی) غم عیال تو بیاسودی اکر * در میانه داشتی حجه در * هم سنک عیالک
 آسوده اولور دی اکر اول خانه اورتیه سنده بر غری حجه طوئیدی (منشی) گفت آری پهلوی یاران خوشست * لیک
 ای جان در کز خوان نشست * اول غریب چونکم دوستندن بوسوزی ایشیدی اگا ایلدی بی یارانک یا نده و جوارنده
 اولمق خوشدر و لیک ای جان کرده او تو بر می ممکن دکانر یعنی بنم جانم اکر بر لفظ در که اول کتبیبه مقام و مسکن
 اولمز و آنده او تو بر می و قرار قیامی کتبیبه قابل دکانر دیدی (منشی) این همه عالم طلبکار خوشند * و ز خوش تر زور
 اندر آتشند * بود و کلی عالم خوشلغ طلبکار ایدر در زور اولان خوشلقدن و یا خود معنی * و زوریک خوشلغندن
 آتشده در در زور بوردن مراد بود دنیا و بود دنیا اولان حظوظ نفسانیدر یعنی خلق عالمک جمله می خوشلق طلب
 ایدجیلدر و من زور اولان خوشلقدن آتش غم و بلا ده در در زور بوردن اولان دینانک خوشلغ و غناسنی اله کتوره لم
 دیو نار محنت و عتاده در در (م) طالب زر کشته جله بیرو خام * ایلک قلب از زنده اند چشم عام * جله بیرو خام طالب
 زرا و لندر لکن عالمک چشمی قلبی التوندن بیلز یعنی هر پیر و جوان سیم و ز طلب ایدجی اولندر و لیکن عوام
 کاهوا سکن چشم عقلی قلبی خالص التوندن بیلز بود نیاسیم و زری قلب مثابه سنده در و اعمال صالحه بازار آخرت ایچون

زرهاصل مثابه سنده در لکن عوامک دیده قلبی زرهاصلدن من و ز اولان قلبی فرق و تمیز قیلز دیک اولور (منشی) بر تو ی
 بر قلب زرهاصل بین * بی محک زرهاصلن از ظن کزین * زرهاصل قلب اوزره بر پر تو اوردی زرهاصلدن مر اد تجلیات
 الهیدر و قلبدن مر اد بود دنیا اولان التوندن در که نفسنده خاکدر و تجلی حقه منین و من و اولمشدر نظر ایل زری
 محکسز مجر دظن و کان جهندن بو که التوندن دیوب اختیار ایله (منشی) کر محک داری کزین * کن ورنه رو *
 زرد انا خویشتن را کن کروا کر محک طو تر سن کزین و تمیز ایله واکر محک طو تر سن بوری عالمک قسنده کندی یکی رهن ایله
 تا کم اندن علم و معرفت محکمی خریدار اوله سن و آنکه قلبی نقد دن و من و زری خالص اولان زردن فرق و تمیز قیله سن
 (منشی) یا محک باید میان جان خویش * و زردانی ره مر و تنها تو پیش * یا کندی جانک ایچنده محک کر که ناغیره
 محتاج اولیوب طریقه عالم اوله سن واکر بول بیلز ایسک سن یا لکز ایلر و کتبه و الاخطا ایدوب بولی ضایع ایلر سن
 (منشی) بانک غولان هست بانک آشنای * آشنای که کشد سوی فنا * اکر جانک ایچنده محک علم و معرفتی
 طو تر سن سن ایلر و طریقه تنها کتبه بر شکل آشنایور مشردی بویی اکا علت کتور و بیوردر زیرا که طریقه ده
 غولر که صداسی کی اولدی بر شکل آشنای که انسانی فنا و هلاک جانیه جکر (کما قال ابن الاثیر فی النهایه الغول
 احد الغیلان و هی جنس من الجن و الشیاطین و کانت العرب ترغم ان الغول فی القلایه تترای للناس فتغول تغولا
 ای تلون تلونانی صورشی اوتضلعهم عن الطریق و تمسکهم) عرب ترغم ایلر دیمی غولک وجود فی انکار ایتز بلکه
 غولک صور مختلفه و غممان اولسنی و ناسی هلاک قیله سنی انکار در و الاغولک وجود نه احادیث شریفه دلالت
 ایلر لکن عرب ترغم ایتدی اوزره دکل (کما قال علیه السلام لا غول و لکن السعالی قال ابن الاثیر السعالی سحرة
 الجن ای و لکن فی الجن سحرة تلبس و تخیل لهم) (منشی) بانک می دارد که هان ای کاروان * سوی من آیدنک
 راه و نشان * غول چاغر بویله دیو که کاه اولک ای کاروان بنم جانیه کلز اشته بول و نشان (منشی) نام هر یک
 می برد غول ای فلان * تا کندان خواجه را از فلان * غول ای فلان کسه دیو کار با ندن هر بر یک نامنی ایلر
 یعنی اهل قافله نک هر بر سه نام و نشان ایلندا ایلر تا کم اول خواجه بی اقلردن ایلده یعنی زائل و ضایع اولندر
 زمره سندن قیله (منشی) چون رسد انجا ببیند کر که و شیر * عرضایع راه دور و روز دیر * چونکه اول کسه اورایه
 ابریه انده قوردر و ارسلان و غیری بر قیلر کورر عمر ضایع و راه دور و کون کیچ اولمش کورر ظاهرده اولان غولک
 مکر و فسادی بویله در باطنده اولان غولر که ضرر و فسادی بولندر زباده در پس باطن غولک صد اونداسی نوچه هله
 اولدیغنی بیان بیوردر دیر (منشی) چون بود آن بانک غول آخر بکو * مال خواهم جاه خواهم و آب رو * اول غول
 آوازی نیجه اولور آخردی بیان ایله مال استرم و منصب استرم و آب رو استرم یعنی مال و منصب و عزت و حرمت استرم
 دیکدر (منشی) از درون خویش این آوازه ها * منع کن تا کشف کرد در زها * کندی در و نکدن بوا و از لری یعنی
 بو گونه آرزو و مقتضای منع و دفع ایله تار از لر اشکار اوله (منشی) ذکر حق کن بانک غول از نربسوز * چشم
 ترکس را زین کر * کس بدوز * الهی ذکر ایله غولر که بانکی باق و ازاله ایله (کما قال علیه السلام اذا غلبت الغیلان
 فبادر و بالاذان قال ابن الاثیر ای اذفعوا شرها بذکر الله چشم ترکس یعنی دیده دلی بو کر کسدن یعنی بود دنیا و ما فیها
 و نفس و هوا و هو سدن و بولنده نظر ایتکدن دیک کر کسدن مراد بود کرا و لثانلر اولور (منشی) صبح صادق قرار کاذب
 و اشناس * رنگ می رابازدان از رنگ کاس * تا بود کردیده کان هفت رنگ * دیده پیدا کند صبر و درنگ * سعادت اخرویه
 و نعمت ابدیه صبح صادق کبیدر دولت صوریه و عزت دنیویه صبح کاذب کبیدر پس صبح صادق صبح کاذب دن کبرو
 آگاه و بوضو رنده اولان نعمت ولذت و لطافت و ملاحی می کبیدر که ساقی حقیقینک تجلیسی واسطه سبیله
 حاصل اولور و محبوب صورت اولندر اول رنگ و بوی کاسه صورتن بیلورلر واکا سیر اولورلر و ناظر حقیقت اولان
 شاربان باده تحقیق اول رنگ و بوی تجلی الهیدن بیلوب کاسه صورته فریفته اولمز لربوا جلدن حضرت خداوند کار
 محبوبان صورته تبسیه ایدوب بیوردر که رنگ سی کاسنک رنگندن کر و بیل و آتی تمیز قیل تا اوله که دیده کان
 هفت رنگدن بر دیده دل پیدا ایلیم سن رنگ و بون و مفارقه صبر و درنگ ایلک لکک دیده کان هفت رنگدن مراد که
 بو کوزلک هفت طبقه اوزره اولسیدر نه کم کالت نامه ده طبقه سبعة اوزره اولسی مشهور و مذکور در اولیه
 اولیجی معنی تا اوله که بودیده کان هفت طبقه دن ماعدا بر چشم دل پیدا ایلیم سن بونک و بون صبر و تحمل ایلک
 لکک اولور تا اول دیده حقیقت بین سکا حاصل اوله دیمی اشعار قیلور (منشی) رنگها بینی بجز این رنگها * کوه ران
 بینی بجای سنگها * نیچه رنگ کورر سن بوا و ان ظاهر دن ماعدا سنگر بر نه دی قیت کوه رلر کورر سن یعنی
 بود دنیا و طاش و طیراق محله کوه رلر کورر سن و یا خود بود دنیا کوه رلر ایجار منزله سنده کورر سن دیک اولور

(منشوی) گوهری چه بلسکه دریایی شوی * افتاب چرخ پیمایی شوی * بر کوه نرندری یعنی کوه کورمک ندر بلسکه سن
عین دریایه منسوب اولورسن فلک کی دور و سیرایدی بر آفتاب اولورسن و نیچه مرتبه عالی و درجه سامیه بولورسن
(منشوی) کارکن در کار که باشند نهان * تو برودر کار که پیش عیان * کار چون بر کار کن پرده تنید * خارج آن کار
سوانیش دید * کار کن یعنی فاعل حقیقی کار کاهده یعنی محل کار و عجله نهان اولدی یعنی مرتبه عما که محل
کار الهی در جناب صانع اصل اول مرتبه ده اولدی یعنی بصر خلق نهان اولدی (کما سئل الاعرابی عن النبي
صلى الله عليه وسلم قال ان ربنا قال عليه السلام في العماء ما فوقه هواء ولا تحته هواء شرحنا هذا الحديث في شرح
نقش الفصوص) فليطلب فيه من يورى اى سالک انبیا اوزره اول حضرت کار کاهده یعنی مرتبه عما و اعیانده مشاهده
ایله اگر چه اول حضرت مکاندن متزهد که اعیان کاسکان کبی دکدر بلسکه بمعنی مکانت حسبیل در ورقتدن
مرا در ثبت علمیدر و معنی بیت ثانی ایش اشیایی اوزره پرده اوردی و طوقدی اول کار کنی کاردن خارج کورمکه قادر
اولورسن یعنی کار و افعال چونکم کار کن اولان فاعل حقیقی اوزره پرده طوقدی یعنی بوافعال ظاهر ابصار نامه
جناب اولدی و مشاهده فاعلدن کبر و قالدی اول کار و افعال خارجنده یعنی بر مکان معینده محسوسا آتی کورمکه
قادر اولورسن بلسکه باطن کاره قلب کوزیله نظر ایله تا کورمسن که جمیع کار فی الحقیقه آنکدر (منشوی) کار که چون
جای باش عاملست * آنکه بیرون است از وی غافلست * پس در آدر کار که یعنی عدم * تابیینی صنع و صانع را بهم *
کار که چون جای روشن دیده کیست * پس برون کار که پوشیده کیست * کار که چونکه عمل اید بچینک محل و مکان ندر
کار که یعنی محل کار که مراد اعیان ثابته در که جای باش عاملدر یعنی فاعل حقیقی که مرتبه سیدر اول کسه که
کار که دن خارجدر عمل اید بچینک غافل وی خبر در یعنی اول کسه که بیرون در بومر ته دن و خارجدر کار که ادرال
و مشاهده دن اول کسه فاعلدن غافلدر فاذا کان كذلك بویه اولدیسه پس ای سالک کار کاهل ایچنه کل یعنی عدمه که
مراد عدم اضافیدر که اعیان ثابته در که اعیان ثابته به مشایخک عدم تعبیری وجود خارجی و عینی نسبتیله عدم
اولدی یعنی چون در بویه که عدم اضافی دیر و عدم مطلق شریک باریدر که تمتع الوجود در پس اعیان ثابته نک وجودنه
کل تا کم صنع و صناعی جمع کورمسن صنعله صناعی بر کورمک بوجهله اولور که صنع صور علم صانعدر و علم
مرتبه احدیته عین عالمدر اویله اولدیسه صنع علی ما هو علیه کان صانع علمدن و کندیندن منفک و دوردر کادر بلسکه
صناعی صنعیه و صنعی دخی صانع ایله کوررسن و الهی اشیایله بلد بکک کبی اشیایی دخی الهیه بیلورسن کار که که مراد
اعیان ثابته در چونکم دیده سی روشن اولرلک و مشاهده حق قیلرلک محل و مرتبه سیدر پس خارج کار کاهده
مستورانی و غیر بک و غلط اندازلک عالمیدر که محجوب و غافل بچن بر کسه دن بر فعلی کورسدهانی فاعل حقیقی که
ارادت و فعلدن غیر صنورا کر طبعنه موافق ایسه آنک جذب و جلبنه سعی ایله و اگر مخالف ایسه کاهل کار
و اعتراض ایدوب دفع و رده کوشش قیلرلک که فرعون لعین اعیان ثابته دن غافل و وجود مجازی به مائل اولدی یعنی ایچون
قضا و قدردن کور اولوب حضرت موسی به معارضه و مقابله قیلوب دفعنه و عدم ظهورنه سعی ایلدی کما قال سلطان
العارفین (منشوی) رویمستی داشت فرعون عنود * لاجرم از کار کاشش کور بود * لاجرم می خواست تبدیل قدر *
تاقضا را باز گرداند زدر * خود قضا بر سبب آن حیل نمند * زیر پای می کرد هر دم ریش خند * یعنی کورمزی سنکه
زیاده عناد ایدیبی فرعون یوزنی و رانی جانبیه و انانیت معتنه طوقدی لابد اول حقل کار کاهندن کور اولدی یعنی منبع
قضا و قدر که اعیان ثابته و کار کاه الهی کورمکدن دور اولدی و قضا و قدرک بری برندن فرقی جلد اولده زاغک
هدمه معارضه می بیاندیده مر و ایددی لاجرم یعنی لابد و لامحاله اول فرعون کور اولدی یعنی چون قدر الهی بی تبدیل
ایتمل استدی تا حکم حق قبولندن کور و ندره خود قضا الهی اول حیل نمند اولان فرعونک سبب غروری اوزره
زیر بندن یعنی خفیه هر دم ریش خند ایلدی یعنی استهزا و تمسخر ایلدی و کویا دیدیکه ایله ظاهر اولان قوه و قدرته
مغرور اولد و باطن کار الهی بدن خبر قالدی زهی حقاقت و عجب بلا هتدر (منشوی) صد هزاران طفل کشت اوی کاه
تا بگرد حکم تقدیر الیه * اول فرعون کاهسن نیچه یوزینک طفل قتل ایلدی تا کم حق تعالی نک حکم و تقدیری
دونه و کندینک مرادی ظهوره کاه (منشوی) تا که موسای بی ناید برون * کرد در کردن هزاران ظلم و خون * تا کم موسی
بغیر طشره کلیه و نظم و ترتیب کندی نک بوننده نیچه یوزینک ظلم و خون ایلدی یعنی بغیر حق سفلک دما ایلدی
و نیچه یوزینک مظالمی بوننده آلدی (منشوی) آن همه خون کرد موسی زاده شد * وزیر برای قهر او آماده شد * اول
دو کانی ایلدی موسی حضرت تری طوغش اولدی و فرعونک قهر و علا کندن اوتری حاضر و مهیا اولدی (منشوی)
گریدیدی کار کاه لایزال * دست و پایش خشک کشتی زاحیال * اگر فرعون کار کاه لایزال کوریدی و محل صنع

حقه نظر ابر کوریدی حیل ایله کدن فرعونک الی و آیتی قوری اولوردی (منشوی) اندرون خانه اش موسی معاف *
وز برون می کشت طفلانرا کراف * فرعونک خانه سی ایچنده حضرت موسی معاف وی بال و طشره دن اول فرعون
اطفال عبت و بیهوده دبلدی پس حصه بیانه شروع ایدوب بیورر (منشوی) همجو صاحب نفس کوتن پرورد *
برد کر کس ظن حقدی می برد * صاحب نفس کیسه اول صاحب نفس تنی بسلر غیری کسه اوزره بر حقد ظن ایلر تور
یعنی غیر کسه نک کندیسنه عدو و کین دار اولسنی ظن ایلر بویه دیو (منشوی) کین عدو وان حسود و دشمنست *
خود حسود و دشمن او آن تنست * که بوی کسه عدو و اول کسه بکاد شمندر آنک حسودی و دشمنی خود اول تنیدر
کما قال علیه السلام اعدی عدو لنفسک الی بین جنبیک (منشوی) اوچو موسی و تنش فرعون او * اوی بیرون می دود که
کود * صاحب نفس فرعون کبی آنک تنی اکعدو اولدی یعنی چهندن موسی کبیدر تنی موسایه شبیه مجر ضد
و عدوانی اولدی یعنی چهندن اول صاحب نفس طشره به یلر بویه که عدو قنی (منشوی) نفسش اندر خانه تن نازنین *
برد کر کس دست می خاید بکین * آنک نفسی تن خانه سنده نازیندر غیری کسه اوزره کین و غضبه الی چینر و طبعنک
حظ ایلدی کبی کسه لری دشمن عدا یلر * کین نفسی اولوریدی جمیع اعدادن خلاص اولوردی و خلقی دشمن وضد
کورمکدن نجات بولوردی تنکم بوی حکایه دهذ کراولنه جق کسه مادرن قتل ایدوب سائر اعدادن نجات بولدی و اول
حکایه بودر که تقریر بیورر (ملاط کردن مردم شخصی را که مادرش بکشت بهتمت (منشوی) آن یکی از خشم
مادر را بکشت * هم بر خشم خنجر و هم زخم مشت * اول بر کسه غضبندن مادر فی دبلدی هم خنجر زخیله و هم مشت
زخیله (منشوی) آن یکی گفتش که از بد کوهری * یادناوردی تو حق مادری * اول بر کسه کاهل ایدیکه بد کوهر
لیکدن سن مادرک حقن یاد که کورمک (منشوی) هی چرا کشتی و را ای زشت روی * می نکوی کوچه کرد
آخر تو * هی نیچون اولدرلک آتی ای زشت رو و خبیث خوددیمز سنکه آخر او سکا نه ایلدی بومر وجهه دردیمن که
او آخر سکا نه ایلدی دیدی (منشوی) گفت کاری کرد کان عار و بست * کشتش کان خال سستار و بست * قاتل سائله
ایندی مادرم برایش ایلدی که اول ایش اکا عار و عبیدر آتی قتل ایلدی که یعنی قتل ایلدم اول تراب آنک ستاریدر که عیوب
و ذنوبی عیون ناسدن ستاریدر (منشوی) گفت آنکس را بکش ای محتشم * گفت پس هر روز مردی را کشم * سائل
قاتله ایددی ای محتشم اول زانی اولان کسه بی قتل ایلد قاتل سائله ایددی پس هر کون بر کسه می قتل ایدم
زیرا اول بوی کار قبیحدن فراغت ایلر پس ضرر عا مدن ضرر خاص اولیدر دیدی (منشوی) کستم او را رستم از خونهای
خلق * نای او برم هست از نای خلق * آتی دیلدم خلقک قاتلرندن قورتلدم و هر کون بر خون ایلکدن نجات بولدم
آنک بوغازنی کسرم خلقک بوغازنی کسمکدن بویکدر پس قصه دن حصه به شروع ایدوب بیورر (منشوی) نفس
تست آن مادرید خاصیت * که فساد است در هر ناحیت * اول برامن خاصیتلومادر سنک نفسکدر که هر ناحیتده
آنک فساد و اوردی یعنی سنک نفسک اول ذکراولن مادرید خاصیت و خبیث خصلت کبیدر که اول نفسک فساد
و قبیح هر جابه منتشردر (منشوی) هین بکش او را که بهر آن دنی * هر دنی قصد عزیزی کنی * آگاه اول نفسک
دیده زیرا اول دنیادن اوتری هر بر نفس بر عزیزه قصد ایلر سن و آنک غیبت و مذمتی سویلر سن نفسی اولدرمکدن مراد
هواسی و مقتضاسی ازاله ایلدوب امر حقه مطیع قیلددر (منشوی) از وی این دنیای خوش برست تنک *
از وی اوباق و با خلق جنک * بویواسع دنیا اول نفس اوچندن سنک اوزر که تنک و تار بکدراندن اوتری حقله
و خلقله جنک ایلر سن حقله جنک ایلک قضا سنه راضی اولمق و امر نه اطاعت قلمقدن عبارت اولور خلقله جنک
ایلک نفسنه مخالف اولد قیلرچون انلرله منازعه و مجادله ایلکدن کایت اولور (منشوی) نفس کشتی بازرسی
زاعتذار * کس ترادشمن نماند در دیار * نفسکی دبلدک اعتذاردن کیر و قورتلدک زیر اسب جمیع خطا و اعتذار
نفسدر سکا دبارده کسه دشمن قلمز و شهر وجود ایچره سنک بر کسه دشمنک ایلر پس بوراده بر شبهه و شکال
لازم کور اول شبهه و شکالی و آنک جوابی بعینها نظمه کتوروب بیورر (منشوی) کرشکال آرد کسی بر کفت ما *
از برای انبیا و اولیا * اگر بر کسه بزم سوز من اوزره شکال کتوره انبیا و اولیادن اوتری بویه دیو (منشوی)
کانیارانه که نفس کشته بود * پس چراشان دشمنان بود و حسود * که انبیا نک نفسی کشته دکل می ایدی یعنی
مقرر در که اولیا و انبیا نک نفسلری کشته اولمش و انلر نفسلرینک شرنندن نجات بولملریدی پس انلرک نیچون دشمنلری
و حسودی و ارایدی انلرک دشمنلری سائر ناسدن خود زیاده ایدی (منشوی) کوشنه نوای طلبکار صواب *
بشنوان اشکال و شبهت را جواب * ای طلبکار صواب اولان کسه سن سوزمه قواقی قوو کلامی استماع ایله
بواشکال و شبهه کل جوابی ایشته که جواب بودر (منشوی) دشمن خود بوده اندان منکران * زخم بر خودی زدن

ایشان چنان * اول متکرر فی الحقیقه کند بله دشمن اولش در اندر کند بله زخم اورر را بخلین یعنی اول قرآن عظیمه و کتب منزله ده مسطور و مذکور اولان کبی انبیایه عداوت ایدوب زخی کندی وجود لر نه آوردیلر (منشوی) دشمن آن باشد که قصد جان کند دشمن آن نبود که خود جان میکشد * دشمن اولدر فی الحقیقه که جانه قصد ایلیمه دشمن اول دکار در که کندیسی جان چکیشه یعنی دشمن اول دکار در که هر دم حالت نزعده اوله والله بدن قهر و غضب بوله و آخر الامر سوء خاتمه اورزه اوله وجهه داخل اوله کفار و منافقین کبی (منشوی) نیست خفاشک عرواقاب * و او عرو خویش آمد از احتجاب * مثلاً بر سه جگ آفتابک دشمنی دکار اول خفاش جگ بجای بدن کند بیک دشمنی کاری (منشوی) تابش خورشید را و راجی کشد * رنج او خورشید هرگز کی کشد * رنج او خورشیدک نوری اول خفاش حقیری دیرلرک رنجی آفتاب هرگز رنجی چکر یعنی آفتاب شبیره نک زخم و رنجی چکر بله که شبیره آفتابک رنجی چکر کذلک اعدای انبیاء اولیا کندی لر رنج و المده در لر یو خسه انبیاء اولیا به انلردن فی الحقیقه رنج و ضرر ابرشمن (منشوی) دشمن آن باشد که مانع آید لعل را از آفتاب * دشمن اولدر که اندن عذاب کله آفتاب بدن لعل مانع کله یعنی فیض و استناره به لعل کبی قابل اولان کسه لره آفتاب حقیقتک نور و عطاسنه مانع کله و سبب عذاب اخروی و ابدی اوله (منشوی) مانع خویشند جلّه کافران * از شعاع جوهر یغما بران * کافر لرک جلّه سی کند لرک مانع لریدر یغما بران * جوهر شک شعاع ندن یغما بران * جوهر ندن مراد و حلی و حقیقت لریدر و انلرک شعاع ندن مراد ایمان و عرفان و یقین اندر پس کافر لرک کندی نفس لر یغما بران * روح لر ندن کلان شعاعه مانع لریدر اوله و لیکن نه انلرک دشمنی کندی نفس لر اولور (منشوی) کی حجاب چشم آن فردند خلق * چشم خود را کور و کور کردند خلق * خلق اول فردن نظیر چشمک چن حجابی اولور لر یعنی خلق انبیانک چشمه مانع و حاجب اولغه قادر دکار لر لیکن خلق کندی لر شک چشمی کور و کرا بله بله حقیقت کورمکه قادر اولیوب کور و کرا بله بله بوجه دخی جائزدر که معنی بوله اوله خلق عالم چن اول فرد اولان یغما بران * کوزنه حجاب اولور که هر یغما بران فرآمد در جهان مضبوطه هر بری انلرک فریدر پس خلق عالم کندی کوزن لر کور و قولق لر فی صاعرا بله بله یو خسه خلق عالم انلرک هر برنک کوزنه حجاب اوله منلر (منشوی) چون غلام هندوی کو کین کشد * از ستیز خواجه خود را می کشد * مثلاً شول بر هند و غلام کیبکه اول هند و غلام کین چکر افندی سنک عباد ندن کند یستی دیرلر یعنی افندی سنه ضرر اصابت ایلکدن اوتری کندیسنی هلاک ایلر (منشوی) سر نکون می افتد از بام سرا * نازیانی کرده باشد خواجه را * سرای طامندن باشی آشاعده و شر تا افندی سنه بر زبان ایلش اوله پس نظریه ضرر رفتنی جانب اولور (منشوی) که شود بیمار دشمن با طیب * و رکند کورک عداوت با ادیب * مثال آخر اگر مریض طیبیه دشمن اوله و اگر طفل استاده عداوت ایده (منشوی) در حقیقت رهزن جان خودند * راه عقل و جان خود را خود زدن مریض و طفل حقیقتده کندی جانک رهزن لریدر کند بله شک عقلی و جانی بولانی کند بله او در بله پس معنایه کندی کند بله دشمن اولدر بله (منشوی) کازی کر خشم کبر در آفتاب * ماهی کر خشم می کبر در آب * مثال آخر بر بریوبی اگر فی المثل آفتاب بدن اوتری خشم طوبه بر ماهی اگر فی المثل بدن خشم طوبه و آبه عداوت ایدوب * کندیسنی صودن طشره آبه (منشوی) قویکی شکر کرا در زبان * عاقبت که بود سیاه اختر از آن * سن بر نظر ایله کور که کیمه زبان طوثر عاقبت اندن سیاه اختر و بدیشت کیم اولور مقرر در که آفتاب و آبه آدن ضرر کلیموب کازر دماهی خائب و خاسر اولور (وقس علی هذا اعداء الانبیاء و الاولیاء) (منشوی) که ترا حق آفریند زشت رو * هان مشوهم زشت روهم زشت خو * و بر در کشت مر و در سنکلاخ * و در دوشا خست مشو تو چارشاخ * اگر حق تبارک و تعالی سنی ای انسان زشت رو و کره الصورة برادر سه آگاه اولهم زشت رو و هم زشت خوا و له ظاهر و باطن خبیث و قبیح اولور سن که علامت اهل جهنم را اما اگر بر کسه بحسب الظاهر کره الصورة ومن حیث الباطن تنزیه الصفه و لطیف السریره اولسه اول صورت مکر و هه کافر رو بر مر و بر کسه دخی لطیف الهییت و قبیح السیرت اولسه اول هیئت حسنه ا کا فائده قیلن پس (لا تدیل خلق الله) مضبوطه نجه تغییر خلق ممکن دکار و لکن حسنوا اخلاقکم مفهومی و منجه تهذیب اخلاق میسر و ممکنند که هر چه بعضی الخلق کا خلق کما ان لا تدیل خلق الله کذلک لا تدیل للخلق دیمشدر و لکن بومبدل اولمین خلقند مراد شول صفة غریبه در که انسان انلرک او زنه مجبول اولمشدر و مبدل اولان خلقند مراد شول سیرت بهیمه در که انسان آبی آب و کادن حاصل قیلشدر کفش آبیاق قینه دیرلر که زینت بادر و بوراده زینت صوریه و حسن بشریه دن استعارتدر و سنکلاخ طشلقه دیرلر بومبدل اخلاق رده و اوصاف ذمیجه دن عبارتدر و دوشاخ زشت روی و بد خو بقلدن کما یتدر و چارشاخ قبیح صورت و قبیح سیرت و قبیح عمل و قبیح عقیده دن عبارتدر پس

تقدیر یعنی اولدر که کراول خدای متعال سنک کشفشکی کیدر سه یعنی صورت جلیله و هیئت ملیحه کی ازاله ایدر سه سن سنکلاخ اخلاق ذمیجه جانبنه کتمه تا کم ایکی وجهه قبیح اولیمه سن و اگر سنکا من حیث الصورة و السیرة اولان قبا حشدن ایکی شاخ و ارایسه سن قبیح صورت و قبیح سیرت و سوء اعمال و سوء عقیده تله چارشاخ اوله که اقبح من کل قبیح اولور سن و قبا حشدن و خباثتده نهایت مر ته سن بولور سن دیمک اولور وجه آخر عداوت و حسد ایدیکلر کسه اکسر سنک کشفشکی ایلته سن طاشلق ایچنه کتمه یعنی اول سکا ضرر قصد ایلر سه سنک دخی اضر اولان بره کتمه و اگر ایکی پاره ایلک درت پاره اوله یعنی عداوت و حسد لره بعض معصیت و قبا حشدن دوباره منزله سنده اولمش ایکن عداوت و حسد فی دخی اکاظم ایلیموب چار پاره اوله و قبا حشدن زیاد بر زیاد قیلله دیمک اولور (منشوی) تو حسودی کر فلان من کترم * میفزاید کتری در آخرتم * سن حسد ایدیمجیسن بوله دیو که بن فلان کسه دن کترم میسنم اختر و طالع ماده کترلک زیاد ایلر یعنی فلان کسه به تابع اولمی و انقیاد قیلن بنم طالع ماده کترلک زیاد ایلیموب دوات و عزتک نقصانسته سیدر بر سن بومعناده جائزدر که بنم اختر ماده کترلک اول فلان دن زیاد می اولور یعنی بنم طالع کترلکه اندن زیاد دکار پس بن اسکا نیچون انتیام قیلورم دیمک اولور (منشوی) خود حسد نقصان و عیب دیگرست * بله که از جلّه کیمه باند ترست * حسد خود نقصان و بشقه بر عیدر بله که جمیع نقصانلردن قبیح کردر (منشوی) آن بلیس از شک و عار کتری * خویشتن افکند در صدابتیری * اول ایلیم کترلک شک و عار ندن کترلک نقصان معناسنه در کندیسنی یوز ابترا که بر ایدیکه درگاه حقدن مر دود اولوب ابدی کتر و بدتر قالدی (منشوی) از حسد می خواست تابالا بود * خود چه بالا بله که خون بالا بود * حسد ندن ایستدی تابالا و اعلا اوله خود نه بالا بله که قان آغلیجی اولور یعنی نه بالا بله که اول خصوصده * کوزلردن قان سوزیجی اولور (منشوی) آن ابو جهل از محمد شک داشت * و ز حسد خود را ایسالا می فراشت * اول ابو جهل حضرت رسولدن شک و عار طوتدی و حسد ندن کندیسنی بالا بله بوجلدی یعنی تکبرلک ایدوب کندیوبی افضل و عالیقدر طوتدی (منشوی) بوالحکم نامش بد بوجهل شد * ای بسا اهل از حسد نا اهل شد * انک نامی اول بوالحکم ایدی و ابو جهل اولدی ای جوق اهل که حسد ندن نا اهل اولدی پس معلوم اولدیکه حسد سبب حرمان و باعث خسران و خذلاندر و ترک حسد ایلک موصل قرب رحماندر (منشوی) من ندیدم در جهان جست و جو * هیچ اهلیت به از خوی نکو * بن جست و جوجهاننده یعنی بوسعی و طلب عالمنده خوی نکودن بهتر اهلیت کور مردم یعنی بوجهاننده و طریق حضرت بردانده اخلاق حمیده و اوصاف پسندیده دن بهتر اهلیت و قابلیت اولمز طریق تصوف همان حسن خلقند عبارتدر (حسن الخلق نصف الدین) و دخی (حسن الخلق خلق الله الاعظم) حدیثی خلق نکونک فضاثلنه دلالت و شهادت ایدر (منشوی) در گذر از فضل و کستاخ و فن * کار خدمت دارد و خلق حسن * فضلدن و مهارت و فندن کج کار خدمت و خلق حسن طوثر یعنی بویوله خدمت ایلک و حسن خلق صاحبی اولمی * کار طوثر فضل و هنر کاره کلز (منشوی) انبیاء واسطه زان کرد حق * تابیدید آید حسد همدار خلقی * حضرت حق انبیایی اول سیدن واسطه ایلدی کندیسیله خلق اور تاسنده تافلق واضطر ابده حسد لر ظاهر که یعنی صدور انساننده مستور اولان حسد لر اول حسد اهلک خلق واضطر ابه کلسیله ظاهر اوله (منشوی) زانکه کس را از خدا عاری نبود * حسد حق هیچ دیاری نبود * زیرا کسه به خدای تعالیدن عارونک ایلک اولدی هیچ بر فرد حضرت حقه حسد ایدیمجی اولدی (منشوی) آنکسی کش مثل خود بنداشتی * زان سبب با او حسد برداشتی * اول بر کسه که یغما بری کندی کبی ظن ایلدی اول سیدن ا کا حسد قالدردی یعنی اول انبیادن برینه حسد ایلیموب اول بشر بندخی آنک کبی بشرم دیو ا کا عداوت قیلدی (منشوی) چون مقرر شد بر زکی رسول * پس حسد ناید کسی را از قبول * پس بهر دوری ولی قائمت * آرمایش تاقیامت دامت * چونکم رسولک اولواغی مقرر اولدی تأیید سبحانی و دلایل حقانی ایله پس بر کسه به حسد کلز رسول قبول ایلکدن زیرا اگر چه بشر بت اعتبار ایله مشاهبت وارد لر لیکن رسالت اعتبار ایله انسانه مشاهبتی یوقدر پس رسولک مر ته سن کور و ب تعقل ایلین کسه لر آبی قبول ایلد کازی جهندن ا کا حسد لر کلز اما حسود اولان کفره انلر یغما برلک آثار و اسرارنی تعقل ایلمشدر و مر ته علیمه لر نه واقف اولمشدر و بواجلندن کافر اولمشدر و بویله نینسه دخی جائزدر چونکم رسولک عظم شانی بعد الموت عند الخلاق مقرر اولدیه پس حسد کلز مؤمنیندن بر اجده آبی قبول ایلدیکندن اوتری پس هر بر در دره اول رسولک بر قائم مقامی و نائب منابی (الشیخ فی قومه کالشیخ فی امته) فخر اسخبه برولی کامل اول نینک مقامنه قاعد رو بوا نبیا و مر سلین زماننده اولان امتحان نه الان قیامتده دل

باقی و دائمی نه کم انبیای بشر اعتقاد ایدوب و حسد یولنه کیدوب عاصی و فاسق اولد قلمی کبی بعد الانبیا اولان
اولیای دخی کند یلری کبی بشر زعم ایدوب انلره حسد و بعض ایتمک واسطه سیله حقدن دور و حقیقتدن مهجور اولد یلر
(اعاذنا الله وایاکم عن الحسد و العداوة للمشاخ فی الدین) (مثنوی) هر کراخوی نکو باشد برست * هر کسی کو
شیشه دل باشد شکست * هر شول کسیه نل که خوی نکو اوله اولیا به عداوتدن و ضلالت و شقاوتدن قورتلدی
و سعادت ابدیه به وصول بولدی هر برکسه که نازل دل اوله و خوی بد اوله صندی و انکار و مخالفتدن خلاص
اولیوب اصحاب ناردن اولدی (مثنوی) پس امام حی مطلق آن ولست * خواه از نسل عمر خواه از علیست * پس
امام حی مطلق اول مذکور اولان ولیدر و ولی اول کسیه در که حق آنک جمیع امور به توی ایدوب آنی معاصیدن حفظ
ایلیه کما قال الله تعالی (وهو بتولی الصالحین) و دخی الولی هو الفاضل فی الله و الباقی بالله دیمکه ده تعریف ایتمشدر
پس بوصفته متصف اولان ولی مطلقا امام حی در و مقتدا و پیشوا اولدر من حیث الحقیقه اول ولی کرکسه
حضرت عمر که نسلندندر کرکسه حضرت علینک نسلندندر یعنی بوامام زنده خواه نسل حضرت
عمر دن اولسون و خواه نسل حضرت علیدن اولسون و خواه بونلردن غیر نلک نسلندن اولسون مقصود مرتبه
کماله و مبلغ رجاله و صولدر من ای نسل کان خلافا للامامیه زیرا انلر قنده امام اولاد علیدن اولمق لازمدر حتی
اقتدا ایدلر لاسیما شیعه و رواقض حضرت عمره و انسالته بالکلیه منکر لدر امام مشایخ صوفیه ظاهر ابادشاه
و باطن خلیفه الهیه و وارث حضرت نبی اولان ولی به اقتدا و اتباع ایدرلر (مثنوی) مهدی و مهدی و یست ای راه جو
هم نهان و هم نشسته پیش رو * مهدی اولوب طوغری یوله کیدیمی و هدایت ایدیمی اول ولی خدا و وارث حضرت
مصطفی درای طریق مستقیم طلب ایدیمی بعض نسخه ده ای نلک خو واقع اولمشدر معنی ای الیخو یلومؤمن
دیمکدر هم نهاندر و هم یوزلک اوکنده در یعنی هم باطنده و هم ظاهرده پیش روی ناسده اوتر مشدر و مهدی
موجود عند الامامیه امام محمد تقیدر که هجرت نبی نلک ایکی یوزالی سکر سینه سنده متولد اولمشدر و عند اهل
السنه متولد اوله جقدر و آخر زمانده ظهور قیل جقدر نه کم شیخ اکبر حضرت تری فتوحانک او جیوزالتش التخی باندده
بیورلر (ان الله خلیفه یخرج من عتره رسول الله ولد فاطمه یواطی اسمها اسم رسول الله علیه السلام جده الحسن
علی ابن ابی طالب یباع بین الرکن والمقام یشبه رسول الله صلی الله علیه وسلم فی الخلق و الخلق کذا و کذا فی آخره
(مثنوی) او چو نورست و خرد جبریل اوست * او ولی کم از قندیل اوست * وانکه زین قندیل کم مشکات ماست *
نور در مرتبه ترتیب است * اول ولی نور کیدر و عقلی آنک جبریلیدر یعنی اول انسان کامل و ولی فاضل نور الهی
وضیای محمدی کیدر و بین الخلیفه و المستخلف مشابعت تامه اولدیغی اعتبارله در حضرت نبی به چونکم جبریل
امین یلک رب العالمین اولدی کذلک واری اولان حضرت ولی به عقلی جبریل مثابه سنده اولدی که جناب حضرتدن
انواع اسرار و علوی اخذ اولور و اول ولی ککامله آتی ایصال قیلور بومر به ده اولان کامله قطب الاقطاب
و غوث الاکبر نور که مثلاً بکامل مصباح کیدر و بوندن مرتبه ده کم اولان ولی مثلاً امامان و اندال سابعه کبی
اول نور اعظم قندیلیدر و مظهر و مشرقیدر و اول کسیه که بوقندیل کبی اولمقدن من حیث المرتبه کم و دوندن بزم
مشکات در مشکات جدارده اولان شول کوه غیر نافذه به دیرلر که جوانی مسدود و خانه دن جانی مکشوف اوله
و حضرت خداوند کارل مشکات ماست تعبیرنده کند یلرک قطبینه و غوثینه اشارت و سائرک تبعیت و فرعیتنه
ایما وارد زرا نورلک مرتبه ده ترتیلری وارد که بعض مرتبه بعضی سندن جناب حقه اقرب اولدیغی جهندن
افضل و اشرف در مثلاً شول برآینه که بلا واسطه شمسه مقابلدر و برآینه دخی که شمسه مقابل دکل لکن شمسه
مقابل اولان آینه به مقابل و برآینه دخی کذلک بواینه نانی به مقابلدر هم جزایس آینه مقیض و منیر اولدیغی
جهندن شریف و مفاض و منار اولدیغی حیثیتدن دون و کشیدر (مثنوی) زانکه هفتصد پرده دارد نور حق *
پردهای نور دان چندین طبق * نور الهینک مرتبه ده ترتیلری وارد اندن اوتریکه بر موجب حدیث شریف
ان الله سبع مائة حجاب من نور و ظلمة) نوردن بدی یوز حجابی و کذلک ظلمتدن دخی بدی یوز حجابی وارد یعنی حقل نوری
بدی یوز پرده طوابع حجاب نور الهی بر موجب حدیث شریف بوقدر طبقه ییل (مثنوی) از پس هر پرده قومی را
مقام * صف صفند این پرده هاشان امام * هر پرده نلک اردندن بر طائفه به مقام وارد انلرک بو پرده لری
صف صفدر امامه دکل بودم و جهدر امامه دکن انلر صف صفدر بو پرده لده یعنی هر پرده نورانینک پسندده
بر قوم ایچون مقام وارد در صف در لری من حیث المعنی انلرک بو پرده لری تا امام حقیقی به دکل و بوجبات نورانیه نلک
اصولی یوز در مثلاً نوبه و بقله و انابت و محاسبه و زهد و تقوی و علم و حکمت و کرامت و ولایت کبی تالی مرتبه
فنا فی الله

فنا فی الله و بقا بالله زیر بومر به فنا اندر فنا و بقا اندر بقا مرتبه امام کامل و پیشوای فاضلدر که بومر به نلک و راستنده
بر مرتبه دخی بوقدر و فروع حجابات نورانی به نهایت بوقدر نه کم (ان الله سبعین حجاباً) و دخی ان الله سبع مائة حجاب
و دخی ان الله سبعین الف حجاب من نور و ظلمة حدیث لری کثرت فروع حجابات نورانیه به دلالت ایلر (وقس علی هذا
حجابات الظلمانية) (مثنوی) اهل صف آخرین از ضعف خویش * چشمشان طاقت ندارد نور پیش * آخرکی صفک
اهلی کند یلرک ضعفندن انلرک چشمی اول صفا اولان نور طاقت طوغری یعنی بصر بصر تلی طاقت طوغری ایلر کبی
صفک نورنه (مثنوی) وان صف پیش از ضعیفی * بصر * تاب ناردن و شبنامی پیشتر * و کذلک اول اول صفا بصر لری نلک
ضعفندن طاقت کتور مرز لری شتر اولان صفک روشنالغنه پیشتر به عریله اولور سه ده معنی زیاده لک روشنالغنه
دیمک اولور محصل بر خوای (و فوق کل ذی علم علم) (تا ان الی ربک المنتهی) هر ذی علم کندی فوقنده اولان علیمک
علمندن و اسرار و انوارندن غافل و جاهلدر و بر مقتضای (لا یعرف ذا الفضل الا ذوهه) هر ذی فضل یلان کندی
کبی بر فاضلدر و بومر به مویید ایلر یچون (بعر فنامن کان من جفنا و سائر الناس لنامنکرون) قولنی حضرت
خداوند کار قانلدر (مثنوی) روشنی * کو حیات اولست * رفیع جان و فتنه این احوست * احوالها اندلک اندلک کم شود
چونکه هفتصد بکذر داورم شود * شول روشنالغنه اولکی صف اهلنک یعنی اصحاب توحیدک حیاتیدر بواحول
و دویین اوللرک رفیع جانی و فتنه و امتحانیدر که مانند خفاش اول روشنالغنه طاقت طوغری لکن احوال لک لک که
از جق از جق به هدایت ربانی و بتعلیم و تربیه مرشد یردانی کم اوله و هر مرتبه و مقامه او غرا دقها کا مقید اولیوب
انلردن گذر قیلر چونکم بدی یوز حجاب و مرتبه دن کچه اول عین بحر وحدت اولور و کندی تعیین موهوم بسندن
خلاص بولور و مرتبه ده کندی و جمیع کثراتی امواج دریا کبی مشاهده قیلور (مثنوی) آتشی کاصلاح آهن
بازرست * کی صلاح آبی و سبب ترست * پس استعدادات اولیا و قابلیات اصفیا متفاوت اولدیغنه اشارت ایدوب
بیورلر شول بر آتش که آتشنک و یازرک اصلا حیدر بجن اول آتش ترو تازه ایوانک و المانک اصلا حیدر (مثنوی) سبب
و آبی خامی * دارد خفیف * نه چو آهن تابشی خواهد لطیف) زرا سبب و آبی بر خفیف خاملق طوثر آهن کبی بر لطیف
تابش استر (مثنوی) لیکن آهن را لطیف آن شعله است * کو جذب تابش آن ازدهاست * لیکن آهن اول
شعله را لطیفدر که اول آهن ازدها کبی اولان آتشنک تابش و حرارتی جذبدر (مثنوی) هست آن آهن فقیر
سخت کش * زیر پتک و آتشت اوسرخ و خوش * آهن اول سختکش و ریاضتکش فقیردر که پتک و چکچ
و آتشنک آتشنده اوسرخ و خوشدر پتک چکچ معناسنه در (مثنوی) حاجب آتش بودی واسطه * دردل آتش
رودی رابطه * آهن کبی اولان فقیر آتشنک حاجبی و پرده داری اولور واسطه سز و وسيله سز آتشنک ایچینه کیدر یعنی
آهندن مراد شول ذاتی و انانیتنی فانی قیلان سختکش در که زیر پتک بلای یردانی و آتش تجلی ربانیه اول سرخ رو
و خوشخودر اول فقیر حاجب آتش تجلی الهی اولور بلا واسطه و قلب نار عشقه داخل اولور بلا رابطه اما سائر
کسان بومر به ده ککدر دیمک اولور (مثنوی) بی حجابی آب و فرزند ان آب * بختکی زاتش نیابند و خطاب *
واسطه دیمی بودیا تابه * همجو پارادر روش پاتابه * یا مکانی در میان تا آن هوا * می شود سوزان و می آرد * بی حجاب
و واسطه شراب و آب فرزند لری یعنی آبدن نشو و نما و حیات بوللر آتشدن بختلک و خطاب بوللر زرا عنصر
و فرزند ان عنصر حجاب سز و واسطه سز آتش تجلی الهیدن بختلک بوللر و خطاب طوغری بر خوای (و جعلنا من
الماء کل شیء حی) آبدن مراد علی طریقه ذکر الحز و اراده الکل عناصر اربعه در و آب رکن اعظم اولدیغیچون
آبی ذکر غیر زنی ذکر ایلکدن معنی اولدی و آبدن تولد ایلین اشیا به واسطه بر دیک و یا بر تابه در یعنی آبه و آبدن تولد ایلین
اشیا به دیک و یا تابه واسطه لازم اولور تا آتشدن دیک و تابه واسطه سیله بختلک بوله مثلاً ایاغه نوریکده پاتابه یعنی آباق
باغی لازم اولدیغی کبی آباق پاتابه واسطه سیله مشیه قادر اوله و یا خود میانه یعنی حرارت و هوامیانه شول بر مکان
کبی که تا اول حرارتدن سوزان اوله و اول حرارتی بزه کتوره ایصال قیلر بومر به معنی بمابزه دیمک اوزره درا کر ماعری اولوب
آب معناسنه اولور سه معنی بویه اولور که یا خود بر مکان حرارت اوله که تا اول هوا اول مکان حرارتدن سوزان اوله و اول
حرارتی صویه کتوره و آبی کرم ایلر به مثلاً با نلر ده بعض ابکی لده اولان آبی هو اشمک حرارتندن کرم اولد قده
اکا تأثیر ایدوب کرم ایلر بودخی و جهدر یا اوزره ده بر مکان کرلک تا اول هوا آتشدن سوزان و کرم اوله و آتشنک حرارتی
جامه ده اولان آبه کتوره حاسلدره فو نه لرسد کاری محل کیکه هوا آتشدن کرم اولوب انواب و فو نه لری قوری ایلر کر
اول انوابی واسطه سز آتش اوزره قویه سن یا نوب محو و ناپید اولور اما آهن واسطه سز آتشنک ایچینه قونور یا تمز
بلکه آتشنه همرنک اولوب نورانیت تحصیل ایلر کذلک عناصر اربعه و موالید ثلاثه بلا واسطه العقول

والنفوس والا فلانك انك تجلي الهية دن بخته لك كه من لرب تربية بوله من لرب اما فقير وفاقي الله بويه دكادر زيرا انك
ديده شهودنده بالكلية اسباب ووسائط ووسائل محو اولشدر و وحدت مطلقة ظهوره ككشدر بس تجلي الهى
وفيوضات رباني اول حقدن بلا واسطه الور نه كم بيوردر (منثوى) بس فقير انست كوي واسطست * شعلهارا
باوجودش رابطست * بس دل عالم ويست ايرا كه تن * مي رسد از واسطه اين دل بقرن * فقير كه برشي اولميان فاني
في الله ديرلر بس فقير في الحقيقة اول كسه به ديرلر كه اول فقير واسطه سزدر اول فقيرك وجودنه شعله لك رابطه سي
وارد ريعني شعلهاي تجلي الهية انك وجودنه رابطه ومتصلدر بس عند التحقيق دل عالم اول فاني في الله اولان
غيردر وعالم برجسد مسواي بلا روح كيدر زيرا كه تن عالم بودلك واسطه سيله فن وكاره واصل اولور و بروج اعظمك
فريه انتظام بولور (كما قال القيصري في شرح القصص ان الحق انما تجلي لمرأة هذا الكامل فتعكس الانوار
من قلبه الى العالم فيكون باقيا بوصول ذلك الفيض اليها فادام هذا الانسان موجودا في العالم فالعالم يكون
بوجوده محفوظا) (منثوى) دل نباشد تن چه داند كفت وكو * دل نجويد تن چه داند جست وجو * اكر دل اوليه
بدن كفت وكوي نه بيلورا كدرل طالب اوليه و برنشيه مي مراد ابله تن جست وجوي نه بيلور كذللك قلب عالم اولان
فقير كامل وقطب فاضل اولسه اكر عالم واكر آدم حقه متعلق اولان كفت وكوي نه بيلور و حقيقتيه منسوب اولان
جست وجوي نجي قيلوردي والحاصل خليفه سزعا باقام اولز واحوال عالم انتظام بولمز جمله نك وجودي خليفه
خدا اولان كامل باطنيله قائم اولديغنه عرفانك شك وكاني بوقدر (منثوى) بس نظر كاه شعاع ان انست *
بس نظر كاه خدادل في تست * بس شعاعك نظر كاهي اول آهندر كه مراد فقير حقيقي اولان ولي ككاملدر
بس خدانك نظر كاهي دل در تن دكدر دلدن مراد عالمك قلبي اولان ولي وتدن مراد صور عالمدر حق تعالينك
نظري اول مر كز دائرة جهان اولان ولي كامله در بدن مثابه سنده اولان عالمه آنك واسطه سيله تجلي ايلر (منثوى)
باز اين دلهاي جزوي چون تست * بادل صاحب دلي كو معدنست * كيرو بوجزوي دللر تن كيدر شول
بر صاحبك دلنه نسبتله كه او معدندر يعني قلوب خلايق تن حكمنده در شول صاحبك قلبنه نسبتله كه اول
صاحب دل معدن اسرار الهى ومنبع انوار رباني در بوقدر قلوب انساني انك فيض ونورانيته زنده ومنوردر
(منثوى) بس مثال و شرح خواهدين كلام * ليك ترسم تانلغز دوهم عام * تا نكر ددنيكوي برمايدي * اين كه كفتم
(هم بدجر بخودي * بپاي كز را كفش كز بهتر بود * مر كدار داستيك بر در بود * بر موجب حديث شريف) نحن
معاشر الانبياء امرنا ان ننزل الناس منازلهم ونكلم الناس على قدر عقولهم (طريقه ورناي انبياء دخي بود كه
هر كس عقلي يتديكي بدن سويلر الابخودلتي حالنده دكدر اكر يكسه نك معيار عقلندن ومقدار فهمندن
زياده سوز سويلك (المرعدولما جهل) بمقتضا سنجيه انكار ابله كدن خالي اولز (كما قال في الاحياء ولذا قال بعض
المشايع كل اكل عبد بمعيار عقله وزن بميزان علمه حتى يشبع بمقالك ولا ينكر لك) بواجلدن حضرت خداوند كار
بيوردر كه بولكام جوق مثال و شرح استرلكن قورقرم شرح ابله كه تا عوامك وهم وفهمي طائفيه زيرا بوجمل
نزالتي افهام عوامدر تا كه بزم ايلو كز بدك اوليه يعني ارشاد انام و هدايت عوام ابچون سويلديكمز و شرح ايلديكمز
سبب خلالت اوليه ونيجيه ضعيف الذهن اولان كز فهملري لمجد قيلميه بومقدار سوز كه ديدم هم بخود لادن
غيري دكل ايلدي يعني بواسرار و حقايقيكه نقل ابلدم مجرد كندي اختيارمله ديدم بلكه بخود و بي اختيار
ارادت الهيه ايله سويلدم ديمك اولور بس پاي كز كفش كز بهتر اولور يعني فهم كز بهكم مرته كلام كز سويلك
تفهيماله بهتر اولور زرا تحقيقا كداوي توانك دستكاهي يعني قدرتي قباووزره اولورا كادرون خانه دن وضدر سرادن
سويلك لابق دكدر زيرا جواهر كلفاني نا محمل بيره اضاعه ايلكدر (امتحان كدرن پادشاهان دو غلام را كه
نوخريده بود (منثوى) پادشاهي دو غلام ارزان خريد * بايكي زان د و سخن كفت و شنيد * بر پادشاه اوجوزايكي
غلام صانون آلدی اول ابكي غلامدن برينه پادشاه سوز سويلدي و آكدن سوزاشدني (منثوى) بافتيش زيرك
دل وشيرين جواب * از لب شكر چه زايد شكر آ * پادشاه اول غلامك برني زير لادل وشيرين جواب بولدي شكرك
لبدن نه طور غر شكر صوبي طوغر يعني (كل شئ من الملح ملح) خوا سنجيه ملح اولان شكر لبدن صدور ايلين
كلام دخي ملح وشيرين اولور (منثوى) آدمي مخفيست در زربان * اين زبان پرده ست بر درگاهان * آدمي لسان
التمنه مخفي در (كما قال عليه السلام المرء مخفي تحت لسانه) بوزبان جانك در كاهي اوزره پرده درنه كم پرده رفع
اولسه وراي عبادله اولان اشيه و اسرار عيانه كز كذللك دهان ايجنده لسان ترجمان اولسه وكشف استار
باطن قيلمه جانك اسرار طهوره كز و خانه سنده من اولان كسه نك معلومي اولز (منثوى) چون كه بادي پرده را

درهم کشید * سر سخن خانه شد بر ما بدید * مثلاً چون کم بر لب پردی بر بر چه خانه نک صحبت سیری بره آشکاره
اولدی کذلک حق انسان پردی نفس بادی کشاده قیلسه و صاحب زبان اولان کسه متکلم اولسه آنک
خانه جانتک سری بره ظاهر اولور و عارف اولان آنک کلامندن دروننده اولان اسرارینه استدلال و انتقال قبولور (م)
کاندان خانه کهر یا کند مست * کنج زبانه مار و کز دست * که اول خانه ده کهر می یا بغدای می وارد التون
کنج میدر یا خود جلّه ییلان و عقرب میدر یعنی اخلاق طیبه و عقاید مقبوله می وارد و یا خود اخلاق ذمیه و عقاید
فاسده می وارد و صاحب معرفت اوله نک معلومی اولور (مثنوی) یادر و کنجست و ماری بر کران * زانکه نبود کنج ز
بی باسبان * یا خود اول خانه دلّه کنج می وارد که آنک کارنده بر مار اوله زیرا که التون کنج باسبان سزا اولمز یعنی عارف
و عاقل اولان متکلم کلامندن دروننده اولان احوالنه استدلال ایلر که اول متکلم خانه قلبنده خزینه معارف
و اسرار اولوب آنک حفظی و حراستی ایچون نفس اماره صفتلرندن بر ماری کا طلمسم قیلسدر و اول واسطه ایلّه خزینه
اسراری ساتار اولمشدر زیرا که التون کنج باسبان سزا اولمز پس بنه حصه بیاتندن قصه بیاتنه رجوع ایدوب بیورر (م)
بی تأمل اوسخن گفتی چنان * کز پس یا نصد تأمل دیگران * اول غلام فکر سز و تأمل سز انجلین سوز سو یلردیکه
غیر یلر اول سوزی بشیوز تأملدن نص کره سو یلر ردی (مثنوی) گفتی در باطنش در باستی * جلّه دریا کوه هر کو باستی *
دید که اول غلام باطننده دریا وار ایددی جلّه دریا سو یلچی کوه رایدی یعنی جمیع دریا سز تا با کویا کوه هر کو با ایددی
(مثنوی) نور هر کوه هر کز تا بان شدی * حق و باطل را از فرقان شدی * هر کوه هر کز نوریکه اول کوه ردن تابان
اولیدی حق و باطل اول کوه ردن فرقان اولوردی کوه ردن مراد جوهر کلام اولور یعنی هر جوهر کلام نوریکه اول
کلامدن تابان و ظاهر اولیدی اندن حق و باطله عظیم فرق حاصل اولوردی بومعنا دخی جائزدر که دینه هر جوهر
کلام نوریکه اول غلامدن ظاهر اولیدی حق و باطل اول غلامدن فرق و تمیز ایلک اولوردی (مثنوی) نور فرقان
فرق کردی بهر ما * ذره ذره حق و باطل را جدا * نه کم فرقان نور بزدن اوتری فرق ایددی حق و باطلی بری
برندن ذره ذره جدا ایددی فرقان قرآن عظیم اسمیدر (کما قال ابن الاثیر الفرقان من اسماء القرآن لانه یفرق بین الحق
والباطل والحلال والحرام یقال فرقت بین الشیئین فرقا و فرقانا) و منه الحدیث (قال علیه السلام انما تجد فرق
بین الناس ای بین المؤمنین و الکافرین بتصدیق و تکذیبه) و منه الحدیث (فی صفته علیه السلام قال ان اسمی
فی الکتاب الباقیة الفارق لیطای یفرق بین الحق و الباطل کذا فی النهایه) (مثنوی) نور کوه نور چشم ما شدی *
هم جواب و هم سؤال از ما بدی * اول کوه هر کز نور بزم کوزم نک نوری اولیدی هم سؤال و هم جواب بزدن
اولوردی یعنی وحدت بین و حقیقت آیین اولان عقل کل کوه هر نک نوری اکبر بزم چشم قلب نک نوری اولیدی
هم سؤال و جواب بزم حقیقت بزدن اولوردی و سائل و مجیب نفس واحد حکمن اولوردی و وحدت ظهوره کلوب
و تفرقه بر طرف اولوب فرقان عین قرآن اولوردی (مثنوی) چشم کز کردی دودیدی قرص ماه * چون سؤالست
این نظر در اشتباه * راست کردن آن چشم را در ما عتاب * تا یکی بینی تو مه را نک جواب * بیت اولده مصرع اول ما قبلنده
اولان مصرع نایده حرف استدر نک تقدیر اولغله مستدر نک اولور مصرع ثانی مصرع اولده دودیدی لفظ نه
علت منزله سنده اولور تقدیر معنی بودر که اگر نور جوهر حقیقت انسانی به بزم چشم دلزه نور اولیدی هم سؤال و هم
جواب بزم حقیقت بزدن حاصل اولیدی لکن سن ای بی یقین چشم باطن نک کز ایلدک آنکچون ابکی کوردل قرص ماه
حقیقی بی و قرص ماه حقیقت انسانی که اول عقل کل و حقیقت محمدیه دید کز ایلدکچون ابکی کوردل ماه حقیقی که
سؤال کبیرد بونظر حالت اشتباه و شکو کده زیر سؤال شهیدن حاصل اولور نه کم جواب یقین و راست بیندن حاصل
اولور و بیت ثانی بومعنایه دلالت قبولر ما عتابده چشم راست ایلّه تا بر کوره سن آبی اشته جواب یعنی راست ایلّه سن
چشم باطن نک نور تو حید ایلّه ای ناظر ما عتاب اولان حقیقت بینلک نظر دره اولان اشتباهی دفع ایلر نه کم سؤالده اولان
اشتباهی جواب دفع ایلر (مثنوی) فکر ت را راست کن نیکو نکر * هست آن فکر ت شعاع آن کهر *
فکر ت که کز مین نیکو نکر * هست هم نور شعاع آن کهر * فکر کی راست ایلّه او نظر قیل سنک اول فکر نک اول
کهر نک شعاع و پرویدر سنک قوت فکریه که بعض امور مجهوله نک بیلجسی ایچون برآلدر اگری کورمه او نظر
قیل هم اول کوه هر کز نور و شعاعی اولدی یعنی هم نور و شعاع اول بر جوهر انسانیّه و حقیقت محمدیه اولدیکه
قوت فکریه نک حقیقتنه نظر او انسه شعاع اول جوهر عقل کل اولد بغمه اشتباه یوقدر (مثنوی) هر جوابی
کان ز کوش اید بدل * چشم گفت از من شنوا ز اهل * هر بر جواب که اول جواب کشودن دله کلور یعنی
هر مشکاکش اولان جواب که قولی جانبندن کو که کلور و کوکل اول قولندن کو که کلان جوابه منسلی اولور اول

جواب باصوابی فی الحقیقه بصیرت دیدی بدن ایش اول کوشی قوکه اول چشم باطنه برآندری یعنی هر قدر علوم یقینه و ارسه که اول دفع مشکلات و رافع شبهات در آن چشم باطن کوردی و اسطه سله کوش سانه ایر کوردی و کوشدن قلبه کادی و مشککن حل قیلدی پس من حیث الحقیقه اول جوابی چشم باطن قائل اولدی (منوی) کوش دلالت و چشم اهل وصال * چشم صاحب حال و کوش اصحاب قال * کوش دلالت و چشم اهل وصال در یعنی کوش دلالت علوم یقینه در و چشم باطن اهل وصال در و بمعنی دخی جائز در که کوش منزله سنده اولان علمادلال علوم یقینه در و چشم منزله سنده اولان عرفا و اولیا اهل وصال در یعنی چشم که ارباب مشاهده دن عبارت در هر بری صاحب حال در و کوش که سنده علوم استفاده ابدین کسه لره اشارت در انلر اصحاب قیل و قال در پس بو کوش منزله سنده فالنلر و دیده مر تب سنده ابرنلر مقادیر نلر دخی خاصه سن بزه اعلام ایدوب بیورلر (منوی) در شنود کوش تبدیل صفات * در عیان دیدها تبدیل ذات * کوش استماع سنده صفات تبدیل و در در چشمه لک عیان سنده تبدیل ذات و در در یعنی کوش استماعی مر تب سنده تبدیل صفات و در در مثلا بر کسه غضبه و عدم عفو له و سائر بیه متصف ایدی (والکاظمین الغیظ والعافین عن الناس والله یحب المحسنین) کلامن ایشندی و آنکه ایش ایشندی کظم غیظ و عفو و احسانه متصف اولدی و دخی بر کسه بخیل ایدی (ومن یوق شح نفسه فاولئک هم المفلحون) آیتن ایشندی و بخیل و شح اولقدن حذر ایلدی متقی اولدی (ومثل الذین ینفقون اموالهم فی سبیل الله) قولنی استماع ایلدی و موجدیه عمل قیلدی سخی و منفی اولدی ما حصل در بر آت و حدیثی و کلمات مشایخی کوش ایدوب و آنکه عمل قیلدقه اخلاق ذمه سی اخلاق حیده میبده اولور پس بو چهندن شنود کوش مر تب سنده تبدیل ذات و ایدرید کارینه مشال اولدر که بر کسه (لن یراحدکم ربه حتی یموت) حدیثنک فخر اسخه اولمخه ریسی کورمز و تبدیل ذات قیلیمخه مشاهده وجود مطلق قیلز البته رؤیت و معاینه تبدیل ذات بشریه بی مستلزم در زیرا انشاء عنصریه نلر تجلی ذاتیه و رؤیت جمال وجود مطلقه مع بقیه الوجود طاقی بودر (فلما تجلی ربه للجبل جعله دکا و خر موسی صغفا) آیتنک فخر اسخه کور که حضرت موسی علیه السلام اول تجلی وقتنده مغشی علیه دوشوب و وجود بشریه سی فایه و بخود لکه مبدل اولدی پس صحوه کلد کده جناب حتی مع بقاء ذات البشریه معاینه قیلقدن (سبحانک تب الیک) دیکلکله تنزیه قیلدی و بلا تبدیل ذات بشریت اولان رؤیتدن نائب اولدی پس ریلرین کورفلر اولاموت اختیار یله اولنلر و کندن بلری ذات حقه فانی قیلنلر و تبدیل ذات بشریت ایشکله ابدال مر تب سن بولنلر در پس مع الغیریه و ذات البشریه معاینه ذات الهیه محال اولدی ایچون عارفان حقیقت (لا یری الله الا الله) دیدلر و مشاهده حقیقت ایدنلر نه رؤیتی حقله مشاهده ایلد کله مر تب اقرار و شهادت ایدوب (رأیت ربی فقال من انت قلت انت) قولنی بو معاینه تصدیق ایچون ادا ایلد بلر پس اهل شهود لک دیده لری معاینه حضرت ذات ربوبیت ایلد کده ذات موهومیت و انانیت عارضیه لری فایه مبدل اولوب و حقیقت مطلقه ظهوره کلوب مع نور الوحدۃ المطلقه معاینه و وحدت الهیه وجود ربانیه قیللری اهل بغایت واضح و معلوم و ناله مجهول و نامفهوم در انکچون بو محلی جوق کسه فهم ایدم میوب و عند المعاینه تبدیل ذات ایلد نه دیم کدر بیلد میوب مشرب نه مناسب معاینه و مذهبیه موافق فخر وایه ذاهب اولمشدر لکن مشرب تحققدن خارج و جاده توفیقندن بیرون اولدق لری ادنی مر تب عرفانی اولنلر عیان و یساندر فافهم نه کم بویتک مصرع اولیله تبدیل صفاته و مصرع نانیسه لکله ذات اشارت ایدوب بیورلر (منوی) زانلر از علمت یقین شد از سخن * بختکی جود یقین منزل مکن * زانلر متعلق در مصرع نانیده اولان بختکی جویه و از سخن یقین شدن تمیز درای من حیث الکلام دیمکدر و زانلر قرینه سله یقین شد در نصکره بر مفعول به تقدیر اولنور که اول یقین شد بانش دیمکدر و تقدیر بمعنای بیت بودر که ای طالب حق اگر سنلک علمک آتیه سخن و کلام جهندن یقین اولدیه آتشدن بختکله دله علم الیقینه منزل ایلد بیلکله عند المشایخ یقین اوج قسم در علم الیقین و عین الیقین و حق الیقین در بواج نوع یقینک مثالی مثلا اولدر که بر آتش طالی اولان کسه بر منزله اولسه که آتیه کورده پس بر معتقد علیه مر شد صادق اول طالبه دیسه که ای طالب نارفلان مقامده نار برانوار و در بدن اندن اخبار ایلرم و صحیح سو بلمر پس بو مر شد صادق کلامی جهندن اول طالبک آتیه علمی یقین اولسنه علم الیقین در بر بعده اول طالب اول مقامه سفر ایدوب واروب انده رأی العین اول ناری کور مسنده عین الیقین و اول نارده داخل اولوب کندی بی بخت و سوزان قیاسنه حق الیقین در بر پس علم الیقین مر تب سنده تبدیل صفات و در در که اوج لک علمه مبدل اولسیدر و حق الیقین مر تب سنده تبدیل ذات بشریه و ایدر که

اول خاملق کیدوب آتش تجلی الهیه دن بخت اولوب و نار عشق ربانیه ایلد کندی سوزان قیلوب ذاتی ربک تجلی آتش الهیه و انوار ربانیه به مبدل قیلد در پس عین الیقین و حق الیقین مر تب سنده اشارت ایدوب بیورلر (منوی) نانسوزی نیست آن عین الیقین * این یقین خواهی در آتش در نشین * تا آتش تجلی به یانیه سن و نار عشق ایچره بخت اولیه سن اول عین الیقین دکلدر یعنی نفس یقین اولان رؤیت و مشاهده دکلدر بو یقینی استرایسک عشق آتشدن او نور یعنی اگر بو مر تب یقین استرایسک آتش عشق الهی ایچره او نور و کندی حق الیقین مر تب سنده سوزوب نام مشاهده حقیقت حاصل اوله (کما قال ابن الفارض) بیت) اسافر من علم الیقین لعینه * الی حقه حیث الحقیقه رحلی (م) کوش چون نافذ بود دیده شود * ورنه قل در کوش بیچیده شود * بر موجب حدیث شریف اساس کل خیر حسن الاستماع فحن بر کوش حسن استماع قیلد و حقایق معنایه نافذ واصل اولدیده اولور و مشاهده حقیقت قیلور و بصر مر تب سن بولر و الا کر حقایق معنایه نافذ اولیه و حسن استماع ایلد استماع قیلدیه قول کوشده بیچیده اولور و درونه کر میوب برونده فالور پس بصر بصیرت کشاده اولیوب مشاهده اسرار الهیه دن محروم اولور (قال الله تعالی ان فی ذلك لذرکری لمن کان له قلب اوالی السمع و هو شهید) و قال الله تعالی فبشر عبادی الذین یستمعون القول فیتبعون احسنه اولئک الذین هداهم الله واولئک هم اولوالالباب (م) این سخن بایان نداد باز کرد * تا که شهبان غلامانلر چه کرد بوسوز که مر ادمعارف الهیه در بایان و نهایت طوعنر حکایت رجوع ایلد تا که شاه کندی نلر اول غلاملر نه نه ایلدی و آنلر نه سو بیلدی (براه کردن شاه یکی رازان دو غلام و پرسیدن ایزن دیگر (منوی) آن غلامن را چو دید اهل ذکا * آن ذکر را کرد اشارت که بی * پادشاه چون اول غلام چکی ذکا و ادراک اهل کوردی اول بریسنه اشارت ایلد که کل (منوی) کاف رحت کفتش تصغیر نیست * جد کور فرزندکم تحقیر نیست * بویت سوال مقدره جوابدر کان بر سائل دیر که اول عالم و دانا اولان غلامه غلامک دیو تصغیر ایلد ایراد ایلد بکتر تصغیر و تحقیر عالم خود نوعا بر کناه در پس وجه در بیورلر که کاف مر حجت دیدم اکتصغیر دکلدر نه کم دده او غلنه فرزندکم دیر یعنی او غلنجم دیو ترحم قیلوب تحقیر دکلدر نه کم صیغه تصغیر ایچون یعنی تصغیر تحقیر ایچون کور ترحم معناسن دخی ادا قیلور (کما وقع فی القرآن بانی لاتقص رؤیاک علی اخوتک) و قال ابراهیم لاسمعیل بانی انی اری فی المنام انی اذبحک) بو صیغه ترحم ایچوندر (منوی) چون بیامد آن دوم در پیش شاه * بود او کنده دهان دندان سیاه * چونکه اول ایکنی غلام شاهک تنه کادی اول غلام قوقش آغز لوسیه دیشلو ایدی (منوی) کر چه شه ناخوش شد از کفتار او * جست و جوی کرد هم زاسر او * کر چه پادشاه انک کفتار ندن ناخوش و بیخوش اولدی اول غلامن اسرار ندن هم بر نوع جست و جوی ایلدی (منوی) کفت باین شکل و این کنده دهان دور نشین لیل زان سوتر مران * پادشاه اول غلامه ایشدی بوشکل ایلد و بو آغز قوقوسیه ابراق او نور ایلد کن اول جانبک سورمه یعنی اول مکاندن اوترک کته یعنی آغزک قوقوسی کلجک مر تب سنده طور و باندن او نه کته دیدی (منوی) که نواهل نامه ورقعه بدی * فی جلیس و یاروهم بقعه بدی * شعی مر حوم بویته زیر اسن نامه ورقعه نلر اهل اولدک یعنی سنکله ایراقدن سو بیلشکل کر کدر مصاحب و یاروهم مخانه اولدک یعنی لایق دکلدر که سن بکافرین و دوست و هم حجره اوله سن دیمدر لکن سباق و سیاقه مناسب دکلدر سباق و سیاقه مناسب اولان معنی بودر که دینه اول جانبدن اوترک کته زیرا که اهل نامه ورقعه اولور سن غله جلیس و یاروهم بقعه اولور سن مصرع اول علتدر زان سوتر مران لفظنه بونده تعریض و ایدر در حضور شاه حقیقتدن دور اولنلر اهل کتاب ورقعه اولسنه و انلر جناب حقله معامله و مکالمه بی کتب و رفاه واسطه سله قیاسنه (منوی) تا علاج آن دهان نو کنیم نو حبیب و ما طبیب بر فیم * تاسنک اول دهانکه علاج ایدم سن حبیب و خوبسن و بزرفن و حاذق طیبین (منوی) هر کیکی نو کلمی سوختن * نیست لایق از نودیده دوختن * مثلاً پرده دن اوتری بریکی کلیمی باقی لایق دکلدر همجنان سنندن کوزد یکم یعنی سنندن اعراض ایدوب انماض عین ایلک لایق و مناسب دکلدر برده دن اوتری بریکی کلیمی باقی لایق اولدی کی (منوی) باهمه بنشین دوسه دستان بکو * تا بیمن صورت عقلت نکو * بودو کلی عیبکله بیلد او نور یکی اوج حکایه سوله و ماجرا و احوالکی نقل ایلد تا کم سنک عقلک صورتی نکو کورم یعنی سننک عقلک مر تب سنی تمام کانی بی بیلم دیدی (منوی) آن یکی راپس فرستاد او بکار * سوی جمعی که روخود را بخار * پس پادشاه اول ذکی غلامی ایشه کوندردی بر جام جانبته بولیدو که پوری کندیکی قاشی و درن و و سندن کندی بک ایلد دیدی و وجودنی تطهیر ایلد که رمز و اشارت ایلدی (منوی) وین ذکر را کفت خه نوز برکی * صد غلامی در حقیقت فی یکی * بو بر غلامه پادشاه خطاب ایدوب دیدی آفرین سن

زیر کس حقیقتی بوز غلامسن بر غلام دگلسن (مثنوی) آن نه که خواجه تاش تو نمود از تو مارا سرحی کرد
آن حسود اول دگلسن که سنک خواجه تاشک کوستردی یعنی سنک حقه قدح و مذمت ایدوب وافر عیوب
و ذوقی سو بلدی اول حسود بری سندن او ووجهله سردا بلدی اول غلام سنک حقه قدح (مثنوی) گفت
اودزد و کزست و کز نشین * حیز و نامر دو خبیثست و خبیث * ایندی که اودزد در واکری اوتر بجیدر حیز و نامر د
و خبیث و خبیثدر خبیث بونده دنی و ابر معناسنه در بعض نسخه ده نجس و نامر دو چنانست و چنین واقعدر معنی
نجس و نامر در درو انجیلین و بوجلیسندر دیک اولور (مثنوی) گفت پیوسته بدست اورا سستکو * راستکوی
من ندیستم چو او * پادشاه حضور زنده مخاطب اولان غلام پادشاهه بوجهله آغز آچوب کلام ایلدوب
دیدیکه پادشاهم اول غلام پیوسته راستکو اولشدر یعنی علی الدوام طوغری سوبلیجی اولشدر بن انجیلین
بر راستکوی کورمشم (مثنوی) راستکوی در نهادش خلقتیست * هر چه گوید من نکویم آن تهیست *
راستکو یلک آنک طبعه خلقی و جلید و هر نه دیر سه بن دیمز که اول خالی و عبیدر (م) کز ندانم آن نکواندیش را *
متم دارم وجود خویش را * اول او فکر لوی اگری بیلزم و کز اکلزم کندی وجودی متم طو ترمه اول غلامی متم
قیلزم (مثنوی) باشد اودر من بینه عیبه * من نیلزم در وجود خود شها * اوله که اول غلام بنده عیبلر کوره
یعنی احتمالدر که اول رفیق اولان غلام بنم وجود منجه قبا یح مشاهده قیله ای پادشاه بن اول عیوب و قبا یح
کندی وجود من کورمیدیدی (مثنوی) هر کسی کر عیب خود دیدی زیدش * کدی فارغ وی از اصلاح خویش
هر برکسه اگر کند عیبی اولدن کوریدی عیوب ناسه نظر قیلزدی یعنی مقدم کندی قبا حخته مطلع اولیدی اول
کسه کندینک اصلاح خندن و عیوب نندن چن فارغ اولوردی یعنی فارغ اولزدی (مثنوی) غافلند این خلق از خود ای پدر
لاجرم کورند عیب همد کز ای پدر بخلق کند بلندن غافلدر اول سیدن بری برینک عیبی سوبلر (مثنوی)
من نیلزم روی خود را ای شمن * من نیلزم روی تو و روی من * ای شمن بن کندی یوزی کورمزم یعنی ای عابد صنم
بوجهله معلومدر که بن کندی یوزی کورمزم بن سنک یوزی کورمزم سن بنم یوزی کورمزم (مثنوی) آنکسی که
اوبیند روی خویش * نور او از نور خلقانست بدش * اول برکسه که او کندینک یوزی کورمزم یعنی کندی ذاتی
کورر و جمیع احوال و اوصافه نظر ابر کورر آنک نوری خلافت نورندن زیاده در که اول ناظر بنور الله اولان عارف
واصلدر (مثنوی) کرمیدد اوباقی بود * زانکه دیدش دید خلاق بود * اول کسه که اول کورمسی باقی اولور
زیرا که آنک کورمسی خلاقه منسوب اولان کورمکدر پس خدایه منسوب اولان اوصافه فنا کلمز (مثنوی)
نور حسی نبود آن نوری که او روی خود محسوس بیندیش روی * حسه منسوب اولان نور اولز اول بر نور که او کندینک
یوزی محسوس و آشکاره کوره یوزینک اوکنده یعنی نور حسی د کادر شول بر نور که آنک صاحبی کندی ذات
وصفاقی اول نورله آشکاره مشاهده قیله کندی قنده و غیرینک تعریف و تعلیمه محتاج اولیه (مثنوی) گفت اکنون
عیبه ای اوبکو * آنجنانکه اوبکفت آن عیب تو * پادشاه اول غلامه ایتدی الا آن اول غلامک عیبلری سوبله
انجیلین که اول غلام سنک عیبکدن سوبلدی (مثنوی) تابانم که تو غمخور منی * کتخدای ملک کار منی *
تا بیلکه سن بنم بار و غمخور من بنم ملک و کار من کتخدای منی و وکیلین (مثنوی) گفت ای شمن
بکرم عیبهان * کچه هست او مرا خوش خواجه تاش * بو غلام ایتدی ای پادشاه بن اول غلامک عیبلری
دیم اگر چه اول غلام بکا خوش و نافع خواجه تاشدر (مثنوی) عیب او مهر و وفا و مردی * عیب او صدق و ذکا
و همدی * کترین عیبش جوامردی و داد * آن جوامردی که جوامردی پاد * اول غلام کنده دهان ویا کینه چنان
اول غلام علیم اللسانه غائبانه مدح و ثنای قیلد قد نص کره پادشاه جهان دیدیکه پادشاهم اول غلامک عیبی
محبت و وفا و مهر و مملکدر اول غلامک عیبی صدق و برکک و همد ملکدر رانک کترین عیبی جوامردی و وعدله راول
بر جوامردی در که جانی دخی و بردی یعنی اول مرتبه جوامردی که جانی دخی و بردی و بذل قیلدی بوابیات
شرفه ده محسنات بدیعیه دن مدح بمایشبه الذم وارد رک قول النابغه (بیت) فلا عیب فیم غیران سیوفهم *
بهن فلول من قراع الکتاب * یعنی مدوح اولان قومده هیچ عیب یوقدر بونلر تحقیق سیوفی مضاربه جیوشدن
اندره کسوردن غیر عیب یوقدر در کدر یعنی مضاربه جیوشدن سیفک فالوی اگر عیب ایسه سندن خلی اول
قومه عیب اثبات ایله سن یوسفک مضاربه اعدادن کسوری عیب اولقی محالدر زیرا کمال شجاعتیدن کانه در
کذلک مهر و وفا و صدق و صفات عیب ایله محالدر پس کترین عیبی جوامردی و داد دیکلر نده نکته بودر که
(حسنات الابرار سیئات المقربین) خواجه کویا بواخصال جمیده آنک علوشانه نسبت عیب منزله سندن در

وارقیاس ایله آنک شان شریفی نه مرتبه در دیک اشعار ایلر (مثنوی) صد هزاران جان خدا کرده بدید *
چه جوامردی بود کار ندید * و بر دیدی کی بجان بخلش بدی * هر یک جان کی چنین غمکین شدی * بویا آنک ماقبلنه
مناسبتی اولدر که بیور مشلدیکه اول مرتبه جوامردی ایدیکه جانی دخی و بردی و خدای متعال آنک مکافاتده
صد هزاران جان بدید و آشکاره ایلشدر نیجه جوامردی که ممکن اولور بر کسه که اول بر جان مقاسنده صد هزار
معوض اولان جانی کورمیه واکر کوریدی چن جان و برمه بخیل اولوردی بر جان ایچون چن بویه غمکین اولوردی
(مثنوی) بر لب جوب بخل آب انراود * کوزجوی آب نایاب بود * مثالب جوده بخل آب اول کسه به اولور که
اول کسه آب جودن نایاب اوله محققدر که خلف و عوضه متیقن اولان کسه متاع و عرض بود نیاده جود ایلر (کا قال
علیه السلام من یقن بالخلف جاد فی السلف) (مثنوی) گفت پیغامبر که هر که از یقین (داند اودادش خود در یوم دین *
حضرت پیغمبر علیه السلام ایتدی که هر کیم که یقیندن اول کسه یوم دینه اولان کندینک جزا و عوضی بیه
یعنی دینا بدیل ایلدی شیشه یوم قیامتده اضعاف و مضاعف اجرا و له جفنه متیقن اوله (مثنوی) که یکی راده عوض
می آیدش * هر زمان جوددر کون زایدش * که برایچون اکا اون عوض کاور یعنی بر مبذول اولان شی ایچون
ادنی مرتبه اکا اون عوض که جکن بیلشه و متیقن اولسه هر زمان اکا بر دلر جود طوغر و هر دمه مالک اولدیغی
شیقی فی سبیل الله بذل و انفاق ایلکه سعی ایلردی (مثنوی) جود جله از عوضه ایدینست * پس عوض دیدن
ضد رسیدنست * جله اهل مخانک جودی عوضلر کورمکدر پس عوض کورمک خوفک ضدیدر یعنی
بذل و انفاق ایلدی شیک اضعاف و مضاعف عوضی مشاهده قیلدی آنک زوالندن و تلف اولسندن خوف ایلنک
ضدیدر که اهل جودک قلبنده خوف تلف قالمشدر (مثنوی) بخل نادیدن بودا عواض را * شاد دارد
دیدر خواض را * بخل عوضلری کورمکدر بر کسه بذل ایلدی ماله عوضلری مشاهده ایلسه بخیل و عیمل
اولور اکر آنک مقابله سنده نیجه عواض مشاهده ایلسه بذل و انفاق ایلکده شاد و مسرور اولور نه کم خواضی دری
کورمک شاد طو تر خواض عواض معناسنه در بایه غوص ایلدوب در جوامر اخرج ایلن کسه بی اولادری
کورمک شاد و مسرور ایلر اول ملاحظه ایلد بایه غوص ایلن اکاسهل کاور (مثنوی) پس بعالم هیچ کس نبود
بخیل * زانکه کس چیزی سازدی بدیل * پس عالمده هیچ کسه بخیل اولز زیرا که کسه بذل و عوضسز برشی بذل و فدا
ایلز بخیل اولدر که ماله زیاده محبت ایلدیکندن آتی امسال ایلیه و مالی امسال ایلسی اندن اعلا و اولی برشی
کورمکدن حاصل اولور اکر عیمل اولان کسه مالنک اعواض و فوائدی مشاهده ایلیدی بخیل و عیمل اولمیب
بازل و منفق اولوردی پس بواعتبار اوزره عالمده هیچ بر بخیل اولزدی زیرا جاع ماله محبت ایلن اهل امسال استر که
مالنی ربح و سود و فوائد و اعواض مقابله سنده بذل ایلیه چونکم بذل و عوض مقابله سنده مال بذل ایلن هر کسن
شانندن اولدیه پس عالمده هیچ بر کسه بخله متصف اولمش اولوردی بلکه بخیل و عیمل اولنلر بخلی عوض
کورمکدن ناشی اولور اکر عوض و بذل کوریدی بخل و امسال خود قالمزدی زیرا مالدار لرل خود شانندندر که
عوض کوردر کاری بره هزار رغبت و محبتله ماللری و بر ب اول بر فائده اولان شیی اشترا ایدرلر بوییتک مفهوم و مالی
اولدر که هر انسانده من وجه بخل صفی یوقدر اول کسه که بخل و امساله موصوف اولمشدر آنک عوض و بذل
کورمکدن پس آنک بخلی علی و مشاهده می اولدیغندن اولور بوییت دخی بومعنائی توضیح و تفسیر قیلور
(مثنوی) پس سخا از چشم آمدنه ز دست * دید دارد کار جزینا ترست * پس سخا چشمندن کادی الدن کادی کاری کوز
طو ترینادن غیری قورتلدی یعنی مالی و جانی فی سبیل الله بذل و انفاق ایلن آنک مقابله سنده اجر جزیل
و عوض جلیل مشاهده ایلکدن ظهوره کور و بصیرتدن حاصل اولور مجرد جوارح و اعضادن دکل پس کار
و شانی بویولده اهل دیده طو تر بویولده یشادل اولنلردن غیر بسی خلاص اولدی و کوردر اولوب امسال قیلندر
فوائد و اعواض بولدی و ناجی اولدی پس نه حصه دن قصه بیاتنه شروع ایدوب بیوردر (مثنوی) عیب دیکر آنکه
خود بین نیست او * هست اودر هستی خود عیب جو * حضور شاهده اولان غلام اول حیا کیدن غلامک
نه غائبانه بویولده مدح به شایوب دیدی پادشاهم اول غلامک بر غیری عیبی بویولده اول غلام خود بین و متکبر دکلدر
اول غلام کندینک ذاتده اولان عیبی استیجیدر (مثنوی) عیب کوی و عیب جوی خود بدست * با همه نیکو
و با خود بدست * اول غلام کندینک عیبی طلب ایلدی و کندینک عیبی سوبلیجیدر جمیع خلقله ایو کندیدسیله
بد اولمش و نفسی متم قیلمشدر (مثنوی) گفت شه جلدی مکن در مدح یا ر * مدح خود در ضمن مدح اومیلر *
پادشاه حضورنده اولان غلامدن چونکم اول غائب اولان غلام حقه نه یوقدر مدح و ثنا ایلن ایشیتدی اکا ایتدی

بارکی مدح ایلک کلامه دلیرلک و مبادرلک ایلک مدحی که منتهی کتورمه (مثنوی) زانکه من
در امتحان آرم و رای شرمساری آیدت در ماورای زیرا که بن اول غلامی امتحانه کتورم سکا حیا و شرمسارلق کلور
ماوراده یعنی اگرانک حقنده ایلدیکلک مدح خلایق واقع اولورسه شمدیکی وقتک ورا سنده اولان وقت وزمانده
سکا صکره شرم و حیا کلور دیمک اولور (قسم غلام در صدق و وفای بار خود از طهارت ظن خود (مثنوی) گفت
فی والله و بالله العظیم * مالک الملک و برحان و رحیم * چونکه پادشاه بو غلامه سن یارکات مدحی ضمننده کندی مدحک
ایلرسن و آتی و قایه و روپوش ایدوب کندی حسب حالکی سولرسن دیدی و کندوی بوسالوب اوزره مدح ایلر توهم
ایلدی لازم کلدیکه اول غلام کندیک صدق و خلوصی و اول غلام واسطه سیله کندی نفسی مدح ایلک مراد
قیلیدی ذات وصفات حقه قسم ایلکله اعلام و افهام ایلده پس بو کونه قسم ایلوب دیدی والله و بالله العظیم اویله
الله که جه ملک مالکید رودی رحان و رحیم حقیقون اول غلامی مدح ایلکدن مراد کندی نفسی مدح ایلک
دکدر (مثنوی) آن خدای که فرستاد انبیاء به بجا جت بل بقضیل و کبریا * قسم ایلدیکم خدا اول برخدا در که
عباده انبیاء کوندردی حاجت سبیل کوندرمدی بلکه فضل و کبریا سیله کوندردی یعنی حق تعالی خلقی ارشاد
و هدایت ایلکده عاجز اولوب پس انبیاء محتاج اولوب اول احتیاج سبیل خلقه انلری ارسال ایلدی بلکه مطلقا
فضل و کبریا سنک اقتضاسیله ارسال ایلدیکه انبیای خلقه کوندرمدی مجرد انلره انعام و احسان ایچوندر (مثنوی
آن خداوندی که از خال ذلیل * آفرید او شمس و اران جلیل * اول الله برخداوند در که خوار و ذلیل خاکدن اول
خداوند شمس و اران جلیل براندی و اولو پادشاه خلق ایدی شمس و اران در من ادا انبیاء و مرسلین و اولیای کزین اولور
(مثنوی) پاکشان کرد از مزاج خاکشان * بگذراند از انک افلاکشان * اول خداوند آنلری مزاج خاکشان ایلدی
یعنی اول شمس و اران میدان حقیقت اولان انبیاء و اولیای خاک که منسوب اولان مخلوقل مزاج ایلدن پال قیلیدی
و افلاک کیرلک تک بویندن ایلر و کچوردی یعنی افلاک که منسوب اولان املاک مرآتیندن آنلرک مر تبه لینی عالی
و برتر قیلیدی (مثنوی) بر گرفت از نار و نور صاف ساخت * وانکه اوبر جله انوار ساخت * آن سنابر قیکه برار و اح تافت
* تا که آدم معرفت زان نور یافت * آن کز آدم رست و دست شیت چید * پس خلیفه ش کرد آدم کان بدید * و اول
خداوند عظیم الشاندر که اولادخی آب و خال و نارک وجودی بوغیکن نار جلالة ذاتیه دن بر شعله طوتندی و اخذ
ایلدی و آتی نور صافی و جمال وافی دوزدی و اندن صکره اول نور صاف جمیع انوارک اوزرینه چایدی یعنی نور صافینک
وجودندن سائر انوارک وجودی ظهوره کلد کنصکره اول جله انوار مجرده و ارواح قدسیه اوزره چایدی و تابان
اولدیکه مراد بو نور صافدن عقل اول و حقیقت محمدیه دروناردن مراد نار عنصری دکلدر زیر نار عنصری بعد
وجود افلاک در فکیف که اول وجوده کن عقل اولک محل اقتباسی اوله اول روشن بر برق حقیقونکه ارواح اوزره
یلدرادی یعنی اول برق الهینک ضوئی و یا خود عالیسی که جمیع ارواح اوزره تابان اولدی و طلوع قیلیدی تا که آدم
علیه السلام حضرت تری معرفت اسمایی اول نور صافدن و حقیقت احمدین بولدی اول نور حقیقونکه اول نور حضرت
آدمدن بدی و شیت بوغمبر علیه السلام الی دیردی یعنی اول علم و معرفت حقیقونکه آدم علیه السلام دن بدی
و حاصل اولدی شیت نبی حضرت تری آتی دوشوردی و محل علم الهی اولدی پس حضرت آدم حضرت شیت بوغمبری
کندی نیک بریند خلیفه ایلدی زیر اول نور اعظم اثری آنده کوردی و الحاصل اول نور اعظم هر نبی و مرسلده بر کونه
شالنه نمایان اولدی و اولو العزیزه سیر قیلیدی (م) نوح ازان کوهر چو بر خوردار بود * در دواى بحر جان دربار بود
اول کوهردن که نوح علیه السلام بر خوردار و متمتع اولدی جان در یایی هوا سنده در یاغدر بیجی اولدی یعنی اول
امرار و معارف در لینی زمانده اولان خلقه تار اید بیجی اولدی (مثنوی) جان ابراهیم ازان انوار زفت * بی حذر
در شعله ای نار زفت * حضرت ابراهیم علیه السلام جانی اول زفت اولان نوردن یعنی اول عظیم الشان اولان
نور الانواردن قوت بولوب آتش شعله لری ایچنه خوف و حذر سز کندی (م) چون که اسماعیل در جویش فتاد *
پیش دشته ایدارش سرنهاد * چونکه حضرت اسماعیل علیه السلام اول نور و انوارک و منبع اسرارک جوینه دوشدی
حضرت ابراهیم آیدار اولان دشته سی اوکنده باش قودی و آنک تیغ برانته کندی و تسلیم قیلیدی و لکن اول نورک بین
و بر کیده بچاق آنک بوینی کسمیوب سلامت بولدی (م) جان داود از شعاعش گرم شد * آهن اندر دست بافش نرم شد
داود بوغمبر علیه السلام جانی اول نورک شعاع و شعله سندن گرم اولدی آهن آنک دست بافنده نرم اولدی یعنی حدید
بی آتش آنک الی اور تا سنده ملایم و ملاین اولدی (مثنوی) چون سلیمان بد وصالش راضیع * دیو کشتن بنده
فرمان و مطیع * چونکه سلیمان نبی علیه السلام آنک وصاله راضیع اولدی یعنی چونکه حضرت سلیمان

اول نورک وصاله سودا بیجی اولدی یعنی اول نوردن حظ و نصیب بولدی دیوانک حکم و فرمانده بنده و مطیع اولدی
(مثنوی) در قضا یعقوب چون بنهاد سر * چشم روشن کرد از بوی بسر * چونکه یعقوب علیه السلام حضرت تری
قضایه باش قودی پسرک رایحه سندن چشمنی روشن ایلدی بوینده کردک فاعلی نور اعظم در تقدیر معنی چونکه
یعقوب علیه السلام حضرت تری فرزند یوسف علیه السلام فرافنده قضای حق و رضا و پردی و باش قویوب تسلیم
اولدی اول نور اعظم یعقوبک چشمنی پسرک رایحه سندن روشن ایلدی (م) یوسف مهر و وجودیدان آفتاب
شد چنان بیدار در تعبیر خواب * مهر و اولان یوسف علیه السلام چونکه اول آفتابی کوردی آفتابدن مراد
نور الانوار در رویا تعبیرنده انجیلین بیدار و عالم اولدی (مثنوی) چون عصا از دست موسی آب خورد * ملک فرعون را
یک لقمه کرد * چونکه یوسف اعظمه مظهر اولان موسی علیه السلام النور عصبی ایلدی و غدا بولدی ذوالانوار
اولان فرعونک ملک کنی یک لقمه قیلیدی یعنی خراب ایلدی (م) نردبانش عیسی مریم چو یافت * رفراز کنید چارم
شتافت * عیسی بن مریم علیهما السلام حضرت تری اول نورک نردبان چو نکم بولدی یعنی مرقات مرآت علیا
و سلم مقامات سما اولدی یعنی مشاهده قیلیدی فرافراز کنید چارم اوزره اول واسطه ایلر رسان اولدی و آنک سبیل سمایه
حقیقوب فلک رابعد قرار قیلیدی (مثنوی) چون محمد یافت آن ملک و نعیم * قرص مهر را کرد دردم او در نیم * چونکه
حضرت محمد علیه السلام اول ملک و نعیمی بولدی قرص ماهی بو قدر تله دردم اول رسول دو نیم قیلیدی پس اول
نور اعظم بوسلطان اکرده بکاله ظهور ایلدیکچون کاحقیقت محمدیه دیدیلر اما فی الحقیقه جمیع انبیاء و اولیای آنک دخی
حقیقی بودر اول خازن مخزن نور اعظم دروغی بیلر کانسبتله کرم و خرا کرم قدم وارثا کرمدر (کمال ابن الفارض
مترجما عن مرتبه وحا یکا عن لسان حقیقه بیت) وافی وان کنت ابن آدم صوره * ولی فیه معنی شاهد بایوه *
و نحن الاخرون السابقون دخی بو معنایی مؤید اولور محصل کلام اول نور خلفاء راشدینک هر بنده وائمة مهیدینک
وجودنده دخی بر کونه حال و بر نوع خصال ایل نمایان اولدی نه کم بیان بیورر (مثنوی) چون ابو بکر آیت توفیق شد
باچنان شه صاحب و صدیق شد * چونکه ابو بکر رضی الله عنه حضرت تری آیت توفیق اولدی یعنی اول نور اعظمک
مظهري اولغنه توفیق الهینک علامت و نشانی اولدی انجیلین نور اعظم مظهري اولان پادشاهه مصاحب
و صدیق اولدی یعنی اول نور واسطه سیله اول شاه نبوتک هر حالتی زیاده تصدیق اید بیجی اولدی بواجلندن اکاصدق
دیندی (مثنوی) چون عمر شیدای آن معشوق شد * حق و باطل را چودل فاروق شد * چونکه حضرت عمر رضی
الله عنه اول معشوقک مجنون و شیدای اولدی حق و باطل بری برندن دل کبی زیاده فرق اید بیجی اولدی بواجلندن اول
حضرت فاروق دیندی (مثنوی) چون که عثمان آن عیانر عین کشت * نور فایض بود و ذی النورین کشت * چونکه
حضرت عثمان رضی الله عنه اول عیان اولان نور عین اولدی عین بونده چشمه معناسنه در و اول نور عیان اطلاق
اصحاب بصیرته نسبتله عیان اولدیغنه کوره در تقدیر کلام چونکه حضرت عثمان عند اهل الشهد و اول اعیان اولان
نور اعظمه منبع اولدی اول سبیدن نور فایض اولدی و ذی النورین اولدی یعنی فیض و بر بیجی نور اولدی و ایک نور
صاحب اولدی اول حضرت ذی النورین دیناسنده وجه تسمیه اولدر که حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلمک ایک
کریمه سنی آلمشدر بری وفات ایلد کده اکا بر کریمه لری دخی و بر مشلدر حتی روایت اولور که اول دخی وفات ایلد کده
اکر بری دخی اولیدی آتی دخی اکا و بر دردم دیو بر مشدر و ظاهر و باطن نورینک دخی صاحبی اولدیغیچون اول
حضرت ذی النورین دیندی (مثنوی) چون زرویش مرتضی شد درفشان * کشت او شیر خدا در مرج جان * چونکه
اول نور اعظمک رویندن و آنک جمالک مشاهده سندن حضرت علی رضی الله عنه درفشان اولدی و علوم و اسرار
جوهر لری نثار قیلیدی اول علی مرتضا کرم الله وجهه مرج جانده شیر خدا اولدی یعنی مرجای جانده اسد الله اولدی
مرتبه سن بولدی و اکا بواجلندن اسد الله الغالب دیندی چونکه خلفاء راشدینک زمان شریفی کندی تابعین و تبع
تابعین اولان کارک وجودنده دخی بر کونه شالنه ظهور ایلدی و انلرک زمان شریفی مر و ایدوب مشایخ کزین
و پیشوایان اهل دینه کلوب انلرده دخی بر وجه ظهور قیلیدی مشایخ کزین سندن بریکه سید الطائفه
جنید بغدادی در اول نورک نه کونه فیض و عطا سنده مظهر اولدیغنی بیان ایدوب بیورر (مثنوی) چون جنید
از جنید اودید آن مدد * خود مقاماتش فزون شد از عدد * چونکه جنید قدس الله سره العزیز اول نورک جندندن
مدد کوردی خود آنک مقاماتی عدددن فزون اولدی (مثنوی) بایزید اندر مزیدش راه دید * نام قطب العارفين
از حق شنید * بایزید قدس الله سره العزیز نورک زیاده اسکندن راه کوردی قطب العارفين نامن حقدن استماع
ایندی آنک اسم شریفی طیفوردر بایزید کنیتدر قطب العارفين لقبیدر (مثنوی) چونکه کرخی کرخ او را شد حرس

شد خلیفه حق و ربانی نفس * معروف کرخی قدس الله سره العزیز چونکم اول نورل کرخه حرس اولدی حاء مهمله
ایله یعنی حافظ اولدی یا خود حرس اولدی یعنی اول نور اعظمک مر به لادن بر مر به سنه لسان اولدی عشق
خلیفه سی و ربانی نفس اولدی (مثنوی) پوراد هم مر کب آن سورا نداد * کشت او سلطان سلطان داد * ابراهیم بن
ادهم قدس الله سره العزیز بر اول نور جانینه مر کب هم تن سوردی اول ابراهیم عدالت سلطانلرینک سلطانی اولدی
(مثنوی) و آن شقیق از شقیق ان راه شکر ف * کشت او خورشید رای و تیز طرف (و اول شقیق بلخی قدس الله سره العزیز
اول شکر ف و عظیم طریق جانبدن یعنی اول نورل راه شکر ف * کشت او خورشید رای و تیز طرف (و اول شقیق بلخی قدس الله سره العزیز
بونلر مشایخ و مشایخ در (مثنوی) صد هزاران پادشاهان نهان * سر فرازان دزدان سوی جهان * بونلر دزدان ماعدا
نیجه یوزیک نهان پادشاهلر اول جهان جانبدن سر فرازان در و عاقل قدر در یعنی صد هزاران پادشاهان نهان اول ذکر
اولان نور جهانندن سر فرازان در تالی خاتم الولا به بونلر مظهری اگر مشهورا کر دستور هر کیم ایسه عند الله
معلوم و مقرر در (مثنوی) نامشان از رشک حق نهان بماند * هر کدای نامشان از بر نخواند * انلر نام شریفی حق
فعالینک رشک و غیر شدن نهان قالدی هر یکدا انلر نامی او قومی بونلر شول مستوران قباب عزت در که
اولیابی تحت قبابی لایعرفهم غیر حیدر شان شریفی معنون اولمشدر و حق در غیرینک بصر بصیری بونلری
ادرالک ایلکدن اعنی قالمشدر (مثنوی) حق آن نور و حق نورانیان * کاندان بحر ندهم چون ماهیان * امدی بوصفته
موصوف اولان نور اعظمک و بونلر مغسوب اولان انبیای کرام و اولیای ذوالفخامک حقیقونکه اول نور در یاسی ایچنده
بونلر ماهیلر کیدر (مثنوی) بجران و جان بجرار کومش * نیست لایق نام نو میجویش * اول نور اعظمه جان
بحری و جله بجرلر جانی اگر دیم لایق دکلر زیر بونلر کونه اسلمرا کب بعض اعتبار ایله اطلاق اولنور پس بر یکی نام دیرلم
اول نام نوعر یجه لطیفه ربانی و حقیقت انسانی در زیر الطیفه عند الماشخ شول رقیقه المعنی اولان اشاره دیرلر که
اندن بر معنی فهمه لایق اوله که عبارت نه صغیمه (کما قال القاشانی فی اصطلاحه هکذا اللطیفه کل اشاره رقیقه المعنی
یلوح منها فی الفهم معنی لا تسعه العبارة) پس عبارت نه صغیمان معنایه لسان عرب اوزره اولان اصطلاحه لطفه
دیرلر لسان فارسی اوزره اولان اصطلاحه اکا آن تعبیر ایدرلر که بواصطلاح اوزره اول نور اعظمه نه قسم
ایدوب جورلر (مثنوی) حق آنی که آن وان ازوست * مغز هانست بدو باشند پوست (اول آنک حقیقونکه بونلر
آندندر مغز را کانسبت پوست در یعنی اول آنک و عبارت نه صغیمان لطفه رحمانک حقیقونکه بونلر جان و جانلر
بحری و یا خود بوعالم ظاهر و اول عالم باطن اندندر و جمیع الباب و ارواح بی حساب آکانسبتله قشور اولمشدر
(مثنوی) که صفات خواجه تاش و یارمن * هست صد چند آنکه این گفتار من * جواب قسم بونلر معنی بوصفات
مذکور ایله موصوفه اولان نورالانوار و روح الارواح و عقل اول و حقیقت سید الانبیا و الاولیا حقیقونکه
بنم خواجه تاشمک و یارمک صفات و خصالی یوز اول قدر در که بونلر گفتار مندر یعنی بونلر گفتار مندر یوز اول قدر زیاده
اولدی دیمک اولور (مثنوی) آنچه میدام زوصف آن ندیم * باورت ناید چه کویم ای کریم * اول ندیمک وصفندن اول
نسنه بی که یلورم سکا اعتقاد کلزای کریم نه دیم یعنی چونکه بنم سوز لیمه اعتقاد ایدوب بی تصدیق ایلر سن
پس آنک وصفندن سو یلیم (مثنوی) شاه گفت اکنون از آن خود بگو * چند کوی آن این و آن او * پادشاه
نیک بخت اول غلام نیک خصلته دید بکه الان کندیک لایق و حسب حالی سوله نیجه برسو یلر سن بونلر و آنک
لطیفه سن یعنی دریای روحانیه نکل غورندن نه جوهر اخراج ایدوب نه معنی حاصل ایلش سن (مثنوی) روزمر
این حس بویا بل شود * نور جان داری که بار دل شود * موت کوی بوحسک باطل و معطل اولور جان نورنی
طو تر میسن که قلبنه بار اوله و بعد الموت سنکله موانست قیلله (مثنوی) در لحد کین چشم را خالدا کند * هست آنچه
کور را روشن کند * مقبره ده بوجشمی طیراق طولدر و بر ایلر وارمید راول نسنه که سنک قبرنی روشن ایلر یعنی قبرنی
روشن ایلینی نور جان و دیده جان وارمیدر که آنکله ظلمات قبری ازاله قیلر سن و راحت اوله سن (مثنوی) آن زمان
کین دست و پایت بر در * پروالت هست تاجان بر پرد * اول زمانده که سنک ان و یاغن بر تلور یعنی مقبره ایچره اعضا
و جوار حن جور یوب باره اولور سنک پروالت وارمیدر تاجانک یوقار و اوچه و ظلمات قبردن بکه و عالم علویه
پرواز اید (مثنوی) آن زمان کین جان حیوانی نماند * جان باقی بایست بر جانساند * اول زمانکه بر روح حیوانی
قالدی روح حیوانینک بر نه سکا جان باقی نصب ایلک کرلر تا آنکه ابدی اوله سن و عالم حقیقه عیش و نوش قیلر سن
(مثنوی) شرط من جا بالحسن فی کردنت * آن حسن را سوی حضرت بردنت * الله تبارک و تعالی کلام
مجیدنده (من جاء بالحسنة فله عشر امثالها) پیوردی (من فعل الحسنة فله عشر امثالها) پیوردی معلوم اولدیکه

من جاء بالحسنة شرط حسنه بی ایشلک دکلر بلکه اول حسنه بی حضرت حق جانینه بلکه دکلر زیر اچوق کسه
حسنه بی ایشلر لکن درگاه حقه ایصال ایده میوب هباعتشور اولور (مثنوی) جوهری داری زانسان یاخری *
این عرضها که فناشد چون بری * اگر چه شاه اول غلام برانتباهه بویه سولر لکن شاهان حقیقت سالکان طریقت
الهییه به بویکونه تعبیر و تشریر ایلر که ای سالک راه حق بر جوهر طور ترسن انسانلکدن یاخری لکدن آتی ایلر
بوعرضهای اقوال و افعال و احوالی که فنا اوله نیجه ایلر تورسن اول حضرت نه جائزدر که مصرع اول استفهام
اوله و یا خود شرط معناسن متضمن اوله تقدیر کلام ای سالک راه حق بر جوهر طور تر میسن انسانلکدن و یاخری لکدن
یاخود معنی انسان کبی بر جوهر طور تر میسن یاخود خرمیسن و یاخود معنی اگر بر جوهر طور تر میسن انسانلکدن
و یاخری لکدن آتی ایلر تورسن بوعراض اعمال و اقوالی که فنا اولدی حضور حقه نیجه ایلر تورسن (م) این عرضهای نماز
و روزه را * چونکه لایق زمانین اتنی * بویست مقدم اولان مصرع ثانی بی تفسیر اولور بونماز و صومک عرضلری
یعنی بونماز و روزه و حج و زکات و انواع عبادات عرضلری چونکم ایکی زمان باقی قالمز یوق اولدی یعنی چونکم ایکی
زمان باقی ایلر پس منتفی اولدی و فنا و زوال بولدی پس نیجه ممکن اولور که فانی اولان اعراضی باقی اولان الله
ایلمه سن ای قاری گفتار حضرت مولوی وای طالب اسرار معنوی بوحمل اغض ابحاث مشنوبد راولا بوحملک فهمی
عرض و جوهر لک معرفته موقوفدر (قال صاحب التعریفات العرض الموجود الذي يحتاج وجوده الى موضع
ای محل یقوم به کاللون المحتاج الى جسم یقوم به والاعراض علی نوعین فالذات وهو الذي لا یحتاج اجزائه
فی الوجود کالبیاض والسواد و غیره فالذات وهو الذي لا یحتاج اجزائه فی الوجود کالحركة والسكون یعنی عرض
شول موجود در که آنک وجودی بر محل مقوم محتاج اوله مثلاً لونک جسمه محتاج اولوب آنکله قائم اولدی یعنی کبی
و اعراض ایکی نوع اوزره در بر نوع ذاتی قرار کیننده در که اول اجزائی وجودده مجتمع اولندر بیاض و سواد کبی
و بر نوعی دخی ذاتی قرار قیلیندر که اول اجزائی وجودده مجتمع اولمشدر و قرار کیننده دکلر در مثلاً حرکات و سکون کبی
پس نماز و روزه و سایر اعمال و اقوال بوقیلنددر که قرار کیننده دکلر در عرض مفارقت قیلنددر و جوهر شول
موجود در که وجودنده موضعه مقتر اولیه نه عقل و روح انسانی و ماهیت حیوانی کبی بوحملده جوهر دن
مراد روح و ماهیتدر یعنی بر جوهر طور ترسن انسانیتدن و یاخود حیوانیتدن حضور حقه آتی ایلر تورسن
بوعراض نماز و روزه چونکم فنا اوله نیجه ایلر تورسن نه کم اشاعره تعریفی اوزره اعراض ایکی زمان باقی قالمشدر که
انلر الاعراض لایق زمانین دیدیلر پس نماز و روزه و غیر اعمال لایق زمانین قیلنددر اوله اولیچق منتفی و زائل اولور
(مثنوی) نقل توان کرد مر اعراض را بلیک از جوهر برند مر اعراض را * قال صاحب المواقف ان العرض لا یشقل
من محل الى محل لان الانتقال انما یتصور فی المتخیز والعرض لیس بمخیز پس اتفاق علماء متکلمین بونک اوزر نه
اولدیه اول شاه علم دخی پیوردیکه نقل ایتمکه قادر اولمز بر کسه بر محلدن بر محله تحقیقا اعراضی لکن اول قدر وار که
جوهر دن مر ضلری ایلر تورلر و کیدر لر مثلاً مر ض عرضدر و جسم جوهر در جسمدن امرضی کیدر لر و ازاله
ایدر لکدن جان جوهر دن اعمال قبیحه بی محو و ازاله ایدوب جان جوهر فی اصلاح ایلر جوهر دن مرادر و حدر
امر اصدن مراد اعمال قبیحه در پس اعمال صالحه نکل آناری صفای دل و روشنائی جاندر و اعمال قبیحه نکل آناری
قسوت قلب و کدورت روح در اما بوجوهر منتقل و متبدل اولور نه کم بوعنایه اشارت ایدوب پیورلر (مثنوی)
تا مبدل کشت جوهر زین عرض * چون زهریزی که زائل شد مر ض * تا کم جان جوهری بوعرضدن مبدل اولدی
یعنی جان جوهری بوعرض قبیحه دن که مراد ایدن صفت ذمیعه و اخلاق رذیه در زائل اولدیده و سلامته
متبدل اوله مثلاً شول برهیز کیدر که مر ض زائل اولدی یاخود معنی تا کم مبدل اولدی جوهر جسم سقامتدن
صحت بوعرضدن که مراد مر ض اولور شول برهیز کیدر که مر ض زائل اولدی یعنی چونکم برهیز جهمتدن
عرض اولان مر ض زائل اولدی جوهر جسم سقامتدن صحت دوندی پس عند المحققین من الصوفیة والاشاعرة
عرضک تعریفی العرض لایق زمانین در و جوهر لک تعریفی مابقی زمانین اوزر منه کثیره در بونلر تعریفی اوزره عرض
جوهر اولقی و جوهر عرض اولقی ممکن اولور نه کم بویست بوعنایه تأیید قیلور (مثنوی) کشت برهیز عرض
جوهر بجهت * شد دهان تلخ از برهیز شد * عرض کبی اولان برهیز جهت و سبیل جوهر اولدی آجی دهان
برهیزدن غسل اولدی یعنی مثلاً برهیز عرض قسمدندر پس عرضدن اولان برهیز جهت و سلامت
اولدی مثلاً دهان تلخ اولسی عرضدر کذلک برهیز دخی اغز طلتوا و لقی بونلر نه سبتله جوهر در زیر تلخ
و برهیز ایکی زمان باقی ایلر یوب زائل اولدی و دهان طلتوا و لقی ازمان کثیره ده باقی قالدی بونلر اوزره دهان تلخ

پرهیزدن شد اولدی و عرض زائل اولوب جوهری حاصل اولدی پس عرضدن مراد جوهری حاصل اولوب و عرض
فانی و زائل اولدی بینه برنیجه امثال ایراد ایدر لرتا کم فهمی آسان اوله (منثوی) از زراعت خاک که باشد سنبله *
داروی موکر دور اسلبله * آن نسکاح زن عرض بد شد فنا * جوهر فرزند حاصل شد زما * مثلا زراعتدن خاک سنبله
اولدی مویه دارو و علاج موی متسلسل ایلدی و دراز و محکم قیلدی یعنی خاک زراعت ایلک عرض اولدی که لایقی
زمانیندر و سنبله اولدی جوهر در که اول از منته کثیره ده باقی فالور و زراعتدن مقصود و نتیجه بو اولور کذلک
داروی موی نبات و تسلسل شعراچون عرضدر و شعراک بتسی و متسلسل اولسی جوهر در مثال آخر اول
نسکاح زن عرض ایدی فنا اولدی جوهر مثابه سنده اولان فرزند ماء منیدن حاصل اولدی یا خود معنی بزم
وجود مرذن ظهوره کلدی (منثوی) جفت کردن اسب و اشتراک عرض * جوهر کره برآیدن عرض * مثال آخر
اسب و اشتراک جفت ایلک عرضدر جوهر کی اولان کره نک طوغسی عرضدر یعنی آتی و دوهی کندی جنس لایله
جفت ایلک عرض اولدی که لایقی زمانین قیلندندر و بو عرضدن مقصود و عرض کره نک طوغسی در که اول نتیجه
و جوهر در (منثوی) هست آن بستان نشانند هم عرض * کشت جوهر کشت بستان نک عرض *
مثال آخر اول بستان دیکه کلک هم عرضدر کشت جوهر اولدی آل اشته عرض یعنی بستان دیکه کلک
محصولی نتیجه و جوهر اولدی بستان دیکه کلک عرض و مقصود اشته بود و بونی اخذ ایلد و قبول قیل نک اشته
و بستان آل دیکه معناسنه در (منثوی) هم عرض دان کیمیا بردن بکار * جوهری زان کیمیا کرشیدار * مثال
آخر هم کیمیای کاره ایلتمکی و عمل ایلتمکی عرض بیل اگر اول کیمیا در بر جوهر اولدیسه کتور که عمل
کیمیا در مقصود مس جوهر اولقدر (منثوی) صیقلی کردن عرض باشد * زین عرض جوهر همی زاید صفا *
مثال آخر صیقل آینه و یا خود صیقل سینه ایلک عرض اولدی ای شاهم بو عرضدر که مراد صیقلدر جوهر صفا
طوغر (منثوی) پس مکره من عملها کرده ام * دخل آن اعراض را بنامم * این صفت کردن عرض باشد خوش *
سایه بزای قربان مکش * فاذا کان کذلک ای غلام بومقدمات معلوم اولدیسه سن دیکه بن عملر ایلشم اول
اعراض دخل و حاصلی کتور که زیر اول عمل عرضدر که لایقی زمانیندر و بو عرضدن مقصود و عرض
خلوص و حب الهی و قرب رباندر امدی بو اعراض دخل و جوهری کتور که اول غلام حقهده بووصنی ایلک
عرضدر خاموش اول یا خود بو جوهر و عرضی صفت ایلک بلک باری تعالی و جمیع اشیای دخی توصیف
و تعریف ایلک عرضدر که لایقی زمانیندر بواجلدن (قال بعض الاشاعره العرض ما کان صفه لغیره) امدی
خاموش اول کچینک سایه سنی قرباندر اتری اولدرمه که سایه قربان اولمز بومصرع کتور که در شومعنادنکه اول
معنی بر شینک عرضی جوهر و آثار و احوالی حقیقت ظن ایلکدن نه کم سایه بزای جوهر و حقیقت ظن ایلدوب
قربان ایلک جائز اولمز کذلک بر حقیقتی بر نیجه صفت لایق صیقل ایلک اول ایلدیکل صفته عرض دینور جوهر
و حقیقت دینور (منثوی) کتور که شاهدی قنوط عقل نیست * کتور که فرمانی عرض رانقل نیست * پادشاه
جز که یاس بنده نیست * هر عرض کان رفت باز آینه نیست * اول غلام نیک خصلت پادشاه علم و معرفته جواب
با صواب و یروپ دیدیکه ای پادشاه عقل قنوطسزد کادر یعنی عقل قنوط و بر قنوط مصدر در امدنزلک معناسنه
اگر سن بوره سنکه عرض نقل یوقدر ای پادشاه عبدلک با سندن غیری دکادر هر عرضدر که اول عرض کتدی کبر و کچی
و رجوع ایدی دکادر دیکه اولور (م) اگر نبودی مر عرض رانقل و حشر * فعل بودی باطل و اقوال قشر * اگر عرض
نقل و حشر ایلیدی افعال عباد باطل و اقوال باسد ادقشر بی معنی اولیدی اگر چه بوافعال و اقوال اعراض
قیلندندر لکن باطل بی معنی دکادر (منثوی) این عرضها نقل شد لونی دکر * حشر هر فانی بود کونی دکر *
بو عرضدر هم نقل اولدی بر غیری وجهله هر فانی ک حشری بر غیر لوند یعنی بواعراض که مراد اعمال و اقوالدر بعینها
جوهر کی منتقله اولدی بلکه نقل اولدی بر لون آخرله یعنی نماز و روزه و حج و غیر اعمال بعینها نقل اولدی بلکه
بوتلر آثار و اجزای منتقل اولدی (و صاحب المواقف ان العرض لا ینقل من محل الی محل) قولنی سید شریف
(علی قیاس انتقال الجسم من مکان الی مکان) دیوشرح ایتسی و قید قیلسی بومعنا به دلالت قیلور یعنی نقل
اعراض ممکن دکادر دید کوری جوهر متعینه کی بعینها نقلی ممکن دکادر دیکه اولور بومعنا به دلالت قیلور یعنی نقل
معنا یا خود بر آخر وجهله نقل اولمز دیکه دکادر پس عبادت مقابله سنده اجسام آنک جوهریه معا یا خود بر آخر
وجهله نقل اجسام نورانیه و معصیت مقابله سنده اجسام ظلمانیه به مخلوقه اولوب (فتا تون افواج) حکمی اوزره
هر یکس دیناده نه عمل و سیرت اوزره اولدیسه قیامتده اول عمل و سیرته مناسب صورته کاور (منثوی)

نقل هر چیزی بود هم لایقش * لایق کله بود هم سایقش * هر نسنه نک نقلی هم اکالایق اولور هم کله به لایق اولور آنک
سایق و چوبانی یعنی عرض مقوله سندن هر شینک نقلی هم کندی به لایق و مناسب اولور سوریه لایق اولور هم رایسی
پس مؤمنلری ملائکه رحمت جنت جانبده ایلر و کافر لری ملائکه عذاب دوزخ جانبده سورلر (م) وقت محشر
هر عرض را صورتیست * صورت هر یک عرض را نوبتیست * محشر وقتنده هر بر عرض بر صورت وارد هر بر عرض
صورتیه بر نوبت وارد یعنی هر عرض که فانی اولدی محشر وقتنده بر کونه صورتی وارد در مثلاً تسبیح و تقادیسک
غراس جنت اولسی (کما قال علیه السلام اکثر ما من غراس الجنة قالوا وما غراس الجنة یارسول الله قال التسبیح
والتهلیل) و دخی مجلس علمک ریاض جنت اولسی کبی (کما قال علیه السلام ارتعوا فی ریاض الجنة قالوا وما ریاض
الجنة یارسول الله قال بحباس العلم و کذا قال علیه السلام لا حول ولا قوة الا بالله ککن من کنوز الجنة) محصل
اعمال حسنیه بساتین و ریاضین و انهار و اشجار و انوار جنت صورتده و افعال سینه و اخلاق ربه غساق و غسلین
و کتر دم و مار و نار و دوزخ شکنده ظهور ایلر لکن هر بر عرض صورت بولمسنه (الامور من هونه باوقاتها) فحوا سنجیه
و لکل شیء عند الله اجل مسمی) مقتضایه بر نوبت وارد کیمی دیناده و کیمی بر زخده و کیمی حشر و نشرده
و بعضی دخی موافقه و بعضی دخی جهنده و یا جتنده ظهور ایلر (منثوی) بنکر اندر خود نه بوودی عرض
جنبش جفتی و جفتی یا عرض * بنکر اندر خانه و کاشانها * در مهندس بود چون افسانها * کندی که نظر ایلد
سن عرض دگی ایلد یعنی نظریه کندی که اول خود سن عرض دگی که ماده جسمک نقطه ماء همین ایدی که عرضدر
علقه صورتیه منتقله اولوب اولدخی مضغه شکنه کاب بعدله لحم و عظام کسوه سن کیوب انسان مرتبه سن
بولدی جفتک جنبش و حرکتندن یعنی بر جفتک جنبشندن حاصل سنکه اول والدینکدر و دخی جفت و قرین سن
بر عرض و مقصوده که اول نتیجه عملکدر نظریه خانه لره و کاشانه لره که ابتدا معمارک ضمیرنده بونلر افسانه لره
کبی ایدی که اول تفکر و تصور بنای خانه در که عرض قیلندندر نه کم قصه خوانک قیلنده اولان قصص و حکایات
کبی (منثوی) کان فلان خانه که مادیم خوش * بود موزون صفه و سق و درش * مثلاً خانه لردن اول فلان اویکه
بر ناطیف و خوش کوردل که آنک موزون ایدی سقف و صفه سی و قیوسی (منثوی) از مهندس آن عرض
و اندیشهها * آلت آورد و ستون ازیشهها * مهندسدن اول عرض و اندیشه لریشه لردن آلت و ستون کتوردی
یعنی مهندسک ضمیرنده اولان تصور و تفکر که عرض قیلندندر صورتیه کتلم ایچون یشه لردن آلات و اسباب
و ستونلر کتوردی پس بنای خانه به شروع قیلدی بوجه دخی جائزدر که دینه اول عرض و اندیشه لری مهندسدن
صورتیه یشه لردن پیدا اولان آلت و ستون کتوردی یعنی مهندسک تخمین ایلدیکی عرض و اندیشه لرخانه نک
آلات و اسبابی سبیلله ظاهر و پیدا اولور (منثوی) چیست اصل و مایه دریسه * جز خیال و جز عرض و اندیشه *
هر بر صنعتک اصل و مایه سی ندر خیالدن و عرضدن و بر فک کردن غیری یعنی هر یشه نک اصلی خیال و عرض
و اندیشه دن غیری دکادر (منثوی) جمله اجزای چهار تایی عرض * در نکر حاصل نشد جز از عرض * جهانک
جمیع اجزای سنه عرض و علقسن نظریه که عرضدر غیردن حاصل اولدی یعنی اگر نظر ایلر سک جمیع اجزای جهان
عرضدن حاصل اولدی (منثوی) اول فکر آخر آمد در عمل * نیت عالم چنین دان از اول فکر عملده
آخر کلدی و صکره ظهور بولدی نیت عالمی واصلی آدمی تجلین بیل از لده یعنی حق سبحانه و تعالی قبل ایجاد الخلق
آدمک وجودنی عالمه علت غایبه ایدوب بعده عالمی ظهوره کتوردی بنای عالم کائن بولد قد نصکره آدمی
وجوده کتوردیکه عالمدن مقصود آدم ایدیکی معلوم اوله پس باطنده ابتدا امر ادا اولان عملد نصکره ظهوره کلمش
اولور (منثوی) میوه ادر فکدر دل اول بود * در عمل ظاهر باخری شود * مثلاً میوه لره کو کلک فکدرنده اول اولور لکن
عملده آخرده ظهوره کاور (منثوی) چون عمل کردی شجر نشانندی * اندر آخر حرف اول خوانندی * چونکم عمل
قیلک شجر دیکلک آخر وقتده حرف اولی او قودلک که اول حرف اولدن مراد دخی شجر دیکمزدن اول اولان میوه نک
فکر بدر که شجر دن مقصود ثمردر (منثوی) کرچه شاخ و بیج و برکش اولست * آن همه از بهر میوه مرسلست *
اگر چه شجرک بودانی و کوکی و بیجانی اولدر ازل جمیع اجزا که اوشاخ و برک و بیجدر میوه دن اتری کوند رانشدر
(منثوی) پس سری که مغز آن افلاک بود * اندر آخر خواجه لولالک بود * فاذا کان کذلک بومقدمه معلومک اولدیسه
شول بر سر که اول افلاک تسعه نک لای اولدی آخر زمانده لولالک کلامنه شخص و مظهر اولان خواجه عالم صلی الله
علیه وسلم اولدی که اگر اول حضرت مع توابعه مراد اولمیدی افلاک و مافیها ظهوره کلمیدی و وجود بولمیدی
(منثوی) نقل اعراضست این بحث و مقال * نقل اعراضست این شیر و شکال * بویجث و مقال نقل اعراضدر

بوشیر و شکیل نقل اعراض در یعنی بوجله کر اولان بحث و مقال نقل اعراض در بوشیر کی اولان معنی و بودام
 کی اولان الفاظ مکتوبه که (العلم صید و الکتابه قید) یورلشدر و بوجت صید اولان علوم مابینده شیر کبیر
 و بوالفاظ مکتوبه کافیه و دام کبیر (منوی) جله عالم خود عرض بودند تا اندرین معنی بیامد هل اتی *
 جمع عالم خود اصلنده عرض اید یلر زرا هر شیک شائده بسواء واجب الوجود لایقی زمانین مفهومی ثابت اولور
 (کافال الشیخ الاکبر رضی الله عنه فی آخر فص شعیب و اما الاشاعرة فاعلموا ان العالم کله مجموع اعراض فهو یتبدل
 فی کل زمان اذ العرض لایقی زمانین) حتی جله عالمک اعراض اولسی معناسنده (هل اتی علی الانسان حین من الدهر
 لم یکن شیئاً مذکوراً) آیتی کلدی و بوجله عالمک عرض اولسی معناسنده آیت کریمه هل اتی نک کلدی و بومعنا به
 دایل اولسی و بوجهله ممکن اولور که حق سبحانه و تعالی انسان حقنده یوردی (هل اتی علی الانسان) تحقیقاً
 انسان اوزره کلدی (حین من الدهر) غیر محدود اولان زمان محدود در زمانه که (لم یکن شیئاً مذکوراً) انسان اول
 حینده شیء مذکور اولدی بلکه شیء منسی ایدی و نام و نشانی یوغدی پس وجود انسانه اراده الله تعلق ایلد که
 وجوده کلدی و ظاهر اولدی و بعد انقضاء الاجل اولدی و فانی اولدی پس لایقی زمانین مفهومی جمع عالمک
 مقصود بالذات اولان انسان حقنده صادق اولدی جله عالم خود همان انساندن عبارتدر زیر اعراض المشایخ جمع جهان
 انسان شد و انسان جهانی فحواً سنجه بومر فی اولان عالم صورتاً کبیر و معنا صغیر در و انسان صورتاً صغیر و معنا
 کبیر در پس (لم یکن شیئاً مذکوراً) ده بوتقدیر اوزره انسان کبیر دخی داخل اولور یا خود انسان حقنده وارده
 اولان آیتک جله عالم حقنده دخی وارده اولسی و بوجهله ممکن اولور که جمع عالمک مقصود بالذات انساندر پس
 انسانک عرض اولسی حقنده (هل اتی علی الانسان حین من الدهر لم یکن شیئاً مذکوراً) آیتی وارده اولدیه
 عالمه دخی شامل اولور زبیر افرع اصله تابعدر پس مقصود بالذات اولان اصلک عرض اولسی هل اتی ایل ثابت
 اولیجی فرعک عرض اولسیده و بوجله عالمک داخل اولش اولور لا سیماعلمک حادث و عرض اولسی و لایقی زمانین
 قولنک ماصدق اولسی عقلاً و شرعاً نماندر نهایت مافی الباب جله عالم خود عرض اید یلر تا بومعنا به هل اتی کلدی
 یور دقتر فی توفیق یوایی و بوجهله اولور الله اعلم (منوی) این عرضها از چه زاید از صور وین صور هم از چه زاید از فکر *
 این جهان یک فکر است از عقل کل * عقل چون شایست و صور تهراسل * بوجله عالمک دن طوغر صورتلردن
 طوغر یعنی بوالعمال و احوال و اقوال مثالنده اولان عرضلر نه دن طوغر صورتلردن طوغر صورتلردن بوجله عالمک
 نسبتاً جوه کبیر در و بوجله عالمک دن طوغر و حاصل اولور فکرلردن حاصل اولور بوجهله عالمک عقل کلدن بوجله عالمک
 یعنی بوجله عالمک و ممکن عقل کل جانیندن بوجله عالمک یعنی بر تامل و تدبرک اثریدر و عقل کل ابتدا وجوده کلان
 نور اعظمدر که جمع موجوداتده متصرف و مدبردر مثلاً عقل شاه کبیر در و صورتلر رسوللر کبیردر یعنی فی المثل
 بوجله عالمک کل پادشاه کبیر در و صور جمع اشیا آنک ارسال ایلد بکی رسل کبیردر پس رسلنده اولان قدرت بحیثیه
 و صفت غریبه به نظر قیل تا پادشاه عقل عظم شأنندن فهم ایلدیه سن (منوی) عالم اول جهان امتحان * عالم ثانی
 جزای این وان * عالم اولکه دنیا در امتحان جهانی در عالم ثانی که مراد آخرتدن بونک و آنک جزا سیدر یعنی عقل کلک فکر
 و علمندن حاصل اولان جهان ایکی قسمه منقسمدر بری عالم اولکه بوجهله امتحان یعنی عالم شهادتدر و بری دخی
 عالم ثانی یعنی عالم آخرتکه بونک و آنک جزای عالمیدر (منوی) چاکرت شایست میکنید * آن عرض
 زنجیر و زندان می شود * پس بومقدمه معلوم اولدیه اعمال اگر چه اعراض قیلندندر و لایقی زمانین آنک
 شائندندر و بعینہ اتقالی خالیان عالمها ممکن دکل و اما جزای عمل و آثار جمیل و دغل صورت بغل و صاحبی
 یا قوب داغلر مثلاً سنک بنده و چاکرتک ای شایست جنایت و خیانت ایلر اول عرضکه جرم و جنایتلر بنده زنجیر
 و زندان اولور (وقس علی هذا الاعمال و الجزای فی الآخرة) (منوی) بندهات چون خدمت شایسته کرد *
 آن عرض نه خلعتی شد در بندر * و کذلک عکسه سنک بنده و چاکرتک چونکه لایق و مقبول خدمت ایلدی بوجله عالمک
 مراد خدمت شایسته در بندر و بوجله عالمک خلعت اولدی یعنی بهادری ایدنه نتیجه خلعت ویرلادی (منوی)
 این عرض با جوه ران بیضه ست و طیر * این ازان و آن ازان زاید بوسیر * محصل کلام بوجله عالمک بیضه
 و طیر کبیردر یا خود معنی جوه رله بوجله عالمک بیضه و طیر کبیردر یعنی عرض و جوه رله بوجله عالمک کبیردر و دورله
 بواندن و بوندن طوغر یعنی بوجله عالمک اول بوجله عالمک طوغر سیرده بوجله عالمک بوجله عالمک بوجله عالمک
 تعریف ایلدی اوزره اولان جوه ر و عرض دکاکر صاحب تعریفانک دید یکیدر اول کاکر نایکه اشاعره نک
 تعریفی اوزره در که اول تعریف العرض لایقی زمانیندر و الجوه ر مابقی زمانین اوزرمانا کثیرادر پس بوجله عالمک

ماصدق اولان جوه ر و عرض بری برندن تولد ایلر مثل الطیر و البیضة فافهم (منوی) کف شاعشه
 چنین کبر الماراد * این عرضهای یونک جوه ر نراد * پادشاه عالمه ناه اول غلام پراتبهاه دیدیکه و لایق سلم بوسن
 دیدیکه کی طوط مرادی یعنی تسلیم ایدله که مراد و مقصود اودر که سن دیدیکه سکا اندن نه فائده که سنک بوجله عالمک
 بر جوه ر طوغر مدی یعنی بوسنک اعراض اعمالک بر جوه ر مقصود طوغر مدیکه اول جوه ر مقصود حاصل اوله
 (منوی) کف مخفی داشتست انرا خرد * تا بود غیب این جهان نیک و بد * غلام پادشاهه ایتدی عقل اول جوه ر
 مخفی و پنهان طوغر مدی تا بونیک و بد جهانی غیب و مستور اوله یعنی (الاخلاص سر من اسراری استودعته
 قلب من احبته) حدیث قدسی سنک موحبجه اول علمدن حاصل اولان سر اخلاص و جوه ر قرب نوافل و فرائض
 مخفی طوغر مدی عقل تا کم غیب اوله بونیک و بد جهانی که اول جهان آخرتدر و آخرت نیک و بد تعبیری بر فوای
 (یوم تلی السرائر) انده نیک و بد کاهو حقه ظهور ایلد بکیچوندر (منوی) زانکه کیداشدی اشکال فکر *
 کافر و مؤمن نکفتی جز که ذکر * زیرا که اگر فکرک اشکال و آکاری ظاهر اولیدی یعنی اول جهان نیک
 و بد اول جهتدن غائب اوله که اگر فکرک اشکال و صورت نیت پیدا اولسیدی کافر و مؤمن ذکر حقندن غیر بسن
 دیمزدی و عالمده کافر قالمزدی حقایق ظهوره کوردی و جله سی علی السوام مؤمن اولوردی (منوی) پس عیان
 بودی نه غیب ای شاه این * نقش دین و کفر بودی بر جبین * عقل اگر آتی مخفی طوغر مدی پس ای شاه بونکه مراد نیک
 و بد جهانی در عیان اولوردی غیب اولمزدی دین و کفرک نقش جبین اوزره عیان اولوردی یعنی عالم حقیقت عیان
 اولوردی غیب اولمزدی ای شاه بود کر اولان سر اتر نقش دین و نقش فکر مؤمن و کافرک ناصیه وجودلر نده ظاهر
 اولوردی یعنی نشان ایمان و علامت کفر هر کسه حقیقه نمایان اولوردی اکسر دیر سکه علامت ایمان
 کلمه شهادت و ادای صلات و زکات و سایر واجباتدر و علامت کفر بونلرک ترکیدر جواب بونلر علامت صوریدر که اکثر
 منافقیندن دخی ظاهر اولور بلکه (انما الاعمال بالخواص) (یوم تلی السرائر) فحواً سنجه فی الحقیقه اصل نقش کفر
 و دین روز آخرتده عیان اولور که بوعالمده نمایان اولیدی (منوی) کی درین عالم بت و بتکریدی * چون کسی را
 زهره تسخریدی * بچن بوعالمده بت و بتکریدی یعنی اولمزدی و نیجه کسه ایچون بر آخر کسه به زهره تسخر
 اولوردی بلکه و (اسکل امرء یومئذ شأن بغنیه) فحواً سنجه هر کس کند کار نه مشغول اولوردی (منوی) پس
 قیامت بودی این دنیای ما * در قیامت کی کند جرم و خطا * پس بوزم دنیا من قیامت اولوردی قیامتده کیم
 جرم و خطا ایلدی بومقدمه معلوم اولدیه اعراض و اعمالدن حاصل اولان جواهر قرب نوافل و فرائض
 و اسرار اخلاص مستور و مخفی اولدی تا در حقیقتده عیان که بوعالمده دیده ناسدن مستور و مکتوم اوله (منوی)
 کف شه پوشید حق پاداش بد * لیک از عامه نه از خاصان خود * پادشاه ایتدی حضرت حق اگر چه قبیح و نامشروع
 عمللرک جزاسنی و عوضنی اورتدی و پنهان ایلدی لیکن عوامدن ستر ایلدی کندی نیک حاصللردن نهان ایلدی
 یعنی اول پادشاه غلام پراتبهاه دیدیکه ای غلام دیمه که اعمالک اثری بودنیاده مشهود و عیان اولمزدی حق تعالی
 اکسر چه ستر ایلدی پاداش و جزای بدی لیکن عوامدن و نامحرملردن کندی نیک خاص قوللردن دکل (منوی)
 کرد ای افکنم من یک امیر * از امیران خفیه دارم نه از وزیر * مثلاً بنکه پادشاهم اگر برامیری بردام و بنده براغم
 یعنی آنک قید و حبسنی مقصود ایدم آنی میرلردن خفیه طورم و وزیردن دکل (منوی) حق بمن بنمود پس پاداش کار
 و زورهای عملها صد هزار * پس حق تعالی بکا ایشک پاداشنی کوستردی بوه و جبهدر حق تعالی
 بکا کوستردی جوق کارک جزاسنی و عمللرک صورتلردن بوزیک اشکار ایلدی (منوی) نونشانی ده که من دائم غم
 ماه را بر من نمی پوشد غم * ای غلام سن بکا عملکدن بر نشان ویر که بنیلورم بالتمام اعمالک نتیجه سنی غم
 ماهی بمن اوزریمه اوزریمه یعنی ماه حقیقی و نتیجه اعمال و افعال بمن اوزریمه صحاب شک و ارباب اوزریمه (منوی)
 کف پس از کف من مقصود چیست * چون نومی دانی که آن چه بود چیست * پس اول غلام دیدیکه فاذا کان
 کذلک سنکه حقیقت اعمال و نتایج افعاله بودنیاده واقف اوله سن و مال و مر جعی بیله سن بمن سوزمدن مقصودک
 ندر چون سن بیلور سنکه اول سننه اولدی ندر پس نه سیدن سؤال ایلر سن (م) کف شه حکمت در اظهار جهان
 آنکه دانسته برون آید عیان * آنچه می دانست نایدانست * بر جهان نهادرش طلق و در * اول پادشاه علم
 و حکمت دیدیکه ای غلام پراوهم و کان مجرد علم نهود و عیان غناسنی و بر من کور من میسن اظهار جهانده
 حکمت یعنی جهانک اظهار نده حکمت اولدر که علم اللهده دانسته اولان طشره که عیان و خارج عالمده
 ظهور بوله بالمعانی کور من میسن جناب ذی الجلال و السکال ازل از الده مجاهدین و صابرینک احوال

و افعال عالم ایکن مجرد علما کتفا یموب انلری عیان ظهوره کتوروب (ولنبولونکم حتی نعلم المجاهدین منکم والصابرین) یومر مغله انلری امتحان واختبار ایلدی اگر چه عیان علمه موافق در وجود عینی وجود علمی به اصلا بخالف اولمز بلکه هر شیئی علی ماهو علمیه کان فی العلم در لکن علمه عیانک ما بیننده چوق تفاوت واردر مثلا برخاقون اول نسنه لی که فارتنده یلدی وعالمه اولدی تا پیدا ایدوب طوغور منجه جهان اوزره طوغور مقربنجی و ولادت دردی قومدی کذلک صابر مجاهد فی سبیل الله باطن عالمه یعنی مرتبه علمه ینه مجاهد فی سبیل الله ایدی کذلک صابر علی طاعة الله صابرایدی لکن مرتبه علمه مجاهد مجاهده زجتی طوغودی و صابر اولنلرک صابر مرتی ذوق ایتدی حال بوکه ینه علمه مجاهد و صابر لر در پس معلوم اولدی که مجرد علم عیان غناسنی ویرمن و علم الیقین عین الیقین کبی اولمز پس آنکچون ای غلام فعل وقولکله بکا نشان ویردیرم تا علم عینه کله و علمده ثابت اولان ظهور بوله یوخسه سنک فعلک وقولک بکالم افاده ایلسون ایچون نشان ویردیزم (منشوی)

یک زمان بی کار تنوائی نشست تا بدی یانیک از تو نجست * این تقاضاهای کار از بهر آن * شد مؤکل تا شود سرت عیان * ای غلام ینک کردار علمک عین مرتبه سنه کل سنک اقتضاسیدر که بر زمان ایشسر او تور مغه قادر اولمز سن تا که سندن بر راضی اوش یا بر اوایش ضجر امدی و صادر اولدی یا خود معنی حتی کلمک و یا خود ایلک سندن ضجر امدی یعنی ظهوره کلمه بو کار و کردارک تقاضای اندن اوتری سنک اوزر بکه مؤکل اولدی که تا عیان ثابت شده اولان سرت عیان اوله و علم مرتبه سنده اولان وجودک عینه کله (منشوی) پس کلابه تن کجاسا کن شود * چون سر رشته ضحیرش میکشد * پس تن کلابه سی قنده سا کن اولور چونک انک سر رشته ضحیری دست قضا جکر کشدک فاعلی ضحیر اولسه ده جائز در تقدیر کلام پس تن کلابه سی قنده سا کن اولور چونک * آنک ضحیر و قلبی تن کلابه سنک رشته سی اوجنی جکر یعنی کلابه ده اولان ایلک اوجنی کلابه بی نیجه دونددر سه ضحیر و قلب دخی تنی اول اسلوب اوزره دوندورب اندن اقوال و افعال ظهوره کتوروب کلابه شول نسنه در که آنک اوزر ینه ایلک صاررلر (منشوی) تا سه توشدن نشان آن کشش * بر تو یکاری بود چون جان کشش سنک تا سه و غمک اول چکمکل نشانی اولدی ایشسرک سنک اوزر بکه جان چکمش کبی اولور یعنی بر کارک عدم حصولنه سنک تا سه لغتک اولدی دست قضا الهی سنی اول کاره چکمه سنک نشانی اولدی حتی سنک اوزر بکه بی کارلو و بطاللق جان چکمش کبی وسنی قلینده اولان تا سه یولاری اول کاره جذب و کشیده قیلور پس اول کاره بحکم تقاضای قضای الهی و مراد ربانی هر نه ایسه بو وجهله ظهور قیلور (منشوی) این جهان وان جهان زاید اید * هر سبب مادر اثر اوزری ولد * چون اثر زاید آن هم سبب * تا بر ایدز و اثرهای عجب * این سیها نسل بر نسلست لیک * دیده باید منور نیک نیک * درین جهان و دران جهان تقدیرنده در تقدیر معنی بوجهانده و اول جهانده ابدی طوغور هر سبب مادر و مصدر در و اثر اندن طوغور بوهیم و جهمدر بوجهان و او جهان ابدی طوغور هر سبب مادر و اثر اول سبیدن و ولددر یعنی سبب مادر و اثر فرزند کیمدر چونک سبیدن اثر طوغودی اول اثر دخی سبب اولدی یعنی چونک سببیدن بر اثر طوغودی اول اثر دخی بر کار آخره سبب اولدی تا اول اثر دخی عجب اثر طوغور یعنی حتی اندن دخی آثار عجیمه و آثار غریبه طوغور مثلا ظهور وجود شجر ایچون بردانه ددک سنک و ایا کسک سن اول دانه به سبب اولور سن و اول دانه و تخم اثر اولور کذلک اول دانه شجره سبب و شجره سبب و غیر اجنبیه و اعتدایه و اعتدانش و غمیه و نشو و نما قوت و قدرت بدنه و قوت بدن بوجهانده اولان کار کرداره و بوجهانده اولان کار کردار و قوت تسامیح کردار ایچون حشر و انتشاره و اول جهانه حشر و نشر اولق سؤال و حساب و سؤال و حساب ثواب و عقابه و ثواب که نم بی نهایه در اید الا بادتیم وجود عامل خیره سبب اولور و کذلک عقاب و عذاب متنوعه مالی مالانهایه ایلوم وجود فاعل شمره باعث اولور بو سبیلر نسل نسل اوزره در اما حددن زیاده منور بر دیده کرک که یونری مشاهده ایتکه قادر اوله بو سبیلر نسل بر نسلدر و بری برینه متسلسلدرالی مالانهایه اگر چه دار نعیم و دار جمیمه منقطع اولور ظن اولنور اما منقطع دکدر زراد ائمه اهل نعیم تعمده هر آنده بر شانله کذلک اهل جیم عذابده بر حاله پس معلوم اولدی که بوجهانده و اول جهانده ابدی سبیلر طوغور و هر سبب مادر کبی و هر اثر اکافر زند کبی اولور بواسطه متسلسله و آثار متولدنی کورمه بر دیده انور و بصیر منور کردر هر کسک بصیر بصری موالید و تسامیح اعماله بصیر دکدر (منشوی) شاه با در حین اخبار سید * باید دیدازی نشانی یانید * پادشاه سوزده اول غلامه بوجهل ایشدی اول غلامدن پادشاه بر نشان کوردی یا کورمدی یعنی آنک جوهر ندن و حقیقتندن یا بر علامت کوردی یا خود کورمدی (منشوی) گریه دید آن شاه جو یادور نیست * لیلک ماراد کران دستور نیست

اول سر درونی طلب ایدچی شاه اکراول غلامدن بر نشان کوردی ایسه بعید دکدر لیکن آتی بیان و عیان ایتکه بره دستور یوقدر زیر اهر سری نا اهل افشا ایلکه اجازت اولمز (منشوی) چون زکرمایه یامد آن غلام سوی خویشش خواند آن شاه همام * چونکه اول غلام حامدن کادی اول اولو پادشاه اول غلامی کندی جانبیه او قودی یعنی کندینک حضور ینه دعوت ایلدی (منشوی) گفت صحاک نعیم دائم او * بس لطیفی و ظریف و خوب رو اول پادشاه کما کار حامدن کلان غلام معرفت کرداری حضور ینه دعوت ایدوب اکادید بکه الله سکاحیت ویرسون و سنک ایچون نعیم دائم حاصل اولسون زیر زیاده لطیفسن و ظریف و خوب روشن صحاک انتصابی فعل محذوفله در سبیلک قیلندندر که سماعیدرای سقال الله سقایا دیمک نیجه ایسه کذلک ای صحاک الله صحاک دیمک اولور که بو کونه کلام موقع دعاده استعمال اولنور کذلک نعیم دائم دخی موقع دعاده در زیر نعیم دائم علیه دیمکدر نعیم دائم مبتدا علیه خبریدر اصلنده بودخی (انعم الله علیه نعیما دائما) ایدی مصدر فعلنه دلالت قیلدیغیچون فعل حذف اولنوب (نعیما دائما باقی قالدی پس دوام و ثباته دلالت ایتسون ایچون نصیدن رفعه عدول قیلنوب علیه نعیم دائم) قالدی اکثر محمله خبرک حذفی جائز اولدیغنه بناء خبر موقعنده اولان جارمع المجرور حذف اولنوب دوامله موصوف اولان مبتدا انکره باقی قالدی پس تقدیر کلام (صحاک الله صحاک و انعم الله علیه نعیما دائما) دیمک اولور و مصرع ثانی بود عایه علت منزله سنده اولور (منشوی) ای دریغا کربودی در توان * کز برای فوشمی کوید فلان * ای دریغ اگر سنده اول اولمیدی که فلان سنک ایچون سوبلر یعنی شول اخلاق ذمیه و افعال خبیثه اگر سنده اولمیدی بکه سنک حقهده سنک رفیق اولان خواهه ناشک انلری سوبلر (منشوی) شاد کشتی در که رویت دیدنی * دیدنت ملک جهان ارزیدنی * هر شول کسه که سنک یوزنی کوریدی شاد اولور دی سنی کورمک جهانک ملکینه دکردی (منشوی) گفت رمزی زان بکوی پادشاه * کز برای من بگفت آن دین تاه * بو غلام چونک پادشاهدن یوسوزلری ایشدی پادشاه ایتدی ای پادشاه اول غلامک بنم حقهده سو بلیدیکندن بر رمزی سوبله که اول دینی خراب بندن اوتری نه سوبلیدی (منشوی) گفت اول وصف دورویت کرد * کاشکار اوقدوایی خفیه درد * پادشاه اکایتدی اول اول غلام سنک دورویلککی یعنی ذوالوجهین اولمکی وصف ایلدی که سن آشکاره دوا سن نهانی در دورنجسن نه کم ایکی یوزلی مناقفک خوییدر که ظاهر ادوا و شفا کور نور علقه ایلر و باطن غائبه زخم و درده سبب اوله جق غیبت و مذمتلر قیلور (منشوی) خبث یارش را جوازشه کوش کرد * در زمان دریای خشمش جوش کرد * چونک شاهدن کندی یارینک خباثتنی استماع ایلدی فوری آنک غضبی دریایی جوش ایلدی (منشوی) کف بر آورد آن غلام و سرخ کشت * تا که موج هجو اواز حد شد * اول غلام آغزی اوزره کویک کتوردی و یوزی قزل اولدی تا کم اول غلامک هجو و قدح ایلک مویجی حددن کدی (منشوی) گفت زاول دم که بامن یار بود * همجوسک در خط بس که خوار بود * دیدی اول دمدم که او بیکار اولدی ققطه کب کبی چوق نجاست ییجی ایدی (منشوی) چون دمادم کرد هجوش چون جرس * دست بر لب زد شمشادش که بس * بو غلام اول غلام نیکو خصالک هجونی چونک دمدم جرس کبی ایلدی و آنک وافر قدح و ذمنی سوبلیدی شهنشاه آنک لی اوزره ال اوردی بویه دیو که بسدر یعنی آنک آغز نه ال اوردی اول غلامک حقهده دم و قدح ایله یوقدر کفایت ایلریدی (منشوی) گفت دانستم ترا زوی بدان * از تو جان کن دست و زیارت دهان * پادشاه اکایتدی سنی اول غلامدن اول امتحان واسطه سیله بیلدم و سنکله آنک مایتنی فرق و تمیز قیلدم سندن جان قوتشدر و یار کردن آغز قوتشدر یعنی سنک جانک خبیث قور و سنک رفیقک دهانی قور (منشوی) پس نشین ای کنده جان ارد ورتو تا امیر او باشد و ما مورق * ای جانی قوتش سن ابراقدن کپرده او قور تا اول آغزی قوتش جانی پالک امیر اوله سن آنک تحت یدنده محکوم و ماوری اوله سن بونده تنبیه بودر که اول کسه که آغزی پالک و جانی ناپالک اوله ولسانی علم و فضله پراولوب درونی اخلاق خبیثه و اوصاف رذیه ایل طوله اول کسه من حیث المرتبه عند الله اخلاق حمیده صاحبی اولنلزدن سفلی و مستدر زیر احق تعالی (ان الله لا ینظر الی صورکم و لالی اعمالکم بل ینظر الی قلوبکم و یناکم) حدیثک خوار سنج قلوبه ناظر در صورت و احواله ناظر دکدر (منشوی) در حدیث آمده که تسبیح از یا * هجو سبزه کونطن دان ای کا * حدیث شریفده کلدیکه ریادن و سعاددن اولان تسبیجی ای اولو کلخن و مزبلده بتن سبزه کبی بیل که اعتباری و قدری یوقدر (منشوی) پس بدان که صورت خوب و نکو * با خصال بد نیز دیک تسو * پس قصه دن حصه بودر که بیل که خوب و زیبا صورت قبیح خویله بر تسویه دکر یعنی بیل که صورت خوب و نکو خصال بدله بر فلس اجره دکر و دانه خردل قدر قیمتی اولمز و اهل حق اولان بر کسه نک حسن خلقی اولسه مجرد حسن خلقه

و غلبت قیلت آنکه چون حضرت رسول علیه السلام اکثرا میورور کردی که (اللهم كما حسنت خلقی فحسن خلقی وعن جریر ابن عبد الله رضی الله عنه قال قال رسول الله صلی الله علیه وسلم یا جریر انک امرء قد حسن الله خلقک فحسن خلقک وقال علیه السلام حسن الخلق خلق الله الاعظم (منوی) و در صورت حقیر و ناپذیر چون بود خلقش نکو در پاش میورور و اگر صورت حقیر و ناسبقول اوله چونکه خوبی خوب اوله آنک ایانده اول (منوی) صورت ظاهر فنا کرد بدان عالم معنا بما ندجاودان ظاهر صورتی فنا اولور بیل معنی عالمی باقی قالور پس عالم صورتی قویوب باقی اولان عالم معنا ناک طالبی اول (منوی) چند بازی عشق با نقش سبوی بگذران نقش سبور و آب جو سبوتقشنه نیچه بر عشق او سار سن و محبت ایلرسن سبوتنک نقش شدن کج پوری آب طلب ایله یعنی صورت جسمدن کذرا بدوب انده اولان آب معنا ناک طالبی اول که مقصود اولدر (منوی) صورتش دیدی زمینی غافل * از صدف دری کزین کرعاقلی * اول سبوتنک صورتی کور دل و لیکن معنادن غافل سن اگر عاقل ایستک صدقن لولوی اختیار ایله زیر صدقن مقصود لولور کذلک صورت جسمدن مقصود معنی و خوی نیکور (منوی) این صدفهای قوالب در جهان * کرجه جله زنده اند از بحر جان * بوسد فلرمثابه سنده اولان قایلر جهانده اکرچه جله سی جان دریا سندن زنده درلر (منوی) لیک اندر هر صدف نبود کهر * چشم بکشادر دل هر یک نکر * لیکن هر صدفده کهر اولنر چشمی آج هر بر صدف ایچنه نظر ایله (منوی) کان چه دارد وین چه دارد و کزین * زانکه کیابست آن در عین * که اونه طور و ترونه طور و ندر ایله یعنی هر کس له که مصاحبت ایلرسن صدف در و ننه نظر ایله کور که نه کونه جوهر طور در معنادن خالیدر و یا خود بر در میورور نظر ایله زیرا که اول در عین کیابدر می اددی قیمت اولان در معنی هر کسده بولنر (منوی) کربصورتی روی کوهی بشکل * در بزرگی هست صد چند آنکه لعل * اگر صورتی کیده سن یعنی صورتی نظر ایلده سن بر طاع شکله و یو کلکده یوز اولق در در که لعلدر یعنی صورت جسمامده بر طاع لعلدن اگرچه نیچه بیک مرتبه یو کدر و لیکن لعل من حیث المعنی قیمت و شرف جهندن کوهدن نیچه مرتبه اعظمدر (م) هم بصورت دست و پا و چشم تو * هست صد چند آنکه نقش چشم تو * هم صورتی سنک دست و پا وک وصایح و صقالت و سائر اعضا لوز اولق در در که سنک چشمک نقشیدر (منوی) لیک پوشیده باشد بر یوان * کز همه اعضا و چشم آمد کزین * لیکن سنک اوزر بیک پوشیده اولنر و سائر بصیر اولنره دخی بومعنی مستور دکادر که جمیع اعضا دن ایکی چشم کزین و مختار کدی (منوی) ازیک اندیشه که آید اندرون * صد جهان کرد بیک دم سرتکون * بر فکر دنکه اول فکر درونه کور بر دمه یوز جهان باشی آشفه اولور یعنی بر اندیشه دن نیچه عالم خراب اولق مقرر اولور نه کم بومعنی توضیح ایچون سلطانک وجودی تمثیل طریقه ایلر ابراد بیورور (منوی) جسم سلطان کربصورتی یک بود * صد هزاران لشکرش در بی رود * مثلاً پادشاهک جسم و ذاتی اگرچه صورتی بر در آنک آرد نیچه یوز بیک عسکر کیدر (منوی) باز شکل و صورت شاه صبی * هست محکوم بیک فکر خنی * کیر و کزین و عاقل قدر شاکل شکل و صورتی بر خنی فکر و اندیشه نک محکوم و مغلوب بدر پس بر فکر بادی نظرد اکرچه حقیر کور نور لیکن معناده غایتله عظیم الشان و رفیع العنوا ندر (منوی) خلقی پایان زیک اندیشه بین * کشته چون سیلی روانه بر زمین * بی پایان خلقی بر اندیشه دن کور بر اوزر بر سیل کبی روانه اولمش زیرا خلقک حرکات و سکنات فکر لیه تابعدر (منوی) هست آن اندیشه پیش خلقی خرد * لیک چون سیلی جهانرا خورد و برد اول اندیشه خلقی قنده اکرچه خرد و لا شیدر لیکن بر عظیم سیل کبی جهانی بدی و الدی یعنی از لاله ابدی (منوی) پس جوی بینی که از اندیشه * قامتست اندر جهان هر یشت * پس بویایات مقدمه ده ذکر اولان مقدمه معلوم اولد بیه و میرفی ایلق مرتبه سن بولد بیه چونکم کوررسن که بر فکر دن قائم و ثابته در جهانده هر بر صنعت (منوی) خانم اوقصر ها و شهرها * کوهها و دشته ها و نهرها * خانلر و قصرلر و شهرلر و طاعلر و صحرا و ابرامقلر (م) هم زمین و بحر و هم مهر و فلک * زنده ازوی همچو دریا از سمنک * هم زمین و دریا و هم آفتاب و فلک اول فکر دن زنده در ماهی دریاده زنده اولد یعنی کبی جواب شرط بویبتدر (منوی) پس چرا از ابلهی پیش تو کور * تن سلیمانست و اندیشه چومور * فاذا کان کذلک بویل اولد بیه نیچون سن کورل قنده ابله لیک کندن تن سلیماندر و فکر مور کیدر یعنی تن عالمی سلیمان و عقل و اندیشه عالمی مور کیدر و بولمده اندیشه دن مراد عقل مدبر در که فکر و اندیشه آنک تدبیر سنک اثریدر پس ذکر سبب و اراده سبب قیلتدن اولور و جهانده هر یشت نک عقل و اندیشه ایله قائم اولمش عقلانک معلومیدر مثلاً جمیع بیوت و قصور عقلدن صدور ایشدر و تعمیر بلدان و مدائن عقل و اندیشه ایله اولمش و قری و قصبات آنلره قیام و انتظام بولمده و کذلک جمیع جبال و انخفات و صحاری و بیابان و اسعادت و معدودات و بولنره

اولان انهار جاریات و نباتات و حیوانات جمیع عقل فعالله قائم اولمش و انتظام بولمده و کذلک جمیع عنصربا تده متصرف اولان عقل فعالدر هم زمین خاکسار و بر و قمراده و جله بشارده دخی متصرف اولان بوعقلدر و کذلک شمس و قمر و فلک و دوار دخی تدبیر عقله قائم و منتظمدر که عقل عشره بوالفلاک تسعه مدبر و متصرف فلدر پس هر ششیتک ملکوتی اول شیتک وجودنده مدبر و متصرف در باره الخالق که اول شیتک اول عقل و اندیشه سیدرنه که جناب حق بومعنا به اشارت ایدوب بیورور (فسحان الذی بیده ملکوت کل شیء و الیه ترجعون (منوی) می نماید پیش چشمک که بزرگ * هست اندیشه چوموش و کوه کرک * سنک چشمک قنده طاع عظیم کور نور اندیشه موش کبی و طاع کرک کیدر یعنی سنک دیده عقل قنده کوه بزرگ کور نور و فکر حقیر کور نور مثلاً طاع قور کبی عظیم و فکر موش کبی حقیر کور نور (منوی) عالم اندر چشم تو هول و عظیم * زابرور عد و جرح داری لر و بیم * عالم سنک چشمکده مهیب و عظیم رابر دن و عدن و جرح خدن لرزه و خوف طو ترسن و بولنری بنفسها فاعل ظن ابلدیکدن بولنرک ظاهر اولان هیبتدن خشیت ایدرسن (منوی) از جهان فکر تی ای کم زحر * امین و غافل چوسنکی بختبر * ولکن فکر جهاتندن ای خردن کم جحر لا بفهم کبی امین و غافل سن یعنی عالم صورتی جواد کبی عالم معنادن بی خبر اولمشسن (منوی) زانکه نقشی وز خرد بی بهره * آدمی خونیشی خرکره * زیرا که نقش و صورت سن و عقلدن بی بهره سن آدم خویلود کلسن خریا و روسیسن آدم خویلو اولق اولدر که معنادن غافل اولیه و خربکی اسیر لذت نفسانی قالمیه بلکه عبادات و طاعات سعی ایدوب رضای حق اله کتوره و کندوی حیوانیت صفتلرندن خلاص ایدوب انسانیت مرتبه سینه توره (منوی) سایه را تو شخص می بینی زجهل * شخص ازان شد نزدیک بازی و سهل * جهل کندن سن سایه بی شخص کوررسن یعنی بوعالم صورتی که فی المثل سایه کیدر بونی ذات و عین موجود کوررسن اول سبیدن شخص سنک قنده بازی و سهل اولدی شخصدن مراد بر شیتک عین ثابته سی و یا خود روحیدر پس صورتی کورن واکا فریفته اولان کسه نک چشمی قنده صورت عالی و عظیم کور بوب شخص مثابه سنده اولان روح و یا خود عین ثابته سهل و سهو کور نور (منوی) باش تاروزی که آن فکر و خیال * بی بجای برکساید پروبال * صبر ایله شول بر کونه دکن که اول فکر و خیال زیاده بجاسنر پروبال آجه یعنی فکر و خیال یوم قیامده ظهوره کله و پرواز قیله اول زمان حقیر عد ایلدیکت فکر و خیالک عظم شانی کوره سن (منوی) کوهها بینی شده چون بشم نرم * نیست کشته این زمین سرد و گرم * طاعلری بشم کبی ملایم و نرم کوررسن (کافال الله تعالی و تکنون الجبال کاعهن المنفوش) بوضووق وانی بری یوق اولمش کوررسن (منوی) نه سمانی نه آسمانی نه وجود * جز خدای واحد و دود (نه آسمان نه کوب نه وجود کوررسن حی و دود و واحد خدادن غیری یعنی آسمان و کواکب و سائر موجودات دن هیچ برشی کوره من سن بلکه همان واحد و زنده و محبوب اولان خدای تعالی بی کوررسن اول کون (لن الملك اليوم) کندی دیه واکا برشی جواب ویره میوب نه کندی لله الواحد القهار) دیه (منوی) یک فسانه راست آمد یادروغ * تاده می راستی ارا فروغ * بر فسانه راست کادی و یادروغ کادی یعنی قصه نک صدقنه و کذبیه اعتبار یوقدر بلکه مقصود اندن همان حصه پذیرا و لقدر ناقصه راستقاره فروغ ویره یعنی کرچکره رونق و لطافت ویره اول قصه بودر (حسد کردن چشم بر غلام خاص (منوی) پادشاهی بنده را زکرم * بر کزیده بود بر جله چشم * بر پادشاه بر بنده سنی مجرد کرمندن جمیع چشم اوزره کزیده و اصطفا ایشدی (منوی) جامکی * او وظیفه چل امیر * ده بیک قدرش ندیدی صدوزر * آنک فقتان بهاسی قرق امیرک وظیفه سی ایدی یوز وزیرانک قدرنک اوندی بری کورمیشدی و مرتبه سنک عشر و عاشر نه ابرمیشدی (منوی) از کمال طالع و اقبال و بخت * اوایازی بود و شه محمود وقت * طالعنک کمالندن و اقبال و بختندن اول بنده بر ایزادی و پادشاه زمانک محمودی ایدی (منوی) روح او باروح شده در اصل خویش * پیش ازین تن بوده هم بیوند خویش * اول خاص بنده نک روحی پادشاهک روحی ایله کندی سنک اصلنده یعنی عالم اولده بوتدن اول هم اتصال و قربت واقع اولمشدی و تعارف و ایلاف روحانی سبقت قیامشدی پس ازلی اولان کارو کردارک اسرار بی مونسیتله بیان ایلکه شروع ایدوب بیورور (منوی) کار آن دار که پیش ازین بدست * بگذران اینها که نوحادث شدست * کاری اول طور که تمدن مقدم اولمشد یعنی تن عالیه کلز دن اول اکا کار قیامی و صالح اولق سبقت قیامشدر بولنردن کج که یکی حادث اولمشدر یعنی بولنندن ظهوره کلان و صکره دن حادث اولان کارو کردار اعتبار ایلکه نظر اکرینک واکرید اول حادث اولان کاره دکادر بلکه فاتحه به درو یا خود فاتحه به در که فاتحه ده اولنه محافقت ایلنر (منوی) کار عارف راست کونه احوست * چشم او بر کشتهای اوست * کار عارف ایچوندر

یعنی حضرت خداوند انکه اینها را بنظر اهل کافه مخصوص در زیر اعارف احوال دکان اول عارف کوزی اولده اکلن
 تخم اوزره در که آخرده بتزالا که همان ازله اکلن (منوی) آنچه کندم کاشتمش و آنچه جویم چشم او انجاست
 روز و شب کرو اول نسنه که ازله آتی بغدادی اسکندیل و یا خود اول نسنه بی که اربه ا کدیلر و زو شب عارف کوشمی
 اوزره رهند یعنی ازل جانیه مقید و می بود هر نه که عالمده حادثه اولورسه آتی سر قضایک اثری بیلور و شقی اولانی
 و سعادت بولانی ازله اولان عین ثابت لریک اقتضاسندن فهم قیلور (منوی) آنچه آبست شنب جزان نراد
 حیلها و مکرها بادست باد * بیور مشلدیکه عارف کوزی کشتهای اولدر که ازل ازله برکسه نلک
 زمین وجود نه بر برمی اکلندر و یا خود شعیر شعیری دکلندر کجیه کوند زعارف کوزی فاتحه و سابقه ده اولان
 ماضیایدر (ولهذا قال بعض العارفين قبل من قبل في الازل بلاعلة ورد من رد في الازل بلاعلة وقال علي كرم الله
 وجهه الناس يخافون من الخاتمة بحكم انما الاعمال بالخواص وانا الخاف من الفاتحة لان الخاتمة لا تكون الاعلى
 مقتضى الفاتحة) پس بر خوای اللیله حبلی شب اول نسنه بیکه یو کلدرد اندن غیر طوغور مدی یعنی اول نسنه بیکه
 شب ازل حامله اولدی روز دیناده و روز عقیده اندن غیر برشی طوغمدی بو تقدیر جیه حیلله و مکرله بادر بادر
 یعنی تقدیر الهی به مکر و حیل باد و هوای بی محلد زرا (الحذر لا یغنی عن القدر) دروازه علی طریق الاستعارة شب
 تعبیر ایلری ابصار عقول و افکار لک آتی ابصاره قدرتی اولیوب کجیه کبی عیون عقول ناسدن مستور
 اولدی یعنی ایچوندر و اللیله حبلی حدینک سری بودر اما ظاهر معناسنی شاعر لک بیتی افاده ایدر (بیت) دورا نکه
 حادثاته هر کجیه یو کلدرد * کون طوغمدن نلر طوغنه کیم یلانا کهان (منوی) کی شود دلخوش بجهلتهای کش *
 انکه یند حیلت حق بر سرش * چن محبوب و دلپذیر اولان حیلله دل خوش اولور اول کسه که خدای تعالی نلک
 حیلله سنی نلک حیلله سی اوزره عالی وغالب کوره بر سر بونده عالی وغالب معناسنه در (منوی) اودرون دام
 داعی میند * جان تونه آن جهدی این جهد * او حیلله سنه و عقلنه اعتماد ایدن کسه دایم اچره در و بر دام قوررسنک
 جان حقیقون نه دام قورنلور و نه دام قورن کسه قورنلور مصرع ثانی قسم در بجان تو تقدیر نه و تقدیر کلام بویه
 دیک اولور که اول حیلله و تدبیر نه مغرور اولان و اعتماد قیلان کسه دام قضا اچره مقید و محبوبدر حال بو که کندی
 نیجه سنک صیدی و نیجه سنک دخی دفع و کیدی ایچون بر دام قویوب حیلله و تدبیر جانیه ذاهب اولور سنک حیات
 و بقال حقیقون نه بو کونه کسنه قضای الهیدن خلاص اولور نه آنک دام مشابه سنده اولان حیلله و تدبیری نجات
 بولور بیکه هر ایکسی مغلوب و مقهور اولوب امر قضا هر نه ایسه ظهوره کلدرد دیک اولور (منوی) کر وید
 و بر برصد کاه * عاقبت بر وید آن کشته اله * یوز کاه و چن اکر بتر واکر بتر عاقبت حضرت حق ازله هر نه تخم
 الله اول اکلشی بتر یعنی انسانک زمین وجودندن اکر بر فعل بتر واکر بتر عاقبت حضرت حق ازله هر نه تخم
 ا کدیه آنک وجود نه اول بتر (منوی) کشت نو کارند بر کشت نخست * این دوم فانیست و آن اول درست
 مثلا اولدن اکلش ا کین اوزره بیک ا کین اکر لوبو ا کین صکره دن اکلن ا کین فایندر و اول اول درست و ثابت زرا
 اول اکلن تخم کو کاشمش و بر لشمدر صکره دن اکلن تخم ثبات و استقامت بوقدر (منوی) تخم اول کامل
 و بکر نه است * تخم ثانی فاسد و پوسیده است * اولکی تخم کامل و کزیده و مقبولدر تخم ثانی فاسد و چور کدر که
 زمانسز اکلندر چونک هر شی تقدیر الهینک مقتضای اوزره اولدیغنی بیان بیورد قد نصکره عبده لازم اولیده
 بیوردر (منوی) افکن این تدبیر خود را پیش دوست * کرچه تدبیرت هم از تدبیر اوست * بو کندی تدبیری
 دوست او کنه اراق کرچه سنک تدبیر لک دخی هم اول خدایک تدبیر ندر (منوی) کار آن دارد که حق افراشتست
 آخر آن روید که اول کاشتست * کار و تاثیر اول طور که حضرت حق بوجلهشدر آخر اول بتر که اول اکلندر
 هر نه که بود دنیا و آخرت ظهوره کلدرد اوزره اولان کار لک اثر ایدر (منوی) هر چه کاری از برای حق بکار *
 چون اسیر دوستی ای دوستدار * هر نه اکر سنک اول خدا ایچون الچونکم ای دوستدار بر دوستک اسیر بسن یعنی
 ای خدای دوست طو تبی چونک سن انک اسیر بسن هر نه کار ایلر سنل انکچون ایلد تا آنک مقابله سنده نیجه
 اجر و جزا بولسن (منوی) گردنفس دزد و کار و میج * هر چه آن نه کار حق هیست هیچ * دزد و دغل نفسک
 و آنک کار و مقصودنک چوره سنه طو لجه زرا هر سنه که اول حضرت حق ایشی دکلدر هیچ در هیچدر (منوی) بیش
 از آنکه روز دین پیدا شود * نزد مالک دزدش بر سوا شود * اندن اولکه روز دین پیدا اوله و یوم قیامت ظهوره کله
 مالک الملک قننده کجیه خرسزی رسوای اولور (می) رخت دزدیده بشدیر و فاش * مانده روز داوری بر گردش * اول
 دزدشک فن و تدبیر به سر و اولان رختی عدل کونی آنک کردنی اوزره فاش اولور رخت دزدیده دن مراد حیلله

و خدعه ایلله اشد بیک اعمال اولور که روز جزاه آنک بو یننده قالدور و دزدشیدن مراد روز آخرتدن غافل اولوب
 بود دنیا کجیه سنده مکر و حیلله ایلله جلب حظ نفس ایلین کسه لر اولور (منوی) صد هزاران عقل با هم بر جهند *
 تا بغیر دام اودای نهند * نیجه یوز بیک عقل اتفاقله صحرار یعنی جله سی اتفاق ایلدیوب دام قضادن خلاص
 ایچون تدبیر ایدر تا اول خدایک دامنندن غیری بردام قویه لرو آنک مراد و امر امنی تغییر ایدوب مقتضای نفس لری نه
 اویه لر (منوی) دام خود را سخت تر باند و بس * کی نماید قوی با بادخس * کندی دام لری سخت تر بولور و لری و ایچو
 یعنی بر می تبه حیلله و تدبیر دامن وضع ایدر که آنلک عقل لری اول وضع ایلد کاری حیلله و خدعه دامنه زیاده
 اعتماد ایلدیکندن آتی محکمتر و قویتر کورر لایق اما چن خار و خس باده بر قوت کوستر یعنی تدبیر و تدارک
 خلق عالم خس و خاشاک مشابه سنده و قضا و ارادت الهی باد صرصر منزله سنده در خس و خاشاک باد صرصره قوت
 کوستره میوب مقابله ایده مدبکی کبی تدبیر و تدارک خلق دخی ارادت حقه مقابله قیلله من قوت و قدرت کوستره که
 قادر اوله من (منوی) کور نو کو بی فائده هستی چه بود * در سوالت فائده هست ای عنود * سائله بوسوال
 ایات متقدمه ده قضا و قدره متعلقه اولان معانی مذکور ده ناشی اولور زرا بیور مشلدیکه کاری اول کسه طو تر که
 تدن اول موجود اولشدر کچ اول کار لرن ککه بو دیناده فو حادث اوامشدر شب ازل هر نه بیکه حامله اولشدر
 طوغه جق اولدر و آخر الامر بته جک تخم اولدر صد هزاران عقل بری برینه متفق اولد قلدی حلاله صحرار و اقدام
 و اهتمام قیلور لک تا ک خدایک دامنندن غیری بردام قویه لر یعنی آنک مراد و امر امنی تغییر ایدوب مقتضای نفس لری نه
 حال بو که کندی دام لری و حیلله و تدبیر دامنن ایلر یعنی آنک مراد و امر امنی تغییر ایدوب مقتضای نفس لری نه
 بولر که حیلله و تدبیر دیر پس بوسوال سوالدن ناشی اولور که هر کس بود دیناده ازله اکلن بولجی و بوعالمده ظهوره
 کلان عین اعیان نایته ده موجوده اولان احکام اولیچ بوهستی * خارج حاصلی تحصیل اولور و بوجهان عبث
 وی فائده حکمن بولور پس سوال مقدره دن بوسوالی دفع ایدوب بیوردر که کرسن دیر سنک ای سائل فائده هستی *
 خارج تقدیر من کور اوزره نه اولدی ای عنود سنک سوال کده فائده واردر یعنی سنک سوال کده که اول جله
 وجود خارجیه دن برشیدر فائده واردر ای عنود و بوج (منوی) کردار دین سوالت فائده * چه شنویم این را
 عبث بی فائده * ا کرسنک بوسوالک فائده طو تیه یعنی سنک سوالک که هستی * خارجیه دن بریدر فائده طو تیه
 بوسوالکی عائد سز عبث نه استماع ایدلم (منوی) ورسوالت رابی فائده هاست * پس جهان بی فائده
 آخر خراست * و کرسنک سوالک چوق فائده لری و ارایسه یعنی ا کرسنک سوال کده چوق فائده لر و ارایسه که اول
 فوائد مستوره و مخفی اولان علومک سوالک واسطه سیله ظهوره ککش ایسه پس جهان آخر نیچون فائده سزدر یعنی
 پس جهان که آثار علم خدا و صور قدر و قضا در نیچون بی فائده در بومعنی من وجه حاصلی تحصیل اولان قیلدن
 دکلدر اکر چه من وجه بی فائده و حاصلی تحصیل قیلندن درسته کیم بیوردر (منوی) ورجهان ازین جهت
 بی فائده ست * از جهتهای دکر بر عائد ست * و کرجهان بر جهتن فائده سز ایسه غیری جهتلردن بر عائد در یعنی
 اکر جهان بر جهتن بی فائده و حاصلی تحصیلدر که اول (فرغ ربکم من امر العباد) حدیثنک مقتضا سنجه
 امور عباد جمیعاً بلا زیاده و لا نقصان ازل ازله مثبت و مقرر اولشدر و ما کان و ما یکون هر قدر شی و ارایسه
 قضا و قدره ثابت اولدیغنی اوزره بعینه ظهوره کله سیدر اما علمده اولان عینه و غیبده اولان شهادته و معناده
 اولان شکل و صورته کلدیکی جهتلردن و هر شی اعیان نایته لری مقتضا سنجه کندی خواص و آثار لرن
 اظهار ایلدیک حینتلردن بر عائد و فائده در پس ظهوره اشیا مطلقا بر فائده در و باطل و عبث دکلدر با عائد در
 (بیت) فلا عبث و الخلق لم یخلقوا سدی * وان لم تکن افعالهم بالسیدیه * اکر چه افعال غیر سیدیه به نظر
 اولسه و بعض شی بعض شینه نسبت قیلنه باطل و بی فائده کور نور اکن فی نفس الامر و حقیقه الحال
 بر خوای (وما خلقنا السماء والارض وما بینهما باطلا) هیچ برشی باطل و بی فائده دکلدر نه کیم بعض شینه بعض شینه
 نسبتله باطل و بی فائده اولسی کک باطل و بی فائده اولسی هستلزم اولدیغنیچون بیوردر (منوی) فائده
 نو کر مر فائده نیست * مر ترا چون فائده ست ازوی نیست * حسن یوسف عالمی را فائده * کرچه براخوان
 عبث بدزایده * ای فائده هستی ندرد بوسوال ایدن کسه وجود مطلقا خیر محضدر لکن بعض وجود بعض وجوده
 نسبتله بی فائده و شر و بعضه نسبتله خیر در مطلقا محض شر و قدر الاعدم پس سکا فائده اولان اکر بکا فائده دکل ایسه
 تحقیقا چونک سکا فائده در اندن طو ریه یعنی فراغت ایلله مثلاً یوسفک حسنی عالم خلقنه فائده ایدی اکرچه برادر لری
 اوزره عبث و زانده ایدی (منوی) لحن داودی چنان محبوب بود * لیلک بر محروم بانک چوب بود * داود علیه السلام

حضرت تبارک و تعالیٰ منسوب اولاد الحن انجلین محبوب ایدی که مشهور در ایکن انکار اید بی محروم اوزره چوب اوازی
 مشابه سنده ایدی (منشوی) آب نیل از آب حیوان بد فزون * لیک بر محروم و منکر بود خون * مثال آخر آب نیل که
 آب حیواندن لذت نه زیاده ایدی لیکن محروم و منکر اوزره خون ایدی که قبطیله هر بار که آندن نوش ایلک استسه لقان
 اولوردی (منشوی) هست بر مؤمن شهیدی زندگی * بر منافق مر دشت و زندگی * مثال آخر مؤمن اوزره شهید لک
 زنده لکدر اما منافق و کافر اوزره موتدرو اسکیل کدر (منشوی) چیست در عالم بیکوین نعمتی * که نه محرومند
 از وی امتی * عالمده سوله بر نعمت ندر که بر امت آندن محروم دگدر یعنی عالمده هیچ بر نعمت یوقدر که آندن بر طائفه
 محروم اولیه را کر بر طائفه اول نعمتله متعمر ایلکه بر آخر طائفه آندن محروم از لایق مقرر در (منشوی) کاور
 و خرافانده چه در شکر * هست هر جائزایی قوت دکر * کاوره شکر دکر فائده ندر یعنی اول طائفه به شکر دکر
 محروم و ملق وارد زرا هر جائیک بر غیری قوتی وارد بر اهل سعادت قوتی غدا ی روحانی ولادت عرفاندر و اهل
 ضلالت قوتی کاور و خرابی همان غدا ی جسمانی و شهوات نفساندر (منشوی) لیک اصکران قوت بروی
 عارضست * پس نصیحت کردن اورا ریاضت * ولیکن اول قوت اول کسه اوزره اگر عارض ایلکه پس اکا نصیحت
 ایلک ریاضتدر یعنی بر کسه نکه که معصیت و قباحتهن حظی عارضی اوله پس اکا بر ناصح نصیحت و بر مکر ریاضت
 و بر بیکددر یعنی آنک تدر لیکنی و بد خو یلغنی از ایلایوب آنی حکم حقه مطیع و منقاد قیلق و خلق نیکو
 صاحبی ایلکدرو بویه کسه ناصح نصیحت ایلک صلاحپذیر اولوب طریق حقه منقاد و رام اولور (منشوی) چون
 کسی کوازم رض کل داشت دوست * کچه بنادر که آن خود قوت اوست * مثلاً شول بر کسه کبی که مر ضدن
 کل یکی دوست طو تندی اکر چداول کسه ظن ایلکه اول خال خود آنک قوت و غدا سیدر (منشوی) قوت اصلی را
 فراموش کرده است * روی در قوت مر ض آورده است * اول کسه قوت اصلی بی فراموش ایلشدر اول سبیدن
 مر ض قوته یوز کتور مشدر یعنی مورث مر ض اولان غدا یه توجه ایلشدر (م) نوش را بکذاشته سم خورده است
 قوت علت را چو حریش کرده است * اول کسه نوشی قومش زهر قاتل میشدر و کان اول کلی یکله کند و بی
 قتل ایتمکه قصد ایلشدر (کا) قال علیه السلام من اکل الطین فکانها عانی علی قتل نفسه (مرض و علت قوتی
 حریش کبی ایلشدر یعنی علت و مرضه متعلق اولان غدا یی حریش و شیرین ظن ایلشدر اگر سن دیر سکه که
 چونکم بوغدا ی جسمانی قوت عارضیدر ایشدر قوت اصلیه ندر جواب بیوردر (منشوی) قوت اصلی بشر نور
 خداست * قوت حیوانی مر وراثتست * بشرک قوت اصلیه خداست نوریدر که غدا ی روحانی و قوت عقل
 و جاندر تحقیقا اول بشره قوت حیوانی لایق دگدر زرا قوت حیوانی انسانی حیوان صفت ایلک و ذوق روحانی به
 مانع اولق مقرر در (منشوی) لیک از علت درین افتساد دل * که خورد اور و زوشب زین آب و کل * ولیکن کوکل
 علت و مرض جهتندن بوقوت حیوانی به دوشدی و آنک حظنه مقید و مشغول اولدیکه بوقوت حیوانیه به مشغول
 اولان دلاک صاحبی کیجه و کوند زو آب و کلدن بیه و آندن دائماً حظ آله (منشوی) روی زرد و پای سست و دل سبک
 کوغدا ی و السماء ذات الحبل * شول کسه که کل بیجی اوله اول کسه نکه یوزی صاری و آیانغی سست و ضعیف و قلبی
 سبک و لرزان اولور و خفقان مر ضه کرفتار اولور حبک صاحبی یعنی طرایق صاحبی اولان سمانک غدا سی قنی یعنی
 آب و کلدن نشو و نما اولان و قوت حیوانیه قلدن کسه به قوت نورانی و غدا ی آسمانی قنده میسر اولور حبک بوللر
 معناسنده در حبیک جعیدر (و السماء ذات الحبل) آینه اشارت وارد تفسیری جلد اوله عرب بادیه نشین
 حکایه سنده مر وراثتی (منشوی) آن غدا ی خاصکان دولست * خوردن آن بی کاور و آلتست * اوکه مر ادنور
 خدا در دولت خاصکیر لیک غدا سیدر اول غدا یی یک که مر اد نور خدا در بوغاز سز و آلت سزدر (منشوی) شد غدا ی
 آفتاب از نور عرش * مر حسود و دیور از نور دفرش * آفتاب غدا و ذوق عرش نورنددر حسود و دیوه غدا فرشت
 دودنددر یعنی انبیا و اولیا نکه حسودیه و شیاطینه غدا ارضک بخار و دختندن حاصل اولان شیلدر (منشوی)
 در شهیدان بر زفون فرمود حق * آن غدا رانه دهان بدنه طبق * حضرت حق شهیدر حقه بر زفون بیوردی
 اول غدا یه که مر ادنور خدا در دهان نه طبق اولدی یعنی شهید (عندهم بر زفون) آیتیک موججه ریلری قنده
 مر زوق اولور لاله تعالی انلره فضلندن اعطا ایلدی که نعمه فرخنده اولدقاری حاله انلر بر و ایچر لکن بوضورت
 ظاهرده اولان دهان و کوا یلک بوابت کریمه نکه تفسیری جلد اولک و اخر نه قریب حضرت علی رضی الله عنه
 حکایه سنده مر وراثتی (منشوی) دل زهر یاری غدا یی می خورد * دل زهر علمی صفای می برد * کوکل هر براردن
 بر غدا بر کوکل هر بر علمدن بر صفا ایلدور یعنی قلب هر بر مصاحب و آردن بر کونه حظ آورو شئی مقارنک حکمتی

البته اخذ قیلور (کا) قال بعض المشایخ (یت) اصحابنا کرم تحظی بصحبه * فالطبع مکسب من کل معصوب *
 کلایح اخذت مما قریبه * تنامن التین اوطیبا من الطیب * و كذلك کوکل هر علمدن دخی بر نوع صفا کسب ایلر
 چشم مثلاً هر آدمینک صورتی بر کسه کیدر چشم اول صورتک معناسندن بر حساسه در یعنی زیاده ادراک
 اید بیدر (کا) قال الشاعر (یت) وکل شخص بدالی فهو لی قدح * وکل لحظ اواه فهو لی ساقی * نه که بومعنا به
 مشابه بیوردر (منشوی) از لقای هر کسی چیزی خوری * و زقران هر قرین چیزی بری * هر بر کسه نکه
 لقاسندن بر شی بر سن و هر قرینک قراندن بر سنه ایلدور سن یعنی هر کسک ملاقاتدن بر کونه شی حاصل ایلر سن که
 الطبیعة سارقه دیمشدر و هر قرینک مقارندن بر کونه حالت اخذ ایلر که الصبغة مؤثرة دیو تحقیق ایلشدر
 (منشوی) چون ستاره با ستاره شد قرین * لایق هر دو اثر زاید یقین * مثلاً چونکم ستاره ستاره به قرین اولدی یعنی
 اقتران واقع اولدی شکستهر ایلکسنه لایق بوا یکسینک اقتراندن بر آخر اثر طوغر سعادت و غیوست و احتراق
 کبی (منشوی) چون قران مر دوزن زاید بشر * و زقران سنک و اهن شد شر * مثلاً بر مر دوزنک قرانی کبی که آندن
 بشر طوغر و سنک و اهنک قراندن شر اولدی (منشوی) و زقران خالک بابا رانه * میوها و سبزه و میخانه *
 و خا کل بارانلره قراندن میوه و سبزه و میخانه پیدا اولدی (منشوی) و زقران سبزه با آدمی * دلووشی و بی غمی
 و خرمی * و سبزه لک آدمی به قراندن دل خوشلق و غم سزلق و خرمک ظهور قیلور زیر باخی آدم سبزه و ایه نظر ایلکه
 و اکامقارنت قیلکه دل خوشلق حاصل اولور (منشوی) و زقران خرمی با جان ما * می بر اید خوبی و احسان ما *
 و برز جاعزه خرمک قراندن بزه خوبلق و احسان طوغر (منشوی) قابل خوردن شود اجسام ما * چون براید
 از قریج کام ما * برز اجسام غدا یکه قابل اولور و قوت بولور سیر و نقر جدن چونکم برز مر ادمن حاصل اوله
 (منشوی) سرخ روی از قران خون بود * خون زخورشید خوش کلکون بود * سرخ و بلیق فانک قراندن اولور
 یعنی انسانک یوزی قرمز اولق خونک اکامقارنتدن پیدا اولور و خون کلر نکلو لطیف خورشیددن اولور
 یعنی خورشیدک حرارتدن حرکت و غلبه قیلور و حرت و وجهه سبب اولور (منشوی) بهترین رنگها سرخی بود *
 و آن زخورشیدست و از وی می رسد * رنگ لک ایلر قرمز بلیق اولور زیر اوجهی نورانی و لطیف ایلر و اول سرخ رنگ
 آفتابندرو آندن ایریشور چونکم هر شی مقارنک حکمتی اخذ ایلر و صاحبک محبتدن متأثر اولور پس محل
 نحو سسته مقارن اولان شی آندن نحو سست کسب قیلور نه که زحلی بومعنا به مثل ایراد ایدوب بیوردر (منشوی)
 هر زمینی کو قرین شد باز حل * شوره کشت و کشت را نبود محل * مثلاً هر بر زمین که اول زحله قرین اولدی اول
 زمین شوره اولدی و زراعته محل اولدی (منشوی) قوت اندر فعل آید از اتفاق * چون قران دیو با اهل نفاق * بالقوه
 اولان شیملر فعله کاور و ظهور قیلور بر شیک بر شیکه اقتران و اتفاقندن نه که امثال مذکور نکه جله سی بومعنا ی
 تمهید و تآکید ایچوندر مثلاً مر دوزنک اقتراندن بشر و سنک و اهنک اقتراندن بالقوه اولان شر حاصل اولور بیوردر
 و كذلك خا کل باران پا که اقتراندن بالقوه اولان میوه و سبزه و میخانه و اناک انسانه قراندن دل خوشلق
 و بی غمک و شادان اولقار ظهوره کاور دیو تعبیر قیامد لاری هذا الیبت پس دخی بیوردر لکه اتفاق و اجتماعدن
 قوت فعله کاور نفاق اهلنه شیطانک قرانی کبی یعنی شیطانک اهل نفاقه اقترانی کبی مثلاً شرت و ضلالت فعله کاور
 و ظهور بولور و صورت بغلر (منشوی) این معانی راست از سرخ نهم * بی همه طاق و طرم طاق و طرم * پس بیوردر لری
 معارف لطیفه و معانی شریفه نکه علوشانی مستمع انلره تعلیم و بی تفهیم قائلره تفهیم ایدوب بیوردر لکه شول
 ذکر اولشان معانی جلایله ایچون وارد سرخ نهمدن یعنی عرش اعظمدن دو کلی طاق و طرم سز طاق و طرم وارد
 یعنی دو کلی خلقک طاق و طرمندن ماعد ایلونک ایچون آخر طاق و طرم وارد معنوی که علی الدوام بومعانی
 عظامه مکان و مقادیر طرم طارمک جعیدر قرا اوکه عامه تحریف ایدوب درم اودر لره و هر نسنه که اکابر
 بر سبیل تشبیه اطلاق ایدر لطاق مصنده معناسنه کاور و فاقات معناسنه کاور یک طاق و ذو طاق و سه طاق دیر
 بونده طاق و طرمندن مر ادقات قات اولان اولر و جاد اقلر و قصر لدر (منشوی) خلق را طاق و طرم عاریتست *
 امر را طاق و طرم ماهیتست * خلقدن مر اد عالم ملک امر دن مر اد عالم ملکوتدر (کا) قال الله تعالی الاله الخلق
 والامر تبارک الله رب العالمین پس تقدیر معنی خلق عالم ایچون و عالم خلق ایچون مقام و مکان عاریتدرو عالم امر
 و عالم ارواحک طاق و طرمی یعنی خرکاه و قرارگاهی ماهیتدر که مر ادعین ثابته در (منشوی) از بی طاق
 و طرم خواری کشند * بر امید عذر در خواری خوشند * بر امید عذر در خدول * کردن خود کرده اند از غم
 چودر لک * بو خلق عالم طاق و ایوان و طرم و مکان ایچون خوراق چکر لر عزت دنیا امیدی اوزره کندیلر نکه بیونلری

نمردن دولت کبی و حقارتند خوشتر در قلبه تاسه و نشویش اولان اون کون مقداری عزت امیددی اوزره
 کندیلر سیک یونلری دولت کبی ضعیف ایلملر در خدول غم و تاسه دل و نشویش معنا سنه در یعنی بو دنیا نیک عمر بیکه
 آخرت ایامنه نسبتله ده روزه کبیردر پس ده روزه و ناقص اولان عزتک امیددی اوزره بو خلق کردنلری غم و المان ایاک
 کبی زار و فحیف ایلدیلر و بو عزتک صاحبنه مدح و ثنای سو بلاد بلر حال بو که (الدشامال من لاملاله و دارمن لادارله
 و بهای غم من لا عقل له) حدیث شریفک مظهر بریدر (منوی) چون نمی آیند اینجا که منم * کاندین عز آفتاب روشن
 مشرق خورشید بر ج غیر کون * آفتاب ماز مشرقها برون * بویایات شریفه جناب عزت لساندن علی
 طریق التعجب بویضا لاهل العزة الفانیة و واقعه اولمشدر کان جناب عزت جلت قدرته و علت طالب
 عزت صوری و عاشق دولت سروری اولنلر حقدده بیورر که تعجب ایلمک ای علماء حقیقت و عرفای دولت بی علت اولنلر
 شول طالبان عزت بی حقیقت اولان جهلانده که بونلر نه حاله کلز لر و توجه و تقرب قیلزلر شول مرتبه که به بنم
 و حقیقتیه عزت بخشنده یم که بو عزتده روشن آفتاب یعنی بو عزت ایچره آفتاب روشن و عالمتاب مبرهنم که (ان العزة
 لله و رسوله) نصیه معنوم بودیا خورشید نک بر جی مظلم و غیر کوندر یعنی زفت رنگلور اما برنم آفتابمز
 مشرق قلردن طشره در یعنی برنم آفتاب عزت و عظمت مشرق و مغاربدن بروندر که جمیع مشرق و مغارب رب و مالکی
 برز بعد انانیت المطلقه ادات جعله آفتاب افتاب ماد بلی کمال عزت و عظمت و جلالی اشعار ایچوندر ته کم
 قران عظیمده بوا سلوب اوزره جوق واقع اولمشدر (کما قال الله تعالی و السماء بنینا هاباید و انال موسعون) وقاعده ملوک
 و سلاطین دخی اظهار عظمت ایچون کلاملرین بو طرز اوزره ادا قیلورلر (منوی) مشرق اونست ذرات او *
 فی برآمدی فرود ذرات او * ما که واپس مانده ذرات ویم * در دوعالم آفتاب بی فیم * حضرت مولانا جناب عزت
 لساندن آیات سابقه بی ادا ایلمک کندنصکره بویایات کندی لسانلرندن مشرق آفتاب ذات الهیه بی تفسیر و توضیح
 ایدوب بیورر که ای گروه مستعان یلمک و آگاه اولک که اول حضرتک مشرقی انک ذره لر نه نسبت مشرقدر آفتاب
 ظاهر مشرقی کبیردر زیر اول حضرتک ذاتی نه بوقاری کادی و نه آشفه اولدی ظاهر کونشی کبی بز که آنک ذره لر سیک
 زیاده آردده قالمشی بز یعنی بز که گروه اولیا بر ملا نکه مقربینه و انبیا و مرسلین صلوات الله علی نبینا وعلیهم اجمعینه
 نسبت اولدیغمن جهتدن اول حضرتک واپس مانده اولان ذره لرند بز مع هذا ایکی عالمده سایه سز آفتاب سز یعنی دنیا
 و آخرتده و ظاهر و باطنده ضیا کسترلک و انوارلک ایلر (منوی) باز کردنشمی کردم عجب * هم زفر شمس باشدان
 سبب * شمس باشد بر سیهام مطلع * هم از و حیل سیهام منقطع * عجبدر که کبر و شمس چوره سنی دور ایلرم یعنی آفتاب
 بی فی و ماهتاب عالم طی کبی ایکی عالمده ضیا کسترلک و مهر انوارلک ایلر کن نه شمس حقیقتدن مستغنی و بی نیاز
 دکلز بومر ته حاصل اولمشکن کبر و شمس حقیقتک اطرافنه طول نورم ای عجب هم شمس حقیقتک فرو جلالندن
 اولدی بوسبب که می ادا احتیاج و کمال امیدور جاد بوننده اشارت واردر که کاله ایرن انبیا و اولیا بعد الکمالینه
 جناب حقدن مستغنی اولنلر بی نیازلق قیلزلر (منوی) ای برادر بی نهایت در کهیست * بر هر آنچه می رسی
 بالله نیست * مضمو نجه هر نه مقامه ابرسه لآنده قرار قیلزلر شمس حقیقت سبیلر اوزره مطلع و واقفدر یعنی ذرات
 وجود عشاقی احیانابر وسیله و بر کونه امیدور جاسبیده کندی به مائل و عطایا و الطافی جانبیه طالب و راغب
 قیلور هم سبیلرک حبلی او شمدن منقطعدر یعنی هم نه اول حضرتندن حبیل امیدور ج و اسباب آرزو و میل
 منقطع اولور که آسماء متقابله نیک تجلیسی بونوع اوزره ظهوره کاورلر کن بوشمس حقیقتدن من حیث الحقیقه
 قطع امید ایلمک دکلر بلکه بعض ظهورات و فیوضاتدن قطع امید ایلمکدر بوا یسه عین صنع و حکمتدر نه کم
 بومعنا یه اشارت ایدوب بیورر (منوی) صدهزاران بار بریدم امید * از که از شمس این شما باور کنید * بومر باور
 مکن کز آفتاب * صبر دارم من ویا ماهی زاب (نیچه یوز کره امیدم کسدم کیدن شمسدن بو که سز اعتقاد ایلر میسر یعنی
 صدهزاران بار امیدم قطع ایلمد کیدن دیسه کز شمس حقیقتدن دیسم بو کاسز اینار میسر سز بکا اعتماد ایلمه که
 آفتابدن بن صبر طوم ویا ماهی آیدن صبر طونه ممکن دکلر ماهی آیدن صبر طونه کذلک متمنعدر که عاشق
 حقدن من حیث الحقیقه بالکلیه قطع امید ایلمه ماهی آبله زنده و قائم اولدیغی کبی جمیع اشیا دخی حقه حقی و قائمدر
 (الاکل شی ما خلا الله باطل) فخوا سنجهر شی اگر حقدن خالی و منقطع اعتبار اولنسه باطل و عدم صرف اولور پس
 بواجلدن حقدن انقطاع هیچ بوجهله ممکن دکلر (منوی) و رشوم نومید نومیدی من * عین صنع آفتابست ای
 حسن * عین صنع از نفس صانع چون نبرد * هیچ هست از غیر هستی چون جرد * فرضا کونمید اولم نومید لکم
 یعنی اگر اول حضرتک بعض فیوضات و عطیاتدن نا امید و مأیوس اولسم بنم نا امید اولم بوقدر اوزره عین صنع

آفتاب حقیقتدرای حسن سیرت و نیکو طبیعت زیرا که حکمت بالغه الهی کاه منع و کاه عطا اقتضایدر و عید دخی
 کاه خوف و کاه رجاء و کاه نور و کاه دجا اوزره اولمق اقتضایدر قطع امیددن مراد اولان بودر و الاصلعک عین وذاتی
 صانعدن نیجه کسلور یعنی عین صنع نفس صانعدن نه حاله منقطع اولور هیچ موجود وجودک غیر بسندن نیجه اوتلر
 یعنی هیچ هست اولان ممکن الوجود غیر هستیدن و ماعدای وجود حقیقتدن نیجه اوتلر یعنی نه وجهله فیض آلور
 و وجود بولور (منوی) جمله هستیه ازین روضه چزند * کبراق و تازیان و رخود خزند * لیمک اسب کور کورانه چزند *
 می نه نبید روضه از انست رد * جمله موجودات و جمیع کائنات بور روضه الوهیتدن و مرعای ربوبیتدن اوتلر و نشو
 و نما و غدای قلبه و قالباهر بری بحسب الاستعداد بومر ته دن آلورلر کر جسته اولان بر اقدروا کزنده اولان عربی
 آتلدروا کز خود چارلردر یعنی اگر براق و اسب تازی کبی نیکو سیرت و مقبول صفت اولنلر اولسون و اگر کز کبی شهوت
 پرست و کاه و جوله مست اولنلر اولسون محصل اگر صالح و اگر طالح و اگر منافق و مؤمن و فاسق و کاذب
 و صادق جمله می بومر ته دن حصه آلور و ذاتی اولور لیکن کور ات کورلر کبی اوتلر یعنی اسب کور کبی اولان جاهل
 و غافل بی نور بور روضه الوهیتدن جاهلانده و کورانه فیض آلور بومر ته دن فیض و تربیه بولدیغی بیابنلکه عروزیلک
 وجودندن بیلور روضه بی کورمن اول سبیدن مر دوددر یعنی بور روضه ربوبیتی کورمن اول جهتدن مر دود
 و مطر دوددر (منوی) وانکه کرد شه ازین دریانید * هر دم آردر و بحر آب جدید * اور بحر عذب آب شور خورد *
 تا که آب شور اورا کور کرد * حضرت مولانا قدس الله سره العزیز مر ته الوهیتنه روضه اطلاق ایلمک کار نندنصکره
 دریای تعبیر ایدوب بیورر که اول کسه که کرد شلری یعنی جمیع ایشلری اول دریای وحدتدن کورمدی هر دم اول کسه
 یوزنی بحر آب جدید کتورر یعنی هر یار که بر مخلوق یوزندن بر کار ظهوره کاه یا اول کاره طلبیا ویا اندن هر یا اول مخلوقه
 متوجه اولور و آتی قبله قیلوب دریای حقیقتک تصرفندن غافل و جاهل اولور عالم و عاقل اولنلر بحر عذب وحدتدن
 آب حیات هدایت و سعادت ایچدیله و اول غافل و جاهل بحر عذب حقیقتدن آب شور ضلالت و غوایت ایچدی
 تا که آب شور ضلالت آتی مشاهده بحر حقیقت ایلمکدن کور ایلدی (منوی) بحر می گوید بدست راست خور *
 زاب من ای کورتایابی بصر * هست دست راست اینجاطن راست * کوبداندینک ویدرا کز کجاست * دریای آب طلب
 ایدنه دیر بنم آبدن صاع الکله ایچ ای کورتا بصر بولنه سن یعنی بحر حقیقت کوردل اولان عقلا و جهلانده دیر که
 ای کور صاع الکله ایچ بنم آب هدایتدن تا کم بصر بصیرت بولنه سن و حقایقه عالم اوله سن بومر ته دده دست راست ظن
 راستدن عبارت اولدی که مراد علم الیقین در که اول علم الیقین بیلور سیک ویدی نره دندر و فرق قیلور حق و باطلی که نه شیدن
 حاصل اولور (منوی) نیزه کرد نیست ای نیزه که تو * راست می کردی که می کاهی دوق * ای نیزه نیزه می دوند ریچی
 بر کسه وارد در که سن کاهی طوغری کاهی ایکی قات اولور سن یعنی ای فاعل حقیقتدن غافل اولان دست فاعل
 مطلقده سن نیزه کبی سن نیزه کردان وارد در که اول خدادرای نیزه کز اولور سن و اگر بیک قیلور سن بونصرف سنده
 اصبعین خدادند بر یکدل که قلبی تقلیب و عزیمتکی فسخ و تخرب اباین اولدر (کما قال علی کرم الله وجهه عرف
 الله بفسخ العزائم) پس سندخی سکاحا کم اولنه عارف و عالم اوله کور (منوی) ماز عشق شمس دین بی ناختم * ورنه
 مان کور اربینا کنیم * هان ضیاء الحق حسام الدین توزرد * داروش کن کوروی چشم حسود * قوتیای کبرای تیز
 فعل) داروی ظلمت کش استیزه فعل) انکه کبر چشم اعی برزند) ظلمت صد ساله راز بر کند) مرشد اولنلرک شائندندر که
 کوردل اولنلر که کل معرفتله جلاوبی نور قائلنلر ضیا و بره لر سکن بومعنی مر شد کامله بقا و محو حالنده میسر اولور
 فنا و محو حالنده ممکن اولمز که مغلوب و مدح و شلک حالیدر بواجلدن حضرت خداوند ککار بیورر که بز حضرت
 شمس الدینک عشقندن طرقتسز این یعنی انک افراط محبتندن مغلوب و فانی بز بواجلنده ابسه ارشاده تقید
 میسر دکلر یوخسه بز اول کوردلی بینا ایلرلک اگاه اول ای ضیاء الحق حسام الدین سنکه مر ته صخوده سن
 علی الفور اول کورده له دار وایله حسود اولنلرک کوزینک کورلکته و رخنه ای حسام الدین اول سنک دارولک قوتیای
 کبرای تیز فعلدر که در حال اثری نمایان اولور ستیز و عناد فعل و ظلمت ازاله اید بیجی دارودر که ازاله ظلمت و عیا ایتیمینجه
 ماسلی اولمز موصوف اولان دار و شول دارودر که اگر برا عانک کوزینه اول دار و طوقنسه ظلمت صد ساله بی اندن
 قو پرردی و ازاله ایدردی (منوی) جمله کور انرادا کن جز حسود * کز حسودی بر قوی آرد جود * ای حسام الدین
 حسوددن غیری جمیع کورلره دوا و علاج ایله اگر بر حسود سنک اوزر بیکه انکار کتورر ابسه یعنی اگر حسودندن سکا
 انکار ایلر سه اکادوا ایلمه دیک اولور جواب شرط محمدوف اولور که مصرع اول آکک ادالات قیلور (منوی)
 من حسودت را کر چه کان منم * جان مده تا همچنین جان می کنم * ای حسام الدین تحقیق سنک حسودلک کر چه اول

حسودك بن ايسه مده جان و برمه تابو بچلين جان چكيم يعنى اى كمال معنوى و اى طبيب الهى هر كوردل اولنلرك
بصر بصيرته كحل معرفتى چكوب انور هدايتله مينايله الاسكا حسود اولنى دكل و هر مرده دل اولنى وى حيات قلاقى
حيات طيبه مده ايله الاحسدندن سكامنكر اولنى دكل (مى) آنكه ارباشد حسود آفتاب * و آنكه مى رنجيد بود آفتاب
اول كسه كه او آفتابه حسد ايدى اوله و اول كسه كه آفتابك بود و وجودندن اينجنور و بيجور اولور (منشوى)
اينت دردى دوا كوراست آه * اينت افتاده ابد در قهر چاه آه آشته سكا دواسر درد كه اول حسود ايجو ندر آشته سكا ابدى
قهر چاهه دوشمش يعنى حسدندن چاه حقد و حسد و دوشوب قهر ظلمتده قالمش (منشوى) نفي خورشيد ازل بياست او
كى برايد اين مراد اوبكو * حسودك بياستى يعنى مطلوبى و مى ادى خورشيد ازل نفييد رسويله آنك بومى ادى چن
حاصل اولور خورشيد ازلن مراد اول كاهلدر كه آنك نورى ازليدر (كفتار شدن بازيمان جفدان بويانه (منشوى)
بازان باشد كه باز ايد بشاه * باز كورست آنكه شد كم كرده راه * معناده باز اول كسه در كه كبر و شاهه كله كورطو غاندر
اول كسه كه بولنى كم ايلش اولدى باز كوردن مراد اهل غفلت و احباب ضلالتدر لر كه طريق مستقيم دن ضال و كراه
اولمسلر در و باز معنى اولنلردن مراد شاه حقيقتيه و جناب الوهيتيه بودنيادن رجوع قيلنلردن اما كاه اولور كه قضاء الهى
ايله اول بازان معنوى ويرانه دنيايه دوشوب اهل دنيا مابينه كفتار اولور (منشوى) راه را كم كرد و در ويران فتاد *
باز در ويران بر جفدان فتاد * اول باز الهى قضاء را بيايدن بولن تور ووب ويرانه به دوشدى كبر و ويرانه ده جفدلر اوزره
دوشدى و يقوشلر ايجنه قرشى (منشوى) او همه نورست از نور رضا * ليك كورش كرد سر هنك قضاء * اول باز
الهى رضاي ربانى نوردن دو كلى و صافى نوردن ليكن قضاي الهى سرهنكى آنى كور ايلدى (منشوى) خالد در چشمش
زد و از ابرد * درميان جفد و ويرانش سپرد * اول بازك چشم قلبيه خال آوردي و آنى بولدن التدى يعنى قضا آنك
بصر بصيرته خال بشريق اوروب حقيقت حال كورمكدن كبر و قلوب طريق صوابى ادرال ايلكدن كم ايلدى
اول بلندن پرواز اولان بازى ويرانه نك جفدرلى ميانته تسليم ايلدى (منشوى) بر سرى جفدانش بر سرى زنده * پروبال
ناز نيش ميكنند * بر سر اولكه جفدلر آنك باشى اوزره اورلر اول بازك نازنين و لطيف پروبالى قوپر لر بر سر يده
يا وحدت ايجو ندر و بر سر فضله معناسنه در تقدير كلام فراق شاه دن و ويرانه به دوشد بكندن بر فضله دخی اولدر كه
ويرانه يقوشلر كاسر زنش ايدر لر و نازنين اولان پروبالى باشنه او شرب قوپر لر مقصودنه ايدى كي عنقریب معلوم
اولور (منشوى) ولوله افتاد در جفدان كه ها * باز آمد تا بكيه دجای ما * جفدلر ايجنه ولوله دوشدى برى برينه بويله
ديوكه آگاه اولكز طوغان كلدی تا بزم بر عیزي طوته و مساكين و مری اتجزي المزدن آه (منشوى) چون سگان كوی
برخشم و مهيب * اندر افتادند در دلق غریب * محله نك كبلرى ككى بر غضب و بر هيت غریب نك دلقنه دوشد لر
يعنى كلاب محله بر غریب باشنه او شوب دلقنه يا شوب نه مرتبه تشویش و دغدغه و بر لر سه اهل دنيا و احباب
نفس و هوادخى بازان الهى اولان انبيا و اوليايه بوكونه اذ او جفا ايدر لر و انلره تحقير و اهانت ايلك سمته كيدر لر
(منشوى) باز كويد من چه در خوردم بجفد * صد جنين ويران فدا كردم بجفد * باز جفدلر ايدر لر جفدلره نه لایقم
بوز بوجلين ويرانه بي جفده فدا ايلدم (منشوى) من نخواهم بود اينجاى روم * سوى شاهنشاه راجع مى شوم * باز الهى
جفدان دنيايه ايدى جفدلر بن بونده اولق استمزم كيدرم پادشاهلر پادشاهينك جانبته راجع اولورم (منشوى)
خويشتن مكشيد اى جفدان كه من * بنى مقیم مى روم سوى وطن * اى دنيا جفدلر اضطراب و غم دن كند بكرى
اولدر مكرز زيرا كه بن بويورانه ده مقیم دكلم وطن اصلى جانبته كيدرم (منشوى) اين خراب آباد در چشم شماست *
ورنه ما را ساعد شه ناز جاست * بو خراب دنياى جفدلر سرك كوز كرده آباد در يوخسه پادشاهك ساعدى بزه محل
نازدر (منشوى) جفد كفتا باز حيلت ميكنند * ناز خان و مان شمارا بر كنند * جفد بولداشله نه ابدى طوغان حيله ايلر
تاسزى يعنى اهل دنيا نك رئيسى اولان سائر قوا بعه ايدر بويورانه الهى ام ديود عوى قيلان حيله ايلر تاسزى خانمان
وطن كز دن قوپره (منشوى) خانهاى ما بكيه دايكمر * بركند ما را بسالوسى زوك * باز بزم خانه لر عىزى مكر و حيله ايله
طو تر خدعه و سالوسلق ايله بى اشيائمزدن قوپره جفدان دنيا باز الهى اولنلرك حقدنه بوكونه سوء ظن ايلدوب دير لر
(منشوى) مى نمايد سيري اين حيلت پرست * والله از جمله حريصان بدترست * بوحيله كار باز سرك واستغنا كوستر
والله جميع حريصان بر ازمز كدر (منشوى) او خور از حرص طين را هم جو ديس * دنيه مسابيد اى باران بخورس اول
باز حرص و طمعندن با بجنى بكمز كى براى باران ايويه قوپر تسليم ايلكز يعنى جفدان دنيا در لر كه بويورانه الهى بن
ديود عوى ايلنلر فى المثل خسر كيدر خرسه قوپر يعنى و حرب اولان شينى تسليم ايلسك اندن نيجه اثر بوله من سلك بونلره
دخى دنيا متاعن تسليم ايلسك فوري اكل و بلع ايدوب غائب ايدر لرامدى بونلره اعتماد و اعتقاد ايدوب حرب اولان

دنيا متاعندن بر شى و بر مكرز ديرلر (منشوى) لاف از شه مى زند و دست شه * تا برد او ما سلب انا زره * شاه دن
و شاهك الندن لاف اوررتا اول باز سلب لرى بولدن ايلته و طر بقمزدن اخراج ايده (منشوى) خود چه جنس شاه
باشد مر عىكي * منشوش كر عقل دارى اندكى * بر قوش جغز خود شاهك نه جنسيدر آنك سوزنى استماع ايله
اكر بر آرزى عقل طو تر ايسك (منشوى) جنس شاهست او ويا جنس وزير * هيچ باشد لابق لوزينه سيرا * اول كه مراد
باز الهيدر شاهك جنسى و يا خود وزيرك جنسى ميدرسير هيچ لوزينه به لابق اولورى يعنى باداى حلوايه صرماسق
لايق اولمديغى كى بونلردخى شاه حقيقتيه مصاحب و آشنائى اولغه لابق دكلدر (مى) انچه مى كويد ز فعل و مكر و فن
هست سلطان با حشم جويى من * اول نسنه بى كه باز مكر دن و فعل و فندن سو بلسلطان عسكر يله بنم طالع در دير
(منشوى) اينت خود ما خولياى نايدير * اينت لاف خام و دام كول كير * آشته سكا نام قبول و غير معقول ما خوليا
ما خوليا خيالات سوداويه در آشته سكا لاف خام و باطله طوبى دام ديرلر (مى) هر كه بن باور كنند از ابله هيت * مر عىكي
لا غرچه در خور دشهيت * هر كيكه بوكا تصديق ايلر ابله كندندر بر ارق قوش جغز شاهه نه لاقدر (منشوى)
كترين جفدلر زنده مرغزاو * مر و ريارى كرى از شاه كو * برا حقر جفدا كرانك سر و مغزنه اوره تحقير شاه دن
اكابر يارى كرفى يعنى اكاه خدادن معاونت ايتكلك بچن اولور (منشوى) كفت بازاريك بر من بشكنند * بيج
جفدستان شهنشه بركند * باز جفدلره ايدى بر حقر جفدا كرينم قنادى صيه پادشاه يقوشلر كوكن قوپر لر
يعنى جفدلر ك قرار ايلدى بكي محلى استصال ايدوب انلرى هلاك ايلر (منشوى) جفدكه بود خودا كى بازى مرا *
دل برنجاند كند بامن جفا * جفد خود كم اوله اكر بر باز بنم كوكلى رنجيده ايده بكاجفا ايلمه (منشوى) شه كند بوقده
بهر شيب و فراز * صد هزاران خرمن از سرهاى باز * هر شيب و فراز اده پادشاه بغن ايلر بازك باشلردن نيجه بوزيك
خرمن باز دن مراد بونده دنيا شاه بازلرى اولور اكر شاه بازان خدا اولان انبيا عليهم السلام و اولياى عظامدن برك
قلبى اينجسته لر حق تعالى انلرى هلاك ايلدوب كشته لردن هر برده بشته لر قيلر ديمك اولور (منشوى) پاسبان من
عنايات ويست * هر جا كه من روم شه دريست * باز دن مراد شاه بازان عالم راز اولان انبيا و اولياى در جفداندن
مراد ويرانه پرستان اهل جهاندن بچن جفدان دنيا شاه بازان خدائى قتل و ضرر بله تخويف و هلاك و حر بله
توهم و تزيير ايتسيدر دى بونلردن برى آنلره دير لر بنم پاسبانم و حافظم اول پادشاهك عنايتلر دير هر قنده كه
بن كيدم شاه آردمده در يعنى هر نه بيره كه كيدرم (وهو معكم انما كنتم) خواستجه و موسى و هارون
عليهما السلام حقنده (لا تخافا انى معك اجمع وارى) بيورديغى آيت كريمه مقتضاسخه اول شاهك حفظ
وصيانى در پيدر بخله بس يوم شوم نوجه لقتل و هلاك هجوم ايده بيلور (منشوى) در دل سلطان خيال من مقیم *
بى خيال من دل سلطان سقيم * باز الهى و شاه بازر باني اولنلر دير لر كه اى نفوس ضايعه و ارواح سغليه بر شول مقصود
اصلى و مراد كلى اولان كسه لر كه سلطان حقيقتك دلنده يعنى باطن دعوتنده و مرتبه علمنده بزم خيالمن مقيد
يعنى مراد اصلى و مقصود كلى اولمز ثابت و راسخدر و بنم خيالمن سلطانك قلبى سقيمدر يعنى بركه مر تبه علمده
مقصود اصلى اولان شاه بازر لر كى بزم مراد المسوق فرضى مر تبه علم سلطان حقيقت سقيم و شكسته اولوردى (ولهذا
قال الله تعالى فى حق نبينا لولاك لما خلقت الافلاك) نه كم بر شاهك قلبنده بركسه نك خيالى مقصود اصلى
علت غايه و غير بيلر بالتبع مقصود فرضى اولسه بى خيال مقصود اصلى دل سلطان سقيم اولق مقرر در (منشوى) چون
بيراند مر اشه در روش * مى برم در اوج دل چون پروش * همچو ماه و افتابى مى برم * بردهاى آسمانها بر درم * روشنى
عقلها از فكر كرم * انقطار آسمان از فطرت * شكار كننده اسرار الهى اولان بازرباني جفدان دنيايه دير كه اى
ويرانه پرست و شب ظلمانه ده مست اولان يقوشلر بن شول عالى مطار و سامى مدارمكه چونكه شاه بنى روشنده او چورر
يعنى چونك بنى شاه بويورانه كده و پرواز ايلك كده او چورر رور شده كى شين علامت اسم مصدر در كه چن امر مجردك
آخرينه بوكونه شين لاحق اولسه مصدر معنائى و بيلور مثلا بيش و دانش و پرورش كى دير كه چونك * پادشاه
حقيقت بنى پرواز كده و سر و سلوك كده او حرم و عقل و روح قنادلر بن آجرم اوج دلده اول پادشاهك بروتوى و نورى كى
پروتوشه كى شين ضمير غايبدر لى كن وزن ايجو ن ما قبلنك كسرى ايله قرأت اولنور و بويستله اول شاه حقيقتك نور
و بروتون تفسير و توضيح ايدوب بيوردر لره و آفتاب كى او چارم آسمانك پردلر بنى بزم و عرش و كرسى جانبته بكرم بن
شول نور الهى و ضياء ربانى بكم عقول و نفوسك روشنالتى بنم فكرت و تدبير مبدنر آسمانك انقطارى بنم خلقه ندر
يعنى ابتداء و اختراع اولنسى بنم خلقتم ايجو ندر (كافال الله تعالى فى حق نبينا لولاك لما خلقت الافلاك) و كما قال
ابن الفارض (بيت) ولا فلك الا من نور باطنى * به ملك يهد الهدى عيشيتى * ومن مطلق نور البسيط كعبه * ومن

مشرقی بحر المحيط قطرة * (منثوی) بازم و حیران شود در من هماغه * جغد که بود تا بد اندر ما * هر برنی و وارث
نی اولان هر وی بولد بر که بازم و هماغه حیران اولور یعنی اگر چه صورت ظاهر ده بشرم و لیکن هماغه سنده
اولان ملائکه بنم وجود مده حیران قالور جغد کیدر تا برن سر منی یله یعنی ویرانه پرست اولان اهل دنیا
نه کسه لر در که تا کم برن حقیقت مده عالم اوله (منثوی) شه برای من ز زندان یاد کرد * صد هزاران بسته را ازاد کرد * بادشاه
بدن اوتری زندان یاد ایلدی نیجه یوز بیک بسته و مقیدی آزاد ایلدی یعنی حضرت باری بوزندان دنیای بدن
اوتری یاد ایدوب آنده قیود بشر بنده مقید اولان اصحاب معصیتی بنم شفاعت و هدایت واسطه سیله سجن طبعیعتدن
خلاص ایلدی (منثوی) بیکدم با جغه هاد مساز کرد * ازدم من جغه هار ایا باز کرد * شاه بنی بر نفس
جغده دمساز و مقارن ایلدی بنم نفسدن جغده لر یاز ایلدی یعنی بنم کلام هدایت انجاسم بدن جغه مشابه سنده
اولان اهل دنیای شهباز عالم راز قیلدی (منثوی) ای خنک جغده که در پرواز من * فهم کرد از نیکی بنی راز من *
ای سعادت توشول بر جغه که بنم پرواز مده نیک بختلغدن بنم رازی فهم ایلدی یعنی سعادت توشول اهل نفس
واهل صورت که او بنم عالم حقیقت جانیده اولان پرواز طیر آمدن بنم رازی و اسرار من نیک بختلغدن فهم قیلدی
و یکا سطح و منقاد اولدی (منثوی) در من آویرید تا بازان شوی * کر چه جغه اندیشه بازان شوی * ای جغده لر و کا
تعلق ایلکیز تا بازل اوله سزا کر چه جغه لر سز شهباز اوله سز یعنی ای اهل دنیا و اهل هوا یکا بیعت و متابعت ایلک
تا کم عالم معناده بازلر کی اوله سزا کر چه ظاهر جغه لر کی حقیر وی قدر سز لیکن شهبازان طریقت مرتبه سن
بوله سز (منثوی) آنکه باشد با چنان شاهی حبیب * هر یکا افتد چرا باشد غریب * اول کسه که انجیلین بر شاهه
حبیب اوله هر قنده که دوشه نیچون غریب اولور (منثوی) هر که باشد شاه در دوش را دو * کر چونی نالد نباشدی توان *
هر شول کسه نک که بادشاه حقیقت آنک در دنده در مان اوله اگر چه فی کبی ناله ایلر سه نواسز اولر یعنی بحسب الظاهر
ا کر فی کبی این و چنین قیلر سه حظ و نصیب سز دکدر بلکه ایلدی کبی ناله دن عظیم حظ و نصیب واردر (منثوی)
ما لک ملکیم نیم من طبل خوار * طبل باز می زند شه از کار * طبل باز من ندای ارجعی * حق کوه من برغم مدعی *
انبیای عظام علیهم السلام و اولیای کرامدن هر بری جغده ان نافر جامه دیر لر که ای کوه نظران و ویرانه نشینان خلیفه
مستخلف عینی اولدی یعنی حیثیتدن مالک ملکیم مفت خوار دکم بلکه بن شول شکار کنند اولان باز بالا پرواز مکه
شاه حقیقت بنی شکار ایتل ایچون طبل بازم چلار عالم شهادت نکازندن که اول عالم ربوبیتدر بنم طبل بازم ارجعی
نداسیدر یعنی بنم طبل بازم نفس مطمئنه اولان ارجعی نداسیدر (کما قال الله تعالی یا ایها النفس المطمئنة ارجعی
الی ربک راضیه مرضیه) حق تعالی بنم شاهد مدر بو خصوصه هر داعینک زعنه و هر مدعینک کورلکنه (منثوی)
من نیم جفن شهنشه دور از * لیک دارم در تجلی نور از * انما ابشر مثلکم (خوا سنجه بنده سز) کبی بشرم شهنشاه
حقیقت جنسی دکام اندن بعددر یعنی تبعید ایدرم اول حضرت بشر له جنس اولمقدن و بشر انکه جنسیت قیامدن
لیکن تجلیده اندن نور و فیض طوثرم یعنی تجلی ایلک و بنده احما و صفاتیه ظهور قیلتی حیثیتدن اندن نور
طوثرم (منثوی) نیست جنسیت زری شکل و ذات * آب جنس خال آمد در نبات * پس جنسیت شکل و ذات
جهتدن اولر بلکه معنی جهتدن اولور و آنک صفات و اسمائی الیه متصف و متخلق اولدی حیثیتدن اولور و ملاک
خا که نباته جنس کادی شکل و صورت جهتدن دکل بلکه معنی جهتدن که آب ده احیا و نبات صفتی واردر
و کذلک خا کده دخی احیا و نبات صفتی واردر پس بویکیسی نباتی تربیه ایلکده بری برینه جنس کلشدر زیر آیده
و خا کده تربیه و نبات ایلک صفتی موجود در بو مصری و بونک ما بعدنده اولان ایاتی استفهام طوثران شارح
خطا ایلشدر اصلاح له مناسب اولان معنی دکدر اعتماد اولمیه (منثوی) باد جنس آتش آمد در قوام * طبع را
جنس آمدست آخر مدام * و کذلک باد آتش جنسی کادی قوامده یعنی آتشه قوت و قوام و بریدی
جهتدن باد آتش جنسدر لیکن لا من حیث الطبیعه بل من حیث المعنی شراب آخر طبع جنسی کلشدر اول
جهتدن که طبعه قوت و نشاط و برر و طبیعت دخی اندن حظ آتور برشی خلاف جنسندن حظ الملق و قوت بولق
علمه و عقله مخالفه را کر بوذ کرا اولان شیدر بری برینه من حیث المعنی جنس اولمیدی باد آتشه قوام و برر میدی
و طبیعت مدامدن حظ آتور میدی پس معلوم اولدی که بونلر من حیث المعنی بری برینه جنسدر بریدر شمعیدنکه
بو محله عقل سلیم و طبع مستقیم بونلر استفهام انکار معنای اولق روشندر دیش حال بو که بومعنای طبع
سقیم اولندن غیر بی اختیار ایلز و کلام اکابر ادنی عرفانی اولان بو کونه سوزی سوبلز (منثوی) جنس ما
چون نیست جنس شاه ما * مای ما شد بر مای اوقنا * برن جنس برن شاه مزل جنسی دکدر یعنی برن

جنس از انسان چونکم برن شاه مزل جنسی اولق ممکن اولدی پس برن بر ایکمز یعنی وجود برن اول حضرت نک
بر نکندن اوتری یعنی انانیت عظمت شعارندن اوتری فنا اولدی (منثوی) چون فنا شد مای ما ماند فرد *
دیش پای اسب او کردم چو کرد * چونکم برن بر لکیز فنا اولدی اول شاه حقیقت فرد و باقی قالدی آنک اسب نک
آباغی قنده غبار کبی اولورم یعنی اول حضرت نک اسب ارادت نک او کنده دوزنم بی وجود و بی اختیار کبی و یا خود کرد
کبی محو اولورم دیک اولور پس هر بر مظهر حق اولان بنی و ولی لسان حاله اصحاب صورت اولنله و حجاب بشر بنده
قالنله بویات شریفه نک معانیسی تالی اولوب دیرلر (منثوی) خالک شد جان و نشانیهای او * هست بر خا کش
نشان پای او * خالک پایش شو برای این نشان * ناشوی تاج سر کردن کشان * ای گرفتاران وجود انسانی خالک اولدی
و فضا بر تنه سن بولدی روح حیوانی و دخی آنک اوصاف و اخلاق که ا کانشان و علایم منزله سنده در پس اول جائل
خا کی اوزره یعنی جسد با کی اوزره اولدی اول حضرت نک قدم نک نشانی قدامدن مراد بوراده قدرت و ارادتدن
عبارت اوله که جمیع ممکنات آنک تخت مده مقهور و کانسبتله پست و کوفته و خواردر بو تقدیر بر خه آنک خا کی اوزره
اول حضرت نک ارادت و قدرت نک نشانی ثابت و جایگیر اولدی دیک اولور اما بایدن مراد جمیع مخلوقا نک آخرنده
مخلوق اولدی یعنی اعتبار له انسان کامل اولسه دخی جا زدر تنه که بعض صوفیه انسان کامله اصطلاحلر زده قدم جبار
تعبیر ایدرلر تنه که جلد اولده تفسیر جعنا من جهاد الا صغر بیاتنه (حق قدم بروی نه داز لا مکان) بی شک شتر خنده
حق یضع الجبار قدمه (حدیث نک توضیحده بو محله مناسب شرح ایلدی پس بو تقدیر اوزره معنی اول جانک خا کی
اوزره اول حضرت نک جلالت آخر تنه خلق ایلدی کبی انسان کامل نک نشان و عنوانی ثابت و متحقق اولدی دیک اولور
امدی اول حضرت نک قدمی مشابه سنده اولان ارادت و قدرت صفتلر نک خا کابی اول یعنی کندیسی است
و تسلیم قیل شود کرا و نشان ارادت و قدرت نشانی حصولدن اوتری و یا خود معنی اول حضرت نک قدمی منزله سنده
اولان عبد فاضل و انسان کامل خا کابی اول شونشان و عنوانک حصولی ایچون تا کم جمیع کردن کشان و سرور ان
جهانک فوقنده تاج کبی عالی اوله سن دیک اولور (منثوی) تا که نفر یید شمارا شکل من * نقل من نوشید پیش
از نقل من * ای اسیران صورت وای جغده ان بی معرفت تا کم سزی آله مبه بنم شکل بشر بنم و صورت جسمانیتم
پس بو عالم صورتدن نقل ایلز دن اول بنم نقل معرفتدن نوش ایلک و شراب حکمت و هدایا تله جوش و خروش ایلک
تا کم بشری بوشاد بگردن اولمیه سز (ان انتم الا بشر مثلنا) قو ان ادا قیلر لر مرتبه سنده قائمیه سز (منثوی)
ای بسا کس را که صورت راه زده قصد صورت کرد و بر الله زد * ای جوق کسه نک که صورت بولنی اوردی یعنی
ای جوق کسه لر انبیا و اولیایان صورتیه اهانت قصد ایلد بلر واللهم اوردیلر یعنی ظاهرده صورتیه قصد ایلدی
و معناده کند یسی خدای تعالی به اوردی زیرا انبیا و اولیای مرتبه قرب فرائض و نوافله و اصلر در پس بونلره اولان
رعایت و اطاعت الله در کذلک اساعت و اهانت به الله در (کما قال الله صلی الله علیه و سلم یا کاعن ربه قال الله
تعالی من اهانت لی و لیا فقه بارزنی بالمحاربه) و بومضه و نده احادیث شریفه چو قدر (منثوی) آخرین جان بایدن
بیوسته است * هیچ این جان بایدن ماتده هست * بو کلام بازان خدای ساندن مرسل الله مرسل مایبنده جنسیت
لا زمردر پس باز کیدر که شاه حقیقت له جنس اوله و دعوی رسالت قیلده بن جغده ان دنیایه نتیجه چو ایدر آخر
بوجان بدنه متصل اولشدر بوجان بدنه هیچ ماتده و مشایمیدر یعنی ای بی انجاسم آخر کلام بودر که بوجان الهی
بدن انسانی به بیوسته در مع هذابو جان هیچ بروجه له بدنه ماتده دکدر (منثوی) تاب نور چشم با پیوست جفت *
نور دل در قطره خونی نفقت * مثال آخر چشم نور نک شعله سی پیه ایل جفت و غمز جدر یعنی ایچ باغنه متصل
و مقارندر یعنی ضیای نور چشم به و لحظه جفتدر و نور دل سوید ای دلده نفقه در (منثوی) شادی اندر کرده
و غم در جگر * عقل چون شعی درون مغز سر * شاد بیک جگر کز قلنده و غم جگر کز قره سنده در عقل بر شمع کبی
باشک بینسی ایچنده در (منثوی) این تعلقه هانی کبیست و چون * عقله ادر دانش چونی زبون * بوذ کرا و نشان
تعلقلر بی کیف و چون دکیدر مقرر در کبی کیف و بی چوندر عقللر بونک نیجه لکنی و نه حاله اید بکنی بیلکده
زبوندر یعنی سرور کز کرده ده و غم جگرده و عقل مغز سرده اولس نک و نه وجهه اوله یغ نک حکمتی عقللر ادرالک
ایتمکه قادر دکدر لا جرم جان کلک جان جزو تعلق بوقیلندر که جزو اولان جان جان کادن مستفیض اولور لیکن
عقل آتی ادرالک ایتمکدن حیران و سرگرداندر تنه که بیورلر (منثوی) جان کل با جان جزو آسیب کرد * جان اودری
ستدر جیب کرد * همجو میم جان از ان اسب جیب * حامله شد از مسیح دل فریب * جان کل جان جزوی
ایله آسیب ایلدی جان کادن بر در آلدی جیبه ایلدی یعنی روح اعظم و جان اکرم اولان حقیقت محمدی جان جزوی

انسانی به طوقندی و پرورش الی جان جزوی آندن بر نوع راسر اواری آلدی و جیب وجود نه قودی حضرت
 مریم نفخ روح القدسند حامله اولدیغی کبی جان دخی اونورک جیب طوقندن حامله اولدی روح الله دلفر بدن که
 تجلی ذاتیه الیه مسیحدر یعنی مسوحد (منوی) آن مسیحی نه که برخشک و ترست * ان مسیحی که مساحت
 بر ترست * اول بر مسیح دکدر که خشک و تر اوزره در یعنی بوندن مراد اول مسیح ظاهری دکدر که خشک و تر اوزره
 سیاحت ایدوب ارضی مساحت ایده بلکه مراد اول مسووح بالنور اولان روح الهی دکدر که مساحتدن بر تر و عالیتر
 می (پس رجان جان چو حامل کشت جان * از جنین جانی شود حامل جهان * پس جان جزوی چونکه جانش جانندن
 حامل اولدی یعنی جانندن جان و جناب بر داندن چونکه جان انسانی حامله اولدی یعنی بلا واسطه استفاضه واستثاره
 قیلدی و آندن علوم و حکم الی بونک کبی بر جانندن جمیع اهل جهان حامل اولور یعنی جمله کون و مکان فیض
 و حیاتی آنک حقیقتندن بولور راجه انکا نسبت قالب اول جهانیه نسبت قلب کبی اولور نه کم ابن فارض
 حضرت تباریک و لا فک الا من نور باطنی * به ملک یدی الهدی * منشی * قولی بومعنائی اشعار قیلور (منوی)
 پس جهان زاید جهان دیگری * این حشر را و انما ید محشری * تاقیامت کربکوم بشهرم * من ز شرح این
 قیامت قاصر * وقتا کم بوجهان صوری اول جان جانندن حامله اولان واستفاضه قیلان انسانند که حامله اوله
 بر جهان آخر و عالم معنائی * بر انوار طوغر که اول جهان حقیقت و عالم آخرتد که هر شیدک حقیقتندک ظهوری
 عالمیدر بوجه صوری بر حشر * کوسر یعنی مجموع اهل جهان ظاهر ایلر محشر حقانی و جمیع ربانی بی که اول
 جمیع موجوداتک حقایق جمع اولدیغی مرتبه در که مراد مرته الوهیتد بر خفای (کل لاینا محضرون) جمیع اشیا
 بومرته ده حشر و جمع اولمندر حضرت خداوند کار بوجه معنای قیامت صغرانک شرحنده عجز اظهار ایدوب
 بیورر قیامتد کین بوحشری دیم و صایم بن بوقیامتک شرحنده قاصریم یعنی تالی بوم قیامت الساعه و ساعه القیامت
 بوقیامت معنویک شرحنی سوبلسم و اسرار معانیسن تعبیر و تفر برابسم بوقیامت معنویک شرحنده
 بن قاصریم قیامت بعد الموت حیات ابدیه ایچون منبعث اولمغه دیرلر و عند اهل الله اوج قسمه منقسمد اولی بعد
 الموت الطبیعی احد بر ازخ علویه و یاخود سفلویه میتک حیات دنیویه سنده اولان حالته مناسب منبعث
 اولمیدر (کاتعیثون تموتون و کاتموتون تعثرون) حدیقه مشار الیه اولان قیامت صغری بودر که (من مات
 فقد قامت قیامت) حدیث شریفی دخی بومعنایه اشارت قیلور و ثانیسی بعد الموت الارادی حیات قلبیه ایچون
 بعث اولمقد عالم قدسیده (کافیل مت بالاراده تعی بالسعادة) اومن کان میتا فاحیینه و جعلناه نورا عیشی به
 فی الناس) آیت کریمه سبله مشار الیه اولان قیامت وسطی بودر و اوچینسی بعد الفتنای الله عند الباقی الله اولان
 حیات حقیقه ایچون بعث اولمقد بوقیامت عند المشایخ (فاذا جاء الطامة الكبرى) آیت کریمه سبله مشار الیه
 اولان طامة کبرادر هکذا قال القاشانی فی اصطلاحه) بومخلده اولان قیامتدن دخی مراد اولان بوقیامتدر
 فافهم (منوی) این سخنها خود یعنی باریست * حرفه ادام دم شیرین لبیست * چون کند تقصیر پس چون تن زند
 چونکه لبیکش یارب می رسد * هست لبیک که توفای شنید * لبیک سر تابای توفای چشید * بویاتک ما قبلنه
 مناسبی سوال مقدره جواب اولمغه حاصل اولور تقدیر کلام بویه اولور که پس بوزکر اولسان قیامتک فتنای الله
 و بقای الله حالندن عبارتدر آنک شرحنده کمال عجز و قصور معرفت اولند بیه بوندن صکره بومضمونده اولان حروف
 کلمات نه افاده ایلر بوسوال مقدره جواب طریق بیلر برر که بوسوزلر خود معناده یاربیدر یعنی بوسوزلر که بوسوزلر
 معناده یاربی دیمک و جناب حضرت نه سیدی و مولای دیوتضرع و دعا ایلک منزله سنده در زیر حرفلر بر شیرین لبیک
 نفسنک طوز اغیدر زیر ابو حروف و کلمات بر شیرین دهان و فصیح اللسان کسه نک نفسنک دای کبیدر که انکله
 شکار معانی و صید رضای الهی ایلر بوجله دن بری حضرت پروردگار دن لبیک معنائی شکار ایلر سیدر پس
 بر کسه مناجات ایدوب یاربی دیمکه ایچون تقصیر و اعمال ایلر نیچون سناکت و خاموش اولور چونکه خدا نک
 لبیک بنده نک یاربیه ابر بشور یعنی فاذا کان کذلک بر کسه نیجه بوکونه سوزلری سوبلکده تقصیر قیلور و اسم
 اولور چونکه اول ربک لبیک دیمکی عبد لربی دیمسنه یتسه و واصل اوله (کافال علیه السلام اذا قال العبد یارب
 یقول الله تعالی لبیک عبدی سل نعط و کاروی فی الخبر الصحیح ان موسی علیه السلام قال فی بعض مناجاته قال الله
 تعالی لبیک یا موسی فقال موسی علیه السلام انت انت یاربی من انا حتی اجبت بالتلبیه فقال الله تعالی یا موسی
 انی کنت علی نفسی اذا دعانی عبد من عبادی یا ربوبیه اجبیه بالتلبیه فقال موسی علیه السلام یارب
 هذا السک عبد طابع قال تعالی بل و لکل عبد مذنب قال موسی علیه السلام اما الطابع فطاعته فیا بل المذنب

فقال الله تعالی یا موسی انی اذا جازیت المحسن یا حسانه ومنعت المسیء یا ساءه فاین جودی و کرمی) و لبیک نک
 معنائی اگر عبد ریسنه دیرسه (اقت علی طاعتک و خدمتک اقامه بعد اقامه) دیمک اولور و ربک عبده تلبیه سی
 (اجبیک اجابه بعد اجابه) دیمک اولور و جناب حقک عبده لبیک دیمکی حرف و صورتله اولان لبیک دکدر که عبد
 اتی قوت سامعه الیه استماع ایلیمه بوبراییک در که سن بونی کوش ظاهر له استماعه قادر اولمزن لیکن باشند آیاغه اتی
 طاعتغه قادر اولور سن یعنی سر تابا جمیع جوار حله تلذذات تمک و حظ آلمغه قادر اولور سن زیرا کلام خدا حرف و صوت
 اولمزن و کلام مخلوق کبی انجی بر جهتدن کلز بلکه متکلم اسمینک بر تجلیسیدر که جمیع جهاتدن کلور و عبده
 عارف اتی جمله اعضا و قوا سبیله فهم قیلور لازم کسه اول ذوقی هر نه معنایه مناسب ایسه اول معنایه مناسب
 بر لغتله تعبیر قیلور و الله اعلم (حکایت تشنه بر سر دیوار و کلوخ انداختن در آب) (منوی) برباب جو بود دیواری بلند
 بر سر دیوار تشنه دردمند * ایرمق کارنده بر عالی دیوار و ارایدی دیوارک باشی اوزره بر تشنه دردمند و ارایدی (منوی)
 مانعش از آب آن دیوار بود * از پی آب او چوماهی زار بود * اول تشنه به آبدن مانع اول دیوار ایددی اول تشنه آبدن
 اوتری ماهی کبی زار بوی قرار ایددی (منوی) نا کههان انداخت او خشتی در آب * بانک آب آمد بکوشش چون خطاب
 نا کههان اول تشنه آب ایچنه بر کریم آتدی آبک آوازی آنک قولمغه خطاب کبی کادی (منوی) چون خطاب
 یار شیرین لذیذ * مست گردان بانک آبش چون نیب * مثلاً لذیذ و شیرین اولان بارک خطابی کبی یعنی شیرین سخن
 اولان محبوبک جواب و خطا بندن عاشق نیجه مست اولور سه اول آبک بانکی نیب کبی اول تشنه بی مست ایلدی نیب
 خرمدان و اوزمندن و شعیردن اولان شربک آدیدر بورده شراب معنائسنه در (منوی) از صفای بانک آب آن
 تمکن * کشت خشت انداز آنجا خشت کن * بانک آبک ذوق و صفاسندن اول تمکن اوراده دیواردن خشت قوپرچی
 و خشت آتدی اولدی (منوی) آب می زد بانک یعنی هی ترا * فائده چه زین زدن خشتی مر * آب بانک آوردی یعنی
 ایتدیکه هی فلان سکا بکاو بر خشت اورمقدن فائده ندر (منوی) تشنه کفت آبام ادفائده ست * من ازین
 صنعت ندارم هیچ دست * تشنه ابتد ای آب بکابونده ایکی فائده واردر بوسنعتدن بن هیچ المی طومرزم (منوی) *
 فائده اول سماع بانک آب * کوبودم تشنه کارا چون رباب * اولکی فائده آبک بانکتی استماع ایلک که او بانک آب
 تشنه لر رباب کبیدر * (منوی) بانک او چون بانک اسرافیل شد * مرده را زین زندکی تحویل شد * آنک بانکی
 اسرافیلک بانکی کبی اولدی مرده بوندن یعنی آبک بانکندن زنده لک تحویل اولدی یعنی مرده لک کیدوب
 زنده لکه تبدیل اولدی (منوی) یاچو بانک رعدا یم بهار * باغ می باید از و چندین نکار * یاخود ایام بهارک رعدنک
 صداسی کبی باغ آندن بوقدر نقش و نکار بولور (منوی) یاچو بر درویش ایام زکات * یاچو بر محبوس پیغام نجات
 یادرویش اوزره فی المثل زکات ایامی کبی یا محبوس اوزره حبسندن نجات و خلاص خبری کبی که سرور و حیات بخشدر
 (منوی) چون دم رحمان بود کان ازین * می رسد سوی محمدی دهن * تشنه به بانک آب دم رحمانی کبی اولور که
 او بمن جانندن دهشز حضرت رسول جانیه ابر بشوردی (کافال علیه السلام انی لاجد نفس الرحمن من قبل الین
 (منوی) یاچو بوی احمد می سل بود * کان بعاصی در شفاعت می رسد * یاخود احمد می سلک رایحه سی کبی اولور که
 اول مرسل اولان احمد حضرت تباریک رایحه سی عاصی اولنله شفاعت ایلکده یتشور (منوی) یاچو بوی یوسف
 خوب و لطیف * می زند بر جان یعقوب خفیف) یاخود لطیف و خوب اولان یوسفک رایحه سی کبی خفیف و ضعیف
 اولان یعقوبک جانی اوزره اورر (منوی) فائده دیگر که هر خشتی کزین * برکتیم سوی ماء معین * بر غیری فائده
 بوکه هر بر خشت کد بود یواردن قوپریم ماء معین جانیه کاورم (می) کز کئی خشت دیوار بلند * بست ترکرد دیقین
 ای هوشمند * زیر خشتک کم لکندن بلند اولان دیوار الخقرک اولور شبهه سزای عقلی هر دفعه ده که کریم قوپریدی
 پس بوسانندن مقصوده اولدیغی بویته تعبیر و تفر بره شروع ایدوب بیورلر (منوی) پستی دیوار قری می شود
 فصل اودرمان وصلی می بود * سجده آمد کندن خشت لزب * موجب قریکه و اسجد و اقرب * بومخلده آبدن مراد
 آب حیات حقیقی و تاب تجلی ذاتیدر و دیواردن مراد اوصاف بشریه و اخلاق نفسانیه اوزره مبتنی اولان وجود
 انساندر هر بار که بر سالک و طالب صفات بشریه دن بر صفی قلع وقع ایلیمه بر درجه جناب حقه قریب اولور پس
 دیوارک آلتی یعنی بریقین لق اولور دیوارک فصل و رفی تمام و صله درمان اولور کذلک پستی دیوار وجود انسانی مستلزم
 قریب الهی اولور و بودیواری بالکلیه قلع و فصل ایدن و صلات آب ربانی بولور دیوار نفس انسانیکه اوصاف بشریه
 کر بچلری ایلیمه صوصه اولمندر جناب حقه سجده ایلیمه باش اککلک خشت لازب و ملاصتی قوپر مقلقی و قشند
 یعنی اوصاف مرصوصه نفسانیه بی ازاله ایلک حالته موجب قریب الهی کادیکه (واسجد و اقرب سجده نک

موجب قرب اولد یغنه دلیلدن (کما قال علیه السلام اقرب ما یکون العبد الی ربه وهو ساجد وکجاری عن ثوبان رضی الله عنه قال النبی صلی الله علیه وسلم علیک بکثرة السجود لله فانک لن تسجد لله سجدة الا رفع الله بها درجه وخط عنک بها خطیئة) بوحید شریفه رفعت درجه جناب حقّه قریب اولغله معتبر اولور وپستی درجه حقن دور وبعید اولغله بولنور یعنی سنک اوزر بیکه الله سجودی جوق ایلک واجب اولسون زیرا تحقیق ساسن الله باش اکثر سنن الا الله اول سجده سبیل سنی کندی به بدرجه قریب قیلور وسندن موجب بعد اولان برخطایی دوشور پس هر بار که خشت خطا منخط اوله تقرب آب وصال الهی حاصل اولور ویت آخرده کندن خشت زب قوی ظرفیت وحوالیت معناسن متضمن اولور و تقدیر کلام بواولور که سجده خشت لازمی قو پرمق وقتنده و حالنده موجب قرب کلد بیکه (واسجد واقترب) بومعنی اوزره در یوخسه مطلقا باش املک بلا قلع لبنات اوصاف رذیه وجودیه موجب قرب الهی اولمز دیک اولور مثلامع لینه الصکبر والخوفه والجهل والغفلة بلایه خضوع ولاذلة برکسه جدار نفسی بواوصافه عالی ایکن حقّه باش اکسه موجب قرب الهی اولمز بلکه بوصف تکرار قلع و قعی حالنده سجده ایلک موجب قرب اولور بواجلن شیخ اکبر حضرت تلمی بکونه سجده به فتوحانده سجده قرب تعبیر ایشلردن (منوی) تا که این دیوار عالی کردنت * مانع این سرفرواوردنت * مادامکه بودیوار عالی کردنتدربیعنی بودیوار بدن مادامکه اوصاف رذیه کر بچلرله عالی اوله بوباشی آشفته کتورمکه مانع در حضرت حقّه سجده قیلغی دافعدن (منوی) سجده نتوان کرد بر آب حیات * نایام زین تن خاکی نجات * آب حیات اوزره سجده ایلک ممکن اولمز مادامکه بویاکی تدن نجات و خلاص بولیم (منوی) برسدیوار هر که تشنه تر * رود تر بر میکند خشت و مدر * دیوار باشی اوزره هر که اوتشنه کردربیعنی دیوار بدن اوزره هر شول کسه که ماه الحیات حقیقه زیاده عطشاندر خشت و مدری تیزلر قو برریعنی اوصاف بشریه سن علی الفور ازاله قیلور (منوی) هر که عاشق بود بریانک آب * او کاوخ زفت ترکند از حجاب * هر که ایلک بانکی اوزره عاشق لک اوله اول کسه چابدن بیو کرک اولان کاوخی قو برریعنی آبه حجاب اولان بدن کاوخ اولان صفت نفسانیته عظمی قلع ایلر (منوی) اوزر انک آب بری ناعنی * نشنود بیکانه جز بایک بلیق * یعنی هر شول کسه که عاشق در آب تجلی الهیه نک صداسنه اول کسه کاوخ صفت بشریه نک زفت ترین قو برریعنی حجاب اولدیجی جهتدن هر بار که برصفتی ازاله ایدوب القا ایلله آب تجلی الهیه دن آکا صدا کبی بر ذوق حاصل اولور اول کسه ایلک بانکندن بویینه دکن بری در بیکانه ابدن بلیق بانکندن غیر ایشتر بیعنی اول عاشق ذوق آب تجلیدن بری اولور و مست و مستغرق اولور بویا زینه دکن لیکن فاحرم و بیکانه بویا نک معنوی و ذوق حقایق بی ایشتر الالظ ظاهری که صویک بلیق دمیسی کبیر (منوی) ای خنک انرا که اوایام پیش * مغتنم دارد کردوام خویش * ای سعادت جذا شول کسه که اوقدم اولان ایامی یعنی تازه لک زماننی مغتنم طوبه و کند بیک بورجی ادا ایده (منوی) اندران ایام کش قدرت بود * صحت و زور دل و قوت بود * اول ایامده که اقدرت اولور و قوت و زور دل و قوت اولور یعنی اول ایام شیباده اول کسه به که قدرت بدن و صحت و سلامت و زور قلب و قوت اعضا اوله کر در که بویا بی غنیمت یله و کندی اوزرینه فرض و واجب اولی ادا قیلله که پیر لک زمانته اوده اول مرتبه عباداته و ادای واجباته قادر اوله من (منوی) وان جوانی همچو باغ سبز و تریمی رساندی دریغی بارور * و اول جوانلق سبزه و تازه باغ کبی بر دریغ سز بارور بریشدر یعنی سبزه و تازه اولان باغ بیدریغ نیجه فوا که ثمرات ووردیکی کبی تازه لک ایامی دخی البتّه اعمال و طاعاتدن نیجه ثمار معنوی پیشدر قوجه آغا جلر کبی میوه سی فاسد اولمز (منوی) چشمهای قوت و شهوت روان * سبزی کردد زمین تن بدن زیرا انک وجودنده قوت و شهوت چشمه لری رواندن زمین اول چشمه لری سبیل سبزه و تازه اولور چونک تمده بومر به لطافت اوله آنک سیوه طاعات و ثمره عباداته دخی لذت و حلاوت اولق مقرر در (منوی) خانه معمور و مسقف پس بلند * معتدل ارکان و بی تخلیط و بند * جوانلق ایامی فی المثل بر معمور خانه و انک سقنی زیاده عالی در ارکانی معتدل و تخلیط سبز و بند سبز در خانه ده چار ارکان چار دیواردن عبارتدر و تخلیط مر مات اولوزب صکره دن بعض بنا مخلوط اولقندن کایتدر و بند متزلزل اولوب خرابه مشرف اولد قد نصکره بعض قیدلر و پاوندلر اورمقدن استعارتدر پس جوانلق زمانته اوده اولان بدن خانه سی بوعارضه لردن بریدر زیرا انک چار ارکانی یعنی چار عنصری و یا خود اخلاط اربعه سی معتدلر و اکا بعض علاج و دوا ایلله مر مات اولنماش و من اجنب بعض عارضه تخلیط قیلنماشدر و بعض معاجین و ادویه ایلله بند و قید دخی اولنماشدر و لکن پیر لک خانه وجودنده بو ذکر اولنماشدر موجود اولمشدر و انک وجودی خانه سی خراب اولغه توجه قیلشدر (منوی) پیش از ان کایام پیری در رسد کردنت

کردنت بندد بچیل من مسد * اندن اول که پیر لک ایامی ایریشر پیر لک سنک کردنتکی لیفدن اوریش ایللله بعلیه یعنی حبل مسد ایلله مقید اولان کسه کبی پیر لک سنک بویشکی بغلیوب عاجز و زور مانده قویه (منوی) خالک شوره کردد و بران و سست * هر کز شوره نبات خوش ترست * بدن خالک شوره و بران و سست اوله یعنی چورقلو برکبی و دو کلو جی ط پراق کبی و سست و ضعیف اولمش شی کبی قاله هر کز طوز لور بدن خوش نبات بتمدی (منوی) آب زور و آب شهوت منقطع * اوز خوش و دیکران نامنتفع * پیر لک وجودندن آب زور و آب شهوت منقطع اولور اول پیر کندی بدن و غیر لردن نامنتفع اولور یعنی کندی وجودندن و غیر لک دخی وجودندن منتفع اولمز (منوی) ابروان چون بالدم زیر آمده * چشم ران آمده تار ی شده * ابروری بالدم کبی آشفته گلش چشمه نم گلش و تار ی اولمش (منوی) از شیخ روچو پست سوسمار * رفته نطق وطم و دندانهاز کار * تشنیدن یوزی سوسمار لک ارقه سی کبی اولدی یعنی قوجه لقدن یوزی کار در یسنک صرغی کبی اولمش نطق وطم و دیشلری کاردن کتش یعنی نطق ایلمسی و طعم آمدن لذت آلمسی و دیشلری ایلله کار ایدوب طعام چکنه سی زائل اولوب بولنلردن بی بهره قالمش (منوی) روزیکه لاشه لک و ره دراز * کار که ویران عمل رفته زساز * روز وقتسز لاشه اولان جسدی لک و یول اوزون کارخانه ویران عمل دوزندن کتش یعنی پیر لک وقتی روز بیکاه اولمقدن و جسد لاشه سی سقط قالمقدن و طریق الهی لایتنه ایدرانک اکر تدارکی پیر لک زمانته اوده اولور سه کار کاهی ویراندر و عمل ایسه دوزن سبزی ترتیدر پس بویله موسمه محصول حاصل اولمز و پیر لک زمانته عبادته شروع ایلین کسه لک چوخی مقصوده وصول بولمز (منوی) بجهای خوی بد محکم شده * قوت برکندن آن کم شده * قبیح خویک کوکاری محکم اولمش اول خوی بدک کوکاری قلع وقع ایلک قوت ناقص اولمش نه کم بوحکایه دن اکر عاقل ایسک حصه آورسن و نصیحت پذیر اولور سن و هوا و هو سی ترک ایدوب تازه لک ایامنده خار بن کبی اولان اخلاق ذمیمه نک * کوکاری زمین وجودندن قلع ایدوب ازاله قیلور سن (فرمودن والی مرد را که این خارب را که نشانده از سر راه برکن) (منوی) همچو آن شخص درشت خوش سخن * در میان ره نشاند او خارب * مثلاً اول خوش سخن اولان درشت شخص کبی یعنی اول بر شخص که حد ذاته غلیظ و خشن و ظواهر خوش سخن اولور تاسنده خار بن دکدی (منوی) و هکذا ریانش ملامت کرشدند پس بگفتندش بکن این را نکند * اول شخصی بولدن بکچیمیر ملامت ایدجی اولدیلا کا جوق کره قو پر دیدر اول خار بن قو پر مدی (منوی) هر دی آن خار بن افزون شدی * پای خلق از رخم آن پر خون شدی * هر بر دم اول خار بن افزون اولوردی اول خار بن زخندن خلقک آتانی پر خون اولوردی (منوی) جامه های خلق بدردی زخار * پای درویشان بخستی زار زار * خاردن خلقک جامه لری بر تلوردی درویش لک آتانی اول خاردن زار زار مجروح اولوردی (منوی) چون بچید حاکم بدو کفت این بکن * کفت آری برکنم روزیش من * چونکه حاکم جد و اقدامه ا کایتدی بوخار بنی قو پر اول شخص حاکم ایتدی بوله بر کون بن آتی قو پریم (منوی) مدتی فردا فردا وعده داد * شد درخت خار او محکم نهاد * بر زمان فردا فردا یوب وعده ووردی اول شخصک خار بنک درختی محکم نهاد اولدی و کتدی که قوت بولدی (منوی) کفت روزی حاکم ای وعده کتر * پیش آدر کار ما واپس مغر * بر کون حاکم اول شخصه ایتدی ای وعده سی اگری ایلر و کل بزم ایشمزده کبیره سورته یعنی امره امتثال ایدوب وعده بی برینه کتور و مدبر اوله و تخلف قیلله (منوی) کفت الایام باعم بیننا * کفت بجل لا تعاطل دیننا * کفت یعنی اول خار بن صاحبی والی ولایت دید بیکه الایام باعمی بیننا بزم ما بینمزده باعمی کونلر و اردر بکون او از سه بر آخر کونده آتی قلع ایدرم کفت اول والی شهر دخی دید بیکم بجل تعجیل ایلله لا تعاطل ماطله ایتمه یعنی تاخیر ایتمه مطل لغتده حتی منع ایدوب تاخیر ایتمه که دیر لرد بیننا بزم دیمزی یعنی بزه قیلدیغک عهد و وعده بی خار بندن مراد هوای نفس و اخلاق ذمیمه در والیدن مراد مرشد کاملدر پس مبتدی و مستر شده داعم انصیحت ایدر که تسویف و تأخیر ایتمه که الوقت سیف قاطع در نفسکی تر کیه و قلبکی هوادن تصفیه قیل اکر اهمال ایدرسک یوما فیوما نفسک اخلاق ذمیمه سی مستحکم اولمقدن در اول دردمند و عاقل ایسه الام یا بیننا دیوب ایام آتیه به اعتماد ایدر (منوی) قو که میگوید که فردا این بدان که هر روزی که می آید زمان * سن دیرسک که یارین قو پر ایم بونی بیل که هر بر کونده که زمان کاور یعنی هر بر کونده که زمان کله سن آتی قو پریم دیرسن بوحالته زمان کاور بکر (منوی) آن درخت بد جوانتری شود * وین کنده پیر و مضطرب می شود * اول بد درخت جوانتر اولور یعنی اول خار بن کبی اولان اخلاق ذمیمه کتدی که قوت بولور بوقو پریمی پیر و مضطرب اولور (کما قال علیه السلام یرم ابن آدم ویشب فیه خصلتان الحرص و طول الامل) (منوی) خار بن در قوت و برخاستن * خار کن در پیری و در کاستن * خار بن قوت و یوفار و قالقوب عالی اولمقدن خار کن پیر لک کده کردنت

واکسلکه در (منوی) خارب هر روز و هر دم سبزه تر * خارکن هر روز آرو خوشتر * خارب هر کون و هر دم سبز تر
 اولور خارکن هر کون ضعیفتر * و خشکتر * اولور (منوی) اوجوانتر میشود بویتر * زود باش و روز کار خود مبر
 اوبی خارب جوانتر و قویتر * اولور سن تیز اولور و کندی روز کار کی ایلمه مضایع ایتمه پس
 خاربندن مقصود نه اید و کنی بیانه شروع ایدوب بیوردر (منوی) خارب دان هر یکی خوی بدت * بارها در پای خار
 آخر دت * هر بر خوی بدی خارب بیل نیجه کره سنک آبا عکه خار آخر آوردی یعنی خارب کی اولان اخلاق ذمیه نک
 زخاری سنک پای جانکه نیجه کره زخم و ضرر بر کوردی (منوی) بارها از خوی خود خسته شدی * حس نداری
 محبت بی حس آمدی * نیجه کره کندی قیج خوب بکدن خسته اولدک و اندن ضرر و الم * کوردلک حس و ادراک
 طومر سن زیاد بی حس کلدک وقتی ادراک سزا اولدک (منوی) کر زخسته کشتن دیگر کسان * که ز خلق زشت تو
 هست آن رسا * اگر غیری کسه لک خسته و شکسته اوله سندن که سنک خلق زشت کدن اول خسته اولملق
 انله ابر شجیدر (منوی) غافل باری ز زخم خود نه * تو عذاب خویش و هر بیکانه * غافل ایست باری کندی
 زخه کدن دگلسن یعنی اگر غیری کسه لک خسته و شکسته اوله سندن غافل ایست باری اول بد خویک
 کندی وجود بیکه اولان زخندن غافل دگلسن سن کندی که و هر بیکانه به عذابسن یا خود معنی سن اقر با که
 و هر بیکانه به عذاب سنکه خوی بد بار کرا دید کوری بومعنا به شاهد اولور (منوی) یا تبر بر کیر و مردانه برن *
 نوعی و اربن در خیبر بکن * یا خود تبر طوط و مردانه اول خار بکی اولان خوی بد و اوسن علی کبی بوخیبر قیوسی
 قور بر یعنی کر کدر که ریاضت و مجاهده تبرین آله سن و خارب کی اولان اخلاق ذمیه به اوروب آتی زمین وجود کدن
 اخراج قیله سن تا سلما نرسنک خوی بدک خاربندن آزاده اولمه لکه ایمانک اعلام به سی طریق مسایندن اما طه ایداه
 ایلکدر (کمال علیه السلام الامان بضع و سبعون شعبه اعلاها کلمه لا اله الا الله و ادناها اما طه الا ذاعن
 طریق المسلین) سن علی کبی در خیبری قور بدیلر نه نکته بودر که اخلاق ذمیه بی یزند قور پرمق خیبر
 قیوسن قور پرمق کبیدر که قوت و لایله میسر اولور والا هر کسه میسر دکلدر دکلدر اولور (منوی) یا بکین
 وصل کن این خار * وصل کن بانار نور یار * یا اول خاری کبینه وصل الله یعنی کل فدائنه آله یارک نوری نار که اصل
 ایل (منوی) تا که نور او کشد نارتر * وصل او کاشن کند خارتر * تا که مر شدک نوری سنک نارکی سویندره انک
 وصلی سنک خارکی کاشن ایلید وصل بونده اشباق معناسنه در مراد مر شدک اخلاقی و انوارنی کندی وجود بیکه
 کتوروب کندی وجود نه اولان اخلاق ظلماتی بی ازاله ایلید دکلدر اولور (منوی) تو مشال دوزخی ارمونست *
 کشتن آتش بمومن نمکنت * سن دوزخ کبی سن مر شدک مؤمندر آتش دوزخی سویندرمک مؤمنه نمکندر که بیان
 اولور حضرت رسول علیه السلام دوزخن سوزندن بیور دیکر که دوزخ مؤمنه خوفندن تضرع ایدیی اولور
 (کمال علیه السلام تقول النار يوم القيامة جز يا مؤمن فان نورك اطفأ ناري (منوی) کویدش بکدر زمی ای
 شاه زود * هین که نورت سوزنارم رابود * دوزخ مؤمنه دیرای شاه دین بدن تیز کذرا ایلد * کاه اولک سسنک نورک
 بنم نارمک حرارتی قایدی (منوی) پس هلاک نار نور مؤمنست * زانکه بی ضد دفع ضد لا نمکنت * پس ظاهر
 اولد بیکه نارک هلاک نه سبب مؤمنک نوریدر زرا که ضدک دفعی ضد سز نمکند دکلدر (منوی) کان ز قهر انکیخته شد
 این ز فضل * نار ضد نور باشد روز عدل * عدل کویکه مراد روز قیامتدر نار نورک ضدی اولور زرا که اول نار
 قهر الهیدن قورلش اولدی و ظهوره کدی بوکه مراد نور در فضل ربانیدن حاصل اولدی (منوی) کرهمی خواهی
 تو دفع شرنا * آب رحمت بردل آتش کار * اگر سن نارک شرفی دفع ایلک استرسک رحمت آبی آتشک ایچنه
 حواله ایلد پس آبی آب رحمتک منبعی کیم اید و کنی بیان ایدوب بیوردر (منوی) چشمه آن آب رحمت مؤمنست *
 آب حیوان روح پاک مؤمنست * اول آب رحمتک چشمه سی مؤمندر آب حیات محسنک پاک و حیدر محسنندن
 مراد حق تعالی به علی طریق المشاهده عبادت ایلین کسه در که (الاحسان ان تعبد الله کانک تراه فان لم تکن
 تراه فانه براءک) حدیثی بومعنا بی وید اولور (منوی) پس کر رانست نفس تو از * زانکه تو از آتشی او آب جو *
 چوتکه بویدر پس سنک نفسک مؤمن کاملدن یعنی شیخ فاضلدن قاجچیدر زرا که سن انشدن سن او که مراد شیخ
 فاضلدر ارمق صویدر (منوی) زاب آتش زان کر زان می شود * کانش از آب ویران می شود * آبدن آتش اول
 سبیدن فرایدی اولور زرا آنک آتشکی و حرارتی آبدن ویران اولور (منوی) حس تو و فکر تو از آتشست
 حس شیخ و فکر او نور خوشست * سنک حس و فکرک جیعا آتشدن یعنی دوزخ صفتو اولان نفسدندر
 شیخک حسی و آنک فکری لطیف نوردر (منوی) آب تو را و جو بر آتش چکد * چک چک از آتش بر آید بر جهنم

شیخک نوری آبی چونکه آتش اوزره طه لایه آتشدن چک چک یوقاری کلور یوقاری صبرر یعنی شیخک آب کبی اولان
 نور باطنی چونک سنک آتش نفسک اوزر نه ترشح ایلید آتش نفسک اندن مضطرب اولوب حرکت ایلر و فریاد قیلور
 چک چک نارک صو قیلور قد صد ایلیدر (منوی) چون کند چک چک تو کویش حرک و درد * تاشود این
 دوزخ نفس تو سرد * سنک نفسک آتشی چونک چک چک دیسه سن کامرله و دردی تاسنک دوزخ کبی اولان
 نفسک سرد اوله یعنی آتش شهوت و غضب نفسکدن زائل اوله (منوی) تانسوزد اوکستان ترا * تانسوزد عدل
 و احسان ترا * تانسوزد سنک آتش کستانکی یا قیبه تاسنک عدل و احسانکی یا قیبه و قلمک باغنی و دین و ایمانک
 بستانی خراب ایدوب یا قیبه (منوی) بعد از آن چیزی که کاری برده * لاله و نسیرین و سبیز برده * اندنصکر دین
 زمیننده هر نه * کرمک حاصل ویر لاله و نسیرین و سبیز و بر نسیرین آق کل و بر نوع آق چک معناسنه در
 سبیز مار سمه دید کاری خوشبوی بشیل بپرا قدر بونده مراد انوار توحید و اسرار تسبیح و حالات روحانیدر (منوی)
 باز به نامی روم از راه راست * باز کردای خواجه راه مایحاست * اندران تقرر بودیم ای حسود * که خرت لکنت
 و منزل دور زود * کبر و راه راستدن و اسعتر و عریضتر کیده روز و بر خوی (الکلام بحر الکلام) صددر
 و مناسبتدن تجا و زاید روز کبر و مانحن فیهر رجوع ایلدای خواجه بزم بولیز و صددر منقده در اول تقرر برده ایلد
 برای حسد ایدیی که خرنفسک لک در و منازل سلوک دور تیز دربی در نک اول تدارک مافات ایلد تسویف قیله که هلاک
 الموفون بیورلشدر (منوی) سال بیکه کشت وقت کشتی * جز سیه روی و فعل زشتی * بیل بی وقت
 اولش تخم و زراعت وقتی دکل سیر و بیلکدن و قیج فعلدن غیری بوق (منوی) گرم در بیخ درخت تن فتاد *
 بایدش بر کند و در آتش نه ساد * تن درختنک کوکنه قوردد و شدی اول درختی قور پرمق و آتش اوزره قومق کرک
 یعنی اول تن درختنی آتش ریاضت اوزره قومق لازمدر که انک در و تندن افکار فاسده قور دجغز لری یا نوب محو و زائل
 اوله (منوی) هین و هین ای راهرو بیکه شد * آفتاب عمر سوی چاه شد * کاه اول آگاه اول ای بوله کیدی بوق
 طار اولدی عمرک آفتابی چاه جاننه کندی و غرو به قریب اولدی (منوی) این دوروزک را که زودت هست زود *
 دیر افشانی بکن از راه جود * بویکی کونجکر ایچون که سنک قدر تک وارد جود و سخا بولندن فوری دیر افشانی
 ایلد یعنی بیککی حق بولنده بیل و تشار ایدوب بویکی کونک عمرده عبادت مشغول اولوب عریاق و حیات
 سرمدی اله کتوری کور (منوی) این قدر تخمی که ماند ست یاز * تا بر وید زین دردم عمر دراز * سنک بو قدر
 تخمک که قالمشدر اولد ایلد تا بویکی دمدن عمر دراز نه (منوی) تا غر دست این چراغ با کهر * هین قیلمش
 سازور و غن زودتر * مادا که بو کهرله اولان چراغ عمر سو غماشدر کاه اول تیز کا قیل و روغن دوز یعنی طاعت
 و عبادتله قوت باطن حاصل ایلیدوب چراغ روحی منور ایلد (بیان آفت تأخیر خیرات بفردا (منوی) هین مکوفردا که
 فردا ها گذشت * تا بکلی نکدر دایام کشت * کاه اول فردا دیمه زرا فردا یکدی تا ایام زراعت بالکلیه کیمیه
 زرا (من ضیع ایام حراشه ندیم فی وقت حصاده) بیورلشدر (منوی) بندن بشنو که تن بند قویست * کهنه
 بیرون کن کرت میل نویست * بنم بندی استماع ایلد که تن بند قویدر که راه حقد بوندن اقوی بر حجاب و مانع یوقدر
 کهنه بی طشره ایلد اگر سکا جدیدتک میلی و ارایسه یعنی لذات روحانی و وجود حقانی بولمغه ادکرمیلک و ارایسه
 بو کهنه اولان بد نک مقتضاسخه قیودی قلمکدن برون ایلد (منوی) لب بید و کف بر زبر کشا * بچل تن بکذار
 ویدش آرزو سخا * نامعقول کلماتدن لبکی بغله و التوله پرا ویش کفکی آج) کما قال علیه السلام طوبی لمن شغله عبیه
 عن عیوب الناس و امسک فضل قوله و انفق فضل ماله) تن بچلنی قوو و سخا بی ایلر و کتور و بدنیکی حق بولنده بیل ایلد
 (منوی) ترک شهوت و لذت اسخاست * هر که در شهوت فروشد بر فحاست * شهوتلری و لذتلی ترک ایلک سخا در
 هر شول کسه که شهوت آتشی کندی یعنی شهوت چقورینه طالوب باندی یوقار و قالمقدی یعنی شهوت قیودندن
 خلاص اولدی (منوی) این سخا سخاست آن سرو بهشت * وای اوکر کف چنین شاخی بهشت * بو سخا که بیان
 اولندی جنتک سر وندن بردلرا کاویل و وایکه اندن بو بچلین شاخی قودی یعنی شول کسه که بیل و سخا سخا
 غسک ایلید دولت ابدیه دن محروم قالوب خائب و خاسر اولور اگر بچل شاخنه غسک ایلر سه ای جهنم چکوب ادخال
 قیلور (منوی) عروه الوفاست این ترک هوا * بر کشد این شاخ جانر بر سما * سوره بقره اولان آیه اشان تدر
 لا کراهی الدین) دینده هیچ اکراه و اجبار یوقدر زرا اکراه بر کسه بی بر فله ابرام اید سنکه انده خیر اولیه (قدسین الرشد
 من الغی) تحقیق قاضیه و متین اولدی رشد و لا تندن و غوا بندن و ایمان کفردن و حق باطلدن دلائل واضح و براهین
 قاطعه ایلد (فن یکفر بالطاغوت) پس هر شول کسه که کافر اوله طاغوته یعنی شیطان و یا اصنام و یا خود نفسه اهل

تحقیق بیورر که طاغوت عوام نفس در و طاغوت خواص ماسوی الله در و دخی هر نه که وصلت حقه مانع در اول سال که طاغوت در افظ طاغوت مصدر در و مکتوت و ره بون کبی واحده و جعه اطلاق او انور (و یومن بالله) یعنی شول کسه که طایغی و نفسه منکر و کافر اولدی و الله موحد و موئن اولدی (فقد استسکن) تحقیق اول کسه تشب و استسکال ایلدی (بالعروة الوثقی) حبل وثیقه و سبب متینه (لا انفصام لها) اولد عرو و وثقی که اکانقطاع یوقدر فصحت الشئ فانقسم دیر اول شئ منقطع اولوب باره باره اولسه و عرو و وثقادر مراد استعاره در علی سبیل التمثیل بعضی شریعتدر دینش و بعضی ایمان و بعضی قرآن و بعضی توفیق و هدایت رحمان و بعضی محبت و جذبه خالق کون و سکندر بیورر مشر اما حضرت مولانا بیورر که عرو و وثقی در یورر که هوایر الهی عند الله بغض من جمیع الهیات در پس هوای ترلقرب حتی مستلزم در نه کم دخی بیورر که هوای ترلقرب حتی جالبک ساختنی سمای حقیقه و یا خود ساختن مراد ترلقرب هو اوله تقدیر معنی بودله دیکدر که چکر یورر که هوای ترلقرب حتی جانی سمایه یعنی پوشاخ جانی آسمان معنایه چکر (والله جمیع علم) الله تعالی سمیع در هر کسک اقوالی و علیم در هر شیکک احوالنه (منشوی) تا بردشاخ سخای خوب کیش * مر ترابالا کشان تا اصل خویش * ای اومد هبلو تا سخا بودانی ایلته سنی یوقاری چکر که کنید نیک اصلنه دکن یعنی به شسته ایرشدره) کما قال علیه السلام السخاء شجرة من اشجار الجنة اغصانها متدليات فی الدنیا فمن اخذ بغصن منها قاده ذلک الغصن الی الجنة رواه علی و ابوهریره کذا فی الجامع الصغیر (منشوی) یوسف حسنی و این عالم چو چاه * وین رسن صبرست بر امر الله * حسنه یوسفی سن و یو عالم چاه کبیدر و یورسن که آنک سببی ایلد چاه عالمه خلاص میسر اولور خدای تعالی نیک امر سنه صبردر (منشوی) یوسف آ مدرسن در زن دودست * از رسن غافل منشوی که شدست * ای یوسف رسن کلدی رسنه ابکی الکی اور یعنی جبل الله متینه نیک ایت رسندن غافل اوله که وقت بی که اولمشدر یعنی امر خدایه نیک ایلکدن غفلت قیلله که وقت کار طار اولمشدر (منشوی) جد لله کین رسن اویمختند * فضل و رحمت را بهم آمیختند * الحمد لله که یورسنی صار قید یلر یعنی یو عالم چاهنه ایندر دیر فضل و رحمتی کو یابری بر سنه آمیخته ایلد یلر (منشوی) نایدینی عالم جان جدید * عالمی بس آشکارا نایدید * ای یوسف معنوی امر حق جلجله ال اور چاه طبعی عتدن خروج قیل تا یکی جان عالمی کورده سن زیاده آشکارا نایدید اولان عالمی یعنی بحسب الظاهر مخفی و نایدید و بحسب المعنی زیاده آشکارا اوروشن اولان عالمی کوروب اکا واصل اوله سن (منشوی) این جهان نیست چون هستان شده * وان جهان هست بس پنهان شده * یونیت وفاتی جهان وارلر کبی اولمشدر و ظهور و بروز قیلشد اول و ار جهان زیاده پنهان اولمشدر و عیون ناسدن تستر قیلشد (منشوی) خال بر بادست و بازی میکند * کز نمایی پرده سازی میکند * مثلا بوجهان ایلد اول جهان اکبکر که ظاهرده خال باد اوزره در و بادله بازی ایلر خال اکبری کو ستر یجیلک پرده و وز یجیلک ایلر اول جهان معنی بادکبی و بوجهان صورت غبار کبیدر یو عالم صورت عالم معنایه ایلد دائما حرکت ایلر ولیکن عالم معنایه پرده سازتی ایلر و خلقه کز نمایی ایدوب کندی بی موجود و قائم بالذات کو ستر حال بو که بودله دکلدر بیلکه کندی منعدم و فانیدر و یو عالمه متصرف اولان عالم معنادر (منشوی) این که بر کارستی بی کارست و پوست * وانکه پنهانست مغز و اصل اوست * یو که ظاهرده کار اوزره در معناده کار سزد و پوستدر و اولکه پنهان و مخفی در ب واصل بودر (منشوی) خال همچون آتی در دست باد * باد ازان عالی و عالی نژاد * خال بادک الله بر آت کبیدر عالم صورت عالم معنایه نیتله معنایک الله هم یو بودله در بادی بلند و بلند اصل یل خال اکا نسبتله پست و سفیدر کذلک عالم صورت عالم معنایه نیتله پست و سفلی و عالم معنی بلند و عالیدر (منشوی) چشم خاکی را بجالا افتد نظر * بادین چشمی بود نوعی ذکر * خا که منسوب اولان چشم نظری خا که دوشر یعنی بوظاهره منسوب اولان کوزل نظری عالم صورته واقع اولور باد کو رنجی چشم بر غیری نوع اولور یعنی عالم معنایی کورن چشم بوجهم ظاهر دن غیری اولور (منشوی) اسب داند اسب را کو هست یار * هم سواری داند احوال سوار * اسبی اسب یلور زیرا که اسب اسبه یاردر زیر بری برله جسد سوارک احوالی هم سوار یلور (کما قیل لا یعرف ذا الفضل الا ذروه) (منشوی) چشم حس اسبست و نور حق سوار * بی سوار اسب خود ناید بکار * حس کوزی فی المثل اسبدر و نور حق اکا سواردر سوار سوز خود اسب ایشه کز یعنی راکب و فارسل وجود سوز اسب بر کار ایلر (منشوی) پس ادب کن اسب را از خوی بد * ورنه پیش شاه باشد اسب در * پس آنی خوی بددن تأدیب ایلد یعنی حواس ظاهری اوصاف قبیحه دن پالایدوب مؤذبه قیل و اگر اسب مؤذبه اولر اسب پادشاه قشده مر دود اولور یعنی مؤذبه اولان حس الله قشده مطر و داولور (منشوی) چشم اسب از چشم شه رهبر بود * چشم ابی چشم شه مضطر بود *

اسبک کوزی شاهک کوزندن بول ایلدیجی اولور اسبک کوزی شاهک کوزسن مضطر و جبران اولور یعنی بوحس ظاهر کوزی پادشاه حقیقینک بصر و رؤیتندن بول ایلدیجی اولور بوظاهر کوزلک ادر کی پادشاه حقیقینک نور سوز و تدبیر سوز مضطر اولور و مقصود بالذاته واصل اوله میوب حیران قالور (منشوی) چشم اسبان جزگاه و جزجرا هر یکا خوانی بگویدی چرا * فرسلرک چشمی یکاهدن غیری و جرادن غیری کور و هر نه بیره که قویه سن ودعوت ایلله سن سوبلر یوق نیچون یعنی نیچون و ریم و ریم دیر (منشوی) نور حق بر نور حس را کب شود * آنکه نی جان سوی حق راغب شود * حق تعالی نیک نوری حس کوزی اوزره را کب اولور یعنی آنده تجلی قیلور اندک صکره جان حق جانبته مائل و راغب اولور (منشوی) اسب بی را کب چه داند رسم راه * شاه باید تابد اند شاه راه * مثلا اسب را کبسنر طریقلک رسم و عادت بی نه یلور اسبک اوزرنده شاه کرک تا اسب آنک معاونتی ایلد شاه راهی یله (منشوی) سوی حسنی رو که نورش را کبست * حس را آن نور نیکو صاحبست * شول بر حس جانبته کیت که اول حقل نوری اکارا کبدر یعنی نور حق اول حسنه ظهور ایلشد مر ملاش شد و پیشوا اولنرک حسنی کبی اول نور الهی اومد صاحبدر (منشوی) نور حس را نور حق ترین بود * معنی نور علی نور این بود (حس نورینه حق نوری ترین اولور یعنی آنی من قیلور (نور علی نور) آیتنک معنایی یو اولور که حق نوری حس نوری اوزره ظهور ایلک یو معنایی افاده قیلور (منشوی) نور حسنی کشد سوی ترا * نور حقش بی برد سوی علا * حسنه منسوب اولان نور انسانی ترا جانبته یعنی نیک اولان خال طرفنه چکر نور حق چشمی علا و سما جانبته ایلر و با خود معنی نور حق انسانی عالم اعلا جانبته چکر و ایلر و در دیک اوله (منشوی) زانکه محسوسات دوترا عالمیست * نور حق دریا و حس چون شبنیست زیرا که عالم محسوسات دوترا عالمدر حضرت حقل نوری فی المثل در یادر و حس بر شبنم کبیدر بس کرکدر که اذ نایی قویوب اوفر و اعلا به طالب اوله سن (منشوی) ایلک پیدانیست ان را کب برو * جز بانار و بکفتار نکو * ولیکن اول را کب اول حس اوزره ظاهر دکلدر او اثر لردن غیری ایلد و یوسوزدن غیری ایلد یعنی نور الهی چن برکسه نیک حواس ظاهره سی اوزره را کب اولسه و تجلی قیلله اول نور ظاهر و پیدا اولر مکر که یوسوزلر و او اثر لره یقن برکسه نیک حواس ظاهره سی مؤذبه کورسک و اذن او اثر لره و یوسوزلر ظهور ایلد مر مشاهده قیلسک یلورسک که آنک حواسی اوزره نور حق را کب اولمشدر و آنک حواسندن ظهور قیلمشدر (منشوی) نور حسنی کو غلیظست و کران * هست پنهان در سواد دید کان * شول حسنه منسوب اولان نور که او غلیظ و ثقیلدر یعنی کثیف و جسمه ایلدر دیده لرلک سوادنده پنهاندر یعنی مع هذا کوزلرلک قاره سنده مخفی و پنهان اولمشدر (منشوی) چونکه نور حسنی بینی ز چشم * چون بینی نوران دینی ز چشم * چونکه حس نوری مع غلظته و کثافته کوزندن کورده من سن اول دینه منسوب نوری یعنی نور الهی چشمندن نیجه کور رسن (منشوی) نور حسن با این غلیظی مخفیست * چون خنی نبود ضیایی کان صغیرست * نور حسن بو غلظته و ثقلته و ثقلته مخفی و پنهاندر نیچون خنی و پنهان اولیه شول بر ضیا که اول ضیائی و لطیفدر (منشوی) این جهان چون حس بدست باد غیب * عاجزی پیشه گرفت و داد غیب * بوجهان خال و حس کبیدر باد غیبک الله عاجز لقی پیشه طوتدی و داد غیب لفظی یوقدیر اوزره مابعدنده اولان یتنه مر هون و مصروف اولور اما بعض نسخه ده پیشه بر نه پیش واقع اولوب گرفت لفظنه مضاف اولمشدر یوقدیر اوزره و داد غیب گرفت اوزره عطف اولوب معنی بودله اولور بوجهان باد غیبک الله حس کبی بر عاجزدر داد غیبک و گرفت غیبک اوکنده دیک اولور و داد غیب عالم غیبک تصرفدن عبارت اولور اما پیشه واقع اولوب و داد غیب مابعدنه مصروف اولور سه بویتنک معنایی بودله اولور (منشوی) که بلندش میکند کاهیش پست * که درشتش میکند کاهی شکست * و غیبک داد و تصرفی بوجهانی کاهی بلند ایلر و کاهی پست ایلر کاهی آنی درست ایلر و کاهی شکست ایلر یعنی کاهی اصلاح ایلر و کاهی محنت قیلر (منشوی) که میمنش میبرد کاهی یسار * که کاستاناش کند کاهیش خار * کاهی بوجهانی عین و کاهی یسار ایلر یعنی کاه مسعود ایلر و کاهی منحوس ایلر یا خود معنی بوجهانک اهلنی کاه اهل عین و کاهی اهل شمال ایلر کاهی بوجهانی کاستان ایلر کاهی خار ایلر یعنی کاهی نعم و لطفله کاستان کبی لطیف ایلر و کاهی محنت و قهرله خار کبی زشت و قبیح ایلر (منشوی) دست پنهان و قلم بین خط کرار * اسب در جولان و ناید سوار * ال پنهاندر و قلمی خط یاز یجی کور اسب جولانده در و سوار نایدادر یعنی بوجهان اسب کبی حرکات و سکاتده ظاهر و آشکاره در ولیکن بونده متصرف اولان مخفی و پنهاندر (منشوی) تیر بران بین و ناید کان * جانها پیدا و پنهان جان جان * تیر را مشکن که این تیر شهیست * نیست پرتابی زشت اکهیست * مار میت اذر میت گفت حق * کار حق بر کارها اذر دسبقت * ای طالب مشاهده حقیقی ده اول را می *

غیبک تبرقضا و امر فی خلق جابنه می و نافذ کور و کان و رای فی کور که ناید اجانلر تعیینلری حیثیتندن
و جسدلر در صفیلری و خاصیتلری ظهور ایلدی کی جهتدن بیدار و جان جان من حیث ذاتیه و هویتیه مخفی و نهاندر
قضای ربانی و امر الهی تیرن صیحه که بپادشاه حقیقینک تیریدر بر تابه منسوب تیرد کادر بر آگاه و خبردار شستند
یعنی مجرد بی علم و حکمت آتش تیرد کادر بلکه آگاه اولان شست قدر تدن آتیشدر کور سه ده رای حقیقی
اولان فاعل مطلقه نظر ایلد که حق تعالی کلامنده (مارمیت اذرمیت) بیوردی بویاتک تفسیری جلد اولده وزیر
حکایه سنده سبقت ایلدی اگر چه بویاتک نزولی حضرت محمد علیه السلام حقنده واقع اولدی لکن بحسب الحقیقه
معنایی جمیع اشیا به علی الانفراد (ما فعلت اذ فعلت و لکن الله خلق فعلا) دیک قابل اولدی زیرا کار حق جله
کارلک اوزره سبق و تقدم طور یعنی ابتدا خلق الهی اولمیخه و فعل ربانی ظهوره کامیخه فعل خلق ظهوره کل
بس کار حق جله کارلک اوزرینه سابق اولور (منوی) خشم خود بشکن تو مشکن تیرا * چشم خشم
خون شمارد شیرا * بوسده بر تیریش شاه بر * تیر خون آلود از خون جگر * بچن تیرکسه و سنی آزرده
قیسه کندی خشمکی و غضبی صی اول تیر امر الهی بی عدم صبر و انقیاد واسطه سیه صیحه سنک غضبک چشمی
سودی فان صیار یعنی حد ذاتیه اول تبرقضا و قدر شیرین منزله سنده در عند اهل الیقین لکن سنک چشم خشم
آلود آتی خون و کاردون عذاب بلکه سنی مجروح ایدن اوقی او بوب و ادب له شاعک قننه ایلد یعنی خون جگر دن آوده
اولان تیر تقدیری مع التجیل و التقییل تقبل ایلد و بلا لم و لا اضطراب اول سکامول و موجع اولان و ایذا و جفا قیلان
امر الهی و تیر ربانی فرضا اگر جگر که کج دیسه و فالت ایچ دیسه حضور حقه آتی مع التسلیم و الرضا امر اولند یغن
اوزره ایصال ایلد که عید عاجزه لازم اولان قضایه رضای و برکت و شکایت محله شکر قیلوب (الحمد لله علی کل حال
دیکدر) (منوی) آنچه پیدا عاجز و بسته و زبون * آنچه ناید اجنان تد و حرون * اول نسبه که آشکاره در که
مقصود بوعالم جسد در عاجز و مقید و زبوندر و اول نسبه که آشکاره دکلدر که مر ادا عالم الهیدر انجیلن تد و حروندر
یعنی زیاده قوی و غالبدر (منوی) ماشکاریم اینچنین دایم کراست * کوی چو کانیم چو کانی بکاست * ای عبد
عاجز ترشکار زبون و نجیلن بر طو زاق کیمک وارد بر و هم و جهر بر شکار زبون و نجیلن بر طو زاق کیمک ایچوندر یعنی بر شکار ز
بر صیادک دامنه بویه بر دم بیلور میسن کیمک ایچوندر استقامت عظیم ایچوندر یعنی اول خدای متعال
ایچوندر که انک دام قضا و قدری حد ادرال عقلمدن برون و عقول انک در کنده زبوندر بر میسدان جهانده قضای
الهیة سبیلله کوی چو کانی یعنی چو کانی طوبی کبی بزین چو کان قننه یعنی ظاهرده بز چو کان یوقدر چو کانیه
یانسی اولوب معنی بویه اولسه ده جائزدر بز چو کان قضا ک طوبی بز چو کان منسوب اولان فاعل حقیقی قننه در
یعنی عالم لامکانده در که تأثیر و تصرفی معنی جهندن ایلر (منوی) می دردی دوزدین خیاط کو * می دمدم
می سوزدین نغاط کو * هو الذی یحییکم ثم یمیتکم (خواسنجه لباس وجود ناسی برزدر کربو خیاط حقیقی قنی
بونفاط که اوفور آتش بقار قنی یعنی تیران فراق و هجرانک استعمال و ازدیادی ایچون نفع ایلر یعنی امر ایلر آنکله
سوزان ایلر بونفاط یعنی مع النقط آتش اوریجی و احراق قیلی قنی (لاتدر که الابصار و هویدرک الابصار) (خواسنجه
آتی بکوزر ادرالک ایده من بر فعال لما یبردر که) (منوی) ساعتی کافر کند صدیق را * ساعتی زاهد کند زندیق را
بر ساعتده استرسه صدیقی کافر ایلر بر ساعتده استرسه زندیق زاهد ایلر مراد (بضل من بشاء و یمیدی من بشاء الی
صراط مستقیم) (خواسنجه دیلد بکنی مهتدی ایلر و دیلد بکنن دخی شتی قیلدر بک اولور) (منوی) زانکه مخلص
در خطر باشد زدام * ناز خود خالص نکردد او غام * اول سبیدندر که مخلص دام الهیدن خطر عظیمده اولور
مادامکه مخلص کند بسندن تمام خالص اولیه یعنی اول خداتک کیف ما بشاء (فعال لما یرید) اولدی یعنی جهندن در که
مخلص اولنله (علی خالص الوجه الله) قیلنر خطر عظیمده اولدی بلام قضا دن قور قدری اجلدن تا کم کند بیلکدن
خالص اولیه و وجود موهومیلدن بلام تمام ره و فنا بویه ل بو خطر و خوفدن قور تزلزل (کافال علیه السلام
الناس مونی الالعمالمون و الالعمالمون سگری الالعمالمون و الالعمالمون مغرورون الالخلصون و المخلصون علی خطر
عظیم) و مخلص خطر عظیم اوزره اولسی اول جهندن در که بیوردر (منوی) زانکه در راهست و رهزن
بی حدست * آن رهد کور در امان یردست * زیرا که مخلص هنوز بولده در و رهزن حد سزدر بی حد رهزن
اول کسه قور تزلزل که اول کسه الله تعالی بک حفظ و امانده در یعنی مخلص اولنله خطر عظیم اوزره اولسی اول
جهندن در که دخی بولده در و قاطع طریق چو قدر و رهزن نهایت یوقدر اول کسه خلاص اولور که امان الهیده و حفظ
و بایند محفوظ و معصوم اوله که (المعصوم من عصمه الله در و بومخلده خطر دن خلاص اولان و عصمت و عنایت

حق بولان طائفه به بفتح اللام مخلص دیرلر که رهزنان و شیاطینک بولنره اغوا و اضلالی بقتل و خلیان و بر من (کافال
تعالی حاکما عن الشیطان قال فعزک لا غو ینهم اجمعین الالعبادک منهم المخلصین) (منوی) آینه خالص نکشت
او مخلصست * مرغ را نکشته است او مخلصست (اولا بینه خالص اولدی مخلصدر مرغی طوقامشدر او مخلصدر یعنی
او کسه نک که هنوز دخی زنکار ماسودان قلبی آینه کبی صاف اولمشدر و کندوی کور مکدن مرآت قلبی پاک
قیلدمشدر اول کسه مخلصدر وحدت حقیقی مرغی طوقامش هنوز دخی صید ایلد بچیسیدر مقص صیاد معنا سنده در
(منوی) چونکه مخلص نکشت مخلص با زرت * در مقام امن رفت و بردست * چونکه مخلص مخلص اولدی کبرو
قور تادی یعنی علمده مع بقیه لوجود اخلاص ایلن کسه بفتح اللام اولان مخلص مر ته من بولدی قید و جوددن
خلاص اولدی امن مقامنه کندی وال ایلندی یعنی (لا خوف علیهم ولا هم یحزنون مقامنی بولدی و صدره یردی
(منوی) هیچ آنکوری در غوره نکشت * هیچ میوه بختنه با کوره نکشت * مثلاً هیچ بر آنکوردی غوره اولدی
هیچ بختنه اولمش میوه تر فنده اولدی و هنوز بختش میوه منزله سندر جوع قیلدی (منوی) بختنه کرد و از تغیر دور شو
رو چو برهان محقق نور شو * چون زخود رستی همه برهان شدی * چونکه بنده نیست شد سلطان شدی * عشق
و ریاضتله بختنه کامل اول و تغیر و نقصاندن دور و بال اول یوری برهان محقق قدس الله سره العزیز کبی نور اول یعنی
بختنه و کامل اول و تغیر و نقصاندن دور و بال اول یوری برهان محقق قدس الله سره العزیز کبی نور اول یعنی
در کای کندن قور تزلزل برهان اولدک بوقدره همه افطی خود لفظنه مصر و قدر برهانه مصر و اولسه
دخی جائزدر یعنی چونکه کندی وجود موهومیه کدن قور تزلزل و کلی برهان اولدک و قور تزلزل یعنی جله
برهان الحق والذین اولور سن چونکه بنده یوق اولدی سلطان اولدی یعنی چونکه بنده نک وجودی نور وحدت
مطلقه ده مضمحل اوله و فنا فی الله مر ته من بولده بنده سلطان اولور و خلافت الهیه مر ته من بولور و حضرت برهان
الذین محقق ترمیدی که الا آن قیصریه ده مدفون اولان شیخ سردان حضرت تیریدر که سلطان العلماء قدس الله سره العزیز
حضرت تیرینک خلیفه بزرگوار تیردر اول زمانده که سلطان العلماء حضرت تلی رومه متوجه اولد بشارشادا نام ایچون
مقاملرینه نصب قیلدیلر و کندیلر بعد الحج و سیر المنهج رومه کلوب قونیه دیارنده ساکن اولوب ارشاد ناسه شروع
قیلدیلر بعد زمان اجل بتشوب بر جمعه کوئی وفات ایلد کارنده برهان الذین کرسیده بولنوب بر نعره اوروب دیدیکه
اخوان صفاشیم سلطان العلماء دارنیدان دار عقبایه سفر ایلدیلر بزده دخی عالم معنادن دیار رومه کیمک و مخدوم
مکرم بیزاده می تریه ایتمک ایچون اشارت اولندی الوداع سزه دیوب قونیه دیارنه کلوب حضرت مولانی قبل الشمس
التبریزی تریه قیلدیلر سائر سقیدلری متاقبده مسطور و مشهور و در و حضرت شیخ محقق ترمیدی ظاهر علماء مدققین
و مشایخ محققین مشربنده و باطن فاقه و فنا حقیقی مر ته سنده ایلدیلر شراب ذوق و حاللرین کاسه قاله قویوب مرید
و محب اولنله تفسیر و حدیث و تحقیق کلام نفیس واسطه سیه لای اشرا بایدر لری محصل ظاهر لری علوم
و حکمه آراسته و باطنلری فقر و فنا ایلد پیراسته بری وجود کامل ایلدیلر بولنله فقر و فنا عیان دکل ایدی اما شیخ
صلاح الدین زکوب قنویه سر فقر و فنا زیاده عیان ایدی ته کم بو حضرت نک دخی مشربلرینک نعره قننه شروع
بیوردر (منوی) کمر عیان خواهی صلاح الدین نمود * چشمه هارا کردینا و کشود * اگر سر فقر
و فنا عیان کورمک استر سنک صلاح الدین زکوب قنوی قدس الله سره العزیز حضرت تلی بوسری عیان
کوستردی باطن کوزلرینی اول حضرت کل ذوق و حالله کور بیجی ایلدی و اچدی (منوی) فقر را از چشم و از سیمای او
دید هر چشمی که دارد نور هو * فقر و فنا عیان شیخ صلاح الدین حضرت تیرینک چشمندن و انک صورت سیماسندن
کوردی هر بر چشم که هو نورنی طور یعنی فقر کبی وجود اولتی و فنا فی الله مر ته سنی بولمقدن عبارتدر بوسری اول
حضرت عینندن و سیماسندن کوردی و مشاهده قیلدی هر شول چشم دل که نور هو بیت الهیه طو و دیده حق
بینه نظر ایلدر (منوی) شیخ فعلاست و بی آلت چو حق * بر میدان داد بی کفتن سبق * الشیخ عند القوم
هو الانسان الکامل فی علوم الشریعة و الحقیقة الباطنی الی حد التکمیل فیهما العله بافات النقص و امر ارضها
و معرفته بدوائها و قدرته علی شفاها کذا قال القاشانی فی اصطلاحه) پس حضرت شیخ صلاح الدینه علوم شریعت
و طریقت سواد خوان اولنله و تتبع کتب و رسائل قیلمله حاصل اولامشدر بلکه کشف الهی و الهام ربانی
واسطه سیه لای کائول و واصل اولشدر پس اول صاحب کمال حق کبی آتسز کار و تصرف ایلد بچیسیدر یعنی
بر شیخ متصرف و فعلا در که حق کبی آتسه احتیاجی یوقدر میدر بی قیل و قال لسان حاله سبق و برمشدر و کاله
ایر کورمشدر پس اول حضرت نک کمال تصرف و لایتنه اشارت ایلد و بیوردر (منوی) دل بدست او چو موم نرم رام

مهر او که نام سازد کاه نام دل مریدان بلکه قلب اهل جهان آنک دست باطنه موم نرم کبی مطیع و رامدر و اول
 حضرت تک مهر قلبی و نقش دلی مریدان موم اولان قلبنده کاه تنک و عیب نقشن دوزر و کاه نام شکان باز از زیر شاخ فعال
 اولدر که کیف مایه شایع قلب نامده تصرف ایلویه و بلا مقال انلر سر سوبلیه بومر ته غوث الا کبر و قطب الا قطاب
 اولنلر مر ته سیدر (منوی) مهر مومش حاکی انک شتر بست * باز ان نقش نکیح حاکی کیست * حاکی اندیشه
 ان زکراست * سلسله هر حلقه اندر دیکرست * مومدن مر ادا کامرید و تابع اولنلر قلبیدر و مهر معنی مهروردر
 مر ادا نلرک موم قلبنده منتقش و منطبع اولان نقش اندیشه در وانک شتردن مر ادا علی طریق الاستعاره دائرة المادر
 ونکییدن مر ادا قص قلب شیخ صلاح الدیندر که محل نقش تجلی الهیدر و موضع اشکال اسماء و صفات ربانیدر
 پس تقدیر معنای یقین شرفین بودر که اول کمالک مومنک مهری برانک شتری حکایت ایدیمیدر یعنی
 آنک نقش قلبه محل اولان قلبونک نقوش منعکسه و منطبعه سی حکایت کنند اسرار انک شتر عالمدر کیر و اول نکییدن
 نقشی کبی حکایت و بیان ایدیمیدر یعنی کیر و اول نقش نکییدن نقش اندیشه بالذات مر کوز اولوب یازلمشدر
 و باعث نقش موم اولمشدر کجک حاکی سیدر جواب و یروپ بیوررلر که اول زرکله اندیشه و فکر فی حکایت
 و روشن ایدیمیدر یعنی اول زرک قنوی نلر اندیشه قلبی حکایت کنند در کاه انک اندیشه سنک هر حلقه سنک
 سلسله سی بر آخر نده داخل و متصل اولمشدر و اسرار و افکار قلبی زنجیر وار لایه منقطع بری بر نه منسلل قیلشدر که
 اول اندیشه و اسرار نامتناهی عکس و آثار اسماء و صفات الهیدر (فکرا ان الصفات الالهیه لا تنهاهی متصله
 بعضها الی بعض من حیث المعنی والاقضاء سلسله کذلک افکار قلب الانسان الکامل و اسرارها لانها آثار
 الاسماء الالهیه و مقتضیاتها) و بویترله حضرت و اولان زرک کوب قنوی نلر قطب الا قطاب اولنلر نه و مریدان نلر
 قطاب و اولاد مر ته سی بوللر نه اشارت بیوررلر زیر اقلویه تصرف قیلوی و قلوب آکا رام اولوی و کیف مایه شایع
 کاه تنک و کاه نام دوزمک و بی آلت هیچ و حق مریدلر بی کف و کوی سبکی و یرمک و آنک مریدلر نلر نقوش و علوم
 قلبی حاکی حقایق انک شتر عالم اولوی قطب الا قطاب اولنلر و خلافت الهیه مر ته سن بولنلر مخصوصدر (منوی
 این صدادر کوه دلها بانک کیست * که پرست از بانک این که که تمیست * هر یکا هست او حکیمست اوستاد *
 بانک اوزن کوه دل خالی مباد * کو کالر طاغنده بوسدا کیلک بانکیدر یعنی بوجبال قلوب عبادده اولان صدای رشاد
 و سدا کیلک صدای و نه کیست نلر قلبنک ند اسیدر بیلورمیسن ای طالب خلیفه الهی بوطاغ کاهی بانکدن
 پردر کاهی تمیدر یعنی کاه پردر بوکوه دل بویانک هدایت و روحانیتدن و کاه تمیدر معلوم اولدیکه بولدله منعکس
 اولان هدایت و روحانیت و کشف و کرامت و علم و حکمت صدای اصالة بزم ملکمز دکلرا کر بزم ملکمز اولسه
 حقیقتنک ملکیدر باذن الله استدیکی کسه نلر قلبنه القا و ارسال ایلوب آتی برابر واکر بر مقتضای حکمت
 آتی اول قلبدن آتی مر ادا برسه اول قلبی اندن تپی و خالی قیلور اعطاسی علی حکمة بالغه در منعی و سلوی دخی کذلک
 پس اول خلیفه الهی و قائم مقام نبوی اولان زرک کوب قنوی حضرت تریکه و قنوی نلر قطب الا قطاب ایدی هر قنوی
 مر ته ده اولدیه و هر نه کونه صداندا ایلدیه اوستاد حکیمدر که هر ایشی محملنده ایلور هر سوزی مقتضای حکمت
 اوزره سوبلر پس بوسک و کل طاغندن آنک بانکی خالی اولسون یعنی بوسک و کلردن اول حضرت نلر بانک ارشاد
 و هدایتی هر کز خالی اولسون بوقلوب عباد آنک صدای ارشاد و تریبه سندن تپی قالمسون (منوی) هست که کاوار
 مشایخ کند * هست که کاوار صدای کند * پس بعد تعریف مرتبه الشیخ الکامل تعریف است تعدادات
 قلوب مرید شریع قیلوب بیوررلر بر طاغ و اردر که آوازی یکی فات ایلر یعنی انجیق مصونک صدای کبی سوبلر بوندن
 مر ادا اول کو کادر که انجیق مر شد کلامنی قبول قیلوب و اندن تعلیم اولنانک عینی ظهوره کور بعض طاغ و اردر که
 آواز و صدای بوزقات ایلر یعنی بر طاغ دخی و اردر که اودیة کثیره سی اولدینی جهندن آوازی صدای بولر بوندن مر ادا
 شول بر کو کادر که مر شد تریبه و تعلیمندن اندن اضعاف مضاعف معانی و علوم حاصل اوله و اکابر نظرندن نیجه
 معارف و فهم ظهوره کاه (می) می زهاند که دازان آواز و قال * صد هزاران چشمه آب زلال * چون ز که آن لطف
 بیرون می شود * آبها در چشمها خون می شود * کوه اول آوازدن و اول فالدن صردر و روان ایلر نیجه بوزیک آب زلال
 چشمه سی یعنی اول مر شد کامل و ولی فاضلک آواز و فالندن احجار و جبال قطیر و ترشح ایلدی صد هزاران آب زلالی
 کوهدن چونکه اول اطف و لطافت طشره اولور یعنی چونک کوهدن بومر ته لطافت خروج ایلر و ظهوره کور مع
 غلظته و صلابت اکر اول آواز و قال آبلر سوبلر ایلر چشمه ایلر چشمه ایلر بومر ته لطافت طشره کور مع
 حنین ایلر سیدی طاغندن عینلر جاریه اولوردی و متاثر اولد لادن مثل الدمع صولر ظهوره کور ویدی بویترلر

فرض تقدیر بایتن و مجازه جل ایتن محله مناسب دکلر زیر اجمع اشیا الله و انبیا و اولیاس سنه عارفلر در جادات
 و نباتات الالهت و انبیا و اولیانک کلماتی کوش ایدوب منفعل و متاثر اولد قری نصوص کثیره و کشف و شهوده ثابتدر
 نه کم جلد اولده استن حنانه حکایه سنده مستوفی ذ کرایلدک (منوی) زان شهنشاه همایون نعل بود * که سر اسر
 طور سینا لعل بود * جان پذیرفت و خرد اجزای کوه * ما کم از سنکیم آخرای کوه * بویترلر جبال و اجارلر حقیقه
 متاثر و منفعل اولد یغنه استشهاده طریقه ایلر ابراد اولندی و شهنشاهدن مر ادا حضرت موسی علیه السلامدر تقدیر
 معنی اول مبارک نعل لواطیف و شلو شهنشاهدن اولدی که طور سینا باشند باشه لعل اولدی یعنی اول همایون نعل
 اولان شهنشاهدن و حضرت کایم الله علیه السلامدن ایدیکه سر اسر طور سینا آتش تجلی الهیه دن لعل اولدی
 یعنی لعل مهیلدن جرته پذیرا اولدینی کبی جبل طور دخی نور الهیدن حیاتبذیرا اولدی و رقص قیلدی نه کم بیوررلر
 طور طاعتلر جز قری روح و عقل قبول ایلدی کوه طورلر اجزا پاره لری خرد قبول ایلدی الهی الهیه بی فهم ایتسندن
 عبارتدر و جان قبول ایلدی پاره پاره اولوب و یرندن قاقوب غیری محمله قرار قیلسنه اشارتدر نه کم اول جلدک
 دیباچه سنه قریب کوه در رقص آمد و چالال شد یتمنده روایت صحیح ایلر بیان اولندی و توضیح قیلندی اصکر
 دینور سه که شهنشاه همایون نعلدن مر ادا حضرت موسی علیه السلام اولدی و کوه طور ایلر سه حضرت خدادن تجلی
 و تأثیر بولدی پس محله نیجه مناسب اولور الجواب بوجلی نوره و اند کال و عبور طوره حضرت موسی علیه السلام
 وجودش بر قری علت مستقله در پس عند العقلاذ کر سبب و اراده مسبب قیلندن اولور و عند اهل الله ذ کر مظهر
 و اراده ظاهر و یاخود ذ کر خلیفه و اراده مستخلف نوعدن اولور و خلیفه مستخلف من وجه عینی اولد یغنی اشعار
 قیلور پس نتیجه کلام و مقصود مر ام اولدر که بر جز و شجر دن کم و بی فهم آخرای کوه ناس زیر اونلر انبیا و اولیانک
 کلامنی ادراک و احساس ایدر و متاثر و منفعل اولور لکن اکثر انسان کلام خدادن و آواز و قال انبیا علیهم
 السلام و اولیای عظامدن بسبب قسوة قلوبهم متاثر اولوب و بر معنی فهم قیلوب محروم و مخذول قالورلر (کا قال
 الله تعالی فی حق بنی اسرائیل تعریضا لاهل القسوة) ثم قست قلوبکم من بعد ذلك فهی کالجارة الواشد قسوة وان
 من الجارة لما یفجر منه الانهار وان منها ما یشق فیخرج منه الماء وان منها ما یهبط من خشية الله وما الله بغافل
 عما تعملون) بوایت کریمه نلر تفسیری جلد خامسه قصه ضروانده کور و تحقیق جلد اولده استن حنانه بیاننده مرور
 ایدی (منوی) فی زجان یک چشمه جوشان می شود * بی بدن از سبز پوشان می شود * فی صدای بانک مشتاق درو
 فی صفای جرعه ساقی درو * کوحیت تازیشه وز کند * اینچین که رانکلی بر کند * بکه بر اجزای اوتابدمهی *
 بکه دروی تابمه یابدرهی * بر سنکدن نزدیک کریمه وجه علت بودر که (وان من الجارة لما یفجر منه الانهار وان
 منها ما یشق فیخرج منه الماء) کلامنک خواسی اوزره اجماردن جوق و جواردر که کلام خدادن و کفارتار انبیا و اولیا
 اکاتأیر ایدوب اندن صور روان اولور اما اکثر انسان اصلا متاثر اولوب نه جاتندن بر چشمه ایمان و عرفان چوشان
 اولور نه بدنی سبز پوشاندن اولور یعنی صلحا و ابراردن اولر که اکثر انلر لیباسی سبز دردمک اوله یاخود مادن نشو و نما
 بولان و اخضر اولان اشجار و نبات مثلندن اولر دیمک اوله و نه اول جاند جناب حقه مشتاق اولوی صدای و اردر نه کم
 بعض جبالده حین تصویب المصوت صدای ایلد اولور اما قلب پر قسوتده اولر و نه انده ساقی حقیقتنک جرعه محبتنک
 صفاسی و اردر پس شجر و جرجر و مدر بوکونه خردن افضل اولسی و بونلر جردن دونه قالمسی مقرر در حیت قنی
 تا کسردن و چپه دن بونجیلن طباغی بالسکویه قو پره یعنی بویه اهل قسوتده غیر و حیت دینه قنی که تیشه ریاضت
 و عبادتدن بویه بر کوه نفسانینی و جرجر قسوت و غلظتی اوزره لادن بالسکویه قلع و قمع ایلویه اوله که انک اجزاسی اوزره
 بر آری بلدر ایه اوله که ماهک تاب و برتوی اول کوه یول بویه یعنی بولایکه آنک اجزا و اعضا سندن ماه حقیقت تابان
 اولیدی و بولایکه انک هر جزو نه انوار می یول بولیدی و داخل اولیدی (منوی) چون قیامت کوهها را بر کند *
 بر سر ماسیه کی می افکند * اذ ارجت الارض رجا و بست الجبال بسا فکانت هباء منبثا) آیتنک خواصحه و دخی
 (وسیرت الجبال فکانت سرابا) نصنک مغز اسنجه و دخی (و یسئلونک عن الجبال فقل یسفها ربی نسفا فیدرها قاعا
 صفصفا لا تری فیها عوجا ولا امثا) آیتنک مصداق نیجه چونکم قیامت طاغلری یرندن قو پره و بی نشان ایلویه
 بزم باشن اوزره اول قیامت بچن سایه سن القا ایلر و بزم تعینر طاغلری نفس و قنای ایدوب حتی ارض حقیقه برابر
 و مستوی قیلد قده نور آفتاب احدیه بچن مشرق قیلوب (واشرقت الارض بنور ربها) سری پیدا و ظاهر اولور
 اکر ابن وقت ایلک بوقیامت موعوده و آیه بی قو و نقد اولان قیامت معنوی و حالی به نظر قیل و بوقیامت معنویه دن
 مراد فنا فی الله اولان عارفک دیده شهودنده جبال تعینات کونه محو و فنا و متلاشی و هبا اولمشیدر

واحدیت مطلقه ظهور کلمه سیدر (من الملک الیوم لله الواحد القهار) کلامی کندی دیوب کندی اشدیدوب
محصل کلمات و تعینات اعتباری بر طرف اولوب حقیقت عیان اولمیدر بعض نسخه ده مصرع ثانی بویه واقع
اولمیدر (پس قیامت آن کرم را کی کند) پس قیامت اول کرمی چن ایلر یعنی اول ذکر اولنان قیامت موعوده
زخدر که اول قیامت اهل اولان اصحاب غفلت و جهالت انده حسرت و خبیثدن و ندامت و خسارتدن خالی
اولمزلر و بود کرا اولسان قیامت معنوی و حالی مرهمدر که بونک اصحاب و اهل البی و وصلت الهی و قرب ربانیده
پر نور و مشاهده الوهیتده و معاینه ربوبیتده مأجور و پر سرور در هر کیمکه بومر همی کوردی زخدر اینمدر یعنی
هر کیم بوقیامت معنوی بهی و غلبه وحدت الهیه بی مشاهده قبلدی زخم قیامت موعوده دن اینمدر که (لا خوف
علیهم ولا هم یحزنون) بگونه اولسانک حقه در که هر بر ارض که بوحسن و لطافتی کوردی زخدر اینمدر یعنی
هر شول بدو زشت که بوحسن و جمالی بونشنه عنصر به ده و عالم دنیو به ده کوردی اول کسده و حسن و جمالدر
و کالات الهیه ایلر بر کالدر که شئی قرینک حکمن آخذ اولور انکیون بوقیامت کورنه دخی قیامت دنیورنه کم
حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلم بومعنایه اشارت قیلوب و مبارک بر مقلدن سبابه ایلر وسطایی برابر
ایدوب بیورر که انا و الساعة کههاتین بوقیامت معنوی بهی مشاهده قیلدر قلدی اجلدن بن ساعتیه ایلر یم را نکله
معابعت اولدم بیوردر (منوی) ای خنک زشتی که خوبش شد حریف و ای کل رویی که جفتش شد خریف
ای سعادتلو شول بر زشت که خوب آنک حریف و مصاحبی اولدی وای شول بر کاروی که آنک جفتی خریف اولدی
خریف کوزا شنه و خزان زمانه در لر یعنی ای سعادتلو شول بر قبیح و قبیح که بر ذاتی خوب و فعال محبوب صالح
آکیار اوله وای اول جیل الشکل و لطیف الهیه اولان کسیه که آنک بار و مصاحبی کوزا آبی کبی بر فاسق و طالح اوله که
صحت مؤثر و طبیعت سارقده در البتته ایو کسه کله بار اولسه انلرک سوء حالی اکا تا نیراید و کوفو کسه اولور بار
اولسه انلرک نیکو و خصال اکا تا نیراید (منوی) نان مرده چون حریف جان شود بیورر زنده کردندان و عین آن شود
مثلا مرده وی روح نان چونکه جان حریف و قرین اوله نان دیری اولور و جانک عینی اولور زیر اندن جان قوت حاصل
اولوب جان اندن حیاتیذیر اولور (منوی) هیزم تیره حریف نار شد * تیرکی رفت و همه انوار شد * مثال آخر
تیره وی نور هیزم چون آتش قرین و مصاحب اولدی لاجرم آتش سبیلده هیزمدن تیره لک کندی و صافی انوار
اولدی (منوی) در غمگدان چون خمر مرده قتاد * آن خری و مردکی یکسو نهاد * و مثال آخر چونکه نمکدانه
بر اولمش اشد و شدی اول خرخرانی و مرده لکی بر جابه قودی یعنی بر محلله به بر مرده خری بر افسه لاول خرخرانی
و مرده لکی کیدوب بالکلیه ملح ملج اولور و ذاتدن نجاست کیدوب طهارت بولور و بنسی حلال اولور کذلک
چن بر مرده مثابه سنده اولان و قلب و روحی بر مرده قلان کسه بر اولمک نمکدان حقیقتنه دوشه و اختیار نفی
ایلیوب کندی انده محو ایتسه اول ولینک صحتنک تأثیری آتی تبدیل ایلر و آنک افعال خبیثه و ظلمت بشریه سی
کیدوب و اول کاملک صحتندن نورانیت و افعال طیبیه کسب ایدوب نجاست معنویه دن قورتلور طاهر اولور
و حیات طیبیه بولوب ابدی زنده فالور و مرته هویت حقه واصل اولوب انوار هوایه منصف اولور (منوی) صبغة الله
هست خیم رنگ هو * پیشه ایلرک کردداندرو) سورة بقره ده اولان آیت کریمه به اشارتدر که بیورر (صبغة الله) صبغه
مصدر در مر که در منصوبدر (قولوا آمنا) قولندن تقدیر کلام (قولوا آمنا بالله) و صبغنا صبغه اوهدا ناهد ایتیه
او طهر قلوبنا بالایمان اطهره) بویک سبب ورودی بودر که نصاری اولادنی بر ماء صفر که اکامعمودیه
دیرلری اکاغس ایدوب طالدر قد نصکره دیرلری که (الان کان نصرا حقا) پس حق تعالی مسلمانلره امر ایلدی که
دیگرای مؤمنلر (آمنابالله) و صبغنا الله بالایمان و ایمان و هدایتیه صبغه تسمیه و انسی هدایتک مهتدی به
و ایمانک مؤمنینه تأثیرندن نگایه در ته کم صبغه نیک مصبوغ علیه تداخل و تأثیری اولدیغی کبی (ومن احسن
من الله صبغة) یعنی لاصبغه احسن من صبغه یعنی صبغه بونشدن الله احسن کیمدر (و نحن له عابدون)
معطوفدر (آمنابالله) اوزره و بوعطف دلالت ایدر که (صبغة الله) قولوا آمنا نیک معنوی اوله یعنی (قولوا آمنا بالله)
و صبغنا صبغة و نحن له یعنی بزاوال الله (عابدون) عابدلر ذیل معنای بیت هر شئی مقارنک حکمنی اخذ ایلدی
بوامشله دن معلوم اولدیسه الله بویامی اولمشره و کورنک رنگی یعنی هویت ذات الهیه مرته سنک نوریکه
جمیع افعال مختلفه و اعمال متنوعه یارک اولور اول مرته ده صبغ حقیقتنک نور وحدتیه جله تعینات منصف
اولور بوراده غیر و اختلاف قالمز (منوی) چون دران خیم افتد و کویش * از طرب کوریدم خیم لایلم *
چونکیم بر سالک اول خیم دوشه و اکاسن قالدی دیسک یعنی چونکیم بر سالک اول مرته وحدتیه ایرشه وسن

آ کابومر نه هو بدن ابروسن قالدی بشریه حقیق دیسک شوقندن خیم بنی ملامت ایلر یعنی اول رنگ وحدتیه
منصبغ اولان سالک طرب و صفاسندن دیر که بن خیم وحدتم و نور هویت سن بکاغیری سن دیوب ملامت ایلر و دیر که
بیت) اناسن اهوی ومن اهوی انا * ایس فی الموجود شئی غیرنا * لانا دیه و لانا ذکره * ان ذکر و ندانی باانا (منوی)
ان من خیم خود انا الحق کفتست * رنگ آتش دارد الا انست * رنگ آهن محو رنگ آتشت * ز آتشی می لافد
و خامش و شست * اول من خیم دیمک خود انا الحق دیمک کدر نهایت مافی الباب رنگ آتش طور ترا آهندر یعنی انوار
الهیه ایلر جمیعاً منور و صفات ربانیه ایلر بالکلیه مستر اولمشره الا بنه بشردر (بیت) ولی خدا خدا باشد * لیلک
از خدا جدا نباشد * ماهیت مبدل اولور و بوسوزدن بشرک خدا اولسی لازم کلز قلب حقایق ممکن دکادر الحقائق
لا تقلب درو حلول و اتحاد دخی بولمزا کرچه تمیل اولنان مثالدن حلول و اتحاد معنایی منفهم اولور لکن بوقه همی
(آتش چه آهن چه اب بینه) بیتیله دفع بیورر که کسائی آهنگ رنگی آتشد رنگنک محویدر آتشد کدن لاف اورر
و خامش کیمدر یعنی بومر نه دیر رنگ بشریت و حکم انسانیت محویدر آتشد قبیله الهیدر بشریت مغلوب و متلاشی
و نور وحدت اکا غالب و حاکمدر پس آتشد کدن لاف اورر یعنی لسان حقیقتله انا الحق دعواسن قیلور لکن
من حیث البشریه خامش و شدر (منوی) چون بسرخ کشت همچون زرکان * پس انا انوارست لافش
بی زبان * چونکه آهن سر خلقده معدنده اولان التون کبی اولدی پس مقرر زبانسر آنک لاف انا انواردر یعنی سالک
چونکیم نور خدا ایلر منور اولسه زرکان آتشد شجر اولدیغی کبی لسان حالله آنک لاف انا الحق دیمکد ری زبان (کا
ان الذهب والحديد اذا دخلا فی النار حتی احمرافیه قولان بلسان الحال انا انوار صر قولها من حیث الاتصاف بها
(منوی) شد زر رنگ و طبع آتش محتمم * کویدا من آتشم من آتشم * آهن آتشد رنگ و طبعندن محتمم و منور
اولدی اول آهن دیر که بن آتشم بن آتشم (می) آتشم من کرزاشکست و ظن * آزمون کن دست را بر من برن * آهن
لسان حالله دیر که بن آتشم اگر سسک شک و ظنک و ارایسه امتحان ایلر لکی بکا اور کور که الاک نیجه بنار مقصود شول
آهن مثابه سنده اولان انسان کاملک ذانددر که چن آتش تاب تجلیدن حرارت پذیر اولسه و آنک ذاتی انوار و اوصاف
الهیه به بالکلیه متبدل اولسه اول زمانده انا الحق صداسنی اورر و مظهر حقم دیودعوی قیلور و حین امتحانده
ایلدیگی دعوائک حکمن و برور و کندی صادق قیلورنه کم بایزید قدس الله سره العزیز (سبحانی ما اعظم شأنی و لیس
فی حیاتی سوی الله) لا اله الا انا فاعبدونی) دعواسن قیلوب و مرید را کا انکار ایلد کارنده امتحان ایلک دیوب امتحان
ایلد کارنده شخنه قصد ایلد کاری فعلی کندی وجود لری نه ایشلیوب حضرت بایزیده اندن بر ضرر مرتب اولدی قصه
مشهوره فی المنوی (می) آتشم من بر تو کر شد مشته * روی خود بر روی من یکدم نه * بن آتشم اگر بنم آتش
ایدیکم سکامشته اولدیسه بر نفس کندی یوز یکی بنم یوزم اوزره و یعنی ولی کامل دیر که بن مظهر حق و خلیفه
وجود مطلق بنم وجود مده نمایان اولان انوار الهیدر کر سکا اشتباه و التباس واقع اولور سه امتحان ایچون کندی
ذاتکی بنم ذاعقه مقابل و مقارن ایلر تا سکا کور که نه حالت و نه حرارت ظهور ایلر (منوی) آدمی چون نور کیدر از خدا
هست مسجود ملائک زاجتبا * آدمی چونکه حضرت خدادن نور طونه کریده حق اولمشدن ملائکه نک مسجودی
اولدی (منوی) نیز مسجود کسی کو چون ملک * رسته باشد جانش از طغیان و شک * نور الهی طوتان کسه مسجود
ملائکه اولدیغی کبی دخی شول کسه نک مسجودی اولدی که اول کسه کبی آنک جانی طغیان و شکدن قورتلش اوله یعنی
جمیع ابرار و اخیار و صلحا و مؤمنین خلیفه الله اولان انسان کامله ملائکه صکی تعظیم و خدمت و اطاعت
و عبودیتده در که (من یطع الرسول فقد اطاع الله) معنایی اوزره کا اطاعت و تعظیم نه حقه در (منوی)
آتش چه آهن چه اب بینه * ریش تشبیه مشبه را بخند * مقم علی طریق الاستعاره عبد سالکی آتشد و جناب حق
ناره و عبدک اوصاف الهیه ایلر اتصافن آهنگ آتشد شجی و محرم اولمسنه و آهنگ انا انوار دیمسن سالک انا الحق
دیمه سنه تشبیه بیورر شلدی الان بونشیدیک حقیقت معنایه نسبتله قصوری محقق اولدیغی اجلدن پسند ایچوب
بیورر که نه آتش نه آهن لکی بقله تشبیه ایدیمینک تشبیهنک صقالنه کولم یعنی آتش ندر آهن ندر ایزل بقله و طعن
قیله مشبهنک تشبیهنک ریشه کولم و بونشیه و تمثیل استهزا قیلر و ظاهر ایچوب باطن مستحق اوله که بوحقیقت
معنایه نسبتله طابق النعل بالنعل اولان مثل دکادر بلکه (تفهیماً للطالین) بر مثال بی کالدر که اراد اولندی پس
بونیجه مثال کامل اولور حقیقت معنایه کوره اولان وجه اندیشه و مغایرت معنایی مشعر اولور ثانیاً اتحاد
و حلول لحواسنی مقتضی اولور پس ازلا و ابدا بر شیهله مقید اولین وحدت مطلقیه نسبتله بونه وجهله مثال اولور که
کان الله ولم یکن معه شئی غیره) آنک حقه سده بیورر شدر و حقیقتله ناظر اولر الان کا کان دیمشدر فاذا کان

کذلک بومعنايه کوره دريا مثال اولی و اشیا و کوانی و انسانی اسواج دریا به تشبیه قیلتی و ظاهر عالمی و آدمی ساحل
بحر و لب دریا به بکثرت انبساط کما شبه الجنید هکذا فقال (بیت) البحر بحر علی ما کان فی قدم * ان الحوادث امواج
وانهار * لا یجئک اشکال تشاکها * عن تشکل فیها و هی استار * پس حضرت خداوند کار دخی تکرار حقیقت
مطلقه بی دریا به و ظاهر عالمی لب دریا به تشبیه ایدوب بیورر (منشوی) پای در دریا منه کم کوی ازان * برب دریا
خیش کن لب کران * کرچه صد چون من ندارد تاب بحر * ایلی می نشکیم از غرقاب بحر * دریا به آتی قوم اندن
سویله دریا نیک نکرانده خامش اول لبی ابصر می اولدیغ حاله یعنی ای ساحل بشریت سده ساکن اولوب وحدته
مثال استین محبوب سن دریا وحدته آتی قوم و بحر حقیقت جانیه وضع قدم ایله و اندن سوز سوزیله که سسند
شانک دکلدر سن لب دریا به یعنی عالم ظاهر ده ساکت و ابسم اول لب کران و مخیر اولدیغ حاله کرچه یوز بخیلین
بلکه نیجه یوزیک کسه لرحر حقیقه طاق طوتمز و غرق اولمغه تحمل ایتمز لیکن بن بحر وحدته غرق آب اولقدن
صبر ایلمز و کندی اول بحر مستغرق ایدوب انده فانی اولقدن کیر و قومزم (منشوی) جان و عقل من فدای بحر باد *
خونیهای جان و عقل این بحر داد * بنم عقل و جانم بحر فدا اولسون زیر ابو بحر بکا عقل و جانک خونیهایی و یردی
(منشوی) تا که پایم می رود را نم درو * چون نم اند پا چوبطام درو * مادامکه آباغم کیدر اول بحرک ایچنه سوررم
چونکم آباغم قالمیه اول بحر ده بطلم کبی ام یعنی مادامکه وجود مده سلوک ایلمز و بحر حقیقت جانیه سیر
و سفر ایلمز چونکم روشه و سلوک قوت و قدرتم قالمیه بطلم کبی اول بحر حقیقت غواص اولورم و آشنالقر قیلورم
(منشوی) بی ادب حاضر ز غائب خوشترست * حلقه کرچه کز بودی بر درست * حاضر اولان بی ادب غائب اولان
با ادب خوشترست در مثلاً حلقه کرچه اگر کیدر قه و اوزره دکلدر یعنی مقرر در که قه و اوزره در پس شول عاشقه
قرب الهیده اوله حضور محبوبه تک و یوقیله مع هذا غلبه عشقه بی ادب اوله حضور یاره و اصل اولین و مشاهده
مرتبه سنی بولین با دبلردن خوشتر و لطیفه مقصود اگر کز و کر است باب یارده اولقدن باب یارده کز اولمی
باب یاردن غیری یرده راست و مستقیم اولقدن مقبول و اولدی رنه کم حلقه کرچه کز در لیکن در یاره متعلقدر چونکم
یارک قیوسنه ملازم اوله و کانعلی قیله باب یاردن دور اولان راستلردن عاشق قیله و اوزره بار الیق و احرار
(منشوی) ای تن آلوده بکدر حوض کرد * پال کی کرد برون حوض مرد * ای دریا وحدته کیر مکدن و بحر حقیقتی
کور مکدن کیر و قالان و وجود لوله و نفسانیت و بشریت نجس یله تنی آلوده و ملوث اولان کسه دریا حقیقتیه
متصل اولان حوض قلبک اطرافنی طولن یعنی قلب مرشد کامله خدمت قیل چن پال اولور حوضک خارجنده مرد
طهارت در تدر طهارت ظاهر ددن ماعد اولان طهارت ثلثه ده انسان بر مرشد حوض قلبیه محتاجدر که اندن
اولان نفسی جمیع معاصی و مناهی لوئیدن تطهیر ایله و ثانیاً اخلاقی اوصاف ریه و اخلاق ذمیه نجاستندن
تطهیر ایله و ثالثاً امر بن اغیار و ماسوی نجاستندن پال ایله تا کم آنک حوض قلبیه اولان ماء علیه اغتسال ایله
طهارت کامله بولمز (منشوی) پال کواز حوض مشهور و افتاد * اوزیا کی خویش هم دور افتاد * پاکه
او حوضدن مشهور و جاد و شدی اول پال کندی پاکه کندن هم ابراق دوشدی یعنی شول طبعنده طهارت
عارضیه ایله طاهر اولان کسه اگر بر حوض حقیقی اولان و تطهیر نفوس و قلوب قیلان ولی کاملدن جدا اولسه واکا
خدمت قیلقدن استغنا قیلعه عاقبت کندی طاهر لکندن دور اولور و قلب و روحی ملوث قالور (منشوی) پاکه ای این
حوض بی پایان بود * پاکه اجسام کم میزان بود * بو حوض پاکه کی غایب در زیر اولی کامله باطنی حوض دریا
حقیقتیه متصلدر جسم لک پاکه کی کم میزان و قلیل المقدار اولور یعنی اجسام و اجسامک مرتبه سنده اولان و صورته
تعلق قیلان عقول و ارواح طهارت لری قلیل المقدار در زیر احد و دو معیندر مادامکه دریا حقیقتیه واصل اولمیه کم
مقدار اولقدن قورتلز و طهارت بی پایانه وصول بولمز پس لازمدر که کوکل که دریا حقیقتیه واصل اوله کم مقدار
اولقدن قورتلز و طهارت دریا حقیقتیه واصل اوله تا کم عقل و روح و جسم طهارت بی پایانی بوله (منشوی) زانکه
دل حوضیت لیکن در کین * سوی دریا راه پنهان دار دین * زیرا کوکل فی المثل بر حوضدر لیکن کینده و باطنده
در دریا جانیه کوکل پنهان بول طو تر یعنی حضرت جناب الوهیه و اینک قلبی خلقک ادا کندن مخفی بر بول طو تر که
اول بولدن دانه اول حوض قلبیه فیوضات الهی و امداد ربانی کلینی و منصب اولی اولور (منشوی) پاکه محمد و دق
خواهد مده و رنه اندر خرج کم کرد عدد * ای دریا حقیقتیه واصل اولین کسه سسند محدود و محدود اولان
پاکه کک حوض جانبدن مدد استر یو خسه خرج ایلمکده عدد ناقص اولور یعنی معین و محدود اولان طهارت قلبک
بروینک حوض قلبندن و یا خود دریا حقیقتیه امداد و معاونت محتاجدر و امداد الهی و معاونت مرئی اولزسه

اول معدود و معین اولان طهارت خرج اولمده اکس لوب نقصان بولور نه کم معدود اولان دراهمه بر جانبدن امداد
اولمسه و روز بروز خرج اولسه البته هر کون ناقص اولور و عاقبت نهایت بولور (منشوی) آب گفت آلوده را در من شتاب
گفت آلوده که دارم شرم از آب * آب آلوده دیدی بکاسرعت الله آلوده آیدیکه آبدن شرم طو ترم یعنی آب صافی
منزله سنده اولان مرشد و مرئی آلوده معصیت و ملوث طبیعت اولنره لسان حاله دیر که ای قلبی و روحی ناباک کل بنم
جانجه سرعت ایله آلوده معصیت اولنردخی لسان حاله دیر که آب صافی کبی اولان شیخدن استخیا ایلمکه بنم کما همی
کوررو بنم ملوثکم آنک قننده ظهوره کلوب (منشوی) گفت آب این شرم بی من کی رود * بی من این آلوده زائل کی شود
آب آلوده آید یوشم بنسز چن کیدر بنسز بو آلوده لک چن زائل اولور یعنی آب صافی منزله سنده اولان شیخ
کامل دیر که بنسز و بنم تربیه و تطهیر مسز بو آلوده لک چن کیدر و مانع طهارت اولان شرم و حیایی طالب نیجه ترک
اید (منشوی) ز آب هر آلوده کو پنهان شود * الحیاء يمنع الایمان بود * صودن هر آلوده که اول آلوده پنهان اوله
و اختفا قیله اول حیاء ایمانی منع اید بی اولور اکثر محله حیاء ایلمک ایمانی منع ایلر شول جهته که تحصیل علمدن
و خدمت مرشدن بر کسه استخیا ایله بوکونه حیاء ایمان و اسلامک زیاده لکنی منع ایلمی اولور و اکثر محله
(الحیاء من الایمان) حدیثک موجبجه ودخی (الحیاء و الایمان اخوان لا یفارق احدهما الاخر) حدیثک
مصدقجه حیاء ایمان اولور و مستحین اولان کسه مؤمن کامل مرتبه سن بولور ولیکن بوکونه حیاء معاصی
و قبیاحتدن استخیا ایلمکدر (منشوی) دل زیاده حوض تن کثاله شد * تن زاب حوض دلها پاک شد * کوکل
حوض تنک پاه سندن کثاله اولدی اما کوکلر حوضک آبدن تن پاک اولدی یعنی کوکل حوض مشابه سنده اولان
تنک و اهل تنک مرتبه سندن و مقارنتندن با جلقی اولدی و کدورت و کثافت بولدی اما تن و اهل تن حوض الهی
اولان قلوبک حیات علمدن پاک اولدی و ملوث معصیتدن طهارت بولدی (منشوی) کرد پاه حوض دل کردای پسر *
هان زیاده حوض تن کی کن خدر * ای پسر کوکل حوضک پاه می چوره سسند طولان تا کم کمال طهارت
حاصل اوله کاه اول تن حوضک پاه سندن حذر ایله یعنی حوض مشابه سنده اولان تنه و اهل تنک مرتبه سسند
مقارنتدن حذر قیل تا کم کل آلوده اولمیه سن و ناپاک قالمیه سن زیر احببت مؤثره و طبیعت سارقه در کربدن
مرتبه سسند قالور سن و اهل تنک پاه لریته و زینت و پیرا به لریته فریفته اولور سن ملوث اولمی مقرر و عقل و روحک
آلوده قالمق محققدر (منشوی) بحر تن بر بحر دل برهم زنان * در میان شان بر رخ لا یغیان * بحر تن دل بحری اوزره
بری برینه اور بچیدر انلرک اوزره سسند بر رخ و اردر که انلری برینه معنا قرشمز یعنی تن و اهل تن فی المثل
بر بحر کیدر دل و اهل دل کذلک بر بحر لطیف کیدر اگرچه بحسب الظاهر بونلر کوکل بحر نه متصل
اولور و اختلاط قیلور ولیکن بونلرک مایینده بر پرده معنوی و اردر که بونلری حقیقه بری برینه مخلوط
اولمغه قومز و بونلر مرتبه لردن نجار و ایدوب نفس واحد اولمغه و اتحاد مرتبه سن بولمغه قادر اولور و آیتک
تفسیری جلد اولده تفسیر (مرج البحرین) شرح سنده مر و ایلدی (منشوی) کربو پاشی راست و رباشی تو کز *
پیشتر می غریب و واپس مغز * اگر سن راست اوله سن و اگر سن اگری اوله سن اکا ایلورک سورتن کرورک سورتنه
یعنی اگر سقیم اول و اگر مستقیم اول علی ای حال کان اول جانبیه سیر ایله دنیا و نفس و هوا جانیه میل ایتمه ناراست
اوله سن و صحبت حقیقی مرتبه سن بوله سن کما قال ابن الفارض (بیت) و سر زمنا وانض کسیرا فخلک ال
بطالة ما اخرت عزما لک (منشوی) پیش شاهان کز خطر باشد بچان * لیکن نشکید از و با همتان *
شاهلرک حضورنده اگرچه جانیه خطر اولور و طالبک روح حیوانیسنی انلرک حضورنده اریوب نقصان بولور
ولیکن اصحاب همت اولنر و عشق و محبت مرتبه سن بونلرک و شاه حقیقتدن جانلرین قاجروب برهیز قیلر لروانک قرب
حضورندن صابر اولمز (منشوی) شاه چون شیرین تازشکر بود * جان بشیری رود خوشتر بود * پادشاه چونکم
شکر دن شیرین تراوله جان شیرینلکه کیده خوشتر اولور یعنی پادشاه حقیقه که فی المثل شکر دن احلی و لذت بر جان که
انک شیرینلک و جمال با کمالک لذتیه فدا اوله خوشتر و لطیفتر اولور و عین لذت و محض حلاوت اولمی مرتبه سن
بولور (منشوی) ای ملائمکر سلامت مر ترا * ای سلامتجو ره کن تو مرا * ای عاشق لری ملامت اید بی سلامت
سکا ای سلامت طالبی سن خی ترک ایله بعض نسخه ده مصرع ثانی ای سلامتجو تو ی واهی العری واقع اولمده در
عری ایله دیر لرواهی ضعیف معنا سسند یعنی ای سلامت طلب اید بی سن ضعیف الحبل سن که پادشاه یغ
رسن قی سست و ضعیفدر اما سلامتی ترک ایلمن عاشق لری و ثقیه تمسک ایلملر در که ایدی انلرک تمسک ایلمدی
حبل منقسم اولمی احتمالی یوقدر (منشوی) جان من کوره ست با آتش خوشست * کوره را این پس که خانه آتشست

بنم جانم کورده در آتش خوشدرد کورده به بوشرف کفایت ایلر که آتش خانه سی و محلیه در کوره کافی عربی ایل
 اوجاق معناسنددر (منوی) همچو کوره عشق را سوزید نیست * هر که اوزین کور باشد کوره نیست * کوره کبی
 عشق آتشنه یا تمقلق واردر هر شول کسه که بوندن کور اوله اوجاق دکلدر یعنی اوجاق کجه کوندن نجه آتشنه محل
 اولوب بنارسه عاشق دخی انک کبی نار عشقه یا تمقلق و کوی نمکلک لازمدر هر شول کسه که بوا آتش عشقندن کور
 اولسه و محروم قالس عشق آتشنه محل دکلدر واکا کوره آتش عشق دیمک لایق اولمز (منوی) بر لبی برکی ترا چون
 بر لشد * جان باقی باقی و مر لشد * از قسزاق از قی چونکم سکا از ق اولدی باقی جان بولدک و سندن موت کندی
 یعنی چونکم سکا از قسزاق و قدر تزلزل قوت و غذا اولدی و جانک که بوقلقدن صفا بوله و فقر و فسادن لذت آله جان
 باقی بولورسن و حیات طیبیه به وسعادت سرمدیه به واصل اولورسن موت و فنا معنوی سندن کیدرو سندن جانک
 عالم بقصاده همیشه سیر ایدر (منوی) چون تراغم شادی افزون کرفت * روضه جانت کل و سوسن کرفت *
 چونکم سکاغم زیاده شاد بیلک طوتدی یعنی غم و الم سکا شاد بیلک و بر مکه باشلدی سندن جانک روضه سنی کل
 و سوسن طوتدی یعنی جانکی حالات روحانی و اسرار ربانی احاطه ایندی سندن جانک کل و سوسن ایلد مریز
 اولش روضه کبی مریز اولور و رونق بولور (منوی) آنچه خوف دیگران آن امن نیست * بط قوی از بحر
 و مرغ خانه ست * اول نسنه که غیر یله خوف و بیمدراول نسنه سندن امن و اما نکدر مایلایط دریادن قوی و مرغ خانه
 ست و وضعیقدر یعنی انواع بلا و ریاضت که خلق خوف ایلد کسری شیلدر در حق خلق بلاد ریاضه
 دوشه لوست اولور بلکه غم و المزدن اولور و لکن مرغابی کبی اولان عاشق قوی اولور و روحلری و قلبلری
 آندن قوت و قدرت بولور (منوی) باز دیوانه شدم من ای طیب * باز سودایی شدم من ای حبیب * بویتهک ما قبله
 مناسبتی اولدر که بیور مشلر دیکه اول نسنه که طریق حقه غیر یله خوفدر اول سکا امندر زیرابط کبی اولان
 عاشق قوی اولور بحر عشق و محبتدن مرغ خانه کبی اولان اهل نفس عقل و ادراکم کیده و مجنون اولم دیو خوفندن بحر
 عشقه مستغرق اولقدن سستدر بومناستله کند یلرک عشق خدا ایلد سلب عقل جزوی ایدوب مجنون عشق اولد قلیزیه
 اشارت ایدوب طیب حقیقی به التفات و خطاب ایدوب بیورر لای طیب کیروب دیوانه اولدم ای حبیب کیروب
 سودایی اولدم یعنی نیچد که غلبه محبت واسطه سیله عقل جزویدن دیوانه اولوب مستغرق عشق اولدم تکرار سینه
 دیوانه عشق و مستانه شوق اولدم ای طیب ما کیر و سودای عشقه منسوب اولدم بنای محبوب حقیقی (منوی)
 حلقهای سلسله نود و فنون * هر یکی حلقه دهد دیگر جنون * داد هر حلقه فنونی دیگرست * پس مرا هر دم
 جنونی دیگرست * سندن سلسله کل حلقه لری ذوقنودر هر بر حلقه غیر جنون و بر سلسله دن مراد صفات
 الهیه در که هر صفت بر آخری مستلزم و مقتضی اولدیجی جهندن سلسله تعبیر اولور فنون فنک جمعیدر انواعه
 دیر لرتقدیر کلام ای انواع صفات عالییه و صنایع بدیعییه صاحبی سندن صفات متسلله کل حلقه سندن یعنی
 صفاتلرندن هر بر صفت و بر بر آخر جنون یعنی سندن صفات غیر متناهییه کدن هر بر صفت عقل و ادراک بر آخر
 ستر و شمول و بر هر بر حلقه ناک داد و اثری بر غیر فنوندر پس هر دم بکا بر غیر جنون و ادراک بر آخر
 داد و عطاسی بر غیر فنوندر مثلاً معز انواع عزنی و مذل انواع ذلتی و رزاق انواع رزقی اعطایلر و قس علی هذاسائر
 الصفات فاذا کان كذلك بکار هر دم جنون دیگر و ادراک یعنی ای معشوق حقیقی بن عاشق دیوانه به البته هر دمده
 و هر آنده بر شان و بر صفتلر متجلی ایلقدن بی اول صفاته محکوم و مقید قیلقدن خالی دکلسن پس بکا دخی هر آنده
 اول صفاتدن بر نوع ستر عقل و ادراک عقلی اول صفتلر نشووه می بور یوب انک مجنونی اولور (منوی) پس فنون آمد
 جنون این سلسله * خاصه در زنجیر این سیراجل * آنچه جنان دیوانگی بکست بند * که همه دیوانسکان بندم ده مید
 پس جنون فنون کلدیکه الجنون فنون بین الناس ضرب مثل اولدی و بین العشاق مستور و عشق و مغلوب شوق
 اولقدن عبارت اولدی پس مجنون عشق و محبت اولق فنون علوم و انواع فیهومی جامع کادی علی الخصوص بومیر
 اعظم حاکم اجلک زنجیر عشقنده اولان جنونکه عین فنوندر و محض علم بطوندر بنم دیوانه لکم عقل بندنی انجلیان
 قردیکه جیع دیوانه لرتکا نصیحت و بر لری یعنی انجلیان عشق و محبت دیوانه لکی عقل جزوی عقالتی و هوش معاش بندنی
 قطع ایلدیکه عقل معاددن دیوانه اولدر و هوش حقیقی و کیددن بی بره فلان دیوانه لرتکله سی بکا بند و نصیحت
 و بر لری بونلرک جمیع سینه (انتم اعلم منی باموردنیا کم) دیرم و الحال انهم عارون عن العقل والذکا و متصفون
 بالجنون و السفاهة منقولدر که اول حضرت شمس تبریزی قدس الله سره العزیز حضرت تری ایلد محبت طویوب
 ترک رسم و صورت ایدوب و عشق بولونه کیدوب جذب حلقه مغلوب عشق اولد قده عقل قاصره صاحبانندن مقدما

کند یلرله صورتا دوستلق ایدن کسه لرم و لانا دیوانه شد یوب اول حضرت به بند و نصیحت سمندره اولدی لربند نقطه
 واحده ایلد دخی جائز اولور بوقدیر جدد و کلی دیوانه لربکا بند و بر لری و یا خود بند و ورلدیک اولور (آمدن دوستان
 بیارستان جهت عیادت ذوالنون مصری رحمة الله علیه (منوی) این چنین ذالنون مصری را فتاد * کاندرو
 شور و جنونی نو براد * بونجیلین جنون حضرت ذوالنونه واقع اولدی که اول ذوالنونک وجودنده یکی شور و جنون
 طوغدی (منوی) شور جندان شد که تا فوق فلک * می رسید ازوی جکر هار اتمک * شور اولقدرا ولدی که تا فلک اوزره
 ایرشدی اول ذوالنوندن جکر لره نمک یعنی فوق فلک کده اولان آسمان اهلنه آنک شور و جنونی ایرشدی اول
 ذوالنوندن زمینده اولان احبا و اصداق سندن جکر لری سینه نمک ایرشدی و انلرک جکر لری پر زخم و مجروح ایلدی
 می رسید لفظی مصرع اوله مصرع اولوب مصرع نایبک آخره بر آخر می رسید لفظی مقدر اولور و محل بونی اقتضا
 قیلور (منوی) همین منه فوشور خودای شوره خال * پهلوی شور خداوندان بال * بویته بعض اهل فوهمک
 و همی دفعدن اوتری دینلشدن زیر اوائل سلوکده جوق کسه وارد که بعض حالات کا عارض اولق واسطه سیله
 جنون یولان طور و کندوبی سلفده بکن و شراب عشقه و کمال عقله مست و دیوانه اولان اولیسانک مست و مجنون
 اولدیجی کبی زعم ایدر و بنم دخی شور و جنونم بوقیلدندر دیو صفات بولونه کیدر پس بکوته کسه لره حضرت
 خداوند کار تنبیه ایدوب بیورر لرتکا اول ای شوره خالسن کندی شور و جنون کبی بال خداوند لرتکا شوری بانه
 قوم و انلرک شوری کندی شور که قیاس ایلد زیر انلرک جنونی کمال عقل و علمدن حاصل اولور و اول مر تبده اولمیلرک
 جنونی سفا همدن ظهوره کاور (منوی) خلق را تاب جنون ایدوب * آتش اور بشه اشان می ربود * خلقه آنک
 جنونک طاقی اولدی آنک آتشی انلرک صقاللری قایدی یعنی محاسن ظاهره و رسوم باهره لری یا قادی و شای
 عقول قاصره لری صدمه عشقه یقدی (منوی) چونکه در دریش عوام آتش فتاد * بند کردندش بزندانی نهاد *
 چونکه عوام صقاللری سینه آتش دوشدی یعنی عوام محاسن روی شری و زینت وجه اعتقاد می عیلتی آنک آتش
 درونی یا قوب و سطوت و صدمه باطنی بونلرک مر اسم دینیه لری بقوب ازاله ایلدی دیمکدن گایه در چونکم بویه
 اولدیه اول ذوالنون قید و بند ایلد یلر بر زندانه قوم قیلقدن اوتری برای زندانی نهادن تقدیرنده اولور کردیر سکن که
 حضرت ذوالنون قدس سره العزیز لرتکا کام اختیاری حکم که و کندوبی عقال عقله ضبطا تمکه امکان یوقیدی
 تا کم خلق و عوام آنک بوحالندن مضطرب اولمیه و انلر طریق متابعت تنک کلبه جواب بیورر (منوی) نیست
 امکان و کشیدن این لکام * کرچه زین ره تنک می آید عام * لکامی کیر و حکمکه امکان یوقدر یعنی لکام عقل
 و اختیاری جکوب واسب عشق ضبط ایلد که قوت و قدرت یوقدر کرچه عوام بویولدن تنک کاور لرتکا عشق
 اسرارنی فهم تمیوب منقبض اولور (منوی) دیده این شاهان زعامه خوف جان * کین کره کورند و شاهان
 بی نشان * بوشاهان طریقت عوامدن جان خوفن کور مشلدر زیر اوکره کور لدر و بوشاهلر بی نشانلر در کر
 کور اولسه لردی یله بوشاهان بی نشاننی کورمکه قادر اولمیه لردی چونکم آنلر کور و بونلری نشان و مستور اوله
 نه و جهله بوملرک اهل سلوک کورمکه قادر اولور یعنی اصلا اهل ظاهر بونلرک حقیقت حالتی بیلد که و کورمکه قادر
 دکلدر (منوی) چونکه حکم اندر کف زندان بود * لاجرم ذالنون در زندان بود * چونکه حکم رندر کفنده اوله
 لاجرم ذالنون حضرت تری حبس و زندانده اولور یعنی حکومت و قضا بر آلی زندان و سفا الله اوله و انلر اهل حق
 اولمیب و احکام شریعی حقیقتله بیلیم غرض نفسانیه ایلد حکومت قیلد و بیدی تمیز ایلیم اجرای احکام
 ایلیمه لامحاله حضرت ذالنون کبی نیچه ذوقنون زندانده اولور و انلرک ستم و ظلمنده قالور حضرت ذوالنونک زندانه
 کیرمکه استحقاق اولدیغندن دکلدر بلکه حاکم زندان اولان بی تمیز اولدیغندن و غرضله حکومت قیلدیغندن
 (منوی) یک سواره می رود شاه عظیم * در کف طفلان چنین در یتیم * بویته محل تعبده و ذوالنون کبی کاملارک بین
 العوام اولان احوالی می یدین و مستمعیه تنبیه موقعنده واقع اولمیشدر بیورر چونکم حکومت و قضا زندان الله
 ولی دینان تصرفنده اوله لامحاله ذالنون زندانده اولور کر حکم زندان الله اولمیب اهل حق و اهل ابقان الله
 اولسه ایدی هیچ ذوالنون مصری حضرت تری کبی کامل و مکمل زندانده اولور میدی بجمیدر که بویه بر شاه عظیم
 یک سواره کیدر و بویه بر در یتیم کف طفلانده ذمیدر یعنی صبیان شریعت و طفلان طریقت اول در یتیم قدرنی
 یله مدبر و عوام کاهوام اول شاه ذوالنظامه معین و عسکر اولوب متابعت قیلد مدبر (منوی) در چه دریانها
 در قطره * آفتابی مخنی اندر ذره * کادر تعبیر ایلدم درندر که ذوالنون به بکزیه ذوالنون بر قطره نهان در یاد
 و یا خود بر ذره ده مخنی بر آفتابدر (منوی) آفتابی خویش را ذره نمود * و اندک اندک زوی خود را بر کشود

بر آفتاب کند و در ذره کوسه تری و آزار کند و یوزنی آید یعنی آفتاب و حدت و شمس احدیت کند و یوزنی ذره ده
 کوسه تری و آزار تدریجی کند و وجه باقیستی آید و ذواتون یوزندن اسرار غیبیه سنی خلق و عوامه تشاریدوب
 صاحب دی (مثنوی) جمله ذرات در وی محو شود و عالم از وی مست کشت و محو شود * جمله ذرات اول آفتاب بدن محو
 اولدی عالم اندن مست و محو اولدی یعنی جمیع ذرات کائنات اول مطلع آفتاب حقیقت اولان و لیکن ذره وجودنده
 محو اولدی و جمله عالم آنک میخانه حقیقتنده مست اولدی و نه محو و عقاله کلدی (مثنوی) چون قلم در دست
 غدار بود * بیگانه منصور برداری بود * چون قلم حکم بر غدار و حیل کار لک الله اوله لاجرم منصور بردار اولور مراد
 چون حکم حکومت صوری و تصرف ظاهری اسرار الهی و شان اولیای ربانیدن غافل و جاهل اولان مکار و غدار لک
 الله اوله لاجرم حضرت منصور کبی عاشق خدادار اوزره اولور و بگونه حیل کار لک آنک کبی عزیزی سن انا الحق دیدک
 دیو مصلوب قیلور (مثنوی) چون سفیر است این کار و کار لازم آمد بقتلون الانبیاء چون حکم و تصرف
 و قدرت سفیر ایچوندر لازم کلدیکه سفیر انبیای قتل ایلمه لک کار و کار و یکه بونده ایش کوج معنایسه در که مراد حکم
 و تصرف و قدرت در سورۃ آل عمران اولان آیه اشارتدر (ان الذین یکفرون بایات الله) تحقیق اشول کسه لک الله لک
 آیات کافر اوله (و یقتلون النبین بغیر حق) و قتل ایله لریدلری بغیر حق مراد اهل کتابدر که نبیلری قتل ایلدیلر
 (و یقتلون الذین یأمرن بالقسط من الناس) و دخی قتل ایله لرشول کسه لک امر معروف ایدر لر دی عدالتله ناسدن
 (فبشرهم بعذاب الیم) پس بونله تبشیر ایله و مرده له عذاب الیم و نار جیمی اولانک بونلر الذین حبیطت اعمالهم اول
 کسه لر در که بونلر طاعات و حسناتی و اعمال و خیراتی بالسکایه باطل اولدی (فی الدنیا و الاخره) دنیا و آخرتده (وما لهم
 من ناصرین) و بونلر ایچون یوقدر عذاب الیمدن خلاصه بر ناصر پس فی زماننا اولان سقم ای روز کار دخی نیجه عرفانی
 نئی بلد و نیجه فقرای حبس اید و نیجه صلحا و اولیایه جفای بلا عدد ایدوب. کین هلال و کین بلا زده و غمناک قیلشدر
 حتی یوفقی کثیر التقصیری کندی دیار منزه ارشاد و تذکیر قید ایله مقید ایکن اصحاب غرضدن بر نیجه اهل حسد که
 فی جیدها حیل من مسد) شانلر ندره در یعنی افترای کاذبه و احوال فاسده ایله مته قیلوب نئی بلد اولمزه سبب اولدیلر
 بلکه قتلز کرا اقصا ایلدیلر (لکن عصمتی الله من مکایدهم و خلصتی من شدائدهم و رفع قدری و شرح صدری
 بصری علی عداوتهم و ملائمتهم و هم) الذین یریدون لیطفوا نورا لله بافواههم والله متم نوره ولو کره الکافرون) پس
 حضرت مولانا قدس الله سره العزیز تسلیسه للعرفاء و الفقراء ذواتون مصری حضرت تلیسک و حلاج منصور
 حضرت تلیسک حکایه لرین ایراد و قرآنله استشهاد ییوردر که سفهای دنیادن علی کل حال اجتناب و احتیاط اولنه و بوی آیه
 یومضوی دخی تحقیق ییوردر و بر لک (مثنوی) انبیار کفته قوم راه که از سغه انا تطیرنا بکم * ضلالت طریقتک
 قومیکه مقصود کافر لر در انبیاء علیهم السلامه دیمشدر در سفاقت و جهالتلرندن انا تطیرنا بکم) سورۃ یس ده اولان آیه
 اشارتدر (قالوا انا تطیرنا بکم) ای تشامنا حبس المطر عنا بسببکم) یعنی کفار انطا کیه انبیاء علیهم السلامه دیدیلر که
 تحقیق از سزی تطیر ایلدیک یعنی طیرت و شامت اخذ ایلدیک سببکله بونلر دین امدار و برک و بار اشجار منقطع
 اولوب خط و غلا آشکار اولدی دیدیلر (لئن لم تنتهوا لکنزکم) ای لئن لم ترجعوا عن عقالتکم هذه لنقتلکم بالنجاره
 یعنی اگر مقال کزیدن رجوع ایتز سکر سزی سنکسار ایدر زیدیلر و ایستکم مناعذاب الیم) و دخی سزه البته بزدن
 عذاب الیم و بلا عظیم سرات ایدر دیدیلر (قالوا طارک معکم) انبیاء علیهم السلام دخی بونلر دیدیلر ای قوم پر نکبت
 طیرت و شامت سز که در که اول انبیاء علیهم السلامه اذ لکن در دخی اسوه طاق و اقیع اعمال کزدر (اثن ذکرتم) همزه
 استفهام و ان حرف شرط و جواب شرط و محدود قدر ما قبلک دلالتی سببیه تقدیر کلام (اثن وعظم بمافیة سعادتکم
 تطیرتم و تشامت و توقعتم بالرجع و التعذیب) یعنی اگر میند کبر و تعظیم و انید کز شول کلامه که سعادتکزانده در
 بز تطیر و تشامت می ایدر بکن و رجع و تعذیب و عده می قیلور دیکز (بل انتم قوم مسرفون) ای بل انتم قوم عادتکم
 الاسراف فی العصیان) بلکه سز بر قوم سز که عادتکز خطا و عصیانده تجاوز و اسرافدر و لهذا عظیم و تکرمی
 واجب و لازم اولان کسه لر تحقیق ایدوب تشام ایدر سز تم که الان بعض متکبر و غرور اولنلر فقر و عرفانی صحبتلرندن
 دور و مقارنلرندن محجور قیلور لر شول قوم کراه کبی که سفاقتلرندن انبیاء علیهم السلامه (انا تطیرنا بکم) دیر لر دی
 مثنوی) جهل ترسایان امان آنکجه * زان خدایندیکه کشت و آیتجه * چون بقول اوست مصلوب جهود * پس
 مراد امن کی تانمخود * یوسفهای زماندن انبیاء علیهم السلامه امان یوقدر قنده فالدیکه اولیای کرامه نیجه بیک
 انبیای قتل ایلدیلر و نیجه سنده دخی یوزلر نه قرشو بز سزی تطیر و تشام ایلدیک دیوسو یلدیلر که بونلر حضرت عیسی
 صلوات الله علی نبینا وعلیهک انطا کبه یه کوندر کی نبیلر در حق اول روح الله الاعظم عیسی بن مریم علیه السلامه

دخی بزم کما یجزل حکمی اوزره یهود طائفه سندن خوفه دوشوب (الفرار عما لا یتطاق من سنن المرسلین) قولانک
 مصداقجه اندر دن فرار ایدوب و الحاصل نتیجه کلام آخر الامر براوه قاجوب کا تحصن ایلدیکه احبار یهوددن
 طیطانوس نام بر کسه اول حضرت قی طومغه کیروب (انی متوفیک ورافعلی) آیت کریمه سنک مقتضا سنجیه اول
 حضرت حق تعالی * یاه رفیع ایدوب طیطانوسی انک شککنه بکنه دوب یهودی طائفه سی آتی عیسادرد یواخذ ایدوب
 صلب ایلدیلر (وما قتلوه و ما صلبوه و لیکن شبه لهم) آیتی بومعنا به دلالت ایدر و لیکن طائفه یهود علی الخصوص
 ترسایان اول حضرت قی مصلوب اولدی زعم ایلدیلر نه کم حضرت خداوند کار بومعنا به اشارت ایدوب ییوردر که
 ترسانک جهلنی کور که امان قوپر مش شول برخداوندن که اول خداوند مصلوب اولدی یعنی ترسا طائفه سنک جهلنی
 کور که امانی قوپر دی و کیدردی اول برخداوند عظیم الشان اولان عیسی علیه السلامنکه اول آیتجه اولدی
 چونکه عیسی علیه السلام ترسانک قولی ایلدیلر مصلوب ییدر یعنی چونک ترسانک قولنده و مذهبده مصلوب
 جهوددر اول حضرت پس اول حضرت دخی تحقیق امن یقین قادر اولور که بر کسه کوستره (مثنوی) چون دل آن
 شاه زیشان خون بود * عصمت و انت فیهم چون بود * سورۃ انفالده اولان آیت کریمه یه اشارتدر (وما کان الله
 لیعذبهم و انت فیهم) ابتدای آیت بود که (واذ قالوا اللهم) شول وقتده کافر لر دیدیلر که ای بزم ریمز (ان کان هذا هو الحق
 من عندک) اگر بوقر آن حق ایسه سنک قنندن نازل اولدیس (فامطر علینا حجارة من السماء) پس بزم اوزر منزه سعادن
 طاش یا غدا و اوتنا بعداب الیم) یا خود بزم عذاب الیم کتور (وما کان الله لیعذبهم) الله تعالی آنلره البته عذاب ایلز
 (وانت فیهم) حال بوکه یا محمد سن بونلر ایچنده اوله سن وعادت الهی بوکونه جاریدر که بر قومک ایچنده که نبیسی اوله
 الله تعالی آنلره عذاب ایتز یا خصوص که سنک کبی یغیر اوله (وما کان الله معذبهم و هم یستغفرون) دخی الله تعالی
 بونلره معذب اولز بونلر مستغفر اولد قلی حالد بونلر دن استغفاری نفیدر یعنی اگر بونلر مستغفر سندن اوله لر دی
 الله تعالی بونلره عذاب ایتز لر دی معنای بیت چونک اول شاهد قلی بونلر دن خون اوله و انت فیهم عصمتی نیجه
 اولور یعنی چونک اول شاه رسل و هادئ سبل و مطلع عقل کل صلی الله علیه وسلم حضرت تلیسک دخی دل مبارکری
 اول یهود و کفار دن خون اولدی و انت فیهم قولنک نیجه عصمتی اولور یعنی الله تعالی بونلره عذاب ایلز سن بونلر
 ایچنده اولدیغک حالد ییورلدی اول حضرت انلر ایچنده اولدیغی حالک و وقتک عصمتی اولور یعنی انلر ایچنده
 اولدیغی حالد اذ ابلا و انکار کفار دن اولدخی معصوم ایلدیکه حتی ما اودی النبی مثل ما اودیت ییوردر اما بوندن
 ادق و احق بر معنی دخی اولدر که مصرع ثانیده اولان استفهام (وانت فیهم) قولندن مستفاد اولان عصمتک دوامی
 دلالت استلزامیه طریقی اوزره بونلر دن نئی قیله بونلر بر اوزره معنی بویه اولور که چونک اول شاه رسلک دل مبارکی
 بوکفار و یهوددن رنجیده و خون اوله انلر ماینندن مهاجرت ایلسی لازم کلور و بونلر ایچندن جقمعلری مستلزم اولور
 پس اول حضرت قلی بونلر دن خون اولسی بونلر ایچندن مهاجرت قیلسنی مستلزم اولیجی کفار و یهوده (وانت
 فیهم) عصمتی و نعمتی نیجه میسر اولور و برقرار قیلور یعنی آنلره عذاب خدادن عصمت دائمه میسر اولز بر عصمت
 حضرت نبی علیه السلامک انلر ایچنده اولسنه متوقفدر کما قال صاحب المدارک و فی الایة دلالة علی انهم مر صدون
 بالعذاب اذ اهاجر عنهم) و قاضی عیاض شفا در که وما کان الله لیعذبهم و انت فیهم) ای ما کنت بمکه (فلما خرج
 النبی علیه السلام من مکة و بقی فیها من بقی من المؤمنین نزل) (وما کان الله معذبهم و هم یستغفرون) فلما خلت مکة منهم
 تسلیط المؤمنین علیهم و غلبتهم ایاهم نزل) واورشکم ارضهم و دیارهم و اموالهم) بومصر ع محیر عقول مثنوی خوانان
 بلکه مثنوی داناندر که عصمت مابعدنه مضافدر پس معنای لفظدن استفاده قیلکی خبیلی مشکلا در ممکن اولان مرتبه
 بودر فافهم (مثنوی) زرخالص راوزر * کرا خطر * باشد از قلاب خائن یستر * صافی التونه و زکره خائن قلابدن
 خوف و خطر زیاده اولور که بوندن مراد صور تاشیح و مرید اولان اهل طریقت و باطننا شیخ بایرید اولان اصحاب عزت
 و وصلتدر که ظاهر اخوان و باطننا خواندر (بیت) و من یفتش عن الاخوان قل لهم * قبل اخوان هذا العصر خوان
 (مثنوی) یوسفان از رشک زشتان تحقیقند * کز عدو و خوبان در آتش می زیند * یوسف لر زشتلر رشکندن محفیلر در زیر
 خویلر دشمن خوفندن آتشد دیر یلور یعنی یوسفان معنوی اولان اولیا اهل تزویر و اصحاب ریا اولان زشتلر
 غیرتدن محفیلر در ته کم خویلر عدو و دشمندن آتش خوف و المده زند کاینک ایدر لر کذلک خوبان حقیقی دخی اعدا
 و اضداد شرنندن تستر ایدوب آتش بلا و ریاضت الحیره دیر یلور و آنلرک حسد و غدرندن خوف ایدوب عالم کونده
 زند کاینک ایدر (مثنوی) یوسفان از مکر اخوان در جهند * کز حسد یوسف بکر کان میدهند * اخوانل مکرندن
 یوسف لر چاه و زنداندر در لکه حسد دن یوسنی قوردره و بر لر ته کم حضرت یوسف علیه السلامی چاهه اند قلی و دخی

(فاکله الذئب) د پوزیابه پنهان اید کاری مشهور و سوره یوسفه حکایه سی مسطور در (منثوی) از حسد بر یوسف
 مصری چهره رفت * این حسد اندر کین کرگشت زفت * ظاهر معلوم در که حسد در یوسف مصری اوزره نه کندی
 یوسف کینه قوی و عظیم بر قوردر نه که بر کسه واقع شده قوردر کورسه حسودله تعبیر اولور و حسود اولان
 کسه حشر کوشیده کرله صورتده حشر اولور دید کاری بومعنا به شهادت قیلور (منثوی) لاجرم زین کرله یعقوب
 حلیم * داشت بر یوسف همیشه خوف و بیم * لاجرم بو کر کردن یعقوب حلیم علیه السلام یوسف علیه السلام
 حضرت تلیسک اوزرینه همیشه خوف و بیم طور تردی یعنی بوانسان صورتده اولان حسودلردن که معنا کر کرد
 حضرت یعقوب علیه السلام همیشه یوسف علیه السلام حضرت تلیسک اوزرینه خوف و بیم طور تردی بوحسه
 ظاهرده اولان کر کردن دکل (منثوی) کرله ظاهر کر دیوسف خود نکشت * این حسد در فعل از کر کان گذشت
 ظاهرده اولان قوردر خود حضرت یوسف علیه السلام اطرافنه طولندی بوحسد فعلده قوردر لردن یکدی یعنی
 حسدک ضرری نیجه قوردر لک ضررندن زیاده در (منثوی) زخم کرد این کرله وزغدر لبق * آمده کاناذهینا نستبق
 سوره یوسفده اولان آیت کریمه به اشارت در قصه سی بود که حضرت یوسف قوردر لکند اشری هزار حیل و خدعه ایلد یوسفی
 یعقوب علیهما السلام دین حد ایدوب صحرا سیرنه دیو آکوب کیدوب غیابه جبه القا ایلد کر ندن صکره (و جاوا ابا هم
 و با بالرینه کلدیلر (عشاء ییکون) نکا و کره ایلد کاری حالده یسو وقتنده حضرت یعقوب علیه السلام بونلرک فریاد
 و نکاسن کوش ایدوب دین یکم ای نور دیده لرم سزه فولدیکه فریاد ایدرسن (قالوا یا انا) دیدیلر که ای بزم بابا من (اناذهینا
 نستبق) تحقیقا بزنا هب اولدق عدوده ورمیده بری بریمزه تسابق ایلدیکم حالده افتعال بایله تفاعل بایی کاه
 اولور که بری بری معنا سنه استعمال اولور (و ترکنا یوسف عند متاعنا) و بز یوسفی قودق اسباب و متاعنرک قنده
 و کتدک (فاکله الذئب) پس آنی قوردا کل ایلدی (و ما انت بمؤمن لنا) حال بوکه سن بزمه مصدق دکل سن
 یلورز (ولو کنا صادقین) اگر چه بر صادق ایه کده پس حضرت مولانا هل حسدی اخوان یوسفه تشبیه یوروب
 دیرلر که بواخوان شکنده اولان سر حان حیوان شکنده اولان کر کاندن زیاده خواندر زربا بواخوان کرک زخی
 و غدری لبقدن یعنی طلوسوز ایلد اعتبارا بتمک جهندن کلمش بولیدیلر که (اناذهینا نستبق) یعنی ای بزم بدر عز تحقیقا
 بزنا هب اولدق بری بریمزه متسابق اولدیکم حالده یوسفی متاعنرک قنده قودق و آنی قورددی حال بوکه یوسفه
 زخی کندیلر ایدوب بیچاره کرکه آنی اسناد ایلدیلر لبق شیرین سوره دیرلر (منثوی) صد هزاران کرلر این مکر نیست
 عاقبت رسوا شود این کرل نیست * نیجه یوزیک قوردرلر بومکری بوقدر توق ایلد عاقبت بوکرلر رسوا اولور نیست
 بونده صبر و توق ایلد معنا سنه در (منثوی) زانکه حشر حاسدان روز کرند * بیکان بر صورت کرکان کنند * زیرا که
 حسودلرک حشری قیامت کوفی شکسز قوردرلر صورتی اوزره ایلر (منثوی) حشر بر حرص خس می دار خوار *
 صورت خوک بود روز شمار * می دار و حرام بیجی حرصک حشری روز حسابده خنیز بر صورتده اولور
 (منثوی) زانرا کنده اندام نهان * خر خوار اتر بود ککنده دهان * زانلرک اندام نهانی کنده اوله
 اندام نهاندن می ام ستری لازم اولان عورت بریدر شراب ایچنلرک اغزی قوش اوله (منثوی) کندخنی کان بدلهها
 می رسید * کشت اندر حشر محسوس و بدید * قبیح اولان محنی رایحه که الان بودیاده کوکالره یقشوردی بوم حشرده
 محسوس و آشکاره اولدیکه (بوم تلی السرائر) بومعنا به شهادت قیلدی (منثوی) بیشه آمد وجود آدمی *
 بر حذرشوزین وجود از زان دی * آدمینک وجودی بریشه کادی بوجوددن حذر اوزره اول کر اول دمدن ایهلک
 یعنی آدمینک وجودی بریشه کادی بیشه ستانده هر شی بولندی بی کبی وجود آدمیده دخی هر شییدن نمونه
 و اغوزج بولنور (یت) و ترغم انک جرم صغیر * و فیک انطوی العالم الاکبر * ایلد اولیجی بوجود بشریه دن حذر
 اوزره اول اکرا اولدم رحمانی رفعة الهیدن ایهلک (منثوی) در وجود ما هزاران کرل و خولک * صالح و ناصالح
 و خوب و خشولک * بزم وجود منزه نیجه بیک قوردر و خنیز بر واردر صالح و ناصالح و خوب و زشت یعنی بزم وجود منزه
 انواع حیوانانک صفتلری واردر و صالح خویرلر و ناصالح و فاسد و صفر و دخی خوب و زشت عمللر واردر خشولک زشت
 معنا سنه در (منثوی) حکم آن خویرست کان غالب ترست * چونکه زربش از مس آمد آن زربست * حکم اول
 خویرلر ایچوندر که او غالب کرچونک التون باقردن زیاده کادی اول التوندر یعنی وجود انسانده هر قنغی صفت
 غالب ایه حکم غالبکرم مثلا التون غالب اولسه التون اعتبارا اولور باقر غالب اولسه باقر اعتبارا اولور (منثوی)
 سیری کان در وجودت غالبست * هم بر آن تصویر حشرست واجبست * شول بر سیرت که اول سنک وجودنده
 غالبدر سنک حشرک اول تصویر اوزره واجبدر یعنی قیامتده اول صورتله ظاهر اولورسن (منثوی) ساعتی

کرک

کرکی در آید بر بشر * ساعتی یوسف رخ همچون شر * بر ساعتده بشره قوردرلر کلور بر ساعت آی کبی یوسف
 رخلق کلور یعنی بر ساعت اولور که انده بر امن خویرلر قبیح و صغر ظاهر اولور و بر ساعت اولور که آنک وجودنده
 مانند یوسف لطیف و جلیل و صغر ظهوره کلور (منثوی) می رود از سینه در سینهها * از ره پنهان صلاح و کینهها *
 سینه لردن سینه لره کیدر پنهان بولدن صلاح و کینه لره یعنی بر سینه دن بر سینه به کیدر و سرایت ایدر راه پنهاندن
 صلاح و کینهها و سائر اخلاق دخی بویست و ما بعدنده اولان ایسات شریفه تبدیل اخلاق ایلکه دلالت عقلیه در
 تبدیل خلق قابل دکل در دین طائفه به اعتراض ایتمکله نه کم بعض متکلمیندن دیدیلر که (الخلق صورة الخلق الباطن
 کان الخلق صورة الظاهر فالانسان لا یقدر ان یبدل صورته الظاهرة) کما قال الله تعالی لا تبدل خلقی الله (کذلک
 لا یقدر ان یبدل صورته الباطنه) بو تبدیل اولین خلقدن مراد اکر طبعی اولورسه بوسوز بیرنده دروا کر اوصاف
 نفسانیه مراد اولورسه بواسطه لال غایت ضعیف در زربا نقل و عقلا نایندر که اخلاق تبدیل اولور نقل اولدیکه مثال
 حسن و الاخلاق کم (حدیثی) و بعثت لاقم مکارم الاخلاق (حدیثی) کبی حدیثلر در (والاحادیث من هذا النوع
 کثیره و لهذا کررت الاحادیث فی مدح حسن الخلق و کذلک کررت فی ذم سوء الخلق) و تبدیل اخلاق انسان قادر
 اولدیکه یچون اخلاق سینه صاحبی معذب اولور و عقلا اولنه مثال آدمینک آدمی به تعلیم بلکه کار و خره علم و هنری
 سرایت ایلدیکه در نه کم یورلر (منثوی) بلکه خود از آدمی در کار و خره * می رود دانی و علم و هنر * بلکه آدمیندن
 کار و خره خوی داناق و علم و هنر کیدر یعنی آدمینک تعلیمی ایلد حیوانات صاحب هنر اولورلر (منثوی) اسب سکسک
 می شودر هوار و رام * خرس بازی میکند بزمه سلام * مثلاً سرکش و ناهموار اسب آدمینک تعلیم و نایلدیله هوار
 و رام اولور خرس بازی و بز دخی سلام ایلر (منثوی) رفت اندر سنک زاندمیان هوس * باشبان شد یاشکاری یا حرس *
 آدمیلردن سکه هوس کندی یعنی آدمیلرک هوسی کلمه تأثیر ایددی یا حیوان اولدی یا سکاره منسوب اولدی یا حرس
 اولدی یعنی آدمیلرک قیونلری قوردرلردن حفظ ایدیبی حیوان اولدی و یا خود صید و سکار ایدیبی کلب اولدی و یا خود
 اوی حفظ و حراست ایدیبی یا سبان اولدی (منثوی) در سنک اصحاب خوی زان و فود * رفت تاجو بای الله کشته بود
 اول جماعتدن اصحاب کهفک کلمه بر خصات کندی تالله تعالی بی طلب ایدیبی اولش اولدی و فود و فودک
 جمعی در بونده جماعت اصحاب کهفک کهفک کلمه بر خصات کندی تالله تعالی بی طلب ایدیبی اولش اولدی و فود و فودک
 که دام و دد * هر زمان سینه ده بر نوع سر ایلر و ظهوره کلور (منثوی) هر زمان در سینه نوعی سر کند * کاه دیو و که ملک
 بر تینی جانور صفتی و دخی صیاداق خوی (منثوی) زان عجب بیشه که هر شیر آ کهست * تا بدام سینه پنهان رهست
 بیشه دن مراد بوراده می تبه الوهیندر که منبت اشجار مکوناندر و هر کسک قلینه بومر تبه دن برول واردر و جمیع
 موجودات بحسب استعداداتهم نشو و نمایی و قبض و صفایی بومر تبه دن آلور بوملا بسه ایلد بومر تبه به بیشه
 تعبیر ایدوب یورلر اول عجب بیشه دن که شیرا کهدر یعنی اول عجب اولان بیشه زار را زدن که هر شیر خدا اولان
 نبی و ولی آ کهدر یا خود هر شیر جان اندن آ کاه و عالمدر اول عجب بیشه دن تاسینه لردانه پنهان بول واردر یعنی
 تاجله سینه لردانه محنی و معنوی برول واردر * کو کلر بوننهان و معنوی اولان بولدن حظ و نصیب آلور
 و نشو و نمایلور (منثوی) دزدی کن از درون مر جان جان * ای کم از سنک از درون عارفان * چونکه دزدی باری
 آن در لطیف * چونکه حامل میشوی باری شریف * ای جاهل بی معرفت و سکدن کم اولان بی دولت اکر بویشه زار
 اولان مر تبه الوهیندن علی طریق المشاهده و المعاینه حظ و لذت بولاق استرسک درون دلدن استراقه ایلد تحقیقا
 جانک جانکی که اول علم و عرفاندر یا خود جان می جانکی ای سکدن کم برزدلک ایلد می جاندن مر ادینه علم و عرفاندر عارف
 بالله اولان سلطانلرک دروندنکه اول خزانه رحمان و ککنوز حضرت براندنر چونکم او غورلرسن باری اول
 لطیف دری او غورله چونکه بولک * کورتیجی اولورسن باری شریف نسینه بی حامل اول یعنی الطبیعه سارقه
 خواستجه چونکم طبیعتلر سرقه ایلر خزینه دلدن باری اول در لطیفی استراقه قیل چونکم بر باری می تکب و حامل
 اولورسن باری شریفی حامل اول (یت) دل اکر بار کشد بارنکاری باری * و هر کسی یار کرند چوقیاری باری (فهم
 کردن می بدان که شیخ ذوالنون دیوانه نبوده فاصد کرده است (می) دوستان در قصه ذوالنون شدند * سوی زندان
 و دران رای زدن * دوستلر ذوالنونک قصه سنده زندان جانشه کندیله و او را ده بر رأی او دیرلر و شاوره قیلدیلر
 بولده دیو (منثوی) کین مکر فاصد کند یا حکمتیست * او درین دین قبله و آیت نیست * که بونی واریسه قصه دیله
 ایلر بر سر و بر حکمت واردر زیرا ذوالنون بودین اسلامده بر قبله و بر آیتدر یعنی دینک توجه اولنه جتی مقتداشی
 و استسهاد قیلنه جتی برهاندنر (منثوی) دور دور از عقل چون دریای او * تاجنور باشد سفسه فرمای او * چونکه

بویله در پس آنکه دریا کبی عقلندن زیاده و عید در تاجون کاه هفت بیورچی اولد یعنی جنون آکا غلبه
 قیله و سفاقت و بریجی اولد جنوندن آکا سفاقت ابر شزدیم اولور (منوی) حاش الله از کمال جاه او * کا بریجی
 بیوشد ماه او * حاش الله آنک علوشا شدن و کمال منصبندن که بیازلاک سخابی آنک ماهی اوره یعنی آنک
 ماه علقنه جنون و سفاقت غالب اولد و آنک انوار عانی ستر قیله بو خود محال در دید بلر (منوی) اوز شرعاه اندر خانه شد
 اوزنل عاقلان دیوانه شد * اوز و النون عوام ناسک شرنیدن خانه ایچره اولدی اوعاقلارک عار و تنکندن دیوانه اولدی
 یعنی بو عقل معاشله افتخار ایلین عقلانک عقلنی کور و ب بو کونه عقلدن دیوانه اولدی یکدر دیوانلرک عقلنک
 غیر شدن تجنن ایلدی و دیوانه و ارسوزلر سو یلدی (منوی) اوز عار عقل ککندوتن پرست * قاصد ارقتست
 و دیوانه شدست * اوز و النون ککندوتن پرست اولان عقلک عارندن قصده ککشد و دیوانه اولمشدر عقل ککندضعیف
 العقل معنایست در (منوی) که بیدیدیم قوی و سار کاو * بر سر و ششم برن وین رامکاو * نازرخم نلت یام من حیات
 چون قیل از کاوموسی ای ثقات * مرید لر دخی بری برینه دید بلر که اول ذوالنون عقل ککندوتن پرستدن عار ایدوب
 بو کونه عاقلانک عقلندن دیوانه لک یکدر دخی فعلله ارشاد ایچون قاصدا کتدی و دیوانه اولدی و کان دیدیکه بی بغلک
 محکم و کاو * دوزتدن یعنی کاو * قور و غندن باشمه و ارقه اورو بونی قازمه یعنی بو دیوانه لکل اصلندن بخت ایلله
 و قعص قیله تا کم اول نخلن زنجندن یعنی او کور قور و غنک دادندن و سوطک زخم و ضرر بدن بن حیات علم و عقل
 بولم کاوموسا دن مقتولک حیات بولدی کبی ای ثقات یعنی ای اولور موسی علیه السلام بقره سنک بر نختندن
 مقتول اولان کسه به ضرب اولند قد حیات بولدی کبی بنده سوطک ضرر بدن حیات بولم و حقیقت حالن خبر
 و بریم دیک اولور نه کم بی اسر ایل زمانته مقتول اولان کسه کاوموسا نل برپاره سندن ضرب اولنخله حیات بولدی
 و قائم اولدی (کا خبر الله تعالی فی کلامه المجید فی سورة البقرة) و اذ قتلتم نفسا منصوبدرا ذ کر فعلیه خطاب جماعت
 بنوده در که بغمیرله معاصر لر در بونله قتل اسنادی اگر چه اسلافدن صادر اولدی اما بو جماعتده بولندیغندن
 اوتریدر یعنی اذ کر و اوقت قتلکم نفسا (فادار اتم فیها) ای اختصمتم فی شأنه یعنی اول نفسک شانتدن سزا اختلاف
 واختصام ایلدی بکتر زیر امتحان صمان بعضی بعضی دفع ایلر یا خود تدافع ایلدی بکتر آنک قتلنی هر بر بکتر نفسکزدن
 آخره طرح ایتمکله وادار اتم اصلنده تدار اتم ایدی یعنی التدافع ناداله قلب اولوب ادغام اولوب بعده سکونله ابتدا
 متعذر اولدی بکندن همزه ابراد اولدی (والله مخرج ما کنتم تکفون) والله تعالی اخرج و اظهار اید بیدر اول شیئی که
 سزاقی کتم و ستر ایدی اولد بکتر اول مقتولی ناحی بیره قتلد نصکره و قصه سی بودر که بر بیکسه و ارایدی بی اسر ایلده
 آکا عاقل بن شر ایلدیر لدی مالدار ایدی و ارفی عم زاده لرندن غیر یوغدی پس مالنه طمع ایدوب حیلله ایلله
 بر صحرابه جیقاروب قیل ایلدیر بعده ایکی کویک جابینه براغوب دبت طلب ایلدیر پس حضرت موسی علیه
 السلام کاوب شکایت ایدوب اول قر به اها ایسی جمع ایلدیر اهل قر به عین ایلدیر که برم خبر منی بودر پس حضرت
 موسی بونله دبت حکم ایلدیر که التماس ایلدیر که یاموسی دیتی ادا ایدلم اما لطف ایلله حقدن رجایله که بونک قاتلی
 معلوم اولد حضرت موسی احوال بال کلمه معلوم اولدی بونله دیدیکه ای قوم الله تعالی سزاهم ایلر که سز بر بقره
 ذبح اید سز بونلر دید بلر کم بری استر زای ایلرسن یا موسی حضرت موسی دیدیکم اللهم صغثورم جاهل اولقدن واستر زاء
 ایتمکدن پس دیدیکم یا موسی ربکدن برم ایچون استدعا ایلله که اول بقردنک وصفی بره بیان ایلسون حضرت موسی
 علیه السلام دیدیکم حق تعالی بیورر که اول بقره نه یا شلور و نه تازه در بلکه بوا یکسی مایینده سنی
 معتدلدر پس دیدیکم آنک لونی نه رنکده در پس موسی علیه السلام دیدیکم حق تعالی دیر که اول او کوز صارودر
 القصه موسی وصف ایلدی یکی اوزره اول بقره بی بر صالح بکتمده بولوب در بی طولسی التونه اشترا ایدوب آتی ذبح
 ایلدیر (فقلنا اضربوه) پس بزدید که اول مقتوله اولک (بعضها) اول بقره نل برپاره سی ایلله بعضلر دلیله بعضلر
 قولیلله و قور و غیلله و بعضلر قولیلله و بعضلر علی ای وجه کان اول بقره نل بر عضوبله اول مقتوله ضرب ایلدیر که
 حیات بولوب بونله اول قاتلن علی التفصیل خبر و یوروب نه اولدی (و بریکم) و دخی سز که ستر زای منکران حشر
 خطاب منکران حشر در (کذلک) بو مقتولی بی ایلدی کبی (یحیی الله الموتی) الله تعالی سار موتانی دخی احیا
 ایلر (و بریکم) و دخی سز که ستر زای منکران حشر خطاب یا اول زمانده اولان قومه اوله یا خود حضرت یعقوب
 زمانده اولان اهل انکاره اوله و یا بی اسر ایلله اوله (آیات) الله تعالی آیات و علامات کمال قدرتی اوزره (علکم تعقلون
 تا اوله که سز تعقل اید سز اول خالق یحیی که نفس مرده بی احیا ایتمکله قادر اولیجی سار نفوسک احیایی آکا
 مشکل اولر اهل تحقیق بو معنایی وجوده آلوب دیر که انسانک قلبی اول مرده کبیدر نفسی بقره کبیدر پس هر کم

قلی احیا ایتمک استر سه بقره نفسن تیغ مجاهده ایلد ذبح ایتمیجیه قلبن ح اید من (اذبحوا نفوسکم بسیوف الخفافات
 بو معنایه شاهد در و حضرتک بیوردر قری بیت بو معنایه مطابقدر (م) نازرخم نلت کاوی خوش شوم * و بیور
 کشته کاوموسی کش شوم * تا کاوه منسوب اولان پاردنک زنجندن خوش اولم حضرت موسا نل کاو نل مقتولی کبی
 یعنی آنک کاوندن حیات بولان مقتول کبی محبوب و مقبول اولم (منوی) زنده شد کشته زخم دم کار * و بیور
 از کبیاشد ز سار * اول مقتول کاو * قور و غی زنجندن زنده اولدی و قرآنله ناسکدر که حیات بولدی باقر کبی کییادن
 صافی زرا اولدی یعنی باقر کییادن نیجه خالص آلتون اولور سه مقتول اولان کسه دخی بقره دن حیات بولدی وانک
 کاری آلتون کبی صافی اولدی (منوی) کشته بر حست و بکفت اسرار را * و اتمود آن زمره خوشوار را *
 مقتول حیات بولدی برندن صجره دی و اسراری دیدی و اول فان ایدیجی زمره بی آشکاره کوسه تدری (منوی)
 کفت روشن گین جماعت کشته اند * کین زمان در خصیم آشفته اند * روشن و آشکاره دیدیکه بی بو جماعت
 اولدر مشلدر که بوزمان بنم خصوصه بریشان و آشفته لر در یعنی بنم خصوصه خلقله خصوصت ایلدوب ظاهرا
 غمکین و پریشانلر در پس قصه دن حصه بیاتنه شروع ایدوب بیوردر (منوی) چونکه کشته کردد این جسم کران
 زنده کرد دهستی اسرار دان * چونکه بو ثقیل جسم کاو کبی مقتول اولد و سیوف مخالفه مذبوح اولوب مرده
 حکمن بوله اسرار دانک وجودی دیری اولور اسرار دانن مراد و حدر چونکم بر کسه ریاضتله نفسنی اولدره حیات
 حقیقیه ایلله آنک اسرار بیلجی روح زنده اولور و عالم غیبک اسرارنی لازم کور سه اهلنه بیان قیلاور (منوی) جان او
 بیند بهشت و نار را * باز داند جمله اسرار را * هنوز بوزدیده ایکن آنک روحی بهشت و دوزخی کورر جمیع اسرار
 آشکاره بیلور (منوی) و اتماید خویان دیورا * و اتماید دام خدعه و دیورا * شیطان خونیلری آشکاره
 کوستر مکر و خدعه نل دامنی کور و کوستر یعنی شیطانی که انسانک حیات معنویه سی اولان ایمان و اسلامنی
 ازاله ایلدی بکی جهندن انسانک خونیلری کبی واقع اولمشدر شول کسه که بقره نفسنی اولدره و حیات طیبه ایلله روحنی
 دیری کوره اول کسه مر شد کامل اولور پس بصر بصیرتی اولنله خونی اولان شیطانی کوستر که انلر روحنه جهندن
 اولدر لر و نه مکر و خدعه ایلدوب خلقله اول خصوصه مختصت ایلر لر پس مر شد بو مکر و حیلله نل دخی دامنی
 کوستر و بصری اولنله آنک مکر و خدعه سنی آشکاره ایلر و اتماید بونده آشکاره کوستر معنایست در و مقصود بصر
 بصیرته آشکاره کوستر دیک اولور اگر چه آشکاره کور نور معنایی و براسه دخی جائز اولور و ایکن اوکی معنی
 اولدیر (منوی) کاو کستن هست از شرط طریق * تا شود از زخم دیش جان مفیق * کاوی اولدر مکت طریق
 شرط نندر تا آنک دخی زنجندن جان مفیق اوله یعنی افاقت بوله کاودن مر ادنه اید و کنی بویتله تفسیر بیوردر (منوی)
 کاو نفس خوش راز و تر بکش * تا شود روح خنی زنده بهش * کندی نفسک کاو فی تیزرک دبله تا خنی روح هوشله
 دیری اوله یعنی نفسک کاو فی ریاضت و مخالفتله اولزدن اول اولدر تا کم در ونده باطن اولان روح عقل و عملدر زنده
 اوله و حیات طیبه بوله (رجوع بحکایت ذوالنون قدس سره) (منوی) چون رسیدند آن نفر نزدیک او * بانک بر زدهی
 یکایند اتقوا * چونکم اول نفر ذوالنون حضرت نلر نل حضور نه ایرشدیلر چاغردی هی کلمه سز صاقلنک (منوی)
 با ادب گفتند ما از دوستان * بهر پرسش آمدیم اینجا بجان * اول گروه ادبله ایندیلر بزدوستلر دتر جان و دل ایلله
 یورابه پرسشیدن اتری کلدل یعنی صدق و اخلاصله بو بیمار خانه به صورتی ایچون کلدل و سنک خاطر کی الله المعه
 توجه قیلدق (منوی) چونی ای دریای عقل ذوفنون * این چه بهتانت بر عقلت جنون * ای ذوفنون اولان
 عقل دریایی نیجه سن سنک عقلک اوزره جنون اسنادی بونه بهتاند یعنی سنک عقل کاملک جنون اسنادی بهتان
 عظیمدر (منوی) دود کخن کی رسد بر آفتاب * چون شود عنقا شکسته از غراب * زیرا کلغنک ستونی آفتابه چن
 ایرشور که آفتاب اندن مکر اوله عنقا غرابدن چن صمنش وزبون اولور (منوی) و امکیر از مایان کن این سخن *
 ما محبانیم با ما این مکن * بزدن کیرو طوعه بوسوزی بیان ایلله بر محبلر بزه بونی ایلله (منوی) هر محبانرا نشاید
 دور کرد * با پروش و دغل مهور کرد * محبلری حضور کدن دور ایلک لایق دکادر یا خود ستر و حیلله ایلله انلری مهور
 ایلک یعنی محب اولنله بو کونه صفت اظهار ایلک لایق دکادر دیدیلر (منوی) رازرا اندر میان آورشها *
 زو مکن در بر پنهانی مهابا * ای شاه رازی اورتابه کتورای ماه یوزیکی سخا بده زیاده پنهان ایلله (منوی) ما محب
 و صادق و دلخسته ایم * درد و عالم دل شود رسته ایم * بزنج و صادق و دلخسته یزایی عالمده کو کلزی
 سکالغله مشر چونکم بونلر بود عوای ایلدیلر و سنک محب صادق و مرید عاشق کزد بوسو بیلدیلر انلری اتمکندن
 اتری کور یلدی (منوی) خش آغازید و دشنام از کراف * کفت اود بوانسکانه زی و قاف * اول ذوالنون بونله

خسته باشد و کفایت شمع ایلدی اول ذوالنون دیوانه لکبی الفاظ مهمله دیدی و خلط کلام ایلدی (منشوی)
 برجهید و سنک بران کرد و چوب * جلکی بگر یختند از بیم کوب * ذوالنون در حال برندن صیحه دی و طمانی
 و آغاجی مجمل جابنه بران ایلدی چوب و کوب خوفندن جیه سی او ککندن قاجدیلر (منشوی) قهقهه خندید
 و جنبانید سر * گفت بادریش این یاران نکمر * قهقهه ایلد کولدی و باشتی او یاتندی ایتدی یو یارانک صفالک یلنه باق
 یعنی بونلرک صورت ظاهر لریک هواسنه نظر ایلد که دعوی محبت ایلد کدنصکره بوقدر جفادن فرار ایدرلر محب
 صادق اولان خود هر قدر جفا کسه یاردن روگردان اولدی بقی مقرر در (منشوی) دوستان بین کونسان دوستان *
 دوستان از رنج باشد همچو جان * دوستلری کورقی دوستلرک نشانی دوستلره دوستک رنج و بلا سی جان کیدر
 یعنی دوست اولنلر یارلرک جفا سندن روگردان اولنلر بلکه جان کبی آفی قبول قیلورلر (منشوی) کی کران کیرد رنج
 دوست دوست * رنج مغز دوستی انرا چو پوست * دوست دوستک رنجندن رنج کران طورتونه وجهله اجتناب ایدر
 رنج مغز در دوستلری آکا پوست کیدر یعنی یاردن کلان رنج و بلا مغز نغز کیدر و محبتک دوستلری قشر کیدر
 اگر جفادن صفا ایلر سه دوستلری در ستر اسکر رنج و جفادن حظ ایلر سه دوستلری قشر کبی بی مغز در
 می (در نسان دوستی شد سر خوشی * در بلا وقت و سخت کشی * دوستلرک نشانی بلاده و آفتده و محبتک کش لکده
 باشتی خوش اولتی اولدی یعنی دوستلرک نشانی اولدر که یاردن کلان بلاده و آفتده و محبتک کش لکده
 باشتی خوش اوله و عاشق اول رنج و بلا آتش کیدر خالص اولان آتون آتش ایچنده خوشدر اما خالص اولین
 آتش بلا ایچره ناخوشدر (استحان کردن خواجه لقمان زیرکی لقمانرا (منشوی) فی که لقمانرا که بنده پال بود *
 روز و شب در بندگی چالاک بود * بویله د کلیدر لقمان که اول بر بنده پال ایدی کیجه و کوند زخواجه سنک خدمتده
 چست و چالاک ایدی (منشوی) خواجه اوراداشتی در کار میش * به ترش دیدی زفر زدن ان خویش * خواجه سی
 آفی کارده زیاده طورتدی و یا خود ایلر و طورتدی کندینک فرزند لیدن لقمانی اولرک کورردی بیت اولده اولان لقمانرا
 خواجه اش می داشتی در کار میش تقدیر بنده اولوب بیت ثانی به می هون اولور (منشوی) زانجه لقمان کرچه بنده زاده
 بود * خواجه بود و از هوا آزاده بود * زیرا که لقمان اگرچه بنده زاده ایدی و هوادان آزاده ایدی
 یعنی اگرچه صورتابنده ایدی لکن معنا حروا آزاده ایدی و بونک عکسی نیجه کسه واردر که اگرچه صورتا خواجه
 و آزاده در لکن بنده و مقید در نه کم بوحکایه دن معلوم اولور (می) گفت شاهی شیخ زاندر سخن * چیزی از بخشش
 زمن در خواست کن * بر پادشاه بر شیخه سوزده یعنی اثناء مصاحبتده ایتدی بدن بخشش و احسان قسمندن
 برثنی طلب ایلد (منشوی) کفت ای شه شرم ناید مر ترا * که چنین کوی مر ازین بر ترا * شیخ عالی همت
 پادشاهه دیدیکه ای شاه سکا شرم کلزی که بکا بویله درس بوندن بوقار و ورق کل (منشوی) من دینده دارم و ایشان
 حقیر * و آن دور بولوا کاندو امیر * زیر این یکی بنده طورتم و آنلر حقیر در و اول یکی حقیر بنده سنک اوزر یک حاکم
 و امیر در (منشوی) کفت شه آن دوچه اند این ذلقت * کفت آن یک خشم و دیگر شهوتست * پادشاه شیخه
 ایتدی اول یکی نه لر در بوسوز دلندری یعنی خطا در شیخ پادشاهه ایتدی اول بری غضب و بری دخی شهوتدر (منشوی)
 شاه آن دان کور شاهی فارغست * می مه و خورشید نورش باز غست * شاه آفی بیل که اول شاه لقمن فارغدر
 خورشید و ماه ستر آنک نوری طالع و تاباندر (منشوی) مخزن آن دارد که مخزن ذات اوست * هستی اودارد که با هستی
 عدوست * مخزن اول طور که مخزن آنک ذات ایدر و جودی اوطور که وجوده عدو در یعنی مخزن حقیقی اول کسه
 طور که آنک ذاتی جواهر امر اعلو مه خزنه اوله و دخی حقیقتده و اراق اول کسه نکدر که کندی وجود مجاز بنده
 عدو اوله (منشوی) خواجه لقمان بظاهر خواجه و ش * در حقیقت بنده لقمان خواجه اش * لقمانک خواجه سی
 ظاهرده خواجه و ش ایدی حقیقتده بنده و لقمان آنک خواجه می ایدی یعنی اگرچه لقمانک خواجه سی بحسب
 الظاهر خواجه کبی ایدی لکن بحسب المعنی بنده ایدی اول جهتد که لقمانک اختیار ستر برایشی اختیار و انز
 و آنک تدبیر ستر بر جانب کتزدی پس لقمان معنای کا خواجه اولور (منشوی) در جهان باز کونه زین
 بسیت * در نظر شان کوهی کم از خسیست * باز کونه اولان جهانده بوقیلدن چوقدر بر کوه ایلرک نظر نده
 برخسندن کدر یعنی بومعکوس جهانده لقمان و خواجه سی قیلندن چوق کسلر واردر که آنلر دخی بعضی
 بحسب الظاهر خواجه و صاحب دولتدروانلرک الی التندن نیجه کسه لر واردر علم و حکمتله معنا خواجه در لیکن
 اهل ظاهر بونی فرقیه ایلر زیر اوج جهان خلقک نظر نده بر کوه برخسندن کدر و خس کبی اولان اهل دنیا

مانند جوهر اولان اهل حکمتدن اعلا و برتر در (منشوی) هر بیابانه مفازه نام شد * نام ورنکی عقل سائر ادا شد *
 بوجهان باز کونه ده بود کراولان قیلدن چوق معکوس شی واردر که مثلاً بیابانه مفازه نام اولدی برنام ورنک
 انلرک عقلنه طوزاق اولدی یعنی بواهل جهاتک عقولنه اسم و رسم دام اولدی جوهری دیر که مفازه مفا ورنک
 واحدیدر این اعرابی دیر که بیابانه مفازه تسمیه اولندی مهلکه اولدی بگندن اوتری من فوای هلاک بقال فاز بقوز فوزا
 ای مات و اصمعی دیدی بیابانه مفازه تسمیه اولندی تفاؤلاً بالسلامة والفوز پس بوجهان باز کونه ده بر شیتی ضدیله
 تسمیه قیلدی و یا خود نفسنده برثنی موجود اولمشکن تفاؤل طریقله وجوده کلش شی کبی نام قومق چوق واقع
 اولمشدر مثلاً محمل هلاک اولان بیابانه مفازه دیمک و سیاه عربیه کافور نام ایلک و حاجی اولیان صبی به حاجی تسمیه
 ایلک کبی کذلک برکسه اسیر جهان ایکن امیر جهان وزندانی و بنده ایکن افندی دیمک بوقیلدن لکن اکثر ناسه
 اسم و رسم دام اولوب بصورت ظاهرده نه اسمله مسمی ایلر کافور بقیقه اولوب حقیقت کاردن بی خبر بوی بهره
 قالدیلر و عبد الدرم و عبد الدینار و عبد البطن و عبد القریج اولان وادی شیشه عبودیت قیلان کسه لری سید و مولا
 صاندیلر (منشوی) یک کره را خود معرفت جامه است * در قبا کونند کوازه عامه است * یک کره را ظاهر سالوس زهد
 نور باید تا بود جاسوس زهد * ناسدن بر کروهن معرفتی خود با سدر بعض نسخه ده بومصرع بویله واقع اولمشدر که
 یک کره هی را معرفت جامه است بر طائفه به معرفت و مبین جامه در قفانده کورر که او عامه دندر برلر یعنی رنج
 بر عوام کالهای کورسه لر باس خواص و همامده کا خواص و شیخ و همامدر برلر و رنج خواصدن بر عارف
 و زاهدی قیاده کورسه لر برلر که اول عامه دندر بر کره ایچون زهد و ترک دنیا لک سالوس لک کتک ظاهری واردر نور
 کرک تازهدلک جاسوسی اوله یعنی نور معرفت کر کدر که تا جاسوس زهد و تقوی اوله والا کورر نور و بر صورت ظاهرده
 شکلا و فعلا و قولاً قبول ناس ایچون مکمل و معمو ر کور نور حال بوکه دین و تقوادر عوردر و اکثر اولیا و صفا
 صورتا حقیر و بر قصور کور نور لکن باطناً مکمل و معمو ر در محصل کلام سالک بر نور کر کدر که اول نوری
 بر آخر کسه به تقلید است که اولیه (منشوی) نور باید پال از تقلید و غول * ناشناسد مر درابی فعل و قول * تقلید
 و غولدن پال نور کرک نامردی فعل و قول سز یله یعنی برکسه آفی اکسزین کاهلنی بوغیکن اخذ ایتش اولیه تا کم
 برای بلا قول و لا فعل آکلیه و یله غول نا کاه برکسه دن برثنی اخذ ایتکد برلر (منشوی) در رود در قلب اواز راه
 عقل * نقد اویند بنده نقلک * عقل بولندن آنک قلبک ایچنه کیدر آنک نقد فی کورر نقلک بندی اولر چونکم
 نور فرستله آنک حسب حاله عالم اوله قیل و قالنده اولان رونق و دعوی به نظر قیلر (منشوی) بندکان خاص علام
 الغیوب * در جهان جان جواسیس القلوب * علام الغیوبک خاص بنده لری جان جهاتنده قلوبک جاسوسلریدر
 یعنی علام الغیوب اولان اللهک خاص اولان بنده لری جان جهاتنده قلوبک جاسوسلریدر (کما قال علیه السلام
 ان الله عباد ايعرفون الناس بالتوهم) و دخی بیوردی (اتقوا فراسة المؤمن فانه ينظر بنور الله قال ابو يعقوب السوسی
 انهم جواسيس القلوب يدخلون في قلوبكم ويخرجون من اسراركم فاذا جالستوهم فجالسوهم بالصدق (منشوی)
 در درون دل در اید چون خیال * پیش او مکتشف باشد سر حال * بندکان خاص فکر و خیال کبی قلبک ایچنه کلور
 جمیع حالت سیری آنک قنده مکشوف و روشن اولور (منشوی) در تن کنجشک چیست از برلر ساز * که شود پوشیده آن
 بر عقل باز * سرجه نک جسمنده قدرت و قوت و ترتیب و دوزن نه در که اول برلر و ساز طو غانک عقلی اوزره پوشیده
 و مستور اوله یعنی بونلر خلق ضمائرین بیلک مشکل دکلر زیر خلق بونلر نسبت عصفور کبی حقیر و صغیردر
 پس کنجشک تنده برلر و سازدن نه اوله که اول باز الهی اولان صاحب مشاهدتک عقلنه پوشیده اوله (منشوی)
 آنکه واقف کشت بر اسرار هو * سر مخلوقات چه بود پیش او * اول کسه که مراد اهل الله در هونک اسرار نه واقف
 اولدی آنک قنده مخلوقات سیری ندر یعنی اول کسه که اسرار هویت الهیه به عارف و واقف اوله آنک او کتبه اسرار ضمیر
 مخلوق بیلک آسان و سیردر (منشوی) آنکه بر افلاک رفتار ش بود * بر زمین رفتن چیه دشوارش بود * مثلاً اول
 کسه که آنک افلاک اوزره رفتار سیری اوله بر اوزره کتک و سیر و حرکت ایتک کانه دشوار اولور یعنی اکاد شوار
 و مشکل اولر (منشوی) در کف داود کاهن کشت موم * موم چه بود در کف اوای ظلوم * مثال آخر داود پیغمبر علیه
 السلام کف و دستنده که آهن موم اولدی ای ظلوم آنک کف و دستنده موم ندر مراد برکسه نک که التندن مشکل
 ایشلر که آسان اولان ایشلر اندن حاصل اولتی بطریق الاولی اولور پس نه حصه بیاتندن قصه بیاتنه شروع ایدوب
 بیورلر (منشوی) بود لقمان بنده مشکل و خواجه * بندکی بر طاهرش دیباجه * حضرت لقمان بر بنده مشکل
 خواجه ایدی حضرت لقمانک ظاهر بنده لک بر دیباجه ایدی یعنی بر نشان و علامت ایدی (منشوی) چون رود

خواجه بجای ناشناس * در غلام خویش پوشاند لباس * مثلاً چون که خواجه کند بسنی بیلد کاری بره کیده
لباسی کندی غلامه کیدر (منوی) او پوشد جامه های آن غلام * مر غلام خویش را سازد امام * خواجه
اول غلام جامه لری کیر کندی غلامی امام و مقتدا دوزر (منوی) در پیش چون بندگان در ره شود * تا بناید
زوکسی آ که شود * خواجه بنده لری بنده سنک آردنجه کیدر خواجه بوصفی آنکچون ایلر تا اولیه که برکسه
اندن آگاه اوله (منوی) کوی دای بنده نور در صدر شین * من بکیرم کفش چون بنده کهن * خواجه بنده سنه
ایدرسن یوری ای بنده صدر اوزره اوور کهن و حقیر بنده کبی بن شمعکی طور تم (منوی) نور شنی کن مر ادشنام ده
مر مر او هیچ توقیری منه * سن حدت و خشونت ایلد بکادشنام و بر تحقیق باکاسن هیچ بر توقیر قومه و تعظیم ایله
(منوی) ترک خدمت خدمت نوداشتم * تا بغیرت تخم حیلست کاشتم * خدمت ترکی سنک خدمتک طور تم یعنی
شمی سنک خدمتک بنم سوزم طوق ب صدر نشین اولوب سار خدمتمی ترک ایلد کدر غریبه حیلد تخمکی اکم تا خلق
بی خواجه بیلد ایلر بعض سرائر نه واقف اولم و آنلری قول قیاس ایلله (م) خواجه کان این بنده کها کرده اند
تا کان ایلد که ایشان برده اند * خواجه لری بیلد لری تا کورنلر ظن کله که انلر بنده لری یعنی کبر
و عجبی ترک ایلدوب بنده لک اختیار فیلسر و خدمت و عبادت بولنه سالک اولمشلردر (منوی) چشم پر بودند
و سیر از خواجگی * کارهارا کرده اند آمادی * خواجه لقند دستغنی و طوق ایلدیر چشم پر مستغنی معناسنه در
ایشلری حاضر و آماده ایشلردر یعنی اوزر لری نه واجب اولان کاری مهیا ایشلردر (منوی) وین غلامان هوا
برعکس آن * خوبشتم نموده خواجه عقل و جان * بو هوا قوللری آنک عکسی اوزره ککند بیلری عقل و جان
خواجه سی کوستر مشلردر یعنی اسیر هوا و هوس اولان کسه لرا کرچه ککند بیلری عقل و جان خواجه سی
کوستر مشلردر لکن بواتلردن خلاف واقعدر (منوی) آید از خواجه ره افکندگی * ناید از بنده بغیر بندگی *
خواجه دن تواضع بولی کلور یعنی خواجه عقل و جان اولنلردن متواضع و متذلل اولتی خویلی حاصل اولور زرا
بنده دن بنده لکدن غیری کز (منوی) پس ازان عالم بدین عالم چنان * تعینت هاست برعکس این بدان * پس اول
عالم دن بو عالمه آنجلین عکس اوزره تعینت لری وارد یعنی باز کونه قرشمش و مخلوط اولمش شیر وارد که برکسه بی نظاهرا
خواجه صنور سن معناسنه در و بر کسه بی بنده صنور سن لکن معنا خواجه در بونی بیل (منوی) خواجه
لقمان ازین حال نهان * بود واقف دیده بود از وی نشان * حضرت لقمانک خواجه سی بو نهان حال دن واقف ایدی
زیرا حضرت لقمان دن علامت و نشان کورمش ایدی (منوی) رازی دانست و خوشی راند خر * از برای
مصلحت آن راهبر * حضرت لقمانک سرفی بیلدی و حارثی لطیف سوردی اول راهبر بر حکمت و مصلحت ایچون
(منوی) مر ورا آزاد کردی از نخست * لیک خشنودی لقمان را چیست * تحقیق آتی خواجه سی اولدن آزاد ایلدی
لکن حضرت لقمان رضای خشنود لغی استدی یعنی حضرت لقمانک آزاد اولغه رضای اولدی بغیچون
خواجه دخی آنک رضای کوزه دردی (منوی) زانکه لقمان را ادا این بود تا * کس نداند سر آن شیر وقتا * زیرا که
لقمانک مرادی بوایدی تا کسه اول شیر وقتا سرفی بیلله (منوی) چه عجب کرسر زید نهان کنی * این عجب
که سر زخود نهان کنی * کار نهان کن توا چشمان خود * تا بود کارت سلیم ازینک وید * نه عجب کرسرفی برامزدن
نهان ایلله سن بو عجب کسرفی ککند کن نهان ایلر سن یعنی عجب دکلدر کسرفی بد و ناپسندیده اولان کسه لردن
نهان ایلله سن عجب بود که ککند کن نهان ایلله سن کار و کرداری اخفا ایلد کندی کوزلردن تا کم کارل سلیم اوله
و امین قاله نیک و بد دن بعض نسخه ده بو مصرع بولله واقع اولمشدر (تا بود کارت سلیم از چشم بد) بوقدر اوزره معنی
تاسنک کار و عملک برامز چشمن سالم اوله و نیک و بد دن امان بولله زیرا که کمال اخلاص عمل اولدر که نیک اولانی ملائکه
طوبوب دفتر اعمالک یازمیلر و بد اولان شیطان و نفس آتی بلوب و بلوب بوزمیلر (کما قال ابو یعقوب السوسی
الاخلاص فی الاعمال ما لم یعلم به ملک فیکتبه و لا یدعی فیسده لا تعجب به قلوب الا حراقه و الاسرار) آنکچون دیدیلر که
نمایش و خود فر و شک قیدندن آزاد اولان عاشق لری قلوبی مقابرا بر اسرار و انوار در که انلر دن اسرار ظهوره کز و آشکاره
اولر از روز حشر ده (ع) سر و برمک اولور سرفی عیان ایلک اولمز) دینلر بونی ملا حظده ایدوب دیمش و خول ذوقن طو سندر
و شهرت آفت ایدیکن بیللر عیون خلق دن بلکه عین دهر دن بیلد تستر بایشلر (کما قال الشیخ الاکبر قدس الله سره
العزیز) تستر عن دهری بظن جناحه * فعینی تری دهری و یلس برانی * و لونسال الایام ما سمی مادرت * و این
مکانی مادرین مکانی (م) خویش را تسلیم کن بر دام من * و آنکه از خود بی زخود چیزی بزدی * می دهند افیون
بر در زخم مندی * تا که یسکان از تنش بیرون کشند * وقت مرگ از ریج اورامی درند * و بدان مشغول شد جان می برند *

ای سالک راه خدا سر کی اخفا ایلد ککند کن و غیریدن و کندی تسلیم ایلد دام من ده یعنی امر الهیه که اول اجرت و ثواب
قید و دای کیدر و اندن ککند کن ککند کسز بر سنه او غورله یعنی امر بعد تسلیم وجود لک الی الامر الالهی
ککند کن ککند یسکن اولمق سز یعنی بلا وجود و لا انایت کندی حقیقت ککدن برشی استراقه و اخذ ایلد که اول شنی سنی
مست ایتکله و کندی مشغول قیللغه وجود مو هو می زخندن نجات بولله سن و انایت مجازیه لک یسکاندن خلاص
اوله سن کور که زخول کسه به افیون و بر لری تا که آنک تنندن یسکانی طشره ایلله لری یعنی زخی اولان مرده جراح لرافیون
و بر لری تا کم آنک کینه مشغول اولمغه یسکانی آنک تنندن آجراج ایدر لری مثال آخر مرگ و قنده اول مر دزخ مندی
ملائکه ریج و درددن بر لری و بر لری اول مر دزخ مندا اول ریج و المله مشغول اولدی اول بو طرفه مشغول ایکن
ملائکه آنک جان آلب ایلر (منوی) چون بفر کز یک دل خواهی سپرد * از تو چیزی در نهان خواهند برد
چون بو مقدمه معلومک اولدیه هر بفر کز که قلبی اصم لقی استیه سن پس اول فکره مشغول ایکن سندن برشی
تهانده استر لری کیده ره لری مثلاً بر شینه مشغول اولسک اوقات عزیزه و عمر کرانیه کی سندن کیدر لری (وقس علی هذا
غیر الاحوال) (منوی) هر چه تحصیل کنی ای معنی * می در اید دزدان سو کانی * ای معنی هر نه فی که تحصیل
ایلر سن معنی عین مهمله ایلد عناد ندر من باب الافتعال معناسی ای کار ده زجت چکینی دیک اولور بعض نسخه ده
غین معجه ایلد معنی واقع اولمشدر بوقدر اوزره غنادن افتعال باندن اولور معناسی ای غنا تحصیل ایدیی
دیک اولور یعنی ای غنا و ثروت تحصیل ایدیی کسه هر نه که تحصیل ایدیه سن دزد اول جابیدن کلور که
ایمن سن بعض نسخه ده مصرع اول هر چه اندیشی و تحصیل کنی واقع اولمشدر معناسی روشندر (منوی)
پس بدان مشغول شو کان بهترست * تا ز تو چیزی برد کان بهترست * چونکه کار بولده در پس اول شینه مشغول
اول که اول بهتردر یعنی دین بولنده هر نه که اولر ایلله دست کامقید اول تادزد سندن بر سنه ایلله که اول سنه کهر
واحقدر (م) بابا ز کان چودر آب اوفتد * دست اندر کاله بهترزند * مثلاً بازار کالک بوی چونکه صوابچنه دوشه
الی ابورک متاعه اور و متاعنک هر قنغیسی بهتر ایلله آنک خلاصنه سعی قیلور (م) چونکه چیزی فوت خواهد شد
در آب * ترک کتر ککو و بهتر ایلل * چونکه آبد سندن بر سنه فوت و هلاک اولسر در کتری و احقری
ترک ایلد و بهتر اولان متاعی بول و آنک خلاصنه توجه قیل (ظاهراً شدن فضل لقمان پیش امتحان ککند کان
(منوی) هر طعامی کاوریدندی بوی * کس سوی لقمان فرستادی زبی * هر بر طعامی که حضرت لقمانک
خواجه سنه کتوره لری آنک خواجه سی بعض کسه بی لقمان جانبیه دعوتدن اوتری کوندرردی یعنی
خواجه سنک عادی بوایدی که ما کولات قسمندن برکسه بر طعام کتورسه لقمان جانبیه آتی دعوتدن اوتری
برکسه کوندرردی زبی بونده زبی دعوت تقدیر بنده اولور و دعوت به سبب اول اولدیه (منوی) تا که لقمان دست
سوی آن برد * قاصد انا خواجه پس خوردش خورد * تا کم لقمان اول طعام جانبیه عن قصدال ایلله و آنک
جاشینسنی و نفع و ضرری امتحان اید تا کم خواجه سی آنک آرتغنی بیه قاصد آنک معناسن مصرع اوله قید اولندی
سهولت معنی ایچون (منوی) سورا خوردی و شورانکینتی * هر طعامی کونخوردی ریختی * خواجه اول
لقمانک سورن بردی و شوق و ذوق تو پرردی (سور المؤمن شفاء) حدیث شریفنک مفهومی ایلد عمل ایلدی هر بر
طعامیکه لقمان میبیدی خواجه آتی دو کردی (منوی) و بر بخوردی بی دل و بی اشتها * این بود پیوندی بی انتها *
اگر طعامی آنک خواجه سی ببیدی کو کسز و اشتها سز بردی یعنی و اگر لقمان مدیکی طعامی خواجه سی ببیدی
کو کسز و اشتها سز بردی نهایتسز اتصال و اتحاد بودر بخوردینک فاعلی خواجه اولور پیوندی اتصال
معناسنه در کامتصل اولان یا مصدریه اولور (منوی) خرزده آورده بودند ارغمان * گفت روفز زند لقمان را بخوان
بر کون خواجه به خرزده ارغمان کتورمش ایدیلر خواجه بر بنده سنه ایدی یوری فرزندم لقمانی اوقی خرزده قاونه
قار بوزه اطلاق اولور (م) چون برید و داد اورایک برین * همچو شکر خوردش و چون انکین * خواجه چونکه
خرزده کی کسیدی و بر دینتی لقمانه و بردی لقمان اول دینلی شکر کبی و عمل کبی بیدی (منوی) از خوشی که
خوردن داد و او را دم * تا رسید آن کرجه در همد هم) اول دینلی خوش دیدیکندن اوتری آ کایکینی دینلی و بردی تا اول
دینلر او دینچی به ایرشدی کرج کاف فار سینک کسر بیلد بیلد و هر سنه نیک باره سنه در لری (م) مانند کرجی گفت این را
من خورم * تا چه شیرین خرزده ست این بنکریم * خواجه نیک الله بر دلم فالدی ایدی بونی بن یرم تا کورم که بونه
شیرین خرزده در (م) او چنین خوش میخورد که ذوق او طبعها شد مشتهی و لقمه جو * اول لقمان بو خرزده بی
انجلین خوش بر که آنک ذوقندن طبعها شد ایدیی و لقمه طلب ایدیی اولدی (منوی) چون بخورد از تلخیص آتش

فروخت * هم زبان کرد آله هم خلق سوخت * خواجه چونکه اول دلی یادی اول دینک آجیلغندن آتش شعله لندی
هم دینی قبارندی هم بوغازنی باقدی (منوی) ساعتی بخود شد از تلخی آن * بعد از آن گفتش که ای جان جهان آنک
آجیلغندن بر ساعتی خود اولدی اندنصره عقلی باشنه کلوب اقمه انه ابتد ای جهانک جانی (منوی) نوش
چون کردی تو چندین زهر را * چون لطف انکاشتی این زهر را * سن بو قدر زهری نیچون نوش ایلدک بوقهری نیجه
لطف صاندک (منوی) این چه صبرست این صبوری از چه روست * یا مکر پیش تو این جانت عدوست * بونه عجب
صبر درو صبورتی نه یوزدندر یا مکر سنک تمکده بوسنک روحک عدودر که اکتر حرم ایتیموب بوزهری بدک (منوی)
چون نیارودی بعلت جحی * که مرا عذر یست بس کن ساعتی * علت و بهانه ایله نیچون بر جحی کتور مدک بویه
دیو که بنم بر عذر م وارد بر ساعت فراغت ایله (منوی) گفت من از دست نعمت بخش تو * خورده ام چندان که
از شرم دو تو * حضرت لقمان خواجه سندن چونکه بونی اشدی جواب و پروب ابتد بن سسک نعمت
بغشلی الکن اولقدر عیشکه شرم من ایکی قائم یعنی زیاده شرم سارم (منوی) شرم آمده کی تلخ از گفت *
ناکهان دیدم کم زان واقف * بکاشم کلبه که بر آجی سنک دستکدن و کفکدن ناکهان کورم سنی اندن واقف
ایلم (منوی) چون همه اجزای از انعام تو * رسته اند و غرق دانه و دام تو * چونکه بنم جمیع اجزای سنک انعامندن
تشر و حاصل اولمش درو سنک دانه و دام که غرق در (منوی) کرزیک تلخی کنم فریاد و داد * خالک صدره بر سر اجزای باد
اکر بر آجی تسنه دن فریاد و شکایت ایدم بنم اجزایک باشی اوزره یوز کره خالک اولسون داد و پنده شکایت
معنا سنده در (م) لذت دست شکر بخش بداشت * اندرین بطیخ تلخی کی گذاشت * حضرت لقمان خواجه سنه
دید که ای بنم سیدم و خواجه ام سنک شکر بخش اولان الکل لذتی تلخی طوتدی و قبض ابتد بو بطیخ ایچره
چن تلخک کدی و سربایت ابتد بداشتک مفعولی قرینه کلامدن منفهم اولان تلخکدر مقدماتی بوردی بوردی
بطیخ کرایلدی برب عرب قار و زونه و قار و زونه خرم دخی قار و زونه خرم دخی قار و زونه خرم دخی قار و زونه خرم دخی
بخش دستک لذتی طوتغله بو بطیخه چن آجیلق قودی یعنی سنک دست شربک بو بطیخه یا بشمغله بو بطیخه هیچ
آجیلق قالدی (منوی) از جحی تلخها شیرین شود * از جحی مسها زرین شود * مجتهدن آجیل شیرین و لذت اولور
مجتهدن مسرورین اولور (منوی) از جحی درد ها صافی شود * از جحی درد ها شافی شود * مجتهدن درد در صافی
وروشن اولور مجتهدن درد در شفا و بر جی اولور (منوی) از جحی مرده زنده میکند * از جحی شاه بنده می کنند
این محبت هم نتیجه دانست * کی کزافه بر چنین فحی نیست * دانش ناقص بجا این عشق زاید ناقص
اما بر جاد (حضرت لقمان خواجه سنه کمال مجتهدن خرم زنه تلخک کی طوتدی محققدر که مجتهدن مرده بی زنده
ایدر بو مصرع حقیقه و مجازه جل اولنسه قایلدر حقیقه جل اولن دیغنه مثال حضرت عیسی علیه السلام
کندی صدیقی اولان عازری بعد الموت احیا ایلدی کی نه کم بعض اهل نفسیر (و ابری الا که والابرص و احی
الموتی) آیت کریمه سنده باز مشر درو محشی بیضای اولان شیخ زاده نک عبارتی دخی بو معنایه دلالت ایدر (احی
عیسی علیه السلام اربعة انفس العازر و کان صدق الله و هو یحب الی آخره) قصه سی مشهور در و مجازه جل
اولن دیغنه مثال بر خوی (اومن کان مبتلا فاحییناه) جهل و غفلته مرده اولن بر عیسی نفس محبت ایدوب علم
و معرفتله آتی احیا ایلدکدر مجتهدن شاهی بنده ایدر مجتهدن شاهی بنده ایلدکدر بنده مثال حضرت ابراهیم بن ادهم
قدس الله سره العزیز کی وزلخانک یوسفه و شاه محمود له آتازه اولان بنده ایکی کیدر بو محله ذکرا و لئان و اشارت
قلبان محبت که مراد محبت خدا و محبت انبیا و اولیاد در محبت طبعیه دکلدر که نتیجه شهور و هواد بو محبت هم عقلا
نتیجه سیدر یعنی بو محبت هم نتیجه علم و معرفتدر نه کم خشت دخی نتیجه علم در (کما قال الله تعالی انما یحشی الله من
عباده العلماء) و قال علیه السلام انما علمکم بالله و اخشیکم الله بر کسه بی بیاسه و اوصاف کامله سنده
عالم اولسه آتی سومک ممکن اولمز بس هر کم الله اعلمدر (اشد حباله) و کذلک اخشی الله اول کسه در بویه اولجی
کزافه و بیپوده بو فحی بر تخت اوزره چن اوردی یعنی کزافه و بیپوده اولان بی دانش بو فحی محبت تحتک
اوزر نه اوردی و جلیس و انیس شاه حقیقت اولدیکه حق تعالی جادلی کندی به محب و قریب اتخاذ ایلز (کما قال
علیه السلام لن یخذ الله و لیا جاهد اولن اتخذه لعلمه) ناقص علم قنده بو عشق طوغوردی یعنی دانش ناقص چن
خدای متعال اولان بو عشق و یا آنک خلفا سنده اولان بو افراط حبی طوغوردی و ظهوره کتوردی که بو عشق
مطلقا جناب حقه عالم اولقدرن و اوصاف و اخلاقه واقف اولقدرن حاصل اولور نم دانش ناقص عشق طوغور
اما جاد اوزره زراحی مطلقه علم و عرفانی اولدیغندن کنندی استعداده و طبعیه مناسب و ملائم اولان

غیره که جاد و اندام منزله سنده در الله محبت ایدر کی محبت ایلز (کما قال الله تعالی فی حق المشرکین و المؤمنین) ومن
الناس من یخذه من دون الله انداد محبتهم کب الله و الذین آمنوا اشد حب الله) شرک ایکی قسمدر جلی و خفی
و مشرک دخی ایکی قسمدر بری مشرک جلی که جادات اولان انداد و اصنامی محبوب و معبود اتخاذ ایلدیلر بر قسمی
دخی مشرک خفیدر که خدادن غیر بی سودیلر و معنایا کاخادم و عابد اولدیلر و هو الرین اله اتخاذ قیلدیلر بس الله
ایمان کتوروب ذات و صفاته کماله عالم اولان مؤمنلر الله محبت یوتندن اشددر بو مشرکله الله و معبودلرینه
اولان محبتلرندن زرا بو مشرکله دانشی کامل اولوب اللهی بیلدکری و قنده معبودلرینه محبتلری زائل اولور اما
الله اولان محبت کتدیکه واکا عالم اولدیکه زائل اولوب نقصانلر اولمز (منوی) بر جادی رنگ مطلوبی چو دید *
از صفیری بانک محبوی شنید * دانش ناقص نداند فرق را * لاجرم خورشید داند برق را * ناقص العقل و العلم بر جاد
اوزره بر مطلوب رنگی چونکه کوردی یا خود مطلوبیده یا مصدریه اولوب معنی بویه اوله بر جاد اوزره مطلوب
و محبوب بلک رنگی چونکه کوردی بر صفیردن بر محبوبک آوازی اشدی یعنی عاریتی اولان آواز و صدان بر محبوبک
صداسنی اشدی مثلاً دانش اولان ابره بشرده و سیم وزده محبوب و مطلوب بلک رنگی کوروب اول محبوب اولان
بشری و مطلوب اولان سیم وزری کندی بری محبوی زعم ایلر حال آنکه بر تو اسم جیل و اسم عزیزدر که بشری و خاکی بویه
ملیح و معزز ایلدی (کما قال ابن الفارض رضی الله عنه) بیت (وکل ملیح حسنه من جالها) معارله بل حسن کل ملیحه
امادانش ناقص فرقی بیلز لاجرم برقی آفتاب بیلور یعنی دانش ناقص مستعیری معیردن و مستعیری منیردن فرقی ایتک
بیلز انکچون مجاز باطلی حقیقت زعم ایلر لا محاله خورشید عقل و نور کامل صاحبی اولان بیلور برق آفی که
علی الفور زائل اولور که مراد بو برق آفلدن محایب مجازی و مطالب صوریدر زرا بونلر برق کبی آفل و بی وفادر
(منوی) چونکه ملعون خواند ناقص را رسول * بود در تاویل نقصان عقول * حضرت رسول علیه السلام
چونکه ناقصه ملعون اوقودی (کما قال علیه السلام الناقص ملعون) بو حدیث شریفده واقع اولان نقصان
تا ویلده نقصان عقل مراد اولدی فی ناقص اولنلر حقه اولدی (منوی) زانکه ناقص تن بود مر حوم رحم *
نیست بر مر حوم لایق لعن و زخم * زرا که فی ناقص اولنلر حضرت حقل رحمت مر حومیدر (کما قیل فی الحدیث
ذهب البصر مغفرة الذنوب و ذهاب السمع مغفرة و ما نقص من الجسد علی قدر ذلك مغفرة) مر حوم اوزره لعن
وزخم لایق دکلدر یعنی طرد و عذاب مناسب دکلدر (منوی) نقص عقلست انکه بدرنجور یست * موجب لعنت
مزای دور یست * نقصان عقلدر اولکه بدرنجور یست * کدر یعنی زشت و قبیح اولان رنجور لک اصل عقل نقصانیدر
اول نقصان عقل موجب لعنت و مزای دوریدر یعنی عقلک نقصانی حق جانبدن یعنی موجب اولور و حقدن بعید
اولغه مستحق اولور (منوی) زانکه تکمیل خرد هادور نیست * بلک تکمیل بدن مقدور نیست * زرا که عقلاری
کامل ایلک بعید دکلدر بلکن تکمیل بدن مقدور و ممکن دکلدر زرا انسان عقلک استکمالی ایچون مکلف
و مأمور در و بر عالم و عاقلدن عقلی کامل قیلسه ممکن و قایلدر و لکن بدنده اولان نقصانی تکمیل ایلکه قادر دکلدر
بو ایلدن نقصان بدنده مقدور و نقصان عقلده معذور دکلدر (منوی) کفر و فروعی هر کبر بعید * چله از نقصان
عقل آمد بدید * هر کبر بعید فرعون لغی و کفری یعنی درگاه الهیدن بعید اولان هر کافر لطفغیانی و کفری چله عقلک
نقصانلر ظاهر کادی اکر کامل العقل اولدردی کافر اولمز لردی و فروعیت یولن اختیار قیلر لردی اکر سن
دیر سنک که کفرده اولقدر عقل صاحبی و ارکه اهل اسلامدن چوق کسه انلرک عقلک نصفه مالک دکلدر زرا آنلر
عقللر یله عجائب و غرائب صنعتلر پیدا ایدر لر و علم بنجورده و هیئتده و هندسه ده و طبعده و بونلره مانند اولان علومده
ماهر لر در بس نه و جهله بونلر ناقص العقل اولور لرحواب بو کونه عقله عقل معاش دیر لر و عقل جزوی دخی
تعبیر ایدر لر بر کسه بو کونه عقلده هر قدر کامل اولسه اکا اعتبار بو قدردن حقه مقبول اولان عقل معاددر
اگر بر کسه نک عقل معادی کامل اولور سه ایمانی و اسلامی دخی کامل اولور و اگر بر کسه نک عقل معادی کامل
اولمز سه ایمانی و اسلامی دخی کامل اولمز بو ناقص قالور (منوی) بهر نقصان بدن آمد فرج * در بی که ماعلی الاعمی
خرج * سورة فحده و بعض سورده بو آیت کریمه ذکرا و مشر در (ایس علی الاعمی خرج) اعمی اوزره تکلیف و زحمت بو قدر
اگر غزودن تخلف ایدر سه (ولا علی الاعرج خرج) دخی سقطه خرج بو قدر (ولا علی المریض خرج) دخی مر یضه ده
خرج بو قدر زرا بو جهله می معذور لر در معنای بیت بدشک نقصانلر اوتری فرج و سرور کادی قرآن عظیمه که حضرت
حق (ماعلی الاعمی خرج) بیوردی دینک اولور مقدمه مایور مشر دیکه لاجرم خورشید داند برق را خورشیددن مراد
و برقندن مراد نه ایدیکه شرح اولمشدر بس نه برقک تعریفی و توصیفه شروع ایدوب آنک بی وفالغی بویه بیان

یوردر (منشوی) برق آفل باشد و بس ی وفا * آفل از باقی نماند فی صفا * برق آفل و زیاده بی وفاد صفا ستر آفل باقیدن
 بیلزسن یعنی صفای دلستر نور کمال ستر فانی بی باقیدن تمیز قیلزسن حرف ندا اخذ و ف اولور معنی ای بی صفا آفل
 باقیدن بیلزسن دیک دخی جا تراولور (منشوی) برقی خندد چه می خندد بیکو * بر کسی کودل نمیدر نور او * برق
 کولردی کیمک اوزرینه کولر شول کسه اوزرینه خنده ایلر که اول کسه برق نورینه کولر قور یعنی بولمعات صوره
 و محبوبات مجازی بی استهزای متضمنه خنده ایلر سوله شول کسه یه که آنک نورینه کولر قور و انبساط و جالنه آلد نور
 ولسان حاله دیر که ز می بی عقل که بنم کبی سریع الزواله ککول ویرر و نور باقیدن محروم قالور (منشوی)
 نورهای طرح ببریده یست * آنکه لا شرقی ولا غربی کیست * سورة نوره اولان آیت نوره اشارت ایدر لکه (الله نور
 السموات) اهل تفسیر یوردر لکه نور لخته شمس و ثر و نجوم و آتشدن و بونلر امشالی ذوات مضیئه دن ارضه واقع اولان
 کیفیت در لکه و بوی کیفیت ایسه اله اولق محالدر و صانع بر کمالی کیف و بی مثالدر پس تقدیر و تآ و بیه محتاج اولدی
 اکثر اهل تفسیر مضاف تقدیر ایدر لکه (الله خالق نور السموات) دیک اوله و یا خود زید کرم وجود در لری
 ذو کرم و ذو وجود دیک تقدیر بنده اولدی بی کبی (الله ذو نور السموات) دیک اوله و یا خود علی طریق التجوز نور یعنی منور
 اوله ای منور السموات دیک اوله و خصال منور السموات و الارض دخی قرأت در لری اما ارباب تحقیق یوردر لکه اصل
 نور حقیقی ذات حقدر و غیر بیسی ظلمت محض و عدم مطلقه در زیر نور اسماء ذاتیه دندر پس غیر یه نور اطلاق
 علی طریق المجاز در اکر دیده شهودله نظر اولنسه (کل ماسوی الله) ظلمت محض در زیر ماسوی من حیث هو هو
 عدم محض در نه کرم رسول اکرم صلی الله علیه وسلم یوردر (ان الله خلق الخلق فی ظلمة ای فی عدم ثم رش علیهم من
 نوره) و بر حیده دخی حضرت پیغمبردن سوال ایلدی بر اعرابی دیدیکه یار رسول الله بمعرفت الله یورد یلر عرف
 الاشیاء بالله ای نور الله پس بوندن معلوم اولور که حقیقه نور در و جمیع اشیا آنکله مظهر و مبصر در قطعه
 همه عالم نور است پیدا * کجا و کرد از عالم عویدا * زهی نادانکه او خورشید تابان * نور شمع جویدر بیابان * اکر
 دخی زیاده استفاده مراد اولور و سه بو آیت بر افواره مستقلا مصباح الاسرار نام رسالز و اردانده طلب اولننه مثل
 نوره اول الله نورنک صفت عجیب الشافی (کشکوة) شول دیوارده اولان کوه و روزن کیمدر که اول روزنک خارجه
 منفذی اولیه (فیها مصباح) اول مشکوتک ایچنده بر چراغ خیم ثاقب اوله (المصباح فی زجاجة) اول مصباح بر افوار
 زجاجة صافی و از هر بر قندیلده اوله (الزجاجة کانه کوب دری) اول زجاجة کانه کوب دری زهره
 و مشتری کبی متلائی و مضی اوله کمال صفوت و غایت لطافت و زهرتدن و کواکب دراری نجومک عظام
 مشهوره سیدر (توقدن شجرة) ابقاده مصباح ابتدا اولننه شول شجره دنکه (مبارکة) کثیره المنافع اوله (زیتونة)
 شجره دن بدلدلر (لا شرقی ولا غربی) اول شجرة مبارک نه شرقه منسوب برده و نه غربیه منسوب جابنده اوله مفسرین
 بومجلده اقوال کثیره ایراد ایلش لدر یعنی اول شجره مشرق و مغربک اورتیه سننده اوله که اول شامدر بعضلر
 (لا شرقیة) یعنی شمس اول شجره نک اوزرینه مطلق شرقدن طالع اولز (ولا غربیة) و همان غریبندن دخی اکامضی
 اولز بلکه شرقی و غربی اولوب (وقت الشروق والغروب) ضیای شمس آندن خالی اولیه پس بومشبه به در
 اما شبه یا نور الهی اوله و یا عالم ربانی و یا اعیان ثابته و یا حقیقت محمدیه اوله (بکادزیتها) قریب اولدیکه اول شجره نک
 زیتی (یضی) ولولم تمسه نار) اول زیتنک صفا و انارهی اول مرتبه ده اوله که بنفسه اضاءه و اناره ایلیه اگر چه
 اکاناتر من یتدیه ده اصلا یعنی کمال ضیائی اول مرتبه ده در بغیر مساس نار رخشان و در رخشاندر (نور)
 خبریدر مبتدا محذوفک (علی نور) متعلقدر محذوفه صفتیدر نورنک تقدیر کلام ذلک نور عظیم کائن علی نور یعنی اول
 معبر عنه و شبه به اولان الحق بر نوردر که فی حد ذاته نور و احد در پس نور مشکوة و نور مصباح و نور زجاجة و نور زیت
 اکامنضم اولوب متناظر اوله متضاعف اولوب (نور علی نور) اولور زبده کلام بودر که چن مصباح مکان
 متضایقه اولسه مشکوتده اولدی بی کبی نوری مجموع اولور بر اکنده اولز اما مکان واسعه اولسه نوری منتشر
 و پراکنده اولور و قندیل صافی مصباح اناره و اضاءه سندن اعون و انصردر و کذلک زیتنک سائر دهندن صفا
 و لطافتی زیاده در پس بری بر نه منضم و مقارن اولد قدده (نور علی نور) اولسی مقرر در (یهدی الله لنوره من يشاء)
 الله تعالی هدایت ایلر نورنه عبادندن هدایتن مراد ایلدیکنی (و یضرب الله الامثال) الله تعالی ضرب امثال ایلر
 (للناس) انسانه تقریب اللفهم زیرامه قولاتی هیئت محسوسه ده ایراد ایلک اولد معانی بی مانوس قیلر و غوامض
 و خفیات روشن و محسوس قیلر (والله بكل شیء علیم) الله تعالی حقایق موجودات و معقولات و دقائق مستورات
 و محسوساتدن جمیع اشیا به عالم درجه بی محیطدر معنای یت بویست سائلک مقدر اولان سوائی و وهمنی دفع ایچون

و قناکم بحایب صوری و مطالب مجازی بی برق خاطفه تشبیه ایدوب سریع الزوال اولدیغن اعلام یورد یلر کویا
 بعض کسه توهم ایلدیلر که بو چرخ انواری قدیمدر و بوکا کوکل قویان مخمین و فلاسفه و پرستش قیلان کفره و زناده
 نور باقی یه و کامله کوکل قود یلر پس بو توهمی دفع ایچون یورد یلر بو چرخ نورلری ببریده ییدر یعنی ناقص و ایتدر اول
 چرخ انواری چن لا شرقی ولا غربی اولان نور باقی و دائم کیمدر که اول نه شرقه منسوب و نه غربیه منسوب بدر (منشوی)
 برق راخو یخطف الابصار دان * نور باقی را همه انصار دان * سورة بقدر نک ابتدا سننده اولان آیت کریمه به اشارتدر
 جناب عزت منافقینک احوالی علی طریق التمثیل تقریر یوردر (بکاد البرق) قریب اولور که روشنایی برق (یخطف
 ابصارهم) بونلرک کوزلرینک نورنی اخذ ایلیه الخطف الاخذ بسرعه (کلماء الله) کل ظرفدر و مانکره موصوفه در
 معنی کل وقت یعنی هر وقتده که بونلر برق اضاءه و اناره ایلسه و بوجه دخی مستأنفه و سوال مقدره جوابدر کان دیک
 اولدیکه کیف یصنعون فی وقت ظهور مثل هذا البرق (مشوا فیه) بونلر اول روشنکده و یا مطرح نوره یوردر لخطوات
 یسیره ایله اضاءه متعدی اولور سه مفعولی محذوف اولور تقدیری (کلماء نور البرق اهم غشی و مسلک اکاذ و اکر لازم
 معنایی ویر یلور سه ملع معنایی ویر یلور (واذا اظلم علیهم) ای خفی البرق واستتر عنهم) اظلم متعدی دکل بو تقدیر چه
 لازم معنایسنه اولور (قاموا) واقف و ثابت اولدیلر مکاتلر ندره متخیرین اولد قلیر حالده (ولو شاء الله) ککر الله تعالی
 د یلر سه (لذهب بسعهم) کیده در بونلرک اشعه سن اوزر عدله (و ابصارهم) بونلرک کوردر لمرین لمعان بر قله و مفعول شاء
 محذوفدر تقدیری (ولو شاء الله ان یدهب الذهب بهما) ان الله علی کل شیء قدیر) تحقیقه الله تعالی جمیع اشیا اوزره قادر در
 جناب عزت تشبیه ایدر منافق لری شول گروهه که شب ظلماتیه میان بیابانده سحاب متراکه و امطار عظیمه و صاعقه
 رعد و لمعان برق بونلری سر اسیمه قیلوب صدای صاعقه دن آنکشت بر کوش ایدوب ظلماتده حیران و مدهوش قاله ل
 هر بار که بونلر برق لمعان اولوب طریق عیان اولد قدده بر نیچه خطوه یسیره سیر ایدوب برق زائل اولد قدده نه بونلر متوقف
 اولوب سرکردن اوله ل پس مطردن مراد اسلامدر که سبب حیات قلوبدر و ظلماتدن مراد ارباب نفاق اوزره صعب
 و شاق اولان تکالیف شرعیه در ترک مال و جاه و ریاست و ادیان قدیمه لیدر پس بونلر بومذ کورات ظلمات مشابه سننده
 ایدی بر قدن مراد مال و غنائم و نصرت و ظفر و بونلر امشالی مرادات نفسانیه هر بار بونلر ظهور ایتسه ایدی طریق
 اسلامده بر نیچه قدم یور ییوب اسلامدن حظ ککوستر لر و هر بار که امر مجاهده و تکالیف شرعیه و امور شاقه
 نازل اولسه ایدی ظلماتده فالور کبی طریق اسلامده متوقف اولوب فالور لردی حاصل کلام امید نعمته دوست
 و مدح کوی و خوف و خجندن دشمن و عیجوی ایدیلر پس حضرت مولانا قدس سره العزیز یوردر لکه برق
 خوینی یخطف الابصار یل یعنی بود کلی مجازی اولان لمعانی سن برق کبی سریع الزوال یل و بصیر لری خطف
 و سلب ایلر یل که بولمعات صوری و انوار مجازی کندیلر باقان بصیر بصیرتک رؤیت و ادراکی اخذ ایدوب نور باقی
 مشاهده سننه طاقت و قوت قویمز نور باقی بی بویه بیلد نور باقی دو کلی انصار یل اکا ناظر اولنلرک و مشاهده
 قیلنلرک انوار بصیرتی اضاعاف مضاعف و علی الدوام مشاهده قیلد چیه زیاده اولقدده در (منشوی) برق
 دریا فرس راراندن * نامه در نور برق خواندن * از حریمی عاقبت نادیدنست * بر دل و بر عقل خود خندیدنست
 در یادن مراد دریای حقیقت و کفدن مراد عالم صورت و فرسندن مراد ادب و همدر بیت اول مبتدایت ثانی خبردر
 تقدیر کلام آتی در یانک کپوکی اوزره سور مکملک بر برق نورندن برنامه بی اوقی یا خود معنی برقه منسوب اولان
 نوره نامه اوقی قلی یعنی دریانک کفی غایت برقرار ظن ایلک و فرس همی آنک اوزر نه سور مک و برق نورنده کاغدی
 اوقیغه قصدا ایلک حر یصلکدن عاقبت کاری کورمکدر کندیلک ککوکلی و عقلی اوزره ککاکدر یعنی کفه
 و نور برقه حر یصلکدن عاقبت و خاقتی کورمککدر و کندی ککوکلی و عقلی اوزره استهزایدوب کولمکدر (منشوی)
 عاقبت یتدست عقل از خاصیت * نفس باشد ککونیند عاقبت * خاصیتدن عقل عاقبت یتدیر یعنی عقلک
 خاصیتندن عاقبت بین اولق اول عقل که عاقبت کوریمه نفس اولور (منشوی) عقل کومغلوب نفس اوتنس شد *
 مشتری مات زحل شد شخص شد * زیر عقل که اوتنسک مغلوبدر او عقل نفس اولدی یعنی شول عقل که مغلوب
 نفس اولدیکم مغلوب کلامه دم اول عقل نفس اولدی مثلاً مشتری که سعدا کبر در زحل که شخص ککبر در زحل که
 مات و مغلوب اولدی شخص اولدی یعنی مشتری که سعادت اوزره در چن مغلوب زحل اولسه شخص اولور کک
 حکم عالمکدر ومع هذابنه نا امید اولد و کندی سعادتن ابدیه دن مأیوس قیلله (منشوی) همدرین تحسبی بکردن این
 نظر * در کسی که شخص کردت در تکر * هم بو تحسوت و نکبت ایچره نظری دن در شول بر کسه که سنی منحوس ایلدی
 آکا نظر ایله (منشوی) آن نظر که بککردن این جر و مد * اوزر شخصی سوی سعادی نقب زد * اول نظر که بو جر و مد نظر

ایله یعنی اول صاحب نظر که بوقبض و بسط و هدایت و ضلالت که گذری به کاور بونک اصلنه و موجودنه نظر ایلیمه
اول کسه نحو سندن سعادت جانیته دلک دلدی و یول ایلدی اکبر نکبت و نحوست شر کدر و اکبر سعادت توحید
و معرفتد رس بر کسه کندیده اولان احوال مختلفه نك اصلنه نظر ایلیمه محمول الاحوال و الافکار و مقاب القلوب
والابصار حضرت پروردگار اید بکنه عارف اولور (الله خالق کل شیء) دیسه (وکل شیء من عند الله) معنسانه معترف
اولسه اگر ضلالتده ایلیمه ده اول کسه سعادت و هدایت طرفنه یول بولش اولور که افضل طاعت توحید باریدر (می
زان همی کرداندن حالی بحال * ضد بضد پیدا کنان در انتقال * تا که خوف زاید از ذات الشمال * لذت ذات اليمين
برجی الرجال * اول محمول الاحوال سنی اندن اوتری بر حالدن بر حاله دوندر که ضدضدی پیدا اید یجیدر ایتقالده که
شیء ضدیله منکشف اولور مثلاً قبض ایلیمه بسط بیلیمه و سقامت ایلیمه صحت یزیر فیه و اولغزنی کذا و کذا قس علی هذا
سائر الاضداد و کذلک بوجه دلالت و تغیرات مستلزم معرفه الله اولور (کما قال علی کرم الله وجهه و رضی الله عنه عرف
الله بفسخ العزائم) انکچون سنی تحویل و تقلیب ایلر که تا که ذات الشمالدن سکا خوف طوغه یعنی تا که سنک خوفک
طوغه اصحاب شمالدن و اهل ضلالتدن اولمقدن خالی ایلیمه سن (یا مقاب القلوب و الابصار ثبت قلوبنا علی دینک
دیو تضرع فیلقدن و عجز و قصور کی بیلیمکدن مصرع ثانی محیر عقول مننوی دانان و معجز اصحاب علم و عرفاندر
شعر بو کونه ایساته سهل الممتنع دیر لر خاطر فاطره لایح اولان اولدر که لذت فعل محذوفک مفعولی اوله که برجی الرجال
آتی تفسیر ایلدی بکیچون و رعایت نظم ایچون مفسر حذف اولمشدر تفسیری و ترجی لذت اليمين مثل رجال الرجال دیمک
اولور الرجال برجینک فاعلیدر برجی مصدر حکمنده در و صیغه مستقبلده ایراذ اولمشی تفسیر افاده سیچوندر
و افعال صیغه سی یا صیوررت ایچوندر و یا خود ثلاثی حکمنده در و مضاف مقدر در و تقدیر الکلام (بقلبک الحق من
حال الی حال حتی تولد منک الخوف ان تكون من اصحاب الشمال) و ترجی لذت ذات اليمين کما برجی الرجال دیمک اولور
والله اعلم شعی من حوم بویته بویه معنی و بر مشدر که تا که ذات الشمالدن سکا خوف طوغه یعنی اول حالتی مشاهده
ایدوب اندن احتراز و حضرت خدادن خوف ایلیمه سن ذات اليمينک لذت و شیرینکی رجاله امیدور جاویر لر لیکن
بوتقدیر اوزر دلتکه مؤشدر برجینک فاعلی ضمیر دخی مؤنث اولوب علامت تأنیث ایلر ترجی اولوق لازم ایدی تا که
قاعده نحوه مطابق اولیدی اما جمیع نسخ لوده برجی واقع اولمشدر رس لذت برجینک فاعلی اولوق قابل اولمز مکرر که
ذوق معنسانه و یا خود حظ معنسانه مؤل اوله پس اگر لذتی ذوق معنسانه تأویل ایلیمه برجینک ضمیری اکار جاع
ایلیمه لذت آنک بوتقدیر اوزر فاعلی اولور سه بوجه دخی جائزدر (مننوی) ناد و پر باشی که مرغیک پره * عاجز
ایداز پریدن ای سره * خوف ورجایی جمع ایلر تا که یکی قنادل اوله سن که بر پرلو قوش اوچقلقدن عاجز کولور
و در مانده اولور ای نیک مرد کما قال علیه السلام اذا وزن خوف العبد و رجاءه و اعتدلا سیماجن ساجی القلب (مننوی)
یارها کن تا نیایم در کلام * یابده دستورتا کویم تمام * وقتا کم مقاب القلوبک بعض تصرفاتی دام نفس و هواده
کرفتار اولنره بیان میور و بعبده لازم اولان خوف ورجایی جمع ایلر ایدیکن دخی تعلیم ایلد کدنصر کره اول مقاب
القلوبه التفات ایدوب و تعبیر میافی الضمیر دخی آنک ارادتیله اولدیغنه اشارت قیلوب میور لر که الهی بانی قوتا کم کلامه
کلمیم و اسرار تصرفاتی مظهر و مفضی ایلیم یا خود بکادستور ویرتا کم اسرار تقلباتی تمام سو بیلیم و آتی طالبانه
توضیح و تبیین ایلیم (مننوی) ور نه این خواهی نه آن فرمان تراست * کس چه داند من ترا مقصد کجاست * و اگر نه بونی
استرایسک و نه آتی استرایسک فرمان و حکم سنکدر یعنی اگر نه بالکلمه خاموش اولغی و نه تمام مر ته افشا قیلغی
استرایسک فرمان و حکم سنکدر کسه نه بیلور که تحقیق سنک قصد و ارادتک قنده در که لاعلم الغیب الا الله) میوردک
و کما قال الله تعالی (وما کان الله لیطلکم علی الغیب ولكن الله یجتبی من رسله من یشاء) وقال الله تعالی ولا یظهر علی
غیبه احد الا من ارتضى من رسول) بوا یلر اولیانک بعض زمانده بواسطه کشف الهی و الهام ربانی غیبه و مراد
الاهه عالم ایلیمه مانع اولمز (مننوی) جان ابراهیم باید تا خور * بیند اندر نار فردوس و قصور * هر ولی بر نینک قدمنده
اولدیغی جهته دن و مشربی و سلوکی اول نبی به مناسب و مشابه اولدیغی جنبیدن اول و لیمک جائنه اوینسک اسمیله
تسمیه ایدر لر و هر قنغی یغمبره مشابهتی زیاده ایلیمه آتی دخی و قنده اول اسمیله معنوب قیلوب مثلاً دیر لر موسی وقت
خودست و ابراهیم زمان خودست پس حضرت ابراهیم سلوکی ابتدا اتردن مؤثره استدلال ایتسکه ریسنی طلب
ایدوب آخر الامر اتردن کجوب (فاطر السموات و الارض) اولان مؤثرک مشاهده سنده مستغرق اولوق و ملکوت
و سموات و اراضی بی کور و باقن قیلقدر رس معنی ابراهیم علیه السلامک جانی کی بر جان کر کدر که تا نور معرفتله
نار ایچره فردوس و قصور کوره و باطن کاره ناظر اوله (می) بایه بایه برد و بر ماه و خور * تا غناند هجور حلقه شددر

اولا بایه پایه تدریجاً له ماه و آفتاب اوزره کیمده احمقه کبی قیونک بندهی قالمیه یعنی حلقه کبی قیوده مقید قالمیه (منشوی) چون خلیل از آسمان هفتین * بگذرد که لاحب الا فلین * حضرت خلیل علیه السلام کبی آسمان هفتیند کچه بویله دیو که غروب اولیجیلری و زائل اولیجیلری سو منزم یعنی خلیل وارفلک سابعدن لاحب الا فلین دیوب کچه و ابواب حقایق و اعیانی دست حقیقه آچه تایلله که مقصد الهی نه در و مراد ربانی نه شیدر (منشوی) این جهان تن غلط اندازشد * جز مر اثر کوز نهوت بازشد * زیرا بوجهان تن غلط انداز اولدی یعنی بوتن جهانی خلقی غلط ایدیجی اولدی اول کسه دن غیری که شهوت نفسانیه دن کیر و اولدی و خلاص بولدی (نقشه حسد) بن حشم بران غلام خاص سلطان (منشوی) قصه شاه و امیران حسد * بر غلام خاص سلطان خرد * شاهان امیرانک و عقل سلطانی اولان بنده خاصان اوزرینه اولان حسد لر بنک قصه سی می ره ندر بویسته (منشوی) دور ماند از جرار کلام * باز باید کشت و کرد انعام * کلامن جرار بنک جزدن ابراق قالدی جرار کلام کلامی مبالغه ایله چکیجیدر یعنی کلامی زیاده چکیجی کسه نلک چکمه سندن بوقصه دور قلوب و نهایت بولمیب بعض معارف و اسرارلک مناسبتله تقرر و تعبیر اولندیجی اجلدن ناغام قالمشدی کیر و دوغمن و آتی تمام ایلک کرلک (منشوی) باغبان ملک باقبال و بخت * چون درختی راند انداز درخت * اقبال و بختله اولان ملک باغبانی بوجه دخی جائز و که باقبال و بخت ملک صفی اولمیب باغبانک صفی اولوب بویله دینه ملک اقبال و بختله اولان باغبانی بر درختی درختدن نیچون بیلیمه و بر شجری بر آخر شجردن نه وجهه تمیز قلمیه باغبان ملکدن مراد اگر چه ملک عالمک سلطانی اولان کسه اولور لکن انبیاء علیهم السلام و اولیادن هر مری کامله باغبان ملک دیکل جائز اولور پس بونده هر مری کاملدر و تقدیر معنی اولدر که بخت و سعادتله اولان مری کامل ملک عالمده بر کسه نلک وجودی بر آخر کسه دن نیچون بیلیمه باغبان اشجاری نیجه فرق و تمیز ایلر سه مری کامل دخی انسانی اوله فرق و تمیز ایلر (منشوی) آن درختی را که تلخ و در بود * و آن درختی که بکس هفصه بود * اول بر آغا چیکه تلخ اوله و مر دود اوله و اول بر درختی که نلک برییدی یوز مرتبه سنده اوله یعنی آنک میوه سی هم احلی و الذو هم اکثر و افراوله بوا یکی ذکر اولان درختی (منشوی) کی برابر دارد ندر تربیت * چون بیند شان بچشم عاقبت * تربیتده باغبان چن برابر طور چونکه باغبان نلری چشم عاقبتله کوره و انلرک آخر نه و نتیجه سنه نظار ابر کوره (منشوی) کان درختان نهایت چیست بر * کر چه بکسانند این دم در نظر * که اول درختلرک نهایتنده میوه سی ندر اگر چه بودم نظرده بکسانلدر یعنی آغا جلرک میوه سی ظهور ایلر دین اول نظرده اگر چه برابر ایلر سه ده میوه لری ظهور ایلر کدنک نصکره هر بر نلک مایینده فرق عظیم حاصل اولور چونکم بر مری کامل نور فرستله بر کسه نلک عاقبت کارده میوه دار اوله جغنی یلیسه اکسائر درختلردن نظر و تربیتی زیاده قیلور (منشوی) شیخ کو نظر نور الله شد * از نهایت و زینت آگاه شد * شیخ که او نور الهی ایلر نظار ایدر اولدی انتهادن و ابتدادن آگاه اولدی و بر مری نلک اولنه و آخر نه شعور بولدی (منشوی) چشم آخرین بیست و هر حق * چشم آخرین کشادندرسبی * اول شیخ کامل حقدن اوتری آخو بین اولان کوزنی باغلدی بقده آخرین اولان کوزنی اجدی مصرع اولان آخر خالک ضمه سیله و فتنه سیله دخی اوقتی جائز اولور اگر خالک ضمه سیله اوقفور سه آخور معناسنه اولوب مراد بودنیا اولور که آخوره مشاهد و معنی بودنیا کور بیجی کوزنی حق و ضاسیچون باغلیوب آخر نه متعلق اولان کوزنی آچشدر دیکل اولور اگر فتح خایله قرائت اولور سه غیر کور بیجی ماسوی کور بیجی دیکل اولور و بوتقدیر اوزره معنی اول شیخ کامل غیر کورن و مساویه نظر قیلان کوزنی حقدن وتری باغلیوب حقیقت بین اولان کوزنی مقدم آچشدر و با خود معنی آخرت بین اولان کوزنی درس و تعلم ایلر کده تلخ قیلشدر دیکل اولور (منشوی) آن حسودان بد درختان بوده اند * تلخ کوه رشور بختان بوده اند * اول حسودلر شیخ و نامعقول درختلر اولمشلدر تلخ کوه رشور بختلر اولمشلدر یعنی ذاتلری وصفاتلری آجی و بد بخت و بر نکبت و اشلدر (منشوی) از حسد جوشان و کف می ریختند * در نهانی مکر می انکیتند * حسد لر دین جوشان خروشان اولدیلر و کپولک و دکنیلر نهانیده و جای مخفیده مکر می قو پر دیلر (منشوی) تا غلام خاص را کردن زنده * شیخ اورا از زمانه بر کنند * تا که خاص غلامک بوینی اوره روزمانه دن آنک کوکنی قوپره لر (منشوی) چون شود فانی و جانش شاه بود * بیخ او در عصمت الله بود * اول غلام خاص نیچه فانی اولور چونکم آنک جانی از لده شاه ایدی نلک اصلی و حقیقی حق تعالی نلک حفظ و عصمتده ایدی بنده خاصدن مراد هر عصرده حق تعالی نلک خاص بنده سی اولان کسه لر اولور و حسودلردن مراد اول عصرده اکاحسد قیلن کسه لر اولور (منشوی) شاه ازان اسرار واقف مده * همچو بو بکر ربانی تن زده * ابو بکر ربانی مشایخن طعن طاعنان ولوم لاغانی ایشتمز و مالا یعنی یه قویق طوعتر

صفت و سکوت معروف بر کسب ایدی بو خصلت کمال شهرتی اولدی یغنه شاعری بر کسب موجب قهر و غضب اولان
بر سوزی استماع ایدوب تحمل برله سکوت قیلسه اول عزیزه تشبیه ایدوب همچو ابوبکر بیای تنزد و خاموش
شد بر لایحه کم شاه دخی اول اسرار دن واقف کلدی و اول حسود لرک احوالنه عارف اولمشدی لیکن ابوبکر
بیای کبی ایسم اولدی و سکوت قیلدی (منشوی) در قشای دل بد کوهران می زدی خنک بر آن کوزه کران شاه
بد اصل لرک کوکلی تماشای اول کوزه کران اوزره خنک اوردی خنک اصلق چالغده بر لر بوراده انلری استهزا و تحقیر
ایلدی دیکدن کتایه اولور (منشوی) سکر می سازند قوم حیلله مند تا که شه را در قشای در کنند بر حیلله مند
قوم مکر دور لر و حیلله و خدعه ایلر تا کم شاهی بر قشای ایچنه ایلیه لر قشای شربت ستیلند بر لر (منشوی) پادشاهی
بس عظیم بی کران در قشای چون بکنجای خزان زیاد عظیم و نهایت سز بر پادشاهی خزل بر قشای نیچه صغار
یعنی حسود و انلری المثل حق تعالی حضرت تبری بر شربت قابنه قوی استن کسه لر کیدر زرا حق تعالی نیک امر نه
و قضا سته راضی دکلدر بد که استر که حق تعالی کندی مراد لر اوزره حکم ایلیه و محسود اولندن نعمتی زائل
قیلور کدی یلره و بره پس بو گونه مراد شاهی بر قشای قوی می مراد ایلم کیدر یواسه محالدر شاه دن اوتری (م)
از برای شاه دای دوختند آخرین تدبیر از و آسوخند (شاه ایچون بر دام دکلدر آخر آنلر بو تدبیری اندن او کلدی
یعنی اول تدبیر و مکر ایلر و وجود نده حق تعالی خلق ایلدی پس معنا حقندن او کرمش اولور لر مع هذایه ا کاوانک
رسولنه خدعه و مکر ایلدی (کما قال الله تعالی ان المنافقین یخادعون الله و هو خادعهم) پس بر کسه که بر علی
بر علیدن تعلم ایلیه و در نوب نه آنکه همسر لک دعوا قیله محسوس و مشکوب اولق محقق و مقرر در نه کم بر لر (م)
نخس شاکردی که با استاد خویش همسری آغاز داید پیش نخس و بد بختدر اول برشا کرد که کندی نیک
اوستادی ایله برابر که باشلیه و ایلر و کله وی ادبانه و صف لر و عملر قیله (منشوی) با کدام استاد استاد جهان پیش او
بکسان هویدا و نهان قشای استاد ایله جهانلر استاد ایلیه یعنی اند فکره قشای استاد له مقابله و مخادعه ایلیه
قصد ایلر جهانلر استاد ایله مقابله ایلیه که قصد ایلر که آنک قشده بد او نهان برابر و مخفی و عیان یکساندر (منشوی)
چشم او نظر نور الله شده پردهای جهل را خارق بده اول استاد جهان اولان کاملک چشم باطنی الله
نوریه نظر ایدر اولمشدر جهل پردلری خارق اولمشدر بعض نسخه ده مصرع ثانی پردهای جهل را بر هم زده
واقع اولمشدر جهل پردلری بری برینه اوردش و از له قیلشدر (منشوی) از دل سوراخ چون کهنه کایم
پرد بند پیش آن حکیم پرده میخندد برو با صد دهان پردهای کشته اشکاف بران اسکی کایم کبی
سوراخ اولمش کو کلندن اول شا کرد اوزره یوزده ساله کولر برده انک اوزره نه شکاف و سوراخ اولمشدر یعنی
شا کرد پیش قلبنه وضع ایلدی خیال و افکار پردلری نیچه یوزده ساله اول شا کرد اوزره خنده ایلر و هر پردهای
اول پردلک شیخ باطن بین اوزره بر شکاف اولمشدر که اول شیخ اول شکاف و سوراخدن مافی الضمیره مطلع اولور
(منشوی) گفت آن استاد می شا کرد ای که از سگ نیست با من و قشای اول استاد نه شا کرده دیر که ای
کایدن کم سنک بکا و فال بو قدر کرلاید بکا و فادار اولیلد استهفام اولق دخی جائزدر یعنی ای سکدن کم بکاسنک
و فال بو قدر کاید و فال اولمشدر نیچون اولیه (منشوی) خود می استاسکیرا من کسل و همچو خود شا کرد کیر
و کوردل خود بی آهن کسل استا طومه یعنی زیاده و قتل و مشکل رفیع اید بی بر استاد صاحب هنر فرض ایته
کندلک کبی شا کرد و کوردل طوت و سنک امثال و اقرا نکلدن بر کسب فرض ایت (منشوی) نه از منت یار یست در جان
و روان بی منت ای نمی کرد در و ان سنک جان و روان کده اولان یار یلک بدن دکلدر یعنی سنک جان و روان که اولان
معاونت و تقویت بنم جانم دکلدر حال بو که بنسز سکا بر آب جاری اولمز یعنی بنم همت و تربیت سنک وجودل
باغنه آب معرفت و ماعلم و حکمتدن بر قطره دخول قیلر پس نیچون بنم قدر می بیلیه سن و سکر می قیلیم سن دیر
(منشوی) پس دل من کارگاه بخت تست چه شکنی این کارگاه ای نادرست پس بنم کوکلم سنک بخت و دولتک
کارگاهیدر ای نادرست بو کارگاهی نه ضرر سن حالا که یونک آنکساری سنک انعام و انعام که سببدر (منشوی)
کوئی نهان می زخم آتش زنه بی قلب از قلب باشد روزنه کامعنا دیر سن جقمافی نهان او روزمه استاد
خبردار اولیه و بنم حالمه شعور بولیه قلبدن قلبه روزنه یوقیدر (من القلب الی القلب روزنه) خوا سنجه قلبدن قلبه
محقق بر روزنه و اردر پس اول معنوی اولان روزنه دن سنک اسرار قلبی کورمک اساندر دیر (منشوی) آخر روزن
بیتد فکر قی دل کواهی میدهدین ذکر قی آخر قلب روزنه سندن سنک فکری کوکل کور بود که قول کدن
شهادت و برر یعنی کوکل روزنه دن سنک فکری کور و رقیبده اولان ذکر نه شهادت و برر لیکن شجاع و غافل

قیلور (منشوی) کیر در روت تمام الداز کرم هر چه کوی خندد و کویدم بطونکه کرمندن سنک یوزنه سورمز
اول قبا یغنه کی ظهوره کتور و یوز که اورمز هر نه دیر ایسک خنده ایلر و نم دیر (منشوی) او نمی خندد
ز ذوق مالش او می خندد بران اسکا شت اول استاد سنک مالشک ذوقندن کولمز یعنی اول سنک او مقلدن
و اکا ظاهر ارایت قیلغلغ ذوقندن کولمز اول سنک نابجا وضعک اوزره کولر و باطل فکر دن و خبیث اولان
خاطر لرندن اوتری خنده ایلر (م) پس خدای را خدای شد جزا کاسه دن کوزه بخورای سنک سزا شاه طریقت
و ماع حقیقت اولان استاد که باطناسوء ادب اوزره اولسک و معنا تعظیم و رعایتده قصور قیلسک و اول دخی کمال
کرمندن سنک یوز که کولسک و هر نه دیر سنک نم دیسه چونکم سن اکا ظاهر ارایت و باطناهانت اوزره اولدک پس
خدعه به منسوب کسه به جزا خدعه به منسوب اولدی (و جزا سینه سینه مثلها) در بو محله بو مثل قی زیاده که
ناس بری برینه کاسه اورر بر دق آل ایشته سکا بو سز اردر بر (منشوی) کیدی با تو را خنده رضا صد هزاران کل
شکفتی می ترا استادک اولان شیخ خنده سی سکا خنده رضا اولیدی سکا نیچه یوز نیک کل آچلوردی
یعنی نیچه یوز نیک معانی کالری سنک روضه قلب کده سکا آچلوردی (منشوی) چون دل او در رضا آرد عمل
آفتابی دان که آید در جل چونکم اول استادک کوکلی سکا رضاده عمل کتوره و راضی اولدنده کار ایلیه آنک
رضاسنی بر آفتاب بیل که جل بر جبهه کادی پس آفتاب جل بر جبهه کاد کده اثری ندر دیر ایسک (منشوی) زو بخندد هم
نهار و هم بهار در هم آمیزد شکوفه و سبزه زار اندن هم بهار و هم بهار کولر و شکوفه و سبزه زار بری برینه قریشور
یعنی جل بر جبهه کلان آفتابدن هم بهار و هم بهار کولر و شکوفه و سبزه زار بری برینه اختلاط ایلر کذلک شیخ
رضا ایله اولان خنده سندن طالب قلبی بهار و بهار کبی خندان اولور و معانی و لطایف سبزه لری بری برله اختلاط
و امتزاج قیلور پس اول سالک فرخنده دل اولوب راه حقده سعادت و کرامت بولور (منشوی) صد هزاران بلبل
و قری نوا افکنند اندر جهان بی نوا صد هزاران بلبل و قری نغمه و نوا بی نوا ایچره القا ایدر لر (منشوی)
چون که بر لزج خود زرد و سیاه می بینی چون ندانی خشم شاه چونکم ای شا کرد روح بر کنی زرد و سیاه
کوره سن شاه طریقت خشمی نیچون بیلیه سن یعنی قلب و روح کده بر تر مدلک و افسرده لک علامتی مشاهده
قیلیم سن سکا غضبی اولدیغنی نیچون فهم قیلیم سن (منشوی) آفتاب شاه در برج عتاب می کند و هاسیه همچون
کاب که شاه طریقت اولان شیخ کاملک آفتاب روحی عتاب بر جبهه یوزری سیاه ایلر کاب کبی یعنی اول شاه معنوی سنک
روحی اگر عتاب بر جبهه طلوع ایلر سه معاتب اولان و عتاب و عقابه استحقاق حاصل قیلان کده لک وجود باطنی
سیاه قیلور برلخران کبی بر مرده و افسرده ایلر (منشوی) ان عطار در او رقه جان ماست ان سیدی وان سیه
سیران ماست باز منشوری نو بسد سرخ و سبز تار هند ارواح از سودا و بجز عطار دیر بلد زدر که اکا کاتب فلک دیر لر
بو ظاهر آسمانک عطار دیدر جان آسمانک عطار دی نجم هدایت و ماع ولایت اولان استاد بر حکمتدر پس اول
کاتب فلک الهی اولان عطار دل و قری ای می بدوشا کرد اولنیزم جاذبه پس کاتب سید و سیاه یازمق شاندن
اولدیه سیه بزم جانلر حرا و افنده قلوب عجب حقایقده مکتوب اولان سیدی اعمال و سیاهی افعال سیه و یا خود
سیدی و صفت و سیاهی کدورت و یا خود سیدی بسط و سیاهی قبض و یا خود سیدی ترقی و سیاهی تنزل
بزم میز اتمزدر که صحیفه دلده اولان بو کونه نقوش بزم تحریر و تقریر و غزله دکلدر بلکه اول کاتب الهی سنک قلم
قلبت و قیدر پس صحیفه دلده نظر قیل اگر انده اعمال حسنه و افعال مرضیه مکتوبه اولور سه و نقوش علوم
و معارف سیه ظهوره کور سه بلکه اول کاتب الهی و عطار دلک روحانی سندن راضیدر و اگر یونک عکسی ظهوره
کور سه بلکه سکا باطن خشم و غضبی وارد در محصل صحیفه دلده مثبت و مکتوب اولان سیدلک و سیاهلک میز انلر در
انک سکا قدر رضا و خشمی وارد در رنده اولان نورایت و ظلماتی وزن ایدوب قیاس ایله و اول کاتب الهی و خلیفه
ربانینک قهر و اطف شاندن لکن شفقتی و می جی غالبدر کیر و سرخ و سبز منشور یازری یعنی کیر و بر برات یازر تخلیص
ارواح ایچون سبز و سرخ تا کم ارواح قوره نور سودا و بجز دن احسن الوان حیرت و خضر تدر نه کم عرب بغایت نفیم
و طری اولان شیخی اخضره تشبیه ایلر (کما قال علیه السلام الدینا حلوة خضرة فی ناعمة طریه) و حیره دخی لون
مقبوله در (کما قال علیه السلام الحمره خضاب المؤمن و السواد خضاب الکافر) بو محله سرخ و سبز دن مراد نیک
ایمان و ابقا ندر و سودا دن مراد لون کفر و عصیا ندر عطار د آسمان روحانی اولان خلیفه ربانی کیر و بر برات یازر ایمان
و ابقان رنگیله ملون و علوم و عرفانه معنوی حتی ارواح خلاص اولور لر سودای کفر و عصیانندن و بجز و کسلانندن
و پوشان الهی به لایق اولان نصر فانی عطار دلک روحانی اولان استاد اسناد ایت الربیع البقل قیلند ندر بو نکته بی

اشعار ایچون سرخ و سبز نماد سبزه نوبهاری بویته ارداف ایدوب بیوررلر (منشوی) سرخ و سبز افتاد نسخ نوبهار *
 چون خط قوس قزح در اعتبار * سرخ و سبز واقع اولدی نسخ نوبهار یعنی نوبهار که مظهر لطف و جمال الهی در اوراق
 اشجار و ازهار اوزره سرخ و سبز رنگی کباب ایدوبی اولدی و یا خود بخوب و تبدیل ایدوبی اولدی دیک اولور نسخت
 الکتاب دیرلرین کبابی یازدم دیک معناسی ویررلر (منشوی) نسخت النمره دیرلر اذا نحوالت من حال الی حال قوس قزح الککم
 صاعمه دید کاریدر سیمی به (لان القزح هو الطریق والالوان التي فی القوس) پس تقدیر معنی سرخ و سبز واقع اولدی
 نوبهارک یازمسی و یا خود بخوب و تبدیل ایدوب بوزمسی مثلاً قوس قزح قرمز و ویشل اولان خطی کبی اعتبارده
 سرعت انتقال و گذارده یعنی نه کم قوس قزح خطوطی اعتبار و انتقالده نیجه ایسه کذلک نوبهارک دخی سرخ
 و سبزی بویلدور و کذلک جناب خداوند کارک دخی تبدیل و تحویل سرخ و سبز نوبهار کبی حالده انتقالده در
 فافهم (عکس تعظیم سلیمان علیه السلام در دل بلقیس از صورت حقیر هدهد (منشوی) رحمت صدقور ان بلقیس باد
 که خدایش عقل صد مرد هدهد * اول بلقیس اوزره یوزقات رحمت اولسون که حضرت حق اکا یوزمزد قدر عقل
 و بردی پس اگر چه صورتده برزن ایدی لکن معناده یوزاردن ایوایدی زرباوقدر سلطنت و مملکتی ترک ایلدوب
 حضرت سلیمان علیه السلامه متابعت قیلدی و خدا پرست اولدی و ابتدا اسلامته و ایمانته سبب اولدیکه
 بویترله بیان بیوررلر (می) هدهدی نامه بیاورد و نشان * از سلیمان چند حرفی بیاان * چون بخواندن نکتهای
 باشمول * با حقارت تکرید اندر رسول * بر هدهد بلقیسه نامه و نشان کتوردی حضرت سلیمان علیه السلامدن بیانه
 بر قاج حرف چونکه بلقیس اول باشمول اولان نکته لری اوقودی بلقیس کمال عقلندن رسوله حقارتله نظر ایلدی
 اول چند حرف اولان مکتوب صورتده که اهل تفسیر آتی بویله یازمشلدر حضرت سلیمان یازدیکه من عبد الله
 سلیمان بن داود الی بلقیس ملکه سبا (بسم الله الرحمن الرحيم السلام علی من اتبع الهدی اما بعد فلا تعلوا علی و اتونی
 مسلمین) بویکتوبی هدهده و یروپ دیدیکه (اذهب بکابی هذا قاله الیم ثم قول غنم فانظر ماذا یرجعون) پس هدهد
 در عقب سمعاً و طاعة دیوب و مکتوبی متقارنه آوب کلوب بلقیس سرانه برکوه دن داخل اولوب ندما سبیل
 صحبت ایلرکن اول مکتوبی انک اوکنه القا ایلدی و برکوه به متواری اولدی و بلقیس احوالی تجسس قیلدی پس
 بلقیس اطرافنده اولنره متوجه اولوب دیدیکه (یا ایها الملأ الی التي الی کتاب کریم) اطرافنده اولنره کادیدیلرکه
 اول مکتوب کمدندر دیدی اول دخی (انه من سلیمان وانه بسم الله الرحمن الرحيم ان لا تعلوا علی و اتونی مسلمین)
 اگر چه ایجاز و اختصار اوزره بر قاج حرفدر لکن نکات کثیره به شمولی واردر (کما قال الیضاوی وهذا الکلام
 فی غایة الیجاز مع کمال الدلالة علی المقصود لا شمله علی البسملة الدالة علی ذات الصانع وصفاته صریحاً و انتهى عن
 الترفع الذی هو ام الزائل و الامر بالاسلام الجامع لامهات الفضائل) پس بونکتهای باشمولی بلقیس مکتوب
 سلیمان فهم ایلد کده سلیمان پیغمبر علیه السلام عظم شانی یلوب آنک رسولته حقارتله نظر ایلدی و اهانتی
 مشعر سوزو یلمدی بلکدر رسولته تعظیم و کتبه تکریم ایدوب (فی التي الی کتاب کریم) دیو اول مکتوبی کوعلمکله
 توصیف ایلدی پس مریدوشا کرد اولدر که دین و اسلامه دعوت و ارشاد قیلان استاد و شیخته حقارتله نظر ایلیمه که
 اول رسول رسولدر (کأن الهدهد رسول الرسول ومن اهان الرسول فقد اهان الرسول ولذا قال علیه السلام
 من اهان عالماً فقد اهانت بل اهان الله و لهذا قال الله تعالی من اهان لی و لیا فقد بارزنی بالمحاربة) (منشوی)
 جسم هدهد دید و جان عنقاش دید * حس چو کفی دید و دل دریا دید * بلقیس رسولک جسم و ظاهر فی
 هدهد کوردی و آنک جانی عنقا کوردی جسم مضاف دکلدر هدهد حس و صورتی بر کپوله کبی کوردی
 و هدهد کوکلی دریا کوردی (منشوی) عقل با حس زین طلسمات دورنک * چون محمد با ابو جهلان بجنک * عقل
 حس ظاهر له بویکی رنگی طلسماتدن یعنی بویکی رنگی اولان جسمدر که بر رنگی روحانیت و بر رنگی دخی صورتدر
 حضرت محمد صلی الله تعالی علیه وسلم ابو جهلانله جنکده اولدیی کبی عقل دخی حواس ظاهره ایلد و بجه
 جنکده در یعنی حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم ابو جهلانله معنایه جنکده اولدیی کبی عقل دخی حواس
 ظاهره ایلد بویله جنک و جدلده در (می) کافران دیدند اجدرا بشر * چون ندیدند ازوی انشق القمر * بواجلندن اسیر
 حس اولان کافرا حضرت احمد علیه السلامی بشر کوردیلر چون کوردیلر حضرت رسولدن انشقاق قری اسیر
 حس اولدیلر چون کوردیلر بویله وجهدر کافرا حضرت رسول علیه السلامی بشر کوردیلر چونک حضرت
 رسولدن انشقاق قری کوردیلر یعنی کفره مرتبه حسدهد فالوب حضرت نبینک انشقاق قری ایلین معناسندن
 غافل و جاهل اولدیلرندن اتری اول حضرت بشر کوردیلر سندی بزم کبی برکسه سن سن دیدیلر (منشوی) خالزون

در دیده حس بین خویش * دیده حس دشمن عقلست و کیش * کندی حس بین اولان کوزیکه طپراق اور زیر
 حس کوزی عقلک و مذهب و دینک دشمنیدر (منشوی) دیده حس را خدا اعماش خواند * بت پرستش گفت وضد
 ماش خواند * خدای متعال دیده حس ایچون اعمی دیدی (کما قال الله تعالی) صم بکم عی فهم لا یعقلون (وقال
 الله تعالی بعد اثبات الاعین) واهم اعین لا یصرون بها) حضرت حق اکابت پرست دیدی و آتی مائل ضدی
 اوقودی یعنی تراب دیدی مادن مراد آیدر آنک ضدی ترابدر پس آب عالم معنادن و تراب عالم صوریدن عبارت
 اولور یا خود معنی حضرت خدا ظاهر چشمه اعمی دیدی و دخی اکابت پرست دیدی و بزم ضدیمزدیدی ذکر حال
 اراده محل قیلندن و یا خود کرمسبب اراده سبب قیلندن دیسک دخی جائزدر زرباوت پرست وضد اولان اصل اول
 حسک صاحبیدر نه کم حق تعالی اسیر حس اولان کفره حقهده (بعبدون الاصنام فظلو الهاء کفن) دیدی
 و بولنره اعداء الله دیو تسبیح ایلدی خدای متعال دیده حس اول جهندن اعمی دیدی که ظاهرین چشم کفی کوردی
 و دریایی کورمدی یعنی کف و حس کبی اولان صورتی کوردی و دریای حقیقی کورمدی و انکچون دیدیکه
 حال و نقدی کوردی و فردایی کورمدی (منشوی) خواجه طای و فردا پیش او * اونی بیند ز کینی جز نسو * حال
 بوکه خواجه فردا و حالی اولان نی و یا خود ولی اول حسک اوکنده در ما چشم حس بر وافر کجندن تسودن غیری
 کورمز یعنی اول صاحب حس کبج الهی بر منقور دن غیری کوره مز که اول بشریت انبیا و اولیاد (منشوی)
 ذره زان آفتاب آردیام * آفتاب آن ذره کرد غلام * بر ذره اول آفتابدن پیام و خبر کتورر آفتاب اول ذره به
 غلام اولور یعنی بر ذره که اول آفتاب حقیقتدن خبر کتوره آفتاب عالم صورت و ماهتاب عالم شهادت و انبیش
 و یا خود و اینک ذره و بخود غلام و مطیع و رام اولور (منشوی) قطره کز بحر وحدت شد سفير * هفت بحر آن
 قطره را باشد اسیر * بر قطره که اول بحر وحدتدن سفیر اولدی و عالم انسانی بی سیر قیلدی بدی بحر اول قطره به اسیر اولور
 و انک انسان حالی بویکتوبی مفهومنی ذکر قیلور (بیت) ومن مطلق نور البسیط کلمة * ومن مشرعی بحر المحيط
 کقطره (منشوی) اگر کف خاک شود جلاله او * پیش خاکش سر نه دافلاک او * اگر آواج خالک اول خدائک جلاله کی
 اوله یعنی اگر خاک بر آوجیکه مراد قالب انساندر اول الهیک جلاله کی و خدمتده چست و چلو کی اولسه اول
 کشته نک خاک کینک اوکنه یعنی جسدینک حضورنه اول الهیک افلاک کی باش قور و مطیع اولور (منشوی) خالک آدم
 چون که شد جلاله حق * پیش خاکش سر نه داملک حق * کورمز میسن مثلاً آدم حضرت تلی نک خاک کی یعنی
 وجودیا کی چونکه حق تعالی نک جلاله کی اولدی انک خاک کی اوکنه و قالی حضورنه سرقودی حقل ملکری (منشوی)
 السماء انشقت آخرا چه بود * از یکی چشمی که خاکی * کشود * خالک از دردی نشیند زرباوت * خالک بین کز عرش
 بگذشت از شتاب * السماء انشقت آخرا نه دن اولور بر چشمندن اتری اولدیکه خاکیلکی اجدی یعنی معهود اولان
 اسماء صوری منشق اولدی آخرندن اولدی شول بر انسان العین و عین انسان اولان سلطان انبیا دیکه خاکیلکی
 اجدی و افعال و مشکلاقی فتح ایلدی السماء انشقت سوریه اشارت دکلدر بلکه مجرد لغت معنایی مراد اولور
 زیر اسوره انشقاقک بوجمله مناسبتی بوقدر خالک در دل کندن و نقلندن آنک التنه کیدر وزیر آید اتری پس
 هر شی طبعیتک مقتضای سنجها کرم کزی اعلا ایسه اعلا به میل واکرم کزی سفلی ایسه اسفله میل ایدر مکرکه
 حرکتی حرکت قسریه اوله اما ارادت الهیه بر شینک مقتضای طبعنه مخالف حرکت ایلسنه تعلق ایلر سه مقتضای
 طبیعتک ترک ایدوب اکا کوره حرکت ایلر مثلاً خاکیلکی سفلی و سیری سفلی ایکن خاکی کور که شتابدن عرشدن
 یکدی یعنی خاکی کور که عرش اعلادن یکدی حق جانبته شتاب ایلدیکه جهتیکه مراد حضرت رسالت پناه
 صلی الله علیه وسلم خاکی اولان جسدلیدر (منشوی) آن لطافت پس بدان کز آب نیست * جز عطای مبدع و هاب
 نیست * آبدن مراد بورداده و جدر مظهر حیات اولدیی ملائکه ایلد علی طریق الاستعاره روحه آب تعبیر ایلدیلر
 و فلاسفه مذهبده اولنلدر برلر که جسد خاکی کینک آسمانه عروجی روح و عقلک کمال لطافتندن در کبدن کشتی
 کمال قوتندن عالم بالا به و مرتبه اعلا به جذب ایلر پس ارتقای اشباح اقتضای عقول و ارواحدر دیرلر که
 بومذهب عند المحققین من اهل السنة باطلدر پس حضرت مولانا بومذهبی ابطال ایدوب بیوررلر که اول لطافتی
 پس یل که آب روحندن دکلدر و آنک مقتضای دخی دکلدر بلکه جمیع وجوده احسان ایدوبی مبدع و صانع
 عطا و احساندن غیری دکلدر یعنی مبدع و وهاب اولان الهیک عطا سیدر و آنک اقتضای سیدر نه آنکه هر شی
 کندی عالمنه و مکرکه حرکت و میل ایتکله اوله و انبیا نک جسدینک افلاک صعودی منفوخ اولمش و بوجمله طولمش
 طولقی قعر مادن روی آبه صعود و عروجی کبی ازله که بومذهب طبیعیه در (منشوی) کر کند سفلی هوار نار را *

وزیر کل او بگذرانند خارا را بوی بیلر فلاسفه دن طبیعه و فی رددر زیرا انزل اعتقادی بود که هیچ برشی مقتضای طبیعتدن تجاوازا نیز و کشدی می کردند غیر می کره کمتر مثلا نار محرق بالظبع در عدم اخراقی محالدر و کذلک ما مغرق بالظبع در کذا و کذا بومذهب باطلدر زیرا جناب حق وجود مقید و موجب بالذات اولمستی مقتضی و مرید و مختار اولمستی و کیف مایشاء تصرف فیلمستی نافی اولورسن پس حضرت خداوند کار مذهب اهل سنت اوزره بیورر که حق تعالی هوا و نار علوی ایکن اگر هوا آتشی سفلی ایده و کخراری کلدن کچوره یعنی هوا و نار علوی طبیعتدر در کراول الله انلری سفلی ایلسه و مرتبه کل عالی و مرتبه خار سفلیدر کخراری کل مرتبه سندن کچورسه و کلدن زیاده مرغوب و محبوب ایلسه (مننوی) حاکست اویقهل الله مایشاء * اوزعین درد انکیزدوا * اول الله حاکدر الله تعالی ایشلر شول تنسبی که استراول خدادر دومضک کندرسندن دروا و شفا پیدا ایلر یعنی حاکدر اول الله دبلد بیکن ایشلر و مرید اولدی یکی شیخ حکم ایلر که اول الله عین دردندن دروا و محضادر ددن صفا خلق ایلسه نه قادر در (مننوی) کوهوا و نار اسفلی کندی تیرکی و دردی و تقی کندی حضرت حق اسفلی هوا و نار سفلی ایده مکر و کثیف و ثقیل ایلر (مننوی) وزمین و آب را علوی کندی راه کرد و نرا با مطوی کندی و اگر حضرت حق زمین و آبی علوی ایده فلک کل یولی آبا غلبه مطوی و طی ایلر یعنی خاک و آب که اسفلی طبیعتدر در اگر انلری ویا انلردن مر کب اولان اجسامی علوی ایلسه و کردن و آسمان یولی آبقله طی اولمش و جمیع اجسامی مطلقا همه طرفه پای ظاهر له کید بی ایلسه (مننوی) پس یقین شد که تعز من تشا * خاکی را کفت پر هار بر کشا * پس محقق اولد که حضرت باری احقری عزیرا تنه که قادر در پس جمله مؤمننه یقین اولدی و کلام مجیدنده بی سنه و یا خود علی الانقرادر مؤمنه امر قیلوب دید که (قل اللهم مالک الملك تؤتی الملك من تشاء وتزعج الملك من تشاء وتزعج من تشاء وتذل من تشاء بيدک الخير انک علی کل شیء قدیر) و اینها برخا که منسوب اولان بشره دید که عتلا پر لری آج و مرتبه علایه اوج و مسجود ملائکه اولوب جنت شر ایلرین ایچ (مننوی) آتشی را کفت روا بلیس شو * زیر هفتم خال باتلیس شو * و مرید و مختار اولدی غنه بنا بر انشدن خلق اولغنه ایتدی یوری بلیس اول بدیختی قات برک الله مکر و تبلیس ایلر اول یا خود معنی آتشی منسوب اولان ایلسه و دعوی علوی طبعیت قیلان پر تبلیس دید که واری ایلسی بدی قات برک الله منسوب اول (مننوی) آدم خاکی بر و تو بر سها * ای بلیس آتشی روتاثر * وای آدم خاکی یوری سن سها اوزره وای آتشی اولان بلیس تاثر ایه یوری یعنی ای خاکی اولان آدم وارسن سها و مرتبه اعلایه وای آتشی اولان بلیس وارسن تحت الثرایه پس معلوم اولدی که مذهب طبیعه مذهب شیطانه در زیرا کور من مبین ابتدا شیطان بومذهب ذهاب اولوب و هر شیک علوی و سفلی اولمستی و خیر و لو و خیر سز قالمستی کندی طبعنک مقتضای اوزره در منسوب (ناخبر منه) دید که جنتی (خلقتنی من نار و خلقتنی من طین) دیمک اولدی یعنی جنتی ناردن خلق ایلد که نار علویدر و آتی طیندن خلق ایلد که طین سفلیدر پس عالینک اقله اطاعت و انقیادی خارج العقل و القیاس در دیوب ارادات الهیه و تصرفات ربانیه دن غافل اولوب قمر قیلدی و مذهب طبیعه ده قالدی حال بوکه جناب حق مرید و مختار در و کار و کرداری بر مقتضای طبایع اشیا و بر حکم علت اولی دکلدر نه که بیورر (مننوی) چار طبع و علت اولی نیم * در تصرف دائم من باقیم * کار من بی عانت و مستقیم * هست تقدیرم نه علت ای سقیم * طبایع عنصریه در تدر حرارت و برودت و جویست و رطوبت و در و علماء طبیعه دیرلر که عالم عنصریاتند و مؤثر حقیقی یونلدر بوقته برجه بو چار طبیعت اله ایشلر اولور پس بومذهب حضرت مولانا حضرت حق لساندن حکایه ایچمکله ابطال ایلدر حضرت حق بیورر که بن چار طبع و علت اولی دکلر یعنی چار طبع دکلر و مؤثر حقیقی بنم نار هردم و هر یار بنم امر مله یا قمر و ماداما اذغله آفر و باد اید الیاد بنم مرادم اوزره اسوب سفن چار بی منازله بیورر و تراب بوقدر بی حساب اولان ازهار و اشجار و اغاری بنم صنعله بیورر پس چار طبع بنم امر مله تاثر اید بیکن چار طبع دکلر و کذلک علت اولی دخی دکلر بومذهب حکایه ابطالدر زیرا مذهب حکا علت اولی اوزره مستقیدر و علت اولی دید کاری عقل اولدر حکما دیرلر که ابتدا ذات الهیه ظهور مرید ایلد که کندی ذاتدن بر نور اظهار ایلد که (لا یصدر من الواحد الا الواحد) دراکا عقل اول و علت اولی دخی دیرلر که جمیع موجوداتک وجود نه اول سبب و علت اولدر و بوعقل اولک انزل قشده ایکی وجهی و اردر بر وجهی ریسیه قائم اولدی و جوی جایی و بر وجهی دخی حدوث و اسکانی یوزیدر آنک شریف اولان و جوی جابندن عقل ثانی بی اظهار ایلد و دون اولان اسکانی یوزندن فلک اظلسک نفسی و جرمی اظهار ایلدی و کذلک عقل ثانی شریف اولان جابندن عقل ثالثی و فی اولان جابندن فلک کرینک نفسی و جرمی اظهار ایلدی تا بواصلوب اوزره عقول عشره

و نفوس و اجرام افلاک تسعه ظهوره کلوب و افلاک تسعه نک دور انشدن عناصر اربعه و عناصر اربعه نک ترکیبندن و ایلد فلاک ظهوره کلدی پس بونلر (لا بد لکل حادث من ماده و مدة) دیرلر و جمیع اشیا فی البقعه بر سبیه استاد ایدوب سبب برشی اولور و خدا عتلا حکمندن خارج بر کار قیلر دیرلر زیرا دیرلر که حوادث طبایع حکمنده طبایع افلاک افلاک نفوسک نفوس عتلا عقل اولک حکمنده و عقل اول خدائک تصرف و حکمنده در پس جناب حق بوسایطه جمیع اشیا ده تصرف ایلر بومذهب باطل و مقیدر زیرا بوندن وجود الهی وجود مقید و موجب بالذات اوق و کیف مایشاء فاعل مختار اولمق لازم کاور و خرق عاده انبیا علیهم السلام و اولای عظامی نفی قیلور و دخی عین مصنوعات نفس صانعدن آیر و اولمق و خدای متعال نفوس مصنوعات بلا واسطه بنفسه تصرف قیلماغی مستلزم اولور و بوعلت اولی مذهبک بوقفیر بوعالم محسوساتده بر کره مشائی کوردم تفهیم ایچون بومحله ایراد اولندی راستاد کسه بی کوردم که بر چار گوشه دولا ب دوزمش و آنک ایچنه جمیع اهل صناعی مرتبه بر تبه کره بکره دیرمش و بونلر هر برنی صنعتله بر رخه بغلیوب و بوجله هر چرخ ایلر کتوروب بر رخه با غله مش یقین بواشخاصی حرکاته کتورومک مراد ایلسه کندیسی خارج دولا بده اول بر چرخ الیه دوندردر حال بوجله اشخاص حرکات متنوعه ایله هر بری کندی به مناسب حرکاته کاور و کردند و مرسته جمله ساکن اولوب پس حکما مذهبنده تصرف خدا اشیا ده بکوندن ایچون جناب حقه عله الععل دیرلر پس بونلر علت اولی مذهبنده ذهاب اولملری کار خدائک باعل و با اسباب اولمستی و تصرف اشیا ده مع الوسائط باقی قیلمستی و وسائل واسطه باطله تصرف قیلمستی و افعالی دائما عقل و عادت اوزره اولمستی مستلزم اولدیغنه بنه حضرت مولانا بونلر مذهبینی خدای متعال لساندن ابطال ایدوب بیوردیکه جناب حق دیر که چار طبع و علت اولی دکلر حکم و تصرفنده بنم دائم و باقی ربانیه یعنی تصرف اشیا ده هم مع الوسائط و هم بنفسه بلا واسطه همان بن باقی ربانیه هم کار بی علتدر عمل و اسباب اوزره مبتنی دکلدر و مستقیدر سقیم و معوج دکلدر محصل تقدیرم و اردر عتلا یونلدر ای سقیم اولان حکیم اسکر کار حق بر علت اولمیدی کندی عادتق تحویل قیلر من و فاعل مختار اولمیدی پس اکاد ایلک لازم کلدی زیر احد و ثنا فاعل مختاره درم و موجب بالذات دکل (مننوی) عادت خود را بیکر دانم بوقت * این عبارار پیش بنشانم بوقت * ای حکیم مشرب و سقیم مذهب اولان کسه کور بن نیچه فاعل مختارم (و فاعل لما یزید که کندی عادتق و قشده و دوندردم و قشده بو غباری یعنی عادت غباری صنع و قدرتمک و کندن دیکدر درم و ازاله ایلر تا ظاهر اوله که اسبابک هیچ تاثری و مدخلی یوقدر بوهیم و جود و قشده کندی عادتق دوندردم و بو غبار شکوک و شبهاتی اهل شک وارتیابک کوزلری او کندن ازاله ایلدرم و قشده و عادت الهیه نک و قشده در غسسه شروع ایدوب بیورر که (مننوی) بحر را کویم که هین بر نار شو * کویم آتش را بر کازار شو * قیامتیه قریب و قشده بحاره دیرمه آگاه اول بر نار اول پس بر نار اولور (کا خبر الله فی کلامه) (واذا البحار سجرت) وقال (والبحر المسجور) و ناره دخی دیرم که یوری کازار اول پس کازار اولور (کا کانت) (برداوسلام علی ابراهیم) (مننوی) کوه را کویم سبک شو همچو بشم * چرخ را کویم فرودر پیش چشم * و قرب ساعتده جباله دیرمه سبک اول و منفوش اول بشم کبی کما قال الله تعالی (يوم یکون الناس کافراش المبیوث و تکنون الجبال کالهین المنقوش) وقال ايضا (وست الجبال بسا فکانت هباء منبثا) فلکه دیرم چشم او کنده اشکاره باره باره اولوب اشغه دو کول یعنی افلاک دخی دیرم اول و قشده منقش و منفطر اول پس بونلر کوزی او کنده منقش و منفطر اولور (کا خبر الله فی کلامه) (اذا السماء انشقت) وقال الله تعالی (اذا السماء انفطرت) (م) کویم ای خورشید مقرر شو بماه * هر دور سازیم چون ابرسیاه و بن شول فاعل مختارم که بوم قیامتیه قریب دیرم که ای خورشید ماهه مقرر اول پس خورشید ماهه مقرر اولور و جمیع قیلور هر ایکسی ایکی ابرسیاه کبی بی نور دوز رز نه که بوم قیامتیه قریب بویه اوله کرک کا خبر الله تعالی فی کلامه (یسأل ایا ن یوم القیمه فاذا برق البصر و خسف القمر و جمع الشمس والقمر) منکر قیامت اولان انسان سوال ایلر که قیامت نه زماندر شول و قشده در که بصر مدهوش اوله (و خسف القمر) ای ذهاب ضوئه (و جمع الشمس والقمر) ای جمع ینهمافی ذهاب ضوئهم با انخسوف (مننوی) چشمه خورشید را سازیم خشک * چشمه خون را یفن سازیم مشک (چشمه خورشیدی چشمه ماه کبی خشک دوز رز و نورنی ازاله اید و رزحی ایکسی بیل ذهاب نورده برابر و جمع اولور خون چشمه سنی فن و قدر تله مشک دوز رز یعنی بزاو فاعل مختارم که بحاری عروق آهوانده جاری اولان چشمه خونی مشک دوز رز (مننوی) آفتاب و ده چود و کوا سیاه * بوغ بر کردن بیندد شان الله * اول زمانده آفتاب و ماهتاب ایکی قاره او کوز کبی بری بر سبه جفت اولد قری حاله طلوع ایلدر و مشرق

طرفه كیده لر گو یا که بونلر کدشته بیوندرق بغدای اله مفسرین بو آیت کریمه نک تفسیرنده دیدیلر که (الجمع اما فی حکم وصفه کدهاب ضوئهم واما فی طلوعهم من المغرب کالبقرین الاسودین القرنین) پس بویست طلوعده جمع اولدیغی اوزره اولور و مقدم اولان خون ابرسیاه بیتی ذهاب ضوئده جمع اولدیغی معنی اوزره اولور (انکار فلسفی برقرآن ان اصبح ماؤکم غورا) (منوی) مفرقی می خواند از روی کتاب * ماؤکم غورا چشمه بندم آب * سورة مملکده اولان آیت کریمه به اشارت در (قال الله تعالی قل ارایتم دی بومنکر تقدیر اولان کافرله یا محمد سن) (اخبرونی ایها المنکرون یعنی بکا خبر ویرلای تقدیر منکر اولنلر) (ارایتم اخبرونی معناسنه اولمسی بوجهله اولور که رؤیت سید را خبراره مرفی اولان شیدن پس رفتدن استقامت رزقیتک متعلقدن استخبار مجرا سنه جاری اولدی تقدیر معنی (اخبرونی ایها المنکرون لتقدیری) ان اصبح ماؤکم غورا) ای غایر اذ اغبی الارض بحیث لا یناله الدلاء وهو وصف بالمصدر که عدل بمعنی عادل) یعنی اگر سزل صوبو کر از صده غایر اولور سه یعنی غورنه و دینه کیدیی اولور سه (فن یا تبکم بما معین) ای جاریصل الیه الدلاء و یخرج من اراده یعنی سزه کیم کتورر ماء جاری بی یا ماء طاهری که هر کس آتی کورر و اکادولر واصل اولور و آتی استین فیولدن اخراج ایدر تفسیر زاهدیده و تفسیر مندر کرده دیرلر که (تلاوت هذه الایة عند المنطقی من الفلاسفة وقیل عند محمد بن زکریا المتطبیب فقال نانی بالمعول فذهب الله بما عینه فی تلك الایة و معنی قیل له ان کنت صادقا فقلنا ان بنور عینک بالمعول) (معنای بیت) بر مفرقی روی کتابدن یعنی مصحف شریفک یوزندن (ماؤکم غورا) آیتی او قودی مفهومی و معنوی اولدر که حق تعالی بیورر چشمه دن آبی بغلرم (م) ی آب را در غوره های پنهان کنم * چشمه را خشت و خشکستان کنم * آبلری برلر آتیلرندن پنهان ایلرم چشمه لری خشت و خشکستان ایلرم (منوی) آب را در چشمه کی آردد کمر * جزمین بی مثل با فضل و خطر * آبی چشمه به غیری کیم کتورر بن فضل و خطرله اولان بی مثلدن غیری خطر عظمت معناسنه در یعنی بن عظمتلو و فضیلتلو بی نظیر اولان پادشاهدن غیری صوبی بیکارلره کتورم که کیم قادر اولور یعنی کیمسه قادر اولمز (فن یا تبکم بما معین آیتک تفسیردر) (منوی) فلسفی منطق مستهان * می گذشت از سوی مکتب ان زمان * بر منطق علمنه مفسوب خور و حقیر فلسفی اول زمان مکتب جابندن یکدی اول حینده که مفرقی بو آیت کریمه بی تلاوت ایلردی (منوی) چونکه بشاید آیت اوازنا پسند * کفت آریم آب را ما با کلند * چونکه فلسفی بو آیت کریمه بی اشتدی اکانا پسند اولدیغندن دیدی بر صوبی کلندایله برالتدن یوقار و کتورورز (منوی) ما بر خم بیسل و تیزی تبر * آب را آریم از یستی زبر * بر زخم یل و بالته نک حدت و تیزلکی الیه آبی آلقندن یوقار و کتورورز یعنی قبولر قازوب برلر آتیلندن صوبی بولوب روی زمینه آتی حبیل و دولو واسطه سیله اخراج ایلرزدی (منوی) شب تحقت دیدی اولک شیر مرد * ز طبع انچه هر در چشمش کور کرد * فلسفی اوکیجه یاتدی و او بودی و دوشونده اول فلسفی بر شیر مرد کورردی فلسفی به برطابنچه اوردی انک هر ایک کوزنی یله کورایلدی (منوی) کفت زین دو چشمه چشم ای شقی * بآب نوری برار صادق * اول شیر مرد فلسفی به یاتدی بوابیکی چشمک چشمه لرندن ای شقی تبرله آب نوری یوقار و کتورر اگر سوزنده صادق ایسک یعنی چشمک چشمه لرندن آب نوری اخراج ایلوب اگر سوزنده صادق ایسک کندونی ینا الیه دیدی (منوی) روز بر جست و دو چشمش کورید * نور فایض از دو چشمش نابید * فلسفی صباح خوابدن صبحریدی و ابکی کوزنی کور کورردی فایض و جاری اولان نور آنک ابکی چشمندن نابید و مقدم اولمز پس حضرت مولانا بومناستله نیاز و دعا نک کار کیر اولمسنه و قضا و بلایه فائده قیلسنه شروع ایدوب بیوررلر که (منوی) کر نالیدی و مستغفر شدی * نور رفته از کرم ظاهر شدی) اگر فلسفی مشرب و منطقی مذهب ناله قیلیدی و مستغفر اولیدی کتمش نور کرم الهی بدن ظاهر اولوردی و بر نه کورردی (منوی) لیکن استغفار هم در دست نیست * ذوق توبه نقل هر سر مست نیست * لیکن استغفار دخی الله دکدر توفیق الهی به موقوفدر انکچون ذوق توبه هر سر مستک نقلی دکدر (منوی) نحسی اعمال و شومی بخود * راه توبه بردل اوبسته بود * محصل اعمال انک قباحی و انکار نک شامتی فلسفینک قلبی اوزره توبه بولنی باغش ایدی (منوی) دل بسختی همچور روی سنک کشت چون شکافد توبه از ابر کشت * کوکل مختلفه طاشک بوزی کبی اولدی توبه آتی زراعتدن اوتری نیجه یارر (م) ی چون شعیبی کوکه تا اواز دعا * هر کشتن خالص سازد کوره * فنی بر شعیب کبی که تا اواز دعا دن زراعتدن اوتری کوهی خالصدزه یعنی حضرت شعیب پیغمبر علیه السلام کبی بر کسه فنی که اودعا و تضرع ایلمکدن انکک و زراعت انکک ایچون خالصدزه کوهی حضرت شعیب علیه السلام مجر اتدن بری دخی بودر که ساکن اولدقاری دیارک اطرافنی سنکستان ایدی استدی که کندی مکانلرینه قریب برده کشت و زراعت اوله پس بر سنکستان طاع

وار ایدی جناب حقه دعا ایلدی که الهی بوسنکستانی خاکستان ایله تازر اعته صالح اوله و قولرک اندن انتفاع قیلر دعا لری مستجاب اولوب کوهی جناب حق اکاخال ایلدی (منوی) از نیاز و اعتقاد آن خلیل * کشت ممکن امر صعب و مستحیل * خلیل علیه السلام نیاز و اعتقادندن مشکلی و محال امر ممکن و آسان اولدی یعنی اول خلیل علیه السلام نیازندن و تصرف خدایه کمال اعتقادندن امر صعب و مستحیل که آتش غمرو ددر ممکن و بیسر کازار بی نظیر اولدی و یا بانک قومی حق تعالی آکااون قیلدی (منوی) یا بدر یوزره مقوقس از رسول * سنکلاخی مزرعی شد با اصول * یا خود حضرت رسول علیه السلام دن مقوقسک در یوزره و سوائی الیه بر طاشلق اصول و نظامله بر مزرعه اولدی مقوقس بعضلر قولنده اسکندریه پادشاهی ایدی که حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلم آنک استدعا سیه دعا ایلوب بر سنکستان بر لطیف خالص اولوب زراعته قابل اولدی و بعضیلر قولنده مقوقس اصحاب رسولدن بر کسه نک امیدر که فقیر الحال و صاحب عیال بر کسه ایدی بر کوچک مزرعه سی واریدیکه اطرافنی سنکلاخ ایدی بر کون حضرت رسول علیه السلام اول جانبدن کذر قیلدقه مقوقس اول حضرتی کوروب اندن رجاء و غنا ایلدی که مزرعه سنک اطرافنده اولان سنکستان خالص اولوب زراعته صالح اوله پس حضرت مولانا بو آفاقد خالص اولان سنکلاخی انفسه آلوب بیورر مشلر دیکه بر کوچک که سنکله ده سنککبی اوله توبه آتی زراعت اخرویه ایچون نیجه یارر و اصلاح ایلر کابر شعیب پیغمبر کبی مستجاب الدعوه بر کسه کر کدر اول کوه کبی اولان قلبی دعا الیه تحمه صالح ایلله و یا خود مقوقس و ار بر محمدی مشرب وارث حضرت رسولدن در یوزره و التماس ایلله که سنکلاخ قلبی خالص بالزراعت معنویه به قابل اوله تا کم زمین وجودنده زراعت معنویه قیلر و اندن محصول آخروی آله دیک اولور (منوی) همچنین بر عکس آن انکار هر د * مس کند زر را و صلحی را نبرد * بونجیلن عکس اوزره اول مردک انکاری التوفی باقر و تمام صلحی جنک ایلر یعنی منکرک عناد و انکارندن لطیف و حاصل اولمز مصالح منعکس و خراب اولور (منوی) کهر بای مسخ آمد این دعا * خالص قابل را کند سنک و حصا * بود غامسخک کهر بای کادی زراعت و شکوفه و میوه حاصل اولمغه قابل خاکی سنک و حصا ایلر یعنی بر عکس انبیا و اولیا کهر بای مسخ و کیمیای فصیح کادی بوازغون و براضی که خالص قابلی حجر و سنک برزه ایلر (منوی) هر دلی راسخده هم دستور نیست * مزرعت قسم هر مزرع دور نیست * هر بر کوچکله سجده و نیاز ایتمکله هم اجازت یوقدر رحمت مزیدی هر مزرع دورک نصیبی دکدر یعنی هر اجیر اولان و عبادتی بر سبیل اجرت قیلان کسه نک رحمت الهی مزیدی نصیبی اولمز بلکه خدمتنده خاص اولنلر و عبادتی بر سبیل تضرع و نیاز قیلنلر نصیبی اولور (منوی) هین بپشت آن مکن جرم و گناه که کم توبه در آیم در پناه * آگاه اولر اکا اعتمادله و دایم غله جرم و گناه ایلله که کاهدن توبه ایلرم بنشاهه کلورم یعنی کگاهی ایشلر کدنصکره توبه قیلورم حضرت حقه صغوب تائب اولورم دیک خاطر سه سنه اعتماد و استناد ایلوب گناه شروع قیلله (منوی) می باید تاب و آبی توبه را * شرط شد برق و سحابی توبه را * توبه به بر آب و تاب کر کدر یعنی کوزیاشی و درون آتشی لازمدر که حتی روضه درون مثبت ازهار امراری چون اوله بر برق و سحاب توبه به شرط اولدی ته کم فصل بهارده کاستانک تازه اولمسنه برق و سحاب شرط اولدی بر قدن مقصود آه آتشبار و سحابیدن مقصود کثرت بکادر (منوی) آتش و آبی باید میوه را * واجب آید بر برق این شیوه را * میوه به بر آتش و آب کرک تا پنجه و شیرین اوله بوشمیوه به سحاب و برق واجب کاور (منوی) تابناشد برق دل و ابر و چشم * کی نشیند آتش تهدید و خشم * مادامکه کوکل برقی و ابکی کوز بلودی اولمیه یعنی سوزش سینه و سرشک دیده اولمیه حضرت خدایک تهدید و غشی آتشی چقن ساکن اولور (منوی) کی بروید سبزه ذوق وصال * کی بجوشد چشمه از آب زلال * قیلده وصال الهی ذوقنک سبزه سی چقن بتر آب زلالدن چشمه لر چقن قانبار یعنی چقن بتردل روضه سنده وصال ذوقنک سبزه سی چقن جوشه کاور آب زلالدن چشمه و معارف چشمه لری (منوی) کی کاستان راز کوید با چن * کی بنفشه عهد بندد با چن * کاستان چنه چقن رازدیر بنفشه سمنله چقن عهد بغلر یعنی اگر آفاقد برق و باران اولمسنه چقن کاستان چندر از سوبلردی یعنی باطننده مضمر و مستتر اولان لطافت و طراوتی چنه اظهار و ابرازی ایلردی کذلک انفسده دخی اگر سرشک دیده و آتش سینه اولمسنه چقن کاستان دل راز سوبلر و اظهار امر ایلر انده حاصل اولان چن اندیشه و افکاره و آفاقد چقن بنفشه عهد بغلردی سمنله یعنی چقن باغلرده سمنله ارتباط و اجتماع ایلردی و باغ دلده چقن بنفشه افکار سمن انوار الهی الیه عهد و میوند ایلردی (منوی) کی چناری کف کشاید در دعا * کی درختی سرفشاندر هوا * بر چنار چقن دعا الی آچاردی بر درخت هواده چقن باش سلکری یعنی اگر برق تابان اولمسنه آفاقد چنار کفن دعا بهی آچاردی و اگر باران اشک و آه سوزان

ارلسه برکسه چن ذوق و شوق ان دعایه آچاردی و آفاقده چن بر درخت هوا به سرفشان اولوردی و انفسده چن
 درخت عقل و قلب و هوای باره سرفشان اولوردی (م) کی شکوفه آستین برشار برشاندن کیردایام بهار شکوفه
 تبارله پر یکی به ارایای چن صاحب طو تار یعنی آفاقده چن شکوفه آستین برشارن صاحب قلعه طو تاردی ایام بهارده
 انفسده دخی شکوفه های روضه دل یعنی معانی و معارف آستین لسان برشاری صاحب قلعه اوزره طو تاردی بهار
 روحانیت ایامنده (منوی) کی فرورد لاله رارخ همچو خون کی کل از کبسه در دراز بررون لاله نک رخی چن
 خون کبی شعله نور کل کبسه دن زری چن طشره کتور یعنی آفاقده چن لاله نک یوزی خون کبی فرورنده اولوردی
 و چن کل دروننده اولان زردن بررون قیلوردی و کشاده اولوردی و انفسده دخی چن لاله قلب صنوبری نور الهیه و نار
 شوق و بانیله فرورنده رخ اولوردی خون کبی و چن عقل کل روح منتشر و منفیخ اولوب کبسه تنیدن در فرورنده مستور
 اولان زرمعنای بررون ایلردی (منوی) کی بیاید ببل و کل بو کند کی چو طالب فاخته کو کو کند بلبل چن کلور
 و کل قو قلدی و چن او کین طالب کبی کو کودیددی و انفسده دخی اکر باران اشک و آه سوزان اولسه چن
 بلبل روح کل مقصودی استشمام ایلر و فاخته عقل مطلوبی چن بو قلدی و قی قی دیوسو یلردی (منوی)
 کی بگوید لک آن لک لک بجان لک چه باشد لک تست ای مستعان اول لک لک جانله چن لک لک دیر یعنی اون
 سکر ییک عالم سنک ملک کدر و سکا مخصوصه رای مستعان لک چه باشد رسوا لک تست ای مستعان آنک
 جوابدیر یعنی چن لک لک اول لک لک دیک جانله سو یلردی لک نه دیک اولدی (لک الملک لک الحد) لک العز لک العلیا لک
 المنه لک القدره (لک اللطف لک الاعطا) نه کم حضرت مولانا بر غزلارنده یورر شیخ مر غانت لک لک لک لک کش دانی
 که چیست حد لک والا مر لک و الملک لک یا مستعان و لک کل کان طریقت و مشایخ عالی رتبت دخی روضه دلده
 لطافت بولد قده و اشیا نه مرتبه توحیدی کدر یلره مقام اتحاد قیلر قده (لک الملک لک الاملاک) لک الفلک لک الافلاک
 دیو جمیع اشیای و کوائف اکانتخصیص ایلر (منوی) کی نماید خالک اسرار خیمه کی شود چون آسمان بستان منیر
 مستور اولان اسراری خالک بدن چن کوسر بستان کونا کون انوار و ازهار و ثمارله آسمان کبی چن روشن اولور یعنی
 چن خالک بدن اسرار خیمه کی کوسر و بستان جنان آسمان کبی چن نجوم علوم و فیه و منور و مزین اولوردی (م)
 از یکا آورده اندان حلها من کریم من رحیم کلها اول حله لریکه بوستان و کاستان کیمشد رقدن کتور مشلر در
 حله لریک جیع یعنی کریم و رحیم کتور مشلر در و انفسده اولان اشیا دن کتور دیر بو حلال و لطافتی کلیسی کریم
 و رحیم اولان الله دن کتور دیر پس (فانظر الی آثار رحمة الله کیف یحیی الارض بعد موتها) فواستجبه نظر الیه رحمت
 الله که اول آفاق و انفسده اولان بهار و ازهار در آفاقده نه حاله ارض بابسی احیا ایلدی و انفسده نه کیفیته قلب
 مرده ی زنده ایلدی (ان ذلک لبحی الموقی) تحقیق اول الله صور تاو معنای حیاتی ایلر که اول هر شی اوزره قادر
 مطلقه (م) آن شود شاد از نشان کودید شاه چون ندید او را باشد انتباه اول کسه شاد اولور نشانده که اول
 کسه شاهی کوردی یعنی اول کسه بود نیاده نشان الهی کورم کدن و آثار شاهی مشاهده قیلدن شاد اولور که اول
 روز الستده الست بر بکم دید کده شاه حقیقی کور و بلی دیدی چون کم اول کونده شاه حقیقی کورم دی بونده
 اکا انتباه و کاهلنی اولر (منوی) روح آنکس کو بهنکام الست دیر ب خویش و شد بخویش و مست * اول
 کسه نک روحیکه (الست بر بکم) و قنده کندی رییسی کوردی و بخویش و مست اولدی یعنی اول کسه نک
 روحیکه هنکام الستده کندی رییسن کوردی و آشنای اولدی اول کسه در که بو کون کوردی و یلیدی و اقرار قیلدی
 و بخویش و مست اولدی بیت او کون کورن در بر کون کورن یاری ای دل * بو کون یاری کورمزه اولور
 یارین ایشی مشکل (منوی) او شناسد بوی می کوی بخورد * چون نه خورد اوی چه داند بوی کرد * مثلا
 شرابک رایحه سی اول کسه آکار که اول کسه شراب ایجیدی اول کسه چون که شراب ایجیدی بوی ایلکی نه ییلور
 (منوی) زانکه حکمت همچو نایقه ضاله است * همچو دلاله شه از داله است * زیرا که حکمت نایقه ضاله کبیر
 دلاله کبی شاه لره دلاله اید یجیدر یعنی دلاله بعض کسه نک پادشاه لره ملاقی اولسه سبب و رهبر اولدی کبی حکمت
 دخی قرب و وصال الهی به سبب اولر یعنی (الحکمة ضاله الحکیم خبیث و جد هافه و احق بها) حدیثک مقتضا سنجه
 حکمت و علوم و معرفت نایقه ضاله کبیر راز لده مالک اولوب و بیدن عالمنه کاوب واسطه سبیلانی یوقلیوب بعده
 جست و جوی ایلانی بولد قده کندی نک ضاله سی اید و کنه موقن اولور اول حکمت شول دلاله کبیر که اسرار نهانه و عالم
 کن فکانه داله و مرشد در روز الستده خدا ایلد اشنا اولوب و اندن علم و حکمت آتوب بعده بوعالمه کلک ایلانی
 یوقلیوب مکره آتی بولنک مثالی اولدر که (منوی) نویسنی خواب در یک خوشلقا * کودهد و عده نشانی مریا *

مثلا عالم رو یاده خوش لق و خوب دیدار برکسه کورسک در خواب تقدیرنده در که اول خوش اقسا سکا بر نشان
 و عده سی ویرسه بویه دیو (م) که مراد تو شود وینک نشان * که به پیش اید تر افر دافلان * که سنک مراد ک حاصل اولور
 داشته نشان که یارن فلان کسه سنک او ککه کلور (منوی) یک نشانی آنکه او باشد سوار * یک نشانی که ترا کیرد کنار
 بر نشان دخی اولدر که بولد سکا ملاقات ایدن سوار اوله سیاده اولیه و بر نشان دخی اولدر که سنی کازنده طوته (م)
 یک نشانی که بخندد پیش تو * یک نشانی که دست بندد پیش تو * بر نشان دخی بو که اول سوار سنک او کنده کوله
 بر نشان دخی بو که او کنده ال بغلیه (منوی) یک نشانی آنکه این خواب از هوس * چون شود فردا نکوی پیش کس
 بر نشان دخی اولدر که بو خوابی هوسدن چون کم یارن اوله کسه نک قنده سو بلیه سن یعنی بر نشان آخر دخی
 اولدر که اول خوابی کمال هوسدن چون کم فردا اوله کسه نک او کنده آتی سو بلیه که قادر اولیه سن (م) زان نشان
 با والد یحیی بگفت * که یابی ناسه روز اصلا بگفت * ناسه شب خامش کن ازینک و بدت * این نشان باشد که
 یحیی آیدت * اول نشاندن الله تبارک و تعالی والد یحیی یغمبره یعنی حضرت زکریا علیه السلام دیدیکه یاز کریا
 اوج کونه دکن اصلا کفت و کوبه کلبه سن اوج کبجه به دکن کندیکی نیک و بددن خاموش ایلر بونشانده که سکا
 یحیی کلور یعنی مع قدرتک علی التکلم تا اوج کبجه خاموش اوله سن نیک و بددن بونشان اولدی که سکا یحیی کله و دنیا به
 طوغه بو کلامک اصل و مأخذی اولدر که حضرت زکریا علیه السلام جناب خدایه دعا ایدوب دیدیکه (رب هب لی
 من لدنک ذریه طیبه انک سمیع الدعاء) پس ملائکه کا ندا ایلد یلر اول زکریا بخبر اید نماز قیلردی قائم اولدی حلاله
 دید بلمر که یاز کر یا الله تعالی سکا یحیی یغمبری تبشیر ایلر اول یحیی عیسیای مصدق اولدی حلاله و سید و حضور
 و صالحین زمره سندن نبی اولدی حلاله پس علی طریق الاستبعا دیدیکه الهی بمن نه حاله غلام اولور که بکا قوجه لقی
 یتشددی و خاتونم عاقر در پس ملک دیرید یلر الله تعالی دبلد بکن ایشلر و قادر در (قال رب اجعل لی آیه) حضرت زکریا
 دیدیکه ای رب بمن ایچون بر علامت قیل تا اول علامتله انک رجعه دوشد بکنه و جلنه عارف اولم و ادای شکره
 مشغول اولوب نزع مشقت انتظار قیل (قال آیتک ان لاتکلم الناس ثلثة ایام الارمزا) حضرت خدا اکا دیدیکه
 سکا آیت و نشان اولدر که ناسه اوج کون سو بلیه که قادر اولیه سن لکن رخصله سو بلیه سن یعنی باباشلایا قاشله
 اشارت ایلیه سن اصحاب توحید دخی ولد معنوی نک ظهور ایلسنه علامت ناسه اندن تکلم ایلر که قادر اولم سیدر
 مکر که رمز و اشارتله اما بعد ایام و زمان اندن تعبیر و تکلم ایلر که اجازت اوله و تعبیر مافی الضمیره سالت قدرت بوله
 لساندن عقده حل اولور و ناسدن طالب اولدره آتی تقریر و تبشیر قیلور (منوی) دم مزین سه روز اندر کفت و کو *
 کین سکو تست آیت مقصود تو * کفت و کوده اوج کون دم اورمه ز براسنک مقصود که آیت و علامت بو سکو تدر
 یعنی اول واقعه ده کوردیک خوشلقا سکا دیسه که سندی والد یحیی کبی کفت و کوبه اوج کون دم اورمه بو سکو ت
 سنک علامت حصول مقصود کدر (منوی) هین میا و این نشانی را بگفت * وین سخن را دارا ندر دل نهفت * اکاه
 اول بونشانی سن کفته کتورمه و بو سوزی قلب کده مستور و پنهان طوت یعنی اکاه اول بو سکا دیدیکم نشانی کفته
 کتورمه بو سوزی قلب کده کز لوطوت دیسه (م) این نشانها کوبیدش همچو شکر * این چه باشد صد نشانی ذکر
 بونشانلری اول خوشلقا خوابده اول کسه به شکر کبی سو بلیه بو قدر ندیر که صد بونک کبی نشانلر دیسه
 (منوی) این نشان آن بود کان ملک و جاه * که همی جویی سیای ازاله * بونشان اول اولور که ملک و جاهی که یابی
 خدای تعالی بدن طلب ایلر سن سیای باء فارسیله اولیوب باء عربیله اولسه دخی جائز در بوقدره اوزره معنی بو اول نشان
 اولور که ملک و جاهلک آن و حصولنی خدای تعالی بدن دائم دیرلر سن و بولور سن مصرع اولده نشانک نونی ساکن
 انک نونی مکسور اولوب ملک و جاهده آن ساکن اوقنده جائز در و بر عکس نشانک نونی ساکن انک نونی مکسور اولوب
 ملک مکسور و مضاف اواقده جائز در زمره معنی ملک و جاهلک آن و حصولنی خدادن دیرلر سن و بولور سن دیمک اولور (منوی)
 آنکه می کری زشهای دراز * و آنکه می سوزی سحر که در نیاز * اولکه اوزون کبجه لره اغلر سن یعنی اول نشاندر که
 اغلر سن اوزون کبجه لره و دخی اولکه سحر و قی نیاز و نضر عده نیاز سن (منوی) و آنکه بی آن روز تو تاریک شد * همچو
 دوکی کردنت تاریک شد * و اول نشانکه اول نشان سز سنک کوندرن تاریک و مظلم اولدی بر دلو کبی سنک بونک ایچمه
 اولدی (م) و آنچه دادی مرچه داری در زکات * چون زکات یا کازان رختها * و اول نشاندر که ویردک هرنه که
 طو تر سنک زکات و قنده یا کازان طریقت و مجردان حقیقت زکات و قنده رختلری یعنی جمیع مالک اولدر لری
 شیلری فی سبیل الله نیجه بزل ایدر لسه سندی آنلر کبی زکات و قنده هرنه طو تر سنک بزل ایلر سن (منوی)
 رختها دادی و خواب ورنک رو * سرفدا کردی و کشتی همچو مو * اسبابی و خوابی و یوز کت رنگی ویردک باشکی

فدا ایلدک و موی کبی ضعیف و نحیف اولدک (منوی) چند در آتش نشستی همچو عود * چند پیش تیغ رفتی همچو
خود * تیغی که عود کبی آتش هجرانده او توردک و نیجه که تو غلغله کبی تیغ بلانک او کنه کتدک (منوی) زینین
بیچار که با صد هزار * خوی عشاقست و ناید در شمار * بوزیک بوخچین بیچاره لکلر دن عشاق خوی سیدر که حساب
و شماره کلر (منوی) چونکه شب این خواب دیدی روز شد * از امیدش روز تو پیروز شد * نتیجه مقدمات مذکور
و محصول کلمات من بوره بویتدر مع مابعد یعنی چونکم کیجه بوکونه خوابی کوردک کوندز اولدی اول وعده و روایت
امیدندن سنک روزک پیروز و مظفر اولدی (منوی) چشم کردان کرده بر چپ و راست * کان نشان و آن
علامتها نجاست * چپ و راسته چشمکی کردان ایلش سن بو امیدله که اول نشان و اول علامت کوردک در نشانندن مراد
سوار و علامت لردن مراد سواردن ظاهر اوله جق حالاتدر (م) بر مثال برک میلری که وای * کرورد روز و نشان
ناید بیجای * بیچاره کبی در ترسن زیاده اضطراب و غم کدن بویه دیو که وای اگر روز کیده و نشان بر نه کلیه یعنی سوار
ظاهر اولوب شب ایرشه بنم حال نیجه اولور (م) می دوی در کوی و بازار و سرا (چون کسی کوکم کند کوساله را) محله
و بازارده و سیرایده یلرسن شول کسه کبی که اول کسه تیوره کوساله سنی یعنی بوزاغوسن تورن کسه کبی بونشانک
ظهوری جست و جویه باشلرسن حتی سنک جدله طلبک کورن کسه لرسکادر لر که (منوی) خواجه خیرست
این دواد و جست * کم شده اینجا که داری کیستت * ای خواجه خیرمیدرسکادر بونک و بوندربوهم وجهه درای خواجه
خیر اوله سکا بونک ندر بو محله که شده بی طور ترسن او کیدر (منوی) کو پیش خیرست لیکن خیرمن * کس نشاید
که بداند غیرمن * سن افشای رازا تیموب ا کادیر سنکه خیردر لیکن بکا خیردر لایق دکلر که بونی بدن غیر یسی یله
(م) کر بکویم یک نشاخ فوت شد * چون نشان شد فوت وقت موت شد * بنکری در روی هر مر دسوار * کو بدت
منکر مر ادیوانه وار * سنک حالندن سوال ایدن و مطلوبک ندر دین کسه به دیر سنکه اگر سکا بر نشان سولیم و کندی
نشان سو یلکه مشغول ایلیم بر نشان و علامت فوت اولدی و موت وقتی اولدی یعنی چونکم نشاخ فوت اوله وقت موت معنوی
بری سو یلکه کدر چونکم نشان فوت اولدی و موت وقتی اولدی یعنی چونکم نشاخ فوت اوله وقت موت معنوی
وقتی اولدی زیر اعلامت حصول مقصود عاشقه حیات منزله سنده و فوت علامت حصول مراد موت مشابه سنده در
هر سوار مر دل یوزنه نظر ایلرسن اول سوار سکا دیر که بکا دیوانه کبی نظر ایلله یعنی سن هر مر د سوارک یوزنه
جد و دقتله نظر قیلورسن عالم خوابده مبشر اولان سوار بکده بو اوله دیوانه دخی سنک کمال دقت و غایت امعان کدن
جنون شائیه سی توهم ایدوب بکا دیوانه لر کبی نظر ایتد در یعنی سکا عالم الستده تبشیر اولنان سواراسب همتی
و فارس میدان حکمت و معرفتی نفحص و تجسس شروع ایلد کده سوار میدان طریقت اولان کسه لرسکالنده بعض
کسه بی کوروب آتی سکا عالم الستده مبشر اولان کسه بوی اوله دیو بغایت جست و جویله قدقه مشرب عشاقدن
بی خبر و احوال مشیتا قدن بی علم و بی هنر اولان علما و مشایخ عاشق شد تله اولان طلبی و دقتله ایلدیکی نظری
جنونه جل ایدوب بویه دیوانه وار نظر ایتد و چون بولنه آتد دیوسوز سولر (منوی) گویش من صاحبی کم
کرده ام * رو چیت و جوی او آورده ام * سندی ای عاشق بوکونه کسه به لسان حالله ویا لسان قالد دیرسن ای
سوارینک کردارین بر مصاحب یارکم ایلدم یوزی انک جست و جوی نه کتور مشم (منوی) دولتت پاینده بادای
سوار * رحم کن بر عاشقان معذوردار * ای سوار سنک دولتت پاینده و باقی اولسون عاشقرا اوزره رحم ایلد انلری معذور
طوبت یعنی ای سواراسب شریعت سنک دخی دولتت پاینده اولسون عاشقرا اوزره رحم ایلد و انلری معذور طوبت (منوی)
چون طلب کردی مجید آمد نظر * جد خطا نکند چنین آمد خبر * و الحاصل چونکم طلب ایلدک شول مر تبه که
نظرک جد کادی و نظاره قیلالسی و کوشش مر تبه سینه یشدی مجید آمده متعلق اولور جد وسی خطا ایلز خبر
رسول علیه السلام بویه کلدی (کما قال النبی صلی الله علیه وسلم من طلب وجد وجد من قرع الباب و لم یج) (منوی)
نا کهان آمد سوار ی نیک جست * پس گرفت اندر کارت خست خست * و حاصل کلام اول منامده موعود اولان
بر نیکی جست سوارنا کهان کلدی پس اول سوار سنی کارنده محکم طوبتی یعنی سنی محکم در اغوش ایدوب تمام
اشنالتی ایلدی (منوی) نوشدی بیوش و افتادی بطاق * بی خبر کفت اینت سالوس و نفاق * سن اول موعود
اولان شخصک مشهور اولسی و ظهوره کلسنک ذوقندن بیوش اولدک و اخوان و یارانندن نک دوشدک بوهم وجهدر
انک ملاقاتک شوقندن بیوش اولدک و بی طاقت اولوب ارکه اوزره دوشدک طاق بونده بو تقدیرجه ارکه اوزره دوشدک
معناسته استعمال اولور سنک بو حالندن بی خبر اولان غافل سنک حقیقده ایتدی اشته سکا ریا و نفاق یعنی سنک
بو حالکی ریا و نفاق و حیل به جل ایلر (م) اوچه می بیند دروین شور چیست * او ناند کان نشان وصل کیست

اول بی خبرنه یلور که اول بیوش دوشن کسه ده بوشور و بیوشلق ندر اول بی خبر یلور که اول مشاهده اولنان
حالات کیمک و صلتک نشاندیر بوهم وجهدر اول بی خبر دیر که اول فلان کسه به مرید اولان نه کورر و آند بوشور
و شغب ندر اول بی خبر یلور که بونه کسه نک و صلتک نشاندیر (منوی) این نشان در حق اوباشد که دید * آن دکرز کی
نشان اید بدید * بونشان اول کسه نک حقیقده اولور که اول کسه کوردی اول غیر سینه نشان چن ظاهر کاور یعنی
بونشان و علایم اول مریدک حقیقده در که مرادی خواب الستده کوردی (فاتعارف منها انتف) (خواسنجه
بو علامه الفت و محبت ایلدی پس اول علامه تا کر ایلن کسه به بو علامه چن نشان بدید اولور (منوی) هر زمان
از روی نشانی می رسد * شخص را جانی بجای می رسد * ماهی بیچاره را پیش آمد آب * این نشانها تلافی آیت
الکتاب * هر زمان اول علامه آشنای اولدی و بی دیوب اقرار ایتدی کی ریسندن آکا بر نوع نشان یشور شخص
معهودک کو یا جاتنه بر جان یشور و بر حیات آخری جاتنه منضم اولوب یشور بیچاره ماهی که او کنه آب کلدی یعنی
طالب آواره بی آب قالمش بر ماهی بی چاره کبی ابسکن ماهی بیچاره نک کویا او کنه صوکادی بونشانلر که آفاق
و انفسده نمایان و عیان اولور اول کتاب معهودک آیتدر که مراد لوح محفوظدر (منوی) پس نشانها که اندر
انبیاست * خاص آن جانرا بود که آشناست * پس شول نشانلر که انبیاء علیهم السلام در اول جانه مخصوصدر که
اول جان حضرت خدائک آشناسیدر که عالم الهی و واقع اوباشد در پس سموات وارضه و آفاق و انفسده هر تقدیر
آیات و ارایسه الله الهه آشنای اولان جان ایچوندر غیر یلور آیتدن خبردار اوله میوب اعراض ایدر لر (کما قال الله تعالی
(وکان من آیه) ای من علامه و دلالت علی الله وصفاته و توحیدیه (فی السموات و الارض یمرون علیها) ای علی الارض
اوعلی الایات ویشاهدونها (وهم عنها معرضون) ای لایع تبرون بها (بودیناده آیت خدای ییلان عالم الستده خدایله
آشنای اولندر و اندن اعراض قیلان خدادن بی خبر قیلندر پس باعریله اولسه دخی جائزدر بو تقدیر اوزره معنی جوق
آیات و نشانلر که انبیای عظام علیهم السلام در اول جانه مخصوصدر که عالم ارواحده انبیایله آشنادر دیک اولور
(منوی) این سخن ناقص بماند و بی قرارم دل ندارم بی دلم معذوردار * بوسوز ناقص و بی قرار قالدی کوکل طوقرم
عاشق بی دلم معذور طوط یعنی بو آیات و علامات سوزی ناقص قالدی و قرار سوز اولدی کوکل المده دکلر بی دل
و بی اختیارم معذور طوط و آیات و نشانلر سوزی ناقص قالمسون و تمام اولسون دینلسه و تقریر و تفسیره
شروع قیلنسه نه ممکن دکلر (منوی) ذره های ریک را توان شمرد * خاصه انکو عشق از وی عقل برد * زیرا
بر کسه قومک ذره لر فی صایغه قادر دکلر خصوصاً اول کسه که عشق الهی اول کسه دن عقل ایلدی و آتی دیوانه
ایلدی بعض نسخه ده مصرع اول بویه در (ذره ها را کی تواند کس شمرد) بر کسه ذره لر صایغه چن قادر اولور یعنی
هر بر ذره که آیات الله لدر بر آیدر (ففی کل شیء آیه) (خواسنجه ذره لر چن بر کسه صایغه قادر اولور علی
الخصوص اول کسه که عشق اندن عقلی کیدردی اول بی عقل اولان عاشق بو قدر ذراتی نیجه احصا ایدر (منوی)
می شمارم بر که های باغرا * می شمارم بانک کبک و زاغرا * بویت استغفامدر یعنی صلیرمیم و صایغه قادر
اولور مم باغک بیراقلرینک هر بر رقی معرفت کرد کاره بر دقتدر کبک و زاغک بانک کنی صایرمیم یعنی بانک زاغ
و کبک که هر بری آیات خدادن بر آیت اکبردر یعنی شماره کلز و آتی احصایه کسه قادر اولور (م) در شمار اندر نیاید
لیکن من * می شمارم هر رشده تخمین * بوند کورات شمار و حساب کلز لیکن بن تخمین رشندن اوتری صایرمیم یعنی
مالایدر که لا یترک که (کلامنک مقتضای نسخه تخمین اولان کسه لر که ارشادی ایچون ممکن اولدی بی مر تبه صایرمیم
و تعبیر و تقریر ایلیم (منوی) تخمین کیوان یا که سعد مشتری * ناید اندر حصص کر چه بشمیری * مثلاً کیوانک
تخمینی یا که مشتری سعدی یعنی زحل بلدزنک تخمینی و مشتری بلدزنک سعادت کیواندن مر اذ حلد که زیاده
تخوست اوزره در حصص و حساب کلز اگر چه صایه سن یعنی زحلک تخوسته و مشتریک سعادت غایت و نهایت
بو قدر (منوی) لیکن هم بعضی ازین هر دو اثر * شرح باید کرد یعنی نفع و ضرر * لیکن بوهر ایکی اثر دن مقدارنی
شرح ایلک کرک یعنی اول ایکی کو کبک بر یکده نفع و ضرر و بر یجیدر انلرک شمع و ضرر فی بیان ایلک کر کدر (منوی)
ناشود معلوم آثار قضا * شمه مر اهل سعد و شمس را * تا آثار قضا نک بر شمه سی سعادت اهلنه و تخوست اهلنه
معلوم اوله بوهم وجهدر تا که معلوم اوله آثار قضا دن بر شمه اهل نفس و سعد اولان کسه لر ذوات تجومده موضع
آثار قضا دن بر شمه اولدر که اول کسه که لوح قضا ده اهل سعادت اوله انک طالعی مشتری اولور (منوی) طالع
انکس که باشد مشتری * شاد کرد از نشاط و سروری * اول کسه نک طالعیکه مشتری اوله سرور و سرور ایدر
شاد و سرور اولور (منوی) وان کراطالع زحل از هر شرور * احتیاطش لازم ایدر امور * و اول کسه نک که

طالعی زحل اوله جیج شر لردن امور و احواله ا کا احتیاط لازم کاور (منوی) کر بکویم آن زحل استاره را
 را آتش سوزد من آن بیچاره را اگر اول زحل استاره اولان کسه به یوله سم اول زحل آتش نحو سستدن بقاردی
 تحقیق اول بیچاره ای لیکن آنک آتش قهر و نحو سستدن سوله مرم و لسان و جنانی الهک ذکر کردن غیری به صرف
 ایلزم بعض نسخه ده کر بکویم محله کر نکویم واقع اولشدر بوتقدیر اوزره معنی دیک اولور که اگر اول زحل استاره لویه
 زحل نحو سستی دیم اول بیچاره ای زحل نحو سست و نکبت آتش سستدن بقار پس لازم در که کاتبیه ایدم تا که اول
 بیچاره متنبه اولوب ذکر الله مشغول اوله (منوی) اذ کرو الله شاه ماد سستور داد اندر آتش دید ما نور داد
 الله تبارک و تعالی کلام مجیدنده امر ایدوب بیوردیکه (یا ایها الذین امنوا اذ کرو الله ذکر کثیرا و سجدو بکرة و اصیلا
 هو الذی یصلی علیکم و ملائکته لیخرجکم من الظلمات الی النور و کان بالمؤمنین رحیما) پس ای زحل استاره اولان
 مؤمنل رای آتش طبعه ده وظلت بشر بنده قتلان مسلملر حاله اللهی ذکر ایلک بزم شاهز کندی ذکر ایلکه
 دستور و بر دی آنک ذکر نور و غیر لک ذکر ظلمت در وانک ذکر ضیای درون افرور زحل و مشترک ذکر آنک
 ذکر قنده آتش عالم سوزد پس بری اول خدا آتشده کوردی بزم نور و بر دی یعنی بری اول خدا آتش ذکر ماسوا
 و نار جهل و عماده کوردی لطف و کر مند بزم نور و بر دی و بری ظلمات جهل و غفلتدن اخراج ایدوب مر به نور ایتنه
 و عالم وحدانیت ابر کوردی (م) گفت اگر چه با کم اذ کر شما نیست لایق مر مرا تصویرها بزم شاهز اگر چه
 بن سزل ذکر بکردن با کم دیدی تحقیق با کم تصور لر لایق ذکر کادر یعنی جناب حق جل شانیه بیوردیکه قوللرم اگر چه
 بن باله و متزهم سزل ذکر بکردن لیکن کندی بکزه نفع و تطهیر ایچون بی بلا تصور ذکر ایلک کدن خالی اولم تحقیق بایم
 جناب مقدسه تصور لر لایق ذکر کادر (منوی) لیک هر کست تصور و خیال در نیابد ذات مارابی مثال لیکن
 تصور و خیال مست و مقتول اولان کسه هر کز بزم داغزی مثال و غیلسرا کلز یعنی مست تصور و خیال اولان
 کسه هر کز بزم ذات بیجو غزی مثالسرا کلز و ادرال ایلز انلره تفهیم ایچون تصور و تمثیل جائزدر (منوی)
 ذکر جسمانه خیال ناقصست و وصف شاهانه از انها خالصست و محصل جسمانه ذکر ناقص خیالیدر فهم
 و ادر ا کده قاصر اولان کسه لر جسمانه تمثیل و تصور بر طریقله فهم ایلر بادشاهانه وصف و جسمانی حالندن
 خالص و با کدر بوهم و جهلدر ذکر جسمانی یعنی جسمه مناسب صفتلره ذکر قلیقی خیال ناقص در وصف شاهانه
 اوصاف جسمانه دن خالصدر (منوی) شاهرا کوید کسی جولاه نیست این چه مدحست این مکرر کاه نیست
 بادشاه مدح قصدا یتد کده بر کسه سوله جولاه د کلیدر بوهم و جهلدر بر کسه نه که موسی علیه السلام زماننده
 اولان شبان کی اوصاف جسمانه ایل جناب حقن کاه بر کسه بادشاهه جلال و حجام دکلدر دیر بونه مد حدر
 بو کسه مکر بادشاهدن کاه دکلر کاه دکل ایکن کندی اعتقادی و استعدادنه مناسب حضرت خدای توصیف
 ایدوب ذکر ایلدی اگر برادره بر سوال لازم کلورسه که اوصاف جسمانه ایل حضرت حق لسان شارع خود
 توصیف ایلدی مثلا دست و پا و عرش استوا اوزره کی پس نه وجهله اوصاف جسمانه ا کا نالایق اولور جواب اولدر که
 اول توصیف خدا توقیدر یعنی شارعن توصیف ایلسنه موقوفدر نایا لسان شرعه واقع اولان اوصاف جسمانه
 متشابهاتند پس بو گونه توصیف و تعریفدن موصوف ذاتی صفات جسمانه ایل متصف اولق لازم کلز بر
 حضرت حق جل شانیه یدی و ادر لر کن کندی ذاته مناسب انسانده اولان یدی کبی دکلدر و کذلک سمع و بصری
 و سایر صفات علیه سی و ادر پس بو توصیف مجسمه و مشبهه نک توصیف و تعریفدن و اعتقادندن دوردر بو محله
 مذموم اولان انلر اوصاف جسمانه ایل توصیف قیلد قلیدر نه که حضرت موسی شبانک بو گونه توصیف ذکر
 و ایدوب ذم ایلدی (انکار کردن موسی علیه السلام بر مناجات شبان (منوی) دید موسی یل شبانی را براه کوه می
 گفت ای خدا وای اله حضرت موسی علیه السلام بولده بر شبانی کوردی یعنی طور طاغنه کیدر کن بولده
 بر چوبان کوردیکه اول چوبان ایدردی ای کریم وای اله بعض نسخه ده کوه می گفت ای کر بنده اله واقع اولشدر
 بوتقدیر اوزره معنی اول چوبان دیردی ای بنده لر پی کزیده و اصفای ایلجی اله (م) تو بختای تا شوم من چا کرت چا رقت
 دورم کتم شانه سرت سن قنده سن تا بن سنک چا کرو خد منکارک اولم سنک چا رقتی دیکم سنک باشکی طاره یم (م)
 جامه ات شوم سبها ات کنتم شیرینست او رم ای محشم سنک قفتانکی بو یم سنک بتلرکی اولدورم ای
 محشم سنک او کو که سوت کنورم (م) دستک بوسم عالم با بکت رقت خواب اید بر یم بایکت سنک الحکمر کی
 او یم سنک ایاجنکی او رم خواب وقتی که گله سنک جای و خوابکاهی سو یم و بال ایدم (منوی) ای فدای تو
 همه برهای من ای بیاد هی هی و هیای من ای بنم دو کلی یکلرم سکافدا ولسون ای خدا سنک یاد کلد بر یم

هی هی و هیای معنی های و هو ایلوب فغان ایلد بکم سنک شوق و یادک واسطه سیله در (م) این غمط بهوده می گفت
 آن شبان گفت موسی با کیت این ای فلان اول چوبان بواسلوب اوزره بهوده و عبث سوبلدی حضرت موسی
 علیه السلام کا یتدی ای فلان چوبان بوسوزر کیچه در (منوی) گفت با آن کس که مارا آفرید این زمین و حرج
 از و آمد بدید شبان حضرت موسی ایتدی اول کسه به در که بری بر ایدی بوزمین و آسمان اندن ظهوره کلدی (ی)
 گفت موسی های خیره سر شدی خود مسلمان ناشده کافر شدی حضرت موسی علیه السلام ایتدی های ای
 شبان خیره سر و مجنون اولدک بعض نسخه ده بومصرع گفت موسی های بس مد بر شدی واقع اولشدر یعنی موسی
 علیه السلام کا یتدی های زیاده مد بر اولدک خود مسلمان اولمش ایکن کافر اولدک (منوی) این چه زارست
 این چه کفرست و فشار بنیبه اندر دهان خود فشار بونه هرزه در بونه کفر در بونه باطل هذیان سوزدر کندی
 دهانکه بر بنیه صوق نا اغزل بو گونه سوزی سوبلیه (منوی) کند کفر تو چهارا کنده کرد کفر نو دیای دین را
 زنده کرد سنک کفر کل قبیح رایحه سی جهانی قویش ایلدی سنک کفر لک دینک دیناسنی اسکی و پاره پاره ایلدی (م)
 چارق و پانه لایق مر تراست و افتابی راجنینها کی رواست چارق و پانه سکا لایق در پانه شول صار غیدر که
 آفادن دیرنه دل صار لر بر آفتاب عظیم الشانه بونک کیلر بجن روا و سزادر (م) کر بندی زین سخن تو خلق را
 آتشی آید بسوزد خلق را بسوزدن اگر سن کلور و دهانکی بغلیه سن آسمان دن بر آتش کلور و خلقی بقار (منوی)
 انشی کر نامدست این دو دجیست جان سیه کشته روان مر دو دجیست اسکر سکا قهر الهی آتشی معنا
 کلدیسه بود دهانکدن ظهور ایلدن دخان کفر و عصیان ندر جانک سیاه اولمش روانک مر دو دندر یعنی بوظاهرده
 اولان کفر و عصیان و بهوده هذیان باطنده اولان نار قهر لک علامت و دخیانی و جانک سیاه اولمه نک و روانک
 مر دو دقالمه نک آثار و نشانیدر (منوی) کر همی دانی که بر دان داوراست زار و کستای ترا چون باورست
 اگر باور ایلک که بر دان عادل حاکم در هرزه و کستای خلق سکا نیجه لایق در یعنی حضرت حقن کرسن داور اولدیغن
 بیلدک آنک حقه ده بو گونه کلمات سو بیلکدن محکم حذر قیلدک (منوی) دوستی بی خرد خود دشمنیست حق
 تعالی زینچنین خدمت غنیست عقلمسزل دوستلغی خود دشمنلکدر حق تعالی حضرت نلری بو بخلین خدمتدن
 غنیدر (منوی) با که کی کو بی تو این باعم و خال جسم و حاجت در صفات ذوالجلال بوسوزلری ای چوبان سن
 کیچه دیرسن عم و خالکدی دیرسن جلال صاحبی اولان خدانک صفاتده جسم و حاجت می دیرسن حضرت
 ذوالجلال والا کرام اولان خدا خود احتیاج و جسمانیتدن منزهدر (منوی) شیر افونشده کدر نشو و نماست چارق او
 پوشده او محتاج پاست سودی اول کسه ایچر که نشو و نماده در چارق اول کسه کبر که او پایه محتاجدر حضرت
 حق خود بونلردن مستغنیدر (منوی) و بر برای بنده است این گفت تو آنکه حق گفت او منست و من خود او آنکه
 گفت ای مرض لم تعد من شدم رنجور او تنه انشد آنکه بی بسمع و بی بصر شده ست در حق آن بنده این هم
 بهوده ست حضرت موسی صلوات الله علی نبینا وعلیه شبانه دیدیکه ای شبان بوسنک سوزل فرضاو کر بنده ایچون
 ایسه اول بنده خاصکه حضرت حق آنک حقه ده ایتدی اول بن دروین خود او یم دیدی خلیفه مستخلف عینی اولدیغنه
 اشارتدر بو معنایه آیات واحد بنده دلائل قتی حوق واقع اولمش (کا قال الله تعالی فی حق نبیه ان الذین یبایعونک انما
 یبایعون الله) و قال ایضامن بطع الرسول فقد اطاع الله و لهذا قال الله تعالی و ما رمیت اذ رمیت و لکن الله رمی و قال
 علیه السلام اشاره الی هذا المعنی من رأی فقد رأی الحق و اول بنده در سکا دید بکم که حق تعالی آنک شانه (انی
 مرض لم تعدنی) دیدی یعنی اول الله دیدیکه بن خسته اولدم بنی عیادت ایتدک بن رنجور اولدم او مر بض تنها خسته
 اولدی (کا قال الله تعالی فی حدیثه القدسی یا ابن آدم مرضت ای آدم او غلی بن خسته اولدم فلم تعدنی بنی عیادت
 ایتدک) و استطعمتک فلم تطعمنی و استسقینتک فلم تسقنی (بن طعام استدم اطعام ایتدک بن صواستدم اسقا ایتدک
 قال یارب و کیف اعدتک و انت رب العالمین قال الله تعالی اما علمت ان عبدی فلانا مرض فلم تعده اما علمت لو عدته
 لو جدت فی عنده الی آخره) مشارقه مفصل حدیثدر و بوننده دن مقصود اولدر که بی بسمع و بی بصر مر به سنک
 صاحبی اولشدر آنک حقه ده بیلو بو گونه مقالات بهوده در قنده قالدیکه حضرت حقن شان شر بقنده اوله شایخ
 صوفیه بو مر به به قرب نوافل دیرلر که بن عبد بر موجب حدیث قدسی (لا یزال العبد یتقرب الی بالنوافل حتی
 احبته فاذا احبته کنت سمعه الذی یسمع به و بصره الذی یتبصر به و یده الی یتطش بها) بو حدیث شریفک تفسیری
 بشنی جلده عارف واصل سر خنده کلور قول خدمت نافله به مداومت ایلسه بر مر به به واصل اولو که جناب
 حق اکا محبت ایدر اول وقتده که جناب حق عبده محبت ایلیه عبد حقه بر مر به به تقرب ایلر که بلا حول و لا اتحاد

جناب حق آ کالت مشابه اولوب سمع حقه سامع وبصر حقه ناظر و قدرت حقه باطش وقوت حقه ماشی اولور
و ولایت و کرامت مرتبه سن بولور پس بومر تبه به واصل اولان عده برکسه اهانت ایلسه و بی ادبانه سوز و بلسه
ظلمت جنبانه و نزع ایمانه سبب اولور (کما قال الله تعالی من اهان لی و لیا فقد بارزنی بالمحاربة و کما قال الشیخ الاکبر
قدس الله سره العزیز من جالس الصوفیة و خالف ما یحققون به نزع الله الايمان من قلبه (منوی) بی ادب گفتن
سخن باخاص حق * دل بمراندسیه دارد و رق * حق تعالی بنک خاص بنده سنه بی ادب و بی بال سوز و بلسه بلی اولدر
و ورق قاره ایلر یعنی دفتر عمل سیاه ایلر (منوی) گریه می دی راجح وانی فاطمه * کچه یکن جنسند می دوزن همه *
اگر سن بر مرده فاطمه او قوره سن اکر چه می دوزن جمیع بر جسد زبر اجه سی انساند و می دوزن حیوان ناطق و لقی
تعریف کنک تحقنده داخلدر (منوی) قصد خون نو کند تا نمکست * کچه خوش خو و حلیم وسا کنست * اول
فاطمه دید کل کسه سنک خون و هلا ککه قصد ایلر مادامکه ممکندر اکر چه اول کسه خوش خو و حلیم وسا کنندر
مع هذا ینه بونا مله سمیه اولفقدن اکا عار کلوب سکا خشم ایلر (منوی) فاطمه مدحست در حق زنان * مر در
کوی بود زخم سنان * حال بوکه فاطمه ز نلر حقه مدحدر زبر احضرت پیغمبر علیه السلام دختلر بنک اسم
شریفدر اما مرده فاطمه دینه سن اکر زخم سنان اولور و بوسوزانک قلبی مجروح قیلور (منوی) دست و پا در حق
ما استایست * در حق پاکی حق الایست * پس ای جوان دست و پا برزم حقه مدح و ستایشدر زبر بی دست
و پا اولق عیب و نقصاندر اما حضرت خدائک یا کلکی حقه الایست و عیددر اکر جرحه مر ادا اولور سه اما اکر
جرحه مر ادا اولور سه عیب و نقصان دکل بلسکه کمالدر زبر احق تعالی حضرت تلی کندی و بد و قدله توصیف
ایستدر که کتاب و سقته تابندر (منوی) لم یلد لم یولد اور الایست * والد و مولود در او خالقست * سورة اخلاصه
اشارتدر (قل هو الله احد یوسوره نک سبب نزولی بودر که بر کون قریش حضرت پیغمبر علیه السلام دیدیلر (یا محمد
صف لنا ربک یعنی ربکی بزه و صف قیل که نه بیرونه ایچره و کیمدن میراث الی و کیمدن طوغدی پس جناب باری
بیورر که قل دی یا محمد بونله هوشان بودر که (الله احد) الله بر در متوحد بالذات و متفرد بالصفاتدر (الله الصمد) ای
السید المصمود الیه فی الخواج المستغنی بذاته و کل ماعدا محتاج الیه بو قدر بر چه صمد قصد معناسنه اولوب مفعول
معنایی و بر یاور یعنی الله مقصود الیه درو محتاج الیه در جمیع حوائج و غنی بالذات و مستغنی عن الخلق فاتدر و دایم
و باقی معناسنه ده اولور (لم یلد) کسه بی طوغور می اول الله یهودیلر که عز بر بن الله و نصاری مسیح بن الله دیرلر
و بعض قوم الملائکه بنات الله دیرلر بویه دینلر دفعدر (ولم یولد) و کسه دن طوغدی زبر اهر مولود محمد در و جسددر
اول الله قدیمدر و جسددر منزهدر (ولم یکن له کفو احد) و هیچ بر احد اکامکافی و عمائل و مشاکل دکادر جمال الدین
ساجی بیورر که معطلدر لیر که بوعالمک صانع یوقدر و فلاسفه صانعی واردر اما صفاتدن منزهدر دیرلر و ثنویان
حق شریکی واردر دیرلر و مشبه خلقه بکثر جوارح و اعضایی واردر دیرلر و هوودی و نصاری زن و فرزند اثبات ایدرلر
پس بر مؤمن دیه که هو تعطل و زندقه دن بری اولور زبر اخصیذاته راجعدر و الله دیه فلاسفه اعتقادندن بری اولور زبر
لفظه الله اسم ذات و مستجمع جمیع صفاتدر واحد دیه اعتقاد ثنویه دن بری اولور (والله الصمد) دیه اعتقاد
مشهدن بری اولور (ولم یلد ولم یولد) دیه ملت پی و د نصاری دن بری اولور (ولم یکن له کفو احد) دیه اعتقاد مجوس
و مشرکاندن بری اولور حضرت مولانا بویی حضرت موسی علیه السلام اساتندن تقریر بیورر که (لم یلد ولم یولد)
دیکله توصیف ایلک اول حضرت لایقدر ولد و مولودی اول خالقدر امدی حقل توصیفی توقیفیدر پس صاحب
شریعت حضرت تلی نیجه بیورر بلسه آ کاوره وصف قیلکی کرک و جناب حقه اوله تضرع ایتک کرک والا جناب حق
هر کس دیکلکی اسمله توصیف ایتک جائز دکادر (منوی) هر چه جسم امد و ولادت وصف اوست) هر چه مولودست
اوزین سوی جوست * هر نه کم جسم کادی ولادت انک و صفیدر هر نه کم مولوددر اول نهرلر بو طره فندندر کویا کم روح
انسانی بر جوی کبیدر بر جایی ربوبیت بر جایی عبودیتدر هر نه کم مولود اولدی اول نهر و حلق بوجانندندر اول
ربوبیت طرفندن دکادر (منوی) زانکه از کون و فسادست و مهین * حادثست و محدثی خواهد یقین * اول
اجلدنکه اول جسم عالم کون و فسادندر خوار و حقیردر و محدثدر و یقین بودر که (لا بد لکل حادث من محدث)
خواستجه بر محدث قدیم استر که اول احد و صمد (ولم یلد ولم یولد و لم یکن له کفو احد) اوصافله متصف اولان واجب
الوجوددر (منوی) گفت ای موسی دهانم دوختی * و زبانی تو جام سوختی * شبان چو نکتک حضرت موسی
علیه السلام بو کانی ایشتدی آ کالتدی ای موسی بنده هام دیکدن و شبانانلقدن سن بنم جانمی یا قدر (منوی)
جامه را بدید واهی کردتفت * سر نه ادا اندر بیابانی و رفت * شبان در حال جامه سن برندی و حرارتله بر آه ایشتدی

بر بیابانه باش و قودی و کتدی (عتاب کردن حق تعالی باموسی علیه السلام بر شبان (منوی) و حی آمد سوی موسی
از خدا * بنده ما را زما کردی جدا) خدای تعالی بدن موسی علیه السلامه و حی کادی بویه دیو که ای موسی برزم بنده منی
برزدن جدا ایلدک (منوی) بو برای وصل کردن آمدی * یا برای فصل کردن آمدی * سن بنده لر می بکا واصل ایلدکن
اوتریمی کلدک یا خود فصل و جدا دن اوتریمی کلدک بعض نسخه ده مصرع ثانی تا برای فصل کردن نامدی واقع
اولشدر یعنی بنده لر می بندن فصل و جدا ایلک ایچون کلدک (منوی) تا فانی پامنه اندر فراق * ابغض الاشیاء عندی
الطلاق * بویست جناب عزت اساتندن موسی علیه السلامه خطابدر بیورر که یا موسی مادامکه قادر سن فراقده
آیاق قومه اش * یا انک ابغض واقبی بنم قتمده طلاقدر یعنی یا موسی قادر اولد قجه آیاق قومه فراقه و شروع ایتد فراقه
زبر ابغض اشیا بنم قتمده طلاق و فراقدر (کما قال علیه السلام ما خلق الله مباحا احب الیه من العناق و ما خلق الله
مباحا ابغض الیه من الطلاق) و کاروی مسلم عن ابی هریره قال قال رسول الله صلی الله علیه وسلم ان ابلیس یضع
عرشه علی الماء ثم یبعث سرا یاه یفتنون الناس فادناهم الیه منزله اعظمهم فتنة یحیی * احد هم فبقول فعلت کذا و کذا
فیقول ما صنعت شیئا ثم یحیی * احد هم فبقول ما ترکت حتی فرقت بین امرء و بین امرأه فیدینه منه فیقول نعم انت
پس نعم معلوم اولدیکه برنسنه که شیطان قتمده زیاده مقبول اوله الله قتمده بغایت مبعوض اولق مقرردر (منوی)
هر کسی را سیرتی بنه داده ام * هر کسی را اصطلاحی داده ام * هر برکسه به بر سیرت قومشم هم برکسه به
بر اصطلاح و بر مشم یعنی حضرت موسایه عتاب حضرت عزتدن بویه واقع اولدیکه یا موسی هر برکسه به سیرت
خاص وضع ایلدم و هر برکسه به بر نوع اصطلاح و بر دمکه بو اختلاف السنه و اصطلاح دخی آیات عظیمه دن بر آیت
وارض و سموات خلقی ماتدی قدرت با عرودن بر قدر تدر (کما قال الله تعالی فی کلامه و من آياته خلق السموات
والارض و اختلاف السفتکم) ای اختلاف لغاتکم بان علم کل صنف لغته و اجناس اصطلاح حکم بان علم کل قوم
اصطلاحهم فامن طائفة من العلماء و الادباء و الحکماء و غیرهم اولهم اصطلاح لا یعلمه الذخیل فیهم الایستعربف من
اهله و لا مشاحه فی الاصطلاح (منوی) در حق اومدح و در حق فوتم * در حق اوشهد و در حق قوسم * و دخی
حضرت خداساتندن حضرت موسایه خطاب و اصطلاحده منازعت ایلنله ارشادا بیورر که آنک حقه بنده
و استعدادنده اول سوز مدحدر و سنک حقه بنده و استعدادنه نسبت ذمدر آنک حقه بنده شهید و سنک حقه بنده سمددر (م)
ما بری ازناک و نا پاکیه همه * از کراخی و جلال کی همه * بر جمیع بالک و نا پاک کلدکن بری بر و جمیع کراخی و نا لولقدن
و جالا کلدکن بری بر یعنی بن شول باری ام ککه برینم پاک کلدکن و خلقی بنی تنزیه و تقدیس ایلدکن و دخی
نا پاک و مولوث اولقدن و کران جانلرک جان کرانلغندن و چست و جالا لاولنلرک جالا کلدکندن دو کلی و کلی یا موسی
(منوی) من نکر دم امر تاسودی کنم * بلسکه تا بر بشکان جودی کنم * بن بنده لر یمه طاعت و عبادته امر ایلدم
تا بر فائده ایدم بلسکه بنده لر یمه طاعت و عبادته امر ایلدم تا کم اول واسطه ایلد بنده لر یمه وجود و احسان ایدم
یعنی بن قوللر یمه امر و تکلیف ایلدم تا کم انلردن سود و فائده ایدم امر و تکلیفی بنده لر یمه جود ایلیم انکیچون ایلدم
(وما خلقت الجن و الانس الا ليعبدون) ده کی لام علت و غرض حق ایچون دکادر بلسکه تقدیر کلام (لنا امرهم
بالعبادة و لیکونوا عبادا لی و ینتفعوا بعبادتهم لی) دیکدر پس حق تعالی بنک جن و انسی کندی به عبادت ایلک
ایچون خلق ایتدی کندی استیکال ایچون دکل بلسکه بنده لر سنک اول عبادتله استیکال و انتقاعی ایچونندرا کر
عبادت ایلر سه کندی به فائده و اکر تخرسه کندی به ضرر (منوی) هند و اثر اصطلاح هند مدح * سندیازرا
اصطلاح سندی مدح) هندیلرک هند اصطلاحی خدائک مدحی خصوصنده مدحدر سندیلرک سندی اصطلاحی خدائک
مدحی خصوصنده مدحدر (یعنی ان لکل قوم اصطلاحا لایعلمه الا اهل) قولینک مصداقنه هندیلرک اصطلاح
هند مدحدر سندیلرک اصطلاح سندی مدحدر پس هندیلر زبان هند اوزره الله تضرع و عبادت ایلر سه لر و سندیلر
لسان سندیله شکر و ثنا و مدحت قیلر سه لر محصل بای لغات کانت بر لغته آنی مادح و آ کاشاخوان اولسه لر شرعا
و عقلا ممنوع دکادر اکر چه افضل کل لغات لغت عربیه در استکن برکسه غیر لغاتله دخی تکلم ایلر سه آثم اولر (کما
قال ابو الیث فی بستان العارفين ولو تکلم بغیر العربیة فانه یجوز لانه علیهم و عن النبی علیه السلام تکلم بالفارسیة)
بو تکلم ضرورت اولدینی و قتمده در اما ضرورتده کندی بلدیکی اوزره تکلم ایلک بطریق الاولی در بواجلدندر که
امام ابو حنیفه فارسیله نماز قیلقی جائز کورمدر (منوی) من نکر دم بالک از تسبیح شان * بالهم اشیا نوندر
و در فشان * قال صاحب النهایه معنی التسبیح التثنیه و معنی سبحان الله انی ازله الله عن السوء تفریها واصل التثنیه
التعبید و تثنیه الله تعبیده عما لا یلیق بشأنه من النقایص (پس سبح اسم ربک الاعلی و سبحوه بکرة و اصیلا) آیلرینک

مقتضا سجده الله تبارك وتعالى في تقدس وتنزه ايلك عبده واجب لكن بوفى بويله بيلك شرط دركه حق تعالى بزم
 تقدس وتنزه بمنزله منزه ومقدس دكادر بلكه ازلا وابد اسبوح وقُدوس اولدر نهايه مافى السباب بزاتى نقايص
 وسودن تنزيه ايلمز كندى عقائد مزي تنزيه ونظهير در پوخسه حاشا كه بز اللهى تنزيه وتطهير ايد و زواول مقدس
 اولمى بزم تقدس بمنزله اوله پس بومعنايه اشارت ايدوب بيورر كه باموسى بن عبادمك تسبيح وتقدس بسندن مقدس
 وبالك اولم هم بوسبحدن انلر بالك ومقدس اولورلر و درر تسبيحات وتعليلات تبارك قيلولر (مثنوى) مازبانز انكر يم
 وقال رايم ماروا نرا انكر يم وحال رايم براسانه باعزز وقاله نظر قيلمز برزروانه وحاله نظر قيلولر (مثنوى) ناظر قيلم
 وكر خاشع بوديم كچه كفت لفظ ناخاضع بوديم قلبه نظر ايديجي برا كر اول قلب خاشع وخائف اوله اكر چه تلفظ ايديجي
 سوز ناخاضع اوله يعنى ناظر قيلمز اكر بر قلب خاشع اوله بزم نظر عز اول خشوعه در فرضا اكر چه كفت لفظى
 بى خضوع ايسه ده (كجا خبر رسول الله صلى الله عليه وسلم عن الله قال ان الله لا ينظر الى صوركم ولا الى اعمالكم
 وفى رواية ولا الى اقوالكم بل ينظر الى قلوبكم ونياتكم) خشوع وخضوع تواضعه در برابر ليكن خشوع اكثر صوته
 وبصرد اولان تواضعه استعمال اولنور وخضوع ببنده وقلده استعمال اولنور (مثنوى) زانك دل جوهر بود
 كفتن عرض پس طفيل آمد عرض جوهر غرض * زيرا كه قلب جوهر سوز عرض در پس عرض طفيل وتابع
 وجوهر غرض ومقصود كدى يعنى اول اجلدن ناظر قلب كه قلب جوهر در ومقصود اولدر وسو بلك عرض در
 پس عرض طفيل وتابع كدى وجوهر ومقصود اولدى (بيت) لفظ اكر راست بوديا كرك * هيچ قاير من بزمه معنى كرك
 ديديجي روشنى دده نك بومعنايه كورده در (مثنوى) چند از اين الفاظ واضمار ومجاز * سوز خواهم سوز با آن سوز
 ساز * نيجه بر الفاظ واضمار ومجازدن سو بلك وعبارات واستعاراته نظر ايلك سوز استرم سوز استرم اول
 سوزله دوزل وانك الف تقييل كه مطلقا الفاظ وعبارات نده تكلف ايلك وى سوز تصنعله سوز سو بلك شرعا منهدر
 (كجا قال عليه السلام ابغضكم لي يوم القيمة وابعدكم مني الثنائون المتشدقون المتفيهقون الثنائون المتكثرون من الكلام
 المتشدد المتكثف فيه المتفيهق المتوسع في الكلام) يعنى اغزين طول در سو بلك (مثنوى) انشئ از عشق در جان
 بر فرزند * سر بسر فكر وعبارات رابسوز * اى خنجره قيل وقال عشق الهيدن جان وبالكه برانش اوزره اشتغال ايله
 سر بسر فكر وعبارات باق ودواعى قيل وقاله عداوت قيل زير انفسك بواظهار بلاغت وفصاحتدن غرضى ربا
 وسعده در (كجا قال ابن الفارض (بيت) وعاد دواعى القيل والقال والنج من) عوادى دعا وصدقها قصد سمعة) وعن
 ابن مسعود رضى الله عنه قال عليه السلام دع قيل وقال وكثرة السؤال) پس حضرت حق بنه موسى عليه السلامه
 خطاب ايدوب بيورر ديك (مى) موسيا ادا دانا ديكرند * سوخته جان وروان ديكرند * اى موسى بنم قوللر مدن
 آداب بيليجيلر غير * كروهر سوخته جان وروان برا خر كروهر در (مثنوى) عاشقانرا هر نفس سوزيد نيست *
 برده ويران خراج وعشر نيست * عاشق له هر نفس يا مقلق وارد عشق آشنه ويران كوى اوزره خراج وعشر بوقدر
 يعنى خراب اولمش عاشقندن مراعات آداب مر ادا اولمزه كه (اذاقت المحبة سقطت شروط الاداب) دينلشدر (مثنوى)
 كخطا كويد ررا خطاى مكو * كرويد برخون شهيد اوزرامشو * اكر بحسب الظاهر خطا سويلر سه اكا خطا ايديجي
 ديمه كه بحسب المعنى اول اطوع خلق الله را كرويد برخون اوله شهيد لرى بومه يعنى عاشق اولان كسه بى برئى كه
 معيب وملتون قبله اول معيب وملتون اولان شيلرله عاشق پراولسه اول شهيد تبخ محبت در آنى اول عقلايه كراهت
 وخبانت و برن عيودن بومه زيرا عقلايه نسبتله اول عيب وناپا كلكدر وليكن عشاقه نسبتله عين پا كلكدر
 (مثنوى) خون شهيد انرا ز آب اوليترست * اين خطا از صد صواب اوليترست * شهيد لره خون آيدن اولى ركدن
 بوخطا كه عاشقندن صادرا اولور بوز صوابدن اولى ركدن (كجا قال عليه السلام اذا احب الله عبد لم يضرب ذنبه) (مثنوى)
 در درون كعبه رسم قبله نيست * چه غم از غواص ربا چيله نيست * كعبه نك اينجه قبله نك رسم واعتبارى
 بوقدر هر نه جابه بر كعبه انده توجه ايله جائز در اما خارج كعبه ده اولنلر كاستوجه اولمق واجيدر پس عشاق
 الهى كعبه حقيقته واصل اولنلر در بر مقتضى (فايما قولوا فم وجه الله) هر نه حاله كه توجه ايله رانده وجه خداى
 مشاهده قيلمدر بونلر كننده رسم وعادت قيدى بوقدر بلكه ملامت وفصاحت اوزره اولمق شانلر ننددر
 كجا قال ابن الفارض (بيت) وخلقى عذارى فيك فرضى وان ابى * اقترباى قومى والخلاعة سننى * ولسوا بوقومى
 ما استعابوا تكي * فابدا وانلا واستحسنوا فيك جفوتى) واهلى فى دين الله واهله وقد رضوا بعشارى واستطابوا فضيحتى
 رسوم وعادت وآداب واركان وريعايت عشاقه نسبتله آياق باغى وبالدر طولانى كيددر اكر غواص اولنلره
 باچيله اولنر نه غم وارد كه انلر لازم اولان آلت دكادر بلكه خشك ستانده نك وپايدنلر اينچون لازم ولايددر باچيله

چنبر چوبو غيدركه قار وقتنده آياق قاره باتمسون ديوا ياغنه كيرلر (مثنوى) توزير مستان قلاووزى مجو *
 جامه چا كا تراچه فرمايى رفو * سن سرمستلر دن قلاووزلى استمه زيرا آنلر كندى لرى تدارك ايتكه قادر دكادر در
 قلاووزلى خود صاحب عقل اولنلر دن اولور جامه چا كره يامه نه بيوررسن يعنى سن سرمستان اولنلر دن وپو ادنى
 محبتده حيران وواله ن فالنلر دن يشوالق ديله ومقتدالى طلب ايله كه ادب واركان كوزنك وفصاحت وملا متدن
 حذر ايتك عقلايه لايقدر عاشقركه جامه عقل وادرا كى چاك ايدنلر در جامه چاك ايدنلره نيچون باره دوزلك ويامه
 دكلكل بيوررسن عشق الهى ديوانه لرى خود جامه دوزلغه قادر دكادر زير جامه لرى دكل بلكه كندى لرى چاك
 ايديجيلر در تدبير وتدارك هوشمندلر ك حاليدر ديوانه لر تدبير وتدارك دن بيلدر (مثنوى) ملت عشق از همه
 دينها جداست * عاشقان را مذهب وملت خداست * لعل را كرمهر بود بك نيست * عشق در درياى غم غمناك
 نيست * عشق كه افراط محبتيه دير لر عشق ملق يعنى دينى دوكللى اديان دن جدا در انكچون كه تكاليف دينيه بالكليه
 عقل اوزره مبتنى اولمشدر وعاشق محكوم عقل دكادر بلكه محكوم عشق واسير افراط محبت در پس عاشقك دينى جميع
 دينلر دن جدا اولدى وجه آخر عاشق معشوقدن غير بى بيلز ومحبو بنه دن آخر بر محبوب مشاهده قيلمز بلكه
 كندى بى دى كور من عاشق لى ومعشوق لى برا مر اعتبارى وپايدى كسى مظهرين بارى كورر بوقدر بر چه دى
 ملت عشق جميع دينلر دن جدا اولور كه دوكللى اديان كثر ومغايرت اعلى اينچون وضع الهيدر عاشقركه مذهب
 وملق خدا در يعنى عاشقركه محل ذهاب وسلو كى وملق خدا در عاشقركه سيري فى الله ايدلر وكاهى سيمع الله ايدوب
 وهومعكم ايتا كنتم) فواسخه هر نه حاله كه كته لرا نكله كيدر پس خدا دن غيرى كور من لرو خدا دن غيرى بيلز
 مذهبده وذهابده وذاهيده آنى كورر ملتمده ودينده ومطلوب وطالبده انى مشاهده قيلولر پس غير فالمحبى
 عاشقركه مذهب وملق خدا اولور بونلر غير وسوى زحمتدن نجات بولور لر لعل كرمهر ونشان اوليه بالك دكادر
 بوهوم وجه در اعل كرمهر ونشائى اوليه بالك وخوف بوقدر يعنى عشاق الهى تبديل وجود بشرى به ايتككه لعل
 كى اولمشدر لر لعل اوزر زنده شكل مهر اولمق واروا لمق وارا كر لعل اوزر زنده شكل مهر اولور سه كه مر ادا اول مهر دن
 رسوم شرعيه وآداب مر عيه در (نور على نور) اولور وارا كر لعل اوزر زنده مهر اولنر سه يعنى عاشق رسوم شرعيه وآداب
 مر عيه ايله متمسم ومترسم اولنر سه بالك بوقدر زير عاشق غم والم در باسندن غمناك والمناك دكادر يعنى عاشق اولدر كه
 آنك قتنده لطف وقهر وجمال وجلال برابر اوله فرضى معشوق آنى درياى غم صالسه غمناك اولنر زيرا عاشقك
 شائى بوغم وشادى مر تبه سندن برتر وعالىتر در عقل بونلر اسرارى ادرالك ايلكده كورر كورر (وحى آمدن موسى
 عليه السلام در عذر ان شبان) (مثنوى) بعد از ان در سرموسى حق نغمت * رازهاى كفت كان نايد بكفت * بر دل
 موسى سخنرايخند * ديدن وكفتن بهم آيخند * اندنصكره حضرت حق موسانك سرنده نهائى شول رازلى
 سويلد بلكه اول رازلر كفت ويانه كلمز يعنى عاشقك حالتى ومترسم سنى حضرت موسايه اعلامد نصكره حق تعالى
 حضرت موسانك سرنه خفيه رازلر وسر لسويلد بلكه اول لسانه كلمز وعلم لدن بوعقله صغمر حضرت موسانك قلبى
 اوزره سوزلر دوكديلر كورمكى وسويلكى برى بر نه فارشدر در بيلر يعنى حضرت موسانك قلبه خفيه سوزلر دوكديلر
 ومشاهده ايله مكالمه بى بر بره جمع قيلمدر مر ادا بوسرار ك حقيقته هم وحى ايله بيلدر ديلروهم آنى مشاهده قيلمدر
 ديمك اولور (مثنوى) چند بخود كشت وچند آمد بخود * چند بريد از ازل سوى ابد * نيجه دفعه بخود اولدى ونيجه
 دفعه كندى سنه كلى نيجه كره ازلدن ابد جابنه اوچدى يعنى نيجه كره بخود اولدى ونيجه كره بخود كلى ونيجه كره
 ازلدن ابد جابنه پرا ن قيلمى يعنى بدايت ونهايتى اوليان جناب حق جابنه طائر اولدى وهر شيك اول و آخرى
 مرجع ومصير بى بيلمى واسرار واعيانه عالم اولدى وظهورات الهيمه بى مشاهده قيلمى (مثنوى) بعد از ان
 كشرح كويم ابله يست * زانكه شرح اين وراى كه يست * بوند نصكره كشرح سويلم ابله كدر زير اوزر لرك
 شرحى اكا هلق وراسيدر يعنى بونك شرحى اكا هلق فوقنده در (كجا قال ابن الفارض (بيت) فثم وراء العقل علم يدق
 عن مدارك غايات العقول السليمة) (مثنوى) وريكم كويم عقلهارا بر كند * ورنو بسم بس قلمها بكنند * واكر اول
 رازلى سويلم عقل لرى قورر يعنى عقل آنى استماع ايتد بكندن ديوانه اولور وارا كيرازم چوق قلمزى صر (مثنوى)
 چونكه موسى اين عتاب از حق شنيد * در بيايان در بى چويان دويد * بر نشان پاى آن سر كشته راند * كرد از راه
 بيايان بر نشان * كام پاى مردم شور يده خود) هم ز كام ديكران پيدا بود) چونكم حضرت موسى جناب حقدن شبان
 حقدنه بوعتابى اشتهدى بيايانده چويانك اردنجه بيلمى اول شراب عشقه مست وسر كشته اولمش چويانك
 آياغلك نشائى اوزره سوردى راه بياياندن توزير لسكدى يعنى جست وجوده زياده سرعت ايلدى بعض نسخه ده

بومصر کرد از پریشان برفشاند واقع اولش در یعنی بیابانک پره سندن غبار سلکدی یعنی زیاده استعجال
 ایندیکندن سر اسیمه وار پرده طوقنوب کیدردی پره درخت کبی بر ذراع مقداری اوزون بر اوتک اسیمه در دیوانه
 مردلک آغنگ ادیمی خود هم غیر بلرک آدیندن ظاهر و پیدا اولور یعنی مردم شوریده نک آغنگ ایزی و اثری خود هم
 غیر بلرک آغنگ ایزندن پیداتر اولور پس اول شوریده نک روشی بساط شط اوزره اولان فرزند عینه و میسره لعب
 و باز سینه تشبیه ایدوب و شطار طریق و شورید کان عشق و محبتک معنا اولان سیر و سلوکنه علی سبیل الکلیه
 اشارت قیلوب یورر (منوی) یک قدم چون رخ زبالا تاشیب * یک قدم چون پیل رفته برورب * اول
 شوریده نک روشی مثلاً بساط شطرنجده فرزند روشی کبی ایدی بر قدم رخ کبی مرتبه اعلادن الخغه کیش و بر قدم فیل
 کبی وررب و کری کیش روند کان طریق الهی الات شطرنج کبی مختلفه الحار کاندربعد اوزره اماند بیدق حرکت اذن
 اولد قده عینه و بساره و یا مامه انجق بر مرتبه قطع ایدرلر یا ابرار و اخبار که طریق مستطیله صاحب ایدر رخ کبی
 و یا فیل کبی عینه و شما له نیجه مراتب و مقامات سیر ایدر و اما فرزانة عشق اولان اصحاب شوق فرزند کیدرگاه
 بالادن نشیب و کاه اسفادن اعلا به و کاه عینه و کاه بساره و کاه برعکس و کاه مطرد و کاه مختلف و کاه راست و کاه
 وررب اوزره کیدرلر و فاعل حقیقی هر نه گونه اقتضای درسه اوله ایدرلر ته کم شبانک احوال مختلفه سی کبی جمله احوال
 مختلفه سندن بری دخی بواید بکه (منوی) کاه چون موجی بر افران علم * کاه چون ماهی روانه بر شکم * کاه
 در بادن قالمش بر موج کبی علم تعین بلند اید بچی اولدیغی حالده کیش یعنی بوقشه جیقوب کیش کاهی ماهی
 کبی قاری اوزره یورر یعنی اولش ایدی ته کم مستغرق بحر وحدت اولان عشاق روشی بو گونه درگاه اولورلر که دریای
 وحدت حاصل اولان تعینلری موجی بلند و عالی اولدیغی حالده کیدرلر و کاهی مانند ماهی بجر عشق الهی ایچره
 منیا علی الهام لامنیاعلی الاقدام) سباح و غواصلق ایدرلر (منوی) کاه بر خاکی نوشته حال خود * و همچو
 رمالیکه رملی برزند * کاهی کندینک حالی بر خاکی اوزره باز می ایدی شول رمال کبی که بر رمل اورر یعنی کاه اولد بکه
 خاکی اوزره باز می کندی حالی شول بر رمال کبی که رمل اوزره نقش اورر ته کم عشاق الهی کندی حاللری بو عالم خاکی
 یازب کتیدلر و اثرلر نه کیدنلر و آثارلری نتیج ایدنلر آثارلرندن اسرارلر نه و کفشارلرندن مشار محبت کردارلر نه
 مطاع اولورلر و اثرن مؤثره استدلال قیلورلر مثلاً حضرت منوی بی و غزلیات و رباعیات مولوی بی نتیج انلین
 عاشق اول حضرتک مشرب سعادت و مذهب بادرلتن معلوم ایدرلر کذلک غیر بلرک دخی بو که کوره (منوی)
 عاقبت دریافت اورا ویدید * کفت مرده ده که دستوری رسید * و الحاصل حضرت موسی صلوات الله علی نبینا وعلیه
 من طلب وجد وجد) خواستجه عاقبت جوابی بولدی و کوردی و آکاید بکه مرده و برای شبان که حقدن سکادستور
 یتدی (منوی) هیچ ادبی و تربیتی مجو * هر چه می خواهد دل تنگت بگو * هیچ آداب و ترتیب استمه ستنک تنگ
 کوکله هر نه استرسه آتی سوله (منوی) کفر تو نیست و دیت نور جان * یعنی و ز تو جهانی در امان * زیرا ستنک
 کفرلر دیندر و ستنک دینک جانک نوریدر یعنی ستنک کفرلر دین و دینک نور جاندر امان سن عذاب خدادن و سندن
 جهانه منسوب اولنلر امانده درلر یعنی ستنک حرمتک ایچون اهل جهانه دخی عذاب خدادن امانده درلر (منوی)
 ای معاف بفعل الله ما يشاء * روز باری محابا برکشا * ای بفعل الله ما يشاء * معاف و معاف و مسلمی و اراستانی
 لا باالی و ارفا بر مقبض فتح ایدر و هر نه دیرلر سوله اکثر اهل سنت بفعل الله ما يشاء * معاف و معاف و مسلمی و اراستانی
 عقلمدن و شرعدن خارج وضع ایلسمه مع هذا نه مقبول حق اولسه و جناب حق آتی عفو قبله قصور معرفتاری
 اولد یغندن انکار ایدرلر و ستم اعتزاله کیدرلر قیاس ایدرلر که کار حق بر مقتضای عقل اوله حال بو که لازم دکادر
 مقتضای عقل اوزره اوله بلیکه (فعال لما يريد) در دخی (لا یستل عما یفعل) در (والله اعلم) (منوی) کفت
 ای موسی ازان بگذشته ام * من کنون در خون دل آغشته ام * من ز سدره المنتهی بگذشته ام * صد هزاران ساله
 زان سورفته ام * شبان موسی علیه السلامه جواب وررب دید بکه ای موسی اول عالم جذبه دن و مرتبه سکر دن
 یکشم اول سوزلر جذبه حالده ایدی بن شمدی کوکل قاتنه قارشم و بولا ششم مراد مرتبه فنا و اضماعله ایشدم
 دیمک اولور بن جذبه الهی سبیل سدره المنتهی دن یکشم یعنی بن شمدی سدره المنتهی دن اونه یکدم سدره بق
 دید کاری عیشک آغا جیدر و سدره المنتهی فوق سماء سابعده بر مرتبه در که جنت الماوی آنک قتمده در مقام
 حضرت جبریلدر علوم و اعمال خلاق انجق اکادله واصل اولوب و انده نهایت بولدیغیچون سدره المنتهی دینلدی
 و عقول و نفوس خلاق انک تختمده اولدیغیچون الله اعلم سدره تشبیه اولندی و واصل حق اولان عشاق الهی
 مرتبه یوتندن سدره المنتهی دن ایدر و یکمشاردر و بلا و اسطه دست حقدن شراب عشق و محبتی ایچمشاردر انکچون

چوبان اسانندن بومعنا به اشارت ایدوب یوررلر شبان دید بکه ای موسی علوم خلا یق و عقول ناسک نهایت
 بولدیغی سدره المنتهی مرتبه سندن یکدم و اول جانبدن نیجه یوزیک ییل کیشم یعنی صد هزاران سال تقدیرا اندن
 ایدر و یکدم و وصال حضرت محبوبه بدمکه آنک وصلتی مرتبه سی عقول ادرا کدن برتر در (منوی) تازیانه برزدی
 اسیم بجست * کندی کردوز کردون برکشت * ای موسی تازیانه اوردلر بتم اسیم دوندی بر کره فالغدی و فلکدن
 یکدی یعنی یا موسی تازیانه ارشاد و نصیحتی اسب روجه اوردلر تادیب ایدلر و روحم اسبی در حال دوندی صیحه مق
 ایدی و کردوندن اونه کندی (منوی) محرم ناسوت مالا هوت باد * آفرین بردست و بر بازوت باد) بزم ناسوت غز محرمی
 لاهوت اولدی ستنک دستک اوزره و ستنک بازول اوزره تحسین اولسون که ستنک بر زبانک سبیلده بومر ته به ایشدم ناسوت
 عالم انسانیه و لاهوت عالم الهیه دیرلر یعنی جناب الوهیت انسانیه تزه محرم اولدی و انده اصحا و صفات به ظهور
 قیلدی دیمک اولور و بوصول ستنک همت و قوتکله حاصل اولدی دیمکی اشعار قیلور و دخی دید بکه یا موسی (منوی)
 حال من اکنون برون از گفتنست * این چه می گویم نه احوال منست * بنم عالم الان سو بلیکدن خارجد بونی که
 دیرم بنم احوال دکدر (منوی) نقش می بینی که در آینه ایست * نقش تست آن نقش آن آینه نیست * دم که
 مر دانی اندر نای کرد * در خور نایست فی در خور دمر * پس کندی و آینه به و کندی ظهور ایلین اوصاف
 و استراری آینه ده مرتی اولان صورته تشبیه ایدوب و بی و و لیلک معنی لی مع الله و قتمده اتحادلر نه اشارت قیلوب
 یوررلر که ای موسی مثلاً بر نقش کور رسن که آینه ده دریا خود آینه ایچره طوردی اول آینه ده کوردیک نقش
 ستنک نقش کدر که آینه ده منعکس اولشدر اول نقش آینه نک نقشی دکدر بعض نسخه ده در آینه نیست واقع
 اولشدر بو تقدیر اوزره معنی ستنک نقش کدر اول نقش آینه ده دکل و آینه نک دخی دکدر دیمک اولور یعنی بالکلیه
 وجود زینکارندن آینه کبی صاف اولدم و فانی فی الله اولمغه ولایت مرتبه سن بولدم پس هر نقش و صورت که بدن
 ولایت و کرامتدن و حکمت و معرفتدن و بونلردن غیر اولان سیرت و خصلمتدن کور رسن اول نقش کدر که سن رسول
 حضرت حق و خلیفه وجود مطلق سن و اول نقش و صورت بنم آینه وجود ده دکدر بن فانی و صورتی و وضات که
 مرآت صافیم مثلاً بنکدی کبی ام و سن نای کبی سن شول دم که مر دانی نای ایچره ایلادی و نای خالی درون اولدم
 واسطه سبیلده سوزه کلوب سوبلدی نایک در خور دیمیدر اول مر دل در خور دی دکل میدر هر نه مرتبه نای خالیدر
 اندن نغمات و الحان صدور و ظهور ایلسمه اول مر دانی نک در نای آکابر آلت ملاحظه در پس بدن هر نه گونه
 کلام و پیام صدور ایلسمه ای موسی ستنکدر و آینه وجود ده مرتی اولان نقوش معنوی جنابک کدر کذلک
 هر ولی کند و بی سینه بولده در که اول ولی قنغی نینک قدمنده ایلسمه اول و لیلک آینه وجود ده کور رسن نقوش کرامات
 و ولایات اول یغمبر کدر و آنک نای جسدندن ظهوره کلان اصوات و نغمات متبوع و مقتداسی اولان رسول کدر
 پس اولیای محمدیه بی بولده ییل و انلردن ظهور اید فی اول حضرت تدرن مشاهده قیل (والله اعلم) بومصرع استه فهم
 اولق اوزره شرح اولند بکه محله اسب اولان بودرا کراستفهام معنایی و بر لیب اول نقش نایک لایقیدر نای مر دل
 لایق دکدر دینور سه محله مناسب اولوب معنا به خلل کاور و سیاق و سباقه مخالف اولور قلیتأمل (منوی)
 هان وهان کرجد کوی کرسه پاس * همچو نافر جام آن چوبان شبناس * آکا. اول آگاه اول ای حامد اولان
 و شوا سباس قیلان کسسه اگر الله حد سوبلیه سن مع هذا نه اول شبانک نافر جامی و ناسر شناسی کبی اگله و ییل
 (منوی) حمد تو نسبت بدان که برترست * لیلک آن نسبت بحق هم برترست * اول شبانه نسبت ستنک حمد و ثناء
 اگر چه ایدر کدر یعنی اگر چه ستنک حمد و ثناء اول چوبانه نسبت اولسه اکانسبت برترد لیکن حضرت حقه
 نسبتله اول هم برتردی فردر (ولهذا قال علیه السلام لا احصى ثناء عليك انت كما اثنيت على نفسك سبحانک
 ما ذکرناک حق ذکر لایمذ کور) (منوی) چند کوی چون غطا برداشند * کین نه بودست انکه می برداشند
 نیجه بر حامد و ذاکرم و شاخوان و شا کرم دیر سن چونکم بوم قیامته برده بی اوزره نقدرن قالدیر برور رفع حجاب
 ایدر که بواولم شدراول نسسه که خلق ظن ایدلر (کا قال الله تعالی ویدالهم من الله ما یکونوا یحسبون)
 مثلاً چوق کسه کندیلری جناب حقه حامد و ذاکرم و نیجه سی دخی شاخوان و شا کرم ظن ایدرلر دی و نیجه سی
 دخی کندیلری عابد و زاهد و عارف مشاهده زعم ایدرلر دی ز قیامتد (بوم بلی السرائر) و قتمده بونلره الله بدن
 ظاهرا و له اول شی که آتی ظن ایلزدی (منوی) این قبول ذکر تو از رحمت * چون صلوة مستحاضه رخصت
 بوسنک ذکر کل قبولی حضرت خدایک رحمتدندر یعنی ای ذاکر بوسنک ذکر کل مقبول اولمی قبوله مستحق
 اولد یغندن اوتری دکدر بلکه بوسنک ذکر کل قبولی رحمت الهیه دندر مستحاضه اولان خاوندک صلاتی کبی

مختصار خستدر (قال صاحب النهاية الاستحاضة ان يستمر بالمرأة خروج الدم بعد ايام حيضها المعتاد) مستحاضه
 شول خافونه دير لر که معتاد اولان حیضنک ایا مندر نصکرده منک خروجی مستمر اوله بواجته صلاقی ترک ایلز و بودم
 مانع صلا اولز پس مع عدم طهارتها مستحاضه نک صلاقی جائزدر و حقنقه رخصت و اردر آنک صلاقی جائز
 اولسی **کنندینک طاهر اولسی اعتباریله دکادر بلکه رخصت شرعیله در (منشی)** در غار او بیالودست خون
 ذکرت الوده تشبیه و چون **اول مستحاضه نک نمازنده فان بولشعشدر سنک ذکرت تشبیه وطن و چون و جرایه**
بولشعشدر یعنی اول مستحاضه اولان خاوتنک نمازنده خون آلوده در مراد مذکور اولان الهی کمال تنزیه قادر
اوله میوب عقلیکله اعتقاد کده آتی بر شیده تشبیه ایدر لک ذکرت ایدرسن و اکا معرفتک اولد یغندن نیجه در دیکله
ذکرتی آلوده ایدرسن دیک اولور (منشی) خون بیلیدست و بایمی رود **لیک باطن را نجاستها بود** خون بیلیددر
 اما بر صوبه کیدر یعنی خون اگر چه بیلید و نابا کدر و جزئی صوبه کیدر لیکن باطنک نجاستلری وارد و ساوس
 شیطانیه و اخلاق ذمیه کبی که اول آله کثر الله لطفی آسندن غیر لکنه کم سیور لر (منشی) کان بغیر لطف
 اب کرد کار **کم تکرر دازدرون مرد کار** که اول درونی نجاستلر حضرت کرد کار لطفی آسندن غیر الیه عمل ایدمی
 مردل در و نندن ناقص اولز اگر کم کاف فارسینک ضمه سیله اولور سه معنی مرد کارل در و نندن اول نجاستلر محو و نابا
 اولز و طهارت بولز دیک اولور (النجاسة على اربعة انواع کما ان الطهارة على اربعة انواع نجاسة الظاهر طهارتها
 بالماء و نجاسة النفس بالخطايا والمعاصي و طهارتها بالتوبة والانابة و نجاسة الاخلاق بالاوصاف الردية
 و طهارتها بالاخلاق الفاضلة والاوصاف المرضية و نجاسة السروهي الشربك و الجاهالة و قلة المعرفة طهارتها
 بالتوحيد والعلم و کثرة المعرفة) **فمن حق تعالی بنک بر بنده به لطفی اولیجی انواع طهارتی اگاسیر ایدوب انواع**
نجاستدن آتی بالابر (منشی) در سجود کاش روز کردانی **معنی** سبحان ربی دانی **ای مصلی کاشکی**
سجودنده یوزونی دوندیدل و سبحان ربی الاعلانک معناسنی بیلیدل بومعاده جائزدر که کاشکی یوزل دوندیدل
سجود کده اولان سبحان ربی الاعلانک معناسنی بیلیدل سبحان ربی الاعلانک معناسنی اسجربی الاعلی تسبیحا
عما لایلیق بشأیه) دیکدر یعنی بن اعلی و شافی جله دن ارفع اولان مالت و سیدی تنزیه ایتمکله تنزیه ایدرم شاتنه
لایق اولین شیلردن پس وجودله اولان سجودل و تشبیه و چونله اولان ذکر و صلاتک دخی افک شاتنه لایق اولین
شیلردن در لازم کدیکه آتی صلوة و سجود کدن تنزیه ایلیم سن بلکه تنزیه کدن بیلله تنزیه ایلیم سن و سجود وجودنی
اکالایق کور میوب بونی سوبلیه سن (منشی) کای **سجودم چون وجودم ناسزا** **مربدی را و نکوی ده جزا**
که ای بنم رهم سجودم بنم وجودم کبی ناسزا در یعنی سکا لایق دکادر تحقیقاً کله کسن ایلکی جزا و رکعتک
مقابله سنده ایلکی جزا و رکعتک حضرت حق شاتدن عجب دکادر بلکه بوصف آنک مخلوقاته بیلله بولنور
(منشی) این زمین از حلم حق دارا **تا نجاست بر دو کله ادا بر** **جلا دن بری یوزمینی کور که حلم حق دن اثر طور**
تا کم نجاستی کیدردی و آنک مقابله سنه کلا بر و وردی یعنی زمین نجاستی ایلندی و کلا حاصل و بردی (منشی)
تا بسودا و بیلیدم ای ما **در عوض بر رویدازی عجبها** **تا اول زمین اور بر زم بیلیدل کلا بری و نجاستلری**
اول قبا احتلر عوضنده اندن بر ملاح غنجه لبر کذلک صوفی خاک کی طبعی دخی مشایخ زمینه تشبیه ایدوب
دیکدر که (الصوفی کالارض یطرح علیها کل قبیح ولا یخرج منها الا ملیح (م) پس چو کافر دیکد کورداد وجود
کتر و بی مایه ترا خاک بود **پس کافر حقیقت حاله واقف اولد قلدن کوره که اول کافر داد وجودده یعنی**
عدل و سخا و یا خود عطا و بخشنده خا کدن ناقص لر و مایه سز لر اولدی (منشی) از وجود او کل و میوه نرس
 جز فساد جله با کما نجاست **آنک وجودندن کل و میوه بقدی جمع با کلا کلا فسادندن غیر استمدی یعنی**
اول کافر لوجودنده کل ایمان و میوه عرفان و ابقان بقدی جله با کلا کلا فسادندن غیر شئی دبلدی (منشی)
گفت و پس رفته ام من در دهاب **حسرت یا لیتی کنت تراب** **اول حینده دبه که من حیث المعنی بن دهاب و رو شده**
کیر و ارمیه کتشم حسرتانه اولیدی بن خا اولدم یعنی ای حسرت و ندامت کل که سنک و فتکدر نو لیدی بن دیناده
تراب اولدم که تراب من تبه بی بنم مر تبه مدن عالیتدر که اول خیلدری بال ایلدی و بن بال اولان عقل و فکر و روحی
کفر و معصیتله بال ایلدم دبه و تراب اولمی غنی ایدوب حسرت یه (م) کاش از خاک سفر نکزیده می **همچو خاکی**
دانه می چیده می **کافر بولکونه غنی ایدوب دبه که کاشکی خا که منسوب اولان منزله و مر تبه دن سفر اختیار**
ایلیدم خا کیلک کبی دانه بی دوشوریدم و آتی تریه قیلوب بدن ظهوره کایدی و دخی بکافع بر عمل اولیدی (منشی)
چون سفر کردم مرا راه آزمو د **زین سفر کردن ره آوردم چید بود** **چونکم سفر ایلدم بول بنی امتحان ایلدی بوسفر**

ایلمکدن بنم بول ارمغانه اولدی یعنی چونکم مر تبه خا کیدن سفر ایلدم مر تبه نباته کلام و انده نیجه نشو و نما
 بولدم بعده مر تبه حیوانه کلوب انده دخی جسم حساس و متحرک بالاراده اولدم بعده مر تبه انسانیته کلوب
 حیوان ناطق اولدم و بنی بول بو کونه سنه دی و امتحان ایلدی بوسفر ایتمک کدن بنم ره آوردم یعنی از غم و زادم نه
 اولدی کر لک ایدیکم بومر تبه ده مکلف اولدیم اوزره زاد آخرت قیلیدم و ما خلق لهما حکم و یریدم و یوقیامت
 کوننده سائر اهل ایمان کبی منتفع اولیدم دبه (منشی) **آن همه میلش سوی خا کست کو** **در سفر سودی نبیند**
پیش روی و پس گردنش آن حرص و آز روی در ره گردنش صدق و نیاز **اول جهندن کافر لک میلی دو کبی**
خا کجانبه در زیر کافر سفر ایتد کده یوزی او کونده بر فائده کور من بلکه مضرت کورر و مر تبه خا کیده
کندی به نسبت منفعت کورر بواجلدن خا ک اولمی غنی قیلور آنک اردنه یوز ایلسی اول حرص و آز در آنک بول بوز ایلسی
صدق و نیاز در یعنی اول کافر و فاجر لک یوزی کیر و ایلسی دنیایه و حظ نفسه حرص و آزدن عبارتدر و یوزنی بول
ایتمک و حق جانبه کتمک صدق و نیاز اوزره اولسی و طاعت و نماز قیلیدر پیش رود دیک حق جانبه اولان
وجهی او کونده سود کورمدی دیک اولور بوقدر بر چه حق جانبه علیا و دنیا و نفس جانبه سفلی دخی تعبیر ایدر لر
بر انسانی که وجه باطنی علایه اوله اول کسه تر ایدر روحانی و نشو و نما حقایق بولمده در و حق وجه باطنی اسفله دونه
یعنی دنیا و نفسانی به میل قیله ایمان و عرفانه نقصان کلمکده در روحانیت و حقایق زائل اولمده در پس بومعنائی فهم
ایچون زمینده بتن نباتی تمثیل ایدوب سیور لر (منشی) هر یکا را **کش بود میل علا** **در مریدست و حیات و در نما**
مثلا هر یکا هک که آنک علایه میلی اوله مزید و حیاطه و نشو و نما دده در یعنی هر یکا هک که میلی اعلایه اوله آنک
شاتندر که مزایده کده و حیاطه و نشو و نما دده در (منشی) چونکه **کردانید سر سوی زمین** **در کی**
و خشکی و نقص و غنیم **چونکه کیه باشی زمین جانبه دوندردی اکس کلمکده و قور بولمده و نقصان و غنیمده در**
یعنی هر دم با احوال اولوب خشک و ناقص اولور (منشی) میل روح چون سوی بالا بود **در تر ایدم رجعت آنجا بود**
کذلک سنک روحک میلی چونکه بالایه اوله تر اید و تر قیده سنک مرجع و رجوعک اول را اولور یعنی کذلک ای سالت
چونکم سنک دخی میل روحک عالم بالایه و مر تبه اعلایه اوله کایدی لکه سنک رجوعک یا محل رجوعک اول
ره اولور یعنی اعلاده اولور (منشی) ورنکون ساری سرت سوی زمین **آفل حق لایحبالا فلین** **وا کرسنک**
باشک یعنی سر قبلک آشفه اوله زمین جانبه یعنی دنیا و بدن طرفنه آفلن یعنی زائل و ضایع سن حق تعالی آفل
و متغیر اولنری سوزمر مر تفسیره مر ارا (پرسیدن موسی علیه السلام از حق تعالی سر غلبه ظالماترا) (منشی)
گفت موسی ای کریم کار ساز ای که یکدم ذکرت عمر دراز **حضرت موسی علیه السلام حق تعالی به دیدیکم ای کریم**
کار ساز ای خدا سنک بر نفس ذکرت دراز عمر در (منشی) نقش کز مریدم اندر آب و گل **چون ملائک اعتراضی**
کردل **آب و گلده اگری بوری نقش کوردم یعنی بواب و کل عالمده جوق اهل فساد کوردم ملائکه کبی کوکل**
بر اعتراض ایلدی یعنی ملائکه کبی اعتراض شکنده استکشاف و استخبار ایلدی کوکل کندی به خنی اولان
اسرار دن اول مخفی اولان مشکل بودر که سیور لر (منشی) که چه مقصودست نقشی ساختن **و اندر و تخم فساد**
انداختن **که مقصودندر بر نقش دوزنک و انده فساد تخمنی اتقی یعنی نه مقصودندر نقش و صورتی دوزنک و آنک**
دور تبه تخم فساد و طلبی القاب آنک که اول فساد و ظلمک خالق و مریدی خودنی الحقیقه سنسن و اول ظاهرا آنک
کاسیدر بوجمله حضرت حقدن حضرت موسایه ایلدی سؤاله کوره جواب بازلمشدر انکیونکه سؤال
ضممنده بنه جواب مندر جدر و هر بریتده مصرع اول سؤال و مصرع ثانی جواب منزله سنده اولور نه کم سیور لر
(منشی) **آتش ظلم و فساد افر و ختن** **مسجد و مسجد کان را سوختن** **مایه خونابه و زردابه را** **جوش دادن از برای**
لایه را **من یقین دایم که عین حکمتست** **لیک مقصودم عیان و رؤیتست** **ظلم و فساد آتشی شعله لندرم لک**
مسجدی و مسجد اید یجیلری باقی یعنی آتش ظلم و فساد یبال کلدن رمق و آنکه مسجدی و مسجد کان اولنری با بقدن
مقصودندر آتش ظلم و فسادی مشتعل ایلکدن مقصود کو یا مسجدی و اهل مسجدی بود نباده با بقدر و بونره
مظلوم اولد قلدی مقابله سنده حسن جزا و ظالمه عذاب و عقاب و بر مکدر دیک اولور و بویته دخی ایکی وجه قابلدر
مایه خونابه و زردابه لایه و تضرع دن اتری جوش و بر مک و تخریک ایتک ننددر یعنی بدن انسانیده قائلو صوبک
و اربک مایه و ماده سنه حرکت و غلبه و بر مک ننددر ضمتا جواب تضرع و زاری ایلک ایچوندر و یا خود حین بکاده
چشمه کلان قائلو صوبک و صارو صوبک مایه سی که یور کده اولان قاندر الم واضطراب غایت ابر سه خون دم و عله
آلوده اولوب صار و صورت کنده منصب اولور و اکرام واضطراب یورکی جوشه کتور و اول جوشک بخاری کوزره

حقیقوت منصب اولور کرامت زیاده اولور سه خون درون سرشک دیده به مخلوط اولوب صبار و رنگنده منصب اولور
 واکرام واضطراب غایت ابر سه خون دموعله آلوده اولوب خونابه شکنده دیده لردن جریان ایلر مایه زرد آبه
 و خونابه دن مر اظالم اولسه دخی جا زردشول اعتبارله که خونابه وزرد آبه نک مظلوم لردن ظهور ایلر سه باعث
 و بادیدر پس بوجه اوزره معنی خونابه وزرد آبه نک مایه سی اولان ظالمه لابه و تضرع دن اوتری جوش و برکت نیچوند
 دیک اولور پس موسی علیه السلام حضرت تبری دیدیکه بن یقین بیلورم که بوعث و بیهوده دکل عین حکمتدر لیکن
 بوسوالدن مقصودم قلم مطمئن اولسون ایچون عیان و مشاهده درسه کم ابراهیم علیه السلام جناب حقن احیای
 موتی ده اطمینان قلب ایچون (مع ایمانه و علمه علی احیاء الموتی) مشاهده و رؤیت طلب ایلدی (کما قال الله تعالی
 حاکماته) واذ قال ابراهیم رب ارنی کیف تنحی الموتی قال اولم تو من قال بلی و لکن لیطمئن قلبی پس حکمتدن
 و حقیقتدن سوال ایلک انبیاء عظام علیهم السلام شایسته ندر (منوی) آن یقین می گویدم خاموش کن * حرص
 رؤیت گویدم فی جوش کن * کاهی اول علم البقیین بکادیر که خاموش اول کاهی رؤیت و عین البقیینک حرصی بکادیر که
 خاموش اوله جوش و طلب ایل (منوی) مر ملائک را نمودی سرخویش * کین چنین نوشتی همی ارز نبیش * الهی
 آدم حقنده (الجبیل فیها من یفسد فیها) دیوطاعن اولان و خلافتدن استکشاف و استخبار قیلان ملائکه به
 کوستردک کندی سرکی که بونک کبی برونش نیشه در کومصر عده ایکی وجه جائز در وجه اول بومصرع آدم حقنده
 دیکه یعنی نوش علم آدمدن عبارت و نیش مطعن ملائکه اولان جسد ترایه و وصف حیوانیه سندن کایه اوله پس نظر
 ملائکه آدم علیه السلام ارضه مجعول اولدی بی جهتدن نیشه تعبیر اولشان طینت ظاهره سنه واقع اولوب و نوش علم
 و حکمتدن آتی خالی صانوب (الجبیل فیها من یفسد فیها) دیکه طعنه اوردیلر الهی تحقیق اول طاعن اولان
 ملائکه آدم اولان سرکی کوستردک کبی برونش یعنی علم و کمال نیشه لایق اولور یا خود ملائکه معترف
 اولدیلر و بونک کبی برونش حقا که نیشه یعنی کثافت و ظلمت جسد نیشه معادل اولور دیدیلر دیک اولور وجه ثانی
 اولدر که بومصرع ملائکه حقنده دیکه بوقدر اوزره معنی الهی اول وقتده که ملائکه اعتراض شکنده استخبار
 ایلدیلر انله (انی اعلم ما لا تعلمون) دیو عتاب ایلکله و (انونی باسماء هؤلاء ان کنتم صادقین) دیو حین امتحانده
 شرمسار قیلعله و سرزنش ایتکله که تحقیق اول ملائکه به کوستردک آدم اولان سرکی که بویله برونش که انله
 سر کوستر مکسدر اول عتاب و سرزنش نیشه در کراسر چه بونلر نیش عتاب و سرزنشله اولدیلر ولیکن نوش
 کشف سرله حالات و لطافت بولدیلر بونک کبی برونش بوقدر نیشه در کدیدیلر (منوی) عرضه کردی نور آدم راعیان
 بر ملائک کنت مشکله بایان * الهی حضرت آدمک نورنی عیان و آشکاره ملائکه اوزره عرض ایلدک مشکله
 بیان و روشن اولدی بوهیم و جهر خدایا حضرت آدمک نورنی معاینه و آشکاره عرض ایلدک ملائکه اوزره
 مشکله ایشکاره اولدی پس بکادخی بوسری فاش ایلدیدی (منوی) حشر نو گوید که سر مرله چیست * میوها
 گویند سر برله چیست * سر خون و نطفه حس آدمیست * سابق هر بیشتی آخر کیست * سنک حشر لدر که موتک
 سری ندر یعنی الهی سن انسان فی بعد الموت حشر و جمع ایلک سوبله که سر موت ندر میودلر برلر برکک سری ندر
 یعنی شازمانده مرده و افسرده کبی اولان حیوانات مدفونه نک سری بهار سوبلیدی و عیان ایلدیدی کبی اجساد
 مرده و مدفونه نک سری دخی سنک حشر ایلک سوبلر (بوم تلی السرائر) خواستجه اول کونده هر کسک سرائر
 و ضحاکرن عیان ایلر نه کم میوه لوسوبلر برکک سری که ندر هر آغا جک و بیبر اقلرک سری میوه سیدر مادامکه ظهوره
 کلیه کسه بیلر نه کونه میوه در پس ظهوره کدکده لسان حالله برلر و درختدن خبر و برغدائک سری خون و خورنک
 سری نطفه و خون و نطفه نک سری حس آدمیدر بعض نسخه ده حسن برینه حسن واقع اولمشدر بوقدر اوزره
 معنی خون و نطفه نک سری آدمینک حسیدر دیک اولور یعنی انسانک غدا سیکه تدر بجله خون و معنی اولور عاقبت
 اندن حسن آدمی و لطافت ید اولور نطفه دن مقصود بونده منیدر هر زاده لکک سابق یعنی اولی آخر کسک کدکدر که
 کتبکجه ترقی قبیلش و زیاده اولمشدر (منوی) لوح را اول بشویدی و قوف * انکهی بروی نویسد اوزر و ف * خون
 کدکدر اولاشک مستهان * بروی نویسد بروی اسرار انکهان * هر زیاده لکک سابق آخر کککدر بیور مشردی بومعنائی
 ایضاح ایچون بویاتی مثل موقعنده ابراد ایدوب بیورر ملائک کتاب اول لوحی توقفسز بورنا که کاتبه قابل اوله
 اندنصر که کاتب لوح اوزره حروف و کلمات یازر یعنی مثلاً لوح دلی و قوف و بی تاخیر بورر اول خطوط حظوظ
 نفسانیه و نقوش نفوس انسانیه دن آتی صافی و ساده قیلور که بوک اولق مرته سیدر اندنصر که اول کولک لو حینک
 اوزرینه یازر اول خدا و عرف علوم حکمی که بوزیاده لکک حاکمدر حضرت باری عاشق قلبی و حقیر و بی قدر کوزیاشی

خون ایلر اندنصر که اول کولک لو حینک اوزرینه یازر اول خدا و عرف علوم حکمی اندنصر که عاشق قلبی اوزره اسرار
 یازر یعنی خون ایلر قلبی ضربت مجاهده و صدمت مکابده ایلر و مستهان و خوار اولان اشکی دخی خون ایلر یازر اول
 قلبک اوزرینه اندنصر که اسرار نهانی معنای آخر اشک مستهان دلرا اوزره معطوف اولوب مابعدنه مرهون اولق
 و بر نویسدک مجاز ادخی فاعلی اولق جائزدر که علم معاینه بوک اسناد مجازی دیرلر بر فعلی سینه اسناد ایلک قبیلندن
 و انبت الربیع البقل قبیلندن اولور زیر اسر شک دیده اسرار نهانک صفحه سنه اوزره یازر ملسنه سیدر معنی بویله دیک
 اولور که خون ایلر حضرت بیچون انواع بلیات قلبی و اشک مستهان اندنصر که اسرار ایلک اوزرینه یازر بعض نسخه ده
 خون کدکدر لار اشک مستهان واقع اولمشدر بوقدر اوزره دیک اولور که حضرت حق عاشق کولک حقیق اولان
 کوزیاشندن یعنی بکادن خون ایلر اندنصر که قلب عاشق اوزره اسرار نهانی یعنی حضرت خدا نک شوق و خوفندن
 عاشق که کریمه فراوان سبیلله خونین دل اوله انک قلبی اسرار الهی دن انعکاسه یازر اولور (منوی) وقت شستن لوح را
 باید شناخت * که مر ازاد فتری خواهد ساخت * لوحی بومق و قتی اکتلی کرک که اول لوحی برد فتر دوزمک
 استرلر یعنی بومقلق و قتمده لوحی اکتلی و فهم قبلی کرکدر که تحقیق اول لوحی برد فتر دوزمک استرلر که هر شینک
 بوزلسی دخی اعلاد و زلسنه و ویران اولسی دخی اولی معمور اولسنه دلالت ایدر (منوی) چون اساس خانه
 می افکنند * اولین بنیاد را بر می کنند * مثلاً کور میسن چونک بر خانه نک اساسی براغه لر یعنی بکیدن یا بقی
 استرلر اولکی بنیادنی قویارلر یعنی اسکی غلنی قازوب اورادن رفع ایلر (منوی) کل برآرد اول از قعر زمین *
 تا با آخر برکشی ماء معین * مثال آخر اول برلر دندن کل و خاله جیقارلر یعنی اول قعر زمیندن بالجفی جیقارلر
 و قازوب خراب قیلورلر تا آخرنده ماء معین چکه سن و جیقار سن (منوی) از جسامت کودکان کریند زار *
 که نمیدانند ایشان سرکار * مثال آخر اطفال ججامتدن بسیار و زار اغلرلر زیرا انلر ایشک سرفی بیلرلر (می) مرد خود
 زری دهد ججام را * می نواز دیش خون آشام را * سرکاره عارف اولان مرد خود التون و بر ججامه و نوازش
 و رعایت قیلورنیش خون آشامه پس قصه دن حصه ظلمه ججام و ظلم نیش خون آشامه بکزر کودکان دنیا نلردن
 کریان و عارف اسرار دانان حکمته واقف و نهایت کاره عارف اولوب شادان و خندان اولورلر زیرا (اجر کبقر تعجبکم)
 حد یثقل فخواستجه هر کسک اجری تعب و مشقته صبر و تحمل ایلدیدی قدر اولور (والمشاهده بقدر المجاهده) قولنک
 مصداقنجه مجاهده می مقداری مشاهده مرته سن بولور مثلاً (منوی) می دود حال زی بارکران * می رباید
 بار را از دیگران * مثلاً حال بارکرانک آتیه بلر و آتی غیر بلردن قیاری زیر معنای اولوب بونده طرف معنای سنه
 اولور سه معنی حال ثقیل بولر طرفنه یلر اول ثقیل بولر کی غیری حال لردن قیاری اولور پس کار دینی دخی بویله بیل
 بیت) بقدر الکد تکتسب المعالی * ومن طلب العلی سهر الیالی * (منوی) جنک حلالان برای بارین * ایچنین
 اسب اجتهاد کارین * پس بولک ایچون حاللر جنک و خصوصتی کور کارلک اجتهادی بویله در کور (منوی)
 چون کرانیه اساس راحتست * تلخه احم بيشوای نعمتست * چونک زجت و ثقللر راحت و رجعت سبب
 و اساسیدر آجیلر هم نعمت و ذوقنک مقتدا و واسطه سیدر (منوی) حقت الجنة بکرو هاتما * حقت النیران من
 شهواتما * جنت احاطه اولندی بزم مکروهات و غزله دوزخ بزم شهواتمزدن احاطه اولندی یعنی جنت بزم مکروهات و غزله
 محفوفه اولدی و جهنم بزم مشتهیات و غزله احاطه قیلندی بوحیدیه اشارت بیوررلر که حقت الجنة جنت احاطه
 اولندی بالمسکراه کراهت و مشقتلر و حقت النیران جهنم احاطه اولندی بالشهوات لذائذ مشتهیات نفسانیه
 (منوی) تخم مایه آتشت شاخ ترست * سوخته آتش قرین کوثرست * مثلاً سنک اتشکک مایه سنک تخمی
 ترونازه بودا قدر یعنی آتشک مایه سیکه اوطوندر و اوطونک تخمی یعنی اصلی شاخ تردر کذکک جهنمده اولان
 آتشکک دخی مایه سنک اصلی شاخ ترکیب اولان شهوات نفسانیه در سوخته آتش مجاهده قرین مشاهده در
 و یا خود سوخته آتش عسر بر خوای (ان مع العسر یسر) قرین کوثر یسر در (ولهذا یقول النبی صلی الله علیه وسلم
 اشقادی ازمتة تفریح) و حدیث شریفده وارد اولمشدر که امت محمدن بر قوم جهنمده کاهلری قدریانه لر بعد انلری
 قاره کومر کبی اولدیغی حالده جهنمدر جیقارلر و کتوروب آب کوثرله بویله بونلرک جسملری اهل جنت جسملری
 کبی پالک و منور اوله بونلر جهنمون دیله بونلر جهنمده کیردکده بونام ایلر تسیمیه ایدلر پس بونلر بونامدن محزون
 اولوب حضرت حقه تضرع قیلر لجناب حق بونلردن بونامی کیدر و بونلر اهل جنتله برابر اولر (می) هر که در زندان
 قرین محن نیست * آن جزای لقمه و شهوت نیست * و هر که زندانده بر محنت و بلایه قریندر اول محنت بر لقمه نک
 و شهوت و ذوقنک جزا سیدر که لقمه و شهوت سیدر آنک زندانه کیرمسنه و محنتکش اولسنه (می) هر که در قصری

قرین و لیتست * آن جزای کارزار و محنتیست * هر که بر قصده بر دوشه قرین در اول دولت بر جنگ و محنت
جزا میدرد که اول دولت حصوله بوندر سببدر (مثنوی) هر که ابدی بر زو سیم فرد * دان که اندر کسب کردن صبر کرد
هر که که زو سیمه فرد * کور دل یا خود کوره سن میل که کسب ایل کل کده صبر ایلدی که اول کسب سیم وزر
حصوله سببدر بر کسه نک که کوزی عالم اسبابدن و عالم حسدن ایلر و اوله و عالم حقیقت جائینه نافذ اوله و حقا بقه نظر
قبله اول کسه بونلری سببدر کور رسته کم بیورر (م) بی سبب بند چو دیده ش شد کذار * تو که در حسی سبب را
کوش دار * سببدر کورر چونکه آنک چشمک عالم الهی جائینه کذار و عبوری اوله یعنی نور الهی ایل چشم دلی روشن
اولان کسه بونلری سببدر کورر (لا حول عن معصیه الله الا بعصیه الله ولا طاقه علی طاعة الله الا بتوفیق الله
دیوب حول و توفیق الله یلور و خالق خیر و شر و می یذفع و ضر آتی مشاهده قیلور و اسبابی اورنه لعدن آت ملا حظه
و امر اعتباری بیلور سنکه عالم حسدن سببی حفظ طوت یا خود معنی ای اسیر طابع سنکه عالم حسدن سن سببه
کوش طوت و واسطه بی ترک ایتمه که خرق اسباب و علل سنک متصکد کادر (م) آنکه بیرون از طابع جان اوست *
منصب خرق سیم آن اوست * اول کسه که آنک جانی طابع و عناصردن بیورن در خرق سببدر منصبی آنک ملکیدر یعنی
اول کسه طابع اربعه دن آنک جانی بیورن در و عناصر و اجسام مرتبه سندن شانی برتر در منصب خرق اسباب
و علل آنک لا بقیدر (م) بی سبب بندنه از آب و یکا چشم چشمه مجزات انبیا سببدر کورر اوتدن و صودن کورر
یعنی اوتدن و صودن حاصل اولان بدندن و آنک قوتدن بیلر چشم دل انسان کامل انبیای عظام علیهم السلام
مجزه لری چشمه سنی که خلق عالم اوزره حق جائیندن روان اولور یعنی تقدیر مجزات انبیاء علیهم السلام و آیات
و خرق عادات ظهوره کلدی ایسه جلوه سی علل و اسباب واسطه سیله د کادر بلکه ارادت مسیب ایلدر مجزاتله سحرک
مایینده فرق بی سبب و اسباب اولقدر ا یکسبی سیله خرق عاده در لکن مجزه اولدر که اسبابه محتاج اولمز بلکه ارادت
الهیة و اقتضای نبویه ایل ظهوره کلور اما سحر اقتضای ساحریه و وسایط و اسباب معا و تنبیه ظهوره کلور پس
چشم منزله سنده اولان و روانی انبیادن صدور ایلین مجزاتی اسبابه احتیاج و امر اجتمعس حق جائیندن روان اولمز
کورر و ایلد و ایلجی انبیاء علیهم السلامه اقتدا قیلور علل و اسباب حجابی اورن لعدن رفع قیلور و دائما مسیب الاسبابه
ناظر اولور (مثنوی) این سبب همچون طبیعت و علل * این سبب همچون چراغست و قلیل * بوسبب مثلا طیب
و مریض کبیدر طیب شفا و حخته سبب و علل ملاقات طبیعه و صنعت طبیعه سببدر و بوسبب دخی
چراغ و قلیل کبیدر چراغ تو بر خانه به سبب و قلیل وجود چراغه سببدر (مثنوی) شب چراغ را قلیل نوبت *
بالذان زینب چراغ آفتاب * کجه چراغه بر یکی قلیل بول که قلیل وجود چراغه سببدر یعنی بودیا کجه سنده
چراغ روح حیوانه که اکل و شریدن قلیل بودوز که بدل مایخل اولوب دوام و قیاسنه و منور خانه بدن اولسنه سبب
اوله آفتاب چراغی بونلر دن بالک بیل یعنی چراغ آفتاب الهیه بی و نفخه ربانیه بی بونلر دن بالک بیل زیر بوقلیل کبی
اولان اکل و شر به محتاج د کادر آنک قیامی زیر اول چراغی حقدن بقار آنک چون دائما انوار حقه بقار (مثنوی)
روبو که کل سازیم سرفق خوان * سقف کردوز که کل بالذان * ای اسیر روح حیوانی بیورن که کل دوز خوان
و نان سقنک عمارتی ایچون که کلدن مراد اطعمه نفیسه دید کلریدر سقنک کردن صمانلو بالچغه محتاج
د کادر که قیامی آنکه اوله پس سقف کردونکه مراد روح الهیدر که کلدن بالک و طاهر بیل که آنک قیامی
حضرت حق ایلد و غدامی انوار وجود مطلق ایلدر اکثر نسخه ده و امسرخان واقع اولشدر بو تقدیر اوزره دخی خوان
معنا سنه اولتی * کورر نور زیر اخان خانه معنا سنه بلاهه کلمشدر اگر ضرورت شعریه دن اوتری لاجل القافیه
ها حذف اولندی دینور سه تکلفدن خالی اولمز اگر خانه معناسی مراد اولور سه مقصود اندن جسد خانه سی اولوب
معنا بیوری سن خانه جسد کل سقنندن اوتری صمانلو بالچقی دوز دیمک اولور و که کلدن مرادینه طعام و غذا اولور
(مثنوی) اده چون دلدار ما غم و زشد * خلوت شب در گذشت و روز شد * جز شب جلوه نباشد ماه را * جز در دل
نچو دلخواه را * بویته آه لفظی بیت اولده اولان که کل ساز یعنی اسیر حرص و آره قید اولفده جائزدر و بیت نالنده
ترک عیسی روح قیلان و خرقسنی بسین کسه به کوره اولسه ده جائزدر پس اولکی وجه اوزره معنی بویه اولور که ای
که کل سازای اسیر حرص و آرسکا آه اولسونکه بزم دلدارم چونکه غموز اولدی و ظلمت بشری و الام جسمانی
ازاله قیلدی خلوت شب تن کدی و روز حقیقت ظاهر اولدی بونده دلداردن مراد روح الهیدر که کندی یاری
و دلداریدر و خلوت شبیدن مراد شب جسمانی که خلوتیدر و روزدن مراد روز و صل و نه حقیقه قدر و بیت نالنده
اولان ماهدن مراد دخی نه روح الهیدر پس تقدیر معنای بیتین شر بقیه بویه دیمک اولور که ای اسیر روح حیوانی

و مبتلای غدا ی جسمانی سکا آه و آه اولسونکه چونکم بزم دلدارم که نفخه الهی اولان و روز در بزم غمزی باقی
و المزی ازاله ایلدی اولدی خلوت شب تن بزدن کدی و روز و صل اولدی و صبح حقیقت ظهوره کلدی زیر
ماه روح الهیه به شب تندن غریبه جلوه اولمز و عالم بدندن غیری مرتبه آه کاکسه آشناق و الفت و انسیت قیلمز
اگر آه اصل و آشنا اولتی استرسک خلوت شب تندن آشنا اول وانک و صلتی بجان و دل طلب قیل در دلسز اول
دخواهی بیورده بیره طلب قیله آنک طالبی اولنه در درون شرط در دیمک اولور اما آه لفظی اگریت نالنده اولان
عیسای روحن ترک ایلدوب خرقسن پرورده قیلان کسه به کوره اولور سه معنی ای عیسای روحن ترک ایلدوب
خرقسن پرورده قیلان کسه سکا آه اولسون چونکم بزم دلدارم یعنی روح عالی کردارم غموز اولدی و خلوت
شب تن مرور قیلدی و صبح وصال ظهوره کلدی ماه و روز تن کجه سندن جلوه ایلکدن نجات بولدی زیر ماه ایچون
شدن غریبه جلوه اولمز وانک آشنا لغنه طالب اولان شب تندن غیری محله طلب قیلمز اگر آنی استرسک
کوکل در دلسز اولدو دلواهی استمه بلکه اول دلخواه اولان روحی در درون و شوق و محبت و قلب محزون و طلب ایلد
تا اکا و اصل اولسن و آنک و صالندن تمتع قیلدن (مثنوی) ترک عیسی کرده خر پرورده * لاجرم چون خر برون
پرد * سن ایسک عیسایی ترک ایلشسن خر بلمشسن بوسببدن خر کبی پرده دن طشره سن یعنی ای اسیر روح
حیوانی سن عیسی روحی ترک ایلدک و خرقسنی بسیندک لاجرم خر لکبی خارج پرده ده قالدک و اسیر هوا و هوس
اولدک (مثنوی) طالع عیسیست علم و معرفت * طالع خرقسنیست ای تو خرق صفت * علم و معرفت عیسایک
طالعیدر خر طالعی د کادر ای کسه سن خرقسن یعنی علم و معرفت عیسی مشرب اولان و روح الهی مرتبه سن
بولان کسه نک قسمت و غذا سیدر خرقسن اولان و روح حیوانی مرتبه سنده قیلان کسه نک نصیبی د کادر ای اسیر
نفس اولان سن خرقسن آنک چون علم و معرفتدن بهره و جاشنی طوغزن (مثنوی) ناله خرقسنی رحیم ایدت *
پس ندانی خرقی فرمایدت * خرک ناله سنی ایشیدر سن سکارحم کلور پس بیلر سنکه خر سکا خرق بیورر یعنی
خرقسن اکل و شر به حریص اولدقه و مشتیمات بنده محبت قیلدقه آتی منع ایلدن در و نندن ناله و فریاد ایلر پس
اول خرک ناله و فریادنی استماع ایلر و کامرحت قیلر و استبدیکنی مهیا ایلر سن پس بونی بیلر سنکه خرقسن
سکا خرک بیورر یعنی حیوان صفت اولوب سنی خرقسن قیلغه ترغیب و تحریض قیلر و اگر طالب روح الهی ایسک
نفس خرقن ناله سن ایشته و اکامرحت قیلر و آنک مرادی اوزره ایش ایتمه (مثنوی) رحیم بر عیسی کن
و بر خر مکن * طبع را بر عقل خود سرور مکن * عیسی اوزره ترحم ایلد و خر اوزره ایلد طبعی کندی عقل اوزره
سرور و غالب ایلد یعنی اسیر لذت جسمانی اولوب مقتضای طبعی عقل اوزره غالب قیلد و مغلوب طبیعت اولد
(مثنوی) طبع را هل تا بکرید زار زار * تو از ویستان و وام جان کزار * طبعی قوت از زار اغلیه سن اول
طبعدن ال و جانک بورجی ادا ایلد یعنی طبیعت معین اولوب آتی ترک ایلد تازاری زاری اغلیه و آنک مرادندن
و مشتاسندن و آنک مقتضای حیوان اولان کار و خدمتکدن نیجه حصه لر اولوب جانک اوزره واجب و فرض اولتی
ادا ایلد تا که جانک قوت بولد و وامدار لعدن خلاص اولد دیمک اولور (مثنوی) سالها خر بنده بودی پس بود *
زانکه خر بنده زخر واپس بود * نیجه بیلر خر بنده اولدک بتر یعنی خرقسن که خدمتگر بنده لک قیلدک کفایت ایلر زیر
خر بنده خردن آردده اولور و خادم بخد و مدن من حیث المرتبه و نتر قالور اگر سن انسان ایسک خرقسن که خدمت
ایلکدن خلاص اولوب آتی کندی که خدمتکار ایلد تا شرفیت مرتبه سن بولسن و عالقدر اولسن (مثنوی)
زخر و هن مرادش نفس تست * کو باخر باید و عقلت تخت * بو حذیبه اشارت بیورر که حضرت پیغمبر علیه
السلام بیوردر نسا حقدقه که اخر و هن حیث اخر هن الله یعنی ای رجال عورتلری صفوف صلوتده کبر و قیلک شول
حیثیتدن که اخر هن الله الله تعالی بونلری کبر و قیلدی اگر میرانده و اگر عقلده معنای بیت حضرت مولانا بیورر
پیغمبر علیه السلام اخر و هن بیورم سندن مراد سنک نفسکدر که اول نفسک مؤخر کرک و عقلک کارده مقدم کرک
(م) هم مزاج خر شدست این عقل پست * فکرش این که چون علف آرد بدست * بو پست و دخی عقل خرله هم
مزاج و هم مشرب اولشدر اول پست مقامنده منزل طوتدی یعنی اول مرکب عیسی مزاج دل روح الهی طوتدی
و نور اولدی اول پست عقل فکری بو که نیجه علف اله کتوره یعنی عقل معاشک فکری مائتد در غدا ای نفسانیه بی
اله کتور مکی فکر ایلدر و دائما اکل و شر بونن پرورلک جائینه کیدر (مثنوی) آن خر عیسی مزاج دل گرفت *
در مقام عاقلان منزل گرفت * اول عیسایک خری قلبک مزاجی طوتدی عاقلان مقامند منزل طوتدی یعنی اول
مرکب عیسی مزاج دل روح الهی طوتدی و نور دل عیسی آکسرایت ایلدی آنک چون عقلا مقامنده یعنی جنت

اعلا در منزل طوتدی که حیوانات آن در فقر حیوان چینه کبر و اندک انسان کبی مقام طوتسه کرد در نه کم
 حدیده واقع اولشدر مثلثا نطق حضرت رسول علیه السلام و اشتر صالح علیه السلام و کبش اسمعیل علیه السلام
 و حوت یونس علیه السلام و کاه موسی علیه السلام و هدهد بلقیس و ثعلب سلیمان علیه السلام و کاب اصحاب کهف
 و جاعل بر ورم کب عیسی علیه السلام کبی (م) زانکه غالب عقل بود و خضعیف * از سوار زفت کرد در خجیف
 خرعیمی اول جهتدن مقام عاقلانی منزل طوتدی که عقل انک اوزرینه غالب ایدی و خضعیف سوار قویدن
 خرعیف اولور و مغلوب و معدوم حکمنده اولوب حکم غالب اولور (منوی) و زضعیف عقل نوای خربها * این
 خربهمده کشتست ازدها * سنک عقل کل ضعفندن ای خربها اولان اهل نفس بوسنک پرمده خربها اولشدر
 یعنی بوخر پرمده نفسک ازدها اولشدر پس روح مناسبتله اهل نفس مایینده عیسی نفس اولان و روح منزله سن
 بولان عز برلک خانه شروع ایدوب مخاطب لاهل النفس والهوی بیورر که (منوی) کر عیسی کشته رنجور دل *
 هم از وحت رسد اورامهل * ای مسیح خوش نفس جونی زربخ * که بود اندر جهان بی مار کینج * اگر عیسان
 رنجور دل اولمش ایسک هم صحت اول عیسان بر شورانی ترک ایلد یعنی اگر مرده دلاری زنده ایلین عیسی دم و مسیح
 توام اولان شیخ مکرمدن رنجور دل اولدک ایسه ای بی حاصل هم آندن سکاحت دل یتشور آنک دامن پاکنی الدن
 قومه پس عیسی وقت اولنله و تعلیم و ارشاد ناس قیلنله و آنلردن جفا و اذیت کورنله و سلمیه ایدوب و خاطر نوازاق
 ستمنه کیدوب بیورر که ای عیسی نفسلور رنج و مشقتدن نیجه سن زیراجه نمانده مار سز کینج اولادی یعنی نیجه سن
 ونه حالد سن ای عیسی وقت و عیسی دم اهل دنیا نکر رنجندن که بوجهانده مار سز کینج و بلا سز بال اولادی (منوی)
 جونی ای عیسی زدیدار جهود * جونی ای یوسف ز مکار و حسود * ای عیسی بودک دیدارندن نیجه سن ای یوسف
 مکار و حسوددن نیجه سن یعنی ای وقتنک عیسانی اهل انکاردن حالک ندر وای زمانه سنک یوسنی حسود و مکاردن
 احوالک نیجه در چونک سلفده اولان انبیاء علیهم السلام کندی قومندن بواذیت و مشقتی چکمشلردن و آنلرک
 جفا سنه صبرا یتشدر کر که سندی کندی زمانک منکر لرینک جفا سنه صبر اید سن و انبیاء علیهم السلام مسلک نه
 کیده سن (م) توشب و روزازی این قوم عمر * چون شب و روزی مدد بخشای عمر * سن روز و شب بوضال و کراه
 قومدن اوتری عمر بونده ضال مغنا سنه در شب و روز کبی عمره مدد بغشلیجین یا خود معنی چون شب و روز یعنی
 علی الدوام عمره مدد بغشلیجین (منوی) جونی از صفرا بیان بی هنر * چه هنر اید ز صفرا در سر * ای طبیب جان
 هنر سز صفرا یلردن نیجه سن صفرا دن نه هنر طوغر باش آغر سی طوغر یعنی بوی هنر اولان صفرا یلردن ای طبیب
 الهی نیجه سن صفرا دن نه طوغر در سر دن غیر صفرا صداع و بر و ب و صفرا بی مزاج حلوا اولان طعمای معده سی
 آلمدی بی کبی بوضفرا زره منسوب اولان بی هنر لر دخی سنک حلاوت بند و قصص کبی قبول ایتزل و صداعدن غیر
 بولردن سنه حاصل اولن (م) تو همان کن که کند خورشید شرق * ما نفاق و حیل و دزدی و زرق * ای زمانه سنک
 پیغمبری وای آسمان شرعک خورشید انوری سن همان آفی ایلد که خورشید شرق ایلر که جله نیک و بدک و پاک
 و نجسک اوزرینه طوغر نورین دریغ ایلر بز که زمره اهل دنیا و اهل هوا و نفاق و حیل و سرقه و زرق و مسکری
 ایلیم (منوی) تو عمل ما سر که در دنیا و دین دفع این صفرا بود سر کنکین * دنیا و دینده سن عیلسن و بر سر که بز
 بوضفرا نیک دفعی سر کنکین در یعنی سن عمل ارشادی بز سر که خطا و فساد دین و دیناده ظهوره کتوره لم
 زیر ابوحب دنیا صفرا سنک دفعی لطف و قهرله آمیخته اولان سر کنکین ارشاده در (منوی) سر که افز و دیم ما قوم
 زحیر * تو عمل بفرما کرم را و امیر * بز زحیر مر ضنه مبتلا اولمش قوم سر که زیاده ایلدک حال سر که بز ضرر لور سن
 عمل زیاده ایلد که کرمی دریغ طوغه یعنی بز قوم زحیر سر که سوا اخلاقی زیاده ایلدک سن عمل اخلاق حسنیه بی
 زیاده ایلد کرمک بز دن دریغ ایلد بو کاسلوب حکیم دیر که حضرت مولانا انلرک مر نه سنک حکمتی و حالنی تقریر
 بیورر (و مای لا عبد الذی فطرنی و الیه ترجعون) قیلندن اولور (الله اعلم) (منوی) این مزید از ما چنان آمد زما
 ریک اندر چشم چه افز آید عسا * بز دن بولایق اولدی بز دن بولجین کادی (کل اناء یترشع بما فیه) خوراسنجه در و غمرده
 اولان هر نه ایسه ظهور قیلدی چشمده قوم نه زیاده ایلر کورلک زیاده ایلر یعنی بز مثل سز کورده طوققان ریک و غبار
 کیدر (منوی) آن سزد از توایا کل عز * که بیابد از توهر نا چیز چیز * ای کل عز سز کابولایق اولور که هر نا چیز
 و حقیر اولان شی سندن چیز بوله یعنی ای دیده لر روشن اید بی کل عز سز سنک جنبه لایق و سز اولان بودر که هر شی
 حقیر سندن بر خاصیت بوله و سنک جوهر یتکدن صلاحیت بر اوله و نکولک مر نه سنی بوله (منوی) زانک این ظالمان
 دل کباب * از تو جهله اهد قومی بد خطاب * بو ظالم لرک آشنندن سنک کولک کابدر سندن جله خطاب و کلام اهد قومی

اولدی نه کم حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلم احد غزا سنده مبارک دیشلرکی کفره طاشله اوروب
 سنکسر اولدقه اصحابدن بعضی مضطرب اولوب یار رسول الله بولنله بد دعا ایلد کیده (اللهم اهد قومی فانهم
 لا یعلمون) بد دعا ایلدی یعنی یاری بتم قومه هدایت ایلد بولنری کندیلره نه مر نه مقید و نافع بیلر لر دوسو اولدی
 پس سندی ای محمدی مشرب اولان مر شد کندی زمانک قومندن اگر چه دل سوخته سن لکن کمال لطف
 و کرمندن انلره بد دعا ایلوب (اللهم اهد قومی) دیو خطاب ایلیمه سن (م) کان عودی در نو کر آتش زنده * این
 جهان از عطر و ریحان پر کنند * عودک کانینس اگر سکاتش اورلر بوجهانی لطیف رایحه و ریحاندن
 بر ایلر یعنی هر بار که خلق عالمدن سکات سر کسه سندن انلره لطیف رایحه لر و خوش خوی لر ظهور ایلر (منوی)
 تونه آن عودی کر آتش کم شود * تونه آن روحی که اسیر غم شود * سن اول عود دکل سنکه آشندن ناقص اوله سن اول
 روح دکل سنکه غمک اسیری اوله سن بلکه سن اول عود سنکه هر بار که آتش محنتی کوره سن روایح طیبیه بی زیاده
 قیلور سن و سن اول روح حسن که هرگاه غم کوره سن شاد اولور سن (منوی) عود سوزد کان عود از سوزد * بادکی
 حله برد بر اصل نور * عود آشندن یازلنک عودک کان واطلی یا تمقدن بریدر باد نورک اصلی اوزره بجن حله
 ایلر یعنی رایحه طیبیه دن عود کبی حصه دار اولان کسه آتش غمدن یا نوب اکسلسه قابل اولور و لیکن معدن
 اولان روایح طیبیه نیک اصلی و منبعی مر نه سن بولان کسه آتش غمدن و المدن ناقص اولنر بادم خلایق نور حق
 اطفا قیلر و نورک اصلی مر نه سندن اولان آفتاب کامله ضرر ویرمن (منوی) ای زو می آسمان اراضفا * ای
 جفا ی تو نکو تر از وفا * ای درگاه الهینک کزیده سی اولان مر شد کامل سندن آسمانلره صفا و اردای سنک جفاک
 وفادن نکو تر دینی آسمان و آسمان اهل سنک صفتکدن صفا بولورلر و خلقه سنک جفا ایلک سائر خلقک انلره
 وفا یل سندن یتکوتر در (منوی) زانکه از عاقل جفایی کرود * از وفای جافل آن بهتر بود * زیرا که عاقلدن اگر
 بر جفا صادر اوله اول جفا جافلرک و فاسندن یک اولور (م) گفت پیغمبر عداوت از خرد * بهتر از مهریکه از جاهل بود
 * حضرت پیغمبر علیه السلام ایتدی عاقلدن عداوت خورلر و نافع کدر شول محبتده که جاهلدن اوله (کا قال
 علیه السلام عداوة العاقل خیر من صداقة الجاهل) عاقلک عداوتی جاهلک صداقتدن آنک چون بکر کدر که عاقل
 بر کسه به عداوت ایلد بلکه مصلحت ایدر اول کسه به مجرد نفعدن اوتری عداوت ایدر اما جاهل بر کسه به محبت
 ایلد اما کافع اولدیغن بیلیم بلکه محبوب نه بر مضر نسیه بی القاب ایلیم و ظاهر محبت و باطن ضرر و عداوت اولور
 بواجلادن عاقلک عداوتی جاهلک صداقتدن یک اولور (رجب نایدن امیری خفته را که مارد در هانش رفته بود
 (منوی) عاقلی بر اسبی آمد سوار * در دهان خفته می رفت مار * بر عاقل آت اوزره سوار کادی کوردی بر او بومش
 کسه نیک اغزنه یلان کندی (منوی) آن سوار از ایدیدی شتافت * تارماند مار را فرصت نیافت * اول سوار آفی
 کوردی و ایددی تاییلانی اور کوده اما فرصت بولدی مار آنک اغزنندن ایچرو کتدی (منوی) چونکه از عاقلش
 فراوان بد مدد * چند بوسی قوی بر خفته زد * چونک عقلدن اکامدد و معاوت فراوان ایدی او بومش کسه
 اوزره بر قاج قوی دپوس اوردی (منوی) بردا و از خم ان دپوس صحت * زو کر بران تا بزیرک درخت * اول محکم
 دپوسک زخی اول خفته بی بعد الیقظه اول سواردن کر بران اولدی بی حالد بر آغا جلک الله ایلدی بر دکله سنک
 فاعلی زخم اولوب معناسی مصرع ثانی به مصروف اولور (منوی) سبب بوسیده بسی بدر بخت * کفت اربن
 خورای بدر آویخته * اول درختک آکنده جوق چورومش الماد و کلمشیدی ای درد و رنجبه تعلق ایلش کسه
 بوسیب بوسیده دن بی دیدی (منوی) سبب چندان مر درادر خورد داد * کزده هانش باز بیرون می فتاد * سوار اول
 کسه به اول قدر سبب بیک و پردی که کیر و آنک اغزنندن طشره دوشدی (منوی) بانک می زد کای امیر آخر حرا * قصد
 من کردی چه کردم من ترا * اول کسه زیاده المندن چاغوردی که ای امیر آخر نیچون بکا قصد ایلدک بن سکا نه ایلدم
 بعض نسخه ده بومصرع بوله واقع اولمش در که قصد من کردی تو نادیده جفا معناسی بودر سن بشدن جفا و الم
 کورمش سن بکا قصد ایلدک (منوی) کر ترا زاصلت با جام ستیز * تیغ زن یکباره خونم را بریز * اگر سنک اصل
 وازلدن بتم جامه ستیز و عداوتک و اریسه تیغ اور بر او غوردن بتم قائمی دول (منوی) شوم ساعت که بدم بر تو بدید *
 ای خنک اورا که روی تو ندید * شوم و شمس ساعت ایدیکه سکا ظاهرا اولدم ای سعادت اول کسه به که سنک بوزونی
 کورمیدی (منوی) بی جنایت بی کینه بی بیش و کم * ملحدان جابر ندر اندین ستم * جنایت سز کاه سز زیاده
 و نقصان سز یعنی بو گونه جرایدن بر سابقه اولمق سزین ملحد لر بوظلمی جائز و طوطولر (منوی) می جهد خون
 ازدهام با بختن * ای خدا آخر مکافاتش تو کن * سوز ایلد بتم اغزمدن قان صحرار یعنی نه مر نه ظلمدر که اغزی

احد چونکم بد الله ناسك اللہ بنك اوزرنده اولدی بزم المزی کندی الی یوردی حضرت احد (کما قال الله تعالى في حق نبيه) ان الذين يبايعونك انما يبايعون الله يد الله فوق ايديهم (تفسیری جلد اوله علی کرم الله وجهه بیانده بعض محله می وراستی پس بوراده بر سوال لازم کاور که اول سوال بود اصحابك يبايعونك وقری شق قیلان وکردون اوزره هنر کوسترین دست حضرت محمدیدر سواردن مراد حضرت مظهر سداد اولان اصحاب رشاد در پس بوا بترله آنلر کندیلری حقه نیجه استشهدا قیلور لر جواب اولدر که اولیاده ظهور ایلین قوت و قدرت حقیقت محمدیه نل قوت و قدرتیدر و بونل اول حقیقت مظهر شامل و وارث کامل اولدر قلنده اول حضرت حقه واقع اولی کندیلره اطلاق ایلرله صحیح اولور زیرا بونل معنا مترجم مرتبه محمدیدر لر اوله اول سوار بو معنای اشعار ایچون دیر (منثوی) پس مرادست درازا مدیقین * بر کدشته ز آسمان * فقیهین * پس مقرر که بکادر ازال کلدی بدیجی آسمانندن ایلر و بکشد (منثوی) دست من نمود بر کردون هنر * مقربا بر خوان * که انشای القمر * بنم دستم فلک اوزره هنر کوستردیکه اول هنر انشقاقی تر در که اشارت دست شریف حضرت محمدله آسمانده شق اولدی و تفسیری وقصه سی جلد اوله و جلد ثالث اولنه قریب بعض محله می وراستی ای قرآن عظیمی قرأت ایدیجی اوقو که حق تعالی یوردی (اقتربت الساعة وانشق القمر وان یروا یه یعرضوا فیه و لواء منجر مستمر (منثوی) این صفت هم بهر ضعف عقلهاست باضعیفان شرح قدرت کی رواست * بوصفت هم عقل لرک ضعیفدن اوتیردیر ضعیفه انبیا و اولیایک قدرت کی شرح ایلک بجن روادری بونبیا و اولیاده ظهور ایلین اللهک قدرت کی بد ایله صفتلری و دست دیک ایله تعبیر قیلقی عقول ناسک ضعیفدن اوتیردیر ضعیفایه اللهک قدرت کی شرح ایلک بجن روا و اولور (منثوی) خود بدانی چون براری سر ز خواب * ختم شد والله اعلم بالصواب * چونکم باشکی خواب غفلتدن یوقار و کتور سن تحقیق قیلور سن یعنی یسار اوله سن و باطن کوزنی کشاده قیلر سن بود کرا و انان اسراری تحقیق قیلور و یقینا مشاهده قیلور سن بو گونه اسرار و کفقتار ختم اولدی والله صوابه اعلمدروا نل خاص بنده لری بو معنای فیه در (منثوی) مر ترانه قوت خوردن بدی * فی ره پروای تی کردن بدی * اگر سن درونکده اولان ماری بیلدک تحقیقا سکا بکله قدرت اولمیدی نه بول ونه تی ایلک قیوسی اولور دی (منثوی) می شنیدم غش و خری را ندیم * رب یسر زرب می خواندم * سندن غش و ناسع قول کلمات اشددم و خرمی سوردم لب التمه (رب یسر ولا تعسر) اوقوردم ناسکا بوندن خلاصی اول ربی الاعلی اسان ایلر (منثوی) از سبب گفتن مرادش توری * ترک تو * گفتن مراد قدرتی * سبیدن سو بیلکه بکا اجازت یوقدر سنی ترک ایلکه بکامقدر یوقدر یعنی سنل درونکده اولان دشمنک سبیدن سو بیلکه بکادستور الهی یوقدر و سنی اول خالده کورد کد نصکره ترک ایلکه دخی قدرت و امکان یوقدر (منثوی) هر زمان می گفتم از در درون * اهد قوی انهم لا یعلمون * هر زمان در درون و غدن دیردم یعنی بن سنی دشمندن خلاص ایلد کده و سن بکافش و بیهوده سو بیلد کده در درون و غدن دیردم یاری بنم قومه هدایت ایله تحقیق ایلور بونلر بی بیلر لر بنم کندیلر نه مر تبه نافع و مقصد ایلد بکمی ادراک قیلر (منثوی) سجده های کرد آن رسته ز رخ * که ای سعادت وی مر اقبال و کنج * چونکه سواردن بوسوزلی اشدی اول رخ ماردن قورنلش کسه سجده لری بدی بولیدو که ای سعادت وی بکا اقبال و کنج (منثوی) از خدایابی جزاهای شریف * قوت شکرت ندارد این ضعیف * ای شریف خدادن جزا و اجر بولر سن بوضعیف شک شکرت قوتی طوعز (منثوی) شکر حق کوید ترا ی پیشوا * آن لب و چانه ندارم و آن نوا * ای مقتدا شکری سکا حق دیه اولی و چکمی و اول قدرتی طوعز چانه بونده چکه معناسنه در یعنی ای مقتدا اویشو بن سنک بوا حسنه لایق شکر ایلکه اول اب دهائی و قدرتی طوعز کد سنک شکری ادا ایلیم سکا شکری حق ایلسون (منثوی) دشمنی عاقلان زین سان بود * زهر ایشان ابتهاج جان بود * عاقل لرک عداوتی بوا سولیدن اولور آنلر زهری جانک ابتهاج و مسرفی اولور (م) دوستی ایلر بود رخ و ضلال * وین حکایت بشنوا بهر مثال * ابلهک دوستلری رخ و ضلال اولور مثالدن اوتری بو حکایتی ایش و قصه دن حصه آلوب بونکه انشایت تاجا اهل و نادان اولدرک مضر ته عالم اولر سن و انلرک صعبتی و محالستی زهر قاتل ایدو کنی بیلر سن * اعتماد کردن آن شخص بر تلق و وفای خرس (منثوی) ازدهائی خرس را درمی کشید * شیر می رفت و فرادش رسد * برادر هار بر خرسی کند بسته چکدی بر شیر می دکتدی اول آیونک فریاده تشددی پس بونسانبته مظلوم لرک فریاده بپشن شیر می درلک وصفنک بیانسه شروع ایدوب بیوردر (منثوی) شیر می داشت در عالم مدد * آن زمان کافغان مظلومان رسد * عالمه مدد شیر می درلر یعنی محضامد و عین معاونت اول بهادر و دلیر لر در اول زمان که مظلوم لرک فغانی آنلرک قولغنه ایرشه (منثوی) بانک مظلومان زهر جابشوند * آن طرف چون رجت حق می درند *

هر بردن مظلوم لرک بانکشی اشد لر اول طرفه حضرت حقن رجتی کی یورلر و بلر (منثوی) آن سستونهای خللای جهان * آن طیبیان مر ضهای نهان * محض مهر و داری و رجتند * و حقیقتی علت و بی رشوند * این چه یاری میکنی بیکاره کیش * کوید از بهر غم و بیچاره کیش * مهربانی شد شکار شیر می در * در جهانداری بنجوبید غیر در * شیر می دران و سستونهای خللای جهاندن و طیبیان مر ضهای نهاندن مراد شول اوتاد ارض اولان ابد لر در که فریاد رسان خلق عالم و مغنیهان و مددگان ابناء آدمدر لر بونلرک شائنده احادیث شریفه جوق واقع اولمشدر جلوه دن بری حکیم ترمذی حضرت تلمی نوادر الاصوله ابودرداء رضی الله عنهما حضرت نلرندن بولر روایت بیوردر که (قال علیه السلام ان الانبیاء کانوا اوتاد الارض فلما انقطعت النبوة ابدل الله مکانهم قوم امنی یقال لهم الابدال لم یفضلوا علی الناس بکثرة صوم ولا صلوه ولكن بحسن الخلق وصدق النية وسلامة القلوب لجمع المسلمين والنصيحة لهم ابتغاء مرضات الله اولئک خلفاء الانبیاء قوم اصطفاهم الله لنفسه واستخلصهم بعلمه لنفسه وهم اربعون صدیقا منهم ثلثون رجلا قلوبهم علی قلب ابراهیم خلیل الرحمن بهم تقوم الارض و بهم یدفع الله المعاکره عن اهل الارض و بهم یطرون و بهم برزقون و یصرون علی الاعداء) پس معنای آیات شریفه اول جهان خلل لر بنک سستونلری اول نهان مر ضلر بنک طیبیلری یعنی بو جهانک خلل لر بنک اوتاد و عمادی و بوا مر اض نهان بنک طیبیان و استادی اولان رجال محبت و حکومت و رجتند محض لر در خلقه جناب حق کی بی علت و بی رشوند لر تایت ثالث مصرع اولنک ترکیبی معناسی بولیدر بونه معاونتدر که اول مظلومه بالکلیه ایلر سن بو محله بیکار کی برا و غوردن و بالکلیه معناسنه در و لکن جان و دلدن معناسنه استعاره اولوب معنی بولیدر و بر بلور یعنی اگر بونلر دن بر تبه سوال ایدوب دیسک که مظلومه جان و دلدن بو معاونتی نه ایلر سن دیر که انک غمندن اوتری و بیچاره لکندن اوتری یاربک ایلر اندن دنیوی و اخروی بر غرضم یوقدر بلکه محض بونلر مر حمت و شفقتدر مر ادم دیر شیر می درلک شکاری مهر بانلق اولدی جهاندن در ددن غیری دار و استمر یعنی ضعیفایه مهربان اولقی و خلقی عالمه شفقت قیلقی شیر می در اولان رجال الله شکار اولدی و بونلر دخی بو خصال حمیده بی شکار قیلدی بوشیر می درلک هر بری جهاندن در ددن غیری دوا استمر لر که در دمنند و مستند لکی عین دوا بیلشدر در دیک اولور (منثوی) هر یک جادری دوا انجارد * هر یکا پستیت اب انجارد * هر قنده که بر در اوله دوا اولر به * هر قنده که ایلقه در صو آند کیدر (منثوی) آب رجت بایدت رو پست شو * و انکدهان خورخر رجت مست شو * سکا آب رجت * کر که بوری الحق اول و اندن صکره رجت شرابی ایچ مست اول (منثوی) رجت اندر رجت آمد تابسر * بر یکی رجت فرومای ای بسر * رجت ایچره رجت کادی یعنی رجت الهیه یحی - را اولدی باشکد دل بر رجت آشفه طالمه ای او غول بیلکه دریای رجت مستغرق اول و رجت اندر رجتی طلب ایدوب رجت کلیه مر تبه سنه واصل اول بو معنی تابسر لفظی مصرع اوله مصرع ثانی به مصرع اولوب کاغایت اولدی بی اعتبارله درام مصرع ثانی به مصرع اولوب مصرع اوله غایت اولوب مصرع ثانی مستقل بر کلام اولور سه معنی بولیدر اولور رجت ایچره رجت کادی باشکد دل بر رجت آشفه کله یعنی تنزل و قناعت قیلر ای اوغل تار رجت اندر رجت به باشکد دل مستغرق اولر سن دیک اولور فرومای فرومای تقدیرنده در یعنی آشفه طالمه و آشفه کله معناسنه در (منثوی) بر خر را در زیر آرای شجاع * بشنوا ز فوق فلک بانک سماع * سعی و همته ای شجاع فلکی آیفک آتیه کتور فوق فلک کدن سماعک صداسن ایشبت یعنی سماعه متعلق اولان آواز اطمینی کوش ایت پس بو گونه آوازک استماعه انسان باطنی قولغنده اولان مازعلری دفع الیمبجه قادر اوله من و لاهذا جان قولغنک پرده لر بنک ازاله سننه اشارت ایلدوب بیان بیوردر (منثوی) بنبه و سواس بیرون کن ز کوش * تابکوش ایداز کزدون خروش * کوش جانکدن و سواس بنبه سنی طشره ایلر تافلک کدن سنک قولغک خروش کله یعنی کر کدر که کوش هوشندن و سوسه و غفلت بنبه سنی اخراج ایلر سن تاباطنک قولغی آچلوب کردون جانبدن آواز خروش اشته که قادر اولر سن و ملائکه نک و عالم معنی اهلنک کلماتی استماع ایت که مستعد اوله سن (م) بالک کن دو چشم را از موی عیب * تاییبنی باغ و سروستان غیب * ایکی چشمکی موی عبیدن بالک الله تا عالم غیبک باغ و سروستانی کوره سن ایکی کوزدن مراد عقل و روح کوزیدر سبالک مادام که عقل کوزنی و روح کوزنی عیوب باطنه دن بالک آتیه عالم غیبک باغ و سروستانی مشاعده قیلغنه قادر اوله من و جمال اسرار غیبیه ناظر اوله من (منثوی) دفع کن از مغز و از بینی ز کام * تا که ریح الله آید در مشام * مغزند و بوزند ز کای دفع ایلر تا که سنک دماغه بوی الهی کله مغزند و بینی دن مراد بونده مغز عقل و بینی جاندر و جان بینی سنک ز کامندن مراد برودت هوای نفسله حاصل اولان مرض معنویدر که مشام جانی استشمام روایح رجائی ایلکدن کیر و قور پس سالک

لازم اولان اولدر که اولامشام جانندن معنوی اولان زکامی دفع ایلیمه تا کم آنک جانی مشامنه الله رایحه سی کله
وانک دماغ جانی نفحات الهیه بی استشمع قیلله (کافال علیه السلام ان لربکم فی ایام دهرکم نفحات لافزعرضوا لها
(منوی) هیچ مکنذار آرتب وصف اثری * نایابی ازجهان طعم شکر * ذاتیده هیچ سته دن و صفرا دن اثر قومه
تا که جهانده شکر لذتی بولسن مادامکه بر بنده جانک و صفرا نک بقیه سی و اثری اوله اول شکر لذتی
و طعمی بولن کذلک بر و حیده که صفرا ویت کبی معنوی مر ضرا اوله اول بوجهانده سکر معرفتک و شهد
حکمتک طعم و لذت ادراک قیلن (منوی) داروی مردی کن و عین مپوی * تارون ایندصد کون خوب روی *
مردک علاجن ایل و عین بلمه تا کم بوز کونه خوب روی طشره کله لرو سنک طالب اوله لعین جاعه قادر اولمین بولج
کسه به دیر بولنده مراد جال مر ته سته بالغ اولمین کسه در معنی رجواسته دو علاج ایل و عین بلمه تا قوت
رجولیت سکا حاصل اولوب بالغ اوله سن و رجال الله مر ته سن بولسن حتی صد کونه انکار معانی و عرایس روحانی
ظهوره کله لرو سکا عرض جمال قیلله (منوی) کنده تن رازیای جان بکن * تا کند جولان بگردان چن * جانک
آیاغندن تن کنده سی قور تا اول چنک اطرافنده جولان ایلیمه اول چندن مراد عالم معنی اولور بعض نسخه ده
انجمن واقع اولشد بر تقدیر اوزره معنی تن قیدی جان آیاغندن ازله ایل تا کم انجمن اطرافنده جولان ایلیمه یعنی
مر ته جمع حوالیسنده پرواز قیلله انجمندن مراد مر ته جمع اولور (منوی) غل بخل از دست و گردن دور کن *
بخت نودریاب در چرخ کهن * بخل غلنی دست و گردن دور و رفع ایل اسک فیکده بکی بخت بول یعنی بخل
وامساله صفی که انسانک جانی بولنده بر دمور زنجیر کبیر کر کدر که آتی کردن جانکدن ازله قیلله سن تا کم
بو کهنه جهانده بر طالع نور و سعادت ابدی بولسن (م) در غنی تانی بکعبه لطف بر * عرضه کن بیچاره کی بر چاره کر
اگر لطف کعبه سنه پرواز ایلکه قادر اوله مر سنک چاره کراولان خدای تعالی به بیچاره لک عرض ایل یعنی ای
قادر و چاره کراولان خدای طفل کعبه می جانیده بن ضعیف و بیچاره پرواز ایلکه قادر کلم بکاسن قوت و پروایی
اول کعبه لطفه بر کور و سوله (منوی) زاری و کریمه قوی سرمایه ایست * رحمت کای قو بتر دایه ایست * حضرت
حق جنبانه زاری و کریمه ایلک قوی سرمایه در حضرت حق رحمت کایه سی یعنی رحمانی صفی قو بتر دایه در که
بنده لری تربیت اید بچی و کاله ایر کور بچیدر (منوی) دایه و مادر بهانه جو بود * تا که کی آن طفل او کران شود *
دایه و مادر بهانه استیجیدر تا که آنک اول طفلی چن کریمه اید بچی اوله (منوی) طفل حاجات شمارا آفرید *
تا نالید و شود شیرش بدید * حضرت حق سنک حاجت بر کز طفلی خلق ایلدی تا ایلکیمه سن و اول خدایک
رحمتی سودی ظاهر اوله و سنک مراد کزی ادایله (م) گفت ادعوا لله بی زاری مپاش * تا بچو شیرهای مهرهاش
سوره مؤمن حم ده اولان آیت کریمه به اشارتدر (وقال ربکم) سنک ربکم سزده بدیکم (ادعوی استجب لکم)
قولکم بکادعایک بن اجابت ایدم من بچون (ان الذین یستکبرون عن عبادتی) تحقیق شاول کسه لکه استکار
ایلله بکعبادت ایتمکدن مفسر بر بولمده عبادتی دعا معنایه انشردر زیرا الدعاء مع العبادت در یعنی
بکادعادن استکار ایلله (سیدخلون جهنم داخرین) عنقریب جهنم خور و حقیر اولد قلمری حالد داخل اولور
(وقال ایضا) ادعوا ربکم تضرعا و خفیة و فی آیه آخری (ادعوا لله و ادعوا الرحمن) پس معنای بیت اولدر که جناب
حق کلام مجیدنده (ادعوا لله) دیدی بی زاری اوله تا اول خدایک مجتلی سودری جوش ایلیمه (منوی) های
هوی باد و شیر افشان ابر * در غم مانده کساعت تو صبر * بادک های هوی یعنی صد ایلیمه سی و صبر بک شیر
صاحبی یعنی سبب شیر اولان بارانی شارایتمی بزم غمزده در درلرسن بر ساعت صبر ایلیمه یعنی بولن بزم خدمت زده در
وزنک حصونه سبیلدر سن رزق ایچون حریم اولیوب صبر ایلیمه تا سکار زقن واصل اوله (م) فی السماء رزقکم
ان شئید * اندرین بستی چه بر چسبیده (سوره ذاریاتده اولان آیت کریمه به اشارتدر (فی السماء رزقکم) یعنی
سماده در سنک اسباب رزقک (وما فوعدون) دخی وعده اولد بکز نواب جنت معنای بیت پس حقل سماده در
رزقک دید بکندن کوشا تدمکی اکرا بکده بولستی و اسفل دنیا به نیچون یا بشورسن (منوی) ترس
و نومیدیت دان آواز غول * می کشد کوش و تافع سفل * سنک فقر و فاقه دن خوفکی و قلت معرفت سببیلله
حضرت حقل فیض و احساندن نامید اولدی آواز غول بیل سنک کوشکی تا سفل غور و فقر نه جکر یعنی اغوال
و شیاطین انسانی بولدن چیقاروب آخر الامر هلاک ایلد کاری کبی فقر دن قورق و حقندن تا امید اولدی دخی
سنک قولغک طوب بولدن چیقاروب اسفل السافلینه ایلدورسنی انده هلاک ایلد (منوی) هر ندای کورتا
بالا کشید * آن ندای دان که از بالا رسید) هر برندا که سنی بالا به چکدی اول ندای بیل که بالادن ابرشدی (منوی)

هر ندای که تراخص آورد * بانک کز کی دان که آن مردم درد * هر برندا که سکا حرص کتور اول ندای شول
قور دیک آوازی بیل که اول قور آدمی برتر (منوی) این بلند نیست از روی مکان * آن بلندیه است سوی عقل
و جان * بولندک که بر دیک رایدلک مکان جهندن دکلدر بولندلک عقل و جان جانیدر یعنی معنوی بر روی
دکلدر پس معنوی اولان مرآتیک بری برندن ارفع اولسنه بولمشالری بسط ایدوب بیورلر (منوی) هر سبب
بالا تر آمد از اثر * سنک و آهن فایق آمد بر شرر * مثلاً هر سبب اثر دن یوقارورق کادی نه کم سنک و آهن شرر اوزره
فایق کادی زیر اثر شرر در سنک و آهن سببدر پس من حیث المرتبه اولان رفعتی ایکی قسمه تقسیم ایدرلر بر قسمی
بر شئی بر شئ سبب اولد یعنی جهندن اول سبب اولان شیء سبب اولان شئیدن من وجه رفیع اولمش اولور بوجهندن
هر سبب اثر دن بالاتر در بوضو تا شریف معنادون و صور تا دون و معنای شریف اولنله مثل طریقه بولیتلری
بیورلر (منوی) آن فلانی فوق آن سرکش نشست * کرچه در صورت به پهلویش نشست * فوقی انجاست از روی
شرف * جای دور از صدر باشد مستخف * مثلاً اول فلان کسه حقیقه اول سرکش اوزره او قوردی کرچه صورته
و ظاهر ده اول فلان کسه اول سرکشک یا نه او قوردی اول برده فوقیت و بلندک شرف جهندن در زیر اصدردن
دور اولان بر مستخف و محقر اولور کر صدر صوبیدن دور ایسه صور تا مستخف اولور و کر صدر معنوبدن دور ایسه
معنا مستخف اولور (منوی) سنک و آهن زین جهت که سابقست * در عمل فوقی * ایند ولایتست * سنک
و آهن بوجهندن که عله سابقدر بوا یک سنک شررا اوزره فوقیتی و رفعتی لایقه در اما اول سالف الذکر اولان
رفعتک بر قسمی دخی مقصود اصلی و غرض کلی اولد یعنی جهندن مثلاً شرور در کسه (منوی) وان شرر از روی
مقصودی * خویش * و آهن و سنکست زین رویشیش * و اول شرر کدی نیک مقصودی اولد یعنی جهندن آهن
و سنکدن بویوزدن زیاده در زیاده در یا خود ایلر و در دیک اولور (وقس علی هذا العالم والادم و لهذا قال علیه السلام نحن
الاخرون السابقون و قال ابن الفارض مترجماعن مر تبته بیت) وانی وان کنت ابن آدم صورتا * فلی فیه معنی شاهد
بایوتی (منوی) سنک و آهن اول و پایان شرر * لیک این هر دو تندر و جان شرر * کرچه وجود خارجی اعتبار ایل سنک
و آهن اول و مقدمدر و شرر پایان و مؤخر در لیکن بوا یکسی بیله جسملدر و شرر جاندر زیر مقصود انلردن شرر در
(منوی) کان شرر * کاندر زمان و پس ترست * در صفت از سنک و آهن بر ترست * زیرا که اول شررا کرچه زمانده
انلردن صکره در کدر لیکن صفتده و اعتبارده سنک و آهندن بر تر و عالیتدر نه کم زمانده شاخ گردن سابقدر کدر اما هنرده
اول میوه شاخدن فایق در کدر (منوی) چون که مقصود از شجر آمد غر * پس غر اول بود آخر شجر * چونکم
شجر دن مقصود غر کادی پس غر من حیث المعنی اولدر شجر آخر در یعنی بوا اعتبار ایل غر مقدمدر شجر مؤخر در پس
مناسبته بومعاری بیان ایلد کدر صکره نه خرسک حکایتده رجوع بیورلر (م) خرس چون فریاد کرد از آردها *
شیر مردی کرد از چنکش رها * خرس چونکه آرد رها دن فریاد ایلدی بر شیر مردی دلاور کسه آردها نیک پنجه سندن
اول خرسی خلاص ایلدی (م) حیل و مردی بهم دادند پشت * آردهار او بدین قوت بکشت * حیل و مردی
ایکسی بری بر نه آرقه طورلر و بری بر نه معازنت ایدرلر اول مر دادرهای بوحیلله ایلد دی یعنی مجرد
مردانه لکی و قوتی جهندن آرد رهایه غالب اولدی بلکه علم و حیلله مر دانه لکی بر بره جمع ایدوب بوضفله
آرد رهایه غالب اولوب آتی قتل قیلدی (منوی) آردهار است قوت حیلله نیست * نیز فوق حیلله بوحیلله ایست *
آرد رها نیک قوتی و آرد حیلله و تدبیری یوقدر پس اگر حیلله و صنعتله آرد رهایه غالب ایسه کده صقین مغرور اوله
زیر اسنک حیلله کت اوزرنده دخی بر حیلله و آردر (منوی) حیلله خود را چو دیدی باز رو * کرچا آمد سوی آغاز رو *
چونکه کند یکت حیلله و تدبیری کور دیک کیر یوری که اول حیلله سکا قندن کادی آغاز و ابدا جانیه کیت یعنی
خدای متعال جانیه توجه ایت (م) هر چه در پیست آمد از علا * چشم راسوی بلند نه هلا * هر سنه که
الجملة در علادن کادی هلا چشمتی بلندک جانیه قوی یعنی عالم معنایه نظر قیل (منوی) روشنی بخشد نظر اندر علی
کرچه اول خیرکی آرد بلی) کوزنی بلندک جانیه قو دیدیکمه سبب بود که علا به نظرا تمل و هر شئیک حقیقی
جانیه کیمک نظر و شنائی بغشلا کرچه علا به نظرا تمل اول حالد نظره ضعف و قور کتورر بلی مقرر در بوحال
مبتدی اولنلر نظر نه که انلرک نظر نه سطوت شعاعه انوار علا به طاق اولد یغنه بناه حقه مقله نظرا تمل لادرا کده
عاجز و فائز اولور و حسی و کلیل فالور اما اسباب و صورته نظرا تمل لادرا کده بوضف بصیرت صاحب لری
ایکی نوعدر بری خفاش طبعقدر انده اولان ضعف نظر خلقی و جملیدر (لایزول ما بالذات لا ما بالعرض) خواستجه
اول خیرک تدر بوا روشنا لعه اعتیاد ایلسه قابلدر و بعد الاعتیاد کافوت نظر حاصلدر پس بونوعه خطاب

بیورر (منوی) چشم را در روشنائی خوی کن * کره خفاشی نظر آن سوی کن * عاقبت بینی نشان نورست *
 شهنوت حالی حقیقت کورست * چشمی روشنائی حوی و عادت ایله اگر خفاش دکل ایسک اول جائنه نظر ایله یعنی
 ای نظر نده ضعف اولان کسه چشم باطنی کی روشنائی عالم اعلا به معتاد ایله اگر خفاش طبیعت دکل ایسک نظر کی
 اول جانب اعلا به عاقبت بیدار کت نشاندی یعنی عاقبت و حقیقت کورست کت نشاندی
 کما قال علیه السلام اذا دخل النور انشرح وانفسح قالوا ما علامه ذلك يا رسول الله قال عليه السلام التجافي عن دار
 الغرور والانا به الى دار السور والتأهب للموت قبل الزواله نشان نور بوندر در حال مشتهیات نفسانی کی کورست که
 سنک حقیقه کور اولمکدر و با خود معنا شهنوت حالی حقیقه کورست سنک مقبر کدر که حال حیات ده قبر شهنوت ده
 مدفون اولوب ظلمته قالدک دیک اولور (منوی) عاقبت بینی که صد بازی بدید * مثل آن بود که یک بازی شنید *
 بر عاقبت بینی که یوز بازی کوردی اول کسه کی اولمز که بر بازی اشدی یعنی شول عاقبت بینی که چوق امور و احوال
 تجربه ایلیوب هر شینک نتیجه و خاتمه سن کوردی بواول کسه کی اولمز که انجق بر کار کوره و آنک دخی عاقبت
 بیایه بیان کسه له بیلین کسه له برابر کادر (کما قال الله تعالى هل يستوی الذين يعلمون والذين لا يعلمون
 (منوی) رآن یکی بازی چنان مغرور شد * که تکبر و استادان دور شد * اول بر صنعت و بازیدن انجیلین مغرور
 اولد که تکبر کندن استادان دور اولدی یعنی بن بویه بر صنعت مالکم سائر استاد له نه احتیاجم وارد
 دیوانه خدمت ایلمکدر اعراض قیلدی (منوی) سامری وار آن هنر در خود چودید (اوز موسی از تکبر سر کشید
 سامری کی اول هنری کندیسنده کوردی اول سامری کیرندن موسی علیه السلام دن باش چکدی (منوی) او
 زموسی آن هنر آموخته * و زمعلم چشم را برد و خسته (اوز سامری اول هنری موسی علیه السلام دن او کرش و معلم
 کورنی دیکمش یعنی کندیده اولان هنری سامری حضرت موسادن او کرش ایکن کندی سنک معلمدن تعامی ایدوب
 واعراض قیاب استاد لقی سمته ذاهب اولدی و خلی کندی به اتباع ایلمک دعوت قیلدی قصه سی مشهور بو کابده
 بر قاج محله دخی مسطور اولمکدر (م) لاجرم موسی در بازی نمود * تا که آن بازی و جانش را برود لا جرم موسی
 علیه السلام بر غیری بازی و هنر کوستردی تا که سامری سنک جانی و اول بازیسنی قایدی و عاقبة الامر اول سامری بی
 تک و تنها یا با نلره دوشوروب بر به رده اول مخدول لامساس دیو کرچی اولدی (منوی) ای بسادانش که اندر سرود *
 ناشود سرور بدن خود سرور * سرغواهی که رودنوبای باش * در نه قطب صاحب رأی باش * ای چوق هنر
 ودانش که انسانک باشنه بلر تا که اول رئیس و سرور اوله اول هنر علم سیدله خود باشی کیدر و سامری وار ترل دین
 و مراد استر ایسکه باش کیده سن آقا اول علم و تواضعه خالک هر سه سن بول و صاحب رأی اولان قطب
 زمانک بنا خنده و خدمتده اول اگر چه قطب الاقطاب بر درولکن قطب چوقدر پس مبتدیان سلول دین و طریقه
 باذن الله ارشاده ما مور اولان مرشدند اثره امر و ارادی اوزره اولقی لازم و واجد و بعد الاتباع شرط طریقت
 بودر که (م) اگر چه شاهی خویش فوق اوسین * اگر چه شهردی جزئیات اوچین * اگر چه دولت و عزت شاه ایسکه
 کندی آنک فوقده کورده و اعلم و هنرده شمر و عمل ایسکه آنک نباتدن غیرین دوشورمه و کندی فکر
 و فراستک ترک ایله (منوی) فکر تو نقشست و فکر اوست جان * نقد تو قلبست و نقد اوست کان * زیر اسنک
 فکر نقش و نشر در و آنک فکری جان منزله سنده در سنک نقد قلبدر و آنک نقدی کان مر تبه سنده در (منوی
 اونی خود را بچودر اوی او * کور کو کو فاخته شوسوی او * اوسن کندی آنک وجود نده آسته یعنی اول قطب
 صاحب رأی اولان استاد من حیث الحقیقه سنسن پس حقیقت اولان کندی کو کوکی اول استادک اولنککنده
 و وار غنده طلب ایله آنی سنده طلب ایلمک آنی کندی نفسک مر اذنده طلب ایلمکدر و سنی اونک
 اولنککنده طلب ایلمک کندی اراد کندن بالکلیه جیقب و کامرید اولوب و کندی کمالیت بینیدی الغسال قیلوب
 ا کاتبیم اولمقدر و کندی استادک حقیقه نده طلب قیلقی نابالکلیه وجود مجازی فی فناء ایدوب وجود حقانیتی
 بولجیه دل جست و جویلمک محتاج در و اهل اقال کو و کودی آنک جائنه فاخته آسارل کو و کو کاف عریه ایدر
 کو کاف عجمیه در یعنی دائم طلب ایله قنی قنی دی فاخته اول آنک حقیقه قنی جائنه سنک آنک حقیقه قنی بوله سن
 کندی حقیقتک بولورسن و محبوب و مطلوبک نه کندی ایدرکن یلیوب بویینک مفهوم من تذکار قیورسن (یت)
 انان اهوری و من اهوری انا (نحن روحان حلالیدنا) فاذا ابصرته ابصرته فاذا ابصرته ابصرته (م) و درخواستی
 محبت انای جنس در دهان از درهانی هجو و خرس * و اگر انای جنس محبتی استیقه سن خرس کی از درهانک
 آغزنده سن یعنی اگر انای جنس خدمت ایلمک استیسنک (وان انتم الا بشر مثلنا) دیو جنس انساندن اولان

خلق ای برزانه متابعت قیلورسن نفس اماره از درهاسنک آغزنده اولورسن مذکور اولان خرس کی (منوی)
 بو که استادی ره اندم ترا * و ز خطر بیرون کشاندم ترا * اوله که بر استادی قورتاره و سنی خطر دن طشره
 چکه (منوی) زارنی می کن چوزرت نیست هین * چونکه کوری سرمکش از راه بین * چونکه سنک
 زور و قوتک بوقدر کاه اول بر زار بیک ایله چونکه کورسن راه بین دن باش چکمه یعنی بول کورچی مرشدن اعراض
 ایتمه زار بوقوت صاحبی مرشد کر کسن و با خود بر صاحب قوت مرشد تابع کر کسن تا که از دره های نفس
 بچیه سندن خلاص میسر اوله (م) تو کم از خرسی تمیزی زرد * خرس رست از درد چون فریاد کرد * سن خرسدن
 کم و دی سن که درد دن ناله ایاز سن خرس چونکه از درک آغزنده فریاد ایلدی درد دن قورنمادی (منوی) ای خدا
 این سنک در ارموم کن * ناله اش را تو خوش و مر حوم کن * ای خدا بزم سنکین دلمزی موم ایله بزم ناله مزی لطیف
 و مر حوم ایله یعنی ناله مزی قبول ایدوب بره رجت اولمغه آنی وسیله ایله تمه کم بعض کسه ناله و فریادی مبغوض
 و منفور اولد یغنه بو حکایه بی مثال ابراد ایدوب بیورر (منوی) بود کوری کوه می گفت الامان * من دو کوری
 دارم ای اهل زمان * بر کور و ایدیکه الامان دیردی ای زمانک خلقتی بن ایکی کورلک طو ترم (منوی) پس دوباره
 رجت ایدیهان * چون دو کوری دارم و من در میان * پس ای اهل جهان آگاه اول کز بکا ایکی کره رجت کتور بکز
 چونکه ایکی کورلک طو ترم و بن ایکی کورلک اورتیه سندهیم (منوی) گفت یک کوربت می بینم ما * آن دگر
 کوری چه باشد و انما * خلق جهان استدی بر کورلکی کورور و اول غیری کورلک ندر کور و کورسترا کم
 بره دخی ظاهر و روشن اوله (منوی) گفت زشت آوازم و ناخوش نوا * زشت آوازی و کوری شد و نوا * اول کوربتی
 قبیح آواز لویم و ناخوش نوایم یعنی ناخوش صدالویم زشت آواز لوق و کورلک ایکی قات اولدی (منوی) بانک زشت
 مایه غم می شود * مهر خلق از بانک من کم می شود * بنم زشت آوازم غمک مایه می و الملك سر مایه می اولور بنم زشت
 بانکمدن خلقک بکا محبت و مر حمتی ناقص اولور (منوی) زشت آوازم هر جا که رود * مایه خشم و غم و کین می شود
 بنم زشت آوازم هر بره که کیده غمک و خشم و کینک مایه سی اولور (منوی) برد کوری رحم رادوتا کندی * اینچنین
 نا کج را کجا کندی * اول ایکی کورلک طو ترم دین فقیر اهل زمانه دیدیکه بوا یکی قات کورلک اوزره مر حمتی سزدخی
 دوتا ایلمک یعنی بنم ایکی کورلکم اوزره رحتی ایکی قات ایلمک زبیرا ستر کورلره بر ترجم لازم اولان یرده بکا ایکی ترجم
 لازم در که آنکرده کورلک برداری اهل جهان بونجیلن نا کجیه کجا ایلمک یعنی بونجیلن بریره صغیمان و هیچ برده
 مقبول اولمین کسه بی صغی و لایق اولیجی ایلمک کج کاف فارینک ضمه سیله صغم معناسنه در پس نا کج شول
 کسه در که آگاه بر محله جای و اعتبار اولیه کجا کندی صغدر یکز یعنی اعتبار و قبول ایلمک کدی اولور (م)
 زشتی آواز کم شدرین کله * خلق شد بروی بر حمت بکده * بوشکایتدن اول سائلدن آوازینک زشتی کی کم
 و ناقص اولدی و اگر کم کاف فارسی سنک ضمه سیله او قنور سه محو و نایدا اولدی معناسنه اولور خلق اول سائل
 اوزره رحتده یکده اولدی یعنی اول سائل مر حمت و شفقت ایلمکده اتفاق و اتحاد قیلدی (منوی) کرد نیکو چون
 بگفت اوراز را بطف آواز دلش آواز را * چونکه کم اول سائل رازی دیدی آنک قلبنک آوازینک لطفی آنک آوازی
 نیکو ایلدی یعنی اول فقیر چونکم راز درون سوبلیدی و قبحنه و خبثنه اعتراف ایلدی بومعنی آنک قلبنک خوب
 و لطیف اولسنه دلالت ایلر پس آنک قلبنک لطافتیکه کندی سنک قباحتن بیلکدر آنک آواز زشتی خوب و نیکو
 ایلدی یعنی خلق نیکوسی آنک آوازنده اولان زشتلکه غالب اولوب خلق اول در و نیکو لطافتدن اتری آکا مر حمت
 و شفقت ایلد یلر دیک اولور (منوی) و آنکه آواز دلش هم بد بود * آن سه کوری دوری * سر مد بود * و اول کسه که
 آنک کو کلنک آوازی هم زشت اوله اول اوچ کورلک ابدی ابراقلق اولور یعنی بر کسه نکه که قلبنک گفتاری و افکار
 و اخلاق بد اولسه و هم ظاهر کوزی کور و ظاهر سوزی و صوفی قبیح اولسه بواوچ کورلک دوری سر مد و در کاه
 حقدن ملعون اید اولور زیر ظاهری کور اولان کور دکلر بلکه کوراصل باطن کوریدر (کما قال علیه السلام
 ليس الاعی من یعمی بصره انما الاعی من یعمی قلبه) وقال الله تعالى فانها لا تعمی الابصار ولكن تعمی القلوب
 التي فی الصدور (منوی) لیک و هابان که بی علت دهند * بو که دسی بر سر زشتی نهند * لیکن و هابلر که علتین
 و برر اوله که آنلر زشت اولان باشی اوزره برال قویه لر و هابلر دن مراد شول بی غرض و بی علت اولان و لیلر که
 خلق کور دللک فی باذن الله ازاله ایدر لکن بونلر زشت و قبیح اولان باشلری اوزره مر حمت الی قوسلر وجود لرنده
 اولان مر ضلرین ازاله ایدر (منوی) چون که آوازش خوش و مظلوم شد * زودل سنکین دلان چون موم شد *
 چونکم اول کد آنک آوازی خوش و مظلوم اولدی سنکین دلارک کو کالی کد آنک آوازندن موم کی نرم اولدی

(منشوی) ناله کافر چو زشت و شقی * زان نمی کردد اجابت رافیق * کافرن ناله می چونکه زشت و شقی
 در اول سبیدن اجابت رفیق اولی یعنی آنک ناله می قبول حق اول جهنم قرن اولی شقی زشت آواز در بر
 (منشوی) اخسوا بر زشت آواز آمدست * و زخون خلق چون سک بود مست * سورة قد افلح اولان
 آیه اشارت در اولی بود (قالوا) اهل جهنم دیه (ربنا) ای بزم پروردگار من (علیت علینا شقوتنا) بزم او زمره شقاوت
 غلبه ایلدیکه لوح محفوظه مقدس اولمشدی و یا خود شقاوت به سبب اولان کاهلریز غالب اولدی دیه (و کافوما
 ضالین) و بز طریق مستقیم ضال اولمش قوم اولدی دیوب اعتراف ایلدی (ربنا) اخر جناتنا (ای بزم رجز بری
 دوزخ دن اخراج ایلد تا تعلق معصیات و تدارک مافات ایلد (فان عدنا) پس بوحال نصکره اگر بز کفر و عصیان
 عودت ایلر سک (فاناظالمون) تحقیق ما بظالمین از نفس اماره (قال) جناب عزت بیوروب دیه که (اخسوا فیها)
 خاموش اولک ای اهل جهنم (ولا تکلمون) بکاسو بک رفع عذاب و دفع عقاب خصوصه اصلنده و لا تکلمونی
 ایدی کسرله اکتفا اولندی معنی بیت اخسوا خطابی زشت آواز او زمره کلمه در زیر اول زشت آواز اولان کسه خلق
 قاتلن کلب کبی مست اولدی یعنی خلق مالن یکدن و آنلر دم و غیبتن دیکدن کلب کبی مست اولوب خبیث آواز
 اولمشد پس هر کیم اکل حرام و فاعل آنم اولورسه آنک آوازی قبیح اولور اگر دعا ایلر سه حقن اخسوا خطابه لایق
 اولور (منشوی) چون که ناله خرس رحمت کش بود * ناله نوبه دین ناخوش بود * چونک خرس ناله و فریادی رحمت
 جذب ایلدی اوله سنک ناله و فریاد بونک کبی رحمت جذب ایلدی اولیه ناخوش اولور (منشوی) دان که یا یوسف
 تو کرکی کرده * یا زخون بیکاهی خورده * بیکه سن یوسف قورتلق ایلش سن یعنی یوسف معنوی اولان صدیقه
 و عزیزه حسد قیلش سن یا خود بر بیکاهن قان ایچمش سن قاتلن مراد (عرض المؤمن کدمه) خواستجه
 عرضیدر یا مالیدر و یا خود آتی غیبت ایتمک اتق و قان ایچمش سن قاتلن مراد (عرض المؤمن کدمه) خواستجه
 و رحمت کینه شد و داغ کن * بوقیاحتلر دن توبه ایلد و یش اولان شدن استغفار ایلد یعنی هر نه بی که ظلم اکل
 و بلع ایلد کسه آتی اخراج ایلد صاحب اد ایلد و اندن استلال قیل و اگر راحت کهنه اولدیه یوری طاع ایلد یعنی
 درون مرض کهنه اولدیه و استحکام بولدیه آتش ریاضتله آنک او زمره طاع ایلد که آخر الدواء الکی خواستجه
 بر مرض معنویه که سهلله کتیه کاجاره آخر ریاضت طاعنی اورمقدور (تمت حکایت خرس و آن ابله اه (م) خرس
 هم از اردها چون وارهید * و آن کرم زان مردم دانه بدید * خرس دخی چونکه اردها دن کیر و قورتلدی و اول کرمی
 مردم دانه دن کوردی یعنی اول مرد دانه و بهادر اولان مردن اول کرم و احسانی کندی حقه چونک مشاهده
 قیلدی (منشوی) چون سک اصحاب کف آن خرس زار * شد ملازم دربی آن بردار * اول زار اولان خرس اصحاب
 کهنک کلبی کبی اول بلار صبور و حور مد عقبه ملازم اولدی (منشوی) آن مسلمان سرنهاد از خستکی
 خرس حارس کشت از دبستکی * اول مسلمان خسته لکندن بصدیغه باش قودی خرس دل بسته لکندن آکا
 حارس اولدی یعنی کوکلی آکا عقید اولوب محبت قیلد یغدن آتی حراست قیلدی (منشوی) آن یکی بک گذشت
 و گفتش حال چیست * ای برادر من تر این خرس کیست * اول بر عاقل کسه اورادن کجی واکا دیدی حال نداری
 برادر بو خرس سکا کیدر (منشوی) قصه واکا گفت و حدیث اردها * گفت بر خرسی منه دل ابلها * اردها نلک سوزندن
 قصه دیدی واکا ماجرای نقل ایلدی عاقل اول کسه یه ایدی ای ابله خرس او زمره کوکل قومه (م) دوستی ابله بتر
 از دشمنیست * اوهر حیلله که دانی راند نیست * ابله دن دوستلق آنک عداوتدن قبیح رکدر هر حیلله ابله که بیلور سن
 اول خرس سوزلکیدر و یانکدن آتی دور ایلک واجیدر (منشوی) گفت والله از حسودی گفت این * ورنه خرسی
 چه نکری این مهر بین * اول ابله سوسه ظنه دوشوب ایدی بکسه بوسوزی والله حسدن دیدی بکسه خرس لکنه
 نه بقر سن بو محبتی کور و آنک بومر نه وفادار لغنه و انستنه نظر ابرکور (منشوی) گفت مهر ابلهان عشوه دهست
 بن حسودی * من از مهرش هست * اول عاقل اول مرد ابله ایدی ابله لک مهر و محبتی عشوده در یعنی فریفته
 قلی و مغرور اید بیدر بزم بوحسود لغم آنک محبتندن ابودر (منشوی) ای بیابان بران این خرس را * خرس را مکزین
 مهل هم جنس را * هی غافل بکله کل بو خرسی سور و بکایار اول خرسی قبول و اختیار ایلد هم جنسکی ترک ایلد
 (منشوی) گفت روز کار خود کن ای حسود * گفت کارم این بدو بخت بود * خرابه اول عاقله ایدی ای حسود
 یوری یوری کندی ایشک ایلد و نصیحتی کند بکسه سوله عاقل اول خرابه ایدی بزم کارم بویادی سنک بختک اولدی
 یعنی بزم ایشم نصیحت قیلدی و نامی محل هلاک اولان بردن تخذیر ایدوب خلاص ایلک ایدی واکا چونک
 سنک بخت و طالعک یار اولدی بزم سوزم سکا بواجلدن تاثیر قیلدی (منشوی) منم از خرسی نباشم ای شریف *

ترک اوکن تاسنت باشم حریف * ای شریف بن بر خرسدن کم و ناقص دگم خرسی ترک ایلد تا بن سکا حریف و مصاحب
 اولم (منشوی) بر تو دل می لرزدم زاننده * با چنین خرسی مرد دریشه * بنم کوکام سنک او زمره لرزان اولور براننده
 و غمدن بو فجلین خرسله بر میشه یه کته و برایشه توجه ایتمه مقصود حیوان سبیت اولان مصاحبه بر جانیه کته
 و برایشی اختیار ایتد دیمک اولور (منشوی) این دلم هرگز نلرزد از کراف * نور حقتست این نه دعوی و نه لاف *
 بونم قلم هرگز کرافدن دره من یعنی بیوده بیر مضطرب اولم بونصیحت و ارشاد حق تعالی سک نوریدر دعوی دکلدر
 و لاف دخی دکل (منشوی) مؤمنم بنظر بنور الله شده * هان و هان بکر رازین آتشکده * بنظر بنور الله اولمش مؤمن
 یعنی (اتقوا فراسة المؤمن فانه بنظر بنور الله) حدیثک مفهومی او زمره الله نوریه نظر اید بچی اولدم و نور فرستاده سنک
 حقیقت حالکی مشاهده قیلدم اگاه اول اگاه بوا آتشکده دن قاج یعنی بویاربد که محل آتش کیدر بونک شامت
 و ضررندن فرار ایلک سکا لازم در دیدی (منشوی) این همه گفت و بکوشش در نرفت * بدکافی مرد در اسد بست رفت *
 اول عاقل کسه اول ابله بود و کالی نصیحتی دیدی و آنک قولغنه کندی زیر ابد کمالک مرده بر عظیم سدد که حقیقت
 حالی کورمکه مانع اولور (منشوی) دست او بکرفت دست از وی کشید * گفت رفتم چون نه یار رشید * اول عاقل
 ابلهک الی طوتندی و اندن الی چکدی عاقل چونک بوحالی اندن کوردی ا کایتدی چونک یار رشید دکل سن کتدم
 و سنی ترک ایتدم (منشوی) گفت رو بر من تو غمخواره میباش * بوالفضول معرفت کتر تراش * ابله زیاده حقاقتندن اول
 یار عاقله ایدی یوری سن بزم او زمره غم بچی اولمه ای بوالفضول معرفتی از لرکون یعنی ای زیاده قومسی اولان کسه
 بکام معرفت صاعقه دیدی (منشوی) باز گفتش من عدو تو نیم * لطف باشد که بیای دریم * اول عاقل ابله کیر و ایتدی
 بن سنک دشمنک دگم لطفر و سکاعین فائده در اکریم اردجه کله سن (منشوی) گفت خوابستم مرا بکذا زور
 گفت آخر بار منقاد شو * ابله عاقله ایدی بزم او بوقوم و اردی ترک ایلد و یوری عاقل ایتدی آخر یاره مطیع و منقاد
 اول (م) تا بختی در بنه عاقلی * در جوار دوستی صاحب دلی * تا بر عاقل بنه و حفظنده او بویه سن بر صاحب دل
 دوستک جوارنده یعنی مقارنت و مصاحبتنده یاه سن و آسوده اوله سن (منشوی) در خیال افتادم از جدا و
 خشمکین شد زود کرد ایدر و مر دابه اول عاقل جد و سعیدن باطل خیاله و سوء ظنه دوشدی غضبناک اولدی
 عاقلدن فوری یوری یوری دوندردی بویه دیو (منشوی) کین مکر قصد من آمد خون نیست * با طمع دارد کد او تو نیست *
 که بکسه مکر بزم قصدمه * کلدی خوندر بزم قتلی مرا اید بچی حرامی در یا خود بندن بر نسته
 طمع طور کردادر و کغنی در (منشوی) با کربست با یاران بدین * که بترساند مرا این همنشین * یا خود کند بنک
 یار ایلد که و بعلشد و نذر ایلشد بدین بوسوز کبخی بوهمنشیدن قور قوده و آتی بندن بعید ایدد که و بستست
 او کدل قومش معنا سینه در نه کم عوام ناس بری بری مایننده اکر بن فلان شیء شویله ایشلر سم شوشی سزهرهن
 او سون دیو برشی رهن قورلر ترکه آکا و ج بعلدی و او کدل قودی در لر (منشوی) خود نیامده هیچ از بخت سرش *
 یک کان نیک اندر خاطرش * اول ابلهک سرینک خباثتندن و درونک قباحتندن خود هیچ کلدی آنک خاطرنه بر کان
 نیک (منشوی) ظن نیکش جلکی بر خرس بود * او مکر مر خرس را همنش بود * اول ابلهک ایو ظنی جمیع خرس
 او زمره ایدی اول ابله مکر خرس هم جنسی ایدی که (الجنس الی الجنس میل) خواستجه عاقلی قویوب اکا بوقدر میل
 ایلدی (منشوی) عاقلی راصد بدو تهمت نهاد * خرس را دانست اهل مهر و داد * بر عاقله اول ابله کلب لکندن تهمت
 قودی خرسی محبت و عدل اهل یلدی یعنی حیوانی محبت و عدلته اهل یلوب عاقل اولان انسانه تهمت ایلدی
 و بوحسود و حقد در دوسو یلدی (منشوی) گفت موسی با یکی مست خیال * کای بداندیش از شقاوت و زضلال
 حضرت موسی علیه السلام بر خیال مستی اولان کوساله پرسته دیدیکه ای بداندیش شقاوتکدن و ضلالکدن
 یعنی ای شقاوت و ضلال اچلندن بداندیش اولان کسه (منشوی) صد کانت بوددر پیغمبریم * با چنان برهان
 و اخلاق کرمیم * بنم پیغمبر لکمه سنک یوزشک و کمانک و ارادی بو فجلین برهانله بو خلق کریمه (منشوی)
 صد هزاران معجزه دیدی زمن * صد خیالت می فزود و شک وطن * بدن صد هزاران معجزه کوردک سکا یوز خیال
 و شک وطن زیاده اولدی (منشوی) از خیال و وسوسه عاجزیدی * طعن بر پیغمبری ام می زدی * خیال و وسوسه دن
 تنک کادلک بنم پیغمبر لکم او زمره طعن اوردل (م) کرد از دربار اوردم عیان * تار همدیت از شر قرع و نیان * دریادن
 آشکارا غبار پیدا ایلدم تا فرعونک شرنندن قورتلد که یعنی حضرت موسی علیه السلام اول مست خیال اولان
 کوساله پرسته بویه دیدیکه ای اهل ضلال بنم پیغمبر لکمه بوقدر بر اهلین جلیله و معجزات عظیمه و اخلاق کریمه
 ایدر یب و کان او زمره اولوب طعن ایلدک اما سامی سنک دوزدیک کوساله در حال اقرار ایدوب سجده قیلدک اول

مهمانان عظیمه در بری دریا در نوزعیان یاقوری کتوردم حتی فرعون بزرگ شرنیدن نجات بولد کر کا قال الله تعالی فی کتابه العزیز (واذ فرقا بینکم البحر فانجینا کم و اغرقنا آل فرعون وانتم تنظرون) یعنی ذکر ایلیک ای بنی اسرائیل شول وقتیکه بر ناره له دل و فلق ایلدک دریای سزی انجیا ایتمک سبیلله و سزی قور تردق و فرعون فی وقومنی غرق ایلدک شول حالتده که سز دریا در کیدر کن بری بریکزه نظر ایلدیکز و قال الله تعالی (فاوحینا الی موسی ان اضرب بعصاک البحر فانقلب) فکان کل فرق کالطود العظیم) مفسر لر بوا بیلرک نفسیر لر نده دیشلر در که وقتا کم حضرت موسی بنی اسرائیلله فرعوندن قاچوب دریا کارنه کاد کده فرعون دخی آتی عسکرله احاطه قیلد قده بنی اسرائیل حضرت موسایه تضرع برله التجا ایلد کده حق تعالی حضرت موسایه وحی ایلدی نه کم بیور لر بر موسایه عصا که دریا به آورد یور وحی ایلدک پس موسی حضرت تری عصایه دریا به آوردی در عقب دریا منقلب اولدی اون ایکی سبطک عددی مقداری اون ایکی یول اولوب در حال دریایک دی قور یوب قور جقدی (وکل فرق) یعنی بونلرک اطرافنده بولک بولک اولان صوباره لری جبل عظیم کبی ثابت و برقرار اولدی بونلرک بوللردن دریای کچر کن فرعون مع عسکره بونلرک آردنه دوشوب (فتشیم من الیم ما غشیهم) فواستجبه صوبونلری یور یوب غرق قیلدی و بنی اسرائیل نجات بولدی بو آیات عظیمه یی کوروب بر قومه اوغره دیلر که انلر کوساله شکنده اصنامه طبلردی پس قیلر نده عجل برس تلان محبتی مضمر اولان کسه لر حضرت موسایه دیدیلر که یاموسی اجعل لنا الهاکا لهم آلهه کما اخبر الله فی کتابه عن هذا المعنی (وجاوزهنا بنی اسرائیل البحر فاوعلی قوم بعصک ففون علی اصنامهم قالوا یاموسی اجعل لنا الهاکا لهم آلهه قال انکم قوم تجهلون) یعنی بنی اسرائیلی کچر دکن پس بر قومه اوغره دیلر که اول قوم کوساله شکنده اولان صولرک عبادت لری اوزر مقیم اولمشلردی پس بنی اسرائیلدن محبت عجل قیلر نده مضمر اولان کسه لر حضرت موسایه تضرع برله دیلر که یاموسی بر دخی بر معبود قیل بونلرک معبود لری کبی حضرت موسی بونلری جهل مطلقله توصیف ایدوب دیدیکه تحقیق سینه مطلقا جاهل اولان بر قوم سز جاهل لری انکچون جهل مطلق ایله توصیف ایلدیکه بومعجزه باجهری کورد کد نصکره عالم و عاقلدن صدور ایتمیشی رجا ایلدیلر (منشوی) ز آسمان چل اله کاسه و خوان رسید * و از دعام جوی از سکی دودید * آسمان دن قرق قیل خوان و نعمت ابر شدی و بنم دعامدن بر طاشدن جوی بلدی یعنی آیات عظیمه دن بریسی دخی بودر که تبه صحر اسنده بونلر آسمان دن قرق قیل کاسه و خوان یعنی من و سلوی تشدی کا قال الله تعالی (وظللنا علیکم الغمام وانزلنا علیکم المن والصلوی کا وامن طینات مارزقنا کم وما ظلمونا واکن کا فوالانفسهم بظلمون) ذکر تفسیر هم ارا بونلر حضرت موسادن صوط لیک ایلدیلر حضرت موسی دخی جناب حقن استسقا ایدوب حق تعالی یور دیکه عصا که طشه اور پس عصایه اوروب اول جردن اون ایکی چشمه جقوب هر بر سبط اندن کفایت مقداری ابحر لردی کا قال الله تعالی (واذا تستقی موسی لقومه فقلنا اضرب بعصاک البحر فانفجرت منه اثنتا عشرة عینا قد علم کل اناس مشرکهم) پس موسی علیه السلام اول کوساله پرسته دیدیکم (منشوی) این و صد چندین و چندین کرم و سرد * از قای سردان نوشم کم نکر * بانک ز کوساله از جادوی * سجده کردیکه خدای من قوی * بو یوز بوقدر و بوقدرایی و صوقای سردسندن اول توهمی کم و محو ایلدی کم کاف عربینک فتحه سیله قرأت اولور سه معنی ای سرد بوقدر مجزات سندن اول ظن و توهمی ناقص ایلدی دیمک اولور نکر د کلمه سنک فاعلی مصرع اولک مضمری اولور وان توهم را تقدیر نده در یعنی بو کوردک مجزه نیجه کرم و سردسندن ای بارد اولان کوساله پرست اول بنم حقمده ایلدک توهمی ناقص ایلدی دیمک اولور بر کوساله پرست سامرینک مجرندن بانک اردی کوسالیبه سجده ایلدیکه بنم خدام سن من قصه سی بودر که سامری ابتدای حالده حضرت موسایه خدمت ایلر کن حضرت جبریلک اکا کدی بکنی کوروب و فرس الحیات نام اتک اثرندن بر آوج طبراق آلوب ککندوده صاقلدی وقتا کم حضرت موسی قرداشی هاروقی قومه خلیفه ایدوب و قرق کون وعده آلوب طور طاغنه کتد کارنده سامری بنی اسرائیلی جمع ایدوب دیدیکه فرعونک غنائمندن الدیفکتر سیم وزری کتورک هب جله بخله احرار ایدلم کم بوسیم وزر موسانک طور طاغنده ا کلمه سنه سبب اولور پس اول ایلهار اول سیم وزری کتوروب بریره آتش یاقوب اکا القبا ایلدیلر سامری دخی کندینک سیم وزرین القا ایلدوب جبرائیلک آتک ترابن دخی انکله بله القا ایلدکده (فاخرج لهم بحلا جسداله خوار) آیتنک مصداقجه بونلر مذاب اولان حلبدن بر عجل جسدین اخراج ایلدیکه انجی صغر صوقی کبی صوقی و ارایدی (فقاوا هذا الهکم واله موسی فسی) پس سامری بونلر دیدیکم بوعجل سزک و موسانک الهیدر پس موسی بونی اونودوب طور طاغنه کتدی دیدی پس بوجه احقر بومکر داعتقاد ایدوب الی معبود

انجیل ایلدیلر و دیدیلر که سامری کیدر که بوجهانده خدادوزه (منشوی) آن توهمهات راسیلاب برد * زیر کی باردت را خواب برد * سنک اول توهملرک سیلاب ایلندی سنک بارد اولان زیر کلککی خواب ایلندی (منشوی) چون نبودی بد کان در حق او * چون نهادی سرچنان ای زشت رو * کوساله نک حقمده نیچون بد کان اولدک ای زشت روی نیچون انجیلن باش قودک (منشوی) چون خیالت نامد از ترور او * و زفساد سحر احق کیر او * نیچون سکا و هم و خیال کلدی انک ترور و حیلله سندن و اول سامرینک احق کیر اولان سحر نک فسادندن (منشوی) سامری خود که باشدای سکان * که خدای برتر اشد در جهان * ای کلاب بر سامری خود کیم اوله جهانده برخدا تراش اید (منشوی) چون درین ترور او یکدل شدی * و زهمه اشکالها عاقل شدی * سامرینک بونلر پرده نیچون یکدل اولدک و اتفاق قیلدک و جمیع اشکال لردن عاقل اولدک و شهادت و شکو کدن بری کلدک بعض نسخه ده مصرع اول بویه واقع اولمشدر در خدای کا و چون یکدل شدی معنی بودر ککاولک خدالغده نیچون یکدل اولدک و آکوبنم اله مدردیو نیچون پرستش قیلدک (م) کاری شاید خدای رابلای * در رسولی ام بونچون کردی خلاف * ای خبیث سنک قمتکده کولاف و کذبله خدالغه لایق اولور بنم پیغمبر لکمه سن نیچون خلاف و عناد ایلدک و بن نیچون بوقدر برهان عظیمه رسول حق اولغه لایق اولمیع بعض نسخه ده در رسولی چون منی کردی خلاف واقع اولمشدر (منشوی) پیش کاوی سجده کردی از خری * کشت عقلت صید سحر سامری * خرل کدن بر کاو کد او کنده سجده ایلدک سنک عقلت سامرینک سحرینک شکاری و مغلوبی اولدی (منشوی) شه بران عقل و کزینش که تراست * چون تو کان جهل را کشتن سزاست * تف و حیف اول عقل و کزیده لک اوزره که سنک انچوندر سنجیلن جهل معدنی دبه لک لا بقدر (منشوی) چشم دزدیدی ز نور ذوالجلال * اینت جهل وافر و عین ضلال * چشمکی حضرت حق نورندن او غورلدک و انماض عین ایلدک اشته سکا وافر جهل و محض ضلال (منشوی) کاروزین بانک کردا خرجه کفت * کا حقا ترا این همه رغبت شکفت * سامری پیدا ایلدیکه زرین ککاو چاغردی آخر نه دیدی یعنی هیچ بر معنی و معرفت دیدی که احقره بوقدر میل و رغبت پیدا اولدی (منشوی) زان بجهت دیده اید از من بسی * لیک حق را کی بذر در خسی * اندن عجزک شدن چوقلق نسته کورم شسز لیکن هر بردی و خس حق بچن قبول ایلر بلکه باطل اولنلر باطلی قبول ایلر نه کم بیور لر (منشوی) باطل ترا چه ریاید باطلی * باطل ترا چه خوش اید عاقلی * باطل لر نه قیار بر باطل قیار عاقل لر نه خوش کاور بر عاقل خوش کاور و کندی کبی خالی و عاری اولی قبول قیلور (منشوی) زانکه هر جنسی ریاید جنس خود * کارسوی شیر زکی رو نهد * زیرا که هر بر جنس کندینک جنسی قیار جنسیت علت ضمدر کاوشیر نجاننه بجان بوز قور یعنی بوز قورم و انکچون بوز قورم که ایکسی بری برله جنس دکلد (منشوی) ککرلر بر یوسف ککاشق آورد * جز مکر از مکر تا اورا خورد * کرلر یوسف اوزره قنده عشق کتورم مکر مکر دن غیریکه نا آتی به یعنی مکر مکر دن بوز کتور تا آتی هلاک اید (منشوی) چون ز کرکی وار شد محرم شود * چون سنک کشف ازنی آدم شود * اما چونکه کرک کندن قورتلر یوسفه محرم اولور اصحاب کشف کابی کبی قیامتده بی آدمدن اولور (منشوی) چون ابو بکر از محمد بردوب * کفت هذا وجه لیس کاذب محصل عله الضمائم اصل جنبیتدر کورم میسن چونکم حضرت ابوبکر محمد علیه السلام دن بوی ایلندی یعنی اشد حضرت پیغمبری کوروب و اندن رایحه صدق الدقهده هیچ مجزه استیوب دیدیکه هذا وجه لیس بکاذب یعنی شو بر یوزدر که کاذب دکلدرا ما ابو جهل نیجه الشقاق قره مناسب مجزات کوروب ایشاغدی و ایمان کتورمیدی نه کم بیور لر (منشوی) چون بد بوجهل از اصحاب درد * دید صدق قرباورد نکر * ابو جهل چونکم اصحاب درد دن دکل ایدی سرور کا ثباتدن یوزشق قور کوردی و کبر و عناد و جهلندن اعتقاد ایلدی و ایمان کتورمیدی یوزشق قردن مراد مجزات بجهل در (منشوی) درد مندی کش زیام افتاد طشت * زنهان کردیم حق نهان نکشت بجم لسانده مشهور مشلدر که طشت فلان از یام افتاد بر لر و اول کسه نک فضا حشدن و یا خود کمال شهرتدن کایه ایدر لر معنی شول بر درد مندی که آنک دامن لکنی دوشدی یعنی بین الناس درد مندی که شهرت بولدی اندن بر اسرار حقیقی نهان ایلدک و حقیقت اندن نهان اولدی که هر مطلوب طالب بدن البقه مخفی اولمز (منشوی) و انکه او جاهل بد از در دش بعید * چند نمودند و او از اندید * و اول کسه که اول خدانک دردندن بعید جاهل ایدی نیجه ککره ککوستردیلر اول جاهل اول اسراری کورمیدی (منشوی) آینه دل صاف باید نادرو * و اشناشی صورت زشت از نکو * قلب آینه سی صاف و منور کرلک ناانده صورت زشتی نکو و احسن اولان صورتدن کیر و آکلیه سن یعنی آینه دل زنگار ماسو ادن مصنی و مجلا کرکدر تا کم احوال زشتی احوال نیکودن فرق ایلیه سن و هر بیدی خویدن

تمیز ایلکه قادر اوله سن (ترک گفتن آن مردناصح بعد از مبالغه مغرور سر را (م) آن مسلمان ترک او کرد و بفت
زیر لب لا حول کویان زورفت * اول عاقل اولان مسلمان اولیله ترک ایلدی و حرارت له ای آتشد لا حول دیر ترک
کیو و کندی یعنی حول و قوی الله اسناد ایدوب بر سبیل تعجب حوقله کلمسی ذکر ایلدی یکی حاله کندی و آتی ترک
ایندی (منوی) گفت چون از جد و بند و زجدال * در دل او پیش می زاید خیال * اول ناصح کند یسنه ایندی بنم
جدمدن و بندمدن وجدالمدن آنک قلینده خیال زیاده طوغر یعنی اکا او هام و خیالات دخی زیاده اولوب بکا انکار
ایلسی مستحکم اولوریدی (منوی) پس ره بند نصیحت بسته شد * امر اعرض عنهم یوسسته شد * سجده الم
آخر نه در (فاعرض عنهم) پس یا محمد بو کفار مکدن اعراض ایلد و بونلر تکذیبینه مبالات ایتمه (و انتظار) دخی
منتظر اول بونلر غلبه ده (انهم منتظرون) تحقیقا بونلر تکذیبینه منتظر لدر سکا غلبه ایتمه اما الله سنی غالب
بونلری مغلوب قیلور معنای بیت پس بند نصیحت بولی بغلنش اولدی اعرض عنهم امری متصل اولدی یعنی نصیحت
قبول ایلین ایلهدن اعراض ایلکه (اعرض عنهم) آیتک مفهومی عاقلک قلینده متتابع اولدی (م) چون دوایت
می فزاید در پس * قصه بر طالب بکو برخوان عبس * بوسوره شریفه نک سبب نزولی بود که بر کون عبدالله بن ام
مکتوم رضی الله عنه حضرت رسالت پناه صلی علیه الالهه کلوب (علنی مما علمک الله یا رسول الله) دیدی و حضرت
علیه السلام اول حینده اشرف و صنادید قریشی اسلامه دعوت ایدوب بونلر کمال مرتبه توجهندن ابن مکتومه
اصلا جواب و بر مکرده ابن ام مکتوم اعمی اولد یغندن حضرت نک اول قوم شغلن ادرال آیده میوب حضرت نک کلان
قطع ایدوب تکرار (یا رسول الله علنی مما علمک الله) دید که حضرت علیه السلام مبارک بوزلرین عبوس ایدوب
اندن اعراض ایلدی در عقب بوسوره شریف نازل اولدی پس حضرت پیغمبر علیه السلام هر بار که ابن ام مکتومی
کورسه لردی (مرحبا بمن عاتبی فیہ ربی) دیو تعظیم ایدر لردی حتی ابکی * کمره مدینه به خلیفه ایلد یلر غزایه
کند که پس جناب عزت علی طریق الحکایه بیورر که (عبس) یعنی اول نبی مکرم صلی الله علیه وسلم بوزلرین عبوس
ایلدی (و قوی) دخی اعراض ایلدی (ان جاءه الامی) لانجاء تقدیر نه در اعراضدن محلا منصوب مفعول لهدر
عسبه یعنی اعمانک آکا کادیکندن اوتری (وما یدریک) ای ای شی بجعلک داریا بحاله یعنی سنی نه شی داری و عالم
قیلور بوعمانک حالنه (لعله یرکی) شاید که اول اعمی ترکی و تظهر ایلدیه دنس ذوبدن و اوزاردن سنک کلامک استماع
ایتمک کی سبیله برکی اصلنده یترکی ایدی تازه مدغم اولدی (اوید کر) یا خود تذکر ایلدوب متنصع و متبفظ
اوله برکی اوزره معطوف در حکم ترجیده داخلدر (فتنعه الذکری) نصب لعله نک جواب ایدر و رفع لده جائزدر
بذکر اوزره معطوف اولیجی یعنی شاید که ترکی ایلدیه یا خود تو عطف و تذکر ایلدوب اکاسنک ذکرک و موعظک منفعت
ایلدیه اگر چه درجه ترکی * نامه واصل اولر سه ده معنای بیت چون * سنک دوا و علاجک اکا جوق درد زیاده
ایلر بوهیم و جهدر چونکه سنک دوا و علاجک آکا انجق درد زیاده ایلر یعنی چونکم سنک دواک بوا بلیهان دنیایه
دردی زیاده ایدر ای مرشد حقیقی اولان کسنه قصه بی طالبیه و نصیحتی راغبه سویله عبس سوره سن اوقیوب
اندن حصه دار اولد که جناب عزت اول طالب اولان عبدالله بن ام مکتومه نصیحتی نیجه امر ایلدی کور (منوی)
چون که اعمی طالب حق آمدست * بهر فقرا وراثتاید سینه خست * چونکه اعمی حتی طلب ایدیمی کلشدر
فقرندن اوتری آنک سینه سنی مجروح ایلک لایق دکلدر (منوی) تو حریصی بر رشاد مهتران * تا بیا موزند عام
از سروران * ای رسول مکرم سن مهتر لرشاد و سدادی اوزره حریصسن تا عام سرور لردن او کر نه لری یعنی اشرفک
ایمان و اسلامه کلشنه آنکچون حریص سنکه تا آنلر زبردستنده اولان عوام ناس کندی سرور لردن او کر نه لرو آنلر
واسطه سبیله نیجه کسه لرایمانه کله (منوی) اجد ایدی که قوی از ملوک * مستمع کشتند کشتی خوش که بول
ای اجد کورد که ملوکدن بر قوم که مقصود صنادید قریشدر کلامکی استماع ایدیمی اولدیلر بو خصوصدن
اوتری خوش اولدیکه که بولک کلمه سی بیت ثانی به می هون اولور (منوی) این رئیس ان یاردین کردند خوش *
بر عرب اینها سرند و بر حبش * تقدیر کلام بو خصوصدن اوتری خوش اولد بولک بولک بولک بولک بولک بولک بولک بولک
خوش بار اوله لریزا بونلر عرب اوزره و حبش اوزره رئیس و سرور لدر پس (الناس علی دین ملوکهم) خواستجه
بوملوک کدین اسلامه داخل اوله لراس دخی بونلر تابع اولور (م) بکزدن این صلی از بصره و بولک * زانکه الناس
علی دین الملوک) بوسیت بصره و بکزدن بکزدن بکزدن بکزدن بکزدن بکزدن بکزدن بکزدن بکزدن بکزدن بکزدن
حضرت نبی علیه السلام صنادید قریشک ایمانه حریص اولسی آنلرک اشرفدن واکا بردن اولد یغیچون
دکلدر بلکه آنلرک ایمانه کلمسی کثرت مؤمنین و وفرت مسلمینه سبب اولد قلرندن اوتریدر نه کم بومعنایه اشارت

ایدوب بیورر (منوی) زین سبب تو از سریری مهتدی * روی خود بر تافتی تنک آمدی * بوسیدن سن مهتدی
اولان اعماد و هدایت و رشاد بولنان نایباندن بوزونی دوندردل و تنک کلدک بویه دیو (منوی) کاندین فرصت کم
افتد این مناخ * تو زیارانی و وقت تو فراخ * که بوفر صتمه بومناخ آرواقع اولور یعنی بونلرک جلوس و قعودی آرو
دوشر سن یاراندن سن و سنک وقتک و اسعد هر نه زمان کاسک سکا قابلیت واردر (منوی) مز دحم می کردیم
در وقت تنک * این نصیحت می کنم فی خشم و جنتک * تنک و قنده بکا مز دحم و مانع اولور سن یا عبد الله بونی سکا
نصیحت ایلرم خشم و جنتکدن دکل یعنی خلوص ایلد سویلرم خصوصت وجدال جهندن دکل (م) اجد از خدا
این یک ضرر بر * بهتر از صد قیصرست و صد وزیر * ای احمد حضرت خدانک قنده بویراعی بوز قیصردن و بوز
وزیردن او رکدر زیر اعتبار عند الله سیرته در صورتیه دکلدر و نظر حق قلوب و نیاه در شکل و هیئتیه دکلدر (منوی)
یاد الناس معادن هین یار * معدنی باشد فزون از صد هزار * عن ابی هریره رضی الله عنه قال قال علیه السلام
الناس معادن کعادن الذهب والفضة (ناس التون و کوش معدنری کبی معدنلدر معدن مستقره مستوطنه دیرلر
یعنی انسان متفاوتدر معادن متفاوت اولدی کبی تنه کم بعض معدن واردر کالم و تعب کثیرله اندن بر شیء سیر
حاصل اولر و حاصلی خرجن اوده مز و بعضی دخی تعب کثیردن شیء سیر حاصل اولور و بعضی علی العکس تعب
بسیردن شیء کثیر حاصل اولور کذلک الناس متفاوتون فی الاستعدادات) پس حضرت مولانا حضرت خدا
لسانندن حضرت اجد خطاب ایلر لکن وارث محمدی و وقتک اجدی اولنلره اشارت و ارشاد ایدوب بیورر که ای
کندی وقتک اجدی وای وارث محمدی (الناس معادن) حدیثک مفهومی یاد ایلد و هر کسک تربیه و اصطلاحی
ایچون تعب و زحمت چکمه بلکه ناظر استعدادات اولکه ناس متفاوتدر نیجه معادن اولور که صورتا جوق محصول
انلردن مأهول اولور لکن بعد تعب کثیر انلردن بر شیء سیر حاصل اولر مثلا صنادید قریش کبی و بر معدن دخی
اولور که صد هزار معدن آنک محصولی فزون اولور مثلا عبدالله بن ام مکتوم رضی الله عنه کبی که آنک درونی معدن
ایمان و ایقان ایدی (منوی) معدن لعل و عقیق مکتس * بهترست از صد هزاران کان مس * مستور اولان
لعل و عقیق معدنی نیجه بوزیک مس معدنلدر اولورک و مقبول کدر مکتس مخفی معناسنه در (منوی)
اجدا اینچاند اردمال سود * سینه باید بر ز عشق و درد و دود * ای اجد بونده مال فائده طوغر عشقندن و دردندن
و دود آهدن بر سینه کر کدر که (منوی) اعمی روشن دل آمد در میند * بند او راده که حق اوست بند * کو کلی روشن
اعمی کلدی قبوی بغله بندی اعمایه و بر زیر بندانک حقیدر (منوی) کردوسه ابله ترامنکر شدند * تلخ
کی کردی چوهستی * کان قند * اکر ایکی اوج ایلد سکا منکر اولد یلر سه جتن تلخ و بی حضور اولور سن چونکه قند
و شکرک معدنلر یعنی (و لقد نعلم انک یضیق صدرک بما یقولون) خواستجه و دخی و آنک فی ضیق مما یمکرون
مقتضا سنجیه آنلرک سوزندن اگر چه تنک دل و مکرندن متخبر اولور سن لیکن حقیقتیه جمیع حالات و لطافتک
معدنلرین پس بونلرک اقوال و افعالندن تنک دل اولد (منوی) کردوسه ابله تراهمت نهد * حق برای تو کواهی
می دهد * اکر ایکی اوج ابله سکا همت قویه حضرت حق سنجیچون شهادت و بر (م) گفت از اقرار عالم فارغم
آنکه حق باشد کواه او را چه غم * حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم ایندی خلق عالمک اقرارندن فارغم
اول کسه که آنکچون حق کواه اوله اگاه غم واردر (منوی) کر خفاشی راز خورشیدی خوربست * آن
دلیل آمد که آن خورشید نیست * حضرت پیغمبر علیه السلام اساتیدن بیورر که عالمک اقرارندن فارغم اول
کسه نک که حق شهادی اوله آنک نه غمی واردر اگر بر خفاشک بر خورشیددن لایق اولیدی و بر سه شمسه مقارنت
قیلیدی اول دلیل کلدیکه اول کونش دکلدر زیر اخفاش صغیر العین و ضعیف البصر بر طیردر که کیجه اوچر و کونشک
بوزندن بقر پس الضدان لا یجتمعا ندر که بر پرده مجتمع اولسه بجاست و موافقت معناسن مشعر اولوردی و شمسک
شمس اولمسنه دلالت قیلوردی نه کم بیورر (م) نفرت خفاشکان باشد دلیل * که منم خورشید
تابان جلیل * بر سه جک کلدک نفرتی دایمل اولور خورشیدک خورشید اولمسنه و آنلرک خورشیددن نفرتی
خورشیدک بویه دیمسی مستلزم اولور که بن جلیل اولان خدانک تابان اولان آفتابی یمکه خفاشک بزم نورمه طاقت
کتوره مزلر (منوی) کر کلابی را جعل راغب شود * آن دلیل نا کلابی می شود * اگر جعل بر کلابه طالب و راغب
اوله اول حالت اول کلابک کلاب اولمسنه دلالت ایلر زیر اجماعک شاتندندر که را بجه کلدن و کلابدن اولور و حیاتی
منقطع اولور و راغب عجایب بودر که نه نجاسته اعاده اولنسه دیر بلور (کما قال صاحب حیوة الحيوان الجعل دویبه
معروفة من شأنها جاع النجاسة و ادخارها و من یحب امرها انما تموت من ریح الورد و ریح الطیب فاذا اعيد الى الروث

عاش) پس اهل دنیا جعل کبیر در دماغ جمیع نجاست ایدر لر و انبیا و اولیایان صبیحان و کلام نردن اعراض ایدر لر
لان کلامهم بضرهم کما یضر ریح الورد بالجل (منشوی) که شود قلبی خریدار محکم * در محکی اش در آید نقص و شک *
اگر بر قلب محکی خریدار و طالب اوله آنک محکم لکنند نقصان و شک کاور زیرا که چک محکم اولسه قلب اندن فرار
ایدردی (منشوی) دزد شب خواهد نه روز این را بدان * شب نیم روزم که تا بم در جهان * دزد شب استر و راستر زیرا
که ندیسه نافع شبدر روز کادر بونی یسل شب دکلم روزم که جهانده یلدرارم و عالمی روشن و منور ایلرم
بوسیدندر که کافر و منافق لربندن نفرت ایدر لر (م) فارقم فاروقم و غلبه وار * تا که که از من نمی باید کذار * فارق
اسم فاعلدر فرق ایدمی معناسنه فاروق مبالغه ایلده اسم فاعلدر زیاده فرق ایدمی معناسنه یعنی فرق ایدمی ام و غربال
کبی مبالغه ایلده فرق ایدمی ام تا که صمان بدن کذار و عبور بولیه یعنی تا که صمان کبی بی لب اولنلر بدن یکمک بولیه
وینک وید ایلده مخلوط بولیه (قال علیه السلام) انافرق بین الناس وقال علیه السلام اسمی فی الکتاب السالفة فارق لیط
ای فارق بین الحق و الباطل (منشوی) آردر ایدر کتم من از سبوس * تا نامیم کین نقوشست آن نفوس * بن آردی
سپوسدن پیدا و جدا ایلرم تا خلقه کوسترم که بونقوشدر اول نفوس نقوشدن مقصود اهل صورتدر نقوشدن مراد
اصحاب معنادر زیر امقصور بالذات اولینلر نقوش مثابه سنده لاشیدر و هر وارث کامل حضرت نبی دخی بولیدر
و هر بری دیر لر که (م) من چومیزان خدایم در جهان * و انعام غرسبدر از کران * بن چونکه جهانده خدانک
میزانیم یا خود معنی بن خدانک میزانی کبی * جهانده هر سغیه و خفیی اشکاره کوسترم رزین و وفار و سکیفت
صاحبندن (قال القاشانی المیزان ما یتوصل به الانسان الی معرفه مقدار الشیء فی ان اهل الظاهر هو الشرع و میزان
اهل الباطن العقل المنور نور القدس و میزان الخواص علم الطریقه و میزان خواص الخواص الکلام الالهی الذی
لا یتحقق به الا الانسان الکامل فالانسان الکامل میزان الحق فیما بین الخلق و الله اعلم (م) کاوردانند خدا کوساله
خر خریداری و در حور کاله * بر کوساله کاوی خدای بولر فی المثل خر بر خریداردر کالایق بر کاله در یعنی کوساله سیرت
و حیوان طبیعت اولان کسه کاو مثابه سنده اولان بر انسان صورتی کندی به غدا نفسانی و بر دیک و مری اولوب
تربیه قیلد بی جهندن آتی خدای لوب خدمت لر و عرض عبودیت لر ایلر که چد بحسب الظاهر کا خدا و الله دیر سده
پس هر کس کندی به مناسب البتیه بر نسته به مشربدر مثلا خر بر مشربدر روا کالایق اولان فاونک خای و کتوسی
وطاد سزیدر پس خره لایق اولان هر کوساله به لایق اولان کا زدر کذا و کذا هر کسک کندی مشربسته لایق اولان بودر
و کوساله به لایق اولان کاله بونده متاع معناسنه دکلد بر که فاونک خای و کتوسی و طاد سزیم معناسنه در (منشوی)
من نه کاوم تا که کوسالم خرد * من نه خارم کاشتری از من خرد * بن کاود کلم تا که بنی کوساله صتون آله بن خارد کلم که
بر اشتر بدن اولنیه یعنی بن کاوسیرت دکلم که تا بر کوساله طبیعت و انسان صورت کسه بکا مشتری اوله و تبعیت قیلده
و کذلک خار مثابه سنده دخی دکلم که اشتر سیرت اولنلر بدن تمتع قیلده لر و حظ و نصیب آله لر (منشوی) او کان دارد که
بر من جور کرد * بلکه از آینه من روفت کرد * پس اول کسه که بدن اعراض و نفرت ایلکه کان طور که بکا جور
ایلدی بلکه بنم آینه قلب من غباری سپوردی یعنی آنک بدن اعراض ایلدی و نفرت قیلدی بکا الم و جفا دکلد بلکه
عین صفادر بویتلر که چه حضرت نبی علیه السلام لساننددر لکن هر محمدی مشرب اولان ولی کندی زمانده
بوسوزی سوزی و کندی اعراض ایدنلر حقه بکونه کمانی ادا ایلر پس جنسیت علت انضمام اولد یغنه و هر کس
کندی جنسی جانبهم میل و توجه قیلد یغنه بوحاکایت ایلده استشهاده ادب و بیور لر (علقی کردن دیوانه جالینوس را
و ترسیدن جالینوس) (منشوی) گفت جالینوس با اصحاب خود * مر ما نا آن فلان دارودهد * جالینوس حکیم
کندی آنک اصحاب و شاگردلر نه دیدی تحقیقه با کان اول فلان کسه دارویره یا خود اول فلان دارویره (منشوی)
پس بدو گفت آن یکی گای ذوقنون * این دو خواهند از هر جنون * پس اصحابندن بریسی اکا ابتد ای ذوقنون
بود و ای جنوندن اتری استر لر (منشوی) دور از عقل تو این دیگر مکوی * گفت در من کردیک دیوانه رو * بوحالت سنک
عقل کدن بیدر بوسوزی بر دخی سولم جالینوس ابتد بو کون بکا بر دیوانه توجه ایلدی (م) ساعتی در روی من
خوش بکرید * چشمکم زداستبن من کشید * بر ساعت اول دیوانه بنم یوزعه خوش نظر ایلدی بکا کوز قیدی بنم
یکمی چکدی (منشوی) کرنه جنسیت بدی در من از رو * کی رخ آوردی * بن ان زشت رو * اول دیوانه دن اگر بنده
جنسیت اولیدری اول زشت رو بکا چن یوز کتوردی و توجه ایلدی (م) کرندی جنس خود کی آمدی * کی بغیر
جنس خود را برزدی * اگر کی کندی جنسی کور میدی چن کاوردی جنسندن عیری به کندی چن اورردی یعنی
جنسندن غیری به کندی ضم الیاز و قرب قیلزدی (منشوی) چون دو کس برهم زندی هیچ شک * در میانشان

هست قدر مشترک* چونکه ایکی کسبه بری برشته اورده یعنی ایکه سی بری برشته مقارن اوله ومصاحبت قبله هیچ شکسر آنرک اورتا سنده قدر مشترک وارد بری یعنی اگرچه بحسب الظاهر بر برله جنس دکل ایسه ارده بحسب المعنی آنرک وجودنده اشتراک اولمش جنسیتدن بر مقدارشئ وارد که آنک اول بر آخر کسبه علاقه سی اول قدر مشترک واسطه سیله اولورنه کم یوردقلری حکایه دن ظهوره ککاور (منوی) کی بر دمی غی مکر باجنس خود* صحبت ناجنس کورست ولحد* بر مرغ غن اوجار مکر کنندی جنس یله زیرا ناجنسک مصاحبتی قبر ولحددر (کافیل اضیق المعجون معاشره الاضداد) سبب پریدن و خریدن مرغی بامر غی که جنس نیستی (منوی) آن حکیمی گفت دیدم در تنگی* در میان زانغ و ابالیکایی* اول بر حکیم حکایه ایدوب دیدی نک و بوالیکده بیابانده زانغی بر کلک الله کوردم (منوی) در عجب ماندم بحسب طاشان* ناهجه قدر مشترک یام نشان* عجمده فالدم بونرک طانی طلب ایلدم تا بونرک مصاحبت و مقارنته نشان نه کونه قدر مشترک بولم که بونرک بری برشته خلاف جنس ایکن مقارنت ایلر برشته علت نه اید بکنی بلم (منوی) چون شدم نزدیک من حیران و دنک* خود دیدم هر دو ان بودند لک* چونکه بن حیران و دنک آنرک قننه کتدم خود کوردم آنک هر ایکسی اقسق ایدیلر پس بوا یکسینک ماینده قدر مشترک لکنک اولور (منوی) خاصه شهبازی که اوعرشی بود* بابکی جغدی که اوفرشی بود* علی الخصوص که بر شهباز که اوعرشی اوله بر جغده که اوفرشی اوله و حال بوکه بری بریله صورتا آنرک مصاحبت و مقارنت قبله ماینلرنده اگر جنسیت یوقدر لیکن مقارنت و محالسته البته قدر مشترک بر نسنه علت اولمشدر شهباز عرشدن مراد اولیا و عرفا و صلحادر و جعد فرشیدن مراد اهل دنیا و اهل نفس و هوادر (منوی) آن یکی خورشید علین بود* وین دکر خفاش کر- جین بود* اول بریسی علین آفتابدر و بو بریسی خفاشدر که سچین دندر (منوی) آن یکی نوری زهر عیبی بری* وین دکر کوری گدای هر دردی* اول بریسی هر برعیدن عاری و بری بر نوردر و بو بریسی هر برقونک کداسی بر کوردر (منوی) آن یکی ماهی که بر پروین زند* وین یکی کرمی که درس کین زند* اول بریسی فی المثل بر ماهدر که پروین اوزره اوردر و بو بریسی مثلاً بر کمردر که سر کینده دیر بلور (م) آن یکی یوسف رخی عیسی نفس* وین یکی واکری واکری باجرس* اول بریسی فی المثل عیسی نفسلو بر یوسف رخردر و بو بریسی مثلاً بر قوردر و با خود چاکو بر رخردر یعنی با کرک کبی درنده طبیعت و با خود بویینه چالاصلمش خرسیرت بر کسه در (منوی) آن یکی بران شده در لامکان* وین یکی در کاهدان همچون سکان* اول بریسی مثلاً لامکانده و عالم جانده پرواز اید یی اولمش و بو بریسی فی المثل کلاب کبی صمانلقده فالمش پس شود کرا و لنان ایکی صنعک ماینده اصلا جنسیت و مناسبت یوقدر اگر صورتا بحسب الضرورة بعض قدر مشترک سیله بر زمان بری برلریله مقارنت ایسه لر عاقبه الامر ینه مفارقت ایدوب هر کس کنندی جنسی جائنه کتمک محقق و مقرر اولور (منوی) بازبان معنوی کل با جعل* این همی کویده کای کنده بغل* زبان معنویله کل جعله بونی هر دمدر که ای قولتغی قوتش یعنی ای خبیث رایحه لو (منوی) کرکریانی زکاشن بیکان* هست آن نفرت کمال کاستان* اگر ککشدن قاجچی و نفرت اید یی ایسک بی کمان و بی شک اول نفرت کاستانک کالیدر زرا نیجاست بوجکینک کاستانله نه مناسبتی وارد که اول کاستانک طالبی اوله اکلایق اولان نیجاستدر که کاستاندن نفرت ایلیه و طالب نجس اوله (منوی) غیرت من بر سر نو دورباش* می زند کای خس از بنجاد و رباش* بنم غیرت سنک باشک اوزره دورباشدر یعنی چوماق و منع اید یی بساچی دکنکیدر اورور یولیدر بوکه ای خس و دی بورادن اوراق اول (منوی) وریسمیزی تو بامن ای دنی* این کان آبد که از کان منی* واکرسن بخله قاریشه سن و امتزاج و اختلاط قبله سن ای دنی بو کان کاور که سن بنم اصلمدن سن یعنی عاقل اولنه و بو طالی مشاهده قبله بوشبه طاری اولور که سن بنم اصلدن اوله سن (منوی) بلبلاز جای میزید چن* هر جعل رادر چن خوشتر وطن* بلبلره جای و مقام چن یراشور ولایتی اولور جعله نوطن ایلک جیمده خوشتردر یعنی نیجاست ایجره نوطن قیلتی و مقیم اولق اکلا یقتردر (منوی) حق هر اجون از بیلیدی پالک داشت* چون سزد بر من بیلیدر کاشت* حق تعالی چونکم بنی بیلیدر لکدن و خبیث لکدن پالک طوئدی پلیدلکی با خود بر پلیدی بنم اوزره حواله ایلک نیچه لایق اولور که بنم بیلیدر لکه مناسبت یوقدر (منوی) یکرک زیشان بدو اثر ابریدر درمن آن بیدرک کجا خواهد رسید* بنم بر طمرم آنلردن ایدی حضرت حق آئی بدن کسدی اول بیدرک نکافنده ابرشه کرک یعنی هر خبث طبیعتدن لوئ بشریدن پالک و طاهر اولان مرشد کامل و انسان واصل بولیدر که مقدما بندهی اسیر نفس ایکن بر طمرم بوا سیر نفس و صورت اولنلردن ایدی و بنم وجود مده آنلردن بر طالت و خصلت و ارایدی اول

مناسبت اهل نفس و اهل صورت بکاماتل اولور و بخله مصاحبت ایتمکه رغبت قیلور لردی الان حق تعالی اول بد خصلتی شدن قطع قیلدی و بنم قلب و روحی مطهر ایلدی پس اول بد رل اولور و لولوت بشر سیده قیلانلر بکاشد نصکره نیجه بنشکل استرویه و جهمه مقارنمه میل ایلر (م) یک نشان آدم آن بود از ازل که ملائک سر نمندش از محل ازلدن حضرت آدم علیه السلام برنشانی اول ایدیکه ملائکه اکاباش قویله محل اولدی یعنی جهنمدن یعنی سجده به لایق و سزا اولدی یعنی جهنمدن (منشوی) یک نشان دیگر آنکه آن بلیس * نهدش سر که منم شاه و رئیس * بر نشان آخر دخی اوایدی که اول ابلیس که شاه و سید بنم دیو آدم علیه السلامه باش قومیه (منشوی) پس اگر ابلیس هم ساجد شدی * او نبودی آدم او غیری بدی * پس ابلیس دخی حضرت آدم علیه السلامه ساجد اولیدی اول آدم اولمزدی و آدم دن غیری اولقی لازم کلوردی و ابلیس ایله نوعا جنسیتی اولقی لازم اولوردی (منشوی) هم سجود هر ملک میزان اوست * هم سجود آن عدو برهان اوست * هر ملک سجودی اول آدمک میزان در هم اول عدو نک آدمه انکاری و اندن استکاری اول آدمک برهاندر که آنک انکاری حضرت آدمک اولسنه دلیل قاطع و برهان ساطع در (منشوی) هم کواه اوست اقرار ملک * هم کواه اوست کفران ملک * هم ملک اقراری اکاشاهد در هم کاب جکرل کفر و انکاری اکاشاهد در (م) این سخن پایان ندارد باز کرد * تاجه کرد آن خرس با آن نیک مرد * بوسوز پایان طوتمز کیروودن که اول خرس اول نیک مرده نه ایلدی یعنی چونکم اول عاقلک بند و نصیحتی قبول ایلدی آنک باشنه نه کادیکنی بیان ایله (نقده اعتماد آن مغرور بر غلق خرس (منشوی) شخص خفت و خرس می راندش مکس * و ستر آمد مکس زوباز پس * اول شخص باتدی و خرس آنک مکسی سوردی و عنادندن مکس اندن کیروارنده کادی (م) چند بارش راند از روی جوان * آن مکس زوبازی آمد و آن * خرس نیجه کرد مکسلی جوانک یوزندن سوردی اول مکس علی القور بلرل کیرو کادی (منشوی) خشکین شد با مکس خرس و برقت * بر گرفت از کوه سنکی سخت رفت خرس مکسه غضبناک اولدی و کندی طاغدن زیاده بیولر طاش قالدردی (منشوی) سنک آورد و مکس رادید باز * برخ خفته گرفته جای و سار * طاشی کتوردی و مکسی کیرو کوردی اوپوش کسه نک یوزی اوزره برودوزن طوتمش (م) بر گرفت آن آسیاستک و بز * بر مکس تا آن مکس و پس خرد * اول در کمن طاشی قالدردی جوانک یوزنده اولان مکس اوزره آوردی تا اول مکس کیرو سورتیه یعنی کیرو کیده (منشوی) سنک روی خفته را حشاش کرد * این مثل بر جله عالم فاش کرد * سنک خفته اولان جوانک یوزی خرد و حشاش ایلدی بومثلی جمیع عالم اوزره فاش ایلدی یعنی بو حکایه عالمه مشهور اولدی (منشوی) مهر ابله مهر خرس آمد بقیق * کین اوده هرست و مهر اوست کین * ابلیهک مهر و محبتی شکسز خرسک مهر و محبتی کادی ابلیهک کینی محبتدر و ابلیهک محبتی کیندر (م) عهد اوستست و ویران وضعیف * گفت اوزفت و وفای او تحیف * ابلیهک عهدی سست و خراب وضعیف در آنک سوزی قوی و آنک وفای وضعیف و تحیف در (م) کر خور دسوکند هم باورمکن * بشکند سوکند هر دگر سخن * اگر اند ایجه هم باور تو میفت از مکر و سوکندش بدوغ * چونکه آند سز ابلیهک سوزی دلا اولدی سن آنک مکر و میفتدن بدوغه دوشه یعنی آنک مکر و سوکندنه اعتماد و تصدیق ایدوب بلا و محنته گرفتار اوله (منشوی) نفس او میرست و عقل او اسیر * صد هزاران معشش خود خورده کیر * ابلیهک نفسی امیر و غالبدر و آنک عقلی اسیر و مغلوبدر اول ابلیهک نیجه یوزینک معشش سوکندش طوت یعنی آند ایجهش فرض ایت (منشوی) چون کدی سوکند قوی بشکند * کر خور دسوکند از آن بدتر کند * چونکم عینسز عهد و پیمان صرا کر آند ایجراتی دخی صر (منشوی) زانکه نفس آشفته تر کرد از آن * که کینی بندش بسوکند کران * زیرا که نفس اماره اندن پریشانلر و دیوانه رل اولور که او نفسی ثقیل و محکم سوکند ایله مقید قیلسن و با غلبه سن اسیر نفس اولان کسه نک حبل عین ایله نفسی مقید قیلای آکابکر (منشوی) چون اسیری بند بر حاکم نهد * حاکم از ابردر دبیرون جهد * مثلا بر اسیر کبی که حاکم وسید اوزره بند قویه حاکم و مالک اولان کسه اول ندی بر نار طاشه صحر (منشوی) بر سرش کو بد زخم آن بندر * می نهد بروی او سوکندرا * غضبندن اول قید و بندی اسیر و بنده نک باشی اوزره او سوکندی آنک یوزی اوزره او سوکندی اول امیر قیدی و بندی خشکندن اسیرلک یوزینه اویدی کبی نفس اماره دخی وضعیف العقل اولان کسه نک قسمی آنک یوزینه او سوکندی (م) تو زافو باله قودش دست شو * احفظوا ایمانکم یا اومکو * سورة مائده نک او انه اشارتدر (یا ایها الذین آمنوا) اهل تفسیر علقمه دن روایت ایدر که قرآنده هر رده کبایه یا اللاس ذکر اولنه اول آیت مکیدر و هر نه رده کبایه یا اللذین آمنوا ذکر اولنه اول آیت مدیدر یا حرف نداد و ای اسم میهدر ضم اوزره مبتدیر لازم الاضافه حرف ندا ایله

منادی مایبنده و اصله در یا حرف تنبیهدر ای به اضافتدن عوضدر و نداعا قلینه تنبیه و جاهلینه تعریف و محبتی نیجه ایچوندر یعنی ای شول کسه لکه الله ایمان کتوردیکز (افوا) ایضا ابلیک (بالعقود) عهدیکزه الوفاء هو القیام بمقتضی العهد و الایفاء کذلک والعقد العهد و الموثق عقود بوراده عموم اوزره در کرا لله ایله عبد مایبنده اولان عقود اولسون و یا خود عبادلک بری بری مایبنده اولان معاقده سی اولسون بیع و شرا ده اولان عقود شرعیه کبی و عقد و نکاح کبی (احلت لکم) سزه حلال قیلندی (بهیمة الانعام) البهیمة کل ذات اربع قوائم بهیمة نک انعامه اضافتی بیان ایچوندر ای احل لکم البهیمة من الانعام دیکدر و انعامدن حلال اولان بهیمة ازواج ثانیه در که سورة انعامده معدود اولمشدر دوه بقره و غنم و معز یعنی کبی و دخی جانوران و حشی کبی که آهو و کاکوهی و جیران کبی (الامانی علیکم) بهیمة الانعام دن استثنادر الا اول شی حلال اولدی سزه که سزلک اوزر بیکزه تلاوت اولور و سزه که حرمت علیکم المیته و الدم و لحم الخنزیر و بونلر امثالی (غیر محل الصید) غیر حلیت اوزره منصوص و بد رلکم ده اولان ضمیردن تقدیر کلام (احلت لکم) هذه الاشیاء غیر محل الصید و انتم حرم بودخی حالدر محکم ضمیرندن پس تقدیر کلام بودر که جله انعامدن اولان بهیمة سزه حلال اولدی الاشول حاله اولدی که سز صیدی حلال ایدچی د کاسر محرم اولدی بیکز حاله یعنی حج و عمره دن احرام حالنده د کادر (ان الله یحکم ما یرید) تحقیقا الله حکم ایلر تحلیل و تشریع دن دلدی بیکنی و مصرع ثانی سورة مائده ده اولان بر آیت آخره اشارتدر ته که جناب عزت پیورر لکه (واذا حلفتم) یعنی ای بنم قولر لم یکن سز عین ابلیسه کر (واحفظوا ایمانکم) عینلر بیکزی صمددن حفظ ایدلک معنای بیت سن آنک افوا بالعقودندن ال یوا کا (احفظوا ایمانکم) دیمه یعنی احق و جاهلسن ای عاقل اولان کسه (افوا بالعقود) دیمکدن ال یو پس نادان و ابلیهانه (احفظوا ایمانکم) دیمه زبیر نادان صیانت عهد و پیمان و محافظت عقد و ایمان قیلان (م) و آنکه داند عهد یا کی می کند * تن کند چون تار و کرد او تندر * و اول کسه که سز عهدهی با کادی ایله یعنی عهدهی نه کسه ایله ایلدی بیکنی بیلان کسه جسدتی تار کبی ایلر و انلرل چوره سزه طولور یعنی اول کسه که عهدهی معنا حضرت حقه ایلدی بیکنی بیله اصلا اول عهددن دوتز و بری اولزا کر اول عهدی برینه کتوره کده آنک تی تار کبی تحیف و زرار اولور سده نه عهددن بری اولیوب آنک اطرافنه طولور د بک اولور (رفتن مصطفی علیه السلام بعیادت صحابه رفجور و بیان فائده آن (منشوی) از صحابه خواجه بیمار شد * و اندران بیماریش چون تار شد * اصحاب رسولدن برخواجه خسته اولدی و خواجه اول بیمار رفته تار کبی اولدی (منشوی) مصطفی آمد عیادت سوی او * چون همه لطف و کرم بدخوی او * حضرت رسول علیه السلام اول خسته نک جانبیه عیادته کادی عیادت خسته خاطر ن صور مغه دیرلر چونکه آنک خوبی و عادی جمیع الطف و کرم ایدی (منشوی) در عیادت رفتن فائده ست * فائده آن باز با تو عاده ست * سنک دخی عیادته کتمکده فایده لک وارد ر آنک فائده سی کیر و سکا عانده در (منشوی) فائده اول که آن شخص علیل * بو که قطبی باشد و شاه جلیل * اول فائده بودر که اول خسته اولان کسه اوله که بر قطب و شاه جلیل اوله (منشوی) ورنی باشد قطب یار ره بود * شه نباشد فارس اسبه بود * و اگر فرض ایدم لم اول علیل قطب اولمز سه یول یولداشی اولور اول مر یض ا کر شاه اولیه عسکرلک فارسی اولور (م) چون دو چشم دل نداری ای عنود * که نمی دانی تو هیزم راز عود * ای عنود ایکی کوکل کوزی طوغز سن که سن هیزمی عوددن بیلز سن و او کسه سی کو تو کسه دن فرق قیلز سن (منشوی) چون که کینی هست در عالم مر یض * هیچ ویرانر آمدن خالی ز کین * چونکم عالمه بر کینج وارد رانجنه یعنی عند المؤمنین محقق و مقرر در که بو عالم خزینه حق اولان ولیدن خالی د کادر پس اوله اولدیه متالم اوله هیچ ویرانه کی کیندن خالی بیله بلکه هر کور دیکت درویش و فقیر اول کینج محلی بودر دیو حسن ظن ایله کما قبل (بیت) هر یشنه کان میر که خالیست * شاید که بلشک خفته باشد (منشوی) قصد هر درویش می کن از کراف * چون نشان یابی بجدی کن طواف * هر بر درویشه قصد ایله کر افدن که طالب کز الهی اولان کسه نک شرطی بودر چونکم نشان بوله سن آتی جده طواف ایله یعنی بر درویشک وجودنده خزینه الهیدن علامت اثر بوله سن آنک اطرافنی طولان واکل خدمت ایله (منشوی) چون ترا آن چشم باطن بین نبود * کینجی بندار اندر هر وجود * چونکم سکا اول باطن کور یچی چشم اولدی پس هر وجودده کینج ظن ایله یعنی بوجود خزینه الهیدن خالی د کادر دیو اعتقاد ایله (منشوی) پس صلا تارانه لازم شمار * هر که باشد کرباده کرسوار * پس یارانک صلا سنی لازم اولان طریق عدایله که طریق قرداشلری بر برین زیارت ابلیک لازمدر هر کم اولور اگر پیاده ا کر سوار یعنی اگر مبتدی اولسون و اگر منتهی اولسون (منشوی) و رعد و باشد هم این احسان نکوست * که با احسان پس عد و کشتست دوست * و اگر عد و اوله با احسان ایدور یعنی دشمنی بیله عیادت و زیارت ابلیک و اکا دخی احسان

قیلانی نافع و بر فائده در زیر جوق دشمن احسان سمیع و دوست اولش در کما قیل (بیت) احسن الی الناس تستعبد
 قلوبهم * فطالما استعبد الانسان احسان (منشوی) ورنکر دد دوست کینش کم شود * زانکه احسان کینه را هر هم شود
 و اگر دشمن عیادت دهد دوست اولش سه آنک کین وعد اوئی ناقص اولور زیرا که احسان کینه هر هم اولور (م)
 پس فواید هست غیران ولیک * آن ملالت خایم ای یارینک * بوندن غیری جوق فواید وارد و لیکن ای یارینکو
 تطویل مقالدن خایم مختصر و مفید اولور (منشوی) حاصل این آمد که یار جمع باش * همچو بکر از حجر
 یاری تراش * حاصل کلام و نتیجه مرام بود که یک جمعه یار اول و اخوان و یارانی کند یک جوق قیل بت یونجی کی
 طاشدن بر دوست یون یعنی سالک یاران بر هر سه لازم و واجب در که اگر فرضی انسان شکسته بر یار و صاحب آید که
 قادر اولش سه باری آنک حجر دن بر یاری کر کرد تا کم منفرد اولیه و راه حقه نک و تنها سیر قیلیمه (منشوی) زانکه انبوهی
 و جمع کاروان * ره زنارنرا بشکند پشت و سنان * زیرا که کاروانک کثرت و جوی رهزن لک ظهرفی و روحنی صر و قطاع
 طریق اولش مغلوب و مقهور ایلر (الجماعة رجة) حدیثی وید الله مع الجماعة) قول شریفی بومعنا به شهادت قیلور
 (و ح) کردن حق تعالی بموسی علیه السلام که عیادت من نیامدی (منشوی) آمد از حق سوی موسی این عتاب * کای
 طلوع ماه دیده تو ز جیب * حضرت حقن موسی علیه السلام جانبیه بوعتاب کادی بویه دیو که ای موسی سن
 جیبکدن ماهک طلوعی کورم سن مقصود آنک جیبکدن ماه کی اولان بد بیضایی کورمسی و آئی اخراج ایدوب
 عالمی منور قیلیمدر (منشوی) مشرق کردم ز نور یزدی * من حقم رنجور کشتم نامدی * ایرده منسوب اولان
 نور دن سنی مشرق ایلدم بنم که خدایم خسته اولدم بنم عیادت کلدک (منشوی) گفت سبحا ناو پا کی از زیان * این چه
 رهن ست این بکن یارب بیان) حضرت موسی علیه السلام ابتدای منز و سبحان اولان پادشاه سن زبان و نقصان دن
 پاکسن بونه رهن در یاری نور مزی بیان ایلر (منشوی) باز فرمودش که در رنجوریم * چون نرسیدی تو از روی کرم *
 حضرت حق موسی علیه السلام حضرت تلی نه کیرو بیوردی بویه دیو که بی رنجور لکدن کرم بوزندن نیچون
 صورمدک (منشوی) گفت یارب نیست نقصانی ترا * عقل کم شد این سخن را بر کشا * موسی علیه السلام ابتدای یاری
 سنک هیچ نقصانک بود قدر عقل و خصم و صده کم وضایع اولدی بوسوزک حقیقتن آج (منشوی) گفت آری بنده
 خاص کزین * کشت رنجور او منم نیکو بین * حضرت حق ابتدای نم کزیده خاص بر عیدم رنجور اولدی اوفی الحقیقه
 بنم یونظر ایلر (منشوی) هست معذور بش معذوری من * هست رنجور بش رنجوری من * آنک معذوری بنم
 معذور لغمدرا آنک رنجور لغتی بنم رنجور لغمدرو بیان (مرضت فلم تعدی حدیثک معنا سید مرشایع بومر تبه به
 قرب فرا بضع تعبیر ایدر بوحیثک شرحی و بوحیثک متعلق اولان کلام عنقریب چوبان حکایه سنده مرور ایلشدر
 (منشوی) هر که خواهد هم نشینی با خدا * کونشدند در حضور اولیا * هر کیمکه خدا ایلر هم نشینی لک استر و مصاحبت
 رغب ایلر اکادی اولیا آنک حضورنده او نورسون (کما قیل من اراد ان یجلس مع الله فلیجلس مع اهل التصوف (م)
 از حضور اولیا کر بکسی * توهلا کی زانکه جزوی فی کلی * اگر اولیا اللهک حضورندن منقطع اوله سن هلا کسن
 زیرا که جزو سن کل دگسن (منشوی) هر که دیوار کریمان و ابردر * بی کسش باید سرش را و خورد * یک وزه از جمع رفتن
 یک زمان * مکر دیوست بشنو و بگویند * هر شول کسی که بی که شیطان اولیا کر امک صحبتندن کیرو کیده آتی
 بی کس بولور آنک سری او بی کس محله بی سرش دخی نسخه در بوتقدیر اوزره معنی دیک اولور که هر کیمی که
 شیطان کر یلردن قطع ایده آتی سرش بولور آنک سری او بی کس بولور و آنک باشی کسری یعنی سر دین و ایمانی بیخ
 ضلالتله از الله ایدر بر محصل بر زمان جعدن بر قارش کتمک شیطانک مکر یدر ایش و ابویل یعنی بر قارش مقداری
 جاعتدن کتمک بر زمان کر که قلبا و کر که قلبا مکر دیو بوسوزی استماع ایدوب فکر و خاطرندن کیدرمه بشنو
 برینه مشنودخی نسخه در یعنی بر زمان جماعتدن کتمک کر که قلبا و کر که قلبا مکر دیو در آتی ایشته و قبول ایته
 ابویل و بوحیثک صده احادیث شریفه جوق واقع اولش در نه کم امام احمد بن حنبل حضرت نوری عمر بن خطاب
 رضی الله عنهما به اسنادله بوحیثی روایت ایدر (قال رضی الله عنه فام فینا رسول الله صلی الله علیه وسلم فقال
 من اراد منکم یحبو حقه الخیة فلیلزم الجماعة فان الشیطان مع الواحد و هو من الاثنین اعد و روی الامام احمد ایضا
 عن معاذ بن جبل رضی الله عنه قال علیه السلام ان الشیطان ذئب الانسان کذئب الغنم یاخذ الشاة القاصیه ایاکم
 والشعاب و التفرقة و علیکم بالجماعة) تنها کردن باغبان صوفی و فقیه و علوی را از هم در (منشوی) باغبانی چون
 نظر در باغ کرد * دید چون دزدان باغ خود سه مرد * باغبان چونکه باغک ایچنه نظر ایلدی * کندی سنک
 باغنده دزدلر کی اوج که کوردی (منشوی) یک فقیه و یک شریف صوفی * هر یکی شوخی بدی لا یوفی * بر فقیه

و بر شریف و بر صوفی هر بریسی و فایده یی بر شوخ ایدی (م) گفت با اینها امر اصد جفت * لیک جمعه و جماعت
 رحمت * باغبان کند بسنه ایدی بنم نونله یوز جت و بر هانم وارد لیکن بونله جعد و جماعت رحمتدر (کما قال
 علیه السلام الجماعة رجة) (منشوی) بر نیام * کینه باسه نفر * پس برم شان نخت از هم در * بن بالکتر اوج نفر
 کسبه مقابله ایتمکه قادر کلام پس اولان یونلری بری برندن منقطع ایلیم و جدا قیلیم (منشوی) هر یکی رامن بسوی
 افکنم * چونکه تمه اشد سبقتش برکنم * هر بریسی بن بر جانبیه براغم چونکم تنها اوله آنک بیغنی قوپارم و صاحب
 صقان یولم (منشوی) حیل کرد و کرد صوفی را بر راه * تا کند یارانش را با و براه * باغبان حیل و نظراف ایلدی و صوفی
 یوله ایلدی تا کم اول صوفینک یارانی کا براه ایلد یعنی اکا اولان میلاری و محبتلری افساد ایلدوب خراب قیلر (م)
 گفت صوفی را بر صوفی وثاق * یک کایم ادر برای این رفاق * باغبان صوفی به ایدی یوری خانه جانبیه بوز فقیه لک
 ایچون بر کایم * کتور (منشوی) رفت صوفی گفت خلوت بادویار * توفقه بی وین شریف نامدار * صوفی کایم
 کتورمکه کندی انده قیلان یکی یاره تنها ایدی یعنی صوفیدن حالی اولد قیلری حالد بونله سو بلدی سن فقیه سن
 و بونامدار شریفدر (منشوی) مابقتوی توانای می خوریم * ما بیدانش قوی بریم * ای فقیه بر سنک فتوا کاه بر نان
 بریز سنک علق قنادیله اوچارز (منشوی) وین در کتر شهزاده و سلطان ماست * سیدست از خاندان مصطفاست *
 و بوبریسمکه مراد شریفدر بریم شهزاده من و سلطانمزددر سیددر حضرت مصطفی علیه السلام خاندان دن و آنک
 نسلنددر (منشوی) کیست آن صوفی شکم خوار و خسیس * کو بود با چوشما شاهان جلیس * خسیس و شکم خوار
 اولان اول صوفی کیدر تاسمز جلین شاهلره جلیس و مصاحب اوله (منشوی) چون بیاید می و رانیه کند * هفته
 بر باغ و راغ من زیند * چونکم که تحقیق صوفی بی بنیه ایلکزی یعنی بنیه کی کوفته قیلکزی بر هفته بنم باغ و راغ
 اوزره او بریکزی یعنی قرار ایلکزی (م) باغ چه بود جان من آن شمعاست * ای شمع بوده مرا چون چشم راست * باغ نه اوله
 بنم جانم سز کدرای سز بنم صاع کوزم کی اولمشسز و یکادیده راستین * کبی کلشسز (منشوی) و سوسه کرد
 و مریشانرا ز رف * آه کر یاران نمی باید شکفت * باغبان و سوسه ایلدی رانلری مکر و حیل ایلد الدادی آه که یاراندن
 صبر ایلک کرکز و بعض کسه نک حیل و سوسه سیده اخوان صفادن مفارقت قیلکی احوال اولمز (م) چون بره کردند
 صوفی را و رفت * خصم شد اندر یش با چوب رفت * چونکم فقیه و شریف صوفی بی یوله ایلدیلر و صوفی بونلر
 قلمبندن کندی یعنی صوفی بی رد ایلدوب هر بری آتی در و نندن اخراج ایدی خصم اول صوفینک آردنجه بولک دکنک
 ایلر کندی پس کاوب صوفینک یا نه ایدی (منشوی) گفت ای سک صوفی * باشد که تیز * اندر ای باغ ما و از ستمیز *
 و آکا ایدی ای کاب صوفی قلمبدر که تیز یعنی اجازت سزج و عناددن بریم باغزه کله سن (منشوی) این جنبه دت ره تود
 و بارید * این کدامین شیخ و پیرت این رسید * بویولی سکا حضرت جنید و یا خود باریددی کوسه تردی بوخصلت سکا
 قنغی شیخ و پیردن ابرشدی (منشوی) کوفت صوفی را چوتنه یا قش * نیم کشش کرد و بر بشکافش * باغبان
 صوفی بی محکم دو کدی چونکم آتی تنها اولدی آتی نیم کشته ایلدی و باشی باردی یعنی باشن یاروب میت * کبی
 قیلدی (منشوی) گفت صوفی آن من یکدشت لیک * ای رفیقان پاس خود داریدیک * صوفی کندی کندی به ایدی
 بنم آن و بونیم یکدی لیکن ای رفیق لک کند یکزی او حفظ ایلکزی (م) هر مرا اغیار دانسته تیدهان * نیم اغیار تر
 زین قلمبان * تحقیقا بنی اغیار یلدیکز آکا * اولکزی بوقلمباندن اغیار تر دکلم قلمبان عورتیک فجورن کوروب
 راضی اولان کسبه دیرلر یعنی دیوت و کیدی به دیرلر (منشوی) این چه من خوردم شما را خورد نیست *
 و بنچین شربت جزای هر د نیست * بوضری و زخی که بن یسدم سزده یککل وارد یعنی سزده دخی بونی یککل لازم
 و مقرر در و بونچلین شربت هر دینک جزا سیدر (منشوی) این جهان کوهست و کوی تو * از صدهم باز اید
 سوی تو * بوجهان طاعدر و سنک گفت و کویک صدادن کیرو سنک جانبیه کلور یعنی سنک گفت و کویک که صدا
 مثابه سنده در و صدا هر نه کونه اولسه آنک مثل کوهدن مصوت جانبیه منعکس اولور کذلک گفت و کویک جزای
 بوجهاندن سکا آخر الامر کلور و اصل اولور صوفینک سوزندن منتهم اولان اولدر که باغبان اول با فقهی
 و یا شریفی آروپ صوفی انلردن بر یله فالسه ایدی تفرقه به رضا و بر مییدی که صوفی مشرب اولش شایسته اتحاددن
 خالی دکالدر (منشوی) چون ز صوفی * کشت فارغ باغبان * یک بهانه کردان پس جنس آن * چونکه باغبان
 صوفیدن فارغ اولدی اندن صکره به بهانه ایلدی اولکی بهانه نک جنسی یعنی اولکی حیل نک مثلی بر آخر حیل ایلدی
 بویه دیو (منشوی) گای شریف من بر صوفی وثاق * که ز بهر چاشت بنم من رفاق * که بنم شریف خانه جانبیه کینک
 قوشلکی یکی ایچون رفاق بشوردم یعنی قوشلک و قنده بنمکدن اوتری بن بوفقه اتمک بشوردم مهیا ایلدم (منشوی)

کیدرسن کرکه اول برمر دل طالی اوله سن نه کم حضرت خدا حضرت موسی علیه السلامه ایتدی جمع البحرینده
بر صالح عبیدم وارد که مراد حضرت خضر در بویت اکثر آن عظیمه دید بکنه اشارت اولور سه بومضونه دلالت
ایلین آیت کریمه (فاستلوا اهل الذکر انکم لاتعلمون) آیتدیر که اهل ذکر بوراده انبیاء انبیا انبیا انبیا و احوالنه واقف
واللهک انبیای عظام علیهم السلامه ظهور ایلین علوم و احکامنه عارف اولان مر دلدر که اللهک احکامنی
وانبیاءک اسرارنی عباده ذکراید یجیلدر و بونلری احوال انبیایه عالم اولین کسه لطلب ایتلک واجبدروا کرحدیت
قدس سیده بویه بیورد بلسه بومضونده اولان حدیث معلوم اولمشدر (منوی) قصد کنی کن که این سودوزیان
در تبع اید نو آفرع دان * برکنجه قصد ایلد زیر ابوسودوزیان تبعه کورسن آفرع بیل یعنی سفر و سیاحتدن
مقصود بالذات برکنزالهی و خزینة ربانی اولان ولی کاملی طلب ایلک و آتی بولقد رسود وزیانه اعتبار بوقدر که
اول بالتبع انسان بونلردن خالی اولمزنه کم بومعنای تفهیم ایچون تمثیل طریقه بویه بیلری بیوردر (م)
هر که کار قصد کندم باشد * کاه خود اندر تبع می آیدش * مثلاً هر شول کسه که زراعت ایلر آقا قصد یعنی
مقصود کندم اولور صمان خود تبعه آقا کاور و بالتبع حاصل اولور (منوی) که بکاری برناید کنیدی * مریدی
جو مریدی جو مریدی * اگر صمان زراعت ایلر سن کندم حاصل اولمزن برمر دم طلب ایلد یعنی انسان العین منزله سنده
اولان ولی کامل کندم کیدر و سایر خیرات و حسنات سکا بالتبع حاصل اولور اما جمیع خیرات و حسنات
شرعی کاه کیدر هر بار که اول مر دم دیده کنی اولان انسان کاملی بولس سن سایر خیرات و حسنات اله کتور سن
و مقصود بالذات اولان انسان کاملی اله کتورمه سکا لب و مغز اولان معنادن خالی اولمش اولور سن پس لازم اولدیکه
مر دم ایلک برمر دم طلب ایلد برمر دم طلب ایلد تا آنک واسطه سیله حقیقت حالی کوره سن و مقصوده واصل اوله سن
(منوی) قصد کعبه کن چو وقت چ بود * چون که رفتی که هم دیده شود * چون که چ وقتی اوله کعبه قصدن ایلد
چونکه کعبه قصدنه کنلک مکه دخی کورمش اولور مکه کعبه اولان شهرک اسمیدر یعنی مقصود بالذات زیارت کعبه در
شهر مکه بی کورمش ثواب مجدن محروم فالقد (منوی) قصد در معراج دید دوست بود * در تبع عرش و ملائک
هم نمود * مثلاً معراجده مقصود دوستی کورمش ایدی تبعه عرش و ملائک هم اکا کورندی (حکایت مرید که
خانه نوساخت (منوی) خانه نوساخت روزی نومرید * بیرا آمد خانه اورایدید * بریکی مرید برکون بریکی اودوزدی
شیخی کلدی آنک خانه سنی کوردی (منوی) کففت شیخ آن نومرید خویش را * امتحان کرد آن نکواندیش را
شیخ کندیش اول یکی مرید بنه دیدی اول اوفکر ایدیدی بی امتحان ایلدی (منوی) روزن از هر چه کردی ای رفیق
گفت تا نور اندر اید زین طریق) ای رفیق بوخانه ده روزی نه دن اتری ایلدک مرید شیخنه ایتدی تا بو طر بقدر خانه نک
ایچنه نور که (منوی) کففت آن فرعت این باید نیاز * تا ازین ره بشنوی بانک نماز * شیخ اول مرید ایتدی اول
فرع در احتیاج و مقصود اولدر که جمله طاعتدن اولی اولان برعلی اختیار ایلد سن سائری بالتبع حاصل اولور و بولکرک
تا بو بولدن نماز صداسنی یعنی اذانی استماع ایلد سن بوندن مقصود اولدر که جمله طاعتدن اولی اولان ولی کامل
صحت و خدمتدر همانک آتی بولس سن سائری اکا طفیل اولور (منوی) تا بیاید خضر وقت خود کسی * بایزید
اندر سفر جستی بسی * بایزید خضر تیری سفرده چوق طلب ایلدی تا کندی وقتنک خضر بر کسه بوله (منوی)
دید پیری باقدی همچون هلال * دید دروی فرو کفتار رجال * عاقبت هلال کی خیده اولمش قلد بر پیر کوردی اول
پیرده بایزید خضر تیری رجال قوت و کفارتی کوردی (منوی) دیده نایب اولدل چون آفتاب * همچو بیلی دیده
هندستان بخواب * اول پیرک دیده سی نایب اولقلی آفتاب کی ایدی بر بیل کی هندستانی خوابده کورمش یعنی
بیل کورن بوموب هندستانی واقعه ده کوردیکی کی اول پیرک دخی اکجه ظاهرا کوزی کورمزدی ولیکن
باطن هندستان حقیقی کورمش و عالم جبروت و لاهوتی مشاهده قیلش ایدی (منوی) چشم بسته حقیقه بیند صد
طرب * چون کنشاید آن نیندای عجب * کوزنی باغلمش و بومش خفته بو طرب کورمزدی چشمنی آچه
ای عجب اول طرب و ذوق کورمزدی (منوی) بس عجب در خواب روشن می شود * دل درون خواب روزن می شود *
عالم خوابده چوق عجب نسنه روشن و آشکاره اولور عالم خوابده دل عالم مثاله روزن اولور و عالم مثاله اولان عجایب
و غرائبی باطن کوزی دل روزنه سندن کورر (منوی) آنکه بیدارت و بیند خواب خوش * عارفست او خال او در
دیده کش * اول کسه که بیدارد و لطیف خواب کورر یعنی بیدارنی حالده عالم غیبک احوال شریفه سنی مشاهده
قیلور اول کسه عارف بالله در آنک خال باطنی مانند کل کوزینه چک (منوی) بیش او بنشست می پرسید حال
یافش در پیش و هم صاحب عیال * حضرت بایزید قدس سره العزیز اول پیرک او کنده اولور و وحالی

صوردی اول پیری بایزید فقیر و هم صاحب عیال بولدی (منوی) کففت عزم تو بجای بایزید * رخت غربت را بجا
خواهی کشید * اول پیری بایزید حضرت تلمیذ ایتدی سنک عزم کنده در غربت اسبابی کنده حکمک استرسن
(منوی) کففت قصد کعبه دارم ازیکه * کففت هین با خود چه داری زاده * بایزید ایتدی ارکندن کعبه قصدن
طوتم پیری بایزید ایتدی آگاه اول بول آرخی کند که نه طور ترسن (منوی) کففت دارم از درم نقره و دست *
نک بدسته سخت بر کوشه ردیست * حضرت بایزید درم دن ایکی بوز نقره طوتم دیدی اشته ردامک کوشه سنده
محکم بغلنشدر (م) کففت طوفی کن بگردم هفت بار * وین نکو ترا طواف چ شمار * پیری بایزید ایتدی بنم جوری
یدی کره طواف ایلد بونی چکن طوافدن ایلرک صای (منوی) و آن درمهایش من نه ای جواد * دانکه چ کردی
و حاصل شد مراد * ای سخی اول درملری بنم اوکده قویل که چ ایلدک و مرادک حاصل اولدی (منوی) عمره کردی
عمر باقی باقی * صاف کشتی بر صفا بشتافتی * عمره مطلقا لعتده زیارت ایتدیکه دیرلر و شرعته بیت الحرامی طواف ایلد
زیارت ایلدیکه دیرلر و شرعته بیت الحرامی طواف ایلدیکه دیرلر و شرعته بیت الحرامی طواف ایلدیکه دیرلر و شرعته بیت الحرامی طواف ایلد
قرقه عندابی حنفیه سنت و عند الشافعی زیارت بیت الحرام ایتدیکه دیرلر و شرعته بیت الحرامی طواف ایلدیکه دیرلر و شرعته بیت الحرامی طواف ایلد
شریفه چوق واقع اولمشدر جمله دن بو حدیثله استقا اولندی (عن ابی هریره رضی الله عنه قال قال علیه السلام
العمرة الى العمرة كفارة لما بينهما من الذنوب والخطايا) پس زیارت بیت الله الحرام کفارة الذنوب و انام اولیچنی مظهر
خالق انام اولان اولیای کرامی زیارت ایلک مظهر ذنوب و انام اولی بطریق اولی و لهذا اول شیخ رشید حضرت بایزید
بیوردر که ای بایزید عمره ایلدک یعنی زیارت بیت الله و عرش الله قیلدک و عمره باقی بولدک صاف اولدک ذنوب و انام
معنویه دن وصفای حقیقه به سرعت قیلدک یعنی چ و عمره بی ادا ایدوب مرده و صفاده سعی ایلدک طوط زربانی
طواف ایلک مناسک چکن جمیع سنی بی قصور ادا ایلک کیدر بلکه اندن مقبول و ثواب بودر (منوی)
حق ان حتی که جانت دیده است * که مر ابریت خود بکزیده است * بایزید اول حلق حقیق و نکه سنک جانک آتی
کورمش و مشاهده قیلمشدر که تحقیقانی کندی بیت الله الحرامی اوزره کزیده ایلمشدر (لقد خلقنا الانسان
في احسن تقويم) ایتله ودخی (ان الذين آمنوا وعملوا الصالحات اولئک هم خیر البریه) ایتله ودخی (واقد کرمتابی
آدم) ودخی (وفضلناهم علی کثیر من خلقنا تفصیلاً) ایتله و انبیاء و اولیاءک کعبه مکرمه اوزره و فضلنه استشهد
اولمشدر ودخی (ان الله خلق آدم علی صورته) حدیثله ودخی (المؤمن اشرف علی الله من الکعبة) خبریله شریفیته
استدلال قیلمشدر (منوی) کعبه هر چندی که خانه براوست * خلقت من نیز خانه سراوست * کعبه هر چند که
اول اللهک خانه بری درامانم خلقم دخی اول خدائک عشق و سری خانه سیدر یعنی بنم خلقت وجودم دست الهیله
بنالولمش خانه سریدر اول بنیاد خلیل آرزویم دلم نظر که جلیل اکبردر (منوی) تا بکردن خانه را دروی ترف
واندرین خانه بجزان چی ترفت * تا که حضرت باری اول کعبه بی بنیاد ایلدی اکا کمدی و بوخانه نک ایچنه اول حیدن
غیری کسه کمدی یعنی ناخانه کعبه بی بنیادلدن بری حضرت حق اکا کمدی اما بنم خانه فقه اول حی مطلقدن
غیری کمدی و انک اسماء و صفاتدن ماعدا ظهور ایتدی و لهذا قال فی الحدیث القدسی (ما رعتی ارضی ولا سمائی
ولیکن وسعنی قلب عبدی المؤمن التقی النقی الورع) (منوی) چون مراد ایدی خدا و ایدد * کرد کعبه صدق بر کردیده
ای بایزید چونکم بی کوردلک همان خدای کورمش من صدق کعبه سنک اطرافنی دور ایلش سن یعنی (ان الله خلق
آدم علی صورته) حدیثنک مصداقچه حق تعالی آدم حقیقی اولان انبیاء و اولیاء سنی کندی اسماء و صفاتی اوزره خلق
ایلمشدر و بونلر جناب خدائک ذات و صفاتنک آینه سیدر و بونلر ده ظهور ایلن اوصاف و علوم حضرت حقکدر پس
بونلره اطاعت قیلتی الله اطاعت قیلتی و بونلری کورمش اللهی کورمش کیدر (ولهذا قال علیه السلام من رأى
فقد رأى الحق) (م) خدمت من طاعت و حمد خداست * تا بیداری که حق از من جداست * بنم خدمت حضرت
خدائک طاعتی و حمدیدر ناظن ایلد سکه حق سندن جداست که بولایت کریمه دلالت ایلر (والله معکم انما کنتم
(م) چشم نیگوباز کن درمن نکر * تا بیداری نور حق اندر بشر * چشمکی او آج بکا نظر ایلد تا بشرده حلق نورنی کوره
سن (منوی) بایزید ان نکته را هوش داشت * همچو زین حلقه اش در کوش داشت * بایزید اول نکته ره عقل
و هوش طوتمدی اول پیرک بونکته لری زین خلقه لکی قولغنده طوتمدی (م) آمد ازوی بایزید اندر مندی * منتهی
در منتهی آخر رسید * بایزید اول پیرک اول ارشادندن زیاده که کلدی منتهی در منتهی آخر رسید منتهی که مراد
بایزید در منتهی و غایبه ایشدی یعنی منتهی اولان بایزید بر نهایت و غایبه نشدیکه آنک و راسنده انتها و غایت بوعدی
(دانستن پیغمبر علیه السلام) سبب و مجوری آن شخص کستانی بوده است در دعا (منوی) چون پیردیده ان بیمار را

خوش نوازش کرد یا غار را چو ننگ حضرت رسول اول بیماری کوردی یا غارنی خوش نوازش ایلدی و لطفه
 خاطرن صورتی اول صحابه یا غار تعبیر اولنمی آنک حضرت پیغمبر شدت ملازمتدن و کثرت مصاحبتدن
 عبارت اولور (منثوی) زنده شد او چون پیغمبر ایدید * کویا آن دم مر و را آفرید * او صحابی چونکم پیغمبر
 حضرت تری کوردی زنده اولدی بر مر ته اول حضرت کا حیات بخش اولدی که دید که اولدم آتی یارتدی و ایجاد
 ایددی (منثوی) گفت بیماری مر این بخت داد * کامد این سلطان بر من بامداد * اول خسته اولان صحابی
 ایددی بیمارک بکا بوجت و طالعی و بر دیکه بوسلطان صباح بن قته گلدی (منثوی) تا مر احویت رسید و عافیت
 از قدم این شمی حاشیت * حتی بکا بخت و عافیت ایشدی بوحاشیه سز شاهک قدومندن یعنی بونگار سز حد
 و عافیت سز شاهک کلسندن بکا بخت و عافیت ایشدی بی حاشیت بی نگارید بکدر (منثوی) ای خسته ریج و بیماری
 و تب * ای مبارک درد ویداری شب * ای سعادت لور ریج و بیمارک و ایسته ای مبارک درد و شب بیدار ریج (منثوی)
 نک مر ادر پیری از لطف و کرم * حق چنین ریجوری داد و سقم * اشته بکا پیر لکده لطف و کرمندن حق تعالی بونک
 کبی خسته لک و مرض و بردی (منثوی) درد پستم داد تا من هم ز خواب * بر جهم هر نیش لایب شتاب * حق
 تعالی بکا آرقه اغریسی دخی و بردی تا من خوابیدن هر نصف اللیلده سر عتله البته قالقم (منثوی) تا تخمسم جله
 شب چون کاومیش * دردها بخشید حق از لطف خویش * تا جله کجه ده کاومیش کبی او بومیم حضرت حق
 کندی لطفندن در دل بغشلدی (م) زین شکست آن رحم شاهان جوش کرد * دوزخ از تهید من خاموش کرد *
 بوشکست لکدن اول شاهلرحی جوش ایلدی دوزخی بکا تردید و فحش و فحش ایلکدن خاموش ایلدی شاهان
 دیو بجهل ابراد اولنمی تعظیمدن او تری اولور و یا خود حضرت خد او انبیا مراد اولنسه دخی جا ترا اولور (منثوی)
 ریج کج آمد که در جتاد روست * مغز تازه شد جو بخراشید پوست * ریج معنا کج کادی که اندر جتاد روست مغز تازه
 اولدی چونکه پوست طرملندی یعنی فی المثل بادامک و یا خود فستق قشری مغزی کامل اولد قد نصکره خراشیده
 و شکسته اولسه آنک مغزی لطف اولور کذلک انسانک دخی جسدی خراشیده اولسه و خسته لک اصابت قیلسه قلبی
 و روحی تازه اولور و قوت بولور و لکن بومعی اکثر انسانه کوره اولور (منثوی) ای برادر موضع تاریک و سرد * صبر
 کردن بر غم و سستی و دردی * ای برادر قرا کو و صوفی موضع غم اوزره و سستلک اوزره و دردی و دردی صبر ایلکه مر هوند
 (م) چشمه حیوان و جام مستنیت * کان بلند ما همه در پستیت * آب حیوان چشمه سی و مستلکک جامیدر
 یعنی ای برادر موضع تاریکده اولی و سرد برده اقامت قیلقی و غم و دردی اوزره و سستلک و الم اوزره صابر اولقی فی الحقیقه
 تدر در سبک آب حیوان چشمه سی و مست الهی اولنک جامیدر زیرا که اول معنوی اولان بلند لک دو کولی
 پستلکده در (م) آن بهاران مضمرست اندر خزان * در بهارست آن خزان مکر رازان * اول بهار لری فی المثل خزان
 ایچره مضمر در اول خزان بهارده در آندن قاجره زیرا بهار خزان سز اولمز پس لطف قهر ایچره و کذلک قهر دخی لطف
 ایچره مضمر لطف استین قهر دن قاجره و بهار استین خزانک سرد لکنه تحمل ایلر (منثوی) همه غم باش و با وحشت
 بساز * بی طلب در مرل خود عمر دراز * غم همراه اول و وحشته دوزل * کندی موده عمر در از طلب ایلر یعنی
 غم همراه اول و ریاضت و وحشته استیل قبل و کندی نفسک حظنی و هواسنی اولدر مکده عمر ایددی و حیات
 سرمدی طلب ایلر که (ما الحیاة الا فی الموت دید کبری بومعنا به دلالت ایلر (وما الحیاة الا فی الظلمة) قوی بوسردن
 خبر در ایلر (م) آنچه کوید نفس تو کا بنجا بدست * مشنوش چون کار اوضد آمد دست) اول نسنه بی که سنک نفسک
 دیر که بویردر یعنی بویلا و غم اولان محل زشت و قبیح در بر آنک سوزنی استماع ایلر چونکم اول نفسک کاری
 ضد کادی و روح و عقل مخالف اولدی بویلا بدستکات خفیه و اردر کاهی نفس ادمی کار صلاح و بیلد یکندن فالمامغه
 میل ایدر بر فاهم (منثوی) تو خلافت کن که از پیغامبران * اینچنین آمد و صیت در جهان * سن نفسک خلاف ایلر
 زیرا که پیغمبر لردن جهانده و صیت بویله کادی و هر بری امتنه بویلا کونه نصیحت قیلدی (م) مشورت در کارها
 واجب شود * نایبانی در آخر کم بود * مشورت ایلک کار لده واجب اولور تا عاقبت پشیمانلق اولیه (منثوی) حیلها
 کردند بسیار انبیا * تا که کردان شد بدین سنک اسبیا * انبیا علیهم السلام جوق حیلها و تدبیر لری ایلدی
 تا بونک حیلها و تدبیر سیبیله در کمن طاشی دینی اولدی سنک آسیانک کردان اولسنندن مراد شرعک ثابت
 اولسی و خلقک منتظم الاحوال اولسنندن کاتدر (منثوی) نفس می خواهد که تا ویران کند * خلق را کرا
 و سرگردان کند * نفس اماره است که تا اول آسیانی ویران و خراب ایلد خلقی کرا و سرگردان ایلد پس عاقل ایلر مشاوره
 ایلک لازم اولور که نفسک مکر و حیل سنی بیلد سن و اندن خذرقیله سن (منثوی) گفت امت مشورت با که کنیم *

انبیا گفتند با عقل امام * امت پیغمبر لری نه دید بیلر مشورتی کی کله ایلیم انبیا آنره دید بیلر امام و مقتدا اولان علقه
 ایلک (منثوی) گفت که کوردل در ایدازی * کوند ارد عقل و رای روشنی * امتدن هر بری کندی سنک پیغمبر نه
 ایددی اگر کوردل کله و یا خود برزن کله که اول طفل و زن بر روشن و قوی عقل طومر یعنی بونکله دخی مشورت
 ایلیم می دید بیلر (منثوی) گفت با او مشورت کن و آنچه گفت * تو خلاف آن کن و در راه افت * بی امتنه ایددی
 طفل و زنله مشورت ایلر و اول نسنه بی که طفل و زن دیدی سن آنک خلافتی ایلر و بویله دوش (منثوی) نفس خود رازن
 شناس از زن بتر * زانکه زن جز و بست نفست کل شر * کندی نفسکی زن بلکه زندن بدتر کله زیرا که زن
 بر جز و در اما سنک نفسک شر کلیدر (منثوی) مشورت بانفس خود کرمی کنی * هر چه کوید کن خلاف آن دینی *
 کندی نفسکله اگر مشورت ایلر سنک هر نه دیر سه اول دینک خلافتی ایلر (منثوی) کرغا زور و زهی فرمایدت * نفس
 مکارست مکرری زایدت * فرضا اگر سکا نفس نماز و روزه بیوره نفس مکاردر و سکا بر مکر طوغور (منثوی)
 مشورت بانفس خویش اندر فعال * هر چه کوید عکس آن باشد کال * افعال و احوالده کندی نفسکله مشورت
 هر نه دیر سه کال اصل آنک عکسیدر (منثوی) بر نیای باوی و استیز او * روبریاری بکیرا ویرا * نفس و آنک عنادنه
 مقابل کله من سن و قادر اوله من سن بر بارک فتنه کت آنک مزاج و سیرت طوط (منثوی) عقل قوت کیر از عقل دکر *
 تیشکر کامل شود از تیشکر * عقل بر غیر عقلدن قوت طورتیشکر تیشکر کردن کامل اولور ز پراشتی مقارنتک حکمن
 اخذ ایدر (م) من ز مکر نفس دیدم چیزها * کو بردار مکر خود تمیزها * بن نفسک مکرندن نسنه لک کوردم که اول
 شی کندی مکرندن تمیز لری ایلر و بر یعنی حضرت مولانا بیور لک بن نفسک مکرندن شول شیلری مشاهده قیلدم که
 اول نفس مکر مکرندن خلقک تمیز لری ازل ایلدر (منثوی) و عده هاند تر تازه بدست * کوهزاران بارانهارا
 شکست * سنک الیکه تازه برو عده و برر که نیچه بوزین که انلری صیدی یعنی نفس هر نفسده سکا نیچه تازه و ترو عده ل
 و برر لکن آنک بر نه وفا * تمیوب نیچه که انلری فرمشدر (منثوی) عرا کر صد سال خود مهلت دهد * اوت هر روزی
 بهانه نونهد * عرا کر بوزیل مهلت و بره نفس سکا هر بر کون بر یکی بهانه قور یعنی سنک عمرک هر نه قدر اوزون
 اولسه نهایت بولور لکن نفسک حیل و خدعه سته نهایت بوقدر (منثوی) کرم کوید و عده های سرد را * جادوی
 مردی بیند در * نفس سرد و دروغ و عده لری کرم و صادق دیر نفس بر مرد جادو در که مردی بغیر یعنی بر قوی
 ساحر در که مردی زبون ایلر (منثوی) ای ضیاء الحق حسام الدین بیای * که نرید بی نوازشوره * کا چونکم نفس اماره
 بالسنوئک بعض حیل و فسادنی تخر بر سروردیلر سه و آنک صلاح و سدادی بر مرشدک تربیه و ارشادنه موقوف اولدیه
 بناء علی هذا زمان شر بفارنده اولان شیخ حسام الدین چلی به خطاب و زمان آخر ده اولان آنک قائم مقام لری نه اشارت
 باصواب بیور و بر لک ای حقل ضیاسی اولان حسام الدین کل زیر اسنسر شوره برده اوت بجز یعنی سن سز و سنک
 تربیک سز بجز و حاصل اولر شوره بر کبی ناقابل اولان کسه لردن یکاه صلاح و فلاح (منثوی) از فلک آویخته شد پرده *
 ازین نفرین دل آزرده * فلکدن برده اصلش اولدی بر قلبی ریجیده و آزرده نک نفرین و بد دعا سنندن او تری یعنی
 نفس اماره صاحب سنک مایننه فلکدن بر پرده و سدا و یخته اولدی بر قلبی آزرده اولمش و اینک نفرین و کوا کلدن تبعید
 و تفریدن او تری بوقلوب خلقک هدایتدن تفری و نفوس ناسک ضلالت و غواسته میل و محبتی قضا دندر بوقضایه هم
 (منثوی) این قضا را هم قضا داند علاج * عقل خلقان در قضا کیجست کج * بوقضایه نه قضا علاج بیلور خلق
 عالمک عقلی قضا الهمیده ایلر و کیجدر یعنی خلق عالم قضا الهی بی کند بیلدن دفع ایتمکه قادر کالدر (منثوی)
 آردها کشتست آن مار سیاه * آنکه کرمی بود افتاده بره * اول سیاه مار آردها اولمشدر اول نفس که بویله دوشمش
 بر کرم ایددی یعنی اول نفس که کرم کبی راهده افتاده و بیچاره ایددی آردها اولدی و قوت بولدی اول
 مار سیاه (منثوی) آردها و مارا ندر دست تو * شد عصای جان موسی مست تو * آردها و مارا سنک الیکده عصا
 اولدی ای حسام الدین حضرت موسانک روح شریفی سنک مست و محبتک اولدی یعنی آردها و مارا کبی اولان نفس
 اماره سنک دست همت و لایبکده عصا کبی مسخر اولدی و موسانک جانی سنک مست و حیرانکدر (منثوی) حکم
 خذها لا تخف دانت خدا * تا بدست آردها کرد عصا * سوره طه ده اولان آیه اشارت در اولی بودر (وما نلک بیمنک
 یا موسی) اول زمانده که حضرت موسی مشاهده انوار خدا قیلول کال هیبت و دهشتندن وجود لری نه وحشت
 عارض اولد قد از الة وحشت و حصول موانست ایچون مکالمه به آغاز ایدوب بیور دیر که نه شی در صاغ الیکده اولان ای
 موسی (قال هی عصای) جواب و بر و بر دید بیکه بونیم عصامدر (انوا کاعلیها) بن بوعصایه انک ایلد برم و طیانورم
 و اهش بها) ای اخبط یعنی دوشور و برم و سلکدرم بوعصایه (علی غنی) قوی بونلم اوزره (ولی فیها) دخی بنم ایچون وارد

بوعصاده (مأرب اخري) حوايج اخري واردر (قال الله يا موسى) جناب حق ديد بكم القايله اول عصاى اى موسى
 (قالها) پس القايلدى واردرنه اندى (فاذاهى حية تسمى) پس ناگاه اول عصا بر حيه اولد بكم هرجانه سعي
 ايلور و شجر و مدر و جانور دن هر سه راست كاديسه بلع و اكل ايدوب بر لقمه قيلمى پس بوحالى حضرت موسى
 مشاهده قيلمده قرارين فراره تبديل ايدوب بغايت خوفناك اولدى (قال) حق تعالى ديد بكم (خذها) اول حيه بي
 طوت (ولا تخف) قورقه (سنعيدها) بزاول حيه بي اعاده ايدرز (سيتها الاولى) اولكى هياتمه كه عصاره پس
 حضرت موسى بحكم الهى اول ازدرى طوت قيلمده بيه عصا اولوب قلبى آرام ايلدى معنى بيت خداى تعالى سكا
 لا تخف حكمتى ويردى تاسنك الله اذرها عصا اوله يعنى اى وقتك موساسى اولان حسام الدين خداى متعال
 خذها ولا تخف انك انت الاعلى (آيتك مفهومى و حكمتى سكا دى ويردى تا كم سنك دست ارشاد و تربيكده ازدرهاى
 نفس عصا كى اوله دست امرى واراد كه طاعت و انقياد قيله (منوى) هين بيدضاغماى پادشاه * صبح نو بكشا
 ز شهابى سپاه * اكاه اول اى پادشاه بيدضاغماى كوستر سپاه و تيره شيلردن بكي صبح آج يعنى اكاه اول اى پادشاه
 طر بقت بيدضاغماى علم و معرفت كوستر ايلالى بر ظلمت كى اولان نفوس معصيت مشكونه دن صبح جديد هدايت
 و طاعتى فتح ايله (منوى) دورخى افروخت بروى دم فسون * اى دم نوازدم دريا فزون * بر دوزخ شعله لندى و ظاهر
 اولدى انك اوزر نه افسون او فوراى شيخ حسام الدين كه سنك دمك و نفسك دريانك دم و نفسندن زياده در يعنى
 دوزخ نفوس اهل ضلال افروخته و پر اشتعال اولدى انك اوزر نه افسون او فوراى يعنى دعائى خير ايله نفس ايله تا غضب
 و طغيانلى سوينه اى سنك نفسك نفس دريادن افضلدر كه انك نكارنده اكر آتش محسوسه اولسه اول دريانك
 آلوب ويرد بكمه يعنى جرم و ايلد بكمه اى اطفال ايلر ماسن دم سعادت نو آسكه آتش معقوله نفسانيه بي سويندر رسن
 پس سنك دمك انك دمندن افضل و افزوندر (منوى) بحر مكارست بنوده كفى * دوزخست از مكر بنوده تنى * اى
 حسام الدين بوقفس اماره فى المثل زياده مكر ايد بى دريادر لىكن سكا بر كف كور نمشدر يا خود بر كف كوستر مشدر
 نفس دوزخ درم كرندن بر حرارت كوستر مشدر (منوى) زان نماد مختصر در چشم تو * تازبون بينش
 چند چشم تو * اول سيبند نفس سنك چشمه مختصر و حقير كور نور نفسى زبون كوره سنك غضب
 و غيرت كرك ايد اكر نفسى كايى بى مشاهده ايلسك انكله مقابل و مقابل ايلكدن مأوس اولوردك (منوى)
 هم چنانكه لشكر انبوه بود * مر پيبر را بچشم اندك نمود * آنجلين كه وافر لشكر ايدى تحقيقا بغيره مبارك
 كوزنه آز كورندى (منوى) تا بر ايشان زديبيرى خطر * ورفزون ديدى ازان كردى حذر) تا كه بغير حضرت نلرى
 اول كفارلك اوزر نه كندى بى اوردى بى خطر و اكر حضرت رسول عليه السلام كفار عسكرى زياده كوريدى
 اول عسكرى حذر ايلردى (كما اخبر الله تعالى فى سورة الانفال قال الله تعالى اذ يريكهم الله فى منامك قليلا
 ولوا را كههم كسب الفلتم و لنزعتم فى الامر ولكن الله سلم انه علم بذات الصدور) يعنى ذكر ايله يا محمد شول
 وقتى كه الله تعالى منامنده سكا كوستردى بو كفار عسكرى قليل تا احبابه خبر بره سن و اعدا اوزر نه آنلر شجاع
 اوله را كورنلرى سكا كسب كوستردى يا محمد احبابه قور قيديكز و امر قتاله تنازع قيلمكز و بين الثبات و الفرار
 مختلف اوليدكز و لكن الله تعالى فشل و تنازع دن سز سلامت انعام ايلدى تحقيقا اول الله علم در صدورده
 اولان احواله (واذ يريكهم و اذ التقيتم فى عينكم قليلا) و دى ذكر ايلك اى احباب رسول شول وقتى كه سزه
 كوستردى الله تعالى عسا كركفارى انلره ملاقات وقتنده كوزر بيزده قليل اولد قلدى حلاله حتى ابن مسعوده
 ياننده اولان كسده ديد بكمه (اتراهم سبعين قال اراهم مائة و يقاتلكم فى عينهم ليقضى الله امر اكان مفعولا) و سزى دى
 قليل ايلر اول كفارلك كوزر نه حتى كفار دى ديد بكمه اى احبابه اكله جزور الله قضا ايلكدن اوزرى
 شول امر بكمه ايشلنسى لايق اولش ايدى بو اعدا انك آز كورنسى اللهم عنايت ايلد بكمى كسبه نعمت و اللهك عنايت
 قيلمى قومه نعمتدر (منوى) ان عيايت بود و اهل آن بدى * اجد اورنه تو بدلى شدى * اول كفار اوزر نه غالب
 و مظفر ايلق و انلرى قليل كورنك عنايت الهى اولدى سن انك اهل اولدك اى اجد بو خسه سن بدلى اولوردك
 يعنى جبان القلب اولوب كفار عسكرى خوف و حذر قيلوردك (منوى) كم نمود اورا و احباب ورا * ان جهاد
 ظاهر و باطن خدا * حضرت رسوله و انك احبابه خداى تعالى اول ظاهر و باطن اولان جهادى اكسك كوستردى
 يعنى سهل و سيرايلدى (منوى) تا ميسر كردى سزى را برو * تاز عسرى او بگردانيد و * تا كم حضرت حق بسرى بى
 اكاميسر ايلدى حتى اول بغير يوزى عسرى دن دوندردى يعنى حق تعالى حضرت نلرى بسير و آسان اولان ظاهر
 و باطن كارنى اول رسوله ميسر ايلدى تا كم اول حضرت هر عسرت و مشقتدن يوز دوندردى و حقك اكاسان

ايلد بكمى قبول قيلمى بعض نسخده مصرع نائنده بگردانيد برون نافيه ايله نكر دانيد واقع اولمدر بونسخه
 اوزره معنى حق تعالى اول بغيره بسرايلدى حتى اول حضرت عسرى دن يوزى دوندردى ديك اولور
 لىكن اولكسى اولى اولور زيرا بسرى دن مراد (فستيسره لىسرى) آيتده اولان بسرى اولور و عسرى دن
 مراد دى فستيسره لىسرى) آيتده اولان عسرى اولور پس اول حضرتك بو كونه عسرى دن اعراض ايلسى حتى
 تعالىنك اكاسرى بى ميسر ايلدى اولور اما اكر عسرى دن مراد ديدنه اولان عسرت و مشقت اولور سه وجه
 ثانى دى جان و صبح اولور (منوى) كم نمودن مر و را پير و ز بود * كه حشش يار و طر بى آموز بود * از كورنك تحقيقا
 اول رسوله ظفر اولدى زيرا حق تعالى اول حضرت يار و طر بى آموز اولدى (منوى) آنكه حق پشش نباشد
 از ظفر * و اى اكر كره به ش نمادشيز * اول كسكه كه ظفر و نصرتده حق تعالى اكاه اوليه و معاونت قيلميه و اى
 اكر شيزر اكاه كره كورنه (منوى) و اى اكر صدر ايكى بيزدور * تا بچالش اندر ايد از غرور * و اى اكر
 اير اقدن يوزى بر كوره تا غرور نندن چالش و جنگه كله (منوى) زان نماد ذوالفقارى حرب * زان نمادشيز نر چون
 كره * اول سيبند بر ذوالفقار بر حرب كورينور اول سيبند ارسلان بر كره كى كورينور (منوى) تا دليراندر
 قتل اچي بچنك * و اندر اردشان بدن حيلت بچنك * تا اچي دلير و بى باك اولوب جنگه دوشور حضرت حق انلرى
 بو حيله ايله كتورر (منوى) تا بپاى خويش باشد آمده * آن ظيوان جانب آسكده * تا كندى آياغى ايله گلش
 اوله لر اول ايلر لاش محلى جانبته تا كم پروانه كى كند بلى آتسه اوره (منوى) كاه بر كى نماد تا فوزد * بف
 كنى كازر ابرافى از وجود * حق تعالى صماني سكا بر برك * كوستر يا خود صمان سكا بر براق كورينور
 تاسن فورى او فوره سن آتى وجود دن سوره سن (منوى) هين كه آن كه كوهها بر كنده است * زوجهان كريان
 و او در خنده است * اكاه اولكه اول كاه طاغلى قو بر مشدر جهان اندن كريان و نالاندر و او سرور و خنده ده در
 كاهدن مراد انبيا عليهم السلام و اوليا قدس الله اسرارهم حضرت ايك صورت بشريه لى اولور (منوى) مى نماد
 تا بكم اين آب جو * صد چو عوج بن علق شد عرق او * عوج بن علق براوزن كسبه ايدى كه قامتى او جيك اللى
 يوزا و توزا و ج ذراع ايدى و عرى او جيك اللى يوزيل ايدى و طوفانده آب جمع بلند طاغلى و بوقار و حيقه دى
 عوجك ديزندن بجا و ايلدى عاقبت حضرت موسى عليه السلام الله هلاك اولدى عوج بر طاشى قالدرد بكمه
 موسى عليه السلام عسكى كرنى جمعا اول طاشك الله هلاك ايليه اول طاشى ايكى ايله باشى اوزره طوب
 كيدر كن حضرت خدا همدى كوندردى كه اول طاشى دلى تا كه بوى اوزره دوشدى عوج مصرع و بى هوش
 اولدى حضرت موسى عليه السلام اول حاله كلوب آتى هلاك ايلدى انك مادر نك آدى علق در ويدر نك نامى عاج در
 و بعضى قورايخنده بويه نقل اولنور كه در ايلر انك طوب يغنه چيقاردى و بالقلى الله اولوب كوشك حرارتدن بخته
 ايدوب بردى بچن بر شمره غضب ايلسه شمر ايدردى و اول شهرى سيله عرق ايلردى موسى عليه السلامه اذن
 شكابت ايلد بلس موسى عليه السلام آتى بولوب ايمانده دعوت قلوب امتناع ايلد كده موسى عليه السلام
 آتى قتله قحوف ايلدى عوج بن علق كلوب حضرت موسى عليه السلامى تحقير ايلدى و سنى بو قدر و قوامتله
 نيجه قتل ايلرسن ديوسو بلدى در حال حضرت موسى عليه السلام عصاى حواله قلوب عصا تا انك بوى قدر دراز
 اولوب و باشنه اوروب ايكى شق قلوب هلاك ايلدى پس بو مضمونه اشارت ايدوب بيورر كد بوجويك آتى كعبه دكن
 كورينور اما نيجه عوج بن علق اول ايلك غرقيدر يعنى انبيا عليهم السلام و اوليا عظامك وجودى طوبغه دك
 براز اچي صوكى كورينور اما نيجه بوزيك عوج بن علق كى كسبه لى غرق و هلاك ايلندر (منوى) مى نماد
 موج خروش تل مشك * مى نماد قور دريا خال خشك * خون موجى اول كسبه مشك ديه سى كورينور دريانك
 قورى اكافورى خاك كورينور يعنى انبيا و اوليا انك عداوتيكه فى المثل خون موجى كسيدر صورت بين اولان
 كسبه تل مشك كى كورينور و بولر نلر باطنى درياى الهى ايكى احقه خال خشك كورينور پس فرعون كى انلر
 جانبته جرات و جسارت ايلد كارنده آب قهر ايله هلاك اولق مقرر در (منوى) خشك ديد آن بحر را فرعون كور
 تادور و انداز سمر دى و زور * مثلا كور فرعون اول درياى قورى كوردى تا مر دك وقوت جهنندن اول دريايه
 سوردى (منوى) چون در ايد در نك دريا بود * ديد فرعون كى ينا بود * چونك دريايه كه دريانك ديدنه اولور يعنى
 چونك بر فرعون سرت درياى حقيقت اولان كسبه جانبته سورسه و بى ادبلك ايدوب آتى با مال ايلكه جرات قيلمسه
 درياى قهرلك ديدنه اولور فرعونك كوزى بچن ينا اولور يعنى فرعون سرت اولان اهل نفسك ديدنه سى حقيقت حالى
 كورينور اولنر بكمه معكوس كورينور اولور (منوى) ديدنه يينا از قصى حق شود * حتى كاهمراز هوا حتى شود *

چشم حقا لقا و جانانیدن بینا اولور حضرت حق هرا حقل قنده همرازی و قریب اولور یعنی اولور (مثنوی)
 قندیند خود بود زهر قتل راه بیند خود بودان با ملک غول با حق و صورت بین برنسنه بی قند کورری الحقیقه
 او خود زهر قتل بود کورر خودی الحقیقه اول بول زعم ایلدی غول آوازی و شیطان صداسیدر لکن آنی بیلیموب
 طریق زعم ایلر (مثنوی) ای فلک در قننه آخر زمان بیزمی کردی بده آخر امان بوییتک مابعدنده اولان ایانله
 ماقبلنه مناسبی طریق فلسفه بی کندی به راه اتخاذ ایدوب و فلسفی عنصر یاتده حاکم و فعال و قدیمی زوال دیندر
 یوانه کیدوب انلر علمنه اعتقاد و فلسفیدن استداده ایلین کسه لره تعریض و حکم طریقه یله واقع اولمشدر زیر اعارف
 اسرار حقیقت اولان کسه لره فاعل حقیقیدن غیری بی کورمن و اندن غیری به حکم و برمن و استداده دخی قیلیمز بلکه
 غیری کورنلری و فلسفیدن استداده قیلنلری طریق توحید و فاعل حقیقی مشاهده سنه ارشاد قیلیمز شانلرند ندر مایه
 مافی الباب بوکونه کلماته اسلوب حکیم دیرلر المحاض بند و نص و دفع نفرت و وحشت ایچون کندیلری بوسمه سالک
 اولنلر مایینه ادخال ایدوب بواسلوب ایلر انلر تعریض مراد ایدرلر (ومالی لاعبد الذی فطرنی والیه ترجعون)
 قیلنلن اولور سیورر که ای فلک آخر زمان قننه و بلیاتده تیزدورسن آخر بر زمان امان ویر (مثنوی) خنجر تیزی
 نو اندر قصد ما نیش زهر آلوده در قصد ما بزم قصد عیزه سن کسکین خنجر سن بزم قصد مزه زهر بوشمش نیش سن
 (می) ای فلک از رحم حق آموز رحم بر دل موران مرز چون مار زخم ای فلک حقل رحمتدن مرحت او کرن
 مورلر کوکلی اوزر مار کبی زخم اورمه یعنی مور کبی ضعیف اولان اهل ناسوتک قلبی اوزر مار کبی زخم اورمه
 (مثنوی) حق آنکه خرجه خرخر ترا کرد کردان بر فراز این سرا اول الله حقیچونکه سنلر خرخر خرخره سنی بوسرایک
 اوستنده دونجی ایلدی یعنی اول واجب الوجود اولان الله حقیچونکه سنلر خرخر خرخره و دولا بی کردان ایلدی
 بوسرای دینانک اوزرنده (می) که در کون کردی و رحمت کنی پیش از آنکه بیخ مارا بر کنی که بر غیری وجهله دونه سن
 و مرحت ایلیم سن اتدن اول که بزم اصل و بنجمنی بودیادن قورمه سن یعنی بزی هلاک ایتزدن اول بزه ترجم ایلر
 (مثنوی) حق آنکه دایکی کردی نخست تا نه مال مارا آب و خالدرست آنک حقیچون اولسون که ابد بزم جسم مزه
 مر بی و دایه لک ایلدک حتی بزم نه مال جسم مزه آب و خا کردن بدی و سنلر واسطه که کماله بدی (می) حق آن شه
 که ترا صاف افرید کرد چندان مشعله در تو بدید اول شاه حقیچونکه سنی صاف خلق ایلدی سنده اول قدره مشعله
 پیدا ایلدی یعنی اول پادشاهل حقیچونکه سنی غل و غشدن و ولد و تناسلدن و اکل و شرب و کثافتدن صافی
 یراتدی و بود قدر مشاعل نجوی و مصایح کوا کب دری سنده پیدا ایلدی تنک کلامنده بزه خبر ویردی (انازینا
 السماء الدنیا برینة الکواکب) وقال ایضا (ولقد زینا السماء الدنیا بمصابیح وجعلناها رجوما للشیاطین) (می) الجنان
 معمور و باقی داشت تا که دهی از ازل پنداشت انجیلن معمور و باقی طوتدی ای فلک جناب حق سنی تا که
 دهی سنی از لدن صاندی یعنی دهی اولنلر سنی از لدن ایلیموب قدمکه ذاهب اولدیلر و داعیة الصور و ثابته الاجرام
 دیکه تعریف قیلدیلر تنک التخی جلدده (منکری این واکه شمس کورت بیتنده بویچی هیما کادن نقل ایلدک
 و بوجلدده دخی مناسبله ذکرا ایلدک بس علماء دهریه و قدم افلا که ذاهب اولان حکماء عقلیه تک تویخ و تعریضنه
 شروع ایدوب سیورر (مثنوی) شکر دانستیم آغاز ترا انبیا گفتند آن راز ترا خدایه شکر اولسونکه سنلر ابتدا کی
 یلدک سنلر اول رازی انبیا علیهم السلام دیدیلر سنلر احوالک بزه ظاهرا و لدی یعنی شکر و سپاس اول قائم بالذات
 اولان واجب الوجوده کی یلدک ای فلک سنلر ابتدای خلقتکی زیر انبیا علیهم السلام دیدیلر اول سنلر رازی
 (مثنوی) آدمی داند که خانه حادثست عتکبونی کی که دروی عابثست آدم حقیقی اولان انبیا و اولیا یلور که
 خانه عالم حادثر شول عتکبوت بیلر که اول خانه ده بازی ایدیمیدر یعنی عتاکب عقول جزویه بیلر که اول خانه عالمده
 عتکب و بیوده قیلیمی و افکار فاسده پردلرین اوریمیدر (مثنوی) بشه کی داند که این باغ از کیست کویهاران
 زاد و مرکش در دیست سیوری سنلر جن بیلور که بوعالم بچندن درونه زماندن پیدا اولمشدر یا خود معنی بشه جن
 بیلور که بوعالم کچندن زرا اول بشه بهارده طوغدی و انک موت و هلاکی قیشدن در عقول دهریه و فلاسفه بشه کبیدر
 (مثنوی) گرم کاندر چوب زایدست حال کی بداند چوب را وقت نهال کرم که چوب ایچره طوغرست
 حال اوله بی حالده اول کرم جن بیلور آغا جل نهال وقتی (مثنوی) ویرداند کرم از ماهیتش عقل باشد کرم
 باشد صورتش فرضا اگر کرم اول نهال و درختک ماهیت و حقیقتدن یله اول کرم حقیقتده عقلا در انک صورتی
 کرمدر یعنی اگر کرم آغا جلک ماهیتی یله جلک اولور سه اول صورتا کرم و معناسی صرف عقل اولور (مثنوی) عقل
 خود را می نماید رنگها چون پری دورست از آن فرسنگها از ملک بالاست چه جای پری تو مکس پری بیستی

فی پری کچه عقلات سوی بالایی پردی مرغ تقلیدت بیستی می پردی اول صورتا کرم و معنا صرف عقل و علم
 اولان اولیا و عرفا هر پری کنندی عقلنه افکار و خیالندن و تصورات قبل و فالندن رنگر کورستر لر لکن پری کبی اول
 رنگرندن فرسخلر ایرا قدر یعنی پری کبی دور در اول الوان و الواندن اعراض قیلده نه پریک بریدر که الوان و اشکالندن
 اعراض قیلده اول پری کبی اوله که اولیای بشر ملائکه دن کذلک انبیای بشر ملائکه دن برتر و برتر
 اولد یغنه اهل سنت و الجماعت اتفاقا بشلر درای عقل جزوی صاحبی و طریق فلسفه نکذابی سن مکس قنادلوسن که
 آچقلغه اوچرسن اگرچه سنلر عقلک جانب بالایی و عالم اعلا جانبنه پرواز ایلر لکن سنلر تقلیدلر قوشی پستلکده
 اولنلر و اسفلدن صو ایچر (مثنوی) علم تقلیدی و بال جان ماست عاریه است و مانسته کان ماست تقلید
 بر آخر کقولنی و فعلنی و علمنی کردن عقل و جان قلاده کبی لازم قیلده در انلر حقیقتنه شعور و اولقسنر بوکونه علم مقلدک
 وجودنده عاریتیدر و حقیق اولنلرک جانتک و بالیدر زیر امانسته در یعنی بوعلم تقلیدی مکتوب اولان کابلردن
 لازم کاسه صوبله یونمش و صحف و کتبیدن زائل اولمش و علم تحقیق صوبله یونمش و عالمک وجودندن منفک اولمز زیرا
 الشین نشسته ایم مفعول منقیدر یونماش معناسنه یعنی علم تحقیق صوبله یونمش و عالمک وجودندن منفک اولمز زیرا
 صفت ذاتیه سیدر اما مقلدک علمی کنندی به صفت اولما مشدر بلکه اول علمی و قولی کتب و صحفدن اوکرمش و حفظ
 قیلمشدر پس آنک علمی کتب و صحفدن صوبله یونش و زائل اولان علمدر و حقیقه خاطر نده و لوح قوت حافظه سنده
 منتقش اولان دخی آب نیسان و غفلتله و یا خود آب موت ایلر یونور و زائل اولور اما صفت ضروریه و موهبت الهیه
 اولان علم صاحبندن هیچ بوجهله یونمز و زائل دخی اولمز پس بومعنا به اشارت ایدوب سیورر که علم تقلیدی بزم
 محققان دین مجر زجائزک و بالیدر و مقلدده بوعلم ملک دکل عاریتیدر و دخی کابلردن صوبله یونمشدر صوبله یونماش
 بزم کاتمز در که اول علم تحقیق در ماصومعناسنه اولسه بلکه موصوفیه اولوب علمدن عبارت اولسه دخی معنی صحیح
 اولور یعنی شول علمکه نشسته در بزم کاتمز اولدر و اول علمکه شسته در بزم جاتمزک و بالی اولدر دیمک اولور بویه دیمک
 دخی جاتمز اولور که علم تقلیدی بزم جاتمزک و بالی و نقصانیدر مقلد اولان کسه لر زیر عاریتیدر و بزار یونمشدر بویه دیوکه
 بزم آن و ملکمز در یعنی کندیلر بی میان مقلدینه ادخال ایتکله بزدیملری آنلره المحاض نص و تعریض مراد ایدرلر
 بوقدیر برجه (ومالی لاعبد الذی فطرنی والیه ترجعون) شمانسته اید قیلنلن اولور و تقدیر کلام علم تقلیدی و بال
 جان شمانست زیر عاریتست شمانسته اید کران علم آن ماست حال آنکه اوان شمانست دیمک اولور پس بوعلم تقلیدیدن
 و عقل جزویدن دیوانه اولق و طریق ملامتی اختیار قیلیمز جابنه ترغیب و تحریض ایدر لر عقل جزویدن دیوانه اولق
 کرک دیوانه لکه ال اورمق کرک (مثنوی) زین خرد جاهل همی باید شدن دست در دیوانکی بایدزدن بوعقلدن
 هر نسنه بی جاهل اولق کرک دیوانه لکه ال اورمق کرک (مثنوی) هر چه بینی سود خود زان می کر بزم زهر نوش
 و آب حیوانز بر بزم هر نسنه بی که کندی که دنیوی و نفسانی سود و فائده کورمه سن اندن قاج زهرایچ و آب حیاتی دولا
 یعنی نفسکی و هوا سنی قاتل اولان طاعات و ریاضاتی قبول ایلر و نفسکه حیات و برن کارلری از اله قیل (می) هر چه
 بستاید ترا دشنام ده سود و سرمایه بفلس و امده هر کیکه سنی مدح ایدنه سن اکا دشنام ویر یعنی هر کیکه سنی
 بلالوا جهه مدح ایلر سه اکا ایچسور اولوب قدح ایلر بزم مدح اهل نفس اولشه مضر در (ولهذا قال علیه السلام
 لرجل مدح رجلا آخر قطعت عنق اخین بلاسکین) وقال علیه السلام احثوا علی وجوه المدا حین التراب
 سود و سرمایه کی افلاسه قرض ویرمفلس بونده افلاسنه معناسنه اولق روشندر که افلاسدن مراد فقر اولور یعنی
 سود و سرمایه کی فقر و زهدی اختیار ایلر دیمک اولور مفلس فقیر معناسنه اولوب سود و سرمایه کی فقیر اولنلر بذل ایلر
 دیمک دخی جاتمز اولور (مثنوی) ایمنی بگذار و جای خوف باش بیکذر زاناموس رسوایش و فاش ایتلکی قور و خوف
 یری اول عرض و ناموسدن کچ و اشکاره رسوای اول زیر اشهر تده آفت و عرض و ناموس صاحبی اولقده نیچه
 مخافت وارد و لهذا ملا میه طاقه سنی بوعرض و ناموسدن کچوب شراب اخلاصی ایچوب بوکونه
 آفتلردن بری اولمشدر و حضرت خد اوند کار قدس الله امراره بویات شریفه و کلمات طیبیه ایلر طریق ملامت
 ترغیب قیلمشدر زیرا طریق ملا میه ده منافع دینی بی نهانیدر جمله دن بری اسقاط جاه و منزلت و حفظ
 اخلاص ایلکدر (مثنوی) آزمودم عقل دور اندیش را بعد ازین دیوانه سازم خویش را دور اندیش
 اولان عقلی بن صنه دم شمنصکره کنیدی دیوانه دوزم عقل دور اندیشدن مراد طول امل صاحبی اولان عقل
 معاشدر پس حضرت مولانا سیورر که بن امل صاحبی اولان عقل معاشی تجربه و امتحان ایلدکمه اصلا انک
 دینه و طریقه لایق براندیشه و فکری یوق پس بعد هذا کنیدی اول عقلدن دیوانه دوزم که عقل معاد

صاحب سنان شانی بود که خلق مبتلا اولد یغی عقل معاشی ترک ایدیه لرونجنون بولنه سکیده را اگر چه بوجنون عقل معاش صاحب سنان نسبت جنوندر و لکن عقل معاد صاحب سنان نسبت عین فنوندر (عذر گفتن دلقن با سید اجل که برافا حشه رانکاح کردی) (منوی) گفت با دلقن شی سید اجل * خبیه را خواستی تو از اجل دلقن سید اجل بر کبچه دیدی سید اجل ترمد مکه کیدر و دلقن انک ندیمیدر مکر که دلقن بر فاحشه بی نکاح ایلش و سید اجل دخی بر کبچه اکو کونه سولش که بخله دن بر خبیه بی سن مر ادا ایلدک و اختیار قیلدک (م) با من این را بازی بایست گفت * تا یکی مستور گردیمت جفت * بکاوونی آشکاره دیمک کرک ایدی تاسکا بر مستوره بی جفت ایدیدک (منوی) گفت نه مستور صالح خواستم * خبیه کشند وزغم تن کاستم * دلقن ابدی بوندن مقدم طقوز مستوره صالح خاقون استدم و اختیار ایلدم جیعا خبیه اولدیلر و غدن تنم اکسلدی تنی غدن اکسلتدم دیمک دخی معنادر (منوی) خواستم این خبیه را بی معرفت * تا بیسم چون شود این عاقبت * بوقبیه بی معرفت ستر استدم والدیم تا کوره بی عاقبت نیجه اولور پس بوقصه دن حصه بیانه شروع ایدوب بیوردر (منوی) عقل رامن آرمودم هم بیسی * زین بیس جویم جنون را مغری * حضرت خداوند کار بیوردر دلقن خواتین مستوره بی امتحان ایلیموب فاحشه جقد یغی کبی بندخی عقل معاشی هم جوقلق صندم عند التحقیق فاحشر و مذموم تر بولدم بوندن صکره جنونه بر مغرس استرم عقل معاشدن دیوانه اولمغه محل غراست استرمکه جنون دکلمی دیکم که بجن دخی نوعا تفن در نه کم بی اسر ایل زمانده بر عاقل مجنون تا بجن ایدوب و مجنون لطر بقنه کیدوب دیوانه لکی کندی به برده قیلوب بوحاله عیون ناسدن تستر قیلشردی (قال ابواللیث فی بستان العارفین مطابقا لهذا المحل روی فی الحدیث ان رجلا من بنی اسرائیل قال لا تزوج حتی اتشاور مع عاقل فعزم علی ان اول من لقیه غدا یساوره و یعمل برأیه فلما أصبح و خرج من منزله لقی مجنونا را کاعلی قصبة فاغتم لذلك ولم یجد بدا من و فاءعهده فتقدم الیه فقال له المجنون احذر فرسی کیلا یضربک فقال له الرجل احبس فرسک حتی اسئلک عن شیء فوقف فقال الرجل انی ارید ان تزوج فکیف اتزوج قال النساء ثلاثة واحدة لک و واحدة علیک و واحدة لک و لا علیک ثم قال احذر الفرس کیلا یضربک و مضی فقال الرجل یا هذا احبس فرسک فحسب اودی منه فقال فسر لی انی لم افهم مقالک قال اما الی لک فهی بکر و محبة لک و لا تعرف احد اغیرک و اما الی علیک فهی المرأة ذات ولدا تا کل مالک و تبکی علی الزوج الاول و اما الی لک و لا علیک فالمرأة الی ولدها فان کنت لها خیرا من الاول فهی لک و الا فهی علیک فقال الرجل و یحک کلامک کلام العاقلین و عملک عمل المجانین قال یا هذا ان بنی اسرائیل ارادوا ان یجعلونی قاضیا فایت فالحوا علی حتی جعلت نفسی مجنونا فنجوت منهم) بوته درجه منوی شریفده اولان بویان بوحدیث شر بفک معناسی اولورنه کم بیوردر (بجیلت در سخن آوردن سائل ان بزکر که خود را دیوانه ساخته بود) (منوی) آن یکی می گفت خواهم عاقلی * مشورت آرم بدور مشکلی * اول کسه ابدی بر عاقل استرم بر مشکله اکا مشورت کتورم (منوی) آن یکی گفتش که اندر شهر ما * نیست عاقل جز که آن مجنون نما * اول بر کسه کالبدیکه بزم شهر مزده عاقل یوقدر اول مجنون نمادن غیری یعنی کندوبی خلقه شول مجنون کوسترن کسه دن غیری بر عاقل و عالم یوقدر دیدی (منوی) برنی کشته سواره نک فلان * می دواند در میان کودکان * بر قاش اوزره سوار اولش اشته فلان اطفال میاتنده بلدر (منوی) صاحب رأیت و آتش باره * آسمان قدرست و اختر باره * اگر چه ظاهرده دیوانه در لیکن باطنا صاحب رأی و بر آتش باره در آسمان قدردر و بر اختر باره در یعنی شول عاقل و مجنون تما صاحب رأیدر و ذکا و کاسته کو با بر آتش باره در یعنی زیاده تیز فهم در و قدری آسمان کبی بلنددر و اختر یا غدر یزیدر یعنی هر بر علم و معرفت که آسمان دلده نجوم کیدر بجن اول علوم و معارفی بر عالم اضائیه ظلمت قیلوب ناس ایچون لسانه کتوروب اظهار ایلده کو با که اختر را غدر یچی اولور (منوی) فرا و کروی با راجان شدست * اودرین دیوانگی پنهان شدست انک رونق و نور انیتی کرویله حیات و جان اولشدر کروی با جبروت ملکوتیه در لکه اللهک مقرب ملکدر یدر اول کسه بود دیوانه کده پنهان و مستور اولشدر (منوی) لیکن هر دیوانه راجان نشتری * مرمنه کوساله را چون سامری * لیکن بوکا قیاس ایدوب هر دیوانه بی جان صامیه سن سامری کبی کوساله به باش قومه یعنی سامری و آنک توابعی مجرد بر قوری صمداسی اولان کوساله جسدنه باش قوبوب آتی معبود و مخدوم اتخا ایلدکاری کبی سندخی هر سفیه و دیوانه یکمانند کوساله اتخا آنک بر صمداسی وارد و اسرار علومدن و مجذوب الهی اولقدن بری و تمیدرا کاباش قومه و خدمت و تعظیم قیلده کوساله جسدندن انسانه نیجه فائده و منفعت حاصل اولمزسه مجذوب الهی اولین ولیدن دخی اصل فائده و منفعت حاصل اولمز بلکه نیجه مضرت و شامت و نکبت حاصل اولمز مقرر در

(منوی)

(منوی) چون وی آشکاره با تو گفت * صد هزاران غیب و اسرار نهفت * بوییت ولی خدا نل مع شهرته خنقه نیجه معانی و اسرار سوبلر کن مختفی و مستور اولسنی اشعار ایلر یعنی چونکم آشکاره سکا بروی نیجه یوزینک غیبی و اسراری دیسه (م) مر تر آن فهم و آن دانش نبود * و اندانستی بوسر کین راز عود * تحقیقا سکا اول فهم و اول دانش اولدی سن سرکینی عوددن کیر و بیلدک یعنی مادامکه سکا آنک اسرارنی بیلکه و گفتارنی فهم ایلکه لایق اول فهم و دانش اولمیه سن ابوی کتو تودن بیلز سن ولی بی دلیدن فرق قیلز سن (منوی) از جنون خود را ولی چون برده ساخت * هر و را ای کورکی خواهی شناخت * ولی خدا کند یسنه چونکم جنوندن برده دوزدی تحقیقا آتی ای کور بجن اکلیسر سن یعنی بروی سکا آشکاره اسرار غیبی و گفتار لاری سوبلشه و کندینک ولی اولدیغنی نیجه حالته سکا نعر یف ایلسه مادامکه سنده آنک ذاتی و اسرارنی بیلکه لایق فهم و دانش اولدیغنه سن آتی سیه مر سن چونکم اول ولی خدا دیوانه لکدن کندی به نیجه برده دوزه بجن ایدوب تستر قیلده پس ای کور دل آتی نیجه آکرسن ونه وجهله انک اسرارنی و گفتارنی فهم ایلر سن (منوی) کر تر باز ست آن دیده یقین * ز بر هر سنکی یکی سرهنک بین * کرسنک اول یقین چشک آحق ایلهر بر سنک التنده بر سرهنک کور یعنی دیده باطن سکا مفتوح اولور سه هر یرده بروی کور رسن و هر یرده آتنده بر مقرب الهی مشاهده قیلور سن (منوی) پیش آن چشمی که باز در هر ست * هر کایمی را کایمی در بر ست * اول بر کوزلقتنده که مفتوح و دلایلدر هر بر کایم ایچون بر کایم وارد اولمیکسی فتح کافله و ثانیسی کسر کافله و بر عکس اوقتی دخی جائزدر اولکی تقدیر اوزره معنی هر موسی مشرب اولان بر کایم خدا نک کنند بر کایم وارد زرا کهنه لباس کیک مقربان خدا نک شاندند روا بکینی تقدیر اوزره معنی هر بر کایم و بلاس ایچون بر کایم مشرب کسه انک اوزر زنده و باقنده در دیمک اولور (منوی) هر ولی راهم ولی شهره کند * هر کرا او خواست با بهره کند * هر ولی بی نه ولی مشهور ایلهر کیمی استرسه اول ولی بهره لولایلر یعنی کندینک سرنندن و آشنالغندن بهره دار قیلر (منوی) کس نداند از خرد او را شناخت * چون که او مر خویش را دیوانه ساخت * کسه عقل جهنندن اول ولی بی اکتی و فهم ایلک بیلز چونکم اول ولی استتار ایچون کند یسنی دیوانه دوزه (منوی) چون بدزد دزد دینی ز کور * هیچ باید دزد را اودر عبور * چونکم برینا خسر کوردن برشی او غور لیه کور اول بینا دزدی عبورده بولور و دزد کیم ایدیکنی بولور (منوی) کور نشناسد که دزد او که بود * کر چه خود بروی زند دزد عنود * کورا کلز که آنک دزدی کیم ایدی اگر چه دزد عنود کند یسنی کوره اوورسه یعنی اکا مقارنت و مصاحبت قیلور سه ده (منوی) چون کرد سگ کور صاحب زنده را * کی شناسد آن سگ درنده را * صاحب زنده اولان کوری یعنی اسکی لباس کین اعمای چونکم کلب ایصره اول کور بر یچی کای بجن فهم ایلر نیجه بیلور (جمله بردن سگ بر کور کدا) (منوی) یک کی در کوی بر کوری کدا * جمله می آورد چون شیر و غا * بر کلب محله بر کدا اکور اوزره جنک ارسلانی کبی جمله کتوردی (منوی) سگ کند اهنک در ویشان بچشم * در کنده خال در ویشان بچشم * قال فی حیات الحیوان و من عجیب طباع الکلب انه یکرّم اهل الوجاهة و اجل الناس و لا یبج علی احد منهم و یبج علی اقرب الناس و ریث اللباس) پس بومضمون اوزره بیوردر کلب در ویشله خشمه قصه و جمله ایلر حال بوکه ماه انلرک خال پائی سرمه کبی کورنه چکر مر ادا نلرک رفعت شانی و علوم ته سنی اشعار در (م) کور عاجز شد زبانه ویم سگ * اندر آمد کور در تعظیم سگ * کور عاجز اولدی کلبک بانکندن و کایک خوفندن کور کلبک تعظیمه کادی واکامدار ایلکه شروع ایلدی بویه دیو (م) کای امر صید وای شیر شکار * دست دست تست دست از من بدار * که ای صیدل امیری وای شکارل ارسلانی ال سگ الکدر یعنی قوت سگنک قوتکدر بدن ال کیر و طوط (منوی) کر ضرورت دم خرا آن حکیم * کرد تعظیم و لقب دادش کریم بوییت دخی ما بعد نده اولان بیتلر شر بر واثیم اولان کسه لره حسن معامله و مداوا تمکی تعلیم ایلر (کما قال علیه السلام مداواة الناس صدقة و قال علیه السلام امرت بمدارة الناس کما امرت بآداء القرائض) و مداوا نک معناسنی ابودردراضی الله عنه حضرت تری بیورمشلر که (انالنبش فی وجوه اقوام و قلوبنا لتقلیم) یعنی تحقیقا بر بعض قومن یوزلر نه کورلدک و حال بوکه قبلریمز آنلره بغض ایلدی وحق تبارک و تعالی آذی و شرعی مدارا ایلد دفع ایلین عبادنی کلامنده مدح ایلیموب بیوردر (ویدروون بالحسنة السئة) قال ابن عباس فی تفسیرهای بدفعون السئة بحسن المعاملة و المداواة) و حاصل معنای مداواة دفع مضرة و ایلکدرا کا ظاهر تعظیم و تلبیس کلام ایتکه اما اهل حق اولنلر بری بر نه مدارا ایلک حرامدر زیرا اهل حق مضرة و شر تندن خوف اولنلر معنی بیت زیر اضر و زدن حمارک قور یغنه اول حکیم تعظیم ایلدی واکا کریم دیو لقب و بردی (م) گفت او هم از ضرورت کای اسد * از خومن لا عرش شکاروت چه

فی

رسد اول کور فقیر هم ضرورت ندن بویه دیدیکه ای اسد بخیلین لاغر شکاردن سکا نه ایر بشور (م) کوری کیرند
 یارانت بکوه * کوری کیری نور کوری ای ستوه * سنک یارانت طاعنه بیان اشکی طور ترسن ای چاک و چالاک
 بخارده کور طور ترسن بعض نسخه ده بویت بویه واقع اولمشدر * کوری کیرند یارانت بدشت * کوری کیری
 نور کوری این بدشت * معنی سنک جنس کلاب صحراده حار وحشی صید ایدر لر حمله ده سن کور طور ترسن بوید حالت
 وقیح خصلتدر (منوی) کوری جوی بند یارانت بصید * کوری جوی نور کور کور کور * سنک یارانت صید ایتمکه
 حار وحشی استرل سن کور
 قصد کور کور * اول عالم کاب یارانت حار وحشی شکار ایلدی و بوجاهل و غیره علم اولان بی مایه کاب اعمایه قصد ایلدی
 بوجاهل تحصیل علم ایلن نقشه جاهل و بی مایه اولان نفس حساب حالدی که تحصیل علم ایلوب معلم و مؤدب اولان
 نفس صید حلال ایلر و جاهل و بی مایه اولان نفس فقیر وضعیف اولنلری کاب عقور کوری رنجیده ایلوب صید
 حلالدن بری اولوب آنکله بونکله منازعه و جدل قیلور (منوی) علم چون آموخت سنک رست از ضلال * می کند
 دریشما صید حلال * سنک چونکیم علم او کندی ضلال و کراهلقدن نور تلمی میشه لرده حلال شکار ایلر (منوی)
 سنک جو عالم کشت شد چالاک زحف * سنک جو عارف کشت شد زاحجاب کهف * سنک چونکیم عالم و علم اولدی
 زحف چالاک اولدی یعنی عدوایه حرب و قتال ایلکده چست و چالاک اولدی زحف دشمنه مقابله و محاربه ایلک
 معنائنه در سنک چونکیم عارف اولدی اصحاب کهفدن اولدی یعنی نفس اماره که کسب حلال ایلک علمنده وسائر
 معاملات علمنده ترقی ایلوب تحصیل معرفت قیلسه و عارف بالله اولسه عرفادن اولور و خلقدن ممتاز اولان اصحاب
 کهف مرتبه سن بولور دیکل اولور (منوی) سنک شناسا شد که میر صید کبکست * ای خدا آن نور شناسنده چیست
 سنک فهم ایدیمی اولدی که میر صید کبکست * ای خدا آن نور فهم ایدیمی اول نور فهم ایدیمی نور فهم ایدیمی نور فهم ایدیمی
 سنک که معلم اوله صید کبکست و کند سنک صاحبی بولور و فهم قیلور ای خدا او بیلیمی و فهم ایدیمی نور فهم ایدیمی نور فهم ایدیمی
 هر کس وجودنده بولور (منوی) کور شناسنده از بی چشم نیست * بلکه این زانست کز جهلست مست * کور
 اکبر اول ناشناسل کور زینر لکندن دکدر بلکه بوشناسل اول جهلندن مستدر یعنی بعض کور لر
 امیر عالم کیدر بیلدی و کند سنک صاحبی نه کسه درگاه اولدی بی مجردی چشم لکندن دکدر بلکه جهل و غفلتدن
 سر خوش اولدی بختند و نفسنک مرادنه اشتغال قیلد بختند (منوی) نیست خودی چشم تر کور از زمین *
 این زمین از فضل حق شد خصم بین * زمیندن چشم سزل * کور خود بوقدر مع هذا بوزمین فضل حقدن خصم
 و عدوی کور بی اولدی (منوی) نور موسی دید و موسی را نواخت * خسف فارون کرد و فارون را شناخت * زمین
 حضرت موسی علیه السلام نور کوردی و حضرت موسی او خشادی فارونی خسف ایلدی و فارونی آکادی
 (منوی) رجب گرداندر هلال هر دی * فهم کرد از حق که یار ارض ایلدی * سورة هودده اولان آیت کریمه اشاره تدر
 شول زمانده که قوم نوح غرق اولوب امر الهی نافذ اولدده جناب حقدن ارض و سمایه خطاب اولوب (وقیل یا ارض
 ایلدی مائ) دینلکه یار ارض صوبکی بوت بلع نشدن و قلع امسا کدن عبارتدر یعنی نشف ایلد صوبکی (و یا سماء
 اقلی) و ای آسمان امسال ایلد سنده باران بی حسابی (و غیض الماء) ای نقص و قل غاض الماء بر لر چن ناقص اولسه
 (وقضی الامر) و حکم الهی قضا اولدی و امر الهی نافذ و کافر لاهلک و نوح نبی علیه السلام نجات بولدی و شاد
 و طربناک اولدی (و استوت) فینه مستقر و مستوی اولدی بوم عاشوراده (علی الجودی) موصله بر طاع اوزره
 (وقیل بعدا) حق جانندن دینلدی هلاک کلک اولسون (للقوم الظالمین) ظالم اولان قوم ایچون بعد بوراده هلاک
 معنائنه در استعاره و دعاء علیه در و بآیت کریمه ده اولقدر بلاغت و فصاحت وارد که بلغای عرب و عربا و فصحا
 اهل معنی بونک حسن نظمده و عذوبت لفظنده کمال مرتبه تحقیق و تدقیق ایتشدر و مع هذا در ایدان بر قطره
 و شمس انور دن بر زرد در پس حضرت مولانا قدس سره العزیز بآیت کریمه ایلد جمیع اشیا ناک خالق بی جونی
 ادرا کنه استشهادیور لر نه که جناب عزت اولو العله و ذوی العقه و له ندا ایلدی کبی اجرام سماویه و کره ارضه ندا ایلدوب
 (یا سماء اقلی و یا ارض ایلدی) دیدی و بولردی خشتال و اطاعت ایلدوب صور بی نشف و امسال ایلدی بر پس معلوم
 اولدیکه اجرام سماویه و عناصر اربعه و موالد ثلاثه و سائر اشیا جمیعاً خالقینک امر لر نه مطیع و موجد لر نه عارفدر
 بخلاف المعتزله و الفلاسفة و شیخ اکبر قدس سره العزیز حضرت تری دخی فصوصده بومعنایه اشارت ایلدوب بیوردر
 (بیت) و ذوالحسن بعد الثبیت فالکل عارف * باخلاقه کنه فوا و یضاح برهان * بذاقال سهل و الحقیق مثلنا * لانا و اناه
 بمنزل احسان) معنی بیت هر حرامزاده و عاصینک هلاکنده زمین در تردی و زلزله ایلدی حق تعالی دن (یا ارض

ایلی) خطابی و امر فی فهم ایلدی پس حق تعالی اکا هر نه بی بلع ایلدی ایسه آتی بلع ایلدوب در ونه چکدی
 (منوی) آب و باد و خاک و نار باشرر بی خبر یا ما و باحق باخبر * آب و باد و خاک و نار باشرر یعنی عناصر اربعه بره
 نسبتله بی خبر و حضرت حق نسبتله باخبردر (منوی) مابعد کس آن زغیر حق خبر * بی خبر از حق
 و از چندین نذر * بر اول عناصر اربعه نیک عکسی ایلد حقن غیردن خبر حضرت حقن و بوقدر نذریدن بی خبر
 (منوی) لاجرم اشقن منها جله شان * کندشد زامیز حیوان جله شان * لاجرم بونلرک جله سی یعنی افلاک
 و عناصر و جبال بوجله کندیده عرض اولان اماندن اشفاق ایلد بر و آتی حامل اولقدن خائف اولوب اعراض
 قیلد برانلرک جله و سعی حیوانک اختلاطندن * کند اولدی یعنی سماوات و ارض و جبال امانتی قبول ایتمیوب
 تکلیفدن و حیانتدن فرار ایلد بر تا حقن غافل اولمه لر و غفلت و جهالت مقابله سنده سوء جز اولمه لر بآیتنک
 تفسیری و بوجله مطابق اولان کلمات جلد اولده داستان پیر چنکی بیانندن آشتی مرور ایتدی (منوی)
 کفت بیز ایزم جله زین حیات * کور بود با خلق حی باحق موات * سماوات و ارض و سائر اشیا ناک جله سی
 بر و حیانتدن بیز ارزدیدیلر که خلقده زنده و حقه مرده اوله و فی الحقیقه انسانک اکثری حق جانندن اولش
 و خلقه ایدری اولمشدر (منوی) چون بماند از خلق کرد او یتیم * انس حق را قلب می باید سلیم * چونکه خلقدن
 قالدی اول کسه یتیم اولور حضرت حق انس و اشغالغه قلب سلیم کر کدر بو خود خلقه انسیت ایتمکه میسر اولور
 (منوی) چون ز کوری دزد دزد کاله * می کند آن کور عیالاله * چونکه دزد بر کوردن بر متاع او غور لیه اول کور
 علی العیالاله ایلر (منوی) تانکوی دزد دزدای کور آن منم * که بدزدیدم که دزد برفتم * مادامکه دزد کورده عیبه که
 او یتیم که سندن متاع او غور لدمکه زیاده برفتم و مکار دزدیم (منوی) کی شناسد کور دزد خویش را * چون ندارد
 نور چشم و آن ضیاء * کور کند سنک دزدی چن آکر چونکه کور چشمک نورنی و اول ضیائی طومر (منوی)
 چون بگوید هم بکیر اورا تو سخت * تابکویدا و علامتهای رخت * چونکیم دزدین دزدیم دیه و سارق اولدیغنه
 اقرار ایلیمه ای کوردل هم سن آتی طوط و محکم اخذایت تادزد او غور لدی متاع اسبابک نشانلری دیه یعنی نفس
 و شیطان دزدی چونکیم هر بری لسان حاله سکان دزدیم دیه سن ای کوردل انلری محکم اخذایت تا کم سنک خانه
 قلبکدن استراقه ایلد کوری متاعک علایم و آثارن سکاسو بیلد را کر انلری محکم عصر ایلر سنک دزدل کله نه کاله
 اقرار ایلدوب اخذایت کوری متاعی سکا کیر و ادا ایلر (منوی) پس جهادا کبر آمد عصر دزد * تابکویدا که
 چند دزدید وجه برد * پس دزدی صمق جهادا کبر کادی تا که دیه نه او غور لدی و نه ایلدی یعنی نفس و شیطان
 مؤاخذه ایلدوب انلره سیاست قیلق اکبر جهاد و افضل جهاد کادی پس مجاهده ایلوب انلره سیاست قیل
 تاهر بری سو بیلیمه سندن نه او غور لدی و نه شی آلدی (منوی) اولاد دزدی کل دیده ات * چون ستانی بازیابی تبصرت
 اولاسنک چشم باطنک کل نورنی او غور لدی چونکیم چشمک کل نورنی نفس و شیطاننک کل کیر و تبصرت
 و بصیرت بولور سن بوجو ص ایلد سحی و مجاهده ایلد حاصل اولور (منوی) کاله حکمت که کم کرده دلست *
 پیش اهل دل بقین آن حاصلست * حکمت متاعیکه کو کل ضایع ایلد اهل دلک قنده شکسز و احاطلدر زیر
 اهل دلک خانه قلبندن اول متاع حکمتی نفس و شیطان دزدلری استراقه قیلمشدر و اول متاع ضایع انلردن اولمشدر
 (منوی) کوردل با جان و با صبر * می نداند دزد شیطان اثر * کوردل اولان کسه جائله و جمع و بصرله یعنی
 شو قتلله که شیطان دزدی اثرندن بیلر و اثرندن مؤثره استدلال قیلر زیر ابصری کوزی کور اولد بختندن خانه
 در و ندن نه ضایع اولوب نه کندیکنی ادراک ایلر (منوی) ز اهل دل جواز جاد اثر ایچو * که جماد آمد خلاق پیش او
 آتی اهل دلدن استه جماددن استه زیرا خلاق اهل دل قنده جماد کادی یعنی دزد نفسی و دزد شیطانی بیلکی
 و انلرک سرقه ایلدیکی متاعه آگاه اولدی اصحاب دلدن صور جمادات منزله سنده اولان و حجر لایقهم مرتبه سنده
 قلان خلاقدن آتی صورمه که انلر بومعنادن غافلر و بوعادن جاهلدر (منوی) مشورت جو بنده آمد پیش او *
 گای زاب * کور دلدشه رازی بکوی مشورت طلب ایدیمی هر داول عاقل مجنون تمامک او نه کادی بویه دیو که ای
 طفک پدیری اولش بر راز سوبله وای کود کار باباسی بکا بر نقل ایلد (منوی) کفت روزین حلقه کین در بان نیست *
 باز کرد امی و زور و زان نیست * اول دیوانه شکنده اولان صاحب دل آ کالبدی پوری بوجلقه ددن زیر او بومفتوح
 دکدر کیر و دون بو * کور راز کونی دکدر یعنی سرور از دن سوال ایلد که بکون سرور از دن ظهوری کوفی دکدر
 بلکه (یوم تبی السرائر) خواستجه سرور از دن ظهوری کونی یارین در دیدی (منوی) کر مکانزاده بدی در لامکان *
 همچو شیخان بودی من بر دکان * اکرم مکانک لامکانه بولی اولیدی یعنی بوعالم صورتک معنی جاننده طریق

اولدی و اهل صورت صورت قیدنده ایکن اول طریق عالم معنادن و شهر لامکاندن رایحه بولیدی و رازطو بیدی
سائر شیخه کی بندخی دکان اوزره اولوردم و برصورتی آلت کسب ایلیوب آلت کی تعمیر صورت ایلمک اشتغال
قیلوردم لکن نومکان و صورتک لامکان جانبیه بولی یوقدر پس لامکاندن رازطو یم دین کسه مکان و صورتی بنم
کی خراب ایلمک لازمدریدی (خواندن محاسب مست خراب افتاده را برزدان (منثوی) محاسب در نیشب جای
رسید * درین دیوار مستی خفته دید * محاسب نصف الیلده بریره ایرشدی دیوار دینده یاغش برصتی کوردی
(منثوی) گفت هی مستی چه خوردستی بگو * گفت ازین خوردم که هست اندر سب * محاسب مسته اییدی هی
کسه صحیح مست سن دی نه ایچدک مست محاسبه اییدی بوندن ایچدکه دستیده وارد (منثوی) گفتش آخر
در سبوا کوا که چیست * گفت از آنکه خورده ام گفت این خفیت * محاسب مسته اییدی آخر آشکاره دیکه
نبوده نه در مست جواب و بریب اییدی اول نسنه دندر که ایچمست محاسب اییدی بوسوز خفیدر آشکاره سوبله
(منثوی) گفت از آنکه خورده آن چیست آن * گفت آن کاندربو محفیت آن * محاسب مسته اییدی اول
نسنه بیکه ایچمستن او نه در مست محاسبه اییدی اودر که اوسبوده مخفیدر (منثوی) دوری شد این سوال و این
جواب * ماند چون خر محاسب اندر خلایب * بوسوال و بوجواب دور اولدی یعنی بوسوال و بوجواب بری برینه
متوقف اولوب مسئله دوریه دن اولدی محاسب خر کی بالقی ایچره قالدی و مستک بوسو کونه رموزدن مخیر
اولوب ورطه اندیشه به باتدی (منثوی) گفت اورا محاسب هین آه کن * مست هو هو کرد غم کام سخن * محاسب
مسته اییدی آگاه اول آیه تانفسکدن نه ایچدیک معلوم اوله مست سوز وقتی آه برینه هو هو دیدی محاسب نهی
منکر ایلمن کسه به دیرلر (کما قال فی الصحاح احتسبت علیه کذا) دیرلر (اذا انکرته علیه) پس امر معروف و نهی
منکر ایلمن برکسه مستلردن برینه دیدی مراد علی طریق الکتابه مست الهی اولنلدر ظاهرده اولان منکرلر
انلری مستلکندن و سر خوشلغندن باعث اولان شیندن سوال و تفتیش ایلمسه لودی انلر بومستک جوابی کی
جواب و برلر کردیسه لکه نندن مست سن دیرلر وجودیمز دستینده اولندن اکر دیسه لرا اول دستیده اولان نه در دیرلر
بری مست قیللدر مراد تعبیر صغمز و سنک فهمل آتی اکلز که (من لم یذق لم یدر) در دیمکی اشعار ایلر آخر اول
منکر اول مسته دیدیکه آه آیه که نفسندن رایحه خر کاورمی کورم مست سخن و قندده هو هو دیدی ز راهو هویت
مطلقه الهیه دن کایه در بختن اسرار هویتله برکسه نک درونی طولسه (کل اناه یترشح عافیه) فحوا سجنه وقت کلامده
دخی آتک نهانندن هویته متعلق اولان کلام صدور ایلر و آه و غم و المدن حاصل اولور پس مستان الهی عین وصلته ده
و مشاهده محبوب سبیل محضارفه ایته در دیرلر پس مستغرق شادی اولندن آه صدور ایلز (منثوی) گفت گفت
آه کن هو می کنی * گفت من شاد و نواز غم منی * محاسب مسته اییدی سکا آه ایلدیم سن هوا یلرسن
مست محاسبه اییدی بن شادم سن غمدن مخیندن یعنی ایکی فات سن بعض نسخه ده منحنی برنه دم زنی واقع اولندر
بو تقدیر اوزر معنی بن وصالدن شاد و مسرورم انکیچون هو هو دیرم سن هجران و غمدن دم اوررسن دیک اولور
(منثوی) آه از درد غم و یسد ادیست * هو می میخوران از سادیست * آه درد و غمدن و الم و یزار لقدندر
می نوش ایچیلر لکه هو می ذوق و شادیدندر (منثوی) محاسب گفت این ندانم خیز خیز * معرفت متراش
بکذا این ستیز * محاسب مسته اییدی بو بیلمز قالی قالی معرفت یومعه یعنی سوبله و بوعناد و ستیزی ترله آیه
(منثوی) گفت روز و نواز کجامن از کجا * گفت مستی خیز نازندان بیا * مست محاسبه اییدی بوسوز سن قندن بن قندن
یعنی مایتمزده هیچ مناسب یوقدر محاسب مسته اییدی سن مستسن قالی نازندان کل (منثوی) گفت مست ای
محاسب بکذا اوزر * از برهنه کی توان بردن کرو * مست اییدی ای محاسب بی قو و کندی مصلحت که کیت عربانندن
کرو و فائده بجن ایلمن ممکن اولور یعنی برهنه دن رهن و فائده آلتی قابل دکلدر (منثوی) کر مر اخود قوت
وقتن بدی * خانه خود رفتی وین کی شدی * اکر بکا خود کتک قوی اولیدی کندی خانه مه کیدردم بوجن
اولوردی یعنی ببولده قلوب سکاملا قات واقع اولزدی (منثوی) من اکر با عقل و با انکامی * همجو شیخان
بر سر دکانی * بن اکر عقله و امکانه اولدم شیخ و مرشد کی دکانده اولوردم یعنی اول مست و هشیار اولان
کسه دیر که اکر عقله و امکان و قدرته اولدم بولنله انست قیلدرم سائر عقل مرتبه سنده اولان شیخه کی دکان
ارشاد و دعوت ناس اوزره اولوردم و خلق عالمه تقدیر قیلوردم لکن بن اول عقل و امکان مرتبه سندن خلاص اولوب
مرتبه فقر و فناده محو اولدم دیدی (دوم بار در سخن کشیدن سائل آن بزرگ را تا حال او معلوم تر کردد (منثوی)
گفت آن طالب که آخر یک نفس * ای سواره بری این سواران فرس * اول طالب اول دیوانه شکنده اولان ولی و عاقله

ایندی که آخر بردم ای قامش اوزره سوار اولمش فرسکی بوجانبه سور (منثوی) و اندسوی او که هین زور بگو *
کاسب من بس تو سنت و تدخو * اول عاقل و مجنون غما سائل طرفنه سوردی بولیکه آگاه اول تیزلر سوبله زبانه
فرس زبانه توسن و تدخو در بوسوزلر اول مست هشیاردن رموزدر اکر چه ظاهر اخلط کلام ایلمک کبیدر و مرادی
کندینک سوار اولدیغی اسب روحی سرکش و قوی اولسنی اشعاردر (منثوی) تالکد برو نکو بیدر و دباش * از چه
می برسی بگو بیدا و فاش * تیز اول تابنم فرس سکا دیمه اورمیه مقصود بنم فرس روح سکا در و طرد دیمه سنی اورمیه
دیمکدر نه سوال ایلمسک آتی آشکاره بیان آیه (منثوی) او بحال رازدل گفت ندید * زور برون شو کرد و در لاغش
کشد * اول سائل قلمینک رازی دیکه بحال کورمیدی و فرصت بولمیدی فوری برون شو ایلمدی و آتی لاغ چکدی
زبونده زوددن مخفیدر برون شو کرد بحسب اللفظ طشره اولق اییدی دیمکدر اما قورنلق و خلاص اولق معنارنده
استعمال اولنور بونده دخی مراد بولدر یعنی اول سائل علی الفور قورتلق اییدی و کندی در حال خلاص اولق
ایچون اول مجنون نمایی لاغ چکدی (منثوی) گفت میخوام درین کوچه زنی * کست لایق ایز برای چون منی
سائل لاغ طریقه اییدی بومحله ده برخاوتن استرم که نکاحله آتی آلم بر بخیلندن اوتری لایق کیدر (منثوی)
گفت سه کونه زنده اندر جهان * آن دوریچ و این یکی کنج روان * اول دیوانه شکل اولان عاقل اییدی
جهانده عورتلر اوچ نوعدر اول ایکیسی ریح و در دیر و بری کنج رواندر (منثوی) آن یکی را چون بخواهی
کل تراست * وان دکر انیمی ترینی جداست * اول بروی چونکم استیه سن کلی سنگی و ندر و اول بروی نصفی سنگی چون
و نصفی جداست که سندن غیری ایچوندر (منثوی) وان سوم هیچ اوترا بوبیدان * این شهودی دور شور فتم روان *
و اول اوچنی نوع هیچ اوستیچون اولمز بیل بو تحقیق و بیانی اشتک فتمدن دور اولکدن بن فوری کتدم (منثوی)
تا ترا اسم نپارند لکد * که بیفتی بر تخیلی تا بد * تابنم آتم سکا لکد سر عیه یعنی دیمه اورمیه که دوشرسن تابندی
قالقمز سن و بوسوز دخی رموزدر مراد تابنم اسب روح سکا قهر و غضب دیمه سنی اورمیه اکر روح سکا ایچنوب
رد و طرد دیمه لرین اورسه تا بد قالقمز سن و صحت و سلامت بولیموب فلاح بولز سن دیک اولور (منثوی) شیخ راند
اندر میان کودکان * بانک زبانه کرا و ارجوان * شیخ چونکم بوسوزلری سوبلیدی فرسنی اطفالک آراسنه
سوردی جوان تکرار اول بزرگه بانک اوردی (منثوی) که بیا آخر بگو تفسیر این * این زنان سه نوع کتی برکین *
که کل آخر بونک نفیر بی دی بوزنلری اوچ دور لودیک تمیز ایدوب کزیده قیل (منثوی) راندسوی اوو کفتش
بکر خاص * کل تر باشد زغم بابی خلاص * بزرگ فرسنی سائلک جانبیه سوردی و آکا دیدیکه بکر قیز خاصه کلی
سنگیچون اولور غمدن خلاص بولورسن (منثوی) وانکه نمی آن تو بویه بود * وانکه دیجست آن عیال باولده * و اول
عورتکه نصی سنگیچون اوله یوه زندر یعنی طول عورتدر و اول عورتکه دیجدر او عیال باولدر عیال باولدر مراد
بونده شول عورتدر که اولکی ارندن اولادی اوله (منثوی) چون زشوی او اش کورلک بود * مهر کل خاطرش
آن سورود * چونکه اولکی ارندن اول عورتک فرزندی اوله اول عورتک خاطرک جمیع محبتی اول جانبیه کیدر
(منثوی) دور شو تا اسب نندازد لکد * سم اسب توسنم بر فورسد * ایراغ اول تا آتم دیمه اقیه یوخسه بنم سرکش
و حرون آتک طینانی سکا بر شور (منثوی) های هو می کرد شیخ و باز راند * کودک انرا باز سوی خویش خواند
شیخ چونکم سوزنی تمام ایلمدی دیوانه لک طریقه شرع ایدوب برهای وهوی ایلمدی و تکرار آتی اورادن
سوردی اطفالی کیر و کندی جانبیه او قودی (منثوی) باز بانکس کرد آن سائل بیا * یک سوالم ماند ای شاه یکا * سائل
کل دیونکر اراول اولویه چاغردی ای اولوشاه بر سوالم دخی قالدی (منثوی) باز راند این سوبکوز و ترچه بود *
که زمیندن آن بچه کویم ربود * انی کیر و بوجانبه سوردی اول طالبه اییدی تیزلر اول سوالک نه ایدیکه اول طفل
میدانندن بنم طو بوی قایدی (منثوی) گفت ای شهاب چنین عقل و ادب * این چه شیدست این چه فعلست ای عجب
سائل اول عاقل و فاضله اییدی ای شاه بونک کی عقل و ادب ای عجب بونه شید القدر بونه فعل و تدارکدر (منثوی)
تورای عقل کلی در بیان * آفتابی در جنون چونی نهان * بیانده سن عقل کلک و راستنده سن عقل و معرفت
فلکنک آفتابی سن چنونه نیچون نهان و مستورسن (منثوی) گفت این اوباش رأی می زنند * تادین شهر خودم
قاضی کنند * فی سوار سائل اییدی بواو باش یعنی بو خاق بر رأی اورلر تا کندی شهر مدبئی قاضی ایلمیه را بخود
کندی شهر راندن قاضی ایلمیه لک دیک اولور (منثوی) دفع می کتم مرا کفتندی * نیست چون تو عالمی
صاحب فنی * دفع دیدم و قاضی اولقی قبول ایلمدم بکا یوق دیدی برونم عدم قبولی فنی ایدوب دیدی لک سخبلن
بر عالم بر صاحب فن یوقدر (منثوی) باوجود تو حرامست و خبیث * که کم از تو در قضا کویده حدیث * وجود کاه بیه

حرام و خبیث در که علم و فضل و سندن ناقص و دون اولان کسه قضا و حکومت و سوز و یلمه (منوی) در شریعت نیست دستوری که ما * کتاز و توشه کنیم و پیشوا * شریعت شده بر دستور و قدر که برین شاهدن ناقص و حاکم مقتدا ابله و ز (منوی) زین ضرورت کج و دیوانه شدم * لیک در باطن همانم که بدم * بوضو و نیدن احق و دیوانه اولدم لیکن باطنده همان اولیم که ایدم یعنی دیوانه لک همان بنم ظاهر مده در یو خسه باطن همان کالاول نیجه عاقل و عالم ایسه به اولیدر (منوی) عقل من کجست و من ویرانه ام * کج اگر ییداکن دیوانه ام * بنم غم کجدر و بن ویرانه ام * کج اگر کجی آشکاره ایدم دیوانه ام که آنک عدو و رهنمی چوقدر (منوی) اوست دیوانه که دیوانه نشد * این عس را دید و در خانه نشد (حقیقه دیوانه اول کسه در که دیوانه اولدی یعنی عقل جزوی قیدندن قورتلدن * کندی شهرت و نباهت ایچون خلقه عاقل و عالم کو ستردی و عسسی کوردی و خانه به کندی عسدن مراد خلق و انام و عوام * کالهوام در عاقل اولان اولدر که بولردن عسدن فاجدی کبی قاجه و عزت اختیار ایدوب اختفا اید قنده قالدیکه بولره قاضی و حاکم املق ستمنه * کیده (منوی) دانش من جوهر آمدنی عرض * این بهایی نیست بهر هر عرض * بنم علم جوهر کادی عرض کلدی بیهایی اولان علم یعنی ذی قیمت و بهالو اولان علم هر غرضدن اوتری دکادر بلکه الله و فی الله در بهاییده یا نسبت ایچوندر (منوی) کان قندم نیستان شکرم * هم زنی می روید و من می خورم * قندم معدنی می شکر که نیستانی هم ندن بتروهم بن برم یعنی قند علمک معدنی و معرفتک محمل و منبعی هم علم حقیقی و اسرار لدی شدن حاصل اولور و هم بن اندن ذوق و غدا بولورم (منوی) علم تقلیدی و تعلیمیست آن * کز نفور مستمع دارد فغان * علم تقلیدی و علم تعلیمی اول علم که آنک صاحبی مستمع نفور ندن غدا بولور و فغان طور و لکن علم تحقیقی صاحبی آنلدر که کندی علمیه کربم مشتری بولسد اصلان غمناک اولور و علم ندن نفرت قیلزلر (منوی) چون بی دانه بهر روشنیست * عیو طالب علم دنیای نیست * علم چونک دانه و حفظ نفسدن اوتری اوله روشنی عدلدن اوتری اولیه دنیای دینک علمک طالبی کیدر زیرا طالب علم دینک مقصودی چونک دنیا اوله دنیای دینک صنعت و علمنی طالب اولان کسبه معنی مشابه و مساوی اولش اولور (منوی) طالب علمست بهر عام و خاص * فی که نایاب دین عالم خلاص * زیرا خاص و عامدن اوتری علم طلب ایدم کیدر اندن اوتری طلب ایلز * که نابو علمدن نجات و خلاص بوله (منوی) هم و موشی هر طرف سوراخ کرد * چونکه نورش راند از در کفت برد شول موش کبی که هر طرفی سوراخ ایلدی چونکه علمک نوری اول موش مشابه سنده اولنی قبولدن سوردی اکایراغ اول دیدی یعنی اول کسه که علم تقلیدی صاحبدر طالب علمدر عوام و خواصدن اوتری روشنیای عجان و جنان ایچون و بوعالمدن خلاص املق ایچون طالب علم دکادر بوکونه عالم شول موش * کیدر که زمینده هر جانبیه بحث ایدوب سوراخ ایلدی چونک اول علم دیندن اوتری تحصیل ایدن کسه بی عالم نور ایدن سوره و اکابومر به دن صاول و دور اول دیه اول عالم موش کبی بوعالم خاکدانه بحث ایدوب سوراخ سوراخ ایلور و کندی عالم نورانی به واصل قیله من دیک اولور و بونده صاول و ایراغ اول دیک معناسنه در (منوی) چونکه سوی دشت نورش ره نبود هم دران ظلمات جهدی می نمود * چونک اول عالم حیرا و نور جانبیه یول بولدی هم اول ظلماته بر جود و جهد * کوستردی یعنی چونک صغری حقیقت و نور احدیت جانبیه اول موش کبی اولان عالم یول بولدی زیرا آنک خلقند نور و لیاقت و حیرا سیرنده نصیب ولدت یوقدر هم اول ظلمات عالم جسده و زبر خالک بیدنه جد و کوشش کوستردی (منوی) کز خدایش بر دهد بر خرد * بر هد از موشی و چون مرغان برد * خدای تعالی اگر بر خردی اکابور و موش * بن قورتلور و مرغلر کبی پرواز اورد یعنی اگر خدای تعالی بوکونه عالمه عقل پر پی پرو پر سه موشک صفتدن نجات بولوب کجمر مرغان الهی کبی اوج عالم اعلا ده اوجر (منوی) و رفوید برماند زرخالک * نامید از رفیق راه جمال * اگر خدای تعالی دن بر خرد و معرفت استرسه زرخالک بیدنه سمالک بولنه کتمکدن نامید فالور یعنی راه عالم بالایی و مرتبه اعلا یی سیرا کتمکدن مایوس اولور (منوی) علم گفتاری که آن بیجان بود * عاشق روی خریداران بود * گفتاره منسوب اولان علمک اوی جان اوله مشتری لک یوزنه عاشق اولور جانندن مراد بونده اخلاصدر یعنی شول قیل و فاله منسوب اولان علمک لوجه الله اولیه اول علم بی روح اولور آنک شاندندر که مستمعین و طالبینک عاشقی اولور اما لوجه الله حاصل اولان علم تحقیقی بولید کادر که اگر کاشتری اولور سه آکا فاده ایلور اگر مشتری اولور سه فیه و نعمت دیوب کندی علمک ذوقندن ولادتدن جدا اولز (منوی) کچه باشد وقت بحث علم زفت چون خریدارش نباشد هر دورفت * اگر چه علم گفتاری صاحبی علم بچنک و قنده قوی و محکم اولور لیک

چونکه آنک خریدار و طالبی اولیه اولدی و کندی زفت بونده قوی معناسنه استعاره اولمشدر (منوی) مشتری من خدایت او مرا * می کشد بالا که الله اشترا * بنم مشتری و طالب حضرت خدادر و خدای عالم بالایی * کج که بیور الله اشترا یعنی اول قاضی قندن فرار ایدن و بختن و ستر ستمنه کیدن کسه اولنک استین کسبه دیدیم بنم مشتری خواص و عوام دکادر بلکه بنم مشتری خدای رب الانامدر اول خدای عالم بالایی و جنت اعلا یی چکر که بیوردی (ان الله اشترا من المؤمنین انفسهم و اموالهم بان لهم الجنة) یعنی الله تعالی مؤمن قوللردن اشترا ایلر کندی بونده فدا اولان نفسلری و بذل اولان ماللری بونک مقابله سنده جنتی بولره عن و بر مکله (منوی) خونهای من جمال ذوالجلال * خونهای خود خورم کسب حلال * پس ای اخئی بنم حق بولنده بذل ایلدیم نفس خون بهایی جمال ذوالجلالدر (کما قال فی الحدیث القدسی من احبني قتلته ومن قتلته فعلي دینه ومن کانت دینه علی فانادینه) پس بنم خونهای ذوالجلال کجایلدر کندی خونهای بیروم یعنی اول لطف جمال الهی که بر معنوی ذوقدر آتی غذا ایلرم که کسب حلالدر که راه حقه جانمی بذل انیمک مقابله سنده حضرت حق اول تجلی جمالیه بی بکا عوض و غنم و بردی (می) این خریداران مفلس را بهل * چه خریداری کندیک مشت کل * سندی ای اخئی بومفلس مشتری بولی قورتلر اید بر اوج بالحق نه مشتری بلک ایلر یعنی نه صافون المغه قادر اولور که انلری علم و عملک مشتری قیله سن پس حضرت خدای مشتری ایدمک کر که سود فروان و کج بی پایان میدسراوله (منوی) کل بخور کل را بخور کل را بخور * زانکه کل خوارست دائم زرد رو * بالحق بیه بالحق آله و بالحق طلب قیله زباطین خوار اولان کسه داما زرد رو درو کان قتل نفسنه معاونت جودر (کما قال صلی الله علیه وسلم من اكل الطين فکانما اعان علی قتل نفسه و زواه الطبری عن سلمان الفارسی) پس کل بیه یعنی کادن حاصل اولان ما کولات و بدنه متعلق اولان مطعوماتی غذا ایلر (منوی) دل بخور تا دانا بائی جوان * از تجلی چهره ات چون ارغوان * دلی بی یعنی دلدن حاصل ولان اذواق و اشواق و روحک غذا ایلر تا دانا تازه بیکت اوله سن و تجلی الهیه دن سنک یوزل ارغوان کبی اوله یعنی چهره روحک ارغوان کبی اوله (منوی) یارب این بخشش نه حد کار ماست * لطف بولطف خنی را خود سزاست * یارب بوخیر داران مفلسی ترک قیلمق و علم و عملز متاعنه سنک کبی غنی پادشاه مشتری املق و چهره روحک تجلی جمالک لطف و ملاحظ بولمق بزم کارمن حدی دکادر سنک لطف ظاهرک خود لطف خنی ایچون اولمغه لا بقدر (عند العارفین الله تبارک و تعالی ذواللطف الجلی و الخفی) دیکله توصیف اولور و لطف جلی اولدر که کار و عمل مقابله سنده اوله و حیر رجا ده عقل آنک حصولنه امید و اواره و جزم و اعتقاد قیله که (ان الله لا یضیع اجر المحسنین) فخر و اسبجه و (هل جز الا احسان الا احسان) مقتضای حسن عمل لطف حق مقتضی اولور و اعمال حسننه مقابله سنده اولان لطفه لطف جلی دینور اما لطف خنی بونک عکسیدر یعنی اعمال حسننه مقابله سنده اولز و عقل آنک حصولنی من بعدر جا قیلمز و اول لطفک ظهوری خاطر نه دخی کج بلکه قهر و غضب محنده و کمالیه یأس و قنوط حالتده حاصل اولان لطفدر پس بوقدمه معلومک اولدیه معنای بیت اولدر که یارب بوذکر اولان بخشش بزم کار عزل حدی دکادر سنک جله لطف ظاهرک خود عند تحقیق لطف خنی اولمغه لایق و سزادر یا خود بومعنی دخی جائزدر که سنک مطلقا لطفک لطف خنی اولمغه بنفسه کندی لا بقدر بر آخرتی واسطه سیله دکل دیک اولور و مصرع ثانی شعر آنک سهل الممتنع دید کاری اصطلاحک مظهریدر زیرا اگر چه لفظ سهل و آساندر و لکن معنای خلی متمنع البیاندر (منوی) دست کبر از دست ما مارا بجز * برده را بردار و برده ما مدر * المزی طوب بزی بزم المزدن آل یعنی نفسدن خلاص ایلر سنک مشاهده که حجاب و مانع اولان برده بی رفع ایلر و بزم برده مزی برقه و بزی رسوای قیله (منوی) باز مر ما ازین نفس بلید * کار دش تا اسخوان مار سید * بولید و سرکش نفسدن بزی صافون آل زیرا نفسک کاردی تا بزم اسخوانه ابر شدی یعنی آنک ظلمی بزم جانمزه بندی (منوی) از چو ما بیچارگان این بند سخت * کی کشاید ای شه بی تاج و تخت * بزیلین بیچاره لردن بومحکم و مشکل بندی کیم آجری تاج و تختسیر پادشاه (می) اینچنین فقل کرانرا ای و دود * کی تواند بجز که فضل نو کشود * بونچلین ثقیل و مشکل کایدی ای و دود سنک فضل و احساندن غیری آجغه کیم قادر اولور (منوی) ما ز خود سوی نو کردانیم سر * چون توئی از ما بماند بیکتر * بر کند بزدن اعراض ایدوب باشتری سنک جانبیه دوند ز چونک سن بزدن بزه یقینر کسن پس سکا توجه ابلک اولیدر (منوی) این دعا هم بخشش تعلیم است * کز نه در کج کستان از چهره رست * بودعا و مناجات دخی سنک احسانک و تعلیمکدر یو خسه کلغنده کستان نه دن بندی یعنی نفوس انسانیه دن اگر سنک هدایت و توفیقک اولمیدری دعا و ثنا کلمری نه دن حاصل اولوردی (منوی) در میان خون و روده فهم و عقل *

جزا کرام تو توان کردن نقل * خونه روده ایچره یعنی فان ایله بغرسق مایینه فهم وعقلی سنک احسانک واکرام کردن
 غیر نقل ایلمکه وقومعه برکسه قادر دکندر یا خود معنی خون وروده میانه فهم وعقلی عالم معنادن سنک
 اسکرانندن غیر سی نقل ایتمکه قادر دکندر دیمک اولور (منشوی) از دیاره پیه این نور روان * موج نورش
 می زند بر آسمان * نور روان و جاری نور که ایکی پاره پیه دندرو آنک نورنک موج آسمان اوزره اورر یعنی آسمانده اولان
 نجوم وکواکبی کورر مایینه بوقدر بعد مسافه واریکن یله (منشوی) کوش پاره که زبان آمد از وی رود سیلاب
 حکمت همچو جو (ات پاره سی که زبان کادی اندن حکمت سیلابی جو کبی کیدر یعنی کوش پاره اولان
 لساندن سیابع معارف و حکم چایلر کبی جاری اولور (منشوی) سوی سوراخی که نامش کوشه است * تاباغ جان که
 میوه ش هوشه است * شول بردلک جابینه که آنک نامی کوشلدر جان باغنه دل که اول جان باغنه میوه سی
 هوشلدر (منشوی) شامرا باغ چانه شامرع اوست * باغ وسته ستانهای عالم فرع اوست * اصل و سر چشمة خوشی
 آست وان * زود تجری تحت الانهار خوان * جانلر باغنه شاهر اهی اول جان باغنه میوه سی اولان هوشلر
 شرعیدر و باغ بساتین عالم ظاهر جمیع اول هوشلر از برانظر حقیقت یله نظر اولنسه بوجه حدایق و بساتین
 عالم تدبیر عقولله ظهوره کور وکلان بولور بوجه تدن عقول اصل و باغ و بستان عالم فرع اولور جمله خوشلغک اصلی
 و سر چشمة سی من حیث الحقیقه اول هوشلدر زیر خوشلغ ایکی قسمدن خالی دکندر بر قسمی معنوی و بر قسمی
 صوری معنوی اولان خوشلغ مثل علوم و معارف الهیه و حظوظ و اذواق روحانیسه در غایت مافی الباب بوجه
 معنوی اولان خوشلغک اصلی عقل که منتهی اولور و هیچ بر نوع خوشلغ بوقدر که عقل کل آنک اصلی اولیه و سایر
 عقول مانند جد اول و انهار اول بحر خوشیدن آلوب هر بر می تبیه اساله و اجر ایدر و صوری اولان خوشلغی دخی
 عقل معاش نصیبی مقداری مرآت کوبه دن الوب صاحبته اصال ایلر پس اصل و سر چشمة خوشی اول هوشلر
 اولور و علی الفور تجری تحت الانهار آیتن اوقو که مفهوم باطنیسی بومعنایه اشارت قیلور بوقونه آیت کریمه قرآن
 عظیمه جوق واقع اولمشدر جمله دن بری (ان الذین آمنوا و عملوا الصالحات لهم جنات تجری من تحتها الانهار) پس
 بوجه مناسب اولان معنای باطنیسی بواولور که تحقیقا شول کسه لکه وحدت حق علی طریق المشاهده تصدیق
 ایلدیلر و صالحه و خالصه اولان عملاری اشدیلر انلرا بچون شول جنات عقول وارد که اول جنات عقولک تحت
 احکامندن انهار و اذواق خوشی جاریه اولور دیمک اولور (تتبع نصیحت رسول علیه السلام بپاراز) (منشوی) گفت
 پیغامبر مران بیمار را * چون عبادت کرد بار زار را * پیغمبر علیه السلام اول خسته به ایدی زار و بیمار را بی چونکه
 عبادت ایلدی (منشوی) که مکر نوعی دعایی کرده * از جهالت زهر بایی خورده * که واریسه بر نوع دعا ایلد مشسن
 جهالتدن بر زهر بایسن سن (منشوی) یاد آور چه دعایی گفته * چون زمکر نفس می آشفته * تذکر ایلد کندی حقه نه
 نه دعا ایلد سن چونکه نفسک مکرندن بر بسان اولمش سن (منشوی) گفت یادم نیست لاهمی * دار باسن یادم آید
 ساعتی * اول مر بوض حضرت رسول صلی الله تعالی علیه و سلمه ایدی خاطر مدده بوقدر الا بکاهمت طوت بر ساعتده
 خاطر مه که (منشوی) از حضور نور بخش مصطفی * بدش خاطر آمد و آرا دعا * حضرت مصطفی علیه السلامک
 نور بخش اولان حضور دندن اول ایلدی که دعا آنک خاطر نیک اوکنه کادی روشنکنده اولان یعنی محل روشنایی و معدن
 نورانی اولان پیغمبر علیه السلامک همیله اول ضایع اولمش آنک خاطر نیک اوکنه کادی (منشوی) نافه
 زان روزن که از دل نادلست * روشنی که فرق حق و باطلست * اول روزن بدلرادی و پر توصلدی که کک و کلدن
 کک و کل بول وارد بر روشنک که حق و باطلی فرق ایدیمیدر (منشوی) گفت اینک یادم آمدای رسول * ان
 دعا که گفته ام من بوالفضول * اول صلابی ایدی ای رسول خدا ایسته خاطر مه کادی اول دعا که آتی بن بوالفضول
 دیمش (منشوی) چون گرفتار گاهان می شدم * غرقه کشته دست و پای می زدم * چونکه نگاه گرفتار و اسیر کادم
 دریای عصیان غرق اولمش اولدیم حالد بردست و باوردم (منشوی) از توبه دید و وعیدی می رسید * بجز ما را از عذاب
 پس شدید * سندن بروید و توبه دید ایدر و عصاة و بجز ما را از عذاب اولان عذابدن (منشوی) مضطرب می کشت
 و چاره ندید * بند محکم بود و قفل نا کسود * مضطرب اولدم و چاره و درمان اولدی زیرا بند محکم ایدی و آچار کاید ایدی
 یعنی بند آخرت محکم و قفل معنوی مفتوح دکل ایدی (منشوی) فی مقام صبر و فی راه کر بر * فی امید توبه فی جای ستیز
 نه صبر مقامی نه خجاستی بول و نه توبه امید و ارد در نه عذاب دیری چونکم بوحالتی مشاهده قیلدم و کندی
 کویا آخرتده بولوب شویله کوردم که صبر محل یوق و قاجغه دخی بر یوق و توبه ایلکه دخی امید یوق و عناده دخی
 بحال یوق (منشوی) من جوهاروت و جوهاروت از سن * آه می کردم که ای خلاق من * پس بندخی خزندن هاروتله

ماروت کبی آه ایلدم بولید یوکه ای بنم خلاق (ذکر دشواری عذاب آخرت و سختی آن (منشوی) از خطر هاروت
 و ماروت آشکار * چاه بابل را بگردند اختیار * آخرت عذابک خوف و خطرندن آخرت عذابنی دنیا عذابک اوزرینه
 ایشار ایدوب بودنیاده معذب اولغه راضی اولدیلر (منشوی) تا عذاب آخرت اینجا کشند * کر بزند و عاقل و ساحر و شند *
 تا آخرتک عذابنی بونده چکه لرحال آنکه اول ایکی ملک قویلر و عاقل و ساحر و شندر منقولدر که بوا یکی ملک چاه بابل
 ایچره باشلری اشقی اصلمشلر بوقونه عذابه گرفتار اولمشلر (منشوی) نیک کردند و بجای خویش بود * سهل تر باشد
 زاتش رنج دود * بوملک بر بواشی او ایلدیلر کندی محملده و تمام برنده ایدی زیر آتش عذابندن بونولک رنج سهلدر
 یعنی آخرت عذابندن دنیا عذابک رنجی آساکدر دیمک اولور (منشوی) حرد دارد وصف رنج آن جهنم * سهل
 باشد رنج دنیایش ان * اول جهنمک عذابک وصفی حد و نهایت طوع و مزه دنایک عذابنی آخرت عذابک قنده سهل
 و آساندر (منشوی) ای خنک آنکو جهادی میکند * بریدن زحری و دادی میکند * ای سعادت لولو اول برکسه که
 او بر جهاد ایلد بدنی اوزره بر زجر و بر داد ایلر یعنی کار باضت و بر رب آفی اخلاق ذمیه دن و افعال رذیه دن بال و طاهر
 قیلد (منشوی) تا رنج آن جهانی وارهد * بر خود این رنج عبادت مینهد * تا اول جهانه منسوب اولان عذابدن قورتلد
 کندی اوزرینه بوعبادت و طاعت زحمتی قویه و داغمانیک و صالح اولنله اویه (منشوی) من همی کفتم که
 یارب آن عذاب * هم درین عالم بران برمن شتاب * اول مر بوض حالدده بوقونه حکایت ایدوب ایدی بن دیدم که یارب
 اول عذابی هم بوعالمده بنم اوزرینه سرعتله سور یعنی آخرتده ایده جکک عذابی الان بودنیاده بی تأخیر بکا حواله ایلد
 دیدم (منشوی) تا دوان عالم فراغت باشد * در چنین درخواست حلقه می زدم * تا اول عالمده بکافراغت و حضور اولد
 بوجنلین طلبده و سوئالده حلقه اوردم و باب حق دق قیلدم (منشوی) اینچنین رنجوری پیدام شد * جان من از رنج
 بی آرام شد * اول سوال و طلبد نصکره بکا بونک کبی بر مرض پیدا اولدی بنم جانم الان رنجدن بی صبر و بی آرام اولدی
 (منشوی) مانده ام از کرا و از اوار خود * بجز کشته زخویش و نیک و بد * کندی ذکرمدن و اورادمدن فالشم
 کندمدن و ظایف طاعانی واذ کار و اوراد و مناجاتی ادا ایلکدن عاجز اولمش کندمدن و نیک و بددن بی خبر اولدم
 (منشوی) کرغی دیدم ککون من روی تو * ای خجسته وی مبارک بوی تو * اگر شمدی بن سنک مبارک بوزنی
 کور مییدم ای خجسته وای مبارکدوسنک بویکه که رایحه لطیفه خسته ره صحت و لقای شریفک ضعیف
 اولنله قوت و قدرت و یرمسی مقرر در (منشوی) می شدم از بندن بیکاری * کردیم شاهانه این غمخوارکی * بنشد
 وجوددن بالکلیه کیدردم بوعم خواره لکی بکاشاهانه ایلد (منشوی) گفت هی هی این دعا دیگر مکن *
 بر مکن تو خویش را از بیخ و بن * حضرت رسول علیه السلام ایدی غافل اولد کیر بود عانی ایلد سن کندی بیخ
 و بندن قورمه (منشوی) توبه طاقت داری ای مور نژند * کهنه بر تو چنان کوه بلند * ای ضعیف و عاجز
 مورسن نه طاقت طورتسن که حضرت حق سنک اوزرینه آنک کبی بلند طاعنی قویه یعنی عظیم اولان عذاب و قهر
 کوهنی سنک اوزرینه وضع ایلد سنک کبی ضعیفک آکانچه طاقتی اولور (منشوی) گفت توبه کردم ای
 سلطان که من * از سر جلدی نلافم هیچ فن * اول مر بوض حضرت رسول علیه السلامه ایدی ای بنم سلطان توبه
 ایلدم جلادت و جرأت طرفدن هیچ فن لافن ایلیم و اظهار تجلید قیلیم زیرا بجه بولر قنده مقبول اولان
 عاجز لدر و اعدا قنده لازم کلان قیلد و تصبر در (ولهذا قال ابن الفارض) و یحسن اظهار التجلید لاعدی *
 و یقیم غیر العجز عند الاحبی (منشوی) این جهان تبهست و تو موسی و ما * از کهنه در تبه مانده مبتلا * یا رسول الله
 فی المثل بوجهان صحرای تبه کیدر و سن موسی کبی سن و بر نگاه ایلدندن تبه ده مبتلا قالمش و جهان حبسته اسیر
 اولمش (ذکر حال قوم موسی علیه السلام و پشیمانی ایشان (منشوی) قوم موسی راهی پیوده آند * آخر اندر کام
 اول بوده اند * حضرت موسی علیه السلام قومی بول اولمشلر در آخر اولدی ایدمه اولمشلدر (منشوی)
 سالهاره می رویم و در اخیر * همچنان در اول منزل اسیر * نیجه ییلر بوله کیدر و عاقبتده انجیلن اول منزلده اسیر
 یعنی بنی اسرائیل هر کون کیدوب و صباح کندیلری نه منزل اولده بولد قلمی کبی بر زخی راه خدایه اگر چه
 کیده رز و لیکن کندی بی نه منزل اولده اسیر کورور (منشوی) کردل موسی زما راضی بدی * آخرین ره هم بیایان
 آمدی * اگر حضرت موسانک کک و کل بزدن راضی اولیدی تبهک راهی و نگاری پیدا اولوردی موسی
 علیه السلامدن مراد حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلمدر زراول صحابی چونکم کندی قوم موسایه
 و راه حق صحرای تبه و حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلمی حضرت موسی علیه السلامه تبهیه

ایلدی پس کندینک حسب حالتی بواسطه اوزره نقل ایلدی بالمواجهه حضرت پیغمبر علیه الصلوٰه والسلام
خطاب ایلمکدن وسن برزن راضی دکلسن دیوسو یلمکدن تأدب ایلمسن اشعار ایلم (منشوی) وریکل بیزار بودی
اوزما * کی رسیدی هیچ مان خوان از سما * و اگر حضرت موسی برزن تمام بیزار اولیدی بزه آسمانندن نعمت وخوان
هرگز بچن ابرشیدی یعنی هیچ ابرشزدی (منشوی) کی زسنکی چشمها جوشان شدی * در بیابان مان امان جان شدی
برطاشدن بچن چشمه (جوشان و روان اولوردی بیابانده بزم جانمزه بچن امان اولوردی) (منشوی) بل بجای خوان خود
آتش آمدی * اندرین منزل لیب درمازدی * بلکه خوان ومانده برینه آسمانندن آتش کوردی بومنزله بزم اوزریمزه
یالک اورردی ویا قوب اراق قیلوردی (منشوی) چون دودل شد موسی اندر کارما * کاه خصم ماست کاهی یارما *
چونکه حضرت موسی علیه السلام بزم ایشمزه ایکی کوکالی اولدی کاه بزم خصم کاهی بزم یارمن اولدی (منشوی)
خشمش آتش می زند در رخت ما * حلم آورد می کند تیر بلا * آنک خشمی بزم رخت واسباجمزه آتش اورر آنک حلم
ولطیفی برزن قضا و بلا تیری رد ایلر (منشوی) کی بود که حلم کردد خشم تیر * هست این نادر زلفت ای عزیز * اول
اصحابدن بیار اولان کسه چونکم بوجهانی تیره و حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلمی حضرت موسایه
تشبیه و کندینک بوجهانه مبتلا اولسنی موسی قومنک تیره ده فالسنه تشبیه ایدوب و بونلر تیره ده فالسنی انلره
موسایک عدم رضا سندن و خشم و غضب قیل سنسندن و بونلره مانده کلسی و جزدن آب روان اولسنی حضرت
موسی علیه السلام حلم و زیاده مرحمتی بلایی دفع قیل سنسندن و ندر دیکد نصر کهر حضرت رسالتنه صلی الله علیه
وسلم کال فضیلتنه و زیاده حسن سیرته اشارت ایدوب بیورر که یار رسول الله بچن ممکن اولور که خشم دخی عین
حلم اوله بو خشم و قهر عین مهر اولقی سنک لطفندن نادر کادر ای عزیز الوجود اولان سلطان حقیه قنکه
سنک مشرب سعادت به محض حلم و مرحمت غالب اولدیغنه بشاء حضرت حق تعالی کفار و منافقینه غلظت و شدت
وترک ملایمت و ملائمت امر ایدوب بیورر که (یا ایها النبی جاهد الکفار و المنافقین و اغلظ علیهم) و حضرت موسی
علیه السلام مشربلر تیره عتف و غضب غالب اولدیغنه بشاء انلری حق تبارک (اذهابی الی فرعون انه طغی فقولاله
قولالینا) دیو ملایمت و ملائمت ایتمکه امر ایلدی پس حضرت رسالتنه صلی الله علیه و سلمی خشم رجانه
ایدی و خشمی عین حلمدن حاصل اولشیدی و اجلدن (کی بود که حلم کردد خشم تیر) دیدی و حضرت موسای اول
حضرت حضور زنده علی طریق التمثیل ایراد ایلر سنک عذرینه شروع ایدوب دیر لکه (منشوی) مدح حاضر و حشمت
از بهر این * نام موسی می برم فاصد چنین * حاضر مدح و حشمت برون اوتری قصدا یله بو بچلین موسایک نامی
ایلتورم یعنی مدح حاضر شرعاً و حشمت در و بر و ستایش ایتمک عند الادباده محافلقد بر اوجلدن نام موسای
قصدا بونک * کی ذکر ایلر دیدی (منشوی) ورنه موسی کی رواد ارد که من پیش تو یاد آورم از هیچ تن * و اگر مرا دیو
اولیدی و موسایک ذکر ایلیدی حضرت موسی بچن رواتور دیکه بن سنک * کی سلطان آیینانک قنده
یاد ایلیم هیچ تدن یعنی ناموجود اولان کسه دن که اول حضرت سنک شرفک کوروب و امتکدن اولقی رجایلدوب
(اللهم اجعلنی من امة محمد) دینسندن (منشوی) عهد ما بشکست صد بار و هزار * عهد تو چون کوه ثابت برقرار
* بزم عهد من یوز کره و یک کره صندی سنک عهدک طاع کبی ثابت و برقرار در (منشوی) عهد ما کاه و مهربادی
زبون * عهد تو کوه و زرد که هم قزون * بزم عهد من فی المثل کاهدر و هر باددن زبوندر سنک عهدک طاع و یوز
طاعدن دخی زیاده را خدر یعنی ای منبع حکمت و معدن رسالت سنک عهدک کوه کبی ثابت در و بزم عهد من کاه
کبی بی قرار و هر هوای نفسانیه الیه زبون و بی مقدار در (منشوی) حق آن قدر تکه بر تلون ما * رحمتی کن ای امیر لونه
اول قدرت و تمکین حقیقونکه وجود شرفک آنک مظهر بذر بزم تلون بزم و عدم تمکین بزم اوزره شفقت و مرحمت ایله ای
الوان و اشکالک امیری وای فلک رسالتک ماه منیری الوانندن مراد ایشاد و حضرت حبیب اکرم صلی الله علیه و سلم
جمع ایشانک امیری و سید بذر (منشوی) خویش را دیدیم و رسوائی و خویش * امتحان ما مکن ای شاه پیش * کندیمزی
و کندی رسوائی غمزی کوردلک ای شاه ارق زری امتحان ایلمه * منشوی * تافضیتهای دیگر را نهان * کرده
باشی ای کریم مستعان * ای مستعان اولان کریم بزم غیر فضیلت عزی نهان ایلش اولسن اگر بزی امتحان
ایده حال اولور سنک اول غیر فضیلت عزی دخی ظهور کلوب دخی رسوائی اولور حضرت پیغمبر علیه الصلوٰه والسلام
دخی کریم و مستعان دیمک صحیح اولور (منشوی) بی حدی تو در جمال و در کمال * در کزری مایی حدیم و در ضلال
* جمال و کماله من بی حدی غایتسن برا کریم که ضلالته بی حدی نهایت (منشوی) بیحدی خویش بکار
ای کریم * بر کزری بی حدی شتی لیم * کندی بیحدی و بی نهایت اولان لطف و کریمی ای کریم بواج انیم کسه لک

بی حد اولان اگر بیلکی اوزره حواله ایله (منشوی) هین که از تقطیع مایک تارماند * مصر بودیم و یکی دیوارماند * اگاه
اول که بزم تقطیع عمزدن بر تار قالدی وجودده مصر ایدلر و بر تار قالدی تقطیع شایدن بر نوعدر صارغه و طولانغه
دخی در بر لر یعنی دیدیکه ای رسول خدا وای نبی محبتی آگاه اولکه بزم عمر عزیز بزنن بر تار قالدی و عمر نهایت
بولدی بزم شهر کی معمور ایدلر و بر تار قالدی (منشوی) البقیه البقیه ای خدیو * تا نکر دد شاد کلی جان دیو * شول
بقیه بی شول بقیه بی تعمیر و تریه و حفظ ایله ای خدیو تا کم شیطانک جانی بالکلیه شاد اولمیه (منشوی) هم رمانی
بهر آن اطف نخست * که تو کردی کرها نرا باز جست * بزدن اوتری دکل بیلکه اول نخست و قدیم لطفدن اوتریکه سن
کر اهلری اول لطفله * کبر و طلب ایلمک ایدلر یعنی طریق مستقیمدن دورا و انلره هدایت ایدلر پس مظهر دن
ظاهره یعنی خلیفه دن مستخلفه انتقال ایدوب حضرت حقه مناسب اولان مناجاته شروع ایدوب در که (منشوی)
چون نمودی قدرت بجای رحم * ای نهاده رجها در شحم و لحم * چونکم قدرت کی کوستر دل رحم کوستر ای لحم
و شحم ایچنده رجها قوش سلطان یعنی الهی چونکم کال قدرت و قوتک رسولکدن کوستر دل رحم کوستر ای لحم
و شحمده محل اولاد قیلان و یا خود مرحمت و شفقتلر قوین پادشاه دیدی (منشوی) این دعا کر خشم افزاید ترا
تو دعا تعلیم فرما مهتر * بود دعا که بزد بر زاکر * ساک غضب زیاده ایلر سه ای بزرگوار سن دعا تعلیم بیور
منشوی) ایچنانک کادم یفتاد از بهشت * رجعتش دادی که رست از دیو زشت) انجیلن که آدم علیه السلام حضرت تلمی
جنتدن دوشدی اکار رجعت و بر دل یعنی توبه و انابت مسیر قیلد که زشت شیطاندن قورتلدی (فتلی آدم من ربه
کلمات کتاب علیه) غوا سجنه آدم علیه السلام دنیا به کاد کند نصر کهر حضرت حقه رجوع قیلوب مکر دیودن
خلاص اولدی (منشوی) دیو که بود * کوز آدم بکذر * بر چنین نطعی ازوباری برد * شیطان کیدر که او آدمدن
یکه و اندن عالیقدر اوله بو بچلین بر نطع اوزره حضرت آدمدن ایلر و ایلر ابلت یعنی صنت و علمده آنک اوزرینه
غالب اوله نطع بساطه دیر بونده شطرنج اوینا یچتی بزر (منشوی) در حقیقت نفع آدم شده همه * لعنت حاسد
شده ان دمدمه * شیطانک اغوا و اضلالی حقیقته آدمه نفع اولدی دوکی اول دمدمه و اول مکر و حیله بینه حاسده
لعنت اولمشدر یعنی شیطانک آدم حقه ایدلر کی حیله و خدعه شه کندینک لعنتنه سبب اولوب در کاه حقدن
ملعون اولسنه باعث اولدی (منشوی) یازی دید و دود و دباری ندید * بس سستون خانه خود را برید * اول ابلیس
بر تلیمس برا بونی کوردی و ایکی یوزا بونی کورمدی یعنی حضرت آدمی جنتدن اخراج ایلمک خصوصنده اگر چه
براعب ایلدی لکن کندینک مات اولسنی حقه واقع اولان نیجه باز بیری مشاهده قیلدی پس فی الحقیقه
کندی خانه سنک دیر کنی کسیدی و کندی ایلمه کندینک بنیادی بقدی (منشوی) آتشی زشت بکشت دیگران *
باد آتش را بکشت او بران * مثلاً بر کسه کچه غیر بیلکه مزرعه سنه بر آتش اوردی که آتی یا قوب خراب ایدم باد آتشی
آنک کشته ایلتی اولدی برانده با مقتوحدر که بردن لفظندن صفت مشبه در ایلتی معنایه بیه فارسله بران
او چور بی معنایه اولسه دخی جائز در (منشوی) چشم بندی بود لعنت دیورا * تازیان خصم دیدن دیورا *
لعنت خدا شیطانه بر چشم بند اولدی تا اول مکر و حیله بی خصمه زبان کوردی (منشوی) هم زبان حال او شد بر او *
خود تو کو بی بود آدم دیو او * و بودی نسخه در کو بی آدم بود دیو او شیطانک مکر و حیله بی هم شه کندی
حالتنه زبان اولدی خود سن دیدل آدم علیه السلام اول ابلیسک دیوی اولدی یعنی چونکم اول دیولک مکر
و ضرری آدمه نفع و هدایت اولدی و اول ابلیسک جائنه ضرر و خسارت قیلدی پس سن دید که آدم علیه السلام
آنک دیوی اولدی و آتی قهر و لعنته مظهر قیلدی و نسخه ثانی اوزره معنی سن دید که آدم علیه السلام
اول دیولک دیوی اولدی اگر اضاقت معنای من ادا و لور سه ضمیره مضایف اولان دیو مصدر معنایه در تقدیر
معنی آدم علیه السلام آنک دیو آنک دیوی و سبب ضلالی اولدی دیمک اولور (منشوی) لعنت این باشد که گزینش
کند * حاسد و خود بین و پر کنیش کند * لعنت اولدر که بر کسه بی گزین ایلیمه و حاسد و خود بین و پر کنیش ایلیمه
(منشوی) تاباند که هر آنکو کرده بد * عاقبت باز اید و بروی زند * حتی اول ملعون اولان کسسه آخر الامر ایلمه که
مر شول کسه که بدلک ایلدی عاقبت * کیر و کاور و اول بد فعل او شه اورر بعض نسخه ده تاباند بر نه فوله تاباند
واقع اولمشدر یعنی تا غفلت و غرور بندن بیلز کهر اول کسه که غیره ضرر ایلدی عاقبت اول ضرر و زور و کاور
(کما قال الله تعالی) من عمل صالحاً فلنفسه ومن اساء فعلیها) وقال ایضا (ان احسنتم احسنتم لانفسکم وان اساءتم
فلها) (منشوی) جمله فرزند بدها بینه بعکس * مات بروی کرد و نقصان و وکس * جمله فرزند بیلدی عکسله کوررمات
و نقصان و وکس آنک اوزرینه اولور یعنی ملعون و مطرود اولان کسه جمیعاً بساط شطرنج کونده اولان قضایک

فرزین شد و پهلوی بر عکس کورر یعنی کندی به قوت و منفعت و خصمه نکبت و مضرت پهلور پس مات و هلاک انک
 اوزرینه رجوع ایلر و نقصان و خسران ا کا اولور و کس فلان فی تجارته دیرلر و خسران معناسن و برلر (منشوی)
 زانکه او کز هیچ بند خویش را به مہلک و ناسور بندیش را به درد خیزد زین چنین دیدن درون * درد اورا از حجاب
 آرد برون * بویقلر سوال مقدره جواب واقع اولور کان دیک لازم کاندیکه ملعون و مطرود اولان کسه به هدایت
 و منفعت نه جهتند در بیورلر اول جهتند که اگر اول ملعون اولان کسه کند و بی هیچ کورسه بی وجود
 و ناپیچر عدا یلر به ریش نفسانیه و میض قلبیه سنی مہلک و ناسور کورودی یعنی سخت بولش و زائل اولش کورمندی
 جواب شرط بومصرع در درونی بولر کورمکلکدن یعنی سخت بولمش و امراض نفسانیه دخی زائل اولمش و روح
 کاله ایرمش کورمکلکدن در دقار و سخت نفس و اصلاح قلبه طاب حاصل اولور در درون و عشق بی چون آنی
 چاندن طشره کتور و در کاله الهی به ایرشد بر یعنی درد و طلب ایلر اول مرخص معنوی اولان و حرمان و خذلانده
 فلان کسه بی حجاب انا یتدن پرده کبر و نخوتدن طشره کتور و سخت و صفوت می تہ سنے به نور (منشوی)
 تا نکیر دما در اندر دزد * طفل در زان نیاید هیچ ره * این امانت در دل و دل حامله ست * این نصیحتا مثال قابله ست *
 مادامکہ مادر لری اوغلان بورومی طوقیہ طفل طو غفلتده هیچ بول بولر بوا مانت قلبده در دقل کاله در
 بو نصیحتا کبیر یعنی بوا مانت الهیہ دخی دلده در که مرادیا اخلاص و یا ایماندر و یا عرفان و یا بقا اندر و یا محبت
 حضرت رجاند که دل بولرہ حامله در و می شد بولر و صایح و مواعظی قابله کبیر (منشوی) قابله کویده زن را
 درد نیست * درد باید در کودلر ا رہیست * حق قابله اولنلر زن حامله در و واضطراب کورمسه لودیرلر که زنک دردی
 بوقدر درد واضطراب کرکدر کدر کد کد کد بولر کذلک بتدو نصیحت صاحب لری برکسه در و در واضطراب کورمسه ل
 دیرلر که بویار امانتی حامله اولان نفسک درد و طلبی بوقدر پس درد واضطراب کرکدر که اضطراب قلبی و لد معنوی بتک
 بولر نہ بولر (منشوی) انکه اوی درد باشد در زنت * زانکه بی دردی انا الحق گفتست * اول کسه کبی در داوله
 رهن طریق در زیر که درد سزلک انا الحق دیکدر یعنی شول کسه کدر و نندہ بطن تندن تخلیص روح ایچون
 در دوا دای امانت الهیہ ایچون اضطراب اولسه بلکہ قلبی بو خصوصه ساکن و بی اضطراب اولسه قطع طریق
 انبیا و اولیاد زبرا بو خصوص ایچون در و نندہ در و واضطراب اولمق فرعون کبی انا الحق و انار بکم الاعلی دیک کدر
 نعوذ بالله یعنی امانت الهیہ بی ظهور کتورمکره و امر اولنی بر نہ و مجلنہ بتورمکره برکسه نلک واضطراب درونی
 اولمه استغنان و عدم احتیاجدن عبارت اولور و بن حتی وثابت بنفسه اولدم و عبودیت و احتیاجی ترک قیلدم دیک
 معناسنی اشعار قیلور (منشوی) آن نابی وقت گفتن گفتست * آن انا در وقت گفتن رحمتست * اول بملکی وقتست دیک
 یعنی نفسانیت حالندہ قائل اولمق و یا انا یتلہ انصافی قیلمق الھدن لعنلر اول انا الحق وقتندہ دیک رحمتدر و بو
 انا الحق دیک وقتی اولور کہ حق سالت خدمت نوافل و ادای قرایضله طریق حقہ سالت اولسه و مصطفی ذکر اللہله
 قلبه جلایرہ حتی جلہ کدورات نفسانیه دن و اخلاق حیوانیہ دن نجات بولسه و اوصاف الهیہ و وجود
 حقانیه اندہ ظهور کاله اول وقتندہ بو وجود حقانیدن تعبیرا بلوب انا الحق دیسه رحمتدر زبرا و انابی دین وجود
 مجازی دیکدر وجود حقیتدر (م) آن انا منصور رحمت شریفین * آن انا فرعون لعنت شریفین * اول انا الحق
 سوزی شکسز منصوره رحمت اولدی اول انا فرعونہ لعنت اولدی یعنی حسین منصور قدس اللہ سرہ العزیز
 حضرت تلیک انا یعنی بقینار رحمت اولدی کہ اتفاق مشایخ بونک اوزرینہ در و اول فرعونک انا یعنی لعنت
 اولدی کہ انا یعنی نفسانیت جهتندن اولدی بچوندر (منشوی) لاجرم هر مرغی ہنکام را * سر بریدن واجبست
 اعلام را * لاجرم هر وقتسز مرغی غل باشدی کسک واجبدر ضرر و قباحتی اعلام اتمک ایچون (منشوی) سر بریدن
 چیست کشتن نفس را * در جہاد و ترک کشتن نفس را * باش کسک نہ در نفسی دیہ لکدر جہاد و نفسی ترک
 ایلکدر یعنی مرغ نفسک باش کسک نہ در نفسی طریق حقندہ اولد و سکلکدر و حظ و هوا سنی کبیر مکلکدر پس
 نفسی اولدر ملک اوصاف خیشہ سن کبیر مکلکدر (منشوی) ایچنانکہ بیش کزدم بر کنی * تا کہ باید اوز کشتن ایچی
 انجیلین کہ عقربک نیشتی قو بر سن تا کم اول عقرب اولمکلدن ایمانک و خلاص بولر (منشوی) بر کنی دندان
 پر زہری زمار * نارہد مار از بلای سنکسار * مار دن زہر لہ بردیشی قو بر سن تا کم اول سیلان طاشلق بلاستدن
 قورتلور (منشوی) هیچ نکشد نفس را جز ظل پیر * دامن آن نفس کش را سخت گیر * نفس امارہ بی پیرک
 سایہ سندن غیری هیچ نسنہ دیہ لمر سایہ سندن مراد انا رسادی و تربیتدر و اول نفس امارہ بی قتل اید بچینک دامن
 محکم طوط (منشوی) چون بگیری سخت آن توفیق ہوست * در توہر قوت کہ آید جذب اوست * چونکم اول پیرک

دامن مبارک کن محکم طوہ سن اول دامن پیرہ تمسک اتمک توفیق ہودر یعنی آنک ذیل امر و ارادتہ تثبت قیلحق حق
 تعالینک ہدایتی و توفیقیدر سکاہر قوت و حالت کہ کاور اول پیرک جذبدر و یا خود اول ہو یلہ مسمی اولان خدانک
 جذب و عنایتدر (منشوی) مار میت اذ میت راست دان * ہر چہ کار دجان بود ازان جان * مار میت اذ میت آیتی
 راست بیل ہر نہ بی کہ جان کتور راول جانک جانتنددر یعنی سکا پیر جان بندن ہر نہ قدر قوت و قدرت کاورسہ اول اللہک
 جذبندن و سکا عنایتنددر لکن پیرک وجودی واسطہ سیلہ کہ اول آت حق اولمشدر (مار میت اذ میت) مفہوم
 شریفی سن پیرلر حقندہ ہمہ راست و درست بیل زیر اہر نہ بی کہ ولی خدانک جانی کتورسہ اول حضرت حقنددر
 و رای و فاعل فی الحقیقہ جناب الھیدر لکن شیخک وجودی اول قوت و قدرتہ بر آتدر (منشوی) دست کیرندہ
 و بست و بردبار * دم بدم آن دم ازو امید دار * دست کیرندہ و مرشد و ہدایت کنندہ من حیث الحقیقہ اول جان جان
 و حضرت بر داندرو حلیم و کریم دخی اول سبحاندر نفس بنفس دائما لا یقطع اول دمی یعنی اول فیض سعادت توأمی
 آندن امید طوط (منشوی) نیست غم کردی اوما نندہ * دیر کیر و سخت کیرش خواندہ * دیر کیر و سخت کیردر جنتش
 یک دست غائب ندارد حضرتش * غم دکدر اکر آنسز کچ قالمش ایسک اول خدای کچ طوئی اوقومش سن یعنی
 غم بوقدر اکر جوق زمان اوفیض مر جت توأمسز فالد کسہ دہ زبرا دیر کیر و سخت کیر معناسنی آت و حیدندن
 اوقودک * کما قال اللہ تعالی ان بطش ربک لشدید * وقال علیہ السلام ان اللہ لیل لظالم فاذا اخذہ لم یفلتہ * پس رحمت
 الہیہ غضب اوزرہ سبقت قیلش و کرم و فضلی قہر و جلالتدن زیادہ اولمشدر پس مفضول و مسبوقہ شان شریفی
 دیر کیر و سخت کیرلک و ایچی فاضل و سابق اولان صفتلرندہ دخی دیر کیر املق بطریق الاولی و طریفندہ بیلہ تاخیر
 و تراخی امہالدر بوخسہ امہال دکدر پس اول جان جانک رحمتی دخی اکر چہ نہ بر طوتر لکن محکم طو تر بر دم سنی
 کنندیدن غائب طو تر اول جان جانک حضرتی و یا آنک رحمتک حضرتی دیک اولور (منشوی) و روق خواہی
 شرح این وصل و ولا * از سر اندیشہ میخوان والضحی * اکر سن شو و صلتک شرحن و محبتک توفیقین استرسل اندیشہ
 و تدبیر طر فندن سورۃ والضحی بی اوقو کہ حق تعالی قولانی کنندیدن قطع ایلر و عیدنہ بغض و عداوت قیلر نہ کم نیچہ
 مدت حضرت رسالتبنہ صلی اللہ علیہ وسلم دن دخی منقطع اولوب حتی بر مر تہ تاخیر ایلدیکہ اول حضرت محزون
 و کفار بغایت مسرور اولوب دیدیلر کہ (ان محمد اودعہ ربہ) پس حق تعالی حضرت تلی ضحی ولایہ قسم ایدوب
 بیوردی یا محمد رضی و لیل حقیچون ربک سنی کنندیدن قطع ایلدی و دخی سکا بغض و عداوت قیلدی بو سورہ نک
 تفسیری مفصل و مشروح بوجلد لندیا جہ سنہ قریب (والضحی نور ضمیر مصطفی) بیتندہ مرور ایلدی اکر سوال
 اولنورسہ کہ بو سورۃ شریفندہ اولان (ماودعک ربک و ما قلی) اول حضرتہ مخصوصدر سائر عبادہ بونکہ نیچہ
 استشہاد اولنور الجواب نم و رودی اول حضرتہ مخصوصدر و لکن سائر عبادہ حکمی و مفہومی جمیع مؤمنینہ
 بقدر استعداداتم عامدر کہ حق تعالی مؤمنلری کندی حضور عزتدن بر دم قطع ایتر و غائب طو تر و لکن
 تاخیر رحمت حکمہ در وقتندہ مر ہوندر ساعندہ ظہور ایلر (منشوی) و روق کوی بی ہم بدیہ ازو بست * لیل آن
 نقصان فضل او کیست * آن بدی داد آن کمال اوست ہم * من مثالی کویت ای مختشم * و کرسن دیر ایلک ضرورلر
 و قباحتلر دخی خدادندر ہم جلہ قباحت و شرور بر مصداق (قل کل من عند اللہ) و قل اللہ خالق کل شیء) اندندر
 و جلہ نک خالق اولدر و لکن بوقباحت و شرورلک اندن اولمسی آنک فضل و کالہ حق نقصان و بر راول قباحتی و بر مک
 ہم اول خدانک کمالیدر یعنی اول بد و زشتی دخی خالق املق آنک کمال صنع و حکمتنہ دلالت ایلر بو خصوصی سکا
 تفہیم ایچون ای مختشم بن بر مثال دیہ ہم تا حقیقت حال سنک معلومک اولر (منشوی) کرد نقاشی دو کونہ نقشا
 نقشا ی صاف و نقش بی صفا * مثلاً بر نقاش ایکی دورلو نقشا ایلدی صافی نقشا بی صفا نقشا یعنی بر نوع صافی
 و ملامت نقشا و بر نوع دخی منکدر و قبیح نقشا ایلدی (منشوی) نقش یوسف کرد و حور خوش سرشت
 نقش عفریتان و ایلسان زشت * یوسف نقشی و خوش سرشت اولان حوری نقشی ایلدی زشت عفریتلر و زشت
 ایلسان نقشی دخی ایلدی (منشوی) ہر دو کونہ نقش استاد ای اوست * زشتی اوست * اوست * ہر ایک
 کونہ نقش آنک استاد لغیدر استاد لغنک شاہدیدر اول استاد زشتلکی دکدر اول بد نقش دخی نقاشک جوادلغی
 و کر بملکیدر (منشوی) زشت راد رغابت زشتی کند * جلہ زشتیا بکدرش بر تہ زشتی زشتلک غایتندہ ایلر
 جلہ زشتلکار اول زشتک اطرافنہ طولنور (منشوی) تا کمال دانش پیدا شود * منکر استادیش رسوا شود * تا آنک
 علمک کالی ظاہر اولر آنک استاد لغنہ منکر اولان رسوا اولر (منشوی) ورنند اندر زشت کردن ناقصست * زین سبب
 خلاق کبر و مخلصست * و اگر نقاش زشت نقش ایلک بیلیمہ ناقصدر بوسیدن جناب حق کبرک و مخلصک خلایقدر

یعنی مؤمنی و کافری خلق اید بچی اولد مع هذا کافری و کفری خلق اید بکشدن آنک شانه نقصان لازم کلز
(منوی) پس ازین رو کفر و ایمان شاهدند * برخداوندش هر دو ساجدند * پس بوجهتدن کفر و ایمان شاهدند
کفر و ایمان آنک خداوند لکی اوزره هر ایکسی ساجد و باش قوی بیجیلدر پس بوجهتدن کفر و ایمان دخی
یعنی اهل کفر و اهل ایمان اول حضرتنک خلافتنه مسجل و شاهد در و آنک خداوند لکنه هر ایکسی ساجد در
کما قال الله تعالی (وان من شی الا یسجد بحمده) وقال (وله اسلم من فی السموات والارض طوعا و کرها) وقال (ولله یسجد
من فی السموات والارض) (منوی) لیک مؤمن دان که طوعا ساجدست * زانکه جوای رضا و قاصدست * لیکن
مؤمن بیل که طوعا سجد اید بیجیدر زیر امؤمن رضای حق طالع و قاصددر (م) است کرها کبرهم برزدان پرست
لیک قصد او امر اددیکرست * کبر دخی کرها هم برزدان پرستد لیک کبرک عبادتدن مقصودی برغیری مراد در یعنی
کافرک پرستشندن و بنده لکن مقصودی رضای خدا کادر بلکه اندن برغیری مقصود نفسانیسی وارد پس
کافرا لیه مؤمنک ماینی تمیز بک اچون ایلر ولیکن امارت حقدیه بویتلری مثل موقعنده ابراد ایدوب سیورر (م)
قلعه سلطان عمارت می کند * لیک دعوی امارت می کند * مثلا کافر سلطانک قلعه سنی عمارت ایلر ولیکن امارت
دعوا سن ایلر یعنی سلطان حقیقتک ملکی اولان وجود قلعه سنی عبادت و طاعتله معمو رایلر ولیکن اول ادعا ایلر
وجود قلعه سنده امیرک و حاکمک دعوا سن ایلر و قلعه وجودی کنی نیک زعم ایلر و کندوبی وجودنده مستقلا حاکم
ضایب دعوا ی امارت ایلر و قلعه وجودک تعمیر و تکمیلنده اولان خدمت و عبودیتی اول معنا کندی نفسنه
ایلر (منوی) کشت باغی تا که ملک او بود * عاقبت خود قلعه سلطانی شود * قلعه بی عمارت ایلین باغی
اولش تا قلعه آنک ملکی اوله عاقبت خود قلعه سلطانی اولمشدر تا کم وجود مملکتی سلطانه منسوب اولور یعنی
عمارت قلعه وجودا بیلن کافر حضرت سلطان حقیقتنه باغی و عاصی اولمشدر تا کم وجود مملکتی آنک ملکی اوله و انده
حکومت ایلوب سلطان حقیقتدن استغنا قیله عاقبه الامر خود آنک وجودی سلطانی اولور و سلطان حقیقت
آنی اول کافرک الشدن جبر او کرها الور پس کافرک مثالی بود کر اولسان کبی اولور (منوی) مؤمن آن قلعه
برای پادشاه می کند معمور فی از بهر جامه * اما مؤمن اول قلعه بی پادشاه اچون معمور ایلر جاهدن اوتری دکل
یعنی مؤمن اول قلعه وجودی (خالصا الوجه الله و طابا لمرضات الله) معمور ایلر و بدنی الله اچون بسلم منصبدن
اوتری و حظ نفس اچون و حیات فانی اچون قلعه وجودی معمور ایدوب تن پرور اولز و حکومت و ریاست اچون
اکل و شرب قیلز دیک اولور (منوی) زشت کوی دای شد زشت آفرین * قادر و بر خوب و بر زشت مهن * زشت
حضرت خدایه دیرای زشتی خلق اید بچی پادشاه خوب اوزره و حقیر اولان زشت اوزره قادر سن پس بنی بویه زشت
خلق ایلر که امر سنکدر (منوی) خوب کوی دای شه حسن و بها * پاک گردانیدیم از عیسا * خوب ایلرای حسن
و جمالک شاه بی عبیلر دن پاک و طاهر ایلرک حکمت سنکدر که کار کده شایسته علت و عرض یوقدر پس سکا
هزاران شکر و ثنا اولسون (وصیت کردن پیغامبر علیه السلام مران بیمار را و دعا آموزانیدنش که بر خود بخواستن
رجع دعا ممکن) (منوی) گفت پیغامبر مران بیمار را * این بگو کای سهل کن دشوار را * حضرت رسول علیه السلام
اول بیمار اید بچی بونی دیکه ای خدادشواری بکاسهل ایلر و مشکلی آسان ایلر (منوی) آتانی دار دنیا نا حسن * آتا
فی دار عقبنا نا حسن * بزه دار دنیا مرده حسن و بر بزه دار عقبنا مرده حسن و بر بزه دار عقبنا مرده حسن و بر بزه دار عقبنا مرده حسن
امام مسلم حضرت تیزدن روایت ایلر حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلم اصحابدن بر کسه بی عبادت ایلر ایلر
(فرأه قد صار مثل الفرح) یعنی آتی کال ضعفندن قوش یوروسی کبی کوردی (فقال علیه السلام له هل كنت
تدعوا لله بشی) (و سأله اياه) پس حضرت علیه السلام اکادیدیکه الله به شیشه متعلق دعا ایلر اولدکی یا آندن
برشی استرا و لک (قال نعم یا رسول الله کنت اقول اللهم ما کنت معاقبتی به فی الاخرة فجعل لی فی الدنيا) دیدیکه نعم
یا رسول الله بن دیر اولدم ای بنم اللهم اول شیئ ایلر که آخرتده بی معاقب اولدک آتی بکادیناده تعجیل ایلدیم پس حضرت
رسول اکرم صلی الله علیه و سلم علی طریق التجب والارشاد قال سیوردر (سبحان الله لا طاقه لک بعذاب الله فلا تطيقه
ولا تستطیع) دخی روایت اولمشدر (افلا قلت اللهم آتانی الدنيا حسنة وفي الاخرة حسنة وقناع عذاب النار) (یعنی
حضرت رسالتده علیه السلام تعجب طریقله سبحان الله دیوب سیوردر و الا الهلک عذابنه سنک اچون طاقک یوقدر
دیدیلر پس نیچون دیکل بویه دیو که الهی دار دنیا ده بزه حسن و برودار عقبنا ده دخی بزه حسن و برورری عذاب ناردن
حفظ ایلدیناده حسنه و عاقبت و آخرتده حسنه مغفرت و جنتدر دیکلر بیمارک قصه سی بوراده تمام اولوب
غیر بلر دعا و نیاز ایلکی تعلیم سیوردر (منوی) راه ابرما چو بستان کن لطیف * منزل ما خود تو باشی ای شریف

الهی طریق آخری بزد بستان کبی لطیف ایلر ای شریف بزم منزلت خود سن اوله سن زیر ارادن مقصود سکا وصولدر
بهشته دخول دکل (منوی) مؤمنان در حشر کوی دای ملک * فی که دوزخ بود راه مشترک * مؤمنلر قیامتده
دیه لرای ملک دوزخ مشترک بول دکل ایدی آخرتده اولان حسنه بی بیاندر یعنی مؤمنلر حشرده دیه لرای ملائکه
دوزخ جمیع ناسه مرده و با خود دخولده طریق مشترک دکلیدر که حق تعالی حضرت تلی اکا داخل اولقده جمله نک
اشتراک کنی خبر و یروب سیوردر (وان منکم الا وارهها کان علی ربک حتما مقضیا ثم ننبی الذین اتقوا و انذر الظالمین
فیه اجثیا) یعنی سزندن بر احد یوقدر ای انسان الا جهنمه داخلدر و ورود دخول معنا سنه در (کما قال علیه السلام
الورود الدخول لا یقی برولا فاجرا لا دخل النار فتکون علی المؤمنین برلا و سلاما کما کانت علی ابراهیم و تقول
للمؤمن جزیا مؤمن فان نورک اطاقا ناری کذا فی المدارک) وقال البیضاوی روی فی الخبر الصحیح عن جابر رضی الله
عنه قال سئل رسول الله صلی الله علیه و سلم عن الورود فقال علیه السلام اذا دخل اهل الجنة الجنة قال بعضهم
لبعض الیس قد وعدنا ربنا ان نرد النار فیکال لهم قد ورد تموها و هی خامدة (منوی) مؤمن و کافر بر و باید کذار *
ماندیدیم اندرین ره دود و نار * مؤمن و کافر اول جهنم اوزره کذار ایلرک کرک بعض نسخده باید واقع اولمشدر
بوتقدیر اوزره معنی مؤمن و کافر آنک اوزر نه کذار بولور و اندن عبور قیلور بزیولده تنون و آتش کورمدرک (منوی)
نک بهشت و بارگاه ایی * پس بجا بود آن کذارگاه دخی * آشته جنت و ایمنک بارگاه سی اول دخی و هولنک کذارگاه
قنده ایدی دیلر (منوی) پس ملک کوی دکه آن روضه خضر * که فلان جادیده ایلندر کذر * پس ملک مؤمنلره
دیه که اول سبز اولان روضه و لطیف اولان بستان که فلان برده کذر محسنده کورمشسر (منوی) دوزخ آن بود
و سیاستگاه سخت * بر شما شیداغ و بستان و درخت * دوزخ و سخت اولان سیاستگاه اول ایدی لکن سزه اول
جای جنت باغ و بستان و درخت اولدی (منوی) چون شما این نفس دوزخ خوی را * آتشی کبرفته جوی را
چونکه سز بود دوزخ خو یلونیسی قتنه جوی اولان کافر آتشی (منوی) جهدها ککرید و آن شد بر صفا
نار را کشتید از بهر خدا * جهدها ایلدیکر و اول نفس دوزخ خو بر صفا اولدی و جنت کبی لطافت و ملاحات بولدی
خدادن اوتری آتشی سو بندر کر (منوی) آتش شهوت که شعله می زدی * سیرة تقوی شد و نور هدی) شهوت آتشی
سو بندر کر که شعله اورردی و سزک محصور لا تکزی احرار قیلور دی پس اول شهوت و غضب آتشی رضاء لوجه الله
اطفا ایلدیکر تقوی سیرة سی و هدایت نوری اولدی (منوی) آتش خشم از شما هم حلم شد * ظلمت جهل
از شما هم علم شد * سزدن غضب آتشی هم حلم اولدی سزدن جهل ظلمتی هم علم اولدی (منوی) آتش حرص از شما
ایشاد شد * و آن حسد چون خارید کازار شد * حرصک آتشی سزدن ایشار و سخا اولدی و اول حسد خار کبی
ایدی کلزار اولدی یعنی افعال ریه و اخلاق ذمیمه بی از الله ایدوب اقل برینه اخلاق حسنه و اوصاف حمیده حاصل
ایلدیکر (منوی) چون شما این جهله آتشی خویش * میهر حق کشتید جهله پیش پیش * چونکه سز بوجه
کندی آتشی بکزی حق تعالینک رضاستندن اوتری جهله سنی مقدمه ایلر دیکر یعنی دنیا ده آتی مقدما ازاله
قیلدیکر (منوی) نفس ناری را چه و باغی ساختید * اندر و قنم و فانداختید * آتش نفسی بر باغ کبی
دوزد بکرنده و فاقتمنی اکدیکر (منوی) ببلان ذکر و تسبیح اندر * خوش سربان در چن بر طرف جو * باغ
و بستان کبی اولان نفسکزه ذکر و تسبیح بلبلاری چنده جوی کارنده لطیف تریم اید بیجیلدر (منوی) داعی
حق را اجابت کرده اید (در جیم نفس آب آورده اید) حق تعالینک داعیسته اجابت ایلدیکر و اول جانب ارشاد و هدایت
قیلندرک امر فی قبول قیلدیکر نفس دوزخنه آب کتورمشسر (م) دوزخ مانیز در حق شما * سیرة کشت و کاشن
و برک و نوا * چونکم اول دنیا ده سز نفسکزی اولدر دیکر و بویکونه اعمال صالحه ایلر قبلکتر باغی مزین و مشور قیلدیکر
بزم دوزخ دخی سزک حقکزه سز اولدی کلشن و برک و نوا اولدی (م) چیست احسان و احسان را مکافات ای بسر * لطف
و احسان و نواب معتبر * ای بسر لطف و احسانه جز او مکافات ندر لطف و احسان و معتبر تو ایدر (کما قال الله تعالی
فی سورة الرحمن) (هل جزاء الا احسان الا احسان) (منوی) فی شما کفتید ما قریا نیم * پیش اوصاف بقا ما فانییم *
ما ککر قلاش و کردیوا نه ایم * مست آن ساقی و آن پیما نه ایم * ملائکه لساندن و یا خود حق جانشندن بونلر روز
آخرتده دخی دیلر و پسندیده اولان وصفلرین عدا بلیله لر حضرت حق بونلر دیه ککه ای مؤمنلر سز دنیا ده
دیدیکر می که بر قربایلر حضرت خدائک اوصافی قتنده بر فانی یز یعنی اللهک اوصاف باقیه سی حضورنده بر فانیلر
زیرا که عاقل و اکر دیوانه یز بر اول ساقینک و اول پیما نه نک مسی یز یعنی اول ساقی حقیقتک مسی و اول پیما نه
و حدتک سر خوشی یز پس تیغ امر الهی قربانی و پیش اوصاف ربانیده فانی اولدیغنه و اول ساقی حقیقتدن

نوش قیلد یغنه افرایلیک دخی خصال جمیده و اوصاف پس بومنا سبتله دیاده اولان اعمال و احوالک
 و عشاقدن صدور ایلین افعالک ذکر نه انتقال ایدوب و کند یلری دخی جمله مایینه اذخال قیلوب یوررلر (منوی)
 برخط و فرمان اوسری نیم * جان شیرین را کر و صکان می دهیم * بز حضرت خدایک حکم و فرمانی اوزره باش
 قورز شیرین جانتزی آ کارهن و پیشکش و بربرز (منوی) تا خیال دوست در اسرار ماست * چاکری و جان سپاری
 کار ماست * مادامکه دوستک فکر و محبتی بزم اسرار و قلوب مجزده در بنده لک و جان سپارلق بزم ایشیزدر (منوی)
 هر یک شمع بلا فرو خند * صد هزاران جان عاشق سوختند * هر قنده که بلا شمعنی شعله لند در دیر اول بلا شمعنه
 نیجه یوز بیک عاشق جاننی یا قدیر (منوی) عاشقانی کردرون خانه اند * شمع روی یار را پروانه اند * شول عاشق که
 خانه نک ایچنده درل یارک شمع روینک پروانه لیدر یعنی شول عاشق که درون خلوتخانه معشوقه ندر و مجرمان حرم
 حقیقت ندرل انلر شمع روی یاره پروانه درل (منوی) ای دل انجارو که با نور شند * و ز بلاها می ترا چون جوشند
 ای دل اول ره کیت که سنکله روشندر یعنی شول اهل صفا جان بنه سیرایت که انلر سنکله صفا اوزر نه و وفا اوزر نه
 بی غل و غش معاشرت ایدر و بلالردن انلر سکا جوشن کیدر یعنی جوشن برکسی بی زخم تیر و تیغدن نیجه
 حفظ ایدر سه اندر دخی سنی بلا و جفا لردن اوله حفظ ایدر (منوی) بر جنایات مواسای کتند * در میان جان
 ترا جامی کتند * سنک جنایتلرک اوزر نه ایلک ایدر لجان ایچنده سکا بر ایدر روستی جان کبی عزیر و طورلر (منوی)
 زان میان جان ترا جامی کتند * تا ترا براده چون جامی کتند * اول سبیدن میان جانی سکا بر ایدر یعنی اندن اوتری
 جانلری ایچنده سنکچون مقام ایدر که ناسی بر جام کبی باد الهییدن بر ایلر (م) در میان جان ایشان خانه گیر
 در فلک خانه کن ای بدر منیر * و انلرک میان جائنده خانه طوت یعنی خدمت و عبودیتله کوکالر نه کیروب یرایت ای بدر
 منیر فلکده خانه طوت یعنی اکر انلرک کوکالنه کیر رسک و میان جانلر نه داخل اولورسک بر مر تبه رفیع القدر
 و عالیان اولورسن که بدر منیر فلکده خانه طوت رفیع المرتبه اولدیغی کبی مر تبه لاندن ارفع اولور (منوی)
 چون عطار در دفتر دل واکتند * تا که بر تو سرها پیدا کتند * کاتب فلک اولان عطار دلدزی کبی کوکل دفترنی سکا
 آچه لرا کم سکا سر لری پیدا و آشکار ایدر (منوی) پیش خویشان باش چون آواره * برمه کامل زن اومه پاره
 افر با و تعلقاتک اوکنده بیکانه و آواره کبی اول کر ماه پاره ایسک کندونی بر کامل ماهه اور یعنی اکر مه پاره ایسک بدر
 کامله کندونی مقارن قیل دیمک اولور (منوی) جز وراز کل خود برهیز چیست * با مخالف این همه آمیز چیست
 جز وک کندنی کلندن برهیزی ندر مخالفه بود و کالی اختلاط و مصاحبت ندر یعنی سن بر کل مر تبه سنده اولان
 کاملک فی الحقیقه جز وئی ایسک اندن برهیز واجتناب قیلر سن و مخالف واضداد اولنلر ایل مختلط اولورسن (منوی)
 جنس رابین نوع کشته در روش * غیب با بین عین کشته در رهش * جنسی کور و روده نوع اولمش یعنی
 کتند و بر مر تبه در مر تبه سیرا کتند جنس نوع اولمش کور و غیبری عین اولمش قور تلقد و خلاص اولمده
 روش کسر و اوله و رهش کسر هائله در روش رفتدن اسم مصدر در رهش کذلک رهیدن لفظندن اسم مصدر در
 پس توضیح معنی اولدر که جن بر جنس بر نوعله مختلط اواسه و انلرک جانبیه کیدوب انلر له الفت و انسیت قلمسه اول
 جنس اول نوعک حکمنده اولور و آنلر مر تبه سن بولور مثلاً اصحاب کهفک کللی اصحاب کهفدن اولدیغی کبی و دخی
 نبات جنسی حیوان و حیوان جنسی انسان مر تبه لری بولدیغی کبی و غیبری کور که مر تبه باطنندن قور تلوب
 عالم ظهوره میل ایلکده عیان اولمش و شهادت مر تبه سنه کلمش یعنی عالم غیبده اولان اعیانی و ارواحی کور که
 جنس غیبدن ایکن مر تبه عینه کلمشدر (منوی) تا چوزن عشوه خری ای بی خرد * از دروغ و عشوه کی یابی مدد
 ای عقلسز مادامکه زن کبی عشوه صافون آکورسن دروغ و عشوه دن جن مدد و نفع کورورسن یعنی بو خلق عالمک
 عشوه سنی و ریشخندی زن کبی قبول ایلر سن بولرک کذبندن و عشوه سندن جن مدد بولورسن یعنی بولرک دروغ
 و عشوه سندن سکا مدد بولور (منوی) جابلوس و لفظ شیرین و فریب * می ستانی می نمی چون زربجیب * مداحلرک
 جابلوسی و خوش آمد اید بچیلرک شیرین لفظنی و فریبی آکورسن و التون کبی آنی جیبکه قورورسن و قبول قیلورسن
 (منوی) مر ترا دشنام وسیلی نهان * هر تراید از نای کرهان * سکا پادشاهلرک دشنام و سله سی کراهارلرک مدح
 و ثنا سندن بکرلر کور (منوی) صفع شاهان خور و خورشید خسان * نا کسی کردی ز اقبال کسان * پادشاهلرک
 سله سنی بی خسرلرک عسلنی بیجه نا کسرلرک اقبالندن برکسه اوله سن یعنی طریقت شاهلری اولان عارفلرک و عزیرلرک
 طبایفه سن بی بزخم و جفا سن چک اهل صورت اولان دیرلرک شهد و سکرن بیجه تا اول صاحب سعادتلرک اقبال
 و دلدندن سندی برکسه اوله سن و اهل سعادت مر تبه سن بولر سن (منوی) زانکه زیشان خلعت و دولت رسد *

در پناه روح جان کردد جسد * زیرا که اول پادشاهان معنوبدن دولت و خلعت بشور و روح پناه و جایتند
 جسد جان اولور و زراشی مقارنتک حکمن اخذ قیلور و اولره مصاحبت و مقارنت قیلان اولور مر تبه سن
 بولور (منوی) هر یک یابی برهنه و بی نوا * دانکه اوبه سر یخته ست از اوستا * هر قنده عربان و قدر تر کورورسن
 یعنی برکسی بی هر نه برده که آج و محتاج مشاهده قیلورسن بیل که اوکسه استادنن و اچشدر (منوی) تا جنان
 کردد که می خواهد داش * آن دل کوربد بی حاصلش * استادن اول بی نوا انکچون بخار تا انجلین اوله که کوکلی
 استر آنک بی حاصل اولان بد اولان اول کور کوکلی یعنی استادن اول برنکست آنکچون نفرت ایلر که
 تا کندی کوکلی استدی کبی اوله اوله کوکل که کور و بدوبی حاصلد راستدل کندنی نفسنده تصرف ایلر
 آ کابار و زجت کور (منوی) کرچنان کشتی که استاخواسی * خویش را و خویش را آراسی * اکر اول بی نوا
 انجلین اولیدیکه استاد استر یعنی اکر استادل استدی کبی اولیدی و کندنی مر اد نفسن ترک قیلیدی کندنی
 و اقر با سنی آراسته ایلر دی و استاد عالم اولوب مقبول اولوردی (منوی) هر که از استا کر برد در جهان * اوزد و ات
 می کر برد این بدن * هر شول کسه که استادنن بخار بونی بیل که اود و اتدن بخار (منوی) پیشه آموختی در کسب تن
 چنگ اندر پیشه دی برن * تن کسبنده بر صنعت اوکرندل دینه منسوب اولان صنعته ال اور (منوی) در جهان
 پوشیده کشتی و غنی * چون برون آبی از بنجا چون کتی * جهانده لباس ایل پوشیده اولدک و ماله غنی اولدک
 چونکم بوجهاندن طشره کله سن نیجه ایلر سن و استاد عالم سن که اول جهانده بولباس و اموالک فائده سی یوقدر
 بلکه انده دینه منسوب اولان اعمال و احوال و اقوالک فائده سی وارد بر سن آبی بر اهل دین استادنن نعل ایلر (منوی)
 پیشه آموز کاندرا آخرت * اندر اید دخیل کسب مغفرت * بر صنعت اوکرندل آخرتده مغفرت کسبند دخیل و مخصوصی
 کله و سکا و اصل ایلر (منوی) از جهان شهر یست بر باز اوروکسب * تا نینداریک کسب اینجاست حسب *
 اول جهان آخرت بر بازار و بر کسب بر شهر در تا صاعقه سنک کسب انجق بودیاده در بلکه تجارت عظمی و فوائد
 کبری اصل آخرت باز ازنده اولور (منوی) حق تعالی کفت کین کسب جهان * پیش آن کسبست اعب کودکان
 حق تعالی ایدیکه بوجهانک کسبی اول کسب اخروینک قنده اطفالک لعیدر (منوی) همچون طفلی که
 بر طفلی تمه شکل صحبت کن مساسی میکند * اول بر طفل کبی که بر غیری طفل اوزره حرکت ایلر صحبت و جماع
 ایدیی کبی بر مساس ایلر و او بر آخر نه یا شوب مجامعت تشبیه و تقلید ایلر (منوی) کودکان سازند در بازی
 دکان * سودنودنر که تعبیر زمان * اطفال لعب بازیده دکان دوزر را کرچه بولر ایلر زمان کچورمکدن غیری
 انلر سود و منفعت اولور (منوی) شب شود در خانه اید کرسنه * کودکان رفته بمانده بکننه * اخشام اولور طفل
 خانه سنه آج کور و اطفال جمعا پراکنده اولوب هر بریسی خانه سنه کتمش و بالکز و تنه اقامش (منوی) این جهان
 بازی کهست و مرلک شب * باز کردی کیسه خالی بر تعب * بوجهان بازی و لعب بریدر و موت شیدر رجوع ایلر سن
 کیسه خالی بر مشقت (م) کسب دین عشقست و جذب اندرون * قابلیت نور حق دان ای حرون * بیور مشلر دیکه
 بوجهانده اولان کسب لعب کودکان کیدر (کا قال الله تعالی) اعملوا انما الحیوة الدنیاء لعب و لهو و قال ایضا
 (وما هذه الحیوة الدنیاء الا لهو و لعب) پس بودنیایی بازیچه اطفال کبی بیل و بوعالمده کسب دین اصل عشق و جذب
 اندرون در زیر اعشقسز عمل و علم و حوسن جسم کیدر حق جانبیه جذب درون سز اولان عبادت و طاعت غری لذت
 و رسوم بی حقیقت کیدر پس اصل کسب دین عشق خدای بیچون و اول حضرتیه جذب درون ندر بر ایلر
 عند اهل التحقیق نور حقه قابلیت درای حرون اولان و کسب عشق ایتکده قور قیلان کسه کسب عشق و نور
 حقه قابلیت انوار الهیه ایلر منور و ایلر و اوصاف ربانیه ایلر اضاف قیلندن عبارتندر (منوی) کسب فانی
 خواهدت این نفس خس * چنند کسب خس کتی بکذار بس * سنک بودنی و سفلی نفسک فانی بی کسب استر نیجه
 بر خس کسب ایلر سن بتر فراغت ایلر (منوی) نفس خس کرجویدت کسب شریف * حیل و مکر بی بودن از اربف *
 اکر سنک خس و دنی نفسک شریف کسب استر بر مکر و حیل اکر دنیف اولور یعنی اکر سنک دنی نفسک امور
 دینه دن و اعمال اخرویه دن سکا کسب شریف ایلرک سو یلر سه و اعمال شرعیه و مر عیه جانبیه سنی ترغیب
 و تحریض ایلر سه نفس خسک اکر حیل و مکر بی اربف ایلر مقرر در نفسم اعمال شریفه کسب سینه میل و رغبت
 قیلدی و صالح اولدی و یومغور و اولیه سن بلکه آنک مر ادنی کمال دقتله بیل کسه قیلر سن تا کم آنک مکر و حیله سی
 دامنن نجات بولر سن و الاغراض نفسانیه ایلر اولان اعمال شریفه نک فائده سی یوقدر نه کم معاویه رضی الله عنه
 حضرت ثلثی ابلیس نمازه بیدار ایلدی و حضرت معاویه ابلیسک طاعت جانبیه کندونی سوق ایلر سندن ایلر سه

اعتقاد و حسن اعتقاد ایلوب آنی عصر و مواخذ ایلدی نیجه منازعه و مباحثه و نصیحت حاله و ایلدین
 مرادنه واقف ایلدی نه کم بوخکایه دن معلوم ایلور (بیدار کردن ایلدین معاویه را که خیز وقت نماز است) (منشوی)
 در خبر آمد که حال مؤمنان خفته بد در قصر بر سرستان خبرده کدی که مؤمنان حال یعنی طایسی قصرنده
 دوشن اوزره چالغوی یعنی ارقه سی اوستنه یاغش ایدی (منشوی) قصر را از اندرون در بسته بود * کز زیارتی مردم
 خسته بود * قصر ک ایچوردن قیوسی بغلش ایدی زیرا اول معاویه حضرت تلی خلق زیارتلرندن خسته
 اولشدی یعنی کثرت زیارت ناسدن انلرله وجودنه ضعف و فتور کلدی (منشوی) نا کههان مردی و را بیدار کرد *
 چشم چون بکشد اینهان کشت مرد * نا کههان برکسه آتی خوابدن بیدار ایلدی حضرت معاویه چونکم کوزن
 آچدی بیدار کتده اولان مردینان اولدی (منشوی) گفت اندر قصر کس رازه نبود * کیست کین کسبناخی
 و برأت نمود * حضرت معاویه کند بسته ایدی قصر ایچره کسه نک یولی اولدی کیدر که بوکستناخی و بوجرات
 و اقدامی کوسردی (منشوی) کرد برکشت و طلب کرد آن زمان * تا بیدار آن نهان کشته نشان * قصر ک اطرافنی
 اول زمان طولندی و طلب ایلدی تا اول مستور و نهان اولشدن نشان بوله (منشوی) او پس در مدبری رادید کو *
 در پس پرده نهان می کرد و * او معاویه قیوارنده بر مدبری کوردیکه او اکثر نسخه ده در پس پرده بکی را
 دید کو واقع اولشد در پس پرده ده برکسه بی کوردیکه او پرده آلتده یوزنی نهان ایلدی (منشوی) گفت هی
 یو کیستی نام تو چیست * گفت نام فاش ایلدین شقیست * حضرت معاویه اکایتدی هی سن کیم سن سنک نامک
 ندر اول کسه ابتدی بنم نام فاش و آشکاره ایلدین شتیدر (م) گفت بیدارم چرا کردی بیدار * راست کو با من مگو
 بر عکس وض * حضرت معاویه ایلدین بی نیچون چیده بیدار ایلدین کک طوغری دی عکس و ضد اوزره سويله
 یعنی ماه و الواقع حقیقت حال غریبه ایسه کتم ایتموب آتی سويله دیدی (از خرافه کندن ایلدین معاویه را و رویش
 و نهان کردن و طول مناظر ایشان) ایلدین معاویه بی اشکدن دوشر مسنک بیانده در از خرافه کندن لفظه بدن
 مرادونی غلطه براقی و فاراست اولان رده آتی و مرتبه سندن حیلله ایلدین دوشر ملک معنایسته در (منشوی) گفت هتکام
 نماز آخر رسید * سوی مسجد رودی باید دید * شیطان معاویه به ایدی نماز وقتی آخره ایشدی مسجد طرفته
 نیز بلیک کرک (منشوی) بحلوا الطاعات قبل القوت گفت * مصطقی چون در معنی بی بسفت * قبل القوت طاعانه
 بحلوا ایلدین مصطقی علیه الصلوة والسلام حضرت تلی چونکم در معنای دلدی (کما قال علیه السلام بحلوا صلوة
 النهار فی یوم غیم) وقال ايضا بحلوا بالصلوة قبل القوت و بحلوا بالتوبة قبل الموت (منشوی) گفت بی فی این غرض
 نبود ترا * که بخیری رهنما باشی مرا * چونکم ایلدین سوسوزی سويلدی معاویه حضرت تلی اکایدی یوق یوق
 بوغرض سکا اولز و سندن خیراته داعی ایلدی ظهوره کلز که بکار خیره دلیل و رهنما اوله سن (منشوی) دزد آید از نهان
 در سکنم * کویدم که پاسانی میکنم * مثلاً دزد نهان بنم مسکنه که بن آسکانه ایلر سن دید کده بکاید که
 بن پاسانی ایلر (منشوی) من بجا باورکم آن دزد را * دزدی داند بواب و من در * بن اول دزد قنده اعتقاد
 ایلر دزد بواب و من دی بجن یلور (دوم بار از خرافه کندن ایلدین معاویه را) (منشوی) گفت ما اول فرشته بوده ایم *
 راه طاعت را بجان پیوده ایم * ایلدین حضرت معاویه به جواب و ربوب ایدی یا معاویه بزا اول فرشته اولمش طاعت
 یولی جانه اولمش یعنی طریق عبادته بجان و دل سالان اولمش (منشوی) سالکان راه را محرم بدیم * ساکنان عرش را
 محرم بدیم * سالکان راه حقه محرم اولدی عرش سالکانه هدم و مصاحب اولدی (منشوی) بدش اول کجا
 از دل رود * مهران کی زدل بیرون شود * اولکی صنعت و عادت کو کلدن بجن کیدر اولکی محبت کو کلدن بجان
 طشره کیدر (منشوی) در سفر کرورم بی باختن * از دل تو کی رود حب الوطن * مثلاً سفر و سیاحتده کروری باختنی
 کوره سن سنک قلبکدن وطنک محبتی بجن کیدر (منشوی) ماهم از مستان این می بوده ایم * عاشقان در دره ری
 وده ایم * بزهم بومیک مستلرندن اولمش اول الله در کاهنک عاشقلرندن اولمش یعنی شیطان علیه اللعنه
 سورت صلاحدن کاوب حضرت معاویه بی کلمات موهه و اقاویل مزوره ایلدین اضلاله سعی ایدوب دیدیکه یا معاویه بنم
 سلوة ایچون ایضا ایدم نه تعجب ایلر سن بزدخی اول وحدت شرابنک مستلرندن زاول حضرت نک در کاهنک
 عاشقلرندن زاول خود فرشته ایدم و راه طاعانی جان و دلله پیوده قیلریم ایلدین ملائکه دن اولمسنده علما اختلاف
 ایلشدر و لکن قول اصح عند الجمهور بودر که ایلدین ملائکه دندر زیرا که ملائکه دن اولمیدی سجوده مأمور
 ایلزدی و ترک سجده ایچکده عاصی اولمزدی زیرا (واذ قلنا للملائكة اسجدوا لآدم فصجدوا الا ابلیس) آیتده امر
 باسجده ملائکه به مخصوص اولوردی و استثناء صحیح ایلدین ملائکه زهره سندن خارج قالوردی مثلاً

برپادشاه بر شهر خلقند اندر سره و دیسه که (امرنا الخائنین ان یفتحواد کاکینهم ففتحوا الا الحدادین) پس حدادلر
 امره مخالفت ایتمش اولمزلر زیرا تحت امره داخل دکالدر و لهذا کلام عربده غیر جسدن استثناء ایتمک مستحسن
 دکالدر صحابه کرامدن ابن عباس و ابن مسعود و سعید بن المسیب و بولردن غیرینک و بعض مفسرینک و ابو حسن
 اشعرینک مذهبی بودر اما حسن بصرینک و متکلمیندن ابو اسحاق مذهب بودر که ایلدین جندندر (کما قال الله
 تعالی فاجعلوا الا ابلیس کان من الجن) و ابن عباس و ابن مسعوددن روایت اولمور که کان ابلیس من اشراف
 الملائکه و اکرمهم قبیله و کان له سلطان سماء الدنیا و سلطان الارض و کان خازن علی الجنان و لذی الجن لانه من
 خزان الجنة) محصل کلام بوخصوصه سوزجوق و قبل و له نهایت یوقدر واضح قول ملائکه دن اولمسنده
 (منشوی) ناف ما برمه را و بریده اند * عشق اودر جان ما کاریده اند * و دخی بوکونه نسویل و تزویر شروع ایدوب
 دیدیکه یا معاویه بزم کو بکمتی اول خدانک محبتی اوزره کسمشدر و بوکایه در برششک جمیل واصل اولمسندن
 انک عشقنی بزم جانمزه کشلدر پس لایزول مابالذات مابالعرض کلامی اوزره ذاتی اولان صفتک انفکاک برششدن
 نیجه قابل اولوردیدی (منشوی) روزنیکو دیده ایم از روز کار * آب رحمت خورده ایم اندر بهار * روز کاردن اوکون
 کورمش یعنی قرب الهیده تمتع بولمش بهارده رحمت ایچمش یعنی جناب حقک تجلی لطفیه و جمالیه سنده
 رحمت صوبینوش ایتمش (منشوی) فی که مارادست فضلش کاشکت * از عدم مارانه او برداشتست * بزی
 اول اللهم فضلی آلی اکمش میدر یعنی بزم وجودیمزی آنک فضلی الی خلق ایدوب وجوده کتورمشیدر عدمدن
 بزی اول الله قالدر تمسیدر یعنی بزی عدمدن وجوده او کتورمشدر و وجود نعمتن بزه اول عطا قیلشدر
 (منشوی) ای بسا کزوی نوازش دیدیم * در کستان رضا گردیده ایم) ای چوق که اندن نوازش و احسان کورمشدر
 رضا کستاننده طولمش و سیرایشدر (م) بر سر ماست رحمت می نهاد * چشمهای لطف از مای کشاد * وقت
 طفلی ام که بودم شیرجو * کاوارم را که جنباید او * حضرت حق رحمت الی بزم باشم اوزره قودی بزمان لطف
 چشمه لرین روان ایلدی یعنی اول حضرت بزم باشم اوزره رحمت الی قودی و لطف و کرم دیده لرین و یا خود لطف
 و کرم بیکار لرین بزدن آچدی و یا بزم جانمزه اچدی دیک اولور (کاروی عن ابن عباس رضی الله عنه قال
 جعل ابلیس ملک سماء الدنیا و کان یسوس بین الناس و بین السماء و الارض) یعنی سموات وارضک مایتنده اولان
 مخلوقک امورنی مالک اولوردی و بولدر حکومت قیلوردی و دخی دیدیکه یا معاویه طفولیم وقتی شیرطلب ایدیم
 بزم بشکمی کیم تحریرک ایلدی انک قدرت و قوتی تحریرک ایلدی (قال ابن عباس ان من الملائکه ضربا یبوالدون
 و یبئاسلون یقال لهم الجن کان ابلیس منهم) بوقدر اوزره ایلدین طفولی و شیرطلب قیلدی حقیقت اوزره
 اولور اما بوراده بر سوال لازم کور که بزم کهواره می اول تحریرک ایلدی دیکدر بونده جواب شافی و کلام وافی اولدر که
 مشایخ صوفیه فو حید افعال دیورم به اثبات ایدر و فو حید افعال اولدر که (قل کل من عند الله) فوا سجنه
 والله خلقکم و ما تعملون) مقتضای سجنه و دخی (الله خالق کل شی) معنای سجنه هر شیک حقیقه خالق و فاعلی اولدر
 و بجز از مخلوقدر و معرفت شیطانیه الفی فو حید افعال مرتبه سنده واصل اولمشدر فو حید ذات و فو حید صفاتدن
 محافل و جاهل قالمشدر و لهذا قال (فما اغویتنی) پس حقیقت حاله و فو حید افعال نظر ایدوب حضرت امیره غایت
 معرفتندن خبر و ربوب دیر که یا معاویه کود کلک و قنده که شیر خوار ایدم نظر ایلدیم ککواره می اگرچه صورتنا
 والدین و طایم تحریرک ایلدی لکن حقیقه فاعل اولدر و محرک کهواره فی الحقیقه اولدر زیرا هم نفس محرکی وهم عین
 تحریرکی خالق اولدر (منشوی) از که خوردیم شیر غیر شیر او * که مرا پروردگر تدبیر او * یا معاویه آنک شیریندن
 غیر شیر کیدم ایچدم و غدای روحانیه و جسمانیه بی اندن غیر کیدم آلام آنک تدبیرندن غیر بی کیم
 یسلبدر یعنی کیم بی تربیه ایلدی آنک تدبیرندن غیر رب العالمین اولد کیدر و جمیع عالم خلقنی (شیئا فشیئا
 و آناً فاناً) تدبیر بجهل تر بیه قیلان و آنله نشو و نما و برن اولد کیدر (منشوی) خوی کان باشیرفت اندر وجود *
 کی توان انرا زمردم و آکشد * خوی بیکه شیر ایلدین خلقک وجود و جسدنه کتدی یعنی برخوبیکه شیر مادر ایلد وجوده
 کیده بجن اول خوی مردمدن کیر و اچغبر کسه قادر اولور یعنی اول خوی خلقدن رفع و ازاله ایلک بجن نمکندر که
 الخلق الجلی کالخلق لا یبدل و لا یتغیر) دیمشدر پس بنده دخی اول خوی بیکو تا آدمه ککجه خود مقرر ایدی پس
 بعض حوادثله سندن نیجه متغیر اولوردیدی ایلدین خوی مادر زادی اصل و قدیم زعم ایدوب بعده عارض اولان
 خویلری حادث قیاس ایلدی خبری بوقه اول خوی مادر زادی دخی علم الله نسبتله حادثدر و ایلدین بر مقتضای
 ابی و اسب تکبر و کان من الکافرین ای کان فی علم الله من الکافرین) اصل علم الله کافر و متکبر ایدی بعده سجود

ادمه اولان امری استقباح استمکله کافر لدن اولدی و کفر و بد خواری ظهوره کلدی (می) که عتابی کرد در بای کرم
 بسته کی کرد در های کرم * دریای کرم که می اد حضرت باریدرا کربکا بر عتاب ایلدیه کرم قیولری چن
 بغلش اولور یعنی کردی کرم بکاعتاب ایلدی بسته چن اولور ابواب کرم الهی (ع) که یک دری که بندد
 هزار یکشاید دیشلرد (منوی) اصل نقدهش اطف و داد و بخشست * قهر ازوی چون غباری از غشت *
 او خدا نک اصل نقدی عدل و لطف و بخشش در قهر و غضب اول لطف و کرم اوزره غشتن اولان بر غبار کیدد رسته کم
 نقده اوزره بر غبار اولسه نقده ضرر و بریدی کی سابق اولان رحمت و کرمه قهر و غضب غباری مخلوط اولسه ضرر و برمن
 زیر رحمت و کرم (سبقت رحمتی علی غضبی) خواستجه سابق و قهر و غضب مسبوق در پس سابق اصل مسبوق فرع
 و عرض کیدد رحمت سابقه ظهور ایلد کده قهر و غضب تأثیری قائلز (منوی) از برای لطف عالم را بساخت *
 در هارا افتاب از فواخت * حضرت حق لطف ایچون عالمی دوزدی وجود ذره لری آنک آفتاب رحمت واسعه سی
 رعایت ایلدی (منوی) فرقت از قهرش را کرباستست * هر قدر وصل اودانستست * فراق و هجران اگر چه
 اول محبوب ک قهر ندن حامله در که بعد و مفارقت نفس الامر ده مظهر قهر و غضب و قهر و غضبی حایدر و لکن
 اول محبوب و صامت قدرنی بیایدن اوزر و طرد ابدی و در سرمدی اولمدهن اوزری دکدر (منوی) تاده
 جان فراقش کوشمال * جان بداند قدر ایام وصال * تا حضرت خدا نک فراقی جان کوشمال و تأدیب و بره اول فراق
 سبیل جان وصال ایام نک قدرنی یله (منوی) گفت یغمه بر که حق فرموده است * قصد من از خلق احسان بوده است
 رسول علیه السلام ابتدا بیکه حضرت حق بیورم شد در خلقی خلق ایلکدن بنم مقصودم انله احسان اولمش در
 (منوی) آفریدم تا ز من سودی کتدی تا ز شدم دست اودی کتدی * خلقی خلق ایلدم تا بندن بر فائده ایلدر
 کما قال علیه السلام کما عن ربه قال الله تعالی انا خلقنا خلقا لیرحموا علی ولم اخلقهم لاریح علیهم تا بنم
 شمد و عسلدن دست بولشد رمی ایلدر یعنی انلر که جرم من عفو ایدوب رحمت شهیده آوده اوله لوبندن نیجه احسان
 و کرم بولدر (منوی) فی برای آنک من سودی کتم * و برهنه من قبایی بر کتم * خلقی آنک چون خلق ایلدم که آنلردن
 بر فائده ایلیم و برهنه من بر بقا قو یرم خلق هر یاندر و حضرت حق آنلردن منتفع اولم عریانک قبا سن صویق
 کیدر بواسته ممکن دکدر پس حق تعالی خلقه دن منتفع اولم غنی عن العالمین در بلکه خلق اندن منتفع اولور
 (منوی) چند روزی که زیشم رانده است * چشم من در روی خویش مانده است * بر فاج کونکه بی حضور ندن
 سور مشدر بنم چشم آنک خوب یوزنده قالمشدر (منوی) کز چنان روی چنین قهرای عجب * هر کسی مشغول
 گشته در سبب * من سبب را تکرم کان حادث * زانکه حادث حادثی را باعثست * لطف سابق را نظاره میکنم *
 هر چه آن حادث دوباره میکنم * رویده لفظ بی نقطتین امله قرأت اولم و نقطه واحده ایلد دخی حرف نفی اولمده جائزدر
 تقدیر معنی انجلین عالی یوزدن بونک کبی قهرای عجبدر که هر یکسه مشغول اولمش سببه یا خود معنی انجلین
 بر یوزدن بونک کبی قهرای عجبدر که بونک عتاب و قهر و مظهر اولمدهن قاجوب بعض عمله اعتماد ایلش بن سببه نظر
 قیلیم زیرا که اول حادث را اول سببند که هر حادث اولان شی بر حادثه باعثدر یعنی بواعمال صالحه و بافعال فاسده
 اسباب حادثه مقوله سیدر اسباب حادثه قدیمه اولان خصلت و خاصیتی تغییر و تبدیلیه قادر اولم که لا یزول ما بالذات
 ما بالعرض در بلکه بر حادث صفت باعث اولور پس از لده اولان کرم عادت ایسه صکره اول ظهور ایلدر و کشفناوت
 ایسه سیدر اول ظهور ایلدر پس اسباب عارضه به نیچون نظر ایلدر دم دیمک اولور (سبقت رحمتی علی غضبی) خواستجه سابق
 اولان لطفه نظر ایلیم هر نه که او حادث در انی یکی پاره ایلیم یعنی هر نکم صکره دن قهر و غضبیدن حادث و عارض
 اولدی دوباره ایلیم که العارض کالعدمدر پس فلسفه به یا بشوب ترک سجده ایلد بکنه دخی علت قوروب دیر که
 (منوی) ترک سجده از حسد کیم که بود * این حسد از عشق خیزنده از خود * فرض ایده لم که سجده ترکی حسد دن
 اولدی اول حسد عشق دن صادر اولور و انکار و خوددن صادر اولم یعنی سجده بی ترک ایلد یکم طوته لمکه حسد دن
 اولدی بو حسد عشق و محبتدن حاصل اولور انکار دن دکل (منوی) هر حسد از دوستی خیزد بقی * که شود
 با دوست غیر همنشین * محقق بودر که هر حسد دوستلدهن ظاهر اولور که بر غیر کسه دوستله همنشین و مصاحب
 اوله یعنی یقین بودر که هر حسد دوستلدهن قو بر که دوستله غیر کسه همنشین اوله عاشق استر که دوستل اول غیره
 اولان التفات و انعامی کندی به اوله بواسته حسد اولور زیرا حسد محسود له نعمتی از لاه مراد ایلد کدر پس بونک
 حسد سبب عشق اولور پس بر شینک سببی که قبول اوله مسبی دخی مقبول اولور شیطانک اولی بونک قباحتی آدمی
 غیر کور کیدر تا نیا حضرت حق عشقنی محبت نفسانیه به قیاس ایلد یکیدر زیرا اول حضرت نک عاشق لری (یت)

کاشکی سود یکمی سوسه بنم خلق جهان * سوزمن بو که همان قصه جانان اولسه * در لور و خلق عالمی بو عشق
 محبت دعوت ایلدر (منوی) هست شرط دوستی غیر تیزی * هیچ و بعد از عطسه گفتن دیرزی * دوستلغ
 شرطی غیر تیز لکدر عطسه دن صکره حق زمان دیری اول دیمک دوستلغ شرطی اولد یعنی کبی یعنی غیر تیز لک
 دوستلغ شرطی اولدی عریجه (بر حک الله) دیمک و فارسیجه دیرزی دیمک و ترکیه خیر اولسون و حق باشد دیمک
 عطسه نک شرطی اولد یعنی کبی و بعد از عطسه بر حک الله دیمک شرط و واجب اولد یعنی بو حدیث شر بف دلالت ایلر که
 ابوهریره رضی الله عنه روایت ایلدر (قال علیه السلام ان الله یحب العطاس فاذا عطس احدکم و حمد الله کان حقاً علی
 کل مسلم سمعه ان یقول له بر حک الله) پس بر حک الله دیمک عطسه به نیجه شرط و واجب اولد یسه دوستلغ دخی غیر
 بویه شرط و واجب اولدی دیدی نم عند الاولیا دخی غیرت دوستلغ شرطنددر و لکن بونلر دیدیکی غیرتدن
 مراد غیرت نفسانیه و شیطانیه دکدر بلکه غیرت الهیه در و بینهماده تفاوت جوقدر اگر طاب اولنورسه غیرتی
 درجه غیرتده مفصلاتحر را بلیشدر (منوی) چونکه بر نطعش جز این بازی نبود * گفت بازی کن چه دام بر فزود
 چونکه اول آنک نطعی اوزره بوبازیدن غیرتی یوق ایدی یعنی تقدیر و قضایه یا بشوب دیدیکه چونک اول حاکم مطلق نطع
 تقدیرنده و بساط لوح محفوظنده بنم سجده دن امتناع و آمدن استکار مدن غیرتی او یون اولدی و صانع ذو حکمت
 بنم وجود مدد بونکونه خاصه و خصلتدن غیرتی وضع قیلدی پس حین امتحانده بکا دیدیکه بازی ایلد یعنی عمل ایلد
 و هنر و دانشک اجرا ایلد یعنی اول بکا و بریدی خاصی اظهار قیلدم و انجیق بنده اولانی فاعل اولدم نه یلورم بنده اولان
 خاصه اوزره بر آخر علی زیاده ایتمی (کما قال الله تعالی قل کل یعمل علی شاکتیه) ای یعمل علی عینه الثابتة
 و خاصیته الازلیة (منوی) آن یکی بازی که بدمن با ختم * ختم بشتن زادر بلا انداختم * اول بر او یون که و ارایدی بن
 آتی او بنام کندی بلای فلا کته ایدم (منوی) در بلا هم می چشم بست خواه * مات اویم مات اویم مات او * کندی
 بلا به اندمکه بلا دده دخی آنک لذت لری طاتم آنک ماتی ام آنک ماتی یعنی بلا دده * دخی عاشق کبی آنک
 لذاتی ذاتی اولورم که (کل شی من الملیح الملیح) در آنک ماتیم و مغلوب و مقهوریم بی مات و مستهلک قیلان اوسر
 دکل (منوی) چون رهانده خو بشتن رای سره * هیچ کس در شش جهت از شش دره * جزوش از کل شش چون
 وارده * خاصه کبیچون مر اورا کزهد * ای بر کزیده و مقبول و پسندیده نیجه قورتر که دوی بر کسه بلا توفیق الله
 بوشش جهات ایچره شش دره دن یعنی شش حس دنگه بشی حواس ظاهره و بری دخی حس باطنی در که آکا
 حس مشترک دیرلر اگر چه حکما قنده حس باطن بشدر اما اهل سنتدن بعض متکلمین قنده حس باطن بر در که
 حس مشترک دیرلر پس معنی کنندوی بر کسه بوشش جهات ایچره شش حواسک حکمندن نیجه قورتر دیلا
 اولور ششک کلندن جز شش نیجه قورتلور یعنی شش جهاتک جزوی بوشش حسک کلیمندن و با خود کلی شش
 جهاتدن نیجه خلاص اولور علی الخصوص که حضرت بیچون تحقیق آتی اگری قویه (منوی) هر که در شش
 اوزرون آشتست * اوش برهاند که خلاق ششتست * هر کیکه جهات ست ده در اول کسه آشتک ایچمده در
 اول کسه بی قورتر که جهات سنی خلق ایلد بیچدر یعنی هر شول کسه که بوشش جهاتده آتش بلا و الم ایچره در آتی اول
 الله تعالی قورتر که خلاق شش جهات و شش حواسدر (کما قال الله تعالی یا معشر الجن و الانس ان استعظمتم
 ان تفذوا من اقطار السموات و الارض فانفذوا لا تفذون الا بسططان) (منوی) خودا کر کفرست و کرایان او *
 دست باف حضرتست و آن او * محصل خودا کر کفر در واکر ایماندر اول کفر و ایمان اول حضرت نک دست بافیدر
 یعنی الی اور کوسیدر مراد بقدیرت و ارادتک عمل و صنعیدر و آنک آن و شایندردیمک اولور زیرا کفر و ایمان آنک
 مخلوقیدر باز تقریر کردن معاویه با یلیس لعین (منوی) گفت امیر اورا که اینهار استست * لیک بخش نوازینها
 کاستست * امیرا کادیدیکه بوسوزلر راستدر لیکن بونلردن سنک نصیبک اکسک اولمشدر که اصلا بوسوزلر بیکک
 معافی و معارفدن سکا حظ و نصیب یوقدر یعنی (انظر ما قال ولا تنظر الی من قال) حدیثک خواستجه شیطانک
 من اوله الی آخره بسط ایلدیکه مقدما تک جمله سی شرعاً و عقلاً مقبوله و مسلمه در و لکن کلمات مزوره و عموه در
 ولهدا حضرت معاویه بونلری بالکلیه تسلیم و تصدیق ایدوب اینهار استست بیوردی و آنک بونکونه معارفنی
 قبول ایتمیوب آنک مکر و خدعه سنه نظر قیلوب دیدی (منوی) صد هزار ترا چون نوره زدی * حفره کردی
 در خزینه آمدی * بنجلین نیجه یوز بیک کسه نک سن یوان اوردک چقور ایلدک خزینه به کلدک یعنی خزینه قلبه
 لغم اوروب دلدک دلوب کلدک و آنده اولان جواهر و زواهر ایمانی مکر و خدعه استرا قه قیلدک (منوی) آتش و نفی
 نسوزی چاره نیست * کیست کزدست تو جامه ش پاره نیست * آتش و نفی سن یا نیمه سن چارده یوقدر یعنی سن فی المثل

آتش و نفت سن باقی سنک شاکندندر کیدر که سنک الندن انک جامه سی پاره دکلدر (منشوی) طبع ای آتش
 چو سوزانید نیست * تانسوزانی توچیزی چاره نیست * سنک طبع ای آتش چونک باقیله در مادام که سن برکسی
 باقیه سن چاره یوقدر (منشوی) لعنت این باشد که سوزانند کند * اوستاد جله دزدانند کند * لعنت یواولور که حق
 تعالی سنی باقی ایلسنی اول خدا جله دزدانند استادی ایلر (منشوی) با خدا کفتی شنیدی و برو *
 من چه باشم پیش مکر ای عدو * برو برو مواجعه خدا ایله سوزسو یلدک واندن سوزاشته دک (فجاغوتی)
 دیو حضرت حقه بالمواجهه خطاب ایلدک و حضرت حق دخی سکا (وان علیک لعنتی الی یوم الدین) دیو خطاب
 ایلدک آتش دلی ای عدوین سنک مکرک قنده نه اولم پس انک معارفی صیادک صغیرنه تمیل ایلدک یورر
 (منشوی) معرفتای تو چون بانک صغیر * بانک مرغانست لیکن مرغ کیر * سنک معرفتک صغیر بانکی کیدر
 مرغلک بانکی کیدر لیکن مرغ صید اید مجید یعنی ای ابلیس پرتلیس سنک بوکونه معرفتک بانک صغیر وصدای
 صیاد مرغلک کیدر بومعارف که سن سویلرسن مرغان الهی اولان انبیاء علیهم السلام واولیای عظامک بانک کیدر
 وایکن قوش طوطی و مرغ هوشی دام ضلالتیه آتیدر (منشوی) صد هزاران مرغ را آن ره زده ست * مرغ غره
 کاشنای آمده ست * اول بانک صغیر نیجه یوزیک قوشک بولنی اورمشدر مرغ غره ایسه بویه دیو که بر آشنای کلدو
 واول صیادک بانک صغیرک آشنایک صداسنی زعم قیلددر (منشوی) دره وچون بشنود بانک صغیر (از هوا اید شود
 اینجا اسیر * مرغ بیچاره هوا ده چونکه صغیرک بانکی اشیده هوا دن کاور بوراده اسیر اولور یعنی صیادک
 صغیر جالده یعنی محله اسیر اولور (منشوی) قوم نوح از مکر تو در نوحه اند * کاب و سینه شرحه شرحه اند *
 ای ابلیس پرتلیس قوم نوح علیه السلام سنک مکرک * نوحه و فغانده در دلری کاب و سینه لری شرحه
 شرحه در (منشوی) عادر او یاد دادی در * در فکندی در عذاب واندان * عاقبتی جهاندیه سن
 ویردک و انلری ریح * در عذاب اولق مر ته سته سن ایرکوردک انلری عذاب و غمره سن بر اقلدک (منشوی)
 از * در سیدار قوم لوط * در سیاه آبه زو خوردند غوط * لوط پیغمبر علیه السلام قومک اول سنکسار
 اولسی سندن اولدی سیاه آبه ایچنده سندن غوط یدیلر غوط و غوطه صویه طامق معناسنه در (منشوی)
 مغر و دوزخ آدم رختنه * ای هزاران قتنه انکیخته * غر و دوزخ مغزی سندن دوکیش کلدی ای نیجه یوزیک
 قتنه لری قو برمش ابلیس (منشوی) عقل فرعون ذکی * فیلسوف * کورشد از قوتیاید ووقوف *
 دوحکمت اولان ذکی فرعونک عقلی کور اولدی اوسندن وقوف بولدی (منشوی) بولهب هم از قوت اهل شده *
 بولکم هم از قوت بوجهلی شده * بولهب هم سندن برنا اهل اولمشدر ابوالحکم هم سندن زیاده ابوجهل
 اولمشدر (منشوی) ای برین شطرنج پیر یادر * مات کردی صد هزار اوستاد را * ای ابلیس پرتلیس بوشطرنج
 اوزره یاددن اوزری یوزیک استاد ای مات ابلیسن یعنی ای مکر و حیل و شطرنج بازی بوشطرنج کائنات و بساط
 موجودات اوزره سن آتلق و یاد قیلنق ایچون شریعت و طریقه ممت در نیست دین صد هزار استاد ای مات ایلدک
 (منشوی) ای زفرین بدها * مشک * سوخته دلها سیه کشته دلت * ای سنک مشکل اولان زفرین بدلر کدن
 یعنی موجب مات و هلاک اولان حیل و باز بیلر کدن کوکلر باغشدر و سنک دلت انلره مر حجت ایتوب سیاه اولمشدر
 (منشوی) بحر مکری تو و خلاقن قطره * تو چو کوهی وین سلیمان ذره * ای ابلیس سن مکر و غدر سن و خلاق
 سنک مکر که نسبت بر قطره در و سن ضلالتیه کوه کبی سن و بوسلم و ساده دلر بر ذره بقرار کیدر (منشوی)
 که رها از مکر تو ای مختصم * غرق طوفانم الامن عصم * ای خصومت ایدجی سنک مکر کردن کیم قورتلور
 یا خود معنی بجن سنک مکر نندن خلاص اولور برکسه ای خصومت قیلان جمله مر طوفانه غرق ایر مکر شول کسه
 غرق طوفان دکلدر که حفظ الهی ایله معصوم اوله یعنی جمله مر غرق طوفان مکر شیطانرا لاشول کسه لر دکل کاندلر
 معصوم و الله تعالی انلری مکر شیطاندن حفظ قیلدی (کما قال علیه السلام المعصوم من عصمه الله و قال تعالی
 یا کاین لسان نوح قال لا اعاصم الیوم من امر الله الامن رحم (م) بس ستاره سعد از تو مخترق * بس سپاه و جمع
 از تو مخترق * چوق سعادت ستاره می سندن مخترق اولمشدر چوق سپاه و جمعیت سندن مخترق و پریشان اولمشدر
 یعنی ای مکار و غدار چوق ستاره سعد سنک مکر کدن مغلوب و مخترق و چوق سپاه و جمع سنک خد عکدن پریشان
 و مخترق دیدی (باز گفتن ابلیس مر معاویه را برضی الله تعالی عنه) (منشوی) گفت ابلیس کشتاین عقد را * من
 محکم قلب را و عقد را * ابلیس پرتلیس حضرت معاویه ایدی بو عقد وندی چو زقلبه و نقد بن محکم یعنی
 ابلیس حضرت معاویه به جوانده ایدی که معاویه بو کره لری آج و خیال ووه مر ته سته سندن ایلر و کج نقد وقلبه بن

محکم وینک ویده میز انم از لده شقی و فاسق تقدیر اولنا نلری اضلال ایلرم روز از لده سعید تقدیر اولنا نلری اضلال ایتکه
 قادر دکل (منشوی) امتحان شایر و کیم کرد حق * امتحان نقد و قلم کرد حق * حضرت حق بنی شیرو کلبک امتحانی
 ایلدی حضرت حق بنی نقد و قلمک امتحانی ایلدی یعنی شیر کلبدن تمیز ایلکه سبب اولورم و نقدی قلدن فارق
 اولورم (منشوی) قلب رامن کی سیه رو کرده ام * صبری ام قیمت او کرده ام * قلبی بن بجن سیه رو ایلشم بن بر صرافیه
 ا کافیت ایلشم (منشوی) نیکو انرا رهنمایی میکنم * شاخهای خشک را بر میکنم * اولره دلالت و رهنمائی
 ایلرم قوری بود اقلری قویا بریم یعنی از لده نیکو اولنا نلری اضلاله قادر دکل انلره معین و ظهیر اولورم اما بد بخت و شقی
 اولنا نلری اضلال ایدوب هلاک قیلورم (منشوی) این علفهای نیم ازهر چیست * تا بدید اید که حیوان جنس کدست *
 بو علفلری که قورم نندن اوتیردر تا ظاهر که که حیوان کیمک جنسیدر یعنی قنقی نوعدن ایدی یکی ظهوره کله (منشوی)
 کرل از آهو چو زاید کودکی * هست در کیش واهوی شکلی * مثلاً چونکه قوردا آهون بر باوری طوغوره
 اول یا ورنک کرک * کنده واهو کنده بر شک وادر استقام معناسی اولق بونده اولیدر یعنی اول یا ورنک کرک کنده
 واهو کنده بر شک واریسه (منشوی) تو گیاه و استخوان پیشش بریز * تا کد امین سو کند او کام نیز * انک او کنه
 اوت وکک دولک نظر الله تا قنقی طرفه اول یا وری ایدی نیز ایلر (منشوی) کربسوی استخوان اید سکست * وریکا خواهد
 یقین آهور کست * اگر یا وری استخوان استرسه و استخوان جانبیه کله کلدروا کرکاه استیه بی شک اهو طمر لودر یعنی
 یقین بودر که اصلی آهودر (منشوی) قهر و لطفی جفت شد باهمد * زاز این هر دو جهان خیر و شر * بر قهر و لطف
 بری بریله جفت و جمع اولدی کرل واهو جمع اولدی کبی بوا یکیدن که قهر و لطف در خیر و شر جهانی طوغدی بس نفسی
 قهره و شره و روحی لطفه و خیره مظهر قیلدی (منشوی) تو گیاه و استخوان اعرضه کن * قوت نفس و قوت جان اعرضه
 کن * سن گیاه و استخوانی عرض ایله نفسک قوت و غداسنی و روحک قوت و غداسنی عرض ایله یکاهدن مراد بونده
 غدای روحانی و استخواندن مراد غدای نفساندر پس برکسیه سن غدای روحانی عرض ایله و غدای نفسانی دخی
 عرض ایله (منشوی) کر غدای نفس جوید ابرست * و غدای روح جوید سرورست * کربسک غداسنی
 استرسه ابرست و بر دروا کر و روحک غداسنی استیه سرور و برتر (منشوی) کر کند او خدمت تن هست خر * و ورود
 در بحر جان باید کهر * اگر اول کسه تن خدمت اید خردو کر جان در باسنه کیده کوهر بولور (منشوی) کر چه این
 دو مختلف خیر و شر ند * لیک این هر دو بیک کار اندرند * اگر چه بوا یکی مختلف که مقصود بولردن خیر و شر در
 لیکن معناده بوا یکسی یله بر ایددر یعنی اهل خیر و اهل شر بوجهل سی حق تعالی انک ارادتک مظهر لری و انک
 حکمتک اسیر لری کی طوعا کی کرها حق تعالی به پروردن عبادت ایلدکن خالی دکلدر (منشوی) انبیاء طاعات
 عرض می کنند * دشمنان شهوات عرض می کنند * انبیاء علیهم السلام طاعتلر عرض ایلر دشمنان شهوات عرض ایلر
 (منشوی) نیک را چون بد * کم برزدان نیم * داعیم من خالق ایشان نیم * خوب رامن زشت سازم رب نه ام *
 خوب را زشت را آینه ام * یا معاویه نیک بن نیجه کم ایلرم برزدان دکل بن انلری شر و فساد جانیه دعوت ایدجی نیم
 انلر خالق دکل یعنی بن انجیق بولنری داعی ضلالت و ضلالت خالق دکل خوبی بن زشت ایلرم یعنی بن خوبی
 زشت ایلکه قادر دکل رب دکل بلکه خوبه و زشته آینه ام (السعید سعید فی بطن امه) مقتضای سعید بطن
 ام الکابده سعادتله خور و در و کذلک (الشیق شقی فی بطن امه) مغز اسنجه شقی بطن ام الکابده شقاوتله زشت و در و بن
 بونلره محکم و آینه ام والا بنم المده ضلالت و غواستدن برئی یوقدر بلکه خالق ضلالت و غواست الله در نه کم
 عقیل و ابن عدی حضرت ابن عمر دن روایت یورر (قال علیه السلام بعثت داعیا و مبلغا و ایلس الی من الهدایه
 شی و خلق الشیطان من ناس و موسوسا و ایلس الیه من الضلاله شی) (کما قال الله تعالی لا تهدی من احببت و اکین الله
 یهدی من یشاء) و قال یضل الله من یشاء و یهدی الیه من اناب (منشوی) سوخت هند و آینه از در در *
 کین سیه روی نماید مر در * مثلاً هند و در و غمندن آینه بی یا قادی بویه دیو که بوا آینه می دی سیاه و کوستر
 (منشوی) گفت آینه گاه از من نبود * جرم اورانه که روی من زدود * آینه لسان حاله هندویه ایدی گاه بندن
 اولدی جری آکا تو که بنم یوزی باصدن اجدی و مجلا ایلدی (منشوی) او را نماز کرد و راست کو * تا بکویم
 زشت کو و خوب کو * اول خدا بنی نماز و طوغری سو یلجی ایلدی تا کم زشت قنی و خوب قنی دیم یعنی آینه و ش
 هر کسک صورت حال کوستر ملک بکا اول خدا نک و بر مسیدر تا کم زشت قنی کسه در و خوب دخی قنقی کسه در
 کوستر و بنم واسطه مله بونلر ظهوره کله (م) من کو اهرم بر کو ازندان کجاست * اهل زندان نیستم یزدان کو است
 بن شاهدم شاهده زندان و حبس قنده در یعنی شرعا شاهده حبس و زندان بوقدر زندان و حبسه لایق دکل

بخصوص حضرت خدا شاهد در بوی کلامه حقیقه نظر انواع غرض و ارد را که چه شیطانک من شاهد و اهل زندان
 دکلم دیمی گذر دین سه ده جائز اما حضرت مولانا قدس الله سره الاعلی حقیقت حالی و ابلیسک من به سنی
 ابلیس لساندن بیان نیورر اوله اولیجی هر کیم ابلیسه تابع اولور عاصی و کافر اولد یغنه ابلیسک لسان حالی و زبان
 من شبی آنک کفر و عصیانته شهادت قبولور و کذلک ابلیسه مخالفت ابلیسک حالته دخی ابلیس اصحاب هدا ییدن اید و کند
 لسان حالله شاهد اولور اما اهل زندان دکلم دید یکنده سوز بودر که شیطانک اصلی نارددر پس جهنم آنک اصلی اولور
 و کند یکن اصلی و مقری آنک سبب زندان اولمزا کر زنداندن مراد دنیا اولور سه خود دنیا مؤمنک زندانی و کفار
 و شیاطینک چند در حضرت شیخ فصوصده بمعنایه اشارتی و اردر اما احتراز اعدم الفهم تحریر اولغدی (منشوی)
 هر یک ایمن درخت میوه دار و تربیت های کتم من دایه وار و هر یک ایمن درخت تلخ و خشک * می برم من تار هدا پیش
 مشک * بوی تلخ دخی حقیقه تنه جل اولسه جائز در یعنی ابلیس دیر که هر قنده که عیلولفدان کورم دایه کبی اول فزانه
 تربیت لایلم زیر این باغبان کبی ام یعنی صلاح و سداد میوه سن بتورر بر کسبی مشاهده قیلم اکادایه وار تربیه لایلم
 شیطانک اهل صلاحی تربیه ایلسی ایکی نوع اوزره اولور بر نوعی اولدر که شیطان من حیث الحقیقه مر به سنی حکمیه
 مر بی اهل صلاح در زیر اهر بار که اهل صلاح اهل اضلالی و فسادنه سعی ابلیسه انلر جناب حق استعاذه و استغفاروی
 و اعمال صالحه و حسن کرداری زیاده ایدر لر پس شیطان من حیث الحقیقه و المرتبه درخت میوه داره مر بی اولور
 و نوع ثانی (اسلم شیطان علی بدی فلا یأمر فی الا بخیر) (حدیث شریفک لغو اسخه شول شیطان و نفسی مسلمان ایدن
 وارث حضرت محمد علیه السلام اولدره دخی شیطانلری تربیه و القای خیرا تمکدن خالی اولمز و کذلک بونک عکسی
 هر قنده آجی و قوری درخت کورم بن آتی قطع ایلم نامشک بشکدن قور تله هر نه برده که ایماندن و عرفاندن خالی
 و اید بر بدیجی بول تیغ ضلالت و تبرم و خدیعتله آتی قطع ایلم تا کم نجسدن مشک خلاص اولور یعنی
 ابو کتودن و اهل هدایت اهل غوا ییدن قور تلور و فرق و تمیز مر به سن بولور (منشوی) خشک کوید باغبانرا کای قتا
 مر می اچه می بری سرب خطا * خشک اولان درخت باغبانه دیر که ای جوان خطا و گناه سنر تحقیق با بن باشمی نه
 کسر سن (منشوی) باغبان کوید خش ای زشت خو * بس نباشد خشکی * تو جرم تو * باغبان آ کاد برای
 زشت خو ایسم اول و سکوت قیل سنک جرم قوری اول قفلنک کفایت قیلز می (منشوی) خشک کوید راسم من
 کر نیم * تو جرم می بری بیم * خشک باغبانه دیر بن طوغری ام اگری دکلم سن نیچون جرم و خطا سنر بن سگری
 کسر سن یعنی بن خود بواسطه استقامتله قطع اولغنه لایق دکلم (منشوی) باغبان کویدا کر مسعودی * کاشکی کر بودی
 تر بودی * باغبان اول خشک اولان درخته دیرا کر مسعود اولیدل و از لده سعادت لشم مر به سن بولیدل کاشکی
 اگری اولیدل یاش اولیدل تراولان درختدن مر ادمؤمن و مسلمدر که ایمان و اسلامه تر و نازه اولوب عمره رضای حق
 بتورمکه و کندوی قرب خدایه تورمکه استعدادی و اردر و درخت خشکدن مراد اهل کفر در که آنک وجودندن
 رضای رحمانی و قرب سبحانی میوه لری تمکه آنک قابلیت یوقدر که مسعود دکلمر بلکه شقی و بدیجی در شیطان
 بودنیا باغزه فی المثل بر باغبان کیددر بن ایمان و اسلامدن خشک اولان کافرک وجودنی ضلالت تبر له قطع ایلمکه
 قصد ابلیسه کافرک وجودی آ کالسان حالله دیر که بن خود مستقیم الطبع و کندنی مر به سده مستوی و راست پس بن
 ظاهرا اعوجاجم بوق ایکن نیچون بنم خراب و هلاک اولمده قصد ایلمر سن شیطان دخی اکالسان حالله دیر که اگر
 از لده مسعود اولیدل کاشکی ایمان و اسلامه تر و نازه اولیدل و اگری اولیدل بر کسه نک وجودی ایمان و اسلامه
 تر و نازه اولده اکا ناراست اولمی و گناه و خطا قیلتی ضرور مر (کما قال النبی صلی الله علیه وسلم اذا احب الله عبدا
 لم یضرب ذنبه) و بر کسه نک وجودی ایمان و اسلامدن خشک و خالی اوله که کندنی مر به سده مستوی اولمی
 و عدالت قیلتی و طبیعی و مزاجی مستقیم اولمی اصلا کافانده قیلز و الحاصل ایمان سر استقامت و طاعت مفید
 و نافع اولمز مع الایمان و الاسلام خطا و معصیت ضرر قیلز دیمک اولور (منشوی) جاذب آب حیاتی کشتی *
 اندر آب زندی آغشی * بر حیات آجی جذب اید یجی اولور دل زندلک آبی ایچره فارشمش اولور دل یعنی اگر درخت تازه
 کبی تراولیدل آب حیات طاعت و محبت خدای جذب اید یجی اولور دل و آب زندکی که فی الحقیقه علم و معرفتدرا کا
 مستغرق اولور دل و غرات طاعات و حسناتی درخت وجود کدن انبات قبولور دل (منشوی) تخم نوبد بوده است و اصل تو
 بادرخت خوش بوده و اصل تو * سنک تخمک و سنک اصلک بد اولدر سنک و صلک لطیف درختله خوش اولمشدر
 یعنی سنک روحان و سنک تخم وجودک فی الحقیقه بر ارض و قیج اولمشدر مع هدا بودنیا به کاد کد نص کره اهل ایمان
 و اهل اسلامک وجود لری نه درخت خوش کیددر انلر اولمشک و انلر دن ایمان و اسلام خوشلغنی اخذ و جذب ایتمکه

میل قیلدک تا انلر کندی ذاتده اولان خوشلقدن بر مقدار سنک وجودنه وصل ایلمه لردی (منشوی) شاخ تلخ
 ارباخوشی وصلت کند * آن خوشی اندر نه هاش بر زند * آجی آماج اگر بر خوش آماجله وصلت ایلمه یعنی
 میوه می آجی اولان آماجی اگر بر میوه می خوش اولان آماجله آسلسه و خوش اولان درختی تلخ اولنه وصل
 ایلمه لردی خوشلقدن آجی بودا غلک نه داد و ذاتده ظاهر اولور کذلک بر فاسق بر صالحه مقارنت قیلسه و اول صالح
 مقارنت قیلسه و اول صالح دخی کندی باطنده اولان خوشلقدن آ کانه لیم قیلسه و آتی تربیه ایلمه بعنایه الله
 تعالی آنک صلاح حالی اکا تأثیر ایلر و اول کسه نک وجودنده صلاح و طاعت میوه لری ظهوره کاور (منشوی) گفت
 امیرای راعزن بخت مکر * مر تراره نیست در من ره مجو * پس حضرت معاویه ابلیسه ایتدی ای رهزن طریق خدا
 بخت سوبله تحقیق اسکا بنم وجودمه بول بوقدر بول استمه بودنی وجهه در تحقیق اسکا بول بوقدر بنم خصوصده بول
 استمه (منشوی) رهزنی و من غریب و ناجرم * هر لباسی که آری کی خرم * فی المثل سن رهزن سن و بن غریب و ناجرم
 هر لباسی که کتورر سن بن صانن اولرم (منشوی) کر درخت من مکر دار کافری * نونه رخت کسی رامشتری *
 کافر لک کدن بنم رخت و متاعک چوره سنه طولنه فی المثل بر کسه نک رختنه سن مشتری دکسن (منشوی)
 مشتری نبود کسی راراعزن * و رغاید مشتری مکرست و فن * حرامی کسیده مشتری اولمز واکر کندی سنی مشتری
 کو ستر سه مکر و حیلدر (منشوی) تاجه دار دین حسود اندر کدو * ای خدا فریاد مارا این عدو * بویبت شیطانک
 مکر فی تعجب ایلمک موقعنده واقع اولمشدر و آنک مکر و حیلدر سنندن بی توفیق الهی خلاص میسر اولد یجی اجلدن
 خدای تعالی بد دعا و مناجات ایلمک محملده دینمشدر عجب بوحسود قیق ایچنده نه طور بود شندن ای خدا برم
 فریادیمز ایرش یعنی حسود اولان ابلیس وجودی قیغنده بنجیدر که بوقدر مکرلر و حیلدر لوطو ترای خدای متعال
 بوعودن برم فریادیمز ایرش و بره معین و ناصر اول تا بود شندن بره خلاص میسر اوله (منشوی) کر یکی فصلی دگر
 در من دمد * در باید از من این رهزن ندر * اگر بر دخی بر فصل بکا اوفوره یعنی افسون ایلمه بوره زن ندی بندن
 قیادندن مراد بونده نمد اسلامدر که شعرا اسلامدن نگایه اولور یعنی اگر بوالیس بر نیلیس بر فصل دخی بکا افسون
 ایلمه بوره زن لباس اسلامی بندن قیاد و شعارت و ویدن بنی عربان ایلردیدی (نالیسن معاویه رضی الله عنه بحضرت
 حق تعالی از مکر ابلیس لعین و نصرت خواستن وی (م) این حدیثش همچو دود دست ای اله * دست کبرانه کلیم
 شد سیه * پس حضرت حق بکو نه مناجات ایلیوب و عرض حاجات قبول دیدی ابلیسک بوسوزی بوقون کیددر
 ای اله المی طوبت بوحسبه بنم کلیم سیاه اولدی یعنی دخان کلیم و لباسی سیاه ایلدی کبی شیطانک مکر و خدای دخی
 انسانک قلبی سیاه ایلر و عاصی اولوب کراه اولور سیاه کلیم اولمی عصیان قیلقدن نگایه اولور (منشوی) من بخت
 بر نیام بابلیس * کوست قتنه هر شر بف و هر خیس * بن بخت و برهانه ابلیسه غالب کله مر م و اکامقالبه
 و مقاومت قیله مر م زیرا که ابلیس هر شر بف و خیسک قتنه سیدر که دخی و شرینی مکر به اضلال ایلمک اکا
 میسر در (منشوی) آدمی کو علم الاسما بکست * در نک چون برق این سنک بی نکست * زیاده عظیم القدر آدم که اول آدم
 علم الاسما نک امیری در بول کلک برق کبی اولان حله سنده بی حله در یعنی حضرت آدم علیه السلام که (و علم آدم الاسماء
 کلها) آیتنک مصداقجه عاوم اسماء الهیه نک بکیدر بول کلک برق خاطف کبی اولان حله و همز اتده بی حله و بی جرأ تر
 مصرع اولده اولان نک لفظی باء فارسیله اوقسنه دخی جائز در زیر اباء فارسینک فتحه سیله یلوب بیورمغه دیرلر
 بوراده سرعت و چابکک معناسنه استعاره اولوب معنی بویه اولسه اولی اولور و مصرع ثانی به دخی انساب کلور یعنی
 زیاده عظیم القدر اولان آدم که علم الاسما نک جست و چابکیدر بول کلک برق خاطف کبی اولان حله سنده و یلمه سنده
 بی سرعت و بی طاقت در دیمک اولور بول کلک تفسیری بول کلک اواخر نه قریب آغاز منور شدن حواس عارف سر خنده
 کلور و اوچنی جلدده دخی بعض مواضعه تحقیق و تفصیلی انشاء الله تحریر اولنور (منشوی) از بهشت انداختن
 بر روی خالک * چون ستم در شست او شد از سمالک * شیطان آتی جندن چیقاروب خاکن یوزی اوزره آندی سمالک
 جانیندن نزول ایدوب ستم کبی آنک آباغنه کندی یعنی آسمانده ایکن ابلیسک مکر و واسطه سیله زمینه هبوط ایدوب
 آنک دام مکر نه نیچه زمان اسیر اولدی (منشوی) نوحه انا ظلمنا می زدی * نیست دستان و فسونش را حدی * انا ظلمنا
 فغانی آوردی اول لعینک حیل و افسونه بر حد و نهایت یوقدر بول کلک تفسیری جلد اولده اضافت کردن
 آدم زلت را باخویش سر خنده مر و ایلدی (منشوی) اندرون هر حدیث او شرت * صد هزاران مکر در روی
 مضمرست * آنک هر سوزنک ایچنده شر و فساد وارد نیچه یوزینک سحر آنک وجودنده مضمر در (منشوی) مر دی
 مردان بینددر نفس * درزن و در مرد افروزدهوس * فوری و دردم مر دلرک مر دلرک کنی باغلی یعنی انلری

مغلوب و زبون ابلزنده و مردده هوس شعله اندر و هوایه قوت و برز پس خدایه مناجات ابلکدن رجوع
ایلیوب ا کاو کونه خطاب و عتاب ابلکه شروع قیلدی (منثوی) ای بلیس خلق سوز و قننه جو * برچیم بیدار
کردی راست گو * ای قننه طلب ایدچی خلق باقی ابلیس طوغری دی بنی نه سبیدن بیدار ایدلد (باز تقرر ابلیس
علیه اللعنه تللیس خود را) (منثوی) گفت هر مردی که باشد بد کان (نشود او را راست را با صد نشان) ابلیس بر تللیس
حضرت معاویه رضی الله عنه بو کونه جواب و بر و بدیدی هر بر مرد که بد کان اوله اوله کسه راست سوزی بوز نشان
استماع و قبول ایلز (منثوی) هر درونی که خیال اندیش شد * چون دلیل آری خیالش بیش شد * هر بر درونکه
خیال اندیش اولدی چونکم دلیل کتوره سن آنک خیالی زیاده اولدی یعنی هر بار که کندی سوزنی اثبات ایلان
ایچون آکا بر برهان و حجت ابراز ایلیمه سن آنک قلبنک او هام و خیالانی زیاده اولور و شک و شبهه بی اول کسه دخی ارتق
قیلور دیدی (منثوی) چون سخن دروی رود علت شود * تیغ غازی دزد را لت شود * چونکم اول بد کان و خیال
اندیش اولان کسه به سوز کیده علت اولور غازی نیک تیغی دزده آت اولور و آتی مستحق اولان محله صرفا تیوب نامحل
اولان بیره وضع قیلور (منثوی) پس جواب اسکوت و سکوت * هست با ابله سخن گفتن جنون * پس بد کان اولان
کسمیه جواب سکوت و سکوت (کافیل جواب الاحق السکوت) زیرا ابله سوز سو بلیک جنوندر (منثوی)
توزمن با حق چه نالی ای سلیم * تو بنال از شران نفس لثیم * ای ساده دل سن بنیدن حضرت حقه نه ناله ایلرسن سن
بولثیم و دنی تفسک شرتدن ابلکه (منثوی) تو خوری حلوا تر اذبل شود * تب بکیر طبع تو مختل شود * مثلا سن حلوا
یرسن بعد زمان سکا جیان اولور سنی ستمه طو تر سنک طبع مختل اولور (منثوی) بی کینه لعنت کنی ابلیس را * چون
نه بی از خود آن تللیس را * جرم و گناه سزا بلیسه لعنت ایلرسن اول تللیسی نیچون کند کدن کور من سن کر کدر که
آتی کندی نفس کدن کوره سن و شیطان لعنت و سب ایلکدن بری اوله سن (کما قال علیه السلام لا تسبوا الشیطان
و تعوذوا بالله من شره و راه ابو هریره کذا فی الجامع الصغیر) (منثوی) نیست از ابلیس از تست ای غوی * که چور و به
سوی دینه سی دوی * ابلیس دن دکل سندن درای غوی که ربه کی دینه جانیته یلرسن یعنی اول مکر و تللیسی کندی نفس
اماره بالسو کدن نیچون کور من سن ابلیس دن دکل در سنک نفس اماره کندن درای غوی که دل کو کی جر و مشتهی
جانیته کیدرسن و نفس اماره نک مر ادنی اختیار ایدرسن پس بچن بونک سوء جزا سن کوره سن ابلیس لعنت ایدرسن
(منثوی) چون که در سینه بی دینه را * دام باشد این ندانی تو چرا * چونکه سینه و چنده دینه کوره سن آنده طو راق
وارد رسن بونی نیچون بیلرسن یعنی چونکم سن سینه کا دینه دینه بی کوره سن یعنی مشتهیات نفسانیته دام
مکر و فخر اولور بونی سن نیچون بیلرسن و اول دینه دن نه وجهله احتراز قیلرسن (منثوی) زان ندانی کت
زدانش دور کرد * میل دینه چشم عقلت کور کرد * اول جهتدن بیاز سنک سنی اول دینه نک میلی دانشدن دور
ایلدی و چشم عقلی یتشدن کور ایلدی (منثوی) حبک الاشیاء یعمیک بصم * نفسک السودا خبت لا تحتصم
احد و ابوداود و ابودردا حضرت تارندن روایت ایدر (کما قال علیه السلام حبک الشیء یعمیک بصم) پس شیطان
لسانندن حضرت مولانا یوزر که ای معاویه سنک اشیا به محبت سنی کور ایلر و صاغر ایلرسنک ظلمات شهواته سیاه
اولان نفسک خیالت ایلدی کسه به اظهار خصوصت قیلیمه فی الواقع بولیدر که (ان النفس لامارة بالسوء)
مقتضا سنجه اصل معاصی به زیاده امی ابلین نفس و شیطان لازم کسه الحقی بر موسوس و مسولدر (ولهذا قال
علیه السلام الحمد لله الذی رد امی الشیطان الی الوسوسة) وقال الله تعالی ان کید الشیطان کان ضعیفا اما نفس
اماره شیطان کی دکلدر بلکه اعدای عدودر (کما قال علیه السلام اعدی عدوک نفسک الی بین جنبتک
(منثوی) تو کینه بر من من کز مرتبت * من زید بیزارم و از حرص و کین * سن گاهی بکا استناد ایلد اگری بوکری
کورده بن شر و قساددن و حرص و کیندن بیزارم (منثوی) سن بدی کردم پشیانم هنوز * انتظارم تا شیم آید بروز *
بن بر قیاحت ایلدم و هنوز پشیانم منتظرم تا بنیم شیم روزه که یعنی امر حقه مخالفت ایتکله و آدمه ترک سجده قیامگاه
بر بدلک ایلدم هنوز اول قیاحتدن پشیانم منتظرم که بنیم بو ظمانی اولان حال نورانی اوله حضرت حق گاهی عفو
ایدوب بی من حقه قریب قیلد (منثوی) منم کستم میان خلق من * فعل خود بر من نه در هر مردوزن * خلق ایچنده
بن منم اولدم هر مردوزن کندی فعلی بنم اوزریمه قور (منثوی) کرک بیچاره اگر چه کر سنه ست * منم باشد که اودر
طنطنه ست * مثلاً بیچاره قوردا اگر چه آجدر منم اولور بولیدر که اول کرک ططنه ده در یعنی قورده و طوقله در
(م) چونکه سواند ز صفا و راه رفت * خلقی کو بد قننه است از لوت زفت * بیچاره قورده چونکه ضعیف اسکندن
بولد که که قادر ایلز خلقی دیر که قوی و وافر قننه در یعنی اکدن امتلا به ابر شمشدر در (باز الحاح سکندن

معاویه ابلیس را (منثوی) گفت غیر راستی نر هاندت * داد سوی راستی خواندت * معاویه ابلیس ایتدی سنی
بنیدن طوغور بلقدن غیری قور تار من عدل سنی طوغر بلق جانیته اوقور (منثوی) راست گو تا واره ای از چنک من
مکر نشانند غبار چنک من * طوغوری سوبله تا بنیم پنجمدن قور تله سن بنم چنک و خصوصتم غبار فی مکر و حیل
تسکین ایلز (منثوی) گفت چون دانی دروغ و راست را * ای خیال اندیش بر اندیشها * ابلیس معاویه به ایتدی
نیجه یلور سن و نه سبیدن تمیز قیلور سن دروغله راستی ای نیکور له پر اولان خیال فکر ایدچی (م) گفت پیغامبر
نشانی داده است * قلب وینک کور محک بنهاده است * معاویه ابلیس ایتدی حضرت پیغمبر علیه السلام
بر نشان و بر من قلب وینکویه محک و میزانی قومش بودی جان زرد که دینه قلب وینکوری محک قومشدر یعنی قلب
صافی حضرت پیغمبر نیک ویدی بلیکه و کندی صدقدن فرق ایلکه محک قومشدر (منثوی) گفته است
الکذب ریب فی القلوب * گفت الصدق طمانین طروب * معاویه شیطان دیدیکه حضرت پیغمبر علیه السلام
یور مشدر که کذب قلنی واضطر ایدر قلویده و دیدیکه صدق سکوندر و طربه قایی آسوده قیامیدر نه کم این غمردن
و حسن بصیردن احد و ترمزدی بو حدیثی روایت ایدر (قال علیه السلام دع ما یریک الی مالای یریک فان الصدق
طمانین وان الکذب ریب) (منثوی) دل نیار امدز کفتار دروغ * آب و روغن هیچ تقر و ز دروغ * قلب یلان
سوزدن دکلز و مطمئن اولز آب و روغن هیچ شعله لندر من یعنی آبله روغنند شعله حاصل اولدی بی کبی کذبله
مخلوط اولان صدقدن دخی در و نه نور و ضیا حاصل اولز و درون اندن منور اولوب ظلمات شکوکی دفع قیلز (منثوی)
در حدیث راست آرام دامت * راستیها دانه دام دلست * راست سوزده قلبک آرام و سکونی وارد رسد استقل
کوکل دلتک دانه سیدر یعنی مرغ دانه به صید اولدی بی کبی کوکل دخی صدقه مائل اولوب صید اولور (منثوی)
دل مکرر بنجور باشد بددهان * که نداند جاشنی * این وان * کوکل مکر رنجور اوله اغزی بدر زیر قوت
ذائقه سی مختل اولوب اغزی نکل دادن بیاز بر هر رض اوله که اول کوکل بونک و آنک طعمی بیلمیه و ذوقی طویمه یعنی
بر قلب که اسیر هوا و شهوت اولم و رنجور اوله و قوت ذائقه عقلیه سی فاسد اوله اول خبیثی با کدن فرق قیلز وینکوی
بدن و صدق دروغدن تمیز ایلز (منثوی) چون شود از ریح و علت دل سلیم * طم کذب و راست را باشد علیم
چونکه ریح و مر خدن کوکل سلیم اوله یعنی سلامت بوله کذب و صدق طعمک بیلمی اولور (منثوی) حرص آدم
چون سوی کندم فزود * از دل آدم سلیی رار بود * حضرت آدمک چونکه بغدای جانیته حرصی زیاده اولدی آدم
حضرت نرینک کو کاندن سلیم لکی قیلدی یعنی حرص کندم حضرت آدمک قلب شر بقندن سلامتی ازاله ایتدی
(منثوی) پس دروغ و عشو هات را کوش کرد * غره کشت و زهر قاتل نوش کرد * پس سنک دروغ و عشو هات
کوش ایتدی یعنی کذب و مکرکی استماع ایتدی و آنکله ایش ایتدی مغرور و غافل اولدی و زهر قاتل نوش ایتدی
منثوی) کزدم از کندم ندانست آن نفس * میپرد تمیز از مست هوس * حضرت آدم اولدم کزدمی کندمدن
بیلدی و مهری قهر دن فرق قیلدی زیرا هوس مستندن تمیز او چار و حر بص اولندن حقیقت حالی بلیک و فاسدی
صالحدن فرق قیلدی فجر (منثوی) خلق مست آرزو واند و هوا * زان پذیر اندستان ترا * خلق عالم آرزو و هوا نک
مستلریدر اول سبیدن سنک حیل و مکر ل قبول ایدیمیلدر (منثوی) هر که خود را از هو اخو باز کرد * چشم خود را
آشنا ی راز کرد * هر شول کسه که کندوی هوا خویندن کیر و ایلدی کندی نکل چشمنی راز و اسراره آشنا ایلدی
پس حرص و هوا دن کندی خلاص ایلین کسه حقیقت حاله واقف اولور وینکوی بددن و کندی صدقدن فرق قیلور
(شکایت قاضی از آفت فضا و جواب کفتن نائب اورا) (منثوی) قاضی بنشاندن دوی گریست * گفت نائب قاضیا
گریه ز چیست * بر قاضی بی منصب قضایه نصب ایلد بیلر اول اغلدی نائب ایتدی ای قاضی گریه نلندر (منثوی)
این نه وقت گریه و فزادست * وقت شادی و مبارکادست * بوزمان سنک گریه و فزادلد وقتی دکلدر بلکه
سنک شاد بلیک و مبارکادلد و قیدر یعنی وقت تعزیت دکل بلکه وقت تنبیدر پس گریه نل سبی ندر دیدی
(منثوی) گفت آه چون حکم راند بیلدی * در میان آن دو عالم جاهلی * قاضی نائب ایتدی آیدر نیجه * کم
سور و اول لیک عالمک اور تاسنده بر جاهل یعنی قلبنه مالک اولمین و کو کای کندی التده اولمین و حقیقت حالی بلین
بر کسه ایکی کندی احوالنه عالم اولان خصمک مایتمه نوجله اجر ای احکام ایلر (منثوی) آن دو خصم از واقعه
خود واقفند * قاضی مسکین چه داند زان دویند * اول ایکی خصمک دعاویه کاور و کند بیلر نکل واقعه سندن واقفدر
مسکین قاضی اول ایکی خصمک بند و حیلدی نه یلور (منثوی) جاهلست و غافلست از حال شان * چون رود
در خوشن و مال شان * قاضی ائلرک حالندن جاهل و غافلدر ائلرک قاته و ائلرک مالنه نیجه کیدر (منثوی) گفت

حکیمان عالمند و علی * جاهلی تو این شمع ملتی * نائب قاضی به استدی ایکی خصم اسکرجه عالمردر ولیکن
 علت منسوب برادر اگر چه سن انزل احواله جاهل سن ولیکن ملت اسلام شمع سن و نور علم منبعی سن (منشوی)
 زانکه تو علت نداری در میان * آن فراغت هست نور دیدگان * زیرا که سن اورتاده علت و غرض طوع و نسی
 فراغت و اول بی علت اولی * کوزل نوریدر یعنی علت و غرض پرده دیده دل کیدر وی غرضی نور دیده دلدر
 چونکم سنده بی غرضی حاصل اول نور فراسسته حق باطلدن غیبا بلکه قادر اولورسن (منشوی) وان دوعالم را
 غرض شان کور کرد * علمشانرا علت اندر کور کرد * و اول ایکی عالمی که مراد ایکی خصم در انزل غرضی انتری
 کور ایلدی علت و طمع انزل علی قیده ایلدی (منشوی) جهل رابی علی عالم کند * علم را علت زدها بر کند جاهلی
 علتسزلک عالم ایلر علت و غرض علی قایلردن قورر (منشوی) تا که رشوت نستدی بیسته * چون طمع کردی
 ضرر برینده * نائب قاضی به دید که ای قاضی غرض و علتدن بری و طمع و رشوتدن عاری اول تا که رشوت آلمه سن
 عالم و بیننده سن (چون نور رشوت نستدی) دخی نسخه در یعنی چونکم سن رشوت آلمد بصیر و اهل نظر سن چونکم
 رشوت طمع ایلد کور و بنده سن یعنی چونکم طمع ایلد سن کور دل و بنده نفس سن رشوت الن ملعون و طمع
 قیلن کور دل و حکمت حقندن مغبون اولسی مقررر (کاروی الامام احمد بن حنبل رضی الله عنه قال علیه السلام
 لعن الله الراشی والمرشی والرائش بنهم ما بنی وعن انس رضی الله عنه قال علیه السلام الطمع یذهب الحکمة
 من قلوب العلماء وقال علیه السلام استعینوا بالله من الطمع فان الطمع یدری الی الطمع) پس معاویه ایلدیه جواب
 و برپ استدی (منشوی) از هو امن خوی را و کرده ام * لقمه های شهونی کم خورده ام * هواد بن خوبی جدا ایلشم
 شهونه منسوب اولان لقمه لری از عشم (منشوی) چاشنی کیدر لم شد با فروغ * راست راداند حقیقت از دروغ *
 بنم کوکم چاشنی کیر با فروغ اولدی یعنی قلبن قوت ذائقه سی بواجلدن قوت بولدی صدق کذبدن حقیقه
 یلور و نیگونی بددن فرق قیلور (باقرار آوردن معاویه ایلدیس را) (منشوی) تو چرا یدار کردی مر مرا * دشمن بیداری
 نوا دعا * ای ایلدیس تحقیق ساسن بی نیچون بیدار ایلد حال آنکه سن یدار لغت دشمنی سن ای حیل باز (منشوی)
 همچو خشخاشی همه خواب آوری * همچو خری عقل و دانش را بری * بر خشخاش کبی دوکلی اویق و کتور رسن
 یعنی خشخاش نیجه منوم ایسه سنک دخی مورث نوم و غفلت اولی شانکدندر خیر کبی سن عقل و دانشی ایلورسن
 یعنی خیر عقل و دانشی نه کونه ستر ایلوب ازاله ایلر سن دخی انک کبی عقل و دانشی ازاله ایلر سن (منشوی)
 چار میخت کرده ام بن راست کو * راست رادانم تو حیلها مجو * سنی چار میخ ایلشم آگاه اول طوغری سولیدن
 طوغری سوزی یلورم سن حیل را ستمه (منشوی) من زهر کس آن طلب دارم که او صاحب آن باشد اندر طبع و خو
 بن هر کس دن آنی طلب طو تر مکه او طبع و خو یده آنک صاحب اوله یعنی بنم مطلوب اولان شینک اول کسه طبع یده
 و خور یده بالفعل صاحبی و مالکی اوله (منشوی) من زهر کس می نجویم سکری * و زنجش می نجویم لشم سکری *
 بن هر کس دن سکرت استمزم بن مختندن لشکره منسوب طوع و نسی یعنی لشکره عداندن عد ایتمزم زیرا آندن جرأت
 و شجاعت کلز (منشوی) هم چو کبرن من نجویم از بی * کو بود حق یا خود از حق آبی * آتش پرستلر کبی بن
 بر بدن استمزم که اول بت حق اوله یا حقندن اول بت بر نشان اوله اما بوندن اولی و اوجه اولان معنی اولدر که دینه بن
 کافر لری بر بدن طلب ایلزم او کسه که حق اوله یا خود حقندن بر آبت اوله زیرا حقه باطل بر یده جمع اولز و باطل
 شرعیدن خاصه حقیقت ظهوره کلز یعنی حضرت معاویه ایلدیس بر تبلیسه دید که ای شیطان هر شینک بر محلی
 وارد و هر فلک براهلی و بر شینی محلدن غیریدن طلب خیت و خسرا نه سیدر ته کت محل بطلان ایکن
 کافر لاندن حق و آبت حق طلب ایلدیلر بن کافر لری کبی بدن حق و آبت حق طلب ایلزم که بت حقل موضعی و آبت
 حقل محلی د کادر (کافال سلطان العارفين) (بت) اطلب الدراخی وسط الصدف * و اطلب الفن من اصحاب
 الحرف * حکیم اولدر که هر شینی موضعندن طلب قبله پس شیطانکه مظهر ضلالدر اندن ایمان و عرفان طلب
 ایتان عین جهل و وبالدر (منشوی) من زهر کس می نجویم سکری * من در آب جو نجویم خشت خشت * بن
 سر کیدن مسک رایحه سی استمزم بن ارمق صوینک ایچنده قوری کر یچ استمزم (منشوی) من شیطان این نجویم
 کوس غمر * کومر ایدار کرداند بخیر * بن شیطاندن نوی امید طوع و نسی زیرا او غیردر که شیطان بی خیره بیدار یده
 راست گفتن ایلدیس ضمیر خود را معاویه ایلدیس چونکم حضرت معاویه دن نومر ته ابرام و اقدای کوردی
 عاقبت الامر (منشوی) ازین دندان بکفتش بران * کرمست بیدار میدان ای فلان * بن دنداندن اول معاویه به
 دیدی یعنی بالضروری عجزندن کوچلها کایتدی اندن اتری ای فلان سنی خوابدن بیدار ایلدم بیل (منشوی)

تاری اندر جماعت در نماز * از بی بیغامبرد و انت فراز * تا نمازده جماعته ابریشه سن بلند قدر و عالی دولت پیغمبر
 اردندن (منشوی) کر نماز از وقت رفتی مر ترا * این جهان تاریک کشتی بی ضیا * اگر سنک نماز و قنندن کیدیدی یعنی
 حضرت پیغمبر ایلد نماز قیلد و جماعته حاضر اولد و بشیموب بو نماز سندن فوت اولوب قضایه قالدیدی بو جهان
 ضیا سزرا کو اولوردی و سنک باشنه زندان اولوب نیچه زمان قلبک تحیف و تأسفده فالوردی (منشوی) از غین
 و در رفتی اشکها * از دو چشم نومثال مشکها * غین و در ددن کوزیا شلری کیدردی سنک ایکی چشمکدن مشکلر
 کبی (منشوی) ذوق دارد هر کسی در طاعتی * لاجرم تشکیمد از وی ساعتی * هر برکسه بر کونه طاعتده ذوق
 طو تر لاجرم اندن بر ساعت صبر ایلز (منشوی) آن غین و در ددی صد نماز * کو نماز کو حریق آن نیاز * و یا معاویه اول
 غین و در ددی بو نماز اولوردی یعنی اول جماعته اولان نماز سندن فوت اولیدی سنک درونکدن غین و در دد و آه سرد
 ظهوره کوردی و اول غین و در ددی بو نماز معادل اولوردی نماز قنی و او نیاز فروغی قنی یعنی بونلرک ما بینده تفاوت
 عظیبه و مراتب کثیره و اردر که نمازک ثوابی سوز درونک ثوابه مماثل اولز نه کم بو حکایه دن معلوم اولور (فضیلت
 حسرت خوردن آن مخلص بر فوت نماز جماعت (م) آن یکی میرفت در مسجد درون * مردم از مسجد همی آمد
 برون * اول برکسه مسجد ایچنه کتدی خلق مسجددن طشره کوردی (منشوی) کشت پرسان که جماعت را
 چه بود * که مسجدی برون آید زود * اول کسه سوال اید بی اولدیکه جماعته نه اولدیکه مسجددن تیز طشره
 کورلر (منشوی) آن یکی کفتش که پیغمبر نماز * با جماعت کرد و شد فارغ ز راز * اول برکسه ایتدی که حضرت پیغمبر
 علیه السلام نمازی جماعته ادا ایلدی و راز و نیازدن فارغ اولدی (منشوی) تو بخادر میروی ای مرد خام * چونکه
 پیغمبر ایدست السلام * ای مرد خام سن قنده کیدرسن چونکم پیغمبر علیه السلام سلام و بر مشدر و نماز دن فارغ
 اولمشدر (منشوی) کفت آدود دازان آه شد برون * آه اوی داد از دل بوی خون * اول کسه چونکم بوسوزی
 اشدیدی در دله آه ایتدی و اول آه دن توفون طشره کتدی آنک آهی کو کاندن فان رایحه سنی و یردی (منشوی)
 آن یکی از جمع کفت این آه را * تو بمن ده وان نماز من ترا * جعدن اول برکسه آ کادیدی بو آهی سن بکاور و بنم اول
 نماز سکایه یعنی حضرت پیغمبر ایلد آردنده جماعته نماز قیلان طاقه دن بری اول جماعته نماز قیلدن محروم فلان و آه
 قیلان کسه به دیدیکه اول آهی بکاور و بنم خلف پیغمبره جماعته قیلد بنم نماز سنک اولسون (منشوی) کفت
 دادم آه و یرد فتم نماز * اوستد آن آه را با صد نیاز * جماعته ابر شین کسه آهی و یردم سنک نماز کی قبول ایلدم دیدی
 اول کسه اول آهی یوز نیاز ایلدی و نیچه شکر و حمله قبول قیلدی (منشوی) شب بخواب اندر بکفتش هاتقی
 که خریدی آب حیوان و شنی * کبچه دوشنده بر هاتف اکادیدی که ای نمازی و یروب انک مقابله سنده آب حیوانی
 و شنیایی اللک یعنی اول هاتف اکا بویه دیدیکه ای آه درون آن کسه فی الحقیقه آب حیات معنوی اللک و امر اض
 روحه و قلبه شافی اولان و در مان قیلان علی اختیار قیلدک (منشوی) حرمت این اختیار و این دخول * شد نماز حله
 خلقان قبول * بو اختیارک و بود خولک حرمتنه خلقلرک جمیع سنک نمازی قبول اولدی (تتمه اقرار ایلدیس معاویه
 مکر خود را) (منشوی) پس عزازیلش بکفت ای میرداد * مکر خود اندر میان باید نهاد * پس ایلدیس حضرت معاویه به
 ایتدی ای داد صاحبی اولان امیر کندی مکر فی اورتیه قومتی کرل (منشوی) کر نمازت فوت می شد آن زمان * میردی
 از در ددل آه و فغان * ا کر اول زمان سنک نمازک فوت اولیدی کو کلک در دندن آه و فغان اوردک (منشوی) آن تأسف
 وان فغان وان نیاز * در کدشتی از دودد کر نماز * اول تأسف و اول فغان و اول نیاز ایکوزد کر نماز دن کجردی
 یعنی ثواب و جزا ده ایکوزد کر نمازک ثواب و جزا سندن ایلر و کجردی (م) من تر ایدار کردم از لهیپ * تانسوز اند
 چنان آهی حجاب * بن خوفدن سنی بیدار ایلدم تا که نمازک فوت اولد و آه ایلدیه سن تا انجلین بر آه جلالی یا قیبه
 و برده لری رفع ایدوب بقیمیه (منشوی) تا چنان آهی نباشد مر ترا * تا بدان راهی نباشد مر ترا * تانسک ایچون انجلین
 بر آه اولیه تا اول آه سکا بر راه اولیه و سندن بونک کبی بر اشرف و افضل عمل ظهوره کلیه بلکه ادنی اولان
 عملی ادا ایتکله افضل و اولی اولندن محروم قاله سن و ترک افضل ایدوب مقضول و ادنایی اختیار ایلدن اوله سن
 دیدی (منشوی) من حسودم از حسد کردم چنین * من عدویم مکرست و کین * بن حسودم حسد مدن
 بویه ایلدم بن خلق عالمه دشمنم بنم ایشم مکر و کیندر (جواب معاویه ایلدیس رابعد از اعتراف و قبول کردن معاویه
 سخن اورا (م) کفتا کنون راست کفتی صادق * از تو این اید تو این رالایی * حضرت معاویه ایلدیس چونکم
 بوسوزی اشدیدی اکایتدی الان طوغری سولدک صادق سن سندن بو کاور سن بو کالایقسن (منشوی) عتکبونی
 نومکس داری شکار * من نیم ای سنک مکس زحمت میار * سن عتکبوتسن مکسی شکار طو تارسن ای سنک بن

مکس دگم زجت کتورمه (منوی) باز اسیدم شکارم شه کند * عتک بونی کی بکر دما تید * آق طوغان بنی شاه
شکارا بلر عتک بونی بزم چورمزی بطن طوقور یعنی بزم اطرافزه نه وجهله طولور (منوی) رومکس میکس
تانی هلا * سوی دوی زن مکسها اصلا * هله مادامکه قادر سن پوری مکس طوت بران طرفنه سینکله برصلا
اور یعنی اهل هوا و اهل نفس که مکس کیمدر و سنک حیل و ترورک دوی کیمدر پس انلری کندی حیل و ترورک
جانبه دعوت ایل (منوی) و رجحوانی توبسوی انکین * هم دروغ و دوی باشد آن یقین * واکرسن برکسه بی انکین
جانبه او قویه سن اودخی معناده بی شک دروغ و دوی (منوی) تومر ایدار کردی خواب بود * توغودی کشی
آن کرداب بود * سن بی بیدار ایلدک خواب ایدی یعنی سن بی اگر چه طاعته ایضا ایلدک لیکن او معنای غفلت
وترک طاعت ایلدک ایدی سن کشی کو ستردک اول ورطه و کرداب ایدی (منوی) تومر ادر خیر زانی خواندی
تومر از خیر تر راندی * سن بی اول سبیدن خیره دعوت ایلدک تانی اندن ابورک خیردن سوردک و بی اولی و افضل
اولان عملدن محروم ایلدک (فوت شدن دزد با و از دادن آن شخص صاحب خانه را که نزدیک آمده بود که دزد را دریابد
و بکشد (منوی) این بدان مانده شخصی دزدید * دروناق اندری اومید وید * ای ایلدک برتلیس بوکاک بکر که
برکسه دزد کوردی خانه سنده و آنک آردنجه یلدی تا کم طوبه و آتی اله کتوره (منوی) تادوسه میدان دوید
اندریش * تادرا فکند آن تعب اندر خویش * تا صاحب خانه دزدک آردنجه ایکی اوج میدان یلدی تا اول تعب
صاحب خانه بی عرق ایچنه برآقادی (منوی) اندران حله * که نزدیک آمدش * تابد و اندر جهدد و یابدش * اول
حله ده که صاحب خانه دزد یقین کادی حتی آکا صحرایه و آکا یرشه (منوی) دزد دیکر بانک گردش که میا * تایینی
این علامات بلا * برغیری دزد صاحب خانه به چاغردیکه کل تابانک بوعلامت لری کوره سن و مصیبتک
بونشانلر نه ایرکوره سن (منوی) زود باش و باز کردای مردکار * تایینی حال اینجا زار زار * تیز اول و کورو
دون ای ایش اری تا بوراده حالی زار زار کوره سن و مشکل اولان حقیقت حاله نظر ایرکوره سن (منوی) گفت باشد
کان طرف دزدی بود * کرنگردم زود این برمن رود * صاحب خانه چونکم بصدای اشدی و همه دوشوب کندیننه
ایندی شاید که اول طرفه دزد اوله اگر تیز رجوع ایلیم بولایم اوزریمه واقع اولور (منوی) برزن و فرزند من دستی
زند * بستر این دزد سودم کی کند * برغیری دزد بنم زن و فرزندمه برال اوره بود دزدی بغلق بکاچن فائده ایلر (منوی)
این مسلمان از کرمی خواندم * کرنگردم زود پیش ایدندم * بومسلمانکه بکاچاغربی کرمندن اوقورا کر فوری خانه
طرفه دوغیم بنم اوست * کومه ندامت کلور (منوی) براسید شفت آن نیکخواه * دزد را بکذاشت باز آمد ز راه
اول نیکخواهک شفقتی امید اوزره دزدی ترک ایلدی کوروپله کادی (منوی) گفت ای یارنکواحوال چیست
این فغان و بانک تو از دست کیست * صاحب خانه چاغران کسه نک یاتمه کادی و آکایندی ای اوبار احوال ندر
بوسنک فغانک و فریادک کیمک اندندر (منوی) گفت اینک بین نشان پای دزد * این طرف رفتست دزد زن بزد *
فریاد ایلین کسه صاحب خانه به ایدی اشته اودزدک ایاغنک نشانی کورزی مزد و اجر تله اولان دزد یعنی کیدی
دزد بو طرفه کشدر (منوی) نک نشان پای دزد قلیبان * دربی اور و برین نقش و نشان * اشته قلیبان دزدک
ایاغنک نشانی اول دزدک آردنجه کیت بونقش و نشان سبیل به یعنی بونقش و نشان تمسک ایلدک بونک واسطه سیاه
آنک آردنجه سعی ایت دیدی (منوی) گفت ای ایلدک چه می کوی مرا * من گرفته بودم آخر مرورا * صاحب خانه
اول فریاد ایلدک کسه به ایدی ای ایلدک بکانه دیرسن آخر بی آتی طوغش ایدم و آتی اله کتوروب مرادیتشیدم (م)
دزد را از بانک تو بکذاشتم * من تو خرا آدمی نداشتم * سنک بانک و فریاد کردن اوتری دزدی ترک ایدم بن سن خری
آدمی صاندم (منوی) این چه زارست وجه هرزه ای فلان * من حقیقت یافتم چه بود نشان * ای فلان بونه
زاردرونه هرزه درونه بهوده سوزد برین حقیقتی بولدم نشان نه اولور بومحله توضیح معنی بویانده تمهید غوی
اولدکه دزددن مراد برکسه نک اسباب و ارزاقی بیلدین و آگاه اولدین الان کسه به دیرلر بوفعلک حقیقتده مرید
و خانی عنده اهل السنة و الجماعة حقد ریس شول وقتده که خانه وجود سالک بصیر دزد شیطان داخل اولسه آتی
من حیث الحقیقه اخذایتم که یاروسعی ایلر و شیطان کندینک حقیقتی که اسم فضل و مکر الهی در کندینک حقیقتی
جانبه فرار ایلر پس سالک مجاهد آنک آردنجه کال می و کوشش برله شیطانک حقیقتنه یقین و مرتبه الوهیه
قرین اولق صد دنده و حقیقتنه نائل اولق حالنده اسیران عالم صورت و فریقنک آثار و علامت اولان و عاظ
و مشایخ اول سالکی ضلالت بولنه کتدی و مقصود بالذاتی ترک ایدی زعم ایلدک و آکا فریاد و فغان برله
سویلبوب دیر که ای مرد کان کنیدی برکدن رجوع قبل تا کم بومر بهده حالی کوره سن و مقصوده ایره سن اول سالک

بولنک بوفریاد و فغاندن قوت و همه غلبه ایلدک کنیدی به دیر که بلکه انلرک دعوت ایلدکی هر بهده دخی
بز آخر دزد اوله اگر رجوع ایتمس ضرر و ندامت حاصل اوله دیو و همندن اول نیکو خواه اولان و اعظک شفقت و رحمتی
امید به دزدک حقیقتن ترک ایدوب و کادی بیره کیر و کیدوب اول فریاد کتده اولان و آتی کیر و به دعوت قیلان کسبه
کوب دیر که ای یارنیکواحوال ندر و افغان و فریادک کیمک اندندر اول دخی دیر که ای قرتدش اشته سنک عقل
و فکرک او غریق استین کسه نک ایاغنک نشانی آنک پینه کیت و علامت و آتارندن استدلال ایت تا مقصوده ایره سن
وروی مرادی کوره سن پس اول سالک حقیقت قرین اول آثار و نشان دینه یا لسان حاله و یازبان مقالله دیر که
ای ایلدک نه سوبلرسن بکان خود آتی طوغشدم و حقیقت مقصوده تشدد پس بونه زار و هرزه درای فلانکدن حقیقتی
بولش ایکن نشان و آتارندن پس اول صورتده فلان و آیات و علایمه اسیر اولان مرشد و واعظ دیر که (منوی) گفت
من از حق نشانت می دهیم * این نشانست از حقیقت اکهم * فریاد ایلدکی صاحب خانه به ایدی بن سکا حقدن نشان
و بریرم بن حقیقتدن آکاهم بواتندن نشاندر کذک رسومدن خبر و برن واعظ و ناصح دخی دیرای مؤمن
قرندش بن سکا حقدن نشان و بریرم و بونشان و آیات خدا در کذب و دروغ دکلور و بن حقیقتدن آگاهم و عالم آیات
و بینات اله (منوی) گفت طراری تو یا خود ایلدکی * بلکه تودزدی و برین حال آکاهی * صاحب خانه اول کسبه
ایندی سن طرار سن یا خود ایلدک سن بلکه سن دزد سن و بوحال دن آگاه سن طرار بان کسن و شق جیب ایلین خرسره
دیرلر یعنی اول سالک راه حقیقت نه دیر که سن طرار میسن و یا خود سادده دل بی غرض برکسه میسن بلکه سن دخی
من حیث المعنی برنوع رهزن میسن و بوحال دن آگاه میسن (منوی) خصم خود را می کشیدم من کشان
تورهایندی و را کاینک نشان * کنیدی خصمی بن چکرک چکر دم سن قورتار دیک آتی که اشته نشان دیو بی
فریفته ایلدک بوهم و جهدد آتی سن قورتار دیک زراشته نشان دیدک بشدخی کرچک ظن ایدوب الداندم یعنی بن
کنیدی عقل و فکرمی آلان خصمی و بکایم واری آلمده خصوصت قیلان و مجد اولان مقصودی بن حکم شدم
چیکم که سن آتی بدن قورتار دیک و ترک ایدردل دیرسن که اشته نشان و آتارم مقصود کل راه مقصوده کیت و آکا
کندیک بویولدن و اصل ایت بن طریق حقه واقف و حقل آیات و بینات عارف (منوی) توجهت کومن بروم
از جهات * در وصال آیات کویا بینات * صنع یندمر محبوب از صفات * در صفات آست * کوم کرد ذات
سن جهتدن سو یلرسن بن جهاتدن طشره ام و صالده آیات و بینات قتی یعنی واصل حق اولنر و حقیقتی بولنر اسباب
و صورتده فالنر و مع هذا ناسه ارشاد و نصیحت قیلنر دیر که ای حقیقتدن غافل اولان و امر معروف و نهی منکر
قیلان و اعظ سن جهاتدن سو یلرسن و عالم صورتدن نقل ایلرسن و بنش جهاتدن بروم و ویرای جهات و صورتده
بایکونم مرتبه و صالده آیات و علایم قتی و بینات لرقتی آیات و بینات دلائل و صالدر و بعد ظهور المدلول دلائله حاجت
قائم صفاتدن مستور اولان کسه صنع کور صفاتده اول کسه در که اول کسه ذاتی کم و ضایع ایلشدر
یعنی مرید محبوب صفات الهیه دن انجی مصنوعی کور و مثلاً یلور که الله خالق انک خالقنی صفتدن مخلوق
کور و یلور که الله صانع در آنک صانع کی صفتدن مصنوعی کور و الله قادر در ورزاقدر و بولنر در مقدور و ورزق
و قدرت ورزق کور و کذا و کذا و قس علی هذا مرتبه صفاتده مطلقا یعنی ذاتله معا اولدینی جهتدن اول کسه
مقید در که ذاتی کم ایلش و یای قیلشدر اما ذاتی صفاتده ظاهر و صفاتی ذاتله قائم کور رسره و من وجه غیری و من
وجه عینی مشاهده قیلور رسره محبوب اولنر بلکه عالم و عارف اولور و ایکن واصل و مستغرق دینر زیرا واصل
و مستغرق اولنر صفات و آیاتده نظر قیلنر نه کم بیورلر (منوی) واصلان چون غرق ذاتده ای پسر * کی کند
اندر صفات و نظر * ای پسر واصلر چون که ذاته غریق در حضرت خدا نک صفاتده فن نظر ایلر یعنی نظر ایلر پس
اصحاب سلوک قربت الهیه ده درت نودن خالی دکلور برنوعی انجی آیات و بینات و آثار و صفات کور مکده در ذاتی
بومشهوده اولان صفاتدن بعید و دور بیلکده در بولنر مرید محبوب تعبیر اولنر و برنوعی دخی ذاتی صفاتده ظاهر
و صفاتی ذاتله قائم و من وجه غیری و من وجه عینی کور مکده در بولنر عالم و عارف تعبیه قیلنر و برنوعی دخی مرتبه
احدیت شهودنده مستغرق اولشدر و مقام جمعه ایلر بولنر واصل و مستغرق دینر و برنوعی دخی ذاتله صفات
مشاهده سنی علی طریق الاعتدال جمع الجمعه واصل اولشدر بولنرک حالت واحده ده کثرت کورملری وحدت
کورملرینه مانع و کذلک وحدت کورملری کثرت کورملری رافع اولنر بومقام محمدی و وارثان مقام محمد علیه السلام در
بولنر کامل و مکمل دیرلر پس مستغرق فی الله اولنر که مرتبه سینه کوره و فانی فی الله اولنر که مقامه مناسب
بیورلر (م) چونکه اندر قعر جو باشد سرت * کی برنک آب افتده نظرت * و برنک آب باز آتی ز قعر * پس بلاستی

بستنی دادی تو شعر ای سالک چونکه صوبک دینده اوله سنک باشک و سن صوبه مستغرق اوله سن چن سنک نظرک
 آنک رنکته و اماو اجنک اعدادنه واقع اولور بلکه (ایضا اولوا فتم وجه الله) خواستجه هر نه بیره نظر قیلسن
 آب حقیقه نظر قیلور سن و اگر فرضی صوبه مستغرق اولد قد نصکره صوبک رنکته کبر و کسک فعرندن یعنی
 وحدت مطلقه یه ایرد کد نصکره و فناء فی الله می ته سن بولد قد نصکره دونسک عالم خلقه بلاشهود الحق کبر و
 کاسک و اشیا بی آندن غیر اعتبار قیلسک بوتقدیر اوزره پس بریلاسی الدل آنک برینه شعری ویرد یعنی اسکیش
 و فرسوده اولمش فرعی آکوب اصلی ترک ایلدک دیمک اولور (منشوی) طاعت عامه کاه خاصکان * وصلت عامه حجاب
 خاص دان * حسنات الاراسیئات المقربین (قولنک مصداقچه عامه ابرار و اخیارک طاعتی خاص الخاص اولان
 مقربینک کاهیدر زیر عامه ابرار و اخیار طاعتی کندی وجود لیه ایدر لرو کندی لردن کورر پس وجودک
 ذنب لایقاس علیه ذنب آخر قولنک مصداقچه وجوده اولان طاعت عند المقربین نوعا معصیت در زیر اشرک
 خفیدن بالک دکلدر پس بونوع اوزره اولان طاعت خاصکانک کاهیدر و عامه ابرار و اخیارک وصلتنی اصالة و خاصه
 حجاب ییل و یا خود خاص اولان بنده نک حجابی ییل که بونلرک حق واصلد کدی عین فرقت و محض بعد و هجر تدر زیر
 بونلر بولر زعم ایدر که واصل غیر موصول غیر اوله و قول حق سلوکه مع مغایرت واره واصل اوله و قرب حتی بوله
 چن بونلر بعض اسماء الهیه نک تجلیسی ظهور ایلر اول ظهور واسطه سیله مع بقیه الوجود کندی لری الله
 واصل زعم ایدر لرحال بولکه اعظم حجاب وجود انسانی در (کما قال الجنید وجودک اعظم الحجاب بینک و بین الله) تو عمان
 اصلا وصال اینست و بس (حکایت وزیر که پادشاه اوزار عززل کرد و تختی داد) منشوی) هر وزیر
 کند شه محتسب * شه عدوی او بود نبود محب * فانی فی الله اولان و مشاهد و وحدت قیلان کسه جناب حق
 خلیفه سی و وزیر کییدر و خلقی حقندن غیر کورنلر و اشیا بی الیهدن بعد و ماسوا ییلد کاری حیثیتدن امر معروف
 و نهی منکر قیلسن محتسب کبیر در چن بر پادشاه وزیر بی محتسب ایلر پادشاه آنک دوستی اولر بلکه آنک دشمنی
 اولور کذلک حضرت حق بر وحدت بین و حقیقت آیین قولنی می ته کثرته و مغایرت آنسه و اول کسه عوام کبی خلقی
 حقندن غیر اولد یعنی اوزره افعالی مطلقا خلقه اسناد ایدوب امر معروف و نهی منکر قیلسه حضرت حق آنک
 محی دکلدر بلکه آنک من وجه عدوسیدر که آنی بعد الکور حوره آندی و وزیر ایکن محتسب استدی (ولهذا
 استعاذ الله صلی الله علیه وسلم فقال تعلی لامة اعوذ بالله من الخور بعد الکور) منشوی) هم کاهی کرده باشد آن
 وزیر * بی سبب نبود تغییرنا کزیر * اول وزیر هم بر کاه ایلش اولور یعنی می ته اسفله می دود اولان وزیر مقرب دخی بر نوع
 کاه ایلشدر زیر البته تغییر سبب سوز اولر یعنی ناچار تغییر و بدل نعمت البتته بر سببیدن لایدر مادامکه قول کاه ایلر
 جناب حق آنک نعمتی تغییر ایلر (کما قال الله تعالی ان الله لا یغیر ما یقوم حتی یغیر ما بانفسهم) منشوی) آن کراول
 محتسب بد خود دورا * بخت و روزی آن بدست از ابتدا * اول کسه که اولد محتسب اولدی خودا کاتبه دان احتساب
 دولت و نصیب اولشدر (منشوی) ایلک آن کول وزیر شه بدست * محتسب کردن سبب فعل بدست * لیکن اول کسه
 اول پادشاهک وزیر اولشدر و زار تند نصکره آنی محتسب ایلر که سبب وزیرک قیج فعلیدر که پادشاه آندن اوتری آکا
 غضب ایدوب حضورندن سورم شدی (منشوی) چون تراشه ز آستانه یش خواند * باز سوزی آستانه باز راند *
 چونکه سنی پادشاه آستانه سندن قتنه اوقیه یعنی عالم صورت و کثر تندن حضورنه اوقیه و مقرب قیلر پس جمله
 یوزدن آنکه آشنایق ایلر بخت و غیر ز جتندن نجات بولر سن آشکاره کبر و آستانه جانبته سور و حضور
 شر بقندن دور ایلر یعنی می ته اسفله تکرار سنی کبر و سور (منشوی) تو یقین می دان که جرمی کرده * جبر از جهل
 یش آورده * سن یقین و تحقیق ییل که بر جرم و قباح ایلش سنکه سنی اول سبیدن نظر و در کاه سندن سورم شددر
 جهلکدن جبری او که کورم ش سنکه اول جبر بودر (می) که هر روزی و قسمت این بدست * پس جرای بودت
 آن دولت بدست * تقدیر الهیه بکاتیب و قسمت بواولشدر پس دونکی کون دوات اول سنک الیکده اولدی یعنی بنم
 نصیم و قسمتم ازله بواولشدر نلیم عبد عاجزک الله و نه واردر المقدر کائن درو جف القلم بما انت لاق درو بونلر امثالی
 دلائل برله دا من جبره سنک ایلکدر (منشوی) قسمت خود خود بریدی تو ز جهل * قسمت خود را فزاید مر داهل *
 پس جواب بودر که نیچون اول دوات و کندی قسمتی جهلکدن سن کندک قطع ایلدک اهل و عاقل کسه کندی نک
 قسمتی زیاده ایلر یعنی کندی قسمتی جاهلکدن کندک کسدک و مر داهل اولنر کندی قسمتی روزی زیاده ایدر
 والله اعلم (قصه منافقان و مسجد ضرار ساختن ایشان) منشوی) یک مثال دیگران در کزروی * شاید از نقل مر آن
 بشنوی * کزرو لکده یعنی حبله و تلبیسده بر غیر مثال لایق در قرآن عظیم نقلندن استماع ایده سن یعنی

کزرو لک خصوصه مقدما امثله کثیره می وریلشدری بر مثال آخر دخی کزرو لک خصوصه لایق در قرآن
 عظیم الشانک نقلندن استماع ایلر سن و قرآن عظیمک نقل شریفی بگونه واقع اولمشدر که قال الله تعالی فی سورة
 التوبة فی حق المنافقین (والذین اتخذوا مسجدا ضراوا کفرا و تفریقاً بین المؤمنین و اوصاد المن حارب الله و رسوله من
 قبل و ایلحفن ان اردنا الا الحسنى و الله یشهد انهم لکاذبون لا تقم فیہ ابدا) روایت اولنور که بنی عمرو و بنی عوف مسجد
 قبای بنایلیوب تمام اولد قد حضرت رسول الله کاوب اول مسجدده نماز قیلوب تشریف ایتک ایچون دعوت
 ایلدیلر پس حضرت رسالتنا صلی الله علیه وسلم اصحابه کاوب انده نماز قیلد قد نصکره بونلرک اخوانی بنی غنم بن
 عوف بونلر حسد ایدوب بر آخر مسجد بنای ایلدیلر اول نیت اوزره که شامده اولان ابو عامر نام راهی کتوروب انده امام
 ایدر لرو آنک دیدیکی سمت کیده لر پس بعد التمام حضرت سید انامه دیدیلر که یار رسول الله بنیما مسجد الله
 و الحاجة و الاله المطرة و نحن نحب ان تصلى مع اصحابک فیہ فاخذ النبي علیه السلام ثوبه ليقوم معهم فزات هذه
 الایة پس حضرت حق بونلرک حالنی حبیبیه اعلام ایدوب بیوردیکه بومنافق لردن بعض درشول کسه لکه بنای
 مسجدی اتخاذا ایلدیلر مؤمنلره مضاره ایچون ودخی قیلر انده اضمار ایلد کاری کفری تقویت ایچون ودخی مسجد
 قباده مجتبع اولان مؤمنلرک مایبنی تفریق ایچون ودخی الله ایلر و اللهک رسول ایلر محاربه ایلر کسه نک انتظار ایچون
 و اکا اعداد و احضار ایچون مراد ابو عمرو راهبر که قبل بنای مسجد حضرت رسول الله محاربه و مقاتله ایلدی
 یوم احدده حضرت رسول و برودیدیکه هر قنقی قوم کسه سنکه مقاتله ایلر البتته بن آنلر معاسکله محاربه ایلر
 دیوب یوم حنینده دل حضرت رسول محاربه ایلدوب آخر الامر منظم اولوب شامه قاجوب انده کندی یه رسولک
 محاربه سی ایچون جیوش تدارکنده ایدی پس حضرت رسول علیه السلام منافق لره جواب و برودیدیکه الان
 تبولقضا سنه متوجه اولدق آندن کاد کده نصیب اولورسه مسجدیکزه وارلم پس حضرت رسالت بنایه تبول
 غزاسندن مدینه یه رجوع بیوردیلر تکرار اول منافق لره کاوب یار رسول الله وعده کریمه یه وفا ایلدک دید کارنده
 حضرت رسول علیه السلام بونلرک نفاقنی یوزلر نه اوروب دیدیکه سزل بومسجددن مراد بکثر ضرر امت و تفریق
 جماعت را الله تعالی بکابولر خبر و برودی دید کارنده بونلر قسم ایلدیلر که (ان اردنا الا الحسنى) یعنی بنای مسجددن بز
 مراد ایلدک الا خصلت حسنی مراد ایلدک که اول صلوة و ذکر الله ایچون و مصلی اولنلر تو سعه ایچون اولدقدرو الله
 شهادت ایلر که بونلر عینلر نه تحقیقا کاذبلر دواول مسجدده نماز قیلر قالمه ایدی بیوردی (منشوی) ایچنین
 کز بازنی در جفت و طاق * بانی می با خند اهل نفاق * جفت و طاقده بونلرین بر کز بازنی یعنی شیطان معاویه یه
 کاوب صورت صلاحدن کز بازنی ایلدیکه کبی نفاق اهل دخی حضرت رسول الله اوینادیلر اول حضرتی تزویر
 و تلبیس ایلر فریفته ایلر که قصد ایلدیلر (منشوی) کز برای عزدین احمدی * مسجدی سازیم دیودان حاسدی *
 بولدیدیلر که اجدد منسوب اولان دینک عزت و شرفندن اوتری بر مسجد دوزلم و اومر تذلک و دینسک ایدی یعنی
 منافق لرک دین احدک عزتندن اوتری بر مسجد دوزلم دیلری و اول مسجدک بناسنه قصد ایلر می مراد اولدی و دیندن
 رجوع ایلر که قصد ایدی یوخسه شرف دین و رضای رب العالمین ایچون دکل ایدی (منشوی) ایچنین کز بازنی
 می با خند * مسجدی جز مسجد اوساختند * بونلرین اگری برادریون اوینادیلر اول رسولک مسجدندن غیر
 بر مسجد دوزیلر (منشوی) فرش و سقف و قبه اش راسته * لیک تفریق جماعت خواسته * زمرة منافقین اول
 مسجدک فرش و سقفی و قبه سنی مزین و مهیا ایلش لیکن اول طائفه جماعتک تفریق استش (منشوی) نزد پیغامبر
 بلاه آمدند * همجو اشتریش اوزانوزند * اهل نفاق رسول حضرت تلبیسک قتنه لایه وزاری ایلر کلدیلر دوه کبی آنک
 اوسکند دین چوکدیلر بولر دیکه (منشوی) کای رسول حق برای محسنی * سویان مسجد قدم رنجیه کنی *
 ای حق تعالی نک رسولی محسن لک ایچون اول مسجد جاتنه قدمکی رنجیده ایلر سن تا که اول مسجد سنک
 قدملر کدن مبارک اوله قیامته دل سنک نام شریفک تازه اوله (منشوی) مسجد روز کست و روزار * مسجد روز
 ضرورت وقت فقر * بالقی کونک و بلوتلی کونک مسجدیدر بومسجد احتیاج وقتی و ضرورت کونک مسجدیدر
 (منشوی) تا غری باید انجبا خیر و جا * تا فراوان کرد دین خدمت سرا * تا بر غریب پوراده خیر و جای بوله تا بوعبادت
 خانه فراوان اوله (منشوی) تا شعار دین شود بسیار و پر * زانکه بایاران شود خوش کارم * تا دینک شعاری و آثاری
 کثیر و پر اوله زیرا که ارا الله تلایش لطیف و شیرین اولور و اصحاب و جماعت کاه طاعته تحمل اسان کور (منشوی)
 ساعتی آن جایکه تشریف ده * تر کبه مان کن زمانه یف ده * یار رسول الله اول جایکاه بر ساعت تشریف و بربری
 تر کبه ایلر بزدن تعریف و بر یعنی بومسجد ناسه بزی پاک مدح ایدوب تعریف ایلر بونلر بومسجدک بناسندن

یا که سوگند خدا * حضرت یغمبر علیه السلام ایستی سزک عیسی کزی راست طویم یا که خدای تعالی بنک عیسی که حق تعالی تحقیق منافق را کاذب بلرد در دیوشهادت ایلر و سزهر بریکر صادق قلرز دیوسو بلسرته کم حق تعالی سورة منافقینده بولنرک حالندن خبر وروب بیوررر (والله بشهدان المنافقین السکاذبون) و سورة توبه ده (والله بشهدانهم السکاذبون لا تقم فیہ ایدا) بیوردی (منثوی) باز سوگند مکرر خورد قوم * مصحف اندر دست و براب مهر صوم * منافق قومی کبر و مکر را ندانید بلر اندر زده مصحف شریف و بلیری اوزره صوم مهری اولدیغی حالده (م) که بحق این کلام پال راست * کان بنای مسجد ازیم رخداست * بولیه دیو که بوجیح و بالک کلام حق چون اول مسجد بنای خدا دن اوتیرد (منثوی) اندر انجیاهیج حیل و مکر نیست * اندر انجیاد کرو صدق و یاریست * اول مسجد ده هیچ حیل و مکر بوقدر اول مسجد ده ذ کرو صدق و یاری دیملک و اردر یعنی تضرع و خلوص و ذکر خدا ایل کلک و اردر (منثوی) گفت یغمبر که اواز خدا * می رسد در کوش من همچون صدا * مهر بر کوش شتابند حق * تا با اواز خدا نارسد سبق * نک صریح آواز حق می آیدم * همچو صاف از دردی بالایدم * حضرت یغمبر علیه السلام دیدیکه ای منافق خدای تعالی اوازی یعنی کلامی بنم قولانجه بشور صوت و صدا بشدیکه کبی اما کلام حق سزاستماع ایدم سز سزرا حق تعالی سزک سمع کزه ختم قودی تا کم آواز خدای استماع ایلکه سبقت ایلیمه اشته بکاصرا حقه و آشکاره آواز خدا کاور و ظاهر و آشکاره اولور صافی در ددن سوزد یکم کبی آواز خدای دخی و ساویدن و کلام مخلوقدن تمیز ایلرم علما کلام خدا نک استماعنده اختلاف ایلشدر ابو منصور ماتریدی مع نوابعه کلام خدا هیچ بوجه استماع و مسوع اولنر زدی زرا کلام متکلم اولان اللهک صفتدیر پس انک صفت ازلیه سی بوقوت سامعه ایلد استماع اولنر و اکثر عمل کلام خدا بر خوی (یسمعون کلام الله) و مقتضای (حق یسمع کلام الله) کلام خدا مسوع اولور دیر و ماتریدی یعنی (یسمعون ما دل علی کلام الله) دیوتاویل ایدوب جواب و برر و دخی و کلم الله موسی نکلیما) آئینده ماتریدی دیر که حق تعالی بنک حضرت موسایه تکلمی اول وجه اوزره در که کلام ازلیه سنه دلالت ایلن حرف و صوتی خلقی ایلدوب آنی سمع مبارک حضرت موسایه القا ایلدی و حضرت موسی علیه السلام اولان کلامک تفسیری بومذهبی تأیید ایلر (قال الله تعالی وما کان لبشر ان یکلمه الله الا وحیا و من وراء حجاب اوریسل رسولاف یوحی باذنه ما یشاء) قال ان معناه ما صح لاحد من البشر ان یکلمه الله الا علی ثلثة اوجه اما علی طریق الوحی و هو الالهام و هو القذف فی القلب و الالهام فالاول کما وحی الله فی بطن ام موسی و الثانی کما وحی الی ابراهیم فی ذبح ولده و اما ان یسمع کلامه الذی یخلقه فی بعض الاجرام کما کلم موسی من الشجرة اما کلام خدا مسوع اولور دیر بنرک دلیلی بودر که امام واحدی و سبطه دیر که (وکلم الله موسی تکلیما) ده لفظ تکلم مصدرله مؤکد اولمی حضرت موسی علیه السلام خدا نک کلامنی استماع ایلدیکنه دلالت ایلر اگر بوقول مصدر لر مؤکد اولمیدنی مجازه جل اولتی قابل ایدی اما با وجود تأکید مجازه جل اولنر زرا افعال مجازیه مؤکد اولنر یعنی شجر جانبدن استماع ایلدیکه اصوات عین کلام خدا در دیرک اولور و امام غفر رازی دیر که تنه کم خدای بصرله کورمک نمکندر آنک کلامنی دخی سمعه ادرک ایلک قابلدر و امام غزالی احیاء علومده دیر که هر شول کسیه که حضرت موسایه دنیا ده کلام خدای حرف و صوتله استماع ایلدیکنه استبعاد ایلیمه دی آکا آخر نه دخی کوزله کوریم سنه انکار ایلر میسن پس الله قادر دیر که کندی کلام ازلیه سنی که حرف و صوت و مشابه کلام مخلوق دکدر استدیکی قولنه یلدیکه کبی کیف ما یشاء ایشدیر و اول قول آنک کلام خدا ایلد و کنی فهم ایدم و الله اعلم (منثوی) هم چنانکه موسی از سوی درخت * بانک حق بشنید کای مسعود بخت * از درخت انی انا الله می شنید * با کلام انوار می آمدید * آنجیلن که حضرت موسی درخت جانبدن حضرت حقل بانکنی اشدی بولیه دیو که ای بختی مسعود و طالعی میمون درختدن (انی انا الله) کلامنی اشدک کلام الهی ایل نور لر حضرت موسایه ظاهر کلدی و انواره غرق اولدی سورة قصصده اولان آیه اشارتدیر (فلما آتینا) وقتاکم حضرت موسی شعبیدن استیذان ایدوب اهلله مصر جانبدن توجه ایلدوب طور طاغنه کد کده حکمت پرورد کار برله اول کجه بغایت شب تار و قطرات امطار ایدی پس اشتعال ناره محتاج اولوب بواضطراب واضطراره ایکن کوردیکه طور جانبدن بر آتش اشکاره اولدی پس مسارعة ایدوب اول ناره کد کده (نودی من شاطئ الوادی الايمن) ندا اولدی موسایه وادی ایمینک کنار نه شاطی دره کناره دیر (فی البقعة المبارکة) اول مکان مبارک ده (من الشجرة) عناب آتجندن و یا آنجیلدن بر آنجندن (ان یاموسى) ای موسی دیملکله (انی انا الله رب العالمین) تحقیق ما بن شول اللهم که عالمک ربسم اولدیکه حضرت موسی بوندای درختدن کوش اشدی شراب تجلی جانانی نوش ایدوب بالکیه کنه دین فراموش ایدی امدی ای

قال بعض المفسرین فی تفسیر هذه الآية ما نصه یوحی الیه فی المنام و بالهام کما رأی ابراهیم فی المنام ان یذبح ولده و هو وحی و کما الهمت ام موسی ان یقتله فی الجبر و من وراء حجاب ای یسمعه کلامه من وراء حجاب و لایراه کما کلم موسی علیه السلام اوریسل رسولاف یعنی من الملائکة اما جبریل و غیره انتهی خازن

طالب انوار احادیث سندخی وادی این طریقه کلوب بقعه مبارکده مرشد کاملده درخت وجود شیخ واصلدن صدای انی انا الله و ندای لا وجود الا اللهی کوش ایدوب جان و دلک سرخوش و عقل و فکرکله مدهوش ایدم کور زرا تجلی حق نشسته بنایه دن ظاهر اولق جان و اولیق نشسته انسانیه دن ظهوری بطریق اولیدر بیت (روا باشد انا الله از درختی جرابودروا ازینک بختی (منثوی) چون زور و وحی در می ماند * باز سوگند ها می خواندند * چونکه منافق و وحی الهی نورندن عاجز و زبون قالدیلر کیر و یکی عینلر اوقودیلر (منثوی) چون خدا سوگند را خواند سپر * کی عهد اسیر ز کف سیکار کر * چونکه حضرت خدا منافق لرحقنده عینی سپر اوقور جنگ و خصومت ایدبختی سپری التدن حق نور (منثوی) باز یغمبر بنکذیب صریح * قد کذبتکم گفت با ایشان فصیح * حضرت یغمبر علیه السلام کبر و تکذیب صریحه ائله فصیح و آشکاره تحقیق قیاسم کذب ایلدیکر دیدی (اندر شنیدن یکی از صحابه بانکار رسول علیه السلام که بر استاری نمی کند (منثوی) تا یکی یاری زیاران رسول * در دلش انکار آمدن نکول * تا حضرت رسول علیه السلام یار لرندن بریار اول رجوع دن اول یارک قلبنه انکار کادی یعنی حضرت رسول علیه السلام اول صورتی مؤمن اولان طائفه دن نکول و عدول ایلدوب انلری کذب و نفاقه منسوب ایلدیکنه اول صحابینک قلبنه انکار حاصل اولدی بولیه دیو (منثوی) کین چنین بیان باشیب و وقار * می کندشان این پیر شرمسار * که شیب و وقار ایلد بو نجابین پیر لری بویغمبر انلری شرمسار و خجل ایلر (منثوی) کو کرم کو ستر پوشی کو حیا * صد هزاران عیب پوشند انبیا * فنی کرم فنی ستارلق فنی حیاحال انکه انبیاء عظام علیهم السلام نیجه یوز بیک عیب اورر لر (منثوی) باز در دل زود استغفار کردی * تا نکرد در اعتراض اوروی زرد * اول صحابه کیر و قلبنده علی الفور استغفار ایددی تا اعتراضدن اول روی زرد و شرمسار اولیمه (منثوی) شومی یاری اصحاب نفاق * کرد مؤمن را جوایشان زشت و عاق * اصحاب نفاق یار بلغلت و انلر دانی مرتبه میل و معاونتک شو ملتی مؤمنی انلر کبی قبیح و عاصی ایلدی حصه بودر که شول کسیه که دینسر لره وظالم لره دانی مرتبه میل و معاونت ایلیمه انلرک خیانتی و شامی مائل و معین اولان مؤمنه سرایت ایدوب زشت و عاصی اولمسنه و نارقهر لک آکادخی مس قیلیمه باعث و بادی اولور (کما قال الله تعالی ولا تکرهوا الی الذین ظلموا فتمسکم النار) (منثوی) بازی زارید کای علام سر * مر مرا سکا بر کفران مصر * و اصحابی خدای تعالی به کیر و زار ایلد ایلدی بولیه دیو که ای علام سر * کفران اوزره بی مصر قوم و کفر و معصیتده ثابت قیلیمه تا رسولک انکار ایلیم (منثوی) دل بدستم نیست همچون دید چشم * ورنه دل را سوزی این دم بخشم * الهی ککوکل المده دکدر کوزمک کورمسی کبی یعنی کوزمک کورمسی بنم ارادتمده و نصر فده اولدیغی کبی کوکلم دخی مجرد بنم ارادتمده و نصر فده دکدر و اگر کوکلم بنم المده و نصر فده اولمیدی کوکلی بن خشمه بودم با قدم و بومعنی دخی جائزدر کوکلم المده دکدر یعنی بنم نصر فده دکدر چشمک کورمسی نصر فده اولدیغی کبی اگر کوکلم دید چشم کبی بنم المده و نصر فده اولمیدی کوکلی بودم بن خشم و غضبه با قدم بولیه دیمک دخی جائزدر کوکلم المده دکدر چشمی کورمک کبی یعنی چشمی کورمک المده نیجه دکل ایسه کوکلی دخی اشکاره کورمک اوله المده دکدر اگر کوکلم کورمک المده اولمیدی بودم کوکلی غضبه با قدم کافیل (ع) من بفرمان دلم فی دل بفرمان منست (منثوی) اندرین اندیشه خوایش درر بود * مسجد ایشانش بر سر کین نمود * بوقول فکده اول صحابی اوقو قایدی منافق لک مسجدی کانجاستله بر کورندی (منثوی) سکهکاش اندر حدت جای تاه * می دمید از سکهکاش و دسپاه * آنک طاشلری نجاست ایچره جای خراب کورندی اول مسجدک طاشلرندن سیاه * فوون ظاهرا ولوردی (منثوی) در در خلقش شد و خلقش بخت * از نهب دود تلخ از خواب جست * فوون آنک بوغازنه * کتدی و آنک بوغازنی خسته ورنجیده ایدی آجی دخالک خوف و هیتندن صحرادی (منثوی) در زمان درو و فتاد و مکر بست * کای خدا اینها نشان متکرر بست * اول زمانده یوزی اوزره دوشدی و اغلدی بولیه دیو که ای خدا بولیمکر کلک نشانیدر (منثوی) خلم پتراز چنین خلم ای خدا * که کند از نور ایمان جدا * ای خدا بوشیلین خلدن خلم بکر کدر خلم خاه مجله نک کسر یله سومک معنا سنه درو و خلم حاهمه لاله بر بار اغه دیر لکه اول خلم بنی ایمانک نورندن جدا ایدم و الحاصل حصه بودر که عصاة و منافقینه خلم و مرحت ایلک دینه ضرر و نور ایمانک زوالنه سبب اولدیغی مقرر در اهل ایمانه لازم اولان اولدر که الله و یغمبره عاصی اولان کسیه لره خلم و مرحت ایلیمه و رفقت و شفقتله دخی آنلره سوزسو بلیه بلکه شدت و غلظت ایلک آنلر حقه دن لازم اولنر دندر (منثوی) کر بکای * کوشش اهل مجاز * بوقوکنده بودم چون یاز * اکر اهل مجاز لاسعی و کوششی قازمسن صوغان کبی قات قات قوشندر یعنی جمیع اهل مجاز مسجد ضراری بنایدن منافقین کبیرا کرسن اهل مجاز لاسعی و کوششی قازمسن یعنی انلرک احوالنه

مطلع اولاد صوغان قالی کبی قات قات قوشدر (منوی) هر یکی از یکد کرب مغزتر * صاد قانایک زدیگر نغز تر
 بونلرک هر بریسی بری برندن بی مغز تر یعنی بونلرک هر بریسنک فعللری بر آخر فعلدن خبیث تروی مغز تر در
 اما صاد قان عکسیدر که هر بر فعللری آنلرک آخرندن نغز تر و پسندیده تر در (منوی) صدکران قوم بسته بر قبا
 بهر هدم مسجد اهل قبا * هجوان اصحاب فیل اندر حبش * کعبه کردند حق آتش زدش * اول قوم منا فقین
 بوز کر بغلد بلر قبا اوزره یعنی قناتلری اوزره بوز قوشق قوشند بلر اهل قبا تک مسجد بنک هدم و تخیر بندن اوتری نه کم
 اول اصحاب فیل حبشه تخیر ب کعبه الله ایتمک ایچون بر کعبه بنا ایلد بلر حق تعالی اکا آتش اوردی و قومنی
 دخی هلاک قیلدی بونک حکایه سی جلد اولده شیر حکایه سنده الم ترک نفسیده مری و رایتدی (منوی) قصد کعبه
 ساختند از انتقام * حال شان چون شد فروخوان از کلام * اول طائفه کعبه به قصد ایلد بلر انتقامدن آنلرک حالی
 نیجه اولدی کلام الهیدن اوقو یعنی قرآن عظیمدن (الم ترکیف) سوره سن اوقو که آنلرک نیجه اولدیغی سکاروشن
 و ظاهر اوله (منوی) هر سیرویان دین را خود جهیز * نیست الاحیل و مکر و ستیز * دینک سیاهر و بلر نه خود
 جهیز یعنی تدبیر و تدارک و اسباب یوقدر لا حیل و مکر و عتاد و خصوصت و اردر (منوی) هر صحابی دیدن زان
 مسجد عیان * واقعه تاشد یقین شان سران * واقعات ارباز کویم یک یک * پس یقین کردد صفا براهل شک * لیلک
 میترسم ز کشف راز شان * نازینانند وزید ناز شان * هر صحابی اول مسجددن آشکاره واقعه کوردی تا اول
 مسجدک سری آنلر یقین اولدی یعنی اصحاب رسول علیه السلامدن هر صحابی عیان اول مسجد ضرار جهنندن
 بر واقعه کوردی بلر حتی بونلر یقین اولدی اول مسجدک سری و حقیقتی پس بوندن صکره اولان بیت سوال مقدره جواب
 اولتی اقتضایدر تقدیر کلام آنلرک * کوردیکی واقعه لری و دخی مایینلر نه ظهوره کلان وقایع و حوادثی سو بیلک
 کورل که بونلر مایینلر نه ظهوره کلان وقایعک اصلی ندر که جله دن بری معاویه نک حضرت علی کرم الله وجهه ایله
 اولان جنگی و حضرت عایشه رضی الله عنهانک حضرت علی ایله اولان جنگی کبی و دخی بعض اصحابک بری بری ایله
 اولان جنگ و جدلی کبی جواب یورر که بونلر مایینده جاریه اولان واقعاتک حقیقتی اگر کبر و سو بیلیم بر بریس
 یقین اولوردی صفای درون اهل شک اولنلر اوزره یا خود جوق یقین اولوردی معنایه در کربس قطعه واحده ایله قرأت
 اولورسه بعض نسخه ده تا یقین کردد دخی واقع اولشدر یعنی بونلرک واقعاتنی یک یک سو بیلیم تا ک یقین اولیدی
 بونلرک صفای درونی اهل شک اوزره و لکن سو بلزم زیرا قور قورم بونلرک رازی خلقه کشف ایلکدن زرا اصحاب
 رسول علیه السلام نازینلردر و آنلر ناز را شور یعنی بونلر ناز ایلک سائر امت اوزره لا بقدر و مؤمن اولنلر بونلر
 اعزاز و کرام ایلک لازم و واجبدر (لما روی عن عمر بن الخطاب رضی الله عنه قال قال النبی صلی الله علیه وسلم
 اکرموا اصحابی فانهم خیارکم ثم الذین یلوهم ثم الذین یلوهم ثم الذین یلوهم ثم الذین یلوهم ثم الذین یلوهم ثم الذین یلوهم
 ولا یستشهد الا فی سببهم و لا یتحدوا فیهم الا فی سببهم و لا یستشهد الا فی سببهم و لا یتحدوا فیهم الا فی سببهم و لا یستشهد الا فی سببهم
 ایلکدن و ما لایعنی سو بیلکدن اتقا و حذر ایلک امر ایدوب یورر (قال علیه السلام الله الله فی اصحابی الله الله
 فی اصحابی لا تتخذوهم غرضا من بعدی فمن احبهم احبنی ومن ابغضهم ابغضنی ومن آذاهم آذانی ومن آذانی فقد
 آذی الله) اگر چه واقعاتدن مراد و یا معنایه اولان واقعه را اولسه یا خود مسجد حقه حق جانبندن
 آنلر اولان اشارت مراد اولسه ده جا تر در و لکن بو تقدیر چه معنی تا یقین کردد صفا براهل شک مصرعنه با خصوصکه
 لیلک می ترسم ز کشف راز شان (مصرعنه ملایم کلمه مناسب اولمز پس واقعاتدن مراد مایینلر نه ظهوره کلان وقایع
 و حوادث اولتی مشرب تحقیقه انسیدر (منوی) شرعی تقلید میسر دفته اند * بی محکمان تقدیر ایلک دفته اند
 شرعی تقلید میسر قبول ایلشدر اول نقدی محک سز طوطی شلدر در و اخذ ایلشدر در یعنی اصحاب رسول علیه
 السلام سائر امت اوزره قضیاتی دخی بودر که بونلر شرعی تقلید قبول ایلدیلر و اول نقد علم نبوتی بی محک
 اجتهاد و تبعیض طوطیلر (کما قال الشیخ السمروردی فی اعلام الهدی اعلم ان میراث النبوة العلم و قدوارنه اصحابه
 و اهل بیته بلا تقلید فوجب علیک محبة الجميع فلا تکن ما ثلثا الی احدی المجهتین دون الاخری فان ذلک هوی (منوی)
 حکمت قرآن چو ضاله مؤمنست * هر کسی بر ضاله خود و قنست * قرآن عظیمک حکمتی چونکم مومنک
 ضاله سیدر هر برکسه کند نیک ضاله سنده سو قندر یعنی اول اصحاب حکمت قرآنی و احکام حضرت فرقانی
 بلا تتبع و لا تفحص طوطیلر قبول ایلدیلر اما بعد اصحاب الرسول حکمت قرآن مومن اولنلرک بتوکی کیدر
 و موملردن هر برکسه کند ضاله سنده اقرار و ایمان ایدیلر (کما قال علیه السلام الحکمة ضاله المؤمن
 خبیث و جد هافه و احق بها) چن مخبر صادق اول ضاله اولان ناهه دن خبر و بر سه مؤمن عاشق کندی مطالبندن

صحیح اولان خبری یلور و آنک وصولنه در حال توجه و اجتهاد قیلور و شتر ضاله اولان شخص بعد التفقد و التفتحص
 ناهه ضاله سن بولدیغی کبی حکمت قرآنیه بتوکنی دخی مومن عاشق یار شاد المخبر الصادق بولور و شاد و خندان
 اولور نه کم بومعنایه کوره شتر جو شده اولانی تمثیل ایدوب یورر (قصه آن شخص که اشتر ضاله خودی جست
 وی بر سید (منوی) اشتری که کردی و جستیش جست * چون بیابی چون ندانی کان تست * بر اشتری که مضایع
 ایلدک و اول اشتری جست که جست و جوی ایلدک چونکم بوله سن نیچون بیلز سن اوستکدر یعنی ای مومن سن
 اشتر علم و حکمتی که ایلدک و آتی سن جست و جوی ایلر سن جست و جوی ایلدک کله چونکم آتی بوله سن نیچون بیلیم سن که
 اول سنکدر برکسه کندی سنکده ایکن ضایع اولان شیئی بولدقه بیلک خود شاتندندر اولکی چون استفهام
 معنایه اولتی ضعفدن خالی د کادر بیلک اولی اولان اولکی اشباع اوله و صکره کی چون استفهام معنایه
 اولتی معنایه انسیدر فلیتأمل (منوی) ضاله چه بود ناهه کم کرده * از کفت بکر یخته در پرده * ضاله ندر فی المثل
 بر ناهه بی که مضایع ایلشسن اول ناهه سنک اندن قاجشدر سن هنوز حجاب پرده ده سن ناهه دن مراد حکمت
 دینه در که عنقریب معلومک اولور (منوی) کاروان دربار کردن آمده * اشتر تو از میانه کم شده * کاروان حاضر اولوب
 یو کارنی یو کانک کلش اما سنک اشترک اول اور تادن نهان و نایدا اولشدر یعنی قافله اهل سلوک طریق الهیده
 علم و عمل یوکن مهیا ایدوب مقام حقیقت جانیه متوجه اولشدر و سنک علم و عملک اشتری یو اور تادن نهان اولشدر
 بلا زاد و لا راحله بوله کیدلدیکی کبی بلا علم و لا عمل طریق حقه دخی کیدلر پس کر کدر که حکمت اشترین
 طلب ایدوب آکاسوار اولوب کارباندن دور اولیمه سن (منوی) می دوی این سووان سو خوشکاب * کاروان شد دور
 و نزدیکست شب * بوجانبه و اول جانبه خشکاب و بر حرارت یلر سن کاروان ابراق کندی و کیجه یقیندر (منوی)
 رخت مانده بر زمین در راه خوف * نوبی اشتر دوان کشته بطوف * اسباب را اوزره قالمش بولده ایلسه خوف وار
 سن اشتر ایچون اطرافه دور و طواف ایتمکله بلیی اوامشسن بولده دیو (منوی) کای مسلمانان که دیدست اشتری
 جستسته بیرون نامداد از آخری * که ای مسلمانر بر اشترکیم کور مشدر صباح و قنده بر آخوردن طشره صبحره مش
 (منوی) هر که بر کوییدن نشان از اشترم * مرد کانی می دهم چندین درم * هر کیجه بزم اشتریم و اشتری
 بولی و بره آکابو قدر درم مشلق و بریم (منوی) بازی جوی نشان از هر کسی * ریش خندت می کند زین هر خسی
 کاشتری دیدیم میرفت این طرف * اشتری سرخی بسوی آن علف * کیر و هر برکسه دن بر نشان طلب ایلر سن
 بواشدن هر بردنی سکار بشخند ایلر یعنی ارزو که مناسب سوز لر سو بیلر بولد یو که کوردلر بر اشتری بو طرفه کندی
 بر زیاد سرخ اشتر اول علف جانیه بویات شریفه علوم قرآنیه و حکم قرآنیه ضاله سنندن هر فرقه بلا یقین مشرب
 و مذهبلری اوزره ظن و رأیلری مقداری مخبر صادق شکنده مومن عاشقه خبر و یروب کندیلری مقصوده عارف
 و مقصوده واقف رنکنده کوسرملری اشعار ایلر لکن هر بری فی الحقیقه یا کاش سو بیلر کویا که هر برخنس طالبه
 ریشخند ایلر و آتی فر یفته و کندی به شیفته ایتمک جانیه کیدر (منوی) آن یکی کوید بریده کوش بود * وان ذکر
 کوید جلش منقوش بود * اول بریسی دیرو اول اشتریکه بن کوردم قولی کسانش ایدی و اول بریسی دخی ایدر بن اول
 اشتری کوردم آنک چلی منقوش ایدی (منوی) آن یکی کوید شتر یک چشم بود * وان ذکر کوید کربی چشم بود *
 و اول بر فرقه دیرو اول اشتریک چشم ایدی و اول بریسی ایدر بن اول اشتری کوردم او یوزاغندن نویسنر ایدی (منوی)
 از برای مرد کانی صد نشان * از کزافه هر خسی کرده بیان * مشمولقندن اوتری بوز نشان کزافه دن هر برخنس بیان
 ایلش یعنی ثواب مرد کانیسن اوتری بوز کونه نشانی کزافه و بی یقینلقدن هر خسن ضاله اولان حکمت قرآنیه
 و اسرار فرقیانه دن بر مقتضای ظن و قیاس تعریف و بیان ایلد بلر الحق نیجه ضعیف الاهی متعبر و متردد ایدر لر
 (متردد شدن در بیان مذاهبهای مخالف و بیرون شود و مخلص یافتن (منوی) انجنانکه هر کس از معرفت * می کند
 موصوف غیبی راصفت * فلسفی از نوع دیگر کرده شرح * باحی می کفت اورا کرد جرح) انجیلن که هر کس معرفت
 و تعریف غیبیه منسوب اولان خدای بر صفتله موصوف ایلر یعنی شتر جو شده ناهه ضاله فی هر کس یو کونه تعریف
 ایلدیکی کبی خدا جو شده دخی شریعت و طریقه سنده هر برکسه بیلدیکی می سه موصوف غیبی و معروف لاریبی بی
 توصیف و تعریف ایلر مثلا فلسفی بر غیری نوعدن شرح ایلشدر بر بحث ایدیجی فلسفینک سوزنی جرح ورد ایلشدر
 یعنی فلاسفه بر آخر نوعدن شرح ایلد بر دیر که خدای متعال موجب بالذات در دیر که اشیا انک لوازم ذاتیه سنندندر
 و باحی یعنی متکلم من اهل الاعتزال بونک کفتنی جرح ایلر و بونلر جواب و یروب سو بیلر که یو کونه تعریف وجود
 الهی وجود مقید اولور بل هو وجود مطلق و دخی مرید و مختار اولتی لازم کاور (هو و یفعل مایشاء و یحکم مایرید

سر و حکمتی ظهوره که تا صافری در دین سوز و زخم و غمیز پالیده و ز بزم عقلمانه قدر زحمت ایلتم کرک و محنت
چکمل کرک یعنی صاف او انتری در دین و راحتی در دین و خاری و وردن تا کم بر سوز و زخم و غمیز پالیده و ز بزم عقل
و فکر بجز جوق رنج ایلتم کرک در و ریاضت چکمل کرک در زیر او بی کتودن تمیزا تنگه جوق عقل و ادراک کرک در
و بومر تبه عقل و ادراک حصولی نیجه ریاضات چکمل کرک اولور و بلیات کونا کونه صبرله ظهوره کاورنه کم آفاقد
(منشوی) امتحانهای زمستان و خزان * تاب تابستان بهار همچو جان * زمستان و خزانک تجربه لری تابستانک
حرار و جان کبی لطیف بهار (منشوی) بادها و بارها و برقاها * تابید آرد عوارض فرقهها * بادر وابر و برقل
تا عوارض فرقلر کتوره یعنی رباح مختلفه و محاب مترا که و برق لامعه نیچوندر تابید کتوره و ظهوره بتوره عوارض
اولان شیندر به لرن و سر لرن فرق دبه معناسنه اولدیی وجهه اوزره معنی بودرا کفر فرق تمیز معناسنه اولور و سب بادر
وابر و برقلر آنکچوندر تا کم عوارض و حوادث بری برندن فرقلر و تمیز اولقلر ظهوره کتوره عوارض عارضه نک
جمعیدر مراد زمیندن ظهوره کلان شیندر رسته کم بوییت عوارضی نفسیر اولور (منشوی) تا برون آرد زمین خالرنک *
هر چه اندر جیب دارد لعل و سنک * تا کم طشره کتوره زمین خالرنک هر نه کم لعل و سنکدن جمینده طو ترسه یعنی نیک
و بددن و اصلح و افسددن در و نندده مضمر ایلدیه آتی ظهوره کتوره (منشوی) هر چه دزدیدست این خالک دزم *
از خزانة حق و دریای کرم * بو عبوس الوجه اولان خالک هر نه بی کم اوغور و ملشدر حقل خزینه سندن و کرمی دریاسندن
(منشوی) شخنه تقدیر کوید راست کو * آنچه بردی شرح واده مویمو * شخنه تقدیر الهی لسان حاله راست سوبله
دریای خالک دزم اول نسنه بی که ایلدیلک و اخذ ایلدیلک کیر و مویمو شرح و بر (منشوی) دزدی یعنی خالک کوید هیچ هیچ *
شخنه اوردر کشدر بیج بیج * دزدی یعنی خالک کالسان حاله در هیچ هیچ بر نسنه اوغور و ملدم تقدیر الهی شخنه بی
اول خاکی اشکنجه و عقوبته چکر (منشوی) شخنه کاش لطف کوید چون شکر * که بر آویز دکنده هر چه بر *
گاه اولور که اول خاکی تقدیر الهی شخنه بی شکر کبی لطف سو بلر یعنی لطافت هوا و ملایت بهار له کامعه ایلر
گاه اولور که اول خاکی آصار هر نه کاشکنجه دن بد تر و صعب تر در آیلر خاکی آسمه سندن مراد زمیندن غباری رفع
ایدوب هواده معلق ایلسی اولور رسته کم شخنه لرک عادتیدر دزدی سارق اولدیی شیشه اقرار ایلدیرمک استه سدر
اکا گاه ملایت ایلر و کاهی شدت و خشونت سخته کیدر (منشوی) تا میان قهر و لطف آن خفه * ظاهر آید
زانش خوف و رجای * تا قهر و لطف اور تا سنده اول مستور که مراد درون خا کده مستوره اولان اشیا در خوف و رجای
آشندن ظاهر که (منشوی) آن بهاران لطف شخنه کیر یاست * و آن خزان تهدید و تخو یف خداست * اول بهار لر
فی المثل شخنه کیر یانک لطفیدر و اول خزان مثلا خدای تعالی نک تهدید و تخو یفیدر (منشوی) و آن زمستان چارمنج
معنوی * تا وی دزد خنی ظاهر شوی * و اول زمستان معنوی چارمنجدر تاسن ای خنی و مستور دزد ظاهر و آشکاره
اوله سن چونکم آفاقد اولان زمینک حالی بودر انفسی دخی بوکا کوره قیاس ایلدیه کم آفاقک حالی بیان ایلدکن
انفسک حالی بیان ایلدیه شروع ایدوب یورر (منشوی) پس مجاهد را زمانی بسط دل * یک زمانی قبض و دروغش
و غل * پس مجاهده بر زمان بسط دل بر زمان قبض و دروغش و غل اولور یعنی آفاقد کاه قبض و کاه بسط و کاه لطف
و کاه قهر نیجه ظاهر اولور و سده دخی آنک کبی کاه بسط دل و کاهی قبض دل کاه شادی و کاهی غم و کاه راحت
و کاهی سخت و کاهی سقم ظهوره کاور (منشوی) زانکه این آب و کلی کابدان ماست * منکر و دزدضیای جائه ماست
زیرا که بواب و کل که بزم بد نلر مر در جائلر ضیاسنک منکر و دزدیدر (منشوی) حق تعالی کرم و سر دوری و در *
برن مای نهیای شیر مرد * حق تعالی حضرت نری کرم و سر دوری و دردی بزم تنز اوزره قورای شیر مرد (م) خوف
و جوع و نقص اموال و بدن * جلله بهر نقد جان ظاهر شدن * قورق و آجلتی و مالک و بدنک اکسیمی جمعی جان
نقد نک ظاهر اولدندن و تریدر یعنی عدودن خوف ایتک و آجلتی و اموال و ارزاقک نقصی و دخی بدنک خسته ایلکله
اکسیمی بوجه ذکر اولنان ریاضات و امتحانات نقد جانک نقصی ظاهر اولسندن و تریدر و بولره صبر قیلنه
و کندی نک الله ایچون اید و کنی یلوب آکار جوع قیلنه بشارت عظیمه مقرر در (کافال الله تعالی و نبلونکم بشئ
من الخوف و الجوع و نقص من الاموال و الانفس و الثمرات و البشر الصابرين الذين اذا اصابتهم مصيبة قالوا انا
لله وانا اليه راجعون) (منشوی) این وعید و وعدها انکجست * بهر این نیک بیدی کامجست * بو وعید و وعده لر
قور و ملشدر بونیک و بددن اوتربکه بری برینه قرشمش (منشوی) چون که حق و باطلی آمیختند * نقد و قلب
اندر حرمدمان ریختند * چونکم حق و باطلی بری برینه قرشدر دیلر نقد و قلبی حرمدمان ایچره دو کدیلر حرمدمان حرم
برینه دیرلر اندن مراد بو عالم اولور (منشوی) پس شخنه میبایدش بگزیده * در حقایق امتحانها دیده * پس برگزیده

شکل کرک حقایقه امتحانلر کورمش یعنی اول نقد و قلبک جانبی تمیز ایلدکن اوتری برگزیده شکل لازمدر که اول
شکل هر شینک حقایق لری و ماهیتلری فرق ایلدکنه تمام امتحانلر و تجربه لر کورمش اوله (منشوی) تا شود فاروق این
تزییرها * تا بود دستور زین تدبیرها * تا بوزر لری زیاده فرق ایدیی اوله تا بوزر لری دستور اوله یعنی اول شکل
بودیاده اولان تزییراتی فرق قیلجی و حق باطلدن تمیز اولی اوله تا کم بودین و طریقه و فرق و تمیز مرته سنده اولان
تدبیرلر قانونی و قاعده سی اوله اول شکلدن مراد عالم ربانی و مرشد حقانی اولان شول شیخ کاملدر که کندی به تابع
اولان خالصری مزور اولان ناقصلر دن تمیز ایلوب و انلره علم و حکمت شیرین و بر دکنده آنلر دخی اول مرئی کاملی
غیرلر دن برگزیده ایدوب آکانایع و طفیل اوله لر نه کم بو معنایه اشارت ایدوب یورر (منشوی) شیرده ای مادر موسی
ورا * و اندراب افکن سیندیش از بلا * هر که در روز الست آن شیر خورد * هم چو موسی شیر را تمیز کرد (ای موسینک
مادری موسایه سود و بر و صوبه آن بلا و غرق آیدن اندیشه ایلدیه یعنی ای مرئی کامل موسی مشرب اولان مرید که شیر
علم و حکمتی و پروائی آب علم و معرفت ایچره القابله و غرق آب اولقدن و ضایع و ضال اولقدن فکر ایلدیه هر شول
کسه که روز الستده اول شیری ایچدی حضرت موسی کبی شیری تمیز ایلدی یعنی اول مرید که روز الستده علم و حکمت
سودینی بر مرئی کاملک روحندن نوش ایلدی بو عالمه کاد کده آتی تمیز ایلوب آنک طالبی اولدی و اندن غیرلر دن
اعراض قیلدی نه کم حضرت موسی علیه السلام بر کره مادرینک سودین ایچوب آندن مفارقت ایلد کد نصکره
سائر مرئی و دایه لرک سودین قبول ایلوب آخر الامر به مادرینک سودین قبول ایلدی نه کم بوییت شیر یقندن
معلوم اولور (منشوی) کتوب تمیز طفت مواهی * این زمان ای ام موسی ارضی * بو آیت سورة قصصه در (واو حینا
الی ام موسی ان ارضینه) شول زمانه که موسی علیه السلام طوغدی و فرعونک ذبح اولادینی اسرا ایلده حکمی
غایبه ایردی حضرت موسی علیه السلام مادر مشفقه سی خوف ایلدیکه ولادت موسی مشهور اوله و فرعونک
آدملری کلون اوی جست و جوابلد کده حضرت موسای بر توره پراقتشدی پس جناب عزت یورر که بزوحی
ایلدک موسانک آنه سنده اول موسای ارضاع ایلدیکه انقه یراچوندر (فاذا خفت علیه) پس اگر سن اول
موسانک اوزرینه فرعونک قتلندن خوف ایدرسن (فالقیه فی الیم) پس القابله آتی دریای نیله (ولا تخافی) و خوف
ایتمه که اول ضایع اولمز (ولا تخزی) دخی مفارقتنه محزونده اوله (اناراده الیک) تحقیق ایلر اول موسای عن قرب
سکا و دایه رز (وجاعلوه من المرسلین) و بر آتی شرف نبوتله مشرف ایدوب زمره سربلندن قیلجی بر معنی بیت
حضرت مولانا مرشد الوقت اولی مادر موسایه تشبیه ایدوب و مریدلرین موسایه تمیل ایدوب اول مرشد خطاب
ایدوب دیرلر که اگر سن مریدک طفلی تمیزا تنگه موع و حرص ایلک بوزمانده ای ام السالکین و دایه طالبین
اطفال سلوکی شیر حکمتله پرورش ولین معرفتدن انلره خورش و برکه تاسنک شیر حکمتکدن استلذا ایدوب غیرینک
شیرینه طالب اولیه لر نه کم حضرت موسی و الله سندن غیری سستک سودین قبول ایلدی و سالک غیرینک سودندن
مراد سائر مرئی شککنده اولان کسه لرک وجودندن ظهور ایلین ریا و سمعه ایلدیه اولان کلمات و خالص اولمین حالات و نافع
اولمین عملیاتدر (م) تا ییمند طعم شیر مادرش (تا فر و ناید بایه بدشش) تا کندی مادرینک طعم و لذتی کوره تا آنک
باشی بد اولان مرئی و دایه یه اشغه کلیمه و تنزل قیلیمه (شرح فائده حکایت آن شخص شتر جوینده) (منشوی) اشتهری
کم کردای معتد * هر کسی اشتهر نشانت میدهد * ای معتد بر اشتهری کم وضایع ایلشسن هر برکسه اشتهر دن سکا
بر نشان و بر (منشوی) تو نمیدانی که آن اشتهر کجاست * لیک دانی که نشانها خطاست * سن یلتر سن که اول اشتهر
قنده در لیکن یلور سن که بونشانلر خطا در که اهل تقلید سکا اندن مجرد ظن و کماله خبر و برر (منشوی) و آنکه اشتهر
کم نکیر داو از مرئی * همچو آن کم کرده جوید اشتهری * و اول کسه که اشتهر ضایع ایلدی اول کسه عناد و تقلید جهندن
اول اشتهری ضایع ایلش کسه کبی بر اشتهر طلب ایلر یعنی بر دخی وار که اول تحقیق ایدوه سن بتور و بر وجه یقین طالب اشتهر
اولان کسه به تابع اولوب تقلید ایلدیه بودخی اشتهر طالبی اولور و آنک کبی کم کرده اولان اشتهری طلب قیالور (منشوی) که بلی
من هم شتر کم کرده ام * هر که باید اشتهرش آورده ام * کاسوال ایدنلره دیر که بلی بندخی شتر ضایع ایلشسن هر کیم که اول
ضایع اولمش اشتهری بوله اکابر کتورمشم (منشوی) تا در اشتهر با تو انبازی کند * بهر طمع اشتهرین بازی کند *
تا اشتهر سکنله اشتهر ازی ایده و آتی بولد قده اندن حصه آله اشتهر طمعندن اوتری بولعب و ظرافتی ایلر (منشوی)
اونشان کز نشناسد ز راست * لیک گفت آن مقلد را عصاست * اول مقلد اکر نشانی طوغری نشانند آنک
لیکن سنک سوزلک اول مقلده عصا و قوتدر (منشوی) هر چه را کوی خطا بود آن نشان * و بتقلید تو میگوید همان
هر نه بی که اشتهر دن خبر و برنلره اول نشان خطا ایدی دیه سن اول مقلد سکا تقلید ایلدیه همان آتی دیرلر کن دیدیکی

کلام حقیقت عالم دگادر (منوی) چون نشان راست کور شد و شبیه * پس بقین کرد در آریب فیه *
 چون کم سکا شتر دن راست نشان و راسته مشابه نشان دیه ل * پس بقین اولور سکا انده شک و رب اولور (منوی)
 آن شقای جان رنجور شود * رنگ روی و صحت و زور شود * اول راست نشان شک و رنجور اولان جانک شقای
 اولور سنک یوز کانی و صحت و زور ل اولور (منوی) چشم نور روشن شود پابت دوان * جسم تو جان کرد و جان
 روان * سنک چشم روشن و سنک پالک بلخی اولور سنک جسم جان و جانک حق جانیه روان اولور (منوی) پس
 بکوی راست کفی ای امین * این نشانها بلاغ آمد مبین * فیه آیات ثقات بیات * این برای باشد و قدر نجات *
 حکمت دین و اسرار بقین ناقه ضاله کیدر که مقدمه عالم السده مومنک بالقوه کندی به ملک اولمش ایکن و کندی اول
 اسراری بیلش ایکن عالم طبیعت کملک ایله آفی ضایع قیلدی پس آنک طلبنده جدوسی ایدوب هر قنغی فرقه دن سوال
 ایسه هر کس قیاسات عقلیه و دلائل نقلیه برله اول حکمت ضالده دن نشان و برر لکن اول مؤمنه بوطنیات
 واستدلالا تدن شقای صدر حاصل اولور و قلبیه اطمینان کلمه بقین بر مرشد سکا ای طالب مجددا شته راست نشان دیسه
 و باراسته مشابه پس سکا بقین اولور که اول نشانده شک و کان یوقدر پس سن اول مرشد دیر سن راست سوبلدک ای
 امین اسرار بقین بونشانله منسوب اولان کلمات صحیحیه مطلوبه واصل ایدوبی کادی ظاهر و اشکاره (البلاغ مایه وصل به
 الی الشئ المطلوب) در دخی آگادر سنکه بونشانلرده وارد علامات عظیمه و محکات جسمیه و براین باهره بونشان
 بر برات اولور وصال مقصوده و دخی نیران هجرانندن خلاصه و نجاته تقدیر اولور یعنی قدر نجات معناسی تقدیر نجات
 دیمک اولور (می) این نشان چون داد کوی پیش رو * وقت آهنگست پیش آهنگ شو * اول امین چونکم بونشانی
 و بردی سن اگادر و بروری دیر سن آهنگ و قیدر پیش آهنگ اول یعنی مقصوده قصد ایلنک و قیدر پیشوا اول
 و بی آگادلات قیل (منوی) بی روی تو کم ای راست کو * بی روی بردی زانتم بنا که کو * ای راست کوسکا پیرولک
 و تبعیت ایلیم بنم اشترمدن بوی ایلنک بکا اشتری * کوستر کفی (منوی) پیش آنکس که نه صاحب اشترست
 کورین جست شتر بهر میست * اول کسه نک قنده که اوصاحب اشتر دگادر که اول کسه که بوضایع
 اولمش شتر طلبنده و باو تقلیددن اوتیردر (منوی) زین نشان راست نفر دوش بقین * جزعکس ناقه جوی راستین
 بواست نشاندن آنک قنده بقین زیاده اولدی راست اولان ناقه جویک عکسندن غیری یعنی اول راست اولان محقق
 عکسندن غیری مقلدک وجودنده بقین زیاده اولدی مکر که آنک صدقنک اثر و بر روی تو کاسعکس اولوب اثر بقین آنک
 قلبنده حاصل اولدی (منوی) بوی برد از جد و کرمهای او * که کزافه نیست این هیهای او * مقلد اول محقق جد
 و کرمیتلرندن رایحه ایلندی کندی به بویله دیو که اول طالب اشتر اولنک هیهای کزافه دگادر و طلبنده بوقدر جد
 وسی ایلنک براصلی وارد (منوی) اندرین اشتر بوش حق ولی * اشتر کم کرده است اوهم بلی * اول طلبنده
 صادق و محقق اولان کسه نک اشترنده اول مقلدک حق و حصه سی اولدی و لیکن اول هم بلی بر اشتر کم ایلندر
 (منوی) طمع ناقه غیر و بوش شده * آنچه ازو کم شد فراموش شده * لیکن غیرک ناقه سنک طمع اول کسه به
 حجاب و پرده اولمشدر اول نسنه که اندن کم اولدی آنک فراموشی اولدی یعنی نعم اومقلدهم بر اشتری ضایع قیلدی
 لیکن اشتری وضایع قیلدی بکمال غفلتدن فراموش ایلدی (منوی) هر یکا این میدود او میدود * از طمع همدرد
 صاحب میشود * هر قنده اول طلبنده محقق اولان بلی بومقلد اولان هم کاتبه ایه ا کاتقلید ا نکله بلیه بلر طمعندن
 اشتر صاحبی ایه همدرد و صاحب اولور (منوی) کاذب باصادق چون شد روان * آن دروغش راستی شدنا کهان
 بر کاذب چونکه بر صادق روان اولدی اول کاذب دروغی راست اولدی ناکه ان کهان یعنی اول صادق مقارنت
 و صاحبی بر کاذب آنک تقلید و دروغی تحقیق و صدق مرته سینه ابردی (منوی) اندران صحرا که آن اشتر شتافت
 اشتر خود نیزان دیگر بیافت * اول صحرا که اول اشتر اوردی یعنی شول مرته ده که اول محقق و صادق اولان اشتر
 طالبی اشتری بولدی و آنک اخذنه سرعت قیلدی اول غیر سی دخی کندی اشتری بولدی یعنی محقق اشتری بولدی
 مقامده مقلد دخی کندی بوردیکی و فراموش ایلدی بوی بولدی (منوی) چون بدیش یاد آوردان خویش *
 بی طمع شد از اشتران یاروخویش * چونکم مقلد اول صحرا کندی نک ضایع اولمش اشتری کوردی اول زمان
 خاطره کتوردی و مطاوی بولدی اول یار و خصمک اشترندن طمعش اولدی بعض نسخه ده و اعاطفه سز
 بارخویش واقعدر یعنی کندی یارنک اشترندن بی طمع اولدی دیمک اولور (منوی) آن مقلد شد محقق
 چون بدید * اشتر خود را که آنجای حید * اول مقلد محقق اولدی چونکه کندی نک اشتری کوردیکه اول صحرا ده
 اوتلاردی یعنی چونکم کندی نک مقصود و مقصودنی اول مقصوده کوردی مقلد محقق اولدی و تحقیق و بقین

مرتب سینه وصول بولدی (منوی) او طلبکار شتر آن لحظه کشت * می نجوشش تانید اورا بدشت
 اومقلدش ترک اول لحظه طلبکاری اولدی و تحقیقا اول حینده آنی طلب قیلدی آنی طلب ایلدی تا آنی دشته
 کوردی یعنی اول صحرا ده آنی مشاهده ایلدیکه حقیقتله آنک طالبی اولدی بلکه آنی کوردکدن و بیلد کدنصکره
 مع تحقیق آنی جست و جو قیلدی (منوی) بعد از آن تهراری آغاز کرد * چشم سوی ناقه خود باز کرد
 اندنصکره تهرار لکه آغاز و شروع ایلدی کندی نک ناقه سی جانبیه چشم نظری آجندی (منوی)
 گفت آن صادق مراب کذاشتی * تا با کنون پاس من میداشتی * اول صادق کندی به تقلید ایلین
 مقلده دیدی بی ترک ایلنک شمدی به دکن ای مقلد بنم پاس و رعایتی طوتنک یعنی بوانه دلک بنم آدی
 حفظ ایلنک و بکا تابع اولوب راه مقصوده بیلد کندی پس چون بی بوانه ترک ایلنک (منوی) گفت تا کنون
 فسوسنی بوده ام * و ز طمع در جابلوسی بوده ام * مقلد محققه ایلدی بوانه دلک فسوسه منسوب یعنی بیوده لکه
 مخصوص اولمش و طمعدن جابلوسلکده و سکا غلغی ایلدیکه اولمش (منوی) این زمان همدرد تو کشتن که من
 در طلب از تو جدا کشتن بتم * اما بوزمانکه مرته تحقیقه ایشدم سنک همدردک اولدیکه بن طلبنده جسمه سندن
 جدا اولدم (منوی) از تو میدزدیدی وصف شتر * جان من دید آن خود شد چشم بر * اشترک وصفی سندن او غور لدم
 یعنی سندن استماع ایدوب او کورندم بنم جانم کندی نک ان و مطاوی کوردی چشم بر اولدی یعنی غنی القلب اولدم
 (منوی) تا نایبدم نبودم طالعش * مس کنون مغلوب شد زغالش * سیئاتم شده طاعات شکر * هزل شد فانی
 و جدا ثبات شکر * مادامکه آنی بولدم کا طالب اولدم شمدی مس مغلوب وزرا کا غالب اولدی سیئاتم جمیع طاعات
 اولدی خدایه شکر اولسون هزل و تقلید فانی و محو اولدی وجد و تحقیق باقی و ثبات اولدی خدای تعالی به شکر
 اولسون یعنی اول طلب علم و حکمت ضالده محقق اولان کسه به علی طریق التقليد و التشبیه تبعیت قیلان کسه
 بعد و جدان مقصوده و مصادفه مطلوبه دیر که ای عاشق صادق و یار موافق تا بن تقلیدله ارادیم تو کی بولدم کا طالب
 اولدم پس تقلید و تشبه اولان مغلوب اولدی و ز تحقیق و مشاهده کا غالب کادی بنم طلب علم و حکمتده ایلدیکم
 سیئات همه طاعات اولدی شکر والحمد لله و حق لنده (اولنک بیدل الله سیئاتهم حسنات) دین طاقه نک زمره سندن
 اولدم و هزلیاتم محو اولدی و جد و نیکی و کوارق ثبات بولدی شکر اول توفیق ایدن معطی و هبابه دیر (منوی)
 سیئاتم چون وسیلت شد بحق * پس مزین بر سیئاتم هیچ دق * سیئاتم چونکم حق و سبیل اولدی و هزل و تقلیدم
 بی چونکم جد و تحقیق مرته سینه واصل قیلدی چونکم بویله دیر پس بنم سیئاتم اوزره هیچ طعن و دق اوزره که
 رب معصیه توصل الی رحمة الله دید کاری بومعنا به کوره در (منوی) مر تر صدق تو طالب کرده بود * مر مرا
 جد و طلب صدق کنود * سنی بو خصوصده سنک صدقنک طالب ایش ایدی سنک جد و طلبک تحقیق بکا بر صدق
 آجندی (منوی) صدق تو آورد در جست ترا * جستم آورد در صدق مرا * سنک صدقنک سنی طلبه کتوردی
 بنم تقلیدله جست و جویم بی صدقه کتوردی (منوی) تخم دولت در زمین کاشتم * سخره و بیکاری پنداشتم *
 دولت تخم منی زمینده کدم بن افی مفت و بیکار قطن ایلدم یعنی تخم دولت و سعادتق طلب برنده کدم آنک
 دولت تخم منی اولدی بغمه بی خبر اولدی بغمه حاله آفی بن اجرت و عوض و نفع صاندم نتیجه و عاقبتنده بوقدر نفع و فائده
 و ارامش الان بیلدم واکواف اولدم دیدی (منوی) آن بید بیکار کسبی بود جست * هر یکی دانه که کشت
 صد برست * اول تقلید ایه اولان طلب و سعیم بیکار اولدی بلکه جست و خوش بر کسب و عمل اولدی هر بردانه که
 ا کدم بوز بیدی یعنی حین طلبده هر قدر همت و سعی دانه لرین ا کدمسه آنک نتایج و ثمری بوز مرته زیاده حاصل
 اولدی (منوی) دزد سوی خانه شد زبردست * چون درآمد دید کان خانه خودست * مثلاً دزد نهانی برخانه
 جانبیه کندی تا اندن بعض نسنه او غورایه چونکه دزدخانه نک ایچنه کادی کوردیکه اول خانه کندی نک خانه سیدر
 یعنی بنم حالم شول دزدک حاله به کز که سرقت اسباب ایتل ایچون نهانی برخانه به قصد ایلدی پس کوردیکه
 اول خانه کندی نک خانه سیدر و الدیفی اسباب کندی نک اسبابیدر (منوی) کرم باش ای سرد تا کرمی رسد * بادرشی
 ساز تا کرمی رسد * ای سرد کرم اول تاسکا کرمک ایرشه خشونت و مشقتله بکچک تاسکا ملایت یتشه یعنی ای
 طلب حکمتده سیرد اولان کرم اول و حرارتله طلب قیل تادرونکه شوق الهی و سوز ربانی یتشه و طلب حکمتده
 شدت و مشقتله دوزل و شداید و ریاضته صبر قیل تا کم لطافت روحانی و نعمت حقانی حاصل اوله (منوی) آن
 دواشتر نیست ان یک اشترست * تنک آمد لفظ معنی بس پرست * لفظ در معنی همیشه نارسان * زان پیر گفت
 قد کل لسان * نفس الامر ده اول ذکر و اولانان حکمت ناقه سی ایکی دگادر که بری محقق و بری مقلدک اوله

بلکه حقیقت واحد در الفاظدن ایکی اشتر منفعهم اولدیغی لفظ تنک کشدر ومعنی زیاده طولدر بحر معنی
کوره اقلقه صغیر بواجلدن مکالم اولان مرادی اوزره معنای الفاظله تعبیر قیلده من (لاسیما فی الشعر) لفظ معنایه
همیشه نارساندر یعنی لفظ معنایه دائمی ایشیمجیدر که کاهو حقه واصل اولده من حضرت رسول علیه السلام اول
سبیدن قد کل لسان دیدی یعنی اول اجلدن پیغمبر علیه السلام پیوردیلر (من عرف الله کل لسانه) زیراهرنه قدر
عبارات والفاظ وکلماته تعبیر و تقریر قیلسه نه در یادن بر قطره و آفتاب انواردن بر ذره قدر اولمزنه که ابن فارض بومعنایه
اشارت ایدوب پیورلر (بیت) قالسن من یدعی بالسن عارف * وقد عبرت کل العبارات کات (منثوی) نطق اسطرلاب
اشددر حساب * چه قدر داندن خرخ و آفتاب * خاصه خرخی کین فلک زوپره ایست * آفتاب آفتابش ذره ایست *
نطق فی المثل حسابده اسطرلاب کبیدر فلک و آفتابدن اسطرلاب نقدر ییلور یعنی اول ربع دائره خرخ و آفتابدن نقدر
ییلور آنجیق یعنی اوضاع فلکیکی بی و ارتفاع و انخفاض شمسیمه بی ییلدر بر کاهو حقه خرخ و آفتابک علمی احاطه قیلن
کذلک المنطق لایحیط فلک المعنی خصوصاً فلک کبی بر خرخ که بوفلک آندن بر پره ذره آفتاب اول خرخک آفتابندن
بر ذره در یعنی علی الخصوص شول بر فلک حقیقتی نیجه ییلور و نطق آئی ادرالک قیلور که بوفلک محسوس آ کانسبت
بر پره کبیدر بوفلک آفتابی آ کانسبت بر ذره کبیدر (بیت) ومن مشرعی بحرا محیط کقطره) ومن مطلعی نور البسیط
کلمه * دینلر بو خرخ و آفتابه ابر نلدر (بیان آنکه در هر نفسی قفنه مسجد ضرار هست (منثوی) چون بدید آمد که
آن مسجد نبود * خانه حیلت بدو دام بخود * چون ظاهر کادیکه اول مسجد ضرار حقیقتده مسجد دکل ایدی حیل
ومکر خانه سی و دام بخودی ایدی یعنی بخودلر آئی مسلمانلری اولوق ایچون طوزاق ایلدیلر (منثوی) پس نبی
فرمود کارلر کتند * مطرحه خاشاک و خاک کتند * پس حضرت رسول علیه السلام اصحاب عظامدن بعض
کسیمه پیوردیکه اول مسجد ضرار ی برندن قلع ایدوب خراب ایدلر خاشاک و خاک کسترلر طرح اوله جق محلی ایلده لر
کاروی عن النبی صلی الله علیه وسلم انه دعا جمالک بن دحشم ومعن بن عدی وعامر بن الکن ووحشی فقال لهم انطلقوا
الی هذا المسجد الظالم لاهله واهدموه وخرقوه ففعلوا واتخذوا مکانه کاسه کذا فی البیضاوی وفی المدارک قال فی تفسیر
هذه الایه کل مسجد یجب مباحاته وریاءه وجمعته وافرغض سوی ابتغاء وجه الله او یمال غیر طیب فهو لاحق بمسجد
الضرار (منثوی) صاحب مسجد چو مسجد قلب بود * دانه ابردم بربری نیست جود * مسجد صاحی مسجدی
کبی قلب ایدی و مزور ایدی دام اوزره دانه لریکه دو کرسن جود و کرم دکادر زیر اول دانه لردن مقصودلک شکاردر
اول وقت جود و کرمدر که انده غرض اولیمه (منثوی) گوشت کاند رشتن قوما هر یاست * آنجنان لقمه
نه بخشش فی محاسن * گوشت پاره می که سنک اولته کده ماهی بادر یعنی شول آن پاره سیکه آئی ماهی بی
صید و شکار ایتل ایچون اولته به قویوب دریاه براغورسن انجیلن لقمه نه احساندر نه محنادر (منثوی) مسجد اهل
قیاکان بدیجاد * آنجه کفو او بندر اهلش نداد * در جادات انجیلن حقیقی ترف * زدران نا کفو امیر دادنقت *
اهل قیاکان مسجدی که اول مسجد جاد ایدی اول نسنه که آنک کفو و نظیری دکل ایدی ا کبول و برمدی
یعنی اهل نفاقلک مسجدی آنک مثلی دکل ایدی زیرا مسجد قبل الله وفی الله و مسجد ضرار لریاه و اضلال عباد الله ایدی
پس مسجد قبله آنک ظهور نه بول و برمدی جادانه بونجیلن بر حیف کندی و ظلم واقع اولدی یعنی خالصا لوجه الله
اولان خراب و هلاک و ابرامکر ایچون اولان بار و نطق و تاسالک واقع اولدی کور که اول نا کفو امیر دادی یعنی حضرت
رسول یاسداد و پرشاد اول مسجد شعله اوردی نه کم پیوردیکه (خرقوه و اهدموه و اجعلوا مکانه کاسه (منثوی
پس حقایق را که اصل اصل هست * دانکه انجیلن آرقوها و فصلهاست * پس حقایق ایچونکه اول حقایق اصللر
اصلیدر یلکه اول حقایقده یعنی اول حقایقک ما یتبدد فرقلر و فصللر واردر یعنی حقایق انسانیه که (یا ابن آدم خلقتک
لاجلی و خلقت الاشیاء لاجلک) حدیث شریفک مقتضا سنجه اصل اصول اشیاء اولور زیرا اشیا ک خلقی
باتبع و انسانک خلقی بالا صاله اولور پس جمادات ما یتبدد اعلا و ادنالتی فرقی بولنجیق یلکه اول حقایق
انسانیه ما یتبدد دخی فرقلر و فصللر واردر (منثوی) نه حیانش چون حیات او بود * نه عانش چون ممات او بود *
نه آنک حیاتی آنک حیاتی کبی اولور نه آنک مماتی آنک مماتی کبی اولور یعنی نه اول بر کسسه نلک حیاتی بر آخرلک حیاتی کبی
و کذلک نه مماتی آنک مماتی کبیدر رسول الله انبیا ما یتبدد و انبیا الله اولیا ما یتبدد و کذلک اولیا الله صدیقین و صدیقین الله
مؤمنین ما یتبدد فرقلر واردر (کافال عباس بن عطاء فی منازل المرسلین اعلی مراتب النبیین و ادنی مراتب النبیین
اعلی مراتب الصدیقین و ادنی مراتب الصدیقین اعلی مراتب المؤمنین و قدس علی هذا سائر الانسان) یعنی مؤمنین الله
کافرین و موافقین الله منافقین و کاذبین الله صادقین ما یتبدد دخی فرقلر عظیم چوقدر (کافال الله تعالی فی الفرقین

مثل افریقین کلاعی والاصم والسمیع والبصیر هل یستویان مثلاً افلا تذکر (ون) وقال تعالی ابضا فی هذا التوعین) وما یستوی الاعی والبصیر ولا الظلمات ولا النور ولا الظل ولا الحرور وما یستوی الاحیاء ولا الاموات بوایکی فرقه تک حقنده سیوررلر (وما یستوی الجران هذا عذب فرات وهذا ملح اجاج) وعالم الیه جاهل حقنده (هل یستوی الذین یعلمون والذین لا یعلمون) ومهتدی الیه ضاله حقنده (افن عشی مبکالی وجهه اهدی ام من عشی سویا علی صراط مستقیم) سیوررلر (فقال فی الصالحین والفاستدین) (ام یجعل الذین آمنوا وعملوا الصالحات کالمفسدین فی الارض ام یجعل المتقین کالنجار) محصل انسان مایستنده تفاوت چوقدر و بو خصوصده واقعه اولان آیات واحادیث و کلمات اکابر من بابیت یوقدر یوقدره الله کتفا اولندی واللہ اعلم (منثوی) کوروا هرکز چوکور او مدان خود چه کویم حال فرق آن جهان * آتک قبری هرکز آتک قبری کبی بیلہ یعنی ذکر اولان فریقینک مقبره لری بیلہ برابر دکلد که احوال برنخ دخی متفاوتہ در اول جهانک فرقنک حال و وصفی نه سو بلم که تعبیری قابل دکلد (م) بر محمل زن کار خودای مرد کار * نانسازی مسجد اهل ضرار * ای مرد کار کندی کارکی محکمہ اورتا او اهل ضرار مسجدنی دوز میه سن یعنی نفاق و ریایه عمل الیه سن (منثوی) فوبران مسجد کان تسخر زدی * چون نظر کوردی تو خود ریشان بدی * سن اول مسجد ضرار اید یعبیره تسخر اوردک یعنی استنزا ایدلک چونکم نظر ایدلک سن خود اولردن ایدلک یعنی چونکم سن کندی حالکه امعان نظر له نظر الیه سن کند بکی اولردن کوررسن سنک حالک بچار هندیدن بحمد الله بن سو بلم و تعازم فاسد اولدی دین هندینک حالنه بکزنوتنه کمر سیوررلر حکایت هندی که بایار خود جنگ می کرد بر کاری و خبر نداشت که او هم بدان مبتلاست (منثوی) چار هندو در یکی مسجد شدند * هر طاعت را کعبه وساجد شدند * درت هندو بر مسجد کتدیلر طاعتدن اوتری را کعبه وساجد اولدیلر (منثوی) هر یکی بر بنیق تکیه کبیر کرد * در تعازم مسجدی و در د * اول درت هندی سنک هر بریسی بر بنیت اوزره صلواته تکیه ایلدی مسکنک و در دله نماز کلدی (منثوی) مؤذن آمد زن یکی لفظی بجهت * کای مؤذن بانک کردی وقت هست * مؤذن کلدی و اول بر هندیدن بر لفظ صادر اولدی بویلدیو که ای مؤذن بانک ایدلکی وقتیدر یعنی اذان او قودکی وقت اولدی (منثوی) گفت آن هندوی دیه * راناز * هی سخن گفتی و باطل شد نماز * اول غیری هندی نیاز و خضوع ندن نماز ایجره تکلم ایلن هندی به دیدی هی فلان نماز ایجره سوز سو بیلک نمازک باطل اولدی (منثوی) آن سوم گفت این دوم را کای عمو * چه زنی طعنه بر خود را بگو * اول او چتی هندی بوایکتی هندی به ایدیکه ای عمو اول هندی به نه طعنه اوورسن کندیکه سو بیلد یعنی نمازده سو بیلدک دیوا کا طعن ایلله آتی کندیکه سو بیلد و اول طعن کندیکه ایلدوب نفسکی اصلاح ایلد (منثوی) آن چهارم * گفت حمد الله که من * در نیفتم بچه چون آن سه تن * اول در دینی هندی ایدی الحمد لله که من اوچ کسه کبی قبویه دو شدم یعنی نماز ایچنده طعن ایلدم و غیری به سوز سو بیلدم پس آنلر کبی صلاتم فاسد اولدی دیدی (منثوی) پس نماز هر چهاران شد تباه * عیب کویان بیشتر کم کرده راه * پس هر درت هندی سنک نمازی تباه اولدی بواجلدن بولی عیب کویلر زیاده رکع ایلشدر یعنی عیب کویلر معیوب اولردن زیاده کره اولمشدر زیرا کندی نفس بکنک که عیبدر اکره ذنوبدر و نفسندن غافل اولوب خلقت عیوب سه مشغول اولتی دخی اعظم عیوب بدر بواجلدن عیب کویلر معیوبلردن ارتق بوللرین یادی فیلسلردر (منثوی) ای خنک جانیکه عیب خویش دید * هر که عیبی گفت آن بر خود خرید * ای سعادت لوشول جانکه * کندی عیب کوردی و هر کسه که بر عیب سو بیلدی آتی کندی به الدی و کندی عینه مشغول اولدی کاروی الدی بی فی فردوس الاخبار عن انس قال قال علیه السلام طوبی لمن شغل عیبه عن عیوب الناس و انفق الفضل من ماله و امسک الفضل من قوله (منثوی) زانکه نیم اوز عیبت آن بدست * و آن ذکر نیش زغیبتان بدست زیرا انسانک نصی عیبلق عالمندندر * که اول حیوانیت و سفلیتدر و نصی غیبلق عالمندندر که اول روحانیت و علویتدر (منثوی) چونکه بر سر مر ترا دریش هست * هر همت بر خویش باید کار بست * چونکه سنک باشک اوزره اون یاره وارد مر همکی کندک اوزره باغلق کرل یعنی چونکم سنک نفسل ناشده امراض نفسانیه و اخلاق حیوانیه دن نیجه امراض معنویه وارد بومر ضلک مر همکی کندی اوزر بیکه کر کدر عیب بیلک کارن بغلیه سن و عیب و نقصانک اوزره کیجه و کوند ز اغلیه سن (منثوی) عیب کردن خویش را داروی اوست * چون شکسته کشت جای ارجوست * کندوی عیب ایلک اول ریشک دارو سیدرز ارجونکم شکسته اولدی کندوی معیوب و ناقص بولدی ارجو احدینک محلی اولدر (کما قال علیه السلام ارجو ان لا ناعز بر قوم ذل و غنی قوم افتقر و عالمنا لعل به الجهال و کما قال علیه السلام الرجال علی اربعة انواع رجل یدری و یدری انه یدری فهو عالم فاقه و رجل

لا یدری ولا یدری انه لا یدری فهو جاهل فاجتنبوه ورجل یدری ولا یدری انه لا یدری فهو نایم فایقظوه ورجل لا یدری
 ویدری انه لا یدری فهو عاجز فارجوه (منشی) کرمه ان عیت بودا عین مباحش * بویه ان عیب از تو کردنیز
 فاش * اگر اول مؤمن قرتند اشکده دید بک عیب سنده اولد بیه عین اوله بلسکه احتمالا در که اول عیب سندن دخی
 صولدمده فاش اوله زیر حضرت رسول علیه السلام بیور مشلدر که (من غیرا خاه بذب لم عیت حتی بعمله وقال
 علیه السلام ایضالا تظهر الشمانه لا خیک فی رجه الله ویتلیک زواهما الترمذی عن ابی هریره (منشی) لاتخافوا
 از خدا شنفده * پس چه خود را عین وخوش دیده * خدا دن لاتخافوا سوزنی اشتامشسن پس نه سیدن
 کندی عین وخوش کور مشسن یعنی اللهدن (لاتخافوا ولا تخزوا) خطا بن اشملد پس نیچون عین
 وخوش کوردن کند بکی لاسیما حضرت حق کلامنده (ولا یأمن مکر الله الا القوم الخاسرون) بیوردی (منشی)
 سالها ابلیس نیکو نام زیست * کشت رسوایی که اورا نام چیست * نیجه ییل ابلیس نیکو نام در لیدی عاقبت
 حسد و کبری سبیل رسوای و بد نام اولدی کور که آنک نای ندر (منشی) درجهان معروف بد علیای او * کشت
 معروفی بعکس ای وای او * آنک علیایی جهاند معروف اولدی که نوردن منبر را وزره ملائکه و عطا ایدوب
 رئیس ملائکه اولسی بین الناس شهرت بولدی معروفاتی عکسنه اولدی ای وای ابلیسه یعنی آنک نیکو نامده
 معروف اولسی بد ملائکه معروف اولغه دوندی (منشی) تانه عین معروفی مجو * رویشوی از خوف پس
 بنای رو * مادامکه مکر الهیدن عین دکلشن شهرت معروفاتی استمه یعنی مادامکه سن عین اولمیه سن (الان اولیا الله
 لا خوف علیهم ولا هم یحزنون) مرتبه سن بولمیه سن شهرت بولتی و مشارالیه بالبنان اولتی استمه که حضرت رسول
 علیه السلام بیور مشلدر (بحسب امر من الشران بشارالیه بالا صایع فی الدین اوفی الدنیا الامن عصمه الله) یوز بکی
 خوفدن بود قد نصره یوز کوستر یعنی وجه باطنکی آب خوف الهیلدی پس اندک صکره شریعت و طریقه قنده
 یوز کوستر و معروف و مشهوراتی استمه (منشی) تانه رویدر یش نوای خوب من * بر در کساده زخ طعنه مزین *
 ای بنم مجبو بم مادامکه سنک صقالک بجمیه غیری صقالسزه طعنه اورمه یعنی مادامکه سنک وجه باطنک از زره طحیه
 فوفیق و عنایت و صورت ذاتکده محاسن صیانت و هدایت بجمیه ای خوب من سن لحیه هدایتدن و لحیه سعادتدن
 ساده و اولنره طعنه اورمه که سندی آنلردن بریسی سن بلسکه نیکو خصلت و حسن سیرت صاحبی اولدر که
 فاذا می و ابال لغوم و اکراما) آیت کریمه سنک غوا سنجه اهل لغوه او غرا قدده کریم او غره به اهل معصیتدن عبرت
 آلوب کندی به آنلردن تصفیه و تزکیه ابلیه (منشی) این نکر که مبتلا شد جان او * درجهی افتاد تاشد بند تو *
 بویه نظر الله که ابلیس جانی قهر و سیاسته مبتلا اولدی بودخی جائزدر که اوضیری ابلیسه عائد اولیوب ساده زخ اولان
 کسه به عائد اوله بوقدر اوزره معنی بویه نظر الله که اول طعن ابلیسک ساده روبک جانی مبتلا اولدی برقیویه دوشدی
 تاسکا بند نصیحت اولدی (م) یونفتادی که باشی پند او * زهر او نوشید تو خور قند او * سن اول قیویه دوشد که
 آنک بندی اولیدل زهری اول ایجیدی سن آنک قندن به والحاصل بر مبتلائی کورد کده سن آکا طعن ابلیه بلسکه اندن
 عبرت بذر اولوب آنک اشملد بکن اشمه نه کم بومعنا به کوره اشارت ایدوب بیورلر غزلر ابکی کسه بی طوقوب
 اولدر ملک استدر کزنده اول بری دید بکه اول برین اولدر که بن آندن عبرت آلم وزری اخراج قیل (قصه کردن غزان
 به کشتن یک مردی تا آن دیگر بترسد) (منشی) آن غزان ترک خورنیز آمدند * بهر یغما بردهی ناکه زند * غز
 بضم الغین سمر قند نواحی سنده بر نوع ترک اندر یعنی اول قان دو کچی ترک طائفه سنک غزلری کلدیلر یغما و تاراجدن
 اوتری ناکه بر کوی آوردیلر (منشی) دو کس از اعیان آنده یافتند * در هلالک آن بکی بشتافتند * اول قریه نک
 اعیان و اشراقندن ابکی کسه بولدیلر اول برینک هلا کنه اودیلر (منشی) دست بستندش که قربانش کنند *
 گفت ای شاهان و ارکان بلند * آنک الی باغلدیلر که آفی قربان و قتل ایلیه لاول کسه آنلره ابتد ای شاهلر وای
 عالی ارکان (منشی) قصد خون من بچه روی کنید * از چه آخر تشنه خون منید * بنم خون وهلا که نه جهتدن
 قصد ابلیس از آخر نه سیدن بنم خورقه تشنه سز (منشی) چیست حکمت چه غرض در کشتن * چون چنین
 درویشم و عریان تم * بی قتل ابلیسکه حکمت نه در غرض و مقصودند رجونکه بویه قهر و عریان تم (منشی) گفت
 تاهیت برین یارت زند * تا برسد او زریبدا کند * غز طائفه بی ابتد تا کم بوسنک یارک اوزره برین هیبت
 طوقنه یعنی سنی قتل ایتمکه کاهیت مستولی اوله تا کم او قورقه و آتوقی سیدالیده (منشی) گفت آخر اوزمن
 مسکین ترست * گفت فاصد کرده است او را زیست * اول بیچاره غز طائفه سنده ابتد ای اول بنم یارم آخر بدن
 فقیرلر و مفلسر کدر غز طائفه سی آکایتدی مسکین ترا وافی اوعن قصد ابلیسدر آنک آتوقی واردر (منشی)

گفت چون و همست ماهر و دویکم * در مقام احتمال و در شکیم * اول بیچاره غزلره ابتد چون شکیم و همدر
 برابکیز برز یعنی فقیر اولوب آتوقی اولامقده برز ما بینزده و هم شک و واردر و برزهر ابکی مشکوک اولمده برابرز
 بو خصوصده احتمال مقامنده و شکده بر (منشی) خود و را بکشید اول ای نهان * تا بترسم من دهم زر را نشان
 ای شاهلر خود اول آفی دبه لیکز تا کم بن قتلدن قورقم مستور اولان زرک نشانی و برم بوقضه دن طالبه خطه
 نه ایدو کنی بیان ابلیسکه شروع ایدوب بیورر (م) پس کرمهای الهی بین که ما * آمدیم آخر زمان در انتها * چون کم
 بویه در پس حق تعالی نک کرملی کور که براتنهاده آخر زمانده کلاک (منشی) آخرین قرنهاش از قرون
 در حدیست آخرون السابقون * قرنلرک آخری من حیث المعنی جمیع قرنلردن او کدرته کم حدیث شریفده در
 آخرون السابقون (کافال صلی الله علیه وسلم نحن الاخرون السابقون) پس من حیث المعنی امت محمدی قرنی
 قرون سابقه دن اسبقی اولد یغنه بویتلرله تنبیه بیورر (منشی) تاهلالک قوم نوح و قوم هود * عارض رحمت بچنان ما
 نمود * قوم نوح و قوم هود که سبیلده حضرت حق برز جانی رحمت سحابی کوستردی عارض سحاب
 معناسنده در (منشی) کشت ایشانرا که ماترسم از و * و رخود این بر عکس بودی وای تو * حضرت حق آنلری قتل
 وهلالک ابلیسکه بر آنلردن قورقا و زوا کر خود بو عکس اوزره اولیدی سکا و یل و وای ایدی یعنی سنی آنلرک دورنده
 کتورسه و آنلری دخی امت محمدی عصر نده کتورسه اول زمان هلالک قیلده و آنلر سندن غیر تیز را اولسیدی
 وای سنک حالک ایدی اما شکریل و بونعمتک قدری ییل که سنی بود و رختده کتوروب آنلری اول قرتنده ظهوره
 کتوردی (بیان حال خود پرستان و ناشکران در نعمت وجود انبیا و اولیا) (منشی) هر که زیشان گفت از عیب
 و کاه * وزلر چون سنک و از حال سیاه * مصرع اولده هر که زیشان گفت مبتدا در از عیب و کاه خبر در مصرع
 ثانی خیر اوزره معطوف در و ما بعدنده اولان سائر آیات تا کسر پذیرد چیز فویشنه کانجیه دل بجهل سی مصرع ثانی
 اوزره معطوف در یعنی انبیا علیهم السلام و اولیای عظامدن هر کیم بو خود پرستلردن سوبلیدی بونلرک عیب
 و کاهلردن سوبلیدی و دخی طاش کبی اولان کو کالندن و دخی حال سیاهلردن دیدی (م) و زسبک داری فرمانهای او
 و ز فراغت از غم فردای او * و دخی اول اللهک فرمانلری حقیق و مقیر طوقلاقندن و دخی آنک یارنکی کوتلک غمتدن
 فراغت قیللقلندن دیدی (منشی) و وهوس و زعشق این دنیای دون * چون زنان هر نفس را بوندن زبون * بونلرک
 حال سیاهلردن و وهوسدن و بوندنای دونک عشقندن زلر کبی تحقیق نفسه زبون اولتی (منشی) وان فرار از تنگنهای
 ناصحان * وان رسیدن از لقای صالحان * و دخی ناصحلرک نکاتدن اول فرار قیلتی و دخی صلحانک ملاقاتدن اورک
 و نفرت قیلتی (منشی) بادل و با اهل دل یکانکی * باشهان زور و ربه شانشکی * دل الله و اهل دل ایله یعنی اهل
 دل اولان اولیا ایله ییکانه لک ابلیک و بادشاهان طریقت اولنره زور و ربه شانه لک ابلیک (منشی) سیر چشماترا کدا
 پنداشتن * از حسدشان خفته دشمن داشتن * سیر چشم اوللری که اظان ابلیک حسددن بونلری حقیق دشمن طوقتی
 پس حکایه دن مخاطبه التفات ایدوب خود پرست اولنره بالمواجه خطاب بیورر (منشی) کزیدر جیز
 تو کوی کد است * ورنه کوی زرق و مکرست و ریاست * ای خود پرست و خود بین وای طعان بد آیین اگر اولیا
 و اصفیادن اولان کسه سنک هر جیز قبول ایدولر سه بر حقیر و کدادر برسن و اگر قبول ایلر لسه زرق و مکر و ریادر که
 خلقی بواسطه تغنا به صیدا تمک اندر برسن (کافال الشافعی رضی الله عنه) بیت) و ما احدم من السن الناس سالما *
 ولوانه ذالک الی المطهر * فان کنت سکیتا بقولون ابکم * وان کنت منطیقا بقولون مکر * وان کنت صواما فی الدلیل
 قائما) بقولون زرق براتی و مکر (منشی) کردرامیزد تو کوی طامعست * ورنه کوی در تنکبر و اعست * اگر بروی
 خلقله متمیز و مختلط اوله سن اکاطم عکار در برسن و اگر ولی خلقله مختلط و مصاحب اولمیه بلسکه خلوت و عزت
 اختیار ایده سن اکا کبرده زیاده تکبر در کبرندن کسه ایله اختلاطی بوقدر برسن (م) یا ذائق وار عذرا ری که من
 مانده ام در نفقه فرزندان و زن * نه مرا پروای سر خاریدنست * نه مرا پروای دین ورزیدنست * ای فلان ما را بجهت
 بادار * ناشو یز اولیا با بیان کار * ای خرد پرست و یاوه تازو مدهان و حله باز باشانک و کارلک او ایکی ذکر اولان صفت
 ذمیه اوزره اولیا و صلحا نه حالده اولسه لر مذمت و ملامت ابلیکدر و یا خود من اقلر کبی عذر کتور رسنکه بن قائمشم
 فرزندان و زنک نفقه و کسوه سی قیدنده نه بکباشی فاشیغه قولایا بنم ورنه نکاده سنی ایتمکه طاقت واری فلان شیخ
 بری برهمتلر یا بطوت تابان کارده اولیادن اوله تم نه کم من اقلر حضرت علیه السلامه بعد الخلف عن العزرا کاوب
 بویه عذرا بلذ (کافال الله تعالی فی کلامه عن حالهم وقال) سیه قول لک الخافون من الاعراب شغلتهم اموالنا
 واهلونا فاستغفروا بقلولن بالسنتم مالیس فی قلوبهم) حضرت رسول علیه السلام حدیثه دن مکیه شرفها الله

تعالی معتبر اولد قلمی حالده متوجه اولوب قیائل عربدن بعض قبیلده خبر کوندر ویدیکه بوسنه بزه موافقت
و می افتد ایلیک پس بونلرک ضعف عقیده لری و قریب شک و تقاضا و مقابله سندن خورق لری اولد قلمی اجدان بونلر دفع
تمت ایچون اعتذار کاذبه نیت و عزمت قیلدی حضرت حق جل شانہ حبیبینه مقدما خبر و یروب دیدیکه یا محمد
بادیه نشین اولان عربلردن مخلف اولان و مکارانلرند قیلان جماعت سکا عنقریب برسیم عذر کاذب دیله بری
اموال مزو اهل و عیال مزو موافقت و موافقت کدن مشغول قیلدی یارسول الله پس بزم ایچون مغفرت طلب ایلدی و بخلف
اوزره پس حق تعالی حضرت لری بونلرک ایلدی بکی اعتذار و استغفاری تکذیب ایدوب بیوررکه بونلرسانلرله سولرلر
قیلرند اولمیان شیئی پس اکثر خود پرستلر دخی بونلرک صفتله متصف اولوب وارث حضرت نبی علیه السلام
اولنر قیلرند اولمیان اعتذار و استغفاری دللرله سولرلر وای قیلان بزی دعادن اوتجه و کولادن طشره طومه
دیو منافقت ایلر لایعیا بالله (م) این سخن هم فی زرد و سوز گفت * خوانا کی هرزه گفت و باز خفت * بوسوزی
دخی درد و سوزدن دیمی کویا بر خوانا که هرزه بی معنی سوز دیدی و کیر و او بودی یعنی اول خود پسندک مشایحه
کلوب بزه همت ایلدی و خیر دعا قیل تا کم پایان کارده اولیا زمره سندن اوله لم دیمسی صدق و اخلاصدن دکل ایدی بلکه
بی دل بی جان مجر دطرف اساندن ایدی مثلاً بر نام بر مقدار نومدن بیدار اولوب قشند اولان کسه به بر نیجه بی معنی
و پیوده سوز و یلوب ینما او بودی کبی (منشوی) هیچ چاره نیست از نقه عیال * ازین دندان کنم کسب حلال
چه حلال ای کشته از اهل ضلال * غیر خون تو نمی بینم حلال * و اول خود پرستک منافق وار اولان صفت
قیحیه سندن بری بودر مشایحه مقارنت و قشند اهل و عیالی بهانه ایدوب دیرکه سلطانم نقه عیال دن هیچ
چاره یوقدر یعنی عالمک قوتنک کسب شروعدن هیچ بر چاره و درمان یوقدر سزک زیارت و صحبت کز کلم دیشم دندن
عیالم ایچون کسب حلال ایلرم یعنی قدرت و قوت مقدار سی و اتمام ایدوب حلال کسب ایلرم ای اهل
ضلالدن اولمش نه حلال طور سن سنک خون و هلا کنند غیر یسنی حلال کورمزم یعنی نیجه حلال کسب ایلرسن
ای اهل ضلالدن اولان بلکه دفع سوال و رفع سوء حال ایچون بلان سولرسن سنک خون نکلدن غیر بر شیشکی حلال
کورمزم که هر شیشک حرام ایکن و حلال کسبه میلک یو غیکن کذب و نفاق ایدوب کسب حلال و قوت عیال
بی ملاقا تندن مانع اولوردر سن لاسیابو کز بی عند المشایخ سولرسن اگر چه بویله کسه نک قانی ظاهر شرعه
حلال دکلر اما فی الحقیقه کذب و نفاقله تلس قیلان و باطن احرام خوار اولان کسه قانی دو کله که حلال اولنر
حکمنده و واجب القتل اولنر می به سنده در دیک اولور پس بومقوله کسه به چاره کیچند دین سائل مقدره جواب
طریقله یو یی بیورر (م) از خدا چاره ستش از قوت فی * چاره ست از دین و از طاغوت فی * بومقوله خود پرست
اولان منافقه چاره خدادندر قوتدن دکل اکا دندن چاره واردر و طاغوتدن چاره یوقدر طاغوت شیطان و نفسه دیرلر
و هوادن جمیع مضلته طاغوتدن دخی تعبیر ایلرلر پس بویله کسه به چاره فی الحقیقه عنایت خدا دین مصطفی
علیه السلامدن اولور یوخسه قوت ولوت حاصل و حاضر اولادن و شیطان و نفس و هو او هوسنه متابعت قیلادن اولر
(منشوی) ای که صبرت نیست از دنیا ای دن * صبر چون داری زعم الماهدون) ای کسه که دینی دیادن سنک صبرلر یوقدر
نعم الماهدون دن نیجه صبر طور سن نعم الماهدوندن مراد حضرت باریدرسته کم سورة ذاریاتده بیورر لکه (والسماء
بیناهما باری) بر آسمانی بنا ایلرک قوت الوهیت و قدرت ربوبیتله (وانالموسعون) و تحقیق باری قدرلر (من الوسع یعنی
الطاقه الواسع الفاعل الانفاق) و یا خود بزموسعز آسمان و زمینی و ماینه ماده اولان اشیا بی و عباد مز اوزره
ارزاقی دیل اوله (والارض فرشتناها) دخی برارضی دوشه دکل (فعم الماهدون) پس نه کوزل ماهد و باسطر بر
(منشوی) ای که صبرت نیست از ناز و نعم * صبر چون داری زالله کریم * ای کسه که دنیاده ناز و نعمدن سنک صبرلر
یوقدر نیجه صبر طور سن کریم الماهدون (منشوی) ای که صبرت نیست از ناله و بیلید * صبر چون داری از ان گت آفرید
ای کسه که ناله و بیلیددن سنک صبرلر یوقدر نیجه صبر طور سن اول الماهدون سنی خلق ایلدی (منشوی) گو خلیلی
کوبرون آمد ز غار * گفت هذاری هان کو کرد کار * قتی برخلیل که او مغاره دن طشره کادی چون ستاره بی
کوردی بونیم ریم در دیدی اما چون که کوردی که ستاره و ماهتاب و آفتاب باتدی آگاه اول قتی حق تعالی دیدی یعنی
قتی برخلیل مشرب کسه که غار طبعه دن طشره کاه و دیه که شو بنم ریمدر پس مشار الیهک آفل اید بکن یلوب
لا تحب الا فلان) دیوب قتی کرد کار دیه و طلب حقه نک یوا بلایه تفسیر آیت جلد اولده دیدن خلیفه ایللی رایسانده
و بعض مجله می ویرا تدی (منشوی) من نخواهم درد و عالم * کبر است * تا بینم کین دو مجلس آن کیست * بن
ایکی عالمه نظر و التفات ایلان استمزم مادامکه کوریم که بوا یکی مجلس کیمک آن و ملکیدر یعنی اول خلیل مشرب

اندره به بن استمزم ایکی عالمه کوریم که بوا یکی مجلس یعنی ظاهر و باطنی و یادنی و آخرت و یاروح و جسد کیمک
لایقیدر (منشوی) بی غشای صفتهای خدا * کورم نان در کوما ندمرا * خدای متعالک صفات علیه سنک
مشاهده و تماشا سیزا کرنا یم بنم بوغاز مده فالور (منشوی) چون کوار دلقه می دیدار او * بی غشای کل و کزار او
لقمه آنک دیدار سیز نیجه هضم اولور آنک کل و کزارنک تماشا سیز یعنی نیجه سکر لقمه انسان اولنه آنک دیدار
و رضای ملاحظه و مشاهده سیز و آنک کل و کزار او صاف استراری تماشا سیز عاشقان خدا و سالکان راه خدا
براقمه بی بیز لرا لاتی ذکر و الاسنی فکر ایتمکله و رضاسنه و سبیل و لقاسنه ذریعه ایتمکله و طریق
عبادت و سبیل معرفته کتمکله بیرلر (منشوی) جز بر امید خدا زین آب و خور * کی خوردنک لحظه غیر کا و خر *
بو آب خوردن خدا نکر رضا و قاسی امیدندن غیر یقین بیرر لحظه یعنی خدا نکر امید سیز لاشک و صغرا و لکرا قال
الله تعالی فی اکل الکفره تعز بضا لاهل الايمان (یا کاون کاتاً کل الانعام و النار مشوی لهم) (م) آنکه کالانعام
بدل هم اصل * کچه بر مکرست آن کنده بغل * سورة اعرافده اولان آیه اشارتدر (ولقد ذرانا) تحقیقا
بر خلق ایلرک (لجهنم) جهنم ایچون (کثیرا من الجن والانس) جن و انسدن حقوق کسه لیکه حکم ازلی بونلرک
شقاوت و مقدر اولشدر (لهم قلوب لا یفقهون بها) بونلرک قلوبی واردر انکله ایدر مزلر کندیله لازم اولان
توحید و معرفتی و زکات و انکار و صیقل تصدیق و معرفتده مرآت قیلرندن پالک ایدوب طریق مستقیمه کیدر مزلر
ولهم اعین لایبصرون بها) و بونلرک کوزلری واردر آنکله آثار صنع حق و قدرت و قوت وجود مطلق ابصار
ایدر مزلر (ولهم آذان لا یسمعون بها) و بونلرک قواقلری واردر آنکله کلام رحانی و مواعظ و نصایح قرآنی استماع
ایدر مزلر (اولنک) بو کروه اهل ضلالکله همترین لذایت نفسانیه به مقصور و رغبتلرین حظوظ و شهوات جسمانیه به
محصور قیلرلر (کالانعام) بهایم و دو اب * کیدر لری بر اعرارین خوار و خواجه صرف ایدوب حسن المأب
و یوم الحسابه لایق ثواب اکساب ایدر مدیلر (بل هم اصل) بلکه بو کروه ضلالت انجم بهایم و انعامدن اصل
واجهدر زیر حیواناته تکلیف و اتباع شرع یوقدر و کذلک السؤال و الحساب و العذاب (اولنک هم الغافلون
همان بوجاعت بر ضلالتدر غفلتده کامل اولنر پس انسان روحانی و جسمانی و عقلانی و شهواتی در کوعقلی
هو اسنه غالب اولور سه ملائکه دن افضل اولور و اگر نفسی عقلیه غالب اولور سه بهایم ایدر اصل وارذل اولور (بیت)
بهره از ملکست هست و نصیبی از دیو * ترک دیوی کن و بگذر بفضیلت زهک * معنی عیبت اول طاقه که حیوانات کبی
اولدی بلکه آنلر حیواناتدن اصل اولدی یعنی اول کسه که بیجکده و ایجه کده و جوی و غفلتده بهایم صفت اولدی بلکه
آنلر دن اصل * کچه بر حیل و مکر در اول قوت و غی قوتش (منشوی) مکر او سر زبر او سر زبر شد * روز کارک
برد و روزش دیر شد * آنک مکر ی باشی آشنی و او دخی باشی آشنی اولدی روز کار جی ایلدی و آنک کوفی کیچ اولدی
یعنی زمان جغن ازاله ابتد و آنک روزی بیکاه اولدی و عمری ضایع اولدی (منشوی) مکر کاهش کند شد عفاش خرف
عمر شد چیزی ندارد چون الف * آنک فکر کاهی کند اولدی و آنک عقلی خرف اولدی یعنی آنک محفل فکر که
دماغدر سست اولدی و عقلی ضعیف اولوب بونادی و الحاصل قوت و کبریه سنه قوت و ادراک عقابیه سنه
قصور کادی عمری کندی حالا که الف کبی بر نشنه طوغز (م) آنکه مکر یو بددرین اندیشه ام * ان هم ازستان آن
نفسست هم * اول نشنه بیکه دیر یو فکرمده ام یعنی دین فکرمده و آخرت فکرمده یم دیرادخی هم نفسک حیل
و مکر نندر زیرا مجر دبلاعل فکرمزد کرفنسک حیل و مکر نندر اگر طریقه سلوک و احوال آخرته اشتغال مرادی
اولیدی هیچ تأخیر ایلر (منشوی) و آنکه می کوید غفورست و رحیم * نیست آن جز حیل و نفس انیم * و اول
نسته بی که دیر حق تعالی غفور و رحیمدر یعنی دیر که اگر چه بنم طاعت و عبادتم یوقدر لکن حق تعالی غفور
و رحیمدر سیات حسنات ایلر و خطایه مغفرت قیلر اول سوز دنی و انیم نفسک حیل و سندن غیری دکلر (و ما بعد هم
الشیطان الا غرور آیت کریمه سنک فحوا سجه بو کونه کسه لری شیطان و نفس پر عصیان بلا عمل تسویف و تدویل
ایلیوب اللهک رجسته مغرور ایلر پس بو کونه کسه لری الزام ایدوب بیورر (منشوی) ای زغم مرده که دست از نان
تهیست * چون غفورست و رحیم این ترس چیست * ای غمدن اولمش کمال ناندن تهیدر چونکه حضرت خدا
غفور و رحیمدر بو خوف ندر یعنی اموردنیو به ده الله ناندن تهی اولسه و رزق بر قدر کج کسه هزار سعی و عمل
ایلرسن و عذاب فقردن و جوعدن خائف اولورسن بو خصوصه خدای تعالی غفور و رحیمدر دیوب ترک سعی و کسب
قیلرسن اما امور اخریه ترک کسب و سعی ایدوب و بطالت یولنه کیدوب و عذاب اخریه دن خائف اولیوب
خدای تعالی غفور و رحیمدر برسن چونک خدای تعالی غفور و رحیمدر لک ناندن تهی اولدقه نیچون عذاب

اولان قومك علام وآتاری سنك وجود كده اولد يغنه بوجكایی ایرادیدوب بیوررلر تا كم جوخی ماتزده اولان
 كسه نك سويلدكي كفتاری كندی خانه سنك حسب حالی یلوب بوسوزلر بزم خانه منزك وصفیه در دیونه وجهله
 عبرت پذیر اولوب اول سوزلری كندی خانه سنك لایق یلدیسه سندی بوقرون ماضیه وام مهلكه حقدقه نقل
 اولنان كلیاتی كندی حسب حالك یلوب آتی خانه نفسك صفتلری بیل ننه كم بیورر (قصه جوخی وان كودك كه پیش
 جنازه پذیر خوش نوحه میگرد (منوی) كودكی در پیش تابوت پدر (زاری نالیدوب برمی كوفت سر) بر كودك پذیر سنك
 تابوتی او كنده زار لكه اغلدی وباشنی دو كدی بویه دیو (منوی) كای پدر آخر كیات می برند * تا ترادر زرخا كی
 آورند * كای پدر سنی آخر قنده ایلرورلر تاسنی بر خاك آتته كتوره لر (منوی) می برند خانه تنك وز حیر *

فی درو فالی و فی دروی حصیر * سنی تنك وز حیر یعنی پرالم خانه یه ایلرورلر نه آنده فالی ونه آنده حصیر وار (می) فی جراحی
 در شب و فی روزان * فی دروی طعام و فی نشان * نه كیجه ده بر چراغ ونه كوند زنار و در نه آنده طعامك رایحه سی
 ونه طعامك نشانی واردر (منوی) فی درش معمور و فی برام راه * فی بیكی همسایه كوی باشد پناه * نه اول خانه نك
 قیوسی معمور ونه طامی اوزره پول واردر نه بر همسایه وار كه اوسكا پناه اوله (منوی) چشم نو كه بوسه كه خالق بود
 چون شود در خانه كور و كبود * سنك چشمك كه خلقك بوسه كاهی ایدی كور و كبود خانه ده نیجه اولور (منوی)
 خانه بی زینهار و جای تنك * كاندرو فی روی می ماند نه نك * اما نسز و چاره نسز بر خانه درو طار بر در كه او خانه ده نه یوز
 ونه نك فالور (می) زین فسق اوصاف خانه می نمرد * وز دودیده اشك خونین می فشرد * بوسلو بدن خانه نك وصفلری
 صایدی وایكی چشمندن قانلو كوزیاشن صدی و صاچدی (منوی) كفت جوخی باید رای ارجند * والله این را
 خانه های برند * بر جوخی چونكم اول ماتزده دن بوسوزلری اشدی پدر نه ایدی ای ارجند والله بونی بزم خانه مزه
 ایلرورلر (منوی) كفت جوخی باید رابه نشو (كفت ای بابا نشانیا نشو) جوخی به پدری ایدی ابله اوله جوخی پدر نه
 ایدی ای بابا نشانلری ایش (منوی) این نشانها كه كفت او یك یك * خانه ماراست می تروروشك *

بر بر و نشانلری كه اول بابایی اولن پسریدی بزم خانه مز ایلرورلر ترور و شكسز یعنی جیعا سويلدكي علام وآتار
 بزم خانه منزك حسب حالدر شبهه نسز (منوی) فی حصیر و فی چراغ و فی طعام * فی درش معمور و فی سخن ونه بام
 بزم خانه مزده حصیر ونه چراغ ونه طعام واردر نه انك قیوسی ونه آت ك حو لوسی ونه طامی معموردر (منوی)
 زین قط دارند بر خود صد نشان * لیک کی بیند اتر اطاعیان * یعنی بوذ كراولان اسلوب ونوعدن كند بلر اوزره یوز
 گونه نشان طوترلر و لكن طامی وبانی اولنلر اول نشانلری كندیلر اوزره چن كوررلر یعنی كوررلر (منوی)
 خانه آن دل كه ماندی ضیا * از شعاع آفتاب كبریا * اول كوكل خانه سیکه ضیا سز قاله آفتاب كبریاك شعاعندن
 یعنی اول كوكل خانه سی كه شعاع آفتاب ذات كبریا دن بی ضیا قاله (منوی) تنك و نار یكست چون جان وجود *

بی نواز ذوق سلطان و دود * جو دك جانی كبی تنك و نار یكتر در سلطان و دودك ذوقندن نصیب سز در یعنی تنك و نار یكتر
 اول خانه دل جو دك جانی كبی زرا سلطان و دودك ذوقندن بی نوادر (منوی) فی دران دل نافت نور آفتاب
 فی كشاد عرصه و فی فتح باب * نه اول قلبه نور آفتاب حقیقت طوعدی ونه آكا عرصه معرفت كشاده ونه آكا فتح باب
 اولدی (منوی) كور خوشتر از جنین دل مر ترا * آخر از كور دل خود بر ترا * بویه كو كادن سكا مقبره خوشتر در كه
 عند الهه عارفین ظلمت جهل و غفلت ظلمت قیردن اشد در آخر كندی قبر قیلدن بوقر و كل و خلاص اول نیجه بر قبر دل
 ایچره ظلمت جهل و غفلتده فالورسن و حیات و عقارب اخلاق ذمیمه به مبتلا اولورسن (منوی) زنده و زنده زاد
 ای شوخ و شنگ * دم نمی كیرد تر ازین كور تنك * هر مؤمن عالم زنده در بوضه ونده آیات و اخبار جوق واقع اولمشدر
 جلدن بری (اومن كان ميتا فاحييناه) آقیدر یعنی (اومن كان ميتا بالجهل والكنفر فاحييناه بالعلم والايمان)
 دیمشدر رنه كم هر جاهل و كافر مرده در و لذا قال (انك لا تسمع الموتي) وقال ايضا و ما انت بسمع من في القبور) پس
 حضرت خداوند كار مؤمن و مؤمن زاده لری زنده و زنده زاد منزله سنه تنزل ایدوب آنلره خطاب بیورر مؤمن سن
 و مؤمن زاده سن ای شوخ و شاطر دم طوع غمی سنی بوتك اولان كور دلدن فی الواقع زنده اولان انسان بر تنك و نار یك
 كیره نفسی طو تلور و كماله متالم و مضطرب اولور كرسنده دخی علم و ایمان دن حیات اولیدی بوجهل و غفلتده عملو
 اولان قیردلدن خلاصه سعی ایدر دل (ارض الله واسعه) جانبیه كیدر دل دیمك اولور (منوی) یوسف و قی
 و خورشید سما * زین چه وزندان بر آروغا * زمانك یوسفین و آسمانك آتایین بوجهل و زندانن طشره كل
 و یوز كوستر (سبب خلاص یونس علیه السلام از ماهی و خلاص روح از نفس (می) یونس در بطن ماهی بخته شد
 مخلصش را نیست از تسبیح بد * سنك یونسك باقی فارنده پشمش اولدی انك خلاصه تسبیحدر غیر چاره یوقدر

یعنی انك خلاصه تسبیح لازم ولا بد در نه كم حضرت یونسك بطن ماهی دن خلاصه سبب تسبیح اولدی سنك دخی
 روحك ظلماتی جسد دن خلاص بولمغه سبب اولور (منوی) كرسودی اوسبب بطن نون * حبس زندانش شدی
 تا بیعتون * اگر بطن ماهیده یونس علیه السلام تسبیح اید بیجی اولمیدی بالغك قاری آكا قیامته دكین حبس
 وزندان اولوردی ننه كم حق تعالی سورده صافانده بیورر (وان یونس لمن المرسلین) تحقیقا یونس بن متی دخی
 مرسلیندر حق تعالی آتی اهل نیتویه ارسال ایلدی شمدی موصل دید كاری شهر در اول قومی آتی تكذیب
 ایدوب قومنه غضبناك اولوب بلاذن خالق اول قومدن فرار ایلدی ننه كم بیورر (اذابك) ذكرا یله یامحمد یعنی آل
 یامحمد شول وقبكه یونس آتی و هارب اولدی قومندن (الی الفلك المشحون) طولش كی جانبیه روایت اولنور كه
 یونس علیه السلام كی به سوار اولوب بر نیجه میل كند كده كی كرده كرفتار اولوب ملا حلدیدیلر كه سزله مایه كزده
 عید آتی و اریسه اخراج ایدل یونس علیه السلام ایلر و كلوب دیدیكه بن عبد آبقم دیدیلر كه حاشا زیرا سنده
 آثار حیرت و انوار صلاحیت لمعان ایدر پس تکرار دیدیكم بن سده كنه كارم (فساهم) فاذا كان كذلك
 یتهماده مساهمه و مقار عدا ایلدی بر سه (فكان من المدحضین) پس یونس مغلوبیندن اولدی دحض لغتده آتی
 دیر عكه دیرلر پس هماندمكه كندوبی دریا به آندی (فالتقمه الحوت) پس بر باقی فی الحال آتی التقام و ابتلاع
 ایلدی (وهو لم یلم) اول یونس كندوبی ملامت ایلدی كی حالده دیدیكه ای نفس اذن خالق اولدین هارب و آتی اولدك
 امدی علكه موافق جزا در تحمل ایدوب تسبیح و تهلیل ایدردی (فلولانه كان من المسجین) اگر اول یونس
 یطن ماهیده مسجیندن و جناب حق مقدسیندن و مد كرسدن اولمیدی (البث فی بطنه الی یوم یبعثون) قالدیدی
 بطن حوتده یوم قیامته دك بوا بده اكثار ذكروه و اشتغال تسبیح و فكره ترغیب و تشریض واردر و حضرت
 خداوند كاردخی بیوررلر كه ای اسپر نفس بر قن اگر حبس تن و ماهی بدندن خلاص اولق استرسل یونس وار تسبیح
 و تقدیسدن خالی اوله والا محبوس زندان طبیعت و مسجون قیود بشر بت تا بر و قیامت فالورسن (منوی)
 او تسبیح از تن ماهی بجهت * جهیت تسبیح آت روزا است * اول یونس علیه السلام تسبیح سببیله تن ماهی دن
 خلاص اولدی تسبیح حقیقی ندر است * كو تنك آتیدر تسبیح تنزیه دیرلر پس تنزیه اصلی و حقیقی است
 كو تنك نشان و علامدركه حضرت حق جل شانده اول كون ارواحه (الست بر كیم) دیدی و هر روح استعدادی
 مقدار ی بلی دیوب اقرار ایلدی و بواقرار ریلری اوصاف كامله ایله بیایكی صفات ناقصه دن تنزیه قیلدی مستلزم
 اولور پس روزا استك آتی كه صفات ثبوتیه و صفات سلویه ایلر یكك متصف اولدیغنه اقرار قیلددر اول اقرار
 و اول آثار جاك تقدیس و تسبیح اولور پس اول تسبیح حقیقی هر بار كه بوعالمده یاده كله ریسنی آنده تنزیه ایلدیكی
 مقداری جنان و اسانله بونده دخی تنزیه ایلر و بعض كسه به غفلت و مقتضای طبیعت غلبه ایلدیكی واسطه ایله
 اول عالمده اولان جاك تسبیح و تقدیس فراموش ایلر پس اول كسه به دریای الهی تنك ماهی لری اولان جاك تسبیح
 و تقدیس بوكوش ایله استماع ایلك لازم ولا بد در تا كم انك تقدیس و تسبیح واسطه سبله غفلت و نسیان بر طرف اولوب
 جاكك روزا استده ایلدیكی تسبیح یاده كله و ریسنی اول تسبیح جاكك مسج اوله (كما قال جناب مولانا مشیرا الی هذا
 المعنی (م) كرفراموش شدان تسبیح جان * بشنوا بن تسبیحهای ماهیان * اول جان تسبیحی اگر سنك فراموشك
 اولدیسه ماهی لری بوسبیلر فی ایش یعنی ای روزا استده ایلدیكی اقرار و تسبیحدن بواسطه الجهل والغفله بی خبر
 اولان اگر سكا فراموشلق اولدیسه اول جاكك ایلدیكی تسبیح بوما هیلر تسبیح فی ایش (منوی) هر كه دید
 الله را الهیست * هر كه دیدان بحر را اوما هیست * هر كیكه الهی كوردی اللهه منسوبدر هر كیم اول دریایی كوردی
 اول كسه ماهیدر ماهیدر من ادا نییا و اولیادر و انییا و اولیایه ماهی تعبیری نه ملا یسه ایلددر سنك هر كیكه اول
 بحر و حدی كوردی و دریای حقیقه داخل اولدی اول كسه عند العرفا ماهی دریای الهیدر و هر شول كسه كه
 الهی بصر بصیرتله كوردی و بد قسر بر تله مشاهده قیلدی اول كسه اهل المهدر یعنی ذات الهیه بی مع جمع صفاته
 مظاهر كونه ده مشاهده قیلان كسه لره اهل الله دیرلر و الهی لیر تعبیر ایدرلر الهیك اهل بوساهده نك
 صاحب لیرد اما انك ابرار و اخیار دن كرامات و خوارق عاده واصل اولان اولیادر آنلره اهل كرامت و اهل ولایت
 تعبیر اولنور هر اهل كرامت الله اهل اولن (فافهم هذا الفرق بینهما (منوی) این جهان دریاست و تن ماهی
 و روح * یونس محجوب از نور صبح * بوجهان دریادر و تن ماهیدر و روح صبح نورندن مستور اولان یونسدر
 یعنی بوجهان مظاهر صفات الهی اولدیغی اعتبار ایلددر یا كیدر و تن ماهی كیدر و روح ایسه نور صبح
 حقیقه دن محجوب و مستور اولمش یونس كیدر (منوی) كرسبیج باشد از ماهی رهید * ورنه دروی هضم

کشت و نایبید * اگر جان مسیح اوله ماهیدن قورتلدی و کوروش تسبیح الهی به مشغول اولمیه تن ظمانیده هضم و نایبدا اولدی یعنی اگر مسیح اولورسه بدن خود تن خلاص بولدی والا بطن تنده (الی یوم بیعتون) هضم و نایبید اولدی (کما قال الله تعالی فی حق یونس) فلولا انه کان من المسبحین للبث فی بطنه الی یوم بیعتون) و لازمدر که الهی تسبیح قیلغی بر جان دریاسنک ماهیسندن تعلم ایلیمه سن اگر سن ماهیان جانی کورمن م دیرسن (م) ماهیان جان دیرن دریا پرند * توغنی بینی بکورت می پرند * جان ماهیلمی بودریاده پردرسن کورمن سن آنلرسنک اطرافکده پرداز ایلر یعنی ماهیان جان بودریای عالمده طولورلرسن انلری عدم استعداد کدن و نقصان طلب و اجتهاد کدن کورمن سن (توغنی بینی که کوری ای نژند) دخی نسخه درای حالی خراب و متغیر اولمش کسه سن کورمن سن زیرا کورسن (منشوی) برو خود رای زندان ماهیان * چشم بکشا تا ببینی شان عیان) اول ماهیلمی کندیلمی سکا اورلر چشکی آج تا آنلری عیان و آشکاره کورسن یعنی آنلرسنک اطرافکده عقول و ارواح پر لیه اوجرلسنک اوزر بکه کند بربنی اورلر و سنکله صحبت قیلورلر اول ماهیان و الهیان قلبک کورنی علم و معرفت سورمه سیله آج تا آنلری عیان کورسن (منشوی) ماهیان را کرمی بینی بدید * کوش تو تسبیحشان آخر شنید * ماهیلمی اگر آشکاره کورمن ایسنک قولغل آنلرک تسبیحی اشدی یعنی اگر ماهیان بحر حقیقی ظاهر ایشخصهم کورمن سنک سنک کوشک ای طالب آخر آنلرک السنه علامده مذکور و اوراق کتیده مسطور اولان تقدیس و تسبیحین اشدی و کلاملرین فهم اشدی پس اگر شخصلرین دخی کورمنک و کندیلمی به نفسه ایرمک استرسک آنلرک طریقه کده اولان ریاضات و تکلیفات صبر ایله تا کم آنلری کورمن و هر تبه و ماملر تبه دخی ایرسن تبه کم یورلر (منشوی) صبر کردن جان تسبیحات تست صبر کن کانت تسبیح درست * طاعات اوزر صبر ایلک سنک تسبیح بیک روحی و لیدر طریق الهیده صبر ایله که تسبیح درست اولدر تسبیح عند اهل التحقیق اوج فسمه منقسمه قوی و قلبی و فعلی و فی الحقیقه تسبیح معنایی مسیح نفسه عائد در حقه عائد اولقی قابل دکلر پس تتریه قوی اولدر که لسانکله حضرت حتی شانه لایق اولمین اوصافدن و اقولدن تتریه ایلیمه سن و فی الحقیقه بولسانکی تتریه ایت * کدر و تتریه قلبی اولدر که جناتکی عقائد قاسده دن تتریه و جناب حق شانه لایق اولمین صفتلره اعتقاد ایلکدن قلبکی تقدیس ایلکدر و تسبیح فعلی اولدر که جوارح و ارکانکی جمیع مناهی و معاصیدن حبس ایتک و صراط مستقیمه امر اولد بعلک اوزره کتیکدر پس تسبیح فعلینک معنایی جمیع معاصیدن حبس نفس ایتک و راه طاعتانه کتیک اولیق صبر ایلک لسانله و جنانه اولان اوار تسبیحات روحی کیدر و انواع تسبیحات قولیه و قلبیه صبره نسبت جسد و روح کیدر و لهنذا قال علیه السلام الصبر ضیاع الصلوة نور) حدیث مشهور در و ایمان جسد منزله سنده در صبر آکاسر منزله سنده در (کما قال علیه السلام الصبر من الايمان بمنزلة الرأس من الجسد وراه البقی عن علی کرم الله وجهه و الدلیلی عن انس رضی الله عنه) صبرک حقنده آیات کریمه و احادیث شریفه قوی چوق واقع اولمشد ابرادی ممکن دکلر بر مقدر دخی جلد اولک آخرنده ایلددر و الحاصل تسبیح که اسانی و جنانیدر هیچ بر تسبیح بوسیدر چه لر فی طوع تسبیح درست فی الحقیقه صبردر و مفتاح فرج دخی بودر تبه کم یورلر (منشوی) هیچ تسبیحی ند اودان درج * صبر کن کالصبر مفتاح الفرج * هیچ بر تسبیح اول درجه لر و هر تبه لر طوع پس صبر ایله زیر صبر غمدن خلاص بولمک مفتاحیدر (منشوی) صبر چون بل صراط ان سو بهشت * هست باهر خوب یک لای زشت * مثلاً صبر صراط کو بر بسی کیدر اول جانب بهشت کیدر هر خوبله بر زشت لا اواردر (م) تا زلالای کر بری وصل نیست * زانکه لا لاراز شاهد فصل نیست مادامکه لا لادن فقرت و فرار ایلرسن سکا محبوبدن وصل بودر زیرا که لا لاه محبوبدن فصل و مفارقت بودر تبه کم اعرابدن بری کندی اشتیری بیور و وفارجست و جوابیلوب آتی بولمقدنصکره قسم ایلش که ای اشتراکسنی بولورسم بر آچه به بیع ایده ایم اتفاق اول حینده شترین بولمش واکا کمال طمعدن آتی بر آچه به صامتیبو اخر بر حیلله ایتش خیف و ترار بر قوی بی آنک اوستنه قویوب آتی بازاره چیقاروب دیمش که بوجل بر آچه به و قویزی اون بیک آچه به لکن ایکسنک بری برندن مفارقتی بودر هر کیم بوقویزی بی اون بیک آچه به آورسه بودهی دخی آنکله معابر آچه به آورعریلدن بری بوسوزی استماع ایلش (ما اخص هذا الجمل لولم یکن معه الجمل) اول اعرابده آکادمش (یا اخی لم تجد فی العالم محبوباً خیراً من صبر علی بلائک فجد لوصله محیصاً) پس بوقول هر محبوبله برکونه بلا و مشقت اولدیغی خصوصه ضرب مثل اولمش صبرله شاهی دخی بولکا کورمه قیاس ایله صبر محبوبدن و نه محبوب صبردن مفارقت ایلر هر کیم صبری آور محبوبه واصل اولور (کما قال الله تعالی ثواب الله خیر من آمن وعمل صالحاً و لا یبقی الا الصابرون) (منشوی) توجه دانی ذوق صبرای شیشه دل * خاصه صبر از بهر ان نقش چکل * سن صبرک

ذوقی نه یلورسن ای قلبی نازل وادی المذن من کسر و متغیر اولان کسه علی الخصوص صبر ایتک اول چکل مضاف اولان نقش ایچون اوله چکل بر ولایتک امیدر که آنک محبوبی بغایت خوب اولور بوراده مراد حضرت حبیب اکرم صلی الله علیه وسلم اولور که نبوت و ولایت مرتبه لر سنک محبوبی بلکه حقیقت چکلنک نقش خوییدر و تجلی صفاتیه ایله تجلی اولدیغی اعتبار ایله حضرت محبوب حقیقی اولسه دخی قابلدر که بوجهدن اکادمی نقش و صورت اطلاق علی طریق المجاز جائز اولور (منشوی) مراد ذوق از غزاف کور و فر * مرخت رابود ذوق اذکر مر دل ذوقی غزادن و حله و شوکتنددر منحنه ذوق کزددر (منشوی) جز ذکری دین اونی ذکرا * سوی اسفل برد اورافکر (م) آنک دینی و آنک ذکری ذکدر غیری دکلر آنک فکری آتی اسفل جانبده ایلدی یعنی آنک عادتی و ذکری فرجینک حکمنده اولمقدن غیری دکلر روز و شب خدمتی و ذکری فکری فرجینه متعلق اولان شیلر ایچون اسیر فرج و کوا و لکه سفلیک اندن عبارتدر اول منحنک فکری آتی مرتبه اسفل ایلدی اولیه اکتنده منحنک اسیر فرج و کوا اولان کسه لدر (منشوی) کر بر اید تا فلک ازوی مترس * کوب عشق سفل آموزید در رس * اگر ظاهرا اول منحن فلک کدن بوقر و کله یعنی عالی قدر و صاحب صدر اوله اندن قورقه زیرا که او منحنک سفلیک عشقنه درس او کزدی و علی فرج و کلو سندن اوتری تحصیل ایلدی (منشوی) اوبسوی سفلی می راند فرس * کر چه سوی علو جنباند جرس اول منحنک سفلی جانبده آت سور را * کر چه جرسی بلندک جانبده پردر یعنی اگر چه صداسی و اداسی عالی مرتبه دندر و بلندک سمندن دم اورلر لکن قاله اعتبار بودر (منشوی) از علمهای کدایان ترس چیست * کان علمها لقمه نانرا هیست * مثلاً لخیلک سنجق لردن خوف ندر زیرا اول علملر ان وسؤال لقمه سنک بنده سیدر یعنی محتاج و زبونیدر ره بی اصلیه ایله بنده معناسنه اولدیغی اوزره معنا بودر امارهیده یا وحدت ایچون اولوب یعنی که اول علملر لقمه نان ایچون برو سیله دردی دخی اولیدر بمعنایی طریق سداددن خارجدر دین معنایه واقف اولمیبو بی تأمل سو یلشدر (ترسیدن کول از ان شخص صاحب جنبه و کفایت آن شخصکه ای کولک مترسکه من نامردم) (منشوی) کتک زنی کودکی ریاقت فرد * زرد شد کولک زیم قصد مرد * بر جسم منحنک و نامرد بر کودکی فرد و تنها بولدی * کولک اول مر دل قصدی خوفندن زرد روی اولدی یعنی فعل شمع ایده بوقور قدی (منشوی) گفت ایمن باش ای زیبای من * که تو خواهی بود بر بالای من * کتک اول کود که ایتدی ایمن اول ای بنم زیم از براسن بنم اوزرمده اولیسرسن (منشوی) من اگر هول منحنک دان مرا * همجو اشتر بر نشین می ران مرا * بن اگر ظاهرا هولنا کم و جسم بی منحنک ییل منحنک ارشککنده اوله و لکن عورت کبی فرجی اوله بعضسنک ایشافی غالب اولور و رجولیتی مغلوب اولور بکونه منحنک عورت حکمنده در پس اول منحنک اول کود که دیدی ای بنم زیبا اولان محبوبم اوزر عه بین بی دوه کبی سور بنده رجولیت و ارسانوب خوف ایتد دیدی پس بوقصه دن حصه بیاتنه شروع ایدوب یورلر (منشوی) صورت مردان و معنی این چنین * از برون آدم درون دیو لعین * مر دل صورتی اوو معنایی بوخیلین طشره دن آدمیدر و درون وسیرت جهندن دیو لعیندر یعنی بر مر دل که صورتی مرد شککنده و رجال هیاتنده اوله و لکن معنایی بود کراولنان منحنک کبی شیطان و نفسک مفعولی و مستعملی اوله انجیلن کسه طشره دن آدمدر و درون دیو لعیندر مردان مر دل جعی اولسه دخی جائزدر بونقدیر اوزره معنی مر دلک صورتی یعنی رجال الالهک شکل و هیئتی و معنایی بوخیلین اولان طشره دن آدم و درون دیو لعیندر دیمک اولور (منشوی) آن دهل رامانی ای زفت چو عاده * که بروان شاخ رامی کوفت باد * اول طبله بکزر سن ای عاد قوی کبی جسم و شکلا اولو اولان کسه که طبل اوزره اول شاخی باد اورردی اول دهلدن مراد بعض کسه لرک طاق کومسلی و کور کجین کومسلی و باغلر باروسی اوزره بر طبل بر آعاج اوزره وضع ایدر و بر خرخ پیدا ایدوب آنک اوجنه و طبلک اوستنه صنعتله بر شاخ باره وضع ایدر لر هر بار که باد اول چرخ دندر اول شاخ باره طبله طوقنوب طبلک صداسی چیقاروبه آتی استماع ایدوب اندن قورقور و اور کر پس صورتده مردانه اولان وسیرتده نفس و شیطانیه اویان اول طبل تی کیدر که روپلر آتی برشی زعم ایلوب اندن قورقور (منشوی) روپی اشکار خود را باداد (بهر طبلی همجو خیلک بر زیاد * روپلر ایلر بری اول طبلی کوروب کندی شکارتی یله و بردی باددن برخیک کبی بر طبلدن اوتری) (منشوی) چون ندید اندر دهل اوفره پی * کفت خوک به ازین خیلک تی * چونم کم روپه امعان نظر ایدوب دهله قریب کادی دهل ایچره فر بهلک کورمیدی بلکه درونی هوا ایلر بر اولمش ایشقی بر قوری تقدیدی و اقریدی کوردی بوخیلک تمیدن یعنی درونی خالی طبلدن برخولک یکدردیدی (منشوی) روپهان ترسند از آواز دهل * عاقلش چندان زند که لا تقل * دهلک آوازندن دلکولر قورقور و فاجر عاقل دهله اولقدر چوب اورر که دیمه یعنی دهلدن

خوف ایستوب دهله سن سوبله دیوار افراورد هادن مرادشول طبل تپی کبی درونلری بی معنی اولان مدعیلر در که
 خلقه کند یلر بی اولو و درونلرین معنایه طولو کوسررر حال بوکه باد هوایله پرو باد خدا و ذوق و معنادن خالیدررر
 روبه طبیعت اولان بی معرفت یلر بونلرهای و هوایند و صید و صیداسندن قورقورلر الا عاقل و میز اولنلر بونلره
 لسانله بلسکه لازم کلسور سیدایله چوق اوررلر که سوبله که سنک احوالک مقولیدر (قصه تیراندازی و ترسیدن او
 از سواری که در پیشه می رفت) (منوی) یک سواری با سلاح و بس مهیب * می شد اندر پیشه براسی نجیب *
 بر سلاح و زیاده هیبتلر رسوار خوب و لطیف بر آن اوزره میشه نک ایچنه کندی (منوی) تیراندازی بچکم
 اورا بدید * پس زخوف او کازادر کشید * استاد حکمیلر بر تیراندازی کوردی یعنی اول سوار با سلاح
 و بر مهیجی استاد حکمیلر بر تیرانداز کوردی بچکم استاد تقدیرنده در شمه عرف ناس استاد حکمیلر و یاس استاد
 حکمیلر تیرانداز در درلر پس تیرانداز اول سوارلر خوفندن یایی چکدی (منوی) تازند تیری سوارش بانک زد
 من ضعیفم گرچه رفتم جسم * تابر تیراوره سوار اول تیرانداز چاغردی بن ضعیف و زبونم اگر چه بنم
 جسمم جسمم و زرد کرد (منوی) هان و هان منکر تو در زنی من * که کم در وقت جنگ از پیره زن * آگاه اول
 آگاه اول سن بنم جسامته نظر ایله زرا جنگ و قتله قری عورتدن ادنی و کم (منوی) گفت رکه نیک گفتی
 ورنه نیش * بروی انداختم از ترس خویش * تیرانداز سواره ایندی یور که اودیدلر بی حساب حال کدن آگاه
 ایلرلر بوخسه تیر و نیشی سکا کندی خوفدن آتردم پس قصه دن حصه سیانته شروع ایدوب یوررلر (منوی)
 پس کسانرا کالت بیکار کشت * بی رجولیت چنان تیغی بشت * چوق کسه لریکه جنگ آتی دلدی
 رجولیتسز مشقده انجلین بر تیغ و ارایکن یعنی ارلکی اولین کسه لره لاله بر تیغ ایدار وار ایکن اول تیغ و سلاح
 آنک قتل و هلا کته سبب اولدی شول جهتنکه قطاع طریق اولنلر آنک تیغنه طمع ایدوب آنک اوزرینه کورلر
 انده ایسه انلره جنگ ایتمک اولک اولیوب آنک تیغ و سلاحن لادن آلورلر و آتی قتل قیلورلر یا خود اول بی رجولیت
 اولان تیغ و سلاحنه اعتماد ایدوب جنگه کورلر پس بعض بهادرلر آنک تیغ و سلاحندن خوف ایدوب آتی بر بهادر
 مردان اولان آتی اولدرلر بوجهلرلر چوق کسه لره تیغ و سلاحی ککندیلر قتلنه سبب اولور (منوی)
 کربووشی تو سلاح رستم * رفت جانت چون نباشی مردان * اگر سن رستم لره سلاحی کیه سن سنک جانک
 کندی چون که سن آنک مردی اولیه سن سلاح رستم اندن مراد اولیانک لباسی و کلامیدر مادام که ار اولیه سن
 واکاستعداد تحصیل قلیله سن سنک هلا که سبب اولور (منوی) جان سپر کن تیغ بکذار ای پسر * هر که
 بی سر بود ازین شه بر دسر * ای پسر جانکی سپر ایله تیغی ال کدن قوهر کیمیکه باشسز اولدی بوشا هدن باشی ایلندی یعنی
 تیغ مشابه سنده اولان آلت جنگ و جدل هر نه ایسه آتی ترلر ایله و جانکی حق جانندن کلان امره و قضایه سپر ایلدوب
 ترلر نفس و هوایله هر شول کسه کبی خود وفانی اولدی شاه حقیقیدن باش قورتردی و آنک قهرندن نجات بولدی
 (منوی) آن سلاح حیلر و مکر توست * هم تو زواید و هم جان تو خست * سنک اول سلاح سنک حیلر
 و مکر کدن یعنی سلاحندن مراد سنک وجود کدن حاصل اولان حیلر و مکر و نفسانیه کدر هم اول حیلر و مکر سندن
 طوغدی و هم سنک جانکی خسته قیلدی (منوی) چون نکر دی هیچ سودی زین حیل * ترلر حیلات کن که
 بیش آید دول * چونکی بوجیلرلرلر هیچ بر فائده ایلرلر حیلر بی ترلر ایله که او ککه دولترلر که (منوی) چون بکی
 لحظه نخوردی بر زفن * ترلر فن گوی طلب رب المن * چونک فن و حیلر دن بر لحظه بر بیدلر فن ترلر ایله رب المنی
 طلب ایله حیلر و مکر دن وفندن مراد حیلر و مکر و متعلق اولان فنون و ناسی کندی جانبیه میل و توجه ایتدیرم
 ایچون اولان علومدر (منوی) چون مبارک نیست بر تو این علوم * خویشتن کولی کن و بکذر زشوم * بو علوم
 چونکه سکامبارک و نافع دکلدر کندی بکی بر کول و ساده دل ایلد و شومدن کچ یعنی چونک سنک اوزر بکه مبارک
 دکلدر بو علوم فلاسفه و معارف کلامیه کندی بکی بو کونه علومدن ساده دل ایلد و شوملقدن خلاص اول (منوی)
 چون ملائک کوی لاعلم لسا * یا الهی غیر ما علمنا * ملائکه کبی (لا علم لنا) دی یا الهی شول نسنه دن غیر بکه سن
 بر تعلیم ایلد یعنی ملائکه کبی دیکه یا الهی بزم علمز بو قدر لاسنک بر رسولک اساتندن تعلیم ایلد بکن علم دین
 واردر علوم فلسفیه و کلامیه دن بزمی تنزیه ایدر زدی پس بو کونه علم و حکمتک شوملغنه مناسب
 بر ساده دل اعرایله بر حکیم فیلسوف قصه سی ابراد ایدوب یوررلر (قصه اعرابی و ریک در چوال کردن و ملامت
 کردن آن فیلسوف اورا) (منوی) یک اعرابی بار کرد ماشتری * دو چوال زفت از دانه پری * بر اعرابی بر دوه یو کاتمش
 دانه دن برایکی یولک چوالی (منوی) اونشته بر سر هر دو چوال * یک حدیث انداز کرد اورا سوال * اعرابی ایکی

چوالک باشی اوزره اوترمش بر سوزانی یعنی بر صاحب کلام اعرابی به سوال ایلدی (منوی) از وطن پرسید
 و آوردش بگفت * و اندران پرسش بسی در هاسفت * اعرابی به وطن و مسکنندن صورتی و اعرابی بی مصاحبت
 کتوردی و اول سوالده قیلد و چوق در دلدی یعنی معارف و افره سوبلدی (منوی) بعد از آن گفتش که این
 هر دو چوال * چیست آگنده بگو مصدوق حال * اندنصکره فیلسوف اعرابی به ایتدیکه بوهرایکی چوال طولش
 ندر حالک مصدوقن سوبله یعنی بوا یکی چوالک ایچنده نه و اراید و کنی صحیح بیان ایله (منوی) گفت اندر یک چوالم
 کند مست * درد کر یکی نه قوت مر دست * اعرابی آکایتدی بنم بر چوالمد بغدادی در و او بر چوالده صافی قومدر که
 خلقک قوت و غداسی دکلدر (منوی) گفت تو چون بار کردی این رمال * گفت تا تم اتماندا این چوال * فیلسوف
 اعرابی به ایتدی بو قوملری سن نیچون دوه به یولک ایلرلر اعرابی ایتدی تا بو چوال یا لکتر قالمیه (منوی) گفت
 نیم کندم آن تنک را * درد کر رازی فرخنگ را * فیلسوف آکایتدی اول تنک کندم تنک نصفی غیر چواله دول
 کمال و هنردن اوتری (می) تاسک کرد دو چوال و هم شتر * گفت شاباش ای حکیم اهل و سر * تا چوال و هم شتر خفیف
 ارله اعرابی آکایتدی افرین و تقسین ای اهل و خراولان حکیم (منوی) ایچنین فکر دقیق و آری خوب * تو چنین
 عریان بیاده در لغوب * بونک کبی فکر دقیق و آری خوب و بومر به عقل و ادراک مر غوبله سن بوچیلین عریان و بیاده
 یور غلقدن سن یعنی بونک سبی ندر لغوب زیاده عاجز و یورغون معناسنه در (منوی) رجش آمد بر حکیم و عزم
 کرد * کش بر اشتر بر نشاندینک هر دو * اعرابی به حکیم اوزره مر جت ایلک کلدی و قصد ایلدی که آتی اشتر اوزره بندیره
 اوتیک مر دبعی اعرابی (منوی) باز گفتش ای حکیم خوش مخن * شمه از حال خود هم شرح کن * اعرابی
 حکیمک حقیقت حالن بیلک ایچون آکایتدیدی ای خوش سوزلی حکیم کندی حال کدن هم بر شمه شرح و بیان
 ایله (منوی) ایچنین عقل و کفایت که تراست * تو وزیر یاشی بر کوی راست * بوچیلین عقل و کفایت که
 سنکچو ندر طوغری دی سن وزیر مین یا پادشاه مین (منوی) گفت این هر دو نیم از عامه ام * بیکر اندر حال
 و اندر جامه ام * حکیم اعرابی به ایتدی هر بوا یکسی یله دکام عامه ناسد بنم حمله و بنم قفسانه نظر ایله (می) گفت
 اشتر چند داری چند کلو * گفت نه این و نه ان مارا سکا * اعرابی آکایتدی تقدیر دوه و تقدیر صغر طور ترسن حکیم
 اعرابی به ایتدی نه بونی و نه آتی طور ترسن بزی قازمه یعنی هیچ بر تنه به مالک دکام بنم حسب حال من بخت ایله (منوی)
 (گفت رخت چیست باری درد کان * گفت مارا کودکان و کومکان * اعرابی آکایتدی باری دکانده سنک
 اسبابک نه در حکیم آکایتدی قتی بزم دکامز و قتی بزم مکامز (منوی) گفت پس از نقد پرسم نقد چند *
 که تو بی تنهار و محبوب بند * اعرابی حکیمه ایتدی پس سکا تقدیر صورایم تقدیر نه قدر در کسن تنهار و بیچین
 و خوب و لطیف نصیحتلوسن (منوی) کیمای مس عالم با توست * عقل و دانش را کهر تو بر توست * عالم مسنک
 کیمای سنکله در سنک عقل و دانش کوهری قات قاتدر (می) گفت والله نیست یا وجه العرب (در همه ملک
 و جوه قوت شب * حکیم اعرابی به ایتدی ای عربک وجهی یعنی سیدی و کزیده سی الله حقیچون یوقدر جمیع ملکده
 کیمیکه قوتی و جوهی یعنی بر کیمیکه ناک طعام و غدا سنک نر چلغی بنم جمیع ملکده یوقدر (منوی) بابره نه تن
 برهنه می دوم * هر که نانی می دهد آبخاروم * هر جانبیه آباغم چپلاق و تنم چپلاق بلم هر شول کسه که بر اتمک و بره
 اورایه کیده رم (منوی) هر مر ازین حکمت و فضل و هنر * نیست حاصل جز خیال و در دسر * تحقیقا بکا بو حکمت
 و فضل و هنردن حاصل و فائده یوقدر خیال و صداعدن غیر (منوی) پس عرب گفتش که رود و رازرم * تا نیارد
 شوی * تو بر سرم * پس اعرابی حکیمه ایتدی بنم قیدن ابراق کیت تاسنک شوملغ بنم باشم اوزرینه یا غمیه
 (منوی) دور بران حکمت شومت زمن * نطق تو شومت بر اهل زمن * اول شوم اولان حکمتکی و نامبارک اولان
 ادراک و فطنتکی بدن ابراق ایلرلر زیر اسنک نطق و کلامک زمانه خلقی اوزره شوم و نامبارکدر (می) یا توان سورو
 من این سوی دوم * و رتراره پیش من واپس روم * باسن اول جانبیه کیت بن بوجانبه یله یو و کرسنک یولک
 ایلر وایسه بن ارده کیدیم (منوی) یک چوالم کندم و دیکر زوریک * به بود زین حیلهای مر دریک * بر چوالم بغدادی
 و او بریسی قومدن بو آرده قالمیه حیلرلرلر بیکدر (منوی) اجتی ام بس مبارک احقیقت * که دم بابرک و جانم
 متقیست * بر اجمم زیاده مبارک احقلقدری یعنی اگر چه بنم بوندانندن اجمم و سنک ییلد بکک علمدن نادان و ابلیهم
 لکن بنم احقلغم و بو علمدن نادانلغم زیاده مبارکدر زیرا بنم کوکام از قله و قناعتله در و جانم متقیسدر (منوی)
 کر تو خواهیکه شقاوت کم شود * جهد کن تا ز تو حکمت کم شود * ای حکیم فلسفی وای علیم دهری کرسن
 استرسک که سندن شقاوت کم و محو اوله جهد ایله تا کم سندن بو حکمت طبعیه کم و ناپیدا اوله (منوی) حکمتی

کرم طبع زاهد و زخیال * حکمتی فی فیض نور و الجلال * زیر بر حکمت که طبیعت بدن و تصور و تخیل بدن طوغر
 ذوالجلال اولان اللهک نورینک فیضی سزا اول بر حکمت در (منوی) حکمت دنیا فزایت ظن و شک * حکمت دینی
 بر فوق فلک * حکمت دنیوی ظن و شک آرتو حکمت دینی فلک اوزره ایلتور یعنی دنیایه منسوب اولان حکم
 فلسفیه و علوم کلامیه انسانه ظن و شک زیاده ایلر و موجب حق یقین و مستلزم توحید رب العالمین اولمز ولو کانت
 فی زعمهم موجب یقین و لهذا برزم فقهائهم (من طلب الله بالکلام وحده تزدق) دید بلر اما حکمت دینی که حقایق
 قرآنییه به واقف و احکام و اسرار احادیث نبویه به عارف اولمز و یلید بیک اوزره عمل قیلغه دیرلر (الحکمة هی تحقیق العلم
 و اتقان العمل) دینلر بومعنا به اشارت ایدرلر و دخی (ومن بوی الحکمة فقد اوتی خیرا کثیرا) آیتنده اولان خبر کثیری
 بوذ کراولان حکمت دینی به دن عبارت ایدرلر و حکمای الهی و علمای دین مصطفوی اولر قانون و شفا دن تحصیل
 حکمت قیلنلری دم و قدح ایلرلر بونلر حقنده دین ارستطالیس اوزره درد یوسو یلرلر (کما قال عمر بن السهروردی فی کتاب
 الرشف) نظم) و کم قلت للقوم انتم علی * شفا حقرة من کتاب الشفا * فلما استها فو ابنتو بیخنا * فزعنا الی الله حتی کفی
 فما و اعلی دین رسطالیس * و عشنا علی دیننا المصطفی * (منوی) زوبعان ترک آخر زمان * بر فروده خورش
 بریشینیان * بزوبع زامعجه ایلر بمعنی حقیر و حیلر مندی یعنی آخر زمانک ترک اولان حقیر و حیلر مندی کندیلر
 زیاده ایلدیلر سلف اوزره اصحابک و تابعینک و مشایخ کزینک سو یلدیکی علمی سو یلدیلر و اندن تصانیف کتب
 ایلدیلر که بو علم کلامک خلافتد که اصحاب جدل بونی مجر دجال و یحیی ایتمک ایچون وضع ایتشدرلر تم اهل سنت
 و الجماعه دن نیچه مشایخ عظام و علمای کرام بوفنده تصنیف کتب ایلشدر و خلاف و جدل سمتمده سوزسو یلشدر
 و لکن فی الحقیقه بو دم و قدحده داخل اولمز لرزیر بونلرک دینی تکلم دکادر بلکه فرق ضاله دن متکلم اولنلره و اهل
 سنته طعن قیلنلره جواب و اظهار طریقی باصوابدرا ما حق بودر که اهل سنت هیتمنده و سمتمده دخی متکلم
 مشرند و اهل خلاف و جدل مذهبنده کسه لر جو قدر بونلر ائردر که مطلق بو علم کلامی و جدل و مباهات و مباهات
 ایچون و مجادله و عمارات ایچون تحصیل ایدرلر و نیچه اهل سلوکی و تحت الاطمار محتجی اولان بلوکی تصکیر
 و تضلیل جاتنه کیدرلر (منوی) حیلر آموزان جکر ها سوخته * فعلها و مکرها آموخته * حیلر اوکر تخیلر جکر لر
 یا تشلر در فکلر و مکرلر اوکر تشلر در یعنی بونلر شول حیلر آموزلر در که فقر و اوصلا و مشایخ جکر لرین یا قدیلر
 و بونلرک خاطر عاطر لرین سهام کلاملرله مجروح ایدوب یا قدر بونلر مسائل دینییه شکنده اقاویل برغر ضلرین تصویر
 ایدوب و سمتمکابر و منازعه به کیدوب بوفنده فعل و مکرلر اوکر بوب اکسیر چه ناملرین علما ایتدیلر اما فی الحقیقه
 دیندن چیقیدیلر (منوی) صبر و ایثار و سخای نفس وجود * با داده کسان بود اکسیر سود * صبر و ایثاری
 و سخای نفسی وجود و کرمی یعنی طاعات و عباداته صبر ایتمکی و ایثار و بذل مالی و سخای نفس وجودی
 هر بری باد هوا به و بر مشر که اول اوله زعملرنده اکسیر سود بلکه اکسیر (دع قیل وقال و کثرة السؤال) حدیثک
 خوا سنجه ترک قیل وقال و صبر علی الشدايد و النکال و بذل ارزاق و اموال ایلکدر و مجادله و مکالمه ایلرسه دخی لله
 و فی الله بی غرض سو یلکدر و الا اغراض نفسانییه اوزره سوزسو یلک و مباهات و عمارات ایچون فکر ایلک دینه
 متعلق دکادر مصرع نایده بومعنی دخی جائز در صبر و ایثار و سخای نفسی وجود و کرمی اول طاقه یله و بر مش حال
 بوکه اکسیر سود اوردیر یعنی سود و نافع اولان کیمیا اول صبر و ایثار و سخای نفس وجود و کرم صفتلریدر
 (منوی) فکر آن باشد که بکشاید رهی * راه آن باشد که پیش آید شهی * فکر اولدر که بر یول آچه راه اولدر که
 آنک اوکنه بر شاه کاه (منوی) شاه آن باشد که از خود شه بود * فی بخزنه اولشکر شه شود * حقیقتده شاه اول
 اولور که کند بسندن شاه اوله خزنلر و لشکر لر ایلر شاه اولیه (منوی) تا بماند شاهی اوسرمدی * همجو عز ملک
 دین احمدی * تا آنک پادشاهانی سرمدی و ابدی قاله احمد منسوب اولان دینک ملککنک عزت و شرفی کبی که کندیجه
 شرف و عزتی زیاده اولقده در و آنک وارثلری اولان اولیانک عزت و شرفلری دائم و باقیدر لیکن هر کسه آنلرک عزت
 و شرفی کورمک میسر اولمز نه کم ابراهیم بن ادهم حضرت تری اکر چه سلطنت فانیه بی ترک ایلدی اما بردولت و عزته
 و اصل اولدی که اول دولت ابدی آنکه قالدی و نام شریفی اولیای کرامدن اولدی نه کم بو حکایه دن اول حضرتنک مرتبه
 عالیری معلومک اولور (کرامات ابراهیم بن ادهم بر لب دریا) هم ز ابراهیم ادهم آمده است * کوزراهی
 بر لب بحر نیست * هم ابراهیم بن ادهم حضرت تری کندی یعنی نقل اولشدر و بین اهل السلوک و بین الناس
 شهرت بولشدر که اول ابراهیم بن ادهم حضرت تری بر یولدن اب در یاده اوردی یعنی بر یولدن جانب دریا گذرنده قرار
 ایلدی (منوی) دلق خودی دوخت آن سلطان جان * یک امیری آمد انجانا کهان * اول جان سلطانی کندی

دلقی دیگر دینی کهان اوزره بر امیر کادی (منوی) آن امیر از شد کان شیخ بود * شیخ را بسناخت سجده کرد و زد
 اول امیر مقدمه شیخ بنده لرندن ایدی شیخی اکادی یعنی آنک ابراهیم بن ادهم ایدوکنی فهم ایلدی علی القورا کایوز
 پیره قودی و تعظیم قیلدی (منوی) خیره شد در شیخ و اندر دلق او * شکل دیگر کشت خلق و خلق او *
 شیخه و آنک دلقنه خیره و حیران اولدی آنک خلق و خلقی دیگر شکل اولدی یعنی خوبی و ذاتی متغیره اولدی (منوی)
 کورها کرد آنچنان ملک شکرف * بر کزید این فقر بس باریک حرف * اول امیر کند بسنه بویه دیو که اول انجلین
 اولو ملک ترک ایلدی اول فقری اختیار ایلدی زیاده دقیق حرف یعنی ملک شکرفی ترک ایدوب اول فقری
 اختیار ایلدی زیاده دقیق معنادر که هر کسک فهمی آتی ادرالک ایلز حرف طرفه دیرلر بوراده معنی طرفی مراد اولور
 (منوی) ملک هفت اقلیم ضایع می کند * چون کدابر دلق سوزن می زند * بدی اقلیم سلطنتی ترک وضایع ایلر کدا
 کبی دلقی اوزره سوزن اورر بعض نسخه ده بوبیت دخی بونسخه اوزره واقعده که معنایی بودر اوا ابراهیم بن ادهم بدی
 اقلیم پادشاهلر ترک ایلدی کدا کبی شدی دلقی اوزره سوزن اورر (می) شیخ واقف کشت از اندیشه اش * شیخ چون
 شیرست دلهایشه اش * شیخ آنک اندیشه و خاطره سندن واقف اولدی شیخ ارسلان کبیدر و قلوب خلایق آنک
 میشه سی کبیدر و ارسلان کاینبغی میشه لر ایچره نیچه کز رسه اولیای خدادخی قلوب خلایق ایچره آنک کبی کز لر
 (منوی) چون رجا و خوف در دلها روان * نیست محنی بروی اسرار جهان * شیخ کامل خوف و رجا کبی کوا کرده
 رواندر جهانک اسراری آنک قلبی اوزره محنی دکادر پس ادب اولدر که (منوی) دل تنگه دارید ای بی حاصلان *
 در حضور حضرت صاحب دلان * ای بی حاصللر قلبکیزی حفظ ایلکیز صاحب دللر حضرت تریلرک حضورنده
 (منوی) پیش اهل تن ادب بر ظاهر است * که خدا زیشان نه از اسارت * اهل تن قننده ادب ظاهر اوزره در نه کم
 دنیا اکابرینک اوکنه وارد قدح ادب ظاهر رعایت لازمدر زیر حضرت خدا اهل ظاهر دن نهان و اسراری ستراید چیدر
 (منوی) پیش اهل دل ادب بر باطن است * زانکه دلشان بر سر بر فاطنت * اهل دل قننده ادب باطن اوزره در
 زیرا که آنلرک قلبی سر بر اوزره فاطنر یعنی باطنک اسرارنی ادرالک ایدی و فهم ایلچیدر پس لازم اولدی که بونلرک
 حضورنده قلبی افکار فاسده و خواطر خبیثه دن حفظ ایلیه سن (ولهذا قال یعقوب السوسی فانهم جواسیس القلوب
 یدخلون فی قلوبکم و یطلعون علی اسرارکم فاذا جالسوهم فبالسوءم بالصدق (منوی) بوبعسی پیش کوران
 بهر جاه * با حضور ای نشینی پایگاه * سن عکسله سن زیرا کورلر قننده جاه و منصبدن اوتری حضور وادبله کاور سن
 پایگاه وصف نهالده اوتر سن (منوی) پیش بینایان کنی ترک ادب * نارسه و رازان کشتی حطب * بینا ر قننده
 ادبی ترک ایلر سن اول سبیدن شهوت آتشنه حطب اولدک (منوی) چون نداری فطنت نور هدا * بهر کوران روبرو
 میزن جلا * چونکم زیر کاک و هدایت نور فی طوغر سن کورلر دن اوتری یوزیکه جلا اور و آنلرک قننده ادب
 و خضوعله ال قوشوب طور (منوی) پیش بینایان حدیث بر روی مال * ناز میکن با چنین کندیده حال * بینا لک
 اوکنده حدیث و نجاستی یوزیکه سور حدیثدن مراد انکار و عداوته متعلق اولان افکار فاسده و خواطر خبیثه در
 بونجلین قوش و خبیث حاللره ناز ایلر حال آنکه معقول اولان بونک عکسی ایدی کورلر قننده وارد قدح قلیکده انلره نیچه
 انکار و عداوت حاصل اولیدی که آنلر اسرار عالم دکادر اما بینا ر قننده کده وجه درونک حدیث انکاردن پالک
 و ظاهر اولوب هزار خضوع و ادب ایلر قننده خدمت و تعظیملر ایلک کرلک ایدی (منوی) شیخ سوزن زود در دیر باقند
 خواست سوزن ربا و ازلند * شیخ در حال الله اولان سوزنی در یایه براقدی اندنصکره و ازلند ایلر سوزنی استدی
 (منوی) صد هزاران ماهی الهی * سوزن زیر آب هر ماهی * نیچه یوزیک الله منسوب ماهیلر بر ماهینک
 لب و دهانده برالتون سوزن وار (منوی) سر بر آوردند از دریای حق * که بکیرای شیخ سوزنهای حق * حلق
 در یاسندن باش یوقر و کتوردیلر بویه دیو که ای شیخ حلق سکا عطا ایلدی کبی سوزنلری طوت (منوی) روبرو کرد
 و بکفش کای امیر * ملک دل به یا چنان ملک حقیر * شیخ قدس الله سره العزیز حضرت تری اول امیر توجه ایدوب اکا
 دیدی ای امیر کوکل پادشاهلغمی بک با انجلین بر حقیر پادشاهلغمی بک (می) این نشان ظاهر است این هیچ نیست
 تا باطن در روی بینی تو نیست * بونیکه مشاهده ایلدک بونشان ظاهر در بوهیج دکادر یعنی تو کرامت باطنده اولان
 دواته دلالت ایدچی بر نشان صوریدر بوهیج بر شی دکادر تا سن باطنسه کیده سن سن بکرمی کورر سن یعنی اضعاف
 مضاعف بوندن زیاده دولت و سلطنتلر مشاهده قیلور سن (منوی) سوی شهر از باغ شاشی اورند * باغ و بستانرا
 کجا آنجا برند * مثلاً نمونه ایچون بهار و قننده باغدن شهره بر بوداق کتورر باغ و بستانی شهره قنده ایلتورلر (می)
 خاصه باغی کین فلک یک برک اوست * بلکه آن مغرست و این عالم چوبوست * معجزات و خارق عادات باغ الوهیت

و روضه حقیقتن بر شاخ و شکوفه کبیر که انبیا علیهم السلام و اولیای عظام آتی عالم شهادت نمونه ایچون
 کتورر تا اول باغ حقیقتیه رهمن اوله و دلالت قیلله (کجا انقلیل بدل علی الکثیر و الجرعة تدل علی الغدیر و الحفنة
 تدل علی البیدر الکبیر) نمونه ایچون کلانن اصل باغ و بستانن اول نمونه قدر اولسی و بالکلیه کلمسی لازم کلز بس
 باغ صوریده بوقصه متصور اولمچق علی الخصوص بر باغ معنویه که بوافلاک تسعه انک بر برکی کبیر نیجه قابل اولور که
 بوکرامات و خارق عادات اول باغ حقیقتنک بالکلیه محصولی بواوله و بوندن غیر نیجه بوزیک ازهار عجیبه و انما غریبه
 اولیه بلکه فی المثل باغ الوهیت مغز کبی و بو عالم ظاهر کانسته قشر کبیر (مننوی) بر نمی داری سوی آن باغ کام
 بوی افزون جوی و کن دفع ز کام * اول باغ جانبیه کام و رفتار طو غرس یعنی وصول بولغه قادر دکلسن رایحه بی زیاده
 طلب ایلد و ز کای دفع و رفع ایلد بعض نسخه ده مصرع اول بر نمی داری سوی آن باغ کام واقع اولمشدر بوقدر اوزره
 معنی انبیا علیهم السلام و اولیای کرامن اظهار ایلد کاری علوم و معارف اول باغ حقیقتنک بوی کبیر آزار ایجه
 سبیل اول باغ حقیقتیه آدمی قالدیره من سک وایلر و کیدوب آتیه من سک رایحه بی افزون استمه یعنی علوم و معارف
 انبیا و اولیای زیاده طلب ایلد و بروت هوای نفسانیه دن حاصل اولان و مشام جانی فاسد قیلان ز کام معنوی بی
 و امر اض قلی دفع ایلد (مننوی) تا که ان بوسوی بستانن کشد * تا نماید من تراره رشد * تا که اول بوی سنی بستان
 جانبیه چکه ناسکا طوغری بول کوستره یعنی تا که اول باغ حقیقتنک رایحه سی سنک جانکی اول جانبیه جاذب اوله
 و بولایکه رایحه سجانی و نفعه ربانی سنک عقل و قلبن کوزلرینه نور اوله (مننوی) چشم نایبناک رابینا کند *
 سینیه ات راسینه سینا کند * سنک نایبناک اولان کوز کی بینا ایلد سنک سینیه کی محل تجلی اولان سینانک سینیه سی
 ایلد یعنی اول بوی الهی و نفعه ربانی سنک حقیقی کورمین و جمال حتی مشاهده قیلین باطن کوز کی کور بی ایلد
 و سنک قلبکی تجلیگاه اولان طور سینانک صدری قیلد که تجلیات الهیه سنک سینیه بر سکینه کده ظهوره کله پس
 یعقوب و ابر صبر بصرینک کشاده اولوب یوسف حقیقی کوره سن و معشوق و محبوب که ابره سن (مننوی) گفت یوسف
 ابن یعقوب بی (هر بوالقوا علی وجه ابی) یعقوب نبینک اوغلی یوسف علیهما السلام بوندن اوتری (القوا علی وجه ابی)
 دیدی سورة یوسفده بواسته اشارتدر (اذ هو اقمه یصی هذا) حضرت یوسف علیه السلام برادر لرینه دیدیکم
 ای بنم برادر لریم آلی کیدل شو پیراهنی و می ویدر که اول فیض حضرت خلدنک فیضی ایدیکم جبرائیل اکا قهر جاهده
 کیدر مشدی (فالقوه) پس اول پیراهنی القابلیک (علی وجه ابی) بابامک وجهنه (بأت بصیرا) ای بر جمع و بصیر
 بصیر یعنی بکاینکه کله دیدی (و اتونی باهلکم اجمعین) و بکا کتورلک اهل کتری جمیع عیال پیودانام برادر ی اول پیراهنی
 آلوب کنعانه توجه ایلدی (فلما فصلت العیر) وقتا که کاربان فزای مصر دن منفصل اولوب خروج ایلد بیه (قال ابوهم
 بابا یاری یعقوب علیه السلام حضورنده اولان اولادنه دیدیکم) (انی لاجد) تحقیق باطن بولورم (ریح یوسف) یوسفن
 رایحه سن ای اوغلر (اولان تفندون) اگر سزنی فنده منسوب قیلر سزنی تصدیق ایدر سزفند بفتحتین
 پیرلکدن نقصان عقله دیرلر یعنی بونامتی و جواب لو محذوفدر تقدیری لولان تفندون لصد قفونی دیکدر
 (قالوا) اولاد یعقوب دیدیلر (تالله) الله حقیقون (انک انی ضلالک القديم) تحقیق سسن محبت یوسفده همان
 قدیم اولان حیرتده سن یعنی حیرت قدیمده سن بوقدر زماندن بروسی فراموش ایتیموب عشقنده جوش و خروش
 قیلر سن (فلما ان جاء البشیر) وقتا که اول مرده دهنده و بشارت کنده کاد بیه (القاه) اول پیراهنی القابلیدی
 (علی وجهه) یعقوب علیه السلام وجهنه (فارتد بصیرا) پس رجوع ایلدی بصیر اولدی بقی حالد یوسف جانبیه
 پس اولاد واحفاده توجه ایدوب (قال) دیدیکم (الم اقل لکم) بن سزه دیم می (انی اعلم من الله) تحقیقا
 بن یلورم الله دن الهامله (مالا تعلمون) من یلدر بیکر شئی پس حضرت خداوند کار قدس الله سره العزیز و ورلر که
 رایحه ناک بصر کشاده قیلسنی و خبر محبوب غیبی اولسنی اشعار ایچون حضرت یوسف بن یعقوب بی بوردیلر
 و اخوانه خطاب ایلدیلر که (اذ هو اقمه یصی هذا فالقوه علی وجه ابی بات بصیرا) دیوب سپارش قیلدیلر (فلما ان جاء
 البشیر القاه علی وجهه فارتد بصیرا) و خواستجه بشیر کاوب اول پیراهنی یعقوب علیه السلام وجهی اوزره القا
 قیلوب انک رایحه سندن یعقوبن کوزلری آچلوب یوسف علیه السلام جانبیه بصیرا رجوع ایلدی پس سنک دخی
 یعقوب و ار مشام جانک بوی یوسف حقیقندن رایحه اله اول رایحه ایلد قلبن کوزی کشاده اولوب محبوب حقیقی طرفنه
 بصیر اولدیغک حالد رجوع قیلر سن و جمال با کالی مشاهده ایلر سن (مننوی) هر این بوکفت اجد در عظام * دائما
 قره عینی فی الصلوت * حضرت رسول علیه السلام و عظمایه بوییدن اوتری دائما بنم کوزم نوری نمازده در دیدی
 بو حدیث شریفه اشارتدر که انس حضرت نوری روایت ایلدر که یغمبر علیه السلام بوردلر (حب الی من دنیا کم

النساء و طیب رایحه و قره عینی فی الصلوة حبیب یوردی علی بناء المفعول احببت دیدی نکته بودر که بوجبت
 تلقاء نفس لرندن دکل بلکه جناب حق دن اید و کن مشعردر و نسیایه محبتی کل جز و محبتی قیلندندر و وحل نفسه
 و عقلاک عالم طبیعتیه محبتی کبیر و نسیاز کرایدوب هر آه دیم کلرندن دخی نکته بودر که نسیا نسیانن مأخوذدر
 و نسیا لغتده تأخیره دیرلر و نسیایه ده نسیا دیناسی هر تبه ده و وجودده ر جلدن تأخیری اولد یغندن اوتریدر نه کم آفاده
 طبیعت کل عقل کلدن متأخردر و بینماده معاشقه و محالیه همان مرتبه انسانده رجالت نسیایه محبت و میلی کبیر
 نه کم مجامعت رجل و نسیان صورت تولد ایلد بکی کبی عقل کل و طبیعت کل ارتباط و جمعیتندن دخی صورت عالم
 که صورت انسان کبیر و معنا انسان صغیردر حاصل اولور عقل کلدن هر اد حقیقت محذیه و طبع کلدن هر اد مبداء
 حرکات جمیع موجودات کونیه در پس اول حضرتنک حقیقتنک عالم آفاده طبیعت کله محبتی مقرر اولمچق هر تبه
 انسانده دخی نسیایه محبتی آفاق و انفسنک مطابقتی مشعردر اما رایحه طبیعتیه دن هر اد باصوری و با معنوی اوله رواج
 صوری معلومدر و اما رواج معنوی و روحانی طوابع انوار الهی و فوایح اسرار سبحانی و تقادیس و تسابیح ملائکه
 آسمانی و اعمال صالح انسانی امثالی شیلدر در زیر رایحه کیفیات وجودیه دن بر کیفیتدر که هوا سطره سیله دماغ
 آتی ادراک ایلد کده روح حیوانی متمتع و متلذذ اولور پس هر نه که روحه راحت و عقل و قلبه رفاهیت و برده رایحه معنویه
 قیلندن اولور بوقدر برجه دیمک اولور که بکا محبوب اولدی جمله روح اگر ظاهرا و اگر باطنا (فاحبب الی
 رسول الله الا الطیب من کل شی) و اما صلوتده قره العین محبوب اولسی (لان الصلوة مناجات بین الله و بین العبد المصلی
 قانه بناجی ربه) پس صلوة سبب مشاهده در و مشاهده محبوب قره عین محب اولدی بقی مقرر در وجه آخر و رایحه الهی
 و نفعه ربانیدن اوتری حضرت اجد علیه الصلوة و السلام و عظمایه بوردی بنم کوزم قره سی یعنی مسرت و نوری
 دائما صلوتده در پس صلوتده کوزل نورنسیا حمد و ثنای محبوبدن رایحه کلمه سی و دیده دل اول حضرتی
 مشاهده قیلندن حاصل اولور پس حضرت محبوبنک رایحه سی مشام جان صلوتده زیاده الیغیچون
 و استنشام رایحه محبوب تنو بر عینه سبب اولدیغیچون قره عینی فی الصلوة بیوردیلر اگر چه استنشام قوت شامه ناک
 خاصه سیدر و قوت و رؤیت قوت باصرنک خاصه سیدر اما بقی بر حس جناب حق دن قوت بولسه و غدا آله باقی
 حواسه دخی قوت کاور و اول بر حس باقی حواسه و اعضا و جوارحه ساقی اولور نه کم یوردلر (مننوی) پنج حس
 باهمد کر پیوسته اند * زانکه این هر پنج زاصلی رسته اند * بش حس بری برله اولمشدر زیرا بوهر بش بر اصلدن
 بتمشدر (مننوی) قوت یک قوت باقی شود * مابقی را هر یکی باقی شود * اول بشدن برینک قوتی باقیست قوتی اولور
 یعنی چونکه بوش قوتدن بریسی قوت بذیر اوله باقی قوتلر اول بر قوتدن قوت بولور مابقی سنه هر بریسی ساقی اولور
 (مننوی) دیدن دیده فزاید عشق رایحه عشق در دیده فزاید صدق رایحه کوزل کورمسی کوکاده عشق زیاده ایلر دلد
 اولان عشق دیده دن صدق زیاده ایلر یعنی دیده دلک محبوبی کورمسی عشق و محبتی زیاده ایلر زیرا (لیس الخبر
 کالعیانة) حدیثنک مقتضا سنجه معیاره هر تبه سی استماع اخبار ابلک هر تبه سی کبی دکلر زیرا استماع اخبار
 محبوب میل و رغبت باعث اولور اما مشاهده و معیاره عشق و محبتی زیاده قیلور و عشق دل کوزده صدق زیاده ایلر
 یعنی هر بار که درونده محبت زیاده اوله دیده ده صحت مشاهده و صدق معیاره زیاده اولور اما بلا عشق دیده ناک
 مشاهده سی صحیح و صادق اولر دیمک اولور (مننوی) صدق بیداری هر حس می شود * حسها را ذوق مونس
 می شود * صدق حسک بیدار لغی اولور حسله ذوق مونس اولور یعنی دیده ناک صدق مشاهده سی و صحت معیاره سی
 هر حسک حقله بیدار اولسته باعث اولور پس بومعنائی توضیح ایچون عارفک ابتدای حالد حواسنک حق نوریه
 منور اولسنک بیاتنه شروع ایدوب یوردلر (آغاز منور شدن حواس عارف بنور غیب بین) بنور غیب شریف غیب
 کور بیجی اولان کوزله عارفک حسلرینک منور اولسنک بیاندر نور غیب بیندن هر اد نور الهیدر (مننوی)
 چون یکی حس در روش بکشد بند * مابقی حسها همه مبدل شوند * چونکه بر حس سلوک وروده بند یچوزدی
 باقی حسلر جمیع مبدل اولور لر یعنی چونکه بر حس طریق حقه استقامتله سلوک ایلکده پرده غفلتی ازاله
 و قد طبیعتی فتح و رفع ایلد و نور الهیله منور اوله غیر حسلر جمیع کاتبینله مبدل اولور و آنک حکمتی اخذ قیلور لر
 (مننوی) چون یکی حس غیر محسوسات دید * کشت غیبی بر همه حسها باندید * چونکه بر حس محسوساتدن غیری
 کوردی و اسرار مغیباتی مشاهده قیلدی جمیع حسلر اوزره غیبیه منسوب اولان نشانه اشکار و ظاهر اولدی (مننوی)
 چون زجوجست از کله یک کوسفند * پس بیانی جمله زان سوی جهند * مثلا چونکه سوریدن بر قیون جویدن
 صحرادی پس جمله کوسفند لر بری بری آردنجه اکامواقت ایتیمکله اول جانبدن صحرار لر مقدم صحران کوسفندلک

طوری که بر جمع اول و در (مثنوی) کوسفندان حواس را بران در چرا از خارج المرئی حیران * سننک حواسک
کوسفندانی سور حواسکی اخرج المرئی دن اولان چرا کاهده اوتلات بوبیت لطیف بوسوره شریفه به اشارت در که
سبح اسم ربك الاعلی) یا بحمد رب اعلا کلا اسمی تنزیه الیه تأویلات زایغه به والحاده میل الیه کدن و یا غیری به اطلاق
ایله کدن و یا مطلقا شانه لایق اولین شینلردن و یا خود سچ دیک تسبیح الیه صلواته دیک اوله یعنی سبحان ربی الاعلی
دی تنه کم حدیده وارد اولمش در که بوا یملک نزلند نصکره پیغمبر علیه السلام پیور دیلر که (اجعلوها فی سجدکم) الذی
خلق اوله ربک که خلق ایلدی جمیع اشیا بی (فسوی) و تعدیل و تسویه ایلدی هر شینک وجودنی علی مقتضی
الحکمة (والذی قدر) دخی اوله ربک اسمی تنزیه الیه که تقدیر ایلدی هر شینک ارزاق و آجالی و ذات وصفات
و افعالی و هر نوعک اشخاص و اشکالی (فهدی) و هدایت ایدوب هر بری بحسب استعداد هم باطیعا و یا اختیارا
بر کاره توجیه ایدوب الهام و ادراک ازانی قیلدی (والذی اخرج المرئی) دخی آنک اسمی تنزیه الیه که اخرج و انبات
ایلدی مرعانک نباتاتی تادواب و حیوانات تغذی ایدوب پس علی طریق الاستعاره التخیلیه سالک راه حق
خطاب ایدوب پیورر که ای طالب قرب الهی حواس و ادراکاتک قوی شلری سور چرا کاهه و راعی اولوب الهلک اخرج
ایلدی مرعای حقایق دن انلری اوتلات (مثنوی) تادر آنجا سنبیل و ریحان چرند * تابکزار حقایق ره برند *
تا کم حواسک کوسفندانی مرعای حقایق ده سنبیل عرفان و ریحان ایقان اوتلایه لرتا حقایق کلزار نه بول ایلته لر
یعنی گلستان اعیان نباته به بوستان ماهیات اشیا به کندی برینی و اصل ایدوب و حقایق کونه بی مشاهده قیلد لر
(مثنوی) هر حست پیغمبر جسمها شود * جلّه جسم ارا بخت می کشد * بعده هر بر حست سائر حقایقه واصل
اولین جسمه پیغمبر اوله و جلّه حواسی جنت حقیقت جاننه جذب قیلد (مثنوی) جسمها با حس تو کو و بندراز *
بی حقیقت بی زبان و بی مجاز * غیر حست سرتک حست که راز سو بلر حقیقت سوزبان سوز مجاز یعنی جمیع حواس
و ادراکات اسس سنک ادراک که راز سو بلیه رو کندی کندی به سر لری و حقیقت لری تقریر ایلد لر و لکن لسان مقالّه
دکل بلکه زبان مقالسه و عند اهل المعانی متعارف اولان حقیقت و مجاز سرت لسان حاله و یا لسان استعداد ایلد تعبیر
مافی الضمیر ایلد لر و اهل معانی قنده چن بر کله مایه وضع لهنده استعمال اولنسه حقیقت دیر لری مثالی کرا حرجه
مخصوصه و مشهوره ده استعمال اولنسه حقیقت دیرلر و اگر نعمت و نصرت و قدرت و قوت معنای نه استعمال
اولنسه اکما مجاز تعبیر ایدوب (مثنوی) کین حقیقت قابل و تأویلهاست * وین توهم مایه تخیلیهاست
زیرا بوحقیقت تأویلره قابلدر و بوقوهم تخیل لرت مایه واصلیدر یعنی بوعلمای معانی مابنده متعارف اولان
حقیقت مذکور قابل تأویلات در که باب مجاز و اسعد راسمائی شان الله تعالی اگر توقف اولنزه لازم تأویلات در
زیرا بیدلشان حقد حقیقت لغویه سی قابل دکلدر و بوقوهم که هذه الحقیقت دن حاصل اولور مایه تخیلات در یعنی
اگر جناب خدا شانه و اگر اشیا خصوصه و قرآن و حدیثه متشابهاته متعلق شره قدر حقیقت لغویه واقعه
اولدیه حقیقتنه حمل اولنقه فساد معنی توهم اولوب بوحقیقت قابل تأویلات اولدی و بوقوهم مایه تخیلات
و تخیلات اولدی که علماء ظاهر چن بر محله حقیقت لغویه اوزره معنی ویرلکده صعوبت و فساد کور سرت لری محلی
تخیل و تخیل دیکله و یا خود مجاز دیو تعبیرا تمکله خلاص اولور لری مثلاً (لوانزلنا هذا القرآن علی جبل) آیتنده
فانی دیر که تخیل و تخیل (کما فی قوله تعالی انما عرضنا الامانة) و دخی (وان منها لما یهبط من خشية الله)
آیتنده دیر که الخشیة مجاز عن الانقیاد و اما عند اهل الله بونلر و بونلردن ماعدا اولان جمیع متشابهات و تسبیح
جادات و نباتات قابل تأویلات و مایه تخیلات دکلدر بلکه قابل تأویل اولان حقیقت لغویه در بوحسبه بین المشایخ
متعارف اولان حقیقت عیانید کلدن تنه کم بومعنا به اشارت ایدوب پیورر (م) ان حقیقت را که باشد از عیان
هیچ تأویلی نکند در میان * اول حقیقت که عیان دن اوله هیچ بر تأویل مینانده صغیر یعنی معنی جهندن اولان
حقیقتک میانته هیچ بوجهله تأویل صغیر و توجیه قابل اولن بعض نسخه در میان برینه در بیان واقع اولمش در بوقدر
اوزره معنی اول بین المشایخ متعارفه اولان حقیقت که هر شینک ماهیتندن عبارتدر که اهل مشاهده به من جهة
المعانیه حاصل اوله هیچ تأویل و توجیه صغیر آتی بیان الیه کده و آتی عبارتیه کثور و سو بلر کده ویرا بونلر
مشاهده ایلد کوری نفس الامر ده در پس نفس الامر تأویل اولق جائز دکلدر مثلاً بونلر مشاهده سنده سموات
و ارض و جبال اوزره عرض امانت حقیقتدر و بونلر از کتاب امانتدن ابواب و اشفاق ایلدی دخی تخیلی دکلدر بلکه
حقیقتدر و کذلک تسبیح جادات و هبوط حجاره من خشية الله مجاز و تخیلی دکلدر بلکه بونلر مشاهده سنده
بلا تأویل بومعنا حقیقتدر و لهنذا سلف تأویل جائز * ورمیوب حقیقتنه معتقد اولمش در حق امام ابو حنیفه

رحمة الله علیه بومسئله ده توقف قیلد لر در (مثنوی) چونکه هر حس بنده حس نشود * مر فکرها را نباشد از توبه
چونکه هر حس سنک حستک بنده سی اولدی یعنی چونکه هر حس سنک ادراکات بنده سی اوله و سنک ادراکات و عرفانک
حقیقت بیدلک مر تبه سن بوله تحقیق افلاک تسعه و ما فیها نلک دخی سنک ادراکات کدن بلکه امر و ارادتک امتثال دن
مفارقنی اولن بلکه سن روح و افلاک جسم منزله سنده اولوب سنک عقل و ادراکات تدبیر اوزره دوران قیلور و لهنذا قال
ابن الفارض (یت) و لا فک الا من نور باطنی * به ملک هدی الهدی بمشیقی (م) چونکه دعوی رود در ملک پوست
مغز آن که بود قشر آن اوست * مثلاً چونکه بر دعوی کندی یعنی واقع اولدی بر پوستک ملکیتندن مغز
کیک لایق ایسه قشر دخی آنکدر یعنی لب کیک اولور سه قشر دخی آنکدر (م) چون تازع در قشر دخت کاه
دانه آن کیت آن را کن نکاه * چونکه صمانک تنکده تازع دوشه یعنی چون تازع واقع اوله بر صمان تنکده
دانه کیک آن و ملکیدر آکا نظر ایلد یعنی نظر ایلد دانه نلک صاحبی کیم ایسه صمانک صاحبی دخی اودر (مثنوی)
پس فلک قشرست و نور روح مغز * آن بدیدست ان خفی زین روملغز * فاذا کان کذلک فلک قشر در روح نور مغز در
زیرا بونلر کدر ظاهر در و اول نور روح خفی و باطندر بونلر کدر قشر در دیدیکم جهندن سن طهرقه (مثنوی) جسم
ظاهر روح مخفی آمدست * جسم هم چون استین جان هم چودست * جسم ظاهر روح مخفی کلدن یعنی هر جسم
ظاهر و محسوس کلش و روح مخفی اولمش در مثلاً جسم یک کبی و جان ال کیدر پس ظاهر روح آکانست
مخفی رکدر (مثنوی) باز عقل اوز روح مخفی نبود * حس سوی روح زور زور برد * و کذلک کبرو عقل روح دن مخفی
اولور زرا حس روح جانبته تیز لری بول ایلد و وادراک ایلر و لکن عقله دکل (مثنوی) جنبشی بینی بدانی زنده است
این ندانی که ز عقل آکنده است * مثلاً بر شخصدن بر حرکت کورر سن یلور سنکه زنده در اما بونی بیلر سنکه اول شخص
عقلدن پر در و یاد کلدن (مثنوی) تا که جنبشهای موزون سر کشد * جنبش مس را بدانش زر کشد * تا کم اول
شخصدن حرکت موزونه و افعال معقوله باش ایلد یعنی ظاهر اوله و اول شخص مس کبی اولان جنبشی اکسیر دانه
التون و میزان تدبیرله موزون ایلد (مثنوی) زان مناسب آمدن افعال دست * فهم آید مر ترا که عقل هست
مقدما (جسم هم چون استین جان هم چودست) پیور مشلردی پس بوراده دستدن مراد روح اولور یعنی دست کبی
اولان روح و حرکت فعلی مناسب و موزون ککلکی جهندن فهم کور تحقیق ساسکا که اول شخصک عقلی و اردر
(مثنوی) روح و حیا ز عقل پنهان نبود * زانکه او غیبت اوزان سر بود * روح جسمدن اخفی و عقل روحندن
اخفی و کذلک روح و حیا عقلدن اخفا در زیرا که اول روح و حیا غیبدر و اول غیب الغیوب و حقیقه الحقایق
طرفند در روح و حیدن مراد و حیه مضاف اولان علمد که علمد دخی روح اطلاق اولنور (کما قال ابن الاثیر الروح
یطلق علی معان والغالب منها ان المراد بالروح الذی يقوم به الجسد و یكون به الحیاة و قد اطلق علی القرآن و الرحمة و علی
جبرائیل و علی الوحی و العلم) پس وحی الهیدن حاصل اولان علم دخی حیات قلب اولد یعنی ایچون روح و حیا بدندی
و نفس الامر ده و علم و حیا عقلدن اخفا (مثنوی) عقل احمد از کسی پنهان نشد * روح و حیش مدرک هر جان نشد
تنه کم حضرت احمد علیه السلام عقل شریفی بر کسه دن پنهان اولدی و لکن اول حضرتک روح و حیشی
یعنی علم الهیسی هر جانک مدرکی و معلوی اولدی مکرر اکامان کشور نلره (مثنوی) روح و حیا را مناسبه است نیز
در نیاید عقل کان آمدن بر * پس روح و حیا به و علم لدنی به مناسب افعال و مخصوص احکام و احوال و اردر
روح و حیا عقل ادراک ایلر ز برار روح و حیا عزیر کدی یعنی عقل بور روح و حیا به مناسب اولان افعالی ادراک
ایده مزیرا که اول عزیر کلش و انک ادراکنده عقل بی تمیز اولمش در (مثنوی) که جنون بیند کهی حیران شود
زانکه موقوفست تا او ان شود * و لهنذا بوعلم لدنک صاحب لرنده کاه جنون کورر کاهی حیران اولور زیرا که موقوفدر
تا اول او اوله یعنی اوصاحب عقل صاحب روح اوله و صاحب و حیا و علم لدنی اهلنک مر تبه سن بوله تا کم انلر
کارنه و اسرارنه مطلع اوله مادامکه صاحب عقل صاحب روح مر تبه سن بولمیه و انک باطنندن علوم و عرفان
استفاده قیلدیه آنک وجودنده جنون کورمکدن خالی اولنر و حیران اولقندن بری کلز تنه کم حق تعالی نیسی حقدده
سویلین کلامی کافر لسانسندن حکایه پیورر (و بقولون انه یجنون) قال الیهضای حیره فی امره یعنی مع علمهم
بوقاره و رفور عقله آنک کارنده حیران اولد لری ایچون تحقیق اول محمد مجنوندر در برلردی (مثنوی) چون مناسبهای
افعال خضر * عقل موسی بود در دیدش کدر * روح و حیتک دخی مناسبلری و اردر و عقل آفی ادراک ایلد مز
زیرا که اول عزیر برتر کلدن پیور مشلردی پس بویق بولامه مثال طریقه یلر پیورر مثلاً حضرت خضرک افعالنک
مناسبلری کبی که حضرت موسانک عقلی آنک ادراک کنده کدر اولدی و بوانسندی (مثنوی) نامناسب می نمود

افعال او پیش موسی چون بودش حال او با کانا مناسب کورندی حضرت خضر افعالی حضرت موسی را
 حضورنده چون آنک حال اولادی عقله آنی ادراک قیادی (منشوی) عقل موسی چون شود در غیب بند
 عقل موشی خود کست ای ارجند * قصه دن حصه عقل موسی علیه السلام چونک اسرار غیبک ادراکنده
 بند و قید اوله ای محترم رموشن عقلی خود کیدر که حتی آنی ادراک ایلویه علم تقلیدی صاحبی بوعلم دنک اسرار
 ادراک ایلویه من (منشوی) علم تقلیدی بود هر فروخت * چون بیاید مشتری خوش بر فروخت * زیر اعلم تقلیدی
 خلقه بیع و شرادن او تریدر چونک علم تقلیدی صاحبی طالب و مشتری بوله خوش و لطیف صاندی (منشوی)
 مشتری علم تحقیقی حقست * دایما بازار او بار و نفست * اما علم تحقیقینک مشتری می حقدر و دایما آنک بازاری
 لطافت و رونق در (منشوی) لب بیسته مست در بیع و شراد * مشتری بید که الله اشتری * آب بسته خوش ایکن
 بیع و شراده در مشتری آکابی حدی قیاسدر که (ان الله اشتری من المؤمنین انفسهم و ماوالهم بان لهم الجنة)
 یورادی و بونرک بذل اولان نفس و ماواله و حاصل اولان علوم و اعماله الله مشتری در و ثنی جنت اعدا در هر معلم
 کندی به مناسب طالبی و هر مدرسک علمه مستعد مشتری بی و اردر (منشوی) درس آدم را فرشته مشتری *
 محرم در شنه دوست و بی * نه کم آدم حضرت تلمیذک در سینه ملائکه مشتری در آنک در سینه محرمی دیو و پری
 دکلر که اول علمه آنرک استحقاقی بوقدر (منشوی) آدم انبهم با همادرس کو * شرح ده اسرار حق را موعو * ای
 آدم انبهم با همادرس حق حضرت حق اسرار بی جیعا شرح ایلد تاسنک فضلک ظاهر اولوب ملائکه سندن
 مستفید اوله لور و بقدر ده بواسته اشارت یوردر (و علم آدم الاسماء) یعنی الله تعالی تعلیم ایلدی آدمه اسماء
 المسماة مضاف الیه تقدیری اوزره (کاهها) علویات و سفلیات دن کل مسمااتک اسماسنی یعنی انسان و حیوان و جن
 و شیطان و ملائکه زمین و آسمان و اسرار کون و مکان ما حاصل نهان و عیان ما یکون و ما کان هر نه ایسه اول
 الله آدمه اعلام و اعلان ایلدی و فی الحقیقه اسماء عند العرفا معانی و حقایق اشیا در و فی نفس الامر مسماات صفات
 الهیه در که ظهورات متعده نک وجوده سیدر پس بوالفاظ و حروف دن مر کب اولان اسماء اول اسمائک
 اسماء سیدر مثلاً رجن اسمی حقل علی وجه العموم رجنه تجلیسی حذا سنده وضع اولشدر بوحروف دن مر کب
 اولان اسم رجن عامه سی صفتک اسمیدر پس حق تعالی آدمه کل اسمایی تعلیم یور بچق بوحقایق و معانی بو کده
 داخلدر (ثم عرضهم) اندنصر که اصحاب اسمایی عرض ایلدی الله تعالی (علی الملائکه) انجعل فیها دن ملائکه اوزره
 فقال (الله تعالی دیدیکه) انبهم بواسته اسماء اوله (بسماء هواء) بوسممااتک اسمائک که حقیقت آدم آنی
 جامع و حاویه و خلیف انسان آنی شامله و طایفه در زیر اخلافته لایق اولان کسه نک خصایص و شایسته در که اعلم اوله
 زیر امر و تسبیح و طاعت خلیفه اولخر طاعت خلق صفتدر و علم خلق صفتدر امدی خلیفه مستخلفن صفتله
 متصف اولدخه خلافته لایق اولر (ان کنتم صادقین) اگر دعوی استحقاق خلافته صادق ایسه کز
 بکا بومر کوراددن خبر و برک (قالوا) ملائکه علی طریق الاعتذار و الاعتراف دیدیلر که (سمائک) ای تنزه
 عما لا یلیق بشأناک (لا علم لنا) بزم علمز بوقدر (الا ما علمنا) الاسنک بزه تعلیم ایلدیکن (انک انت العلیم) تحقیقا
 من شول عالمسن که خنی اولر سکا هیچ برخافیه (الحکیم) دخی شول حکیمسن که هر فعلی مقتضای حکمت اوزره
 ایدیمسن پس بونرک ظاهر بجز و قصور ایلد کده بروردن متبرک و رب حضرت آدم علیه السلام اکاصع و ایدوب
 (قال) جناب عزت دیدیکه (یا آدم) ای آدم (انبهم با همادرس) خبر و ملائکه به اول اسمائک مسمااتیکه عاجز اولدیر آنک
 علمه بونرک پس آدم علیه السلام هر شیک اسماء و صفات و منافع و خواص ذات بونرک خبر و رب و رب تحقیق ایلدی
 اسماء الهیه دخی بونده داخلدر یعنی اسماء ذاتیه و صفاتیه و افعالیه و جلالیه و جلالیه و سلطیه و ابجاییه دن دخی
 بونرک تحقیق ایلدی (فما انبهم با همادرس) و قتا کم آدم علیه السلام ملائکه به هر شیک اسماء و خواص و منافع
 و مضار فی ظاهر ابطان حقا و خلقا خبر و ردیه (قال) جناب حق ملکدر دیدیکم (الم اقل لکم) بن سزه دیمعی
 انی اعلم غیب السموات و الارض و اعلم ما تدون و ما کنتم تکتمون (دخی تحقیقین اعلم سموات اهلنک اسرار
 و حقایقنه و زمین قومنک خفا و دقایقنه و اعلم دخی بن یلور ما تدون ما یتکدره ایدا و اظهار ایلدیکم کز
 شیری و ما کنتم تکتمون دخی شول نسنه بی که سز آنی کتم و اخفا ایلدیکم و لهذا حضرت آدمه حق تعالی
 حضرت تری جل شاناه خطاب ایدوب (قال یا آدم انبهم با همادرس) یعنی بولملکره اسمادن خبر و رب دیکله امر قیادی
 و دیو و پری نک بوعلمه استعداد ایلدی و بیدر سندن آنرک دخی ملائکه زمره سنده ادخال ایدوب بونرک دخی خبر و ربمادی
 معلوم اولدیکه نا اهل اعطای معارف اعناق خنایره تقلید جواهراتک کیندر نه کم ابن ماجه انس رضی الله عنه

حضرت تلمذدن بوحید بی روایت یوردر (قال علیه السلام طلب العلم فیرضة علی کل مسلم و مسلمة و و اضع العلم عند غیر
 اهله کما لاند الخنازیر الذهب و اللؤلؤ و الجواهر و قال علیه السلام لا تضعوا الدرفی افواه الکلاب و ایضا قال علیه السلام
 لا تعلقوا الجواهر فی اعناق الخنازیر فان الحکمة خیر من الجواهر و من کرهها سحر من الخنازیر (منشوی) انجمنان
 کس را که کوبه بین بود * در تلون غرق و بی تمکین بود * بویات عقل موشی خود که است ای ارجند یوردر قلدی
 کلامه وجه مناسبی و کوبه بیند موشک ما بینده اولان مشابیه بیان ایلر یعنی انجمن کسه به که کوبه بین اوله
 و تلونده مستغرق و بی تمکین اوله (منشوی) موش کفتم زانکه در خاک کست جاش * خالک باشد موش را جای معاش *
 موش دیدم زیر که خالک بندده در آنک مقامی پس خالک اولور موشک جای و مکان معاش و طعمای (منشوی) راهها
 داندولی در زرخالک) هر طرف او خالک را کردست جالک) نعم اول موش بولر یلور اما خالک القنده اولان بولر یلور موش
 هر طرفه خاکی چالک و سوراخ ایلشدر یعنی بولر یلور و هر طرفه بقی مختلفه به عالم اولور و لکن زیر خالک بندده و هر طرفه بحث
 ایتکه اول عالم خاکی چالک ایلدی و اول واصل اولد یعنی مصلدن سوز و سوبلدی (م) نفس موشی نیست الاقمه رند
 قدر حاجت موش را عقلی دهند * موشه منسوب اولان نفس دکلر الاقمه رنددر یعنی انجمن اقمه ارفقاجی
 و بیک بیجیدر احتیاجی مقداری موشه دخی عقل معاش و بروردن که اولددر عقله کندی سیک لوازم تدارک ایتکه
 قادر خد اوند حکیم هر کسه استعدادی مقداری بر عقل و بر مشدر که بر کسه نک عقلی بر آخر کسه به بکزدنر عقلک
 تفاوته نقل دخی شهادت ایلر نه کم ابن سلام حضرت نبی علیه السلام دن سوال ایلوب اول حضرت بر حدیث
 طوبک آخرنده عرش بیان ایتک مناسبتله یوردر (قال علیه السلام ان الملائکه قالت یارب هل خلقت خلقا
 اعظم من العرش قال تعالی نعم العقل قالوا و ما بلغ قدره قال هیات لا یحاط بعلمه هل اعظمکم علم بعد الرمال قالوا
 لا قال فانی خلقت العقل اصنافا ثنی کعدد الرمال فن الناس من اعطی حبة و منهم من اعطی حبتین و منهم من اعطی
 الثالث و منهم من اعطی الربع و منهم من اعطی صاعا و منهم من اعطی سقا و منهم من اعطی اکثر من ذلك الی غیر
 التمهیه کذا فی الاحیاء) پس موشک عقلی بوجله دن حیه قدر در و آنک زیاده استعدادی و احتیاجی دخی بوقدر
 (منشوی) زانکه بی حاجت خداوند عز و ربی نبخشد هیچ کس راهیج چیز * زیرا که بر کسیه خداوند عز و رب
 و حکیم بلا حاجت و لا استعداد هیچ برشی نبغشدر بلکه هر شیه حاجت و استعدادی مقداری خاقت و عقل اعطا
 ایدوب صکره آنی کندی به مناسب بر کاره هدایت ایلدی (کما قال تعالی عن موسی) قال ربنا الذي اعطی کل شی
 خلقه ثم هدی) ای اعطی کل شی صورته و شکله الذي یطابقه ثم هدی الی ما یصلحه و قال الله ایضا فی سورة السجدة
 الذي احسن کل شی خلقه) ای احسن خلق کل شی موفقا علیه ما یستعده و یدق به علی وفق الحکمة و المصلحة
 پس فیض اقدس الهی اوله هر شیه استعداد و احتیاج بچش ایدوب بعده اول شیک استعداد و احتیاجی هر نه قدر
 ایسه اکما محتاج اولد یعنی شیئی اعطا ایدر (منشوی) کز بودی حاجت عالم زمین * نافریدی هیچ رب العالمین * اگر زمینه
 عالمک و خلقی عالمک احتیاجی اولمیدی حق تعالی هیچ زمینی خلق ایلدی (منشوی) کز زمین مضطرب محتاج کوه
 کز بودی نافریدی بر شیک کوه * و بوحکت اید بی زمین اگر طایفه احتیاجی اولمیدی حضرت حق طایفی هیبت
 و عظمت اوزره خلق ایلدی (منشوی) و زبودی حاجت اخلافتهم * هفت کردون نافریدی از عدم * اگر افلاک
 دخی حاجت اولمیدی حضرت حق عدمدن یدلی فلکی خلق ایلدی (منشوی) آفتاب و ماه و این استار ککان *
 جز بچ حاجت کی بید آمد عیان * پس ظاهر آفتاب و ماه و بکواکب حاجتدن غیر الله بچن آشکاره و ظاهر کلدی
 (منشوی) پس کنده همتا حاجت بود * قدر حاجت مرد را آلت دهد * پس ظاهر اولدیکه موجود لک کندی حاجتدر
 حضرت خدای ده احتیاجی مقداری آلت و قدرت و بر (منشوی) پس بیفز حاجت ای محتاج زود * تا بچوشد
 در گرم دریای جود * پس ای محتاج نیز حاجتکی زیاده ایلد تا جود و سخا در یابی کرده جوش ایده (م) این کدایان
 برره و هر مبتلا * حاجت خود می نماید خلق را * بو کد الیول اوزره و هر مبتلا یعنی بول اوزره سوال ایدن دلخیز
 و هر مرض خلقه کندی نک احتیاج و حاجتی کوستر (منشوی) کوری و شلی و بیماری و هر د * تا این حاجت بچنبند
 و رحم مرد * کور لکی و السز لکی و خسته لکی و دردی کوستر تا بچ حاجتدن مرد لک رحمی حرکت ایده (منشوی)
 هیچ کوبیدن دهیدای مردمان * که مر اما لست و انبارست و خوان * هیچ دیر لری نان و بریکزای مردملر که بنم مالم
 واردر و انبارم واردر و خوان و نعمتم واردر (منشوی) چشم نهاده حق در کور موش * زانکه حاجت نیست
 چشمش به روش * کور صحنانده حق تعالی حضرت تری چشم قومشدر زیرا که کل و شریدن او تری آکا چشم حاجت
 دکلر (منشوی) می تواند نیست بی چشم و بصر * فارغست از چشم او در خالک * کور موش چشم و بصر سز

دیرمک کورموش تروانه خال ایچنده چشمه دن فارغدر (منوی) جز بدزدی او برون ناید ز خاک *
 تا کند خالق ازان دزدیش بال * کورموش دزد لکدن غیری ایلخا کدن طشره کلز تا که خالق اول دزد لکدن
 آتی بال ایله یعنی دزد لکی ترله ایلک نیلدا کرخا کدن طشره کایدی حق تعالی آتی اول خوی بددن قورتردی (می)
 بعد ازان پرباند و مرغی شود * چون ملائک جانب کردن رود * اندک صکره پربولور و بر مرغ اولوردی ملائکه کبی
 کردن جانب کیدردی (منوی) هر زمان در کاشن شکر خدا * او بر آرد همچو بلبل صدقوا * هر زمان حضرت
 خدا نک شکر کاشفنده بلبل کبی اولور فواتریم کتورردی بویه دیو (منوی) کای رهانیده مرا از وصف زشت
 ای کننده دورخی را تو هست * که بی قیج وصفدن قورترمش ای دوزخه منسوب اونی سن اهل بهشت اید بیچین
 (منوی) در یکی پی پی نمی در روشنی * استخوانی راده می سمع ای غنی * نور و روشنی سن بریه قورسن
 ای غنی بر استخوانه سمع و بر سن یعنی بر باغ باره سنه سن رؤیت قورسن و بر استخوان باره سنه کمال
 قدر تکردن اشتک قورسن (منوی) چه تعلق آن معانی را بجسم * چه تعلق فهم اشیا را باسم * اول معانی نک
 جسمه نه تعلق وار و اشیا نک فهم نک اسم نه تعلق واردر یعنی معانی نک که مراد سمع و بصر و سایر ادراک اندر
 جسمه اصل تعلق و ارتباطی بود و در و کذلک اشیا بی فهم ایلک اسمه دخی اصلا تعلق بود لکن سنک قدرت
 کمال و حکمت بالغه معانی بی جسمه و فهم اشیا بی اسم بر مرتبه تعلیق ایلش که اول معانی غیبیه جسمه
 ظاهر اولور و فهم اشیا دخی اسم سبیل منقهم اولور (منوی) لفظ چون و کست و معنی طائرس * جسم جوی
 و روح آب سائرس * حق تبارک و تعالی نک حکمت بالغه و صفت بدیهه سنی معانی نک ذکر اولان اشیا به تعلق
 ایتمی واسطه سبیل ذکر قیلد قلند نص کره لفظ و معنای و کروی طیره و روح و جسمی آب و نهره تشبیه ایدوب
 و روح دایم روان و عمر کهر دم سیر و کدران قیل سنه اشارت قیلوب سیر و کهر که مثلاً لفظ و کهر کیدر و معنی
 مرغ کیدر جسم جوی کیدر و روح سائر و جاری آب کیدر یعنی لفظ فی المثل اشیا به کیدر و واضع حقیقینک
 اولفظ مقابله سنده وضع ایدوبی معنی مرغ اشیا به کیدر هر مرغ کندی اشیا به سنده ساکن اولد بی کبی هر معنی
 دخی وضع اولد بی لفظ اوله ساکن اولد در کاه کاه و کرموضع له دن چیقوب هوای استعاره و کاه و تشبیه
 و مجازده پرواز ایلر لکن لازم کاد کده نه ما وضع لهی اولان اشیا به سنه کلوب قرار ایلر پس بوقدرت باهری الفاظ
 و معانی به مشاهده قیلر که جسمه روحه کاه لم جسم ارمق کیدر و روح اول جسمه آب روان کیدر
 روضه حقیقینک ظهور ایدوب و بدنک مجرا سنه مر و ایدوب نه اصلنه کیدر و دائماً آفا نا جریان ایدر (منوی)
 او روانست و تو کوی واقعت * او روانست و تو کوی عا کفست * اول روح رواند و رسن دیرسن واقعدر
 و اول رواند رسن دیرسن عا کفدر (منوی) کر نیی سیراب از جا کها * چیست بروی نو بنوخاشا کها * اگر
 جا کاردن آب سیر و جریانی کورموش ایلک آب اوزرنده نو بنوخاشا کاردن جا کها بر نه خا کها دخی نسخه در یعنی
 اگر سیراب روحی بدن خا کاردن کورموش سنک ندر اول خال بدنک اوزرنه نو بنوخاشا کاردن احوال غریبه و افکار عجیبه
 (منوی) هست خاشاک و صورتهای فکر * نو بنودری رسد اشکال بکر * سنک خاشاک سنک فکر کات
 صورتهای فکر بنو بکر شکل ابرشور یعنی سنک خاشاک صور افکار مختلفه لفظ و اب و روح روان واسطه سبیل اشکال بکر
 سنک قلبه کلوب بشور (منوی) روی آب و جوی فکر اندر روش * نیست بی خاشاک محبوب و وحش (آبک یوزی
 و فکر لفظ جوی روش و حرکتده خوب و زشت خاشاک کسزد کادری یعنی آب اوستنده اولان خاشاک بعضی لطیف
 و بعضی قیج اولد بی کبی آب و روح یوزی و جوی فکر لفظ دخی یوزی روده و کید شده ایکی کونه خاشاک کدن خالی
 دکادر بروی خوب و محبوب بروی دخی موحش و مرعوب و مرهوبدر یعنی بعضی خواطر و افکار محبوبه
 و مرغوبه کافیه مخوفه و مرعوبه کلمه کدن آب و روح یوزی خالی دکادر دیک اولور (می) قشر هابر روی این آب روان
 از غار باغ غبی شده دوان * قشر هابر مغز اندر آب جو * زانکه آب از باغ می آید بجو * بوروان و جاری آبک
 یوزی اوزره قشور باغ غیبینک غار ندن روان اولدی یعنی بوروان و روح روان صورتک اوزرنه کلان و قلبه او غریبان قشور
 خواطر و افکار غیبیه منسوب اولان باغ حقیقتک اغار ندن دوان اولدی توضیح معنی بودر که مثلاً فهم معنی ایچون
 حتی جل شانیه بر باد شاه روح نشین کبی فرض ایلد و کند بکی روضه مخصوصه دن خروج ایلن آب روانک کارنده ساکن
 بر که عدا ایلد که مرتبه الوهیت روضه کبی و روح آب روان کیدر و خواطر و افکار آب روح اوزره قشور اغار
 کیدر که آب روح آتی جریانی واسطه سبیل مجرای قلبه کتور و تجلیات و اوصاف الهیه باغ غیب هویه حاصل
 اولش اغار کیدر پس روحک صورته نظر ایلد کور که قشور خواطر و افکار کدن نه مقوله فکر و خاطره کتورر اگر

انبساط و انشراحه متعلق افکار ایسه اسم باسطک اثر و فشریدر و اگر هم و غمه متعلق و درد و المه مناسب خواطر
 موله ایسه قابض و فاهر ثمر لیک قشر و اثر لیدر و دخی علم ایلک و حلیم ایلک و صلاحیت و طاعت هادی
 ایلک و ضلالت و معصیت مصل ایلک اثر لری و قشر لیدر و قس علی هذاسا اثر الافکار و الاحوال قشر لک مغزنی
 آیده ایسته زیراجویه آب باغدن کور یعنی اثر لری و قشر لری که آب روحک اوزره کور سن بونلرک لبانی که مراد
 اوصاف الهیه در باغ حقیقه و مرتبه الوهیتده طلب ایلد و بوی باغ حقیقه کولی روح روان بولندن اول جانب کتیدر
 و قشور افکار و احوالک لبانی و منبعنه کتیدر یعنی واصل حق اولمق و اوصاف با کمالی مشاهده قیلد ر آب روح
 باغ حقیقه کدن کلوب جوی بدنه او غرر و بوقدر احوال مختلفه بی کتور و ب نه اصلنه کیدر (منوی) کر نیی
 رفتن آب حیات * کتیدر اندر جوی این سیرتات * اگر سن حیات صورتک کتیدی کورموش ک جویده بونلرک سیر
 و حرکتنه نظر ایلد یعنی جوی قلبه که نظر ایلد کور بونلرک تات مختلفه نک سیرنی شول وقتده که (منوی) آب جوانه تر
 ایدر کدر * زو کد قشر صورت زو کدر * کدر و عبورده آب چونکه زیاده رلک کاه یعنی آب روح و فیض فتوح اب نه تر
 کاه و فراوان اوله کدر ایلد کده اول آبک قوتدن قشور و صور و خواطر علی الفور کچی اولور (منوی) چون بغایت
 تیز شد این جوروان * غم نیاید در ضمیر عارفان * چونکه بوجوی غایت تیز روان و جاری اولدی یعنی غایت تیز اوله
 بوجوی روان اولمده و فیض الهی جریان قیلد اول زمانده عارف لک ضمیر نه غم اکثر (منوی) چون بغایت ممتلی
 بود و شتاب * پس نکیند اندر والا که آب * چونکه جوی آبدن ممتلی و پراولدی و زیاده سرعت و شدتله روان و جاری
 اولدی پس اول جویده صغیر الا که آب صغیر یعنی پراولان جویده آبدن غیری بر سنه صغیر ادبی کبی چونکه کم
 فیوضات الهیه و آب روحانه دخی غایتله ممتلی اولدی و کماله جریان و سربانده سرعت قیلدی پس صغیر اول بدن
 ایرمغه الا که آب روح و صرف فیض و فتوح پس بومر تبده اولان اصلا صوری و معنوی بر خبیث شیدن ملوث اولر
 و ظاهر او باطن نجس قبول قیلر نه کم بود کراولان شخ کمالک حالندن معلوم اولور و بوحکایه بومر تبده
 اولنرک کمال صفوتی و تراختی اظهار قیلور (طنعه زدن بیکانه در شخ و جواب کفتن مرید شخ اورا) (منوی)
 آن یکی شخ را تممت نهاد * کو بدست و نیست بر راه رشاد * اول کسه بر شخه تممت قودی یعنی تممت ایلدی بویه
 دیو که اول شخ بددر و طوغری یولده دکادر (منوی) شارب خورست و سالوس و خبیث * مر مریدانرا کجا باشد
 مغیث * شارب نوش اید بیدر و مرایی و خبیث در تحقیق ایدر یولده نجه مغیث اولور یعنی بومقوله خبیث مریدرک
 نجه فریادنه ابرشور و فوجله آنلری ظاهر قیلور دیدی (منوی) آن یکی کفتش ادب را هوش دار * خرد نبود
 اینچنین ظن بر کار * اول بریکه مراد شخک مریدیدر اول منکره دیدی ادبی هوش طوب یعنی ادبه عقل طوب آتی
 حفظ ایت کار اوزره بونک کبی سوء ظن خرد اولر بلکه مشایخه بود کونه سوء ظن ایلک کار ندن اولور (منوی)
 دور از و دور از ان اوصاف او * که ز سلی تیره کرد صاف او * اندن و آنک اوصافندن دوردر که بر سملدن آنک صافی
 تیره اوله یعنی آنک ذاتندن دخی زیاده بعیدر که آنک بال و صافی اولان روح و قلبی کاه سبیلندن متکدر اوله و خطا
 و معصیت آتی بولاندیره (منوی) اینچنین بهتان منه بر اهل حق * کین خیال نیست بر کردان ورق * اهل حق اوزره
 بونجلین بهتان قومه زرا و سوء ظن و بهتان سنک خیال کدر و ورق دوند ر یعنی ظاهر باقیوب باطنه نظر ایلد تا حقیقت
 حالی کور سن (منوی) این نباشد و بودای مرغ خال * بحر قلزم رازم داری چه بال * بولولر و کراولور سه ده
 ای طیراق قوشی بحر قلزمه نه بال و اردر یعنی سنک شارب الخرد در دیو سوء ظن ایلد بیک حالت بال و صافی اولان
 عز برزدن صادر اولر فرض ایدلم که شارب الخرد اولمق و بعضی معاصی و شهواتی اختیار قیلدی بونلرک وجودندن
 صادر اوله ای پروازه قادر اولوب زمینده قیلان قوش دریای قلزمه نجه مر دارد و کسل آنک نه باکی وارد عالمک
 خرفی و سائر خبیث شیلر فی دریایه دو کسل نه بر جانندن آبدست المتی جائز اولور (منوی) نیست دون القلتین
 و حوض خرد * که تواند قطره اش از راه برد * مذهب شافعیده که بر صوفی قلتین مقداری اوله مر دار طوعتر (موجب
 اذابلق الماء قلتین لا یجسه شیء) معنی عیت پس شخ کمالک وجودی قلتیندن دون دکادر و صغیر حوضدن دون
 و ناقص دکادر که قطره آتی بولدن ایلک که قادر اوله پس شخ کمالک وجودی بولندن کم اولمق معصیت و خطا
 قطره لری آتی بولدن نجه کیدر و فوجله آ کاضر و بر و بر وجودی مر دار و خبیث قیلر (می) آتش ابراهیم را نبود
 زبان * هر که نمرود بست کوی ترس از ان * مثلاً آتش ابراهیم ضرر ایلر هر کیمه نمرود در آ کاتشدن قورق سون دی
 یعنی شهواته متعلقه اولان شیلر دن که مانند آتش ابراهیم مشرب اولان کسه به زبان اولر هر شول کسه که نمرود دردی
 آ کاه قورق اول مانند آتش اولان شهوات نفسانیده دن (می) نفس نمرودست و عقل و جان خلیل * روح در عیفت

و نفس اندر دلیل * اگر کفر و کید در دیر سن اهل نفس نمرود در و اهل عقل و جان خلیل در روح عین و مشاهده در
و نفس دلیل در یعنی جان مرتبه عینه در غیرت عالمه در کادر و نفس غیرت عالمه در که دلیل محتاج در (منشوی)
این دلیل راه هر و را بود * کوه مردم در بابان کم شود * بود دلیل راه حق ایسه اگر عقلی و اگر عقلی و هر و اولان کسینه
ایچون اولور که اول راه و مردم بیابان کثرت و صورتده گناه اولور و طریق یاری قیلور (منشوی) و اصلانرا نیست
جز چشم و چراغ * از دلیل و راه شان باشد فراغ * مقصود و مدلوله واصل اولور ایچون بود در لا چشم دل و چراغ یقین
دلیل عقلی و نقلیدن و طریق بقدر انزله فراغ بال حاصل اولدی (منشوی) کردلیلی گفت آن مرد وصال * گفت
هر فهم اصحاب جدال * نعم فرض اول وصال مردی اگر بر دلیل دیدی ایسه اصحاب جدالک فهمندن اوتری دیدی
یعنی اول مرد وصال و اهل کمال دلیل متعلق اگر بر سنه سوبله و یا خود بر فعل ایسه اصحاب جدالک و اهل قیل
و قالک فهمندن اوتری سوبله و خسه بجز دکندی آنکه استدلال ایله کدن اوتری دکندر (منشوی) بهر طفل نو
پدری فی کند * کرچه عقلاش هندسه کبی کند * مثلاً طفل نودن اوتری بابانی فی دیر یعنی اطفالک فهمنه
مناسب الفاظ سوبله کرچه پدر سنک عقلی عالمی هندسه ایله و عقلاش و اچر (منشوی) کم نکرد در فضل استاد از علوی
کرالف چیزی ندارد کوید * علوم مرتبه سندن استاد فضل فی کم اولور فرضا اگر استاد الفده یوق بانک التنده
بر نقطه دیسه (منشوی) بهر تعلیم بجهت بسته دهن * از زبان خود بیرون باید شدن * اول بسته دهان اولان مبتدینک
تعلیمندن اوتری کند سنک یلمدیکی اساتیدن طشره اولمق کرک (منشوی) در زبان او باید آمدن * تا باموزدن و او علم و فن
سوزده طفلک زباننه کلک کرک تا طفل سندن علم و فن او کرک (کمال علیه السلام کلوا الناس علی قدر عقولهم
لا علی قدر عقولکم و قال ایضاً نحن معاشر الانبیاء امرنا ان ننزل الناس منازلهم و نکلم الناس علی قدر عقولهم
منشوی) پس همه خلقان چو طفلان و سنه * لازمست این پیرادر وقت بند * فاذا کان جمیع خلقان اول
شیخ * اهلک اطفالی کیدر بند و نصیحت و قننده پیره بوحالت لازمدر یعنی بوکونه پیر ایچون و قننده
اولاده کاه قولاً و کاهی فعلاً هر نه کونه اقتضا ایله سه استعدادلر نه مناسب بند و ارشاد ایله تا شیخک اول مریدی
شیخک حقه قیج و نامعقول سوبلیجی اولغله کفر و کراهق ایله آکنده و بر اولیه (منشوی) گفت خود را
رومن بر تیغ نیزه دین مکن باشاه و با سلطان سستی * اول مرید اول بدکوی و بد بخته استدی پوری کند یکی کسکن
قلیبه اورمه آگاه اول یعنی زینهار بادشاه و سلطانه عتاد و سستی ایله (منشوی) حوض بادریا کور بهلوزند *
خویش را از تیغ هستی بر کند * مثلاً حوض اگر دریایه بهلور یعنی دریایه مقابله ایله کند سنک وجودی کوکندن
قور پر (منشوی) نیست بجزی کوکران دارد که تا تیره گردد او زمره دارشما * شیخک کی در یاد کدر که اول دریا کنار
طوبه که تا شیخ سزل مریدار کردن تیره و مکندر اوله (منشوی) کفر را حدست و انداز بدن * شیخ نور شیخ را بنود کران *
شیخ کمالک مرتبه سنده کفر و عصیان بوقدر بیل فرضی کفر و عصیان مشابیه افعال و اقوال دخی صدور ایسه معنا
عین حکمت و محض اسر حقیقتدر زیرا کفرک حد و انداز سی و ارد بیل که او کتاب و سننه معلوم و مفهوم اولمشدر
اما شیخه و شیخک نوره کران و بیابان اولمز یعنی شیخک حقیقتنه و نور بنه حد و بیابان بوقدر که آنک حقیقتی حق و نوری
نور وجود مطلقدر (منشوی) بیش بجز هر چه محدودست لاست * کل شی غیر وجه الله قناست * پس بی حدک
او سنده هر نه که محدود و لا در و هر شیخک الهک ذاتدن غیریدر که مراد کثرات اشیا در قناست و الهکدر دایم و باقی
آنک ذاتدر و شیخ کابل اولدر که صور مختلفه اشیا الان آنک چشم شه و ندیده قانی و هالک اوله اول حقله دایم و باقی قاله
(منشوی) کفر و ایمان نیست انجایی که اوست * زانکه اومغزست و این دورنک و پوست * پس کفر و ایمان
بوقدر اول برده که شیخدر زیرا که شیخک و مغز در و بویکی که مقصود کفر و ایماندر و رنگ و پوستدر یعنی شیخک اولدی
مقامده کفر و ایمان بوقدر اول جهتد که اول کامل وجه باقی حکمنده مغزدر و بویکیسی اشیا حکمنده رنگ
و پوستدر زیرا کفر و ایمان مخلوقدر و هر مخلوق قانی و الهکدر لا الهک وجه باقیسی دکل (منشوی) این فناها
برده آن وجه کشت * چون چراغ خفیه اندر زیر طشت * بود و کلکی قنار و جمیع اشیا اول وجه باقیسنک پرده سی اولدی
لکن التنده خفیه و پنهان اولان چراغ کبی یعنی وجه باقی زیر طشتده چراغ خفیه کبی اولدی اگر چه اول اشیا به
محبوب دکندر و لکن ناظر اشیا اولدر نسبت اشیا کجایدر (منشوی) پس سر این تن حجاب آن سرست
بیش آن سر این سرست کفرست * بوتک باشی اول حقیقت باشند کجایدر و اول حقیقت سرینک اوکنده بوتک
سری سائر در کفر لغتده سائر مدبر و اهل کجه به و کجی به کفر در لر پس سر تن سر حقیقتی ستر ایسی مقرر در
و بوتک شیخک ذات حقیقت پرده اولسی محققدر (منشوی) کیست کافر فی خبر زایمان شیخ * کیست مرده بی

خبر از جان شیخ * سر یعتده کافر و اطر یعتده کافر و اشر یعتده کافر اولان اولدر که الله و اللهدن کلنه و انبیایه
و انبیادن صادر اولنه انکارا بلندر و وعده اهل الشرع یقن بر کسه بحسب الباطن انکار و بحسب الظاهر اقرار
ایسه آکامومن دیر لر لکن حقیقت بین اولان اصحاب طریقت مجرد آنک قولنه و فعلنه باقوب مومن دیز بلکه
بونلرک قننده کافر کیدر بر وارث حضرت نبی اولان شیخک ایمانندن غافل اولدر و آنک ایمانی کبی ایمانندن محروم
قلاندر و موفی کیدر فی الحقیقه شیخک جانشدن بی علم اولدر یعنی شیخ کمالک و وارث فاضلک جانی که عین تجلی
رحماندر هر کیم اول حیات حقیقه دن بی خبر اوله فی الحقیقه جهل و غفلته مرده و پرودت هوایله افسرده در
(منشوی) جان نباشد جز خبر در آزمون * هر کرا افزون خبر جانش فزون * جان حقیقتده تجربه ده خبرن غیر
دکادر یعنی فی الحقیقه جان اولدر که وقت امتحانده بی خبر اولمز پس هر کیمک که خبری و علی خدای متعاله افزون
اوله آنک جانی زیاده در (منشوی) جان ما از جان حیوان بیشتر * از چه زان روکه فزون دارد خبر * مثلاً بزم جانز
حیوانانک جانشدن زیاده در کدن اولمز و اول جهندن که خدای متعاله علم و خبری زیاده طورتر (منشوی) پس فزون
از جان ما جان ملک * کومنز شد ز حس مشترک * پس بزم جانمزدن دخی ملکک جانی افزوندر که اول ملک منز
و مقدس اولدی حس مشترکدن حس مشترک عند الحکماء حواس خسه باطنه دن بر قوتدر که حواس خسه ظاهره
نسبت اول بر حوض کیدر که بوش حس ظاهرک بمعیدر که رؤیا بونکه کوریلور و کذلک رؤیاده مبصر و مسموع
و منذوق و مشعوم و ملموس اولان جمله بوقوت واسطه سیله اولور و لهندا بوکه حس مشترک دینور و عند المتکلمین
حس مشترک عقلدر که بر جوهر مدر که در تخیل و تفکر و تحفظ و فهم بونک کایددر و لهندا بوکه حس مشترک
دیدلر پس ملائکه بو حس مشترک کدن منزهدر که بونلر صرف نوردر پس حس مشترک صاحبندن بونلر افضل
اولور (منشوی) و زم ملک جان خداوندان دل * باشد افزون توخیر راجل * اما ملائکه دن اهل دلک و اصحاب قلوبک
جانلری افضل و افزون اولدی سن تخیلی قوکه حکما بونک عکس سوبلشدر در آنلرک قولیه سکا حیرت کلسون (منشوی)
زان سبب آدم بود مسجودشان * جان افاض و نترست از بودشان * اول سیدن آدم ملائکه دن افضل اولدی
جهتدن آدم علیه السلام بونلرک مسجودی اولدی زیرا اول آدمک جانی افزونتر در ملائکه نک اولمشندن و وارغندن
نه کم بیضاوی (واذ قلنا للملائکه اسجدوا لآدم) آیتنده دیر که والایه تدل علی ان آدم افضل من الملائکه المأمورین
بالسجودله (منشوی) ورنه بهترا سجودونتری * امر کردن شیخ بود در خوری * اگر آدم ملائکه دن افضل
اولمیدی بهترک و نتره سجود فی امر ایملک شیخ لایق اولمزدی بلکه لایق اولان مغضول افضله سجده ایتمکدر (م)
کی بسندد عدل و لطف کرد کار * که کالی سجده کند در پیش خا * یقن بکنور و مقبول قیامدر عدل و لطف حضرت
کرد کار که بر کل سجده قیله و مطیع و منقاد اوله خارا و کنده یعنی آدمکه خلیفه اللهدر و ملائکه و سائر اشیا را عیاد بر
عدل کرد کار و حکمت پرورد کار آتی بسند ایملکه خلیفه رعایا به تعظیم و اتقیا قیله بلکه عدل اولدر که رعایا خلیفه به
تعظیم و اتقیا قیله پس بی آدمدن هر کیم خلیفه الله اولدیسه انلر دخی ملائکه دن افضلدر نه کم (ان الذین آمنوا و عملوا
الصالحات اولئک هم خیر البریه) آیتی دخی بومعنا به دلالت ایملر (ولقد کرّمنا نبی آدم و جعلناهم فی البر و البحر و رزقناهم
من الطیبات و فضلناهم علی کثیر من خلقنا تفضیلاً) آیتنده امام بقوی دیر که رسل بشر رسل ملائکه دن افضل
و کذلک انبیای بشر انبیای ملائکه دن و اولیای بشر اولیای ملائکه دن و مؤمنین بشر مؤمنین ملائکه دن افضلدر اما
عامه ملائکه عامه بشر دن افضلدر (م) جان چواقز و ن شد کذشت از اتها) شد مطیعش جان جمله چیزها) بر جانکه
حقدن آگاه و خیر اولغله افزون اوله یکدی و عبور ایستی اول جان انتها و غایه دنکه اول مبالغ ملائکه و منتهای عقول
و ادراکدر اول جانه مطیع اولدی جمیع اشیا نل جانی و حقایقی (منشوی) مرغ و ماهی و پری و آدمی * زانکه
اویشست و ایشان در یکی * مرغ و ماهی و پری و آدمی دخی آنک محکوم و مطیعی اولدی زیرا که اول جان دایم انجایی
الهی و واصاف ربانیه ایله زیاده لکده در بود کرا و لنانلرک لکده و قناده در (منشوی) ماهیان سوزنکر دلش شوند
سوزنا تر از شته تا بنع بوند * اول افضل و افزون اولان جانک و منتهادن عبور قیلان روح روانک ماهیلر دلنک
ایکنه جیسی اولور لر نه کم دافقی مرمت ایتمک ایچون ماهیلر دریادن اکسوزنلر کتور لر زیرایکنه لره ایملرک تلج
اولور بومصرع مصرع اوله یا تعدیل و یا تمیل طریق اوزره واقع اولمشدر اگر علت اولور سه سوزنلر دن مراد اولما
ورشته لردن مراد مخلوق خدا اولور و تقدیر کلام ماهیلر آنک سوزنکر دانی اولور زیرا آنلر ایکنه لر کیدر ایکنه لره ایملرک
تابع اولور یا خود معنی ماهیلر آنک سوزنکر دانی اولور لر و آکته بیت قیلور لر نه کم سوزنلر رسته لر تابع اولور دیک
اولور (بقیه قصه ابراهیم ادهم براب دریا) (منشوی) چون نفاذا امر شیخ آن میردید * ز آیدماهی شدش و جدی بدید

چونکه اول امیر شیخ امیر شک نفاذی کوردی یعنی چونکه اول امیر ابراهیم ابن ادهم حضرت تبارک اشیا به امر شک
نفاذی کوردی ماهی شک کلسدن اول امیر به وجود و حالت ظاهر اولدی (م) گفت آن ماهی زیر آن کلهست
شبهه را کو لعین در کلهست * کندیسنه ایله اول ماهی اولیاء الالهین کاه و خبردار در شه اول کسه به که
در کاه الهینک ملعون و مردودیدر شه بضم الشین تف معناسنه در نه کم ترکیده تحقیر و امانت مخلدنه
نوسکا و توبو حال که در لر (منوی) ماهیان از پیرا که مابعد * ماشق زین دولت و ایشان سعید * ماهیلر شیخ کاملدن
آ کاه و خبردار بر سعید و بی خبر بر بود و لادن شقی و دور و آنلر سعید و مسرور (منوی) سجده کرد و رفت کریان
و خراب * کشت دیوانه و عشق فتح باب * اول امیر بوسوزری دیوب شیخه تعظیما سجده ایلدی و اورادن کریان و خراب
کندی فتح بابک عشقندن دیوانه اولدی (منوی) پس نوای ناشسته رودر چستی * در نزاع و در حسد با کیستی *
هر بد شیخ استادن منکر شیخ اولنه خطابدر فاذا کان کذلک حال الاولیاء کجاین پس سن ای وجه باطنی بو غمدق
نه مرته ده سن نزاع و حسدده کیملک سن یعنی کجه نزاع و حسد استکده سن (منوی) بادم شیری توبازی می کنی *
بر ملائک تر کنازی می کنی * کو یاسن بر ارسلان قور بریغی ایله اوین و اوسار سن ملائکه اوزره ترکانلای ایلرسن یعنی ملائکه
اوزره حله قیلور سن (منوی) بد چه میگوئی تو خیر محض را بهین ترفع کم شمر آن خفض را به سن خیر محض بدنه دیر سن
یعنی مشایخ عظامک وجودی خیر محض در نیچون کم ویدسویلرسن خیر محض ایچون بونلر حقه منده کم سوز سو بملک عین
خفض و محض دنا تدر آ کاه اول ترفع عدا ایله سن بو گونه انخفاضی (م) بد چه باشد مس محتاج مهان * شیخ که
بود کیمیای بی کران * فی الحقیقه بدنه اولور حقیر اولان محتاج مس اولور که مراد اصلاح نفس ایتمیلر در وفی الحقیقه
شیخ کیم اولور کیمیای بی کران و اسکسیری بی پایان یعنی مکمل انسان و مصلح و مربی جان و جانان اولور (منوی)
مس اگر از کیمیا قابل بند * کیمیا از مس هرگز مس نشد * مس اگر کیمیا دن التون اولمی قبول ایدیمی اولدیسنه
کیمیا مسدن هرگز مس اولدی یعنی مس کبی ابلق و خسیس اولان شیخ کیمیا دن قابل شرف و کمال اولدیسنه
کیمیا مرته سن بونلر مس کی دون اولنلر دن هرگز دون و خسیس اولمز (منوی) بد چه باشد سرکشی آتش عمل
شیخ که بود عین دریای ازل * اصل بدنه اولدی امر خدادن سرکش برزل و غضوب و آتش عمل اولدی شیخ کیم اولدی
دریای ازل عینی اولدی که آتش عمل اولقدن معری و خلل و زللان میرادر (منوی) دائم آتش را بر تسانه از آب *
آب کی رسید هرگز آلتاب * دائما آتشی آیدن قور قور در آب چن خوف ایلر آلتابدن یعنی دائما آتش غضب
و شهوانی ماء طهور و آب نوره تخویف ایلر در آب آلتاب و شعلدن چن قور قور یعنی منبع آب نور و ماء طهور اولان
چن آلتاب نفسانیه و اشتغال اوصاف حیوانیه دن خوف ایلر یعنی ایلز (منوی) در رخ هر عیب بینی می کنی *
در بهشتی خارجینی می کنی * ای منکر وجه بدر کاملده عیب بینلک ایلرسن بو نلر قلبی بهشت حقیقه در کو با بهشت
ایچره خارجینلک ایلرسن و کم اوصاف قورلرسن (منوی) که بهشت اندر روی تو خارجو * هیچ خار انجانیابی غیر تو
سن خار طلب ایدیمی اگر چمنه کیده سن چمنه سندن غیر خار بولرسن یعنی اگر فرضی جنت ایچره کیده سن
ای خار جو اولان کسه هیچ خار بولرسن آمده وجود مر دار کردن غیر (منوی) می بیوشی آفتابی در کالی *
رخنه می جویی زبدر کالی * بر مقدار بالجه عظیم آفتابی ستر و پنهان ایلرسن بریدر کاملدن رخنه و نقصان طلب
ایلرسن یعنی اورتمک استرس آفتاب حقیقی کل انکار مدمتده و رخنه و خلل استرس بدر کاملده (منوی) آفتابی که
بناید در جهان * بهر خفاشی بجا کردنهان * بر آفتاب دین که جهانده طلوع قیلور برخفاشدن اوتری قنده نهائی
و محتفی اولور (منوی) عیبه از زرد پیران عیب شد * عیبه از رشک ایشان عیب شد * عیبه بر لرلر رزندن عیب
اولدی عیبه از اهل الله رشک و غیرتدن عیب و پنهان اولدی یعنی جمیع عیوب عقلیه و شرعیه خود و وارث انبیا اولان
پیرلر رد و قدح ایلرندن عیب اولدی و وارث حضرت نبی اولان پیرلر بر یک عیبه العوام عیب اولان بر شیتی فرضی
قبول ایله اول عیب اولمز بلکه ظاهری مخالف عقل و شرع و باطنی موافق عقل و شرع در اگر چه عیبه العوام
کالهوم اول عیب و حرامدر مثلا افعال حضرت نبی علیه السلام کی و جمع اسرار غیبیه و انواع امور لاریبیه اول
پیرلر رشک و غیرتدن عیب و مستور اولدی یعنی وارثان انبیا اولان اولیا خلق عاشق و طالب اولد قلمری اسرار
غیبیه و انواع الهیه به عارف و غیرتدن دار در دیان الله آتی خلقه اظهارا حکمه قادر لر در و لکن کمال رشک و غیرتدن
ناخبر مد اول عیب اولان سرلری افشا و اظهار ایلر بونلر چمنه غیب اولدی و لهذا عند الاظهار محرم اسرار اولمیلر
بحسب الجهالة آنکار ایدوب عیب قیلدی اگر چه پیران و عیبه رشک و غیرت ایجاب آنک حقیقتی عوام افشا
ایله لردی خود اول عیب اولمز دی بلکه جله آنکار ایدوب براحدانکار قیلزدی دیک اولور (م) باری از دوری

زخمت یارباش * درند امت چابک و بر کارباش * باری اگر آنلر حضورندن دور ایست آنلره خدمت و تعظیم
ایتمکله یار و محب اول آنلرک صحبت ملاقاتلرندن دور اولمی خصوصندند امت ایلمکده چابک و کار از زره اول (م)
تا از آن راهت نسیمی می رسد * آب رخت را چه بندی از حسد * تا اول بولدن سکا بر راحه نشه رخت الهی صوفی
آنلره حسد ایلمکدن نیچون باغلرسن و فیض الهی بی نیچون قطع ایلرسن (منوی) کرچه دوری دوری جنان نودم
حیما کنتم فولوا وجهکم * بو آیت سورة بقدره در (و حیما کنتم) هر نه برده که اوله سزا کشر قده و اگر برده
و اگر برده و اگر برده (فولوا وجهکم شطره) دوندلر بوزلر بکزی مسجد حرام جانبیه معنای بیت اگر چه دور ایست
و قرب حقدن معجور ایست اراقدن اویناد قور بر یغی کی یعنی اولیا و اوصاف جانبیه جالبوس و تعلق قیل زیر حاق تعالی
و حیما کنتم فولوا وجهکم (م) سیوردی پس اگر چه بو آیت کریمه قله صوری حقدنه در لکن معنای باطنی قله
حقیقی اولان انبیای کرامه و اولیای عظامه دخی متوجه اولک دیمکه اشارت اولور (منوی) چون خری در کل قند
از کام تیز * دمبدم جنید برای عزم خیز * مثلا چونکم بر رخ بالغه دوشه کام تیزدن یعنی بلاتدر سر عتله آدیم
آقمدن تیز تر رفتار ایتمکدن فالقمق و اورادن خلاص بولمی قصدنه دمبدم حرکت وسیع ایلر پس لایق اولان بودر که
سندخی بدن بالغهندن خلاص اولمی ایچون عزیمت و حرکت ایلمه سن (منوی) جای راهم وار نکند پیرباش *
داند که نیست از جای معاش * اول که دوشن خری هموار ایلز آنده اولقدن اوتری یعنی اول بالچی دوزدوب برابر
ایلز آنده قرار ایلکدن اوتری زراخر بیلور و حس ایلر که اول کل معیشت و راحت یری دکدر (منوی) حس تو
حس خر کتر بدست * که دل تو زین و حلها بر خست * پس سنک حس وادرا کت خرک حسدن ناقصلر اولمشدر زرا
سنک کوک و بوللردن صیحه مدی و حل بالغه در مراد اکل و شر به و مشتهیات نفسانیه به متعلق اولان شیملر در
(منوی) درو حل تاویل رخصت می کنی * چون نمی خواهی کران دل بر کنی * و حمله تاویل رخصت ایلرسن چون
استرسنکه آندن کوکل قور پر سن یعنی چونکم اکل و شر به و مشتهیات نفسه مبتلا سن بو حالتده تاویل رخصت
ایلرسن بولیدو (منوی) کین رو باشد مر امن مضطرم * حق نکیر عاجزی را از کرم * که بوراده رو و اجازتدر بکار زرا
بن مضطرم و عاجزم حضرت حق کرمدن عاجزانی طوعز و مضطرا و لای اخذ ایتمز (منوی) خود گرفتست و تو چون
کفتار کور * این گرفتن را بیتی از غرور * حضرت حق سنی خودمو آخذه ایلشدر لیکن سن کور کفتار کی
بومو آخذه کی کور من غرور و غفلت کدن (م) می گویند این جای که کفتار نیست * از برون جوی سنک کاند غار نیست
کفتار شکار ایتمک استینلر بورد کفتار بو قدر در لر طشره دن طلب ایلر بولیدو که مغاره ده بو قدر بعض نستهده
جوی بند بر نه جویید واقع اولمشدر بو قدر بر اوزره معنی طشره دن استکده اول غار ایچره دکدر دیک اولور (منوی)
این همی گویند و بندش می نهند * او همی گویند زمین بی آکهند * اول طائفه بونی در لر و آکند قور کفتار
آنلرک کفتار نه اعتماد ایدوب ایدر بونلری کور مدیلر (منوی) کرمن آکاه بودی این عدو * کی ندا کردی که
این کفتار کو * بودنم بنده کر خبردار اولیدی چن ندا ایلر دیک اول کفتار قتی پس بومکره مغرور اولوب عاقبت
دام هلا که کفتار اولور (دعوی کردن آن شخص که هر اخذ می کرد بنگاه و جواب گفت شعیه علیه السلام اورا
(منوی) آن یکی می گفت در عهد شعیه * که خدا از من بسی بدست عیب * اول کسه شعیه پیغمبر علیه السلام
زمانده ایددی که خدای تعالی بندهن جوق عیب و نگاه کور مشدر (منوی) چند دید از من نگاه و جرمها * وز کرم
یزدان نمی کیرد مرا * بدن نیچه کره نگاه و جرم کور دی و کرمدن خدای طوعز و نگاه سبیلله مو آخذه ایتمز (منوی)
حق تعالی گفت در کوش شعیه * در جواب اوفصح از راه عیب * حق تعالی عیب بولشدن فصیح و آشکاره اول
مغرورک جوابده شعیه پیغمبر علیه السلام قولغنه دیدی (م) که یکفقی چند کرم من نگاه * وز کرم نکرت
در جرم اله * که دیدل بن وافر نگاه ایلدم و کرمدن حضرت الهی جرمه اخذ ایتمدی (منوی) عکس میگوئی و مقلوب
ای سفیه * ای رهرا کرده و بکرفته تبه * ای سفیه عکس و مقلوب سوبلرسن ای بولی ترک ابلش و صحر او بیابانی طوقش
(منوی) چند چندت کیم و بوی خبر * در سلاسل مانده یا تابسم * سنی نه قدر نه قدر مو آخذه ایلرم و سن بی خبر سن
سلسله لرده فالمشسن آیاقدن باشد دکن و قیود معنویه به مقید اولمشسن باشند آیاغه دکن (منوی) زنک تو بر تو
ای دیک سیاه * کرد سیای درونت را تاه * ای سیاه چولمک سنک قات قات پاسک سنک باطنک یوزینی تاه و خراب
ایلدی (منوی) بردت زنکار بر زنکارها * جمع شد تا کور شد زامراها * سنک قلبک اوزره باسلر اوزره باس جمع
اولدی تا قلبک سرلردن کور اولدی (منوی) کرزندان دود بر دیک نوی * آن اثر نماید ارباشد جوی * مثلا اگر اول
توون بر یکی چولمک اوزره اورسه اول اثر کور نور فضا کر براره اوله (منوی) زانکه هر چیزی بضد پیدا شود

برسیدنی آن سیه رسو شود زیرا که هر برشی ضعیف بدو اولور برسد و از ره اول سیه رسو اولور (می) چون
 سیه شد یک پس تا بعد ازین بروی که بید زود زد چونکه دیک سیه اولدی پس دودک تأثیری بوند نصکره
 یعنی سیه اولد قد نصکره اول چو ملک اوزره دودی تیز تیز کیم کورری یعنی علی الفور دودی کورمه کسه قادر اولز
 (منشی) مرده آنکر که اوزنکی بود * دودر باروش هم رنگی بود * دودر جی کسه که اوزنکی اولد دودک آنک یوزله
 هم رنگی اولور (منشی) مرد روی کو کند آنکر * رویش ابلق کردد اوزد اووری * اماروی کسه که
 او آنکر لک اید آنک یوزی ابلق اولور دودکتور بچیلکدن (منشی) پس بداند زود تأثیرگاه (پس) بالدر دودک ویدای اله
 پس روی قلبی نور و حیدایه بیاض و منور اولان کسه علی الفور کاهک تأثیرندن بیلور پس حضرت خدایک
 در کاهنه علی الفور ناله ایلر وای اله وای بادشاه دیوسو بیلر (منشی) چون کند اصرا روید پیشه کند * خال اندر چشم
 اندیشه کند * امام معاصی اوزره چونک اصرا ایلایه ویدایشی کنیدی به پیشه و صنعت ایلایه اندیشه کوزنه
 خال ایلایه یعنی عقل و فکری کوزنی کوز قیل (منشی) توبه ندیدد کرشیرین شود * برداش آن جرم تابی دین
 شود * کیر وهر کز توبه فکر ایلز اول جرم ونگاه آنک قلبی اوزره شیرین اولور تابی دین اولور و عاقبت کافر اولور (منشی)
 آن پیشانی و یارب رفت ازو * شست بر آینه زنک بچ تو * اول کاهدن پشیمان اولملق و یاری دیونضرع فیلق آندن
 کنیدی آینه سی اوزره بش قات پاس اولور دی یعنی قلبنه زیاده باسلر غالب اولدی (منشی) آهش را زنکها خوردن
 گرفت * کوهش را زنک کم کردن گرفت * اول عاصی آنک قلبی زنکار معاصی بیکل طوتدی (کما قال علیه
 السلام ان القلوب تصدأ کما یصدأ الحدید قالوا وما جلاؤها یارسول الله قال ذکر الله) و آنک کوهش را ایمانی باسلر ایلک
 طوتدی (منشی) چون نویسی کاغذ اسید بر * آن نوشته خوانده اید در نظر * چونکه سید کاغذ اوزره بازه سن
 اول مسطور اولان نسنه نظره اوقومش کاور یعنی قلب بر کاغذ اسید کیدر چن خط خطایی آنک اوزر نه یازسک
 اول مره نظره اوقومش اولور و ثانیاً آنک اوزر نه بردخی یازسک اوقومشی منقهم اولیوب هرا یکسی غلط اولور
 ته کم بیورلر (منشی) چون نویسی بر سر نوشته خط * فهم ناید خواندنش کردد غلط * چونکه خطی
 یازسک کاغذ باقی اوزره بازه سن فهمه کلمر یعنی فهم اولمز آنک اوقومشی غلط اولور (منشی) کان سیاهی بر سیاهی
 اوقاد * هر دو خط شد کور و معنی نداد * زیرا اول بر سیاه خط که بر سیاه خط اوزره دوشدی یعنی واقع اولدی هرا یکی
 خط کور اولدی و بر معنی و بر مدی (می) درسوم باره نویسی بر سرش * پس سیه کردی چو جان کافرش و کرا و چنی
 کرد اول خطک باقی اوزره خط بازه سن کافرن جانی کبی اخطی زیاده سیه ایلد یعنی اگر نالسا آنک اوزر نه
 بر خط دخی یازسک پس اول کاغذ قلی سیاه ایلر سن کافرن جانی کبی کما قال علیه السلام ان العبد کما اذنب ذنبا حصلت
 فی قلبه نکتة سوداء ان استغفر صقلت وان عاذ زادت حتی یسود قلبه وهو الران الذی قال الله تعالی فی کتابه کلاب ران
 علی قلوبهم ما کانوا یکسبون (وقال ایضاً فی العصاة الذین کسبوا السیئات جزاء سیئة سیئة مثلهما اوقال وتره قهم ذلة
 مالهم من الله من عاصم الی آخر الایه) (منشی) پس چه چاره جز ناه جاره کر * ناامیدی مس واکسیرش
 نظر * پس نه چاره واردر بوکونه سیه روان اولان کسه چه چاره کرد اولان الله هر جا و التجا دن غیری رخت حقدن یأس
 مس کیدر و آنک کیمایی نظر الهمیدر نظر بمعنی انتظار اولسه ده جائز در معنی ناامیدک مسدر و آنک کیمیا و دومی
 عیدل رخت حقه انتظار ایدر که افضل العبادات انتظار الفرج بیورلشدر (منشی) ناامید بهابه پیش او نمید *
 تازدردی دیواییون جهید * امیدسن لکری آنک اوکنده کوکرتاد واسز دردن طشره صحرابه سز یعنی خلاص
 و قیات بوله سن (منشی) چون شعیب این نکته با او بکفت * زان دم جان دردل اوکل شکفت * چونکه شعیب علیه
 السلام اول نکات حقانیه بی اول مغروره دیدی اول جانه مضاف اولان نفس و کلامدن آنک قلبنده کل ایمان وایقان
 آجلدی و لکن اول مؤاخذة نک نشان طلب قیلدی پس حضرت حق شعیب علیه السلامه وحی ایدوب خبر ووردی
 کاوروی فی الخبران رجلا فی زمان شعیب قال الهی کم اعصیت خلا تعاقبی فاحی الله الی شعیب قال یا شعیب قل لفلان
 کم اعاقبه و لکن لا یعلمه الم اسلب عنه لذة طعانی الم آخذته حلاوة مناجاتی (می) جان او بشنید روح آسمان * کفت
 اگر بکرفت ما را کونشان * آنک جانی آسمانک و حیاتی آشدیدی اول کسه ایتدی حضرت حق اگر بری طوتدی ایه
 اکاشان قنی (می) کفت یارب دفع من میگوید او * وان کرفتن را نشان می جوید او * حضرت شعیب علیه السلام
 ایتدی یاری او بن دفعی دیو اول مغرور اول مؤاخذة نک نشان استر (می) کفت ستارم نکوم رازهاش * جز یکی رمز
 از برای آبتلاش * حضرت خدا شعیب پیغمبر علیه السلامه ایتدی بن ستار العیوبم آنک رازلرین دیمز پر مردن
 غیری آنک ابتلاستدن اوتری (منشی) یک نشان آنکه می کیم و راز آنکه طاعت دارد و صوم و دعا * آنک بر نشانی

اولدر که آنی مؤاخذة ایلر اول که صومدن و دعا دن طاعت طوتر (منشی) از نماز و از کوه و غیر آن * لیک یک ذره
 ندرد ذوق جان * و دخی نماز دن وز کاتدن و دخی آنک غیر بسندن یعنی اگر چه آندن بوکونه طاعت لظا هر اولور لیکن
 اول کسه بر ذره جان ذوقی طوتر روشن و لطیف طاعت لایر لیکن اول طاعت و افعال دن بر ذره چاشنی و ذوق طوتر
 (منشی) می کند طاعات و افعال سنی * لیک یک ذره ندرد چاشنی * آنک طاعتی بحسب الظاهر غز و لطیف در و لکن
 معنایی نغز کادر چورلر چو در و آند ایچ یوقدر (منشی) ذوق باید تاده طاعات بر * مغز باید تاده دانه شجر *
 ذوق کرک تا طاعت لرمیوه و محصول و بره مغز کرک تادانه شجر و بره ذوقدن مراد اخلاص و حضور قلب در مادامکه
 اخلاص و حضور قلب اولمیه طاعات محصول و ثمرات و بره مغز کرک تادانه شجر و بره (منشی) دانه
 بی مغز کی کرد تمال * صورت بی جان نباشد جز خیال * ایچ سز دانه چن نهال اولور یعنی اولز جانسز صورت
 خیال دن غیری اولمز کذلک بلا حضور و لا اخلاص اولان اعمال خیال دن غیری اولمز و ثمرات لذاتی و بره و قبول
 مر ته سن بولمز (بقیه قصه طعن زدن آن مر دیکانه بر شیخ (منشی) آن خبیت از شیخ می لایید را * کز کز باشد
 همیشه عقل کار * اول خبیت شیخ دن اوتری و افره هملات سویلدی لایید اولودی دیکدر بوراده هر ز سو یلدی
 معناسنه اولور شاشینک عقلی دایم کز نکرو کز فهم اولور (منشی) که منش دیدم میان مجلسی * اوز تقوی
 عاریست و فاسفی * که اول شیخ بن بر مجلس اور تا سنده کوردم پس اول تقوادن عاری و زیاده مفسلدر (منشی)
 ور که باور نیست خیر امشبان * تایینی فسق شیخ را عیان * واکر که سنک بکاتصدیق و اعتماد لوق ایه بوکیجه
 قالدق تاشیخ فسق عیان و اشکاره کوره سن (منشی) شب ببردش بر سر یک روزنی * کفت بنکر فسق و عشرت
 کردی) اول منکر مریدی کیجه بر روزنک طرفنه ایلدی و ایتدی نظر ایلد فسق و عشرت ایلد ککنه (منشی) بنکر آن
 سالوس روز و فسق شب * روز همچون مصطفی شب بولهب * نظر ایلد اول روزده اولان ریایه و شبده اولان فسقه کوندز
 مصطفی صبی و کیجه اولهب کی (منشی) روز عبدالله اورا کشته نام * شب نعوذ بالله اودر دست جام *
 کوندز کانام عبدالله اولش شب نعوذ بالله آنک افعال کیجه سندن النده جام شراب (منشی) دیدشیشه در کف
 ان پیر بر * کفت شیخا هر تراهم هست غر * مرید اول پیرک النده شیشه بی بر * کوردی اول مرید شیخنه ایتدی
 ای شیخ ستنکده فریب و غرور و واردر (منشی) تو نمی کفتی که در جام شراب می بمیزد دیو دروی باشتاب * سن
 دیمز میدک که شراب جامنده شیطان ایشرا نده بجه ایلد بعض نسخه ده بوله واقع اولشدر دیو میز دشتابان باشتاب
 یعنی شیطان ایه و لک بجه ایلد آکایش (منشی) کفت جام را چنان بر کرده اند * کاندرواندر نکند یک سندن *
 مرید که شیخ النده جام می کوروی ای شیخ سنک دخی غرور و حیلک می وارد دید کده تعلیم اید و ارشاد المستفیده
 معقولی محسوس مر ته سندن ابراز ایدوب و خرباطن و جام فاطنی تفهیم ایچون ظهوره کتور و دیدیکه ای مرید
 بنم جامی آنجلین مالامال ایلشدر که اول جامک ایچنه صغیر بر اوزر لک دانه سی (منشی) بنکر ایچا هیچ نکند ذره
 این سخن را کز شنوده غره * نظر ایلد بوراده هیچ بر ذره صغری یعنی ای مرید نظر ایلد هیچ بر ذره غیر و سوادن بر قطره
 بوجام محسوسه صغری صغیر اما بوسوزی کز اشتش سن بونک سزندن مغرور و غافل سن یعنی اول منکر کردن
 ای مرید بوسوزی اکری اشتش سن و کامغور سن (منشی) جام ظاهر خنر ظاهر نیست این * دورد در این راز شیخ
 غیب بین * بوجام ظاهر خنر ظاهر د کادر غیب بین شیخدن بونی بعید و بحال طوت یعنی بوجام ظاهر شراب
 د کادر سن بونی غیب بین و اهل دین اولان شیخ صاحب تمکیدن تبعید و تنزیه ایلد (منشی) جام می هستی * شیخست
 ای قلیو * کاندرواندر نکند بول دیو * جام می شیخ و اراعی و وجودید روی اللهک نور وجودید رای عقلی ناقص
 ابله که اول نور حقه مالامال اولان وجود جامنه هر کز بول دیو و خدعه و ریو صغیر بلکه مغایرت و سوا حکم شده
 اولان مخلوقات و مکنوناتدن بر ذره داخل اولمز (منشی) پرومالامال از نور حقت * جام تن بشکست و نور
 مطلقست * اول شیخ وجودی حقت نورندن پرومالامال در تن جامی صندی و نور مطلق یعنی اول بر جامد که
 نور حقه پرومالامال اولوب طولدی و جام تن سنک محور قنایه شکست قیلوب عین نور مطلق اولدی جام وجود شیخ
 بر مر ته لطیف و رقیق اولدیکه خنر نور مطلقه دونوب بری بر نه متشابه و متشاکل اولدی اگر نظر حق ینله نظر
 ایتسک کو باقدح وجود شیخ وارد در خنر الهی یوقدر (ولهذا قال الخید معنایا لهذا المحل (نظم) رق الزاج و ورق الحمر
 قشایه اوتشا کل الامر * فکنا خنر ولا قدح * و کنا قدح ولا خنر * بوجملده الیق تعبیر و احق تقر بر اولدر که مشایخ
 عظام و اولیای کرام قدس الله ارواحهم بر مقامه واصل اولور لکه انده اصل جمیع اذواق و لذاتی بولور و وجه نقایس
 و طیباتک حقیقتن مشاهده قیلور و بوزوق حقانی وجود پر جود لری محل و مظهر اولدی یعنی اعتبار لیه وجود لری نه

جام و اول ذوق حقیقه مدام تعبیر ایدر و بولولت تحت الاطمار و سلاطین عالی مقداره حضرت پروردگار بر می تبه
قوت و اقتدار و بر مشدركه بر مقتضای حکمت بالغه الهیه اگر استرلسه باذن الله اول امور غیبیه بی و ذوق و سرور
معنویه بی و یا تعلیم و ارشاد ایچون و یا خود معنائک صورت بعلمسته و سر غیبینک شهادت کلمسته بر آخر لذات
و بر غیری حلاوت ابراث قیلدینی ایچون صورته کتوررل و می تبه حسه بتوررل حتی نیجه منکرلک بولعله عقل
و ادراکن ضایع ایدوب بتوررل نه کم شیخ هر قوم ذکرا و لان منکر مذموم ملک عقل و ادعائی بتوررل کی و نیجه
هریدرلک دخی ایمان و ایقائن احیای ایدوب بتوررل شیخ مذکور می دمر بولر ایمان و اعتقادن زیاده ایدوب بتوررل کی
کبی و دخی حضرت قضیب البان موصلی کندی معتقد لرندن برینک شبهه سن دفع ایدوب حقیقت حاله واصل
ایدوب بتوررل کی فتوحاتده شیخ قضیب البان موصلیک منقبه سنده بولکونه نقل اولمشدر که قضیب البانک
حجره سنده بعض کسسه لکوردیلرکه اجل نسوان و احسن انساندن محبوب و محبوبه شکسته ایکی کسه داخل
اولدیلر پس آنردر حال شیخ انکار ایدوب بعض مجلسده شیخ قدح و مذمتنه شروع قیلدیلر شیخ هریدو معتقد لرندن
بری بولر دفع ورد قیلدیده بولر دیدیلرکه بزوبله کوردلک نحن فحکم بالظواهر استرسلک سندخی تجسس ایلر تاسکا
دخی بوقصه کشف و باهر اوله پس مرید شیخ احوالی تفحص قیلدی فی الحقیقه کوردیکه ایکی کسه کلوب حجره
شیخ داخل اولدی مرید دخی در عقب دق باب ایلدی شیخ کیدر دیوسویدلی و مرید دخوله استیذان قیلدی شیخ
رضا و رب مرید ایچری داخل اولوب کوردیکه بر دلبر زیبا شیخ عیننده و بر حسن و ناولر باخا نلنده اوتر مشرل شیخ
حضرت لری بولرله کاه معانقه و کاه مکالمه و کاهی تلذذ و قمع طریقه معامله ایلر مرید متحیر اولوب دیدیکه ای سلطان
حقیقت بولر فرضی نا محرم اولسه لر نه بنم جناب ولایت مایکه انکارم یوقدر که قصه موسی و خضر مسطور اولش و بین
العلماء شهرت بولشد و لکن رجا ایدر مکه بوسردن فتح باب و بویوزدن کشف نقاب بیوره سزدید کده شیخ تبسم ایدوب
دیدیکه ای فرزند بویغمده اولان محبوب شکر خند و دلبنده عقل و سعادت مند عینک صفیدر و بویحجوبه و انیسه
بنم نفس نقیسه ملک هیئتیدر حضرت خدایات اخری و نعمت کبری حاصل اولتی ایچون اولیاسنه معقولی مر تبه
شهادت و معنائی عالم صورته کتوررل اول متمثل و متجسد اولان معنادن لذت صوریه بی قمع و تلذذ ایدرلر
واستر لسه اول معنائی مصوره نه مر تبه لر نه کیدرلر پس شیخ قضیب البان اول محبوبی در نگار ایدوب کندی به
ضم ایلدی در حال غائب اولدی و کذلک محبوبی دخی سینه سنه آلب در اغوش ایلدی اول دخی نابید اولدی پس
مرید شیخ بوسرل مشاهده سنده حیران قالدی بوحالت جبریل امینک رسول اکرمه دحیه کابی و حضرت مریمه
بشر سواشکنده تمثیل و تجسد ایلدی قیلندن اولور (منشوی) نور خورشیدار بیفته بر حدث * اوهمان نورست
تبدیر دخی * برفوع آخر اوزره اولان کرامته و بر ککونه حالت دخی اشارت ایدوب بیوررل بولر شول خورشید
اعظمدر که اگر بولرلک نوری حدث و خبت اوزره واقع اولسه نه اول نوردر بولرلکه من بعد دخی و ملوث اولرلر
و بر بوی کرائد که من کل الوجوه مریدار قبول قیلرلر مثلا بر بیره جیج ام الخبایث اولان خری دوکسل
هر دار اولر پس بحر محیط اولیای کلینک بحر باطنه نسبت بر قطره و شمس منیرا نلرل نوره کوره بر ذره در پس بولرلک
باطنی مریدار و خبیت حرامدن و طعمامدن نیجه خبیت اولور و فوجه له نجاست قبول قیلرلر زرا بولرله طهارت
حقیقه حاصله اولمشدر بشریت لولله ملوث اولنله کوره قیاس ایلک جائز دکدر زرا بولرلک جله خوارق
عادا لرندن بری تبدیل اعیان ایلکدر مثلا نظر اکسیر تاثیر لری مسی زرو زهری تریاق کبرایلر نه کم حضرت
عمر رضی الله عنهدن روایت اولنور که زمان خلافت لرنده قیصر روم اکابعض هدایا و پیشکش ارسال ایدوب رسول
روم آتی حضور عمر فاروقه ابصال ایلد کده کوردیکه بولرلک میا نده مالا مال بر شیشه وارسوال ایلدیکه بولندر
رسول دیدیکه بر زهر قتلدر که هر کیم بر دقتال ایچر ساعته واریسوب دیادن کور حود شمنه بر ابله ایچر سه لر
در حال کندیدن کچر پس حضرت عمر رضی الله عنه دیدی که بکا نفسدن اشده دشمن اولر دیوب اون وقیه
مقداری زهری قالدی ربوب نوش ایلدی رسول بوحالی کوروب کندیوی فراموش ایلدی بعد زمان کوردیکه هیچ
فاروقه ضرر کلدی و متغیر دخی اولدی پس ایمانه کلوب مسلمان اولدی (منشوی) شیخ گفت این خودنه جامست
ونه بی * هین بر برانکر ایچر بوی * پس اول شیخ همام جام ایچره اولان مدای عمل مصفا ایلوب منکره
خطاب ایلدی و بر وجه عتاب بولکونه سوز سوزیلدی ای منکر بولمده اولان خودنه جامدرونه میدرا کاه اول آشفه
کل ای منکر و اول جام ایچره و اونه نظر قیل (منشوی) آمد و دید انکین خاص بود * کورشدن دشمن کور و کبود
پس شیخ حضور نه کادی کوردیکه انکین خاص ایلدی پس کور اولدی اول بیوده و بیعی اولان دشمن (منشوی)

گفت پیر آدم مرید خویش را * رو برای من بجوی ای کاک * که مرا نجیست مضطر گشته ام * من ز رنج از محضه
بگذشته ام * اولیاء الله محرمات و منیاتی ارتکاب ایلری طرق ثلثه دن خالی دکدر یا تمثیل و یا خود تطهیر و تبدیل
طریقی اوزره در کاینجا و یا خود وقت ضرورته امتثالاً لامر الله و رخصت شرعیه بی ارتکاب ایتمک اوزره در زرا
عزایله عمل نیجه واجب و مستحب ایلر و رخصت ایلر عمل ایلک اولیه واجب و مستحبدر (کجاری عن ابن عمر ان
الله یحب ان توفی رخصه کما یحب ان توفی عزائم و عن انس رضی الله عنه ان الله یحب ان تعمل رخصه کما یحب العبد
مغفره ربه) پس حین ضرورته اولان رخصت شرعیه نک بیسانه شروع ایدوب بیوررل اول شیخ کندی مریدنه اول
دمده دیدی و منکره نعر یض و سائر انکار قیلنله مسئله ضرورتی تعلیم ایلدی و ازای اولو مریدیم ایچون شراب نبید
استه زرا که بنم رنجیم وارد و بن بوالده مضطر اولشم و بن رنج و المده حالت محضه دن یعنی شدت جوعدن اونه کچدم
منشوی) در ضرورت هست هر مردار بال * بر سر منکر زاعنت بادخال * ضرورته هر مردار و یا کدر منکرلک ناشی اوزره
لغنتدن خالک اولسون یعنی بر خویای الضرورات تبیح المحظورات حین ضرورته هر مردار و حرام بالک و حلالدر
شریعت بیلین منکرلک باشنه لغنتدن خالک اولسون حرامی مضطر اولنله حضرت کریم و رحیم حلال ابلشد و بولکا
دلائل جوقدر بوجه دن قرآن عظیمده حکیم مطلق بیوررلکه (انما حرم علیکم المیتة و الدم و لحم الخنزیر و ما هله به
لغیر الله فخن اضطر غیر باغ و لا عاد فلاثم علیه) یعنی ای مؤمنلر یکسز سزک اوزر یکسز حرام ایلدی الا مریدار اولشی و دم
مسفوحی و لحم خنزیری و اصنام ایچون مذبوحه اولوب اوزر نه اسماء اصنام ذکرا و لثانی بر کسه مضطر اولسه و باغی
وطاغی اولمده بی حلاله و لذت نفسانیه به تجا و ز قیلدینی حلاله بوحرام اولان شیثلی تناول قیلسه اکاگاه بوقدر بلکه
اول دمده بولر ایلک خیری جوقدر فرضا بر کسه حین ضرورته رخصت شرعیه بی ارتکاب ایلوب اولسه مریدار
اولور و میده جاهلیت اوزره اولور مثلاً مسائل فقهیه دن بری بودر که بر کسه بیلک بر کن بوعاز نه برلقمه طور سه و آتی
مضطر قیلسه اول حینده انک دفعی ایچون صواسته و صولولتسه و لکن قتنده خبر بولتسه و آنک دفعی ایچون کفایت
مقداری شرب خرایلسه آتم اولر صورت اخری بر قاج کسه سفرا یسه لر و بر جانه کتسه لر بولرلک ضروری اولسه
اما یا ایچلسه و یاد و کسه بعده بولرلک ماییتده بر شریعت عالم کسه به زیاده عطش غالب اولسه بولرلک صواسته
و بولتسه و لکن خبر بولتسه و اول عالمک دخی عن قریب آبه و صوله یقینی اولسه سدر مقماری علی قدر الکفایه اول
خوردن ایچسه آتم اولر اکبر بعد الشرب بعد خطوات معدوده آبه واصل اولسه نه بویه قیلرلر زرا اول حینده
ما کول و مشروب اولان محرمانه حرام دینر فافهم ولا تغفل فقهده مسائل شرعیه و احکام مرعیه (منشوی) کرد
خنخانه برآمد آن مرید * هر شیخ از هر خنی اوی چشید * اول مرید شیخ فرمائی ایلر میخانه نک چوره سسته کادی
شیخدن اوتری او مرید هر بر کویدن شراب طاعتی (منشوی) در همه خنخانه اوی ندید * کشته بد براز عسل خم نبید
دو کلی میخانه لده اول مرید شراب * کورمدی شراب و نبید ایلر پراولان کوب عسلدن پراولش ایلدی (منشوی)
گفت ای زندان چه حالت وجه کار * هیچ خنی در غمی بینم عقار * مرید میخانه ده اولنله ایلدی ای زندان نه حالدر
ونه ایشدر هیچ بر کویده شراب کورمزم (منشوی) جله زندان زندان شیخ آمدند * چشم کران دست بر سر می زندند *
جمله زندلر چونکه بوکر امی کوردیلر اول شیخ حضور نه کادیلر چشملری کریمه ایدجی لاری باشلری اوزره اوودیلر و نیاز
و تضرع ایلر بولر دیدیلر (منشوی) در خرابات آمدی شیخ اجل * جمله میا از قدومت شد عسل * ای اولورلک شیخ میخانه به
کادیلک جمیع شرابلر سزک مبارک قدومکدن عسل اولدی (منشوی) کرده مبدل قومی را از حدث * جان مارا هم
بدل کن از خبث * سن شرابی نایا کلدکن تبدیل ایلش سن بزم جامزی دخی خبثدن تبدیل ایلر یعنی خبایث نفسانیه
و نجاست بشریه و جسمانیه دن بزم روحی دخی بالوطاها ایلر دیدیلر (منشوی) کروشود عالم براز خون مال مال *
کی خورد بنده خدا الاحلال * یعنی بندکان خدامن بعد حرام بیلک احتمالی بوقدر فرضا حرام بیکه بله متوجه اولسه
الله تبارک و تعالی آتی تبدیل ایدوب حلال ایلر نه کم اول شیخ کادل حین ضرورته میخانه مینی ایچمکه متوجه اولوب
و مریدی میخانه به کلوب جله خلری بوقلیوب جمیع خلری عسل مصفا ایلر پراولش کوردی پس بولرلک بر فغلنده
هزار گونه حکمت و کرامت مندرجه دروید کازی حلال اندر حلالدر کور که رخصت شرعیه بی ارتکاب ایلدی
بر حلال ثانیاً حق تعالی آتی صورت حرامده قومیوب عسل مصفا به تبدیل ایلدی ثالثاً بکرکات علیه واسطه سینه
میخوارلرلک بویه و انابنی ظهوره کادی پس اگر عالم خوندن مالا مال اولسه و حرامله طولسه بچن میرنده خدا حرامی بیز
الاول حلال بیر یعنی خدای متعال کندی عبدخالصنه اگر عالم دم مسفوحه طولسه و مریدار و حرام ایلر مالا مال
اولسه اول مریدار و حرامی بالک و حلال قیلرلر تا بنده می حلال و طیب و طاهر پیش اولور و بونده برر نکین معنی دخی

اولد که مثل بنده خدا بر عالمه و اراده که اول زمانده هیچ حلال فالسه اول بنده خدا حرامدن قدر کفایه سدر متی ایل
 پس حلال پیش اولور و بونک مفهوم بخلافه سندن دخی بر لطیف معنی حاصل اولور اول مفهوم اسکر عالم حلال ایل
 مالا مال اولسه و هیچ حرام فالسه بنده خدا اولین اسیر هوا و بیهوشی حرام بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار
 اسراف ایلر پس حلالده اسراف ایلر حرامدن پس بنده خدا اولان و مال کنک رضاسن طلب قیلان فوجله حرام
 بیر من بعد بونکر حرام بیلر مبر اولر (ولو کن طعمهم فی صورۃ الحرام) گفتن عایشه رضی الله عنہا بامصطفی علیه
 السلام که توبی مصلی بهر جائز میکنی چونست (م) عایشه روزی به پیغمبر بگفت * یا رسول الله توبی او نهفت
 حضرت عایشه رضی الله عنہا بر کون حضرت رسول علیه السلام دیدی یا رسول الله سن اشکاره و نهان (منوی)
 هر یک ایلی عاری میکنی * بی دود در خانه ناپاک و دخی * هر قنده بوله سن یعنی هر موضع که اتفاق دوشه او را ده نماز
 ادا ایلر سن حالا که خانه کعبه ناپاک و دخی کیدر و خانه نک ایتر بستی ناپاک و آلوده ایلر (منوی) کرجه می دانی که
 هر طفلی بلید * کرد مستعمل بهر جا که رسید * اگر چه بیلور سن که هر بر ناپاک و بلید طفل مستعمل و ملوث ایلدی
 هر بر که ایلر شدی (منوی) گفت پیغمبر که از بهر مهان * حق نجس را پاک گردانیدن * بویان شرعیه الی آخره
 ما قبلنده اولان ایستادن (کی خورد مر د خدا الا حلال) یعنی توبی اولور یعنی حضرت رسالتنا علیه السلام بعض
 برده بلا مصلی و لا سجاده نماز قیلر دیکه اول بر عدم طهری موهبم اولور دی حضرت عایشه بونک سندن سوال
 ایلر کزنده جواب با صواب بیوردیلر که یا عایشه حق تبارک و تعالی اولور ایچون یعنی کجا را نیایا و اولیا ایچون نجس
 و ناپاک لاری پاک ایلر بولیل (منوی) سجده کاهم را از ان روطه حق * پاک گردانید تا هضم طبق * اول بلید لری پاک
 ایلدی یکی جهت دن لطف حق بنم دخی سجده کاهم * پاک ایلدی هضم طبقه به دل بن ناپاک برده دخی قیلیم الله آفی پاک
 ایلر (منوی) هان و هان ترک حسد کن باشان * ورنه ابلیسی شوی اندر جهان * پس آگاه اول شاهان حقیقت
 اولان انبیا علیهم السلام و اولیای عظامه حسدی ترک ایلر بونک جهاند بر ابلیس اولور سن قیاس النفس علی
 النفس جائز دکلر (م) کوا کز زهری خورد شدی شود * بویا کز شدی خوری زهری بود * زیرا اول فرضا اگر
 بر زهری به صافی غسل اولور یعنی ضرر ایلر سن اگر صافی بر شهیدیه سن تمام زهر اولور (م) کوبدل کشت و بدل
 شد کار و لطف کشت و نور شد هر فراد * زیرا اول ولی بدل اولدی و آنک کاری دخی بدل اولدی بدل ابد الدن اولان
 کسه به دل را نکچون بدل دیدیلر که کندی اوصاف بشر به سنی افزا ایدوب اوصاف الهیه به و انوار ایلر بیه مظهر اولدی
 جمیع کاری دخی اسکرین و اگر کید کار الهیه به بدل اولدی و اول عین لطف اولدی و هر نار نفسی محض انوار اولدی
 و بونکر لمر داری لطیف و خدیی تظیف قیللری کندی قدرت بشری حسیله دکلر که قوت انسانیه به محدود
 و معلومه در بلکه قدرت الهیه واسطه سجد در (منوی) قوت حق بود در بایل را * ورنه مرغی چون کشت
 مرغیل را * نه کم قوت حق اولدی ایبایل قوشنه که احباب فیلی هلال ایلدی بونک بر ضعیف مرغ اوفیلی نیجه
 هلال ایلر (منوی) لشکری را مرغ غل چندی شکست * تا بدانی کان صلابت از حقست * کور که بر عظیم
 لشکری بر قاج حقیق و حقیر لصدی تا بیلر سنکه اول قوت و قدرت حضرت حق دندر (منوی) کز ترا سواش آید
 زین قیل * رو بخوان و سوره احزاب قیل * اگر سکا و سوسه کلور سه بوقیلدن پوری احزاب قیل سوره سنی
 او قوت اسکا مشکل حل اوله و سوره قیلر تفسیری جلد اولده شیر حکایه سنده مر و راستدی فله طلب فیها (منوی)
 و دکنی با و مری و همسری * کافر دن کز قوزیشان سریری * اگر ای بشر بنده اولان ولی کامله سن عناد
 و همسر لک ایلر سن یعنی (ما هذا الا بشر مثلنا) دیوسو طبعه سن کافر بیل بی اگر سن بونکست خلق سبیلر آلدن
 باشی قورتره سن یعنی البتة باش قورتره من سن دیک اولور و اگر بواجب سلوک و معامه اولان اشتر برتر
 ای موش طبیعت خصات حسنه و لطافت جبلت لری حسیله سکا بعضی حصلت ایچون متابعت و مطاوعت دخی
 فیلسه لمر صقین مغرور و معجب اوله که حضرت پیغمبر علیه السلام (رحم الله امری) اعرف قدره ولم تعد طوره
 سوز سندر و حسن سیرت و کمال ملائمت و متابعت سونکرلک شانتندر دیو ادا قیلندر (کافال علیه السلام
 المؤمنون هینون اینون کاجل الانفان قید اقاد وان انیج علی حفرة استخ) پس بومعنا به مناسب موشله اشتر لک
 حکایه سنی ایراد ایلر بپورر و اشتر دن ولی کامل و فاضل مراد اولور و موشدن کوتاهی اولان مر د جاهل و غافل
 مقصود قیلر و (کشیدن موش مهابرا شتر و بجهب شدن موش در خود) (منوی) موشکی در کف مهابرا شتری
 در بود و شدر و ان اوزمیری * بر حقیر موش بر اشتر لک بولای الله قایدی و عناد و بجنیدن موش روان اولدی
 (منوی) اشتر از جستی که شدا و روان * موش غره شد که هسم بولان * اشتر جست لک * کندن و طبعنده اولان

ملائی و ملائمت که موش در روان اولدی موش مغرور اولدی کند یسنه بویه دیو که بن بولان اولدم (منوی) بر شتر
 ز بر تو آندیشه اش * گفت بنجام تر اوقیاش خوش * موشک اندیشه سنک بر توی اشتره اوردی و متعکس اولدی
 اشتر دیدی بن سکا کوستره سن خوش اول یعنی کندی مقداری و بنم مرتبه می سکا بیلر بره سن مغرور اول شد بیلک
 دیدی (منوی) تا بیا مدرب جوی بزل * کاندرو کشتی زبون بیل سترک * موش تا بر عظیم موش کارنه کادیکه
 عظیم و جسم فیل آند زبون اولور دی (منوی) موش آنجا ایستاد و خشک کشت * گفت اشتر ای رفیق کوه و دشت
 موش جوی کارنده طوردی و خشک اولدی اشتر موشه ایلدی ای هم کوه و دشت رفیق (منوی) این توفیق چیست
 حیرانی چرا * بانه مر دانه اندر جوی را * بونک و بونک ندر و حیرانلق نچوندر آباغکی مر دانه قوجو ایچنه کل خوف
 ایلر (منوی) توفیق او روزی ویش آهنگ من * در میان ره مباحش و تن مزین * سن فلا و سن و بنم بیش آهنگ من
 بولک او رته سنده اوله وصیت و سکوت قیلر (منوی) گفت این آب شکر فست و عقیق * من هجی ترسم ز غرقاب
 ای رفیق * موش اشتره ایلدی بوجوی عظیم و دریک آبدرای رفیق بن بولاده غرق اولقدن قورقورم (منوی)
 گفت اشتر بایسیم حد آب * یاد رو بنهادن اشتر شتاب * اشتر موشه ایلدی تا بیک حد و مقدارنی کورده اولاشتر اول
 آبک ایچنه شتابله آفاق قودی (منوی) گفت تا زانوست آب ای کورموش * از چه حیران کشتی و رفیق زهوش *
 موشه ایلدی ای کورموش آب بنم دیرنه دکن در نه سیدن حیران اولدک و هوشدن کتدک (منوی) گفت مور است
 و مار از دهاست * که زانو تا زانو رفقا است * موش اشتره ایلدی بواجب سکا مورد و بره آردر هادر زباز اودن
 زانویه فرقلر واردر یعنی اشتر موشه متابعت قیلد قد نصکره موش دخی مغرور و معجب اولد قد نصکره بر صوکارنه
 کلوب متحیر اولوب اشتر آنک تغیر و توفیقندن سوال قیلوب اول دخی کندی به نسبتله آنک شکر ف و عقیق اولسنه
 اعتراف ایدوب و ایلد کاری کستا خلغنه اعتذار قیلوب و اشتر لک عظیم شانی یلوب دیدیکه سلطانه سکا نسبتله بواجب یعنی
 سلوکده اولان و رطابتی حسابدر سکا نسبتله مورد و بره نسبتله آردر هادر زیرا کز اودن زانویه فرقی عظیم محققدر
 و بونک صدمه (و فوق کل ذی علم علیم) کلامی صد قدر (منوی) کز تا زانوست ای برهتر * مر مر اصد کر
 کدشت از فرق سر * ای برهتر کز بوضو سنک دیرنه دکن ایسه تحقیق بنم باشم اوستنده بوزارشون مقداری کچمشدر
 (منوی) گفت کستاخی سکن باری دکر * نانسوزد جسم و جانت زین شر * اشتر چونک موشک بوجزین کوردی
 آکانا داب ایدوب ایلدی بر کرد دخی کستا خلق ایلر تا بوشردن سنک جسم و جانت باغیه (م) تومری بامثل خود
 موشان بکن * باشتر موش را نبود سخن * ای موش سن کتدک کبی موشله عناد و مقابلله ایلر موشک شتر ایلر
 سوزی اولر (منوی) گفت توبه کردم از بهر خدا * بکذران زین آب * هلاک مر مر * موش اشتر دن چونک بونک
 و تفر بعه متعلق اولان سوزی اشتر ای کای ایلدی توبه ایلدم الله ایچون بواجب مهلاک کدن بی کچور پس شتر موشی
 تا داب قیلد قد نصکره موش ایلدی کگاه و کستا خلغنه توبه قیلوب مترف اولد قد نصکره (ما جیل الله ولیا الاعلی
 حسن الخلق والاکرم) حدیثک صد افعیه (منوی) رحم آمد مر شتر اکت هین * برجه و بر کوبان من نشین *
 اشتره مر جت کادی و دیدیکه آگاه اول صیحه بنم اور کچم اوزره او تور (منوی) این کدشتن شد مسلم مر مر ای بکذرانم
 صد هزاران چون ترا * بونک کور مکات تحقیق با کابو بنم نوعه مسلم اولدی صد هزاران سنک کبی کسه لری بونکونه ورطه لردن
 بکوریم پس تعلیم ادب شروع ایدوب دیدیکه (منوی) چون پیغمبر نیستی پس رو بره * تارسی از چاه روزی سوی چاه
 چونک پیغمبر دکاسن متابعت آیت و آرد نیجه کیت بوله تا کچاه طبیعت وجهالتدن قورنلوب بر کون منصب
 متبوعینه و مرتبه مشیخته و اصل اوله سن نفسکه نظیر قیل و منصف اول (منوی) تور عیت باش چون سلطان نه *
 خود مران چون مر د کشتیبان نه * چونکه سلطان دکاسن رعیت اول کشتی بی کتدک سورمه چونک مر د کشتیبان
 دکاسن یعنی اگر سن سلطان طریقت دکلر ایسک بر سلطانیه رعیت اول محصل نظر ایلر مر د کشتیبان
 دکاسن دریای حقیقت جانینه تنها کتدک سورمه بلکه کشتی طریقت علمیه عالم بر رئیس مدبره متابعت ایلر
 تا باد هوا ایلر کشتی بی شکسته قیلیمه سن و کرداب ضلالته مبتلا اولیمه سن (منوی) چون نه کامل دکان تنه امگیر
 دست خوش می باش تا کردی خبر * چونک دین و طر بقتده کامل اولیمه سن تنهاد کان طوعه یعنی تفر د و تنهارولک
 ایتمه دست خوش اول یعنی النی نجاستدن و خباثتدن پاک و طیب قیل تاخیر ایلیمه سن دستدن مر ادنفس و خیردن
 مر ادعلا و تخمیر اعمال ایتمه دست نظیف و نفس شریف لازمدر (منوی) انصتوارا کوش کن خاموش
 باش * چون زبان حق نکشتی کوش باش * الله تبارک و تعالی سوره اعرافک آفرنده بیوردیکه (واذ قرئ القرآن
 فاستمعوا له و اطيعوا) یعنی شول وقتده که ای مؤمنلر قرآن اوقته سزانی سامع اولک و سکوت قیلک

درویش کند بینه مر دلش رختن بر ارقه بصدیقی دوز مشدی و آکا اعتماد و اتکا قیلمش ایدی (منشوی)
 یاوه شده میان زرا و خفته بود * جله را جسته و او را هم نمود * کشتیده آلتون کبسه سی ضایع اولدی و اول درویش
 اربووش ایدی و آدن قافل ایدی کشتیده اولنلرله جله سن طلب ایلدی و یوقلدیلر آتی دخی بریسی کوستری بویله
 دیو (منشوی) کین فقیر خفته را جویم هم * کردیدارش زغم صاحب درم * که بواو بومش فقیری دخی یوقلدیلر
 صاحب درم غم و المندن فقیری خوابدن ایدار ایلدی (منشوی) کاندین کشتی چرمندان کم شدست * جله را جسته
 تنوای نورست * آلتون صاحبی درویشه دیدیکه بو کشتیده همیان زرمک وضایع اولمشدر چرمندان کبسه معناسنه در
 کشتیده اولنلرله جیعیسی آرادق و یوقلدق سن قور تلغه قاندر کاسن (منشوی) دلق بیرون کن برهنه شوز دلق
 تازو فارغ شود او هام خلق (دلق) اوستکدن چیمقدن قاندر عریان اول تا خلقت او هام و ظنونی سندن فارغ اوله (منشوی)
 کفت یارب مر غلامت را خسان * متهم کردند فرمان در رسان * درویش چونکم بوسوزی اشتدی رنجیده
 خاطر اولوب آیدی یاری سنک غلامکی خسار متهم ایلد بفرمان ابرشدر (منشوی) چون بدرد آمد دل درویش ازان
 سر برون کردند هر سودر زمان * چونکه درویش ککوکی اول تمتمدن درد و لاله کادی فوری هر جابدن باش
 چیقاردیلر (منشوی) صد هزاران ماهی از دریای ژرف * در دهان هر یکی دری شکر ف * نیچه بوزیک ماهی
 پر اولان دریادن هر برینک اغرنده بردار مانده در یعنی اول درک تعریفی قابل اولمز و کهنی وصف و بیان کلز
 (منشوی) هر یکی دری خراج ملکیتی * کز الهست این ندارد شکر کتی * هر بر در بر عملکت خراج ایدی زرا بودر
 حضرت خدادندر بو بر شرکت طوعز (منشوی) در چند انداخت در کشتی وجست * مر هو را ساخت کرسی
 ونشت * درویش ماهیله اغرندن بر قیاج در آلوب کشتینک ایچنه آندی و کندبسی کشتیدن طشره صیجادی
 تحقیقا هوای کرسی در ردی و او فوردی (م) خوش مربع چون نهان بر تخت خویش * او فراز اوج و کشتی آش
 به پیش * شاهلر تختنده خوش مربع اوتر دینی ککی درویش اوجک فوقنده هواده و کشتی آنک اوکنده
 (منشوی) کفتد و کشتی شمارا حق مرا * تا باشد باشما دزد کدا * درویش هوادن کشتیده اولنلرله ایدی پوری ای
 اهل کشتی کشتی سزه حضرت حق بکا تا کد از دزد سرگاه اولیه (منشوی) تا کرایا شد خسارت زین فراق * من خوشم
 جفت حق و با خلق طاق * یو فراقدن عجب کیمه زیان اولور بن خوشم حضرت حق جفتی و خلقله طاق اولم یعنی بن
 حضرت حقله مصاحب و خلقدن معارف اولدیغم حالد لطیف و خوشم (منشوی) فی مرا اوتتمت دزدی نهد *
 فی مهارم را بغماری دهد * نه اول خدایکاد ز دلک تمتمتی قورنه بزم یولاری بر غمازه و برر (منشوی) بانک کردند اهل
 کشتی گای همای * از چه دارندت چنین عالی مقام * کشتی خلقی درویشه چاغردیلر بویله دیوکه ای همای بیان ایلد
 بویله عالی مقامی سگانه سبدن و بر دیر (منشوی) کفت از تمتمت نهادن بر فقیر * و از حق آزاری بی چیزی حقیر *
 چونکه اهل کشتی آنک کرامت علیه سن کوروب ا کادیدیلر که ای همای نه جهتمدن سکا بویله عالی مقام و بر دیر اول دخی
 علی وجه التویج و التقریر بونلرله قیاحتنی اولاطاعت منزله سنه تنزیل و ثانیان آدن کندوبی تنزیه ایدوب موصل
 کرامت عظمی و موثر خدمت مولا اولان خدمت و طاعتی تبیین قیلوب دیدیکه بو کرامتی فراقیه تمتمت قومقدن
 بولدم و بر حقیر نه ایچون حق رنجیده ایدیمیلکدن بولدم (من اهان کی و لیاقتد بارزنی بالمحاربة) حدیث
 شریفنک سوچنجه و ایبی انجمنک حق انجمنک اولور و چیز و حقیر ایچون بونلرله امانت ایدن حقله محاربه قیلور اول
 چیز حقیر دنیا و مافی ادر (کمال علیه السلام) لو کانت الدنیا ترن عند الله جناح بعوضه ماسق منها کافر اثر به ماء
 بعده قول اولدن تنزیه و اضطرار ایدوب دیدیکه (منشوی) حاش لله بل ز تعظیم شهان * که نبودم بر فقیران بد کان *
 حاش لله آدن بولدم بلکه شاهلرله تعظیمدن که فقیر را وزره بد کان اولدم یعنی حاش لله بن جناب حق تنزیه ایلرم
 فقر و صلیحیه تمتمت ایدنلر کرامت و ولایت و بر مکدن بو کرامت عظمی و ولایت کبری مشتاقان طریقه تعظیم
 و خدمت ایلکدرند که فقیر لر حقه ده بن بد کان اولدم و بونلرله سوء ظن قیلنی مقبول خدایولدم (منشوی) آن فقیران
 لطیف خوش نفس * کزنی تعظیم شهان آمد عبس * عبس نلک تفسیری بوجلدک اواسطنده خرس حکایه سننده
 ترک کنتن آن مردناصح بیانده مر و رایتدی یعنی فقرادن مراد مطلق بی زروسم اولان کدادکل بلکه خوش
 نفس لطیف فقیر لر در که انلرله تعظیمدن اوتری حضرت رسول علیه السلامه بوجه تعلیم عبس سوره سی کادی
 اگر سوال اولور سوره عبس سوره سی عبدالله بن ام مکتوم حقه کادی جواب اول فقره وارث اولان اهل حقه
 هر زمانده معنای شامل اولور و آنلر دخی بو تعظیمده اخل اولدی (منشوی) آن فقیری بهر بیجا بیج نیست *
 بل بی آنکه بیج حق هیچ نیست) یعنی اول ذکرا و انان و تعظیم قیلنن فقیرای دنیا به طور اعتقادن اوتری فقیرای دکانر

بلکه اندن اوتری اولان بوقلق و فقیر اقدر که حقدن غیری هیچ یوقدر و کندی و جمیع اشیایک نظر ننده من کل
 الوجوه فقیر و فانیدر بوقلقه و اصل اولان و عدمیت اصلیه سن بولان ولی به فقیر بر لر (کاینا حقیقه الفقر من درجه
 الفقر فلیطلب فیه (منشوی) متهم چون دارم انهارا که حق * کردامین مخزن هفتم طبق * و دخی دیدیکه نیچه متهم
 طورتم انلرکه حق بارک و تعالی بدینی قات آسمانک مخزنه امین ایلدی بقی سالت بالکلیه کندیدن فانی اوله حقله باقی
 اولور و جمیع گونه تصرف قیلور و مخزن هفتم آسمانه خزینه دار اولور (منشوی) متهم نفسست فی عقل شریف *
 متهم حسست فی نور لطیف * وفی الحقیقه تمتمت لایق اولان نفسدر عقل شریف دکادر متهم حسدر نور لطیف
 دکادر (منشوی) نفس سوفسطائی آمدی زنش * کش زدن سازنده حجت کفتنش * نفس اماره سوفسطائی
 کادی اول نفسی اور یعنی نفس اماره سوفسطائی طبیعت کادی آ کاشدیت و ریاضتله اور که آ کاورمقلق دوزرانی
 دو ککل ایلد اصلاح ایلر کاجت عقله و تقیه سوبیلک دکل سوفسطائی فلاسفه ددن اوج نوع اوزره بر فرقه در که
 حقایق اشیایی انکار ایدر لر کاینانی الجلد الاول فی حکایه الوزیر فی بیت در خیالاتش چوسوفسطائیم (منشوی)
 مجهزه یند فرزد آن زمان * بعد ازان کوید خیالی بودان * نفس سوفسطائیه ککی مجهزات و خوارق عاداتی
 انبیا و اولیادن کورر اول زمان ایمان و انقیاد جابنه شعله لنور و بالکلیه نوراند نصکره دیر اول مجهزه که بن کوردم
 بر خیال ایدی (منشوی) در حقیقت بودان دید عجب * چون مقیم چشم نامدر و زو شب * اکر حقیقت
 او ایدی اول عجبی کورمک کوزده مقیم اولور دی روز و شب نیچون چشمه مقیم کلمدی پس جواب و برر لر که (منشوی)
 آن مقیم چشم یا کان می بود * فی قرین چشم حیوان می شود * اول مجهزه یا کار چشمک مقیمی اولور حیوانانک
 چشمک قرینی اولمز (منشوی) کان عجب زین حس دارد عار و ننگ * کی بودطاس اندر چاه تنک * زیرا اول عجب
 اولان مجهزه بو حواس ظاهره ده اقامت ایلدی عار و ننگ طوطاوس طارقیوده بقی اولور و وطن قیلور (منشوی)
 تانک * وی مر مر اسبار کو * بن زصدیک کویم و آن هم چومو * زنهار بکا چوق سوبلیجی دیمه سن زیر این
 یوزدن بزنی سوبلرم و اول برسوزم موی کبی دقیقدر یعنی تاسین بکاصقین دیمه سن بو خصوصلرده چوق سوبلیجی
 واکار کلام ایلجی بن یوزدن برین سوبلرم و اول دخی قیل کبیدر حد اعتدال دن خارج دکلم و خیر الکلام ماقول و دل
 مضبوطدن محتا و ز دکلم کلامده و متامده و طعمامده و شرابده شرط اعتدال هر کسک استعدادنه کوره در بوخسه
 مطلق بر حالته مخصوص دکادر نه که بومعنائی اشارت ایچون کثیر الکلام طویل المنام اکول طعام اولان
 صوفینک حکایه سن نظم کتوروب آنک لساندن هر کسک استعدادنه مناسب اولان اعتدالی بیان یوردر (تشنیع
 زدن صوفیان بران صوفی که پیش شیخ بسیاری کوید * (منشوی) صوفیان بر صوفی شعله زدند * پیش شیخ
 خانقاهی آمدند * خانقاهده اولان صوفیلر بر صوفی به شعله اور دیر یعنی تشنیع ایلدیلر اول خانقاه شیخنک
 اوکنه کلدیلر (منشوی) شیخ را کفتند داد جان ما * توازن صوفی بجوای پیشوا * صوفیلر شیخه ایتدیلر بزم
 جائز لادانی سن بو صوفیدن استمهای پیشوا (منشوی) کفت آخر چه کادست ای صوفیان * کفت این صوفی سه
 خود دارد کران * شیخ ایدی ای صوفیلر آخر شکایتکننر صوفیلر زمره سی دیدی بو صوفی اوج ثقیل خوی طور
 (منشوی) در سخن بسیار کوهچون برس * در خورش افزون خوردن زیست کس * اولاسوزده بسیه ار کویدر
 جرس کبی ثانیاطعامده بکرمی کسه دن زیاده بر (منشوی) و بر بجهتدهست چون اصحاب کهف * صوفیان کردند
 پیش شیخ زحیف * نااوا کرا و بیه اصحاب کهف کبیدر که نوم طویل صاحبیدر و صوفیلر شیخنک اوکنده زحیف ایلدیلر
 یعنی بواوج خصلت صوفیلر بقیقه زیاده مخالفدر دیو لوله اور دیر و جنک و غوغا ایلدیلر زحیف جنکه و غوغایه
 دیرلر (منشوی) شیخ را وزد سوی آن فقیر * که هر حالی که هست اوساط کیر * در خبر خیر الامور اوساطها * نافع
 آمد ز اعتدال اخلاطها * شیخ چونکه صوفیلر بواقدامنی کوردی اول فقیر جاننده توجه ایلدی و نصیحت
 طریقه ایلد ا کابویله سوبلدی که هر بر حالته و ارد و سطرلی طوت یعنی هر بر حالته و واقع اولدی و سطرلی طوت
 و افراط و تفریطدن حدیث نه کم دینامشدر (نوسط اذما شئت امر افانه * کلا طرفی قصد الاسور ذمیم) و خبرده دخی
 خیر الامور اوساطها یورلمشدر زرا اخلاطرا اعتدال دن نافع کادی یعنی اخلاط امور معتدله اولمقدن نافع کادی
 و حد دندن تجاوزا تمکله نفع قیلدی نه کم اخلاط بدن انسانی کورمز میسن (منشوی) کربکی خطای فزون
 شد از عرض * در تن مردم بدید آید مرض * اگر بر خلط افزون اولسه و حد دندن تجاوز قیلسه بر عارضه جهتمدن
 انسانک تنندن مرض ظاهر کلور و اید اولور کذلک امور صوری و معنوی دخی حد اعتدال دن تجاوزا اولسه خلل دن
 خالی اولمز (منشوی) برقرین خویش مفزاد در صفت * کان فراق آرد بقی در عاقبت * نطق موسی بد بر اندازه ولید

هم فزون آمدن گفت یارینک * هر کس استعداده مناسب اولان اعتدالی تأیید میجوین موسی ایلد خضرک احوالنه شروع ایدوب واندن اولاحصه نه ایدیکن بیان یوروب دیرلر که صفت وخصلته کندی مصاحبک اوزره زیاده اوله زیرا اول عاقبتده صحیح فراق کتور یعنی اگر چه کندی نفسکده سن استعداد که مناسب کند یکی معتدل قیلد کسه کندی قرین و مصاحبک اوزره صفتده و کلماتده افراط و زیاده ایلد که اول افراط و زیاده لک بقینه عاقبتده فراق کتور و جد الغه سبب اولور حضرت موسی علیه السلام خضر علیه السلام اولان نطق شرینی کندی استعدادنه کوره اندازه واعتدال اوزره ایدی و لکن هم فزون کلدی یارینک گفتک اعتدالندن (منوی) آن فزونی یا خضر آمد شقاق گفت رو تو مکتبی هذا فراق * اول فزونلق حضرت خضر شقاق وخلاف کلدی حضرت خضر حضرت موسی علیه السلام ایدی یورین مکتب و بسیار کویسن بوفرا قدر یعنی علی وجه التعریض (اقتلت نفسا زکیه) دیکل کبی فزون و فضوللق خضر شقاق ودخی (آخرتها التفرق اهلها) دیوا اعتراض ایلد کبی فزون و فضوللق خضر شقاق کلدی و مساواته مخالفت ایلد کلدی و لهذا خضر علیه السلام ایدیدی یوری سن مکتبیر سن (هذا فراق بنی وینک) یعنی شوا اعتراض واکتار کلام بملک سنک مایینک آیریمیدر دیدی کوییا حضرت خضر مقدمه موسی علیه السلام (انک ان تستطیع معی صبرا) دیکله بنم فعله تحمل ایده من سن و اعتراض و سوال ایدوب بکاسو یلرسن وین اعتراض و سوال استنم دیو صحت و سکونی بروجه کتابه تعلیم ایلشدی و اول حضرت دخی (ستجدنی انشاء الله صابرا ولا اعصی لك امر) دیکله سکونه وعدم انکار و اعتراضه راضی و تسلیم ایلشدی پس بعده هر فعلنه بروجه اعتراض سوال ایلد بیکچون مکتبیر منزله سنه تنزیل اولندی و حضرت موسی علیه السلام ایلد خضرک احوالندن شیخه می یلد احوالی مراد قیلندی پس لسان خضر وقت اولان شیخدن موسی مشرب اولان مریده خطا با آداب مصاحبی تعلیم ایدوب یوردر (منوی) موسی بسیار کوی دور شو * ورته بامن کنک باش و کور شو * ورنه فنی و زمینه شسته نوبعتی رفته بکسته * خضر وقت اولان شیخ دیر کای موسی مشرب اولان مرید بسیار ککو و معترض خوسن صحبتزدن دور اول والا شرط طریقت بودر که بکاد بلسر و کوز سز اول ولسون ولسانک اعتراض قیلسون واکر کند یکی کور واکم کور من سن و صحبتدن دخی کتور سنک و ستیزه و عناد جهتدن صورتا او تورد کسه سن معنا کنکد و فوائد مصاحبندن منقطع اولد لک بر شرط بولمیشجه مشروط حاصل اولن شرط تسلیم وارادتدر مشروط فوائد صحبتدر حق تسلیم وارادت بولمیشجه صحبت صحیح اولن و اول صحبتدن منفعت ظهوره کلز (منوی) چون حدت کردی توانا که در نماز کویدت سوی طهارت رویتاز * مثلا چونکم سن ناکاه نمازده حدت ایلدک وابدستی صلاک سکامفتی و فقیه اولان طهارت جابنه چاب و تجدید وضو ایلدیدی (منوی) ورنه فنی خشک جیبان می شوی * خود نمازت رفت بشین ای غوی * واکر طهارت ووضی ایتمکه کتور سنک بیهوده بیره فوری حرکت و بی معنی بیره قعود قامت قیلدی اولور سن خود نمازک کندی ای ازغون استرک سن او تورد صلو طهارت اوزره مبتنی ایلشددر کذلک صحبت تسلیم وارادت اوزره قرار بولشددر پس طهارت اولیه صلو فاسد اولور وارادت اولنر صحبت بی معنی وعبث قالور ایلد اولجی (منوی) ورنه انما که هم جفت تواند عاشقان و نشسته گفت تواند وارثول کسه لک فتنه که سنکله هم جفت و هم صحبتدر لر و سنک گفت و کویکه عاشق و نشسته در لر یعنی هم جفت اولنر سنک عاشق اولر و طایر کدر و سنک سوزیکه مشتاق و نشسته در لر (منوی) یاسبان برخوابنا کان بر فزود * ماهیان را یاسبان حاجت بود یاسبان ناعلم اوزره ارتدی ماهیه یاسبان حاجت اولدی بوهم وجه در اول طریقت و ماهیان بحر حقیقت اولان ماهیلرک یاسبانها احتیاج اولدی و اهل فنانک صحبتلر نه داخل اولان و شرط صحبتی ترل ایدوب کنیدن کچمین و فنانا این ایچمین و حجر علم شریعت و طریقه ایلد که یاسبانانلق یارم منفعتدن خالی دکام دین کسه لر تعریض طریقه بقیله واقع ایلشددر یعنی ای کندی علم شریعت و وعظ و نصیحتله اهل فنانیه یاسبان و حافظ اولورم زعم ایند یاسبان خوابنا اولنر و غفلتده قلا ندره منفعت زیاده ایلدی ماهیان بحر حقیقت اولنر یاسبان حاجت دکادر آندریای وحدت ایچره عین پیداواردر (می) جمله بوشانرا نظر بر کار درست * جان عزیزا تجلی زبورست * جامه کچیلرک نظری کار زده در اما عریانک جانه تجلی زبور ولباسدر یعنی انانیت و نفسانیت لقمه سن فنانیه وجود بشریه جامه سن کینرک نظری جامه شوی اولنر و تطهیر قلب و نفس قیلنر در عریان اولان جانه ولباس وجوددن مجرد قان روح روانه تجلی الهی زبوردرای وجود و انانیت لباسله من من اولان و قیل وقال و معارضه و جدالندن حدت آلان کسه شرط طریقت ایکیدن خالی دکادر (منوی) یازعربانان یکسوزار * یا جوابیشان فارغ از تنجابه شو * یا عریانلرندن اشکاره بر جابه کیت یا آنلر کبی لباسدن فارغ اول تنجابه جامه تن

تقدیر نده در یعنی یا وجود لباسندن عاری اولنلرندن و شهرت و انانیت کسوه سندن تبحر و تبری قیلنلرندن بر جابه کیت و آنلری ترلک ایت و یا خود آنلر کبی تنجابه و تنجابه دن فارغ و آزاده اولنر برابر قومه محبت و آنلرله محبت ظاهر و باطنا آنلرله مشابیه اقتضایدر (منوی) ورنه فنی تا بی کل عریان شوی * جامه کم کن تاره اوسط روی * وکر قادر دکل ایسک که بالکایه عریان اوله سن جامه بی ازایله تا اوسط بولنه کیده سن یعنی واکر قادر دکل ایسک که بالکایه معارضه و جدال و قیل و قالندن تبحر و تبری سن و من و مادن عریان اوله سن باری جامه من و مانی ازایله سوز کاشی سوزلرک آرزو بیلد تا کم طریقی اوسطه واعتداله کیده سن و بولنلرندن منافع اخذ ایده سن (عذر گفتن فقیر با آن شیخ (منوی) پس فقیر آن شیخ را احوال گفت * عذر را با آن غرامت کرد جفت * هر سوال شیخ را دادا و جواب * چون جوابات خضر خوب و صواب * پس اول فقیر او شیخه احوال دیدی یعنی اول مذکور اولان درویش معرفت کیش کندی حسب حالی اول شیخه نقل ایلدی و عذر فی اول غرامته جفت ایلدی یعنی غرامت کبی واجب الادا اولان جوابه عذر فی جفت ایلدی شیخ هر سوالنه اول فقیر جواب و بریدی حضرت خضرک حضرت موسایه خوب و با صواب اولان جواباتی کبی جوابلر و بریدی (منوی) ان جوابات سؤالات کلیم * کش خضر غودازرب علم * گشت مشکهاش حل و افزون زیاد * از بی هر مشکهاش مفتاح داد * حضرت کلیم سؤالات اول جواباتی که آتی خضر علیه السلام رب علم و الهام و تعلیم حکیم جهتدن کوستردی اول کلیم مشکهاش حل اولدی و آنکندن و یاد قیلادن افزون حل و کشف اولدی زیرا هر بر مشکهاش اوتری بره مفتاح و جواب کامل صاب و بریدی بو معنی دخی جائزدر که افزون زیاد مصرع ثانی به مصرف اوله بو تقدیر اوزره معنی بولد دیکل اولور که حضرت موسی علیه السلام مشکهاش حل و فتح اولدی و افزون و زیاده هر بر مشکهاش اوتری آکا خضر حضرت تری مفتاح و بریدی و حضرت موسایک خضره اعتراضاتی و خضرک حضرت موسایه جواباتی کاذ کرت فی القرآن تعلیم للطالبین بو محله ثبت اولندی و قصه سی بودر که حضرت موسی علیه السلام خضره ملاقی اولوب واکا انباعه آندن استیذان قیلوب اولدخی اکا (ان تستطیع معی صبرا) دیکله جواب و بروب حضرت موسی علیه السلام (ستجدنی ان شاء الله صابرا ولا اعصی لك امر) دیوب اطاعتی وعدم مخالفتی مشعر جواب یورددند کهره حضرت خضر دیدیکه پس اکرا تباع ایلد کسه شدن بر شیخ سوال ایلد بن آتی سکا خبر ویرم بیان ایلیم پس بعد المباحه بواب کسی در یا جابنه منطلق اولدیلر و بر سفینه طلب قیلدیلر حتی سفینه به را کب اولدیلر پس حضرت خضر الله باله آلوب سفینه دن برایکی لوحه بی فو بروب آتی خرق ایلدی پس حضرت موسی علیه السلام صبر ایده میوب (قال اخرقتها لتغرق اهلها لقد جئت شيئا امرا) بو سفینه بی واهلنی غرق قیلدن اوتری دللک والله تحقیقا سن شی عظیم کتوردک یا خضر پس حضرت خضر مؤاخذه ایدوب دیدیکه موسی مقدمین سکا دیر میکه تحقیقاسن بمله اولان کاره صبر ایده من سن موسی علیه السلام دخی اعتذاره شروع ایدوب آکا دیدیکه یا خضر بی مؤاخذه ایتمه اعتراض و سوال ایلدک خصوصنده اولان وصیتکی نسیان ایلدیکم سبیلده اول امرده نامی اولتی بحب دکادر پس بوا یکسی کشتیدن حقیقوب بر جابه دخی منطلق اولدیلر حتی بر غلام بری بیکره راست کلدیلر پس حضرت خضر آتی طوبی بی جرم و نگاه آتی بوغاز ایلوب قتل قیلدی بوکره حضرت موسایه صبر ایده میوب (اقتلت نفسا زکیه بغیر نفس) دیوا اعتراض ایلدی و دخی (لقد جئت شيئا نكرا) دیوانکاری موجب سوز سوزیلدی پس حضرت خضر دخی رفض وصیت ایلدیکنه عتاب ایدوب (الم اقل لك ان تستطیع معی صبرا) قولنی تکرار ایلدی حضرت موسی علیه السلام بود فعه دیدیکه یا خضر اکرین سکا بولنلرندن نصکره بر شیخدن سوال ایلریم پس بی کندیکه آرتق مصاحب قیلد بن عذرده بالغ اولدم و سکا ایلدیکم مخالفتده استعجا ایلیموب کندیمدن عذر قیلدم دیدی پس بنه منطلق اولدیلر و بر قریه به کلدیلر بوا یکسی اول قریه نلک اهلندن استطعام ایلدیلر اهل قریه بولنلر قونقلدی ابابوا و اعراض ایلدیلر پس اول قریه ده بردوار بولدیلر که دوشمکه قریب اولمش پس حضرت خضر آتی با عمارت ایتمکه و یا نا ایتمکه و یا عمارتله آتی قائم قیلدی حتی جدار راست و مسجکیم اولدی پس حضرت موسی علیه السلام اجر تندن صبر قیلیموب اخذ اجرت ایلدیکه تعریض طریقه بیلدیکه (لوشنت لا تحذرت علیه اجرا) پس حضرت خضر آکا (هذا فراق بنی وینک) دیدی یعنی شول اعتراض ثالث و یا خود شو وقت سنکله بنم مایینقی فراقه سیدر آمدی یا موسی سکا خبر ویرم صبره قادر اولدیکم شیدن زیر او کور بلن شیلر ظاهر امکنر و باطنا مقبول و معتبردر پس جوابه شروع ایدوب (اما السفینه فکانت لمسا کین یعماون فی البحر فارادت ان اعیبه اواکان وراههم ملک یاخذ کل سفینه غصبا) یا موسی اما سفینه بر قایح مسکینک اولمشدیکه اون قرن داش ایدیلر بشی برده و بشی بچرده ایشلردی پس

بن اول سفینه فی معیوب قیلتی استدم و بولنرک او کنده و یارنده بر ملک و اریدیکم کل سفینه صالحه فی غصنا اخذ
ایلدی پس بوکشتی شکست ایلدی تا اول اخذ ایلمیه و اما الغلام فکان ابواه مؤمنین فحسبنا ان برهقهما طغیاناً
و کفر افار دنان بیدلهما ربهما خیر امنه زکاة و اقرب رجلاً جواب ثانی اما قتل ایلدیکم غلام آنک بابایی و آناسی
مؤمن و مؤمنه را بیدل پس بز خوف ایلدیکه بوا یکسینی آنک سیدیه طغیان کفر بوری به و اول غلامک کفر و شری
بوا یکسینه لاحق اوله و دخی کافرله مؤمن بر خانه ده اجتماع قیده پس بزدیلدیکه بوا یکسینک ربیبی بوا یکسینه
اول غلامدن خیر لوسی تبدیل ایلمیه کفر و ذنوبدن طاهر اولدینی جهتدن و عطف و مروت یونسدن اقرب اولی
ا کابدل و عوض و بره دیدی و اما الحداد فکان لغلامین یتیمین فی المدینه و کان تحتہ کنز لهما و کان ابوهما صالحاً
فارادیک ان یبلغا شد هما و استخراج کتیهما رجعت من ربک و ما فعلته عن امری ذلک تاویل مالم تستطع علیه صبراً
جواب اعتراض ثالث اما اقامت ایلدیکم جدار ایکی یتیم او غلبه قتل ایلدی اول شهرده و اول جدارک آتنده
بوا یکسینی ایچون التوندن و کومشدن برکت زواریدی و بوا یکسینی غلامک بابایی صالح ایدی اول صالح ایچون
بو خدعتی ایلدی پس یا موسی سنک ربک دیلدیکه اول ایکی غلام حمله و کمال رأیه بالغ اوله و استخراج قیده لر خزینه لر فی
الدریه بیکدن بولنه رجعت ایچون و با خود بوا یکسینی کتیه لر فی استخراج ایده لر بیکدن بولنه رجعت اوله قری حاله دیک
اولور یا موسی بو کوردیک بک عجبای بن کندی رأی واجتهد امدن ایسلام بلکه بامر الله و بارادته ایسلام شواجوبه
ثلاثه درس آنک اوزرینه صبراً تنه که قادر اوله فرسک دیدیکم شیشک تاویلی (منشوی) از خضر درویش هم میراث
داشت در جواب شیخ همت برکاشت اول اوچ خوئی صورتاقیل و نامعقول و بواج خصلتک اصلدن مسؤل
اولان درویش دخی حضرت خضر دن میراث طوتدی و آنک قدمنه کندی (کافال علیه السلام ان الانبیاء ما ورثوا
درهما و لادیناراً و اما ورثوا علمافن اخذوا خذ بحظ وافر) پس معترض اولان شیخک جوابنه خضر وار همت حواله
ایلدی و حقیقت حال نه اید و کن اسانه کتور و بویلدی (منشوی) گفت راه اوسط ارچه حکمتست * لیک
اوسط نیزم بآنستست * دیدیکم نعم طریق اوسط دخی هم نسبتله در یعنی بویلدیکم کرکه هر کس بونده مقتضای
شریعت و طریق بقدر لیکن اوسط دخی هم نسبتله در یعنی بویلدیکم کرکه هر کس بونده مقتضای
بلکه هر کس استعداده کوره قیاس اولنور (منشوی) آب جو نسبت با شریعت کم * لیک باشد موش را آن
هیچوم * مثلاً ابرمغل صوی اشتیه نسبت اندک و کدر لیکن ابرمغل صوی موشه نسبت دریا کیدر پس اشتیه
حد اعتدالی استعداده کوره و موشک دخی اعتدالی کندی به کوره قیاس اولنور (منشوی) هر کرا باشد وظیفه
چارنان * دو خوردیاسه خورد هست اوسط آن * و فی المثل هر کیم که غذا و وظیفه سی درت اتمک اولسه ایکی نان
یسه یا اوچ نان یسه اول اوسط در (منشوی) و خورد هر چار دراز اوسطست * و اوسر حرص مانه بدستست *
امادرت نانی جیعیایه اول زمان اوسطدن دور در اول اسر حرص و آزار و لقمه مانه بدست و مورد (منشوی) هر که اورا
اشتهاده نان بود * شش خورد میدان که اوسط آن بود * هر کیم که آنک اشتیه سی اون نان اوله الی برسه بیلکه اول اوسط
اولور (منشوی) چون مرا بختاه نان هست اشتیه * مرا تراش کرده هم دستم بی * چونکم بنم الی اتمک بیکه
اشتهام وارد و سکا الی کرده بیکه سن بخله هم دست دکن (منشوی) بویله رکعت نمازایی ملول * من بمانصد
در نیام در خول * سن اون رکعت نماز قیلمه ملول کاور سن و زبون اولور سن بن بشیور رکعت قیلمدن خول اولزم
یعنی بوجعه کبر منم و ترک خدمت قیلمدن کایه در دخول بر نه دخول دخی نسخه در بوقت در اوزر معنی بن بشیور
رکعتله عجز و تحوله کلمم یعنی زبون و لاغر اولزم (منشوی) آن بکی تا کعبه حافی می رود * و بن بکی تا مسجد از خود
می شود * اول برکسه کعبه یه دل آغای چبلاق کیدر بویلدی سی خانه سندن مسجد دکن کندی سندن کیدر (منشوی)
آن بکی دریا کازی جان بداد * و بن بکی جان کندی تا بک نان بداد * اول برکسه عاشق لقمه و بذل و یارده جان و بردی
و بوی برکسه جان چکشدی تا بر نان و بردی یعنی اول بری تا بر اتمک و بر خجه جان قور و در اولمک حالنه کک لور پس
راه اوسط بویلدیک استعداده کوره قیاس اولنور و بویلدی بویلدی بویلدی بویلدی بویلدی بویلدی بویلدی بویلدی
می رود * کین مرا اول و آخر بود * بویلدی بویلدی بویلدی بویلدی بویلدی بویلدی بویلدی بویلدی بویلدی
زیرا آنک اول و آخری اولور غیره نهی اولنده اوسط و وسط ممکن دکلدر (منشوی) اول و آخر باید تاداران * در تصور
کعبه اوسط یا میان * اول و آخر کرکه تا آنده اوسط یا میان تصور صغه زبر اول و آخر موجود اولی کرکه تا که اوسط
و میان تصور اولی ممکن اوله (منشوی) بی نهایت چون نداد و طرف * کی بود او را میانه منصرف * نهایت سز
اولان نسنه چونکه ایکی طرف طوغمه و اولی و آخری اولیه یعنی بی نهایت انبیاء علیهم السلام و اولیای عظامک

باطنلیدر چونکم ایکی طرف طوغمه زبر اولی بی نهایت میانه یعنی اوسط منصرف اولور یعنی حق اول بی نهایت
حد اعتدال صرف اولنور و افراط و تفریط تصور قیلمور (منشوی) اول و آخر نشان کس نداد * گفت لو کان له البحر
مداد * سورة که فک آخر نه اشارتدر (قل لو کان البحر مداداً دی یا محمد اگر بحر محیط مرکب اولسه (لکلمات ربی
بنم ربکم معانی و کلماتک شری و کلماتی ایچون (لغده البحر) تحقیق با بحر محیط و فانی اولیدی زیر جسمدر و هر جسم
متناهی در (قبل ان تفد کلمات ربی) ربکم کلماتی متناهی اولمزدن اول زیر کلمات الله غیر متناهی در پس مداد
متناهی اولمزدن اول علوم نامتناهی کلماتی ممکن اولمز (ولو جئنا بملء مداد) ای ولو جئنا بقدر تنال باهره عنوان و زیاده
یعنی اگر چه برکتور رسیده اودریای محیط مثلی مدد و زیاده معاونت کتور رسیده بنه کلمات الله متناهی
اولمز زیرا مجموع متناهی دخی متناهی در بلکه تحت وجوده داخل اولان اجسام مقوله سی هر نه ایسه متناهی در
پس بویلدیک سبب نزولی بوا یکسینی یهودیلدیک بلکه کایلده بر محمله (وما اوتینم من العلم الا قلیلاً) یورور بر محمله دخی
(ومن یؤتی الحکمة فقد اوتی خیراً کثیراً) یورور پس تقاضدر توفیق نیجه اولور دیدکرنده بویلدیک نازل
اولدیکه علم الله نسبت علم انسان قیلمدر دیک اولور معنای بیت اول و آخرده هر نه حقیقه و اصل اولان و لیک
نشان و احوال بی پایانی برکسه شرح و بره من زیر بولنر صفت حقله متصف اولمشدر و اوصاف حق ایسه
غیر متناهی در انبیا و اولیا کلمات الله در اول جهتدیک کن امری به ظاهر اولمشدر اگر چه جمیع موجودات دخی بوا مرده
داخل و جله سی بوحیثیتدن کلمات الله در لکن انبیا و اولیا علت غایه موجودات و مکنوناتدر پس بولنرک باطنلری
صفت حقله متصف و متخلق اولیچ بولنرک در و نده اولان معلوماتک و اسرار و اوصاف و حکمتک کلمات اغصان
و اشجار و اقلام و بحار و زخار * کب اولسه الی یوم القیام تحریر اولنسه نهایت و انجام بولمایدی (منشوی)
هفت دریا کرسود کلی مداد * نیست مر بایان شدن راهیچ امید * یدی دریا اگر چه جمیع عامر کب اوله منتهی اولسنه
هیچ امید و امکان یوقدر یعنی هفت دریا کرم داد اولسه بوا اولیا ک قلمنده اولان علمک پایانه هیچ امید یوقدر
(منشوی) باغ و یشه کرسود کس قلم * زین سخن هر کز کرددیش و کم * و کذلک باغ و یشه اگر چه جمیع اقل اوله
بوا نبیا و اولیا ک باطنده اولان سخن حقدن هر کزیش و کم اولمز (منشوی) آن همه خبر و قلم فانی شود * وین حدیث
بی عدد باقی بود * اول دو کلی مرکب و قلم فانی اولور که متناهی در و بوا نبیا و اولیا ک باطنده اولان حدیث بی شمار نه
باقی اولور که غیر متناهی در (کما قال الله تعالی فی سورة لقمان فی حق کلماته) (ولو ان ما فی الارض من شجرة اقلام
والبحر عید من بعده سبعة اجرام نفدت کلمات الله) پس بویلدیک کعبه دل اعتراض اوله جوابدر که اول بسیار کو
و کمار خوار و لقمه نفس الامر ده بولمزدن بروی هر نقد رسو یسه در یادن بر قطره و کونشدن بر ذره کیدر پس
مکثر اولمز بعده اعتراض ثانی به جواب و یورور (منشوی) حالت من خواب را ماند کهی (خواب بندارد
مرا ترا کهری * ظاهرده کاهی بنم حالت خوابه بکزر اول حالتی بر کراه خواب ظن ایلر یعنی ای شیخ بکا کاه کاه بر حالت
و بر راحت پیدا اولور که غلبه نومله مستلکی اولوب میتر کبی بندخی یا قورم و بوجهاندن کوز یوموب عالم حقیقه دیده
بصیرتی کشاده قیلورم بنم بوحالتم کاهی خوابه مشابه اولور و حقیقت حاله واقف و عالم اولمزدن کراه اولنر تحقیقا
بوحالتم نوم دایم زعم ایلر و بر بجهتد هست چون اصحاب کهف دیوسوز سو بولر بکونه حالت اولیادن بعضسنه حقوق
واقع اولور نه کم ابن فارض حضرت تریک منقبه سنده و اائل دیوانده بویلدیک مسطور در که (قال ولد ابن الفارض حاکما
عن حال ایسه و تارة یکون الشیخ رضی الله عنه مستلقی علی ظهره کالنائم و یمر علیه عشرة ایام متواصلة و تارة اقل
من ذلک و تارة اکثر وهو علی هذه الحالة لا یأکل ولا یشرب ولا یشکر ولا یتخلف فهو کما قال (بیت) تری المحبین صری
فی دیارهم * کفتیه الکهف لا یذرون ما لبثوا * والله لو حلف العشاق انهم * صری من الحب او هو فی لما حنثوا
ثم یستفیق من هذه الحالة و یکون کما کان (منشوی) چشم من خفته دلم بیداردان * شکل بیکار مرا بر کاردان
ای شیخ اگر چه ظاهرده بنم چشم او یومشدر اما بنم قلبی بیدار بیل بنم صورتا کار و عملش شکیل و جسدی
کار و عمل اوزر بیل یعنی بنم بیکار و معطل اولدیکم شکلی سن عین بر کار و بر تحصیل بیل همان عمل بدن دکلدر بلکه
عمل قلب عمل بدن افضل و اشرفدر (ولهذا قال علیه السلام لاعبادک کالتفکر قال البیضاوی لانه المخصوص
بالقلب (منشوی) گفت بغمبر که عینای تمام * لا ینام قلبی عن رب الانام * حضرت رسول علیه السلام ابتدا بیکه
بنم چشمم او یور لیکن بنم قلبم رب الانامدن او یومز بوحیث شریفه اشارتدر که امام بخاری حضرت عایشه رضی
الله عنهما دن روایت ایدر که حکایه ایدر که حضرت رسول علیه السلام قبل اداء الوتر نائم اولوب بعده
قال قوب بلا توفی نماز شروع قیلدی بن دیدم یا رسول الله تمت حتی نفخت بفمک فقال صلی الله علیه وسلم ان عینای

تأمان (ولایت قلبی) یعنی بنی یکی کوزم بحسب الظاهر او بر حال بود که بنی قلب رب العالمین غافل دگدر پس اول صوفی دخی کند بنی نومنه و قلبیک ایه طائنه بوحدیله استشهد ایلدی زیر اعند اهل تحقیق بوخصلت و حالت حضرت رسول علیه السلامه مخصوصه اولس بنه دلیل یوقدر بلکه علی طریق الوارثه اولیا به دخی میسر در (منوی) چشم نویدارودل خفته بخواب چشم من خفته دلم در فتح باب ای طاعن و معترض اولان سنک کوزک سیدار و قلبیک خواب غفلتله خفته درو بن کوزم و یا جسم ظاهر او بوشدرا ما بن کوزم فح باید در (منوی) مردلم رابنح حس دیکرست حس در اهر دو عالم منظرست تحقیق قلبیه بنج حواس دخی وارد بو حواس ظاهره دن غیری که اول قوت تخیله و قوت متفکره و قوت متوجهه و قوت حافظه و حس مشترک در کوزکل حسنک هر ایکی عالم یعنی ظاهر و باطن منظریدر (منوی) قوزضع خود مکن در من نیکاه بر قوشب بر من همان شب چاشنکاه سن کندی ضعف و عقل کدن بکا نظر ایلد زیرا قیاس نفس علی النفس جائز دگدر بر نفسک حالی بر نفسه بکزه من مثلاً شب سنک اوزر بیکه شبدر هم اول شب بنج اوزر بیه چاشنکاه و صبح دستکاهدر (منوی) بر روزندان بر من آن زندان چوباغ عین مشغولی مرا کشته فراغ زندان سکا زنداندر که انده مضطرب اولوب پریشان خاطر اولور سن اول زندان بکا باغ کبیدر زیرا آند جلال الهی ایلد مسرور و آسوده یعنی سنک اوزر بیکه شب ظلماتی و نوم جسمانی زنداندر و بکا اول باغ و چناندر عین مشغولتی بکا فراغ اولمشدر یعنی مرتبه ولایت ارنلر سائر بشر کی دگدر بلکه سائر بشر کعکسی دینسه جائز در زیر ایلر صورتانم و معناییدار و صورت نامشغول و بر کار و معنا فارغ و بیکار در (منوی) پای نودر کل مرا کل کشته کل مرا ترا ما ترا مسرور دهل سنک آباغک بدن بالچغنده واکل و شرب آب و کندنه قالمشدر و بکا اول آب وکل عین کل روحانی و کاستان آثار و اسرار ربانی اولمشدر تحقیق سکا آب وکل عالمی ما قدر بلاشهود محبوب و بکا سورود دهلر مع مشاهده المحبوب (منوی) در زمین باقوسا کن در محل می دوم بر چرخ شفت چون زحل نم صورتنا زمینده سنکله بر محله ساکن و قرار اید مجیم من حیث المعنی زحل بلدزی کی فلک سابع اوزره یلم (منوی) همنشیت من نیم سایه منست بر ترانان دیشها پایه منست همنشین و جلیسک من حیث الحقیقه بن دکل بلکه بن سایه مدر یعنی جسد در که روحه نسبتله سایه کبیدر بن پایه و قدرم اندیشه لدن عالیرکدر (منوی) زانکه من زان دیشها بکا کدشتهام خارج اندیشه یوان کشتهام زیرا که بن اندیشه لر عالیدن ایلر و کچشم اندیشه نک خارجندن یلی اولشم یعنی عالم حقیقت و مرتبه الوهیده یوان اولوب اوچشم (منوی) حاکم اندیشهام محکوم فی زانکه بنا حاکم آمد بری روی حقیقی کورنلر و مرتبه ولایت ارنلر کندیلر دن فانی و حقله باقی اولد قنصکره آنلره عقول و اندیشه نک تصرفی اولمز و افکار و عقول حکم قیلر بلکه بونلر حقیقی عقول و اندیشه به حاکمدر و لهذا اول صوفی وی لسانندن بیورلر دیرلر که بن اندیشه نک حاکمی ام من حیث الحقیقه محکوم و اسیری دکل شول اجلد نک بنا بنا اوزره حاکم کادی پس نظر قیلک جمیع موجودات صوری و کر معنوی بنای حقدر پس جمیع بنای حق حقله قایم و باقی اولان خلیفه حقل محکومی اولور و وی خدا بنای اشیا بهاذن الله تصرف قیلور پس من هذه الحیثیه بونلر حاکم اندیشه و عقول و متصرف مخلوق ذلولدر (منوی) جمله خلقان خیره اندیشه اند زان سبب خسته دل و غم بیه اند اما جمله خلق اندیشه لر نک مغلوبی اولمشدر اول سبیدن خسته دلار و غم بیه لر در کدیر سنک کسنی دخی کورورز که عندالامتحان اسیر عقل و اندیشه و بعض زمانده خسته دل و غم بیه سن جواب بیورلر (منوی) قاصدا خود را باندیشه دهم چون بخوام از میان شان بر جهتم قاصدا کندی اندیشه به و بریم برای استنار سیر عقول و افکار اولورم تا محکوم اندیشه اولنلر کی کندی لکی قیاس ایلد چونکم بن استیم بوغم بیه اولنلر و محکوم اندیشه قالنلر میاتندن صحره دم و اوج معناده پرواز ایلر آنلر کی دائما گرفتار دام اندیشه دکل (منوی) من جو مرغ اوجم اندیشه مکس کی بود بر من مکس راست رس بن مرغ اوج کی ام و اندیشه و افکار مکس کبیدر مکسک بنم اوزر بیه بن غلبه سی والی ابر شمس اولور یعنی مکس کی اولان اندیشه و هوشک بنج بنم اوزر بیه دستری اولور (منوی) قاصدا بر ایم از اوج بلند ناشکسته بابکان بر من تلند اوج بلنددن و مرتبه سعادتنددن قصد آشفه کورم و مرتبه بشر به تزل قیلورم ناشکسته بابکان طریقت و خسته دلان عالم صورت بکا طولنه لر و کندیله جنس و اشکاره آشنا کوروب بجز دروغدن صولنه لر و هر بنی و ولینک خود بشر به کلری عباد الله عین نعمت و ناسک فهم ایلدی کی مرتبه دده اوللری ناسه محض الطیف و رأفتد زیر قوت بشریه نک حقیقت انبیا و اولیای کوزم بلکه ملائکه کی کوزم که طاقی یوقدر و لهذا قال الله تعالی (ولو جعلناه ملکاً

لجملناه رجلاً ولبسنا علیهم ما یلبسون) و بوجله مناسب خلافتده تفصیل اولمشدر (منوی) چون ملال کیرد از سفلی صفات بر بریم همچون طيور الصافات سورة المسکده (اول پروا) ای محمد کورمن لر می و نظرا بنزل لر می بوکفار مکذبان (الی الطیر فوقهم صافات) اوزر لرنده اولان قوشلره که جو سماده عند الطیران اچنخه لر فی بسط ایدر (وبعضن ودخی قبض و ضم ایدر لر اچنخه لر فی کندیله حینا خفیة الس تطهارا للطیران) ما عسکهن الا الرحمن) پس انلری عند القبض والبسط حفظ و امسال ایلر اولر رجن که هر حق علی کل شیء واسع و شاملدر و کذلک جمیع اشیا فی حفظ و امسال ایلر اولر رجن (انه کل شیء بصیر) تحقیق اولر رجن کیفیات ابداع مبدعانه بصیر و تدبیرات واحوال مصنوعاته علیمد معنای بیت چونکم بنی ملال طوبه بو عالم سفلی صفاتندن یعنی عالم طبیعت و مرتبه بشریتدن پرواز ایدوب اوچرم اوج اعلا به وجوه معنای طيور صافات کی (می) بر من رستست هم از ذات خویش بر چنفسام دو بر من با سرش جعفر طیار را بر چاره است جعفر طیار را بر چاره است طيور صافات کی عالم حقیقه اوچرم دیشدی اول مناسبته دیر که بنم بر لم شول مجاز عاریتی اولان اچنخه مکر و حیل و ترور و دغل دگدر که وابسته در بلکه بنم برم بر رسته در بنم قنادم هم کندی ذاتندن بشارت اول علم تحقیق و ذوق و شوق توفیقیدر بن چربشله کندیله ایکی قناد یا بشدر مریم که اول قوت علمیه و قوت عملیه در (کمان اهل التقليد و اصحاب التزویر بر بطون علی انفسهم علوما عقلیه و نقلیه یا هون بها العلماء و عارون بها السفهاء و بصرفون وجوه الناس الیه کذری الجناحین یظنون طيوراً الهیة و لبسوا کذلک جعفر طیار ک قنادی جاریه و دایدر جعفر طیار ک قنادی عاریه و عارضیدر محققین و صادقین جعفر طیار کبیدر و مقلدین و مزورین جعفر طیار کبیدر جعفر طیار کبری جاریه و بنفسه طاویر در جعفر طیار حضرت علینک برادر بزرگوار لیدر راندن اون یاش زیاده و اسلامه آندن اول آماده اولمشدر و حضرت نبی علیه السلام اول حضرت حقمنده یا جعفر انت اشبه بی خلقه او خلقا یور مشلدر حتی بوشارتک مسرتدن اول حضرت قالقوب اول حینده رقص قیلشدر و حضرت علیدن بوکونه روایت اولنور که بیورلر بر کون بن حضرت رسول الله صلی الله علیه و سلم حضورنده ایدم نماز قیلغه متوجه اولدیلر اول حینده بابام ابوطالب کادی و حضرت نبی علیه السلام آتی صلاته ترغیب ایدوب دیدیکه با عی نویدی بکا اویدلر و نماز قیلدک ابوطالب دیدیکه یا ابن اخی علمت انک علی حق و لکن استی من العرب) پس جعفره متوجه اولوب دیدیکه یا جعفر سن ابن عمک جناحی قننده نماز قیلر پس جعفر حضرت رسولک یا ننده نماز قیلوب تمام ایلد کد نصکره حضرت نبی علیه السلام اکالتفات ایدوب بیور دیر که (الا بیثک یا جعفر ان الله تعالی اعطی لک جناحین من نورک طیرهم منافی الجنة و لهذا اول حضرت ذوالجناحین دینلدی و طیار دخی تمهیه اولندی و منقبه لرنده بودخی منقولدر احیاناً شواهد طیران و طيور کی سماده سیران ایدر لری و بعض قولده اول حضرت روم دیارنده شهمید اولد قده لطف حقله آکایی بشل قناد ظاهر اولوب عالم علوی جانبته پرواز ایلشدر بواجلندن اکا جعفر طیار دیوسو بیلشدر و الله اعلم اما جعفر طیار معین بر کسه اولق احتمالیده واردلر کن معلوم و مشهور دگدر که نه کونه کسه در بلکه هر مکار و غدار اولان کسه لر مر ادا وله که انلر جناحین علم و عملی کندی یله ملک اولمیه بلکه عاریتی اوله و خلقه نماز ایش ایچون کندی به مر یوط قیلر (منوی) زانکه لم یذق دعویست این نزد سکان افق معنیست این) اول کسه نک قننده که بولندن طاقدی و نومعنادن ذوق ایتدی بوسوزلر دعویدر که بونی ادعایه حمل ایلر اما افق ساکنلر سنک قننده بومعنای صحیحدر یعنی سکان افق معنا و قاعدان تنق سر پرده خدا اولنلر قننده بوسوزلر عین معنادر (می) لاف دعوی باشد این پیش غراب دیک فی و بر یکی پیش ذباب غراب کی اولان اصحاب صورتک اوکندنه بومعنی لاف و دعوی اولدی سکان قننده بوش و طول و جوملک برابر زرا کر کسه تنی و کر کسه طول و ذباب چولمکی قالدیر مغه و فرق قیلغه قادر دگدر منکر قننده دخی ولی و مر ای برابر در (منوی) چونکه در نومی شود لقمه کهر بن من چندانکه بشوای بخور اکول و شرب اولدی صفت اوزره اعتراضه جواب ثالثدر کثرت اکل و شربک مذموم اولسی و انسانی حیوان صفت قیلسی و مبتلای کسل و کثافت ایلسی ایچوندر چونکم لقمه سنده کهر اوله و سنی طاعت و عبادت حقه چایک و جلاله قیلر فارغ اوله اولقدر که قادر سن بی زرا اندن سکا ضرر یوقدر لیک نفی چوقدر تن من چندانکه می خواهی بخورد خن نسخه در یعنی طورمه و ایسم او نورمه اولقدر که استرسک بی مشایخ عظامک برندن نقل اولنور که کل و شربله مقید ایش بعض احبا و اصد قاسی رنکندنه اولنلر آنک کول و شرب اولدیغنه باطننا تعرض ایشلر و بری بری مایته بوشنک کالی انبیا علیهم السلام و اولیای عظام اکانه او عزدیوب سوبلشدر شیخ بونلر ضمیرنه واقف اولوب و برلر کن استیوب بونلر سوء ظنی دفع ایچون لکن ایچره فی ایلدی لکن برادر اولدی

تسه کم بیوردر (منشی) شیخ روزی بهر دفع سوزن * در لکن فی کور در بر شد لکن * سوزنی دفع
ایستادن اوتری شیخ بر کون لکن ایچنه فی ایلدی لکن بر در اولدی (منشی) کوه هر معقول را محسوس کرد *
پیشاپهر کم عقلی (منشی) کوه هر معقول محسوس ایلدی پیشاپهر دل کم عقل اولدی بختن اوتری آنک کار و عملنه
طعن و دق قیلد قلندن اوتری (منشی) چونکه در معده شود پاکت پلید * قفل نه بر حلق و پنهان کن کلید *
چونکم معده ده سنک پاک و حلال اولان لقمه پلید اوله یعنی لقمه مع هذا طیب و حلال ایکن کثافت
و ثقل برله معده بی ملوث و خبائث و کدورت درونه باعث اوله حلق و دهانکه قفل قو و مفتاح پنهان ایله
تا کم آکل اولیه سن و پاکولات طیبه بی مر دار قلیله سن (منشی) هر که دروی لقمه شد نور جلال *
هر چه خواهد تا خورد اورا حلال * هر شول کسه ده که لقمه نور جلال اوله و حسن خصال و لطف فعلی
زیاده قیلد هر نه استرسه که یه کاحلال را کثر مشایخ محققین لقمه یه واقعه بی یینه نظر ایتمشله لکه لقمه خوارک
کار و کردار نه باقشلا کر کار و کرداری طاعت خدا و رضای حق ایچون ایسه لقمه حرام دکادر واکده اسراف یوقدر
دیشلر زیر احرام لقمه دن و اسراف اوزره بن طعمدن طاعت حقه میل و رغبت حاصل اولمز دیشلر واکر آکل اولانک
کاری طاعت خدا اولمز سه و رضای حق ایچون آکل قیلز البته اول لقمه ده شایبه حرام مقرر در ولوکان فی زعم الا کل
حلالا زیر امیداً معاصی و آتام لقمه حرام در طعام حلالدن عصیانیه میل طوع و نذر بر پس کثرت اکل و شرب منهی
اولسی کثافت و معصیه سبب اولدیغنه بناء در یوخسه مجر کثرت اکل و شرب مذمومه دکادر لاسیا نور جلال
و حسن خصال اوله پس نزدانکه لم یذق دعویست این نزد سکان افق معنیست این بیوردر قلیری بیت شریفدن حاصل
اولان و هم و شبیه بی دفع ایچون تکرار بمعنای مؤید اولان کلامه رجوع ایدوب تفهیم ایچون بعض ضرب امثاله
شروع ایدوب بیوردر (بیان دعوی که عین ان دعوی کواهد صدق خوبست (منشی) کوه هستی آشنای جان من *
نیست دعوی گفت معنی لان من * ای بوسوزلری دعوی زعم ایلین کسه اکر سن بنم جانمک آشنایی ایسک بنم
معنای اولان لقمه دعوی دکادر بلکه عین دعوی نفس دعویست کواهدیدر (منشی) کر بکوی نیم شب پیش قوم
هین مترس از شب که من خویش قوم * مثلاً کر نصف الیلده وظایف شبده سنک قننده یم دیم آگاه اول شیدن
خوف ایله که بن سنک قریب و آشنایم (منشی) این دود دعوی پیش قوم معنی بود * چون شناسی بانک خویشاوند
خود * بویکی دعوا سنک قننده دعوی معنادر چونکه کندی خصمک بانک و آوازی آکلیه سن (منشی)
پیشی و خویشی دود دعوی بود لیک * هر دو معنی بود پیش فهم نیک * پیشلک و خویشلک ایکی دعوی اولدی یعنی سنک
اوکنده یم و سنک خصمکم دیک ایکی دعوی اولدی ولیکن هر ایکسی خوب و لطیف فهمک قننده معنی اولدی
و نفس دعوی کند نیک صحت و صدق شهادت قیلدی (منشی) قرب آوازش کواهی می دهد * کین دم از نزدیک
یاری می جهد * آواز قریب ا کاطا نقلی و بر رزرا که بودم و آواز بر بارل قننده حاصل اولور پس آنک آواز نزدیک
اول بار سنک حضور کده اولدیغنه شهادت قیلور (منشی) لذت آواز خویشاوند نیک * شد کوا بر صدق آن خویش
عزیز * خصمک آواز نزدیک دخی ای عزیز اول خصمک صدق اوزره شاهد اولدی زیرا آشنا و اقربانک آوازی اجنبی
و ییکانه نیک آواز نیدن فهم و عقلی اولان کسه نیک قننده یم و اولش و فرق قیلندیدر (منشی) باز ی الهام احق کوز جهل
می ند آند بانک ییکانه زاحل * کیر و الهام سزا حقه اول احق جهلندن ییکانه نیک بانک و آوازی اهلنک بانک و آواز نیدن
باز (منشی) پیش اود دعوی بود گفتار او * جهل او شد عا به انکار او * آنک قننده آنک سوزی دعوا در آنک جهلی
آنک انکار سنک سبب و مایه سی اولدی (م) پیش زبرل کاندروش نوره است (عین این آواز معنی بود راست) زبرل
قننده که آنک باطن و دروننده انوار الهیه دن نورلر وارد ریا و آواز عینله راست و صحیح معنی اولدی (منشی) یا بتازی
گفت یان تازی زبان * که همی دایم زبان تازیان * مثال آخریا لسان عربی ییلور بر کسه لسان عربی ایله دیدیکه
عرب طائفه سنک لسانی ییلور مثلاً انا عرف لسان العرب دیسه و دخی لسان عربی بیلکه دلیل بعض لغات
و کلمات عربی سوبله (منشی) عین تازی گفتنش معنی بود * کچه تازی گفتنش دعوی بود * آنک عین عربی
سوبله معنادر و صدق دعوا سنه دلیل و کواهدرا کچه آنک عربی به بن تازی ییلور دیمی دعوی اولور لکن
عین دعوا کندی نفسنک صدق شهادت قیلور (م) یا نویسد کاتبی بر کاغدی * کاتب و خط خوانم و من انجیدی
مثال آخر یا بر کاتب بر کاغذ اوزره یازسه کاتب و خط خوانم و بر اولوریم (منشی) این نوشته کچه خود دعوی بود
هم نوشته شاهد معنی بود * بورق اوزره یازش ا کچه خود دعوی اولور هم یازش معنایک شهادتی
اولور زیرا کاتب دیدیکی کاتبندن معلوم اولور و خط خوانم دیدیکی دخی آنک خطندن ظهوره کاور و انجده اولسنه

دخی حسن خطی و نظم کلامی دلالت قیلور (م) یا بکو بد صوفی دیدی قودوش * در میان خواب سجاده بدوش *
عین دعوی کندی نفسکی مصدق اولسنه بر مثال دخی اولدر که یا خود بر صوفی سکا کله و سوبله سکا سن کوردل
دون خواب ایچره سجاده سی اوموزنده بر کسه بی بوم وجهه دریا بر کسه سکا دیسه که سن دون کیجه دوشکده اوموزنده
سجاده وار صوفی کوردل (منشی) من بدم آن و آنچه کفتم خواب در * یا تو اندر خواب در شح نظر * بن ایدم اول و اول
نسنه ییکه دیدم خوابده سکا خواب ایچنده شرح نظر و فتح بصر جهلندن (منشی) گوش کن چون حلقه اندر
کوش کن * آن سخن را پیشوای هوش کن * آتی گوش ایل و حلقه زرین کبی قواغکده ایل اول سوزی هوشکه
پیشواقیل (منشی) چون ترابا دید آن خواب این سخن * معجزه نوباشد و زکهن * چونکه اول دوش سنک یاد
و خاطر که کله بوسوز سکا یکی معجزه واسکی التون اولور (منشی) کچه دعوی می نماید این ولی * جان صاحب واقعه
کویدلی (ا) کچه دعوی کور یور بولیکن صاحب واقعه نیک جانی بوکا قرار برله بلی دیر (منشی) پس چو حکمت
ضاله مؤمن بود * آن زهر که بشنود موقن بود * پس چونکه حکمت مؤمنک ضاله سیدر حکمتی هر کیمدیکه
استماع ایده موقن و اعتقاد اید یی اولور یعنی (الحکمة ضالة المؤمن فحیث وجدناها فها حق بها) حکمت و معرفت
مؤمنک یور دیکدی آتی هر قنغی کشیدن که استماع ایلید بلا شبهه موقن اولور (منشی) چونکه خود را پیش او
یا بد فقط * چون بودشک چون کند خود را غلط * چونکم مؤمن کندی بی اول ضاله سنک اوکنده حاضر بوله مطلقاً
و قطعاً نیجه شک اولور آگاهونه حالله کندی غلط ایلر بر کسه یه کوئی بر آخردن بعینه استماع ایلید یه شک ایدوب
غلط ایلر فکینضاله سنک حضورنده حاضر اوله نوجهل شک و غلط ایلر سن دیمک اولور (م) تشنه را چون بکوی تو
شتاب * در قرح آبست بستان زرد آب * مثلاً بر تشنه یه سن چونکم ایدیه سن قدحده آب وارد اول ای فوری
آوب تشنه لکی دفع ایلد (م) هیچ کوید تشنه کین دعویست رو * از یم ای مدعی معجزه شو * هیچ تشنه دیر میکه
بوسوز دعوا دیروری بنم قنندن ای مدعی دور و معجزه اولور (منشی) یا کواهد و حقی بیا که این جنس آبست و از آن
ماء معین * یا بر شاهد و حجت کوهتر که بواب جنسیدر و اول ماء معینندیدر (منشی) یا بطل شیر مادر بانک زد *
که بیامن مادر هان ای ولد * یا خود سودا در طفله مادری بانک اوردی بویه دیو که کل بن مادر کم آگاه اول ای ولد
منشی (طفل کوید مادر اجبت یار * تا که با شیرت بکیم من قران * طفل دیری ای مادر بو خصوصه حجت و دلیل
کتور تا که سنک سودل اوزره بن قرار طوم و سندن قرار ایلیم (منشی) در دل هراسی کز حق مزه ست * روی و آواز
پییر معجزه ست * هر برامتنک قننده که حضرت حق دن ذوق لذت وارد ییغمبرل یوزی و آوازی معجزه در (منشی)
چون پییر از برون بانکی زند * جان امت از درون سجده کند * چونکم پیغمبر علیه السلام طشره دن بر بانک اوره
و اسلامه دعوت ایده امتنک جانی دروندن سجده ایلر و مطیع اولور و آگاهان قیاد قیلور (منشی) زانکه جنس بانک
اواندر جهان) از کسی نشنیده باشد کوش جان * آن غریب از ذوق آواز غریب) از زبان حق شنودانی قریب) زیرا که
اول پیغمبرل کلامنک جنسی بو جهان ایچره بر کسه دن اشتما شدی جان قولی اول غریب و عجیب و بدیع اولان آواز
ذوقندن حق اسانندن (انی قریب) مفهومی اشتدی (کا قال الله تعالی) و اذ اسألت عبادی عنی فانی قریب اجیب
دعوا الداع اذ ادعانی (توضیح معنی هر کسینه الله تعالی حبل و ریدندن و عقل و قلبندن افریدر و لکن هر کس بو قریب
حقه قننده واصل اولد قلیری جهلندن کندی لری حقندن بعید ظن ایدرلر و بو قریب کالیله حقیقته واصل اولنر انبیاء علیهم
السلام بعده اولیای عظامدر و لهذا خلیفه مستخلف عیندر دیرلر و بر خوای (ان الله يقول علی لسان عبده) چن
بر نبینک و یا خود بر ولینک لسانندن عبادنه حق سوبله اول قرب حقیقندن غریب اولان امتنک جانی اول آواز عجیب
الشانک ذوقندن زبان حقندن که اول زبان انبیا و اولیاد که بونلر لسانی حق منزله سنده در (انی قریب) دیدیکی کلامنک
صدق معناسنی اشتدی و حقل آنلره کمال قریبی یلادی پس ایمان و اقرار قیلدی و بونلر قری و واسطه سله کندیده اولان
قریبی دخی یلادی و بولدی (وهو معکم) سر نه آگاه اولدی (سجده کردن یحیی علیه السلام در شکم مادر عیسی علیه
السلام) (منشی) مادر یحیی بر یم در نهفت * بیشتر از وضع جل خویش گفت * یحیی پیغمبر علیه السلام
مادری تنهاده مریمه کندی سنک وضع جلندن اولر دیدی (منشی) که بقین دیدم درون تو شهیدست * کا اولو العزم
و رسول آکهیست * که بقین * و ورم سنک درونکده بر شاه وارد که اولو العزمدر و زیاده کاه رسولدر رسلدن
اولو العزم اول کسه لر در که حقندن کا کتاب نازل اوله و کندی سنک مستقلا شریعتی اوله شرعنه نامی دعوت قیلد پس
عیسی علیه السلام اولو العزمدر و حضرت یحیی علیه السلام بی صالحدر شرع موسی علیه السلام اوزره (منشی)
چون برابر اوفتادم باقونم * کرد سجده جل من اندر من * چونکه بن سنک برابر و مقابله که واقع اولدم بنم حلم

در حال سنج جان بنده سجده ابدی ذوالفطن دخی نسخه در یعنی زیر کاکل صاحب دیه کدر (منوی) این چنین
 مر آن چنین را سجده کرد که سجودش در تن افتاد دردی بوقرنده اولان چنین اول فرنگه اولان چنینه سجده
 ابدی که بنج حاکم مجنون بنج تمه در دوام واقع اولدی (منوی) گفت مریم من درون خویش هم * سجده دیدم
 ازین طفل شکم (مریم یحیی پیغمبر مادریه ابدی بندگی کنیدی دروغده هم پوشیده اولان طفلدن بر سجده کوردم
 اشکال آوردن برین قصه (منوی) ابلهان کورند کین افسانه را خط بکش ز برادر و غت و خطا ابلهان را در
 بوقصه به خط جک زرا کذب و خطا در یعنی ساده دل اولان دردن بعض کسه را در بر بوقصه غیر واقعدر (منوی)
 زانکه مریم وقت وضع حمل خویش بود از یکانه دور و هم ز خویش * زرا حضرت مریم * کند شک حملن
 وضعی و قنده انجیدن و خصمدن یعنی جمیع خلقدن دور و بعید ایدی (منوی) از برون شهران شیرین فسون *
 تا نشد فارغ نیامد خود درون * شهرک طشره سنده اول شیرین فسون مادام که فارغ اولدی شهرک ایچنه کلدی مریم
 چونکه حضرت عیسی علیه السلامی طوغردی اندن کمره حضرت عیسی علیه السلامی قوجا غنده طودی و قوم
 و قبیله سی قنده ابدی (منوی) مادر یحیی بکادیش که تا * کوید او را این سخن در ماجرا * یحیی پیغمبر
 علیه السلامی مادری مریم قنده کوردیکه تا مصاحبتده بوسوزی مریم دیه (جواب اشکال (منوی)
 این بداند کانه اهل خاطرست * غایب آفاق او را حاضرست * بونی یلور اول کسه که اهل خاطر و اهل الهامدر
 آفاق غایب آقا حاضر در قلبی معدن الهام الهی و خواطر ربانی اولان کسه له غایب حاضر در و بعید و قریب برابر
 (منوی) یش مریم حاضر آید در نظر * مادر یحیی که دورست از بصر * مریم قنده نظرده حاضر * کور یحیی
 پیغمبر مادری که بحسب الظاهر بصردن دوردر (منوی) دیدها بسته بیند دوست را * چون مشبک کرده باشد
 پوست را * دوستی ماسودن بسته و فارغ اولان چشم کورر چونکم اول کوزک صاحبی پوستی مشبک ایلش اوله
 پوستدن مراد وجود جسماندر و آتی مشبک ایلکدن مراد مانع انوار الهی اولان اوصاف نفسانیه بی جا بجا
 ازاله ایدوب خانه قلبیه اول روزنه لردن انوار الهی و الهام ربانی دخول ایلد * کدر (منوی) و زندهش از برون فی
 از درون * از حکایت کیم معنی ای زبون * نه چنانکه افسانه باشند بود * همچو شین بر نقش آن جفسیده بود *
 اکرم مادر یحیی قنداشی مریم طشره دن کورم دیسه و درون عالمدن دخی مکالمه قلم دیسه حکایه دن
 معنی طوت ای زبون که قصه دن مراد حصه در انجیلن دکل که یعنی اول کسه که اوله که افسانه لری اشمش ایدی
 و حرف شین کلمه نقش اوزره باشد یعنی کبی اول کسه لردخی اول حکایه نک نقش و صورتیه یا پشمش اولدی
 (منوی) تا همی گفت آن کلیل بی زبان * چون سخن نوشد ز دمنه بی بیان * کلیل بر دل کونک اسمیدر دمنه دخی
 بر دل کونک نامیدر پس دایلم حکیم بوا یکینک لسان حالندن ظهور ایلن احوالی بزوب و سائر و خوش و طیورک
 السنه احوالندن جاریه اولان احوالی و آثاری سمط تحریره بزوب جمله سن بر کاب عجیب دوزوب آنک رکن اعظمی
 کلیل و دمنه حکایه سی اولد یغنه بناء آکا کلیل و دمنه دیونام و بر مشدر فارسیده انوار سهیلی ترکیده همایون نامه آنک
 ترجمه سیدر پس معنی تا کم دیردی اول کلیل بی زبان دمنه بی بیانن نوجهله سوزاشیدردی تفکر ایل
 بوا یکینک بری برینه مکالمه سنده لسان حال دیر که عند العرفا اول انطق من لسان المقالدر عارف و عالم اولدر
 حیوانانک حالندن بوکونه حصه آلب آتی صورت قصه به کور و ب تنبیه غافلن و ابقاظ ناعین ایچون آتی نقل ایدر
 (منوی) و بر دانستند سخن همد کیم فهم آن چون کردی فطی بشر * و لئن سلم بو حیوانات اگر بری برینک سخن
 و صوتی بلد یلر سه آنک الحان و اصواتی بلا نطق بشر نه کونه فهم ابدی (منوی) در میان شیر و گاو آن دمنه چون
 شد رسول و خواند بر هر دو فسون * شیرله شتر به دید کاری کاو له مایند اول دمنه دید کاری روبه نیجه رسول اولدی
 و بوا یکینک نه کونه افسون او قودی (منوی) چون وزیر شید کاو نیل * چون ز عکس ماه ترسان گشت یل *
 و اول کاو نیل اسدل نیجه وزیری اولدی و فیلر صوب ایچنده اولان ماهک عکسندن نیجه خوف ابدی کاو کر
 هذه القصه فی الجلد الثالث (منوی) این کلیل و دمنه جله افتراست * ورنه کی باز اغاکلک را میست * بوا کلیل و دمنه
 جله افترا و دروغدر یعنی بوا کلیل و دمنه نک جله صور و حکایاتی خود افترا در که فی الحقیقه آفاده بواولش دکلدر
 واکر افترا اولد سیدی زاغله کلک کلک جن جنک و خصوصتی و اردر یعنی لکلک زاغه عناد و ستمه لکی جن
 حقیقه متصور اولوردی همان قصه دن حصه آلتی و حکایه دن منفعت بولق و آنکه اصلاح نفس قیامدر کرک
 صورت حکایه صحیح اولسون و ککرک اولسون (منوی) ای برادر قصه چون پیمانه است * معنی اندروی
 مثال دانه است * ای برادر قصه پیمانه کیدر قصه ایچنده معنی پیمانه ایچنده اولان دانه کیدر (منوی)

دانه معنی بکیر مرد عقل * ننگرد پیمانه را کرکشت نقل * صاحب عقل اولان کسه دانه کبی مقبول
 اولان معنایی طور پیمانه به نظر و التفات ایلز * ککر پیمانه نقل و رفع اولدیه (منوی) ماجرای بلبل و کل
 کوش دار * کرچه کفتی نیست آنجا آشکار * بلبل و کلک ماجرا سینه قواق طوت اگر چه بلبل و کلده
 بر سوز آشکاره دکل یعنی بلبل ایل کلک مایند معنوی حاله نیجه مکالمه واقع اولور حال بوکه اصلا نطقدن اثر
 بوقدر کن اهل حال اولان بونی انلرک وجود لردن فهم قیلور (سخن کفتن بزبان حال و فهم کردن آن (منوی)
 ماجرای شمع با پروانه نیز * بشنوی معنی کزین کن ای عزیز * پروانه ابله شمع قصه سی دخی ای عزیز را بشت
 و معنای کزین اختیار ایلد (منوی) کرچه کفتی نیست سر کفت هست * هین بیالا بر می چون جعد پست * اگر چه
 بونلر مایند بحسب الظاهر بر سوز بوقدر ولیکن سوز لیسری و معنای و اردر آگاه اول بوکسه اوج با بقوش
 کبی آبلغه اوجه یعنی معنی جانبیه پرواز ایدوب سفلی اولان لفظ و صورت جانبیه میل ایتمه (منوی) کفت در شطر
 کین خانه رخت * کفت خانه از بجا آمد بدست * خانه را بخرد یا میراث یافت * فرح اندکس کوسر معنی شتافت *
 یعنی بر شطر یخ باز دیدیکه شطر یخده بوخانه رخ خانه سیدر بر لب شطر یخه واقف اولن ابله دخی بوخانه حقیقی زعم
 ایدوب کادیدیکه خانه رخک الله قدن کلدی اوی رخ صافو قبی آلدی و امیرا می بولدی همان برای قیام قرینه
 جواب محذوفدر یعنی نه آلدی و نه میراث بولدی فرح و سعادت لو اول کسه که اومعنی جانبیه اودی (منوی)
 کفت نحوی زید عمر و اقد ضرب * کفت چونش کردی جری ادب * ککرا عرابی لغت عربی عالمدر کندی لسانی
 اولد یغنه بناء اما اصطلاحات شویه به جاهل در جن قواعد شویه دن اصلاح الفاظ ایچون برتر کبی متعلمه
 فاعل و مفعولی تعلیم ایچون بوجه ضرب مثل ذکرا و لسه اعرابه واقف اولن اعرابی آتی لغت معناسنه
 حل ایدر و معنی حقیقی جانبیه کیدر نه کم بر نحوی دیدی زید عمر و اقد ضرب و بوتر کیدن اول نحوی زید لفظا
 مرفوع مبداء و عمر و لفظا منصوب مقدم مفعولدر ضرب نک و ضرب مع ماعل فیه جمله سی جمله فعلیه اعرابدن
 محلامر فوع خبریدر مبداء نک شو معنایی دبلدی لغت معناسنه عارف و بوا صلاحه غیر واقف اولان کسه لردن بری
 آکا دیدیکم نیچون اول عمر و بی جرم زید اوردی و تادیب قیلدی (منوی) عمر و جرمش چه بد کان زید خام *
 بی گاه او را بزد هم چون غلام * اول عمر و کجرم و گاهی نه ایدی که اول ناچخته وی انصاف زید گاه سزائی غلامی کبی
 اوردی (می) کفت این پیمانه معنی بود * کندی بستان که پیمانه ست رد * نحوی آکا ایدی که بوتر کیم معنی اولچکی
 اولدی سن بغدادی آل زرا پیمانه رد اولدر که معنای لغویسی بومخلده مراد کادر (منوی) زید عمر و زهر
 اعرابست و ساز * کرد و غت آن قوا اعراب ساز * بلکه زید و عمر و اعرابدن اتری در زلمشدر اگر چه دور غدر سن
 اعرابه دوزل (منوی) کفت فی من آن ندانم عمر و را * زید چون زدی گاه وی خطا * اول جاهل نه دیدیکم بوق
 بوله دکل بن آتی بیازم محصل عمر و زید نیچون بی گاه وی خطا اوردی بکا شو لفظدن مستفاد اولان معیندن سوله
 (منوی) کفت از ناچار و لانی برکشود * عمر و یک وای فزون در زید بود * آخرالامر نحوی ناچار دن دیدی ویر لاغ
 و لطیفه آجیدی یعنی ناچار بر لاغ آجوب و کندی یلیدی مریم دن کجوب اول جاهله دیدیکه عمر و بر زاده و او او غرلمش
 ایدی (منوی) زید و اذف کشت دزدش را بزد * چون که از حد برد حدش می سزد * زید بوحاله واقف اولدی
 کندینک دوزدینه کوتک اوردی چونکه عمر و حددن التدی یعنی حدش رعیدن تجاوز ایلدی سرقه سبیلده عمر و
 حد لایق اولور پس زید عمر و جرم و گاهی سبیلده تادیب ایش اولور اول خبیث بوکر معنایی فهم ایدوب قبول ایلدم
 دیدی (بذیر آمدن سخن باطل در دل باطلان (منوی) کفت اینک راست بذرفتم بیجان * کز غماید راست در پیش
 کزان * اول ابله نخویدن چونکم بوسوزی اشدی آکا ایدی اشته جانله بونی قبول ایدم اول نادانندن بوحالت
 عجب دکلدر زرا کر بر قنده طوغری آکر کورینور و آکر دخی طوغری کورینور (منوی) کر بکوی احوالی را
 مه بکیت * کویدت این دوست در وحدت شکیت * مثلا اگر براحوله ماه بردر دینه سن احول سکادر
 بوا یکیدر بر اولمقد شک و اردر (منوی) و بر برو خندد کسی کوید دوست * راست دارد این سزای بد دوست * واکر
 برکسه تمسخر طر بقیلده احول اوزره کوله و ماه ایدر دینه احول بوکذبی راست طور بوکونه خصلت قبیحه بدخوی
 اولان کسه نک لا بقیدر (منوی) بر دروغان جمع می اید دروغ * الخبیثات الخبیثین ز دروغ * عین کذب اولنلر اوزره
 کذب جمع کور و صحیح اولور زرا خبیث اولان نفس لرا ایچون خبیث فرغ و نور اوردی یعنی خبیث اولان شیئر خبیثه
 اولان نفسله صفا و زوق و بردی دیک اولور (کما قال الله تعالی الخبیثات الخبیثین و الخبیثون الخبیثات و الطبیبات
 للطیبین و الطیبون للطیبات بوایت کریمه نک ووردی خالصدر که حضرت عایشه رضی الله عنها نک براءتی حقیقه در

ولکن حکمی عامدرولهذا علماومفسرین دیشلردربوآیت مثل هجراشته ابراولنوربس مشایخ کرام بونی اکثر
مثل موقعنده ایرادایشلردر (می) دل فراخرا بود دست فراخ چشم کورائرا غمناکسنگلاخ دل فراخ اولنلر
ایچون وسعت یدواردرکه (الطیبات للطیبن) دروکورکوزرا ایچون سر نکون اولنلر وایفی قایق واردر سنکس تانده که
(الخبیثات للخبیثین) در (در بیان جستن پادشاهی آن درخت که هرکس میوه آن درخت خورد نمیرد) (منوی) گفت
دانایی برای داندستان که درختی هست در هندوستان بر داندستان ایچون دیدیکه هندوستانده بر درخت واردر
(منوی) هرکسی که میوه او خورد وبرد فی شود او پیری هرگز نمیرد هر برکسه که آنک میوه سندن یدی
والندی اول کسه نه پیرا وور و نه هرگز اولدی (منوی) پادشاهی این شنید از صادق بر درخت و میوه اش شد عاشقی
بر پادشاه بر صادق القولدن بوسوزی اشندی درخته و آنک میوه سنه زیاده عاشقی اولدی (منوی) قاصدی دانا
زدیوان ادب سوی هندستان روان کرد از طلب دیواندن بر داندانا قاصدی یعنی عالم و عامل بر رسول طلبدن
اوتری هندستان جانیته روان ایلدی (منوی) سالهای کشت آن قاصد از و کرد هندستان برای جست و جی اول
قاصد اندن اوتری نیجه بللر هندستانک اطرافنی دور ایلدی اول درختی جست وجو ایچون (منوی) شهر شهر از بهر
این مطلوب کشت فی جزیره ماندنی کوه و نه دشت اول قاصد بومطلوبدن اوتری هندستانده شهر شهر کردی
وطولندی اول قاصد دور و کشت ایلدنه جزیره قالدی و نه طاغ و نه صحر اقالدی (می) هرگز پرسید کردش ریشخند
کین که جوید جز مکر ایچون بنده اول درختی هر کیه صوری ایسه آکار بشخند ایلدی و بوبله دیوسو یلادی که
بودرختی غیر کیم استر مکر ایچون بنده استر (می) بس کسان صفش زدند اندر مزاج بس کسان کفتمندی صاحب
فلاح چوق کسه لاغ و لطیفه ده آکاسیلی اوور دیر و چوق کسه لر بر سبیل تهمکم دیدیلر ای صاحب فلاح (منوی)
جست و جوی چون تو بزرگ سینه صاف کی تی باشد که باشد کراف سنجین سینه صاف زیر کاک طلی قن خالی
اولور قن کراف و بیپوده اولور (منوی) وین مرا عاتش یکی صفی دکر وین ز صفع آشکارا سخت تر اول قاصده
بومراعات بر غیری صفدر یعنی خلق بعضی سنک بوکونه رعایتلری آکا بر آخر طبخه ایدی و بوضع آشکاره
صفعدن شدید کرد (منوی) می ستودندش بتسخیرای بزرگ در فلانجا بد درختی بس سترک آتی تمسخر
واسترا ایلدیح ایلدیلر بوبله یو که ای بزرگ فلان برده زیاده عظیم بر درخت واردر (منوی) در فلان یشه درختی
هست سبز بس بلند و پهن و هر شاخیش کبیر فلان یشه ده سبز بر درخت واردر زیاده بلند و جسیم و آنک هر بر شاخی
بزرگ و عظیم در (منوی) قاصده بسته در جستن کر می شنید از هر کسی نوعی خبر پادشاهک قاصدی درختک
طلبه کر باغش هر برکسه دن بر دورلی خبر اشندی (منوی) بس سیاحت کرد آنجا سالها می فرستادش نه نشه
ماله بس نیجه بللر او را ده سفر و سیاحت ایلدی پادشاه آکا مالر کونوردی (منوی) چون بسی دید اندران
غربت تعب عاجز آمد آخر الامر از طلب قاصد چونکه اول غریته زیاده چوق تعب و مشقت کوردی آخر
الامر طلبدن عاجز گلدی (منوی) هیچ از مقصود اثر یدانده زان غرض غیر خبر یدانده مقصودندن هیچ
اثر ید اولدی اول غرضدن خبردن غیر ید اولدی (می) رشته امید او بکسته شد جسته او عاقبت ناجسته
شد آتک امید رشته سی مقطوع اولدی آنک مطلوب و مقصودی عاقبت ناجسته و نا پیدا اولدی (منوی) کرد
عزم باز کشتن سوی شاه اشک می بارید و می پرید راه قاصد شاه جانجه کیر و در غمک عزم ایلدی کوزیاشن باغدروردی
و قطع مسافه ایلدی (شرح کردن شیخ سمر آن درخت را با آن طالب مقلد (منوی) بود شیخی عالم و قطبی کریم
اندران منزل که آیس شدند زیاده عالم و غم قطب بر شیخ کریم و ایلدی اول منزله که ندیم آیس و نومید
اولدی (منوی) گفت من نومید بیش اوروم ز استان او بر اندر شوم قاصد کند بسنه ایلدی بن نومید
اولمش کسه شیخ حضوره کیده می آنک آستاندن بوله کیده می (منوی) نادعای او بود هم راه من چون که
نومید من از دلتوا من نا آنک دعای بنم هم راهم اوله چونکه کندی دلتوا همدن نومیدم یعنی کندی مطلوب
و مقصودمدن چونک ما بوس و مقنوطم باری اول عزیزه و ارم و آنک خبر دعاسن الوب بعده آنک آستانه سندن بوله
روان اوله دیدی (منوی) رفت بیش شیخ با چشم بر آب اشک می بارید ما ند صاحب اول قاصد چشم بر آب شیخ
اوکته کندی صاحب کبی کوزیاشنی باغدروردی (منوی) گفت شیخا وقت رحم و رقتست نا امیدم وقت لطف
این ساعتست قاصد شیخه ایلدی ای شیخ رحم و رقت و فیدر مطلوبمدن نا امیدم لطف و رقتی بوساعتدر (منوی)
گفت واکر چه نومید بست جیست مطلوب تو رو با جیست شیخ قاصده ایلدی آشکاره دیکه سنک
نومید لکن نندرسنک مطلوب ندرستان روی و وجهک نیه در (منوی) گفت شاه هشامه کرم اختیار از برای

جستن یک شاخسار قاصد شیخه ایلدی شاه شاه بی اختیار ایلدی بر درختی طلب ایلدکن اوتری (منوی)
که درختی هست نادر در جهات میوه او مایه آب حیات نیجه سبب حیات ایسه بومیه دخی سر مایه حیاتدر (منوی)
میوه سی آب حیاتک مایه سیدر که آب حیات نیجه سبب حیات ایسه بومیه دخی سر مایه حیاتدر (منوی)
سالها جستم ندیدم یک نشان جز که طنز و تمسخر این سر خوشان نیجه بللر آتی طلب ایلدم آندن بر نشان کوردم که
بوسر خوشلر طنز و تمسخرندن غیری (منوی) شیخ چندید و بس کفش ای سلیم آن درخت علم باشد در علم
اول شجره ثمره حیاتک اسم و رسمه فر یفته اولان کسبه شیخ عارف کولوب اکایدیکه ای ساده دل اول درخت علم
اولدی علم اولان کسه نک باغ وجودنده که (منوی) بس بلند و بس شکر ف و بس بسیط آب حیوانی زدر برای محیط
اول علم درختی زیاده بلند و چوق اولو و دخی بسیط و پهنادر درخت بلکه دریای محیط الهیه دن آب حیاتدر
(می) تو بصورت رفته ای بخت زان ز شاخ معنی بی بار و بر سن ایسل صورت درخته کتدلی ای بختراول سیدن که
شاخ معنیدن بی بار و بر سن اول شاخ معنا و شجره جنت اعلا عالمک وجود میوه داریدر نه کم بوحیدیت شرف
بومعنا به دلیل و رهنادر (عن نوبان رضی الله عنه قال قال علیه السلام اذ القیتم شجرة من اشجار الجنة فاقعدوا
فی ظلهها و کوا من اثمارها قالوا و کیف یکن هذا فی دار الدنیا یا رسول الله قال علیه السلام اذ القیتم عالمفا کما القیتم
شجرة من اشجار الجنة (منوی) که درختش نام شد که آفتاب که بجزش نام کشت و که محاب علمک نامی
کاهی درخت کاهی آفتاب اولدی علمک نامی کاه دریا و کاهی محاب اولدی یعنی سمی بر در و لکن هر کس
آکاسناسب بر کونه اسم اطلاق ایدر مثلا کاه اول علمه درخت نام اولدی متمر معانی و معارف نفیسه اولدیغی اعتبارله
و کاه آکا آفتاب دینلدی منور قلوب انیسه اولدیغی اعتبارله و کاه آکا دریا دیدیلر محیط حقایق اشیا اولدیغی
ملایسه اله و کاه محاب دیدیلر مظهر قطرات مسائل روحانی و جسمانی اولدیغی وسائل اله (منوی) آن یکی کش
صد هزار اثار هاست کترین اثار او عمر بقاست محصل اول بر مساجد که آنک صد هزار آثاری واردر آنک کترین
آثاری عمر بقادر (منوی) کر چه فردست او اثر دارد هزار آن یکی را نام شاییدی شمار اگر چه اول فرد و واحد در
من حیث المسمی و لکن هزار کونه آثار و خواص و کردار طو تر اول بریکه آثاری فراوان اوله بی شمار و بی عدد نام
کرک یعنی اول بر ذاته بی شمار اسماء اله تسبیح قلیق لایق و جا زدر (بیت) عباداتاشی و حسنک واحد و کل الی ذالک
الجمال بشیر دین بومعنا به فائز و حائز در شخص واحد اسماء کثیره اله تسبیح قلیق صحیح اولدیفته ضرب مثل
طر بقیل بر قیاسات یوررلر (منوی) در حق دیکر بود قهر و عدو در حق دیکر بود لطف و نیکو مثلا اول برکسه
حقنه قهر و عدو و اولور بر غیری کسه نک حقنه لطف و خوب اولور (منوی) صد هزاران نام او یک آدمی صاحب
هر وصفش از وصفی عی بر شخص صد هزاران نامی واردر و اذاته بر آدمی در آنک هر وصفنک صاحبی بروصفدن
اعمار یعنی هر وصفی کما یعنی بلکه قادر د کادر بلکه اکثر اوصافنه عالم ایسه بعض اوصافندن عاقلدر (منوی)
هر که اندر نام بیچد کین نه ست هج و تو نومید و اندر تفرقه ست هر شول کسه که نامه طولشدی بوبله دیو که
بونام نه و محکم درای جو بنده درخت حیات سنک کبی نا امیددر و تفرقه در زیر نامدن حقیقت ذوق ظاهر اولر
(منوی) توجه بر قسمی برین نام درخت نا بمانی تلخ کام و شور بخت بود درختک نامی اوزره سن نه تعلق و تشبث
ایلرسن تا کم تلخ کام و شور بخت فالورسن یعنی بی لذت و بی سعادت اولورسن (منوی) در کذر از نام و بنکر در صفات
ناصفاته ره نماید سوی ذات اختلاف خلق از نام او فتاد چون بمعنی رفت آرام او فتاد ذات واحدیه صفات
مختلفه واسطه سیله اسماء کثیره اطلاق ایدر منشأ اختلافاته اسماء اختلافات صفات اولور و آثار و افعال
مختلفه دن عند المستدلین صفات مختلفه به شعور قابل اولور و کثرت اسماء و صفات قادی وحدت ذات اولر و لکن
ناقص المعرفه اولنره و اسماء و صفاته نظر قیلنره حجاب اولور و انلری اسماء کثیره اله مسمی اولان ذات واحدیه کیر و
قیلور نه کم ارباب متفرقه صاحبلی اولان کفر رسول علیه السلام اله واحد دعوت ایلدی کیه حیده دیدیلر
اجعل الالهة الهوا واحدان هذا شی عجاب بس حضرت مولانا قدس سره طالب توحید الهی اولنره خطاب ایدوب
یوررلر که نامدن کیه و صفاته نظر اله تاصفات ذات جانیته سکا بول کوسره یعنی اسماء مختلفه دن کیه و صفات
متنوعه به نظر آج که هر بر اسم بر صفات مقابله سنده وضع اولنشد در نا اول صفات متکثره سکا بول کوسره ذات
موصوفه جانیته ناصفات مختلفه اله متجلیه و افعال متنوعه اله ظاهر اولان ذات واحدیه مشاهده قیلر سن
و شهبان و شکو کردن بری اوله سن خلق اختلافی نامدن دوشدی چونکه معنایه کندی آرام واقع اولدی یعنی
بو خلق جناب حق خصوصنده اولان اختلافی اسمیدن واقع اولدی چونک بونلر معنایه ذاهب اولدی و معنا

نه اید یکن بلدی و حقیقتی بولدی آرام و سکون حاصل اولدی و بر مسافتک بحسب اللغات اصطلاحات مختلفه اولسندخی اشارت قیلوب بومعنائی توضیح ایچون اول چهار کسه نک بری برله اولان نزاعی حکایه ایدوب بیوردرل منازعت چهار کس جهت آنکوره که هر یکی نام دیگر فهم کرده بودند آنکوره (منشوی) چار کس رادامردی یک درم * آن یکی گفت این بانگوری دهم * بر آدم درت کسه به بر اجه و بر دی اول بر کسه مر داجمی ایدی ایدی بواجبه آنکوره و بریم (منشوی) آن یکی دیگر عرب بد کفت لا * من عنب خواهم نه آنکوری دغا * اول بر غیری عرب ایدی ایدی لای حیل به ازین عنب استرم آنکوره استرم (منشوی) آن یکی ترکی بد کفت این بنم * من نمی خواهم عنب خواهم اوزم * اول بریسی ترک ایدی و ایدی بویسم قیل و قالی ترک ایل اوزم استر (منشوی) آن یکی روی بکفت این قیل را * ترک کن خواهم استافیل را * اول بریسی روی ایدی دیدی بو کلامی ترک ایل یعنی سنک دید بکل اولز بن استافیل استرم (منشوی) در تنازع آن نفر جنسی شدند * که سر نامها غافل بدند * اول طائفه تنازع و محالفته بر برله جنگ ایدی اولدی زرا اول نامرک سر و حقیقتندن غافل ایدیلر (منشوی) مشت برهم میزدند از ابلهی * پریدند از جهل و از دانش تهی * ابله لک کردند بر برینه مشت اوردیلر زرا اول طائفه چهلدن پر و علم دن خالی ایدیلر (منشوی) صاحب سری عزیزی صد زبان * ککر بدی آنجا بادی صلحشان * چوق دل بیلور بر عزیزی بر صاحب سرا کر اوراده اولیدی آنله صلح و بریدی (م) پس بکفتی او که من زین یک درم آرزوی جملتا نرای دهم * پس اول صاحب سرا اولان عزیزی بریدر یکدن بر بر اجه دن سنک بجمع کزک آرزوسنی و بریم (منشوی) چون که بسیار بد دلای دغل * این درمشان می کنند چندین عمل * چونکه قلب کزی حیل و خدعه سر صد قله بکاتسلیم ایلیمه سز سزک بود مرکز بوقدر عمل ایلر (منشوی) یک درمشان می شود چار المارد * چار دشمن می شود یک از اتحاد * سزک بود مرکز درت مر ادا اولور یعنی درت مر ادا حاصل اولور درت دشمن اتحاد و محبتدن بر اولور زرا بودرت کسه نک منازعه سی عالم اولد قلرندن نزاع لفظی ایدی چونکم بر اهل دل بونرک مر ادنی ظهوره کتوره ایدی بونر متحد اولوب جدال و خصوصتلی زائل اولیدی (م) کفت هر یکان دهد جنگ و فراق * کفت من آردشمارا اتفاق * هر بریکزک سوزی سز جنگ و فراق و بریم سوزم سز اتفاق و اتحاد کتوره (منشوی) پس شما خاموش باشید انصوا * تا زبان من شوم در کفت و کو * سورة اعرافک آخونده اولان آیه اشارتدر (واذا قرئ القرآن فاستمعوا) سبب نزول بودر که انصار دن بر کسه رسول الله صلی الله علیه وسلم آردنده نماز قیلوب هر نه که اول حضرت قرأت بیور دیلر سه اول دخی قرأت ایلد کده بو آیت کریمه نازل اولدی اول وقتده که قرأت قرأت اولنه پس اجتماع ایدلر استماع تحقیقی و قبوله (له) الی (وانصوا) دخی ساکت و خاموش اولول (لعلکم ترجون) نافع تراوله سز اول مر حته که اقصادی مقاصد در ظاهر نظم شریف و جواب استماع و انصاته دلالت ایدر حین قرأت قرآن لکن عامه علم استقامتدر که خارج صلواته مستجابند در معنای یت یعنی بر صاحب اسرار نهان و عزیز صد زبان اولیدی اصحاب نزاع و ارباب جداله صلح و جواب و بریدی و دیدیکه درهم قلب کز بکاتسلیم قیلک بعد سز خاموش و ساکت اولکتر که مقتدی و مؤتم حقه انصوا بیورلدی پس قبله حقیقته متوجه اولان امامه اقتدا قیلان مرید را چون دخی سکوت واجب اولدی تا کم سزک زبان کز بن اولم کفت و کو و جست وجوده (منشوی) کر خشتان می نماید کفط * در اثر مایه نزاع است و حنط * وحدت مطلقه دن بی علم اولنر و تفرقه ده قائلر کاه اولور که کلاملرین بر کفط و بر قاعده و تفرقه و واحده اوزره سوبلر و نزاع و جدال دن حذر ایلر مع هذا نه مورث تفرقه و موجب اختلاف و تفرقه در پس قبیله الی بیوردر و من تفرقه ده قائلر خطاب قیلورلر ای اصحاب تفرقه اگر چه سزک سوزیکز سز کوزل بلا اختلاف بر اسلوب اوزره کور خورلکن اثرده مایه نزاع و حنطدر زرا اول کلامک کفط واحد اوزره اعتدال بولسی و کرم اولسی حقیقی دکل عاریتسدر (منشوی) کرمی عاریتی نه هد اثر * کرمی خاصیتی دارد هنر * عاریتی و عاریتی اولان حرارت اثر و بر حنطه منسوب اولان کرمیت هنر طو تر یعنی ذاتی و خاصیتی حرارت هنر و اثر طو تر (منشوی) سر که را کر کرم کردی زان آن * چون خوری سردی فزاید بیکان * مثلاً سر که نک که طبعی بار درد اگر آتشدن آتی کرم طو تسک یعنی سر که ای اگر آتشدن کرم ایلدک ایسه بوهم وجه در سر که ای اگر چه آتشدن کرم ایلدک چونکم آتش سبب ایل کرم اولش سر که بی یه سن یعنی ایچمن شک و کاسر اول سر که برودت زیاد ایلر (منشوی) زانکه ان کرمی اوده لیز است * طبع اصلش سرد است و تیز است * زرا سر که نک اول حرارتی دهلیدر یعنی طشره به منسوب ایدر ایچریدن دکادر آنک اصل و طبعی برودت و حدتد زرا کسر که نک طبعی بارد وحدت اوزره در (منشوی) و برودت یخ بسته دوشاب ای پسر * چون خوری کرمی فزاید در کجر * بکمر که بالطبع ساردر اگر بوزلش

اولد و برودت اکا تا ثیر قیلد ای پسر چونکه یه سن جکرده حرارت زیاده ایلر پس اصحاب فو خیدک اختلاف موجب اتحاد و ارباب تفرقه نک صلح و سد اادی فی الحقیقه مورث تفرقه و تضاد قیلور (منشوی) پس ربای شیخ به ز اخلاص ما * کز بصیرت باشد آن وین از عی * پس شیخک ظاهر و باطنی بزم اخلاص جزدن یکدر زرا شیخک ربای بصیرتدندر و بوهم بد همتد بلرک اخلاصی عی و تقلیددند یعنی شیخ عارف بالله ربای عی و بد مقام ایدر اولنرک اخلاصندن یکدر (کما قال الجنید ربه العارفين خیر من اخلاص المريدین) اول اخلاص خیر ایدر که شیخک ربای بصیرتدن و مریدک اخلاصی عی و عدم معرفتدن حاصل اولور پس عن علم اولان ربای عن جهل اولان اخلاصدن نیجه و جوهره خیر ایدر (منشوی) از حدت شیخ جمعیت رسد * تفرقه آرد دم اهل خسد * زرا شیخک سوزندن جمعیت ارباب و اهل خسدک سوزی قلبه تفرقه و بر اسر کسندک کتوره (منشوی) بخون سلیمان کتوری حضرت بتاحت کوزبان جمله مر غاثر استناخت * چونکم سلیمان پیغمبر علیه السلام خدا جانندن چایدی یعنی حضرت حق طرفندن دعوت خلق ایچون کوندلر که اول سلیمان علیه السلام جمله قوشلر دبانی فهم ایدلر (منشوی) در زمان عدلش آهوا بیلنک * انس بکرفت و برون ایدر جنگ * انک عدلی زمانده آهوا بیلنک انس طوتدی و جنگدن طشره کادی (م) شد کتور این از جنکال باز * کوسفتنداز کرک ناورد اختران * کتور بازک جنگکالندن این اولدی قیون قوروددن احتراز و خوف کتورمدی (منشوی) اومیا بنی شدمیان دشمنان) اتحادی شدمیان بر زنان) اول سلیمان علیه السلام دشمنلر اور تاسنده میانجی اولدی و بر برینه عدا و اولنرک مایه بینی اصلاح قیلدی بر زنلر اور تاسنده تمام اتحاد اولدی یعنی طیور ما بینده آنک اصلاحی سبب ایلد الفت و انسیت ظهوره کادی (منشوی) فوج دوری هر دانه می دوری (دین سلیمان جوچه می باشی غوی) سن بر مورکی دانه دن اوتری بلرسن آکا اول سلیمان طلب ایلد نه غوی اولورسن (م) دانه جور اده اش دایمی شود * وان سلیمان جوی را حرد بود) دانه طلب ایدمی به دانه آکا بر دام اولور و اول سلیمان طلب ایدمی به ایدمی بیلد اولور یعنی غدا نفی طالب اولنه اول غدا کادام اولور و آنک طالبی انک مکر و ضرری قیدنده فالور و لیکن سلیمان حقیقی طالبی اولنه هم مطلوبی اولان سلیمان حقیقی و هم غدا جسدی و روحانی حاصل اولور (م) مرغ جانهارا درین آخر زمان * نیستشان از حده کز یکدم امان * جانلر من غنه بو آخر زمانده بری برندن آنله بر دم آمان بوقدر یعنی خلق عالم غدا نفی سلیمان اوتری بری برلر جنگ و خصومتده در و بری برلرندن امین دکالدر (م) هم سلیمان همت اندر دورما) کودهد صلح و تمنا دجورما) بزم دورمده هم سلیمان واردر زرا هر عصرده اولان شیخ کامل و قشنگ سلیماندر که او وقتک سلیمانی صلح و بریم جویز قالمز (منشوی) قول ان من امة ریا دکر * تا بالا و خلا فیه اندر * قرآن عظیمه (وان من امة) قولنی یاد طوت الا و خلا فیه اندر دکن سورة علائکه ده اولان آیه اشارتدر (انما ارسلناک بالحق) یا محمد برستی ارسل ایلدک دن حقه که اسلام دیند و با خود محتجب بالحق (بشیرا) بشارت ایدمی اولد بولک خالده طلب ایدنره (وندیرا) و بخوف ایلد بیک خالده معصیت قیلنره (وان من امة) اعم سالفه دن هیچ بر کوره بوقدر (الاخلا فیه اندر) الا اول اتمده برنر بر کج مشدر (واکل قوم هاد) مقتضای حقه الان نه هر قنده برنر بروهادیکه وارث نبوی مقردر (منشوی) کفت خالی خود بودست امتی از خلیفه حق و صاحب همتی * حتی تعالی حضرت نوری ایدی هیچ بر امت خالی اولمه شد در حضرت خفایه سندن و بر صاحب همتدن (منشوی) مرغ جانهارا چنان بکدل کند * کز صفاشان بیغش و بی غل کند * هر زمانک سلیمانی ککندی زمانده اولان جانلر مرغی المجلین متحد و متفق ایلر که صفادن جانلر مرغی غشمنز و غلشنز ایلر یعنی غل و غشدن بالایدوب زیاده صفایه ابر شد بر بر مرغی نه ده که (منشوی) مشفقان کردند همچون والد * مسلمون را کفت نفس واحده * مادر کی بری برینه شفقت ایدمی اولور حضرت نبی علیه السلام مسلمانه نفس واحده دیدی یعنی حضرت نبی علیه السلام مسلمانه ایچون (المسلمون کف نفس واحده) دیدی (م) نفس واحد از رسول حتی شدند و رنه هر یک دشمن مطلق بدند * و مسلمانه رسول علیه السلام حقه نفس واحد اولدیلر و غشنه هر بری آخر نه دشمن مطلق ایدیلر نه کم بوقصه دن روشن و ظاهرا اولور (بر خاستن مخالفت و عداوت از میان انصار بیکان رسول علیه السلام (م) در قبیله کارس و خرن نام داشت * یک زرد بیکر جان خون آشام داشت) انکی قبیله که اوس و خرنج نام طو تر دی یعنی بر قبیله به خرنج و برینه اوس درلردی بری برندن قان نوش ایدمی جان طو تر دی یعنی قدیم الیادن بری برین قان ایچمه که جان طو تر دی (م) کینه های کهنه شان از مصطفا * بخو شد در نور اسلام و صفایه انورک قدیم عداوت و کینه لری رسول علیه السلام سببندن اسلام و صفایورندن محو اولدی یعنی بونرک کهنه اولان کینه لری حضرت مصطفی صلی الله علیه وسلم انشاده و ایدندن نور اسلام و صفای ایمانله محو اولدی و هر بری

اخوه مرتبه سنی بولدی نه کم یورر (منوی) اولاً اخوان شدند ان دشمنان * همچو اعداد عنب در بوستان *
 وزدم المؤمنون اخوه بیند * در شکستند و تن واحد شدند * اولاً اول دشمن بری بر یله اخوان اولدی بولر بوستانده اولان
 عنب اعدادی کبی یعنی بوستانده اولان و عنب و واحد و اوزره اجتماع قیلان اعداد عنب کبی اول بری برینه
 اعدا اولر اولاً اخوان اولدی بولر و نایب (انما المؤمنون اخوة) دمندن اولان بند سبیلده صند بلر و تعین و انانیتلرین فنا
 قیلدی بولر و تن واحد اولدی بولر نه کم الله تبارک و تعالی بعد الایمان و الاتحاد بولر نه نعمته اتحادی بادی ایلک ایچون و غیری
 مؤمنلره ارشاد قیلدی ایچون امر ایدوب سورة آل عمرانده یورر که (واذ کروا نعمت الله علیکم) که اون نعمت
 جله سندن بری اتحاد و اخوت و زوال بغض و عداوته مؤدی اولان اسلامه سزی هدایت ایلکدر (اذ کنتم اعداء)
 زیرا سز زمان جاهلیته بری بریکزه اعدا و اضداد ایدیکز (فالف بین قلوبکم) پس الله تعالی سز نه قلوبیکز الیف
 و انیس قیلدی بری برینه اسلام و ارشاد سید الانام صلی الله علیه و سلم سبیلده (فاصبحتم بنعمته اخوانا) پس سز اول
 اللہک نعمتله اخوة فی الله اوزره مجتمعین و متحابین اولدیکز و نیمان هر صوص مرتبه سن بولدی بیکزه المؤمنون
 کالبیان المرصودر (منوی) صورت انکور ها اخوان بود * چون فشردی شیرة واحد شود * اوزرملر صورتی
 بری برینه اخوان اولور که جله می یک رنگ و یک دلدر یعنی صورت اسلام و ایمانده اولنلر بری برلر نه اخوان اولور
 زیرا یک رنگ و یک دلدر و لکن اعدا و تعیناتدن خالی دکلدر چونکه صدق و بر شیره اولور یعنی چونکم بولرلر مقتضی
 اعدا اولان جسدلر فی صفت و شکسته قلسک بولرلر و تن و روحانی و ایمان و معرفتی بر شیره اولور یعنی تفرقه
 اولیب و یک جنس و یک رنگ لک مرتبه سن بولور (منوی) غوره بانکور ضدا دلیک * چونکه غوره پخته شد
 یارینک * غوره و انکور بری بریله ضدلدر اما چونکه غوره پخته و انکور اولدی ایواری اولدی زیر اجنست حاصل
 قیلدی یعنی کافر و فاسق غوره کیدرلر * کچه مؤمنله بر اصلدن حاصلدر اما بری برینه ضدلدر و لکن چونکم
 غوره پخته اوله یعنی کافر و فاسق مؤمن مرتبه سن بوله ضدیت بر طرف اولوب مؤمنله یارینک اولور بو غوره مرتبه سنده
 اولان کسره حضرت رسول علیه السلام اخوان اولدی و ایمان اوزره اتحاد قیلدی امر ایدوب و تدار و تباغضدن نهی
 قیلوب یورر که (ولا تبغضوا ولا تحاسدوا ولا تدابروا و کونوا عباد الله اخوانا) (م) غوره کوسنک بست و خام ماند
 درازل حق کافر اصلیش خواند * بر غوره که طاش کبی قتی اولدی و خام قالدی یعنی اول کسره که غوره سنک بسته
 کبی خام قالد بولر غوره سنک بسته من بعد اوزم اولمین و لذت بولمین غوره یه دیرلر حق تعالی بو کونه کسره ازله کافر
 اصلی اوقودی که دیناده سائر مؤمنلر کبی تربیه انبیا و اولیا ایله اصلاح اولمز و ایمان و اسلامدن لذت بولمز (منوی)
 فی اخوتی نفس واحد باشد او * در شقاوت نفس ملحد باشد او * او یعنی کافر اصلی نه برادر نه نفس واحد اولور کفر
 و شقاوتده اول کسره نفس و ملحد اولور و خام و ناپخت قالدور العیاذ بالله (منوی) کربکوم انچه اوداردن نهان * قننه
 افهام خیزد در جهان * اگر سولیم اول نسنه بی که اول کافر اصلی نهانده طورجهانده افهام و عقوله قننه قالدور
 و بعض کسره ناکص العرفه اولدی بگندن ضلالتنه و یأس و فتور نه سبب اولور (منوی) سر کبر کور نامد کوربه
 دود و دوزخ از ارم مستوره * کور کبرلر سرورازی نامد کور اولتی بکدر دوزخ قوتی باغ ارمندن دور و مستور اولتی
 بکدر بعض نسخه ده ارم برینه نظر واقعدر (منوی) غورهای نیک کایشان قایلند * ازم اهل دل آخر بکدند
 ابو غوره که آنرا انکور اولمغه قایلدر اهل دلک نفسندن آخر بکدند (منوی) سوی انکور همی راند تیز *
 تادویی برخیز دو کین و ستیز * انکور لغه قایل اولان غوره ل انکور لاتی جانبته تیز سورر و پخته اولوب کاله ابرمه
 ایورر تا کم ایکیلک و کین و عناد قالدی بولر بو اوصاف ذمه دن پاک اولر (م) پس در انکور همی درند بوست *
 تا بکی کردند وحدت وصف اوست * دوست دشمن کردد ابراهیم دوست * هیچ یک با خویش جنگی در نیست * پس
 انکور لاتی مرتبه سنده یعنی ایمان و اسلام مقامنده بوستی برتر یعنی کبی موت اضطرابله و کبی موت اختیارله
 صورت ظاهره ل بن وجود بشر یله بن فنا ایدرلر تا جیسع انکورلر شیره اولوب بر اولر که برلک و صنی
 وحدتد یعنی وجود بشر یله بن فنا قیلد قد نصکره حتی نور واحد اولور و وحدت مرتبه سن بولور وحدت انلر
 صفت ذاتیه می اولور اما اول کسره که وحدت مرتبه سن بولدی دوستا کاشمن اولور زیرا هم اول کسره ایکیدر هیچ
 برکندی سبیلده بر جنگ بغلدی زیرا جنگ ایکیده اولور برده اولز یعنی دوستی غیر کورملر سبیلده هیچ برکسه کندی سبیلده
 جنگ ایلدی پس صاحب وحدت اولنلر اتحاد حقیقی مرتبه سن بولنلر خلقی من حیث الحقیقه غیر کوروب آنلرله
 اغراض نفسانیه دن اتری جنگ طوقز بلکه جنگاری الله اولور که کندی اجزالی کبی اولان خلقی وحدت حقه
 و اتحاد دعوت ایدر (منوی) آخرین بر عشق کل اوستاد * صد هزاران ذره راد اتحاد * آخرین و صد هزار

تحسین استاد کلک عشقی اوزره یعنی استاد کلک عشقی اوزره که اول حضرت سید انبیاد که جله استاد اولان انبیا
 و اولیایک کلی منزله سنده در کچه ترکیب استادک جیسع سنک عشقی اوزره دیک معناسنی افاده ایلر و لکن
 اولکی معناسنی اولدی یعنی اول استاد کلک و افضل رسلاک عشقی اوزره آفرین اولسو و نه که صد هزاران ذره لره اتحاد
 و بردی و وحدت مرتبه سنده بر کوردی و عشقی بمعنی معشوق اولسه و مراد حضرت حق اولسه دخی الطف اولور
 و کلی استادک معشوق اولدر و اواحه فی الحقیقه اتحاد و برملر انک شایندر (منوی) همچو خاله مقترق دره کذر
 یک سببوشان گردد دست کوزه کر * کچک بوللرده خاله مقترق کبی ایدیلر اول کوزه کر باطنی الی بوجه بی برسو
 ایلدی و بو اتحاددن مراد اولان اتحاد اواحد (م) کاتحاد جسمهای آب و طین هست ناقص جان نماند
 بدین * زیرا آب و کلدن نشو و نما بولان جسملر اتحادی صورت ظاهره ده ناقص صدر جانک اتحادی بو که بکرمز
 یعنی اتحاد اجسامکه آب و کلدن حاصلدر ناقص و ایترا ولدی جان اتحادی بو اتحاد صورتی یه بکزه من (منوی)
 کر نظار کویم اینجادر مثال * فهم راترم که آرد اختلال * اگر بو محله اتحاد اواحد ایچون نظار سولرسم مثاله
 قورمکه فهم خلقه اختلال کتورده پس بوقدرله کتفا اولندی (م) هم سلیمان هست کنون لیک ما از نشاط دور
 هنی در عما * شمدی سلیمان دخی وارد لیکن بز دورینلر سرورندن عماده بر نه کم مشهور و مللدر چراغ دبی قرا کاق
 اولور دیرلر (منوی) دورینی کوردارد مر در * همچو خفته در سرا کوراز سرا * دورینلر کشی بی کورطو تر زیر
 بعدد نظر ایلکدن قری کورمن سرایده اوپوش کسه سرایدن کور اولدی کبی زیر آخواید ایلکن چشمی کشاده
 دکل که سرایی کورمکه قادر اوله (منوی) مواعیم اندر سخنهای دقیق * در کرها باز کردن ما عشق * بو بیت اسلوب
 حکیم قاعده سی اوزره کند یلرینی المحاض نصیح ایچون کلمات دقیقه دیکه سعی ایدنلر و مشکلات عیقه فتنه عقلی
 کیدنلر مساتنه ادخال ایدوب علی طریق التعرض یورر که سلیمان وقت و خلیفه حقندن بر نیجه کاه اولور و زوای
 فوجهله یلور زونه کونه بولور که دورینلر و تدقیق و تعمیق نشاطندن عماده بر الفاظ و عباراتده دورینلر مشاهده
 اولیادن کورطو تر مر دی او ایچره خفته اولان اودن کور اولدی کبی بر دقیق سوزلر حریص ابر عده لر آچغه بر عاشق
 یعنی بر مولد دقیق سوزلر سو یلکده و عده لر فتنه و مشکلا آچغه عاشق پس معشوق حقیقی بی نیجه یلور و زوای
 دلیل اولان سلیمان وقتی فوجهله بولور (منوی) تا کره بدیم و یکشاییم * ما در شکال و در جواب آیین فزا) بر ناعده
 بغلیه وز و چوز و ز یعنی سخنهای دقیق معانی بی عمیق ابراد ایدوب نه آتی شرح و بیان ایلیمه و زاشکال و جوابده
 آیین زیاده ایدبی اولدیغمز حالده (منوی) همچو مرغی کو کشاید بند دام * کاه بندد تا شود در فن تمام * مشلاشول
 بر قوش کبی که اومقید اولدی یعنی دامک بندنی آخر کاهی طوزاغ بندنی بغل تافن و صنعتده تمام اوله (م) او بود محروم
 از محروم و مر ج * عماراندر که کار بست خرج * اول مرغ صحر او مر ج بدن محروم اولور آنک عمری همان کره کار لده
 خر جدر یعنی اول قوشکه بند دام پای جان اولان مسائل حل و عده نه مقید اوله محروم اولور صحرای حقیقده
 طیران و مر ج روحانیتده سیران ایتکدن و آنک عمر نازینی کره کار لده خرج اولور (م) خود زبون اوزکرده هیچ دام
 لیک پرش در شکست افتد مدام * خود اول قوشک هیچ زبونی اولمز مقید اولدی یعنی دام هر نه دن ایسه لیکن اول
 مرغ لک بری دائم شکسته دوشر یعنی آنک بر عقل و فکری شکسته لک دوشر مدام (م) با کره که گوش تابال و برت
 نکسلدیک ازین کور و فرت * عقده به چالشه تا سنک بال و پرلک یعنی عقده فتنه و کره کشا اولمغه از سعی ایله
 و کندی کبی قیود عالمندن خلاص ایله تا کم بال و پر عقل و فکرلر بر منقطع اولیمه بو کور و فر و غرور کدن (منوی)
 صد هزاران مرغ پر هاشان شکست * وان کین کاه عوارض را نیست * حال ایشان از بی خوان ای حریص * تقبوا
 فیها یخوان هل من محبص * سورة فافده اولان آیه اشارتدر (و کم اهل کافله من القرون) و حقوق کسره لری بر هلاک
 قیلدی بولرندن اول یعنی سنک قوم کدن اول هر قرنک اهلندن (هم اشد) یعنی بوقوم مقهور اشد ایدی (منهم) بو سنک
 قوم کدن (بطشا) قوت و قدرت و قهر و غلبه بولندن (فقبوا فی البلاد) ای حرفوا و تصرفوا فیها یعنی اول قوم شهر لده
 تصرف ایلدی و جولان ایدوب سفر ایلدی بولر موتدن حذر ایلد کارندن بوللری صحر یف ایدوب سفر لره کندی بولر اصل
 تقبیل و نقب اغتدیه بر شیدن بحث و تقیر و طلب ایتکه درلر (هل من محبص) هیچ بولر ایچون بر محبص و ملجأ
 وارمیدر که موتدن و قضای حقندن بولر آزاد و خلاص اوله لر معنی بیت صد هزاران مرغ که انلرلر قنادلری صندی
 و اول عوارضلر کسکه کاهی برسی با غلدی یعنی نیجه بوزیک مرغانکه مراد دفع قضا و پرواز ایدنلر بولرلر پروبال
 حیل و مکر لری شکسته اولدی و اول کین کاه عوارض و حوادث بغلندی بولرلر حالی قراندن اوقوای دنیا حریصی
 اولان بولر شهر لده تصرف ایلدی بولر و سفر لرا ایچون بوللری خرق ایلدی بولر و بولر قیلدی بولر بولر ایچون یعنی اوقو که بولر محبص

وخلص بولد بلمی ایدی قضا به رضاد غیر به چاره یوقدر (منوی) از نزاع ترک و روی و عرب * حل نشد اشکال
 آنکور و عنب * ناسلیان لسن معنوی * در نیاید بر تخریب دین دوی * پس حضرت خداوند کار بیت سابقه اولان
 فنقبوا فی البلاد شهر لده مقصود لری جانب به یوللر یار دیر و آندن بحث ایدوب فتنه اقدام قیلدیلر مع هذا اول
 جانب به بر محیص و مخلص بولموب منازعه لری بر طرف اولدی دیمک معنایه آلوب بیوررلر که منازعه ترک و روی و عجم
 و عربدن اوزم و استافیل و آنکور و عنب اشکالی حل اولدی یعنی قیل و قالده اولان نزاع و لغات و اصطلاحاتده جدال
 فیصل بولدی تا کم سلیمان زبان دان معنوی کلیه و حقیقت حاله بواهل جدالی ارشاد قیلیمه بوللر ما بیننده اولان اثبیت
 مر تقع اولر و هیچ بری مر ثمة اتحادی بوللر این صاحب لسان و سخن دان معنایه در پس اهل نزاع اولان قوشلره
 خطاب ایدوب بیوررلر (منوی) جمله مرغان منازع بازوار * بشنود این طبلها شهر یار * ای منازع اولان قوشلر
 جلگه طغان کی استماع ایلک شهر یار حقیقت بوطیل بازی که اول دعوت مر شد کاسلدر و آقی اشک داخی حقه
 اجابت ایتلک و آنک بیوردیغی اوزره طریق توحید و اتحاد کتمکدر ننه کم بیوررلر (منوی) از اختلاف خویش
 سوی اتحاد * هین زهر جانب روان کردید شاد * کندی اختلاف کزدن فراغت ایدوب اتحاد جانینه آگاه اولکنز
 هر جانندن شاد و خندان روان اولکنز یعنی کندی اختلاف کزدن ای اهل تضاد جانب اتحاد آگاه اولک و توجه و سرعت
 قیلک ناد بیلکه (منوی) حبت ما کنتم قولوا وجهکم * تحوه هذا الذی لم یکنکم * بوا بت سورده بقره ده در تفسیری
 عن قریب بر مقدار بقیه قصه ابراهیم پیاننده مر ورا بیدی ای احباب تفرقه هر نه محله اوله منور یوز یکیزی اول قبله
 حقیقی اولان سلیمان معنوی جانبده دوندورک شود کراولان سلیمان معنوی و خلیفه الهی سزی کندی جنانندن
 نمی ایلدی بوهم وجه در هر قنده اوله منور یوز یکیزی حضرت خدا طرفنه دوندورک بولکامکه مر اد (قولوا وجهکم)
 شول تنسه در که سزی نمی ومنع ایلدی خدا طرفنه یوز دوندورک مر اد حضرت خدا دن شول احساندر که کمال
 کرمندن سزی کندی در که گهند نمی ومنع ایلدی بلکه (بیت) هر که خواهد کویا و هر که خواهد کوبکوی کبر و ناز
 حاجب و دربان درین درگاه نیست * قولک مضبوطی اوزره علی ای وجه کان کندی به دعوت قیلدی دیمک اولور (م)
 کور مر غانیم و بس ناساختیم * کان سلیمان رادی نشناختیم * یعنی بزائیک شول کور و قوشلر که زیاده
 ناساخته بر یعنی دوزلمش و تریه اولمش از بر اول سلیمان حقیقی و حضرت الوهیتی بر دم اکلکدق بس باه
 قارم بیل اوله دخی جا زدر یعنی کور مر غلر و عاقبتی تدارک ایلک بزه لازم اولاتی دوزمک زراول سلیمانی
 بر نفس اکلکدق بولمخلده بوندنصرکد سلیمان دن مر اد حضرت رب العباد اولور و منوی شریفکد بوندنصرکد خلیفه دن
 مستخلفه و بعض مناسبتله مستخلفدن خلیفه به انتقال ایدر نتمک شود وجود منطقی فانی نمائنده مقدمه بواقعده بی
 ذکر ایلک (منوی) هیچو جعدان دشمن بازان شدیم * لاجرم و امانده ویران شدیم * بایه قوشلر کی طغانلره دشمن
 اولاق بوسیدن ویرانه نک و امانده و محبوبی اولاق یعنی جعدلر باز لره دشمن اولد قلمی * بی بزخی ویرانه پرست
 اولان جعدلر کی بازان الهی اوللره دشمن اولاق لاجرم و ویرانه دینک و امانده لردن اولاق و بونک عز و دولتی
 عزت و دولت صدق (م) میکنیم اوقات جهل و عجم * قصد از ارغز بران خدا * بغایت جهالت و عجم از دن
 عزیزان خدا نک خاطر لرین آزار و تخریبده ایتمک قصد ایلر (منوی) جمع مرغان کراولان روشنند * پروبال
 بی کنه کی برگشتد شول طیورلر جمله می که سلیمان حقیقتدن یعنی حضرت ربوبیتدن روشن و ولایت و کرامتله
 مبرهنلدر بی جرم و بی گناه اولان کسه نک پروبالن جن قو برور یعنی قوای جسمانی و روحانیه سن ویا پروبال
 دنیویه و اخرویه سن جن از لیلورلر (منوی) بلکه سوی عاجزان چینه کشند * بی خلاف و کینه آن مرغان
 خوشند بلکه دودمند و عاجز اوللر جانینه چکنی و رعایت اید بی اولورلر و اول مرغان الهی بی خلاف و بی کینه
 فی نفس الامر صفوت حبیه الهی خوشلدر (منوی) هدهد ایشان بی تقدیر را * می کشاید راه صد طبق را
 بوطیور الهیه نک هدهدیکه مر اد رسولان الهی و مبلغان احکام ربانیدن جناب حتی تقدیر و تنبیه ایتمکدن
 اوزری ملاقات سلیمان حقیقی به مستعد اولان حد بلقیص راهی آخرویه سلیمان حقیقت جانبده اوچر (منوی)
 زاغ ایشان گر بصورت زاغ بود باز همت آمد و زاغ بود * و بومرغان الهینک زاغی اگر چه صورتده و ظاهرده
 زاغ ایدی یعنی بحسب الظاهر سیاه پوش و احقر و کرمه المنظر ایدی و اینکن فی الحقیقه شهباز همت کادی
 مازنخ البصر و ما طغی * کلامنک مفهومنک منظر ایدی یعنی اول صورت زاغ * کبی اولنک قلب کوزی ماسوا به
 هیل ایدی و دخی مشاهده محبوب حقیقتدن تجاوز قیلدی دیمک آنک شاندنر دخی صحیح اولور دیمک اولور
 (منوی) اکلک ایشان که لک لای می زند * آتش توحید در شک می زند * بوطیور الهینک اکلکی که دامالک لک

صداسنی اورر شکه توحید آتشی اورر نته کم بر غزلده بیوررلر بیت شیخ مر غانت لک لک لک کش دانی که چیست
 جدلک و الشکرلک و الماکلک یا مستعان (منوی) و آن کبوترشان زبانان نشکهند * باز بریش کبوترشان نهد *
 و بوطیور الهیه نک کبوتری که مر اد بالا پروعالی تراولان اولیای عظامنک کوه لریدر دنیا باز لردن هیبت طوعزلر
 و قورقزلر بلکه باز انلرک کبوتری او * کونده باش قور یعنی بوعالم صوریده باز کبی و شکار کبی شکار ساز اوللر
 بونلرک کبوترلر بیک اوکنه باش قور و تعظیم و انقیاد قیلور (منوی) بلبل ایشان که حالت ارداو * در درون خویش
 کاشن دارد او * و بومرغان الهینک بلبلی که مر اد عاشق کل حقیقت اوللردر که آنلرک کلامی و صدای انسانه وجد
 و حالت کتورر اول بلبل کندینک در و ننده کاشن طوتر دنیا کاشتنه احتیاج طوعزلر خار جده اولان کاستانی
 خار و خس کبی بیانه آت (منوی) طوطی ایشان ز قند آزاد بود * کزدرون قند ایدر ویش نمود * اول مر غلرک
 طوطیسی ظاهر افندن از ادایدی ز برادر و نندن اکا ایدی قند یوز کوستردی یعنی بونلرک سکر معارف و علوم بین
 طوطیلمی قند صوری بیکدن آزاد اولدی ز برادر که در و نلردن قند ایدی یعنی حلاوت سمرمدی آنلره یوز کوستردی
 (منوی) بای طاوسان ایشان در نظر * بهتر از طاوس بران دکر * و بونلرک طاوسلر بیک آغی نظرده زینت
 صوریه ایله متزین اولان کسه لردن دخی قدم سعادت و املری نظر عرفاده اول غیر طاوسک قنادندن بکر کدر یعنی
 غیر کسه لک طاوس بر اولان مزین محبو بلرندن بیکدر بوهم و جهد و غیر پرواز و جولان ایدی بی طاوسدن بکر کدر
 بوجه اوزره طاوس مضافدر (منوی) منطق الطیران خاقانی صداسن * منطق الطیر سلیمانی کجاست * خاقانه
 منسوب اولان یعنی سلیمان به غم بر علیه السلام و یا خود بادشاهان جهان به خصوص اولان قوشلرک منطق الخب
 صیت و صدا و آواز و نوادر سلیمان حقیقت منسوب اولان طیورلر منطق قنده در که آنلره وادن سو یلر و نلر خدا دن
 سوبلر (کا قال الله تعالی فی نطق نبیه) و ما یطق عن الهوی ان هو الا وحی (بیت) اده تفاوت چوقدر و الله
 دعوت قیلان کسه لک لک نطق و قولدن احسن بر قول و صداسنی بوقدر (کا قال الله تعالی و من احسن قولاً من دی
 الی الله و عمل صالحاً) مر اد الله دعوت ایلن انبیاء علیهم السلام و اولیای و علمای عظامدر (کا قال فی التفسیر الکبیر
 ان کل من دی الی الله بطریق من الطرق فهو داخل فیه) پس بوا بت کریمه نک مفهومی معلوم اولیق طیور خاقانینک
 منطقی طیور الهیه نک منطقنه نیجه معادل اولور که بونلرک قولی احسن اقوالدر (م) بوجه دانی بانک مر غانراهمی
 چون ندیدستی سلیمان را دی * سن مر غلرک بانک صداسنی نه یلورسن چونکه بر نفس سلیمانی کورمکد یعنی
 سن بوذ کراولان مرغان الهینک صداسنی نه یلورسن و سوزلرنده اولان سوزور سوزره نوجهله عالم اولور سن
 چونکم سلیمان حقیقی بر دم کورمکد و آتی اول طیور الهی کی مشاهده قیلد بوطیور الهیه نک کلماتن یلندر
 سلیمان حقیقی مشاهده قیلندر در و آنک علیه السنته انبیاء علیهم السلام و اولیای عظامه عالم اوللردر (منوی)
 بران مر غیکه بانکش مطر بست (از برون مشرقست و مغر بست) اول بر مر غل قنادی که آنک بانکی طرب و شوق
 و بر بیدر مشرق و مغربک طشره سندنر یعنی مرغان الهینک اول بر مر غل بر عقلی کسه آنک صداسنی
 و بر بیدر و فرح آرزو بیدر مراد اول بر ولینک بر عقلی کسه آنک صداسنی مطرب ارواحدر اول بر عقل صداسنی
 مشرق و مغربک و راستدن و اطراف جهانک علاسندنر (منوی) هر یک آهنگش ز کرسی تاثر بست * وزری
 تا عرش در کور و رست * اول بر عقل هر بر آهنگی کرسیدن ترابه دکیدر و ترادن عرشه دکن زیاده کور و فرده در یعنی
 عرشدن فرشه و فرشدن عرشه دل اول مر غ الهی اولان عقل حکم و آهنگی نافذ و جاری و کلال و ضعفدن عاریدر
 (منوی) مر غ کوبی این سلیمان می رود * عاشق ظلمت جو خفاشی بود * مر غکه بوذ کراولان سلیمان سز کیدر
 برخفاش کبی ظلمته عاشقدر سلیمان دن مر اد ککر کسه جناب الهی اولسون و ککر کسه خلیفه الهی اولان
 ولی کامل اولسون علی کلا التقدرین بر کسه که بوسلیمان سز کیدر برخفاش کبی ظلمته عاشقدر اول کسه
 مانند خفاش عاشق ظلمات اولور و نور دین و بقیدن حقیق ظلمت کبر و کینه قالدور و بوا بتک مفهومی
 ماصدق حالی اولور (والذین کفروا اولیاهم الطاغوت یخترجونهم من النور الی الظلمات) (منوی) باسلیمان خورکن
 ای خفاش رد * تا که در ظلمت نمائی تا بد * ای مر دود خفاش سلیمان خوی الهی تا که ابدی ظلمته قالمیه سن یعنی
 سلیمان حقیقتله خوی ایل و آنکه انیس اول ای بد اولان خفاش تا کم ظلمت طبعیه ده ابدی قالمیه سن مادامکه
 سلیمان انیس قلمیه سن ظلماتن خروج و مر تبه نورانی به عروج بولیمه سن (کا قال الله تعالی) الله ولی الذین امنوا
 یخترجونهم من الظلمات الی النور و الذین کفروا اولیاهم الطاغوت یخترجونهم من النور الی الظلمات (منوی) بیک کزی
 ره که بدن سوی روی * همچو کز قطب مساحت می شوی * من تقرب الی راعا تقربت الیه باعادی نلک مصداقجه

بر ارشون بوله که سلیمان حقیقی جانیته کیده سن ارشون کبی دین وطر بقته قطب مساحت اولور سن یعنی معیار و میزان خلق عالم اولور سن که هر کس دین و دینان و فهم و فراست سنکله وزن و عیار ایلر (م) و آنکه لنگ و لولک آن سوی جهد از همه لنگی و لولکی می رهد و اول کسه که لنگ و لولک اول سلیمان جانیته صحرایه و توجیه قیلد و لکی سقط لادن و پورغ و نلقدن قور تلور بوسم و جهد و اول وقت که اول جانیته لنگ و لولک قالقر سن و صحرار سن جمع لنگ و لولک کدن قور تلور سن (قصه بط بحکانکه مرغ خانگی پروردشان) قاز یا وریلر سن قصه سی بیانده در که آنلری طباوق بسلدی (مثنوی) تخم بطی کرچه مرغ خانه ات کرد ز بر پرچو دایه تربیت * سن قازک تخمی سن اگر چه مرغ خانه سکاقتادی التده دایه کبی تربیت ایلدی بطن مراد روح محمدی و مرغدن مراد طبع انسانیدر پس انان الله و المؤمنون من نوری (حدیث شریفنک خواستجای مؤمن سن تخم بط سن یعنی بحر حقیقته بط کبی غواص اولان روح محمدینک تخمی سن اگر چه مرغ خانه طبیعت دایه کبی سنی بر حایت و صیانتده تربیه ایلدی و لکن سن فی الحقیقه طبیعت عالمندن دکل سن (مثنوی) مادر قو بط آن دریابندست * دایه ات خاکی بدو خشکی پرست * سنک مادرک که روحک آندن قود ایلش و ظهوره کلسدر اول دریای حقیقته بط و غواصی اولمشدر سنک دایک که طبیعت کدر عالم خا که مفسوب اولدی و دخی خشکی پرست اولدی (مثنوی) میل دریا که دل تواند درست * ان طبیعت جانت را از مادرست * دریایه میل که سنک کوکاک ایچنده در اول طبیعت و میل سنک جانیته مادر کدندر یعنی شول دریای معنایه میل و محبت ایلک که سنک دلکده و اردر اول طبیعت سنک جانیته مادر حقیقته جانیته در دایه ل اولان طبیعت جسمانیه طرفندن دکل (م) میل خشکی مر تر ازین دایه است * دایه را بکذا رکود بدریایه است خشکک عالمته سنک میل ایلک بودایه طبیعتدندر پس دایه طبیعتی ترک ایلد که اول بدریایه در (مثنوی) دایه را بکذا رکود بر خشک و بران * اندر ادر بحر معنی چون بطان * دایه بی قوریده قورسن سور بطر کبی معنی دریاسنک ایچنه کل یعنی بو خشکک عالمته دایه طبیعتی ترک ایلد و سور بحر معنی ایچره کل بطر کبی و غواص اول مر غابر کبی (م) کر تر ا دایه برساند ز آب * قو مترس و سوی دریایان شتاب * ا کسنی مادر طبیعتک قور قورده آب معنادن سن قورقه و دریای حقیقت جانیته سر عتله سور و کندیک اول بحر و خدیه طالدر (م) تو بطی بر خشک و برتر زنده فی چو مرغ خانه خانه کنده) سن من حیث المعنی مانه بطسن خشکک عالمته و ترکک عالمته زنده سن یعنی ظاهر و باطن عالمته و حواکم و کی سن مرغ خانه نک قیج رایحه لوسی دکل سن (م) قور کرمانی آدم شعی * دم بخشک و هم بدریایه بی * سن کرمانی آدمندن شاهسن هم قوری به هم دریایه آتاق قورسن یعنی سن ای مؤمن جناب حقک بزنی آدمی مکرم قیلدق دیمندن شاهسن هم بره و هم دریایه آتاق قورسن و متصرف اولورسن (مثنوی) که جلنا هم علی البحر یحیان * از جلنا هم علی البریش ران * سورة بنی اسرائیلده اولان آینه اشارتدر (ولقد کرمانی آدم) تحقیق بزنی آدمی علی العموم مکرم قیلدق احسن صورته و اعتدال قامتله و دخی ارض اوزره تسلطن ایلد و دخی نیجه صنعتله و بونلر امثالی شیلرله و علی الخصوص مکرم قیلدق علوم و معارف و انوار دینی و اسرار یقیده ایلد (وجلنا هم و بر آنلری سوار ایلدک دواب اوزره (فی البر) قرده (والبحر) دخی آنلری سوار ایلدک بچرده سفن جاریه اوزره (ورزقناهم) و بزبونله رزق و نصیب و بر دل (من الطیبات) فنون نعیم و ضروب متلذذاتدن که یابصنعه هم حاصل اوله و یابصر صنعتهم حاصل اوله (و فضلناهم) بونی آدمی بر تفضیل ایلدک علوم و ادراکاته که بونلرک وجودنده مر کبدر (علی کثیر من خلقنا تفضیلا) بز خلق ایلدیکمز کسه لردن جوق خلقت اوزرته تفضیل ایتمککله اما محققین بومعنائی و برر لکه بزنی آدمی مکرم قیلدق معارف و علوم و عوارف و مفاهم و بر آنلری حامل قیلدق بر جسمه و بحر روحه یعنی آنلری متصرف قیلدق عالم اجسامه و بحر ارواحه و بشرک ملائکه اوزره تفضیلته علما نک جوق قیل و قالی و بحث وجدالی و اردر لکن زیده کلام و ما حصل مر ام بودر که رسل بشر رسل ملکدن و اولیای بشر اولیای ملکدن و صلحای بشر صلحای ملکدن و عوام بشر عوام ملکدن افضلدر معنی بیت سن جان سن یل بحر روح اوزره بزبونلری بوکندک دینلر سن بونلری براوزره جل ایلدک دیدیک جانیته اوکه سور یعنی بر طبیعتدن بحر روحه و عتله جانیته ایرکوردیک اولور (م) مر ملائک را سوی بر راه نیست * جنس حیوان هم ز بحر آگاه نیست * تحقیق ملائکه نک بو بر طبیعت و حیوانیت جانیته بولی بودر و جنس حیوان دخی بحر حقیقت و دریای ملکیتدن آگاه کادر (م) بونتن حیوان بجائی از ملک * ناری هم بر زمین هم بر فلک) سن ایسلک ای انسان تن ایلد حیوان و جان ایلد ملکدن سن تا کم کیده سن تله زمین اوزره و هم روحه فلک اوزره (م) تابنا هار متلکم باشد بشر) بادل بوی الی دیده و بر بودریای حقیقته آشنای اولان تا ظاهرده سنک مثلک ز بشر اولور بکادل ایلد دیده و روحی اولور و حقدن قلبه القای

اسرار قیلور و جنس بشر بوصفت سببیلد برتر در دیدیک سورة که قده اولان آینه اشارتدر تفسیری جلد اولده زید حکایه سنده مر و باندی (مثنوی) قالب خاکی فتاده بر زمین * روح اوگردان برین جیح برین * خا که منسوب اولان قالب زمین اوزره دو شمش کثیف اولد یغیچون و آنک روحی بوعالم فلک اوزره جولان و دور اید بیدر (مثنوی) ماهمه مر غانیانیم ای غلام * بحر می داند زبان ما تمام * بز جیعا صوفوشلری بر ای غلام برم اسانغز بحر حقیقته کلسر ارنی ییلور با تمام بویه دیک دخی وجه در بزم اسانغزی در با تمام ییلور ز بر اوقدر آشنای واقع اولمشدر (مثنوی) پس سلیمان بحر آمد ما چو طیر * در سلیمان تابیداریم سیر * پس سلیمان دریا کلدی بر طیر کبی کلدک تابیدی سلیمانله سیر طور ز یعنی سلیمان حقیقی فی المثل بحر کبی کلدی و بزم مثالمز صوفوشی کبی اولدی سلیمان حقیقته تابدا لایاد بر سیر طور ز و هر حالده سیر مع الله لیدرز و هر کاری اشله سک و هر یره که کتسک بر خوی (و هو معکم ایما کنتم) آنکله ایشلر و آنکله کیدرز (مثنوی) با سلیمان پای در دریایه * تا چودا و اداب سازد صد زره * تا چودا و اداب دارد در زره * دخی نسخه در سلیمانله یعنی عون و هدایت رحمانله دریای روحانیت و ملکیتنه آتاق قوتا کم حضرت داود علیه السلام کبی آب روح سکا و زره دوز و آلام صوری و معنویدن سنی حفظ ایده یا خود معنی تا کم داود علیه السلام کبی آب حقیقت سنی زره ده طوبه یعنی حفظ و آمانده قیلد (مثنوی) آن سلیمان یش جمله حاضرست * ایلک غیرت چشم بند و ساحرست اول سلیمان حقیقی جمله نک او کنده حاضر و هر شیشه ناظر و اول کالشس فی اوقات الهواجر ظاهر و باهر در ولیکن غیرت الهی چشم بند و ساحر در (مثنوی) تاز چهل و خوبان کی و فضول * او پیش ما و ما زوی ملول حتی جهل و خابنا کلک و فضولک اجلندن اوتری اوزرم او کزده و برانند ملول ایر (مثنوی) تشنه را در سراسر دبانک رعد * چون نداند کوکشا ندر سرعد * بویته مکملنه مناسبتی سؤال مقدره جواب اولغله اولور کان دیک لازم کلدیکه بز اول آب حقیقته و آنی مبشر اولان رعد و برق کبی کلماته تشنه برانند نیجه ملول اولور جواب ییور لکه نعم تشنه یه در در سر کتور بر بشر آب حقیقی اولان رعد صد اونداسی چونکم اول تشنه بیلیمه که اول بانک رعد چکر سعادت ابری و رحمت بولونی (مثنوی) چشم امانده ست در جوی روان * بی خیر از ذوق آب آسمان و لهذا اول تشنه نک چشمی جوی روانده یعنی اسباب جهانده فالمشدر و آسمان معنوی آنک ذوقندن و فیضک چاشنیستندن بی خیر اولمشدر (مثنوی) مر کب همت سوی اسباب راند * از مسبب لاجرم محجوب ماند * بواجلندن مر کب همتی اسباب جانیته سوردی و مسبب الاسبابدن لاجرم محجوب قالدی (مثنوی) آنکه بیند اومسبب راعیان) کی نه بدل بر سیمهای جهان * اول عاشق که مسبب الاسبابی عیانا کور و رانی هر حالده مرید و فاعل مشاهده قیلور اول کسه جهانک سیدلری اوزره جن کور و آنک قلبی وسائل و وسایطه نو جهله مر بوط اولور نه کم اول بادیه نشین اولان زاهد اول بریه و بیابانده عبادت قیلان عابد قطع اسباب وسایل ایلوب جمیع امور فی حضرت حقه تقوی رض قیلش و عبادت حقه جان و دله مشغول اولمش ایدی و آب و نان و غذای جانی اول برده بولمشدی نه کم بومناسبتله بو حکایت شروع ایدوب ییور ل (حیران شدن حاجیان در کرامات ان زاهد که در بادیه تهنش یا قند بر سر ریک سوزان (مثنوی) زاهدی بدر میان بادیه * در عبادت غرق چون عبادیه * عبادیه بفتح العین قبایل شی در بطون عرب بدن عبادیه اول قبائل متفرقه به منسوب اولان کسه لره دیرلر و زاهدی عبادتده عبادله تشبیه ییورملری اول طائفه اول بریه تشبیهلر در و نا نیا کندی آیلری اوزره عبودیت و بنده لکده بجهت و مقدمه لدر و لهذا اول زاهدی بوطائفه به عبادتده تشبیه ییور دیر معنی بیت بادیه ایچنده بر زاهد و ارایدی عبادیه کبی عبادت غرق ایدی (مثنوی) حاجیان انجبار سیدند از بلاد * دیده شان بر زاهد خشک اوقات * حاجیلر اطراف بلاددن اورایه ایرشدیلر آنلرک چشمی خشک و بادیه زاهدی اوزره دوشدی یعنی حاجیلر اول خشک مکانده زاهدی کور دیرلر (مثنوی) جای زاهد خشک بود او تر مزاج * از نوم بادیه بوش علاج * زاهدک جای و مکانی خشک ایدی و او زاهد تر مزاج ایدی یعنی مزاجی بیوسندن بری ایدی آنک علاجی بادیه نک سمومندن ایدی یعنی حق تعالی بادیه و حی آکا نافع قیلمشدی حتی مزاجنه و اعضا سسته اول باد سمومدن علاج و قوت کلمشدی (مثنوی) حاجیان حیران شدند از وحدت * وان سلامت در میان آفتش * آنک وحدت و تنه لغندن حاجیلر حیران اولدیلر و آنک آفت ایچنده سلامتندن حیران اولدیلر (مثنوی) در نماز استاده بدر روی ریک * ریک کرتفش بجوشد آب دیک * نمازده قومک یوزی اوزره طور مش ایدی بر ریکه که آنک تف و حرارتدن چولکده اولان صوفیایر ایدی (م) کتفی سرمست در سینه و کاست * یا سواره بر براق و دلداست * دیدک کسه سینه و کل ایچنده مست بر کسه دریا خود دیدک براق و دلدل اوزره سوار اولمش بر سواردر (مثنوی) یا که پایش بر حریر و حله هاست * یا نوم اورابه از با دصباست * یا خود

دید که آگاهی سر بر وجهه را اوزره دریا خود سموم کا باد صبا دن بکدر (می) ایستادند انتظار اودر نماز * تا شود
 درویش فارغ از نماز * پس اول جماعت نیاز و انتظار له قالدیلر تادرویش نمازدن فارغ اوله (می) چون راستغراق
 باز آمد فقیر * زان جماعت زنده روشن ضمیر * چونکه فقیر عالم استغراقدن کبر و کدی اول جماعتدن روشن
 ضمیر بر زنده (مثنوی) دید کاش می چکد از دست و رو * جامه اش تر بود ز تار و زو * اول روشن ضمیر اولان زنده کسه
 کوردیکه اول درویشک آب طمرا لشدن و یوزندن آنک جامه سی یاش ایدی آبدستک اثر لزدن (مثنوی) پس
 بهر سیدش که آب از یکاست * دست را برداشت کرسوی سماست (پس اول کسه درویش صورتیکه سنک آبک قندندر
 النی بوقری قالدردی بویله دیو که سماجا بندندر (مثنوی) گفت هر گاهی که خواهی می رسد * بی زچاه و بی زحیل
 من مسد * اول روشن ضمیر و زنده دل درویش ایدی هر چن که استرسن آب ابرشوری چاه سز و لیفدن اورش اب سز
 (مثنوی) مشکل ما حل کن ای سلطان دین * تا بختد حال تو ما را بقین * ای دینک سلطان بزم مشکلمزی
 حل ایله تا سنک حالک و کرامتک بزه بقین بغشلیه و اطمنان ویره (مثنوی) و اناسری زاسرار ت بما * تا ببریم از میان
 زنارها * سنک اسرار کدن بزه آشکاره بر سر کوسر تا بلیمزدن زنازلری قطع ایدلم (مثنوی) چشمها را کردسوی
 آسمان * که اجابت کن دعای حاجیان * درویش چونکه اول کسه دن بوسوزلری اشدی کوزلری آسمان جابنه ایلدی
 بویله دیو که الهی حاجیلر دعاسنی اجابت ایله (مثنوی) رزق جوی من زبالا خورم * نوزبالا برگشودستی درم * الهی
 رزق جوی بلیغه بن بالادن خورم یعنی رزق طلب اید بچیلکه عالم اعلادن خوی طوتمش زبراسن قیوی بکا آسماندن
 آجند (مثنوی) ای نموده تو مکان در لا مکان * فی السماء رزقکم کرده عیان * بوایت سورة ذاریاتده در تفسیری
 سماده در سبب رزقک یعنی امطار و دخی سزل و وعده اولند یغکز جنت و نواب جناب عزته خطا با بیورر که ای بر قادر
 سنکه کوسترمش سن لا مکانی عدم مکانه و سبب کوستردک (و فی السماء رزقکم) قولنی قوللر بکه عیان ایلدک حال
 بو که سما و امطار و صحاب و ما شبه ذلک هب آلت ملاحظه در پس ویرن حقیقته نه سن سن (مثنوی) در میان این
 مناجات ابر خوش * زود پیدا شد جوییل ایکش * زاهد مناجات ایچنده ایکن خوش صحاب صوچکی فیل کی
 فوری پیدا و ظاهر اولدی (مثنوی) همچو آب از مشک باریدن گرفت * در کو در غارها مسکن گرفت * مشک صوی
 کی اول ابر با غدرمق طوتمدی یعنی مشک صوی نیجه جاری اولور سه اول ابر خوش دخی امطاری اوله اجرا ایلدی
 چقور لرده و غار لرده اول آب مسکن طوتمدی (مثنوی) ابری بارید چون مشک اشکها * حاجیان جمله کشاده
 مشکها * ابر مشک کی اشکرا غدردی حاجیلر چاه مشکاری آچشلر اول آبدن مشکلری طولد رمشلر (مثنوی)
 یک کروی زان بحایب کارها * می بریدند از میان زنارها * قوم دیگر را بقین دراز دیاد * زین بحب والله اعلم بالرشاد
 قوم دیگر را پذیرش و خام * ناقصان سرمدی تم الکلام * طائفه عجاج بوکرامت عظمی نک ظهورنی مشاهده
 قیلد قلزنده اوج قسم اولد بلبر بر کرده اول بحایب کارلردن جمله دن بری اول بیابان خشکستانک ترونازه اولمسندن
 و دعاسنی مستجاب اولوب آسماندن در حال باران نزول قیلمسندن بللرندن زنازلری کسیدیلر یعنی میان جانلرندن
 زنازلر کفری و انکارلری قطع ایدوب کرامت اولیا به اقرار قیلدیلر و خوارق عاده مؤمن اولدیلر بر قومک دخی بو بحب
 کرامتدن بقینی از دیادده اولدی یعنی بر قومک دخی مقدما کرامت اولیا به اقرار و خرق عادات اصفیا به ایمانلری وار
 ایدی آنلر بو کرامت بحبیه دن بقینی از دیادده اولدی والله تعالی مقصود بالذاته موصل اولان طوغری بوله اعلمدر که
 از دیاد بقینی دخی اول معلوم الهی اولان ارشاد و سداد دندر و بر قوم دخی بو کرامتی ناپذیرا یعنی قبول ایمنی
 اکشی و خام اولدیلر و ناقصان سرمدی قالدیلر کلام تمام اولدی و سوزغایتن بولدی زیرامتکر کرامت اولیا
 اولنله کلام سونلک مقتضای علم و حکمتدن عدول ایلکدر والله اعلم بالصواب * والیه المرجع والمآب * این چنین
 فرموده مولانای ما * کاشف اسرارهای کبریا * این نه بخمست و نه رملست و نه خواب *

* وحی حق والله اعلم بالصواب *

تم الجزء الثاني من شرح المثنوی الشریف و بلیه الجزء الثالث

